

မဟာပေါဠက

အပြန်အလှန် စုစည်းစာအုပ်များအတွက်

သုတ္တံ အကျဉ်း

ဓမ္မဝိဟာရီ ရှင်ဉာဏ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

**အမြင့်ဆုံး လူ့ဂုဏ်ရည်သိက္ခာလမ်းညွှန်ဘုရားတရား
ကူးယူခြင်းအကြောင်း အကျွန်ုပ်တို့၏ ပန်ကြားလွှာ**

‘ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော စ သံယော စ မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ၊
ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ စ သံဃံ စ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။’
‘ကျွန်ုပ်သည် ဘုရား၊တရား၊သံဃာကို ကိုးကွယ်ပါသည်။
တခြား ကိုးကွယ်ရာ မရှိပါ။’

သို့သော် ဘုရား၊တရား၊သံဃာမရွေးကို မကိုးကွယ်ပါ။ ကမ္ဘာလော
က၌ ဘုရား၊တရား၊သံဃာသည် အမျိုးမျိုးအစားစား များပါသည်။ မဟာ
ယာနဗုဒ္ဓဘာသာ ဂိုဏ်းအမျိုးမျိုးနှင့် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ဂိုဏ်းအမျိုးမျိုး
ရှိကြောင်း အများသိကြပါသည်။
‘ဂိုဏ်း’ဟူသည် ‘ဒဿနတူသူများစုပေါင်းမှု၏အမည်’ ဖြစ်ပါသည်။
‘ဒဿန’သည် ‘ဓမ္မ၏ မုခ်ဦးအင်္ဂါ’ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဒဿနပြားက ဓမ္မခြားပြီး၊ ထိုဓမ္မကိုဟောသော ဘုရားနှင့်
တပည့်သံဃာလည်း ခြားပါသည်။ ဤသို့ပင် ဘုရား၊တရား၊သံဃာများ အမျိုး
မျိုး များပါသည်။ ဤအမျိုးမျိုးသော မဟာယာနနှင့် ထေရဝါဒဂိုဏ်းအပြင်
အခြားဂိုဏ်းတို့ရှိ အောက်ပါဒဿနရှိသူ ဘုရား၊တရား၊သံဃာများကို-
‘ကျွန်ုပ် အလျဉ်းမကိုးကွယ်ပါ။’

* လူမဖြစ်မီကံက လူနှင့် လူဆင်းရဲချမ်းသာအပြင် လူ့အဖြစ်အထွေ
ထွေများကို ဖြစ်စေသည်-ဟူသော ‘ပုဗ္ဗေကတဟေတုက ဒဿန’၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

* အုပ်စိုးသူနှင့် ဖန်ဆင်းသူတို့က လူနှင့် လူဆင်းရဲ၊ချမ်းသာအပြင် လူ့အဖြစ်အထွေထွေများကို ဖြစ်စေသည်- ဟူသော ‘ဣဿရ နိမ္မာနဟေတုကဒဿန’၊

* အကြောင်းတရားမရှိဘဲ လူနှင့် လူဆင်းရဲ၊ချမ်းသာအပြင် လူ့ အဖြစ် အထွေထွေများ ဖြစ်ကြပြီး ‘ပြုသူနှင့်ဖြစ်သူပင် မရ၊ ဓာတ် သဘာဝမျှ’-ဟူသော ‘အဟေတုက ဒဿန’။

ကျွန်ုပ်သည်-

‘ဤဒဿနများ အလျဉ်းကင်း၍၊ ဗျာမပ္ပမတ္တ တစ်လံမျှကိုယ် တည် ဆဲဆဲ ပစ္စုပ္ပန်၌-

‘လူ့ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံး အမှုကံနှင့်၊ ထိုကံတို့၏ အကျိုး၊ အကြောင်း၊ ဖြစ်ပျက်မှု၊ ထိုကံတို့၏လက္ခဏာမှန်ကို သိရှိ၊ငြီးငွေ့၊ ငြိမ်းအေးမှု ဒဿနရှိသူ ဘုရား၊တရား၊ သံဃာ ရတနာအမွန်’များကိုသာ အလေးအနက်ကိုး ကွယ်ပါသည်’။

ဤရတနာမွန်များသည် ရှိသော်လည်း ရှားလှပါသည်။

အတိတ်နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင့်သုံးရာကျော်ကျော် ဤမှာဘက်၌၊ ဤရတနာများသည် ပုံပြင်တွင်းမှ ရတနာများအလား ဖြစ်ပါသည်။ဤရတနာ များ ပုံပြင်အတွင်း သက်ဆင်းသွားရခြင်းသည် လူ့လောက နေဝင်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ များစွာ မလိုလားအပ်သော အဖြစ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤရတနာများ ပုံပြင်အတွင်း သက်ဆင်းမသွားရန် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆရာတော် ဗုဒ္ဓသာသန ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဒဿန အာဒိကမ္ပိက ‘ဓမ္မဝိဟာရီ ဉာဏ’-သည်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘အမြင့်ဆုံး လူဂုဏ်ရည်သိက္ခာလမ်းညွှန် ဘုရားတရား’-များ

ဟောပြောညွှန်ပြပြီး၊ ကြိုးစားနေပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာတော်၏ ရည်ရွယ်ချက်တော်နှင့် လုံ့လတော်ကို
မမှီတ်မသုန်ယုံကြည်ပြီး၊ စာမျက်နှာတစ်ထောင်ဝန်းကျင်ရှိ ဤမူတော် -

‘မဟာပေါဋ္ဌက’

စာအုပ်ငါးစုမှ ပဌမအစုကို ကျွန်ုပ်၏ အသိဉာဏ်အကျိုး၊ ဆွေမျိုးတို့အကျိုး၊
လူအားလုံးတို့အကျိုးငှာ ကျွန်ုပ်အမြဲလေ့လာရန် ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ ကျွန်ုပ်ကိုယ်
တိုင် ကူးယူအပ်ပါသတည်း။

ကူးယူသူ

ကူးယူသူ၏လိပ်စာ၊

.....

.....

.....

ဆရာတော်၏ အမှာစကား

ပစ္စုပ္ပန်ယာန ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဓမ္မဖြင့် ဘဝငြိမ်းချမ်းမှု ရရှိပြီးကြသူနှင့် ရရှိအောင် ကျင့်ဆောင်နေကြသူ တပည့်သာဝက၊ သာဝိကာအပေါင်းတို့- သင်တို့၏လက်ဦးဆရာ ငါသည်-

- သင်တို့အား ယုံကြည်စရာများ၊ အံ့ချီးစရာများ၊ အားကိုးမြော်လင့် စရာများကို အထင်အရှားပြသခဲ့ပြီ။
- သင်တို့ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ပြုကြရသော တရားဓမ္မများသည် သင်တို့ယုံကြည်စရာများ၊ အံ့ဩချီးမွမ်းစရာများ၊ အားကိုးမျှော် လင့်စရာများဖြစ်၍ သင်တို့ဆရာအပေါ်၌ သင်တို့ကလည်း သက် ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ပြီ။

တပည့်တို့-

သင်တို့သည် သင်တို့ဆရာအပေါ်၌ အဘယ်သို့ သက်ဝင် ယုံကြည် ခဲ့ကြသနည်း?

- (၁) သင်တို့ဆရာသည် သင်တို့ဆရာ၏ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာ ဘုရားက ကျင့်သုံးရန် ချမှတ်ထားခဲ့သော ‘တရားဓမ္မကျင့်စဉ် မဂ္ဂင်လမ်း’ကို အပြီးအဆုံးတိုင်လျှောက်လှမ်းခဲ့ပြီ။
 - (၂) သင်တို့ဆရာ၏ ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားက သိမြင်ရန် ညွှန်ပြခဲ့သောသိစရာများကို အပြီးအဆုံးတိုင် သိမြင်ပြီးခဲ့ပြီ။
 - (၃) သင်တို့ဆရာ၏ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားက ပယ်ရန် ညွှန် ပြခဲ့သော ပယ်စရာအားလုံးကို အပြီးအဆုံးတိုင်ပယ်ပြီးခဲ့ပြီ။
 - (၄) သင်တို့ဆရာ၏ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားက မျက်မှောက် ပြုရန် ညွှန်ပြခဲ့သော မျက်မှောက်ပြုစရာကို အပြီးအဆုံးတိုင် မျက်မှောက်ပြုခဲ့ပြီ။
- သင်တို့သည် သင်တို့ဆရာအပေါ်၌ ဤသို့ ယုံကြည်ခဲ့ပြီ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တပည့်တို့-

သင်တို့သည် သင်တို့ဆရာအပေါ်၌ အဘယ်သို့ အံ့ဩချီးမွမ်းခဲ့သနည်း?

သင်တို့ဆရာသည် သင်တို့ဆရာ၏ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားက ကျင့်သုံးရန် ချမှတ်ထားခဲ့သည့် တရားဓမ္မကျင့်စဉ် မဂ္ဂင်လမ်းကို မွေးမှိန်စေ၊ ကွယ်ပျောက်စေသော အတုအယောင်လမ်းများ ထင်ရှားတွင်ကျယ်နေသည်ကို ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ ‘အမှား’ဟု ညွှန်ပြဟောကြားခြင်းမရှိသော ယနေ့ခေတ်ကာလတွင် ဘုရားတရားကိုင်စွဲ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ဖြင့် ‘အမှား’ဟု အဦးအစ ဟောပြောညွှန်ကြားခဲ့သည်။

ဤဟောကြားချက်သည်-

တရားသမားပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးတစ်ယောက်၌ တစ်ကြိမ်တလေသာ ပြောကြားချက်မဟုတ်၊ ပရိသတ် အများအပြား၌ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ပြောကြားချက် ဖြစ်သည်။

ပရိသတ် အများအပြား၌ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ပြောကြားချက်မျှသာ မဟုတ်၊ ပရိသတ်၏ အဦးထားရာအဖြစ် အာဏာအပ်နှင်းခံရရာ၌ အကြိမ်များစွာ ပြောကြားချက်လည်း ဖြစ်သည်။

ပြောရုံမျှသာ ပြောသည်မဟုတ်၊ ထိပ်ဆုံး အာဏာအပ်နှင်းခံရရာ၌ အဖွဲ့အစည်းနှင့် အကြီးအကဲများကို မိမိကိုယ်တိုင် တရားလိုပြု၍ တရားစွဲခဲ့သည်လည်း ဖြစ်သည်။

သင်တို့ဆရာသည် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်၌ ပြောကြားချက်၊ ပရိသတ်၌ပြောကြားချက်၊ ပရိသတ်၏ အဦးထားရာတို့၏ အာဏာအပ်နှင်းခံရရာ၌ ပြောကြားချက်၊ တရားစွဲဆိုချက်များ ပြုသော်လည်း ပြုရရုံမျှသာမဟုတ်၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အနိုင်ယူလွှမ်းမိုးမှုကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မခံရသူလည်း ဖြစ်သည်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သင်တို့သည် သင်တို့ဆရာ၌ ဤသို့ အံ့ဩချီးမွမ်းကြသည်။

တပည့်တို့-

သင်တို့သည် သင်တို့ဆရာ၌ အဘယ်သို့ အားကိုးမျှော်လင့်ကြသနည်း?

(၁) သင်တို့ဆရာသည် အမှန်တရားကို ဉာဏ်ဖြင့်သာ ထိုးထွင်း၍ သိသည်။

(၂) မြတ်စွာဘုရားဟောထားခဲ့သော အထွေထွေတရားဓမ္မများကို မသိမဟုတ်။ မြတ်စွာဘုရား ဟောထားခဲ့သော အထွေထွေတရားဓမ္မများကိုလည်း သိသည်သာ။

(၃) သင်တို့ဆရာသည် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားခဲ့သော အထွေထွေပရိယတ္တိဓမ္မများကိုသာ သိသည်၊ ဘယ်သို့ ဟောပြောရမည်-ဟူသော ဟောပြောမှုအသိများကို မသိမဟုတ်၊ ဘယ်သို့ ဟောပြောရမည်ဟူသော ဟောပြောမှုအသိများကိုလည်း သိသည်သာ။

(၄) သင်တို့ဆရာသည် ဘယ်သို့ဟောပြောရမည်ကိုသာ သိသည်၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန် စိတ်ဖြာသိမှု၌ မသိမဟုတ်၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်စိတ်ဖြာသိမှုကိုလည်း သိသည်သာ။

သင်တို့သည် သင်တို့ဆရာ၌ ဤသို့ အားကိုးမျှော်လင့်ကြသည်။

တပည့်တို့-

သင်တို့၏ ဤသို့ယုံကြည်မှု၊ အံ့ဩချီးမွမ်းမှု၊ အားကိုးမျှော်လင့်မှုများကို သင်တို့ဆရာသည် အချင်းခပ်သိမ်း သိသည်သာ။

ထို့ကြောင့် သင်တို့ဆရာသည် သင်တို့ကို သင်တို့ဆရာ၏ဆရာဖြစ်

သော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်များ ကြားရရာသို့ သယ်ပို့မှုလုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာက လွန်တော်မူခဲ့ပြီ။ သင်တို့ဆရာလည်း မြတ်စွာဘုရားကို မမီလိုက်။ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်များကလည်း ကာလအတိုက်အစား ခံရ၍ တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးခဲ့ပြီ။

သို့ဆိုလျှင် ဘုရားအသံတော်ကြားရရာသို့ ဘယ်သို့ ပို့လိမ့်မည်နည်း၊ ဤသို့ သင်တို့တွေ့ကြလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

တပည့်တို့-

သင်တို့တွေ့သော အကြောင်းအချက်များသည် မှန်ကန်ကြသည်။ သို့သော် မပြည့်စုံကြ။ သင်တို့ဆရာသည် တရားသိသူဖြစ်၍ တရားသိသူများ ဘုရားကိုသိကြမြဲ ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဘုရားကိုသိသည်။

ဘုရားသိသူသည် ဘုရားစကားကို ကြားနိုင်သည်။

ဘုရားစကား ကြားနိုင်သူသည် ဘုရားစကားမဟုတ်သောစကား များ ဘုရားစကားအတွင်း ဝင်နေသည်ကို ဆွမ်းဆန်အတွင်းရောနေသော ကြွက်ချေးကို မြင်သကဲ့သို့ အထင်အရှားမြင်နိုင်သည်။

ဤအကြောင်းအချက်များ လိုနေသည်။

တပည့်တို့-

သင်တို့မတွေ့သော အကြောင်းအချက်များသည် သင်တို့တွေ့သော အကြောင်းအချက်များကို ချေဖျက်လိမ့်မည်။ တရားရသူသည် တရားကိုအ စဉ်လျောက်သောအသိ (ဓမ္မာနုယဉာဏ်)ရ၍ ဓမ္မာနုယဉာဏ် ရသူသည် ဓမ္မ ကာယဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဘာသိတနှင့် ဘုရားစကားမဟုတ်သော အညဘာသိတ ကို ကွဲပြားအောင် အလွယ်တကူခွဲခြားပြီး၊ ဘုရားစကား ကြားရရာသို့ သင်တို့ အား အဘယ်မှာ ခေါ်မသွားနိုင်ဘဲ ရှိမည်နည်း။

တပည့်တို့-

သင်တို့သည် ‘အဘယ်အရာသည် ဘုရားစကား၊ အဘယ်အရာသည် ဘုရားစကားမဟုတ်၊ ဤသို့သိရန် မလွယ်ကူ’-ဟု ပညာရှင်များ ပြောဆိုကြသည်ကို ကြားဘူးကြလိမ့်မည်။ ဤသို့ ပြောဆိုကြသူများသည် ဘုရားစကားကို ကိုယ်တိုင်မသိဘဲ စကားအမှတ်ဖြင့် မှတ်သားထားရသော စကားပညာရှင်များသာ ဖြစ်ကြသည်။

လောက၌ စကား(သဒ္ဒါ)သာ သိရုံမျှဖြင့် အနက်ကိုရှာရန်မှာ မလွယ်ကူသောအရာ ဖြစ်သည်။ အနက်အဓိပ္ပါယ်သိပြီးမှ စကားရှာရသည်ကား အခက်အခဲ မရှိ။ ဥပမာအားဖြင့်-လူသိပြီးမှ နာမည်ကိုသိဖို့ ပြုရသည်မှာ အခက်အခဲ မရှိ။ နာမည်သာသိပြီး လူသိအောင်လုပ်ရသည်က မလွယ်သော အရာ ဖြစ်သည်။

တပည့်တို့-

သင်တို့ဆရာသည် လူသိပြီးရုံမျှမက နာမည်ပါသိပြီး ဖြစ်သကဲ့သို့ တရားကိုသိရုံမျှမက တရား၏အမည်များကိုပါ သိပြီးသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သင်တို့ဆရာသည် သင်တို့ကို မြတ်စွာဘုရားစကား အသံတော်များ ကြားရသို့ အလွယ်တကူ မပို့ဆောင်နိုင်သူ မဟုတ်။ သင်တို့ဆရာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတော်များရှိရာသို့ သင်တို့၏ နားပေါက်များ အကျဉ်းအကျယ် အလျောက် နားထောင်နိုင်အောင်အထိ ပို့နိုင်သူ ဖြစ်သည်။ သင်တို့သည် ဤသို့ မှတ်သားကြရမည်။

တပည့်တို့-

သင်တို့သည် တရားကို ကိုယ်တိုင်သိရုံမျှဖြင့် ပြည့်စုံပြီ-ဟု မမှတ်သင့်ကြ။ ‘တရားတော်ကို ထုတ်ဆိုနိုင်အောင် ကြိုးစားရန် တာဝန်ရှိသည်’-ဟု လည်း မှတ်ယူသင့်ကြသည်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘တရားတော်သည် လောက၏အလင်း ဖြစ်သည်။’

တရားတော်မရှိသော လောကသည် ကြယ်ရောင်လရောင် မသာသော ညဉ့်သန်းခေါင် ဖြစ်သည်။ ကြယ်ရောင်လရောင်မသာသော ညဉ့်သန်းခေါင်သည် နေရသူများအတွက် အားငယ်ဖွယ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် လောကအလင်းကို ထွန်းညှိကြရမည်။ လောကအလင်းကို သုံးဆောင်လည်း သုံးဆောင်ကြရမည်။

တပည့်တို့-

အတောက်လောင်ဆုံးသော လောက၏အလင်းကို အဘယ်သူ ထွန်းညှိခဲ့သနည်း? ဤအဖြေသည် သိပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း-

‘မြတ်စွာဘုရား’ပင် ဖြစ်သည်။

သင်တို့သည်လည်း လောက၏အလင်းထွန်းညှိရန် တာဝန်ကျသည် ဆိုလျှင် မြတ်စွာဘုရားထွန်းညှိခဲ့သော အလင်းသို့ ချဉ်းကပ်ရမည်သာ။ ဤသို့ ချဉ်းကပ်နိုင်အောင် သင်တို့အား သင်တို့ဆရာသည် ဆောင်ကြဉ်းလိမ့်မည်။

တပည့်တို့-

မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်မှ လွန်တော်မူသည်အထိ လေးဆယ့်ငါးနှစ်အတွင်း၌ တရားဟောကွက်ပေါင်း လေးထောင်ခြောက်ဆယ့်ငါး(၄၀၆၅)ကွက်မျှနှင့် ပြောဇာတ်အများအပြားကို ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ အမှတ်မထားသော ဟောကြားချက်များကား အများအပြားဖြစ်သည်။ ပြောဇာတ်များမှအပ မှတ်မှတ်သားသား ဟောကြားချက်များကို သင်တို့ မနာကြားဘူး မရှိကြရန် နာကြားကြရမည်။ ဤသို့ နာကြားနိုင်ရန်လည်း သင်တို့ဆရာသည် သင်တို့အတွက် အကျိုးဆောင်လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ပြောဇာတ်များ၏ အနှစ်သာရကား ဇာတ်လမ်းမျှသာထူးခြားမှုရှိ၍ အထူးအကျိုးဆောင်

တော့မည် မဟုတ်။ သင်တို့သည် သင်တို့ဆရာ၏ အကျိုးဆောင်ချက်ကို ရိုသေစွာ လိုက်နာမှတ်သားကြရန် ဖြစ်သည်။

တပည့်တို့-

သင်တို့ဆရာ ခေါ်ဆောင်သွား၍ ကြားရသော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည် မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော် (ဗုဒ္ဓဘာသိတ)သက်သက် သာ ဖြစ်သည်။ဗုဒ္ဓစကားတော်များအတွင်း မိမိတို့ကြိုက်နှစ်သက်ချက် စကား များ သွင်းထားခံရသော အခြားစကား(အညဘာသိတ)များ မပါဝင်-ဟု မှတ် ကြရန် ဖြစ်သည်။

တပည့်တို့-

သင်တို့ကြားရသော စကားသည် ဗုဒ္ဓ၏တပည့်သားများမှ ကွဲပြား ခဲ့ကြသော မဟာယာနခြောက်ဂိုဏ်း၊ ထေရဝါဒတစ်ဆယ့်နှစ်ဂိုဏ်းမှ ပြောဆို တင်ပြ ဘာသိတများနှင့် ယခုခေတ်တည်ရှိသော ဝိဘဇ္ဇဝါဒမှ ဂိုဏ်းအမျိုးမျိုး တို့၏ အတင်အပြ ဘာသိတများဖြစ်ကြသော ဘုရားဟောအပြင်မှ အတင် အပြ(အညဘာသိတ)များ မပါဝင်မပတ်သက်သော ‘ဗုဒ္ဓဘာသိတ’ သက် သက်ဟု မှတ်ယူကြရမည်။

တပည့်တို့-

သင်တို့သည် ဘုရားစကားတော်များဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဘာသိတကို ကြားနာကြရာ၌ နားမလည်နိုင်မှုများ ဖြစ်နိုင်ကြသည်။အကယ်၍ နားမလည် နိုင် ဖြစ်ကြလျှင် စိတ်မပျက်ဘဲ နားမလည်နိုင်မှု အကြောင်းနှစ်ပါးကို ဖယ်ရှား ရန် ကြိုးစားကြရမည်။

နားမလည်နိုင်မှု အကြောင်းနှစ်ပါး၌ ပဌမတစ်ပါးသည် ဘုရားစကား ကို ဉာဏ်မသက်ဝင်သေး၍ ဖြစ်သည်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဒုတိယတစ်ပါးသည် စကားအကြားရနည်း၍ စကားစိမ်းနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဖယ်ရှားရန်မှာ ဉာဏ်သက်ဝင်နိုင်ရန် တရားကိုကျင့်သုံးရလိမ့်မည်။ စကားအကြားရ များရန် ဘုရားစကားကို အနှံ့အပြား နာကြားရလိမ့်မည်။

တပည့်တို့-

ဘုရားစကား နားမလည်ဖြစ်လျှင် နားမလည်မှု၌ အခြားအကြောင်းတစ်ပါး မရှိပြီ။ အနက်အတ္ထအဖွင့်စကားသည် မကြားရ၍စသည့် အကြောင်းတစ်ပါး လွဲမှားမကျင့်သုံးကြရန် ဖြစ်သည်။

‘မြတ်စွာဘုရားသည် စိတ္တဇစကား မပြောကြား’

ထို့ကြောင့်အကြောင်းနှစ်ပါးမှတစ်ပါး ဘုရားစကားနားမလည်ကြောင်း အခြားမရှိဟု မှတ်သားကြရမည်။ ဘုရားစကားသည် အဖွင့်စကားစသည်ဖြင့် ထပ်မံဖွင့်ဆိုရန် မလိုအပ်သော စိတ္တဇမဟုတ်သော စကားများသာဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သင်တို့ဆရာသည် အဖွင့်စကား စသည်ကို ငြင်းဆန်မည် ဖြစ်သည်။ တရားအဆီအနှစ် ညှစ်ထုတ်မှုများကိုလည်း ဘုရားစကားရင်းသွင်း၍ မဝင်လျှင်၊ ဘယ်မျှအဆီအဆိမ့်ဖြစ်စေ ဘုရားနှင့်မပတ်သက်သော အရာအဖြစ် သတ်မှတ်ကြောင်း သင်တို့ မှတ်ကြရမည်။ သင်တို့ဆရာသည် သင်တို့ကို တရားဖွင့်တရားနှစ်ဆိုသော တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ သဘက်၊ အမှောင်၊ ပယောဂများ အပူးဝင်ခံရမည်ကို ဆီးတား အကာအကွယ် ပြုခဲ့ပြီ။

တပည့်တို့-

သင်တို့သည် သင်တို့ဆရာအပေါ်၌ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြသည်၊ အံ့ဩခိုးမွမ်းကြသည်၊ အားကိုးမျှော်လင့်ကြသည်။ သင်တို့ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ပြုကြရသော တရားဓမ္မများသည် သင်တို့အား သင်တို့ဆရာအပေါ်၌ ယုံကြည်မှု၊ အံ့ဩခိုးမွမ်းမှု၊ အားကိုးမျှော်လင့်မှုကို ဖြစ်စေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် သင်တို့ဆရာထံမှ တရားအမြိုက်ကို အမြဲ တောင့်တနေကြရသည်။ သင်တို့ဆရာသည် သင်တို့အား တရားအမြိုက်ကို တိုက်ကျွေးရန် စေတနာ၊ ဆန္ဒ အဘယ်မျှကြီးသော်လည်း သင်တို့၏အလို ဆန္ဒကား ပြည့်ဝလိမ့်မည် မဟုတ်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း?

သင်တို့ဆရာသည် တစ်ဦးတည်းသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သင်တို့ ဆရာ၏ ကိုယ်ကာယသည် အချိန်ကာလအပိုင်းအခြား တစ်ခုအတွင်း၌သာ တည်ရှိခွင့်ရှိလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သင်တို့ဆန္ဒပြည့်ဝရန် အကြောင်း ကင်းနေပေသည်။ ဤသို့မဖြစ်ရန် သင်တို့အား မြတ်စွာဘုရားစကားကို ကိုယ် တိုင် နာကြားခွင့်ရအောင် ကြိုးစားရလိမ့်မည်။

တပည့်တို့-

သင်တို့ဆရာသည် သင်တို့အတွက် ဣဒ္ဓိပါဒ်တရားကို အလုံအ လောက် ပွားများခဲ့ပြီ။ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို သင်တို့နားနှင့်တော် အောင်အထိ အပြင်းအထန် အပတ်တကုတ် အားထုတ်ကြိုးပမ်းလိမ့်မည်။ အားထုတ်ကြိုးပမ်းမှု အပြီးစခန်း ရောက်သောအခါ၌ သင်တို့သည် မြတ်စွာ ဘုရားစကားတော်ကို ကိုယ်တိုင်ကြားကြရလိမ့်မည်။ ကြားရသောအခါ၌ သင်တို့သည် ဤမြတ်စွာဘုရား အသံတော်ကား သင်တို့ဆရာ ကြိုးစားဖန် ဆင်း ဖြစ်ပွားစေအပ်သော ဘုရားစကားအသံတော်သာဖြစ်သည်-ဟု မှတ် သားပြီး၊ တရားဓမ္မ အဝအလင် သောက်သုံးကြရန် ဖြစ်သည်။

တပည့်တို့-

သင်တို့ဆရာသည် သင်တို့အတွက် အမှာစကားထားခဲ့မည်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သင်တို့ဆရာ ဖန်ဆင်းထား၍ သင်တို့ကြားရသော ဘုရားစကား
တော်ကို ကြားနာရပြီးပြီဆိုလျှင် သင်တို့ဆရာအပေါ်၌ အားကိုး မှီခိုရမှုများ
လွင့်ပါးပြီး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားကိုးမှီခိုလိမ့်မည်။ သင်တို့ဆရာ ရှိသည်ဖြစ်စေ၊
မရှိသည်ဖြစ်စေ တရားဓမ္မသည် အရှည်တည်နေလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်
လည်း သင်တို့ဆရာနှင့်မခြား တရားခွဲခြမ်းသိမှု၊ မြတ်စွာဘုရားစကားများ
ခွဲခြမ်းသိမှု၊ တရားဟောပြောခြင်း ခွဲခြမ်းသိမှု၊ အစစ ဝေဖန်တိုင်းထွာစရာများ
ခွဲခြမ်းသိမှုများ ဖြစ်ပွားကြလိမ့်မည်’

ဤသုံးသပ်ချက်ကို သင်တို့အတွက် သင်တို့ဆရာက အမှာအထား
ပြုခဲ့သတည်း။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဉာဏ

အရှေ့ရိုးမအခြေ၊ ငွေတောင်ဇဠိလဗိမာန်ကျောင်း။

မာတိကာ

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
က ခ ဂ	အကျွန်ုပ်တို့၏ ပန်ကြားလွှာ ဆရာတော်၏ အမှာစကား မာတိကာ	၃ ၆ ၁၆
	မဟာပေါဋ္ဌက အမြင့်ဆုံးလူ့ဂုဏ်ရည်သိက္ခာလမ်းညွှန် ဘုရားတရား ပဌမအစု၊ အပိုင်း(၁)	
၁။	အမွလဋ္ဌိကာ သရက်ဥယျာဉ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟော သော ဒေသနာကွန်ရက်တရား	၂၂
၂။	ဇီဝကသရက်ဥယျာဉ်ကျောင်း၌ ဇီဝကနှင့်အတူ အဇာတ သတ်မင်းအား ဘုရားဟောသော ရဟန်းပြုကျိုးတရား	၃၁
၃။	ဣစ္ဆာနဂ်လရွာ တောအုပ်၌ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားကြီး၏ စေ လွှတ်ချက်အရ တပည့်အမွဋ္ဌနှင့် တပည့်များအား ဘုရားဟော သောတရား	၃၇
၄။	ဂဂ္ဂရာဇရေကန်အနီး၌ စမ္မာမြို့သား တရားနာများ နှင့်အတူ စမ္မာမြို့စား သောဏဒန္တပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသောတရား	၄၅
၅။	မဂဓတိုင်း ခါဏုမတပုဏ္ဏားရွာ အမွလိကာသရက်ဥယျာဉ်၌ ကုဋ္ဌဒန္တအမည်ရှိသောရွာစားကြီးအား ဘုရားဟောသောတရား	၄၉
၆။	ဝေသာလီ မဟာဝုန်ပြဿဒ်ကျောင်း၌ မဟာလိ(နှုတ်ခမ်းတွဲ) နှင့် ကောသလ၊ မာဂဓမှ ဧည့်အမတ်များအား ဘုရားဟော သောတရား	၅၆

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၇။	ဥရုညမြို့၊ ကဏ္ဍကတ္ထလဘေးမဲ့တော၌ အစေလကဿပအား ဘုရားသျှင်ဟောသော တရား	၅၈
၈။	သာဝတ္ထိမြို့ မလ္လိကာ၏ ဥယျာဉ်အတွင်း အယူပြိုင်ရာဌာန တယ်ပင်တန်းဖျပ်၌တည်းခိုသော ပုရိဗိုဇ်ပရိသတ် သုံးရာနှင့် အတူ ပေါဋ္ဌပါဒပုရဗိုဇ်အား ဘုရားဟောသောတရား	၆၂
၉။	တောဒေယျပုဏ္ဏားကြီး၏သား သုဘလူငယ်၏ ပင့်လျှောက် ချက်အရ သူတည်းခိုသောအိမ်၌ ရှင်အာနန္ဒာဟောသောတရား	၇၂
၁၀။	နာလန္ဒမြို့၊ ပါဝါရိက သရက်ဥယျာဉ်၌ သူကြွယ်သား ကေဝဠ အား ဘုရားဟောသောတရား	၇၅
၁၁။	သာလဝတိကရွာစား လောဟိစ္စပုဏ္ဏားအိမ်၌ ဆွမ်းစားအပြီး လောဟိစ္စအား ဘုရားဟောသောတရား	၇၇
၁၂။	မနုဿကဋ ပုဏ္ဏားရွာမြောက်ဘက် အစိရဝတီမြစ်ကမ်းအနီး သရက်ဥယျာဉ်၌ ဝါသေဋ္ဌလူငယ်နှင့် ဘာရဒွါဇ လူငယ်နှစ် ယောက်တို့အား ဘုရားဟောသောတရား	၈၀
	မဟာပေါဋ္ဌက အမြင့်ဆုံးလူဂုဏ်ရည်သိက္ခာလမ်းညွှန် ဘုရားတရား ပဌမအစု၊ အပိုင်း(၂)	
၁၃။	ဇေတဝန် ရေခံတက်ပင်တန်ဆောင်း၌ ရဟန်းပရိသတ်အား ဘုရားဟောသော မဟာအတ္ထုပ္ပတ်	၈၆

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၁၄။	ကုရုတိုင်း၊ ကမ္မာသဓမ္မမည်သော နိဂုံး၌ ဘုရားဟောသော မဟာအကြောင်းရင်းတရား	၉၂
၁၅။	ဒေသစာရီ လှည့်လည်နေစဉ် ခရီးအကြား၌ ရဟန်းများအား ရှင်အာနန္ဒာဟောသော ဘုရားလွန်ခန်း	၉၅
၁၆။	မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်ရှိ အင်ကြင်းပင်အစုံတို့ အကြား၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဖြေကြားချက်များ	၁၁၀
၁၇။	နာတိကရွာအုတ်ကျောင်း၌ ရှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟော သော မြင့်မြတ်သူတို့ အကြောင်းတရား	၁၁၂
၁၈။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော မဟာ ဂေါဝိန္ဒ	၁၁၃
၁၉။	ကပိလဝတ်၊ မဟာဝုန်၌ မြစ်ရေခွဲဝေမှု၊ နှစ်နိုင်ငံတိုက်ပွဲ ငြိမ်း ချမ်းမှုအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် မင်းသားငါးရာ ရဟန်းပြုပွဲ လူထု အစည်းအဝေးကြီး၌ လူအများအား ဘုရားဟောသောတရား	၁၁၆
၂၀။	အဓမ္မသာလရွာမြောက်ဖက် ဝေဒိယကတောင် ဣန္ဒြိယသာလဂူ ခေါ် နပဲပင်ဂူ၌ ဗုဒ္ဓအသျှင်သည် ဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်နေခိုက် ဣန္ဒြိယအားဟောသော တရား	၁၁၇
၂၁။	ကုရုတိုင်း၊ ကမ္မာသဓမ္မနိဂုံး၌ ဘုရားဟောသော သတိရှေ့ထား တရား	၁၂၀
၂၂။	ပိယာသိမြို့စားနှင့် ပရိသတ်အား ရှင်ကုမာရကဿဟောသော လူလွန်မတွေးသင့်ကြောင်းတရား	၁၂၂

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
	မဟာပေါဋ္ဌက အမြင့်ဆုံးလူ့ဂုဏ်ရည်သိက္ခာလမ်းညွှန် ဘုရားတရား ပဌမအစု၊ အပိုင်း(၃)	
၂၃။	မလ္လတိုင်း၊ အနုပိယနိဂုံး ဘဂ္ဂဝပုရဗိုဇ်အရံ၌ ဘဂ္ဂဝပုရဗိုဇ်အား ဘုရားဟောသော သုနက္ခတ်နှင့်စပ်သောတရား	၁၂၈
၂၄။	ဂိဇ္ဈကုဋ်မှ သုမာဂဓာရေကန်၌ လမ်းလျှောက်ကြစဉ် ရာဇဂြိုဟ် ဥဒုမ္ဗရိကာမိဖုရားအရာ၌ နိဂြောဓပုရဗိုဇ်အား ဘုရားဟော သောတရား	၁၃၃
၂၅။	မဂဓတိုင်း မာတုလမြို့၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး တရား	၁၃၉
၂၆။	သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံ၌ ရဟန်းတို့အား ရဟန်းအဖြစ်တောင်းနေကြ သူ ဝါသေဌနှင့် ဘာရဒွါဇ ပုဏ္ဏားနှစ်ဦးတို့အား ဘုရားဟော သော ဇာတ်နှင့်ပတ်သက်သောတရား	၁၄၃
၂၇။	နာဠန္ဒာမြို့၊ ပါဝါရိကသရက်ဥယျာဉ်၌ ဘုရားသျှင်အား ရှင်သာရိပုတြာလျှောက်သော ဘုရားဂုဏ်ရည်	၁၄၈
၂၈။	သက္ကတိုင်း သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၏ ဝေဓညမည်သော သရက်ဥ ယျာဉ်ပြဿင်၌ ရှင်အာနန္ဒာနှင့် စုန္ဒ(သမဏုဒ္ဒေသ)တို့အား ဘုရားဟောသော တရား	၁၅၂
၂၉။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရား လက္ခဏာတရား	၁၅၇

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆုံး)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၃၀။	ရာဇဂြိုဟ်၌ ဖခင်၏အဆုံးအမအတိုင်း ကျင့်နေသော သိင်္ဂီလ လူငယ်အား ဘုရားဟောသောတရား	၁၆၁
၃၁။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား	၁၆၅
၃၂။	ပါဝါပြည်သား မလ္လာမင်းတို့မင်းကွန်းသစ်၌ ရဟန်းတို့အား ရှင် သာရိပုတြာဟောသောတရား	၁၆၇
၃၃။	စမ္မာမြို့၊ ဂဂ္ဂရာဇေကန်အနီး၌ ရဟန်းတို့အား ရှင်သာရိပုတြာ ဟောသော ဘုရားဟောပြီးသောတရား ညွှန်ပြချက်	၁၆၉

မဟာပေါဠက

အပြစ်စွဲသူ မုက်ရည်စိရုဏ်းအောင်

သုရုဏ်း

ပဌမအစု၊ အပိုင်း(၁)

မဟာပေါဋ္ဌက အကြောင်းအရာအရပ်ရပ်

ပဌမအစု၊ အပိုင်း(၁)

- ၁။ ရာဇဂြိုဟ်နှင့် နာလန္ဒာအကြား အမွလဋ္ဌိကာ သရက်ဥယျာဉ်၌
ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒေသနာကွန်ရက်တရား
‘ရဟန်းတို့-ငါကြွလာတာနဲ့ပဲ ရပ်လိုက်ကြရတဲ့ မပြီးဆုံးသေးတဲ့ ပြော
ဆိုစကားတွေဟာ ဘာလဲ’
‘သည်မင်းကွန်းမှာပဲ တည်းခိုနေတဲ့ တပည့်တော်တို့ခရီးနောက်က
လိုက်လာကြတဲ့ ဆရာတပည့်နှစ်ဦး အကြောင်းပါပဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’
‘သူတို့မှာ ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ ရဟန်းတို့’
‘သူတို့ဆရာတပည့်တွေဟာ အတူသွား၊အတူနေပြီး စကားများ စိတ်
ဝမ်းကွဲနေကြပါတယ်’
‘ဘယ်အကြောင်းကြောင့်လဲ၊ ရဟန်းတို့’
‘ဗုဒ္ဓအသျှင်နဲ့ သံဃာတို့အကြောင်းမှာပါ’
‘ဘယ်လို ဖြစ်ကြတာတဲ့လဲ’
‘ဆရာ ပုရိဇိဇ်သုပ္ပိယက ဗုဒ္ဓအသျှင်နဲ့သံဃာကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချစကား
ဆိုပါတယ်။ တပည့် ဗြဟ္မဒတ္တလူငယ်က ချီးမွမ်းကျေးဇူးစကား ဆိုပါတယ်။
သည်လို ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင် ငြင်းခုံကြတာပါ’
‘ရဟန်းတို့- ငါ့ကိုဖြစ်စေ၊ တရားတော်ကိုဖြစ်စေ၊ သံဃာကိုဖြစ်စေ
ကျေးဇူးမဲ့ ကဲ့ရဲ့စကား ပြောမယ်ဆိုလျှင် ပြောနိုင်တယ်။ သည်လိုပြောတာ
ခံရလို့ အမျက်မထွက်ကြနဲ့။ ဝမ်းမနည်းကြနဲ့။ တကယ်လို့ အမျက်ထွက်တာ
မျိုးစတာတွေ လုပ်ကြလျှင် ရဟန်းတို့မှာပဲ အန္တရာယ်ရှိကြမယ်။ ဘယ်လို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အန္တရာယ် ထင်ကြသလဲ၊ စကားကောင်း၊ စကားဆိုး မသိနိုင်ကြတော့တာ ပေါ့။ မသိလျှင် မဟုတ်တာပြောလည်း မဖြေရှင်းနိုင်ဘူး၊ ဟုတ်တာပြောလည်း မပြင်ဆင်နိုင်၊ ဝန်မခံနိုင်ဘူး မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ရဟန်းတို့-မဟုတ်တာပြောလျှင် ဖြေရှင်းကြ၊ ဟုတ်တာပြောလျှင် ဝန်ခံကြ။ ဟုတ်တာကို ချီးမွမ်းပြောလည်း ဝမ်းသာနှစ်သက် မဖြစ်ကြနဲ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ပုထုဇဉ်လူအများဟာ ငါတို့ကျေးဇူးပြောမယ်ဆိုလျှင် သီလလောက်နဲ့ပဲ ပြောဆိုစရာရှိတယ်။ သီလအကြီး၊ သီလအလတ်၊ သီလအငယ်’-သည်သုံးစားနဲ့ပဲ ပြောမှာပါပဲ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-သီလအငယ်နဲ့ ဘယ်လိုပြောကြမှာလဲ’

‘ရဟန်းတို့-သီလအငယ်နဲ့ သည်လိုပြောကြမယ်-

‘ရဟန်းဂေါတမဟာ မသတ်မှုနဲ့ ဘယ်လို စင်ကြယ်အောင်နေတာပဲ။ မခိုးမှု၊ ရွာစလေ့မကျင့်မှု၊ မလိမ်၊မဆဲ၊ကုန်းမတိုက်၊အဖျင်းမပြောမှု၊ ညစာမစားမှု၊ အပျော်အပါး အလှအပ မလိုက်စားမှု၊ မအပ်သောအလှူ မခံမှု၊ မအပ်သောအလုပ်အကိုင် မလုပ်မှုနဲ့ ဘယ်လိုစင်ကြယ်အောင် နေတာပဲ-ပေါ့’

‘သီလအလတ်နဲ့ ဘယ်လိုချီးမွမ်းကြမှာလဲ အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့-သီလလတ်အဖြစ်နဲ့ သည်လိုပြောကြမယ်-

‘ရဟန်းဂေါတမဟာ တခြားရဟန်းတွေလို ဆွမ်းခံလည်းစားတယ်။ လယ်ယာစိုက်ပျိုးမှု မလုပ်ဘူး။ ဆွမ်းခံစားပြီး ပစ္စည်းတွေ အပြည့်စုတာမျိုးလည်း မလုပ်ဘူး။ ဆွမ်းခံစားပြီး အပျော်အပါးလိုက်စား၊ လောင်းကစားတွေလုပ်၊ မြင့်မြတ်တဲ့ အိပ်ရာ အသုံးအဆောင်တွေသုံး၊ အလှအပတွေပြင်၊ အရပ်စကားတွေပြော၊ အငြင်းအခုံတွေပြု၊ သူများခိုင်းတာတွေလုပ်၊ လာဘ်ရအောင် မဟုတ်မဟပ်တွေ ကြိုးစား-ဒါတွေမလုပ်ဘူး’-လို့ ချီးမွမ်းကြတာပဲ’

‘သီလကြီးဖြင့် ချီးမွမ်းမှာက ဘယ်လိုပါလဲ အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့-သီလကြီးဖြင့် သည်လို ပြောကြမှာဖြစ်တယ်-

‘ရဟန်းဂေါတမဟာ လူသူအများလှူတဲ့ ဆွမ်းစားပြီး မဟုတ်မဟပ် အသက်မွေးမှုတွေ မလုပ်ဘူး’-လို့ပဲ။ ‘ပြည်သူ့ဆွမ်းစားပြီး အမှန်တရားကို မွေးမြှ့်စေတဲ့ အတတ်ဟောအမျိုးမျိုးအတတ်၊ ဗေဒင်၊ လက္ခဏာ၊ ကြန်အင်၊ အတိတ်ကောက်၊ နိမိတ်ကောက်၊ မန္တန်၊ ဆေးဝါး၊ အဆောင် မ၊စမှု၊ ပြုစားမှု၊ သည်လိုအမှုမျိုးတွေနဲ့ အသက်မွေးမှုမလုပ်ဘူး’-လို့ ငါ့ကိုပြောဆိုစရာ ရှိတာပေါ့’

‘သည်လိုပြောတာတွေလည်း အမှန်တွေဖြစ်လို့ ဝမ်းမသာထိုက်ဘူး လား အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့-သည်သီလကြီး၊ သီလလတ်၊ သီလငယ်တွေဟာ ငါ့အတွက် အလေ့အထပဲ ဖြစ်တယ်။ မချီးမွမ်းလောက်ဘူး’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-အရှင်ဘုရားကို ချီးမွမ်းမယ်ဆိုလျှင် ဘယ်လိုချီးမွမ်းမှ ချီးမွမ်းရာ ရောက်ပါ့မလဲ’

‘ကိုယ်တိုင် အသိဉာဏ်ထူးနဲ့ ထိုးထွင်းသိထားတဲ့ အတွေးအမြင် ဒဿနပညာရပ်တွေနဲ့ ချီးမွမ်းမှ ချီးမွမ်းရာရောက်မယ်’

‘အဲဒါတွေကို တပည့်တော်တို့ နာပါရစေလား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘လောကကြီးမှာ လူတွေ ဘယ်လောက်များများ၊ သည်လူတွေရဲ့ အတွေးအခေါ် ဒဿနအမြင်ဟာ ခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးပဲရှိတယ်။ သည်ခြောက် ဆယ့်နှစ်မျိုးပိုက်ကွန်နဲ့ ဖမ်းလျှင် ကြီးကြီးငယ်ငယ်ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက် မှ မကျန်ဘူး။ အဲသည်မှားယွင်းတဲ့ လောကအမြင် မိစ္ဆာဒဿနကို ငါ့ကိုယ်တိုင် အသိဉာဏ်ထူးနဲ့ ထိုးထွင်းသိတယ်။ သည်လိုသိရုံမကဘူး၊ သည်လောကအမြင် မိစ္ဆာဒဿနတွေ ဖြစ်ဖို့အကြောင်းတွေကို ငါပယ်တယ်။ အဲသည်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လောကအမြင် မိစ္ဆာဒဿန ခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးထက် လွန်မြတ်တဲ့ ‘သမ္မာဒဿနတရား’ကို သိလို့ ငါ-ပွားများကျင့်ကြံတယ်။ အဲသည်လောကက ငါကျွတ်လွတ်တာလည်း ဖြစ်တယ်- ရဟန်းတို့’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-သည်စကားတွေကြားရတာဟာ တပည့်တော်တို့ဘဝမှာ အတိုင်းမသိ တုန်လှုပ်စရာ၊ အံ့ဩစရာ၊ ချီးမွမ်းစရာကို တွေ့ရလို့ ဘာကို ဘယ်လိုပြောရမယ်မသိအောင် တစ်ကိုယ်လုံးလှိုင်းထသလို ခံစားရပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ရဟန်းတို့-သည်လို အစစ်အမှန်ဂုဏ်နဲ့ ချီးမွမ်းဖို့ရာ လူတွေမသိကြဘူး။ ဒါကြောင့် သူတို့ချီးမွမ်းတာဟာ အပေါ်ယံ အပယ်က သီလလို့ဆိုတဲ့ အလေ့အထလောက်ဖြစ်လို့ ဝမ်းမသာရဘူး-လို့ ငါပြောခဲ့တာ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်။ လူတွေဟာ ကိုယ့်ဒဿနခေါ်တဲ့ လောကပေါ်အမြင်ကို ကိုယ်သိပေမဲ့ တခြား လောကအမြင်လို့ခေါ်တဲ့ ဒဿနကိုရော၊ ကိုယ့်ဒဿနထက်လွန်တဲ့ ဒဿနကိုရော မသိကြပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ဒဿနရဲ့ ပမာဏကိုလည်း ဘယ်အတိုင်းအထွာမှာရှိတယ် ဆိုတာ မသိကြပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဒဿနပညာရှင်ဖြစ်ကြတဲ့ လောကအမြင်ပြ တရားဓမ္မခေါင်းဆောင်ကြီးတွေဟာ ‘ကိုယ့်သမီး ကိုယ်ချော’ ဟောပြောနေကြတာတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်’

‘ဟုတ်တယ်-ရဟန်းတို့။ ကိုယ့်ဒဿနကိုယ်သိပြီး၊ တစ်ခြားမသိလျှင် ကိုယ့်ဒဿနရဲ့ အတိုင်းအထွာပမာဏ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ၊ ဘယ်လိုလုပ်သိကြမှာလဲ၊ ဒါကြောင့်လည်း ဒဿနပြုကြတဲ့ တရားဓမ္မဆရာကြီးတွေဟာ ‘ကိုယ်ထင် ကုတင်ရွှေနန်း’ဖြစ်တဲ့အထိ သူတို့ဒဿနထဲ သူတို့စွဲငြိ နစ်မြုပ်သွားကြတာပဲ ရဟန်းတို့’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘တပည့်တော်တို့ သည်လိုမဖြစ်ရအောင် လောကအမြင်ဖြစ်တဲ့ အမှားဒဿန ခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးကို မိန့်ကြားဖို့ လျှောက်ထားပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် လောကအမြင်မှား မိစ္ဆာဒဿနခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးကို ခေါင်းစဉ်အဖြစ် ပဌမဦးဆုံး မှတ်ထားကြ’

‘ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား’

‘မိစ္ဆာဒဿနခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးဟာ-ပြီးခဲ့တာကြုံတဲ့ မိစ္ဆာဒဿနတစ်ဆယ့်ရှစ်မျိုး ရှိပြီး၊ နောက်မဖြစ်သေးတာကြုံတဲ့ မိစ္ဆာဒဿန လေးဆယ့်လေးမျိုးပဲ ရဟန်းတို့’

‘ပြီးခဲ့တာကြုံတဲ့ တစ်ဆယ့်ရှစ်မျိုး မိန့်ကြားပါအသျှင်’

‘မြဲဒဿန လေးမျိုး၊ တချို့မြဲဒဿန လေးမျိုး၊ အဆုံးရှိ၊မရှိဒဿန လေးမျိုး၊ စကားရှောင်ဒဿန လေးမျိုး၊ အကြောင်းမဲ့ဒဿန နှစ်မျိုး၊ ဒါတွေဟာ ရှေးကြုံတဲ့(ပြီးခဲ့တာကြုံတဲ့)ဒဿန တစ်ဆယ့်ရှစ်မျိုးပဲ’

‘နောက်(မလာသေးတာ)ကြုံတဲ့ လေးဆယ့်လေးမျိုးကော အသျှင်’

‘သညာရှိဒဿန တစ်ဆယ့်ခြောက်မျိုး၊ သညာမဲ့ဒဿန ရှစ်မျိုး၊ သညာရှိ၊မရှိ မဟုတ် ဒဿန ရှစ်မျိုး၊ အပြတ်ဒဿန ခုနစ်မျိုး၊ လက်ငင်းငြိမ်းဒဿန ငါးမျိုး၊ ပေါင်း လေးဆယ့်လေးမျိုးပဲ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်ဘုရား-လောကဒဿနခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးဟာ သတ္တဝါအားလုံးရဲ့ ဒဿနတွေကိုခြုံမိတဲ့ ပိုက်ကွန်သဖွယ်ဖြစ်လို့ အလွန်သိဖို့ လိုအပ်လှပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒါတွေရဲ့ တစ်ခုချင်းဖြစ်ပုံနဲ့ ဖြစ်ရခြင်းရဲ့ အကြောင်းပါ တပည့်တော်တို့ကို မိန့်ကြားပေးပါ အသျှင်’

‘မြဲဒဿနလေးမျိုး’ဖြစ်ပုံနဲ့ ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းကို အလျင်နာကြားကြ ရဟန်းတို့’

‘ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား’

‘မြဒဿနတွေဟာ ရှေးကဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်လို့ ကြံစည်ပြီး၊ ရှေးကလည်း ဖြစ်ခဲ့တယ်၊ အခုလည်း ဖြစ်နေတယ်ဆိုတော့-ငါတို့ရော၊ သည်လောကကြီးပါ မြတယ်’-လို့ယူတဲ့အယူပဲ’

‘လေးမျိုးက ဘယ်လိုကွဲတာပါလည်း အသျှင်’

‘ဘဝအရေအတွက်လောက်သိ မြအယူ၊ ကပ်ကမ္ဘာတစ်ခုနှစ်ခုက ဆယ်ခုလောက်သိ မြအယူ၊ ကပ်ကမ္ဘာအများအပြားသိ မြအယူ၊ လေ့လာကြံ ဆသိ မြအယူ၊ သည်လို လေးမျိုးကွဲတာ’

‘သိ’-ဆိုတာတွေက တကယ်‘သိ’တာတွေလား အသျှင်’

‘သူတို့ အောက်မေ့တာတွေပါ’

‘အောက်မေ့တယ်ဆိုတာ-ထင်တာလားဘုရား’

‘မှန်တယ်’

‘သူတို့က ဘာဖြစ်လို့ ထင်ရတာပါလဲဘုရား’

‘စိတ်ကိုထက်အောင်မွေးပြီးတော့ ထင်တော့တာပေါ့’

‘သည်လိုဆိုတော့ ‘မြအယူ’ဟာ ‘ကြံလုံး’ပါပဲလား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘အေး’

‘မမှန်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

‘မိစ္ဆာဒဿန(မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ)ပါဆိုမှ ဘယ်မှန်ပါ့မလဲ၊ သူတို့စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်တဲ့အရာ-စိတ္တဇပဲဟာ’

‘ကောင်းစွာသိရပါပြီ အသျှင်’

‘ဆက်ပြီး ‘တချို့မြအယူလေးမျိုး’ ဆက်နာကြ’

‘ဟောတော်မူပါဘုရား’

‘တချို့မြဲဒဿနတွေဟာ-ကိုယ်ဟာ ဗြဟ္မာမဖန်ဆင်းခင်က မရှိဘူး၊
ဖန်ဆင်းခံရမှရှိတာ၊ ဗြဟ္မာကအမြဲရှိတာ၊အပျော်ကျူးပြီး မေ့မှူးနေတဲ့နတ်တွေ
သေတယ်၊ မမြဲဘူး။ အပျော်မကျူး မမေ့မှူးတဲ့နတ်တွေဟာ မြဲတယ်၊ စိတ်ဆိုး
တဲ့နတ်တွေသာ သေတယ်။ စိတ်မဆိုးတဲ့နတ်တွေ မြဲတယ်။ ပဉ္စာယတနတွေ
ပျက်တယ်၊ မမြဲဘူး။ မနာယတနတွေ မပျက်ဘူး၊ မြဲတယ်။ သည်လို တချို့မြဲ
အယူလေးမျိုး ယူကြတာပဲ’

‘ဗြဟ္မာတို့၊ နတ်တို့ တကယ်လားဘုရား’

‘သူတို့ရဲ့စိတ်ကို အာရုံတစ်ခုတည်နေရာက ထွက်လာတဲ့ အောက်
မေ့ကြံဆမှု အထင်တွေပဲ ရဟန်းတို့’

‘ဒါတွေလည်း မိစ္ဆာတွေပေါ့ ဘုရား’

‘အေး-မိစ္ဆာဒဿန၊ စိတ္တဇတွေပဲ’

‘ကောင်းစွာသိရပါပြီ ဘုရား။ ‘အဆုံးရှိ၊မရှိ ဒဿနလေးမျိုး’ နာကြား
ပါရစေ ဘုရား’

‘လောကအဆုံးရှိတယ်လို့ သညာရှိသူ၊ အဆုံးမရှိဘူးလို့ သညာရှိသူ၊
အထက်၊အောက်အဆုံးရှိပြီး၊ ဖီလာကန့်လန့်အဆုံးမရှိ သညာရှိသူ၊ အဆုံးရှိ
လည်းမဟုတ်၊ မရှိလည်းမဟုတ် ကြံဆသူ၊ သည်လေးမျိုးပဲ’

‘ဒါတွေကော အမှန်လားဘုရား’

‘မိစ္ဆာတွေပေါ့၊ ဘယ်မှန်မလဲ၊ စိတ္တဇပဲ’

‘စိတ္တဇဆိုလျှင် သူတို့စိတ်က ကြံစည်တွက်ချက်ထားတာပေါ့ဘုရား’

‘အေး-ဈာန်ပွားပြီး၊ မှတ်သားတော့ ထင်တာပေါ့’

‘ဘာမှမယူဘူးလို့ဆိုတဲ့ အယူကို ယူသူလေးဦး’-ကကောဘုရား’

‘မသိလို့ မှားမှားစိုးပြီး၊ ဘာမှမယူတဲ့ အယူကိုယူသူ၊ မသိလို့ဖြေမိတာ
အပေါ်မှာ အစွဲငှါဒါန်ဖြစ်မှားစိုးလို့ ဘာမှမယူတဲ့ အယူကိုယူသူ၊ မသိဘဲပြော

မိလျင် သူများအဖိခံရနိုင်လို့ ဘာမှမသိဘူးအယူကို ယူသူ၊ တစ်ခုခုကို အမှန် ထင်ပေမဲ့ ထင်တာကိုမပြတတ်လို့ ဘာမှမယူဘူးအယူကိုယူသူ။ သည်လေး ယောက်ပဲ’

‘ဒါကတော့ မိစ္ဆာဒဿနဖြစ်တာ ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား’

‘အကြောင်းမဲ့ဒဿနနှစ်မျိုး’ - မှတ်ထားကြ’

‘ကောင်းပါပြီဘုရား’

‘သညာမဲ့အဖြစ်က ရွှေ့လျားပြီး၊ သညာဖြစ်လာတာကိုမြင်လို့ ဖြစ်လာတဲ့သညာဟာ အကြောင်းမဲ့ပဲလို့ ယူတာ၊ အမျိုးမျိုးကြံဆပြီး အတ္တနဲ့သည် လောကကြီးဟာ အကြောင်းမဲ့’-လို့ ယူတာပဲ။

‘ရှေးစွဲဒဿန တစ်ဆယ့်ခြောက်မျိုး တပည့်တော်တို့ သိကြပါပြီ ဘုရား’

‘နောင်အနာဂတ်စွဲ ဒဿန လေးဆယ့်လေးမျိုးထဲက ‘သေပြီးနောင်၊ မသေဘဲ သညာရှိဒဿန တစ်ဆယ့်ခြောက်မျိုး’-ကိုမှတ်ထားကြ’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘သေပြီးနောက်-ရုပ်နဲ့တကွ သညာရှိ၊ ရုပ်မဲ့နဲ့တကွ သညာရှိ၊ ရုပ်ရှိ၊ ရုပ်မဲ့နဲ့တကွ သညာရှိ၊ ရုပ်ရှိလည်းမဟုတ်၊ရုပ်မရှိလည်းမဟုတ်နဲ့တကွ သညာရှိ။ သေပြီးနောက်-အဆုံးရှိနဲ့တကွ သညာရှိ၊ အဆုံးမရှိနဲ့တကွသညာရှိ၊ အဆုံးရှိလည်းရှိ၊ မရှိလည်းမရှိနဲ့တကွ သညာရှိ။ အဆုံးရှိလည်းမဟုတ်၊ အဆုံးရှိလည်းမဟုတ်နဲ့တကွ သညာရှိ။ သေပြီးနောက်-သညာတစ်ခုရှိ၊ ထူးထူးပြားပြားရှိ၊ နည်းနည်းရှိ၊ များများရှိ။ သေပြီးနောက်-သုခနဲ့တကွ သညာရှိ၊ ဒုက္ခနဲ့တကွ သညာရှိ၊ သုခ၊ဒုက္ခနဲ့တကွ သညာရှိ၊ သုခ၊ဒုက္ခမဟုတ်နဲ့တကွ သညာရှိ၊ သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်မျိုးပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သေပြီးနောက် မသေဘဲ၊ သညာမရှိဒဿနရှစ်မျိုး’ကကောဘုရား’

‘ရုပ်ရှိ၊ ရုပ်မဲ့ရှိ၊ ရုပ်ရှိလည်းဟုတ်၊ ရုပ်မဲ့လည်းဟုတ်၊ ရုပ်ရှိ၊ရုပ်မဲ့မရှိ
မဟုတ်၊ အဆုံးရှိ၊ အဆုံးမရှိ၊ အဆုံးရှိ၊မရှိ ဟုတ်၊ အဆုံးရှိ၊မရှိ မဟုတ်’-
သည်ရှစ်မျိုးပဲ’

‘သေပြီးနောက်မဖြစ်ဒဿနခုနစ်မျိုး’ - ဟောပါဘုရား’

‘ဘယ်သူမဆို သေလျင်ပြတ်တယ်အယူ၊ ကာမာဝစရနတ်ဖြစ်ပြီးမှ
ပြတ်တယ်အယူ၊ ရူပဗြဟ္မာဖြစ်ပြီးမှ ပြတ်တယ်အယူ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန
ဗြဟ္မာဖြစ်ပြီးမှ ပြတ်တယ်အယူ၊ ဝိညာဏာနဉ္စာယတနဗြဟ္မာဖြစ်ပြီးမှ ပြတ်
တယ်အယူ၊ အာကိဉ္စညာယတနဗြဟ္မာဖြစ်ပြီးမှ ပြတ်တယ်အယူ၊ နေဝသညာ
နာသညာယတနဗြဟ္မာ ဖြစ်ပြီးမှ ပြတ်တယ်အယူ၊ သည်ခုနစ်မျိုးပဲ။

‘မျက်မြင်သဘောငြိမ်းချမ်းမှု နိဗ္ဗာန်ရောက်လို့ သေပြီးနောက်မလို
ဒဿနငါးမျိုး’-မိန့်ကြားပါဘုရား’

‘ကာမဂုဏ်အာရုံငါးမျိုး ပြည့်စုံမှု၊ ပဌမရူပဈာန် ပြည့်စုံမှု၊ ဒုတိယရူပ
ဈာန် ပြည့်စုံမှု၊ တတိယရူပဈာန် ပြည့်စုံမှု၊ စတုတ္ထရူပဈာန် ပြည့်စုံမှု’ သည်
ငါးမျိုးပဲ။

‘မြတ်စွာဘုရား-သည်ဒဿနတွေထဲ တစ်ခုဖြစ်စေ၊ တချို့ဖြစ်စေ၊
အားလုံးဖြစ်စေ၊ မှန်ကန်သင့်မြတ်တာ ပါပါသလား’

‘မပါဘူး ရဟန်းတို့၊ သည်ဒဿနငါးမျိုးလုံးပဲ မသိကြ၊မမြင်ကြသူ
တွေရဲ့ ခံစားချက်ဝေဒနာတွေ စွဲငြိချက် တဏှာ၊ဒိဋ္ဌိတွေ-ဖြစ်ကြလို့ပဲ’

‘သူတို့မှာ သည်တဏှာဒိဋ္ဌိနဲ့တကွ တုန်လှုပ်မှုတွေ ဖြစ်ရလောက်
အောင် ခံစားမှုဝေဒနာတွေက ဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာပါလဲ အသျှင်’

‘အတွေ့အကြုံဖဿကြောင့်ပဲ။အတွေ့အကြုံဖဿကလွဲလျင် သည်
တဏှာဒိဋ္ဌိတွေ မဖြစ်ဘူး။ အတွေ့အကြုံဖဿဖြစ်တော့ ခံစားမှုဖြစ်တာပေါ့။

သည်တော့ ငြိကပ်မှုတဏှာ ဖြစ်ပြီး အယူဒိဋ္ဌိတွေ ဖြစ်တာပဲ-ရဟန်းတို့’
‘မြတ်စွာဗုဒ္ဓအသျှင်- သည် အမှန်အကန်၊အသင့်အလျော်မပါတဲ့
သည်ဒိဋ္ဌိတွေက လွတ်မြောက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲဘုရား’
‘အတွေ့အကြုံဖဿတွေရယ်၊ အတွေ့အကြုံဖဿရဲ့ သာယာဖွယ်
ရယ်၊ အတွေ့အကြုံဖဿရဲ့ အပြစ်ရယ်၊အတွေ့အကြုံဖဿက လွတ်မြောက်
ရာရယ်ကို သိအောင်လုပ်ရမယ်။ ဒါဟာ အမြတ်ဆုံးပဲ။ ငါ့ကိုချီးမွမ်းလျှင်
ဒါနဲ့ချီးမွမ်းမှ ပြည့်စုံတယ်’
‘ဝမ်းသာပါတယ် အသျှင်’

D

၂။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဇီဝကသရက်ဥယျာဉ်ကျောင်း၌ ဇီဝကနှင့်အတူ
အဇာတသတ်မင်းအား ဘုရားဟောသော ရဟန်းပြုကျိုးတရား
‘မြတ်စွာဗုဒ္ဓအသျှင်- ခွင့်ပြုလျှင် တပည့်တော် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မေး
မြန်းလျှောက်ထားပါရစေ ဘုရား’
‘အလိုရှိတဲ့အတိုင်းလျှောက်-မဟာရာဇာ’
‘မျက်မှောက်အကျိုးရှိတဲ့ လူ့အလုပ်အမျိုးမျိုးကို ရဟန်းအလုပ်ရဲ့
မျက်မှောက်အကျိုးရှိပုံကို အထင်အရှား အသိပေး ဟောကြားနိုင်ပါသလား
ဘုရား’
‘မဟာရာဇာ-သည်ပြဿနာကို တခြားရဟန်းသူတော်စင်တွေဆီ
မေးဖူးပြီးပြီလား’
‘မေးဖူးပြီးပါပြီ’
‘မေးဘူးလျှင် သူတို့ဖြေတာတွေ ပြန်ပြောပြဖို့တတ်နိုင်မလား- မဟာ
ရာဇာ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ပြောပြနိုင်ပါတယ် အသျှင်’

‘ဘယ်သူတွေ့ဆီ မေးဖူးပါသလဲ’

‘ကဿပနွယ်ဘွား ပုရာဏဆီလည်း မေးဖူးပါတယ်။ မက္ခလိဂေါသာလ၊ အဇိတ(ကေသကမ္မလ)၊ ပကုဓ(ကစ္စာယန)၊ နိဂဏ္ဌ(နာဠပုတ္တ)၊ သဉ္ဇယ(ဗေလဋ္ဌပုတ္တ)တို့ပါပဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သင့်အမေးကို ပုရာဏက ဘယ်လိုဖြေပါသလဲ မဟာရာဇာ’

‘ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုဆိုတာ မရှိဘူး’-လို့ ဖြေပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်

‘သည်လိုဖြေတော့ မဟာရာဇာရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစားရသလဲ’

‘သည်အဖြေဟာ တပည့်တော်အမေးရဲ့အဖြေ မဟုတ်ဘူး။ အသာလေးပြန်မှပဲ’လို့ ခံစားရပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်

‘မက္ခလိဂေါသာလက ဘယ်လိုဖြေပါသလဲ မဟာရာဇာ’

‘မက္ခလိဂေါသာလက သတ္တဝါတွေမှာ တစုံတခု ပြုနိုင်စွမ်း မရှိကြဘူး၊ ဖြစ်သမျှ ကောင်း၊မကောင်းအမှုတွေဟာ အကြောင်းမဲ့ပဲဖြစ်ကြတယ်’-လို့ ဖြေပါတယ် အသျှင်

‘မက္ခလိဂေါသာလရဲ့အဖြေကို ဘယ်လိုခံစားရပါသလဲ’

‘မက္ခလိဂေါသာလအဖြေဟာ တပည့်တော်အမေးနဲ့ တခြားစီပဲ၊ ပြန်မှပဲ-လို့ ခံစားရတာပါ အသျှင်’

‘အဇိတကော ဘယ်လိုဖြေပါသလဲ’

‘အဇိတက ကောင်း၊မကောင်း အမှုတွေဟာ ဘာအကျိုးမှ ဖြစ်စေတာ မဟုတ်ဘူး မဟာရာဇာ’လို့ ဖြေပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်

‘သူ့အဖြေအပေါ် ခံစားချက် ပြောပါဦး မဟာရာဇာ’

‘သူ့အဖြေကလည်း တပည့်တော်အမေးနဲ့ တခြားစီပဲ၊ ပြန်မှပဲ- လို့ ဖြစ်ပါတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ပကုဓ(ကစ္စာယန)ရဲ့ အဖြေကကော မဟာရာဇာ’

‘ပကုဓက ကောင်းမှု၊မကောင်းမှု ပြုခဲ့လို့ဖြစ်တာလည်းမဟုတ်ဘူး။ ကောင်းမှု၊မကောင်းမှု ပြုနိုင်သူလည်း မရှိဘူး မဟာရာဇာ’-လို့ ဖြေပါတယ် အသျှင်’

‘သူ့အဖြေကို ဘယ်လိုခံစားရပါသလဲ မဟာရာဇာ’

‘သူလည်း အမေးအတွက် အဖြေမဟုတ်ဘူး၊ ပြန်မှပဲ’-လို့ပဲ ခံစားရပါတယ် အသျှင်’

‘နိဂဏ္ဌ(နာဠပုတ္တ)ကကော ဘယ်လိုဖြေလဲ မဟာရာဇာ’

‘နိဂဏ္ဌက သူ့ရဲ့ စတုယာမသံဝရ စောင့်စည်းမှုလေးပါးရှိလို့ သူ့ကို မြတ်တယ် ဆိုရတယ်’-လို့ ဖြေပါတယ်အသျှင်’

‘သူ့ကိုကော ဘယ်လိုခံစားရသလဲ မဟာရာဇာ’

‘အမေးနဲ့တခြားစီလို့ပဲ ခံစားရပါတယ် အသျှင်၊ ပြန်မှလို့ ပါပဲ’

‘သဉ္ဇယ(ဗေလဌပုတ္တ)ကကော ဘယ်လိုဖြေတာမျိုး ရခဲ့သလဲ မဟာရာဇာ’

‘သဉ္ဇယက ဘာမှမယူဘူး-ဆိုတဲ့အယူကိုယူကြောင်း ဖြေပါတယ် အသျှင်’

‘သူ့အဖြေကိုကော မဟာရာဇာ ဘယ်လိုခံစားရပါသလဲ’

‘သူ့အဖြေကိုလည်း အမေးနဲ့တခြားပဲ၊ ပြန်မှပဲလို့ ခံစားရပါတယ် အသျှင်။ ဒါတွေဟာ သူတို့အဖြေတွေနဲ့ တပည့်တော် ခံစားချက်တွေပါပဲ။ သည်အမေးအတွက် အသျှင်ဘုရား ဘယ်လိုဖြေမယ်ဆိုတာ နာကြားလိုပါတယ်။ ဝန်မလေးပါလျှင် သည်အမေးကို အရှင်ဘုရား ဖြေကြားပေးပါ အသျှင်’

‘ကောင်းပြီ မဟာရာဇာ။ ငါတို့ဖြေကြားချက်အဖြစ် မဟာရာဇာကို
မေးခွန်းတချို့မေးမယ်။ အဲဒါကို ကြိုက်သလိုဖြေစမ်းပါ’

‘ကောင်းပါပြီ၊ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘မဟာရာဇာ-သင့်အစေအပါး ကျေးကျွန်တစ်ယောက်ဟာ သံဝေဂ
တရားပွားများပြီး ကောင်းမှုပြုဖို့ လူ့ဘောင်ကထွက်ခါ ရဟန်းပြုပြီး၊ ကိုယ်၊
နှုတ်၊ နှလုံးစောင့်စည်းပြီး တရားအားထုတ်နေတယ် ဆိုပါတော့၊ ‘အဲသည်သူ
အဲသည်လိုဖြစ်သွားတာကို အခွင့်မပြုနိုင်ဘူး၊ သူ့နကိုယ်အတိုင်းပဲ အမှုတွေ
လာပြီးထမ်းပါစေ’-လို့ မဟာရာဇာဆိုဖို့ စိတ်ဖြစ်မလား မဟာရာဇာ’

‘အဲသည်လို စိတ်မဖြစ်ပါဘူး အသျှင်၊ သူ့ကိုတောင် တတ်အားသမျှ
ကူညီအားပေးပြီး၊ ရိုသေသမှုပြုမှာ ဖြစ်ပါတယ်’

‘မဟာရာဇာ-ဘယ်လိုလဲ၊ မဟာရာဇာရဲ့အဖြေတွေဟာ မဟာရာဇာ
မေးတဲ့ အမေးရဲ့အဖြေ မဖြစ်ဘူးလား’

‘ရဟန်းပြုရခြင်းရဲ့ မျက်မှောက်အကျိုးကို မြင်ရပါပြီအသျှင်၊ တခြား
ဖြစ်တဲ့ ရဟန်းပြုရကျိုးများ မျက်မှောက်ထင်တာကို ပြနိုင်ပါသေးလား
အသျှင်’

‘မဟာရာဇာရဲ့ လယ်သမား တစ်ယောက်ယောက် ရဟန်းပြုသွား
တယ်ဆိုလည်း မဟာရာဇာအနေနဲ့ ဘယ်လိုသဘောထားမလဲ ဖြေပါ။ ရဟန်း
ရဲ့ မျက်မှောက်အကျိုး ပြမယ်’

‘သည်သူရဟန်းပြုသွားလျှင် ပစ္စည်းလေးပါးနဲ့ ထောက်ပံ့ရုံပေါ့
အသျှင်’

‘ဒါလည်း ရဟန်းပြုတာရဲ့ မျက်မှောက်အကျိုးပဲနော်’

‘တခြားကော ဘုရား’

‘တခြားလည်း ပြရတာပေါ့’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘နာကြားပါရစေ အသျှင်’

‘ရဟန်းပြုသူ တစ်ယောက်ဟာ သီလအမျိုးမျိုးတွေ ဖြည့်ကျင့်ပြီး၊ ကုဏ္ဍိစောင့်၊ ပစ္စည်းကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်၊ အသက်မွေးမှန်ကန်တဲ့ ရဟန်းဟာ စိတ်မှာ အပိတ်အဆို့တွေ ပွင့်ပြီး၊ ပဌမဈာန်ဝင်စားပြီး ချမ်းသာသူခန့် နေရတယ်။ ဒါဟာလည်း ရဟန်းရဲ့ မျက်မှောက်ကျိုးအဖြစ် မြင်ရရဲ့လား မဟာရာဇာ’

‘မြင်ရပါတယ် အသျှင်။ တခြားကော မရှိဘူးလားဘုရား’

‘ဒုတိယဈာန်ချမ်းသာကိုလည်း ရောက်ပြီးနေရတယ်။ ဒါလည်း ရဟန်းရဲ့ မျက်မှောက်အကျိုးပဲ မဟုတ်ဘူးလား မဟာရာဇာ’

‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘တတိယဈာန်ရတော့လည်း မျက်မှောက်အကျိုးပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘စတုတ္ထဈာန်ရနေတာလည်း မျက်မှောက်အကျိုးပေါ့’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်’

‘စတုတ္ထဈာန်ခံစားလို့ စိတ်တည်ကြည်ဖြူစင်တဲ့ရဟန်းဟာ ဝိညာဏ်၊ နာမ်-ရုပ်၊စတဲ့တရားတွေ အပေါ်မှာ သင်္ခါရပြုရကျိုးအဖြစ် မြင်ပြီး၊ သင်္ခါရမူတွေ မဖြစ်အောင်၊ လှတယ်ထင်တာတွေ မလှဘူးထင်အောင်၊ မလှဘူးထင်တာတွေ လှတယ်ထင်အောင် အကျိုးပြီးစေမှု ကုဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဏ်ကို ပွားပါတယ်။ မဟာရာဇာ-သည်လို ကုဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဏ်နဲ့ ဖန်ဆင်းနိုင်တာလည်း ရဟန်းပြုကျိုးပဲ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဒါတွင် မကသေးဘူး မဟာရာဇာ-ရဟန်းရဲ့စိတ်ဓာတ်ဟာ ကိလေသာကင်းစင်လာတော့ နားနဲ့မကြားရတဲ့ ဦးနှောက်နဲ့သာကြားရတဲ့ အသံတွေ

လည်း ကြားလာတယ်။ ဒါလည်း ရဟန်းပြုခြင်းရဲ့ လွန်မြတ်တဲ့မျက်မှောက်
အကျိုးပဲ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သူများရုပ်ရည် မြင်တာနဲ့ပဲ သူများစိတ်လည်း သိတယ်၊ ဒါလည်း
ရဟန်းပြုကျိုးပဲ မဟာရာဇာ’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်’

‘ရှေးဖြစ်ဟောင်း အောက်မေ့နိုင်မှုတွေလည်း ဖြစ်လာတယ်။ ဒါ
လည်း မျက်မှောက်ရဟန်းပြုကျိုးပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဒါ လူကောင်းပဲ၊ လူဆိုးပဲ-လို့ လူတွေရဲ့ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုတွေ
ကို ခွဲခြားသိမြင်မှု နတ်မျက်စေ့တွေ ရလာတယ်။ ဒါလည်း ရဟန်းပြုတာရဲ့
မျက်မှောက်အကျိုးပဲ နော်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သည်တော့ ရဟန်းဟာ အာသဝေါတရားတွေရဲ့ ဖြစ်ပုံနဲ့ ဖြစ်
ကြောင်းကိုရော၊ ချုပ်ပုံနဲ့ ချုပ်ကြောင်းကိုရော သိပြီး၊ အာသဝလေးဖြာက
လွတ်တယ်။ ဒါလည်း ရဟန်းပြုခြင်းရဲ့ မျက်မှောက် အထွတ်အထိပ်အရောက်
ဆုံး အကျိုးပဲ မဟာရာဇာ’

‘မှန်လှပါတယ် အရှင်ဘုရား။ တပည့်တော် အရှင်ဘုရားရဲ့ ဟော
ပြောချက်ကို အလွန်ပဲ နှစ်သက်လှပါတယ်။ တပည့်တော်အား အရှင်ဘုရား
ကို ဆည်းကပ်ခွင့်ပြုပါ။ အရှင်ဘုရားကို ဆည်းကပ်သူလို့ အသိအမှတ်ပြုပါ
အသျှင်။ တပည့်တော် အလေးအနက် လျှောက်ထား တောင်းပန်ပါရစေ
ဆရာသခင် အသျှင်မြတ် ဗုဒ္ဓဘုရား။ တပည့်တော်ဟာ မိုက်မဲတဲ့အလျောက်
တပည့်တော်ခမည်းတော်ကို အသက်မှ ချမိခဲ့ပါတယ်။ သည်အပြစ်ကို နောင်

အခါမပြုဘဲ စောင့်စည်းနိုင်ဖို့ တပည့်တော်အား အခွင့်ပေးပါ အသျှင်ဆရာ
ဘုရား-’

‘မဟာရာဇာ-အပြစ်ကို အလျော်အတိုင်းမြင်ပြီး ကုစားစောင့်စည်း
ခြင်းဟာ အရိယာတို့အဆုံးအမမှာ တိုးတက်ရေးပဲဖြစ်တယ်။ ငါတို့လက်ခံ
ပါတယ် မဟာရာဇာ’

D

၃။ ကောသလတိုင်း၊ ကုဏ္ဍနင်္ဂလရွာ တောအုပ်၌ ပေါက္ခရသာတိ
ပုဏ္ဏားကြီး၏ စေလွှတ်ချက်အရ တပည့်အမွဉ်နှင့်တပည့်များအား
ဘုရားဟောသောတရား

‘အမွဉ်-အခုသည်မှာရပ်ပြီး စကားပြောသလို ဗြာဟ္မဏဆရာကြီး
တွေနဲ့ ပြောတဲ့အခါလည်း သည်လိုပဲ ရပ်ပြီးစကားပြောတာပဲလား’

‘မဟုတ်ဘူး ဂေါတမ။ ထိုင်နေတဲ့ ဗြာဟ္မဏဆရာကို ရပ်ပြီးမပြောရ
ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဗြာဟ္မဏတွေဟာ ကိုယ့်ထက်အမျိုးယုတ်သူကိုတော့ ထိုင်ပြီး
မပြောရဘူး။ ခေါင်းတုံးရဟန်းဟာ ဗြဟ္မာခြေထောက်ကဖွားတဲ့ ကိုယ့်အောက်
က လှပဲ’

‘အမွဉ်-မင်းကို ငါ-တစ်ခုပြောမယ်။မင်းအလုပ်ကိစ္စရှိလို့ လာတာဆို
လျင် ထိုင်ပါ။ ဒါမှမဟုတ်လျင်တော့ မင်းသဘောပဲ။ မင်းကို ဆရာကောင်း
တပည့်ဆိုပြီး အထင်ကြီးမိတာ။ ဆရာကောင်းတပည့်ဟာ စကားကြမ်း ပြော
တတ်သလား’

‘သူငယ်ချင်းတို့-ငါနဲ့ ရဟန်းဂေါတမ ဘယ်သူ ညံ့သလဲ၊ ယုတ်သလဲ၊
သာကီနွယ်တွေဟာ ခက်ထန်ကြတယ်။ စကားများတယ်။ ပေါ်ရွတ်ရွတ်နိုင်
တယ်။ ရိုသေရမယ့်သူလည်း မရှိသေကြဘူး မဟုတ်လား။ သူငယ်ချင်းတို့-

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သာကီန္ဒယံတွေဟာ ကြွယ်ဝချမ်းသာကြသူတွေဖြစ်လျက် ပြာဟ္မဏကို ရိုသေရမှာ မကြိုက်ကြဘူး။ တကယ်က သာကီန္ဒယံတွေဟာ ပြာဟ္မဏကို ရိုသေရမယ့်အမျိုးပဲ’

‘အမ္မဋ္ဌ-သာကီန္ဒယံတွေက မင်းကို ဘယ်လို ထိခိုက်အောင်လုပ်တာ ခံရဘူးသလဲ’

‘ခံရဘူးတယ် ဂေါတမ။ ကပိလဝတ်သာကီန္ဒယံတို့ မင်းကွန်းကို တစ်ခါရောက်သွားပါတယ်။ ဘယ်သူကမှ အရေးမလုပ်ကြဘူး။ မြင့်မြတ်တဲ့ နေရာတွေမှာ သူတို့ဟာသူတို့ ကလိထိုး ရယ်မောနေကြတာပဲလုပ်တယ်။ ဒါ သရော်တာပဲ’

‘အမ္မဋ္ဌ- ကပိလဝတ်ဟာ သာကီန္ဒယံတွေရဲ့ နယ်မြေပဲ။ ဘီလုံးငှက်မငယ်ကလေးတွေတောင် သူ့အသိုက်မှာ သူကြိုက်သလို မြည်တွန်ကြုံးဝါးနိုင်တယ် မဟုတ်လား၊ သည်လောက်ကလေးနဲ့တော့ စိတ်ဆိုးစရာ မရှိသင့်ဘူး’

‘အမျိုးလေးပါးမှာ ပြာဟ္မဏဟာ ကျန်သုံးပါးရဲ့ အလုပ်အကျွေးခံပဲ။ လုပ်ကျွေးလေးစားရမယ့် ဣဗ္ဗုဒ္ဓါမျိုးဖြစ်တဲ့ သာကီန္ဒယံတွေရဲ့ သည်လိုလုပ်ပုံဟာ သင့်သလား ရှင်ဂေါတမ’

‘သည်လိုလား-အမ္မဋ္ဌ၊ သည်လိုဆိုတော့ အနွယ်စိစစ်ဖို့ ငါတွေ့မိတယ်။ အမ္မဋ္ဌဟာ ဘာအမျိုးအနွယ် ဖြစ်သလဲ’

‘ကဏ္ဍာယနအနွယ်ဖြစ်တယ် ရှင်ဂေါတမ’

‘သည်လိုဆိုလျှင် အမ္မဋ္ဌကိုပြောရမယ်။ အမ္မဋ္ဌ-မင်းဟာသာကီန္ဒယံတွေရဲ့ အရိုအသေကို ခံထိုက်တယ်လို့ မမှတ်ထိုက်ဘူး။ အမ္မဋ္ဌ-သာကီန္ဒယံတွေရဲ့ အဘိုးဟာ ဩက္ကာကမင်းကြီး ဖြစ်တယ်’

‘သာကီန္ဒယံနဲ့ ဩက္ကာကမင်း ဘယ်လိုပတ်သက်လဲ ရှင်ဂေါတမ’

‘ပတ်သက်ပုံ ငါ-ပြောမယ်။ အဗ္ဗဋ္ဌ- ရှေးအခါက သြက္ကာကမင်းကြီး ဆိုတာ ရှိတယ်။ သည်မင်းကြီးမှာ မိဖုရားတစ်ပါးရဲ့သားတော်ကို ထီးနန်းလွှဲ ရဖို့ရှိလို့ ကျန်တဲ့သားသမီးတွေကို တိုင်းပြည်က နှင်ထုတ်ရတယ်။ သားသမီး တွေက ဟိမဝန္တာက ရေကန်ကြီးတစ်ခုအနား ကျွန်းတောထဲမှာ နေကြတယ်။ သားသမီးတွေဟာ အမျိုးပျက်မှာစိုးပြီး တခြားသူတွေနဲ့ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ၊ မောင်နှမချင်းတွေပဲ အိမ်ထောင်ပြု နေကြတယ်။ သည်အကြောင်းကို သြက္ကာကမင်းကြီးကြားတော့ ‘သကျ၊သကျ (စွမ်းနိုင်ပါပေ၊ စွမ်းနိုင်ပါပေ)’- လို့ ငြီးတယ်။ သည်ငြီးတာကိုစွဲပြီး ‘သကျနွယ်’ ဖြစ်လာတာ။ ဒါ့ကြောင့် ‘သကျ’ တို့ရဲ့ ပဌမလူဟာ သြက္ကာကပဲ။ အဗ္ဗဋ္ဌ-‘ကဏ္ဍာယနအနွယ်’ရဲ့ အစကို မင်းသိရဲ့လား’

‘ဆိုပါဦး ဂေါတမ’

‘ကဏ္ဍာယနအနွယ်ဟာလည်း သြက္ကာကမင်းနဲ့ ပတ်သက်တယ်။ သြက္ကာကမင်းကြီးမှာ ‘ဒိသာ’ဆိုတဲ့ ကျွန်မတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူကမွေးတဲ့ ကလေးဟာ စပြောတဲ့စကားက ‘ရေချိုးပေး၊ သင်တို့ကိုလွှတ်မယ်’-လို့ဖြစ်တာ ကြောင့် အမှောင်ပယောဂ ဖုတ်တစ္ဆေကလေးလို့ သည်ကလေးကို ယူဆကြ တယ်။ ဒါ့ကြောင့် သည်ကလေးနာမည်ကို ‘အမှောင်ကလေး’(ကာဏှ)လို့ မှည့်ခေါ်ကြတယ်။ သည်ကလေးဟာ ‘ကဏ္ဍာယနအနွယ်’ ရဲ့ ပဌမလူပဲ’ လူငယ်များ

‘ရှင်ဂေါတမ-ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းအဗ္ဗဋ္ဌကို ကျွန်မသားအနွယ် ဆိုပြီး မနှိမ်ပါနဲ့။ အဗ္ဗဋ္ဌဟာ ဗေဒင်နဲ့စပ်တယ်၊ စကားတတ်တယ်၊ အမျိုးလည်း ကောင်းတယ်၊ အနွယ်လည်း သန့်တယ်’

‘လူငယ်တို့-မင်းတို့က အဗ္ဗဋ္ဌထက်ပိုတော်လျှင် အဗ္ဗဋ္ဌကိုထားလိုက်။ လူငယ်တို့ထဲက တစ်ယောက်၊ စကားပြောဖို့ ထွက်ခဲ့ပါ။ သည်လိုမဟုတ်လို့

အဗ္ဗဋ္ဌက လူငယ်တို့ထက် ပိုတော်လျှင် အဗ္ဗဋ္ဌနဲ့ ပြောနေတဲ့အခါမှာ လူငယ်
တို့က အသာနေကြပါ’

လူငယ်များ ‘အဗ္ဗဋ္ဌနဲ့ပဲ ဆက်ပြောပါ ဂေါတမ’

‘အဗ္ဗဋ္ဌ-မင်းသူငယ်ချင်းတွေရဲ့အလယ်မှာ မင်းကိုငါမေးမယ်။ မင်း
မဖြေလျှင် မင်းဦးနှောက်တွေ ဆန်ကွဲကျဲကုန်ဖို့ရှိတယ်။ ဖြေပေတော့။ မင်း
အနွယ် ကဏ္ဍာယနရဲ့ ပဌမလူ ဘယ်သူလဲ၊ မင်းကြားဖူးသလိုအမှန်အတိုင်း
ဖြေပါ။ အခုအချိန်ဟာ တိတ်တိတ်နေရမယ့် အချိန်လည်း မဟုတ်ဘူး။ မမှန်
မကန်ပြောလို့လည်း ပြီးမသွားဘူး။ ပြီးမသွားရုံမကဘဲ မမှန်မကန်ဟာ
ဗြာဟ္မဏပညာရှင်တွေဆီမှာ ဗူးပေါ်သလို ပေါ်သွားပြီး၊ ပြောသူမှာသာ ပြော
ဖတ်တင် ကျန်ခဲ့မယ်။ သုံးမရတဲ့ သိက္ခာမရှိသူ ဖြစ်သွားမယ်။ ‘ကဏ္ဍာယန
နွယ်’ရဲ့ အစလူကို မင်း ဘယ်လို ကြားဖူးသလဲ’

‘ဖြေပါ့မယ် ဂေါတမ’

‘ကောင်းပြီ၊ ပြော’

‘ရှင်ဂေါတမပြောတဲ့အတိုင်း ကြားဖူးပါတယ်’

‘ဟာ-တို့သူငယ်ချင်းအဗ္ဗဋ္ဌဟာ ကျွန်သားဆိုပါလား’

‘လူငယ်တို့-အဗ္ဗဋ္ဌကို ကျွန်သားလို့ပြောပြီး မနှိမ်ကြပါနဲ့။ မနှိမ်ထိုက်
ပုံကို မင်းတို့ကို ငါပြောပြမယ်’

‘ပြောပြပါ ဂေါတမ’

‘လူငယ်တို့-ကဏ္ဍာဟာ အရွယ်ရောက်တဲ့အခါ ရသေ့လုပ်ပြီး၊ ဒေသ
ဏာပထသွားပြီး မန္တန်သင်တယ်။ တတ်တော့ ဩက္ကာကမင်းကြီးထံ ပြန်လာ
တယ်။ သမီးတော်မဒ္ဒရူပီကို တောင်းတယ်။ မင်းကြီးစိတ်မှာ မတန်မရာ
အောက်မေ့ပြီး ဒေါသထွက်လို့ လေးကောက်တင်တယ်။ ကဏ္ဍက ဩက္ကာက
မင်းကြီးကို မလှုပ်နိုင်အောင် လုပ်ထားလိုက်တယ်။ နောက်တော့ ကြောက်ပြီး

သမီးတော်ကို ပေးလိုက်ရတာပဲ။ လူငယ်တို့-ကဏ္ဍာရသေ့ဟာ ယုတ်ညံ့သူ မဟုတ်ဘူး၊ မြင့်မြတ်သူ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ‘ကဏ္ဍာယနအနွယ်’ အမွဋ္ဌကို မနှိပ်သင့်ကြဘူး’

‘နားလည်ပါပြီ သျှင်ဂေါတမ’

‘အမွဋ္ဌ-မင်းကို ငါ-မေးမယ်၊ မင်းသိသလို ဖြေစမ်း။ မင်း-သမီးနဲ့ ပုဏ္ဏားသား၊ မင်း-သားနဲ့ ပုဏ္ဏားသမီးတို့က ပေါက်ဖွားတဲ့သားကို ပုဏ္ဏားတွေ က ပုဏ္ဏားအရာ သွင်းကြသလား၊ မသွင်းကြဘူးလား’

‘ပုဏ္ဏားအရာသွင်းကြပါတယ်၊ ပုဏ္ဏားအရာဝင်ပါတယ် ဂေါတမ’

‘အဲသည်ကလေးကို မင်းတွေက မင်းအဘိသိက်ကောသုန်းသလား မသွန်းဘူးလား’

‘မသွန်းပါဘူး အရှင်ဂေါတမ’

‘ဘာဖြစ်လို့ အဘိသိက် မသွန်းကြတာတဲ့လဲ အမွဋ္ဌ’

‘အမိဖက် ဒါမှမဟုတ် အဖဖက်က အမျိုးမပြည့်စုံလို့-လို့ မင်းတွေက ပြောကြပါတယ် အရှင်ဂေါတမ’

‘အမွဋ္ဌ-ခေါင်းတုံးတုံးပြီး ခေါင်းထက်ပြာဖြူးပြီး နှင်ထုတ်ခံရတဲ့ အပြစ် ရှိသူမင်းသားကို ပုဏ္ဏားတွေက ဦးစားပေးကြသေးလား’

‘ပေးပါတယ် ရှင်ဂေါတမ’

‘အမွဋ္ဌ- မင်းဖြေခဲ့တာတွေဟာ မင်းမျိုးက ပုဏ္ဏားမျိုးထက် မြတ်တာ တွေချည်းပဲ။ အမျိုးလေးမျိုးမှာ ပုဏ္ဏားအမြတ်ဆုံးဆိုတာ စကားအဖြစ်ပဲ ဖြစ်နေတယ်။ ဘာမှ သက်သေ မပြနိုင်ဘူး။ သနင်မာရပြောခဲ့တဲ့စကား ပုဏ္ဏားကျမ်းတွေမှာ ရှိတယ်။ အနွယ်အားဖြင့် ‘မင်း’-ဟာ အမြတ်ဆုံး။ ဒါပေမဲ့ ဝိဇ္ဇာ၊စရဏရှိသူဟာ သည့်ထက် အမြတ်ဆုံး’

‘ဝိဇ္ဇာ၊စရဏပြည့်စုံသူက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ရှင်ဂေါတမ’

‘ဝိဇ္ဇာ၊စရဏနဲ့ ပြည့်စုံသူဟာ ငါနဲ့မတန်ဘူး၊ တန်တယ်စတဲ့ အမျိုး
အနွယ်မာန်မူပြီး စကားပြောမှု၊ သမီးပေး၊သမီးယူ ငြင်းဆိုမှု၊ အနှောင်အဖွဲ့
တွေ ဖြတ်နိုင်ဖို့ပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ဒါကိုဟောတာပဲ’

‘ရှင်ဂေါတမ-ဝိဇ္ဇာနဲ့ စရဏဆိုတာ ဘယ်လိုဟောတွေပါလဲ’

‘အဗ္ဗဋ္ဌ-ဘယ်အမျိုးသားမဆို အမှန်အကန်ကို ကိုယ်တိုင်သိသူထံက
တရားနာရပြီး၊ သဒ္ဓါ၊သီလ၊သုတ၊စာဂ၊ပညာ၊ဟိရီ၊ဩတ္တပ္ပနဲ့ပြည့်စုံပြီး ရဟန်း
ပြုလို့၊ ပါတိမောက်သီလ၊ ဣန္ဒြိယသီလ၊ အာဇီဝသီလ၊ ပစ္စယသန္နိသိတ
သီလတွေ ဖြည့်ဆီးပြီး၊ ဝိတက်၊ဝိစာရတွေနဲ့ လက္ခဏာတရားကို ကြံစည်
သုံးသပ်နေတဲ့အတွက် ကာမဆိတ်တဲ့ ပဌမဈာန်၊ ဝိတက်၊ဝိစာရဆိတ်တဲ့
ဒုတိယဈာန်၊ ပီတိဆိတ်တဲ့တတိယဈာန်၊ သုခပါဆိတ်တဲ့ စတုတ္ထဈာန်နဲ့ နေ
တယ်။ သည်ဟာ စရဏနဲ့ပြည့်စုံခြင်းပဲ။ သည်လို ဈာန်တွေပွားတာကြောင့်
ဘဝဟောင်းအောက်မေ့နိုင်မှု၊ ဘဝပုံဟန် အမှန်မြင်နိုင်မှု၊ ဘဝစိတ်ကူးယဉ်
အားလုံး ကုန်ဆုံးမှုတွေ ဖြစ်တယ်။ အဲဒါ ဝိဇ္ဇာနဲ့ပြည့်စုံတာပဲ’

‘သည့်အပြင် ဝိဇ္ဇာစရဏနဲ့ ပြည့်စုံတယ်ဆိုတာ မရှိဘူးလား ရှင်
ဂေါတမ’

‘မရှိဘူး အဗ္ဗဋ္ဌ’

‘တချို့ရသေ့တွေ သစ်သီးကြွေ ရှာစားနေတော့မယ်-ဆိုပြီး ကျင့်ပါ
တယ်။ အဲသည်သူတွေ ဝိဇ္ဇာစရဏ မဖြစ်ဘူးလား’

‘ဝိဇ္ဇာစရဏ မဖြစ်ရုံတင်မက ဝိဇ္ဇာစရဏ ဖျက်တာပဲ’

‘ပေါက်တူး၊ ချင်းတောင်းနဲ့ သစ်ဥ၊ သစ်သီး ရှာစားနေသူတွေကော
ရှင်ဂေါတမ’

‘အဲဒါလည်း ဝိဇ္ဇာစရဏ အဖျက်နိပတ်နှစ်ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ’

‘မီးတင်းကုပ်ဆောက်ပြီး မီးလုပ်ကျွေးနေသူတွေကော’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သူတို့က ဝိဇ္ဇာစရဏ အဖျက်နံပတ်သုံး ပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲ’

‘ရေချမ်းစင်တည်ပြီး လူတွေပြုစု ကျင့်ကြံနေသူကော ရှင်ဂေါတမ’

‘သူလည်း ဝိဇ္ဇာစရဏ အဖျက်နံပတ်လေးပဲ။ သည်သူတွေဟာ ဝိဇ္ဇာ စရဏပြည့်စုံသူတွေရဲ့ အလုပ်အကျွေးမျှပဲ ဖြစ်ကြတယ် အဗ္ဗဋ္ဌ’

‘သည်လိုလား ရှင်ဂေါတမ’

‘အဗ္ဗဋ္ဌ-မင်းနဲ့ မင်းဆရာပေါက္ခရသာတိတို့ ဝိဇ္ဇာစရဏနဲ့ရော၊ဝိဇ္ဇာစရ ဏနဲ့ပြည့်စုံသူရဲ့ အလုပ်အကျွေးကျင့်ဝတ်နဲ့ရော ပြည့်စုံအောင် နေကြသလား’

‘ဝေးပါသေးရဲ့ ရှင်ဂေါတမ’

‘သည်လိုဖြစ်လျက်နဲ့ မင်းဆရာကြီးဟာ ရဟန်းတွေကို အယုတ်တ မာ ပြောတယ်။ ဗြဟ္မာခြေထောက်ကဖွားတဲ့၊ ပုဏ္ဏားကို ရိုသေရမယ့် အမည်း ခေါင်းတုံးတွေနဲ့ ဗေဒင်တတ်တဲ့ ငါတို့နဲ့ ဆွေးနွေးလို့အလကားပဲဆို။ မင်းစဉ်း စားကြည့်စမ်း၊ မင်းဆရာကြီး အမှား။ ပေါက္ခရသာတိဟာ ကောသလနဲ့ မျက် နှာချင်းဆိုင်ခွင့်တောင် ရဘူးတာ မရှိဘူး။ သည်လိုဖြစ်လျက်နဲ့ မှားယွင်းချက် ကြည့်စမ်း။ အဗ္ဗဋ္ဌ-ရှေးအခါက ဗေဒင်သုံးပုံကို ပြုစုခဲ့ကြတဲ့ အဋ္ဌက-စတဲ့ ရသေ့တွေရှိတယ်။ သူတို့ ဗေဒတွေကို ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်နေတာနဲ့ ရသေ့ဖြစ်ပြီ လား၊ ဘုရင့်စကား ကြားဖူးတာနဲ့ မှတ်ပြီးလိုက်ပြောရုံနဲ့ ဘုရင်ဖြစ်မှာလား အဗ္ဗဋ္ဌ’

‘မဖြစ်ပါဘူး ရှင်ဂေါတမ’

‘အဗ္ဗဋ္ဌ- မင်းကြားဘူးသလို ပြောစမ်းပါ။ ရှေးက ဝေဒပြုစုခဲ့ကြတဲ့ အဋ္ဌက-စတဲ့ ရသေ့တွေဟာ အခု မင်းတို့ဆရာတပည့်တွေလို ကာမဂုဏ် တွေနဲ့ အဝတ်ဖြူဝတ်၊ ပတ္တမြားနားတောင်းပန်။ ထမင်းဟင်းအကောင်းတွေ စား။ ကလေးမကလေးတွေ အစေအပါးထား ပျော်ပါး။ မြင်းရထားတွေနဲ့ သွားလာ၊ ကျိုးမြို့ရိုး၊ဓား၊လှံသမား အစောင့်တွေ ကာရံချထားတဲ့ အဆောက်

အဦမှာနေ။ သည်လိုတွေလို့ မင်းကြားရဖူးသလား’

‘သည်လိုမကြားဖူးပါဘူး ရှင်ဂေါတမ’

‘သည်လိုဆိုလျှင် အဗ္ဗဋ္ဌ။ မင်းနဲ့ မင်းဆရာ ပေါက္ခရသာတိတို့ဟာ ရသေ့လည်း မဟုတ်ဘူး။ ရသေ့ဖြစ်ဖို့ကျင့်နေတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ သည် လိုသူက ငါ့ယုံမှားတယ်ဆိုလျှင် ယုံမှားတာမေးစမ်း။ တစ်ခါတည်းရှင်းသွား အောင် ငါသုတ်သင်မယ်။ ကဲ- ငါညောင်းတယ်၊ စကြိုသွားရင်း စကားပြော မယ်၊ မင်း မေးချင်တာမေး-အဗ္ဗဋ္ဌ’

‘အရှင်ဂေါတမ- အရှင်ဂေါတမဟာ ကြားဖူးတာနဲ့မခြား မှန်ကန်ပါ တယ်။ အရှင်ဂေါတမရဲ့ လက္ခဏာတွေဟာလည်း ယောက်ျားမြတ်လက္ခဏာ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးနဲ့ ညီညွတ်ပါပေတယ်။ အလုပ်ကိစ္စများတဲ့အတွက် ပြန်ပါ မယ်။ သည်က ပြန်ရောက်လျှင် ဆရာကြီး ပေါက္ခရသာတိဟာ သည်ကို ရောက်လာစရာ ရှိပါတယ်။ အချိန်မနှောင်းရအောင် အခွင့်ပြုပါ အရှင် ဂေါတမ’

‘ပြန်ဖို့အချိန်ဟာ မင်းအလိုအတိုင်းပဲ အဗ္ဗဋ္ဌ’

D

‘အသျှင်ဂေါတမ-စကြိုကြွတာ ကြာလှပါလား။ တပည့်တော်ဟာ အဗ္ဗဋ္ဌရဲ့ဆရာ ပေါက္ခရသာတိပါ။ အဗ္ဗဋ္ဌက သူပြန်လာတော့ အသျှင်ဂေါတမ စကြို ကြွနေတယ်’-လို့ ပြောပါတယ်။ အဗ္ဗဋ္ဌကပြောလို့ လာခဲ့တာပါ။ တပည့် တော်ရဲ့ တပည့်ကြီး ပြောမှား၊ ပြုမှားတွေကို အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ သူ့ကို မေးမြန်းပြီး ခြေနဲ့ရင်ပတ်ကန်ကာ သည်ကိုလာခဲ့တာပါပဲ’

‘ထိုင်တာညောင်းသွားလို့ စကြို ကြာကြာပဲလျှောက်နေတယ် ပုဏ္ဏား ကြီး။ ပုဏ္ဏားကြီးရဲ့ တပည့်အတွက် အရေးမကြီးပါဘူး’

‘အသျှင်ဂေါတမ-တပည့်တော်ကိုလည်း တရားဟောပါဦး’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ပုဏ္ဏားကြီး-ကာမ၊ရူပါအရူပဖြစ်တဲ့ကံတွေဟာ ဆင်းရဲတွေပဲ။ သည်ကံတွေဟာ တဏှာကြောင့် ဖြစ်တာ။ သည်တဏှာကို အမြင်မှန်နဲ့သတ်လျင် ငြိမ်းချမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်’

‘သဘောပေါက်ပါပြီ ဗုဒ္ဓအသျှင်။ တပည့်တော်တို့ ဗေဒသုံးပုံဟာ ပညာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အကြာကြီးသင်ပေးပေမယ့် အလုပ်မဖြစ်ပါဘူး။ အခုကြားရတာ အနည်းအပါးပေမယ့် တရားတော်ကို အမှန်အကန် သိပါပြီ’။ တပည့်တော်ကို ဥပါသကာ-လို့ မှတ်ပါ။ တပည့်တော်အိမ်လည်း ဆွမ်းအလှူခံ ကြွပေးတော်မူပါ အသျှင်။ တပည့်တော်လိုပဲ တပည့်တော်နဲ့စပ်သူ အားလုံး ကိုလည်း ဥပါသကာအဖြစ် ခံယူနိုင်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ် အသျှင်။ ဒါမှလည်း သူတို့ တတွေ အကျိုးများကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်အသျှင်’

‘ပုဏ္ဏားကြီး- သင့်စကားတွေဟာ ကောင်းလှပေတယ်’

D

၄။ စမ္မာမြို့ ဂဂ္ဂရာရေကန်အနီး၌ စမ္မာမြို့သား တရားနာများနှင့်အတူ စမ္မာမြို့စား သောဏဒန္တပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသောတရား

‘ရဟန်းဂေါတမ-အသျှင်ထံ အခုလာကြသူတွေအထဲမှာ နောက်အကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ကျွန်ုပ်၊ ဟောသည် ကာသိ၊ ကောသလက ပုဏ္ဏားဧည့်သည် ငါးရာတို့ကို အခွင့်ပေးပါ။ နောက်ကျရခြင်း အကြောင်းကတော့ ဟောသည် ပုဏ္ဏားငါးရာဟာ အသျှင်ကို လာရောက်ဖူးတွေ့မှာကို အကြောင်းပေါင်းများစွာပြပြီး ကန့်ကွက်ကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း အကြောင်းပေါင်းများစွာပြပြီး ဖူးတွေ့ထိုက်ပုံ ထုချေခဲ့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် နောက်ကျရတာပါ အသျှင်’

‘သူတို့ ဘယ်လိုကန့်ကွက်ကြသလဲ၊ ပုဏ္ဏားကြီး’

‘ကျွန်ုပ်က အသက်ကြီးတာ၊ ဂုဏ်ကြီးတာ၊ ဥစ္စာပေါတာ၊ ကျော်စောတာ၊ ငယ်ပေမယ့် ကာမဂုဏ်ပယ်နိုင်တာ၊ မင်းအရိုသေခံရတာ၊ ပညာတတ်တာ၊ အမျိုးမြတ်တာ-အစစတွေပါပဲ’

‘ပုဏ္ဏားကြီးက ဘယ်လို ထုချေခဲ့သလဲ’

‘ရဟန်းဂေါတမက ဂုဏ်ကြီးတာ၊ ကျော်စောတာ။ ငယ်ပေမယ့် ကာမဂုဏ်ပယ်နိုင်တာ။ မင်းရိုသေခံရတာ၊ ပညာတတ်တာ၊ အမျိုးမြတ်တာ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်များခဲ့တာ-အစစတွေနဲ့ နောက်ဆုံး ကိုယ့်ပိုင်နက်ထဲဝင်လာတဲ့ ဧည့်သည်ဖြစ်တာကို အလေးအနက်ပြု ထုချေရပါတယ်’

‘သည်လိုဖြစ်လျက်နဲ့ သူတို့က ဘာလို့လိုက်လာကြတာလဲ ပုဏ္ဏားကြီး’

‘ကျွန်ုပ်က တွေ့သင့်တယ်ထင်သလို သူတို့ကလည်း တွေ့သင့်တယ်-ဆုံးဖြတ်ပြီး သည်ကို သူတို့ပါလိုက်လာကြတာပါ အသျှင်’

‘ပုဏ္ဏားကြီး- သင် သည်လာတဲ့အခါ လမ်းမှာ ဘယ်လိုနှလုံးသွင်းခဲ့သလဲ’

‘ရဟန်းဂေါတမဟာ ဧည့်သည်ပဲ။ ဧည့်သည်ဟာ အိမ်သည်ဖြစ်တဲ့ ငါတို့က ဝမ်းသာစရာစကားတွေ ပြောနိုင်တာမျိုးဖြစ်ပါစေ-လို့ နှလုံးသွင်းပါတယ် အသျှင်’

‘ကောင်းပေစွ ပုဏ္ဏားကြီး။ သင်တို့ဟာ အကျော်အစောနဲ့ အခြံအရံကို တည်ဆောက်ကြရတယ်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို အခြံအရံနဲ့ တည်ဆောက်ကြရတာ။ သည်တော့ ပုဏ္ဏားကြီးတို့ ဆရာစဉ်ဆက် လေ့လာခဲ့ရတဲ့ ပညာရပ်ထဲက စကားနဲ့ပဲ တရားဓမ္မ ဟောကြားကြရအောင်’

‘အလွန်ကောင်းလှပါတယ် ရဟန်းဂေါတမ’

‘သည်လိုဆိုလျှင် ပုဏ္ဏားကြီး ဖြေစမ်းပါ။ ဘယ်လိုအစိတ်အပိုင်းတွေ နဲ့ ပြည့်စုံသူကို ပုဏ္ဏားလို့ အသိပေးရသလဲ-ဆိုတဲ့ ပြဿနာပါပဲ’

‘သည်ပြဿနာဟာ ကျွန်ုပ်တို့ဗြာဟ္မဏအတွက် ပေါ်လွင်တဲ့အဖြေရှိ တဲ့ ပြဿနာပါ အသွင်။ အဖြေကတော့ အင်္ဂါငါးပါးနဲ့ပြည့်စုံသူကို ‘ဗြာဟ္မဏ’ -လို့ အသိပေးရပါတယ်။ ငါးပါးကတော့- ဘိုး၊ဘေး၊ခုနစ်ဆက်အထိ ကဲ့ရဲ့စရာ မရှိအောင် အမျိုးသန့်ရမယ်။ ဝေဒကျမ်းဂန်တတ်ဖြစ်ရမယ်။ ကိုယ်ရည်ကိုယ် ဆင်း မချွတ်ယွင်း ရှိရမယ်။ ပွားပြီးတဲ့သီလရှိရမယ်။ ပစ္စုပ္ပန်၊တမလွန် နှစ်တန် သောအကျိုးကိုမြင်တတ်တဲ့ ပညာရှိ ဖြစ်ရမယ်၊ ဒါတွေပါပဲ’

‘သည် ပေါ်လွင်တဲ့အဖြေထဲမှာ ‘ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာမှုကလေးတွေ’ ထည့် ပေးမယ်’

‘ကောင်းပါပြီ၊ ရဟန်းဂေါတမ’

‘သည်အင်္ဂါငါးချက်ထဲက တစ်ချက်နုတ်ပြီး လေးချက်နဲ့ပြည့်စုံလျှင် အဲဒါဗြာဟ္မဏပဲ ပြောနိုင်တဲ့ အခွင့်များရှိသေးသလား ပုဏ္ဏားကြီး’

‘ရှိပါသေးတယ် အသွင်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် ဘယ်အချက်ကို နုတ်မလဲ’

‘ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါကို နုတ်ရမှာပါပဲ’

‘ကျန်တဲ့လေးပါးထဲက တစ်ပါးပါးနုတ်ပြီး ပုဏ္ဏား-လို့ ပြောနိုင်တာ ကော မရှိဘူးလား ပုဏ္ဏားကြီး’

‘ရှိပါသေးတယ် အသွင်’

‘ဘယ်ဟာကို နုတ်မလဲ’

‘ဝေဒကျမ်းဂန်တတ်တာကို နုတ်ရမှာပါပဲ’

‘သုံးပါးထဲက တစ်ပါးပါးနုတ်ပြီး ပုဏ္ဏားလို့ပြောနိုင်တာကော မရှိဘူး လား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရိုပါသေးတယ် အသျှင်’

‘ဘာနှုတ်မလဲ’

‘အမျိုးစင်ကြယ်မှုပဲ’

ပုဏ္ဏားများ ‘အရှင်သောဏဒန္တပုဏ္ဏားကြီး-ဘယ်လိုတွေ ဖြေလိုက်တာလဲ၊
အရှင်ဟာ ရဟန်းဂေါတမအယူထဲ ဝင်သွားပြီလား၊အမျိုးလည်း
ပယ်တယ်။ အဆင်းလည်း ပယ်တယ်၊ ဗေဒလည်း ပယ်တယ်လား’

‘ပုဏ္ဏားတို့ -သောဏဒန္တကို ပြောနေတာကို ရပ်ကြ။ ငါပြောမယ်။
သင်တို့လောက်တော့ သောဏဒန္တပုဏ္ဏားကြီး ပညာမရှိဘူး ထင်ကြသလား၊
ထင်လျှင် သောဏဒန္တပုဏ္ဏားကြီးကို ထားလိုက်။ သင်တို့ထဲက ငါနဲ့စကား
ပြောနိုင်သူ ထွက်ခဲ့ပါ။ သည်လိုမဟုတ်ဘူး ဆိုလျှင်တော့ သောဏဒန္တဟာ
ပညာရှိတယ် ဆိုရာရောက်တဲ့အတွက် ငါမေးတာကို သူဖြေပါစေ။ ကြားမှာ
အဟန့်အတား မလုပ်ကြပါနဲ့’

သောဏဒန္တ ‘အသျှင်ဂေါတမ-နေတော်မူပါ။ ပုဏ္ဏားပရိသတ်ကို ကျွန်ုပ်ပြန်
ကြားစကား ပြောပါရစေ။ ပုဏ္ဏားတို့- သင်တို့စွပ်စွဲသလို
အဆင်း၊ ဗေဒင်၊ အမျိုးကို မပယ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ငါတို့တူ အင်္ဂါက-ကို
ကြည့်ကြပါ။ သူကလေးဟာ အဆင်းလည်း ပြောစရာမရှိ။ ဗေဒင်ကလည်း
ငါတို့ကိုယ်တိုင် ဗေဒင်သုံးပုံလုံးကုန်အောင်သင်ပြီး တတ်ထားစေတာ။ အမျိုး
ဆက်က ဘိုး၊ဘေးခုနစ်ဆက် သန့်စင်မှု အပြည့်။ သည်လိုဖြစ်ပေမဲ့ သူများ
တကယ်လို့ သတ်ဖြတ်၊ ခိုးဆိုး၊ လိမ်လည်၊ လွန်ကျူး၊ သောက်စားနေမယ်ဆို
လျှင် သူ့အဆင်း၊ သူ့ဗေဒင်အတတ်၊ သူ့အမျိုးသန့်မှုတွေက ဘာအသုံးကျ
သေးသလဲ။ ပုဏ္ဏားတို့- ‘အကျင့်သီလနဲ့ ပြည့်စုံပြီး၊ အမှန်၊အမှား ခွဲခြားသိမြင်မှု
ပညာနဲ့ပြည့်စုံလျှင် ယဇ်ယောက်မ ပဌမ သို့မဟုတ် ဒုတိယ ဖြစ်နိုင်တာပဲ။
ဒါလည်း ပုဏ္ဏားပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ပုဏ္ဏားကြီး-သည်နှစ်ပါးထဲက တစ်ပါးပါးနုတ်ပြီး ပုဏ္ဏား-လို့ ပြောနိုင်
တာများ ရှိသေးသလား’

‘မရှိတော့ဘူး အသျှင်။ ‘သီလရှိမှ ပညာဖြူစင်၊ ပညာရှိမှ သီလဖြူစင်’
ပါ့မယ်။ ‘ခြေတစ်ဖက် ပေနေတာကို၊ အခြားခြေတစ်ဖက်နဲ့ ပွတ်သပ်’ ရသလို
ပါပဲ’

‘မှန်တယ် ပုဏ္ဏားကြီး။ ‘သီလရှိသူ ပညာရှိတာပဲ။ ပညာရှိသူ သီလရှိ
တာပဲ။ နှစ်ပါးစုံရှိတာ အမြတ်ဆုံးပဲ။ သည်တော့ ပုဏ္ဏားကြီး-သီလဆိုတာ
ဘာလဲ၊ ပညာဆိုတာဘာလဲ- ပုဏ္ဏားကြီး’

‘အသျှင်ဂေါတမ-သီလအနက်ကို မှတ်သားလိုပါတယ်။ ပညာဆို
တာကို မှတ်သားလိုပါတယ် အသျှင်’

‘ပါတိမောက္ခသံဝရလေးပါးဟာ ‘သီလ’ပဲ။ လက္ခဏပနိဇ္ဈာနဈာန်ပွား
ပြီး ‘ပု၊ဒိ၊အာ’ တရားသုံးပါးဟာ ‘ပညာ’ပဲ၊ ပုဏ္ဏားကြီး’

‘ကောင်းလှပါတယ် အသျှင်။ တပည့်တော်တို့ကို ဥပါသကာလို့ မှတ်
ပါ။ တပည့်တော်ကို အထူးအရိုအသေပြတာ မမြင်ပေမဲ့၊ အမြဲရှိသေနေတယ်-
လို့ မှတ်ပေးပါ အသျှင်’

D

၅။ မာဂဓတိုင်း၊ ခါဏုမတပုဏ္ဏားရွာ အမွလိကာသရက်ဥယျာဉ်၌

ကုဋေဒန္တအမည်ရှိသော ရွာစားကြီးအား ဘုရားဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-ကျွန်ုပ်နှင့်အတူလာကြတဲ့ ပုဏ္ဏားငါးရာတို့ဟာ တစ်နယ်
ရပ်ခြားကနေ ဧည့်သည်အဖြစ် ရောက်နေကြသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့တ
တွေဟာ ကျွန်ုပ်ကို ဗုဒ္ဓအသျှင်ထံ မသွားဘို့ ဗုဒ္ဓအသျှင်ကသာ လာစေဖို့
အထပ်ထပ် ပြောကြပါတယ်။ မဟုတ်ပုံ အထပ်ထပ်ပြောပြီး လာခဲ့လို့ သူတို့ပါ
ပါလာကြတာပဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ကောင်းပြီ ပုဏ္ဏားကြီး၊ သည်လို ခက်ခက်ခဲခဲ လာရကျိုးနပ်အောင် မေးမြန်းချင်တဲ့စကားရှိလျှင် မေးပါ။ မရှိလျှင်လည်း ဟောပြောချက်ကို နာကြားပါ’

‘မေးလျှောက်ခွင့် ပြုတဲ့အတွက် ဝမ်းသာလှပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ဆီမှာ မေးလျှောက်ရန် ပြဿနာရှိပါတယ်။ အဲဒါ မေးပါရစေ။ ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်ကူး ထားတာ ရှိနေပါတယ်။ အဲဒါက ယဇ်ပွဲကြီးတစ်ခု ကျင်းပပြုလုပ်ဖို့ပါပဲ။ ဆိတ်၊ သိုး၊ နွား ခုနစ်ရာစီလောက် ပါဝင်တဲ့အထိ ကြီးကျယ်ပါတယ်။ အဲဒါ ပြည့်စုံတဲ့ ယဇ် ဖြစ်ချင်ပါတယ်။ အဲဒါ မသိဖြစ်နေတယ်’

‘ယဇ်ရဲ့ ဘယ်အချက်တွေ မသိတာလဲ ပုဏ္ဏားကြီး’

‘ယဇ်ပြည့်စုံမှု၊ စိတ်ထားသုံးမျိုးနဲ့ ယဇ်အခြံအရံ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး ဆိုတာ ရှိတယ်သာ ကြားဖူးပါတယ်။ အဲဒါ မသိတာပါပဲ ရဟန်းဂေါတမ’

‘ကောင်းပြီ။ သည်အရာတွေနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ ယဇ်ပွဲတစ်ခုအကြောင်း ပြောပြလျှင် ရှင်းသွားမှာပါ’

‘ရှင်းမှာပါ အသျှင်’

‘ရှေးအခါက မဟာဝိဇိတမင်းရဲ့ ယဇ်ပွဲအကြောင်း ပြောမယ်။ သည် ယဇ်ပွဲကို ပုဏ္ဏားက စီစဉ်တယ်။ မဟာဝိဇိတက သူ-ပစ္စည်းတွေ အများအပြား ရှိတာ ‘ယဇ်ပွဲကျင်းပချင်တယ်’-လို့ ပုဏ္ဏား တိုင်ပင်တော့၊ ပုဏ္ဏားက ပြန်ပြော တယ်-

‘မင်းကြီး- တိုင်းပြည် သူခိုး၊ဓားပြ ထနေတာ ရှိတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒါတွေကိုနှိမ်လည်း မဆုံးဘူး။ သည်တော့ သူတို့ထရခြင်းအကြောင်း ကြည့်လျှင် စီးပွားရေးပဲ။ အဲသည်စီးပွားရေးကို အကူပေးလိုက်လျှင် စီးပွား ဖြစ်ကြမယ်။ ဒါဆိုလျှင် သူခိုး၊ဓားပြ ငြိမ်းမှာပဲ။ ငြိမ်းလျှင် စီးပွားပွင့်လန်း၊ ပြည်ရွာအေးချမ်းလိမ့်မယ်။ သည်တော့ ရှိတဲ့ပစ္စည်းတွေကို ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး

ပစ္စည်းတွေ ထူထောင်ပေးတာတို့၊ တိုးတက်အောင်လုပ်သူကို ဆုချတာတို့၊ စားသောက် ရပ်တည်နိုင်လောက်အောင် အလုပ်လုပ်သူကို လခရိက္ခာပေးတာတို့ လုပ်ရမယ်’- လို့ ဆုံးမတယ်’

‘မဟာဝိဇိတကလည်း ဆုံးမတဲ့အတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်တော့ တိုင်းပြည်ဟာ လယ်ယာနဲ့ လက်မှုလုပ်ငန်းတွေမက အားလုံးတိုးတက်အောင် မြင်ပြီး၊ လုပ်ရတာ ပျော်ရွှင်လာကြတယ်။ မဟာဝိဇိတမှာ အခွန်အတုပ်တွေ ရှေးကထက် အဆများစွာတိုးရလို့ ကုန်တာထက် အဆများစွာ ပိုမိုချမ်းသာ လာတယ်။ တိုင်းပြည်လည်း အေးချမ်းတယ်၊ သည်လိုဖြစ်လာတော့ မဟာ ဝိဇိတဟာ ယဇ်ပွဲလုပ်ဖို့ ပုဏ္ဏားကိုအစီအစဉ်လုပ်ပေးဖို့ ပူဆာလာပြန်တယ်။ ပုဏ္ဏားက ‘ကောင်းပြီ’ဆိုပြီး-

ပဌမဆုံး အစီအစဉ်အဖြစ် မဟာဝိဇိတကို တိုင်ပင်မှုလေးမျိုး ပြုလုပ် စေတယ်-

‘ယဇ်ပွဲလုပ်ပါရစေ-လို့ ခွင့်တောင်းတိုင်ပင်ရမယ်-
ပဌမလူက နေရာအနှံ့မှာ နေနေကြတဲ့ ကိုယ့်မိတ်ဆွေ၊
နောက်-အစေအပါး၊

တတိယလူက ဥစ္စာအများအပြားရှိတဲ့ ဗြာဟ္မဏ၊ မဟာသာလတွေ၊
စတုတ္ထလူက ဥစ္စာစုရှိကြတဲ့ သူကြွယ်တွေပဲ’

‘ဒါလုပ်ပြီးလျှင် အရှင်မင်းကြီးဟာ အရှင်မင်းကြီးရဲ့ ဘဝကို အထပ် ထပ်အောက်မေ့ရမယ့် အချက်ရှစ်ချက် ရှိတယ်-

ပဌမ-ငါဟာ အမျိုးသန့်သူ။

ဒုတိယ-ငါဟာ အဆင်းရှိသူ။

တတိယ-ငါ့မှာ လှူစရာပစ္စည်းပေါများသူ။

စတုတ္ထ-ဘေးရန်ကာကွယ်နိုင်လောက်အောင် စစ်သည်ရှိသူ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပဉ္စမ-အလှူခံအမျိုးမျိုးတို့ရဲ့ ရေတွင်းရေကန်ဖြစ်သူ။
 ဆဋ္ဌမ-ငါဟာ ဗဟုသုတရှိသူ။
 သတ္တမ-ငါဟာ သီလရှိသူ။
 အဋ္ဌမ-ငါဟာ ပညာရှိသူ’- ပဲ’
 ‘နောက်ထပ်လည်း အရှင်မင်းကြီးရဲ့ ပုရောဟိတ်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်ုပ်ကို
 လည်း အထပ်ထပ် အောက်မေ့သိမြင်ထားစရာ လေးချက်ရှိပါတယ်။
 အဲဒါတွေက ငါ့ပုရောဟိတ်ဟာ-
 ပဌမ-အမျိုးသန့်တယ်။
 ဒုတိယ-ဝေဒကျွမ်းတယ်၊
 တတိယ-သီလရှိတယ်၊
 စတုတ္ထ-ပညာရှိတယ်’-လို့ပဲ’
 ‘သည်တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်ကို ဘာဖြစ်လို့ယဇ်ပွဲလုပ်ဖို့ အတွက်
 လုပ်ရတာလဲ’-လို့ မဟာဝိဇိတက ပုဏ္ဏားကို မေးတယ်။ ပုဏ္ဏားက ပြန်ပြော
 တယ်။ ‘ဒါ တစ်ခုခု ချွတ်ယွင်းလျင် ကဲ့ရဲ့သူကလည်း ကဲ့ရဲ့မှာပဲ။ ကဲ့ရဲ့တာ
 ခံပြင်းလျင် ယဇ်ကုသိုလ်နဲ့မမျှတဲ့ အကုသိုလ်ပွားမယ်။ ယဇ်ပျက်တယ်ပေါ့။
 ဒါ တစ်ခုခု မချွတ်ယွင်းတာကို အထပ်ထပ်အောက်မေ့သိမြင်ပြီးသားဖြစ်လျင်
 ယဇ်ပွဲကို သည်တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်ထဲက အချက်တွေနဲ့ ချွတ်ယွင်းတယ်
 ထင်ပြီး၊ ကဲ့ရဲ့သူက ကဲ့ရဲ့တဲ့အတိုင်း မဟုတ်ဘူး-လို့ သိပြီးဖြစ်လို့ မခံပြင်းဘူး။
 ယဇ်အန္တရာယ် မရှိဘူးပေါ့။ ဒါကြောင့် သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးဟာ ယဇ်
 အခြံအရံတစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးဖြစ်တယ်’လို့ ဖြေပါတယ်။
 ‘သည်လိုဆိုလျင် ဒါတွေလုပ်မယ်။ နောက်ထပ်လုပ်စရာ ဘာရှိသေး
 သလဲ’-လို့ မဟာဝိဇိတကမေးတော့ ပုရောဟိတ်က ‘စိတ်ထားသုံးပါးကို ပြင်
 ဆင်ရမယ်’-လို့ ဆုံးမတယ်။ သုံးပါးက-

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပဌမ-ငါ့ပစ္စည်းတွေ ပျက်ပြုန်းကုန်မှာလား၊

ဒုတိယ-ငါ့ပစ္စည်းတွေ ပြုန်းတီးနေတာပဲ၊

တတိယ-ငါ့ပစ္စည်းတွေ ပျက်ပြုန်းခဲ့တာပဲ-လို့ နှလုံးမသာမယာ မဖြစ်ဘို့ပဲ။ ဒါတွေ တစ်ခုခုဖြစ်လျင်လည်း ဆင်းရဲအောင် ယဇ်ပွဲကျင်းပမိသလို ဖြစ်မှာမို့ပဲ'-လို့ ပုရောဟိတ်က ဆုံးမတယ်။ သည်ဆုံးမချက်အတိုင်း လိုက်နာ နိုင်အောင် အလှူခံတွေကို အမျိုးမျိုးရှိမှာ မြော်လင့်ထားဖို့လည်း ဆုံးမတယ်။ အမျိုးမျိုးက ဒုစရိုက်အနည်းအပါးရှိသူ၊ အများအပြားရှိသူတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်' လို့ပဲ'

ဒါတွေ ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင် မဟာဝိဇိတက ယဇ်ပွဲကြီး လုပ်တယ်။ ပစ္စည်းဥစ္စာအများအပြားနဲ့ ကူကြသူတွေလည်း အကူခံဖို့ ပြောဆိုကြပါတယ်။ ပြည့်စုံနေလို့ အကူမခံပါရစေနဲ့-လို့ ပြောတာနဲ့ သူတို့ကလည်း ကူဖို့ယူလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ပြန်ယူလည်းမကောင်းဘူး-ဆိုပြီး အဲသည်ပစ္စည်းတွေကို ယဇ်ပွဲ ကြီးဘေးနားကရံပြီး ယဇ်ပွဲကလေးတွေ လုပ်ကြတယ်'

'ပုဏ္ဏားကြီး- ဒါဟာ မဟာဝိဇိတရဲ့ ယဇ်ပွဲပဲ။ သည် ရှေးအကြောင်း ထဲမှာ ပုဏ္ဏားကြီးသိချင်တာတွေ ပါရဲ့မဟုတ်လား'

'ရဟန်းဂေါတမ-အပြည့်အစုံ ပါပါတယ်။ သည်အကြောင်းအရာ နာကြားရတဲ့အတွက် ကျွန်ုပ်ဧည့်သည်တွေ အံ့ဩကြသလို၊ မအံ့ဩနိုင်အောင် အတွေးတစ်ချက် နှောင့်ယှက်နေပါတယ် ရဟန်းဂေါတမ'

'ဘာလဲ ပုဏ္ဏားကြီး'

'မဟာဝိဇိတရဲ့ ပုရောဟိတ်ဟာ ရဟန်းဂေါတမပဲဖြစ်မှာပဲ-ဆိုတဲ့ အတွေး ပါပဲ'

'တွေးနိုင်ပါတယ် ပုဏ္ဏားကြီး။ ပုရောဟိတ်ဟာ ငါတို့အသိဉာဏ်က မွေးဖွားပေးတဲ့ ပုရောဟိတ်ဆိုတော့ ငါတို့ပဲလို့ တွေးခွင့်ရှိပါတယ်'

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းဂေါတမ-သည်ယဇ်တွေ နာကြားရမှ မေးမြန်းချင်စိတ် ထ
လာတာလေးတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒါ မေးပါရစေလား’

‘ပုဏ္ဏားကြီး-မေးပါ’

‘ကြားခဲ့ရတဲ့ယဇ်ထက် အကုန်အကျ၊ အလုပ်အကိုင်နည်းပြီး
အကျိုးများတဲ့ယဇ် ရှိသေးသလား’

‘ရှိသေးတယ် ပုဏ္ဏားကြီး’

‘အဲဒါ ဟောပါဦး’

‘အမြဲအလှူဝတ်ပဲ ပုဏ္ဏားကြီး’

‘ဒါကို ဘာကြောင့် ပိုအကျိုးအာနိသင်ကြီးတယ် ပြောရတာလဲ
ရဟန်း’

‘တိုးဝှေ့ရတဲ့ ယဇ်ပွဲကြီးတွေမှာ တရားမှတ်ရသူတွေက မတိုးမဝှေ့လို
ကြလို့ ရှောင်ကြတယ်။ အမြဲ အလှူဝတ်ထားရာမှာတော့ အဲသည်သူတွေက
မတိုးမဝှေ့ရတော့ လာကြလို့ပဲ’

‘အမြဲအလှူဝတ်ထက် အကုန်အကျ၊ အလုပ်အကိုင်နည်းပြီး အကျိုး
အာနိသင်ကြီးတဲ့ယဇ် ရှိသေးလား ရဟန်းဂေါတမ’

‘ရှိတယ် ပုဏ္ဏားကြီး’

‘အဲဒါဘာလဲ ဂေါတမ’

‘စတုဒိသာ ကျောင်းဝိဟာ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်းပဲ’

‘သည့်ထက်ပိုတဲ့ယဇ် ရှိပါသေးလား’

‘ရှိတယ်’

‘ဘာလဲအသျှင်’

‘သူတော်ကောင်းတွေနဲ့ သူတော်ကောင်းတရားတွေကို ယုံစားကြည်
ညိုတာပဲ’

‘အဲဒါထက် အလုပ်အကိုင်၊ အကုန်အကျနည်းပြီး အကျိုးအာနိသင် ကြီးတဲ့ယဇ်ကော ရှိပါသေးလား အသျှင်’

‘ရှိတာပဲ’

‘ဘာပါလဲ အသျှင်’

‘သတ်ခြင်း၊ ခိုးခြင်း၊ ကာမမှားခြင်း၊ လိမ်ခြင်းများကို ရှောင်ရှားပြီး၊ လူတွေကို ချမ်းသာရွှင်လန်းအောင် ဖြစ်စေမှု အလှူယဇ်ပဲ’

‘သည့်ထက် အလုပ်အကိုင်၊ အကုန်အကျနည်းပြီး အကျိုးအာနိသင် ကြီးတဲ့ယဇ် ရှိပါသေးလား’

‘ရှိတယ်’

‘ဘာလဲ အသျှင်’

‘ရဟန်းပြု။ ပါတိမောက်စောင့်မှုစတဲ့ စောင့်မှုလေးပါးနဲ့ နေ။ လက္ခဏာတွေဖြစ်တဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခစတာတွေကို ဝိတက်၊ဝိစာရနဲ့အတူ နှစ်သိမ့်၊ ချမ်းမြေ့၊ တည်မြဲနေအောင် ဈာန်တွေအဆင့်ဆင့်ပွားပြီး ပု၊ဒိ၊အာ ဝိဇ္ဇာတွေ ရအောင်ကျင့်တဲ့ ယဇ်ပဲ။ အဲဒါကတော့ အမြင့်ဆုံးယာဇ်ပဲ’

‘အလွန်ကောင်းလှပါတယ်။ အို-အသျှင်ဂေါတမ။ တပည့်တော်ကို ဥပါသကာ-လို့ အသိအမှတ်ပြုပေးပါ။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဆွမ်းကိုလည်း လက်ခံတော် မူပါ။ ကျွန်ုပ်- သျှင်ဂေါတမတရားဖြင့် အမှန်အကန်ကို မြင်ပါပြီ။ အညံ့စား ယဇ်အတွက်ထားတဲ့ နွား၊ ဆိတ်၊သိုးတွေလည်း လွတ်လပ်စွာ စားသောက်နေ ထိုင်ခွင့် ပြုတော့မယ်’

D

၆။ ဝေသာလီ မဟာဝုန်ပြဿဒ်ကျောင်း၌ မဟာလိ(နှုတ်ခမ်းတွဲ)နှင့်
 ကောသလ၊ မာဂဓမှ ဧည့်အမတ်များအား ဘုရားဟောသောတရား
 ‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-ရက်အတော်ကြာတုန်းက လိစ္ဆဝီမင်းသုနက္ခတ်နဲ့တွေ့လို့
 သူပြောတာ ကြားခဲ့ရပါတယ်။ သူဟာ လွန်ခဲ့တဲ့သုံးနှစ်လောက်က ဗုဒ္ဓထံ
 ရဟန်းအဖြစ်နဲ့ နေခဲ့တယ်။ အဲသည်တုန်းက သူဟာ ချစ်စရာ နတ်အလှတွေ
 မြင်ခဲ့တယ်။ အသံတော့ မကြားခဲ့ဘူး’-လို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒါ အသံမရှိလို့
 သူမကြားတာလား ဘုရား’
 ‘မဟုတ်ဘူး မဟာလိ’
 ‘ဘာဖြစ်လို့ မကြားတာလဲဘုရား’
 ‘မြင်ဖို့ပဲ သူ့စိတ် ပွားထားလို့ပေါ့’
 ‘ကြားဖို့ပွားလျင် ကြားမလားဘုရား’
 ‘အေး-ကြားမယ်။ မမြင်ဘူး မဟာလိ’
 ‘ကြားဖို့ရော၊ မြင်ဖို့ရောပွားလျင်တော့ အားလုံးပဲမြင်၊ ကြားဖြစ်မလား’
 ‘အဲဒါလည်း အရပ်အနံ့မဟုတ်လျင် အရပ်အနံ့ မမြင်၊ မကြားဘူး။
 ပွားတဲ့အရပ်ပဲ မြင်၊ ကြား ဖြစ်မယ်’
 ‘ဗုဒ္ဓအသျှင်- ည်လို သမာဓိတွေပွားဖို့ ရဟန်းပြုကြတာလား ဘုရား’
 ‘မဟုတ်ဘူး မဟာလိ’
 ‘ဘာအတွက် ရဟန်းပြုကြတာလဲ ဘုရား’
 ‘အဲသည် သမာဓိထက်လွန်တဲ့တရား ရဖို့ပဲ’
 ‘အဲဒါ ဘာတရားတွေလဲ ဘုရား’
 ‘သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ-ဆိုတဲ့ တရားထူး
 တွေပဲ’
 ‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-အဲသည်လို တရားထူးတွေရဖို့ နည်းလမ်းကျင့်ရိုးတွေ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရှိပါသလားဘုရား’

‘အေး၊ ရှိတယ်’

‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’

‘အမြင်မှန်၊ အတွေးမှန်။ အပြောမှန်၊ အလုပ်မှန်၊ အနေမှန်။ ကြိုးစားမှန်၊ နှိုးကြားမှန်၊ စိတ်ထားမှန်-တွေပဲ’

‘ဝမ်းသာလှပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်ဘုရား’

D

‘မဟာလိ-ငါ ကောသမ္မိပြည်၊ ယောသိတာရုံမှာ မုဏ္ဍိယပုရဗိုဇ်နဲ့ သစ်သားသပိတ်ဆောင်တဲ့ ပုရဗိုဇ်တပည့် ဇာလိယတို့ကို လက်ခံတွေ့ဆုံတုန်းက သူတို့က ငါ့ကိုမေးတယ်။

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-အသက်ဇီဝဟာ သည်ကိုယ်ကြီးပဲလား၊ ဒါမှမဟုတ် သီးခြားလား၊ သိပါရစေဘုရား’-လို့ပဲ။ ‘ငါက သူတို့ကို ပြန်မေးတယ်-

‘ငါ့ရှင်တို့ အကျင့်သီလဖြည့်ပြီး၊ ဈာန်လေးပါး ဝင်စားနေတယ် ဆိုပါတော့။ အဲသည်ရဟန်းဟာ မင်းတို့အမေးကို ဖြေဖို့သင့်ပါ့မလား-လို့’

‘ဘာဖြစ်လို့ မသင့်သလဲ၊ သင့်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’-လို့ လျှောက်ကြတယ်’

‘သည်လိုဆိုလျှင်ကော ငါ့ရှင်တို့-ရဟန်းဟာ ရှေးဖြစ်ဟောင်း အောက်မေ့နိုင်မှု၊ ဘဝပုံဟန် အမှန်မြင်နိုင်မှု၊ ဘဝစိတ်ကူးယဉ်ကျော မမျောမှု၊ ဖြစ်နေပြီ ဆိုလျှင်ကော၊ အဲသည်ရဟန်းဟာ အသက်နဲ့ကိုယ်အတူပဲ၊ တခြားပဲ။ သည်လို ငါသိမြင်တယ်၊ ပြောဦးမလား’-လို့ မေးတဲ့အခါ၊ သူတို့ ပြန်ဖြေကြတယ်’

‘အဲသည်လို ဆိုလျှင်တော့ အသက်နဲ့ကိုယ် အတူပဲ၊ တခြားပဲ မပြောပလောက်တော့ပါဘူး ဗုဒ္ဓအသျှင်’-လို့ပဲ မဟာလိရေ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ကောင်းလှပါတယ် အသျှင်ဘုရား။ နက်နဲလှတဲ့တရားတွေ နာကြား
ရတာပါပဲ အသျှင်ဘုရား’

D

၇။ ဥရုညမြို့၊ ကဏ္ဍကတ္ထလဘေးမဲ့တော၌ အစေလ ကဿပအား
ဘုရားသျှင်ဟောသော တရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-ကြားဖူးတာ အမှား၊အမှန်သိရအောင် မေးပါရစေ’
‘မေး၊ ကဿပ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-ခေါင်းပါးအောင်အကျင့်-စတဲ့ အကျင့်အားလုံးကို
သရော်ပြီး၊ ကျင့်သူတွေကို ချုတ်ချယ်စွပ်စွဲ ဆဲရေးတယ်-လို့ ပြောကြပါတယ်၊
အဲဒါ အမှန်ပဲလား’

‘သည်လိုပြောတာတွေဟာ စွပ်စွဲတာတွေပဲ ကဿပ’

‘ကောင်းပါလေ့ ဘုရား’

‘ကဿပ-ငါ့အသိဉာဏ်မှာ ပင်ပန်းအောင်ကျင့်ပြီး၊ ခေါင်းပါးစွာနေ
သူအချို့-ဆင်းရဲတဲ့ အလားအလာ ရှိတာ၊ အချို့-ချမ်းသာတဲ့အလားအလာ
ရှိတာ။ ပင်ပန်းစွာကျင့်ပြီး နည်းနည်းအဆင်းရဲခံနေသူ အချို့-ဆင်းရဲတဲ့အ
လားအလာ ရှိတာ၊ အချို့-ချမ်းသာတဲ့အလားအလာ ရှိတာ။ သည်လို ဖြစ်ရပ်၊
ပျက်ရပ် ဆန်းဆန်းပြားပြားတွေ ထင်မြင်သိရှိသူဆိုတော့ သူတို့ကို ဘယ်မှာ
ချုတ်ချယ်ကဲ့ရဲ့ ဆဲရေး၊ လုပ်ပါ့မလဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ကဿပ-လောကမှာ သိမ်မွေ့တဲ့ပညာရှိတဲ့ တချို့သူတွေဟာ၊ သူ
များအယူကို ဖျက်ဆီးသလိုဖြစ်ပြီး၊ လှည့်လည်ကြတယ်။ အဲသည်ပညာရှင်
တွေနဲ့ တူတာတွေရော၊ မတူတာတွေရော-ငါ့မှာ ရှိတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဘယ်လိုလဲ အသျှင်’

‘သူတို့ အကောင်း၊မကောင်း ပြောတာတွေကို ထောက်ခံနိုင်တာ ရှိသလို၊ မထောက်ခံနိုင်တာတွေလည်း ရှိတယ်’

‘ဟုတ်ပြီဘုရား’

‘ကဿပ-အဲသည်ပညာရှင်တွေကို ငါက ကြေငြာပါတယ်’

‘ဘယ်လို ကြေငြာတာလဲဘုရား’

‘မတူတဲ့သဘောတရား အသာထားဦး။ တူတဲ့သဘောတရားကို နှစ် ဖက်ဆရာနဲ့ အဲသည်ဆရာအပေါင်းအသင်း သမဂ္ဂသံဃာတွေ ဆုံစည်းကြရ အောင်-ပါ။ ဆုံစည်းပြီး ဆွေးနွေးကြရအောင်ပါ’-လို့ပဲ’

‘ဘာတွေ ဆွေးနွေးမှာလဲ ဘုရား’

‘အမြင်ဓမ္မနဲ့ အဲသည် အမြင်ဓမ္မရဲ့ တကယ်အသွင်တွေကိုပေါ့’

‘ဘယ်အကျိုး မြော်ကိုးပြီး ဒါတွေဆွေးနွေးတာလဲ ဘုရား’

‘တူတာတွေမှာ ဘယ်သူက ယထာဘူတကျကျ အသိနဲ့အရှိ ကိုက် အောင်သိသလဲ-ဆိုတာ သဘောပေါက်ပြီး၊ မတူတာတွေမှာ မှားသူက စွန့်နိုင် အောင်ပေါ့ ကဿပရဲ့’

‘သည်လိုဆွေးနွေးလျင် ဘယ်သူအမြတ်ထွက်မလဲ ဘုရား’

‘အကုသိုလ်ဖြစ်တယ်၊ အပြစ်ရှိတယ်၊ မမှီဝဲထိုက်ဘူး၊ မဲညစ်တယ်၊ ဖြူစင်ဖို့မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သည်လိုပြောရတဲ့တရားတွေနဲ့ တကယ်လည်း ပြောတဲ့ အတိုင်း ဖြစ်နေတဲ့တရားတွေမှာ၊ တခြားသူတွေသာ မပြောပလောက်တဲ့ အနည်းအပါးပဲ ပယ်စွန့်နိုင်ကြတာ။ ငါတို့ပဲ အမြစ်မရှိ ပယ်နိုင်တာ ပေါ်လွင် လာမှာ အသေအချာပေါ့။ ပြီးတော့လည်း ကဿပ-ကုသိုလ်ဖြစ်တယ်၊ အပြစ် မရှိ၊ မှီဝဲထိုက်တယ်၊ ဖြူစင်တယ်၊ မဲညစ်ဘူးဆိုတဲ့ တရားတွေနဲ့ ပြောတဲ့ အတိုင်းဖြစ်တဲ့တရားတွေမှာ တခြားသူတွေဟာ တကယ်ဆောက်တည်ကျင့်

ကြံတာ မလုပ်နိုင်ကြဘူး။ ငါတို့ပဲ အကြွင်းမဲ့ ဆောက်တည်ကျင့်ကြံနိုင်တယ် ဆိုတာလည်း ပေါ်လွင်လာမှာပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ကဿပ-သည်လိုဆွေးနွေးလိုက်လျင် အကြောင်း၊အကျိုးနဲ့ စပ်ယှဉ်ပြီး၊ သင့်တင့်မှန်ကန် မဖောက်ပြန်တဲ့ ပြောဆိုဆုံးမချက်စကားဟာ ငါ့ဆီမှာမှ ကျင့်ပုံကျင့်နည်းက ရှိတာကြောင့်ပဲ’

‘အဲသည် ကျင့်ပုံကျင့်နည်း လမ်းက ဘယ်ဟာလဲ အသျှင်’

‘မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပေါ့ ကဿပ’

‘ဟုတ်ပါဘုရား။ သည်တော့ ရဟန်း၊ပုဏ္ဏား၊သူတော်စင်တို့ အလုပ်ကိစ္စလို့ ဆိုရတဲ့ အဝတ်မဝတ်ဘဲ နေတာတို့၊ ဆွမ်းကို ဘယ်လိုမှခံတာတို့၊ ဘယ်လိုပဲ စားတာတို့၊ ဘာကိုမှ စားတာတို့၊ ဘယ်လိုပဲ နေတာတို့၊ ဘာကိုပဲ ဝတ်တာတို့၊ ဘယ်လိုတွေ ရေချိုးတာတို့၊ မြေချိုးတာ ဆိုတာတွေဟာ အကျယ်တဝ့် အများအပြားပဲရှိနေတာ။ ဒါတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ပါ့မယ်’

‘ကဿပ-ဒါတွေ ဘယ်လောက်ကျင့်ကျင့်။ရဟန်း၊ပုဏ္ဏား၊သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကို ပွားများကျင့်ကြံတာ မဟုတ်ဘူး။ မျက်မှောက်ပြုရမယ့်အရာဆီ ဆိုက်ရောက်ကြတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ တကယ်အစစ်ကတော့ သူတို့ဟာ ရဟန်း၊ပုဏ္ဏား၊သူမြတ်များ အဖြစ်နဲ့အဝေးကြီး ကွာခြားတယ်။ ကဿပ- ရဟန်းဟာ အမျက်တို့ရဲ့ရန်သူကင်းလျက်၊ စိတ်ပျက်မှုမရှိဘဲ၊ မေတ္တာပွားပြီး၊ ကိလေသာကလွတ်တဲ့ အသိပညာစိတ်နဲ့ နေတာကြောင့် ကိလေသာငြိမ်းသူ၊ မကောင်းမှုကို ပယ်ပြီးသူကိုသာ သမဏ၊ ဗြဟ္မဏလို့ ဆိုရတာ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-သည်လိုဆိုတော့ သမဏ(ငြိမ်းသူ)၊ ဗြဟ္မဏ(ကင်းသူ) ဖြစ်ဖို့ အကျင့်က ခဲယဉ်းလိုက်တာ’

‘သည့်စကားကတော့ အစဉ်အလာပြောလာကြတဲ့ စကားကြီးပဲ။ အဝတ်မဲ့နေတာ၊ ဆွမ်းကို ဘယ်လိုမှ ခံတာ၊ စားတာ အစရှိတဲ့ အကျင့်တွေ ဟာ ဘာခဲယဉ်းသလဲ၊ အလွယ်တကူကလေးတွေပဲ။ လူတိုင်းလုပ်နိုင်တဲ့ အကျင့်တွေပဲ။ အနည်းဆုံး အိမ်စေ့ကျွန်မကတောင် ‘တို့လည်း သည်လောက်တော့ ကျင့်နိုင်ပါ’-လို့ ဆိုရတဲ့ အကျင့်တွေပဲ။ သည်လိုအကျင့်လောက်နဲ့ ရဟန်း၊ပုဏ္ဏားတို့အကျင့်ဟာ မလွယ်ဘူး-လို့ အစဉ်အလာပြောလာကြတဲ့ စကားဖြစ်ဖို့ ဘယ်ထိုက်မလဲ၊ သည်လိုအကျင့်တွေ မဟုတ်လို့သာ ရဟန်း၊ပုဏ္ဏားအကျင့်ဟာ မလွယ်ဘူး-လို့ အစဉ်အလာ ပြောလာကြတဲ့စကား ဖြစ်ရတာပေါ့။

ကဿပ-ကိုယ့်ဘဝနဲ့ မဆီလျော်တဲ့ အပြုအမူ၊ အပြောအဆို၊ အနေအထိုင်တွေ မဖြစ်ပွားအောင် နေထိုင်ခြင်းဟာ ‘သီလ’ဖြစ်တယ်။ ‘ကံတရား’ရဲ့ ဆင်းရဲ၊ပျက်ပြုန်းမှု ရှုကြည့်မှုမှာ လိပ်ပတ်လည်တဲ့အထိ‘ပု၊ ဒိ၊ အာ’အသိတွေ ဖြစ်လာတာဟာ ‘ပညာ’ ဖြစ်တယ်။ သည့်ထက်လွန်ကဲတဲ့ သီလနဲ့ပညာဆိုတာ မရှိဘူး ကဿပ’

‘ဒါပဲလား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ကဿပ-လောကမှာ ရဟန်း၊ပုဏ္ဏားတွေ အများအပြားပဲ။ သီလနဲ့ စပ်တဲ့ စကားတွေ အများအပြားပဲ ပြောကြတယ်။ ကိလေသာစက်ဆုတ်ပြီး ပူပန်မှုနဲ့စပ်တဲ့ စကားတွေလည်း အများအပြားပဲ ပြောကြတယ်။ လွတ်မြောက်မှုနဲ့စပ်တဲ့ စကားတွေလည်း အများအပြား ပြောကြတယ်။ အကြောင်းပေါင်း များစွာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးပေါင်း များစွာ၊ လွန်ကဲဖြူစင်မွန်မြတ်မှုပေါင်း များစွာဖြင့် ဆောက်တည်၊ အားထုတ် သိမြင်၊ လွန်မြောက်ကြတယ်။ အဲသည်သူတွေအားလုံး ငါ့ကိုမှီသူတစ်ယောက်တောင် မရှိ-လို့ ငါ ကြေငြာတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကဿပ- ငါ-သည်လိုကြေငြာတာကို- ‘ခြင်္သေ့ဟောက်သလို ရဲရင့်စွာ ဖြစ်ပေမယ့်၊ လူကွယ်ရာမှာလည်း ဖြစ်တယ်။ ပရိသတ် အလည်မှာမဖြစ်ဘူး၊ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ ပြောရတာ ဖြစ်တယ်။ သူ့ကို ဘယ်သူမှ မေးသူမရှိဘူး။ မေးလည်း မဖြေနိုင်ဘူး။ ဖြေလည်း သူ့အဖြေ ဘယ်သူမှမကြိုက်ဘူး။ ကြိုက်အောင် ဖြေနိုင်တဲ့ဟာကလည်း နားထောင်စရာ၊ ကြည်ညိုစရာ၊ လောကက လွတ်မြောက်တဲ့တရားတွေ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်သူမှ မပေါက်မြောက်နိုင်ဘူး’- သည်လို ပြောချင်ကြပေမယ့် သူတို့ မပြောနိုင်ကြဘူး။ သည်လိုပြောချင်လျှင် အချိန်မရွေး ငါ့ဆီက စမ်းကြည့်ဖို့ ငါ-ကြေငြာနိုင်တယ်’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-တပည့်တော် အလွန်ဝမ်းသာလှပါတယ်။ တပည့်တော်ကို ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ပေးဖို့တောင်းဆိုပါတယ် အသျှင်’

D

၈။ ဇေတဝန်မှ ဆွမ်းခံဝင်ရင်း သာဝတ္ထိမြို့ မလ္လိကာ၏ ဥယျာဉ်အတွင်း အယူပြိုင်ရာဌာန တယ်ပင်တန်းဇရပ်၌တည်းခိုသော ပုရိပိုဇ်ပရိသတ် သုံးရာနှင့်အတူ ပေါဋပါဒပုရပိုဇ်အား ဘုရားဟောသောတရား ‘ပေါဋပါဒ-ဘာစကားတွေ ပြောနေကြတာလဲ’

‘အခုပြောနေတဲ့ စကားကတော့ နောက်မှ ဆက်ပြောလည်း ရတဲ့ စကားဖြစ်လို့ မပြောတော့ပါဘူး။ တပည့်တော် အမှတ်ရတာလေး လျှောက်ပါရစေ။ ရက်အတော်ကြာကြာ တပည့်တော်တို့ ဆွေးနွေးဝိုင်းမှာ ‘သညာဘယ်လိုချုပ်သလဲ’-ဆိုတဲ့ ပြဿနာ ပေါ်ပါတယ်။ အဖြေတွေက အမျိုးမျိုးပါပဲ။ ဗုဒ္ဓအသျှင်ဟာ ဒါကျွမ်းတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဗုဒ္ဓအသျှင်ထံ ဒါတောင်းပါရစေ။ ဘယ်လိုအခြင်းအရာနဲ့ သညာချုပ်တာပါလဲ အသျှင်’

‘ပေါဋပါဒ-သညာဟာ အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်တာ၊ ချုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ အကြောင်းနဲ့ပဲ ဖြစ်တယ်၊ ချုပ်တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဘယ်လို ဖြစ်တာ၊ချုပ်တာပါလဲ အသျှင်’

‘ပေါဋ္ဌပါဒ-လူဟာ စိတ်ဆိုး၊ စိတ်ဆာ၊ စိတ်ထိုင်းမှိုင်း၊ စိတ်ကုပ်ကမြင်းနဲ့ စိတ်-နှစ်လုံးနှစ်ခွဆိုတဲ့ စိတ်မပွင့်လင်းမှုတွေ မရှိအောင်နေမှု တွေးခေါ်သုံးသပ်သူဟာ နှစ်သိမ့်၊ ချမ်းမြေ့၊ ငြိမ်းအေးတယ်။ အဲသည်သူဟာ ‘ရူပပဌမဈာန်သည်’ဖြစ်ပြီး၊ ‘ကာမသည်’ ချုပ်တာပဲ။ ‘ကာမသည် ချုပ်ခြင်း’သည် ‘ပဌမဈာန်သည် ဖြစ်ခြင်း’ရဲ့ အကြောင်းဟာ အကျင့်ပဲ။

ဒုတိယဈာန်ရောက်တဲ့အခါ ‘ပဌမဈာန်သည်’-ချုပ်ပြီး၊ ‘ဒုတိယဈာန်သည်’-ဖြစ်။ တတိယဈာန် ရတဲ့အခါ ‘ဒုတိယဈာန်သည်’-ချုပ်၊ တတိယဈာန်သည်’-ဖြစ်။ စတုတ္ထဈာန် ရတဲ့အခါ ‘တတိယဈာန်သည်’-ချုပ်၊ ‘စတုတ္ထဈာန်သည်’-ဖြစ်။ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန် ဖြစ်တဲ့အခါ ‘စတုတ္ထဈာန်သည်’-ချုပ်၊ ‘အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်သည်’-ဖြစ်။ ဝိညာဏာနဉ္စာယတနဈာန် ရတဲ့အခါ ‘အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်သည်’-ချုပ်၊ ‘ဝိညာဏာနဉ္စာယတနဈာန်သည်’-ဖြစ်။

ပေါဋ္ဌပါဒ-ဝိညာဏာနဉ္စာယတနဈာန်ရသူဟာ ဒါကို ဝင်စားလျင် နောက်သည်တွေ ပေါ်တာပဲ။ ‘ဘာမှမလုပ်ဘူး’-လို့ နေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ‘အာကိဉ္စညာယတနသည်’လည်း တခြားသည်အကြမ်းတို့ မပေါ်ဘဲ သညာ၊ဝေဒနာချုပ်ပြီး၊ ‘သညာ၊ပညာ’ချုပ်ရာ သမာပတ် ဝင်စားတယ်။ ပေါဋ္ဌပါဒ-သည်စကားကို ဘယ်လိုအောက်မေ့သလဲ၊ ကြားဖူးရဲ့လား’

‘မြတ်စွာဗုဒ္ဓ ဟောမှ ကြားဖူးတာပါပဲ။ ရှေးက မကြားဘူးပါဘူး အသျှင်’

‘အေး-ဟုတ်မှာပါပဲ ပေါဋ္ဌပါဒ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-သည်ရဲ့ အဆုံးတစ်ခုထဲလို့ အသိပေးသလား၊ အများအပြား-လို့ အသိပေးသလား၊ သိပါရစေ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘နှစ်ခုလုံးပဲ
 ‘ဘယ်လိုလဲ၊ ဗုဒ္ဓအသျှင်’
 ‘သညာချုပ်ရာ ဈာန်သမာပတ်အလျောက် သညာချုပ်မှုအသိပေး
 လို့ပဲ’
 ‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-သညာနဲ့ ဉာဏ်၊ ဘယ်သူ အလျင်ဖြစ်သလဲ၊ အတူဖြစ်
 တာလား’
 ‘သညာက အလျင်ဖြစ်တာ’
 ‘သညာနဲ့အတ္တ အတူလား၊ တခြားလား’
 ‘ဘာကို ‘အတ္တ’လို့ မင်းယုံတာလဲ’
 ‘ဘုတ်ရုပ်တွေရှိတဲ့၊ ထမင်းစားနေတဲ့ သည်အကောင်ကြီး-လို့ ယုံပါ
 တယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’
 ‘အဲဒါ ‘အတ္တ’ဆိုလျှင် ‘သညာ’ဟာ ‘အတ္တ’နဲ့ တခြားလို့ ပြောရမှာပဲ။
 ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ‘သညာ’က ဖြစ်လိုက်၊ ချုပ်လိုက်နေတယ် မဟုတ်လား
 ပေါဋပါဒ’
 ‘ဈာန်စိတ်တွေရှိတဲ့ သည်အကောင်ကြီးကို ‘အတ္တ’လို့ ယုံတယ်ဆို
 လျင်ကော ဘုရား’
 ‘သည်လိုဆိုလည်း တခြားစီပဲ။ ‘သညာ’တွေက ဖြစ်၊ ချုပ်နေတာပဲ
 မဟုတ်လား ပေါဋပါဒ’
 ‘ဟုတ်ပါ့ဘုရား’
 ‘အမှန်အကန်နဲ့ခြားတဲ့ အယူရှိတဲ့၊ အဲသည်အယူအားထုတ်တဲ့ဆရာ
 ရှိတဲ့ သင့်အနေနဲ့ အတ္တနဲ့သညာ အတူလား၊ တခြားလား၊ သိဖို့မလွယ်ပါဘူး’
 ‘တပည့်တော်အနေနဲ့ မလွယ်ဘူးဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓအသျှင်ဟာ ဘယ်လို
 လဲ-

‘သည်ကိုယ်လောကကြီးဟာ မြဲသလား၊ ဒါ ဗုဒ္ဓအယူပဲ၊ ဒါမှမှန်တယ်၊
 တခြားဟာတွေ အလကား-ဆိုလျင်ကော’
 ‘ငါ-သည်လိုမပြောပါဘူး ပေါဋပါဒ’
 ‘သည်လောကကြီးဟာ မမြဲဘူးလား’
 ‘သည်လိုလည်း ငါ-မပြောဘူး’
 ‘သည်လောက အဆုံးရှိသလား’
 ‘သည်လိုလည်း ငါမပြောဘူး’
 ‘သည်လောက အဆုံးမရှိဘူးလား’
 ‘သည်လိုလည်း ငါ-မဟောပြောဘူး ပေါဋပါဒ’
 ‘အသက်နဲ့ကိုယ် အတူလား’
 ‘ဒါ-ငါမပြောဘူး’
 အသက်နဲ့ကိုယ် တခြားစီလား’
 ‘ဒါ-ငါမပြောဘူး’
 ‘သတ္တဝါ သေပြီးနောက် ဖြစ်သလား’
 ‘ဒါ-ငါမပြောဘူး’
 ‘သတ္တဝါသေပြီးနောက် မဖြစ်ဘူးလား’
 ‘ဒါ-ငါမပြောဘူး ပေါဋပါဒ’
 ‘သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်လည်းဖြစ်၊ မဖြစ်လည်း မဖြစ်လား’
 ‘ဒါ-ငါမပြောဘူး’
 ‘သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်လည်းမဟုတ်၊ မဖြစ်လည်းမဟုတ်လား’
 ‘ဒါလည်း ငါမပြောဘူး ပေါဋပါဒ’
 ‘ဒါတွေ ဘာကြောင့်မပြောတာလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’
 ‘ဘာမှ အကျိုးမရှိ၊ အကျင့်မဟုတ်ဘဲ ဘာမှ ကောင်းမွန်တာတွေ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မဖြစ်လို့ပဲ’

‘ဘာကိုပဲ ဗုဒ္ဓအသျှင် ဟောပါသလဲ’

‘ကံ’တွေဟာ ‘ဒုက္ခ’တွေပဲ။ ကံပြုလို့မှ အစွဲတွေ၊ အငြိတွေဟာ ‘ဒုက္ခ’ ဖြစ်ကြောင်း’တွေပဲ။ အစွဲငြိမ်းတာဟာ ‘ဒုက္ခငြိမ်းရာ’ပဲ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟာ ‘ဒုက္ခ ငြိမ်း ကြောင်း’ပဲ။ ဒါတွေပဲ ဟောတယ်-ပေါဋ္ဌပါဒ်’

‘ဒါကတော့ ဘာဖြစ်လို့ဟောရတာလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဒါတွေကအကျိုးရှိတယ်။တရားအကျင့်လည်း ဟုတ်တယ်။ ကောင်း မှုအထွေထွေလည်း ဟုတ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဟောပြောတာ’

‘မြတ်စွာဗုဒ္ဓအသျှင်ဟာ စကားကောင်းမွန်တွေ ဆိုတတ်သူပါပဲ ဘုရား။ ဗုဒ္ဓအသျှင်ဆိုတဲ့ စကားတွေဟာ အကောင်းအမွန်တွေပါပဲ ဗုဒ္ဓ အသျှင်’

ပရဗိုဇ်များ ‘အို-ပေါဋ္ဌပါဒ်။ ဗုဒ္ဓအရှင် ဟောတာတွေကို ဘာနားလည်လို့

‘အကောင်းတွေပါပဲ၊ အမွန်တွေပါပဲ’-လို့ ပြောရတာလဲ၊ ငါတို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓဟောတာတွေထဲမှာ ဘာ-သိစရာတစ်ခုခု ပါလို့လဲ၊ ‘သည်လိုမပြောဘူး၊ သည်လိုမပြောဘူး’-ချည် ပြောနေတဲ့ဟာပဲ။ ကျွန်ုပ်တို့ ဘာမှ မသိရပါ။ အသျှင်က ဘာဝမ်းမြောက်တာလဲ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-တပည့်တော်အဖော်တို့ရဲ့စကားကို ပြန်ပြောခွင့်ပြုပါ။ အရှင်တို့-ဗုဒ္ဓဟောတဲ့တရားကို အရှင်တို့ ဘာမှမသိကြရ-လို့ဆိုတယ်။ ဗုဒ္ဓ ဟောတဲ့တရားကို ငါလည်း ဘာမှမသိပါဘူး။ ဒါ- အမွန်ပါပဲ။ လောကမြဲတယ် လို့ ငါ-မသိပါ။ လောကမမြဲဘူးလို့လည်း ငါ-မသိပါ။ လောကဆုံးတယ်လို့ ငါ-မသိ။ မဆုံးဆိုတာလည်း ငါ-မသိ။ အသက်နဲ့ကိုယ် အတူလို့ ငါ-မသိ။ တခြားလို့လည်း ငါ-မသိပါ။ သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်တယ်လို့ ငါ-မသိ။ မဖြစ်လို့ လည်း ငါမသိ။ ဖြစ်လည်းဖြစ်၊ မဖြစ်လည်းမဖြစ်လို့ ငါ-မသိ။ ဖြစ်လည်းမဟုတ်၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မဖြစ်လည်းမဟုတ်လို့ ငါ-မသိ။ သည်တော့ ဗုဒ္ဓဟာ ဟုတ်မှန်တာတွေကို ဟုတ်မှန်တဲ့အတိုင်း မြဲမြံသေချာတဲ့ အကျင့်ကို ဟောတာပဲ။ သည်လိုစကား မှန်ကို ငါ့လိုပညာရှင်က ဘာဖြစ်လို့ ဝမ်းမသာ၊ မချီးမွမ်းရဘဲ နေရမှာလဲ ငါ့ရှင်တို့’

‘ပေါဋ္ဌပါဒ-သင့်မှာ ပညာမျက်စေ့ ရှိတယ်။ လောကမြဲ၊မမြဲစတဲ့အမှန် မဟုတ်တာတွေကို ‘အမှန်မဟုတ်’-လို့၊ ‘ကံ’တွေကို ‘ဒုက္ခ’ပဲစတဲ့အမှန် ဟုတ် တာတွေကို၊ ‘အမှန်ဟုတ်တွေ’လို့ ငါ-ဟောခဲ့တယ်။ ဘာကြောင့် ‘မဟုတ်’ကို ‘မဟုတ်’၊ ‘အဟုတ်’ကို ‘အဟုတ်’ဟောကြားရသလဲဆိုတဲ့ အကြောင်းလည်း ငါ-ဟောကြားခဲ့တယ်။ ဒါကို သင်သိတယ်။ ပေါဋ္ဌပါဒ-သင့်မှာ ပညာမျက်စေ့ ရှိတယ်’

‘သည်အကြောင်းတွေကို သည့်ထက် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပေါ်လွင် အောင် ချဲ့ဖြန့်မိန့်ကြားပေးပါဦး အသျှင်။တတ်နိုင်လျှင် တပည့်တော်ရဲ့အဖော် တွေကိုလည်း တပည့်တော်လို နားလည်သွားစေချင်ပါတယ်’

‘ပေါဋ္ဌပါဒ-အတ္တဟာ ချမ်းသာတယ်၊ သေပြီးလည်း မြဲတယ်-လို့ ပြောကြတဲ့သူတွေ ရှိတယ်။ သူတို့ကို ငါ-မေးတယ်။ ‘အဲဒါ မဟုတ်လား’လို့ပေါ့။ သူတို့က ‘အေး’-လို့ ဝန်ခံကြတယ်။ ‘တကယ်ချမ်းသာတဲ့လောကကို ဉာဏ် မျက်စေ့နဲ့ သိမြင်နေကြသလား’-လို့ ငါက သူတို့ကို မေးတယ်။ ‘မသိမြင်နေ ပါဘူး’-လို့ သူတို့ဖြေကြတာပဲ။

တစ်ခါ ထပ်ပြီး သူတို့ကို ငါ-မေးတယ်။ ‘တစ်နေ့တစ်ညလောက် ဒါမှမဟုတ် နေ့ဝက်လောက်၊ ညဉ့်ဝက်လောက် တကယ်ချမ်းသာတဲ့ အတ္တကို ကောင်းကောင်းသိသလား’-လို့ ပါပဲ။ သည်အမေးကိုလည်း သူတို့ ခေါင်းခါ တာပါပဲ။ ငါက ဆက်မေးတယ်။ ‘တကယ်ချမ်းသာတဲ့ လောကရောက်ဖို့ ဒါ- အကြောင်းပဲ၊ ဒါကအကျင့်ပဲ၊ မင်းတို့သိကြသလား’ သည်အမေးကိုလည်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သူတို့ လက်ခါကြတာပါပဲ။ သူတို့ကို ငါ-ဆက်မေးတယ်-

အချင်းတို့-တကယ်ချမ်းသာတဲ့လောကရောက်ဖို့ ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်ကြပါ။ သည်လိုကျင့်လို့ တကယ်ချမ်းသာတဲ့လောကကို ငါတို့ရောက်နေကြတယ်'-လို့ တကယ်ချမ်းသာတဲ့လောက ရောက်နေတဲ့ နတ်တွေပြောသံများ ကြားဖူးကြသလား၊ သည်အမေးကိုလည်း သူတို့ ခေါင်းရော၊ လက်ရော ခါကြတာပဲ။ ပေါဋ္ဌပါဒ-

ဘယ်လိုလဲ၊ အတ္တဟာ ချမ်းသာတယ်၊ သေပြီးမြဲတယ်-ဆိုတဲ့ သူတို့ စကားဟာ ဘာဆန်းသလဲ၊ သူတို့စကားက ငါပြောမယ်ဥပမာနဲ့ တူနေတယ်။ ရှေးအခါက အမျိုးသားတစ်ယောက် ရှိခဲ့တယ်။ သူဟာ လူမျိုးနွယ်စုတစ်ခုက ကောင်းခြင်းလက္ခဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဇနပဒကလျာဏီအမျိုးသမီးကို လိုချင်နေတယ်။ တမ်းတနေတယ်။ သူ့ကို အဖော်တွေက မေးကြတယ်။ 'မင်းလိုချင်တဲ့ အမျိုးသမီးက မင်းသမီးလား၊ ပုဏ္ဏားသမီးလား၊ ကုန်သည်သမီးလား၊ ဆင်းရဲသားသမီးလား'-ဆိုတော့ 'မသိဘူး'-လို့ ဖြေတယ်။

သူ့ကို ထပ်မေးကြပြန်တယ်။ အမျိုးသမီးရဲ့ အမည်၊အမျိုး၊ အရပ်အနိမ့်အမြင့်၊ အသား အဖြူ၊အမည်း၊ ဘယ်ရွာ၊ဘယ်မြို့'-လို့။ 'မသိဘူး'-လို့ပဲ ဖြေတယ်။ သူ့ကို ထပ်မေးကြပြန်ပါတယ်။ 'မင်းမသိတဲ့မိန်းမကို မင်း-တမ်းတနေတာလား'-လို့။ သူက 'အေး'-လို့ ဖြေတယ်-ဘာ အံ့ဩစရာ ရှိသလဲ။ ပေါဋ္ဌပါဒ-နောက်ဥပမာလည်း ရှိသေးတယ်'

‘ဘယ်လိုပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘လူတစ်ယောက် လမ်းဆုံမှာလာပြီး သဲကြီးမဲကြီးနဲ့ လှေခါးလုပ်နေတယ်။ တွေ့သူ ခရီးသွားတွေက မေးကြတယ်။ ‘လှေခါးနဲ့တက်ရမယ့် ပြဿနာက ဘယ်လောက်မြင့်တဲ့ ပြဿနာလဲ’-လို့ပေါ့။ သူက ‘မသိဘူး’လို့ ဖြေတယ်။ ကဲ- ဘာအံ့ဩစရာရှိတဲ့ စကားလဲ ပေါဋ္ဌပါဒ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘အချည်းနှီးစကားတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ထင်ရှားပါပြီအသျှင်။ ဘာမှ အံ့ဩစရာမရှိတာ ထင်ရှားပါတယ်’

‘ပေါဋပါဒ-ငါတို့ဟောတဲ့တရား ဘယ်လောက် အံ့ဩစရာရှိတယ်ဆိုတာ ကြည့်စမ်း’

‘အမိန့်ရှိပါ အသျှင်’

‘ပေါဋပါဒ-လောကမှာ ‘အတ္တ’ဆိုတဲ့ ‘ငါအဖြစ်’ရတာ သုံးမျိုးရှိတယ်’

‘ဘာတွေပါလဲ အသျှင်’

‘ရုန့်ကြမ်းတဲ့ ငါ-အဖြစ် ရမူ၊ ရုပ်ဈာန်ဖြစ်တဲ့ ငါ-အဖြစ် ရမူနဲ့ ရုပ်မဲ့ဈာန် ဖြစ်တဲ့ ငါ-အဖြစ် ရမူတွေပဲ’

‘ရုပ်ဈာန် ငါ-အဖြစ်ရမူဟာ ဘာပါလဲ’

‘ကာမသညာမရှိတဲ့ ဝိတက်၊ဝိစာရစတဲ့ အင်္ဂါတွေရှိတဲ့ ရုပ်သညာ ဈာန်တွေ ငါ-အဖြစ်ရမူပဲ’

‘ရုပ်မဲ့ဈာန်ဖြစ်တဲ့ ငါ-အဖြစ်ရမူကကော ဘုရား’

‘ရုပ်သညာမရှိတဲ့ ရုပ်မဲ့သညာ ငါ-အဖြစ် ရနေမှုပေါ့။ ဒါ- ငါအဖြစ် ‘အတ္တ’ရခြင်း သုံးမျိုးပဲ ပေါဋပါဒ’

‘ရှင်းပါပြီ အသျှင်’

‘ပေါဋပါဒ-သည် ‘အတ္တ’ဆိုတဲ့ ငါ-အဖြစ်ရခြင်းသုံးမျိုးကို ဟောတာဟာ ရရှိစရာအဖြစ် ဟောတာ မဟုတ်ဘူး။ ရစေချင်လို့ ဟောတာ မဟုတ်ဘူး။ သည်လိုကြတဲ့ ‘အတ္တ’-လို့ဆိုတဲ့ ငါ-အဖြစ်တွေ ရှိတယ်။ ဒါတွေဟာ ‘ပယ်စရာဖြစ်လို့ ပယ်စေချင်လို့ ဟောတာပဲ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-သည် ငါ-အဖြစ် ‘အတ္တ’သုံးမျိုးဟာ ပယ်ရမယ့်ဟာတွေလား၊ ပယ်ဖို့ အသျှင်ဘုရား ဟောသလား’

‘ဟုတ်တယ် ပေါဋ္ဌပါဒ။ သည် ‘အတ္တ’ဆိုတဲ့ ‘ငါ-အဖြစ်ရခြင်း’ သုံးမျိုး လုံးကိုပဲ ပယ်ဖို့ ငါဟောတယ်။ ပယ်မှပဲ ညစ်ညမ်းမှု၊ မကောင်းမှုတွေပျောက် ပြီး၊ ဖြူစင်ကောင်းမွန်မှုတွေ ပွားမယ်။ ပညာတွေ ပြည့်စုံပြန့်ပွားမယ်။ သည်အဖြစ်တွေ မျက်မှောက်မှာ ကိုယ်တိုင်ရောက်နေမယ်’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-သည်လိုတွေ ရောက်နေမယ်ဆိုတဲ့အတိုင်း ရောက်နေ ပေမယ့်၊ အဲသည် ရောက်နေသူအနေမှာ ဆင်းရဲမနေပေဘူးလား’

‘မဆင်းရဲဘူး ပေါဋ္ဌပါဒ။ သိ၊ထင်၊မြင်ပြီး ဝမ်းမြောက်၊နှစ်သက်နေရ တယ်၊ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ညစ်ညမ်း၊ ဆိုးရွားမှုတွေ မရှိတော့တာကြောင့်ပဲ’

‘ဟုတ်ပါပြီ အသျှင်ဘုရား’

‘ဘယ်လိုလဲ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ငါပြောတာတွေ အံ့ဩလောက်ရဲ့လား’

‘အံ့ဩလောက်ပြီလား ဘုရား’

‘ငါက ပြဿဒ်အောက် လှေခါးလုပ်နေတာပဲ။ သည်လှေခါးက ဘယ် ပြဿဒ်တက်ဖို့ ပြစရာမရှိတာ ဘယ်ဖြစ်တော့မလဲ’

‘ဟုတ်ပါ့ဘုရား’

စိတ္တ ‘ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်ဘုရား-တပည့်တော်ဟာ ဆင်ထိန်းဆရာရဲ့သား ‘စိတ္တ’ပါအသျှင်။ အသျှင်ရဲ့ ‘အတ္တအကြောင်း’ စ-မိန့်ကြားကတည်း က တပည့်တော် သည်ရောက်လာလို့ အားလုံး မှတ်သား၊နာကြားရပါတယ်။ သည်တော့ ကြားရတာထဲက အနည်းအပါး လျှောက်ပါရစေ’

‘သဘောရှိလျှောက်ထား စိတ္တ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်ဘုရား-‘အတ္တ’လို့ဆိုရတဲ့ ‘ငါ-အဖြစ်ရမှု’ သုံးမျိုးအနက် တစ်ခုခုရနေတဲ့အခါ ကျန်နှစ်ခုဖြစ်တဲ့ ‘ငါ-အဖြစ်ရမှု’တွေဟာ အလကားပဲ။ ရနေတဲ့ ‘ငါ-အဖြစ်’ပဲ ထင်ရှားတယ်။ သည်လို မဟုတ်လားဘုရား’

‘စိတ္တ - ရနေတဲ့ ‘ငါ-အဖြစ်’ (အတ္တ) တစ်ခုခုပဲ ‘ငါအဖြစ်’ ‘အတ္တ’ လို့ ရေတွက်ရတယ်။ ကျန်တာကို ‘ငါအဖြစ်’ ရတဲ့ အတ္တလို့ မရေတွက်ရဘူး’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်ဘုရား- အဲသည်လိုဖြစ်တဲ့အတွက် အခြားသူ တစ်ယောက်ယောက်က တပည့်တော်ကို မေးမယ်ဆိုပါတော့- ‘မင်းဟာ ကာလသုံးပါး တစ်ပါးပါးမှာ ‘ငါ-အဖြစ်’ ရမှု ‘အတ္တ’ ဖြစ်နေတယ် ဆိုပါတော့။ ကျန်တဲ့ ကာလနှစ်ပါးမှာ ‘ငါ-အဖြစ်’ ‘အတ္တ’ ရမှုဟာ အလကားပဲ။ တကယ်ဖြစ်နေတဲ့ ကာလမှာ ‘ငါအဖြစ်ရမှု အတ္တ’ ရမှုပဲ ထင်ရှားတယ်လား’- သည်လိုမေးလျှင်လည်း တပည့်တော်က မေးသူကို ‘အေး-ဟုတ်တယ်’ လို့ပဲ ဖြေမှာပဲ။ ဒါမှန်ပါရဲ့လား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဟုတ်တယ် စိတ္တ။ ‘နွားမက နို့ရည်ဖြစ်တယ်။ နို့ရည်က နို့ခမ်းဖြစ်တယ်။ နို့ခမ်းက ဆီဥဖြစ်တယ်။ ဆီဥက ထောပတ်ဖြစ်တယ်။ ထောပတ်က ထောပတ်ကြည်ဖြစ်တယ်။ နွားမက နွားမပဲဟုတ်တယ်။ ကျန်တာတွေမဟုတ်ဘူး။ အဲသည်လို တစ်မျိုးစီဟာ တစ်မျိုးစီပဲ ဟုတ်တယ်။ ထောပတ်ကြည်က ထောပတ်ကြည်။ နွားမ, နို့ရည်, နို့ခမ်း, ဆီဥ, ထောပတ်မဟုတ်ဘူးပဲ’

‘အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာလှပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်။ တပည့်တော်စိတ္တကို ရှင်ရဟန်းအဖြစ် လက်ခံတော်မူပါ အသျှင်’

ပေါဋပါဒ ‘တပည့်တော် ပေါဋပါဒကိုလည်း ဥပါသကာအဖြစ် လက်ခံပါ အသျှင်’

D

၉။ သာဝတ္ထိသို့ ကိစ္စရှိ၍ရောက်လာသော တောဒေယျပုဏ္ဏားကြီး၏သား
 သုဘလူငယ်၏ ပင့်လျှောက်ချက်အရ သူတည်းခိုသောအိမ်၌
 ရှင်အာနန္ဒာဟောသောတရား

‘သူငယ် -မနေ့က မင်းအပင့်နဲ့ ကလေးတစ်ယောက် လာပင့်ချိန်မှာ
 ငါ ဝမ်းနူးတံ့ထားလို့ သည်နေ့မှလာဖြစ်မယ်-လို့ ပြောလိုက်တာ ရသလား’

‘ရပါတယ် အရှင်အာနန္ဒာဘုရား’

‘သူငယ်-ဘယ်လိုအကြောင်းများ ရှိသလဲ’

‘အရှင်ဘုရား-မြတ်စွာဘုရားလည်း လွန်တော်မူပြီဆိုတော့ တရားနာ
 ချင်တယ်ဆိုလျှင် အသင့်လျော်ဆုံးက အရှင်ဘုရားထံချဉ်းကပ်ရမှာမဟုတ်
 လား။ အရှင်ဘုရားဟာ ဘုရားသျှင်နဲ့ အချိန်များစွာ အတူနေခဲ့တာပဲ’

‘ဘယ်လိုတရားများ မေးမြန်းချင်တာရှိသလဲ၊ သူငယ်’

‘မြတ်စွာဘုရားဟာ လူတွေကို တရားထဲ ဘယ်လိုသွင်းတယ်ဆိုတာ
 သိပါရစေအရှင်’

‘သူငယ်-ဘုရားသျှင်ဟာ တရားသုံးပါးရဲ့ ကျေးဇူးဂုဏ်တွေကို ပြော
 ဆိုပြီး၊ တရားမှာ လူတွေကို သွတ်သွင်းတာပဲ’

‘တရားသုံးပါးက ဘာတွေလဲ အရှင်’

‘သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ’-ပဲ သူငယ်’

‘သီလဆိုတာ ဘယ်လိုဟာလဲ အရှင်’

‘ဘုရားရဲ့တရား နာရပြီး၊ သံဝေဂရကာ ရဟန်းပြုကြတယ်။လူအများ
 ကို စောင့်ရှောက်တဲ့အနေနဲ့ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲ၊ ဆင်းရဲစရာတွေ မလုပ်ဘူး။
 သည်းခံတယ်။ တရားတော်နဲ့ ဆန့်ကျင်တဲ့ အသက်မွေး၊ နေထိုင်မှုတွေ မလုပ်
 ဘူး။ ဣန္ဒြေရှိရှိ နေတယ်။ ပစ္စည်းလေးပါးကို မျှတရုံ ရောင့်ရဲတယ်။ ဒါတွေ
 ဟာ သီလတရားတွေပဲ သူငယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သမာဓိတရားဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ အရှင်’

‘သူငယ်-သီလအစုနဲ့ပြည့်စုံသူဟာ ဥပါဒါန်ရဲ့ အာရုံခန္ဓာတွေမှာ အဘိဇ္ဈာကင်းတဲ့စိတ်၊ ဗျာပါဒ ကင်းတဲ့စိတ်၊ ထိနမိဒ္ဓ ကင်းတဲ့စိတ်၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ကုက္ကုစ္စကင်းတဲ့စိတ်၊ ဝိစိကိစ္ဆာကင်းတဲ့စိတ်ဖြစ်ပြီး စိတ်ကို ပွင့်လင်းစင်ကြယ် အောင် နေတယ်။

‘သူငယ်၊ ဥပမာ- ကြွေးယူပြီး အလုပ်လုပ်ရသူ၊ လုပ်ပြီး ကြွေးအကျေ ဆပ်ပြီးသလို။ ဒါမှမဟုတ် အနာရောဂါက လွတ်သလို။ ထောင်အချုပ်ကလွတ် သလို။ ကျွန်ဘဝက လွတ်သလို။ ခရီးခဲကို ကျော်လွှားပြီးသလို။ အဘိဇ္ဈာစတဲ့ စိတ်အညစ်အကြေး၊ အဆို့အပိတ်တရားတွေရဲ့ လွတ်မြောက်နေပုံကို တွေး ခေါ်သုံးသပ်ပြီး၊ နှစ်သက်၊ ချမ်းမြေ့၊ ငြိမ်သက်မှုဖြစ်တယ်။ ဒါလည်း သမာဓိ တရားအစုမှာ ပဌမဈာန်သမာဓိဆိုပြီး အပါအဝင်ဖြစ်တယ် သူငယ်။

သူငယ်-ပဌမဈာန်နဲ့ ပြည့်စုံသူဟာ ဝိတက်၊ ဝိစာရကို ကျော်လွန်ပြီး၊ ဒုတိယဈာန်နဲ့နေတယ်။ ဒါလည်း သမာဓိတရားပဲ။ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထ ဈာန်နဲ့နေတယ်။ ဒါလည်း သမာဓိတရားအစုတွေပဲ။ ဒါတွေဟာ သမာဓိတရား တွေပဲ’

‘ပညာတရားဆိုတာ ဘယ်လိုဟာတွေပါလဲ အရှင်’

‘အလှအပမြင်စရာမှာ အလှအပမြင်သူ အဖြစ်က၊ မလှမပလို့မြင်သူ အဖြစ် တန်ခိုးဖန်ဆင်းပါတယ်။ မလှမပမြင်စရာမှာ မလှမပလို့မြင်သူအဖြစ် က အလှအပလို့မြင်သူ အဖြစ်၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းပါတယ်။ ဒါလည်း ပညာ တရားအစုထဲမှာ တစ်ခုပါပဲ သူငယ်။

သူငယ်-ဒိဗ္ဗသောတ၊ စေတောပရိယ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အာသုက္ခယ။ ဒါတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတွေကလည်း ပညာတရားအစုထဲက တွေပါပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘အို-အရှင်အာနန္ဒာ- အံ့ဩစရာတွေပါပဲ။ အရှင်ဟာ တရားကို များစွာပဲ ပြသတော်မူပါတယ်။ တပည့်တော် ဝမ်းသာပါတယ်။ ရတနာသုံးပါးကို တပည့်တော် ဆည်းကပ်ပါတယ်။ အသိအမှတ်ပြုပါ အရှင်အာနန္ဒာ’

D

၁၀။ နာလန္ဒမြို့၊ ပါဝါရိက သရက်ဥယျာဉ်၌ သူကြွယ်သား ကေဝဠအား ဘုရားဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-သည်နာလန္ဒမြို့ စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးပါတယ်။ ဗုဒ္ဓအသျှင်ကို လည်း အလွန်ကြည်ညိုကြပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဗုဒ္ဓအသျှင်ထံ တောင်းဆိုလျှောက်ထားချင်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ကေဝဠ-လျှောက်နိုင်ပါတယ်’

‘သည်မြို့မှာ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြုနိုင်တဲ့ ရဟန်းတစ်ပါး ခန့်ထားပေးဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ သည်လိုဆိုလျှင် သိပ်အကျိုးများမယ် ထင်လို့ပါ’

‘ကေဝဠ-တန်ခိုးပြာဋိဟာ-ဟာ ငါ့တရားနဲ့ မစပ်ဆိုင်ဘူး’

‘သည်လို မငြင်းပယ်ပါနဲ့ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘တန်ခိုးပြာဋိဟာ-ဟာ အမှန်သိဖို့အတွက် အကန့်အကွက်သာ ဖြစ်တယ်’

‘သည်လိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ကေဝဠ-ပြာဋိဟာ သုံးပါးရှိတယ်’

‘ဘာတွေပါလဲ ဘုရား’

‘တန်ခိုးပြာဋိဟာ၊ အတတ်ဟောပြာဋိဟာ၊ အဆုံးအမပြာဋိဟာ’-ပဲ။ ရှေ့ပြာဋိဟာနှစ်ပါးဟာ လူတွေကို အမှန်မသိနေရာက မထွက်နိုင်အောင် အမှောင်ချသလို ဖြစ်တယ်။ ငါ-ဟောကြားတဲ့သစ္စာနဲ့ ဆန့်ကျင်တယ်-လို့ ဆိုလိုတယ်။ ဒါ့ကြောင့် တန်ခိုးပြာဋိဟာပြုပြီး ဆုံးမမယ်ရဟန်းခန့်ထားဖို့

မတောင်းနဲ့ ကေဝဋ္ဌ’

‘ပိုကြည်ညိုလာမလားလို့ပါ ဘုရား’

‘တန်ခိုးပြာဋိဟာပြလျှင် ပိုကြည်ညိုသူ ရှိနိုင်ပါတယ်။ ပိုမကြည်ညိုသူတွေလည်း ရှိမှာပဲ။ ပိုကြည်ညိုသူလည်း သစ္စာမသိတော့ဘူး’

‘ဘယ်လို ပိုမကြည်ညိုမှာလဲ ဘုရား’

‘ဒါတွေဟာ ဂန္ဓာရီအတတ်တွေပါ။ ဒါမျိုး ငွေကြေးကလေး တစ်ပဲ တစ်ပြားနဲ့ လှည့်လည်ပြသနေတာတွေ ဒုန့်ဒေး-လို့ ပြောပြီးတော့ပေါ့’

‘ပိုကြည်ညိုသူက ဘယ်လိုကြောင့် သစ္စာမသိမှာလဲ-ဘုရား’

‘ဥပမာနဲ့ ပြောမယ်။ ရောဂါသည်ဟာ သူမခံစားရတာတွေကို ခံစားရတယ်ထင်အောင် ဆေးဆရာကိုပြလျှင်၊ ဆေးဆရာက ခံစားရချက်အားလျော်စွာ ရောဂါသတ်မှတ်ပြီး ဆေးဆုံးဖြတ်ရမှာ မဟုတ်လား၊ မဟုတ်မှန်တဲ့ ခံစားရချက်ကို ဆေးဆရာအနေနဲ့ ထည့်သွင်းတွက်ချက်တော့ မဟုတ်တဲ့ရောဂါ ထွက်လာမှာပဲ။ သည်တော့ ဆရာကလည်း အဲသည်ရောဂါအတွက် ဆေးပေးမယ်ဆိုတော့ တကယ်ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါအတွက် ဆေးငတ်ပြီး မပျောက်သလို မှတ်ရမယ်’

‘နားလည်ပါပြီ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ကေဝဋ္ဌ-ပြာဋိဟာသုံးပါးထဲက ‘အဆုံးအမပြာဋိဟာ’ကိုပဲ ငါ-ခွင့်ပြုတယ်’

‘အဆုံးအမဟာ ‘ပြာဋိဟာ’ဖြစ်ပါ့မလား ဘုရား’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ကေဝဋ္ဌ’

‘ဘာမှ မထူးဆန်းလို့ပေါ့ ဘုရား’

‘ထူးပြီလား ကေဝဋ္ဌ’

‘ဘယ်လို ထူးတာလဲဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘မှားမှားယွင်းယွင်း သိမြင်ပြောဆိုပြုမူနေတာတွေကို မှန်မှန်ကန်ကန် တွေးခေါ်၊ ပြောဆို၊ ပြုမူလာအောင် နှိမ်နင်းတဲ့လုပ်ငန်းကို အမှန်အကန် အဆုံးအမဟာ မပြုနိုင်ဘူးလား ကေဝဋ္ဌ’

‘ပြုနိုင်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဒါဆိုလျှင် အရဟတ္တအဆုံးအမဟာ အရေးပါဆုံး ပြာဋိဟာပေါ့’

‘ဟုတ်ပါပြီ ဘုရား’

‘ကေဝဋ္ဌ-ရှေးက ပုံဝတ္ထုတစ်ခုရှိတယ်’

‘မှတ်သားပါရစေဘုရား’

‘ရဟန်းတစ်ပါးဟာ ‘ကြမ်းနု၊ တွန်းဆွဲ၊ ပူအေး၊ လှုပ်ငြိမ် သည်ဓာတ် တွေဘယ်နေရာမှာ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းလိမ့်မလဲ’-လို့ တွေးတယ်။ သူဟာ ကာမသုဂတိ ကံတရားတွေရဲ့သမိုင်းတွေမှာ အထပ်ထပ်လေ့လာတယ်။ မရဘူး။ ရူပကံပဌမဈာန်အပိုင်းမှာ ဗြဟ္မာ့ပါရိသဇ္ဇာအဆင့် သမိုင်းတွေထဲမှာ လည်း လေ့လာတယ်။ မရဘူး။ ဗြဟ္မာ့ပုရောဟိတာအဆင့်မှာ လေ့လာပြန်တယ်။ မတွေ့ဘူး။ မဟာဗြဟ္မာအပိုင်းမှာ လေ့လာပြန်တယ်။ မတွေ့ဘူး။ နောက် သူသတိရလာတယ်။ ‘ငါဟာ သာသနာထဲမှာနေပြီး သာသနာပမှာ အဖြေရှာမိတာအတွက် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ပင် သင့်နေတယ်။ မဟာဗြဟ္မာဖြစ်နေတဲ့ သူ့ဈာန်သမာပတ်ဗြဟ္မာက သိပေးတာကိုး။ ဒါနဲ့ -သည်ရဟန်းဟာ ဆရာဖြစ်တဲ့ ဘုရားဆီပြန်ပြီး သည်ပြဿနာမေးတယ်။ သည်တော့ ဘုရားက ရဟန်းကိုပြောတယ်-

‘ရဟန်း-ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဘယ်မှာချုပ်သလဲ မမေးရဘူး။ ဘယ်မှာ ဓာတ်ကြီးလေးပါး ထောက်တည်ရာ မရပါသလဲ၊ ဘယ်မှာ ရှည်တို၊ကြမ်းနု၊ လှ၊မလှတို့ ထောက်တည်ရာ မရပါသလဲ၊ နာမ်၊ရုပ်တို့ ဘယ်မှာ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ပါသလဲ-လို့ မေးရမှာ’ ဖြစ်တယ်လို့။ ‘သည်အမေးအတွက် အဖြေဟာ

သည်လိုဖြစ်တယ်’-လို့ ဆက်ဟောတယ်-

‘ဝိညာဏ်ညွှန်ပြစရာမရှိတဲ့ လုံးဝလင်းချင်းတဲ့ အဆုံးမဲ့ရာ၌ ဓာတ်ကြီး
လေးပါး မတည်။ ကြမ်းနု၊ ရှည်တို၊ လှ၊မလှလည်း မရှိ။ နာမ်၊ရုပ်လည်း
အကြွင်းမဲ့ချုပ်တယ်။ အဲသည် နာမ်၊ရုပ်ဟာ အဲသည်မှာ ဝိညာဉ်ချုပ်တာ
ကြောင့် အကြွင်းမဲ့ချုပ်တာပဲ’

‘ဝမ်းသာလှပါတယ် ဘုရား’

D

၁၁။ ကောသလတိုင်း၊ သာလဝတိကရွာစား လောဟိစ္စပုဏ္ဏားအိမ်၌

ဆွမ်းစားအပြီး လောဟိစ္စအား ဘုရားဟောသောတရား

‘လောဟိစ္စ-သင့်မှာ ဘယ်လိုခံယူချက်တွေ ရှိသလဲ’

‘တရားရတဲ့သူတွေဟာ ကိုယ်ရတဲ့တရား မပြောကြားရ။ ပြောလျှင်
တရား မရတာပဲ။ ကိုယ်ရတာလေးပြပြီး လာဘ်ချူတာဟာ တရားမရမှု အ
သစ်တစ်မျိုး ဖြစ်တယ်ပေါ့။ သည်လိုအယူ တပည့်တော်မှာရှိတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘အဲဒါ မိစ္ဆာပဲ လောဟိစ္စ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘စဉ်းစားနိုင်အောင် ဥပမာဆောင်မယ်။ လောဟိစ္စဟာ သာလာဝတိ
က ရွာစားဖြစ်လို့ ရွာအခွန်အတုပ်တွေ ရတယ်။ အဲသည်အခွန်အတုပ်တွေ
ဘယ်သူမှ မပေးရ၊ လောဟိစ္စတစ်ယောက်ပဲ သုံးစားရမယ်လို့ဆိုလျှင် လော
ဟိစ္စကိုမှီပြီး အသက်မွေးနေကြသူတွေအတွက် အန္တရာယ်မဖြစ်ဘူးလား
လောဟိစ္စ’

‘ဖြစ်တာပေါ့ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘အန္တရာယ်ဖြစ်လျှင် အန္တရာယ်ဖြစ်အောင် လုပ်သူဟာ အန္တရာယ်
ဖြစ်ကြသူတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို လိုသူလား၊ မလိုသူလား လောဟိစ္စ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘မလိုသူပေါ့ အသျှင်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် သည်သူဟာ မေတ္တာရှင် ဖြစ်မလား၊ ရန်သူ ဖြစ်မလား’

‘ရန်သူပေါ့ ဘုရား’

‘တစ်ဘက်သူကို ရန်သူဖြစ်စေတဲ့ သူ့အမြင်ဟာ အမြင်မှန်လား၊ အမြင်မှားလား၊ လောဟိစ္စ’

‘အမြင်မှားပဲ ဘုရား’

‘သည်လို အမြင်မှားရှိသူရဲ့ အလားအလာဟာ ကောင်းမှာလား၊ ဆိုးမှာလား’

‘ဆိုးမှာပါ ဘုရား’

‘လောဟိစ္စ-ရတဲ့တရား မပြောကောင်းဘူး ပြောတာကိုက ‘တရားမရမှုတစ်မျိုး’-လို့ ပြောတာဟာ တရားရသူကိုမှီပြီး၊ တရားရကြမယ့်သူတွေ အတွက် အဆီးအတားအန္တရယ် ဖြစ်တယ်။ အန္တရယ်ပြုသူဟာ အကျိုးစီးပွား မလိုလားတာပဲ။ အကျိုးစီးပွား မလိုလားတာဟာ ရန်သူပဲ။ ရန်သူဖြစ်စေတဲ့အမြင်ဟာ ‘အမြင်မှား’ပဲ။ အမြင်မှားဟာ အလားအလာ ဆိုးဖို့ပဲ’

‘ဟုတ်ပါပြီ အသျှင်ဘုရား’

‘လောဟိစ္စ-လောကမှာ မေးမြန်းစိစစ်ဖို့ကောင်းတဲ့ တရားရသူ သုံးယောက် ရှိတယ်။ မေးမြန်းစိစစ်တဲ့အတွက် အပြစ်မရှိဘူး။ မေးမြန်းစိစစ်တာဟာ တရားတယ်၊ မှန်တယ်’

‘သုံးယောက်က ဘယ်သူတွေလဲ ဘုရား’

‘တရားကျင့်ပေမယ့် တရားမရဘဲ တရားဟောလို့ တရားနာတွေက နားမထောင်ဘဲ ရှောင်နေတာခံရတဲ့ ဆရာဟာ ပဌမတစ်ယောက်ပဲ’

‘နောက်တစ်ယောက်ကော ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘တရားကျင့်ပေမယ့် တရားမရဘဲ တရားဟောလို့ တရားနာတွေက
နားထောင်မြတ်နိုးတာခံရတဲ့ ဆရာဟာ ဒုတိယပေါ့’

‘နောက်ဆုံးတစ်ယောက်ကော ဘုရား’

‘တရားကျင့်တဲ့အတိုင်း ရပေမယ့် တရားနာတွေက နားမထောင်ကြ
ဘဲ ရှောင်ကြဉ်တာခံရတဲ့ ဆရာဟာ နောက်ဆုံးပေါ့။’

‘ပဌမ စစ်ဆေးအပ်တဲ့ဆရာကို ဘယ်လိုစစ်ဆေးမလဲ အသျှင်’

‘မလိုလို့ မျက်နှာလွဲနေသူကို နောက်ကလိုက်ပြီး လည်ပင်းဖက်နေသူ
ကို အလိုဆိုးနဲ့ ဆိုရမယ်’

‘ဒုတိယ စစ်ဆေးရမယ့် ဆရာကိုကော ဘုရား’

‘သူများစိုက်ခင်း ပေါင်းသင်နေတဲ့သူလို ယုတ်မာတဲ့အလိုဆိုးနဲ့ စစ်
ဆေးရမယ်’

‘တတိယ စစ်ဆေးရမယ့် ဆရာကိုကောဘုရား’

‘ဆုံးမခံရတဲ့သူအတွက် ဆုံးမတတ်သူဟာ အလကားဘဲ-လို့ စစ်
ဆေးရမှာပဲ။ သည်လို စစ်ဆေးတာတွေဟာ အပြစ်မရှိဘူး။ တရားတယ်’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်- စစ်ဆေးမေးမြန်းဖို့ မထိုက်တဲ့ဆရာ ရှိပါသေးသလား’

‘ရှိတယ် လောဟိစ္စ’

‘ဘယ်သူပါလဲ ဘုရား’

‘ငါ-ဘုရားပဲ’

‘ဘာပြုလို့ပါလဲ’

‘ငါ-ဟောတာကလည်း ကိုယ်တိုင်သိလို့ ဟောတာ။ နာသူကလည်း
ရကြသူတွေ ဖြစ်လို့ပဲ’

‘ဝမ်းသာပါတယ် ဘုရား။ အမှား ပြင်ပါ့မယ်။ ဥပါသကာမှတ်ပါ’

D

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၁၂။ ကောသလတိုင်း၊ မနသာကဋ ဖုဏ္ဏားရွာမြောက်ဖက်
အစိရဝတီမြစ်ကမ်းအနီး သရက်ဥယျာဉ်၌ ဝါသေဋ္ဌလူငယ်နှင့်
ဘာရဒွါဇလူငယ်နှစ်ယောက်တို့အား ဘုရားဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-တပည့်တော်တို့ အခု-သည်ရွာမှာ ဖုဏ္ဏားတွေ တော်
တော်များများ ကိစ္စအားလျော်စွာ ရောက်နေကြပါတယ်။ နံနက်က လမ်း
လျှောက်ထွက်ကြရင်း ဗြဟ္မာပြည်သွားဖို့ လမ်းမှန်ဟာ ဘယ်သူညွှန်တဲ့အရာ
သာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ပြောဆိုကြပါတယ်။ အဲသည်မှာ တပည့်တော်တို့နှစ်
ယောက် တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ အသျှင်ဘုရားရဲ့
အဆုံးအဖြတ်ခံယူမယ်ဆိုပြီး သည်ကို လာခဲ့ကြတာပါ။ တပည့်တော်က
ပေါက္ခရသာတိလမ်း မှန်တယ်၊ ဘာရဒွါဇက တာရုက္ခလမ်း မှန်တယ်နဲ့ပေါ့
ဘုရား။ အဲဒါ အဆုံးအဖြတ်ပေးပါ’

‘ဘာဖြစ်လို့ အငြင်းပွားကြတာလဲ ဝါသေဋ္ဌ’

‘ဖုဏ္ဏားတွေရဲ့ ဗြဟ္မာပြည်သွားလမ်း ညွှန်ပြချက်တွေဟာ အများ
အပြားဖြစ်နေလို့ အငြင်းပွားကြတာပဲ အသျှင်’

‘ဘယ်သူတွေလဲ ဝါသေဋ္ဌ’

‘အဒ္ဓရိယ၊ တိတ္ထရိယ၊ ဆန္ဒောက၊ ဗဒ္ဒာရိဇ္ဈတို့ပါ ဘုရား’

‘လမ်းတွေများနေလျှင် တစ်လမ်းပဲမှန်ပြီး၊ ကျန်တာ မှားမှာပေါ့’

‘သည်လိုလည်း မဟုတ်ဘူးအသျှင်။ တောင်တက်လမ်းတွေ များပေ
မယ့် တောင်ထိပ်ရောက်တော့ အတူဖြစ်သလို၊ လမ်းတွေများပေမယ့်
ဗြဟ္မာပြည် ရောက်တာချည်း ပါပဲ’

‘သည်လိုဆိုတော့ ဝါသေဋ္ဌကို ငါ-မေးရဦးမယ်။ ဗေဒင်သုံးပုံဆောင်
ဖုဏ္ဏားတွေထဲမှာ ဗြဟ္မာကို ကိုယ်တိုင်မြင်ဖူးသူ ရှိသလား’

‘မရှိပါဘူး အသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သူတို့ဆရာကော ဗြဟ္မာကို ကိုယ်တိုင်မြင်ဖူးတယ်လို့ ရှိသလား’
‘မရှိပါဘူး အသျှင်’
‘သူတို့ဆရာရဲ့ ဆရာတွေကော ဗြဟ္မာကို ကိုယ်တိုင်မြင်ဖူးတယ်လို့
များ ရှိသလား’
‘မရှိပါဘူး အသျှင်’
‘သူတို့ဆရာခုနစ်ဆက်အထိကော ဗြဟ္မာကို ကိုယ်တိုင်မြင်ဖူးသူလို့
များ ရှိသလား ဝါသေဋ္ဌ’
‘မရှိပါဘူး အသျှင်’
‘ဗေဒင်သုံးပုံဆောင်ပုဏ္ဏားတွေရဲ့ ရှေးဦးအစဖြစ်တဲ့ ဗေဒင်တွေ
ဟောတဲ့ ဗေဒင်တွေ ပြုစုတဲ့၊ ဗေဒင်ရှိပြီးသားတွေ ပေါင်းစုတဲ့၊ ဗေဒင်တွေ
ရွတ်ဖတ်တဲ့၊ ဗေဒင်တွေ သင်ကြားပေးကြတဲ့ အဋ္ဌကရသေ၊ ဝါမဒေဝ၊ ဝေသာ
မိတ္တ အစရှိတဲ့ ရသေ့တွေက ‘ဗြဟ္မာနေတဲ့နေရာ၊ သွားတဲ့နေရာတွေကို ငါတို့
သိတယ်၊ မြင်လည်းမြင်တယ်’-လို့ ဆိုဘူးသလား ဝါသေဋ္ဌတို့’
‘မဆိုဖူးပါဘူး အသျှင်’
‘ဝါသေဋ္ဌ- ဗြဟ္မာမသိတဲ့ ပုဏ္ဏားတွေက၊ ‘ဗြဟ္မာပြည် ဘယ်လမ်းက
သွားရတယ်’-ညွှန်ပြလို့ သွားပေမယ့်၊ သွားသူများ ဗြဟ္မာပြည်မရောက်တာ
အဆန်းမဟုတ်ဘူးပေါ့’
‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-ဒါဟာ ဧကန် အဆန်းမဟုတ်ဘူးပေါ့’
‘သည်လိုဖြစ်လျက်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ သူတို့ညွှန်ပြနေတာလဲ ဝါသေဋ္ဌ’
‘ဟုတ်ပါဘုရား။ ဘာဖြစ်လို့ သူတို့ညွှန်ပြနေတာပါလိမ့်’
‘သည်လိုရှိတယ် ဝါသေဋ္ဌ။ တောင်ဝှေးဆွဲပြီး စီတန်းသွားနေကြတဲ့
မျက်ကန်းတွေနဲ့ တူနေတယ်’
‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဝါသေဋ္ဌ-လူတွေဟာ နေ့လ အဝင်အထွက်တွေ မြင်ကြတယ်။ ချီးမွမ်းလည်း ချီးမွမ်းကြတယ်။ ပုဏ္ဏားတွေလည်း သည်လိုလုပ်တယ်။ သည်လိုလုပ်တာဟာ လ၊နေတို့ အဖော်ဖြစ်ဖို့လမ်းပဲ-လို့ ပုဏ္ဏားတွေပြောနိုင်ကြမလား’

‘မပြောနိုင်ပါဘူး အသျှင်’

‘မြင်ရတဲ့ ဒါကိုတောင် မပြောနိုင်ဘဲ၊ မမြင်ရတာပြောတာကတော့ မဟုတ်တာဟာ၊ ဆန်းကို မဆန်းဘူး မဟုတ်လား’

‘အသေအချာ မဆန်းတာပါဘုရား’

‘ဝါသေဋ္ဌ-ပုဏ္ဏားတွေ ဗြဟ္မာပြည်သွားလမ်း ဟောတာဟာ အကြောင်းမရှိဘူး။ ဥပမာအားဖြင့် မမြင်ဘူး၊မသိဘူးတဲ့မိန်းမကိုကြိုက်ပြီး တမ်းတနေတဲ့သူလိုပဲ ကြိုက်ဖို့၊ တမ်းတဖို့ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ ကြိုက်နေ၊ တမ်းတနေတာပဲ။ မရတာ ဆန်းမလား’

‘အသေအချာ မဆန်းတာပေါ့ဘုရား’

‘ပြဿဒ်မမြင်ဘူးပဲ လှေကားလုပ်သူဟာ အချည်းနှီးဖြစ်တာ ဆန်းသလား’

‘မဆန်းပါဘူး အသျှင်’

‘ဝါသေဋ္ဌ-သည်အစီရဝတီမှာ ရေပြည့်နေချိန် ဟိုဘက်ကမ်းသွားလိုသူဟာ ဟိုဘက်ကမ်းကို အလိုရှိလို့ ခေါ်ပေမယ့် ခေါ်ရကျိုးနပ်ဖို့ အကြောင်းမရှိဘူး’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်’

‘ဝါသေဋ္ဌ-လက်ပြန်ကြိုး အတုပ်ခံရသူ အစီရဝတီဟိုဘက်ကမ်း ကူးချင်လို့ကူးလျှင် ရောက်နိုင်ပါ့မလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်’

‘ပုဏ္ဏားဟာလည်း ဗေဒင်သုံးပုံဆောင်ပြီး၊ အာရုံငါးပါးနောက် လိုက်

နေကြတယ်။ အာရုံငါးပါးဟာ အတုပ်အနှောင်ကြိုးပဲ။ ဒါကြောင့် ပုဏ္ဏားဟာ
ဗြဟ္မာ့အဖော် မဖြစ်နိုင်တာ မသေချာဘူးလား’

‘သေချာပါတယ် အသျှင်’

‘ဝါသေဋ္ဌ-ခေါင်းပြီးခြုံထဲကမထွက်ဘဲ အိပ်နေသူ အစိရဝတီဟိုဘက်
ကမ်း ကူးနိုင်ပါ့မလား’

‘မကူးနိုင်ပါ အသျှင်’

‘နီဝရဏရှိသူ ဗြဟ္မာမဖြစ်နိုင်တာ မသေချာဘူးလား’

‘သေချာပါတယ် အသျှင်’

‘ဝါသေဋ္ဌ-ဗြဟ္မာဟာ သားမယားသိမ်းဆည်းတယ် ကြားဖူးသလား၊
စိတ်ဆိုးနေတယ်၊ စိတ်ညစ်နေတယ်၊ စိတ်လေးနေတယ်၊ စိတ်ဝေနေတယ်လို့
များ ကြားဖူးသလား’

‘မကြားဖူးပါ အသျှင်’

‘ဒါတွေ ပုဏ္ဏားတွေမှာ မဖြစ်ဘူးလား’

‘ဖြစ်ပါဘုရား’

‘သူတို့ ဗြဟ္မာ့အဖော် ဖြစ်ခွင့်ရှိပါ့မလား’

‘မရှိပါဘုရား’

‘သည်တော့ ပုဏ္ဏားတွေဟာ သစ်သီးပန်းမာလ် မရှိရာတောကို ရှိရာ
တော-လို့ ပြနေသလို ဗြဟ္မာလမ်းမဟုတ်တာကို အဟုတ်-လို့ ပြနေတာဖြစ်လို့
ဗေဒင်ဟာ ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်၊ သည်လိုဆိုတော့ ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်အောင်
ဘယ်လိုသွားရမလဲ အသျှင်၊ အဲဒါ ပြောနိုင်ပါသလား’

‘ဝါသေဋ္ဌ-မနသာကဋ္ဌရွာ၊ အစိရဝတီ မြစ်ကမ်းအနီးမှာ ရှိတယ်
မဟုတ်လား။ အဲဒါကမှ ပြောရခက်သေးတယ်’

‘ဟောပါ အသျှင်’

‘ဝါသေဋ္ဌ-ငါတို့ အဆုံးအမတရား နာကြားရလို့ ယုံတဲ့သူဟာ အိမ် ရာထောင်မှုစွန့်ပြီး၊ အကျင့်သီလနဲ့ ပြည့်စုံအောင်နေတယ်။ ဒါကြောင့် နီဝရဏတွေကင်းပြီး ဈာန်လေးပါးကို ပွားတယ်။ သည်လို စိတ်တည်ငြိမ်နေတဲ့ အခါမှာ လူအားလုံးအပေါ်မှာ ဖြူစင်တဲ့စိတ်ဓာတ်၊ ကြင်နာတဲ့စိတ်ဓာတ်၊ နူးညံ့တဲ့စိတ်ဓာတ်၊ ပြည့်ဝတဲ့စိတ်ဓာတ် ဖြန့်ပွားနေမှုကြောင့် ကာမစေတနာ များ ကွယ်ပျောက်တယ်။ သည်လို ကာမတရား မဖြစ်ပွားအောင် နေတာဟာ ဗြဟ္မာအဖော်အဖြစ် ရောက်နေတာပဲ။

ဝါသေဋ္ဌ-ဘယ်လိုလဲ၊ ရဟန်းတွေဟာ သည်လိုနေကြတာဆိုတော့ ဗြဟ္မာနဲ့ ပေါင်းဖော်သူတွေ မဆိုနိုင်ဘူးလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်။ တပည့်တော်တို့ ဝမ်းသာပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ကို သာသနာဆည်းကပ်သူ ဥပါသကာအဖြစ် ရပ်တည်ပါ တော့မယ်။ အသိအမှတ် ပြုပေးပါဘုရား’

D

မဟာပေါဠက

သြဗ္ဗိသုတ္တံ၊ ဝိသုဒ္ဓိသုတ္တံ၊ ဝိသုဒ္ဓိသုတ္တံ၊

သုတ္တံ၊ သုတ္တံ၊

ပဌမအစု၊ အပိဋက(၂)

မဟာပေါဋ္ဌက အကြောင်းအရာအရပ်ရပ်

ပဌမအစု၊ အပိုင်း(၂)

၁၃။ ဇေတဝန် ရေခံတက်ပင်တန်ဆောင်း၌ ရဟန်းပရိသတ်အား

ဘုရားဟောသော မဟာအတ္ထုပ္ပတ်

‘ရဟန်းတို့-ဘယ်အကြောင်းအရာတွေ ပြောဆိုနေကြသလဲ’

‘ရှေးဖြစ်ဟောင်းအောက်မေ့နိုင်မှုဉာဏ်အကြောင်းပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သည်အကြောင်း သိလိုနေကြသလား’

‘ဟောတော်မူပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ရဟန်းတို့-သည်ကမ္ဘာအတွင်းမှာ ကကုသန်၊ကောဏာဂုဏ်၊ ကဿ
ပ ဘုရားများ ပွင့်ခဲ့ကြပြီ။ ကိုးဆယ်တစ်ကမ္ဘာအထက်က သိခီ၊ ဝေဿဘူ
ဘုရားများ ပွင့်ခဲ့ကြပြီ။ သည်ဘုရားတွေရဲ့ အမျိုး၊အနွယ်၊အသက်၊သစ္စာသိရာ
ဗောဓိပင်၊ အဂ္ဂသာဝက၊ သာဝကအစည်းအဝေး၊အလုပ်အကျွေးရဟန်းနဲ့
မိဘ။ သည်အရာတွေအကြောင်း ရှေးဖြစ်ဟောင်းကို အကုန် ငါ-အောက်မေ့
လို့ရတယ် ရဟန်းတို့’

‘သည်လို ရှေးဖြစ်ဟောင်းအောက်မေ့နိုင်တာဟာ တရားဓာတ်ပေါက်
လို့ပဲလား၊ နတ်များလျှောက်လို့ပဲလား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘တရားဓာတ်လည်းပေါက်၊ နတ်လည်းလျှောက်တယ် ရဟန်းတို့’

‘သည် ရှေးဖြစ်ဟောင်းအောက်မေ့မှုနဲ့စပ်ပြီး သည်ထက်ကျယ်ကျယ်
ဟောပါဦး အသျှင်’

‘ဝိပဿီလောင်းလျာကို ဗန္ဓုမတီပြည်၊ ဗန္ဓုမာမင်းနဲ့ ဗန္ဓုမတီမိဖုရား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တို့ထံ ပဋိသန္ဓေ နေခဲ့တယ်။ ပဋိသန္ဓေရတာနဲ့ ဓမ္မတာသဘာဝ တစ်ဆယ့်
ခြောက်ချက် ရှိတယ် ရဟန်းတို့’

‘ဟောကြားပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ရဟန်းတို့- ဓမ္မတာသဘာဝဟာ ဒါတွေပဲ-

- (၁) ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ပြီး၊ သတိအဆင်ခြင်ရှိစဉ် ကိုယ်ဝန်ရခြင်း။
- (၂) ကိုယ်ဝန်ရပြီး ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဆင်း အလွန်တင့်တယ်ခြင်း။
- (၃) ကိုယ်ဝန်၌ အစောင့်အရှောက် အပြည့်ရခြင်း။
- (၄) မယ်တော် သီလပြည့်စုံခြင်း။
- (၅) ယောက်ျားများ၌ ကာမစိတ် မဖြစ်ခြင်း။
- (၆) ကိုယ်ဝန်ခလေး ကျန်းမာခြင်း။
- (၇) မယ်တော် ကျန်းမာခြင်း။
- (၈) ဖွားပြီးစ ခုနစ်ရက်မှာ မယ်တော်ရွှင်လန်းစွာ ကွယ်လွန်ခြင်း။
- (၉) ဆယ်လစေ့မှ ဖွားခြင်း။
- (၁၀) မတ်တတ်ဖွားခြင်း။
- (၁၁) ဖွားရာ၌ မြင့်မြတ်သူတို့နှင့် ဖွားခြင်း။
- (၁၂) ပြီးမှ မယ်တော်သိရခြင်း။
- (၁၃) ဖွားပြီး သန့်စင်နေခြင်း။
- (၁၄) လမ်းသွားသောအခါ အစဆုံး ခုနစ်လှမ်းသွားပြီး၊ စကားပြော
သောအခါ ‘ငါ-အကြီးဆုံး’-ဟူသောစကား စ၍ပြောခြင်း။
- (၁၅) ဖွားပြီး ရေသုံးသပ်ရန် ရေအအေး-အနွေးရခြင်း။
- (၁၆) ကိုယ်ရည်ကိုယ်ဆင်း လွန်တင့်တယ်ခြင်း။

သည်လို ဓမ္မတာ သဘာဝကျကျ ဖွားမြင်ခဲ့တဲ့ ဝိပဿီဟာ လက္ခ
ဏာကြီး သုံးဆယ့်နှစ်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတယ် ရဟန်းတို့’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဝိပဿီလက္ခဏာများကို ဟောကြားတော်မူပါ’

- (၁) ခြေဖဝါး ပြည့်တယ်။
- (၂) ခြေဖဝါးမှာ အကန့်နဲ့ စက်ဝန်းတွေရှိတယ်။
- (၃) ဖနောင့် ရှည်တယ်။
- (၄) လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်း ရှည်တယ်။
- (၅) လက်၊ခြေဖဝါး နုတယ်။
- (၆) လက်၊ခြေ ညီညာတယ်။
- (၇) ဖမျက် မြင့်တယ်။
- (၈) မြင်းခေါင်း ပြေပြစ်တယ်။
- (၉) လက်က ဒူးထိသုံးသပ်နိုင်တယ်။
- (၁၀) ကျားအင်္ဂါ အဖုံးအုပ်ရှိတယ်။
- (၁၁) ရွှေရောင်အသားအရည် ရှိတယ်။
- (၁၂) အသားချောမွေ့တယ်။
- (၁၃) မွေးညှင်းတစ်ပင်ချင်း ပေါက်တယ်။
- (၁၄) လက်ျာရစ်လည်ပြီး အထက်ကော့ ပေါက်တယ်။
- (၁၅) ကိုယ် ဖြောင့်မတ်တယ်။
- (၁၆) လက်၊ခြေ၊ပုခုံး၊ကုပ် ပြည့်တယ်။
- (၁၇) ခြင်္သေ့ရှေ့ပိုင်းကိုယ်နဲ့ တူတဲ့ကိုယ်ရှိတယ်။
- (၁၈) ကျောမှာ ကျောရိုးကြောင်း မထင်ဘူး။
- (၁၉) အရပ်နဲ့အလံ ညီတယ်။
- (၂၀) ညီညီညာညာ လည်တိုင်လုံးရှိတယ်။
- (၂၁) ခံစားကျော ကောင်းတယ်။
- (၂၂) ခြင်္သေ့မေးနဲ့တူတဲ့မေး ရှိတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- (၂၃) သွားလေးဆယ် ရှိတယ်။
 (၂၄) သွားတွေညီတယ်။
 (၂၅) သွားမကျဲဘူး။
 (၂၆) အစွယ်ဖြူလေးချောင်း ရှိတယ်။
 (၂၇) နုည့်ရှည်လျား ကြီးမားသောလျှာရှိတယ်။
 (၂၈) ဗြဟ္မာသံ၊ ကရဝိတ်သံနဲ့ တူတယ်။
 (၂၉) မျက်လုံး ညိုတယ်။
 (၃၀) မျက်တောင် ကော့တယ်။
 (၃၁) နဖူးမှာ ဖြူနုတဲ့ မွေးရှင်ရှိတယ်။
 (၃၂) သင်းကျစ်ဆင်ထားသူနဲ့ ဦးခေါင်းတူတယ်။
 ‘ဝိပဿီလို့ ဘာကြောင့်ခေါ်ရတာပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘မျက်စေ့အမြင် အထူးကောင်းလို့ပဲ။ နေ့ညမရွေး တယူဇနာလောက် မြင်အားရှိလို့ပဲ။ ပြီးတော့ မျက်တောင်မခတ်ဘူး။ ဝိပဿီမင်းသားဟာ တရား စီရင်ရာမှာလည်း အမှန်အတိုင်း စီစဉ်လို့လည်း ‘ဝိပဿီ’လို့ ခေါ်ရတာ’

‘ဝိပဿီဟာ ဘယ်လိုအကြောင်းနိမိတ်ကို အကြောင်းနိမိတ်အာရုံ အဖြစ်ယူပြီး တောထွက် ရဟန်းပြုတာပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဝိပဿီဟာ လှည့်လည်သွားလာရင်းနဲ့ပဲ ဇာတိ၊ဇရာ၊မရဏတရား တွေဖြစ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ အဘိသင်္ခါရတွေ ပြုခြင်းကြောင့် လူမှုဘဝကြီး တစ်ဖက်စောင်းနင်းနဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခ မငြိမ်းမချမ်းတာတွေနဲ့ ဒါတွေငြိမ်းအောင် ရှာဖွေသူ သမဏတွေကို တွေ့တယ်။ ပြီးတော့ ဒါတွေကို လေ့လာဆွေးနွေး မေးမြန်းတယ်။ သည်အသိတွေဟာ အကြောင်းနိမိတ်ကြီးတွေပဲ ရဟန်းတို့’

‘ဝိပဿီရဟန်းပြုတော့ တစ်ပါးထဲပဲလား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘အများအပြားပဲ လိုက်ပြုကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝိပဿီတစ်ပါးထဲပဲ နေခဲ့တယ်’

‘ဝိပဿီ ဘယ်လို တရားနှလုံးသွင်း သိမြင်ပါသလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘လူ့လောကကြီး တစ်ဖက်စောင်းနင်း ဆင်းရဲနေရခြင်း၊ ဆင်းရဲရခြင်း အကြောင်းနဲ့ ယင်းအကြောင်းရဲ့ အကြောင်းအဆင့်ဆင့်ကို နှလုံးသွင်းပြီး၊ လူ့လောကကြီးရဲ့ ဆင်းရဲပူပန်မှုဖြစ်တဲ့ ယိုယွင်းဆွေးမြေ့၊ ပျက်စီးမှုတွေဟာ အားလွန်မှု(အဘိသင်္ခါရ)များကို လူ့တရားအဖြစ် ကျင့်ကြံကြတဲ့အတွက် ဖြစ်တယ်။ ဥစ္စာစည်းစိမ်၊ ဂုဏ်သိရ်၊ အာဏာ သည်အရာတွေဟာ အားလွန် မှုရဲ့လက္ခဏာတွေပဲ။ သည်လို အားလွန်မှုတွေပြုမိတာလည်း အစွဲအလန်း ကြောင့်ပဲ။ အစွဲအလန်းဖြစ်တာကလည်း ငြိကပ်မှုကြောင့်ပဲ။ ငြိကပ်တာက ခံစားမိလို့ပေါ့။ ခံစားရတာက အာရုံနဲ့တွေ့လို့။ အာရုံနဲ့တွေ့တာက အာရုံခံ အင်္ဂါရှိလို့။ အာရုံခံအင်္ဂါရှိတာက ရုပ်ဓာတ်၊ နာမ်ဓာတ်နှစ်ပါး ဖြစ်ပွားနေလို့။ ရုပ်၊ နာမ်ဖြစ်ရတာက အားလွန်မှုအပေါ် ဘဝင်ကျမှု(ဝိညာဉ်)ဖြစ်လို့။ သည်လို ဖြစ်ပြီး ဝိပဿီမှာ အရောင်အလင်းဝိဇ္ဇာ မဖြစ်စဖူး ဖြစ်လာတယ်။ အဘယ် တရား မရှိလျှင်၊ အဘယ်တရား မဖြစ်လို့လဲဆိုတာဝိပဿီ သိလာပြီး၊ ‘အမှန် သိဖို့လမ်း ငါ-ရပြီ’-လို့ ကြံကာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေမှာ ရှုတဲ့အတွက် အာသဝေါ ကုန်ခဲ့တယ်’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-ဝိပဿီဟာ တရားရပြီး၊ တရားဟောမှု ပြုပါသလား’

‘ဝိပဿီဟာ ပဌမမှာ တရားဟောဖို့ စိတ်ရှိပေမယ့် ‘အမှောင်ဖုံးနေ တဲ့ လူတွေဟာ၊ သိမ်မွေ့တဲ့ ငါ့တရား၊ မြင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး’-လို့ကြောင့်ကြမဲ့ နေဖို့ စိတ်ညွတ်ခဲ့တယ်။ နောက်မှ သေလွန်ခဲ့ကြပြီးတဲ့ အတွေးအခေါ်ပညာ ရှင်ကြီးများက တောင်းဆိုစကား ကြားယောင်ပြီး၊ ‘တရားဟောဖို့ကောင်း တယ်’-လို့ အကြံဖြစ်လိုက်၊ ‘အလကားနေမှာပါပဲ’-လို့ကြောင့်ကြမဲ့နေဖို့ တွေး

လိုက်နဲ့၊ နောက်ဆုံးပိတ် ‘နားရှိတဲ့သူအတွက် နိဗ္ဗာန်တံခါးကို ငါဖွင့်ပြီ’-လို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချခဲ့တယ် ရဟန်းတို့’

‘ဘယ်သူ့ကို စပြီး တရားဟောပါသလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဗန္ဓုမတီမှာ တိဿမင်းသားနဲ့ ခန္ဓပုရောဟိတ်သားတို့ကို တောစောင့် အခေါ်ခိုင်းပြီး၊ ခေမတောအုပ်မှာ စဟောတယ်။ သူတို့ တရားရပြီး ရဟန်းပြု တယ်။ အဂ္ဂသာဝကတွေ ဖြစ်ကြတယ်။ နောက်မှ ဗန္ဓုမတီနေပြည်တော်သား ရှစ်သောင်းလေးထောင် တရားနာကြပြီး၊ ရဟန်းပြု၊ အာသဝေါကုန်ကြတယ်။ ဝိပဿီတောထွက်စဉ်က အတူလိုက်ထွက်ကြတဲ့သူတွေ ခေမတောရောက် လာ၊ တရားနာကြပြီး ရဟန်းပြု၊ အာသဝေါ ကုန်ကြတယ်’

‘ဝိပဿီမှာ ရဟန်း တစ်သိန်းခြောက်သောင်းနဲ့ ဗန္ဓုမတီမှာပဲ နေပါ သလား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘အစမှာ သည်လိုပဲနေပြီး၊ နောက် တရားဖြန့်ဖို့ ဒေသစာရီထွက်ဖို့ မိန့်ကြားခဲ့တယ်။ ‘ခြောက်နှစ်တစ်ကြိမ်မှ ဥပုသ်ပြုမယ်’-လို့လည်း မိန့်ကြား တယ်။ ပါတိမောက်က ရဟန်းတို့ နာရတဲ့အတိုင်းပဲ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်- သည်အကြောင်းတွေကို နတ်တွေကလည်း ပြောကြ တယ်ဆိုတာ ဘယ်နတ်တွေက ပြောတာဖြစ်မလဲ’

‘ရဟန်းတို့-ငါ- ဥက္ကဋ္ဌမြို့၊ သုဘဂတောအုပ်၊ အင်ကြင်းပင်ရင်းမှာ တစ်ပါးတည်းနေတုန်း၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မဘဝမှာ ငါ-မရဘူးတဲ့ ဘဝပဲ။ အဲသည် ဘဝရောက်ကြည့်ရလျင် ကောင်းမှာပဲ-လို့ စိတ်ဖြစ်ပြီး၊ ချဉ်းကပ်ခဲ့တယ်။ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်တဲ့ မြင့်မြတ်မှုသတင်းသာ ကြွင်းတဲ့ အတ္ထုပ္ပတ်အထွေ ထွေဟာ သည်အဖြစ်အပျက် ပြောနေတာတွေပဲ’

D

၁၄။ ကုရုတိုင်း၊ ကမ္မာသဓမ္မမည်သော နိဂုံး၌ ဘုရားဟောသော
မဟာအကြောင်းရင်းတရား

‘အံ့ဩစရာပါပဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားဟာ အလွန်နက်နဲ
ပြီး အလွန်လေးနက်တဲ့ အသွင်လည်း ရှိပါလျက်နဲ့ တိမ်တိမ်ကလေး- လို့
တပည့်တော်ထင်ပါတယ်’

‘မထင်နဲ့ အာနန္ဒာ၊ မထင်နဲ့ အာနန္ဒာ။ လူတွေဟာ သည်တရားကို
အလျော်မသိကြလို့ ချည်ခင်ရှုပ်လို့ ယုတ်ညံ့တဲ့သံသရာကို မကျော်လွန်နိုင်တာ
မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်’

‘ယိုယွင်းပျက်စီးမှုမှာ အကြောင်းရှိတယ် အာနန္ဒာ။ ‘ဘဝင်ကျမှု’
စတာတွေရဲ့ အဖြစ်မရှိဘဲ ယိုယွင်းပျက်စီးမှု မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဘဝင်ကလည်း
ဘဝရှိလို့။ ဘဝကလည်း အစွဲနဲ့တဏှာ ရှိလို့။ တဏှာကလည်း ခံစားမှုတွေ၊
ထိမှု၊ အာရုံခံအင်္ဂါ ရှိမှု၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ရှိမှု၊ ဘဝင်ကျမှုတွေကြောင့် ဖြစ်
တာပဲ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘လူ တစုံတယောက်မှာ ‘ဘဝင်ကျမှု’စတာတွေ မဖြစ်ဘူးဆိုလျှင်
ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ယိုယွင်းပျက်စီးမလဲ-အာနန္ဒာ။ ဘဝင်ကျမှုအစ ခံစားမှုအဆုံး
သည်ငါးပါးလုံး မယိုယွင်း မပျက်စီးလျှင် ဆာလောင်ငတ်မွတ်တယ်ဆိုတာ
ရှိနိုင်ပါ့မလား အာနန္ဒာ’

‘မရှိနိုင်ပါဘူး ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဆာလောင်ငတ်မွတ်တာဟာ ‘တဏှာ’ရဲ့အမည်ပဲ အာနန္ဒာ။ ဆာ
လောင်ငတ်မွတ်တော့ ရှာမှီးတယ်။ ရှာမှီးတော့- ရ၊ ရတော့ သုံး။ သုံးတော့
စွဲမက်။ စွဲမက်တော့ ကိုယ့်ဟာမှတ်။ ကိုယ့်ဟာမှတ်တော့ သိမ်းပိုက်။ သိမ်းပိုက်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တော့ ဝန်တို။ ဝန်တိုတော့ စောင့်ရှောက်။ စောင့်ရှောက်တော့ တုတ်၊ခား၊
လက်နက် ဆောင်။ ကံတွေပြုမှုများ ဖြစ်ပွားတာပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘လူ တစုံတယောက်မှာ သည်-ကံပြုမှုတွေ မဖြစ်လျှင် ‘ဘဝင်ကျမှု’-
စတာတွေဖြစ်မှု ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရှိမလဲ အာနန္ဒာ’

‘မရှိနိုင်ပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘အာနန္ဒာ-‘ဘဝင်ကျတယ်’ဆိုတာ ဘယ်မှာ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ရှင်းရဲ့
လား’

‘လူ တစုံတယောက်မှာ ‘ဝိပါက်ဝိညာဉ်’ဖြစ်တာပါ အသျှင်’

‘နာမ်၊ရုပ်ဖြစ်တယ်’ဆိုတာကကော ဘယ်မှာ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ
ရှင်းရဲ့လား အာနန္ဒာ’

‘ရှင်းပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်။ ကိုယ်၊စိတ်နှစ်ဖြာရှိတဲ့ သည်လူကြီးဖြစ်တာ
မဟုတ်ဘဲ၊ ကိုယ်၊စိတ်နှစ်ဖြာရှိတဲ့ လူတစုံတယောက်ပေါ်မှာ ကိုယ်လှုပ်ရှားမှု၊
စိတ်လှုပ်ရှားမှုအသစ်တွေ ဖြစ်တာပါအသျှင်’

‘ဟုတ်တယ် အာနန္ဒာ။ လူ တစုံတစုံတယောက်မှာ မငြိမ်းအေးမှု၊
ယိုယွင်းပျက်စီးမှု၊ ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာလည်မှု ဆိုတာတွေဟာ သည်လိုအဖြစ်
တွေ ယန္တရားခတ်နေတာကို ခေါ်တာပဲ မှတ်ရမယ်’

‘ကောင်းလှပါပြီ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘အာနန္ဒာ- သည်-ဘဝင်ကျမှု၊ ခံစားမှု’-စတာတွေကို ‘ငါ၊ ငါ့ဟာ-
နဲ့ ငါ့ကိုယ်’-လို့ ဆိုတာမျိုး ထင်တတ်ကြတယ်။ ‘ငါ’မှာ အဆုံးမဲ့ရုပ် ရှိတယ်။
အဆုံးနဲ့ရုပ် ရှိတယ်။ အဆုံးမဲ့-ရုပ်မဲ့ ရှိတယ်။ အဆုံးရှိ-ရုပ်မဲ့ ရှိတယ်။
အမျိုးမျိုးပဲ၊ ‘အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ’အမြင် မှားကြတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သည်အဖြစ်အပျက်တွေဟာ ‘ငါ’-မဟုတ်ကြဘူး။ ‘ငါ’မှ တခြားဖြစ်တဲ့ ပယောဂတွေ၊ ပရတွေပဲ။ ‘အပြင်အပ’-ဆိုလိုတာပဲ။ ‘အပြင်အပ-ပယောဂ’တွေကို ‘လူ’လို့ခေါ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ‘လူ’ရဲ့ ‘ဧည့်သည်အာဂန္တု’ လို့သာ ခေါ်ရတယ် အာနန္ဒာ’

‘ဧည့်သည် ဖြစ်ပေမဲ့ လူမှာ-လာဖြစ်နေတော့ ‘ဧည့်သည်ယာယီနဲ့ ပင်ကိုယ်လူ’ မခွဲတတ်အောင် ဖြစ်ကြတာပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်။ ‘ဥပမာ- မျက်နှာမှာ ယောင်နေတော့ ‘ယောင်တာ’နဲ့ ‘မျက်နှာ’ အတူထင်မိကြသလိုပါပဲ’

‘ဟုတ်တယ် အာနန္ဒာ။

ကောင်းမှု-မကောင်းမှု။ ကောင်းမှု၊မကောင်းမှုရဲ့အကြောင်းနဲ့၊ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုရဲ့ အကျိုး။ ဒါတွေဟာ ‘ငါ-သူတပါး’၊ အစားစား လူတွေ မဟုတ်ဘူး။ ‘ငါ၊သူ’-တို့ရဲ့အပေါ် ဖြစ်လာ၊ပျက်လာနေကြတဲ့ ဧည့်သည်တွေ၊ အပြင်အပတွေ၊ ပယောဂတွေ၊ ဝဋ်သံသရာတွေပဲ ဖြစ်တယ်။ သည်ဖြစ်လာသမျှ ဧည့်သည်တွေဟာ ‘ချုပ်လို့၊ငြိမ်းလို့’ ပြန်သွားလို့ရတဲ့ သဘောရှိတယ်။

‘ယံ ကိဉ္စိသမုဒယဓမ္မံ ၊ သဗ္ဗံ တံ နိရောဓ ဓမ္မံ’-လို့ သိတဲ့သူတွေဟာ ‘ငါ၊သူတပါး’-စတဲ့လူကို အဖတ်မဆယ်ဘူး အာနန္ဒာ’

‘ဘယ်လို အဖတ်မဆယ်ပါသလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘လူသေပြီးနောက်-ဖြစ်မယ်၊ မဖြစ်ဘူး၊ ‘စတဲ့ အယူတွေဟာ ‘လူ-အဖတ်ဆယ်တာပဲ အာနန္ဒာ။ သည်လို မဆယ်တာပဲ’

‘သည်လိုဆိုတော့ ‘ဝိညာဏဌိတိ ခုနစ်ပါး’-ကို ဟောတယ်မဟုတ်ပါလား အသျှင်’

‘ရုပ်ကွဲ-နာမ်ကွဲ၊ ရုပ်တူ-နာမ်တူ၊ ရုပ်တူ-နာမ်ကွဲ၊ ရုပ်ကွဲ-နာမ်တူ၊ ရုပ်မဲ့
အာကာသသည်၊ ရုပ်မဲ့ ဝိညာဏသည်၊ ရုပ်မဲ့ အာကိဉ္ဇည်သည်၊ ဘဝင်
သည်နဲ့ ပြရတယ် အာနန္ဒာ’

‘ကောင်းလှပါပြီ အသျှင်ဘုရား’

D

၁၅။ ဒေသစာရီလှည့်လည်နေစဉ် ခရီးအကြား၌ ရဟန်းများအား

ရှင်အာနန္ဒာဟောသော ဘုရားလွန်ခန်း

‘အရှင်အာနန္ဒာ အရှင်မြတ်ဘုရား-မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတာနဲ့
စပ်ပြီး၊ တပည့်တော်တို့ လုံးစေ့ပတ်စေ့ အကုန်အစုံ သိလိုပါတယ်။ တပည့်
တော်တို့ အထဲမှာလည်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသသိသူလည်း ပါတယ်။ တစ်စိတ်
တစ်ဒေသမှ မသိသူလည်း ပါတယ်။ အားလုံးဟာ အကုန်အစုံသိတဲ့ အရှင်
ဘုရားဆီက ကြားရလျင် အကုန်အစုံသိရဖို့ ရှိပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် မြတ်စွာ
ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံခန်း ဟောပြောပေးဖို့ တပည့်တော်တို့ အညီအညွတ်
လျှောက်ထား တောင်းဆိုကြပါတယ်’

‘ကောင်းပြီ-ငါ့ရှင်တို့။ သည်အကြောင်း အပြည့်အစုံပြောမယ်ဆိုလျှင်
မြတ်စွာဘုရား ဂိဇ္ဈကုဋ်နေခဲ့တဲ့ အချိန်ကစမှ ပြည့်စုံမယ်’

‘သင့်လျော်ရာကစပြီး ဟောပါ အရှင်’

‘ကောင်းပြီ-နာကြားကြ။တစ်နေ့မှာ မဂဓအမတ်ကြီး ဝဿကာရဟာ
ဘုရားရှိရာ ဂိဇ္ဈကုဋ်လာပြီး၊ ‘အဇာတသတ်ဟာ ဝဇ္ဇိတွေကို မျိုးဖြုတ်ဖို့ လုံး
ပမ်းနေပြီ’- လို့ဘုရားသျှင်ကို လျှောက်တယ်။ သည်တော့ ဘုရားက ငါ့ကို
မေးတယ်-

‘ဝဇ္ဇိတွေ မှန်မှန်စည်းဝေးရဲ့လား၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးရဲ့လား၊
ဝဇ္ဇိဥပဒေကို လိုက်နာရဲ့လား၊ ကြီးသူကို ရိုသေရဲ့လား၊ အမျိုးသမီးတို့ လွတ်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လပ်ရဲ့လား၊ ကိုးကွယ်ရာ ကွန်းတက်ရဲ့လား၊ ရဟန်းတွေ လုံခြုံမှု ပေးရဲ့လား’

‘သည်လို မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတွေ ပြည့်စုံကြောင်း’- လျှောက်တော့ အမတ်ကြီးကလည်း ဘုရား ဝင်လျှောက်တယ်၊ ‘ဝဇ္ဇီတွေကို စစ်ချည်းတိုက်လို့ တော့ နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး’-လို့ပဲ။ သည်စကားလျှောက်ပြီး အမတ်ကြီး ပြန် သွားတော့ ဘုရားက ငါ့ကိုမိန့်ကြားတယ်-

‘ရာဇဂြိုဟ်မှာ ရှိသမျှရဟန်းအားလုံး စုစမ်း’-တဲ့။ စုပြီးသွားလျှောက် တော့ ဘုရားက ‘အပရိဟာနိယတရားခုနစ်ပါး’ ဟောတယ်။ ဆက်ခါဆက် ခါ ခြောက်ကြိမ်တောင် ဟောတယ်’

‘မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရားကို ဆောင်ထားလျက်ရှိကြတယ် မ ဟုတ်လား’

‘ဆောင်ထားပြီးကြပါပြီ အရှင်ဘုရား’

‘တစ်နေ့တော့ မြတ်စွာဘုရားဟာ ‘အာနန္ဒာ- လာ။ အဗ္ဗလဋ္ဌိကာ- သွားကြရအောင်’လို့ မိန့်ကြားပါတယ်။ ရဟန်းတွေနဲ့အတူ အဗ္ဗလဋ္ဌိကာ မင်းကွန်းမှာ သီလ၊သမာဓိ၊ပညာနဲ့စပ်တဲ့ တရားတွေ ပြောချင်သလောက် ပြောနေပြီး၊ တစ်နေ့မှာ ‘နာဠန္ဒမြို့ သွားကြရအောင် အာနန္ဒာ’လို့ မိန့်ကြားပါ တယ်။ ရဟန်းတွေနဲ့အတူ နာဠန္ဒပါဝါရိက သရက်ဥယျာဉ်မှာ ရောက်ကြ တယ်။ သည်နေရာမှာ အရှင်သာရိပုတြာကိုယ်တော်ကြီးက ဘုရားလျှောက် တာကလေး ပြန်သတိရတယ်’

‘ဘာတွေ လျှောက်ပါသလဲ အရှင်’

‘သစ္စာသိမှုအရာမှာ ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်ထက်သာသူ အခုလည်း မရှိ၊ အလျင်ကလည်း မရှိ၊ နောင်လည်း မရှိ၊ ယုံကြည်ပါတယ်’-လို့ အရှင်သာရိ ပုတြာက လျှောက်တယ်’

‘သည်တော့ မြတ်စွာဘုရားက ဘယ်လိုမိန့်ပါသလဲ အရှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သာရိပုတြာ-ရဲလှချေလား၊ ဘုရားစိတ်တွေကို သိလို့လား’-လို့ မေးပါတယ်’

‘ဘယ်လိုဖြေပါသလဲ အရှင်’

‘သာရိပုတြာက သည်လိုတော့ မသိပါဘူး။ဒါပေမဲ့ တရားကိုအလျော် သိတဲ့ဉာဏ်နဲ့ ချင့်ချိန်သိတာပါ’-လို့ လျှောက်တယ်’

‘နာဠန္ဒာမှာလည်း တရားတွေဟောတာပဲလား’

‘ဟောတာပဲ ငါ့ရှင်တို့။ တစ်နေ့မှာတော့ ‘လာ-အာနန္ဒာ ပါဠိလိရွာ သွားကြမယ်’-လို့ မိန့်ပြီး၊ ပါဠိလိရွာ ဧည့်ဇရပ်မှာ ရဟန်းတွေနဲ့အတူ သီလရှိ၊ သီလပျက်တို့ အကျိုး၊အပြစ်တရားကို ပါဠိလိရွာသား ဥပါသကာတို့ကို ဟောတယ်။ အဲသည်တုန်းက ထူးခြားတဲ့အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို အမှတ်ရမိတယ်’

‘အမိန့်ရှိပါ အရှင်အာနန္ဒာ’

‘ဘုရား ပါဠိလိမှာရှိတုန်းပဲ မာဂဓအမတ်ကြီးနှစ်ဦးဖြစ်တဲ့ သုနိဓနဲ့ ဝဿကာရတို့က ပါဠိလိကို မြို့တည်ဆောက်နေကြတယ်။ ဝဇ္ဇီတွေကို ပိတ်ဆို့ဖို့ပေါ့။

မြတ်စွာဘုရားက တစ်နေ့မှာ မိန့်တယ်။ ‘ပါဠိလိဟာ နတ်ဆောက်တာ။ မြင့်မြတ်သူတွေဟာ အိမ်ရာတွေကို ထောင်လိုက် သိမ်းပိုက်နေတယ်။ သည်မြို့ဟာ အကြီးဆုံး ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှု ရှိလာလိမ့်မယ်။ မီးဘေး၊ ရေဘေး၊ စိတ်ဝမ်းကွဲဘေးနဲ့ သည်မြို့ပျက်မယ်’-လို့ ဖြစ်တယ်။ မာဂဓအမတ်ကြီးတွေ ပင့်ကျွေးတဲ့ဆွမ်းစားပြီး၊ အိမ်ယာသစ်ဆောက်သူဟာ အကျင့်ကောင်းသူအား ဆွမ်းကျွေးပြီး၊ မြင့်မြတ်တဲ့သူတွေကိုလည်း ပူဇော်လျင် မင်္ဂလာရှိတယ်’-လို့ မိန့်ပါတယ်’

‘ပါဠိလိမြို့က ‘ဂေါတမတံခါး’နဲ့ ‘ဂေါတမရေဆိပ်’က ဘယ်လိုကြောင့် တွင်ပါသလဲ အရှင်အာနန္ဒာ’

‘ဘုရားကြွသွားတုန်းက ထွက်တဲ့ တံခါးနဲ့ရေဆိပ်ကို အမတ်ကြီးတွေ က ပေးထားကြတဲ့ နာမည်တွေပဲ။ ဘုရားက ‘အာနန္ဒာ- ကောဠိရွာ သွားကြစို့’-လို့ မိန့်တော်မူသံကြားလို့ အမတ်ကြီးတွေက လိုက်မှတ်ပြီး၊ နာမည်မှည့်ကြတာ’

‘မြတ်စွာဘုရား ကောဠိရွာမှာ တရားတွေ ဟောသေးလား’

‘သစ္စာမသိလို့ သံသရာရှည်ရတယ်’-ဆိုတာ ကောဠိရွာမှာ ဟောတာပဲ။ အဲသည်မှာ အများအပြားဟောပြီးမှ တစ်နေ့မှာ ‘အာနန္ဒာ၊ လာ- သွားကြမယ်၊ နာတိကကို’-လို့ မိန့်တာပဲ’

‘နာတိကရွာမှာ ဘာတရားတွေ ဟောပါသေးလဲ အရှင်’

‘နာတိကရောက်တော့ သေသွားတဲ့သူတွေရဲ့ဂတိတွေ မေးလျှောက်ကြလို့ ‘တစ်ရာကျော်လောက်ပဲ အရိယာဖြစ်တယ်’-လို့ မိန့်ကြားပြီး၊ နောက်မေးမနေရအောင် ‘တရားကြေးမုံ’ဟောပါတယ်။ နာတိကအုတ်ကျောင်းမှာ တစ်နေ့တော့ ‘အာနန္ဒာ-လာ၊ ဝေသာလီသွားကြ မယ်’-လို့ ဘုရားမိန့်ပါတယ်’

‘ဝေသာလီ ဘယ်မှာ နေခဲ့ပါသလဲ’

‘အဗ္ဗပါလီ သရက်ဥယျာဉ်မှာနေတယ်။ ‘သတိရှိရှိ နေဖို့’- ရဟန်းတွေကို ‘သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး’ ဟောတယ်။ အဗ္ဗပါလီလည်း တရားနာ ဆွမ်းကျွေးပြီး ဥယျာဉ်ကို လှူတယ်။ ရောက်လာတဲ့ လိစ္ဆဝိပရိသတ်ကို နတ်ပရိသတ်အဖြစ် ချီးကျူးပြောဆိုတယ်။ တရားတွေလည်း ဟောတယ်’

‘အဲသည်ကနေ ဘယ်ကို ကြွပါသလဲ အရှင်’

‘တစ်နေ့တော့ ဘုရားက ‘အာနန္ဒာ- လာ-သွားကြမယ် ဝေဠုဝရွာကို’-လို့ မိန့်ပါတယ်။ ဝေဠုဝရွာရောက်တော့ ရဟန်းတို့ကိုခေါ်ပြီး- ‘ငါတော့ ဝေဠုဝရွာမှာ ဝါဆိုမယ်၊ သင်တို့ ဝေသာလီနားက မိတ်ဆွေရှိရာ ဝါဆိုကြ’-လို့ မိန့်လို့၊ ရဟန်းများ ဝေဠုဝရွာက ခွဲသွားကြပြီး ဝါဆိုကြလို့ မကြာခင်မှာပဲ

မြတ်စွာဘုရားမှာ ကြမ်းထမ်းတဲ့ရောဂါ ရတာပဲ’

‘မကျန်းမာတော့ ဘာမှ မမိန့်ကြားဘူးလားအရှင်’

‘ပျောက်မှပဲ ငါကလျှောက်လို့ မိန့်ကြားတယ် ငါ့ရှင်တို့’

‘အရှင်က ဘယ်လိုလျှောက်ပါသလဲ အရှင်အာနန္ဒာ’

‘မြတ်စွာဘုရား မကျန်းမာတုန်းက တပည့်တော်မှာ ဘာမှမသိ ဖြစ်သွားတာပဲ။ တရားလည်း ဘယ်ရောက်ကုန်မှန်း မသိအောင်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ သံဃာကို ဘာမှ မမှာသေးသ၍ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုနိုင်ဘူး-လို့ ဖြေရပါတယ်’-လို့ လျှောက်တယ်’

‘သည်တော့ ဘုရားက ဘာပြန်မိန့်ပါသလဲ အရှင်’

‘အာနန္ဒာ-သံဃာဟာ ငါ့ဆီက ဘာမြော်လင့်နေသေးသလဲ’တဲ့။ ပြီးတော့လည်း ဆက်မိန့်တယ်။ ‘သံဃာကို အပိုင်သိမ်းထားချင်သူသာ သံဃာက အားကိုးနေရအောင် ဆရာလက်ဆုပ် ထားမှာပါ။ ငါ့မှာ-ဆရာလက်ဆုပ် မထားဘူး အာနန္ဒာ’

‘ဘုရား- သည်လိုပဲ မိန့်ပါသလား အရှင်’

‘ဒါတောင်မကဘူး။ ‘သံဃာကို ငါ-ဘာမှ မှာစရာမရှိဘူး’တဲ့။ ‘ငါ့အသက် ရှစ်ဆယ်ရှိပြီ။ ငါ့ကိုယ်ဟာ လှည်းအိုကြီးလို ဖြစ်နေပြီ။ တရားနဲ့ချမ်းသာအောင် နေရတာ- ‘အာနန္ဒာ-သင်တို့လည်း တရားကို အားကိုးကြ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားကိုးကြ။ ငါ- ရှိရှိ၊ မရှိရှိ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ အားကိုးနေလျှင်၊ တရားကို အားကိုးနေလျှင် အမြတ်ဆုံးရောက်မှာပဲ’-လို့ မိန့်ကြားတယ်’

‘မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားချက်ကို ဦးထိပ်ရွက်ပါတယ် အရှင်’

‘အဲသည်ကထွက်ခဲ့ပြီး ဝေသာလီမှာ ဆွမ်းခံစားပြီးတော့ ဘုရားက ‘အာနန္ဒာ-ထိုင်ခင်းတစ်ခု ယူခဲ့၊ နေ့သန့်စင်ရအောင် စာပါလစေတီသွားကြစို့’-လို့ မိန့်တဲ့အတွက် လိုက်သွားရပါတယ်။

စာပါလစေတီမှာ နေ့သန်းရင်း ဘုရားက ဝေသာလီသာယာကြောင်း
ချီးမွမ်းစကားတွေ ဆိုလိုက်တာ’

‘ဘယ်လိုတွေပါလဲ အရှင်’

‘ဝေသာလီဟာ ပျော်စရာပဲ’-တဲ့။ ‘ဥဒေနစေတီကလည်း ပျော်စရာ၊
ဂေါတမစေတီ-ကလည်း ပျော်စရာ။ သတ္တဗ္ဗစေတီ၊ ဗဟုပုတ္တစေတီ၊ သာရန္တ
စေတီ၊ သည် စာပါလစေတီ- ပျော်စရာတွေပဲ’-တဲ့။ ပြီးတော့လည်း မိန့်တယ်။
‘အာနန္ဒာ-ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို ပွားထားသူဟာ ကမ္ဘာ့သက်တမ်းမီအောင် နေ
နိုင်တယ်။ ငါလည်း သက်တမ်းကုန်အထိ နေနိုင်တယ်’-လို့လည်း ပါတယ်’

‘သည်စကားကို မြတ်စွာဘုရားဟာ အလွတ်တမဲ့ ပြောလိုက်တာ
လား အရှင်’

‘မဟုတ်ဘူး။ သည်စကားကို မြတ်စွာဘုရားဟာ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်
အလေးအနက်ပြောခဲ့တာ။ ပြောပြီး ငါ့ကို တခြားလွှတ်၊ တစ်ပါးတည်းနေ
တယ်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် မြတ်စွာဘုရားဟာ အာယုကပ်ပတ်လုံး နေပါ’-
လို့ လျှောက်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ၊ အရှင်ဘုရား မလျှောက်ဘူးလား’

‘သည်လိုလျှောက်ဖို့ အဲသည်တုန်းက သတိ လုံးလုံးမရဘူး ငါ့ရှင်တို့’

‘မြတ်စွာဘုရားက သည်စကားကို ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ မိန့်ကြား
တာပါလဲ အရှင်’

‘နောက်မှသိရတာက မြတ်စွာဘုရားဟာ ဘုရားဖြစ်စက အာယု
သင်္ခါရလွှတ်ဖို့ စဉ်းစားသေးတယ်။ အဲသည်တုန်းက ‘ငါ့တရား မပြန့်ပွား
မဖြစ်ထွန်းသေးသမျှ ငါ-လွန်မြောက်လို့ မဖြစ်သေးဘူး’-လို့ပဲ။ ‘အခုတော့
အဲသည်ရည်မှန်းချက် ပြည့်မီပြီ။ ငါ-လွန်မြောက်မှု ပြုတော့မယ်’-လို့ဆုံးဖြတ်
ပြီး အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တော်မူလိုက်တာပေါ့ ငါ့ရှင်တို့’

‘အာယုသင်္ခါရလွတ်တယ်-ဆိုတာ ဘယ်လိုပါလဲအရှင်။ အရှင်ဘုရား ကိုဘယ်တော့ပြောပါသလဲ’

‘ဆက်လက် အသက်ရှင်နေအောင် ကြောင့်ကြစိုက်မှု မပြုတော့ဘူး’- လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပါပဲ။ ဘုရား သည်လိုဆုံးဖြတ်လိုက်တော့ မြေကြီးသွက် သွက်ခါနေသလိုပဲ။ ဘုရားသျှင်က ငါ့ကို ‘ပရိသတ်ရှစ်ပါး၊ အဘိဘာယန ရှစ်ပါး၊ ဝိမောက္ခရှစ်ပါး’-တို့ကို ဟောပြောနှစ်သိမ့်ပြီး ပြောတာပဲ’

‘အရှင်ဘုရားက အာယုသင်္ခါရမလွတ်ဖို့ မလျှောက်ဘူးလား’

‘အထပ်ထပ်ပဲ လျှောက်တာပေါ့ ငါ့ရှင်တို့’

‘လျှောက်တာကို လက်ခံတော်မမူဘူးလား အရှင်’

‘အာနန္ဒာ-ဗောဓိဉာဏ်ယုံလျက် သုံးကြိမ်တိုင် ဘုရားနှိပ်စက်သလား’ လို့ မိန့်ပါတယ်။ ‘သင်တောင်းဆိုတာ နောက်ကျသွားတာ သင့်အပြစ်လို့ပဲ မှတ်။ အာနန္ဒာ-တစ်ချိန် ရာဇဂြိုဟ်မှာနေစဉ် ရာဇဂြိုဟ်ဟာ ပျော်စရာပဲ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်ဟာ ပျော်စရာပဲ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်ဟာ ပျော်စရာပဲ။ ဂေါတမညောင်ပင်ဟာ ပျော်စရာပဲ။ စောရပပါတဟာ ပျော်စရာပဲ။ ဝေဘာရတောင်၊ သတ္တပဏ္ဍိတလူ၊ ဣသိဂိလိတောင်၊ ကာဠသိလာအရပ်၊ ရင်းတိုက်တော၊ သပ္ပသောဏ္ဍိကတောင် ဝှမ်း၊ တပေါဒါရုံ၊ ဝေဠုဝန်၊ ဇီဝက သရက်ဥယျာဉ်၊ မဒ္ဒကုစ္ဆိ၊ မိဂဒါဝုန် -ဒါ တွေ မွေ့လျော်ပျော်စရာတွေပဲ။ ဣဒ္ဓိပါဒ် ငါ-ပွားပြီးပြီမို့ ကမ္ဘာ့သက်တမ်းအထိ ငါ-နေချင်လျင် နေနိုင်တယ်၊ အထပ်ထပ်ပြောခဲ့ပြီပဲ အာနန္ဒာ’-လို့ မိန့်ပြီး၊ အာနန္ဒာ-လာ၊ မဟာဝုန်သွားကြမယ်’-ဆိုပြီး မဟာဝုန်ပြဿဒ်ကျောင်းရောက် တော့ ဝေသာလီမှာရှိတဲ့ ရဟန်းအားလုံးကို ဓမ္မာရုံမှာ အစုခိုင်းပါတယ်။ ရဟန်းတွေစုံတော့ ဘုရားက တရားဟောပါတယ်’

‘ဘာတရားတွေပါလဲ အရှင်ဘုရား’

‘ပဌမ-သာသနာ သန့်ရှင်း၊ တည်တံ့၊ ပြန့်ပွားရေးအတွက် ဗောဓိပက္ခိ

ယတရားများဟောပြီး၊ ‘ကံတွေဟာ ပျက်စီးတတ်တယ်၊ ကံကုန်အောင်လုပ်ကြ’-လို့ နှိုးဆော်ပါတယ်။ နောက်ဆုံး ‘မကြာမီမှာပဲငါ-ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလိမ့်မယ်’-လို့ မိန့်ကြားပါတယ်။

နံနက်ကျတော့ ဝေသာလီထဲဆွမ်းခံဝင်။ ဆွမ်းစားပြီး ဝေသာလီက အထွက်မှာ ဝေသာလီကို ကိုယ်ပါနောက်လှည့်ကြည့်ပြီး၊ နှုတ်တော်မှလည်း မိန့်ပါတယ်-

‘အာနန္ဒာ- လာ၊ ဘဏ္ဍာရွာ သွားကြမယ်’-လို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘဏ္ဍာရွာမှာ တရားဟော ပျော်သလောက်နေပြီး၊ အာနန္ဒာ-လာ၊ သွားကြမယ် ဟတ္ထိရွာကို’-လို့ မိန့်လို့ ဟတ္ထိရွာ၊ အဗ္ဗန္ဒာ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓန္တရ၊ ဘောဂမြို့တို့ အစဉ်အတိုင်း ကြွရောက် လှည့်လည်ပါတယ်။ အဲသည် ဘောဂမြို့ အာနန္ဒာ စေတီမှာပဲ ရဟန်းတွေကို မဟာပဒေသလေးပါး မိန့်ကြားပါတယ်’

‘အရှင်အာနန္ဒာ-မဟာပဒေသဆိုတာ ဘာပါလဲ’

‘ဂုဏ်ကြီးသူတို့ကို ကိုးကားပြောဆိုတဲ့ စကားအများအမှန် ဆုံးဖြတ် ဖို့နည်းအညွှန်းပါ ငါ့ရှင်တို့’

‘မြတ်စွာဘုရားရဲ့ လွန်မြောက်တော်မူခါနီး လှုပ်ရှားမှုကို ဆက်အမိန့် ရှိပါ အရှင်’

‘တစ်နေ့တော့ မြတ်စွာဘုရားက ‘အာနန္ဒာ-လာ၊ ပါဝါပြည်သွားကြစို့’-လို့ မိန့်ပါတယ်။ ပါဝါပြည် စုန္ဒသရက်ဥယျာဉ်ရောက်တော့ ရွှေပန်းထိမ် သည်သား စုန္ဒက ဆွမ်းပင့်ပါတယ်။ ဆွမ်းက ဘုရားအတွက်သတ်သတ် ဝက်ကလေးသားနဲ့ စီစဉ်ပြီး၊ ကျန်သူတို့အတွက် တခြားနဲ့ စီစဉ်ထားပါတယ်။ အဲသည်ဆွမ်းစားပြီး မြတ်စွာဘုရားဟာ သွေးဝမ်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် သွားတာပါပဲ။ ရောဂါတန်းလန်းနဲ့ ဘုရားဟာ ‘အာနန္ဒာ-လာ၊ ကုသိနာရုံသွားမယ်’-လို့ မိန့်ပါတယ်’

‘နေမကောင်းနေတာဆိုတော့ သွားနိုင်ပါရဲ့လား အရှင်’

‘နားလိုက်။ ရေတောင်းသောက်လိုက်။ သွားလိုက်ပဲ ငါ့ရှင်တို့။ တစ်ခါ သစ်ပင်ရင်းနားနေစဉ် ခရီးသွား မလ္လာမင်းသားပုတ္တုသ-က၊ အာဠာရသမာ ပတ်အကြောင်းပြောလို့ ဘုရားကလည်း ဘုရားသမာပတ် အကြောင်း ပြောသေးတယ်။ ကြည်ညိုပြီး ရွှေရောင် ပွဲထိုင်ပုဆိုးတစ်ထည် လှူသွားပါတယ်။ သင်္ကန်းသစ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားဟာ အလွန်တင့်တယ်လှပ ပါတယ်။ ကကုဇာ မြစ်မှာ ရေချိုး၊ ရေသောက်လုပ်၊ ပြန်တက်တော့ သရက်တောမှာ ဒုက္ခဋ္ဌိ လေးထပ်ခင်းဖို့ စုန္ဒရဟန်းကိုမိန့်ပြီး၊ အခင်းပေါ်မှာ တစောင်းလှဲပါတယ်။ အဲသည်အချိန်မှာ မြတ်စွာဘုရားဟာ မှတ်မှတ်သားသား စကားတစ်ခု မိန့်ပါတယ်’

‘ဘယ်လိုပါလဲ အရှင်’

‘စုန္ဒ(ပန်းထိမ်သည်သား)ဆွမ်းကို အပြစ်မတင်ကြနဲ့။ စုန္ဒဆွမ်းဟာ သုဇာတဆွမ်းနဲ့ အတူပဲ’-လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ-မိန့်ပြီးတော့ ဘုရားက ဆက်မိန့်ပြန်ပါတယ်-

အာနန္ဒာ-ဟိရညဝတီမြစ်ဟိုဖက်က ကုသိနာရုံပြည် မြို့ဝင်လမ်းကွေ့ အင်ကြင်းဥယျာဉ် သွားကြစို့’-လို့ ဖြစ်တယ်။ ရောက်တဲ့အခါ ဘုရားက ဆက်မိန့်ပါတယ်။ အာနန္ဒာ- အင်ကြင်းနှစ်ပင်ကြားမှာ မြောက်ဘက်ခေါင်းပြုပြီး ညောင်စောင်းခင်း။ ငါ-ပင်ပန်းတယ်။ လှဲမယ်’-လို့ပါပဲ။ ခင်းပေးပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရားဟာ အနောက်ဘက်မျက်နှာမူပြီး လှဲပါတယ်။ အခါမဲ့ အင်ကြင်း ပွင့်တွေက ဘုရားသျှင်ပေါ် ကြွေကျလို့။ အင်ကြင်းပင် လေတိုးသံ၊ အကိုင်း ချင်းထိတွေ့သံတွေနဲ့ တူရိယာတီးမှုတ်သလိုပါပဲ။ ရဟန်းများကလည်း အမျိုးမျိုးပြုစုပြီး ထင်ရှားတဲ့ပန်းတွေနဲ့ ပူဇော်ကြပါတယ်။ ဒါကို ဘုရားက မိန့်ပါတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဘယ်လိုမိန့်တာပါလဲ အရှင်’

‘သည်လောက်နဲ့ ငါ့ကို ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော်တာ မမည်
သေးဘူး။ တရားအလျောက်ကျင့်မှ ငါ့ကို ရိုသေမြတ်နိုးရှိခိုး
ပူဇော်ရာရောက်မယ်’-လို့ပါပဲ’

‘ဦးထိပ်ရွက်ပါတယ် အရှင်အာနန္ဒာ’

‘ငါ့ရှင်တို့-မြတ်စွာဘုရားဟာ သူ့မျက်နှာရှေ့မှာရပ်နေတဲ့ အလုပ်အ
ကျွေးဟောင်း ဥပဝါဏမထေရ်ကို အဖယ်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ ‘မြင့်မြတ်သူများ
သူ့မျက်နှာဖူးခွင့်မရလို့ ခိုင်းတာ’-လို့ မိန့်ပါတယ်။ မြင့်မြတ်သူတွေလည်း ဖူးကြ
ပြီး၊ ငိုသူ ငို၊ လဲသူ လဲပါပဲ။ ပြီးတော့လည်း ဆက်မိန့်ပါတယ်။ ‘ငါ့ကို ဖူးတွေ့
လိုသူတွေ အောက်မေ့ရမယ့် နေရာတွေထဲမှာ သည်နေရာလည်းပါတယ်’-
လို့ပါပဲ’

‘တခြားနေရာတွေကကော အရှင်’

‘မွေးရာ၊ တရားရရာနဲ့ တရား စ-ဟောရာ’ပဲ’

‘အဲသည်အချိန်မှာ အရှင်ဘုရားက ဘာများလျှောက်ထားပါသေးလဲ’

‘အမျိုးသမီးတွေအပေါ်မှာ ဘယ်လိုသဘောထားရမယ်’ ဆိုတာနဲ့
မြတ်စွာဘုရားကကြွင်းခဲ့မယ့် ရုပ်ကလာပ်အပေါ် ဘယ်လိုဆောင်ရွက်ရမယ်’-
လျှောက်တယ်’

‘ဘုရားက ဘယ်လို မိန့်ပါသလဲ’

‘မတွေ့အောင် ရှောင်။ ရှောင်မရ-ဆိတ်ဆိတ်နေ။ နေမရ-အမိစသည်
သညာထား။ ငါဘုရား-အလောင်း လူတွေ စကြဝတေးမင်းအလောင်း စီရင်
သလို စီစဉ်ပြီး စေတီတည်ကြလိမ့်မယ်’-လို့ မိန့်ပါတယ်’

‘အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ-အဲသည်တုန်းက အရှင်ဘုရား ဘယ်လိုခံစား
ရပါသလဲ’

‘ငါ့ရှင်တို့- အဲသည်တုန်းက ငါက သေက္ခဆိုတော့ ကိစ္စမပြီးခင်၊ ငါ-အားကိုးသူ မရှိဘူး’-ဆိုပြီး ကျောင်းထဲသွားပြီး၊ တံခါးမှီ မျက်ရည်ကျတော့ တာပါပဲ။ သည်အခါမှာ ဘုရားက ငါ့မမြင်လို့ အခေါ်ခိုင်းပြီး၊ ငါ့မေးတာနဲ့ ငါ-လျှောက်တော့ ‘မပူနဲ့ အာနန္ဒာ။ ကာယ,ဝစီ,မနော မေတ္တာအပြည့်နဲ့ ငါ့ကို ပြုစုလာခဲ့တာပဲ။ တရားကို အားထုတ်ရစ်။ ရဟန္တာ အမြန်ဖြစ်မှာ’- လို့ မိန့်ပါတယ်။ ငါက ပြန်လျှောက်တယ် ငါ့ရှင်တို့။ ‘ရာဇဂြိုဟ်၊ သာဝတ္ထိ၊ ဗာရာဏသီ၊ အစစမြို့ကြီးတွေမှာ လွန်မြောက်မှု မပြုရဘဲ သည်လို ကျေးတော,မြို့လတ်,မြို့သိမ်မှာ လွန်မြောက်မှုပြုတာလည်း ဝမ်းနည်းရပါတယ်’- လို့ ဖြစ်တယ်’

‘သည်တော့ ဘုရားက ဘာမိန့်ပါသလဲ အရှင်’

‘သည်နေရာဟာ စကြာမင်းရဲ့ နေပြည်ဟောင်းဖြစ်တယ် အာနန္ဒာ။ မြို့သိမ်မမှတ်နဲ့’-လို့ မိန့်ပါတယ်။ ဆက်ပြီး ကုသိနာရုံပြည်၊ ဝါသေဌအနွယ်၊ မလ္လာမင်းတို့ထံ အကြောင်းကြားလွှတ်ပါတယ်။ မလ္လာမင်းတို့ လွှတ်တော်သွားပြီး အကြောင်းကြားပါတယ်။ မလ္လာမင်း, မိဖုရား, သားသမီး,ချွေးမများ အလွန်ဝမ်းနည်းစွာ လာကြပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားကို အသုတ်လိုက်ဖွဲ့ပြီး ကန်တော့စေခဲ့ပါတယ်။ ပြီးလို့ မကြာမီခင်ပဲ ‘သုဘဒ္ဒိပုရိဗိုဇ်’ ရောက်လာတယ်’

‘မြတ်စွာဘုရားဟာ သုဘဒ္ဒိကို တွေ့နိုင်ပါသေးရဲ့လား အရှင်’

‘ငါတို့က သုဘဒ္ဒိကို တားတယ်။ ဘုရားပင်ပန်းနေပြီ၊ မညှဉ်းဆဲ ပါနဲ့တော့’-လို့ပဲ။ သုဘဒ္ဒိကလည်း လွန်မြောက်မှုမပြုခင်မှာ တွေ့ကိုတွေ့ပါရစေ-ဆိုပြီး၊ အပြင်းအထန် တောင်းပန်တယ်။ ဒါကို ဘုရားကကြားပြီး ငါ့ကို မိန့်တယ်’

‘ဘယ်လိုမိန့်ပါသလဲ အရှင်’

‘အာနန္ဒာ-သုဘဒ္ဒိကို သူသံသယဖြစ်နေတာတွေ မေးလျှောက်ပါစေ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

-လို့ မိန့်ပါတယ်’

‘သုဘဒ္ဒိက ဘာကိုများ ဘုရားသျှင်ကို လျှောက်ပါသလဲ အရှင်’

‘နိဂန္ထစတဲ့ ဂိုဏ်းဆရာတွေဟာ သူတို့ဝန်ခံတာ သူတို့သိကြသလား၊

မသိကြဘူးလား- ဗုဒ္ဓအသျှင်’-လို့ မေးလျှောက်ပါတယ်’

‘ဘုရားက ဘယ်လိုဖြေကြားပါသလဲ အရှင်’

‘သည်အမေးထားလိုက်ဦး’-တဲ့’

‘အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မရှိတဲ့ ဓမ္မဝိနယ သာသနာမှာ ပဌမ အဆင့်ရဟန်း မရှိဘူး။ ဒုတိယ၊တတိယ၊ စတုတ္ထအဆင့် ရဟန်းများလည်း မရှိဘူး။ မဂ္ဂင်ရှိတဲ့ သည်ဓမ္မဝိနယ သာ သနာမှာပဲ ရဟန်းအဆင့်ဆင့်ရှိပြီးရဟန်းများမှန်မှန်နေကြ လျင် ရဟန္တာက မဆိတ်သုဉ်းဘူး သုဘဒ္ဓ’-လို့ မိန့်ပါတယ်။

‘သုဘဒ္ဓ တရားကျပြီး ရှင်ရဟန်းပြုခွင့်တောင်းလို့ နောက်ဆုံး၊ ဘုရား က ‘ပြုပေးလိုက်ကြ’-လို့ မိန့်တာ ရပါတယ်’

‘အရှင်အာနန္ဒာ-အခုလောက်ဆိုလျှင် ညဉ့်သန်းခေါင် တိုင်နေရော ပေါ့။ မြတ်စွာဘုရားက နောက်ဆုံးအဖြစ် ဘာများ မိန့်ကြားသွားပါသေးသလဲ အရှင်’

‘မြတ်စွာဘုရားက နောက်ဆုံးမိန့်ကြားချက် မပြုလုပ်မီ ‘အမှာလေး ခု’နဲ့ ‘ရဟန်းတွေပြောဆိုခွင့်’ ပြုလုပ်ပါတယ် ငါ့ရှင်တို့’

‘အမှာလေးခုက ဘာတွေပါလဲ အရှင်’

‘ပဌမက-

‘တရားမှာ ဟောသူဆရာ မရှိပြီဖြစ်ပြီး၊ တရားကျင့်သူ ငါတို့မှာ ဆရာမရှိပြီ မှတ်စရာရှိပေမယ့် ငါ-ဆရာဟောထားတဲ့ ‘ဓမ္မနဲ့ဝိနယ’ဟာ ငါမရှိ တဲ့နောက် ဆရာပဲ’-လို့ မှာခဲ့ပါတယ်’

‘ဒုတိယအမှာကကော အရှင်’
 ‘ငါမရှိတဲ့နောက် ကြီးတဲ့ရဟန်းကို ‘ငါ့ရှင်’မခေါ်ဘဲ ‘အရှင်’ခေါ်ဖို့ပဲ’
 ‘တတိယကကော အရှင်’
 ‘ငါမရှိတဲ့နောက် သိက္ခာအငယ်အသေးများကို သံဃာအလိုရှိလျှင်
 နုတ်ဖို့ ဝိနယဥပဒေပြုအာဏာကို သံဃာအပ်တာ’-လုပ်တာပါ’
 ‘နောက်ဆုံးကကော အရှင်’
 ‘ဆန္ဒရဟန်းကို ဗြဟ္မဒဏ်ထားကြဖို့- မိန့်ကြားချက်ပါ ငါ့ရှင်တို့’
 ‘ရဟန်းများ မေးမြန်းခွင့်က ဘယ်လိုပါလဲ အရှင်’
 ‘ဘုရား၊တရား၊သံဃာ၊သိက္ခာ ယုံမှားလျှင် ဘုရားမျက်မှောက်
 မမေးလိုက်ရ မရှိရလေအောင် မေးမြန်းဖို့ ခွင့်ပြုချက် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို
 သုံးကြိမ်မြောက် ခွင့်ပြုပါတယ်။ အပိုဆောင်းပြီး ငါ့ကို မမေးဝံ့တာဆိုလျှင်
 ရဟန်းအချင်းချင်းမေးကြ’
 -လို့ မိန့်ပါတယ်’
 ‘ပြောသူများ ရှိပါသေးသလား အရှင်’
 ‘ဘယ်သူမှ မပြောကြဘဲ အားလုံး ဆိတ်ဆိတ်နေကြမှ ဘုရားက
 နောက်ဆုံးမိန့်ခွန်း မြွက်တာပါပဲ ငါ့ရှင်တို့’
 ‘နောက်ဆုံးမိန့်ခွန်း အမိန့်ရှိပါ အရှင်အာနန္ဒာ ဘုရား’
 ‘ရဟန်းတို့-သင်တို့ကို အခု ငါ-အမိန့်မှတ်မယ်။
 ကံတွေရဲ့ ပျက်စီးကြမှုသဘောကို မမေ့မှုအပြည့်
 ထားကြ’-လို့ ဖြစ်တယ်။
 သည်နောက် ဈာန်ပဲဝင်စားပြီး သန်းခေါင်လွဲမှာ လွန်မြောက်တော်
 မူတာပဲ ငါ့ရှင်တို့။ သည်အကြောင်းကို ရှင်အနုရုဒ္ဓါက ‘ထွက်လေဝင်လေ
 မရှိတော့ဘူး။ စိတ်တော်လည်း မီးငြိမ်းသလို လွန်တော်မူပြီ’-လို့ ရွတ်ဆိုပါ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တယ်။ ‘အမလေး - ကြောက်စရာကြီးပါလား၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းတွေတောင် ထလာပြီ-လို့ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်ပြောဆိုပြီး၊ ရာဂမကင်းသေးတဲ့ ရဟန်း၊ရှင်၊ လူအားလုံး လူးလှိမ့်ပြေးလွှား ငိုကြွေးကြလို့ ရှင်အနုရုဒ္ဓါက တရားပြတားမြစ် ပြီး၊ မြင့်မြတ်သူ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ဖြစ်လိမ့်မယ်-လို့ ဆင်ခြင်စေပါတယ်။ မြင့်မြတ်သူနဲ့ လူသူအများလည်း အလောင်းတော်ကို ပန်းနံ့သာ၊အတီးအမှုတ်၊အကအခုန် တို့ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ပူဇော်ကြပြီး သင်္ဂြိုဟ်ရာ ယူဆောင်ကြတယ်’

‘ဘယ်မှာ သင်္ဂြိုဟ်မှာလဲ အရှင်’

‘အဲဒါ ဝိဝါဒဖြစ်တယ် ငါ့ရှင်တို့။ မလ္လာမင်းတို့က မြို့အပြင် တောင် ဘက်လမ်းကယူပြီး၊ မြို့တောင်ဘက်အရပ်မှာ သင်္ဂြိုဟ်ချင်ကြတယ်။ အများ ပြည်သူက မြို့မြောက်ဘက်လမ်းနဲ့ မြို့မြောက်ဘက်ယူပြီး၊ မြို့မြောက်ဘက် ကမှ မြို့မြောက်တံခါးဝင်၊ မြို့ထဲသွင်း။ မြို့လည်လမ်းနဲ့ မြို့လည်ဝင်။ပြီးမှ မြို့အရှေ့တံခါးက မြို့ပြင်ထွက်၊ မြို့အရှေ့ဘက် မလ္လာမင်းတို့ ဘိသိက်ခံ မကိုဋ်ဆောင်းရာ စေတီကွန်းကို အကအခုန်၊ အတီးအမှုတ်နဲ့ ယူဆောင်လို ကြတယ်။ အဲသည်လိုပဲ ယူဆောင်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲသည်ရောက်လို့ နံ့သာထင်းပုံပေါ်တင်ပြီး အနည်းငယ်စောင့်ပြီးမှ သင်္ဂြိုဟ်ရတယ်’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ အရှင်အာနန္ဒာ’

‘အရှင်မဟာကဿပက ပါဝါပြည်ကနေ ရဟန်းငါးရာနဲ့လာတာ ရောက်လုလုဖြစ်နေလို့ပဲ။ ရောက်တာနဲ့ နံ့သာထင်းပုံပေါ်က ဝါဂွမ်းနဲ့ အဝတ် ပါးပါးနဲ့ အထပ်ပေါင်းများစွာ ပတ်ထားတဲ့၊ ဆီစိမ်ထားတဲ့ ရွှေတလားထဲက အလောင်းတော်ကို ရှိခိုးအပြီးမှာ၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြတယ်’

‘မီးလောင်တာကို ငြိမ်းရသေးလား၊ သူ့ဟာသူ ငြိမ်းပါသလား အရှင်’

‘ရေနှင့်ငြိမ်းရတာ ငါ့ရှင်တို့။ ပြာဖြစ်အောင် မလောင်ခင်မှာပဲ မလ္လာ မင်းတို့က နံ့သာရေနဲ့ ငြိမ်းကြတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သည်လိုဆိုတော့ ကိုယ်တွေ ကြွင်းကျန်မှာပေါ့ အရှင်’

‘အရေအသား၊ အကြော၊ အစေးတို့ကတော့ ထောပတ်မီးလောင်တော့ ဘာမှ မကျန်သလိုပါပဲ။ သရီရတွေပဲ ကျန်တယ်။ မလ္လာမင်းတို့က သည်သရီရတွေကို မင်းကွန်းမှာ အစောင့်တွေနဲ့ထားပြီး၊ ခုနစ်ရက်အထိ ကခုန်တီးမှုတ် ပူဇော်ကြတယ်’

‘အခြားတိုင်းပြည်တွေက မကြားကြဘူးလား အရှင်’

‘သရီရ ပူဇော်နေတုန်းမှာ မဂဓ၊ ဝေသာလီ၊ ကပိလဝတ်၊ အလ္လကပ္ပ၊ ဝေဠုဒီပ၊ ရာမ၊ ပါဝါတို့က ‘သံ’လွှတ်ပြီး၊ သရီရဝေစု တောင်းကြတယ်။ မလ္လာတို့က ‘ဘာဆိုသလဲ’-လို့ ငြင်းကြတယ်။ ပြာဟ္မဏဆရာကြီးဒေါဏက ‘ငြင်းခုန်တာ ဘုရားဝါဒနဲ့ ဆန့်ကျင်တယ်။ ဘုရားကို လူအများကြည်ညိုတယ်။ ကြည်ညိုခွင့်ရဖို့ အညီအညွတ် ခွဲကြရအောင်’-လို့ ပြောလို့ ရှစ်ပြည်ထောင် ခွဲဝေပေးလိုက်တယ်။ မောရိယမင်းကတော့ နောက်ကျမှ ရောက်တဲ့အတွက် မီးသဂြိုဟ်ရာက မီးသွေးပဲ ရတော့တယ်။ အားလုံးစေတီ၊ ပုထိုးတွေတည်ပြီး ကိုးကွယ်ကြပါတယ်။ မီးသွေးစေတီပါ ဆယ်ဆူပေါ့’

‘အရှင်အာနန္ဒာဘုရား-တပည့်တော်တို့ ဝမ်းသာလှပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လေးဆယ်လောက်က မြတ်စွာဘုရားလွန်တော်မူတာကို ကိုယ်တွေ့ ကိုယ်ကြုံဖြစ်တဲ့ အရှင်ဘုရားက မိန့်ကြားတော့ တပည့်တော်တို့ မပျောက်မပျက်အောင် အစဉ်အဆက် မှတ်သားကြရတာပေါ့ဘုရား။ နောင်လာနောက်သားများ ဘုရားဘယ်လိုလွန်တော်မူတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရကြမှာမို့ ဝမ်းမြောက်လှပါတယ် အရှင်’

D

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၁၆။ မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်ရှိ အင်ကြင်းပင်အစုံတို့အကြား၌
အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဖြေကြားချက်များ

‘အာနန္ဒာ-ဒါကို မြို့သိမ်မြို့ငယ်ကလေးဆိုပြီး အထင်မသေးနဲ့။
သည်မြို့ဟာ သမိုင်းနဲ့ပြည့်စုံတဲ့မြို့ ဖြစ်တယ်’

‘ဘယ်လိုသမိုင်းပါလဲ အသျှင်’

‘သည်မြို့ဟာ လေးကျွန်းလုံးကိုအစိုးရတဲ့ မဟာသုဒဿနမည်တဲ့
စကြာမင်းကြီးရဲ့ ကုသဝတီမြို့ဟောင်း ဖြစ်တယ်။ အလျား တစ်ဆယ့်နှစ်ယူ
ဇနာ၊ အနံ ခုနစ်ယူဇနာအထိကြီးတဲ့ မြို့ကြီးပဲ။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံ၊ ပတ္တမြား၊
တံတိုင်းလေးထပ်နဲ့ ထန်းပင်တန်းခုနစ်တန်း ကာရန်ထားကြတယ်။ မဟာ
သုဒဿနမင်းကြီးကလည်း ရတနာခုနစ်ပါးနဲ့ တန်ခိုးလေးပါး ရှိတယ်’

‘ရတနာတွေက ဘာတွေပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဌာနတစ်ထောင်ကို အုပ်ချုပ်မှုတစ်ထောင်ထိရှိတဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး စက်
ယန္တရားဟာ မဟာသုဒဿနမင်း မြေအပြင်အောင်ပြီး၊ နန်းတော်၊ လွှတ်တော်
နဲ့ နန်းမြို့တံခါးတို့မှာ သက်ဝင်ရှင်သန်နေစေတဲ့ စကြာရတနာနဲ့ မိဖုရား၊
သားကြီး၊ သူဌေး၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ပတ္တမြားကြီးတွေပဲ’

‘တန်ခိုးလေးပါးကကော ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘မဟာသုဒဿနမင်းကြီးဟာ အဆင်းလှ၊ အသက်ရှည်၊ ကျန်းမာပြီး၊
လူချစ်လူခင် များတယ်။ ဒါ တန်ခိုးလေးပါးပဲ။ ပြီးတော့လည်း မဟာသုဒဿန
မင်းကြီးဟာ ထန်းတောထဲမှာ ရေကန်ကြီးတွေတူးပြီး၊ လိုတာရနိုင်အောင်
စီမံထားတယ်။ အမျိုးသမီးအထိ ရနိုင်အောင်ပဲ။ မဟာသုဒဿနမင်းကြီးရဲ့
နန်းတော် ‘မဟာဝိယူဟ’မည်တဲ့ ပြဿဒ်ဆောင်တံခါးမှာ ထန်းတောဖန်ဆင်း
ပြီး၊ နေ့အခါ နေတယ်။ သူဌေး၊ သူကြွယ်များက အလျားတစ်ယူဇနာ၊ အနံ

ယူဇနာဝက်ရှိတဲ့ ဓမ္မနန်းတော်ပြဿဒ် ဆောက်ပေးကြတယ်။ အဲသည်မှာ လည်း ထန်းပင်တန်းတွေနဲ့ ကာရံထားတယ်။ ဓမ္မနန်းတော်ပြဿဒ် ဆောက် လုပ်ပြီး၊ အလှူလုပ်ကာ ဓမ္မပြဿဒ်တက်တယ်။ ဈာန်လေးပါး၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ လေးပါး ပွားများနေထိုင်တယ်’

‘စကြာမင်းဆိုတော့ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေ သိပ်များမလား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘များတယ် အာနန္ဒာ။ နေပြည်တော် အချုပ်အခြာထဲမှာ မြို့ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်။ ဆင်၊မြင်း၊ရထား၊ပတ္တမြား၊ မိဖုရား၊သူဌေးမင်း၊နွားမ၊ ပွဲတော်စာထမင်းအိုး ရှစ်သောင်းလေးထောင်စီနဲ့ အဝတ် ကုဋေရှစ်သောင်း လေးထောင် ရှိတယ်။ တစ်နေ့မှာ မိဖုရားက မဟာသုဒဿနမင်းကြီး မမြင်ရ တာ နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီဆိုပြီး တွေ့ဖို့လာတယ်။ မဟာသုဒဿန က ထန်းတောထဲမှာပဲစောင့်ဖို့ တားပြီး နန်းတော်က ဆင်းတွေ့တယ်။ မဟာ သုဒဿနဟာ ထန်းပင်စုံအကြား သလွန်ပေါ်၌ လွန်တော်မူမယ့် အရိပ်အခြေ ကို မိဖုရားကြီးမြင်ပြီး၊ တားတယ်-

‘အရှင်-ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုတွေနဲ့ အသက်ငဲ့ကွက်‘ပါဦး’တဲ့’

‘စကြာမင်းကြီးက ဘာပြန်မိန့်ပါသလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘မိဖုရားကြီးဟာ သာယာစကားတွေ အကြာကြီးပြောလာပြီး အခုမှ ဘာကြောင့် မသာမယာတွေ ပြောတာလဲ-တဲ့။ ပစ္စည်းတွေနဲ့ အသက် မငဲ့ ကွက်ပါနဲ့။ သာသာယာယာ ပြန်လို့လျှောက်တင်စမ်းပါ’-လို့ မိန့်တယ်’

‘မိဖုရားကြီးက ပြောပါသလား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ပြောရတာပေါ့ အာနန္ဒာ။ ဒါပေမဲ့ မိဖုရားကြီးဟာ ငိုတယ်၊ ငိုရင်းပဲ ပြောတယ်’

‘မဟာသုဒဿနဟာ လွန်တော်မူရောလား အသျှင်’

‘သန်းဝေသလောက် ခံစားပြီး၊ လွန်တော်မူတာပဲ အာနန္ဒာ။ ဒါ
 ကြောင့် သည်နေရာဟာ ကျေးတော၊ မြို့လတ်၊ မြို့သိမ်မဟုတ်ဘူး။ လေး
 ကျွန်းလုံးပိုင်တဲ့ စကြာမင်းနေရာ ဖြစ်တယ်’
 ‘ကောင်းလှပါပြီ၊ အသျှင်မြတ်ဘုရား’

D

၁၇။ နာတိကရွာအုတ်ကျောင်း၌ ရှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
 မြင့်မြတ်သူတို့ အကြောင်းတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်ဘုရား၊ သည် နာတိကရွာသား ဥပါသကာတို့ရဲ့
 အနာဂတ်ကို ဟောပြောသလို မဂဗ္ဗဥပါသကာတွေရဲ့ အနာဂတ်အလားအ
 လာကိုလည်း ဟောဖို့သင့်ပါတယ်။ မဂဗ္ဗ ဥပါသကာတွေဟာ များလည်းများ
 ပါတယ်’

‘အာနန္ဒာ၊ ဥပါသကာတွေရဲ့ အလားအလာပြောတာဟာ အံ့ဩ
 စရာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါတွေ ငါပြောနေရမယ့်ဟာလည်း မဟုတ်ဘူး။
 ဒါတွေသိဖို့ တရားကြေးမုံကို မှတ်သားကြရမယ်။ တရားကြေးမုံမှာကြည့်လျှင်
 ဒါတွေ အလွယ်သိတာပဲ’

‘တရားကြေးမုံဟာ ဘာပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာနဲ့ သိက္ခာ’၊ သည်လေးပါးဟာ တရားကြေးမုံ
 ပဲ။ သည်အထဲထင်လျှင် ဆင်းရဲပျက်စီးမှုကျသူ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်မယ်
 အလားအလာပဲ။ ကိန်းသေမြဲတယ် မှတ်ရမယ်’

‘မဂဗ္ဗသားတွေ ကြည်ညိုရအောင်ပေါ့ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် ဗိမ္ဗိဘုရင်ကို ‘ဇနဝသဘ နတ်ဘီလူးကြီး’လို့ ပြောရ
 မယ်။ သူဟာ မဂဗ္ဗရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ကြီးပဲ။ ငါရဲ့ တရားတော်တွေ မဂဗ္ဗတိုင်း

သားတွေထံ ပို့ပေးခဲ့သူဖြစ်လို့ပဲ။ သူပြောတဲ့စကား ပြန်ပြောရမှာပဲ။ သူမသေခင်က ပြောသွားတယ်’

‘ပြောပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သူတို့ကုန်သည်တွေကတဆင့် ပြန်ပြောကြသတဲ့။ ‘သနင်္ကမာရ’ဆိုတဲ့ ဗြာဟ္မပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟာ သေသွားပြီဖြစ်ပေမယ့်၊ မသေလို့ရှိလျှင် ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားတော်များကို သိရှိ ချီးမွမ်းသွားမှာပဲ။ ဘယ်လောက် ချီးမွမ်းမလဲဆိုလျှင် ‘ဟောသည် မဂဓသား နှစ်သန်းခွဲလောက်ဟာ ဆင်းရဲပျက်စီးဖို့ မရှိတော့အောင်အထိ ဖြစ်ပြီ’-လို့ပဲတဲ့’

‘ကောင်းလှပါပြီ ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ဒါဆိုလျှင် မဂဓသားတွေအတွက် လက်ဆောင်ကောင်း ဖြစ်လှပါပြီ။ ဝမ်းသာလှပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

D

၁၈။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
မဟာဂေါဝိန္ဒ

‘အာနန္ဒာ-မနေ့ညက သန်းခေါင်လောက်မှာ သီချင်းထဲက ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုကို ငါ-အောက်မေ့မိတယ်’

‘ဘာဇာတ်ကြောင်းပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဟောဂေါဝိန္ဒအကြောင်းပါပဲ အာနန္ဒာ’

‘အဲသည်ဇာတ်ကြောင်း ဘယ်မှာရှိတာပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သီချင်းဂီတတွေထဲမှာ အာနန္ဒာ။ သီချင်းထဲက ပြောပြတာက နတ်သဘင်မှာ ဗြဟ္မာကြီးက ပြောတဲ့ပုံပဲ။ ဗြဟ္မာအမည်က ‘သနင်္ကမာရ’လို့ ဖြစ်တယ်။ ဇာတ်ကြောင်းက တစ်ချိန်က ဇမ္ဗူဒိပ်တစ်ခုလုံးပိုင်တဲ့ ဒီသမ္မတိမင်းကြီးရဲ့ ပုရောဟိတ် မဟာဂေါဝိန္ဒအကြောင်းပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘အဲသည်ဇာတ်ကြောင်း နာကြားလိုပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘မဟာဂေါရိန္ဒဟာ သူ့ဖခင်ဂေါရိန္ဒ သေတဲ့အခါ၊ သူ့ဖခင်ရာထူးဖြစ်တဲ့ ဒိသမ္ပတိမင်းကြီးရဲ့ ပုရောဟိတ် လုပ်ရတယ်။ သူ့နာမည်အရင်းက ‘ဇောတိ ပါလ’-လို့ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဂေါရိန္ဒသားက ‘ဂေါရိန္ဒ’လို့ပဲ ‘မဟာဂေါရိန္ဒ’-လို့ပဲ တွင်တာဖြစ်တယ်။ တစ်နေ့တော့ ဒိသမ္ပတိမင်း အိုသေတယ်။ သားခုနစ်ယောက်ထဲက သားတော်ကြီးကို အညီအညွတ်မင်းမြှောက်ကြပြီး၊ မင်းဆီက အုပ်စိုးမှုတောင်းကာ ဇမ္ဗူဒိပ်ကို ခုနစ်ပြည်ထောင် ခွဲဝေအုပ်စိုးကြတယ်။ အားလုံး သည်လိုဖြစ်လာအောင် မဟာဂေါရိန္ဒ စီမံတာပဲ’

‘ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်းတွေက ဘာတွေလဲ အသျှင်’

‘ကလိင်္ဂ၊ အဿက၊ အဝန္တိ၊ သောဝိရ၊ မိထိလာ၊ အင်္ဂ၊ ကာသိ’-တို့ ပေါ့။ မင်းတွေကတော့ ‘ရေဏု၊ သတ္တဘူ၊ ဗြဟ္မဒတ်၊ ဝေဿဘူ၊ ဘရတ၊ ဓတရဋ္ဌ’-တို့ပဲ။ မင်းတွေနဲ့ ပုဏ္ဏားသူဌေးတွေ၊ ပုဏ္ဏားလူငယ်တွေ အများအပြားကို ပညာသင်ကြားပေးနေရတဲ့အတွက် ဂေါရိန္ဒဟာ သတင်းကြီးနေတယ်။ ဗြဟ္မာနဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဖူးသူ-လို့အထိ မှတ်ယူခံနေရတယ်’

‘တကယ်ကော တွေ့ဖူးလို့လား အသျှင်’

‘ဘယ်တွေ့ဖူးမလဲ၊ သူလည်း တွေ့ချင်နေတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ မင်း၊ သူဌေးနဲ့ တပည့်အများအပြားထံရော၊ သူ့မယားလေးဆယ်ထံရော ခွင့်ပန်ပြီး၊ တစ်ယောက်တည်း ဝါဆိုနေထိုင်ခွင့်တောင်းကာ ထမင်းပို့သူတစ်ယောက်ပဲ တွေ့ခံ နေထိုင်တယ်’

‘တစ်ယောက်တည်း ဘာတွေကျင့်နေပါ့မလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ကရုဏာဈာန် ကျင့်နေတယ်။ ဝါကျွတ်အထိ ကျင့်တာ။ ဗြဟ္မာမတွေ့တော့ အားလျှော့တာပေါ့။ အဲသည်အခါမှ သူကျင့်တဲ့ဈာန်က ‘သနင်္ကံ မာရ’ကျင့်တဲ့ ဈာန်နဲ့တူပြီး၊ ရှေးအခါက ဗြဟ္မာဆိုတာ သူနားလည်လာတယ်။

အဲသည် ဗြဟ္မာစိတ်ဓာတ်နဲ့ ဆင်ခြင်မှုတွေ သူလုပ်တယ်’

‘ဘာတွေလုပ်တာလဲ အသျှင်’

‘သူ့ကို လူ့ဓလေ့မှာ ကျွမ်းသုဆိုတာ၊ လူ့ဓလေ့ထက်လွန်တဲ့ အသိ
တွေ လုပ်တာပေါ့။ ‘ဗြဟ္မာလောကဟာ ပျက်စီးခြင်း ကင်းတာပဲ။ သည်လိုဖြစ်
အောင် ငါ့ပိုင်ဆိုင်မှုတွေစွန့်ပြီး ရဟန်းပြုရမှာပဲ။ အိမ်ယာစွန့်ပြီး ကရုဏာ
ဈာန်နဲ့ ဝင်စားကာ၊ အမျက်ထွက်၊ လိမ်လည်စဉ်းလဲစတဲ့ အနံ့ကင်းအောင်
နေရလိမ့်မယ်’

‘သည်လိုသိတော့ သူဘာလုပ်သလဲ အသျှင်’

‘မင်းခုနစ်ပါးနဲ့ ပုဏ္ဏားသူဌေးခုနစ်ယောက်၊ တပည့်ခုနစ်ရာ၊ မယား
လေးဆယ်တို့အား တိုင်ပင်တဲ့အခါ မင်းနဲ့ပုဏ္ဏားတို့က အထပ်ထပ်တားရာ၊
မရလို့ ‘သူတို့ပါ ရဟန်းပြုမယ်၊ စောင့်ပါ’-ဆိုတဲ့အတွက် ခုနစ်ရက်စောင့်တယ်။
မယားလေးဆယ်လုံးပါ ရဟန်းပြုတယ်။ ဇမ္ဗူဒိပ်တစ်ကျွန်းလုံး လှည့်လည်ပြီး
ဆုံးမဟောပြောနေခဲ့တယ်။ ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါး ပွားများစေခဲ့တယ်။ ဒါ
သီချင်းထဲက ဇာတ်ကြောင်းပဲ အာနန္ဒာ’

‘အဲသည်ဇာတ်ကြောင်းထဲက တရားက နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်မပြုဘူး
မဟုတ်ပါလား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဟုတ်တယ် အာနန္ဒာ။ ငါဘုရားဟောတဲ့ တရားကသာ ‘နိဗ္ဗာန်’
မျက်မှောက်ပြုနိုင်မယ်’

D

၁၉။ ကပိလဝတ် မဟာဝုန်၌ မြစ်ရေခွဲဝေမှု၊ နှစ်နိုင်ငံတိုက်ပွဲ ငြိမ်းချမ်းမှု
အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တစ်နိုင်ငံမှ နှစ်ရာ့ငါးဆယ်စီ၊ နှစ်နိုင်ငံစုပေါင်း
မင်းသားငါးရာ ရဟန်းပြုပွဲ လူထုအစည်းအဝေးကြီး၌ လူအများအား
ဘုရားဟောသောတရား

သုဒ္ဓ ၁ ‘ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်ဟာ အောက်သံယောဇဉ်
ကုန်ပြီးတဲ့ ‘သုဒ္ဓါဝါသ’ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါတယ်။ သည်အစည်းအဝေးကြီး
မှာ လျှောက်ထားပါမယ်။ သည်အစည်းအဝေးဟာ ‘နတ်၊ ဗြဟ္မာအစည်းအ
ဝေး’-လို့ ကင်ပွန်းတပ်လိုက်ပါတယ်။ သည်အစည်းအဝေးဟာ အောင်မြင်ပြီး
သူတွေကို ဖူးမြော်တဲ့ အစည်းအဝေးဖြစ်တဲ့အတွက် ဖြစ်ပါတယ်’

သုဒ္ဓ ၂ ‘ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်လည်း သံယောဇဉ်ကုန်ပြီး
တဲ့ ‘သုဒ္ဓါဝါသ’ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ သည်အစည်းအဝေး
မှာ မြင်းဇက်ကိုထိန်းတဲ့ ရထားထိန်းလို ရဟန်းတွေ ဣန္ဒြေထိန်းကြပါတယ်
ဘုရား’

သုဒ္ဓ ၃ ‘ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်လည်း ကိလေသာအာသ
ဝေါ ကင်းပြီးတဲ့ ‘သုဒ္ဓါဝါသ’ဗြဟ္မာပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်ပါတယ်။ တဏှာ
ကင်းပြီး သန့်ရှင်းကြတဲ့ ရဟန္တာငယ်များဟာ ရာဂစတဲ့ တံခါးကိုဖျက်ပြီး၊
တံခါးတိုင်နုတ်ပြီး နေကြပါပြီ ဘုရား’

သုဒ္ဓ ၄ ‘ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်လည်း လျှောက်ထားပါတယ်။
တပည့်တော်ကလည်း ‘သုဒ္ဓါဝါသ’ ဗြဟ္မာအသင်းဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ
ဖြစ်ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား ဆည်းကပ်သူအားလုံးတို့ဟာ ပျက်စီးမှု မဖြစ်
တော့ဘဲ မြင့်မြတ်တဲ့ နတ်ဗြဟ္မာတွေ အများအပြားပဲ ဖူးတွေ့ကြတယ်’
‘နတ်ဗြဟ္မာပရိသတ်နဲ့ အမည်တွေကို နာကြားလိုကြပါတယ် ဗုဒ္ဓ
အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့-သည်အစည်းအဝေးမှာ ကပိလဝတ်က မြင့်မြတ်သူအရေ
အတွက်ခုနစ်ထောင် တက်ရောက်နေတယ်။ ဟိမဝန္တာက ခြောက်ထောင်။
သာတတောင်က ခုနစ်ထောင်။ ဝေသာမိတတောင်က ငါးရာ။ ရာဇဂြိုဟ်က
အသိန်းမက။ ‘တေရဌ၊ ဝိရုဠက၊ ဝိရုပက္ခ၊ ကုဝေရ’တို့နှင့် သူတို့သား၊ ကျွန်၊
အခြံအရံများ။ ဝေသာလီက နာဂများနှင့် အခြားအမျိုးမျိုး နတ်များအပြင်
‘သုဗြဟ္မ၊ ပရမတ္ထ၊ တဿ၊ သနင်္ကမာရ၊ မဟာဗြဟ္မာများ၊ မာရ်များပဲ ရဟန်း
တို့’

‘ကောင်းလှပါပြီ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

D

၂၀။ ရာဇဂြိုဟ်အရှေ့ဘက် အဗ္ဗဿလရွာမြောက်ဘက်
ဝေဒိယကတောင် ကုန္ဒသာလဂူ ခေါ် နပဲပင်ဂူ၌ ဗုဒ္ဓအသျှင်သည်
ဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်နေခိုက် ကုန္ဒအားဟောသော တရား
‘ရာဇဂြိုဟ်အရှေ့ဘက် အဗ္ဗဿလရွာမြောက်ဘက် ဝေဒိယက
တောင် ကုန္ဒသာလဂူ ခေါ် နပဲပင်ဂူ၌ ဗုဒ္ဓအသျှင်သည် ဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်
နေခိုက် သီချင်းသံကြားတော်မူသည်မှာ-

‘ချစ်နှမ-ချစ်စရာကောင်းအောင် မွေးပေးတဲ့ သင့်ဖခင်ကို ဦးညွှတ်
ပါတယ်။ အရောင်တလက်လက် ထွက်နေတဲ့ နှမရယ် ရေအေးကို ချွေးထွက်
ပြီး ရေငတ်သူ မက်သလို၊ ရဟန္တာ တရားမက်သလို၊ မင်းကို ငါ-ချစ်နေရ
တယ်။ သိကြားမင်းက လိုရာဆုပေးလျှင် မင်းကိုပဲ ငါ-တောင်းမယ်။ ပွင့်သစ်စ
အင်ကြင်းပင်ပမာ၊ လှပတဲ့သင့်လို သမီးလိမ္မာရှိတဲ့ သင့်ဖခင်ကို ဦးညွှတ်ပါ
တယ်’

မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရား၊တရား၊သံဃာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သီချင်းကို ကြားနာရသောအခါ သီချင်းသံနှင့် စောင်းသံသည် အချင်းချင်း မလွန်ကြဘဲ ညီနေကြသည်ဟု အောက်မေ့တော်မူသည်။ ဆက်လက်၍လည်း သီချင်းအတွင်းပါသော ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ကောင်များကိုလည်း အောက်မေ့တော်မူသည်။ ဇာတ်ကောင်များ၌ ‘သက္က’သည် ရှေးရာဇဝင်များထဲမှ စစ်သူရဲ ဖြစ်သော်လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည်။ ‘သက္က’နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အရှည်အဝေး တွေးခေါ် အောက်မေ့တော်မူသည်-

‘ဂူအတွင်းမျက်မှောက်၌ ‘ဣန္ဒ’ရောက်နေသည်နှင့် မခြားပင်၊ အထွေထွေစုံလင်သည်အထိ ‘သက္က’အကြောင်း အောက်မေ့စဉ်၌ ‘သက္က’၏ပြဿနာလည်း တပါတည်း အောက်မေ့မှုအတွင်း သက်ဆင်းလာခဲ့သည်။’

ဤပြဿနာအား ဘုရားဟောသော ကိုယ်တော်ရှေ့မှောက် ယခုပင် ရောက်နေသကဲ့သို့ ဖြေကြားချက်-

ဣန္ဒ ‘သတ္တဝါတိုင်း ရန်၊ဒဏ်၊အဋ္ဌိ၊စိတ်ဆိုး၊ဆင်းရဲကင်းရဖို့ တောင့်တကြပါလျက်၊ ဘယ်ကြိုးက နှောင်ဖွဲ့လေတယ်မသိ။ ရန်၊ ဒဏ်၊အညှိုး၊ စိတ်ဆိုး၊ဆင်းရဲ၊ မကွဲမလွတ် ဖြစ်ကြရပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘မနာလို၊ ဝန်တို့မှုဟာ ဒါတွေရဲ့ အနှောင်အဖွဲ့ကြိုးပဲ’

‘မနာလို၊ ဝန်တို့မှုက ဘာကြောင့်ဖြစ်တာပါလဲဘုရား’

‘အချစ်၊ အမုန်း ရှိလိုပေါ့’

‘အချစ်အမုန်းရဲ့ အခြေခံကကောဘုရား’

‘လိုလားမှုဆန္ဒပဲ’

‘ဆန္ဒအကြောင်းကကော’

‘ကြံစည်မှုပေါ့’

‘ကြံစည်မှုအကြောင်းကကောဘုရား’

‘တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ သံသရာနယ်ချဲ့တရား သုံးပါးပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဒါငြိမ်းအောင် ဘယ်လိုကျင့်ရပါ့မလဲ အသျှင်’

‘ငြိမ်းအောင်ကတော့ ခံစားမှုအမျိုးမျိုးတွေမှာ မကောင်းမှုဖြစ်စေတတ်တဲ့ ခံစားမှုရှောင်။ ကောင်းမှုဖြစ်စေတတ်တဲ့ ခံစားမှုဆောင်တာတွေ လုပ်ရမှာပဲ’

‘ဝမ်းသာလိုက်တာ ဗုဒ္ဓအသျှင်ဘုရား။ နောက်ထပ် ဆက်မေးပါရစေဦး’

‘ခွင့်ပြုပါတယ်’

‘ရဟန်းများ ပါတိမောက်စောင့်စည်းမှုသီလကို ဘယ်လိုကျင့်တာပါလဲ’

‘ကိုယ်အကျင့်၊ နှုတ်အကျင့်နဲ့ ရှာမှီးမှုတွေမှာ ကောင်းမှုဖြစ်စေတာတွေ ဆောင်။ မကောင်းမှုဖြစ်စေတာတွေ ရှောင်တာပါပဲ’

‘နားလည်လိုက်တာဘုရား၊ ကုဋေစောင့်စည်းမှုသီလကိုကော ဘယ်လိုကျင့်ရမှာလဲ ဘုရား’

‘အာရုံခံအင်္ဂါတွေမှာ ထင်လာတဲ့အာရုံတွေအနက် မကောင်းမှုပွားစေတဲ့ အာရုံရှောင်။ ကောင်းမှုပွားစေတဲ့အာရုံ ဆောင်ဖို့ပါပဲ’

‘ဒါလည်း သိပြီဘုရား။ ဆက်လျှောက်ပါရစေ။ တရားဆောင်သူတွေ အားလုံး အတူ ဆုံးမကျင့်ကြံတွေးခေါ်ပြီးဆုံး ရှိကြပါရဲ့လား’

‘မရှိဘူး’

‘အဘယ်ကြောင့် မတူကြရတာပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘အမျိုးမျိုးခါတ်များ အများအပြားရှိတဲ့အထဲက ကိုယ်စွဲလန်းတဲ့ဓာတ်ကို ‘ဒါပဲမှန်တယ်၊ အခြားမမှန်ဘူး’-လို့ ပြောဆိုကြတာကြောင့်ပဲ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ တရားဆောင်သူတွေ အားလုံးဟာ ပျက်စီးခြင်းလွန်ရာနဲ့ ပျက်စီးခြင်းလွန်ရာအကျင့် ရှိကြပါသလား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘မရှိဘူး’
 ‘ဘာကြောင့်ပါလဲ အသျှင်’
 ‘ကိလေသာကိုသတ်တဲ့လမ်းစဉ် မရှိတာကြောင့်ပဲ’
 ဗုဒ္ဓ ‘ငါ့ရဲ့သည်အဖြေတွေဟာ သီချင်းထဲကသိကြားသာရှိခဲ့လျှင် အတိုင်း
 မသိ ဝမ်းသာချီးကျူးမှာ အမှန်ပဲ။ သီချင်းရေးသူကိုတောင် သီချင်း
 ရေးသူခံစားနေရတဲ့ ‘သူရိယဝစ္ဆသာ’ နတ်သမီးကလေးနဲ့ ထိမ်းမြားပေးမှာအ
 မှန်ဖြစ်တယ်။ ‘သက္က’က ဇမ္ဗူဒိပ်မှာ အာရိယန်တွေ အခြေချစဉ်က လွန်ခဲ့ပြီပဲ’

D

၂၁။ ကုရုတိုင်း၊ ကမ္မာသဓမ္မနိဂုံး၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
 သတိရှေ့ထားတရား
 ‘ရဟန်းတို့-သတိထားမှုဟာ လူတွေငြိမ်းချမ်းဖို့နဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်း
 ရဖို့ လမ်းတစ်ကြောင်းဖြစ်တယ်’
 ‘ဘယ်မှာ သတိထားရမှာပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’
 ‘ကိုယ်၊ စိတ်၊ ဝေဒနာနဲ့ သဘောဓမ္မတွေမှာပဲ ရဟန်းတို့’
 ‘ဘယ်လိုသတိထားရမှာပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’
 ‘အဘိဇ္ဈာနဲ့ ဒေါမနဿ’လို့ဆိုတဲ့ ‘စိတ်ဆာ၊ စိတ်ဆိုး’တွေကို သတိ၊
 ပညာ၊ ဝီရိယတွေနဲ့ ဖျောက်ပြီး၊ အလျော်အတိုင်းမြင်အောင် နေဖို့ပဲ’
 ‘ကိုယ်’-ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာတွေလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’
 ‘ထွက်သက်ဝင်သက်တို့၊ ဣရိယာပုထ်တို့၊ လှုပ်ရှားမှုတို့၊ ခြေဖျားမှ
 ဆံဖျားအထိ အစိတ်အပိုင်းတွေတို့။ ကြမ်း၊ နု၊ ပူ၊ အေး စတဲ့ဓာတ်တို့။ သည်
 ကိုယ်ကောင်ကြီးတို့ပေါ့’
 ‘ခံစားမှု’-ဆိုတာကော ဘယ်လိုဟာတွေပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဆင်းရဲ ခံစားမှု၊ ချမ်းသာ ခံစားမှု၊ လျစ်လျူ ခံစားမှု’-တို့ပဲ’
 ‘စိတ်’-ဆိုတာကကော အသျှင်’
 ‘ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ သံခိတ္တ၊ မဟဂ္ဂတ၊ သဥတ္တရ၊ သမာဟိတ၊
 ဝိမုတ္တနဲ့ ‘အပြန်စိတ်’တွေပေါ့’
 ‘သဘောဓမ္မ’-ကကော အသျှင်’
 ‘နိဝရဏ၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ သစ္စ’-တွေပဲ’
 ‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-‘ကိုယ်’-အစရှိတာတွေကို အကြိုက်၊အမုန်းမပါဘဲ၊
 ‘ကိုယ်’အစရှိတာတွေအတိုင်း အလျော်မြင်အောင်နေတော့ ဘာတွေဖြစ်မှာ
 မို့လဲ’

‘ကိုယ်’-အစရှိတာတွေရဲ့ အဖြစ်-အပျက်အမှန်တွေနဲ့ (အဲသည်
 အဖြစ်-အပျက်ရဲ့ အကြောင်းအမှန်တွေ) မြင်နေတာ ဖြစ်တာပေါ့ ရဟန်းတို့’
 ‘မြင်တော့ ဘာအကျိုးရလို့လည်း ဗုဒ္ဓအသျှင်’
 ‘ကိုယ်’-အစရှိတာတွေကို စင်စင်ပဲ ‘သတိ’-ထင်လာတယ်’
 ‘သတိ’ထင်တော့ ဘာအကျိုးရှိလည်း အသျှင်’
 ‘သတိ၊ ပညာ၊ ဉာဏ်’- အဆင့်ဆင့်တိုးလာတယ်’
 ‘ဘယ်လို သတိ၊ ပညာ၊ ဉာဏ်-တွေပါလဲ အသျှင်’
 ‘အယူအစွဲမဲ့’- ဆင်ခြင်အောက်မေ့မှုတွေပေါ့’
 ‘သည်တော့ ဘာဖြစ်လဲ အသျှင်’
 ‘အစွဲလွတ်တာ’ဟာ နိဂုံးပေါ့။ ‘အယူအစွဲ’မရှိဘဲ အမှန်အတိုင်း နေရ
 တာငြိမ်းချမ်းတာပဲ’
 ‘ဟုတ်ပါပြီ ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ဝမ်းသာလှပါတယ်’

D

၂၂။ ကောသလမင်းတို့၏ သေတဗျမြို့၏မြောက်ဖက် ယင်းတိုက်တော၌
ပါယာသိမြို့စားနှင့် ပရိသတ်အား ရှင်ကုမာရကဿပဟောသော လူလွန်
မတွေးသင့်ကြောင်းတရား

‘အရှင်ကုမာရကဿပဘုရား-တပည့်တော် သည်လိုယူပါတယ်။
‘တခြားလောက မရှိ။ သေပြီး ဖြစ်သူမရှိ။ ကံအကျိုးမရှိ’-လို့ပါပဲ’

‘ဘုကြောင့် သည်လိုယူတာလဲ မြို့စား။ သည်လိုဆိုလျှင် ‘နေနဲ့လ’
ကို ဘယ်လောကလို့ ယူမလဲ၊ သူတို့ဟာ လူလား၊ နတ်လား၊ ဘယ်လို သင်ယူ
မလဲ’

‘အေး-ဘုရား။ ဒါတွေဟာ သည်လောကလည်း မဟုတ်။ လူလည်း
မဟုတ်တွေပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ‘မရှိဘူး’-လို့တော့ ထင်တုန်းပဲ’

‘ဘယ်အကြောင်းနဲ့ထင်တာလဲ မြို့စား’

‘မကောင်းမှုပြုကြတဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ သေခါနီးမှာ၊ သွားမှာပါ
တယ်။ ‘မင်းတို့ မကောင်းသူတွေသေလျှင် ငရဲကျတယ်’-လို့ ရဟန်းတွေက
ပြောတယ်။ တကယ်ကျလျှင် ငါ့ကိုလာပြောစမ်း’-လို့ပါပဲ။ ‘အေး’-လို့ သူတို့ဝန်ခံ
ပြီး တစ်ယောက်ကမှ လာမပြောကြဘူး။ ဒါကြောင့်လည်း ထင်တာပဲ အရှင်’

‘မြို့စား-စဉ်းစားပါ။ အသတ်ခံရလုဆဲဆဲ လူဆိုးက ‘ငါ့ ဆွေမျိုးသား
ချင်းတွေဆီ သွားပါရစေ’-ဆိုလျှင် ခွင့်ပြုကြမလား’

‘အေး-ဘုရား။ မရှိသူ-လို့တော့ ထင်တုန်းပဲဘုရား’

‘ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့လဲ မြို့စား’

‘ကောင်းမှုရှိကြတဲ့ သားချင်းတွေ သေခါနီးမှာလည်း မှာတယ်။
ကောင်းမှုပြုလျှင် နတ်ဖြစ်တယ်-ပြောကြတယ်။ ဖြစ်လျှင် လာပြောကြစမ်းပါ’-
လို့ပဲ။ ‘အေး’-လို့ သူတို့ဝန်ခံပြီး မပြောလာတာကြောင့်ပါ အရှင်’

‘မြို့စား-စဉ်းစားပါ။ မစင်တွင်းထဲကတက်ပြီး ညစ်ပတ်ပေကျံနေတာ ကို အမျိုးမျိုး သုတ်သင်၊ ရေချိုး၊ နံ့သာလိမ်း၊ အသန့်အရှင်း ဝတ်စရာ၊ စား စရာတွေနဲ့ နေသူဟာ မစင်တွင်း ပြန်မဆင်းလောက်တော့ဘူး မဟုတ်လား၊ နတ်နဲ့လူဟာ ဗိမာန်နဲ့ မစင်တွင်းလို ကွာမယ်မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့လည်း နတ်သက်က ရှည်လှတယ်။ လူ့ပြည်နှစ်တစ်ရာ တာဝတိံသာက တစ်ရက် တစ်ညဆိုတော့ နတ်ပြည်ရောက်ပြီး နှစ်ရက်သုံးရက်လောက် နတ်စည်းစိမ်ခံ စားပြီးမှ မှာတာကိုသွားပြောမယ်ကြံလို့ မရောက်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ် မြို့စား’

‘တာဝတိံသာနတ်ရှိကြောင်းနဲ့ နတ်သက် သည်လောက်ရှိကြောင်း အရှင်ဘုရားကို ဘယ်သူပြောပါသလဲ၊အဲဒါတွေ မယုံနိုင်စရာတွေ ဖြစ်ပါတယ်’

‘မြို့စား၊ ဝမ်းတွင်းကန်းဟာ ဘယ်အရောင်အဆင်းကိုမှ မမြင်ဘူး။ သည်လို အဆင်းမမြင်ဘူးတဲ့ ဝမ်းတွင်းကန်းက ‘အဆင်း’ဆိုတာ သူမသိ။ ဒါကြောင့် အဆင်းဆိုတာ မရှိဘူးပြောလျှင် မမှန်ဘူး။ အဆင်းကို မျက်စေ့ရှိ သူတွေ မြင်ကြတယ်။ သည်အတိုင်းပဲ နတ်ဟာ ရိုးရိုးမျက်စေ့နဲ့ မမြင်ရဘူး။ ဦးကျောက်ရှိသူမှ မြင်ရတာဖြစ်တယ် မြို့စား’

‘ဒါပေမယ့်ဘုရား၊ တခြားအကြောင်းတွေလည်း ရှိပါသေးတယ်’

‘ရှိတာကိုဆိုပါ မြို့စား’

‘အကျင့်ကောင်း သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏတွေဟာ ‘သူတို့သေပြီး သည် လောကထက် မွန်မြတ်ရာရောက်မယ်’-လို့ ယုံကြည်ကြတယ်ဆိုပြီး၊ မြန်မြန် ရောက်အောင် ဘယ်သူမှ သတ်မသေကြဘူး။ ဒါလည်း အကြောင်းပဲမဟုတ် လား ဘုရား’

‘မြို့စား-စဉ်းစားပါ။ သေသွားတဲ့ပုဏ္ဏားရဲ့ မယားငယ်ဟာ မယားကြီး ရဲ့သားဖြစ်သူက သေသူပုဏ္ဏားစည်းစိမ်တွေ သူပိုင်တယ်၊ သူ့အပ်ရမယ်ဆို

တော့ မယားငယ်က ပြန်ပြောတယ်၊ ‘ငါ့ဗိုက်ထဲမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိတယ်၊ မွေးလာ တဲ့ကလေးဟာ သားဖြစ်လျင် ပုဏ္ဏားကြီးစည်းစိမ်ရဲ့ တစ်ဝက်ပဲ မင်းပိုင်တယ်။ တစ်ဝက်ကို ငါ့သားပိုင်တယ်။ မွေးလာလို့ သမီးကလေးဖြစ်လျင် သည်ကလေး ဟာ မင်းမယားဖြစ်မယ်’- ပြောပေမယ့် မယားကြီးသားက အထပ်ထပ် စည်း စိမ်အပ်ဖို့ပြောတာ မခံနိုင်လို့ မယားငယ်ဟာ သူ့ဗိုက်ထဲက ကလေးကို ယောက်ျားလား၊မိန်းမလား သိရအောင် သူ့ဗိုက်ကို ဓါးနဲ့ခွဲကြည့်တယ်။ သည် တော့ မိခင်နဲ့ကလေးအသက်ရော ပိုင်ဆိုင်ရမယ့် စည်းစိမ်ရော အကုန်လုံး ဆုံးမကုန်ဘူးလား။ သမဏ၊ ဗြဟ္မဏတွေဟာ မယားငယ်ပုဏ္ဏားမလို မိုက် သူတွေမဟုတ်ကြဘူး မြို့စား’

‘အရှင်ကုမာရကဿပဘုရား- တပည့်တော်မှာ တခြားလောကမရှိ၊ တခြားလောကက ပြန်လာသူမရှိ၊ ကံအကျိုးမရှိ’ ယူဖို့ အခြားအကြောင်းတွေ အများအပြား ရှိနေသေးတယ်။ ဒါကြောင့် သည်အယူမှန်တယ်-လို့ ထင်ပါ သေးတယ်’

‘အဲသည်အကြောင်းတွေပြပါ မြို့စား’

‘သတ်ရမယ့်လူကို အိုးမှာအလုံပိတ်၊ မီးရှို့ပြီး သေမှဖွင့်ကြည့်တော့ ဘာမှမတွေ့တာလည်း တစ်ခုဘုရား။ သတ်ရမယ့်လူကို ချိန်ထားပြီး၊ လည်ပင်း ကို လေးကြိုးနဲ့ချည်ပြီး ဘာမှမထွက်အောင်သတ်ကာ သေမှချိန်ကြည့်တော့ ပိုလေးနေတာ တွေ့ရတာလည်း တစ်ချက်။ သတ်ရမယ့်လူကို လေးဖက်လေး တန်က ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်ခိုင်းပြီး အသက်ထွက်တာကြည့်ရာ မမြင်ရတာ လည်း တစ်ချက်။ သတ်ရမယ့်လူကို အရေအသား၊ အကြော၊အရိုးများ တ ဖြည်းဖြည်း လှီးသတ်ပြီး အသက်ထွက်သည်ကိုကြည့်ရာ မတွေ့သည်လည်း တစ်ချက်။ သည်အကြောင်းအချက်တွေကြောင့် အယူကို မစွန့်နိုင်ပါ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘မြို့စား၊ အလုပ်အကျွေးများ အပြုစုခံစဉ် အိပ်ပျော်ပြီး အိပ်မက်မက် ဖူးမှာပါပဲ။ အိပ်မက်ထဲ ဥယျာဉ်၊ ရေကန်တွေမှာ သင်ပျော်နေတာကို သင့် လုပ်ကျွေးနေကြသူတွေ မမြင်နိုင်ကြတာနဲ့ သင့်အကြောင်း နံပတ်(၁)ကို ကြည့်ရမယ်’

‘သင့်အကြောင်း နံပတ်(၂)အတွက် သံခဲမီးဖုတ်ပြီး ချိန်ကြည့်။ ပူ တော့ပေါ့ပြီး၊ အေးတော့ လေးတာနဲ့ ကြည့်ရမယ်။ နံပတ်(၃)အကြောင်းအ တွက် ‘ခရုသင်းမှာ အဆံရှာသူပမာ’ ဖြစ်နေတာကို ကြည့်ရမယ်။ နံပတ် (၄)အကြောင်းအတွက် ‘ငြိမ်းသွားတဲ့မီးကို လိုက်ရှာနေသူ’ ရသေ့လိုဖြစ်နေမှာ ကြည့်ရမယ်။ ဒါတွေကြောင့်၊ မြို့စား- သင့်အယူတွေစွန့်ပါ။ ‘သေပြီးနောက် မဖြစ်ဘူး အယူ’-ဟာ၊ အစွန်းရောက်တဲ့ အယူနှစ်ခုအနက်က ‘သေပြီးနောက် ဖြစ်တယ်’-ဆိုတဲ့ အယူလိုပဲ အစွန်းရောက်တဲ့အယူတစ်ခုပဲဖြစ်ပါတယ်’

‘တခြားလောက မရှိဘူး’-ဆိုတာလည်း ‘တခြားလောကရှိတယ်’- ဆိုတာလိုပဲ အစွန်းရောက်တဲ့အယူတစ်ခု ဖြစ်တယ်’

‘သည်လို အစွန်းရောက်တဲ့ အယူတွေရှိလို့ အလယ်ဗဟိုကျတဲ့ တ ကယ့်အမှန်တွေကို မမြင်တာဖြစ်ပြီး၊ ‘ကံအကျိုးမရှိ’ ယူမိတာပဲ။ အစွန်း မ ရောက်ဘဲ သည်လို အပေါ်တည့်တည့်ကြည့်လျင် ကံရဲ့အကျိုးတွေ ခံစားနေ ကြရတာ အသေအချာဖြစ်တာ တွေ့ရမယ်။ ဒါကြောင့် သင့်အယူတွေကို စွန့်ပါ မြို့စား’

‘တပည့်တော်က မစွန့်နိုင်ဘူးဆိုလျှင်ကော အရှင်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် ရန်သူတွေက ရေနဲ့နွားစာတွေ ရှေ့မှာပေါ်တယ်’- လို့ ပြောတာယုံပြီး ပါတဲ့ရေနဲ့နွားစာတွေ စွန့်ခဲ့လို့ သူနဲ့လှည်းသားငါးရာပါ သေကျေပျက်စီးရတဲ့ လှည်းကုန်သည်မျိုးလို ဖြစ်မှာပဲ’

‘ဒါမှမဟုတ်၊ သူများရွာက မစင်အမြောက်အမြား စွန့်ပစ်ထားတာကို မြင်ပြီး ဝက်ကျွေးဖို့ ထုပ်ရွက်လာရာ လမ်းမှာမိုးမိပြီး တစ်ကိုယ်လုံး မစင်တွေ ပေကျံနေတာကို လူအများက အရူးလား-မေးတော့ မစင်ဆိုတာ ဝက်စာပဲ-လို့ ပြန်ပြောသူလို ဖြစ်မှာပဲ’

‘ဒါမှမဟုတ်လျင် ရှုံးမယ့်အန် မျှပစ်တဲ့အတွက် အန်ကိုအဆိပ်လိမ်း ပြီး ကစားတော့ ရှုံးမယ့်အဆိပ်လိမ်းအန် မျှမိသူလို ဖြစ်မှာပဲ မြို့စား’

‘ဒါမှမဟုတ်ဘူး ဆိုလျင်လည်း ကျေးလက်ပြောင်းသွားပြီး ကျန်တဲ့ ပစ္စည်း ယူသွားကြရာ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ်ယူလာပြီး တခြားရွာမှာ အဆင့်ဆင့် တန်ဖိုးမြင့်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို အခါခါတွေ့ပေမယ့် ပိုက်ဆံလျှော်ထုပ် မစွန့်သူလို ဖြစ်မှာပဲ မြို့စား’

‘အရှင်ကုမာရကဿပဘုရား-နေနဲ့လကိုအရှင်ဘုရား မေးကတည်းက ‘မသိတာပဲ’-လို့ သဘောပေါက်ပါတယ်။ လူကိုလွန်သွားတဲ့ အစွန်းတွေကို တပည့်တော်ယူမိတယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်ပါပြီ’

‘နောင်ဘဝ မရှိ’-ဆိုတဲ့ လူကိုလွန်ပြီး ယူမိလို့၊ လူမှာဖြစ်တဲ့ ကံရဲ့ အကျိုးဖြစ်မှု အမှန်တွေကို သိမြင်မှုနဲ့ အလွဲကြီးလွဲပြီး ကံအကျိုးမရှိဘူးဆိုတာ ယူမိကာ၊ အကျင့်ဆိုတာကို မသိ။ အကျင့်ကိုညွှန်ပြနေတဲ့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို မသိ- ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ’

‘အခု တပည့်တော် သိပါပြီ။ သရဏဂုံကိုလည်း ဆည်းကပ်ပါမယ်။ သီလလည်း ဖြည့်ကျင့်ပါမယ်။ အလှူခံတွေကိုလည်း ပူဇော်လှူဒါန်းပါမယ်။ တပည့်တော်အလှူကို စီမံရတဲ့ ဥတ္တရလူငယ်ဟာ တပည့်တော်ထက် မြင့်မြတ် တဲ့စိတ် ရှိနေတာ သိပါတယ်။ ဥတ္တရလူငယ်ကိုလည်း လေးစားပါတယ်။ တပည့်တော်လည်း ကြိုးစားပါမယ် အရှင်ဘုရား’

D

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မဟာပေါဠက

အပြစ်စွဲသူ ဝုတ်စည်းစိမ္မိတကမ်းအောင်

သုရားစာရား

ပဌမအစု၊ အပိုင်း(၃)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပဌမအစု၊ အပိုင်း(၃)

ပဌမအစု၊ အပိုင်း(၃)

၂၃။ မလ္လတိုင်း အနုပိယနိဂုံး ဘဂ္ဂဝပုရဗိုဇ်အရံ၌ ဘဂ္ဂဝပုရဗိုဇ်အား
 ဘုရားဟောသော သုနက္ခတ်နှင့်စပ်သောတရား
 ‘မြတ်စွာဘုရား-တစ်နေ့က လိစ္ဆဝီမင်းသား သုနက္ခတ်က တပည့်
 တော်ထံလာပြီး သူ-‘ဘုရားကိုစွန့်လိုက်ပြီ၊ ဘုရားကို ဆရာ-လို့ မသတ်မှတ်
 တော့ဘူး’-လို့ ပြောသွားပါတယ်။ အဲဒါအမှန်ပဲလား ဘုရား’
 ‘ဟုတ်တယ် ဘဂ္ဂဝ၊ သုနက္ခတ် ငါ့ဆီလာပြီး သင့်ပြောသလိုပဲပြော
 တယ်’
 ‘သည်တော့ မြတ်စွာဘုရားက သူ့ကို ဘာပြန်ပြောလိုက်ပါသေးလဲ
 ဘုရား’
 ‘ငါ့-ကို ဆရာလို့ ရည်ညွှန်းသတ်မှတ်နေဖို့ မင်းကို ငါမခေါ်ခဲ့ဖူးဘူး၊
 မင်းကလည်း ငါ့ကို ဆရာလို့ ရည်ညွှန်းနေပါမယ်-လို့ မဆိုစဖူးဘဲနဲ့ မင်းက
 ဘာကိုစွန့်မှလဲ-လို့ ပြောလိုက်တယ်’
 ‘သုနက္ခတ်က ဘာပြန်ပြောပါသလဲ အသျှင်’
 ‘မြတ်စွာဘုရားက တပည့်တော်ကို တန်ခိုးမှ မပြဘဲ’-လို့ သုနက္ခတ်က
 ပြောတယ်’
 ‘မြတ်စွာဘုရားကကော ဘာအမိန့်ရှိလိုက်ပါသလဲ အသျှင်’
 ‘တန်ခိုးပြမယ်၊ ငါ့ကို ဆရာလို့ညွှန်းပါ’-လို့ ငါ-မင်းကို ဆိုဖူးသလား၊
 တန်ခိုးကို ပြပြ၊ မပြပြ ငါ-ဟောတဲ့တရားဟာ လူတွေငြိမ်းချမ်းဖို့ဖြစ်တယ်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မဟုတ်လား၊ ဒါဆိုလျှင် တန်ခိုးပြတာ ဘာလုပ်မှာလဲ-လို့ သုနက္ခတ်ကို ပြောရတယ်’

‘သည်တော့ သုနက္ခတ်က ဘာပြန်ပြောသေးလဲ အသျှင်ဘုရား’

‘အဂ္ဂညကို သူ့မဟောလို့-လို့ ပြောပါတယ်’

‘မြတ်စွာဘုရားက ဘာပြန်မိန့်ပါသလဲ ဘုရား’

‘အဂ္ဂည ဟောပါမယ်၊ ငါ့ဆီမှာ တပည့်ခံပါ-လို့ ငါ-အာမခံဘူး သလား၊ မင်းကလည်း အဲသည်အာမခံနဲ့ ငါ-ဆရာတော်နေတာ-လို့ ပြောဘူး သလား၊ အဂ္ဂည ဟောဟော-မဟောဟော ငါဟောတဲ့တရားဟာ လူတွေငြိမ်းချမ်းဖို့ဖြစ်တယ် မဟုတ်လား၊ ဒါဆိုလျှင် အဂ္ဂည ဘာလုပ်မှာလဲ၊ သုနက္ခတ်-မင်းလွန်နေပြီ။ ဝဇ္ဇိရွာတွေမှာ ဘုရား၊တရား၊သံဃာရဲ့ဂုဏ်တွေကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ မင်းချီးကျူးခဲ့ပြီ။ ဒါ့ကြောင့် ဝဇ္ဇိတွေက သုနက္ခတ် လူထွက်တာဟာ မစွမ်းနိုင်လို့ဖြစ်တယ်-လို့ မင်းကိုပဲ ကဲ့ရဲ့ကြမှာ’-လို့ သုနက္ခတ်ကို ပြောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သုနက္ခတ် ထွက်သွားပါတယ်’

‘သုနက္ခတ် ရဟန်းဖြစ်နေတုန်းက ဘယ်လိုရှိပါသလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သူ့အကြောင်းတွေက ပြောမယ်ဆိုလျှင် ပြောစရာပါပဲ’

‘ဘယ်လိုအကြောင်းတွေပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ကောရခတ္တိယ တက္ကတွန်းပြဿနာ၊ ကဠာရမဋ္ဌက တက္ကတွန်း ပြဿနာ၊ ပါထိကပုတ္တ တက္ကတွန်းပြဿနာတွေဟာ ပြောစရာပါပဲ’

‘ကောရခတ္တိယတက္ကတွန်းပြဿနာက ဘယ်လိုပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘တစ်ခါက တူလုဇနပုဒ်၊ ဥတ္တရကာနိဂုံးမှာ သုနက္ခတ်က နောက်က ပါပြီး ဆွမ်းခံဝင်တယ်။ အဲသည်မှာ လေးဖက်သွား၊ ပါးစပ်နဲ့ဟပ်စားပြီး ခွေးလိုကျင့်တဲ့ ကောရခတ္တိယကို တွေ့ကြတယ်။ ဒါကို သုနက္ခတ်က အံ့ဩချီးကျူးတယ်။ သည်တော့ သုနက္ခတ်ကို ‘သည်လိုဖြစ်လျက် ရဟန်းလုပ်နေရ

သေးသလား’-လို့မေးတော့ သုနက္ခတ်က ‘အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဘာကြောင့် ဝန်တိုတာလဲ’-လို့ ငါ့ကို ပြန်ပြောတယ်’

‘သုနက္ခတ်-မမှားအောင် ငါပြောတာ။ အညံ့ဆုံး ကာလကဉ္စိကာ အသုရာ ဖြစ်နေတာ။ မကြာခင် စားပိုးနှင့်ရောဂါနဲ့သေမှာ’-လို့ ပြောရတယ်။ ဒါကို သုနက္ခတ်က တက္ကတွန်းသွားပြောပြီး အစားအသောက် အဆင်ခြင်ခိုင်း ပြီး စောင့်ကြည့်နေတယ်။ မကြာခင်သေပြီး ပြိတ်မြက်တောမှာ ပစ်ထားခဲ့ရတာ သုနက္ခတ်တွေ့တာပဲ။ ‘ဒါ တန်ခိုးပြတာပဲ’-လို့ သုနက္ခတ်ကိုပြောပေမယ့် သုနက္ခတ်က အထင်မကြီးခဲ့ဘူး’

‘သုနက္ခတ်ဟာ လွန်တာပေါ့ဘုရား။ ကဠာရမဇ္ဇက ပြဿနာ မိန့်ပါဦး အသျှင်’

‘အဲဒါက ဝေသာလီ၊ ပြဿဒိကျောင်းနေစဉ်ကပဲ။ ကဠာရမဇ္ဇက တက္ကတွန်းဟာ ဝေသာလီမှာ လာဘ်များတယ်။ သူ့အကျင့်က အဝတ်မဝတ်ဘူး။ မေထုန်မကျင့်ဘူး။ ထမင်း၊ မုန့် မစားဘူး။ အရှေ့ ဥဒေနနတ်ကွန်း မလွန်ဘူး။တောင် ဂေါတမနတ်ကွန်း မလွန်ဘူး။ အနောက် သတ္တမ္မနတ်ကွန်း မလွန်ဘူး။ မြောက် ဗဟုပုတ္တကနတ်ကွန်း မလွန်ဘူး။ သေနဲ့အသားပဲ စားတယ်။ သုနက္ခတ်က သည်တက္ကတွန်းကို ပြဿနာမေးတယ်။ တက္ကတွန်းက မဖြေလို့ စိတ်ဆိုးတယ်။ အဲဒါနဲ့ သုနက္ခတ်က ‘ရဟန္တာ ထိပါးမိလေစွ’လို့ တွေးတယ်။သည်တော့ သုနက္ခတ်ကို ‘ဒါနဲ့များ ရဟန်း လုပ်နေရသေးသလား’-လို့ ပြောတော့၊ သုနက္ခတ်က ‘အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဝန်မတိုပါနဲ့’ဆိုပြီး ပြောပြန်ရော။

‘သုနက္ခတ်-မင်း မမှားအောင် ငါပြောနေတာ။ မကြာခင် သူ့သိက္ခာ ခုနစ်ပါး ဖောက်ပြားဆုတ်ယုတ်ပြီး သေမှာ’-လို့ ပြောလိုက်တယ်။ တကယ်လည်း သိက္ခာတွေကျပြီး ပျက်စီးသေဆုံးတယ်။ ‘သုနက္ခတ်-ငါပြောတာ

ဘယ်လိုလဲ၊ ဒါ တန်ခိုးပြာဋိဟာပဲ’-လို့ ပြောတော့ သူ့စိတ်ထဲ လေးနက်တယ်
မထင်ဘူး ဘဝ္ဂဝ’

‘သည်လိုဆိုလည်း သုနက္ခတ်က အတော်လွန်တာပဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်။
ပါထိကပုတ္တတို့ ပြဿနာကိုလည်း နာယူပါရစေဦး ဘုရား’

‘တစ်ခါမှာတော့ ပါထိကသား အဝတ်မဲ့တက္ကတွန်းဟာ လူသူအများ
ရှေ့မှာ သူဟာ ‘သမ္မာသမ္ဗောဓိ’ကို ဝန်ခံတယ်။ ဗုဒ္ဓလည်း သမ္မာသမ္ဗောဓိကို
ဝန်ခံတယ်။ သမ္မာသမ္ဗောဓိကို ဝန်ခံသူဟာ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြုထိုက်တယ်။
သည်လိုပြဖို့ ဗုဒ္ဓက လမ်းတစ်ဝက်လာလျှင် သူလည်း တစ်ဝက် လာမယ်။
ဗုဒ္ဓက ပြာဋိဟာပြလျှင် သူက တစ်ဆပြမယ်’။ သည်လို ပြောပါတယ်။ သည်
လိုပြောတာကို သုနက္ခတ်က ငါ့ကိုလာပြောတယ်။

သည်တော့ သုနက္ခတ်ကို ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ ‘သုနက္ခတ်-ပါထိက
တက္ကတွန်းဟာ အဲသည်အပြောနဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို မပယ်ဘဲ ငါ့မျက်မှောက်
လာလျှင်၊ ခေါင်းပြုတ်ကျမယ်’။ သုနက္ခတ်က ‘သည်စကား မပြင်တော့ဘူး
လား’တဲ့။ ဒါနဲ့ပဲ သုနက္ခတ်ကို ပြောရတယ်။ ‘သုနက္ခတ်-နေ့သန့်စင်ဖို့ ပါထိက
တက္ကတွန်း အရာမ် သွားမယ်။ အဲဒါကို မင်း အသိပေးချင်လျှင် သူ့ဆီသွား
ပေးချေ’-လို့ပါပဲ။ သုနက္ခတ်ဟာ ဝေသာလီမှာ ထင်ရှားသူများထံ သည်အ
ကြောင်းကိုအမြန် ကြားထားတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဝေသာလီက မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊
သူဌေး၊ ရဟန်းများက ပြာဋိဟာကြည့်ဖို့ ပါထိကပုတ္တ တက္ကတွန်းအရာမ်ကို
စုရုံးသွားကြတယ်။ ပါထိကတက္ကတွန်းက အကြောင်းမေးပြီး၊ ကြောက်တာနဲ့
တိန္ဒြကခါရ ပုရိဗိုဇ် အရာမ်ဆီသွားပြီး နေ့သန့်စင်နေတယ်။ ရောက်လာကြတဲ့
ပရိသတ်က ပါထိကပုတ္တကို လူလွတ် အပင့်ခိုင်းကြတယ်။ ‘လာမယ်’လို့သာ
ပြောပြီး မလာဘဲနေခဲ့တယ်။ တစ်ခါ လိစ္ဆဝီအမတ်ကြီးတစ်ဦးက သွားခေါ်
တယ်။ ဒါလည်း ‘လာမယ်’ဆိုပြီး မလာဘဲ နေခဲ့တယ်။ နောက်တစ်ခါ ထပ်ပြီး

ဒါရူပတ္တိကတပည့် ဇာလိယက သွားခေါ်ပြန်ပါတယ်။ ဒါလည်း ‘လာမယ်’ပဲ ပြောပြီး မလာပါဘူး။ ဒါနဲ့ပဲ ပရိသတ်ကို တရားစကားပြောပြီး မဟာဝုန်ကို ငါပြန်လာခဲ့တယ်။ ကျောင်းရောက်တော့- ‘သုနက္ခတ်- ဘယ်လိုလဲ၊ ဒါ- ပြာဋိဟာပဲမဟုတ်လား’-မေးတော့လည်း သုနက္ခတ်က ဘဝင်မကျဘူး ဘဂ္ဂဝ’

‘သုနက္ခတ်က အတော်လွန်တာပဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်။ ဒါပေမဲ့ သုနက္ခတ်မေး တဲ့ ‘အဂ္ဂည’ဆိုတာကို တပည့်တော် ဟောပါဦး ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဘဂ္ဂဝ- ‘လောကရဲ့အစ’လို့ အသိခံရတဲ့အရာအဖြစ် ‘ရုပ်ဟာ ခိုင်မာ တယ်။ ဒါကြောင့် ‘ရုပ်ဟာ လောကရဲ့အစ’လို့ အသိခံရတဲ့ ‘အဂ္ဂည’ပဲ။ သည် လို့ ပြောသူတွေလည်း ပြောကြတာပဲ။ ရူပဈာန်ဘဝက လျော့ကျပြီး ရုပ် အတွေးအခေါ်ရှိသူက သည်လို့ တင်ပြတာပဲ။ ပတ်ဝန်းကျင်ဟာ ‘အဂ္ဂည’ ပေါ့။ ဖန်ဆင်းခံရလို့ပေါ့။

နောက်တစ်မျိုး ‘အဂ္ဂည’ တင်ပြတာလည်း ရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ ‘နာမ်စိတ်’တွေဟာ လောကကို ဖြစ်စေချင်သလို ဖြစ်စေတဲ့အရာပဲ။ ဒါ ကြောင့် လောကရဲ့အစလို့ အသိပေးခံရတဲ့ ‘အဂ္ဂည’ဟာ ‘နာမ်ဖြစ်တယ်’- လို့ စိတ်ပျော်စိတ်ပျက်တွေကြောင့် ဘဝပျက်လာခဲ့ရသူတွေက ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ် သင်္ခန်းစာယူပြီး ပြောကြတာပဲ။ ‘ဗီဇ’ဟာ ‘အဂ္ဂည’ပဲ။

နောက်တစ်မျိုးလည်း ‘လောကရဲ့အစ’လို့ အသိခံရတဲ့ ‘အဂ္ဂည’ ဆိုတာလည်း ရှိသေးတယ်။ အဲဒါဟာ ‘အကြောင်းမဲ့’ပဲ။ သူက ‘သညာမဲ့ဘဝ’ ဖြစ်တဲ့ သူ့ဘဝကို ဘဝသင်္ခန်းစာယူ ပြောတာပဲ။ အဲဒါတွေနဲ့ ဒါတွေထက် ပိုပိုမိုမိုသိပေမယ့်၊ သည်လို့ လွဲလွဲချော်ချော်တွေကို မသုံးသပ်ဘူး ဘဂ္ဂဝ။ ဒါတွေက ကိလေသာငြိမ်းဖို့နဲ့ တလွဲဖြစ်တဲ့ သုံးသပ်စရာတွေ ဖြစ်လို့ပဲ။ သည် လို့ တလွဲမသုံးသပ်လို့ ငါ့မှာ ကိလေသာ ငြိမ်းတယ်။ မဆင်းရဲဘူး။ သည်လို့ ဖြစ်လို့ တချို့ကတော့ ငါ့ကို စွပ်စွဲတယ် ကြားဖူးတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဘယ်လိုတဲ့တုန်း ဘုရား’

‘အတွေးအခေါ် ဖောက်ပြန်တယ်-တဲ့’

‘ဘယ်လို ဖောက်ပြန်တာတဲ့တုန်း ဘုရား’

‘ဝိမောက္ခရှစ်ပါး ဝင်စားတာ လှတယ်။ ကျန်တာမလှဘူး ပြောတယ်’
-လို့ပါပဲ။ ကျန်တာ မလှဘူး မပြောပါဘူး။ ‘ဝိမောက္ခဈာန်ဝင်စားတာ လှတယ်’
ပဲ ပြောတာပါ’

‘အဲသည် ဝိမောက္ခရှစ်ပါးဈာန်ကို တပည့်တော် ရချင်တာဘုရား’

‘အယူအကြိုက် တစ်မျိုးစီဆိုတော့ မရဘူး ဘဝ္ဂဝ။ ငါ့ကိုကြည်ညိုနေ
တာပဲ စောင့်ထိန်းဖို့ပဲ’

‘ကောင်းလှပါပြီ အသျှင်ဘုရား’

D

၂၄။ ဂိဇ္ဈကုဋ်မှ သုမာဂဓာရေကန်၌ လမ်းလျှောက်ကြစဉ် ရာဇဂြိုဟ်
ဥဒ္ဓမ္မရိကာမိဖုရားအရာမ၌ နိဂြောဓပုရဗိုဇ်အား ဘုရားဟောသောတရား
‘မြတ်စွာဘုရား-ကြွပါ။ အသျှင်ဘုရားရဲ့ ဥပါသကာ သန္တာနသူကြွယ်
လည်း ရောက်နေပါတယ်’

‘ဘယ်အကြောင်းအရာတွေ ပြောဆိုနေကြတာတုန်း နိဂြောဓတို့’

‘သုမာဂဓာဘက်မှာ မြတ်စွာဘုရား လမ်းလျှောက်နေတာ မြင်တာနဲ့
မြတ်စွာဘုရားနဲ့စပ်တဲ့အကြောင်းတွေ သည်ကြွလာလျင် မေးဖို့ပါ’

‘ဘာတွေ မေးကြမလို့လဲ’

‘မြတ်စွာဘုရားက တပည့်တွေကို ဟောပြောဆုံးမတဲ့ တပည့်တွေက
လည်း နှစ်သိမ့်ဝမ်းသာကြတဲ့ မြင့်မြတ်မှုမှီရာ ရှေးဟောင်း ‘အရိယမဂ်တရား’
ဆိုတာ ဘယ်လိုပါလဲ’-လို့ပါပဲ အသျှင်’

‘ဒါ-မမေးနဲ့တော့ နိဂြောဓ၊ ဒါ-နားလည်ဖို့မလွယ်ဘူး’

‘ဘာဖြစ်လို့ မလွယ်တာလဲ မြတ်စွာဘုရား’

‘အမြင်၊ အကြိုက်၊ လေ့လာအားထုတ်မှုနဲ့ ဆရာ၊ ဒါတွေ တစ်မျိုးစီ ရှိသူတွေ ဖြစ်လို့ပဲ။ သည်တော့ နိဂြောဓတို့သိပြီးသားဖြစ်တဲ့ နိဂြောဓတို့ရဲ့ ဝါဒပဲ မေးမြန်းတာက ကောင်းပါတယ်။ ဟုတ်ပြီလား’

‘ဒါကတော့ တပည့်တော်တို့အကြိုက်ပေါ့ ဘုရား’

‘သည်လိုဆိုလျင် နိဂြောဓတို့ရဲ့ ‘အဓိဇ္ဈောဝါဒ’ကို နိဂြောဓက တင်ပြ ပါ။ သည်ဝါဒရဲ့ စင်ကြယ်မှု၊ မစင်ကြယ်မှုကို ငါက တင်ပြပါမယ်။ သဘောကျ ပြီလား နိဂြောဓ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ အဓိဇ္ဈောဝါဒ တပသီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အဝတ်မဝတ်ရပါဘူး။ လွတ်လပ်စွာ နေရတယ်။ ကျင်ကြီးသုတ်သင်စရာတောင် မသုံးရဘူး။ ဆွမ်း ခံမှု၊ စားမှု၊ အလွန်ခြိုးခြံပြီး ရံခါ လဝက်အထိ မစားဘဲ နေပါတယ်။ သစ်သီး သစ်ဥ၊ မြက်၊ ဟင်းရွက်၊ နွားချေးစားပြီး မျှတနေတယ်။ မအိပ်ဘဲနေတယ်။ ဆူးပေါ်၊ မြေပေါ်အိပ်တယ်။ ကျင်ကြီးလည်း စားတယ်။ ရေမသောက်ဘူး။ တစ်နေ့သုံးကြိမ် ရေဆင်းတယ်။ ‘အဓိဇ္ဈောဝါဒ’ဟာ ဒါတွေပါပဲ။ အလွန်မှ စင်ကြယ်ပါတယ် အသျှင်’

‘နိဂြောဓ- သင်ပြောတဲ့စင်ကြယ်မှုထဲက ညစ်ငြူးမှုတွေ ငါပြောမယ်။ နားထောင်မလား’

‘ဒါ နားထောင်ဖို့ လျှောက်ထားနေတာပဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘နားထောင် နိဂြောဓ၊ ‘တပသီ’ဟာ ‘တပ’ကိုကျင့်ပြီး သည်‘တပ’နဲ့ ဝမ်းမြောက်တယ်။ ပြည့်စုံပြီလို့လည်း ထင်တယ်။ အဲဒါလည်း ‘တပသီ’ရဲ့ ညစ်ငြူးမှုပဲ။ မိမိကျင့်တဲ့‘တပသီ’နဲ့ သူများကိုချ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို-မ လုပ်တယ်။ ဒါလည်း ညစ်ငြူးမှုပဲ။ ‘တပ’နဲ့ မာန်တွေ ယစ်ဝေ၊ မေ့လျော့ကာ လာဘ်

အကျော်အစောဖြစ်ပြီး ပြည့်စုံပြီထင်တာ။ လာဘ်အကျော်အစောနဲ့ သူများ ကို-ချ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို-မတာ။ ယစ်မှူးတွေဝေ မေ့လျော့တာ။ ကြိုက်၊မကြိုက် အစားကိုခွဲပြီး မကြိုက်တာကိုစွန့်ပြီး၊ ကြိုက်တာကို မဆင်မခြင်စားတာ။ ထင် ရှားသူတွေ အရိုအသေမျှော် ကျင့်တာ။

မျိုးစေ့ခပ်သိမ်း စားပြီး မိုးကြိုးသွားလို သွားရှိသူတွေကို ‘သမဏ’လို့ ပြောလို့ ဘာလုပ်မှလဲ-ပြောတာ။ ‘တို့တော့မေ့ထားပြီး ဘာမဟုတ်တဲ့ သမဏတွေကို လေးစားနေတယ်’-လို့ ဝန်တိုတာ။ လူမြင်အောင် နေတာ။ ‘ဒါလည်း ငါ့အကျင့်ပဲ’လို့ ကိုယ့်ဂုဏ်ပြ လှည့်လည်တာ။ ကြိုက်သလား- မေးလျင် ကြိုက်ပေမဲ့ ‘မကြိုက်ဘူး’၊ မကြိုက်ပေမဲ့ ‘ကြိုက်တယ်’ပြောတာ။ သူများပြောတဲ့ အမှန်ကို ဝန်မခံတာ။ အမျက်ဒေါသ ကြီးတာ။ အယူ မှားတာ။ ဒါတွေဟာ ‘တပေါဇိဂုစ္ဆာဝါဒ’ရဲ့ ညစ်ငြူးမှုတွေပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဒါပေမယ့် နိဂြောဓ-‘တပသီ’ဟာ ‘တပ’ကျင့်ပြီး သည်‘တပ’နဲ့ ဝမ်း မမြောက်၊ မပြည့်စုံ-လို့ထင်လျင် ဒါဟာ-‘တပ’ရဲ့ စင်ကြယ်ခြင်းပဲ။ ဆိုခဲ့ပြီးတဲ့ ညစ်ငြူးမှု ဖြစ်ဖွယ်တွေ မပြုခြင်းဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းပဲ။ ဒါတွေဟာ ‘တပေါဇိ ဂုစ္ဆာဝါဒ’ရဲ့ စင်ကြယ်မှုပဲ’

‘အနှစ်ရောက်အောင် ဟောပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘နိဂြောဓ-‘တပသီ’ဟာ စောင့်စည်းမှုလေးခု ရှိတယ်။ ‘မသတ်၊မခိုး၊ မလိမ်၊ ကာမ-မခံစား’။ ဒါတွေ သူများလည်း မလုပ်စေဘူး။ လုပ်သူကိုလည်း အလိုမတူဘူး။ ဒါတွေစောင့်စည်းတဲ့အခါ လုံ့လထက်သန်လာပြီး သစ်ပင် ရင်း၊ တောကျောင်း မှီဝဲတယ်။ အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒမဖြစ်အောင် သတိထားတာ လုပ်လို့ စိတ်တွေ ပွင့်လင်းစင်ကြည်လင်နေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် လူ့လောကကြီး အပေါ် မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ တွေထားပြီး လူအားလုံးနဲ့သူ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အတူဖြစ်နေတယ်။ ဒါလည်း ‘တပေါဇိဂုစ္ဆာဝါဒ’ရဲ့ စင်ကြယ်မှုပေါ့’

‘ဟုတ်ပါ့ဘုရား။ အနှစ်သာရ အထွဋ်အထိပ်ပါပဲ’

‘ဒါ အနှစ်သာရရဲ့ အထွဋ်အထိပ် မဟုတ်သေးဘူး နိဂြောဓ။ ဒါဟာ အခေါက်ပဲ ရှိသေးတာ’

‘ဘယ်လောက်မှ အနှစ်သာရ အထွဋ်အထိပ်ရောက်မှာပါလဲ အသျှင်’

‘နိဂြောဓ-‘တပသီ’ဟာ ကိုယ်နဲ့သူ အတူဖြစ်အောင် ခပ်သိမ်းအပေါ် စိတ်ဓာတ်အတွေးအခေါ် နဲ့နေတဲ့သူဟာ ပွားဖန်များတော့ မိမိဘဝဟောင်း ကို အောက်မေ့နိုင်တဲ့ဉာဏ် ရလာတယ်။ ပွားများမှု အားအလျောက် ဘဝ အနည်းအများ ခြားနားပြီး ရတယ်။ ငါ- အခု သည်လိုဖြစ်နေတာဟာ အလျင် က ဘာကိုလုပ်ခဲ့တာနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်တယ်။ ငါရဲ့ သည်အမည်က ဘယ် ကြောင့်ရတယ်။ သည်အနွယ်ထဲမှာ ရှိနေတာက ဘာကြောင့်ဖြစ်တယ်။ သည် အသက်ထိ ရှိနေတာ၊ သည်လို ချမ်းသာ၊ဆင်းရဲ ရရှိနေတာ၊ သည်လို အစာ စားရတာ။ ဒါတွေဟာ ဘယ်လိုတွေကြောင့်ဖြစ်တယ်’-လို့ သိတယ်။ ဒါဟာ လည်း ‘တပေါဇိဂုစ္ဆာဝါဒ’ရဲ့ စင်ကြယ်မှုပဲပေါ့’

‘မှန်ပါ့ အသျှင်ဘုရား။ စင်ကြယ်မှုက အနှစ်ကျတဲ့ အထွဋ်အထိပ်ပဲ ပေါ့’

‘နိဂြောဓ-ဒါလည်း ‘တပေါဇိဂုစ္ဆာဝါဒ’ရဲ့ အနှစ်နဲ့ အထွဋ်အထိပ် မဟုတ်သေးဘူး။ အကာပဲ ရှိသေးတယ်’

‘ဘယ်လိုမှ အနှစ်သာရ အထွဋ်အထိပ် ရောက်မှာပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်။ အနှစ်သာရ အထွဋ်အထိပ်ရောက်အောင် ဟောပေးပါ’

‘နိဂြောဓ-‘တပသီ’ဟာ ဘဝဟောင်း အောက်မေ့နိုင်တဲ့ အသိဉာဏ် ရသူဟာ အတိတ်ကိုသိသူ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အတိတ်သိသူဟာ နိမိတ်

သိတဲ့ ဦးနှောက်လည်း ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ နိမိတ်ဆိုတာ ဘာလဲ၊ အခုဘဝ
ရဲ့ ရှေ့ရေးပေါ့။ လာလတ္တံ့တဲ့အရေး-လို့လည်း ဆိုရမယ်။ ဘယ် ကိုယ်၊ နှုတ်၊
နှလုံးအမှုဟာ ဘာဖြစ်လာနိုင်တဲ့အလားအလာ ရှိသလဲ၊ မကောင်းတာကို
ဖြစ်စေနိုင်တဲ့ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးအမှုတွေဟာ မကောင်းမှုတွေပဲ။ ကောင်းတာ
ကိုဖြစ်စေနိုင်တဲ့ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးအမှုတွေဟာ ကောင်းမှုတွေပဲ။ သည်လို
‘ဘဝပုံဟန်’ကို အမှန်မြင်မှုအသိတွေ ရလာတယ်။ ဒါဟာလည်း ‘တပေါဒိ
ဂုစ္ဆာဝါဒ’ရဲ့ စင်ကြယ်မှုပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်။ ‘အဓိဇိဂုစ္ဆာဝါဒ’ဟာ အလွန်စင်ကြယ်
ပါတယ်။ အနှစ်သာရရှိပြီး အထွဋ်အထိပ်ရောက်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဟုတ်တယ် နိဂြောဓ။ သည်လောက်နဲ့ အထွဋ်အထိပ်ရောက်ပြီ။
ဒါပေမဲ့ နိဂြောဓ-သင်မေးတဲ့ မြတ်စွာဘုရားက တပည့်များကို ဟောပြောဆုံးမ
တယ်၊ တပည့်များကလည်း ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ကြတဲ့ ‘ရှေးဟောင်း အရိယာတို့ရဲ့
တရား’ကို ဝန်ခံတဲ့တရားက သည်‘တပေါဒိဂုစ္ဆာဝါဒ’ထက် လွန်လည်း-လွန်၊
မြတ်လည်း မြတ်တယ် နိဂြောဓ’

သန္ဓာန ‘မြတ်စွာဘုရား-အခွင့်ပြုလျှင် နိဂြောဓကို တပည့်တော် နည်းနည်း
ပြောချင်ပါတယ်’

‘သန္ဓာနသူကြွယ်၊ သင်ပြောဖို့ကတော့ သင့်အလိုအတိုင်းပါပဲ’

‘နိဂြောဓအရှင်၊ မြတ်စွာဘုရားကြွမလာမီက သင်ပြောခဲ့တဲ့စကား
ဘယ်လိုလဲ၊ ‘ရဟန်းဂေါတမဟာ ဘယ်သူနဲ့စကားပြောသလဲ၊ ဆွေးနွေးသလဲ၊
စကားရည်ဖြင့် ပညာပြဖူးသလဲ၊ သူ့ပညာဟာ သူ့ဟာသူနေပြီး ပျောက်တယ်။
ပရိသတ် မဝင်ဝံ့။ စကား မပြောနိုင်။ တောထဲနေရတယ်။ နွားမအကန်း
စားကျက်စွန်း စားရသလိုပဲ။ သည်ပရိသတ် ရောက်လာလျှင် ပြဿနာတစ်
ချက်တည်းနဲ့ ခြောက်ခြားပြီး ‘ရေမရှိတဲ့အိုး မ-ရသလိုဖြစ်မယ်’- ထင်တယ်ဆို။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

က-‘ရေမရှိတဲ့အိုး မ-သလို’ လှည့်ပတ် မ-ပါတော့။ တပည့်တော် ပြောလိုတာ ဒါပါပဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘နိဂြောဓ-သည်စကားကို သည်အတိုင်းပြောသလား’

‘ညွှတ်အလျောက် ပြောမိပါတယ်ဘုရား’

‘နိဂြောဓ-သူ-သိလို့ သူများသိအောင်။ သူ-ယဉ်ကျေးပြီးလို့ သူများ ယဉ်ကျေးအောင်။ သူ-ငြိမ်းအေးလို့ သူများငြိမ်းအေးအောင်။ သူ-ကူးမြောက် ပြီးလို့ သူများကူးမြောက်အောင်။ သူ-နိဗ္ဗာန်ရောက်ပြီးလို့ သူများရောက် အောင် တရားတွေ ဟောနေတာလို့’- သင်ဟာ အသက်ကြီး၊ ပညာကြီးပြီဖြစ် လျက် ငါ့အပေါ် သည်လို စဉ်းစားမကြည့်ဘူးလား။

သည်လိုပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ခုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နောက်နဲ့နောင်ပဲဖြစ်ဖြစ် အလ ကားစကားတွေနဲ့ ဆူညံမနေဘဲ၊ လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက် နက်နက်နဲနဲလုပ်ဖို့ကောင်း တဲ့ တိတ်ဆိတ်ရာနေမှာ’ပဲ’-လို့ကော သင်မစဉ်းစားဘူးလား’

‘သည်အပြစ်ကို နောင်စောင့်စည်းဖို့ အခွင့်လွှတ်ပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘အပြစ်ကို နောင်စောင့်စည်းသူဟာ ကြီးပွားဖို့ပေါ့။ ဒါ ‘အရိယ အဆုံးအမ’။ နိဂြောဓ၊ ငါ-အသေအချာပြောမယ်။ မပလီ မဖောက်ပြားဘဲ၊ ရိုးသားသိမြင်သူ လာပါစေ။ ငါ-ဆုံးမဟောပြောမယ်။ ကျင့်ဖို့ ရဟန်းပြုသူဟာ ခုနစ်နှစ်အတွင်း အရဟတ္တဖိုလ် ရစေ့မယ်။ နိဂြောဓ-ခုနစ်နှစ်ထားစမ်းပါဦး။ ခြောက်နှစ်နဲ့၊ ငါးနှစ်နဲ့၊ တစ်နှစ်နဲ့၊ တစ်လနဲ့၊ လဝက်နဲ့၊ ခုနစ်ရက်နဲ့လည်း ရစေ့မယ်။

နိဂြောဓ၊ ငါ-သည်လိုပြောလို့ တို့ကို တပည့်ခံစေချင်ပြီထင်တယ်၊ ငါတို့ကျမ်းစာက ရွှေစေချင်ပြီ ထင်တယ်၊ ငါတို့အကျင့်က ခွါစေချင်ပြီထင် တယ်’-လို့မမှတ်ပါနဲ့။ ‘သင်တို့ဆရာ ကျမ်းစာ၊ တရားဓမ္မတွေနဲ့ပဲ နေကြပါ၊ မနေပါနဲ့’လို့ ငါမပြော။ မကောင်းတာရှောင်၊ ကောင်းတာဆောင်’ဖို့တွေ

လုပ်ပြီး၊ မဂ်၊ဖိုလ်ပညာနဲ့ ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ဖို့ ဟောတာ။ ကဲ-
ငါ ဂိဇ္ဈကုဋ် ပြန်မယ်’

D

၂၅။ မဂဓတိုင်း မာတုလမြို့၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး တရား

‘ရဟန်းတို့-‘ကိုယ့်ကိုယ်သာလျှင် ကျွန်းကြီးသဖွယ် မှီခိုအားထားရာ
ဖြစ်ကြ။ တရားသာလျှင် ကျွန်းကြီးများသဖွယ် မှီခိုအားထားရာ ဖြစ်ကြ။
တခြား မှီခိုအားကိုး မဖြစ်ကြနဲ့’

‘ဘယ်လိုနေရမှာပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘လုံ့လဆင်ခြင်၊ သတိယှဉ်ပြီး ‘ကိုယ်’စတာတွေမှာ စိတ်ဆိုး၊စိတ်ဆာ
တွေ မဖြစ်ဘဲ ‘ကိုယ်’-စတာတွေ(အလျောက်)အတိုင်း မြင်အောင် နေကြရ
တာပဲ’

‘ကောင်းလှပါပြီ အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့- အဖဆီကရတဲ့အမွေဖြစ်တဲ့ အာရုံမှာ ကျက်စားကြ။ ဒါမှ
သင်တို့သန္တာန်မှာ ‘မာယာ’ရဲ့အကြောင်း အခွင့်မရဘဲ၊ ကောင်းမှုနဲ့ ကောင်း
ကျိုးတို့ ပွားကြလိမ့်မယ်။ ဒါကိုသိဖို့ ရှေးက အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို သင်တို့ကို
ငါ-ဟောမယ်’

‘နာကြားကြပါမယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ရှေးအခါက ‘ဒဠုနေမိ’ခေါ်တဲ့ စကြာမင်းဆိုတာ ရှိတယ်။ စကြာမင်း
ဟာ နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်ပြီး၊ တစ်နေ့မှာ စကြာရတနာယုတ်လျော့
လာတာသိပြီး၊ ‘သည်လိုဖြစ်လာလျှင် စကြာမင်းသေတော့မယ်။ မသေခင်
ရသေ့ပြု တရားရှာမယ်’-ဆိုပြီး သားကို ထီးနန်းအပ်။ တောထွက်တယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သား မင်းလက်ထက်မှာ စကြာရတနာဟာ ခုနစ်ရက်ပဲခံတယ်၊ ကွယ်သွားတယ်။ သားဟာ စိတ်ပျက်ပြီး ဖခင်ရသေ့ထံ သွားပြောတော့ ဖခင်က ‘သား-စကြာရတနာဟာ အမွေရလို့ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး။ စကြာရဖို့ သားကျင့်လျှင် သားကိုယ်ပိုင်စကြာရမှာပဲ’-လို့ ဆုံးမတယ်။ အဆုံးအမအတိုင်း သား-မင်း ဖြစ်သူက ကျင့်တယ်။ စကြာလည်း မကြာခင်ရပြီး စကြာမင်းဖြစ်တယ်။ သူ့ သားကျတော့လည်း သည်လိုပဲ။ သူ့သားရဲ့သား အဆက်ဆက်လည်း စကြာကိုအမွေပေးလို့ မရပေမယ့် စကြာရသူရဲ့ အဆုံးအမခံပြီး ကျင့်လို့ စကြာရကြတယ်။

ဒဠ္ဌနေမိ’ရဲ့ ခုနစ်ဆက်မြောက် ထီးမွေခံမင်းကျတော့ သူ့ဖခင် စကြာမင်းတောထွက်လို့ ခုနစ်ရက်အကြာ စကြာကွယ်တဲ့အခါ၊ သူ့ဖခင်ထံ စကြာရဖို့အကျင့်လည်း မမေးတော့ဘဲ သူ့အသိနဲ့သူ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်နေတယ်။ တိုင်းပြည်ဆုတ်တဲ့အခါ စကြာမင်းရှိစဉ်က စီမံခန့်ခွဲခဲ့သူ အမတ်၊ ဝန်တို့ကို မေးပြီး အုပ်ချုပ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာချို့တဲ့ပြီး အသက်မမွေးလောက်သူကို ကူညီထောက်ပံ့တာကို မလုပ်ဘူး။ ဒါကြောင့် တိုင်းပြည်မှာ ပစ္စည်းဥစ္စာမလောက်သူတွေဟာ ခိုးဝှက်ကြတယ်။ ဖမ်းစစ်တော့ စားဝတ်နေရေး မပြည့်စုံ-လို့ပါလို့ ပြောတယ်။ ‘နောင် မခိုးနဲ့’-ဆိုပြီး ပစ္စည်းဥစ္စာပေးတဲ့ လုပ်ငန်းကို ဘုရင်က ကျင့်လိုက်တယ်။ တိုင်းပြည်မှာ အသိတစ်မျိုး ဖြစ်သွားတယ်။ ခိုးတဲ့သူ ဆုပေးတယ်-လို့ပေါ့။ သည်လိုနဲ့ ခိုးသူတွေ များထက်များ ဖြစ်လာတယ်။

ဘုရင်လည်း မတတ်နိုင်တော့ နောင်အခါ ခိုးသူကို သတ်တဲ့အလုပ် လုပ်တယ်။ သတ်လည်း မရှိတော့ ခိုးတာပဲ။ ခိုးလည်း သတ်တာပဲ။ သည်လိုနဲ့ အဲသည်လူတွေရဲ့ သက်တမ်းဟာ ရှစ်သောင်းက လျော့လာတယ်။ လေးသောင်း ဖြစ်လာတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

နောင်အခါ ခိုးလို့ ဖမ်းမိသူတွေဟာ အသတ်မခံရဖို့အတွက် စစ်ဆေး
တဲ့အခါ ‘မခိုးဘူး’-လို့ ထွက်ဆိုပြီး၊ မမှန်စကား ပြောလာကြတယ်။ ဆင်းရဲသူ
မကူတော့-ခိုး။ ခိုးတော့-သတ်။ သတ်တော့- လိမ်။ ကြာတော့ လူ့သက်တမ်း
နှစ်-နှစ်သောင်း ဖြစ်လာတယ်။

နောင်အခါ ကုန်းချောမှုလည်း အကြောင်းအလျောက် ဖြစ်ပွားလာ
တယ်။ အဲသည်အခါ လူ့သက်တမ်း တစ်သောင်းအထိ လျော့လာတယ်။
ပစ္စည်းရှားပါး၊ ကာမဂုဏ်ခံစားဖို့ ခက်လာတာကြောင့် ကာမပိုင် မထားနိုင်ကြ
ဘဲ၊ ကာမမှားတာလည်း ဆင့်ကဲ ပေါ်ထွက်လာတယ်။ အဲသည်အခါမှာ လူ့
သက်တမ်း ငါးထောင်ဖြစ်လာတယ်။

သည်လို အမှားတွေ ဖြစ်ထွန်းလာတော့ စကားကြမ်း၊ စကားဖျင်း
တွေ ပြောလာကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့် လူ့အသက်၊ လူ့အဆင်းတွေ ဆုတ်ယုတ်
လာကြတယ်။ နှစ်-နှစ်ထောင်ပဲ ရှိတော့တယ်။ စိတ်ဆိုးနဲ့ စိတ်ဆာတွေပါ
လုပ်လာကြတော့ နှစ်တစ်ထောင်အထိ ဆုတ်တာပေါ့။ အယူမှားပါ ယူတော့
နှစ်ငါးရာပဲ ရှည်တော့တယ်။

ကာမဂုဏ်အားဖြင့် စောင့်စည်းသင့်သူမချန် တပ်မက်မှု၊ ကိုယ့်လင်
မယား၌ ဖောက်ဖောက်ပြားပြား ကျင့်မှု၊ လိင်တူဆက်ဆံမှု။ ဒါတွေလုပ်လာ
တော့ နှစ်-နှစ်ရာလောက်ပဲ အသက်ကြွင်းရှိတော့တာပဲ။

နောင်အခါမှာ မိဘ၊ဆရာတို့ကို ရိုသေမှု မပြုကြတော့ဘဲ နေကြ
တာကြောင့် အသက်၊အဆင်းတွေလည်း တစ်ရာတမ်းအထိ ဆုတ်ယုတ်လာ
တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ‘ဆယ်နှစ်’ပဲ အသက်တမ်းရှိတော့တဲ့အထိ ဖြစ်တယ်။
အဲသည်အခါမှာ တိရစ္ဆာန်နဲ့ မခြားနားတဲ့အထိ ဖြစ်နေကြတယ်။ မိုက်နိုင်တဲ့
သူဟာ ပူဇော်စရာပဲ။ ဆွေမျိုးဆိုတာလည်း မရှိဘူး။ စားစရာလည်း မရှိဘူး။
လေးစားစရာလည်း မရှိဘူး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သည်လိုနဲ့ သည်လူတွေ အကြီးအကျယ် ပျက်စီးကြရတယ်။ ဒါကို တစ်ယောက်တစ်လေကလေးက သည်လူအုပ်ကခွါပြီး စောင့်စောင့်စည်းစည်း နေတယ်။ အဲသည်လူကလေးတွေပဲ ကျန်တဲ့အခါမှ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်ခင် စောင့်စည်းနေကြတာကြောင့် အသက်အဆင်းတွေ ပြန်တိုးလာတယ်။ ဆယ် နှစ်က နှစ်-နှစ်ဆယ်။ နှစ်ဆယ်က လေးဆယ်။ အဆင့်ဆင့် အနှစ်ရှစ်သောင်း အထိ တိုးပွားလာတယ်။ အနာရောဂါဆိုတာဆိုလို့ ‘အလိုရယ်၊ အဆာရယ်၊ အအိုရယ်’ပဲ ရှိတယ်။

ရဟန်းတို့-သည်အခါတွင်းက သည်ဗာရာဏသီဟာ ‘ကေတုမတီ’ နာမည်။ ‘သင်္ခ’စကြာမင်းရဲ့ နေပြည်တော်ဖြစ်တယ်။ အဲသည်အခါကပဲ ‘မေတ္တေယျဘုရား’လည်း ပွင့်တယ်။ စကြာမင်းဟာ ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို စွန့်ပြီး၊ ဘုရားထံမှာ ရဟန်းပြုတယ်။ ဘုရားဟောတဲ့တရားကျင့်ပြီး အရဟတ္တဖိုလ် ရောက်သွားတယ်။

ရဟန်းတို့-စကြာရအောင်လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို တရားပဲအားကိုးရ တယ်။ တခြား အားကိုးမရှိဘူး။ စကြာမင်းကြီး တရားရအောင်လည်း ကိုယ် ကိုယ် ကိုယ့်တရားပဲ အားကိုးလို့ပဲ မဟုတ်လား၊ တခြား ဘာအားကိုးရှိသလဲ၊ လူတွေ အသက်တိုကြတာ ရှည်ကြတာတွေလည်း သူတို့တရားအလျောက် သူတို့ပဲ စီမံကြ၊ ဖန်တီးကြတာပဲ မဟုတ်လား၊ ဘယ်သူတစ်ယောက်ယောက် ဖန်တီးစီမံလို့လဲ။

ဒါတွေကြောင့်-

ရဟန်းတို့-သင်တို့လည်း ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ့်တရား အားထားကြ။ တခြား မရှိကြစေနဲ့။ အဖမှလာတဲ့ မိမိကျက်စားရမှာကို ကျက်စားလျင် တိုး ပွားမှုအမျိုးမျိုးများ တိုးပွားကြလိမ့်မယ်။ ဣဒ္ဓိလေးပါး ပွားခြင်းကြောင့် လို အပ်လျင် အာယုကပ်ပတ်လုံးနဲ့ သည့်ထက်ပိုမို အသက်ရှည်ကြမယ်။ သီလနဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပြည့်အောင်နေလို့ စောင့်စည်းမှုကလေးတွေနဲ့ နေလျင် အလှအပတွေက ရှုသူငေးလောက်အောင် ကြွယ်လာမယ်။

ဈာန်လေးပါး သမာဓိပွားများလျင် ချမ်းသာလည်း ကြီးမယ်။ ဗြဟ္မ ဝိဟာရ လေးပါးနဲ့နေလျင် စည်းစိမ်လည်း တိုးမယ်။ အာသဝေါကုန်လျင် ပညာအားလည်း ပြည့်မယ်။ သည်အားတစ်ခုတည်းပဲ ဒေဝပုတ္တမာရ်ကိုနိုင် တာ ငါ-မြင်တယ်’

‘ဝမ်းသာပါတယ် အသျှင်ဘုရား’

D

၂၆။ သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံ၌ ရဟန်းတို့အား ရဟန်းအဖြစ်တောင်းနေကြသူ ဝါသေဋ္ဌနှင့် ဘာရဒွါဇ ပုဏ္ဏားနှစ်ဦးတို့အား ဘုရားဟောသော ဇာတ်နှင့်ပတ်သက်သောတရား

‘ဝါသေဋ္ဌ-သင်တို့က အမျိုးဇာတ်ကြီးသူတွေပဲ။ ဇာတ်ဖျက်ပြီး ရဟန်းပြုကြတယ်။ သင်တို့ကို အမျိုးတွေက မဆဲကြပေဘူးလား’

‘ဆဲကြမှာပဲ အသျှင်’

‘ဘယ်လိုတွေ ဆဲကြမလဲ ဝါသေဋ္ဌ’

‘ဗြဟ္မာ့ရင်မှာဖြစ်ပြီး ခံတွင်းမှာဖွားတဲ့ ဗြဟ္မာက ဖန်ဆင်းပေးတဲ့အ တိုင်း အမွေခံ သားသမီးပုဏ္ဏားဖြစ်လျက်၊ မာရ်အသင်းဝင် ဗြဟ္မာခြေဖမိုးက ဖွားတဲ့ ဇာတ်ယုတ်၊ ဇာတ်ညံ့ ခေါင်းတုံးရဟန်းညံ့တို့ဆီသွားတာ ကောင်းသ လားပေါ့ဘုရား’

‘ဝါသေဋ္ဌ- ပုဏ္ဏားတွေဟာ ရှေးအစဉ်အလာ မသိလို့ သည်လို ပြော ဆိုကြတာပဲ။ ဗြဟ္မာကို ယုတ်ညံ့အောင် လုပ်ရာကျတယ်။ မမှန်လည်း ပြော တယ်။ မကောင်းမှုလည်း ပွားတယ်။ ပုဏ္ဏားမတွေ ဥတုလာ၊ ကိုယ်ဝန်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဆောင်တာ၊ သားဖွားတာ၊ နို့ချိုတိုက်တာ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကဖွားမြင်တာ သိနေကြ သားနဲ့’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဝါသေဋ္ဌ-လောကမှာ အမျိုးလေးပါး ရှိတယ်။မင်း၊ပုဏ္ဏား၊ကုန်သည်၊ သူဆင်းရဲပေါ့။ လေးပါးလုံးမှာပဲ ဒုစရိုက်ကျင့်တယ်။ ပညာရှိများ ကဲ့ရဲ့စရာ တွေ လုပ်တယ်။ အမျိုးလေးပါးလုံးမှာပဲ ဒုစရိုက်ရှောင်ပြီး သုစရိုက်ကျင့်တယ်။ ပညာရှိများ ကဲ့ရဲ့စရာတွေရှောင်တယ်။ သည်လို အမျိုးလေးပါးလုံးမှာပဲ အ ကောင်း၊အဆိုး နှစ်ပါးလုံး ရောနေလျက် ‘ပုဏ္ဏားမှ မြတ်တယ်’ဆိုတာကို ဘယ်သူလက်ခံမှာလဲ၊ အမျိုးလေးပါးလုံးပဲ အာသဝေါကုန်သူဟာ မြတ်တာပဲ။

‘တရားဟာ အမျိုးလေးပါးထက် မြတ်တယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်’

‘ဝါသေဋ္ဌ၊ ကောသလမင်းဟာ သာကီဝင်မင်းတို့ရဲ့ ဦးညွှတ်ရိုကျိုးရာ ဖြစ်ပေမဲ့၊ သာကီဝင်ဖြစ်တဲ့ ငါ့ကို ကောသလဟာ ‘ဇာတ်အားဖြင့် ကြည်ညို ဖွယ်၊ ဘုန်းအားဖြင့်ကြီးသူ’-လို့ ဦးညွှတ်ရိုကျိုး ရှိခိုးတယ်။ ဒါဟာ ကောသလ ဟာ ‘တရား’ကိုပဲ ဦးညွှတ်ရိုကျိုး ရှိခိုးတာပဲ။ ဒါကြောင့် ‘တရား’ဟာ လောက မှာ အမြတ်ဆုံး။

ဝါသေဋ္ဌ-ဘယ်ဇာတ် ဘယ်အနွယ်ရှိရှိ၊ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ‘သင် ဘယ်သူလဲ’-မေးတဲ့အခါ ‘ရဟန်း’လို့ပဲ ပြောကြ။ တရားဓမ္မကို မတုန်မလှုပ်တဲ့ အဖြစ်ရောက်အောင် သက်ဝင်ပြီးသူဟာ ငါ့ရင်ကဖြစ်ပြီး၊ ငါ့- ပါးစပ်ကဖွားတဲ့ တရားကြောင့်ဖြစ်တဲ့၊ တရားဖန်ဆင်းထားတဲ့ ‘တရားအမွေခံ’တွေ-လို့ ဆိုသင့် တယ်။ ‘ဓမ္မကိုယ်၊ ဓမ္မအဖြစ်၊ ဗြဟ္မာအဖြစ်’ရဲ့ အမည်ဟာ ငါ့အမည် ဖြစ်လို့ပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဝါသေဋ္ဌ၊ မင်း၊ပုဏ္ဏား၊ကုန်သည်၊အလုပ်ကြမ်းသမားတို့ သမိုင်းကို

ငါပြောဆိုမယ်၊ နားထောင်’

‘ကောင်းပါပြီ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သူတို့အကြောင်း ပြောတဲ့အခါ နောက်ခံဩကာသနဲ့ သင်္ခါရလည်း ပါမှ ပြည့်စုံမယ် ဝါသေဋ္ဌ’

‘ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နာကြားပါရစေအသျှင်’

‘သည်ကမ္ဘာလောကကြီးဟာ တစ်ခါတစ်ရံ ပျက်ပြီး၊ တစ်ခါတစ်ရံ တည်တယ်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ကမ္ဘာတည်စက ‘လူ’ရယ်လို့ ထင်ရှားမရှိဘူး။ ‘သတ္တဝါ’ လို့ပဲ ရှိတယ်။ အဲသည် သတ္တဝါတွေဟာ အလင်းရောင်ကနေ ဖြစ်ပွားပြီး၊ ရေမှာနေတယ်။ အရောင်ဖြစ်တဲ့အတိုင်း ကိုယ်ပိုင်အရောင်လည်း ရှိတယ်။ ရေထဲကစားစရာ မြေဆီအကောင်းတွေကို စားတယ်။ အဲသည်အခါမှာ အရောင်ကွယ်သွားလို့ ကုန်းပေါ်တက်လာရာမှ နေ၊လ၊နက္ခတ်၊အရောင်တွေ မြင်ပြီး နှစ်၊လ၊ရက်တွေ ဖြစ်လာတယ်။ သူတို့ဟာ အာဟာရအဖြစ် မြေဖြစ် အကောင်တွေကို စားသုံးကြတယ်။ အာဟာရကိုမှီပြီး ရုပ်ရည်တွေခြားနားမှု တွေ ဖြစ်တယ်။

အဲသည်မှာ အစာနဲ့ရုပ်ကိုမှီပြီး တဏှာနဲ့မာနတွေ ကြွလာတယ်။ တဖြည်းဖြည်း အစားအစာတွေ ရှားပါးပြောင်းလဲလာတယ်။ သစ်ပင်၊ သစ် မြစ် အကောင်းစားတွေ စားနေရာက ရှားလာတယ်။ နောက်ဆုံး ချက်ပြုတ် စားသည်အထိ ညံ့ဖျင်းတဲ့ ဆန်၊ဂျုံ၊ပဲတွေစားလာရတယ်။ အာဟာရကြောင့် ရုပ်ရည်တွေလည်း သိပ်ပြောင်းလဲလာတယ်။ အဲသည် ပြောင်းလဲမှုအထဲမှာ လိင်တွေဦးစားပေးပြီး ကာမပိုင်အထိ ဖွဲ့စည်းလာကြတယ်။

သည်လို ဖွဲ့စည်းပြီး အတိုင်းအရှည်ထက်အလွန် ထင်သလို မေထုန်မှု ပြုကြဖို့ လူသူကွယ်ရန် အိမ်ဆောင်ကြရတယ်။ သည်လိုဖြစ်လာ တော့ ပျင်းရိမှုသဘောတွေဖြစ်ပြီး စားစရာစုတဲ့အဖြစ် ရောက်တယ်။ စုတော့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မစုမိတဲ့သူက ခိုးယူတယ်။ ခိုးသူကို ရိုက်ပုတ်၊ဆဲဆို၊ မဟုတ်မဟပ်ပြောတာတွေ ဖြစ်လာတာပဲ ဝါသေဋ္ဌ’

‘ဒါ-အမျိုးလေးပါး ဖြစ်ပေါ်လာဖို့ ဩကာသနဲ့ သင်္ခါရဆိုတာ သိရပါပြီ။ အမျိုးလေးပါး ဖြစ်ပွားပုံ နာပါရစေအသျှင်’

‘ဝါသေဋ္ဌ၊ ကမ္ဘာကြီးဟာ လူသူတွေလည်းများ၊ မိသားစုတွေလည်းပေါ်ပေါက်၊ စား၊ဝတ်၊နေရေးတွေလည်း ဖြစ်ပွား၊ သည်လိုဆိုတော့ တက်လာတဲ့ပြဿနာတွေက မိသားစုတစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဖြစ်လာတာမျိုးဆိုလျှင် ရှင်းဖို့က မလွယ်တော့ဘူးဆိုတော့ မတရားသူကို နှိပ်ကွပ်ဖို့ အာဏာရှိတဲ့လူတစ်ဦးကို သမုတ်(သတ်မှတ်)ကြပါတယ်။

သည်သူ့ကို ဝိုင်းဝန်းသမုတ်ခံရသူဖြစ်လို့ ‘သမ္မတ’လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အခုလည်း ‘သမ္မတ’ဆိုတာ အဲသည် အကြီးအကဲလူရဲ့ နာမည်ပါပဲ။ သူက ကြာတော့ စိုက်ပျိုးလယ်ယာတွေ အများအပြား ပိုင်ဆိုင်လာလို့ ‘ခတ္တိယ’လို့လည်း ခေါ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူဟာ လူအများအကြိုက်ကျသူဖြစ်လို့ ‘ရာဇ’လို့လည်း ခေါ်ပါတယ်။ ဒါက ‘မင်း’ဖြစ်လာကြောင်းပဲ’

‘ပုဏ္ဏားဖြစ်လာကြောင်း ကြားပါရစေအသျှင်’

‘ပုဏ္ဏားဖြစ်မယ့်သူတွေဟာ လူဆိုးတွေ ဖြစ်ကြတယ် ဝါသေဋ္ဌ။ သည်သူတွေဟာ လူတော်တွေလို့လည်း ပြောရမယ်’

‘ဘယ်လိုလည်း ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သူတို့ဟာ အရပ်ထဲမှာ ခိုး၊ဆိုး၊ဖောက်ပြန်၊ အကျည်းတန်သူတွေပဲ။ ဒါပေမယ့် သည်သူတွေဟာ ‘ဒါတွေမကောင်းဘူး၊ ဒါတွေကို မျှောပစ်ရမယ်’လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး၊ လူသူဝေးရာ တောအုံကန္နားသွားပြီး လူမှုကိစ္စတွေရှောင်ရှား ဆွမ်းခံစားပြီး၊ မတရားတဲ့စိတ်ဓာတ်တွေ ပျောက်အောင် ဖျောက်မျှောနေသူတွေပဲ။ မျှောတာကြောင့် သူတို့ကို ‘မျှောသူ-ဗြာဟ္မဏ’လို့ ခေါ်တာပဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သည်လိုကျင့်တော့ ဈာန်ရပြီး ဈာန်နဲ့ပဲနေတာကြောင့် ‘ဈာယက’လို့ လည်း ပုဏ္ဏားကို ခေါ်ရတယ်။ အဲသည်ပုဏ္ဏားထဲကလည်း ဆွမ်းခံစားလို့မရ တာနဲ့ ရွာစွန်ကပ်ပြီး ဝေဒပို့ချ၊ ပြုစုရွတ်ဖတ် နေရတယ်။ အဲသည် ပုဏ္ဏားက တော့ ဈာန်မရတဲ့ပုဏ္ဏားဖြစ်လို့ ‘အဇ္ဈာယက’လို့ ခေါ်တယ်။ ဒါ ‘ပုဏ္ဏား’ ဖြစ်ပေါ်ပုံတွေပဲ’

‘မကြားစဖူးတွေ ကြားရလို့ ဝမ်းသာလှပါတယ် အသျှင်’

‘ကုန်သွယ်၊ လယ်လုပ်စတဲ့ ကိုယ်ပိုင်သီးခြားအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သူ တွေကို ‘အသီးအခြားလုပ်သူ ‘ဝေဿ(အသည်)’လို့ ဆိုတာပဲ ဝါသေဋ္ဌ။ တခြား ကိုယ်ပိုင်အလုပ်သူတွေထံ အသေးအကြမ်းအလုပ်ကို လုပ်ရသူကို ‘သုဒ္ဓ(အလုပ်ကြမ်းသမား)’ ခေါ်ရတာပါ ဝါသေဋ္ဌ’

‘အမျိုးလေးပါးအကြောင်း နာကြားရတာ အလွန်ကောင်းပါတယ် အသျှင်’

‘ဝါသေဋ္ဌ- သည်အမျိုးလေးပါးမှာ ‘တရား’ကလွဲပြီး ဘာမြတ်တာ ရှိသလဲ၊ ဝါသေဋ္ဌ-ဘယ်အမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မတရားကျင့်လျင် ဆင်းရဲမှာပဲ။ တရားကျင့်လျင် ချမ်းသာမှာပဲ။ ဘယ်အမျိုးဖြစ်ဖြစ် တရားကျင့်သူ ရှိသလို၊ မတရားကျင့်သူလည်း ရှိတာပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဝါသေဋ္ဌ၊ ဘယ်အမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဗောဓိပက္ခိယခုနစ်ပါးကို အားထုတ် လျင် ‘နိဗ္ဗာန်ဟာ မသေခင်မျက်မှောက်မှာ အထင်အရှားပြုမှာ’ ပါပဲ။ ဒါ့ ကြောင့် ‘လောကမှာ တရားဟာ အမြတ်ဆုံး’ ဝါသေဋ္ဌ။ မင်းတို့အမျိုးတွေ ပြောတာ အမှားသုံးသပ် ပြောဆိုဆဲရေးကြတာ”

‘ဝမ်းမြောက်လှပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်ဘုရား’

D

၂၇။ နာဠုန္ဒာမြို့၊ ပါဝါရိက သရက်ဥယျာဉ်၌ ဘုရားသျှင်အား
ရှင်သာရိပုတြာလျှောက်သော ဘုရားဂုဏ်ရည်
‘ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်- ‘မြတ်စွာဘုရားကိုသာတဲ့
အသိဉာဏ်ရှိသူ၊ ဘယ်အခါမှ မရှိဘူး’-လို့အထိ ကြည်ညိုပါတယ်’
‘သာရိပုတြာ-ကြည်ညိုတာက ကိုယ်တိုင်သိသလို ရဲဝံ့လှချေလား’
‘တခြားအချိန်က သစ္စာသိမြင်သူတွေကိုတော့ ကိုယ်တိုင်မသိပါဘူး
ဘုရား’
‘သည်လိုဆို ရဲလွန်းရာ မကျဘူးလား’
‘မြို့ရိုးလှည့်ကြည့်လို့ အပေါက်သေးသေးမျှ မတွေ့တာထောက်ပြီး၊
သည်မြို့ထဲဝင်သမျှ ကြီးငယ်မဟူ မြို့ပေါက်ကြီးကပဲဝင်တယ်ဆိုတာ သိသလို
ဘုရား’
‘ဘယ်လိုလဲ သာရိပုတြာ’
‘အသျှင်ဘုရားဟောတဲ့ တရားတွေ အလျော်အလျောက်သိပြီး
ဘယ်သူမှ သည်တရားထက်မပိုဘူး-သိတာပါပဲ ဘုရား’
‘ငါဟောတဲ့ ဘယ်တရားတွေအလျောက် သိတာလဲ သာရိပုတြာ’
‘အဖြူအမည်း’အဖြစ် မြတ်စွာဘုရား သင်ပြတဲ့တရားကို သာဝက
များ အထွဋ်အထိပ်ရောက် သစ္စာပေါက်ကြတာကြောင့် ‘သည်လိုဟောနိုင်တဲ့
ဘုရားထက် လွန်တဲ့ တရားရှိသူ မရှိဘူး’-လို့ သည်လို တရားအတိုင်း အစဉ်
လျှောက်ပါတယ် ဘုရား။

နောက် တရားအစဉ်လျှောက် သိပုံလည်း ရှိပါသေးတယ် အသျှင်
ဘုရား။ မြတ်စွာဘုရားက ဗောဓိပက္ခိယတရား ခုနစ်ပါး ဟောပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ
ရဟန်းတွေ အဆုံးတိုင် လွတ်မြောက်ကြပါတယ်။ သည်တရားလည်း အလျော်
လျှောက်ကြည့်ပါတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

နောက်လည်း အဇ္ဈတ္တ၊ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်တဲ့ အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး
ဟောကြားချက်ဟာလည်း သည့်ထက် ပိုသိသူ မရှိနိုင်တာ သိစရာ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ပြီးတော့ ဝိညာဏ်၊ နာမ်-ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာတို့ ဖြစ်၊
တည်ပျက် ဇာတိပေါ်ရာမှာ မသိဘဲ၊ ဖြစ်တည်ပျက်သူ မသိဘဲ၊ ဖြစ်တည်
ပြီးသိလျက် ပျက်သူ၊ မသိဘဲဖြစ်ပြီး သိလျက်တည်ပျက်သူ၊ သိလျက် ဖြစ်၊
တည်ပျက်သူ၊ သည်ဟောချက်ဟာလည်း သည်တရားထက် လွန်ဟောနိုင်
သူ မရှိကြောင်း တရားအစဉ်လျှောက် သိစရာပါဘုရား။

သူများစိတ်ကို ဖော်ထုတ်ဟောပြောမှု အစီရင်တွေမှာ မြတ်စွာဘုရား
ဟာ ရုပ်နိမိတ်ဖြင့် သူ့စိတ်ကို ဖော်ထုတ်တာ၊ သူ့အကြောင်း တစ်စတစ်န
ကြားသိရချက် မှီတဲ့စိတ်အသိဖြင့် သူ့စိတ်ဖော်ထုတ်တာတွေထက်၊ ဘယ်
တရားဖြစ်လျှင် ဘယ်တရားက ရှေ့မှဖြစ်ပြီး၊ ဘယ်တရားက နောက်ဆက်
ဖြစ်တယ်။ ဘယ်တရားတွေက အတူဖြစ်နေရတယ်။ သည်လို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ
သိတဲ့ပညာနဲ့ သူ့စိတ်ကို ဖော်ထုတ်ပါတယ်။ ဒါကို ထောက်ကြည့်လျှင်လည်း
သည့်ထက်သာတဲ့တရားနဲ့ သူ့စိတ်ဖော်ထုတ်သူ မရှိနိုင်တာ သိနိုင်ပါတယ်။

နောက်တစ်ပါးအားဖြင့် သုံးဆယ့်နှစ်ကောဋ္ဌာသ ကာယဂတာသတိ
ဖြင့် ဉာဏ်အမြင်ဖြစ်စေကြရာ၌ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဋ္ဌာသကို စက်ဆုတ်ဖွယ်
ဆင်ခြင်သူ၊ အရေပါးအထိ စက်ဆုတ်ဖွယ်ဆင်ခြင်သူ၊ အရိုးအထိ စက်ဆုတ်
ဖွယ်ဆင်ခြင်သူတို့ထက် စိတ်ဝိညာဏ်အရောက် ဆင်ခြင်သူအဖြစ်ကို ဟော
သောတရားထက် အလွန်ကိုဟောသူမရှိ-ဟု အစဉ်လျှောက် သိရပါတယ်။

သည့်ပြင်လည်း မြတ်စွာဘုရား-‘ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ၊ ပညာဝိမုတ္တ၊
ကာယသက္ခိ၊ ဒိဋ္ဌပတ္တ၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တ၊ ဓမ္မာနုသာရီ၊ သဒ္ဓါနုသာရီ’-လို့ ပုဂ္ဂိုလ်
ခုနစ်ယောက် ဟောချက်မှာလည်း သည့်ထက်အလွန် ဟောစရာမရှိတာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လျှောက်ကြည့်လျှင် သိရပါတယ်။

မဂ်ပညာရဲ့အကြောင်းဖြစ်တဲ့ ဗောဇ္ဈင်မှာလည်း ‘သတိ၊ ဓမ္မဝိစယ၊ ဝီရိယ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ’-သည်ခုနစ်ဖြာထက် ပိုစရာမရှိနိုင်တာ လျှောက်ကြည့်လို့လည်း ရပါတယ်။

ကျင့်စဉ်လေးဖြာမှာလည်း ‘ခက်ခက်ကျင့်-လွယ်လွယ်သိ၊ ခက်ခက် ကျင့်-ခက်ခက်သိ၊ လွယ်လွယ်ကျင့်-ခက်ခက်သိ၊ လွယ်လွယ်ကျင့်-လွယ်လွယ် သိ’-ပြောပြီး၊ နောက်ဆုံးက အသာဆုံး-လို့ ဟောပြောချက်ဟာ သည့်ထက် မှန်အောင် ပြောစရာမရှိနိုင်တာ သိနိုင်ပြန်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ‘အပြောအဆိုမှာ လိမ်ဆဲ၊ ကုန်း၊ ဖျင်း ကင်းတာဟာ နှုတ်ကျင့်တရား’-လို့ ဟောပြောချက်ဟာ လည်း သည့်ထက်လွန်တဲ့ နှုတ်ကျင့်တရား မရနိုင်တာ ထင်ရှားပါတယ်။

လူ့အကျင့်သီလမှာလည်း ‘စကား မှန်တယ်၊ ယုံကြည်မှု ရှိတယ်၊ အံ့ဩအောင် မလုပ်ဘူး၊ မမြှောက်ဘူး၊ အရိပ် မပြဘူး၊ အကြပ်မကိုင်ဘူး၊ လာဘ်ပေးပြီး လာဘ်မရှာဘူး၊ ဣန္ဒြေ ရှိတယ်၊ ဆင်ခြင် စဉ်းစားတယ်၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး ဖြောင့်တယ်၊ နိုးကြားတယ်၊ လေ့လာမှု အမြဲပြုတယ်၊ မလေးဘူး၊ တက်ကြွတယ်၊ တွေးတယ်၊ သတိရှိတယ်၊ ချိုသာတယ်၊ တရားမရသူ ရစေ တယ်၊ သင်ကြားပြီးတာ ဆောင်တယ်၊ ချိန်ဆတယ်၊ ကာမ မမက်၊ သတိ ရှိတယ်၊ ပညာ ရှိတယ်’။ သည့်ထက်ပြည့်စုံအောင်ကော ဘယ်သူဟောမလဲ၊ လူ့အကျင့်ထဲမှာ ထိပ်တန်း အကျဆုံးပဲ။ ဒါ-လျှောက်ပြီးလည်း သိရပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဆုံးမနည်းလေးပါးဖြစ်တဲ့ ‘သောတာပန်ပြီး ရဟန္တာ ဖြစ်လတ္တံ့’ဆိုတာလည်း သည့်ထက်လွန် ဆုံးမနိုင်သူမရှိတာ သိနိုင်ပါတယ်။

ကိလေသာလွတ်မြောက်မှုဉာဏ်၌ တပါးသူတို့ရဲ့ အဖြစ်ကို၊ ပညာနဲ့ သိပုံမှာ သောတာပန် ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ပြီး - ရဟန္တာဖြစ်လိမ့်မယ်’ ဆိုတာလည်း သည့်ထက်အလွန် အသိရှိသူ မရှိနိုင်ပါဘူး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မြတ်စွာဘုရားဟာ ‘သဿတဝါဒ’ကို ဟောပါတယ်။ ရူပါဝစရတုတ္ထ ဈာန်အထိရသူဟာ တည်ငြိမ်တဲ့အတွက် ရုပ်စီးကြောင်းများကို ဆက်စပ်တတ် ပြီး၊ ရှေးကအဖြစ်အပျက်တွေကို အောက်မေ့နိုင်ပါတယ်။ လောကရဲ့ ဖြစ်တာ- ပျက်တာတွေကိုအနည်းအပါးက အများအပြားအထိ သိကြပါတယ်။ အနာဂတ်လည်း သိကြပါတယ်။ ‘ဒါကြောင့် သည်လောကကြီးဟာ မြဲတယ်။ ငါတို့ပဲ သည်လောကကြီး ဖြစ်တယ်’ သည့်ထက်ပိုတဲ့ ‘သဿတဝါဒ’ ဟောနိုင်သူ မရှိတာလည်း ထင်ရှားပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားဟာ ရှေးကနေခဲ့ဖူးတဲ့ ရုပ်,ဝေဒနာ,သညာ,သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်များကို ဘဝ နှစ်ဘဝမက၊ ဘယ်လိုဘဝဟာ ဘယ်လိုအောက်မေ့ နိုင်တာဖြစ်တယ် ဟောပြောချက်။ စုတူပပါတဉာဏ်မှ သတ္တဝါတို့ရဲ့အမှု ကောင်းမှု,မကောင်းမှုနဲ့ အကျိုး,အပြစ်တွေကိုသိပုံ ဟောချက်။ ဣဒ္ဓိဝိဓခေါ် တန်ခိုးအစီအရင် နှစ်ခုမှာလည်း မြေလျှိုး,မိုးပျံစတဲ့ အပြစ်ရှိပြီး ဘေးရန်များတဲ့ တန်ခိုးကို မြင့်မြတ်တယ်မဆိုဘဲ၊ ‘စက်ဆုတ်စရာထင်ရတဲ့ အာရုံရဲ့ စက်ဆုတ် စရာမဟုတ်ပုံသညာပေါ်အောင်၊ မစက်ဆုတ်စရာထင်ရတဲ့အာရုံမှာ တကယ် စက်ဆုတ်စရာရှိတဲ့အတိုင်း စက်ဆုတ်စရာလို့ သညာထင်အောင် စတဲ့ တန်ခိုး ကို မြတ်စွာဘုရားက မြင့်မြတ်တယ်’-လို့ ဟောခဲ့ပါတယ်။ တန်ခိုးမှာလည်း သည့်ထက်မှန်ကန်အောင် ဟောနိုင်တဲ့တရား မရှိပါဘူးဘုရား။

မြတ်စွာဘုရားဟာ ဘုရားလောင်း အဖြစ်နဲ့တောင် ကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂနဲ့ အတ္တကိလမထာနုယောဂကို ကျင့်တော်မမူဘဲ၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါဖြင့် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဈာန်များကို အပင်အပန်းမရှိ ချမ်းမြေ့စွာ ရတော်မူပါတယ်။

‘မြတ်စွာဘုရား- တပည့်တော်ရဲ့ ‘ဓမ္မနွယ်’လို့ဆိုတဲ့ တရားတော်တွေ ကို အစဉ်လျှောက်ပြီး သိမှုကိုပေးတဲ့ ဓမ္မတွေဟာ လျှောက်ခဲ့ပြီးတဲ့ ‘ဓမ္မ’တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း မြတ်စွာဘုရားမျက်မှောက်မှ ‘သစ္စာသိမှု၌

ငါနဲ့တူညီသူများ ရှေးကရှိခဲ့တယ်။ နောင် ရှိစရာ ရှိတယ်။ ပြိုင်တူတော့ မရှိဘူး’လို့ မြတ်စွာဘုရားဟောတာ မှတ်သားရဘူးတာတွေကြောင့်လည်း ‘ဘုရားထက်သာသူ ဘယ်တော့မှ မရှိဘူး’-လို့ ကြည်ညိုမှုကို ဖော်ပြတာပါ ဘုရား’

‘သာရိပုတြာ၊ သည်တရားကို ရဟန်းရှင်၊ လူတို့ကိုဟောလျှင် ဘုရားယုံမှားမှုတွေ ပျောက်ကြလိမ့်မယ်။ ဒါကိုဟော သာရိပုတြာ။ ဥဒါယိ- သာရိပုတြာလျှောက်တာ သင်လည်းနာကြားနေတယ်၊ ဘယ်လိုသဘောရသလဲ’ ဥဒါယိ ‘မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ရောင်ရဲ့မျှ၊ ခေါင်းပါးမှု၊ တန်ခိုးကြီးမှု’ဟာ အံ့ဩဖွယ်ပါပဲ။ သည်လိုဖြစ်လျက် ဘာတစ်ခုမျှ ထင်ရှားမပြုဘဲ နေတာဟာ အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်ပါ ဘုရား။ ပုရဗိုဇ်သာဆိုလျှင် သည်ဂုဏ်တွေရှိလျှင် ဒါတွေနဲ့ တံခွန်ထူနေကြမှာပါပဲ ဘုရား’

D

၂၈။ သက္ကတိုင်း သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၏ ဝေဓညမည်သော သရက်ဥယျာဉ်ပြဿဒ်၌ ရှင်အာနန္ဒာနှင့် စုန္ဒ(သမဏုဒ္ဒေသ)တို့အား ဘုရားဟောသော တရား

‘မြတ်စွာဘုရား၊ စုန္ဒ(သမဏုဒ္ဒေသ)ဟာ တပည့်တော်ထံ ပါဝါပြည်က ရောက်လာပါတယ်။ ပါဝါမှာ နိဂန္ထသေမှုနဲ့စပ်ပြီး စုန္ဒက အကြောင်းစုံပြောပါတယ်’

‘ဘာတွေလဲ အာနန္ဒာ’

‘သေပြီးစရှိသေး။ တပည့်တက္ကတွန်းချင်း ငြင်းခုန်ပြီး နှစ်စု ကွဲသွားပါတယ်-တဲ့ ဘုရား။ အချင်းချင်း သတ်ကြလို့ သေတယ်လို့တောင် ကြားနေရပါသတဲ့။ တကာတွေကလည်း မကြည်ညို ဖြစ်နေကြပါသတဲ့’

‘စုန္ဒ၊ သည်သာသနာ၊ သည်လိုပဲ ဖြစ်ရမှာပဲ။ ကိလေသာမငြိမ်းသူက

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကိလေသာငြိမ်းဖို့မဟုတ်တဲ့ တရားဟာ သည်လိုဖြစ်လာမှာပဲ။

စုန္ဒ၊ ကိုယ်တိုင်သိသူဟောတဲ့ မမှန်တဲ့တရားကို ရှိရှိသေသေမကျင့်တဲ့ တပည့်ဟာ ချီးမွမ်းရမှာပဲ။ တရားနဲ့ဆရာကသာ ကဲ့ရဲ့စရာဖြစ်တာ။ တပည့်က ချီးမွမ်းစရာပဲ။ ဒါကို တပည့်ကပါ ရှိရှိသေသေကျင့်လျှင် ဆရာရော၊ တပည့်ရော၊တရားပါ ကဲ့ရဲ့ရမှာပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ‘မကောင်းမှု ပွားစေလို့’ပေါ့။

စုန္ဒ၊ ကိုယ်တိုင်သိသူဟောတဲ့ အမှန်တရားကို တပည့်က ရှိရှိသေသေမကျင့်ဘူးဆိုလျှင် ဆရာနဲ့တရား ချီးမွမ်းပြီး တပည့် ကဲ့ရဲ့ရမှာပဲ။ ရှိရှိသေသေကျင့်လျှင်တော့ ဆရာ၊ တပည့်၊ တရား သုံးပါးလုံး ချီးမွမ်းရမှာပဲ။ ‘ကောင်းမှု ပွားစေလို့’ပေါ့။

စုန္ဒ၊ ကိုယ်တိုင်သိသူဟောတဲ့ အမှန်တရားကို တပည့်များ တရားမမြင်သေးမီ တရားပြည့်စုံအောင် အပြမခံရသေးမီ ဆရာသေလျှင် အဲသည်ဆရာဟာ ‘တပည့်ပူတဲ့ဆရာ’ ပဲ။

စုန္ဒ၊ ကိုယ်တိုင်သိသူဟောတဲ့ အမှန်တရားကို တပည့်များ တရားမြင်ကြပြီး တရားပြည့်စုံအောင်လည်း အပြသခံရပြီး၊ ဆရာသေလျှင် အဲသည်ဆရာဟာ တပည့်မပူပန်စေတဲ့ဆရာ’ပဲ။

စုန္ဒ၊ သာသနာဟာ စ,လယ်,ဆုံးကောင်းခြင်းစတာနဲ့ ပြည့်စုံနေစေကာမူ ဆရာက သီလစတဲ့ ထေရ်ဝါ၊ ဂုဏ်သိရ် မပြည့်စုံလျှင် ဖြစ်စေ။ ရဟန်းကို တရားမပြသသေးလျှင် ဖြစ်စေ။ တပည့်ကြီးရဟန်းဟာ တရားမရသေးလျှင် ဖြစ်စေ။ တပည့်ကြီးရဟန်းက တရားမပြနိုင်သေးလျှင် ဖြစ်စေ။ တပည့်လတ်, တပည့်ငယ်, တရားမရ တရားမပြနိုင်ကြသေးလျှင် ဖြစ်စေ။ ရဟန်းမကြီး,လတ်,ငယ်များ၊ ဥပါသကာ ဥပါသိကာ ကြီး,လတ်ငယ်များ တရားမရ တရားမပြနိုင်သေးလျှင် ဖြစ်စေ။ ဆရာ,တပည့်များ၌ လာဘ်ပူဇော်သကာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မပြည့်စုံသေးလျှင် ဖြစ်စေ၊ သည်သာသနာ မပြည့်စုံသေးဘူး။

စုန္ဒ၊ အခု ငါကလည်း အိုပြီ။ တပည့် ကြီးငယ်အားလုံးနဲ့ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာအားလုံးလည်း တရားရကြ၊ တရားပြနိုင်ကြပြီ။ လာဘ်ပူဇော်သကာလည်း သည့်ထက်ပိုရစရာတောင် မရှိပြီ။ ငါ့သာသနာ အားလုံးပြည့်စုံပြီ။

စုန္ဒ၊ ဥဒက(ရာမသား)ပြောတဲ့ စကားကို ငါပြောရမယ်။ ဥဒက-က ‘မြင်လျက် မမြင်’-လို့ ပြောတယ်။ ‘သင်စုန်းအသွားဆိုတာ မမြင်ဘူး၊ သင်စုန်းအရွက်ကိုပဲ မြင်တယ်’တဲ့။ ခပ်ညံ့ညံ့ပြောတာ။ တကယ်က ‘မြင်လျက် မမြင်’ဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့စကားရဲ့အနက်ဟာ ‘ငါ့သာသနာကို မြင်ပေမယ့်၊ ငါ့သာသနာမှာ နှုတ်စရာနဲ့ ဖြည့်စရာ မမြင်’လို့ ပြောလျှင်အဲဒါ ‘မြင်လျက် မမြင်’ မဟုတ်လား။

စုန္ဒ၊ သည်သာသနာ အရှည်ကြာဖို့ ရဟန်းတွေက ‘စကားနဲ့ စကားနက်’တွေ ပေါင်းရွတ်သင့်ကြတယ်။ ဒါ လူတို့စီးပွား ချမ်းသာဖို့ပဲ။ အဲသည် တရားတွေက ‘သတိပဋ္ဌာန်၊ သမ္မပ္ပဓာန်၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်၊ ဣန္ဒြေ၊ ဗိုလ်၊ ဗောဇ္ဈင်၊ မဂ္ဂင်’တို့ပေါ့။

သံဃာထဲက ရဟန်းတစ်ပါးက စကားနဲ့ စကားနက်တွေ မှားယွင်းဟောပြောနေတာ တွေ့ရလျှင်တောင် ဟောပြောချက်ကို လက်ခံ၊ ငြင်းပယ် နှစ်သွယ်မလုပ်ဘဲ ‘ဟိုဟာရယ်၊ တခြားရယ် ဖြစ်တဲ့စကားနဲ့’ စကားနက်တွေ ဟာ ဘယ်ဟာပိုကောင်းမလဲ’လို့ ပြောထိုက်တယ်။ သူပြောတာ သူ-ကောင်းလုပ်နေလျှင်တောင် ချီးမွမ်း၊ နှိမ့်ချ နှစ်ဝမပြုဘဲ စကားနဲ့ စကားနက်များ ဆင်ခြင်ဖို့ သိစေသင့်တယ်။

စုန္ဒ၊ တရားဟောရာမှာ စကားမှားပြီး စကားနက်မှန်။ စကားနက်မှားပြီး စကားမှန် တင်ပြလည်း ဆင်ခြင်နိုင်ဖို့သာ သိစေသင့်တယ်။ မငြင်းခုံသင့်ဘူး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

စုန္ဒ၊ ပိတ်ပင်တားမြစ်ရမယ့် အာသဝေါကုန်မှုကိုသာ ငါပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ပယ်ဖျောက်ခြင်းဖြင့် အာသဝေါကုန်မှုကိုလည်း ငါဟောတယ်။ ပစ္စည်းလေးပါးနဲ့ ယောနိသော ထားခြင်းပဲ။

စုန္ဒ၊ တခြားသူတွေက ရဟန်းတွေကို ‘ချမ်းသာတဲ့အကျင့်တွေပဲ အားထုတ်နေကြတာ’-လို့ ပြောနိုင်တယ်။ ဈာန်လေးပါး ပွားများနေမှုဟာ လည်း ချမ်းသာတဲ့အကျင့် ဖြစ်လို့ပဲ။ ဒါပေမယ့် ယုတ်ညံ့တဲ့ ချမ်းသာခံစား တဲ့အကျင့်တွေ မကျင့်ပါဘူး။ သတ်ပြီး ချမ်းသာခံစား၊ ခိုး၊လိမ်၊ကာမလိုက်စား ချမ်းသာခံစားတာတွေ မလုပ်ဘူးပဲ။

စုန္ဒ၊ ချမ်းသာခံစားတဲ့ သည်အကျင့်လေးပါးဟာ အကျိုးလေးပါးရှိ တယ်။ သံယောဇဉ်သုံးကြိုး ပြတ်တာ။ အဲဒါနဲ့အတူ ရာဂ-စတာ ခေါင်းပါး တာ။ သံယောဇဉ်ငါးကြိုး ပြတ်တာ၊ အာသဝေါ ကုန်တာပေါ့။

စုန္ဒ၊ အာသဝေါကုန်သူတွေဟာ လုပ်ဖို့မထိုက်တာ ကိုးခုရှိတယ်။ ‘သတ်၊ခိုး၊လိမ်၊ အကြောင်းမဲ့လိင်ဆက်ဆံ၊ သိုမှီးလိင်ဆက်ဆံ၊ ဆန္ဒာဂတိ၊ ဒေါသာဂတိ၊ ဘယာဂတိ၊ မောဟာဂတိ’- တို့ပဲ။

စုန္ဒ၊ ငါ့ကို တခြားသူတွေက ပြောနိုင်တာ ရှိတယ်။ ‘ဘုရားဟာ သူ့အတိတ်ပဲ ပြောတယ်။ သူ့အနာဂတ် မပြောဘူး’-လို့ပဲ။ ငါ ‘ကံ’ကုန်ပြီး တာကို သူတို့မသိ-လို့ ပြောကြတာ။ ငါ့အတိတ်ပြောလည်း အကျိုးစပ်တာပဲ ပြောတာ။ ငါ မမွေးခင်ကနဲ့စပ်တဲ့ အတိတ်ဟာ အကျိုးနဲ့မစပ်လို့ ငါမပြောဘူး။

စုန္ဒ၊ ကာလသုံးတန်မှာ ‘ဟုတ်မှန်၊အကျိုးရှိ စကားများ’ ဆိုတတ် ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဟောသမျှတရားတွေမှာ ကိုယ်တိုင်သိဖြစ်တဲ့အ တွက်လည်းကောင်း၊ ဟောသမျှတရားတွေ ဟောတဲ့အတိုင်းဖြစ်တဲ့ အတွက် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပြောတိုင်းလုပ်ပြီး လုပ်တဲ့အတိုင်းပြောတဲ့အတွက် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သူများက မကျော်လွန်တာကြောင့်လည်းကောင်း၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ငါ့ကို ‘တထာဂတ’လို့ ခေါ်ရတာ။

စုန္ဒ၊ ‘အကျိုးမရှိ၊ တရားမဟုတ်’လို့ ငါမဟောတဲ့တရားတွေ ရှိတယ်။
အဲဒါတွေက - ‘လူသေပြီး ဖြစ်၊ မဖြစ်၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၊ မဖြစ်လည်းမဖြစ်၊
ဖြစ်လည်းမဟုတ်၊ မဖြစ်လည်းမဟုတ်’ လို့ပဲ။

စုန္ဒ၊ ‘အကျိုးလည်းရှိ၊ တရားလည်းဟုတ်’လို့ ငါမဟောတဲ့တရားတွေ
ရှိတယ်။ အဲဒါတွေက-

‘ဒါ-ပိုင်းခြားသိစရာ ဆင်းရဲ၊
ဒါ-ပယ်စရာ ဆင်းရဲကြောင်း၊
ဒါ-ဆိုက်စရာ ဆင်းရဲငြိမ်းရာ၊
ဒါ-ကျင့်စရာ ဆင်းရဲငြိမ်းကြောင်း’လို့ပဲ။

စုန္ဒ၊ ရှေ့စွဲ မိစ္ဆာအယူတွေကတော့ ‘အတ္တရယ်-လောကရယ်ဟာ
‘မြဲ၊ မမြဲ၊ မြဲလည်းမြဲ မမြဲလည်းမမြဲ’။ အတ္တရယ်-လောကရယ်ကို ‘ကိုယ်ပြု၊
သူပြု၊ ကိုယ်လည်းပြု၊ သူလည်းပြု၊ ကိုယ်လည်းမပြု၊ သူလည်းမပြု၊ ဘာ
အကြောင်းမှ မရှိ၊ ချမ်းသာ၊ဆင်းရဲဟာ မြဲ၊ မမြဲ စတာနဲ့ သူပြု၊ ကိုယ်ပြု’-
တို့ပဲ။

စုန္ဒ၊ နောက်စွဲမိစ္ဆာအယူတွေကတော့ ‘အတ္တ ရုပ်ရှိ၊ ရုပ်မရှိ၊ ရုပ် ရှိ
လည်းရှိ မရှိလည်း မရှိ၊ ရုပ်မရှိလည်းမဟုတ် ရှိလည်းမဟုတ်။ အတ္တဟာ
သညာရှိ၊ သညာမရှိစသည်ဖြင့် ‘အတ္တဟာ သေပြီးမြဲတယ်၊ အတ္တဟာ သေပြီး
ပြတ်တယ်’ ဒါတွေပဲ။

စုန္ဒ၊ သည် ရှေ့နောက်စွဲ မိစ္ဆာအယူတွေပယ်ဖို့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး
ငါဟောထားပြီးသား မဟုတ်လား။

ဘယ်လိုလဲ ဥပဝါဏ-ငါ့ကို ယပ်ခတ်ရင်း ကြားနေရတာတွေ’
‘အံ့ဩကြည်နူးစရာ ကောင်းလှပါတယ် အသျှင်ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘အေး-ဒါဆိုလျှင် သည်တရားကို ‘ပါသာဒိက (ကြည်ညိုဖွယ်ညွှန်
ကြားချက်)ဒေသနာ’-လို့ မှတ်ရမယ်’
‘ကောင်းလှပါပြီ အသျှင်’

D

၂၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဘုရားလက္ခဏာတရား
‘ရဟန်းတို့-ငါဘုရားမှာ လက္ခဏာသုံးဆယ်နှစ်ပါးရှိတယ်ဆိုတာ
မှတ်သားကြဖူးရဲ့လား’
‘မှတ်သားရဖူးပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’
‘အဲသည်လက္ခဏာတွေကို ပညာရှင်များ သိကြတယ်။ ရှေးအခါက
တည်းက သိကြပေတယ်’
‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’
‘သည်လိုသိကြပေမယ့် အဲသည်လက္ခဏာနဲ့ လက္ခဏာရဲ့အကျိုးကိုပဲ
သိကြတာဖြစ်တယ်။ အဲသည်လက္ခဏာတွေ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းရဲ့အကြောင်း
ကို ရှေးအခါကစပြီး ဘယ်သူမှ မသိခဲ့ကြဘူး ရဟန်းတို့’
‘အဲသည်လက္ခဏာတွေရဲ့အကြောင်း နာကြားလိုပါတယ်ဗုဒ္ဓအသျှင်’
‘ကောင်းပြီ၊ နာကြ ရဟန်းတို့ -
‘သုံးဆယ်နှစ်ပါးထဲက ပဌမဖြစ်တဲ့ ‘ခြေချညီမှု (သုပ္ပတိဌိတပါဒ)
လက္ခဏာ’ကို ဖြစ်စေတဲ့ သုစရိုက်သုံးပါး၌လည်းကောင်း၊ ပေးကမ်းခြင်း၊ သီလ
ဆောက်တည်ခြင်း၌လည်းကောင်း ကုသိုလ်တရားတို့မှာ မဆုတ်မနစ်မြဲမြဲစွာ
ဆောက်တည်ခြင်း စတဲ့ ကံရဲ့ အကျိုးဝိပါက်တရားတွေ ဖြစ်ပွားရရှိတာပေါ့။
ဒုတိယ ‘ပါဒတလစက္က’ဖြစ်တဲ့ ‘ဖဝါးပြင်စက်ဝန်း’ဖြစ်တာကတော့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လူအများအကျိုးတွေဆောင်ပြီး၊ လူတွေလုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်မှုရဲ့ အမှတ်အသားပဲ။ အကျိုးကတော့ ကံအကျိုးအတိုင်း သိကြ။

တတိယ ‘အာယတပဏ္ဍိ’စတဲ့ လက္ခဏာသုံးပါးဖြစ်တဲ့ ဖနောင်ရှည်၊ လက်ချောင်းရှည်၊ ကိုယ်ဖြောင့်တာတွေကတော့ ‘ခိုက်ရန်၊ညှဉ်းဆဲရှောင်၊ လက်နက်ချ၊ ရှက်တတ်၊ သနားတတ်’တာတွေရဲ့ အမှတ်အသားတွေပဲ။

ဆဋ္ဌ ‘သတ္တုဿဒ’ လက်၊ခြေ၊ပုခုံး၊အသား သည်ခုနစ်ပါး ပြည့်တာက စားကောင်းသောက်ရာ ပေးလှူတတ်တာရဲ့ လက္ခဏာပဲ။

သတ္တမ၊ အဋ္ဌမ ‘မုဒုတုနဟတ္ထပါဒ၊ ဇာလဟတ္ထပါဒ’ နှုနယ်ပြီး ပိုက်ကွန်ပမာ အရေးကြောင်းရှိတာက ချီးမြှောက်မှုတရား ပြုထားသူရဲ့အမှတ်အသားပဲ။

နဝမ၊ ဒဿမ ‘ဥဿဒ်ပါဒ၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမ’ ဖမျက်မြင့်ပြီး၊ မွေးညှင်းအထက်ကော့တာက တရားပြတတ်၊ တရားနဲ့ လူများစီးပွားဆောင်တတ်တဲ့ လက္ခဏာပဲ။

ဧကဒသမ ‘ဇာဏီဇင်္ဂ’ ဇာဏီသလုံးမြင်းခေါင်းရှိတာက သင်ယူသူ မပန်းအောင် ပညာပို့ချတတ်တဲ့ သဘောလက္ခဏာပဲ။

ဒွါဒသမ ‘သုခမစ္ဆဝိ’ ချောမွေ့တဲ့ အရေအသားရှိတာက အမှန်တရား လိုလားရှာဖွေမှု ကံတရားရဲ့ အမှတ်အသားပဲ။

တေရသမ ‘သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏ’ တောက်ပတဲ့အဆင်း ရှိတာက အဝတ်ဟောင်း တောက်တောက်ပပ ပေးကမ်းတတ်လို့။

စုဒ္ဓသမ ‘ကောသောဟိတဝတ္ထဝုယျ’ အအိမ်ဆုံးတဲ့အင်္ဂါရှိတာက လူတွေကို အချင်းချင်း ညီညွတ်အောင် လုပ်ဆောင်မှုကံရှိသူရဲ့ လက္ခဏာပေါ့။

ပန္နရသမ၊ သောဠသမ ‘ပရိမဏ္ဍလ အနေဝနမဇ္ဇေပရိအသန’ ကိုယ်လုံးဝန်းပြီး လက်နှစ်ဖက်က ခါးမညွတ်ဘဲ ခူးနှစ်ဖက်ကို သုံးသပ်နိုင်မှု

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရှိတာကတော့ အလှူခံတို့အဆင့်ကိုသိပြီး အလှူခံနဲ့တန်တဲ့ အလှူကိုလှူ
တတ်မှုကံရဲ့ အမှတ်အသားလက္ခဏာ ဖြစ်တယ်။

သတ္တရသမ၊ အဋ္ဌရသမ၊ နဝါဒသမ ‘သီဟပုဗ္ဗလုကာယ’စတဲ့ သုံးပါး
ပြည့်တဲ့ ရှေ့ပိုင်းခြင်္သေ့ကိုယ်နဲ့တူမှု၊ လက်ပြင်နှစ်ဖက်ကြား အသားပြည့်မှု၊
လည်တိုင်လုံးမှုတွေဟာ လူတို့အတွက် လောက၊ဓမ္မ နှစ်ဌာနလုံးမှာ အားလုံး
တိုးတက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ-လို့ ရှာဖွေလိုလားနေမှု၊ ကုသိုလ်ကောင်း
မှုကံရဲ့ လက္ခဏာအမှတ်အသားပါ။

ဝိသတိမ ‘ရဿဂ္ဂသဂ္ဂိတာ’ အလွန်ကောင်းတဲ့ အာရုံခံကြောရှိတာက
သူများကို မညှဉ်းဆဲခြင်းကံရဲ့ လက္ခဏာပဲ။

ဧကဝိသတိမ၊ ဒွါဝိသတိမ ‘အဘိနီလနေတ္ထ ဂေါပခုမ’ မျက်လုံးညှိ၊
မျက်တောင်ကျော့ဖြစ်တာက လူအများအပေါ်မှာ အမျက်မပွား၊ မေတ္တာထား
ပြီး ရိုးသားမှုကံတွေရဲ့ လက္ခဏာပဲ။

တေဝိသတိမ ‘ဥဏှိသသီသ’ သင်းကျစ်ဆောင်းထားသလို ခေါင်းရှိ
တာက ပူညကြိယာဝတ္ထုပြုပြီး လူတွေရဲ့ ခေါင်းဆောင်ပြုမှုကံကြောင့် ဖြစ်တဲ့
အမှတ်အသား လက္ခဏာပဲ။

စတုဝိသတိမ၊ ပဉ္စဝိသတိမ ‘ဝိကေကလောမတာဥဏှာ’ မွေးညှင်း
တစ်ပင်ချင်း ပေါက်တာ၊ နဖူးမွေးနှုတ် ပေါက်တာက မမှန်စကားရှောင်၊ အမှန်
ဆောင်ပြီး အမှန်ချင်း အမှန် စေ့စပ်ပြီး၊ မြဲမြံယုံကြည်စရာ ပြောဆိုပြီး အလှည့်
စားကင်းမှုရဲ့ လက္ခဏာပဲ။

ဆဗ္ဗိသတိမ၊ သတ္တဗ္ဗိသတိမ ‘စတ္တာလီသ သမဒန္တ အဝိရဠဒန္တ’ သွား
လေးဆယ်ရှိပြီး၊ သွားမကျဲတာက ကုန်းစကား ရှောင်ရှားပြီး စေ့စပ်၍ပင်
ပေးတတ်မှုကံကြောင့် ဖြစ်တဲ့ လက္ခဏာတွေပဲ။

အဋ္ဌဝိသတိမ၊ နဝဝိသတိမ ‘ပဟုတဇိဝှာ ဗြဟ္မဿရာ’ လျှာလျင်တာ၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အသံငြိမ်တာ မှန်ကန်ပြီး နှစ်သက်ဖွယ်လည်းရှိတဲ့ အပြစ်ကင်းကင်း ချိုချို သာသာ စကားပြောတဲ့ လက္ခဏာပဲ။

တိသတိမ ‘သီဟဟန’ ခြင်္သေ့မေးရှိတာက မှတ်သားလောက်အောင် အကျိုးရှိစကားပြောကြားမှုကံရဲ့ အမှတ်လက္ခဏာပဲ။

ဧကတိသတိမ၊ ဗာတ္တိသတိမ ‘သမန္တ သုသုက္ကဒါဋ္ဌာ’ သွားညီပြီး အစွယ်ဖြူတာရဲ့ဖြစ်ကြောင်းကံက သမ္မာအာဇီဝနဲ့ အသက်မွေးမှုဖြစ်၊ ချိန်စဉ်း စဉ်းလဲကောက်ကျစ်မှု မရှိဘဲ၊ တန်စိုးလည်းမခံ အတုအပလည်းမပြု။ လူယက်၊ နှိပ်စက်ခြင်းလည်းမရှိ။ သည်ကံတွေပဲ။

ရဟန်းတို့သည်လက္ခဏာတွေဟာ သည်ကံတွေကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ငါ-ဟောခဲ့ပြီ။ သည်လက္ခဏာတွေရှိလျှင် အကျိုးတွေ သည်လို၊သည်လိုတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ။ သည်ကံတွေရဲ့ အကျိုးတွေက သည်လို၊သည်လိုတွေ ရှိလို့ပဲ။

သည်တော့ ရဟန်းတို့-

သည်လို၊သည်လိုအကျိုးတွေ ရ ချင်လျှင် သည်လက္ခဏာတွေ ရှိ အောင် လုပ်ရလိမ့်မယ်။ အဲသည်လက္ခဏာတွေရဲ့ ဖြစ်ကြောင်းကံတွေ လုပ် ကြဖို့ပဲ မဟုတ်ပါလား’

‘မှန်လှပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

D

၃၀။ ရာဇဂြိုဟ်၌ ဖခင်၏အဆုံးအမအတိုင်း ကျင့်နေသော
 သိင်္ဂီလလူငယ်အား ဘုရားဟောသောတရား
 ‘သူကြွယ်သား-စောစောစီးစီး အဝတ်၊ဆံပင်စိုတွေနဲ့ မြို့ပြင်ထွက်ပြီး
 အရပ်မျက်နှာတွေကို ဘာကြောင့် ရှိခိုးနေတာလဲ’
 ‘ဖခင်သေခါနီး မှာသွားတာအတိုင်း လုပ်တာပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်’
 ‘သူကြွယ်သား-အရိယာတို့အဆုံးအမမှာ ရှိခိုးအပ်တဲ့အရပ်ခြောက်
 ပါးဟာ သည်အရပ်တွေ မဟုတ်ဘူး။ ရှိခိုးတာလည်း သည်လို မဟုတ်ဘူး’
 ‘ဘယ်အရပ်တွေဆိုတာ ဟောပြောပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်’
 ‘အရှေ့အရပ်ဖြစ်တဲ့ မိဘ၊ တောင်အရပ်ဖြစ်တဲ့ ဆရာ၊ အနောက်
 အရပ်ဖြစ်တဲ့ သားမယား၊ မြောက်အရပ်ဖြစ်တဲ့ အဆွေအမျိုး၊ အောက်အရပ်
 ဖြစ်တဲ့ အလုပ်သမား၊ အထက်အရပ်ဖြစ်တဲ့ ရဟန်းသူတော်စင်ပဲ’ သူကြွယ်
 သား’
 ‘ရှိခိုးရမယ့် အရိယာတို့အဆုံးအမ အရပ်တွေ မှတ်မိပါပြီ အသျှင်’
 ‘သူကြွယ်သား၊ ရှိခိုးထိုက်အောင် နေထိုင်ပုံနဲ့၊ ရှိခိုးပုံကိုလည်း မှတ်
 သားထိုက်တယ်’
 ‘မှတ်သားလိုပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’
 ‘သူကြွယ်သား၊ ရှိခိုးထိုက်အောင် မကောင်းမှု တစ်ဆယ့်လေးပါး
 ရှောင်ရှားဖို့ လိုတယ်။’
 ‘အဲသည် ရှောင်ရှား ကင်းစင်စေရမယ့် မကောင်းမှုတစ်ဆယ့်လေးပါး
 က ဘာတွေပါလဲ အသျှင်’
 ‘ကံဆိုး လေးပါး၊ အဂတိလိုက်မှု လေးပါးနဲ့ စည်းစိမ်ပျက်ကြောင်း
 ခြောက်ပါး၊ ပေါင်း တစ်ဆယ့်လေးပါးပါပဲ’
 ‘ကံဆိုးလေးပါးကို မှတ်သားပါရစေအသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သတ်မှု၊ ခိုးမှု၊ လိမ်မှု၊ ကာမမှားမှု’ ပဲ’
 ‘အဂတိလေးပါးကကော ဘုရား’
 ‘ဆန္ဒာ၊ ဒေါသာ၊ ဘယာ၊ မောဟာဂတိတွေပဲ’
 ‘စည်းစိမ်ပျက်ကြောင်း၊ ခြောက်ပါးလည်း နာပါရစေအသျှင်’
 ‘မူးမေ့အောင် သောက်စားခြင်း၊ အခါမဲ့ ခရီးသွားခြင်း၊ ပွဲလမ်းလိုက်
 စားခြင်း၊ လောင်းကစား မူးယစ်ခြင်း၊ မိတ်ဆွေယုတ်ပေါင်းခြင်း၊ ပျင်းရိခြင်း’ပဲ
 သူကြွယ်သား’
 ‘မူးမေ့အောင် သောက်စားလျှင် ဘာအပြစ်တွေ ဖြစ်ပါမလဲ အသျှင်’
 ‘စီးပွားပျက်၊ ရန်များ၊ ရောဂါရ၊ သိက္ခာကျ၊ အရှက်ပြ၊ ဉာဏ်ထိုင်း’-
 သည်ခြောက်ပါး ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေ အပြစ်တွေ မဟုတ်လား’
 ‘ဟုတ်ပါတယ်အသျှင်၊ အခါမဲ့သွားတဲ့အပြစ်ကကော ဘုရား’
 ‘ကိုယ့် လုံခြုံရေးပျက်၊ သားမယား လုံခြုံရေးပျက်၊ ဥစ္စာနှစ် လုံခြုံရေး
 ပျက်၊ မလုံခြုံတော့လျှင် ဟိုထင်သည်ထင်လုပ်၊ ထင်တော့ စွပ်စွဲ၊ စွပ်စွဲတဲ့အ
 တိုင်း မဟုတ်တော့ ဆင်းရဲ’- သည်ခြောက်ပါးပဲ’
 ‘ပွဲလမ်းလိုက်စားပြစ်လည်း မှတ်သားလိုပါတယ် အသျှင်’
 ‘ဘယ်မှာ ကပွဲရှိသလဲ၊ ဆိုပွဲ၊ တီးပွဲ၊ ဟောပွဲ၊ ဂုဏ်ပြပွဲ၊ စည်တီးပွဲ ရှိ
 သလဲ၊ တသွားထဲသွားရတဲ့ သည်ခြောက်ပါးပဲ’
 ‘လောင်းကစားယစ်မူးခြင်း အပြစ်ကကော အသျှင်’
 ‘ရန်များ၊ စိတ်လှုပ်ရှားပူပန်၊ စီးပွားပျက်၊ တရားရုံးမှာ သိက္ခာကျ၊
 မိတ်ဆွေမလေးစား’- သည်ခြောက်ပါးပဲ’
 ‘မိတ်ဆွေယုတ်အပြစ်လည်း မိန့်ကြားပါဦး ဗုဒ္ဓအသျှင်’
 ‘လောင်းကစားကျူး၊ ကာမလိုက်စားကျူး၊ သေသောက်ကျူး၊ ဇိမ်တပ်
 မှု၊ လှည့်စားတတ်မှု၊ အနိုင်အထက်ပြုတတ်မှု’-သည်ခြောက်ပါးပါပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ပျင်းရိမှုအပြစ်လည်း နာလိုပါတယ်ဘုရား’

‘အေးလွန်းတယ်ဆိုပြီး ဘာမှမလုပ်၊ ပူလွန်း၊ စောလွန်း၊ နောက်ကျလွန်း၊ ဝ-လွန်း၊ ဆာလွန်း’ဆိုပြီး ဘာမှမလုပ်တာပဲ၊ သည်ခြောက်ပါးပေါ့။

သူကြွယ်သား၊ သည်မှာ ဆက်လက်ပြီး မိတ်ဆွေတု လေးယောက်နဲ့ မိတ်စစ်လေးယောက်ကိုလည်း သိထားထိုက်တယ်’

‘မိတ်တုလေးယောက်က ဘယ်လိုတွေလဲ အသျှင်’

‘ယူသာ ယူတတ်သူ၊ နှုတ်ကသာ ပေးတတ်သူ၊ အကြိုက်ပြောတတ်သူ၊ ပျက်စီးကြောင်းအတွက် အဖော်ဖြစ်သူ’ ပေါ့’

‘မိတ်စစ်ကကော ဘုရား’

‘ကျေးဇူး ပြုတတ်သူ၊ ဆင်းရဲချမ်းသာ အမျှယူသူ၊ အကျိုး ပြုတတ်သူ၊ အမြဲ ကြင်နာတတ်သူ’ပေါ့’

‘ကျင့်ဝတ် တစ်ဆယ့်လေးပါးနဲ့ အဲသည်ကဆက်ပြီး မိတ်ဆွေအတု၊ အစစ်တွေ မှတ်သားပြီးပါပြီ အသျှင်၊ ရှိခိုးအပ်တဲ့ အရပ်ခြောက်ပါးကို ရှိခိုးပုံ ပြပါတော့အသျှင်’

‘သူကြွယ်သား၊ သင့်ကို အဲသည်အရပ်ခြောက်ပါး ရှိခိုးပုံကို ပြမယ်’

‘အရှေ့အရပ်ဖြစ်တဲ့ မိဘကို ဘယ်လိုရှိခိုးရပါ့မလဲ အသျှင်’

‘မိဘကို ပြစုမွေးမြူမှု။ မိဘကိစ္စ ဆောင်ရွက်မှု။ မိဘအဆုံးအမ နာခံမှု။ မိဘကွယ်လွန်လျှင်ပင် အထိမ်းအမှတ်ပြု ပူဇော်ဂုဏ်ပြုမှု’ပဲ သူကြွယ်သား။ သည်လိုရှိခိုးမှုပြုလျှင် အကျိုးငါးပါးရတယ်။ ‘မကောင်းမှုကို တားပေးတာ ခံရတယ်။ ကောင်းရာ ညွှန်ပြတာ ခံရတယ်။ အတတ်သင်ပေးတာ ခံရတယ်။ အမွေပေးတာ ခံရတယ်။ အိမ်ထောင်ထိမ်းမြားပေးတာ ခံရတယ်’

‘တောင်အရပ်ဖြစ်တဲ့ ဆရာကိုကော ဘယ်လိုရှိခိုးရမလဲ အသျှင်’

‘လေးစားရမယ်၊ ချဉ်းကပ်ရမယ်၊ နာယူရမယ်၊ ပြုစုရမယ်၊ သင်ယူရမယ်’၊ သည်ငါးပါးပေါ့။ ဒါတွေ အကျိုးကတော့ ‘အဆုံးအမ၊ သင်သင့်တာ၊ အညွှန်အပြ၊ သင်ပေးခံရ၊ မိတ်ကောင်းဆက်ပေးခံရ၊ အစောင့်အရှောက်ခံရ’ တာတွေပဲ’

‘အနောက်အရပ်ဖြစ်တဲ့ သားမယားကို ရှိခိုးပုံ အမိန့်ရှိပါအသျှင်’

‘အမြတ်တနိုး ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုမှု၊ မနှိမ့်ချမှု၊ တခြားမိန်းမနဲ့ မပျော်ပါးမှု၊ စားဖို့ဆောင် လွှဲအပ်မှု၊ အဝတ်တန်ဆာပေးမှု’-ပဲ။ ဒါရဲ့အကျိုးကတော့ ‘အိမ်ကိစ္စကြီးငယ်ကို စီစဉ်တယ်၊ ဆွေမျိုးတွေကို ချီးမြှောက်တယ်၊ ကိုယ်ကလွဲ တခြားမဖောက်ပြားဘူး၊ ဥစ္စာစုတယ်၊ မပျင်းရိဘူး’

‘မြောက်အရပ်ဖြစ်တဲ့ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟကို ဘယ်လိုရှိခိုးရပါမလဲ’

‘စွန့်ကြပေးကမ်းမှု၊ ချစ်စဖွယ် ပြောဆိုမှု၊ အကျိုးဆောင်မှု၊ မိမိနဲ့ထပ်တူ ဆက်ဆံမှု၊ မချွတ်မယွင်း ပြောဆိုမှု’-ပဲ။ ဒါရဲ့အကျိုးက ‘ပစ္စည်းစောင့်ရှောက်ခံရ၊ လူ စောင့်ရှောက်ခံရ၊ ကြောက်စရာအတွက် အားကိုးရ၊ ဘေးဖြစ်လည်း အကူရ၊ သားစဉ်မြေးဆက် တုံ့ပြန်ချီးမြှောက်ခံရ’-တာတွေပဲ’

‘အောက်အရပ်ဖြစ်တဲ့ အလုပ်သမားတို့ကို ဘယ်လိုရှိခိုးမလဲ အသျှင်’

‘နိုင်တာကိုသာ လုပ်စေခြင်း၊ ကျွေးမွေးခြင်း၊ မကျန်းမာလျှင် စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ စားကောင်းသောက်ဖွယ်ရလျှင် ခွဲဝေပေးခြင်း၊ အားလပ်ခွင့်နဲ့ အဝတ်အစားကို ဆုအဖြစ်ပေးခြင်း’။ ဒါတွေအကျိုးက ‘အလုပ်သမား ဦးစွာထ၊ နောက်မှအိပ်၊ ပေးမှ ယူ၊ အမှု မခို၊ ကျေးဇူးသိ’-ဆိုတာပဲ’

‘အထက်အရပ်ဖြစ်တဲ့ ရဟန်းသူတော်စင်ကို ဘယ်လို ရှိခိုးရမှာပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘မေတ္တာထားပြီး ကာယကံ၊ဝစီကံ၊မနောကံ ပြုမှု၊ လိုတာတောင်းဖို့ ခွင့်ပြုမှု၊ ဆွမ်းအစစ လိုအပ်ရာရာတတ်နိုင်သမျှ ပြုစုမှု’။ အကျိုးကတော့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘မကောင်း အတားခံရ၊ အကောင်းသွင်းခံရ၊ အစောင့်အရှောက်ခံရ၊ တရား နာရ၊ နာဘူးတဲ့တရား မေးမြန်းရ၊ မြင့်မြတ်ဖို့လမ်း အပြခံရ’ တာတွေပဲ’

‘အသျှင်ဘုရား- အရိယာတို့ရဲ့ အရပ်ခြောက်ပါး ညွှန်ပြပုံနဲ့ ရှိခိုးပုံ ကြားရတာက အားရလှပါတယ် အသျှင်။ တပည့်တော် အသျှင်ဘုရားကို နောက်နောင် အမြဲဆည်းကပ်ပါတော့မယ်။ အဲသည်အတိုင်း မှတ်ပါ ဗုဒ္ဓ အသျှင်’

D

၃၁။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စတုမဟာရာဇိကတရား

‘ရဟန်းတို့ -ရှေးက အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ငါ-တွေ့ထိ ဝင်စား ကြည့်မိတယ်။ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်လုံး လင်းနေအောင် ဝင်စားရတာ’

‘ဘယ်လိုအကြောင်းအရာပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘စတုမဟာရာဇိကာတို့ အကြောင်းပါပဲ’

‘အဲသည် မဟာရာဇာကြီးတွေက ဘယ်ကပါလဲအသျှင်’

‘အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ ကျွန်းအရပ် တွေကပဲ’

‘နာမည်တွေကကော အသျှင်’

‘အရှေ့မဟာရာဇိက-က ‘ဓတရဋ္ဌ’၊ တောင်က ‘ဝိရုဋ္ဌက’၊ အနောက် က ‘ဝိရုပက္ခ’၊ မြောက်က ‘ကုဝေရ’- သည်လိုအမည်ရှိတယ်။ အရှေ့မဟာရာ ဇာတို့ ပြည်ကိုတော့ ကချေသည်၊ သီချင်းသည်မျက်နှာတွေလို့ နာမည်ကျော် ကြား လူသိများတယ်။ တောင်က မဟာရာဇာတို့ပြည်ကတော့ လူတွေက ‘ကုမ္ဘဏ်’လို့ခေါ်တဲ့ လူကြမ်းတွေလို့ သိကြတယ်။ အနောက်က မဟာရာဇာတို့ ပြည်က လူတွေကတော့ ‘နာဂ’လူတွေ ဖြစ်တယ်။ မြောက်က မဟာရာဇာတို့

ပြည်ကတော့ လူထွားကြီးတွေ ကြောက်စရာလူတွေကို အစေအပါးလူအဖြစ် သိကြတယ်’

‘သူတို့ဟာ ဘုရားတရားကို လေးစားကြပါရဲ့လား အသျှင်’

‘တချို့က လေးစားတယ်။ တချို့က မလေးစားဘူး ရဟန်းတို့’

‘အကြီးအကဲနဲ့ သားသမီးတွေကကော အသျှင်’

‘အဲဒါတွေက လေးစားကြပါတယ်။ အဝေးကပဲ လေးစားရတာပေါ့’

‘သူတို့က လူတွေကို အနှောင့်အယှက် မပေးဘူးလား’

‘ပေးတာပေါ့’

‘သူတို့လူကြီးတွေကကော သည်လိုတွေ ခွင့်ပြုပါ့မလား’

‘မပြုဘူး’

‘နှောင့်ယှက်လျင် သူတို့လူကြီးကို တိုင်ရမှာပေါ့ဘုရား’

‘တိုင်ရတာပဲ’

‘တပည့်တော်တို့ အဲသည်ရောက်သွားလို့ အနှောင့်အယှက်ခံရလျင် သူတို့ မဟာရာဇိကကိုပဲ တိုင်တည်ရမှာပဲလားဘုရား’

‘ဒါပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူတို့တိုင်းပြည်တွေနဲ့ သူတို့လူကြီးတွေ ရှိသေးမလား၊ မရှိတော့ဘူးလား မဆိုနိုင်ဘူး။ တကယ်လို့ အဲသည်ရောက်သွားလို့များ အနှောင့်အယှက်ခံရလျင်၊ အဲသည် မဟာရာဇာတွေလည်း ရှိသေးလျင် ‘ငါ-ဟာ ဘုရားတပည့်’-လို့ ပြောဆိုတိုင်ကြားရမှာပဲ’

‘သည်လိုဆိုလျင် အဲသည် မဟာရာဇာတွေနဲ့ အခြံအရံတွေကို သူ့အရပ်အလျောက် တပည့်တော်တို့ မှတ်သားထားမှပဲ’

‘အေး-ဟောခဲပြီးတာအတိုင်း မှတ်ထားကြ။ မမေ့အောင်လည်း ဆောင်ထားကြ’

D

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၂။ ပါဝါပြည်သား မလ္လာမင်းတို့မင်းကွန်းသစ်၌ ရဟန်းတို့အား
ရှင်သာရိပုတြာဟောသောတရား

‘သာရိပုတြာ-ရဟန်းတွေ လန်းလန်းဆန်းဆန်း ရှိနေတယ်။ မလ္လာ
မင်းတို့လည်း ပြန်ကုန်ကြပြီ။ ငါလည်း သူတို့တရားဟောတာ နောက်ကျော
တက်တယ်။ ရဟန်းပရိသတ်ကို တရားစား ထင်စေလိုက်ဦး’

‘ကောင်းလှပါပြီ မြတ်စွာဘုရား’

‘ငါ့ရှင်တို့- ကြားကြပြီးဖြစ်တဲ့အတိုင်း မကြာခင်က နိဂန္ထသေပြီး၊
သူတပည့်တွေ သူ့ဓမ္မဝိနယမှာ ငြင်းခုံနဲ့ကွဲပြဲကြပြီး အကြည်ညိုတန်ကုန်ကြ
ပြီလို့ သိရတယ်။ သည်လိုဖြစ်တာဟာ ဓမ္မဝိနယကလည်း ဓမ္မဝိနယပဲ-လို့
ပြောရမယ်။

ငါတို့ ဘုရားသျှင်ရဲ့ ‘ဓမ္မဝိနယ’ကတော့ သည်လိုဖြစ်ဖို့ မဟုတ်ဘူး။
ငြိမ်းအေးဖို့ ဖြစ်လို့ပဲ။ ဒါကြောင့် လူအများ အကျိုးစီးပွားဖြစ်ဖို့ သည်တရားကို
အညီအညွတ် ရွတ်ဆိုကြမှပဲ’

အညီအညွတ်ရွတ်ဆိုအပ်တဲ့ ဘုရားဟောထားတဲ့ -

တစ်ပါးတည်းအဖို့ရှိတဲ့တရား နှစ်ပါး၊

‘အာဟာရမှာ သတ္တဝါအားလုံးတည်တယ်’-ဆိုတာရယ်၊ ‘သတ္တဝါ
တွေ ကံမှာတည်တယ်’-ဆိုတာပဲ”။

နှစ်ပါးစုတရား သုံးဆယ့်သုံးပါး-

၁ - နာမ်၊ ရုပ်။

၂ - အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ။

၃ - သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ။

၄ - အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ။

၅ - ဆုံးမခက်ခြင်း၊ မိတ်ဆွေယုတ်ရှိခြင်း။

၆ - ဆုံးမလွယ်ခြင်း၊ မိတ်ကောင်းရှိခြင်း။

၇ - အာပတ်မှာ လိမ္မာခြင်း၊ အာပတ်မှ ထခြင်း။

၈ - သမာပတ်မှာ လိမ္မာခြင်း၊ သမာပတ်မှထခြင်း၊ အစရှိတာတွေပဲ။

သုံးပါးစုတရား ခြောက်ဆယ်။

လေးပါးစုတရား ငါးဆယ်။

ငါးပါးစုတရား နှစ်ဆယ်ခြောက်။

ခြောက်ပါးစုတရား နှစ်ဆယ်နှစ်။

ခုနစ်ပါးစုတရား တစ်ဆယ်လေး။

ရှစ်ပါးစုတရား တစ်ဆယ်တစ်။

ကိုးပါးစုတရား ခြောက်။

ဆယ်ပါးစုတရား ခြောက်။

ငါ့ရှင်တို့ - အကျယ်ကို နောင် သံဂါယနာတင်ကြသူတွေ
စုထားတာတွေနဲ့ သိကြရမယ်။ ဒါတွေ ဘုရားဟောပြီးတွေပဲ’

D

၃၃။ စမ္မာမြို့၊ ဂဂ္ဂရာရေကန်အနီး၌ ရဟန်းတို့အား
 ရှင်သာရိပုတြာဟောသော ဘုရားဟောပြီးသောတရား ညွှန်ပြချက်
 ‘ငါ့ရှင်တို့-မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတဲ့ အနှောင်အဖွဲ့က လွတ်
 ကြောင်း တရားတွေကို ဟောပြောမယ်။ ဒါတွေကို ဘုရားဟောပြီးသားတွေ
 ဖြစ်လို့ အကျဉ်းပဲ ဟောမယ်။ အကျယ်ကို နောင်အခါ သံဂါယနာတင်ကြတဲ့
 အခါ စုကြလိမ့်မယ်။ နောင်သားတို့ကို သည်လို ညွှန်ခဲ့ရမယ်-

တစ်ပါးစုတရား ဆယ်ပါး။

နှစ်ပါးစုတရား ဆယ်ပါး။

သုံးပါးစုတရား ဆယ်ပါး။

လေးပါးစုတရား ဆယ်ပါး။

ငါးပါးစုတရား ဆယ်ပါး။

ခြောက်ပါးစုတရား ဆယ်ပါး။

ခုနစ်ပါးစုတရား ဆယ်ပါး။

ရှစ်ပါးစုတရား ဆယ်ပါး။

ကိုးပါးစုတရား ဆယ်ပါး။

ဆယ်ပါးစုတရား ဆယ်ပါးတို့ပဲ ငါ့ရှင်တို့’

D

မဟာပေါဠက

ဆုတ်ဆုတ်လှုပ်လှုပ်ဆုတ်ဆုတ်လှုပ်လှုပ်

သုရားသုရား

ဓမ္မဝိဟာရီ ရှင်ဉာဏ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
	မာတိကာ မဟာပေါဋ္ဌက အမြင့်ဆုံးလူ့ဂုဏ်ရည်သိက္ခာလမ်းညွှန် ဘုရားတရား ဒုတိယအစု၊ အပိုင်း(၁)	၁၇၃
၃၄။	ဥက္ကဋ္ဌမြို့၊ သုဘဂတောအုပ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား	၁၈၃
၃၅။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝ ခပ်သိမ်းတရား	၁၈၄
၃၆။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓမ္မ အမွေတရား	၁၈၅
၃၇။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဇာဏုသောဏီပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟော သော ကြောက်စရာတရား	၁၈၆
၃၈။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရှင်မောဂ္ဂလာန်အား ရှင်သာရိပုတြာ ဆွေးနွေးသော ချေးညှော်တရား	၁၈၇
၃၉။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လိုလား ဖွယ်တရား	၁၈၈
၄၀။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဝတ် ပမာတရား	၁၈၉
၄၁။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရှင်မဟာစုန္ဒအား ဘုရားဟောသော ကိလေသာခေါင်းပါးမှုတရား	၁၉၀

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၄၂။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ရှင်သာရိပုတြာဟောသော အမြင်မှန်တရား	၁၉၂
၄၃။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းများအား ဘုရားဟောသော ငြိမ်းချမ်းသူလေးမျိုးတရား	၁၉၃
၄၄။	ဝေသာလီပြည် အပရတောအုပ်၌ ရှင်သာရိပုတြာအား ဘုရားဟောသော ခြင်္သေ့ဟောက်တရား	၁၉၄
၄၅။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒုက္ခတုံ့တရား	၁၉၆
၄၆။	ကပိလဝတ် နိဂြောဓာရုံ၌ မဟာနာမ်အား ဘုရားဟောသော ဒုက္ခအစုအဝေး တရား	၁၉၇
၄၇။	ဘဂ္ဂတိုင်း၊ သံသုမာရဂီရိမြို့၊ ဘေသကဠပဲစဉ်းငုံတော၌ ရဟန်းတို့အား ရှင်မောဂ္ဂလာန်ဟောသော မှန်းဆတရား	၁၉၈
၄၈။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စိတ်ရှုပ်တရား	၁၉၉
၄၉။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နေရာတရား	၂၀၀
၅၀။	ကပိလဝတ်ပြည် နိဂြောဓာရုံ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲယန္တရားတရား	၂၀၀
၅၁။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကြံနှစ်ပါးတရား	၂၀၂

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၅၂။	သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စဉ်းစားမှု ပုံသဏ္ဌာန်တရား	၂၀၃
၅၃။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ မောလိယဖဂ္ဂုဏပါဝင်သည့် ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှပုံတရား	၂၀၄
၅၄။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အရိဋ္ဌနှင့် ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အလမ္ဘာယံတရား	၂၀၅
၅၅။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရှင်ကုမာရကဿပအား ဘုရားဟောသော တောင်ပို့တရား	၂၀၆
၅၆။	ရာဇဂြိုဟ် အန္ဓဝန်တော်၌ ရှင်ပုဏ္ဏအား ရှင်သာရိပုတြာဟောသောတရား	၂၀၈
၅၇။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စိုက်ခင်းတရား	၂၀၉
၅၈။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဒမ္မကပုဏ္ဏားကျောင်းနေ ရဟန်းများအား ဘုရား ဟောသောတရား	၂၁၀
၅၉။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဇာဏုသောဏီပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော ဆင်ခြေရာတရား	၂၁၁
၆၀။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ရှင်သာရိပုတြာဟောသော ဆင်ခြေရာတရား	၂၁၂
၆၁။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အနှစ်သာရကြီးတရား	၂၁၄

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၆၂။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ပိင်္ဂလကောစ္စပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟော သော အနှစ်ပမာတရား	၂၁၅
၆၃။	ဂေါသိင်္ဂအင်ကြင်းတော၌ ရှင်အနုရုဒ္ဓ၊ နန္ဒိယနှင့် ကိမ္ဗိလတို့အား ဘုရားဟောသောတရား	၂၁၇
၆၄။	ဂေါသိင်္ဂအင်ကြင်းတော၌ ရှင်သာရိပုတြာ၊ ကဿပ၊ မောဂ္ဂ လာန်၊ အနုရုဒ္ဓ၊ ရေဝတ၊ အာနန္ဒာတို့အား ဘုရားဟောသော တရား	၂၁၈ ၂၁၉
၆၅။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နွား ကျောင်းသားတရား	၂၂၀
၆၆။	ဝဇ္ဇီတိုင်း ဥက္ကဏ္ဍလမြို့၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းပေါ်၌ ရဟန်းများအား ဘုရားဟောသော နွားကျောင်းသားတရား	၂၂၂
၆၇။	ဝေသာလီ၊ မဟာဝုန်တော ကုဋ္ဌာဂါရသာလပြဿဒိကျောင်း အနီး သစ်ပင်အောက်၌ သစ္စကသူတော်စင်အား ဘုရားဟော သောတရား	၂၂၃
၆၈။	ဝေသာလီ၊ မဟာဝုန်တော ပြဿဒိကျောင်း၌ သစ္စကအား ဘုရားဟောသော တရား	၂၂၄
၆၉။	သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံ၌ ရှင်မောဂ္ဂလာန်အား ဘုရားဟောသော တဏှာကုန်တရား	၂၂၅
၇၀။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ သာတိရဟန်းနှင့် အခြားရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တဏှာကုန်ရေးတရား	၂၂၆

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၇၁။	အင်္ဂတိုင်း၊ အဿပုရနိဂုံး၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား	၂၂၇
၇၂။	အင်္ဂတိုင်း၊ အဿပုရရွာမ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား	၂၂၉
၇၃။	ကောသလတိုင်း၊ သာလရွာ၌ ရွာသားများအား ဘုရားဟော သောတရား	၂၃၀
၇၄။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဝေရဉ္ဇ ရွာသား ပုဏ္ဏားတို့အား ဘုရား ဟောသောတရား	၂၃၂
၇၅။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရှင်သာရိပုတြာအား အရှင်မဟာကောဠိ က ဆွေးနွေးချက်	၂၃၄
၇၆။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ ဝိသာခါဥပါသကာအား ရဟန်းမဓမ္မဒိန္နာ ဟောသော တရား	၂၃၆
၇၇။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နေထိုင် မှုလေးမျိုးတရား	၂၃၇
၇၈။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရှောင် သင့်တရား	၂၃၈
၇၉။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စူးစမ်းမှု တရား	၂၅၂
၈၀။	ကောသမ္ဘိ၊ ယောသိတာရုံကျောင်း၌ ရန်ဖြစ်ကြသော ရဟန်း များအား ဘုရားဟောသောတရား	၂၄၁

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၈၁။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗြဟ္မာ တရား	၂၄၂
၈၂။	ဘဂ္ဂတိုင်း၊ သံသုမာရဂီရိမြို့၊ ဘေသကဠပဲစဉ်းငုံတော၌ အရှင် မောဂ္ဂလာန်ခြောက်ခြားမှု	၂၄၃
	မဟာပေါဋ္ဌက အမြင့်ဆုံးလူ့ဂုဏ်ရည်သိက္ခာလမ်းညွှန် ဘုရားတရား ဒုတိယအစု၊ အပိုင်း(၂)	
၈၃။	စမ္မာမြို့၊ ဂဂ္ဂရာရေအိုင်အနီး ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကြာမီက ပြန်သွားကြသည့် ကန္တရကသူတော်စင်နှင့် ဆင်	၂၄၅
	ထိန်းသမား ပေယတို့နှင့် ပြောဆိုခဲ့ကြသည့် အကြောင်းအရာ	၂၄၆
၈၄။	ဓမ္မာလီပြည် ဝေဠုဝရွာငယ်၌ အဋ္ဌကမြို့မှလာသော ဒသမ သူကြွယ်အား ရှင်အာနန္ဒာဟောသောတရား	၂၄၇
၈၅။	ကပိလဝတ်၊ သာကီဝင်တို့၏ မင်းကွန်းသစ်ဖွင့်ပွဲ၌ သာကီဝင်တို့ အား ရှင်အာနန္ဒာ ဟောသောတရား	၂၄၉
၈၆။	ဘဂ္ဂတိုင်း၊ အင်္ဂဇနပုဒ် အာပဏရွာမကြီးအနီး တောတွင်း၌ လမ်းလျှောက်လာနေသော ပေါတလိယသူကြွယ်အား ဘုရား	၂၅၀
	ဟောသော တရား	၂၅၁
၈၇။	ရာဇဂြိုဟ် အဗ္ဗာရာမ၌ ဇီဝကအား ဘုရားဟောသော အသား	၂၅၂

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၈၈။	စားတရား နာဠန္ဒမြို့ ပါဝါရိကသရက်ခြံ၌ ဥပါလိသုက္ကယ်အား ဘုရား ဟောသောတရား	၂၅၃
၈၉။	ကောလိယတိုင်း၊ ဟလိဒ္ဒဝသနရွာမ၌ သေနိယနှင့် ကောလိယ ၏သား ပုဏ္ဏတို့အား ဘုရားဟောသော တရား	၂၅၅
၉၀။	ရာဇဂြိုဟ်၊ အဘယမင်းသားအိမ်၌ အဘယမင်းသားအား ဘုရားဟောသော တရား	၂၅၆
၉၁။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာ အများ တရား	၂၅၇
၉၂။	ကောသလတိုင်း၊ သာလပုဏ္ဏားရွာ၌ ရွာသားများအား ဘုရား ဟောသောတရား	၂၅၈
၉၃။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း အမွလဋ္ဌိကပြဿဒ်၌ ရာဟုလာ အား ဘုရားဟောသောတရား	၂၅၉
၉၄။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရာဟုလာအား ဘုရားဟောသောတရား	၂၆၂
၉၅။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ မာလုကျုပ္ပတ္တရဟန်းအား ဘုရားဟော သော ဘုရားမဖြေတရားနှင့် ဘုရားဖြေတရား	၂၆၂
၉၆။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ မာလုကျုပ္ပတ္တအား ဘုရားဟောသော အောက်သံယောဇဉ်တရား	၂၆၃
၉၇။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဘဒ္ဒါလိရဟန်းအား ဘုရားဟောသော တရား	၂၆၄

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၉၈။	အင်္ဂုတ္တရတိုင်း အာပဏဇ္ဈာမတောတွင်း၌ အရှင်ဥဒါယိအား ဘုရား ဟောသောတရား	၂၆၅
၉၉။	စာတုမရွာ သျှစ်သျှားတော၌ ရှင်သာရိပုတြာနှင့် မောဂ္ဂလာန်တို့ အား ဘုရားဟောသော တရား	၂၆၆
၁၀၀။	ကောသလတိုင်း နဠကပါနရွာအနီး ပေါက်တော၌ အနုရုဒ္ဓါ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ကိမ္ဗိလ၊ဘဂ္ဂ၊ကောဏ္ဍည၊ရေဝတ၊အာနန္ဒာစသည် ထင် ရှားသော ရဟန်းဖြစ်စပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဘုရားဟောသောတရား	၂၆၈
၁၀၁။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ တောကျောင်းနေ ရဟန်းဖြစ်သော ဂေါလိယာနိရဟန်းနှင့် ရဟန်းများအား ရှင်သာရိပုတြာဟော သော တရား	၂၆၉
၁၀၂။	ကာသိတိုင်း၊ ကိဇ္ဇာဂီရိရွာမ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား	၂၇၀
၁၀၃။	ဝေသာလီတောအတွင်း ကုဋ္ဌာဂါရမ္ပ ဆွမ်းခံကြွရင်း သရက်ဖြူ ပင်ကျောင်း၌ ဝစ္ဆသုတော်စင်အား ဘုရားဟောသောတရား	၂၇၁
၁၀၄။	သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ ဝစ္ဆသုတော်စင်အား ဘုရားဟောသော တရား	၂၇၃
၁၀၅။	ရာဇဂြိုဟ်၊ဝေဠုဝန်၌ ဝစ္ဆသုတော်စင်အား ဘုရားဟောသော တရား	၂၇၅
၁၀၆။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင် ဝက်တူးလှိုက်၌ လက်သည်းရှည် သုတော်စင်အား ဘုရားဟောသောတရား	၂၇၆

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၁၀၇။	ကုရုတိုင်း၊ ကမ္မာသဓမ္မရွာမ ဘာရဒွါဇအနွယ်ဝင် ပုဏ္ဏား၏ မီးတင်းကုပ်၌ ဘာရဒွါဇနှင့် ဧည့်သည် မာဂဏ္ဍိယသူတော်စင် တို့အား ဘုရားဟောသောတရား	၂၇၈
၁၀၈။	ကောသမ္ဗိပြည် နတ်တူးအိုင် မိလက္ခူဂူ၌ သန္ဓကသူတော်စင် အား ရှင်အာနန္ဒာ ဟောသောတရား	၂၇၉
၁၀၉။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်မှ ဆွမ်းခံအထွက် အချိန်စောသဖြင့် ဥ ဒေါင်းကျွေးခြံ၌ အန္ဓဘာရ၊ ဝရဓရ၊ သကုလုဒါယီ သူတော်စင် များအား ဘုရားဟောသောတရား	၂၈၀
၁၁၀။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ပဉ္စကင်္ဂလက်သမားကြီးအား ဘုရား ဟောသော တရား	၂၈၂
၁၁၁။	ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ ဝေဠုဝန်မှ ကြွလာပြီး ဥဒေါင်းကျွေးခြံ၌ သကုလု ဒါယီအား ဘုရားဟောသောတရား	၂၈၃
၁၁၂။	သာဝတ္ထိ ဇေတဝန်၌ ဝေခနသသူတော်စင်အား ဘုရားဟော သောတရား	၂၈၄
၁၁၃။	ကောသလတိုင်းအတွင်း လမ်းခရီးတစ်နေရာ၌ အနားယူလျက် အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော တရား	၂၈၆
၁၁၄။	ကုရုတိုင်း၊ ထုလ္လကောဌိကရွာမ မိဂစီရဉယျာဉ်၌ ကောရဗျမင်း အား ရှင်ရဋ္ဌပါလဟောသောတရား	၂၈၇
၁၁၅။	မိမိလာပြည်၊ မဃဒေဝသရက်ခြံ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟော သောတရား	၂၈၈

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၁၁၆။	မရုရပြည်၊ (လက်ပန်တော)နွားမြေရင်းတော၌ အဝန္တိမြေး မရုရ အား အရှင်မဟာကဏ္ဍာန ဟောသောတရား	၂၈၉
၁၁၇။	ဘဂ္ဂတိုင်း၊ သံသုမာဂီရိမြို့၊ ဗောဓိမင်းသား၏ ကောကနုဒ် ပြဿဒ်၌ ဗောဓိမင်းသားအား ဘုရားဟောသောတရား	၂၉၀
၁၁၈။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ စစ်တပ်အပြည့်ဖြင့် ဦးခိုက်လာသော ပဿေနဒီ ကောသလမင်းအား ဘုရားဟောသောတရား	၂၉၂
၁၁၉။	သာဝတ္ထိ၌ ကောသလမင်းကြီးမှ သူမိဖုရား မလ္လိကာအား ဆွေးနွေးသော ဘုရားစကား	၂၉၃
၁၂၀။	အစီရဝတီမြစ်ကမ်းပေါ်ရှိ သစ်ပင်ရင်း၌ ကောသလမင်းကြီး အား ရှင်အာနန္ဒာ ဟောသောတရား	၂၉၄
၁၂၁။	သာဝတ္ထိ၊ မေဒါဠုပရွာမ၌ ကောသလမင်းအား ဘုရားဟော သောတရား	၂၉၅
၁၂၂။	ဥရုညမြို့၊ ကဏ္ဍကတ္ထလတော၌ ကောသလမင်းအား ဘုရား ဟောသောတရား	၂၉၆
၁၂၃။	မိမိလာပြည်၊ မဃဒေဝ သရက်ခြံ၌ ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားအား ဘုရား ဟောသော တရား	၂၉၈
၁၂၄။	အင်္ဂုတ္တရတိုင်း၊ အင်္ဂဇနပုဒ် အာပဏရွာမအနီး တောတွင်းတစ် နေရာ၌ တပည့်သုံးရာနှင့်အတူ ရောက်လာသော သေလ ပုဏ္ဏားအားဘုရားဟောသောတရား	၂၉၉
၁၂၅။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အဿလာယနလူငယ်အား ဘုရားဟော	၃၀၀

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၁၂၆။	သောတရား ဗာရာဏသီ ခေမိယသရက်ခြံ၌ ယောဇ္ဇမုခပုဏ္ဏားအား အသျှင် ဥဒေန ဟောသောတရား	၃၀၁
၁၂၇။	ကောသလတိုင်း၊ သြပါသာဒရွာ အင်ကြင်းတောနတ်ကွန်း၌ ရွာသားပုဏ္ဏားစင်္ကြံ အား ဘုရားဟောသောတရား	၃၀၃
၁၂၈။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဧသုကာရီ ပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော တရား	၃၀၅
၁၂၉။	ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ ခနဉ္စဘနီ ပုဏ္ဏား၏ နွားခြံအနီး တောအုပ်အ တွင်း၌ ခနဉ္စဘနီ ပုဏ္ဏားအား ရှင်သာရိပုတြာဟောသောတရား	၃၀၆
၁၃၀။	ဣစ္ဆာနဂ်လရွာမအနီး တောအုပ်တစ်နေရာ၌ ဝါသေဋ္ဌနှင့် ဘာရဒွါဇ ပုဏ္ဏားလူငယ်တို့အား ဘုရားဟောသောတရား	၃၀၈
၁၃၁။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ တောဒေယျပုဏ္ဏား၏သား သုဘသ္မူငယ် အား ဘုရားဟောသော တရား	၃၀၉
၁၃၂။	ကောသလတိုင်း စဉ္ဇလိကပုရွာရှိ တောဒေယျသရက်ခြံ၌ သင်္ဂါရဝ လူငယ်အား ဘုရားဟောသောတရား	၃၁၀

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
	မဟာပေါဋ္ဌက အမြင့်ဆုံးလူ့ဂုဏ်ရည်သိက္ခာလမ်းညွှန် ဘုရားတရား ဒုတိယအစု၊ အပိုင်း(၃)	
၁၃၃။	သက္ကတိုင်း၊ ဒေဝဒဟရွာမ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား	၃၁၁
၁၃၄။	သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သင်္ကဏ္ဍတရား	၃၁၂
၁၃၅။	ဝိသိနာရအရပ် နတ်ကွန်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား	၃၁၄
၁၃၆။	သက္ကတိုင်း၊ သာမဂါမရွာ၌ သျှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟော သောတရား	၃၁၅
၁၃၇။	ဝေသာလီ၊ မဟာဝုန်တော၌ သုနက္ခတ္တအား ဘုရားဟောသော တရား	၃၁၆
၁၃၈။	ကုရုတိုင်း၊ ကမ္မာသဓမ္မရွာ၌ ရဟန်းပရိသတ်အား ဘုရားဟော သောတရား	၃၁၇
၁၃၉။	သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌ ဂဏကမောဂ္ဂလာန ပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော တရား	၃၁၉
၁၄၀။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဂေါပကမောဂ္ဂလာန်အိမ် အလုပ်စခန်း၌ ဂေါပက မောဂ္ဂလာန်နှင့် အလည်လာသူ ဝဿကာရတို့အား ရှင်အာ နန္ဒာဟောသောတရား	၃၂၀

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၁၄၁။	သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လပြည့်နေ့ကြီးတရား	၃၂၁
၁၄၂။	သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လပြည့်နေ့ငယ်တရား	၃၂၂
၁၄၃။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သာရိ ပုတြာတရား	၃၂၃
၁၄၄။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမေး ခြောက်ထွေတရား	၃၂၄
၁၄၅။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူ ကောင်းတရား	၃၂၅
၁၄၆။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မှီဝဲ ထိုက်တရား	၃၂၆
၁၄၇။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓာတ် တရား	၃၂၈
၁၄၈။	ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ ကုသိဂိလိတောင်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟော သောတရား	၃၂၉
၁၄၉။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သ ဘောတရားလေးဆယ်တရား	၃၃၀
၁၅၀။	သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံ၌ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာနာပါနသတိတရား	၃၃၁

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၁၅၁။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာယ ဂတာသတိတရား	၃၃၂
၁၅၂။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သင်္ခါရ ဖြစ်ပုံတရား	၃၃၃
၁၅၃။	သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံ၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သညာ ကင်းဆိတ်မှုတရား	၃၃၄
၁၅၄။	ကပိလဝတ်၊ နိဂြောဓာရုံ၌ အရှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟော သော သညာကင်းဆိတ်မှုကြီးတရား	၃၃၅
၁၅၅။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အံ့ဖွယ် တရား	၃၃၆
၁၅၆။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ အဝတ်ကင်းမဲ့သည့် ကဿပအား ရှင်ဗာကုလဟောသော သူ့ဖြစ်စဉ်တရား	၃၃၇
၁၅၇။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ အစီရဝတသာမဏေအား ဘုရားဟော သောတရား	၃၃၈
၁၅၈။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ အရှင်ဘူမိဇအား ဘုရားဟောသော တရား	၃၃၉
၁၅၉။	ပဉ္စကင်္ဂ လက်သမားကြီးအိမ်၌ အရှင်သဘိယနှင့် အရှင်အနု ရုဒ္ဓတို့ ဆွမ်းစားအပြီး ဟောသောတရား	၃၄၀
၁၆၀။	ကောသမ္ဘိပြည် ပါစိနဝဿတော၌ ရှင်အနုရုဒ္ဓ၊ နန္ဒိယ၊ ကိမ္ဗိလ တို့အား ဘုရားဟောသောတရား	၃၄၁

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၁၆၁။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူမိုက်နှင့်လူလိမ္မာတရား	၃၄၂
၁၆၂။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နတ် တမာန်တရား	၃၄၄
၁၆၃။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကောင်းသောညတရား	၃၄၅
၁၆၄။	ရာဇဂြိုဟ်၊ တပေါဒါရုံ၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ရှင်မဟာကစ္စာန ဟောသော ညလုံးပေါက်တရား	၃၄၆
၁၆၅။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ တောဒေယျ၏သား သုဘအား ဘုရား ဟောသောတရား	၃၄၇
၁၆၆။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ အရှင်သမိဒ္ဓိအား ဘုရားဟောသော ကံစိတ်ဖြာမှုတရား	၃၄၈
၁၆၇။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သဠာ ယတနဝေဖန်ချက်တရား	၃၄၉
၁၆၈။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဘုရားဟောသော အကျဉ်းဝေဖန်ချက် တရား	၃၅၀
၁၆၉။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချေး ညှော်ဝေဖန်ချက် တရား	၃၅၂
၁၇၀။	ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ ဘဂ္ဂဝအိုးလုပ်တဲ၌ ပုတ္တုသာတိရဟန်းအား ဘုရားဟောသော ဓာတ်ဝေဖန်ချက်တရား	၃၅၃

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၁၇၁။	ဗာရာဏသီ၊ ဣသိပတန ဘေးမဲ့တော (မိဂဒါဝုန်)၌ ရဟန်းတို့ အား အရှင်သာရိပုတြာဟောသော ဝေဖန်ချက်တရား	၃၅၄
၁၇၂။	နိဂြောဓာရုံ၌ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီနှင့် အာနန္ဒာတို့အား ဘုရားဟောသော အလှူဝေဖန်ချက်တရား	၃၅၅
၁၇၃။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အနာ ထပိဏ်ဩဝါဒတရား	၃၅၆
၁၇၄။	ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ရှင်သာရိပုတြာနှင့် ရဟန်းများ အား ဘုရားဟောသော ဆန္ဒဩဝါဒတရား	၃၅၇
၁၇၅။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အရှင်ပုဏ္ဏအား ဘုရားဟောသော ဩဝါဒတရား	၃၅၈
၁၇၆။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဘိက္ခုနီများအား အရှင်နန္ဒဟောသော ဩဝါဒတရား	၃၅၉
၁၇၇။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အရှင်ရာဟုလအား ဘုရားဟောသော ဩဝါဒတရား	၃၆၀
၁၇၈။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ခြောက်ဆယ့်ခြောက်တရား	
၁၇၉။	သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သဠာယတနကြီးတရား	
၁၈၀။	ကောသလတိုင်း၊ နဂရဝိန္ဒ ပုဏ္ဏားရွာ၌ ပုဏ္ဏားတို့အား ဘုရား ဟောသောတရား	

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
၁၈၁။	သာဝတ္ထိ၊ ဝေဠုဝန်၌ ရှင်သာရိပုတြာအား ဘုရားဟောသော ဆွမ်းခံစင်ကြယ်မှုတရား	
၁၈၂။	ဂဇင်္ဂလရွာမ ဝါးချောတော၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဣန္ဒြေပွားမှုတရား	

အုပ်စုမှတ်တမ်း

၁၃.၁၃.၁၃

ဒုတိယအခမ္း အပိုင်း(၁)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

**မဟာပေါဋ္ဌက
ဒုတိယအစု၊ အပိုင်း(၁)**

ဒုတိယအစု၊ အပိုင်း(၁)

၃၄။ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၊ သုဘဂတောအုပ်၌ ရဟန်းတို့အားဘုရားဟောသော
တရား

‘ရဟန်းတို့၊ လူထုဟာ ငြိမ်းချမ်းမှု လိုလားနေကြတယ် မဟုတ်လား’

‘လိုလားနေကြပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဟုတ်တယ် ရဟန်းတို့။ လူထုမှာ တခြားလိုလားမှုတွေလည်း ရှိကြ
တယ်။ တွေ့သမျှ၊ မြင်သမျှ၊ ကြားသမျှတွေကို လိုလားကြတယ်။ ဗြဟ္မာအမျိုး
မျိုး၊ နတ်၊ သတ္တဝါ၊ မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး-အားလုံးတွေကိုလည်း လိုလားတတ်ကြ
တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သူတို့ သည်လို လိုလားကြတာရဲ့ အကြောင်းရင်းဟာ
ငြိမ်းချမ်းမှုနဲ့ တခြားအားလုံးတွေကို သူတို့နဲ့ ဆက်စပ်မှုရှိကြတယ်၊ သူတို့ရဲ့
အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်တယ်-လို့ အတွေးအခေါ်ရှိကြလို့ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သူတို့ သည်လိုနေတာကြောင့် ဖြစ်တယ်။ တစ်မျိုးပြော
မယ် ဆိုလျှင် သူတို့ဟာ ဒါတွေကို ကြားဖူးရုံလောက်ပဲ သိနေကြလို့ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သူတို့ မှတ်သားတာနဲ့ သိနေတာလောက်ပဲ ဖြစ်နေတာ
ဟာ အကြောင်းရှိတယ်။ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဝေဖန်ပြီး မသိတာကြောင့် ဖြစ်
တယ်။ သည်လို ဖြစ်နေတာဟာလည်း အကြောင်းရှိတယ်။ ရိုးသားသူတို့ရဲ့
အဆုံးအမကို မရတာကြောင့် ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ရိုးသားပြီးပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ငြိမ်းချမ်းမှုနဲ့ တခြား မြင်သမျှ၊
ကြားသမျှ၊ တွေ့သမျှ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ သတ္တဝါ၊ ရေ၊ မြေ၊ လေ၊ မီး-ဒါတွေကို ဝေဝေ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဖန်ဖန် သိကြတယ်’

‘တချို့က သိပြီး နေကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့် လွဲမှားတဲ့ ကြံဆမှုတွေကို သူတို့ မကြံဆတော့။ ဒါ့ကြောင့် ဒါတွေ မိမိအစိတ်အပိုင်းဖြစ်တယ်၊ မိမိနဲ့ ဆက်စပ်မှုရှိတယ်-လို့ အတွေးအခေါ်လည်း မဖြစ်တော့။ ဒါ့ကြောင့်မို့ လိုလားတယ် ဆိုတာလည်း မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး’

D

၃၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အာသဝခပ်သိမ်းတရား

‘ရဟန်းတို့၊ ‘စိတ်ကူးယဉ်ကုန်သူ (အာသဝကွယ်ပုဂ္ဂိုလ်)’ဆိုတာ ဘဝက ပေါက်ဖွားတဲ့ အသိရှိသူ ဖြစ်တယ်။ ‘စိတ်ကူးယဉ်သူ (အာသဝရှိသူ)’-ဆိုတာ ဘဝအောက်ခြေလွတ်တဲ့ အသိမှားတွေကို သိနေသူ ဖြစ်တယ်’

‘ရှေးက၊ ငါ-ဖြစ်သလား၊ မဖြစ်ဘူးလား၊ ဘယ်တုန်းက ဖြစ်ခဲ့ပါလိမ့်၊ ဘယ်ပုံ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါလိမ့်၊ ဘယ်လောက်အဆက်ဆက် ဖြစ်ခဲ့ပါလိမ့်။

နောက်၊ ငါ-ဖြစ်ဦးမလား၊ မဖြစ်တော့ဘူးလား၊ ဘယ်သူဖြစ်မှာပါလိမ့်၊ ဘယ်ပုံ ဖြစ်မှာပါလိမ့်၊ ဘယ်လောက်အဆက်ဆက် ဖြစ်မှာပါလိမ့်။

‘အခု၊ ငါ-ဖြစ်နေသလား၊ မဖြစ်ဘဲနေသလား၊ ဘယ်သူဖြစ်နေတာလဲ၊ ဘယ်ပုံဖြစ်နေတာလဲ၊ ဘယ်ကလာသလဲ၊ ဘယ်သွားမှာလဲ။

‘သည်စိတ်ကူးတွေဟာ ဘဝအောက်ခြေလွတ် စိတ်ကူးနဲ့ စိတ်ကူးယဉ်နေ တာတွေပဲ’

‘ရဟန်းတို့၊ ဘဝကပေါက်ဖွားတဲ့ အသိကို မှတ်သားကြ။ လူတွေဆင်းရဲကြတယ်။ ဆင်းရဲဟာ ‘အမြင်မှား၊ အတွေးမှား၊ အပြောမှား၊ အလုပ်မှား၊ အနေမှား၊ မေ့မေ့လျော့လျော့ ပေါ့ပေါ့ဆဆနဲ့ စိတ်ကူးများနေတာ’တွေ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကြောင့် ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေမရှိလျှင် ငြိမ်းချမ်းတာပဲ’

‘ငြိမ်းချမ်းအောင် ‘အမြင်မှန်၊အတွေးမှန်၊အပြောမှန်၊အလုပ်မှန်၊အနေမှန် နဲ့ ကြိုးစား၊နိုးကြား၊တည်ကြည်မှု’ကို လုပ်ရလိမ့်မယ်။ သည်အသိဟာ ဘဝကပေါက်ဖွားတဲ့အသိ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဘဝကပေါက်ဖွားတဲ့ အသိကို ရရှိသူ၊ စိတ်ကူးယဉ်ကုန်သူ ဖြစ်ဖို့ မြင်သမျှ၊ကြားသမျှ၊တွေ့သမျှကို ‘အကြိုက်၊ အမုန်း’ မဖြစ်အောင် စောင့်စည်းသင့် ကြတယ်။ စားဝတ်နေရေး ကျန်းမာရေးပစ္စည်းတွေကို အသိရှိရှိ သုံးဆောင်သင့် ကြတယ်။ လောကကို ပြည့်ဝတဲ့အမြင်ရှိရှိနဲ့ သည်းခံသင့်ကြတယ်။ မှန်ကန်နိုးကြားမှုကိုလည်း ထာဝရ ဖြစ်ပွားနေစေသင့်ကြတယ်။ လူဆိုး၊သူခိုး၊အဖြစ်ဆိုးတွေကို လည်း ရှောင်သင့်ကြတယ်။ အချောင်သမား၊ အဖျက်သမား၊ အနိုင်ယူသမားတွေရဲ့ အကြံအစည်တွေကိုလည်း ရှောင်သင့်ကြတယ်’။

D

၃၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ဓမ္မအဓမ္မတရား

‘ရဟန်းတို့၊ သင်တို့ ရဟန်းပြုကြတာဟာ စားဝတ်နေရေး အတွက်လား၊ ငြိမ်းချမ်းရေးယုံကြည်ချက် အတွက်လား၊ ဘာ့အတွက်လဲ’

‘ငြိမ်းချမ်းရေးယုံကြည်ချက် အတွက်ပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် သင်တို့ရဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကို ထိန်းသိမ်းကြ။ သရုပ်ဖော်ကြ။ တကယ်လို့ သရုပ်ဖော်ဘူးဆိုလျှင် သင်တို့ရဲ့ရည်ရွယ်ချက် အပျက်အဆုံး ခံရလိမ့်မယ်။ ငါ့အဆုံးအမအောက်မှာ စားဝတ်နေရေးအတွက် လာနေတဲ့ အဓိပ္ပါယ် အလိုအလျောက် ရောက်သွားလိမ့်မယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့၊ သင်တို့ဟာ ငါ့ရဲ့ သဘောတရားအမွေခံတွေသာ ဖြစ်အောင် ရှေးရှုကြ။ ငါ့ရဲ့ စားဝတ်နေရေးအမွေကို ခံယူဖို့ မရည်ရွယ်ကြနဲ့။ စားဝတ်နေရေးထဲမှာ ငြိမ်းချမ်းရေး မရှိဘူး။ ငါ့အမွေဖြစ်တဲ့ ငြိမ်းချမ်းမှုဟာ စားဝတ်နေရေးနဲ့ အလှမ်းကွာဝေးတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ပြည်သူလူထု အကဲ့ရဲ့မခံကြရအောင် နေကြ။ ငါ့ဆီက စားဝတ်နေရေးအမွေကို ခံယူနေလျှင် ပြည်သူလူထု ကဲ့ရဲ့တာကို ခံရမှာမလွဲ ဖြစ်တယ်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ စားဝတ်နေရေး အချောင်ရတိုင်း ရဟန်းပြု နေကြတာပဲ-လို့ ရှုတ်ချကြမယ်’

‘သည်လို အရှုတ်ချခံရလျှင် ရဟန်းတွေမှာလည်း မကောင်း၊သဘောတရားမှာလည်း နစ်နာ၊ ငါတို့မှာလည်း ထိခိုက်၊ ပြည်သူလူထုမှာလည်း တရားမှန်ကို မယုံကြည်ရတဲ့အတွက် အကျိုးနည်း။ ဒါတွေ တလျောက်ကြီး အဖြစ်ခံရမယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက်ကို မပျောက်အောင် ထိန်းသိမ်းကြ-ရဟန်းတို့’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်။တပည့်တော် သာရိပုတြာ-ဆက်လျှောက်ပါရစေ။ လူထုဟာ ကဲ့ရဲ့စရာ စကားသုံးခွန်းနဲ့ ကဲ့ရဲ့မှာ သေချာပါတယ်-

(၁) ရဟန်းတွေဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးကို လုပ်နေတာလည်း မဟုတ်ဘူး။

(၂) ငြိမ်းချမ်းရေး ရနေတာလည်း မဟုတ်ဘူး။

(၃) အချောင် ချမ်းသာအောင် နေသူတွေပဲ-လို့ ကဲ့ရဲ့ကြမှာ ဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့လည်း စားဝတ်နေရေးဟာ အလို၊အမျက်ကိုသာ ပွားစေနိုင်ပါတယ်။ အမြင်၊အတွေးမှန်မှုကို မဖြစ်စေနိုင်ပါ။ ဒါ့ကြောင့် မငြိမ်းချမ်းကြောင်း သာဖြစ်ပါတယ် အသျှင်’

D

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဇာဏုသောဏီပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော
 ကြောက်စရာတရား

‘အသျှင်ဂေါတမ၊ တောစွန်တောင်ဖျား တိတ်ဆိတ်တဲ့နေရာမှာ နေရ
 တာဟာ ကြောက်စရာသိပ်ပြီးကောင်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် နေရတာဟာ ခဲ
 ယဉ်းမှာပါ အသျှင်’

‘ပုဏ္ဏား၊ ငြိမ်းချမ်းရေးမရမီက ငါလည်း သည်လိုထင်ခဲ့ဘူးတယ်။
 ဒါပေမဲ့ အဲသည်တုန်းကပဲ သည်အထင်ကိုပျောက်အောင် ငါလုပ်နိုင်ခဲ့တယ်။
 တကယ်က တောစွန်တောင်ဖျားနဲ့ ဆိတ်ငြိမ်တဲ့နေရာတွေမှာ ကြောက်စရာ
 ရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး မရိုးသားတာ၊ အတွေးအခေါ်
 မသန့်စင်တာ၊ အသိအမြင် မဲ့နေတာတွေကသာ ခြောက်နေတာပဲ ဖြစ်တယ်။
 သည်လို ငါယူဆခဲ့တယ်။ သည်အယူအဆကို ငါသုတေသန လုပ်ကြည့်ခဲ့
 တယ်။

ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ တောစွန်တောင်ဖျား နတ်ကွန်းတွေကို ငါ
 တွေ့ခဲ့ တယ်။ ရိုးသားသန့်စင်တဲ့ အတွေးအခေါ် အသိအမြင်နဲ့ ဒါကိုဆန်းစစ်
 တဲ့အခါ သားကောင်တစ်ကောင်ကြောင့်၊ သစ်ရွက်လေခတ်လို့ မည်တဲ့အသံ
 ကြောင့်တို့၊ လေတိုက်လို့ သစ်ရွက်ချင်းကျိတ်တာတို့၊ သစ်ရွက်ကျွေကျတာတို့
 ကြောင့် ဖြစ်တာချည်းပဲ။ ဒါတွေကို ငါ-တွေ့ရတယ်။ ဒါကို ချက်ချင်းသိအောင်
 မလုပ်နိုင်လျှင် ရိုးသားသန့်စင်တဲ့ အတွေးအခေါ်အသိအမြင် ဖြစ်နိုင်ခွင့်မရှိ-
 ဆိုတာ ငါသိလာတယ်။ ဒါကြောင့် နေ့ခင်းကြောင်တောင်ဖြစ်လျက်နဲ့ ည
 မှောင်မဲမဲကြီး ဖြစ်သွားခံရတာတို့ဟာ မသိမှုတွေ အများကြီးသိမ်းပိုက်ထားလို့
 -ဆိုတာ ငါ-အဖြေထုတ်လာ နိုင်တယ်။

ပုဏ္ဏား-ဒါကြောင့် သင့်ရဲ့အထင်မျိုးကို ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစကို မ
 တွေ့ခင်ကဲ့ ငါ-ပျောက်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် သင်ပြောသလို တောစွန်တောင်

ဖျား တိတ်ဆိတ်တဲ့နေရာဆီမှာ နေရတာ ငါ-မခဲယဉ်းခဲ့ဘူး။ အခုလို ငြိမ်းချမ်း
 ရေးလမ်းစဉ်ကိုရလို့ အကြိုက်၊အမုန်းကို နိုင်ထက်မရှိ တွေးခေါ်သုံးသပ်နိုင်၊
 နှစ်သိမ့်ချမ်းမြေ့နိုင်၊ ပြည့်ဝသဘောကျနိုင်တာတွေ၊ ဘဝသမိုင်းကို ပြန်လှန်နိုင်
 တာ၊ ဘဝပုံဟန်ကို အမှန်ကျမြင်နိုင်တာ၊စိတ်ကူးယဉ်အားလုံး ကုန်ဆုံးအောင်
 နေနိုင်တာတွေ ငါ့မှာဖြစ်ပြီဟေ့-ဆိုတော့ ဘာပြောစရာလိုတော့မလဲ’

D

၃၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရှင်မောဂ္ဂလာန်အား ရှင်သာရိပုတြာ
 ဆွေးနွေးသော ချေးညော် တရား

‘ငါ့ရှင်၊ လောကမှာ ချေးထူတာ၊မထူတာထက် ချေးထူတာ၊မထူတာ
 ကို မသိတာက အရေးပါတယ်။ မသိလျှင် ချေးမထူပေမဲ့ မငြိမ်းချမ်းနိုင်ဘူး။
 သိလျှင် ချေးထူပေမဲ့ ငြိမ်းချမ်းခွင့်ရှိတယ်။ ချေးထူတဲ့ ကြေးခွက်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊
 မထူတဲ့ ကြေးခွက်ပဲဖြစ်ဖြစ် မသုံးဘဲပစ်ထားလျှင် ချေးထူမှာပဲ။ ဟုတ်လား
 ငါ့ရှင်-’

‘ငါ့ရှင်၊ ချေးထူတယ်ဆိုတာ ဘာလဲ? ရှင်းပြပါဦး’

‘ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ အကြောင်းမဲ့စိတ်ပျက်တာဟာ ချေးထူတာပေါ့’

‘ဘယ်လိုလဲ-ငါ့ရှင်’

‘ကိုယ့်အပြစ်ကို သူများသိလို့ စိတ်ပျက်တာ၊ ဒါကို လူကြားထဲပြောလို့
 စိတ်ပျက်တာ၊ ဒါကို အပြစ်တူမဟုတ်သူက တင်ပြလို့ စိတ်ပျက်တာ၊ တရား
 မဟောရလို့ စိတ်ပျက်တာ၊ ဆွမ်းခံတာ ရှေ့ကမသွားရလို့ စိတ်ပျက်တာ၊
 ထိပ်ဆုံးက ဆွမ်းမစားရလို့ စိတ်ပျက်တာ၊ သူများက မရိုသေကြလို့ စိတ်ပျက်
 တာ၊ သင်္ကန်းကောင်း၊ဆွမ်းကောင်းမရလို့ စိတ်ပျက်တာ၊ ဒါတွေပဲ ငါ့ရှင်’

‘ဒါတွေဟာ ဘာ-စိတ်ပျက်စရာရှိသလဲ၊ ကိုယ်က အပြစ်လုပ်လျှင်

သူများတွေလည်း သိနိုင်တဲ့အကြောင်းရှိတယ်။ အကြောင်းရှိလို့ သိတာပဲ။ စိတ်ပျက်စရာ မဟုတ်ဘူး၊ စိတ်ပျက်တယ်ဆိုလျင်တော့ အကြောင်းမဲ့စိတ်ပျက်တာပဲ ငါ့ရှင်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ငါ့ရှင်’

‘ငါ့ရှင်၊ သည်လိုချေးထူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘယ်လောက်ထူးတဲ့ အကျင့်တွေကို ကျင့်ပါတယ်လို့ ဆိုနေနေ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ အမြဲတမ်း ပဋိပက္ခရှိနေမှာပဲ။ ဘယ်တော့မှ မငြိမ်းချမ်းနိုင်ဘူး။ ဥပမာဆိုလျင်-ရွှေချိုင့်၊ငွေချိုင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် မြွေသေကောင်ပုပ် ထည့်ထားခံရလျင် လူတိုင်း အော့နှလုံးနာကြတယ်။ ရိုးရိုးနေပေမဲ့ ချေးမထူသူဟာ ငြိမ်းချမ်းမယ်၊ စားသောက်ဖွယ် ထည့်ထားတဲ့ခွက်ကို လူတိုင်းမက်မောကြသလို ဖြစ်တယ်’

‘သင့်အဆို ထိရောက်ပါတယ် ငါ့ရှင်၊ အချောင်နေတဲ့ရဟန်းအတွက် မီးရှူးတိုင်ပါပဲ’

D

၃၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
လိုလားဖွယ်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ တည်တည်တံ့တံ့နေကြ။ မတည်တံ့မှု သေးသေးမွှားမွှားဟာ ကြီးမားတဲ့ ဘေးဒုက္ခတွေ ကွင်းဆက်လျက်ရှိနေတာကို မြင်အောင်ကြည့်ပြီး မတည်တံ့မှုမဖြစ်အောင်နေကြ’

‘ရဟန်းတို့၊ တည်တည်တံ့တံ့နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ စိတ်ကို လက်ငင်း သက်သာအောင်နေမှုမှာ အလေ့အကျင့်ရှိသူ၊ထူးခြားတဲ့အမြင် ပြည့်စုံအောင် ငြိမ်းချမ်းမှုနယ်ပယ်ကို ကျယ်အောင်လုပ်နေသူ-လို့ ဆိုရမှာ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ လေးစားမှု၊ အသုံးအဆောင်ပြည့်စုံမှု၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မိမိထံ အရင်းအနှီးမြှုပ်နှံသူများ အမြတ်ထွက်မှု၊ ဒါတွေ လိုလားတယ်ဆိုလျှင် တည်တည်တံ့တံ့နေမှုကို လေ့ကျင့်ရမယ်။ သည်နေမှုဟာ ကပ်စေးနဲ့တဲ ဆွေ မျိုးတွေကိုလည်း ကပ်စေးနဲ့မှုကလွတ်အောင် လုပ်ပေးနိုင်တယ်။ မိမိစိတ် လန်းဆန်းအောင်လည်း စွမ်းဆောင်နိုင်တယ်။ အကြောက်ပြယ်အောင်လည်း လုပ်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် အလေ့အကျင့်လုပ်ရတယ်။ အလေ့အကျင့် လုပ် သင့်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လက်ငင်းသက်သာအောင် နေသူတွေဟာ စိတ္တဇရောဂါ သည်အဖြစ် လုံးဝမရောက်နိုင်ဘူး။ လူမိုက်လည်း လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး။ စိတ်စွမ်း ရည်တွေသာ တိုးတက်လာပြီး လာနိုင်တယ်။ ပြီးတော့လည်း ဘဝသမိုင်းကို အမှန်ကျမြင်အောင် လေ့လာနိုင်တာ၊ ဘဝပုံဟန်ကို အမှန်ကျသိမြင်နိုင်တာ၊ ဘဝစိတ်ကူးယဉ်အားလုံး ကုန်ဆုံးတာ ဒါတွေကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်တယ်။

‘ရဟန်းတို့-ဒါတွေအားလုံးကိုဖြစ်ဖို့ လိုလားကြလျှင် တည်တည်တံ့တံ့ နေမှုကို လေ့ကျင့်ကြ’

‘လေ့ကျင့်ကြပါမယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

D

၄၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အဝတ်ပမာတရား

‘ရဟန်းတို့၊ အဝတ်ညစ်ကို ဆေးဆိုးလျှင် ဘယ်အရောင်မဆို တောက်ပြောင်လှပနိုင်ပါ့မလား’

‘မတောက်ပြောင် မလှပနိုင်ပါ အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့-သည်အတိုင်းပဲ ညစ်ပတ်သူကလည်း နေရာတွေ၊အချိန် တွေ၊အသွင်တွေ ဘယ်လိုပြောင်းပေမဲ့ အကောင်းအဖြစ်နဲ့ မကြုံနိုင်ပါဘူး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သူ့အတွက် လှုပ်သမျှ မြုပ်မှာပဲ ဖြစ်တယ်’

‘လူညစ်ပတ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလူပါလဲ အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့-အချောင်သမား၊အဖျက်သမား၊ရန်၊မာန်၊ကျေးစွပ်၊ လှည့်ပတ်၊ဝန်တို၊ မနာလို၊ဂုဏ်မောက်၊သတိမောက်၊ ခက်ထန်သမား၊ အရူးမူးတွေ ဖြစ်ကြတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အဝတ်သစ်ဟာ ဆေးဆိုးလျင် ဘယ်အရောင်မဆို တောက်ပြောင် လှပသလို လူရိုးဟာ အလှည့်အပြောင်းလုပ်လျင် ဖြစ်သမျှ အကြောင်း အကောင်းချည်းလို့ ပြောရလောက်အောင် ကောင်းမယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လူရိုးဆိုတာကို မှတ်ထားကြ။ ရိုးသားသူဟာ အချောင်သမား စတဲ့သူတွေရဲ့ စိတ်ထားနောက်မှာ ကပ်လိုက်တဲ့ အကြောင်းအကျိုးကွင်းဆက်ကို ပြတ်ပြတ်သားသားသိတယ်။ ဒင်္ဂါးရဲ့ ခေါင်းနဲ့ပန်းဟာ နှစ်မျိုးကွဲပေမဲ့ ဒင်္ဂါးတစ်ခုတည်း ဖြစ်သလို မကောင်းမှုနဲ့ မကောင်းကျိုးဆိုတာ အသွင်ပြားပေမဲ့ အချိန်မခြားဘူး-လို့ သဘောပေါက်တယ်။ မကောင်းမှုဟာ မကောင်းကျိုးပေးတာကို လူတိုင်းကိုလည်း တင်ပြနိုင်တယ်။ မကောင်းမှုက မကောင်းကျိုး ပေးတာဟာ နိယာမဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဒါကို ရှောင်ထားရမယ်လို့ သိတယ်။ ဒါ့ကြောင့် မကောင်းကျိုးကို မရအောင် မကောင်းမှုကို မလုပ်တော့ဘူး။ ဒါ့ကြောင့်လည်း လက်တွေ့ကောင်းကျိုးကို သူ ခံစံရတယ်။ သည်လို သူသိတယ်’

‘ဒါ့ကြောင့် ရေတွက်တိုင်းတာလို့ မရနိုင်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် ဖြူဖြူစင်စင် ကြင်ကြင်နာနာ နူးနူးညံ့ညံ့ ပြည့်ပြည့်ဝဝ နေတယ်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လူရိုးဖြစ်တယ် ရဟန်းတို့။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ စိတ်ကူးယဉ်မှု မရှိတော့ဘူး။ စားဝတ်နေရေးနဲ့ အချိန်အခါ၊နေရာဌာန ပြောင်းလဲပေမဲ့ ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိတော့ဘူး။ သူဟာ ရှေးပုဂ္ဂိုလ်(ပုဏ္ဏား)တွေလို သန့်စင်အောင်ဆိုပြီး မြစ်ရေ

ဆင်းချိုးစရာ မလိုတော့ဘူး။ သူ့အလှည့်အပြောင်းအတိုင်း ထာဝရ ရွှေလ
သာလျက်ပါပဲ’

D

၄၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရှင်မဟာစုန္ဒအား ဘုရားဟောသော
ကိလေသာခေါင်းပါးမှုတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-အမြင်မှားတာ၊ ညစ်ပတ်တာ၊ ဒါတွေဟာ စိတ်ကူး
ကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက် စိတ်ကူးစကပဲ ပျောက်ပါသလား အသျှင်’

‘အမြင်မှားတာက ဘဝကို အခြေခံတဲ့အသိကို စိတ်ကူးနိုင်သူအ
တွက် စိတ်ကူးစကပဲပျောက်တယ်။ ညစ်ပတ်တာက လေ့ကျင့်ယူမှပျောက်
တယ်’

‘ဘယ်လိုလေ့ကျင့်ရမှာပါလဲ အသျှင်’

‘သင်တစ်ပါးတည်း နေရာကထလာတာ မဟုတ်လား။ မြင်ရ၊ကြားရ၊
တွေ့ရတာတွေအပေါ်မှာ အကြိုက်၊အမုန်းနဲ့ အနိုင်ယူတာတွေမပါဘဲ တွေး
ခေါ် သုံးသပ်နေတာ၊ နှစ်သိမ့်နေတာ၊ချမ်းမြေ့နေတာ၊ ပြည့်ဝသဘောကျနေ
တာ။ ဒါတွေကတော့ ညစ်ပတ်မှုလျော့ပါးရေးလုပ်ငန်းလို့ တိတိကျကျ ခေါ်လို့
မရသေးဘူး။ တွေ့၊မြင်၊ကြား၊သိတာတွေ မရှိတဲ့ ကွက်လပ်ရဲ့ အဆုံးမဲ့ပုံကို
ကြည့်ပြီး သဘောကျနေတာ၊ ကွက်လပ်ကိုသိတဲ့စိတ်နဲ့ အဆုံးမဲ့ကိုကြည့်ပြီး
သဘောကျနေတာ၊ သိမ်မွေ့တဲ့ မှတ်သိမှုကို သဘောကျနေတာ။ ဒါတွေက
လည်း ညစ်ပတ်မှုလျော့ပါးရေးကို တိတိကျကျ မခေါ်ရဘူး။ စုန္ဒ-ဒါတွေဟာ
လက်ငင်းသက်သာရေးလုပ်ငန်းလို့ပဲ-ခေါ်ရတယ်’

‘စုန္ဒ၊ သတ်၊ခိုး၊အကျင့်မှား၊လိမ်၊ဆဲ၊ကုန်းတိုက်၊အဖျင်းပြော၊အချောင်
စိတ်ထား၊အဖျက်စိတ်ထား၊ နိယာမနဲ့သွေဖည်တဲ့ အသိစိတ်ထား။ ဒါတွေကို

လူတွေလုပ်ကြတယ်။ ငါ-မလုပ်ဘဲ နေမယ်။ ငါတို့ဟာ သူများတွေကို ရန်၊ မာန်၊ လှည့်ပတ်၊ ကျေးစွပ်၊ ဝန်တို၊ မနာလို၊ ဂုဏ်မောက်၊ သတိဖောက်၊ ခက်ထန်၊ ဒါတွေ မလုပ်ဘဲ နေမယ်။ လေးနက်သူ၊ ရှက်တတ်၊ ကြောက်တတ်သူ၊ ဗဟုသုတ ရှိသူ၊ စွန့်စားသူ၊ ဘဝအခြေခံတဲ့အသိ ရှိသူ၊ နိုးကြားသူ၊ ဒါတွေဖြစ်အောင် နေမယ်။

သတ်တာ၊ ခိုးတာ စတာတွေဟာ မညီညွတ်တဲ့လမ်းနဲ့ ဆိပ်ကမ်း ဖြစ်တယ်။ ဒါကို ရှောင်စရာ။ ညီညွတ်တဲ့ဆိပ်ကမ်းနဲ့လမ်းဟာ မသတ်တာ၊ မခိုးတာပဲ။ သတ်တာ၊ ခိုးတာရဲ့လမ်းလွှဲ ဖြစ်တယ်။ အလယ်လမ်းဖြစ်တယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်း ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မသတ်တာ၊ မခိုးတာ လေ့ကျင့်ရမယ်’

‘စုန္ဒ၊ သည်လေ့ကျင့်ချက်ဟာ ညစ်ပတ်မှုတွေ လျော့ပါးရေး လေ့ကျင့်ချက်ပဲ။ ဒါကို သင်မှတ်ရမယ်’

D

၄၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ရှင်သာရိပုတြာဟောသော အမြင်မှန်တရား

‘ငါ့ရှင်၊ ရိုးသားသူတွေရဲ့ အမြင်မှန်ဆိုတာ ဘာလဲ’

‘အဆိုးနဲ့အကောင်းကို အကြောင်းနဲ့အကျိုးကို ခွဲခြမ်းဝေဖန်သိခြင်း ဖြစ်တယ်’

‘ငါ့ရှင်၊ အဆိုးကို ဘယ်လိုအကြောင်းအကျိုးနဲ့ ဝေဖန်သိတာပါလဲ’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ သတ်တာ၊ ခိုးတာ၊ အလိုကျူးတာ၊ လိမ်တာ၊ ဆဲတာ၊ ကုန်းတိုက်တာ၊ အဖျင်းပြောတာ၊ အချောင်ရချင်တာ၊ ဖျက်ဆီးလိုတာ၊ နိဿာမကို ဆန့်ကျင်တဲ့ အမြင်ထားတာ၊ ဒါတွေဟာ အဆိုးတွေဖြစ်တယ်။ သည်အဆိုးတွေဟာ လက်ငင်းဆင်းရဲမှု၊ ကွင်းဆက်ဆင်းရဲမှုဆိုတဲ့ အကျိုးတွေကို ဖြစ်စေ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

နိုင်တယ်။ သည်အကျိုးတွေဟာ အမုန်း၊အကြိုက်၊အမိုက်တွေကြောင့် ဖြစ်တယ်။ သည်လို သိတယ်’

‘အရှင်၊ အကောင်းကိုရော ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ ဝေဖန်သိတာလဲ’

‘ငါ့ရှင်တို့၊သတ်တာ-စတာတွေရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တွေဟာ အကောင်းတွေ ဖြစ်တယ်။ အကောင်းက လက်ငင်းကောင်းအောင်၊ ကွင်းဆက်ပြီး ကောင်းအောင် အကျိုးတွေ ဖြစ်စေတယ်။ ဖြူစင်၊စွန့်လွှတ်၊အသိအလိမ္မာတွေဟာ အကောင်းရဲ့အကြောင်းတွေ ဖြစ်တယ်။ သည်လိုသိတယ် ငါ့ရှင်တို့’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ အမြင်မှန်ဆိုတာ အခြားနည်းပေါင်းများစွာနဲ့လည်း ပြောနိုင်သေးတယ်။သတ္တဝါကိုဆောင်ထားတဲ့အရာကို အကြောင်း၊အကျိုးသိတာဟာလည်း အမြင်မှန် ဖြစ်တယ်။ သတ္တဝါတို့ သိမှတ်၊ခံစား၊ဖောက်ပြားတုံ့ပြန်မှု၊ ဒါတွေကိုသိတာဟာလည်း အမြင်မှန်-ဖြစ်တယ်’

‘အရှင်၊ သိမှတ်၊ခံစားမှုနဲ့ ဖောက်ပြားတုံ့ပြန်မှုတွေရဲ့ အကြောင်းနဲ့ အကျိုးတွေက ဘယ်လိုပါလဲ’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ သိမှတ်၊ခံစား၊ဖောက်ပြားတုံ့ပြန်မှုတွေက ပျက်စီး၊ဆင်းရဲ၊ အနှစ်မဲ့ နေတဲ့အရာတွေ ဖြစ်တယ်။ သည်လို သိမှတ်၊ခံစား၊ဖောက်ပြားတုံ့ပြန်တာတွေကို သိတယ်။ သည်ဟာတွေရဲ့ အကျိုးတွေကတော့ စိုးရိမ်ရ၊ ပူဆွေးရ၊ငိုကြွေးရ၊ ဆင်းရဲရတာတွေ ဖြစ်တယ်။ အစကတော့ အချို့ ဝမ်းသာသလိုလို ရှိနိုင်တယ်။ ဒါတွေရဲ့အကြောင်းကတော့ ဒါတွေကို ဖြစ်ရပ်အမှန်တိုင်း မသိလို့၊ ကြိုက်ပြီးလုပ်မိတာပဲ-ဖြစ်တယ်။ သည်လိုမှတ်ကြ ငါ့ရှင်တို့’

D

၄၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းများအား ဘုရားဟောသော

ငြိမ်းချမ်းသူလေးမျိုးတရား

‘ရဟန်းတို့၊ သည်အဆုံးအမအောက်မှာပဲ ပဌမတန်းစား ငြိမ်းချမ်းသူ၊ ဒုတိယတန်းစား ငြိမ်းချမ်းသူ၊ တတိယတန်းစား၊ စတုတ္ထတန်းစား ငြိမ်းချမ်းသူတွေ ရှိနိုင်တယ်။ ဘာလို့ သည်လိုပြောနိုင်သလဲဆိုလျှင် သည်အဆုံးအမမှာ သာ ဘဝကပေါက်ဖွားတဲ့ သဘောတရားရှိတယ်။ သည်သဘောတရားဟာ ‘ဘဝရှေ့ဆောင်သဘောတရား ဖြစ်တယ်။ ဒါကို လက်တွေ့သုံးချနေသူတွေ လည်း ရှိတယ်။ ဒါတွေကြောင့်မို့ပဲ’

‘အသျှင်၊ အခြားအဆုံးအမအောက်က ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း သည်အတိုင်း မပြောနိုင်ပေဘူးလား’

‘ရဟန်းတို့၊ သူတို့က သည်အတိုင်းပြောချင်လျှင် ပြောကြမယ်။ သူတို့ကို ပန်းတိုင်ဆိုတာဘာလဲ-လို့ မေးလျှင် ‘ငြိမ်းချမ်းရေး’-လို့ ဖြေကြမှာပဲ။ ဒါ့အတွက် အလို၊အကြိုက်၊အမိုက်၊အစွဲ၊စီးပွား၊ကြီးပွား၊ ဒါတွေနဲ့ပျော်နေလို့ ရမလား-လို့ မေးလျှင် ‘မရဘူး’-လို့ ဖြေကြမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့က သေပြီးနောက် ဖြစ်ဖို့၊မဖြစ်ဖို့ တစ်ခုခုကို ယူဆစွဲလန်းနေသူတွေသာ ဖြစ်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ပြောတိုင်းလည်း မဟုတ်ဘူး-လို့ မှတ်ချက်ချရမယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လိုဖြစ်ရတာက သူတို့မှာ ဘဝကပေါက်ဖွားတဲ့ သဘောတရားကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည့်ခေါင်းဆောင် မရှိလို့ ဖြစ်တယ်။ သည်တော့ သူတို့ဟာ အထင်တရားတွေကို ပြည့်စုံကုံလုံအောင် မကြေငြာနိုင်၊မဖော်ထုတ်နိုင် ဖြစ်နေကြတယ်။ အလို၊အမြင်နဲ့ ဓလေ့၊ ဒါတွေလောက်ပဲ ဖော်ထုတ်နိုင်ကြတယ်။ ကိုယ့်ဝါဒကိုတော့ အထင်ဖြစ်တယ်-လို့ မဖော်ထုတ်နိုင်ကြဘူး’

‘ရဟန်းတို့၊ အထင်တရားဟာ တကယ်တော့ လေးမျိုးရှိတယ်။

အလို၊အကြိုက်တွေဟာလည်း တစ်မျိုးဖြစ်တယ်။ အမြင်မျိုးစုံတွေ

ဟာလည်း အထင်တစ်မျိုး ဖြစ်တယ်။ ကိုယ့်ဝါဒကိုယ်မှန် ဆိုတာကလည်း အထင်တစ်မျိုး ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေဟာ မက်မော၊ မိုက်မဲမှုတွေကြောင့် ဖြစ်တယ်။ စိတ်ကူးယဉ်မှုကတော့ ဖြစ်ပွားလို့ ဖြစ်တယ်။ ဖြစ်ပွားတာကတော့ ပြုလုပ်လို့ ဖြစ်တယ်။ ပြုလုပ်တာကတော့ အထင်ကြောင့် ဖြစ်တယ်။ အဖြစ်ကို အမှန် အတိုင်းသိမှ အထင်ပျောက်တယ်။ အထင်ပျောက်တော့ မလုပ်ဘူး။ ဒါကြောင့် မဖြစ်ဘူး။ ဒါကြောင့် စိတ်ကူးမယဉ်ဘူး။ ဒါကြောင့် မမက်မောဘူး၊ ငြိမ်းချမ်း တယ်။’

‘ရဟန်းတို့-သူတို့က အထင်တရားကို ပြည့်စုံကုံလုံအောင် မဖော် ထုတ်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် သူတို့ပြောတိုင်း မဟုတ်ဘူး။ သည်အဆုံးအမအောက် မှာသာ ငြိမ်းချမ်းသူလေးမျိုးရှိတယ်-လို့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ သင်တို့က အဆိုပြုနိုင်တယ်။’

D

၄၄။ ဝေသာလီပြည် အပရတောအုပ်၌ ရှင်သာရိပုတြာအား

ဘုရားဟောသော ခြင်္သေ့ဟောက်တရား

‘အသျှင်၊ မကြာမီက ရဟန်းအဖြစ်စွန့်လွှတ်သွားတဲ့ သုနက္ခတ်က အသျှင်ကို ပုတ်ခတ်ပြောဆိုနေပါတယ်။ ‘ရဟန်းဂေါတမဟာ လူတိုင်းထက် ဘာအသိမှ ပိုမိုမွန်မြတ်တာ မရှိဘူး။ စိတ်ကူး၊ စုံစမ်းပြီး ထင်ရာဟောပြော နေတာပဲ၊ သူပြောလို့မှန်တာက ကြက်ကန်းဆန်အိုးတိုးတာတွေပဲ ဖြစ်တယ်’- လို့ ကြားခဲ့ပါတယ်အသျှင်’

‘သာရိပုတြာ၊ သုနက္ခတ်ဟာ ရန်လုပ်ပြီးပြောနေတာ ဖြစ်တယ်။ သူ ဟာ ငါ့ကိုရော၊ ငါ့ဟောပြောချက်တွေကိုရော သူမသိပါဘူး။ ငါ့သတ္တိနဲ့ဗျတ္တိ ကိုသိလျှင် သူ-သည်လိုဘယ်ပြောနိုင်မလဲ’

‘သာရိပုတြာ၊ ငါဟာ ဖြစ်သမျှတိုင်းရဲ့ အကြောင်းကို သိတယ်။ လုပ်

သမျှတိုင်းရဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ဖြစ်ရပ်ကိုလည်း သိတယ်။ လောကရဲ့ လမ်း
ငါးသွယ်ကိုလည်း သိတယ်။ သဘာဝအားလုံးကိုလည်း သိတယ်။ လူ့စိတ်နေ
စိတ်ထားကိုလည်း သိတယ်။ အခြေခံ လူ့အသိနဲ့ အတိမ်အနက်ကိုလည်း
သိတယ်။ လက်ငင်းသက်သာမှုကို အကြောင်း၊အကျိုးနဲ့အတူ သာလွန်မှု
အထိ သိတယ်။ ဘဝသမိုင်းကြောင်းအမှန်ကျ ဖော်ထုတ်နိုင်တယ်။ ဘဝပုံဟန်
ကိုလည်း အမှန်ကျ သိမြင်နိုင်တယ်။ စိတ်ကူးယဉ်ကုန်၊ အားလုံးလည်း ကုန်
ဆုံးတဲ့အသိ ရှိတယ်။ ဒါ-ငါရဲ့ဗျတ္တိ ဆယ်မျိုးပဲ’

‘သာရိပုတြာ၊ ငါဟာ ဘယ်သူ့ရှေ့မှာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါသိတာကို-‘သိတယ်’
-လို့ တင်ပြဝံ့တယ်။ ငါကုန်ဆုံးတာကိုလည်း သည်အတိုင်းပဲ တင်ပြဝံ့တယ်။
အန္တရာယ်ရှိတာကိုလည်း ‘ရှိတယ်’-လို့လည်း ငါတင်ပြဝံ့တယ်။ အန္တရာယ်မရှိ
တာကိုလည်း သည်အတိုင်းပဲ။ ဘယ်သူ့ရှေ့မှာ ဖြစ်ဖြစ် ‘မရှိဘူး’-လို့ ငါတင်ပြ
ဝံ့တယ်။ ဒါဟာ ငါ့ရဲ့သတ္တိလေးမျိုးပဲ’

‘သာရိပုတြာ၊ သုနက္ခတ်ဟာ ဒါတွေကို ဘယ်လိုလုပ်သိမှာလဲ။ သူက
လူတိုင်းအသိထက် ပိုမိုမွန်မြတ်အောင် ခြိုးခြံတာ၊ စက်ဆုပ်တာ၊ ခေါင်းပါးတာ၊
ဆိတ်ငြိမ်တာနဲ့ပြီး အလှည့်အပြောင်း အမျိုးမျိုး၊ အတွေ့အကြုံအမျိုးမျိုး၊ အ
ဖြစ်အပျက် အမျိုးမျိုး၊ လုပ်ကျွေးပေးကမ်းမှု အမျိုးမျိုး-လုပ်ရတယ်-လို့ ထင်
နေသူဖြစ်တယ်’

‘သာရိပုတြာ၊ ဒါတွေကို ငါ့ထက်အဆင့်မြင့်အောင် လုပ်ဖူးသူဟာ
ရှားမယ်။ သေလောက်အောင်အဆင်းရဲခံပြီး လုပ်ခဲ့တာ အကြာကြီးဖြစ်တယ်။
ဒါပေမဲ့ ငါ့မှာ လူတိုင်းအသိထက် ပိုမသိခဲ့ဘူး။ သည်လမ်းစဉ်တွေဟာ ငါက-
မှားလို့ စွန့်ပစ်ထားတဲ့လမ်းစဉ်-လို့ ဆိုတာကို သူမသိဘူး။ ဒါတွေ ငါ-လုပ်
မနေလို့ လူတိုင်းအသိထက် မပိုဘူး-လို့ထင်လျှင် အိုမင်းလို့ အသိချွတ်ယွင်း
တဲ့အရွယ်ရှိတဲ့ ငါ့ကို လူငယ်ပညာရှင်လေးယောက်က သတိရှေ့ထားမှု ပြ

သနာလေးချက်ကို တပြိုင်နက်လျင်မေးပါ။ ငါက တစ်ခွန်းတည်းဖြေတာနဲ့ လေးယောက်လုံးရဲ့အမေးကို ပြေစေ့မယ်-သာရီပုတြာ’။

D

၄၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဒုက္ခတုံးတရား

‘အသျှင်၊ အချို့သူတော်စင်တွေက ပြောကြတယ်။ ‘အစွဲခန္ဓာတွေက လွန်မြောက်တာတွေကို ဖော်ထုတ်နေတယ်။ ငါတို့လည်း သည်လိုပါပဲ။ ဒါကြောင့် ငါတို့နဲ့ ဗုဒ္ဓက ဘာထူးသလဲ’-သည်လိုကြားခဲ့ရပါတယ်အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့၊ သူတို့ သည်လိုပြောပေမဲ့ သူတို့မှာ ဒါတွေကိုဖော်ထုတ် နိုင်တဲ့လမ်းစဉ် မရှိကြပါဘူး။ ဒါကြောင့် သူတို့စကားဟာ အပေါ်ယံပဲ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့-ဒါတွေကလွတ်မြောက်တယ် ဆိုတာဟာ ဒါတွေရဲ့အကျိုးနဲ့အပြစ်ကို မျဉ်းပြတ်သိမြင်တာရဲ့ ရလဒ်ဖြစ်တယ်။ ဒါကို မျဉ်းပြတ်သိမြင်ဖို့ လမ်းစဉ် သူတို့မှာ မရှိပါဘူး’

‘ရဟန်းတို့၊ အဆင်း၊အသံ၊အနံ့၊အရသာ၊အတွေ့တွေရဲ့ အရည်အချင်းများ၊အကျိုးကတော့ ဒါတွေကိုစွဲမှီပြီး နှစ်သက်၊ရွှင်လန်း၊ချမ်းမြေ့ရတာတွေပဲ ဖြစ်တယ်။ အပြစ်ကတော့ များလှတယ် ရဟန်းတို့။ မလုပ်ချင်ပေမဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်တဲ့အတွက် လက်လှမ်းမှီသလို လုပ်ကြရတယ်။ လုပ်ပေမဲ့လည်း လုပ်ရင်း-လိုနေတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါမှာ ဆုံးရှုံးမှုနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတယ်။အခွင့်သင့်လျှင် အသက်နဲ့ရင်းပြီး ကာကွယ်ရတယ်။ ဒါတွေဟာ လက်ငင်းအကျိုးတွေပဲ ဖြစ်သေးတယ်။ ကွင်းဆက်အကျိုးတွေဟာ ပိုမိုဆိုးရွားလှတယ်။ ဖြတ်လမ်းအလုပ်ဖြစ်တဲ့ လိမ်၊ခိုး၊သတ်တာတွေကို လုပ်မိလျှင် ဆတိုးကိန်းများစွာနဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

စပ်ခါးပြင်းထန်တာတွေကို ရင်ဆိုင်ရမယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဖောက်ပြားတာ၊ အပူ၊အအေး၊ လှ၊မလှ-စတာတွေ ဖြစ်တယ်။ အကျိုးတွေကတော့ ဒါတွေကိုထောက်ဆပြီး ဝမ်းမြောက်ကျေနပ်ရတာ ဖြစ်တယ်။ အပြစ်ကတော့ ဒါတွေ သဘောအလျောက်ဖောက်ပြန်တော့ စိုးရိမ်ပူဆွေးရတာ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ခံစားမှုက အာရုံအမျိုးမျိုး ဖြစ်တယ်။ အကျိုးကတော့ ကျေနပ်ဝမ်းသာရတာပဲ ဖြစ်တယ်။ အပြစ်က ရုပ်အတိုင်းဖြစ်တယ်။ ပူဆွေး၊ ဝမ်းနည်းရတာပဲ’

‘ရဟန်းတို့၊ သူတို့က ဒါတွေကိုသိကြသလား။ အလယ်လမ်းမရှိတဲ့သူတို့ဟာ သည်လို ရိုးသားတဲ့အသိကို အောက်တန်းကျတဲ့အသိ-လို့ ထင်ကြမယ်။ ဒါကြောင့် ဒါတွေကိုမသိနိုင်ကြဘူး။ သည်တော့ သူတို့စကားဟာ အပေါ်ယံစကားပဲ ဖြစ်တယ်’

D

၄၆။ ကပိလဝတ်၊ နိဂြောဓာရုံ၌ မဟာနာမ်အား ဘုရားဟောသော

ဒုက္ခအစုအဝေး တရား

‘အသျှင်၊ အမုန်း၊အကြိုက်နဲ့အမိုက်တွေက စိတ်ညစ်ဖို့ဖြစ်တယ်-လို့ ကြားရဖူးလို့ သိနေပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ တခါတရံမှာ သည်-အမုန်း၊အကြိုက်၊အမိုက်တွေ မဖြစ်အောင် မတတ်နိုင်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ အသျှင်’

‘မပယ်စွန့်သေးလို့ပဲ မဟာနာမ်။ ဒါ-စွန့်ပြီးလျှင် လူလို အိမ်ထောင်သားမွေးပြီး မနေနိုင်တော့ဘူး။ ဒါတွေက သိရုံကလေးနဲ့ ပယ်စွန့်လို့ရတာ မဟုတ်ဘူး။ သည်အသိကို အထပ်ထပ် တွေးခေါ်သုံးသပ်ရတယ်။ နှစ်သိမ့်၊ ချမ်းမြေ့နိုင်တဲ့အထိ အထပ်ထပ်လုပ်ရတယ်။ နောက်ဆုံး ပြည့်ဝပြီး သဘော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကျတဲ့အထိ ဖြစ်စေရမယ်။ ဒါမှ ဒါတွေကို ပယ်စွန့်နိုင်မယ် မဟာနာမ်’

‘မဟာနာမ်၊ အလယ်လမ်းကိုမတွေ့မီက ငါလည်း သည်လိုပဲအတွေး အခေါ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ အကြိုက်၊အမုန်းတွေဟာ မကောင်းဘူး-လို့ ငါသိနေ လျက်နဲ့ ဘာလို့ ငါ့မှာ ဒါတွေလာဖြစ်နေရတာလဲ။ သည်လို စဉ်းစားခဲ့ဖူးတယ်’

‘မဟာနာမ်၊ လိုချင်စရာ ကာမတရားတွေမှာ အကြိုက်နည်းပါးပြီး အပြစ်တွေသာ များလှတယ်။ သည်ဟာတွေကို ထောက်ဆပြီး နှစ်သက်ရွှင် လန်း ချမ်းမြေ့ရတာဟာ အချိန်နဲ့အမျှ ဖြစ်တယ်။ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခ မှန်သမျှကြောင့်ချည်းပဲလို့ ပြောလျင်တောင်ရတယ်။’

‘မဟာနာမ်၊ ငါ-ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှာ နေတုန်းက ဣသိဂိလိတောင် စောင်းမှာ ဆင်းရဲအောင်ကျင့်နေတဲ့ နိဂဏ္ဌတို့ကို ငါပြောဖူးတယ်။ ဆင်းရဲနဲ့ အရင်းတည်လို့ ချမ်းသာမရနိုင်ဘူး ဆိုတာကိုပေါ့။ သည်တော့ နိဂဏ္ဌတို့က ပြန်ပြောကြတယ်။ ချမ်းသာနဲ့အရင်းတည်လို့ ချမ်းသာရလျင် ဗိမ္ဗိသာရမင်း ကြီးဟာ ချမ်းသာသူဖြစ်မှာပဲလို့ မဆင်မခြင်ပြောကြတယ်။ ငါက ပြန်ပြောခဲ့ တယ်။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးချမ်းသာလျင် အဲသည်ချမ်းသာအတိုင်း မလှုပ်မရှား စကားလည်းမပြောဘဲ ခုနှစ်ရက် နေနိုင်လောက်ပါ့မလား? တစ်ရက်ပြည့် အောင်တောင် နေနိုင်လောက်ပါ့မလား လို့ပဲ’

‘မဟာနာမ်၊ အစဉ်အလာတရားတွေရဲ့ အကျိုးချမ်းသာဟာ စစ်မှန် တဲ့ချမ်းသာ မဟုတ်ဘူး။ အချိန်နေရာနဲ့ အလှည့်အပြောင်းဖြစ်နေတဲ့ ဖောက် ပြန်မှုမျှသာ ဖြစ်တယ်’

D

၄၇။ ဘဂ္ဂတိုင်း၊ သံသုမာရဂီရိမြို့၊ ဘေသကဠပဲစဉ်းငုံတော၌

ရဟန်းတို့အား ရှင်မောဂ္ဂလာန်ဟောသော မှန်းဆတရား

‘ငါ့ရှင်တို့၊ သူများစကားကို နားမထောင် မလေးစားတဲ့ ပြည့်ပြည့်ဝဝ မရှိသူကို မှားလျင်ပြောကြပါလို့ ဘယ်လောက်ပဲ ဖိတ်ထားပေမဲ့ ဘယ်သူကမှ ပြုပြင်စကားပြောကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲသည်လိုမဟုတ်လျင်တော့ လူတိုင်းက ပဲ ပြုပြင်စကားဆိုကြမှာ ဖြစ်တယ်’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ ပြုပြင်ကြသူတွေဟာ နားလည်းမထောင်၊ မလေးစား၊ ပြည့်ဝသူလည်းမဟုတ် ဖြစ်နေလျင် ငါ့ကို ဘယ်သူကမှ ကျေနပ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ငါဟာ သူများစကား နားထောင်တယ်။ လေးစားတတ်တဲ့ ပြည့်ဝမှု ရှိသူ ဖြစ်အောင် ကြိုးစားမှပဲလို့ ပြုပြင်ကြ’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ သူများစကားကို နားမထောင်၊ မလေးစားဘဲ ပြည့်ဝမှုမရှိ သူဖြစ်ဖို့ အကြောင်းသဘောတရားတွေကို မှတ်သားကြ။ အချောင်ရချင်တာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးတာ၊ သူများကိုအထင်သေးတာ၊ စိတ်တိုတတ်တာ၊ ရန်လိုတတ်တာ၊ အငြိုးကြီးတာ၊ မြည်တွန်ရေရွတ်တတ်တာ၊ ကန့်လန့်ရှောင်လွှဲ ပြန်ပြောတတ်တာ၊ ကြိမ်းဝါး ပြန်ပြောတာ၊ အပြစ်တင် ပြန်ပြောတာ၊ ပြောလာတာကို ငဲ့ခံတာ၊ ရန်မာန်လှည့်ပတ်၊ ကျေးစွပ်၊ ဝန်တိုတာ၊ မနာလို၊ ဂုဏ်မောက်၊ သတိဖောက်၊ ခက်ထန်၊ အယူသန်တာ ဒါတွေဖြစ်တယ်’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ ဒါတွေ ကိုယ့်မှာရှိ၊မရှိ ဆန်းစစ်ကြ၊ ရှိနေတာတွေ့ရလျင် ပယ်စွန့်နိုင်အောင် မရှိတာတွေ့ရလျင် နောက်ထပ် ပြန်မရှိမလာအောင် မိမိ မျက်နှာမှာ အညစ်အကြေးရှိ၊မရှိ၊ မှန်ကြည့်တဲ့ လူငယ်လူရွယ်တွေလို ရှိလျင် မရှိအောင်၊ မရှိလျင် ရှိလာအောင် စောင့်ရှောက်သလိုမျိုး စောင့်ရှောက်သင့်တယ်’

D

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စိတ်ရှုပ်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ စိတ်ရှုပ်မှုငါးမျိုးရှိနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ငါ့အဆုံးအမအောက်
မှာ တိုးတက်မှုမရနိုင်သူ ဖြစ်တယ်။ သည်လို စိတ်ရှုပ်မှုငါးမျိုးရှိသူဟာ စိတ်
အထုံးငါးခုကိုလည်း မဖြေနိုင်ဘူး’

‘စိတ်ရှုပ်မှုငါးမျိုးဆိုတာ ဘာတွေပါလဲအသျှင်’

‘ငါတို့ အရည်အချင်းတွေကို ပြတ်ပြတ်သားသား ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
မမြင်လို့၊ ငါတို့အပေါ် ပေါ့ပျက်စိတ်ရှုပ်တာ၊ ငါတို့တင်ပြတဲ့လမ်းစဉ်သဘော
တရား၊ အရည်အချင်းတွေကို ပြတ်သားရှင်းလင်းမရှိဘဲ စိတ်ရှုပ်တာ၊ ငါတို့
တပည့်အဖွဲ့ သံဃာ့အပေါ် စိတ်ရှုပ်တာ၊ အဖွဲ့စည်းမျဉ်းတွေအပေါ် စိတ်ရှုပ်
တာ၊ သည်ငါးမျိုး ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လိုစိတ်ရှုပ်တဲ့ရဟန်းက စိတ်အထုံးငါးခုကို မဖြေ
နိုင်ဘူး၊ အဲဒါတွေကတော့ လိုချင်တွယ်တာမှုမှာ ပျော်ပိုက်တာ၊ မိမိလုပ်သမျှ
ကို ကျေနပ်နေတာ၊ ရုပ်ပတ်ဝန်းကျင်ကို စိတ်ဝင်စားနေတာ၊ စားလိုက်အိပ်
လိုက် နေတာ၊ တောက်ပကျော်ကြားသူ နတ်ဗြဟ္မာမျိုးဖြစ်အောင် လုပ်ကိုင်နေ
တာ၊ ဒါတွေဟာ အနှောင်အဖွဲ့တွေဖြစ်တယ်

‘ရဟန်းတို့၊ ငါတို့အဆုံးအမဟာ လွတ်မြောက်ဖို့ဖြစ်တယ်၊ စိတ်ရှုပ်သူ
ဟာ မလွတ်မြောက်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ငါ့အဆုံးအမအောက်မှာ သည်ပုဂ္ဂိုလ်
မတိုးတက်နိုင်ဘူးလို့ ငါ ဆိုခဲ့တာဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ စိတ်မရှုပ်အောင် နေကြ၊ သည်လိုနေလျှင် သန္ဓေရှိတဲ့
ကြက်မက မှန်မှန်ဝပ်လျှင် ကြက်ငယ်တွေပေါက်ပါစေလို့ ဆုမတောင်းပေမဲ့
ပေါက်မှာသေချာသလို ဆင်းရဲစက်ကွင်း ကင်းမှာလည်း မလွဲဖြစ်တယ်’

D

၄၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နေရာတရား

‘ရဟန်းတို့၊ သင်တို့အတွက် နေရာပတ်ဝန်းကျင်ကို လေးမျိုးသတ် မှတ်သင့်တယ်။

နီးကြားမှု၊ လက်ငင်းသက်သာမှု၊ စိတ်ကူးယဉ်ကုန်မှု၊ တစ်ခုခုလည်း မတိုးတက်၊ စားဝတ်နေရေး ကျန်းမာရေးလည်း မပြည့်စုံတဲ့နေရာလည်း တစ်ခုဖြစ်တယ်’

‘နီးကြားမှု၊ လက်ငင်းသက်သာမှု၊ စိတ်ကူးယဉ်ကုန်မှု၊ တစ်ခုခုတော့ တိုးတက်တယ်၊ စားဝတ်နေရေး ကျန်းမာရေးပစ္စည်းတွေတော့ မပြည့်စုံဘူး ဆိုတဲ့နေရာကလည်း တစ်ခုဖြစ်တယ်။

စားဝတ်နေရေး ကျန်းမာရေးတော့ပြည့်စုံပြီး ကျန်တာ မတိုးတက်တဲ့ နေရာကလည်း တစ်ခုဖြစ်တယ်။

နှစ်မျိုးလုံး တိုးတက်ပြည့်စုံတဲ့ နေရာကလည်း တစ်ခုဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ပဌမနေရာက ချက်ချင်းထွက်ခွာသင့်တယ်။ ဒုတိယနေ ရာက ကြိုးစားနေသင့်တယ်၊ တတိယနေရာက ထွက်ခွာနိုင်အောင် ကြိုးစား သင့်တယ်၊ စတုတ္ထနေရာက နှင်ထုတ်တောင် တောင်းပန်ပြီးနေသင့်တယ်။ ဘာကြောင့် သည်လိုဖြစ်ရသလဲ၊ သင်တို့ဟာ စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေး ပစ္စည်းတွေအတွက် ရဟန်းပြုလာကြတာ မဟုတ်ဘူး။ ငြိမ်းချမ်းရေးရည်ရွယ် ချက်နဲ့ ရဟန်းပြုလာကြတာ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ မိမိတို့ ရောက်ရှိနေတဲ့နေရာကို ရှောင်သင့်သလား၊ ဆောင်သင့်သလား ဆန်းစစ်ပြီး နေထိုင်ကြ’

D

၅၀။ ကပိလဝတ်ပြည်၊ နိဂြောဓာရုံ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဆင်းရဲယန္တရားတရား

‘အသျှင်၊ မနေ့က သာကီဝင်မင်းသား ဒဏ္ဍပါဏိကို မဟာဝုန်တော
ဥသျှစ်ပင်အောက်မှာ ‘ငါ့အမြင်ဟာ သည်လိုရှိတယ်။ ဘယ်သူမှ ငါ့ရန်သူ
မဟုတ်ဘူး၊ မြင်မြင်သမျှကို ငါမငြိမိဘူး။ ဒါကြောင့် ငါ့မှာ စိတ်မရှုပ်ရဘူး။
သည်ဘဝ၊ ဟိုဘဝတွေကိုကြိုက်တဲ့ အမှတ်အသိလည်း ငါ့မှာမရှိဘူး။ ဒါ-ငါ
အမြင်ပဲ’-သည်လိုတင်ပြခဲ့တယ်လို့ အသျှင်မိန့်ကြားပါတယ်’

‘ပြီးတော့ သည်မိန့်ကြားချက်ကို တပည့်တော်တို့ကို ထပ်ဆင့်မိန့်
ကြားတဲ့အခါမှာ အနည်းငယ်ဖွင့်ဖော်ခဲ့ပါတယ်။ ‘ရဟန်းတို့၊ ဒဏ္ဍပါဏိကို
ငါပြောခဲ့တာထဲမှာ သည်ဘဝ၊ ဟိုဘဝကိုကြိုက်တဲ့အမြင် ငါ့မှာမရှိဘူး-လို့ ဖြစ်
တယ်။ သည်အသိ၊ အမှတ်ဟာ ဆင်းရဲယန္တရားအတွက် အရေးပါတဲ့ ဘီးသွား
တစ်ခု ဖြစ်တယ်။ သည်ဘီးသွားရဲ့ အသွားတွေကို ချိုးဖြတ်နိုင်လျှင် မုန်းတာ၊
ကြိုက်တာ၊ မိုက်တာနဲ့ အမြင်အတွေးမှားတာ၊ မျှော်တာ၊ အထင်ကြီးတာတွေ
လက်စသိမ်းကြရတယ်’ သည်လို ဖွင့်ဖော်မိန့်ကြားတာကို မှတ်သားခဲ့ရပါ
တယ်’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ အသျှင်ရဲ့ သည်မိန့်ကြားချက်ကို အရှင်မဟာကစ္စာနထံ
တင်ပြခဲ့ကြပါတယ်။ သူကတစ်ဖန် ထပ်ဆင့်မိန့်ကြားပြန်ပါတယ်။ ‘ငါ့ရှင်တို့
ဆင်းရဲယန္တရားရဲ့ ဘီးသွားဖြစ်တဲ့ မှတ်သိမှုဆိုတာကို သိကြပြီးပြီလား။ မျက်
စိ၊ အဆင်း ပေါင်းဆုံတာကြောင့် မြင်သိတာ၊ တွေ့ထိတာ၊ ခံစားတာ၊ မှတ်သား
တာ၊ ကြံစည်တာတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ သည်ဖြစ်ပေါ်မှုကို မရပ်နားအောင်
အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ဖြစ်စေတယ်။ ဒါကြောင့် သည်ကအဆင်း၊ ဟိုကအ
ဆင်း၊ ငါ့အဆင်း၊ ငါနဲ့ဆက်စပ်တဲ့အဆင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကအဆင်း တစ်ဆင့်
တက်ပြီး သည်ဘဝ၊ ဟိုဘဝ၊ တခြားဘဝစတဲ့ အမှတ်အသိတွေ ဖြစ်လာတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သည်မှတ်သိမှုတောင် ဆင်းရဲယန္တရားရဲ့ ဘီးသွားဖြစ်တဲ့ မှတ်သိမှုဖြစ်တယ်’
သည်လို မိန့်ကြားတာကို မှတ်သားရပါတယ်’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ သည်လိုမိန့်ကြားချက်ဟာ မှန်ကန်ပါသလား’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်အတိုင်း မှန်တယ်။မဟာကစ္ဆာနဟာ ပညာရှိတယ်။
ငါတို့လျှင် ဖွင့်လျင်တောင် သည်အတိုင်းပဲ ဖွင့်ရမှာပဲ’

D

၅၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အကြံနှစ်ပါးတရား

‘ရဟန်းတို့၊ စဉ်းစားမှုဟာ နှစ်မျိုးရှိတယ်။ကြိုက်စရာနဲ့ တွဲရရေး၊ မုန်း
စရာနဲ့ ကွဲရရေး၊ အနိုင်ရရေး၊ ဒါတွေဟာ စဉ်းစားမှုတစ်မျိုးဖြစ်တယ်။

ကြိုက်စရာက လွတ်မြောက်ရေး၊ ချစ်ကြည်ရေး၊ ကူညီရေး ဒါတွေကို
စဉ်းစားမှုဟာ တစ်မျိုး ဖြစ်တယ်။ သည်လို စဉ်းစားမှု နှစ်မျိုးရှိတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အလယ်လမ်းစဉ်ကို ငါမတွေ့ခင်က ငါ့မှာ အမျိုးမျိုးအ
စားစား စဉ်းစားမှုတွေ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ နိုးနိုးကြားကြား၊ တက်တက်ကြွကြွ၊
စွန့်စွန့်စားစား နေတာတွေကြောင့် ငါဟာ သည်-စဉ်းစားမှုရဲ့ မကောင်းပုံကို
ဝေဖန်နိုင်လာခဲ့တယ်။ သည်-စဉ်းစားမှုဟာ မိမိနဲ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို အလှပျက်
စေတယ်။ အသိတရားလည်း မထွက်ဘူး။ ငြိမ်းချမ်းမှုနဲ့ ဆိုတာကတော့ အ
လှမ်းဝေးမှဝေးပဲ။ သည်လို ဝေဖန်မိလာတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လို ဆန်းစစ်ဝေဖန်နိုင်လာတဲ့အခါ သည်စဉ်းစားမှု
တွေ ငါ့ထံက ထွက်ခွာသွားကြတယ်။ ဒုတိယတန်းစားစဉ်းစားမှုက နေရာယူ
လာပြန်တယ်။ ဒါကိုလည်း ငါ-ဆန်းစစ်ဝေဖန်ပါတယ်။ သည်-စဉ်းစားမှုကို
ဘယ်လိုမှ ငါ-အပြစ်မမြင်ဘူး။ အထပ်ထပ်ဝေဖန်ပေမဲ့ သည်စဉ်းစားမှုဟာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မိမိနဲ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို အလှအပ တိုးစေတယ်။ အသိဖြစ်ထွန်းတယ်။ ငြိမ်းချမ်း
ရေးလမ်းစ ဖြစ်တယ်။ သည်လိုသာ ငါတွေရှိခဲ့တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ နောက်စဉ်းစားမှုကို ငါ-လက်ခံထားတယ်။ ဒါကြောင့်
ငါ့မှာ လက်ငင်းသက်သာမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ ဘဝရဲ့သမိုင်း
ကြောင်းကို ကောင်းကောင်းဖော်ထုတ်နိုင်လာတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ ဘဝပုံဟန်
ကို အမှန်ကျသိမြင်လာတယ်။ ဒါတွေကြောင့် ငါ့မှာ စိတ်ကူးယဉ်အားလုံး
ကုန်ဆုံးခဲ့တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သင်တို့လည်း စဉ်းစားမှုကို ဆန်းစစ်ကြ၊ ရှောင်စရာကို
ရှောင်ပြီး ဆောင်စရာ စဉ်းစားမှုကို ဆောင်ကြ’

D

၅၂။ သာဝတ္ထိ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

စဉ်းစားမှုပုံသဏ္ဌာန်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားရှိအောင် ကြိုးစားလိုတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အကြောင်းအားလျော်စွာ လှည့်ပြောင်းသင့်တဲ့ အလှည့်အပြောင်း
ငါးမျိုးကို ကျင့်သုံးတတ်ဖို့ လိုအပ်တယ်။ အဲသည်ငါးမျိုးကတော့-

လူဟာ တစ်ခုခုကို စဉ်းစားရလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်တယ်ဆိုလျှင် အဲ
သည်တစ်ခုခုကနေ အခြားတစ်ခုခုဆီကို လှည့်ပြောင်းပြီး စိတ်ကောင်းရ
အောင် လုပ်သင့်တယ်။ ဥပမာဆိုလျှင် သတ်စို့ကြီးတစ်ချောင်းကို ချွတ်ဖို့
သတ်စို့ငယ်နဲ့ ပြန်ရိုက်ပေးရသလို ဖြစ်တယ်’

‘သည်လို စိတ်မကောင်းမဖြစ်အောင် လှည့်ပြောင်း စဉ်းစားလျက်နဲ့
စိတ်မကောင်းမပျောက်ဘူးဆိုလျှင် တစ်မျိုးလှည့်ပြောင်း စဉ်းစားသင့်တယ်။
စိတ်မကောင်းတာက ဘဝကို အမှောင်ကျစေနိုင်တယ်။ သည်လိုမျိုး စဉ်းစားရ

မယ်။ ဥပမာဆိုလျှင် လှပချင်သူကို မြွေသေပုပ်နဲ့စွပ်သလို ငြီးငွေ့ရှက်နိုးပြီး စိတ်ကောင်းလာမယ်’

‘သည်လိုစဉ်းစားလို့မှ စိတ်ကောင်းဖြစ်မလာဘူးဆိုလျှင် သည်အကြောင်းနဲ့စပ်ပြီး လုံးဝမစဉ်းစားဘဲနေမှုဆီကို အလှည့်အပြောင်း လုပ်သင့်တယ်။ အဆင်းရှိပေမဲ့ မျက်စိပိတ်ထားလျှင် မမြင်ရသလို မစဉ်းစားလျှင် စိတ်မကောင်း ပျောက်သွားနိုင်တယ်’

‘ဒါမှ မပျောက်သေးဘူးဆိုလျှင် သည်လိုစဉ်းစားမိတဲ့အကြောင်းရင်းကို ပြန်လည် ဆန်းစစ်သင့်တယ်။ သည်-ဆန်းစစ်တာကလည်း လှည့်ပြောင်းစဉ်းစားတာတစ်မျိုး ဖြစ်လာမယ်။ ဒါကြောင့် သွားနေရာက အိပ်တဲ့အထိ အတွင်းမှာ အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲလာသလို စိတ်မကောင်းရာက အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲလာပြီး စိတ်ကောင်းလာမယ်’

‘သည်လိုလှည့်ပြောင်းလို့မှ မပျောက်သေးလျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင်ပန်းအောင်နေမှုကို လှည့်ပြောင်းပေးသင့်တယ်။ လူတစ်ဦးက ဖျစ်ညှစ်ပင်ပန်းအောင်လုပ်တာကို ခံရသလိုဖြစ်ပြီး စိတ်မကောင်းရာက ကောင်းလာနိုင်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ စိတ်ကောင်းရအောင် အလှည့်အပြောင်းငါးမျိုးကို အကြောင်းအားလျော်စွာ လှည့်ပြောင်းနေထိုင်ကြ’

D

၅၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ မောလိယဖဂ္ဂဏပါဝင်သည့် ရဟန်းတို့အား

ဘုရားဟောသော လွှပုံတရား

‘ဖဂ္ဂန၊ သင်ဟာ ရဟန်းမတွေနဲ့ ရောနေတယ်ဆို။ သူတို့ကို သူများက အပြစ်ပြောလျှင် သင်ကမခံဘူး။ သင့်ကိုပြောကြလျှင်လည်း သူတို့က မခံဘူး လို့ ကြားတယ်။ အဲဒါမှန်သလား’

‘မှန်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဒါမကောင်းဘူး ဖဂ္ဂန။ ပြောရုံမက ရိုက်သတ်ဦးတော့ ပြန် ရန်မတွေ့ သင့်ဘူး။ အတိုင်းအတာမဲ့၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဖြူစင်အောင် နေသင့်တယ်။ ရှေးက ရဟန်းတွေကို သည်လောက်ပဲသာ အသိပေးခဲ့တယ်။ သစ်ကောင်း ဝါးကောင်းရအောင် သစ်ဝါးအကောက်တွေကို ပယ်ပစ်သလို သင်တို့လည်း မကောင်းတာတွေကို ပယ်ကြ။ ပြောဆိုလို့ လွယ်သူတွေ ဖြစ်ကြ’

‘ရှေးတုန်းက သည်မြို့ထဲက ဝေဒေဟီလို့ခေါ်တဲ့ အိမ်ရှင်မလို မဖြစ် ကြစေနဲ့။ သူက နူးညံ့ယဉ်ကျေးတယ်၊ ငြိမ်းအေးတယ်-လို့ နာမည်ရသူ ဖြစ် တယ်။ တစ်နေ့တော့ အိမ်ဖော်မကာဦး အိပ်ရာထနောက်ကျလို့ သတိပေးခဲ့ တယ်။ နောက်တစ်နေ့ နောက်ကျပြန်တော့ ဆူပူခဲ့တယ်။ နောက်တစ်ခါမ တော့ ရိုက်ပုတ်တဲ့အထိ ဖြစ်လာရော။ တကယ်တော့ အိမ်ဖော်မက သူ့ကို အားလုံးလုပ်ပေးနေလို့ သူ့ကို နူးညံ့ယဉ်ကျေးသူလို့ အမည်တွင် အထင်ခံရ နေတာကို သူမသိဘူး’

‘သင်တို့လည်း စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေး ပစ္စည်းတွေ ဖောသီနေ လို့ နူးညံ့ယဉ်ကျေး ငြိမ်းအေးနေသူဆိုတာမျိုး မဖြစ်သင့်ဘူး။ ဒါဟာ အ ဆောင်ယောင်ပဲ ဖြစ်တယ်။ သင်တို့ကို ပတ်ဝန်းကျင်က ပြောဆိုဖို့ အကြောင်း ငါးမျိုးရှိတယ်။ သင့်တာရော၊မသင့်တာရော၊ ဟုတ်တာရော၊မဟုတ်တာရော၊ ဆဲတာရော၊ ချီးမွမ်းတာရော၊ အကျိုးရှိအောင်ရော၊အကျိုးမဲ့အောင်ရော၊

ချစ်လို့ရော၊မုန်းလို့ရော၊ ဘယ်လိုပြောပေမဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် ဖြူစင်နိုင်မှုကို မပျက်အောင် သင်တို့က ထိန်းသိမ်းကြ’

‘သူတို့ ဘယ်လိုပြောပေမဲ့ မြေကြီးကို မြေမဖြစ်အောင်၊ ကောင်းကင် ကို အရုပ်ထင်အောင်၊ မြစ်ရေကို မြက်မီးနဲ့ဆူအောင်လုပ်လျှင် ပန်းရုံသာဖြစ် သလို အသိမွေးပြီး ဖြူဖြူစင်စင်ကို ထူထောင်ရမယ်။ ငါးမန်းလွှာနဲ့ လက်ခြေ တို့ကို ဖြတ်ပစ်လာဦးတော့ ဖြူစင်တဲ့ သည်စိတ်ထားကို ပျောက်ဆုံးမသွား အောင် ကြိုးစားသင့်တယ်’

D

၅၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အရိဋ္ဌနှင့် ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အလမ္မာယ်တရား

‘အရိဋ္ဌ၊ ငါ့သဘောတရားတွေကို သင်ကသိတယ်၊ အန္တရာယ်ရှိတယ် ဆိုပေမဲ့ တကယ်မရှိဘူးလို့ သင်ကပြောတယ်လို့ ငါသိရတယ်။ မှန်သလား’
‘မှန်ပါတယ် အသျှင်’

‘အရိဋ္ဌ၊ သင်ဟာအလကားပဲ။ ငါဘယ်မှာဟောတာကို သင်သိလို့ လဲ။ မြင်သမျှတွေကို ကြိုက်တာ၊မုန်းတာဟာ အကျည်းတန်ပြီး အပြစ်တွေက သာများကြောင်း ငါဟောခဲ့တယ်။ ဘယ်လို အန္တရာယ်မရှိတာလဲ။ သင့်အမြင် ဟာ မြင်မြင်သမျှတွေကို အကြိုက်၊အမုန်းနဲ့ သိမှတ်တွေးခေါ်ရာကထွက်တဲ့ အမှောင်ထဲက အမြင်ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အရိဋ္ဌဟာ မြွေဖမ်းသမားလို ငါ့သဘောတရားကို နာ ကြားနေတယ်။ ပညာရှင်ဖြစ်ချင်နေလို့ နာကြားတာပဲ။ မြွေဖမ်းသမားဟာ မြွေကိုက်ခံရပြီး သေရသလို ပညာရှင်ဖြစ်အောင် သင်ကြားသူဟာလည်း ပညာရဲ့ ဖိစီးနှိပ်စက်တာကို ခံရပြီး သေမှာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့၊ ငါ့ဟောပြောချက်တွေဟာ ယာဉ်ရထားတွေ ဖြစ်တယ်။ ယာဉ်ရထားဟာ အသုံးအဆောင်ကိုသယ်ဆောင်တဲ့ ပစ္စည်းသာ ဖြစ်တယ်။ ငါ့ဟောပြောချက် စကားလုံးဟာလည်း သဘောတရားကိုသယ်ဆောင်တဲ့ ပစ္စည်းသာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ငါ့ဟောပြောချက်စကားတွေကို ရွတ်ဆိုပြ နိုင်တဲ့ ပညာရှင်ဖြစ်အောင် မဆောင်ကြရဘူး။ သဘောတရားကိုသာ ဆောင် ကြရမယ်’

‘ငါ့သဘောတရားတွေဟာ အဘိသင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သိမှတ်၊ ခံစား၊ ဖောက်ပြား၊ တုံ့ပြန်၊ ဒါတွေအားလုံးဟာ ငါ၊ ငါ့ကိုယ်ထည်နဲ့ ငါ့ပတ်ဝန်းကျင်တွေ မဟုတ်ဘူးဆိုတာတွေ ဖြစ်တယ်။ ဟုတ်တာကိုများ သင်တို့တွေ့ဖူးကြသလား။ ‘ငါ’-ထင်နေတဲ့ မဆင်းရဲသူ၊ အမြင်မှားနေတဲ့ ငြိမ်းချမ်းသူ၊ ဒါတွေကိုရော သင်တို့တွေ့ဖူးကြသလား’

‘မတွေ့ဖူးပါဘူး အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့၊ အထင်မရှိသူဟာ ဒုက္ခမျိုးပြုတ်သူ၊ လက်မြောက်၊အလံချ၊ တံခါးဖျက်ပြီးသူတွေ ဖြစ်တယ်။ အဲသည် သိမှတ်၊ခံစား၊ ဖောက်ပြား၊တုံ့ပြန်တွေကို ငါ၊ငါ့ကိုယ်ထည်၊ငါ့ပတ်ဝန်းကျင်လို့ ယူဆတာဟာ အထင်မျှ ဖြစ်တယ်။ အသိစိတ်ကိုတောင် ဘယ်မှာမှီနေတယ်လို့ ဘယ်သူမှမရှာနိုင်၊ မသိနိုင်ကြဘူး။ သိဖို့အကြောင်းလည်း မရှိဘူး။မှီစရာသတ္တဝါမဟုတ်ဘဲ အပပယောဂတွေ ဖြစ်လို့ပဲ။ သည်လိုပြောတဲ့အတွက် ငါ့ကို သတ္တဝါကို ငြင်းသူလို့ အပြစ်တင်ကြမယ်။ သတ္တဝါကို ငါတို့က မငြင်းဘူး။ ဒါတွေဟာ ငါတို့သဘောတရားတွေပဲဖြစ်တယ်။ ဒါတွေကိုသာ ဆောင်ကြစေချင်တယ်’

D

၅၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရှင်ကုမာရကဿပအား ဘုရားဟောသော
တောင်ပို့တရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ မနေ့ညက အန္ဓဝန်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက စကား(အဋ္ဌာ)
ပဟေဠိ ဆိုသွားပါတယ်။

‘တောင်ပို့ဟာ ညမှာ အခိုးလွှတ်တယ်။ ဗြဟ္မာက ရိုးသားတဲ့လူကို
ဓားနဲ့ အတူးခိုင်းတယ်။ သစ်သားမင်းတုပ်ကို တွေ့တယ်။ ဒါကိုဖယ်ပြီး ဆက်
အတူးခိုင်းတယ်။ တူးတော့ ဖားကိုတွေ့တယ်။ ဖယ်ပြီးတော့ ဆက်အတူးခိုင်း
ပြန်တယ်။ လမ်းနှစ်ခွကိုတွေ့တယ်။ ဆက်တူးခိုင်းတယ်။ ဆပ်ပြာရေစစ်ကို
တွေ့တယ်။ ဖယ်ပြီး ဆက်အတူးခိုင်းတယ်။ လိပ်ကိုတွေ့တယ်။ ဖယ်ပြီး ဆက်
အတူးခိုင်းတယ်။ သံလျှက်ကို တွေ့တယ်။ ဖယ်ပြီး ဆက်အတူးခိုင်းတယ်။
စဉ်းတီတုန်းကို တွေ့တယ်။ ဖယ်ပြီး ဆက်အတူးခိုင်းတယ်။ သားတစ်ကို တွေ့
တယ်။ ဆက်ပြီး အတူးခိုင်းတယ်။ နဂါးကို တွေ့တယ်။ သည်တော့ နဂါးကို
မထိစေနဲ့၊ ဦးညွတ်လို့ ခိုင်းတယ်။ ဗုဒ္ဓအသျှင် သည်စကားပဟေဠိရဲ့အနက်က
ဘယ်လိုပါလဲ’

‘ကုမာရကဿပ၊ တောင်ပို့ဆိုတာက မိဘတို့ရဲ့ သုတ်(မျိုး)တွေနဲ့
ပေါင်းစပ်ပြီး ထမင်း၊မုန့်တွေနဲ့ ကြီးထွားနေတဲ့ ဖြစ်ရပ်ကြီးတွေကို ဆိုလိုတာ
ဖြစ်တယ်။ ညအခိုးလွှတ်တယ်ဆိုတာက အမျိုးမျိုးစဉ်းစားတာ ဖြစ်တယ်။
သင်ပြောတဲ့စကားထဲမှာ နေ့မှာတောက်ပတယ်ဆိုတာ ကျန်နေတယ်။ နေ့မှာ
တောက်ပတယ်ဆိုတာ အလုပ်အမျိုးမျိုးလုပ်တာ ဖြစ်တယ်။ ညွှန်ကြားတဲ့
ဗြဟ္မာဆိုသူကတော့ ငြိမ်းချမ်းသူ ဖြစ်တယ်။ ရိုးသားသူဆိုတာကတော့ စိတ်
အထုံးအချို့သာ ပြေပြီး၊ လက်ကျန်ရှိသေးသူဖြစ်တယ်။ ဓားဆိုတာကတော့
အသိ ဖြစ်တယ်။ တူးတာက အားထုတ်တာပဲ။ မင်းတုပ်က အသိအမြင်မှားမှု။
ဖားက ပြင်းထန်တဲ့အမျက်၊ လမ်းနှစ်ခွက အတွေးမှားဖြစ်တယ်။ ဆပ်ပြာရေစစ်

ဆိုတာက အဖုံးအပိတ်ငါးခု (အကြိုက်,အမုန်းအတိုင်း ယုံလွင့်ပူပန်နဲ့ တွေး
တော့မှု)၊ လိပ်က သိ,မှတ်,ခံစား,ဖောက်ပြား,တုံ့ပြန် ဖြစ်တယ်။ သံလျှက်က
မျက်စေ့,နား,လျှာတို့ ဖြစ်ပြီး၊ စဉ်းတီတုန်းက အဆင်း,အသံ,အနံ့,အရသာ,
အတွေ့အထိ ဖြစ်တယ်။ ဖယ်ရှားတာက စွန့်ပစ်တာဖြစ်တယ်။ သားတစ်က
တဏှာဖြစ်ပြီး နဂါးကတော့ ရဟန္တာဖြစ်တယ်’

‘ဝမ်းသာလှပါတယ် အသျှင်’

D

၅၆။ ရာဇဂြိုဟ်၊အန္ဓဝန်တော၌ ရှင်ပုဏ္ဏအား ရှင်သာရိပုတြာဟောသော
တရား

‘ငါ့ရှင်၊ ဗုဒ္ဓဟောတဲ့ အလယ်လမ်းစဉ်ကို လိုက်သလား’

‘လိုက်တယ် ငါ့ရှင်’

‘ဘာ့အတွက်လိုက်တာလဲ ငါ့ရှင်၊ ပြောဆိုလုပ်ကိုင်နေထိုင်တာ စင်
ကြယ်ဖို့ အတွက်လား’

‘မဟုတ်ဘူး ငါ့ရှင်’

‘စိတ်ကြည်လင်အောင်လို့လား၊ ဒါမှမဟုတ် အမြင်ရှင်းအောင်လို့
လား။ လမ်းမှန်,လမ်းမှား ကွဲပြားအောင်လို့လား၊ လမ်းမှန်ကို သိအောင်လို့
လား၊ အသိအမြင် စင်ကြယ်အောင်လို့လား၊ ဘာအတွက်ပါလဲ ငါ့ရှင်’

‘ဒါတွေအားလုံးထဲက ဘာအတွက်မှ မဟုတ်ဘူး။ အထင်တွေ ရုပ်
သိမ်းပြီး ငြိမ်းနေအောင်လို့ပါ ငါ့ရှင်’

‘ငါ့ရှင်၊ ငါပြောခဲ့တာတွေကလည်း အထင်ရုပ်သိမ်းငြိမ်းတာပဲ မဟုတ်
လား’

‘မဟုတ်ဘူး ငါ့ရှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သည်လိုဆိုလျှင် ဒါတွေမပါဘဲနဲ့ ငြိမ်းသလား ငါ့ရှင်’

‘သည်လိုလည်း မဟုတ်ဘူး ငါ့ရှင်’

‘ငါ့ရှင်စကားကို ငါ-ဘယ်လိုနားလည်ရတော့မလဲ ငါ့ရှင်’

‘ဥပမာနဲ့ငါပြောမယ်။ကောသလမင်းဟာ သာဝတ္ထိမြို့က သာကေတမြို့ကို လာတဲ့အခါ လမ်းစခန်းခုနစ်ခုမှာ ရထားခုနစ်စီး ပြောင်းစီးခဲ့ရတယ်။ သာကေတကိုဝင်တဲ့အခါ သာဝတ္ထိကထွက်ခဲ့တဲ့ရထား မဟုတ်တော့ဘူး။ သာဝတ္ထိကစီးခဲ့တဲ့ရထားဟာ ဒုတိယရထားအတွက်သာ ဖြစ်တယ်။ သည်အတိုင်း အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလာတယ်။ ဆဋ္ဌရထားဟာလည်း သတ္တမရထားအတွက်သာ ဖြစ်တယ်။ သတ္တမရထားဟာလည်း သာကေတအတွက်သာ ဖြစ်တယ်။ ကောသလမင်းဟာ သာကေတရောက်ဖို့အတွက်သာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ရထားခုနစ်စီးနဲ့ မကင်းဘူး။ရထားခုနစ်စင်းအတွက်လည်း မဟုတ်ဘူး’

‘ဟုတ်ပြီ ငါ့ရှင်၊ ငါ့ရှင်ဟာ တော်ပါပေတယ်။ နာမည်ကို ဘယ်လိုမှတ်ရမလဲ။ နာမည်ကို မှတ်လိုပါတယ်’

‘ငါ့နာမည် ပုဏ္ဏဖြစ်တယ်။ အများကတော့ မန္တာနီသားလို့ ခေါ်ကြတယ်’

‘ငါ့ရှင်သတင်းကို ငါတို့ကြားဖူးတယ်။ လုမ္ဗနီတောဘက်ကလာကြတဲ့ ရဟန်းတွေဆီက ငါတို့ကြားဖူးတာပဲ။ တွေ့ရတာ အရတော်တာပဲလို့ ငါမှတ်တယ် ငါ့ရှင်’

‘ငါ့ရှင်နာမည်ရော ဘယ်လိုမှတ်ရမလဲ’

‘ငါ့နာမည် ဥပတိဿဖြစ်တယ်။ အများကတော့ သာရီရဲ့သားလို့ သိကြတယ်’

‘ဗုဒ္ဓနဲ့တူတဲ့ ငါ့ရှင်ကို စောစောကသိလျှင် သည်လောက်စကားကို ရှည်ရှည် ပြောမိမှာမဟုတ်ဘူး။ ဝမ်းသာလို့ မဆုံးရပါကလား ငါ့ရှင်’

D

၅၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စိုက်ခင်းတရား

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ သားကောင်တွေနဲ့မခြား ရှိကြတယ်။ သား
ကောင်တွေဟာ အုပ်စုဖွဲ့နေကြတယ်။ အရေအတွက်သာ များပေမဲ့ ပုံစံလေး
မျိုးသာ ရှိနိုင်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ မုဆိုးရဲ့စိုက်ခင်းကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ယစ်ယစ်မှုးမှုး စား
သောက်နေထိုင်တဲ့ သားကောင်အုပ်ဟာ ပဌမအမျိုးအစားဖြစ်တယ်။ သည်
အုပ်စုဟာ မုဆိုးရဲ့အဖျက်အဆီးကို အလွယ်တကူခံရပြီး ဆင်းရဲရမယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဒုတိယအမျိုးအစား သားကောင်အုပ်ဟာ မုဆိုးရန်က
လွတ်အောင် တောနက်ထဲသွားနေတယ်။ နွေရာသီမှာ ရေနဲ့အစာရှားလို့
စိုက်ခင်းကိုပဲ ပြန်လာပြီး မေ့မေ့မှုးမှုး စားသောက်မိတာကြောင့် ပျက်စီးဆင်းရဲ
ရတယ်’

‘တတိယသားကောင်အုပ်ကတော့ ဒုတိယအုပ်လို တောနက်ထဲနေ
ပြီး စိုက်ခင်းကို ပြန်လာစားပေမဲ့ မေ့မေ့လျော့လျော့မနေဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
ခိုအောင်းနေတယ်။ သူတို့လည်း မုဆိုးရဲ့အဖမ်းခံရမှုကို မလွတ်ဘူး’

‘စတုတ္ထသားကောင်အုပ်ကတော့ တောနက်ထဲမှာလည်းနေတယ်။
စိုက်ခင်းကို မေ့မေ့လျော့လျော့မနေဘဲ စားသောက်ကြပြီး စားပြီးလျင်လည်း
တောနက်ထဲကို ပြန်သွားကြတယ်။ ဒါကြောင့် မုဆိုးရန်ကလွတ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ မြင်တာ၊ကြားတာ၊တွေတာတွေနောက် ပျော်ပျော်ပါးပါး
လိုက်နေတဲ့ သူတွေဟာ ပဌမသားကောင်အုပ်နဲ့ တူတယ်’

‘မြင်မြင်သမျှကလွတ်အောင် ဆင်းဆင်းရဲရဲ ကျင့်သူတွေကတော့
ဒုတိယသားကောင်အုပ်နဲ့ တူတယ်။ သူတို့တတွေဟာ ဆင်းရဲကိုမခံနိုင်တော့

တဲ့အခါ မြင်သမျှတွေနောက် ပြန်ရောက်လာရတော့မယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အကျင့်သီလမှန်ပြီး အသိအမြင်မထွက်သေးသူတွေဟာ တတိယသားကောင်အုပ်နဲ့ တူတယ်။ ခိုးတာ၊ စတာတွေရဲ့ အပြစ်ကိုမသိဘဲ မခိုးဘဲနေသူတွေ ဖြစ်တယ်။ သူတို့လည်း ဆင်းရဲက မလွတ်နိုင်ဘူး။ ရဟန်းတို့ အကျင့်လည်းမှန်၊ အမြင်လည်းရှိတဲ့သူတွေဟာ စတုတ္ထသားကောင်အုပ်တွေ နဲ့ တူတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် အကြိုက်၊အမုန်းမဲ့ တွေးခေါ်သုံး သပ် စိတ်ဝင်စားနေတာ၊ နှစ်သိမ့်နေတာ၊ ချမ်းမြေ့နေတာ၊ ပြည့်ဝသဘော ကျနေတာတွေဟာ မကောင်းမှုတွေကို ကန်းစေ၊ ပျက်စေ၊ ဝေးလံစေတယ်။ အလယ်လမ်းနဲ့နေသူဟာ မကောင်းမှုကို လုံးဝကုန်ဆုံးစေတယ်’

D

၅၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဒဗ္ဗကပုဏ္ဏားကျောင်းနေ ရဟန်းများအား

ဘုရား ဟောသောတရား

‘ရဟန်းတို့၊ ဘာတွေပြောဆိုနေကြသလဲ’

‘အသျှင်ရဲ့ သဘောတရားတွေကို ဆွေးနွေးနေကြပါတယ် အသျှင်’

‘ကောင်းတယ် ရဟန်းတို့။ သည်သဘောတရားတွေမှာ အရှုံးရှိမည့် ရှာဖွေချက် လုံးဝမပါဘူး။ အရှုံးထွက်ရှာဖွေမှုမျိုးကိုလည်း သင်တို့မလုပ်သင့် ကြဘူး။ သင်တို့ကိုယ်တိုင် အရှုံးထွက်ပြီးသူတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အရှုံးထွက်တာကို ရှာမှီးတယ်ဆိုတာ မြင်မြင်သမျှတွေကို ကြိုက်တာ၊မုန်းတာတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေဟာ သင်တို့မှာရှိပြီးသား မဟုတ်ပါ လား။ ဆင်၊မြင်း၊ကျွဲ၊နွား၊ ကျေးကျွန်၊သားမယား၊ ဥစ္စာ၊ရွှေငွေ၊ဆန်ရေစပါး ဒါတွေကို နှစ်သက်တာဟာ အရှုံးထွက်တယ်။ သည်နှစ်သက်တာရဲ့ ကွင်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဆက်ဖြစ်ရပ်တွေဟာ စိုးရိမ်ပူဆွေး၊ ငိုကြွေးဝမ်းနည်းရတာတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ငါတို့ဟောကြားတဲ့ တရားမှာ အရှုံးထွက်တွေ မရှိနိုင်ဘူး။ သည်လမ်းစဉ်သဘောတရားကို အပင်ပန်းအမျိုးမျိုးခံပြီး ငါတို့ ရှာဖွေဖော် ထုတ်ခဲ့ရတယ်။ အလွဲလွဲအမှားမှား အမျိုးမျိုးလည်း ဖြတ်ကျော်ခဲ့တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ငါတို့သဘောတရားမှာ မြင်ရကြားရတွေ့ရတာတွေကို နှစ်သက်သင့်တယ်လို့ ပါသလား။ ဒါတွေက လွန်မြောက်တာတွေပဲ ပါတယ် မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့်မို့ ငါတရားကို ဆွေးနွေးကြတာ ကောင်းတယ်။ အရှုံး ထွက်တာကနေ လွန်မြောက်နိုင်ကြမယ်။ ဒါကြောင့် ကောင်းမွန်လှတယ်။ ညီညွတ်စွာနဲ့ ကြိုးစားရှာမှီးကြ’

D

၅၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဇာဏုသောဏီပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော
ဆင်ခြေရာတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ မနေ့က မြို့အထွက်မှာ အသျှင်ထံကပြန်လာတဲ့ ပိလော တိက သူတော်စင်ကိုတွေ့ပါတယ်။ သူက ဗုဒ္ဓစွမ်းရည်ကို ဗုဒ္ဓသာသနီနိုင်တယ်။ ငါတို့က ဘယ်လိုလူစားမို့ ဗုဒ္ဓကို ပြည့်စုံအောင် ချီးမွမ်းနိုင်သူ ဖြစ်မှာလဲ-လို့ ပြောဆိုပါတယ်။ ဘာကိုမြင်လို့ ဗုဒ္ဓကို သည်လောက်လေးနက်တာလဲ-လို့ မေးတဲ့အခါ ဆင်ခြေရာကိုမြင်ပြီး ဆင်ရဲ့အင်အားကို သိသလို၊ ဗုဒ္ဓရဲ့ အသိုင်း အဝိုင်းကိုမြင်လို့ ဗုဒ္ဓရဲ့အရည်အချင်းကို ခန့်မှန်းနိုင်တာပါ။ ပညာရှင်တွေဟာ ဗုဒ္ဓနဲ့မတွေ့ခင်ကတော့ နှစ်ဘက်ရဲ့ပြဿနာတွေနဲ့ ထိုးနှက်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားကြ ပေမဲ့ တွေ့တဲ့အခါမှာ ဗုဒ္ဓတပည့် အဖြစ်ကို ကြည်နူးစွာခံယူလိုက်ကြပါတယ်။ ဒါတွေကိုမြင်လို့ ခန့်မှန်းနိုင်တာပါလို့ ပြောပါတယ် အသျှင်’

‘ပုဏ္ဏား၊ ဆင်ခြေရာဥပမာကို ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်စွက်ပြီး ငါပြောမယ်’

‘ကောင်းလှပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ပုဏ္ဏား၊ ဆင်ခြေရာကိုမြင်ပြီး ဆင်ကိုသိတယ်ဆိုတာဟာ တကယ် တိကျတဲ့ စကားမဟုတ်ဘူး။ ယေဘုယျစကားမျှပဲ ဖြစ်တယ်။ ခြေရာကြီးပြီး အလှမ်းကျဲတာကို မြင်ရုံနဲ့ ဆင်ကြီးလို့မှန်းလျင် မှားနိုင်တဲ့အကြောင်း ရှိတယ်။ ဆင်ပုမတစ်မျိုးဟာ ခြေရာလည်းကြီးပြီး ခြေလှမ်းလည်းကျဲတယ်။ ပြီးတော့ အထက်မှာ ပွတ်တိုက်ခံရတဲ့ သစ်ရွက်တွေကိုကြည့်ပြီး ဒါ-ဆင်ကြီးပဲလို့မှန်းလျင် လွဲနိုင်စရာအကြောင်းရှိတယ်။ အရပ်ရှည်တဲ့ ဆင်မတစ်မျိုး ရှိသေးတယ်။ အစွယ်ရာကြီးကြီးမြင်လို့ ဆင်ကြီးလို့မှန်းလျင်လည်း မှားနိုင်တာပဲ။ အစွယ်အဖျားပွင့်နေတဲ့ ဆင်မတစ်မျိုး ရှိပြန်သေးတယ်။ အဲဒါနဲ့ လွဲနိုင်တာပေါ့’

‘ပုဏ္ဏား၊ ဆင်ကြီးကို တိုက်ရိုက်မြင်မှ ဆင်ပြောင်ကြီးပဲလို့ ပြောတဲ့ စကားဟာ မှန်နိုင်တယ်။ သည်အတိုင်းပဲ ငါတို့အသိုင်းအဝိုင်းကို ကြည့်ပြီး ငါတို့ကို လေးနက်တာဟာလည်း မပြည့်စုံဘူး။ ငါတို့ညွှန်ကြားတဲ့ အလယ်လမ်းစဉ်ကို လျှောက်ကြည့်ပြီး ဒါတွေက ဆင်းရဲတွေ၊ ဒါတွေက ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းလို့ သဘောပေါက်ရမယ်။ သည်လို စိတ်ကူးယဉ်ခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းပြီး ဒုက္ခမျိုးပြုတ်မှ ငါတို့ရဲ့အရည်အချင်းကို အမှန်သိနိုင်တယ်’

D

၆၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ရှင်သာရိပုတြာဟောသော
ဆင်ခြေရာတရား

‘ငါ့ရှင်တို့၊ ကုန်းသတ္တဝါအားလုံးရဲ့ ခြေရာဟာ ဆင်ခြေရာအတွင်းမှာ ဝင်ရသလို ကောင်းမွန်တဲ့ သဘောတရားအားလုံးဟာလည်း သစ္စာအတွင်း ဝင်ရတယ်။ ဆင်းရဲရာ ဆင်းရဲကြောင်းနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရာငြိမ်းချမ်းကြောင်းတို့ ဖြစ်တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ငါ့ရှင်တို့၊ ဆင်းရဲရာဆိုတာ ဘယ်လိုဟာတွေလဲ။ အဘိသင်္ခါရကြောင့် ဖြစ်တဲ့ သိမှု၊ မှတ်မှု၊ ခံစားမှု၊ ဖောက်ပြန်မှု၊ တုံ့ပြန်မှုတွေရယ်လို့ လူမှာရှိတယ်။ ဒါတွေဟာ ဆင်းရဲတွေဖြစ်တယ်။ ပျက်စီးနေတာတွေ ဖြစ်တယ်။’

‘အရှင်သာရိပုတြာ၊ သိမှု၊မှတ်မှုစတာတွေ ဆင်းရဲပျက်စီးတယ်ဆိုတာ ဘယ်လို ဆင်းရဲတာပါလဲ’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ သည်လိုပျက်စီးမှုဟာ စိုးရိမ်စရာ၊ ငိုကြွေးစရာ၊ ပူဆွေးစရာ တွေ ဖြစ်လာရပေတယ်။ ဒါကြောင့် ဆင်းရဲလို့ ဆိုရတယ်’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ ဆင်းရဲကို ဆင်းရဲမှန်းမသိလျှင် ဆင်းရဲနေတယ်။ အ ကောင်းထင်နေတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဆင်ခြင်ဝေဖန်ကြ’

‘ဘယ်လို ဝေဖန်ရမှာလဲ အရှင်သာရိပုတြာ’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ သင်တို့ရဲ့ အဘိသင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဖောက်ပြန်မှု အစု အဝေးကြီးကို ဆင်ခြင်ကြည့်ကြ။ ကြမ်းမှု၊ နုမှု၊ ပျော့မှု၊ မာမှု၊ ပူမှု၊ အေးမှု၊ လှုပ်မှု၊ ရမ်းမှု သည်သဘောသဘာဝတွေ သင်တို့မှာရှိကြတယ်။ ဒါတွေဟာ ဖောက် ပြန်တဲ့အစုအဝေးတွေ ဖြစ်တယ်။ သည်သဘောတွေဟာ မိမိရယ်၊ မိမိကိုယ် ထည်ရယ်၊ မိမိပတ်ဝန်းကျင်ရယ်လို့ သတ်မှတ်လို့ မရနိုင်ဘူး။ သစ်သား၊ သက် ကယ်၊ နွယ်၊ မြေညက်၊ ဒါတွေနဲ့ လဟာပြင်ကို အသုံးပြုထားတာဟာ အိမ်ဖြစ် သလို အရိုး၊ အရေ၊ အသား၊ အကြော စတာတွေနဲ့ လဟာပြင်ကို အသုံးပြုထား တာဟာ လူပဲ’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ ဒါကိုသိမြင်တာဟာ ငြိမ်းချမ်းတာရဲ့ အစစ်အမှန်ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကောင်းမွန်တယ်လို့ဆိုရတဲ့ သဘောတရားအားလုံးရဲ့ အချုပ်ဟာ သစ္စာဖြစ်တယ်လို့ တင်ပြခဲ့တာဖြစ်တယ်’

D

၆၁။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အနှစ်သာရကြီးတရား

‘ရဟန်းတို့၊ သင်တို့ဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးယုံကြည်ချက်နဲ့ ငါ့အဆုံးအမ
အောက်ကို ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြတယ်။ ဒါကို အပျောက်အဆုံးမခံရအောင်
ကြိုးစားကြ။ ဒေဝဒတ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အပျောက်အဆုံးခံရမှုတွေနဲ့
ရင်ဆိုင်နေရတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အနှစ်ရှာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရှိနေတဲ့အနှစ်ကို မတွေ့ဘဲ အကာ၊
အခွံ၊အပွေးကိုတောင် မသိဘဲ အရွက်ကို အနှစ်ထင်နိုင်တယ်။ သည်အဆုံး
အမအောက်မှာလည်း စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံမှုနဲ့ ကျေနပ်မေ့မှု
နေလျင်၊ အနှစ်ရှာသူတွေ အရွက်ခူးတာနဲ့ တူတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အပွေးကို အနှစ်ထင်ပြီး ခွာသူရယ်လို့လည်း ရှိနိုင်တယ်။
သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အနှစ်မသိလို့ ဖြစ်တယ်။ တချို့ ရဟန်းဟာ စားဝတ်နေရေး
မှာ မေ့မေ့မနေပေမဲ့ အကျင့်သီလနဲ့ပြည့်စုံမှုမှာ မေ့မေ့ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို အ
ထင်ကြီးနေတတ်တယ်။ သည်ရဟန်းဟာ အနှစ်ရှာရာမှာ အပွေးကို ခွာသူနဲ့
တူတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အခွံခွာသူရယ်လို့လည်း ရှိနိုင်တယ်။ သည်အတိုင်းပဲ
တချို့ရဟန်းတွေဟာ လက်ငင်းသက်သာအောင်နေမှုနဲ့ ပြည့်စုံတာကြောင့်
ဘဝသမိုင်းနဲ့ ဘဝပုံဟန်တွေကို အမှန်ကျ မြင်လာရပေမယ်။ ဒါကိုကျေနပ်ပြီး
မေ့မေ့မေ့မှုနဲ့ ငါမှငါဆိုပြီး အထင်ကြီးနေတတ်ပြန်တယ်။ သည်ရဟန်းကတော့
အကာကို အနှစ်လို့ထင်သူနဲ့ တူတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဘာကိုမှ မယစ်မှားဘဲ အထင်မကြီးဘဲနေလို့ စိတ်ကူးယဉ်
ကုန်ဆုံး ဒုက္ခမျိုးတုံးသူဟာ အနှစ်ရှာသူ အနှစ်ရယူနိုင်တာနဲ့ တူတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်အဆုံးအမရဲ့ အနှစ်သာရဟာ ငြိမ်းချမ်းသာယာ

တာ ဖြစ်တယ်။ သည်ယုံကြည်ချက်နဲ့ သင်တို့ လူ့ဘောင်က လာခဲ့ကြတယ်။
ဒါကို အပျောက်အဆုံးမခံရအောင် ကြိုးစားမှုအပြည့်ထားကြ’

D

၆၂။ ဇေတဝန်၌ ပိင်္ဂလကောစ္စပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော
အနှစ်ပမာတရား

‘အသျှင်ဂေါတမ၊ ပုရာဏကဿပစတဲ့ အခြားဂိုဏ်းကြီးခြောက်ဂိုဏ်း
ရဲ့ ဆရာတွေဟာ အဆိုပြုချက်တွေ လုပ်ကြပါတယ်။ အဲဒါတွေဟာ အမှန်
တွေလား အသျှင်’

‘သည်လိုမမေးသင့်ဘူး ပိင်္ဂလကောစ္စ’

‘ဘာကြောင့်လဲ အသျှင်’

‘သင့်အမေးကို အသာထားပြီး ငါပြောတဲ့စကားကို နားထောင်မယ်
ဆိုလျှင် ငါပြောမယ် ပုဏ္ဏား’

‘ကောင်းပါတယ် အသျှင်’

‘ပုဏ္ဏား၊ ငါတို့အဆုံးအမရဲ့ အနှစ်သာရဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်တယ်။
ငါ့အဆုံးအမအရ ဘဝသမိုင်းရဲ့ ဘဝပုံဟန်၊ အမြင်မှန်ကိုတော့ အကာလို့
သတ်မှတ်တယ်။ လက်ငင်းသက်သာအောင်နေမှုနဲ့ ပြည့်စုံတာကိုတော့ အခွံ
လို့ အသိပေးတယ်။ အကျင့်သီလနဲ့ ပြည့်စုံတာကိုတော့ အခေါက်လို့ ဆိုရ
တယ်။ စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံတာကိုတော့ အခက်အရွက်လို့
ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲတယ်’

‘ဒါကြောင့် ငြိမ်းချမ်းရေးရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ငါတို့ အဆုံးအမအောက်
လာပြီး စားဝတ်နေရေးနဲ့ နှစ်သိမ့်နေတဲ့ရဟန်းကို အနှစ်ရှာရင်း အရွက်ခူးနေ
သူလို့ ခေါ်ရတယ်။ အကျင့်သီလနဲ့ နှစ်သိမ့်နေသူကိုတော့ အပွေးခွာသူ၊

လက်ငင်းသက်သာအောင်နေမှုမှာ အထင်ကြီးနေသူကိုတော့ အခေါက်ခွာသူ၊
ဘဝသမိုင်းနဲ့ ပုံဟန်ကို အမှန်သိမှုမှာ အထင်ကြီးနေသူကိုတော့ အကာရသူ
လို့ အသိပေးရတယ်။ ငြိမ်းချမ်းမှုရသူကိုတော့ အနှစ်ကိုရပြီး အနှစ်သာရနဲ့
သုံးစွဲရတဲ့အကျိုးကို သိသူလို့ ငါတို့သတ်မှတ်တယ်’

‘ပိဂ်လကောစ္ဆ သည်ညွှန်ကြားချက်ဟာ သင့်အမေးအတွက် အဖြေ
ရဖို့ လုံလောက်ပြီလား’

‘လုံလောက်ပါပြီ အသျှင်’

D

၆၃။ ဂေါသိဂ်အင်ကြင်းတော၌ ရှင်အနုရုဒ္ဓ၊ နန္ဒိယနှင့် ကိမ္မိလတို့အား

ဘုရားဟောသောတရား

‘ရဟန်းတို့၊ နေကောင်းကြရဲ့လား’

‘ကောင်းကြပါတယ် အသျှင်’

‘ဆွမ်းပြည့်စုံမှုရော ရှိကြရဲ့လား’

‘ပြည့်စုံကြပါတယ် အသျှင်’

‘ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ တစိတ်တဝမ်းတည်းရော ရှိကြရဲ့လား’

‘ရှိကြပါတယ် အသျှင်’

‘ဘယ်လိုညီညွတ်ပြီး တစိတ်တဝမ်းတည်း ရှိကြတာလဲ ရဟန်းတို့’

‘တစ်ဦးရဲ့ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးအမူအရာကို တစ်ဦးက နားလည်လေးစား
ပါတယ်။ မိမိအလိုကိုလျှော့ပြီး သူ့အလိုကို လိုက်တတ်ကြပါတယ်။ သည်လိုပါ’

‘ကောင်းတယ် ရဟန်းတို့၊ နိုးကြားတက်ကြွစွာ ငြိမ်းချမ်းမှုကို ဦးတည်
မှုတွေ လုပ်ကြရဲ့လား’

‘လုပ်ပါတယ် အသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ ရဟန်းတို့’

‘တံမြက်လှည်း၊ ရေလောင်းစတဲ့ တာဝန်တွေကို တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ပြောစရာမရှိအောင် ကျရောက်သလို လုပ်ကြပါတယ်။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦးက ကူညီဖို့ လိုလှင်လည်း ခေါ်ပြောနေဖို့မလိုဘဲ အမှုအရာနဲ့ပဲ ပြီးစေကြပါတယ်။ ငါးရက်တစ်ကြိမ် ညလုံးပေါက် တရားသဘောတွေကို ဆွေးနွေးကြပါတယ်။ သည်လို နိုးကြားတက်ကြွစွာ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ဦးတည်လုပ်ကိုင်ကြပါတယ် အသျှင်’

‘လက်ငင်းသက်သာမှု ရှစ်မျိုးကိုရော သဘောကျနိုင်ကြရဲ့လား’

‘သဘောပေါက်နိုင်ကြပါတယ် အသျှင်’

‘လက်ငင်းသက်သာမှုရှစ်မျိုးကို သဘောကျနေရတာထက် ငြိမ်းချမ်းတဲ့ သဘောတရားကိုရော သင်တို့ တွေ့ရှိပြီးကြပြီလား’

‘စိတ်ကူးယဉ်ဆုံးပြီး ခံစားမှတ်သားတွေ သုဉ်းပြီးနေမှုကို တွေ့ရှိပြီး ဖြစ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ကောင်းလှတယ် ရဟန်းတို့။ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား သင်တို့သုံးဦးဟာ လူချွန်တွေဖြစ်ကြတယ်။ သင်တို့ကိုတွေ့ရှိသူတိုင်းဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်း ပွင့်ကြမှာပဲ’

D

၆၄။ ဂေါသိင်္ဂီအင်ကြင်းတော၌ ရှင်သာရိပုတြာ၊ ကဿပ၊ မောဂ္ဂလာန်၊

အနုရုဒ္ဓ၊ ရေဝတ၊ အာနန္ဒာတို့အား ဘုရားဟောသောတရား

‘လျှောက်ပါရစေ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဘာလဲ သာရိပုတြာ’

‘သည်တောဟာ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်တဲ့ အင်ကြင်းပင်တွေနဲ့ သာယာလှပ မွှေးကြိုင်လျက်ရှိပါတယ်။ သည်လိုတောမျိုးမှာ ဘယ်လိုအရည်အသွေးရှိတဲ့ ရဟန်းတွေနေဖို့ အသင့်ဆုံး ဖြစ်မလဲ။ တပည့်တော်တို့ ခြောက်ဦးကြားမှာ

သည်ပြဿနာ ပေါ်နေပါတယ်’

‘ဒါကို အာနန္ဒာက လုံးဝကောင်းမွန်သန့်စင်တဲ့ သဘောတရားကို သင်ကြားဖူး၊ ဆောင်ရွက်ဖူးသူတွေ နားလည်အောင် ဟောပြောနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် နေသင့်တယ်။ အနုရုဒ္ဓကတော့ ဘဝသမိုင်းနဲ့ ဘဝပုံဟန်ကို အမှန်ကျမြင်မှုမှာ ထက်သန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ နေဖို့သင့်တယ်။ ကဿပကတော့ လေးနက်တဲ့ သဘောတရားတွေကို အလေးအနက် ဆွေးနွေးနိုင်သူမှပါတဲ့’

‘တပည့်တော်က စိတ်ကို ကြိုက်သလိုထားနိုင်တဲ့ ရဟန်းတွေနေဖို့ ကောင်းတယ်။ သည်လို ဖြေခဲ့ကြပါတယ်။ သည်အဖြေတွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ် ခု မတူကြဘူး။ ဘယ်အဖြေဟာ အသင့်လျော်ဆုံး ဖြစ်ပါသလဲ အသျှင်’

‘သာရိပုတြာ၊ အဆိုအားလုံး သင့်တယ်။ ကိုယ့်ရှုထောင့်နဲ့ကိုယ် ပြော ကြပေမဲ့ ပန်းတိုင်ချင်းက အတူတူဖြစ်တယ်။ အမှန်အစစ်၊ ဆွမ်းကို ခံစားပြီး စိတ်ကူးယဉ်မကုန်ဆုံးသမျှ သည်-ထိုင်နေရာက မထဘူးလို့ စိတ်ထားပြီးနေ တဲ့ ရဟန်းတွေ သည်နေရာနဲ့သင့်တယ်လို့ ငါကထပ်ပြောချင်တယ် ရဟန်းတို့’

D

၆၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
နွားကျောင်းသားတရား

‘ရဟန်းတို့၊ လောကမှာ နွားမွေးမြူရေးပညာရှင်ဟာ မွေးမြူရေးအ တွက် (၁၂)ချက်နဲ့ပြည့်စုံဖို့ လိုအပ်တယ်။ ဒါမှ ကြီးပွားတိုးတက်နိုင်တယ်။ နွားအသွင်သဏ္ဌာန်၊ နွားကောင်း၊နွားဆိုးပြ လက္ခဏာ၊ နွားရောဂါဆေး၊ နွားကာကွယ်ဆေး၊ နွားလှုံမီး၊ နွားရေသောက်ဆိပ်၊ နွားရေဝ၊မဝ၊ နွားသွား လမ်း၊ နွားစားကျက်၊ နွားနို့ညှစ်ရမည့် အတိုင်းအတာ၊ သားဖောက်ပြုစုနည်း၊ ဒါတွေကို သိဖို့လိုအပ်တယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့၊ ငါ့အဆုံးအမအောက်မှာ တိုးတက်မှုရလိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လည်း-

- (၁) ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိသင့်တယ်။
 - (၂) ကိုယ့်အလုပ်(ကိုယ့်ဘဝ)ကိုလည်း သိသင့်တယ်။
 - (၃) အကြိုက်,အမုန်း,အမိုက်တွေပျောက်ရေး လမ်းစဉ်ကိုလည်း သိသင့်တယ်။
 - (၄) အကြိုက်,အမုန်း,အမိုက်တွေ မဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက်ရေး လည်း လုပ်သင့်တယ်။
 - (၅) ငြိမ်းချမ်းခြင်း။
 - (၆) ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ်။
 - (၇) ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ် ဟုတ်,မဟုတ်။
 - (၈) ငြိမ်းချမ်းရေး ရပြီး,မပြီး။
 - (၉) ကျက်စားမှုမှန်၊ သတိရှေ့ထားမှု ရှိ,မရှိ။
 - (၁၀) ခံယူရမည့် အရွယ်ပမာဏ။
 - (၁၁) သံဃာ့နာယကကိုလည်း လေးစားမှုသိသင့်တယ်။
- ‘ရဟန်းတို့-ဒါတွေကိုသိပါမှ တိုးတက်မှုရနိုင်တယ်’

D

၆၆။ ဝဇ္ဇီတိုင်း ဥက္ကဏ္ဍစေလမြို့၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းပေါ်၌ ရဟန်းများအား

ဘုရားဟောသော နွားကျောင်းသားတရား

‘ရဟန်းတို့၊ ရှေးအခါက နွားမွေးသမားတွေဟာ တန်ဆောင်မုန်းလ ရောက်လျှင် သည်ဂင်္ဂါမြစ်ကို ဖြတ်ကူးပြီး နွားအုပ်တွေကို ဝိဒေဟတိုင်းဘက် ကိုအရောက် မောင်းတတ်ကြတယ်။ အချို့ညံ့ဖျင်းသူတွေဟာ မြစ်ကမ်းကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မလေ့လာဘဲ နွားတွေကို ရေချတတ်ကြတယ်။ သူတို့ နွားတွေမှာ အပျောက် အဆုံးများစွာနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြရတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်အတိုင်းပဲ။ လောကလူညံ့တွေဟာ ဖျက်ဆီးမှုသဘောကို လုံးဝ နားမလည်ကြဘူး။ ဆင်းရဲစက်ဝန်းထဲကို ရောက်အောင် အဆင်ခြင်မဲ့စွာနဲ့ ကိုယ်ကိုမောင်းချတတ်ကြတယ်။ သူတို့ဟာ အချိန်နဲ့အမျှ မသက်မသာ ဖြစ်နေကြရတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ တစ်ချို့လိမ္မာတဲ့ နွားမွေးသမားတွေဟာ မြစ်ကူးမယ်ဆိုလျှင် မြစ်ကမ်းနှစ်ဘက် အခြေအနေကို လေ့လာကြတယ်။ ပထမ နွားလားကြီးတွေကို ကူးခိုင်းတယ်။ နောက်ကမှ နွားသိုး၊ နောက်ကမှ နွားပေါက်၊ သည်နောက်ကမှ နွားမ၊ သည်နောက်ကမှ နွားပိန်၊ သည်နောက်က နွားငယ်၊ သည်နောက်ကမှ နွားသားပေါက်ကလေးတွေကို အစီအစဉ်အတိုင်း ကူးစေကြတယ်။’

‘ရဟန်းတို့၊ ငါတို့အဆုံးအမမှာလည်း သည်အတိုင်းဖြစ်တယ်။ စိတ်ကူးယဉ်ကုန်ဆုံးပြီး စိတ်အထုံးဖြေပြီးသူတွေကို ရှေ့ဆုံးက၊ သည်နောက်က စိတ်အထုံးငါးခုသာ ပြေသူ၊ သည်နောက်မှ စိတ်အထုံးသုံးခု ပြေပြီးသူ၊ သည်နောက်ကမှ ရိုးသားသူ၊ သည်အစီအစဉ်အတိုင်း ဒုက္ခရေအလျဉ်ကြောကို မမျောအောင် ကူးစေခဲ့တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ငါဟာ ဘဝသမိုင်းနဲ့ ဘဝပုံဟန်ကို အမှန်ကျသိပြီး ဖြစ်တယ်။ ပျက်စီးနေတဲ့ သဘာဝကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပြီ။ ဒါကို သင်တို့က ကျေနပ်နေထိုင်ကြ’

D

၆၇။ ဝေသာလီ၊ မဟာဝုန်တော ကုဋ္ဌာဂါရသာလပြဿဒိကျောင်းအနီး

သစ်ပင်အောက်၌ သစ္စကသူတော်စင်အား ဘုရားဟောသောတရား

‘အသျှင်ဂေါတမ ခွင့်ပြုလျှင် တင်ပြချင်တာရှိပါတယ်’

‘တင်ပြပါ သစ္စက’

‘မြို့ထဲမှာ အသျှင်ရဲ့တပည့် အဿဇိနဲ့တွေ့လို့ အသျှင်အယူအဆကို သိရပါတယ်။ အဘိသင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဖောက်ပြားမှု၊ ခံစားမှု၊ သိမှတ်မှု၊ တုံ့ပြန်မှု၊ သိမှု ဒါတွေအားလုံးဟာ ပျက်စီးဆင်းရဲအနှစ်မဲ့တွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ငါ၊ ငါ့ကိုယ်ထည်နဲ့ ငါ့ပတ်ဝန်းကျင်လို့ သတ်မှတ်မရဘူး။ ဒါ-ဟုတ် ပါသလား’

‘ဟုတ်တယ် သစ္စက’

‘အသျှင်၊ အကောင်း၊အဆိုး ဒါတွေဟာ ဖောက်ပြန်မှု စတဲ့ ဟာတွေ အပေါ်မှာ ရပ်တည်ပြီးဖြစ်တာ မဟုတ်ပါလား’

‘အနှစ်သာရရှိမယ်လို့ ဆိုလိုတာလား သစ္စက။ဆိုချင်လျှင် ခိုင်အောင် ဆိုပါ’

‘ဟုတ်ပါတယ် အနှစ်ရှိပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့်ပဲလို့ သတ်မှတ်ရပါတယ် အသျှင်’

‘သစ္စက၊ အနှစ်သာရရှိလျှင် အဲဒါတွေကို မင်းကြိုက်သလို လုပ်နိုင်ရဲ့ လား။ ပြည်ကိုပိုင်တဲ့မင်းဟာ သူပြည်ကို သူကြိုက်သလို လုပ်နိုင်တယ် မဟုတ် လား’

‘သစ္စက၊ ငါမေးတာကို ဖြေပါ။ သည်လိုရပ်နေလို့ မပြီးပါဘူး’

‘ကြိုက်သလိုလုပ်လို့တော့ မရပါဘူး ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ငါ-လုပ်လို့ရနိုင်လျှင် အနှစ်သာရ ရှိလို့ပဲ။ အနှစ်သာရရှိလျှင် မပျက် မစီး ရှိနိုင်တယ်။ အခု မပျက်မစီး ရှိမလား’

‘မရှိပါ အသျှင်’

‘သစ္စက၊ မရှိတာကို ထင်နေလျှင် မငြိမ်းချမ်းနိုင်ဘူး။ ငှက်ပျောတုံးကို အနှစ်ရှိတယ်ဆိုပြီး ခွာနေလျှင် သက်သာမလား’

‘မသက်သာနိုင်ပါ အသျှင်’

‘သစ္စက၊ အတွေးအခေါ်က ပေါက်ဖွားလာတဲ့ အသိကလေးနဲ့ လူတိုင်းကို အပြစ်တင်နိုင်တယ်ဆိုပြီး သွားလာနှိပ်စက်နေတာဟာ ငှက်ပျောတုံးကို အခွံခွာပြီး အနှစ်ရှာတာနဲ့ မတူဘူးလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်၊ ကျွန်ုပ်နဲ့ အခြားပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အသိကိုအတွေးအခေါ်က မွေးဖွားယူခဲ့ကြပါတယ်။ အသျှင်အသိကရော ဘယ်မှာမွေးဖွားပါသလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သစ္စက၊ ငါ့အသိက ဘဝကပေါက်ဖွားတဲ့အသိ ဖြစ်တယ်။ ဖောက်ပြန်၊ခံစား၊မှတ်သား၊တုံ့ပြန်မှုနဲ့ သိမှု၊ ဒါတွေဟာ ပျက်စီးနေတာတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာရယ်။ ဒါတွေရဲ့ သမိုင်းရယ်။ ဒါတွေသိတယ်။ ဒါကြောင့် မပျက်စီးလေဟန်၊ မဆင်းရဲလေဟန်၊ အနှစ်ရှိလေဟန်၊ ပြောင်းပြန်လှန် (ဝိပုလ္လာသ)ဖြစ်နေတာတွေကို ငါမြင်တယ်။ ဒါကြောင့် ငါတို့ ငြိမ်းချမ်းတယ်။’

‘အသျှင်တို့အယူအဆကို ကန့်ကွက်ထိုက်တယ်လို့ ထင်မိတာ မှားပါတယ်။ ကြမ်းတဲ့သတ္တဝါကို ကန့်ကွက်သူဟာ မသက်သာသလို အသျှင်တို့အယူအဆကို ကန့်ကွက်ပြီး ကျွန်ုပ်ကိုမြှင့်တင်လျှင် ကျွန်ုပ်မှာ နစ်နာမယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်ပါပြီ။

‘အသျှင်၊ တောင်းပန်ပါရစေ။ မနက်ဖြန်အတွက် ရဟန်းတွေနဲ့အတူ အသျှင်ကို ဆွမ်းဖြင့်ပြုစုတာကို လက်ခံစေချင်ပါတယ်။ လိစ္ဆဝီတွေက ကျွန်ုပ်ကို ပြုစုတဲ့ဆွမ်းနဲ့ ပြုစုပါမယ်။ အသျှင်ကလည်း သည်ဆွမ်းကို လိစ္ဆဝီတွေပြုတာလို့ အောက်မေ့ပေးစေချင်ပါတယ်’

‘သစ္စက၊ သင်ပြုစုတာကို ငါမကန့်ကွက်လို့၊ လိစ္ဆဝီတွေက ပြုစုတဲ့ ဆွမ်းလို့တော့ ငါတို့မအောက်မေ့ဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ လိစ္ဆဝီတွေက သင့်ကို ပြုစုပြီးသား ဖြစ်လို့ပါပဲ’

D

၆၈။ ဝေသာလီ၊ မဟာဝုန်တော ပြဿဒိကျောင်း၌ သစ္စကအား

ဘုရားဟောသော တရား

‘လမ်းလျှောက်လာသလား အဂ္ဂိဝေဿန’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ အသျှင်တပည့်တွေဟာ စိတ်ဓာတ်တိုး တက်ရေးကိုသာ ရှေ့တန်းတင်တယ်လို့ ကြားပါတယ်။ ကိုယ်နဲ့စိတ် တစ်ခုခုကို သာ ရှေ့တန်းတင်လျှင် ဒုက္ခရောက်နိုင်တယ် မဟုတ်ပါလား အသျှင်’

‘ကိုယ့်တိုးတက်ရေး? ဘယ်လိုလုပ်တာကို ခေါ်တာလဲ အဂ္ဂိဝေဿန’

‘မက္ခလိဂေါသာလတို့လို အဝတ်မဲ့နေတာ၊ ခွေးလိုနေတာ၊ အစာရွေး တာ၊ ရှောင်တာ၊ တစ်ခါတစ်ရံ ကောင်းတာတွေကို သိပ်စားတာ၊ ဒါတွေပါပဲ’

‘စိတ်တိုးတက်ရေးကရော အဂ္ဂိဝေဿန’

‘ဒါကတော့ တိကျအောင် ပုံစံမထုတ်နိုင်ပါ အသျှင်’

‘အဂ္ဂိဝေဿန စိတ်သာ သင်မသိတာမဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်တိုးတက် ရေးလုပ်တာကလည်း ပကတိ သဘာဝမကျပါဘူး’

‘ဘယ်လိုမှတ်ရမလဲ အသျှင်’

‘အသိမဲ့တဲ့လူထူဟာ ချမ်းသာတဲ့ခံစားမှုနဲ့ ကြုံလာလျှင် (ပိုးဟပ်ဆီ သောက်သလို) ခံစားမှုမှာ နှစ်ဝင်တဲ့အထိ ဖြစ်တယ်။ ချမ်းသာမှုက ရွေ့လျား လို့ ဆင်းရဲမှုကို အသွင်ပြောင်းတဲ့အခါ ဖျတ်ဖျတ်လူး ပင်ပန်းတယ်။ သည်လူ က စိတ်နှုန်းကိုယ်ကျေအဖြစ်မှာ ရှိတယ်။ ဒါ-ကိုယ်ရော၊ စိတ်ရော မတိုးတက်

တာကို မှတ်ရမယ်။’

‘အသိရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ချမ်းသာနဲ့ကြုံလို့လည်း နစ်ဝင်တဲ့အထိ မခံစား၊ အလှည့်အပြောင်းကြောင့် ဆင်းရဲရလည်း စိတ်မနာ၊ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ကို စိတ်နွမ်း ကိုယ်ကျေအဖြစ်က လွတ်မြောက်သူ၊ စိတ်ရောကိုယ်ရော တိုးတက်အောင်နေ သူလို့ သတ်မှတ်ရမယ်’

‘အသျှင်၊ အသျှင်ဟာ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ တိုးတက်ရေးသမား ဖြစ်ပါ လိမ့်မယ်။ စိတ်ကုန်နိုင်လောက်တဲ့ ချမ်းသာနဲ့ ဆင်းရဲလည်း ရှိမှာမဟုတ်ပါဘူး’

‘သည်လိုစောင်းမပြောနဲ့ အဂ္ဂိဝေဿန။ အလယ်လမ်းကို ငါမတွေ့မီ က စိတ်ကုန်ကိုယ်ပန်းဖြစ်နိုင်တဲ့ ချမ်းသာနဲ့ဆင်းရဲဟာ အထုအထည်ကြီးမား လှတယ်။ အခွင့်သင့်တိုင်း အခုလည်း ငါ-တရားဟောတယ်။ အမြဲငြိမ်းလျက် ပဲ အဂ္ဂိဝေဿန’

‘ဟုတ်မှာပါပဲ၊ နေ့ဆိုလျင် အနားယူဖို့ အသျှင်အိပ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး’

‘ဘာလဲ အဂ္ဂိဝေဿန၊ အချို့လတွေမှာ နေ့ဆွမ်းစားပြီး ငါ-အိပ်တယ်’

‘နေ့အိပ်တာ အပြစ်ရှိတယ်လို့ ကြားဖူးလို့ပါ’

‘ဒါ-မမှန်ဘူး အဂ္ဂိဝေဿန၊ စိတ်ကူးယဉ်သူကိုသာ တွေဝေသူလို့ ခေါ်ရတယ်။ အိပ်တာဟာ တွေဝေတာမဟုတ်ဘူး။ ငါ့မှာ စိတ်ကူးယဉ်မရှိ ဘူး’

‘အံ့ဩပါတယ် အသျှင်၊ အသျှင်ကို တိုက်ခိုက်ပြောလို့မရပါဘူး။ အခြားဂိုဏ်းဆရာတွေဟာ ကျွန်ုပ်တိုက်လျင် မျက်နှာမပျက်ဘဲ မနေနိုင်ပါဘူး’

D

၆၉။ သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံ၌ ရှင်မောဂ္ဂလာန်အား ဘုရားဟောသော
တဏှာကုန်တရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းကို အတိုချုပ်ပြီး ဘယ်သူကို ဟော
ကြားဖူးပါသလဲ။ ဟောဖူးလျှင် ထပ်ဟောပြတာကို နာကြားပါရစေ အသျှင်’

‘မောဂ္ဂလာန်၊ အမျိုးအမည်မထင်ရှားတဲ့ အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့်
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ်လို့ အတိုချုပ်ပြီး ငါဟောပြဖူးတယ်။
မှတ်ထား မောဂ္ဂလာန်’

‘အဲသည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ငါ့ဆီကိုလာပြီး အသျှင်-ဘယ်လောက်ကျင့်မှ
ရဟန်းဟာ အလိုခပ်သိမ်းငြိမ်းတဲ့ ငြိမ်းချမ်းမှုရသူ၊ အကျင့်ပြီးသူ၊ တကယ်တမ်း
မွန်မြတ်သူ ဖြစ်ပါသလဲ? သည်လိုမေးတယ်’

‘အဖြေက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘အားလုံး သဘောတရားမှန်သမျှကို ဘာမှ မစွဲလမ်းသင့်၊ အထင်
မကြီးသင့်၊ အနစ်အမွန်းမခံသင့်၊ သည်လိုပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သဘောတရားအားလုံး
ကို ထူးကဲစွာ သိတယ်။ သည်နောက် ပြတ်သားလာမယ်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ
ချမ်းသာဆင်းရဲနဲ့ ပြည့်ဝ၊ သည်ခံစားမှုတွေကို ခံစားရတဲ့အခါမှာ၊ သည်ခံစား
ရမှုတွေကို ပျက်စီးနေတာတွေပဲလို့ သဘောပေါက်မယ်။ သည်တော့ သူက
ဒါတွေကို မနစ်ဝင်နိုင်တော့ဘူး’

‘သည်လို ခံစားရမှုတွေက လွတ်မြောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘယ်
ဟာကိုမှ အထင်မကြီးတော့ဘူး။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဆင်းရဲယန္တရားက လွတ်
မြောက်တာပဲ။ ဒါဟာ တကယ်ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ် အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်တယ်။
မောဂ္ဂလာန်၊ ငါ-သည်လို ဟောပြောခဲ့ဖူးတယ်’

‘ကောင်းလှပါတယ် အသျှင်’

D

၇၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ သာတိရဟန်းနှင့် အခြားရဟန်းတို့အား

ဘုရားဟောသော တဏှာကုန်ရေးတရား

‘သာတိ၊ သင်ဟာအလကားပဲ။ သိစိတ်က မျက်စိနဲ့အဆင်း စတာတွေရဲ့ပေါင်းစပ်မှု အမှတ်အသားသာ ဖြစ်တယ်လို့ ငါ-အထပ်ထပ် ဟောပြောနေတယ်။ သင့်အပြောဟာ ငါတို့ဟောပြောချက်သဘောရဲ့ အဋ္ဌေအသက်ကလေးတောင် မရှိဘူး။ သာတိပြောသလို ငါဟောတာကို ရဟန်းတွေ ကြားဖူးကြသလား?’

‘မကြားဘူးကြပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ရဟန်းတို့၊ အသိစိတ်ကို မြင်စိတ်ကြားစိတ်စတဲ့ ခြောက်မျိုးရှိတယ်လို့ ငါဟောပြောတယ်။ မြက်ကိုလောင်တဲ့မီးကို မြက်မီးလို့သာ ခေါ်နေရသလိုလို့ အထပ်ထပ်ငါပြောတယ်။ မျက်စိစတာနဲ့အဆင်းစတာတွေ ပေါင်းစပ်မှုမရှိဘူး ဆိုလျှင် ပေါင်းစပ်မှုရဲ့ အသွင်အပြင်၊အမှတ်အသားဖြစ်တဲ့ မြင်သိစိတ်စတာတွေ ရှိပါဦးမလား’

‘မရှိနိုင်ပါဘူး အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့၊ ငါယောင်အဖြစ်ဆောင်ထားတဲ့ အရာမှန်သမျှ အလိုကြောင့်ချည်း ဖြစ်တယ်။ သည်အလိုဟာ မျက်စိ၊အဆင်းစတဲ့ ဓာတ်အချင်းချင်းပေါင်းစပ်မှု ယန္တယားကို မသိတာကြောင့် ဖြစ်တယ်။ မသိတော့ အလိုပေါ်တယ်။ ပေါ်တော့ လုပ်တယ်၊ လုပ်တော့ ဖြစ်တယ်။ ဖြစ်တော့လည်း ဖြစ်တာကို ထပ်မသိဖြစ်ပြီး၊ အလိုပေါ်ပြီး လုပ်ပြန်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သိလျှင် အလိုမဖြစ်ဘူး။ ဒါကြောင့် မလုပ်ဘူး။ ဒါကြောင့် မဖြစ်ဘူး။ ဒါကြောင့် အလိုလည်း မပေါ်ဘူး။ သည်လိုနဲ့ ဆင်းရဲယန္တယားကြီး ရုပ်သိမ်း၊ချုပ်ငြိမ်းရတယ်။ ဒါကိုသိလျှင် ရှေးက ငါ-ဖြစ်ဖူးသလား။ နောင်ကို ငါတို့ဖြစ်ဦးမှာလား။ အခုဖြစ်နေသလား-ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးယဉ်တွေ မရှိနိုင်ဘူး။

ဟိုဟာ၊သည်ဟာ ကောင်းနိုးနိုးလို့လည်း လက်မခံနိုင်တော့ဘူး။’

‘ရဟန်းတို့၊ ငါဟောပြောနေတဲ့ အလယ်လမ်းမှာ အရည်အချင်း
ခြောက်ချက်ရှိတယ်-

ဘယ်သူ့မှ မထိခိုက်တဲ့စကား ဖြစ်တယ်။

ကိုယ်တိုင်သိနိုင်တယ်။

အချိန် မရှိဘူး။

ပြမရတာ မထားဘူး။

မရတာလည်း မဟုတ်ဘူး။

သိတတ်သူတိုင်း လက်တွေ့အသိ ရနိုင်တယ်။ သည်လိုလည်း ငါ-
တင်ပြခဲ့ဖူးတယ်’

‘လူ့ကိုယ်ဟာ မိခင်မျိုးဥနဲ့ ဖခင်မျိုးလောင်းနှစ်ခု ဆုံတဲ့အတွက်၊ စပြီး
ဖြစ်လာတယ်။ တဖြည်းဖြည်း ရင့်လာတော့ ခံစားတတ်လာတယ်။ ဆင်းရဲ
ဖြစ်ရတယ်။ သည်လိုဟောတယ် မဟုတ်လား။ စင်ကြယ်အောင် နေတာ
ကြောင့် စင်ကြယ်ငြိမ်းချမ်းတယ်။ သည်လိုလည်း ငါဟောခဲ့တယ် မဟုတ်လား။
ဒါတွေသိပြီးမှသာ ငါ့ရဲ့တင်ပြချက်အယူအဆတွေ ဘယ်လောက်များတယ်လို့
သိကြရမယ် ရဟန်းတို့’

D

၇၁။ အင်္ဂတိုင်း၊ အဿပူရနိဂုံး၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောတရား

‘ရဟန်းတို့၊ သူများက သင်တို့ကို ငြိမ်းချမ်းသူလို့ ခေါ်ကြတယ်။ သင်
တို့ကလည်း မိမိကိုယ်မိမိ ငြိမ်းချမ်းသူလို့ပဲ ဝန်ခံကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ တကယ်
ငြိမ်းချမ်းသူဖြစ်ဖို့ကတော့ အလယ်လမ်းကို လိုက်သူဖြစ်ရတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းဟာ မကောင်းမှုကို ရှက်တာနဲ့ကြောက်

တာမှာ အခြေခံတယ်။ အရှက်နဲ့အကြောက်ထက် ပိုကဲတာမရှိလို့ တွေးခေါ်လျင်တောင် ဖြစ်နိုင်သလိုရှိတယ်။ သည့်ထက်ပိုပြီး ကျင့်သုံးစရာတွေရှိပေမဲ့ ဒါကိုတော့ အပျောက်ဆုံးခံလို့ မရနိုင်ဘူး’

‘ရဟန်းတို့၊ ပိုမိုကျင့်သုံးစရာတွေကတော့ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး အမူအရာကို သန့်စင်တာတို့ ဖြစ်တယ်။ မျက်စိစတာတွေကို စောင့်ရှောက်တာ၊ စားဝတ်နေရေး ရိုးသားတာ၊ ပစ္စည်းသုံးစွဲမှုမှာ အသိရှိရှိ ဝေဝေဖန်ဖန် အမှန်ကျအောင် သဘောထားတာ၊ နိုးကြားတာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဆင်ခြင်တော့ မကောင်းမှုကို မဖြစ်စေတာ၊ ဒါတွေဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ မိမိတို့ မဖယ်ရှားနိုင်သေးတဲ့ မပွင့်လင်းမှုတွေကို ကြွေးမြီလို၊ အနာရောဂါလို၊ ထောင်ကျသလို၊ ကျွန်ခံနေရသလို၊ ခရီးပြင်းသွားနေရသလို သဘောထားကြ။ ဖယ်ရှားနိုင်ပြီးတဲ့ မပွင့်လင်းမှုတွေကို ကြွေးက လွတ်သူလို၊ အနာရောဂါ ပျောက်သလို သဘောထားကြ’

‘ရဟန်းတို့၊ ပတ်ဝန်းကျင် မြင်မြင်သမျှတွေအပေါ်မှာ အကြိုက်၊အမုန်းစတဲ့ မပွင့်လင်းမှုတွေ မဖြစ်စေဘဲ၊ တွေးခေါ်သုံးသပ်နိုင်အောင် ရှုကြည့်ကြ။ ဒါမှ လက်ငင်းသက်သာမှုကို ရနိုင်မယ်။’

‘ရဟန်းတို့၊ လက်ငင်းသက်သာအောင်နေနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘဝသမိုင်းကို ယထာဘူတကျကျ မြင်နိုင်မယ်။ ဒါမှ စိတ်ကူးယဉ်ကုန်ဆုံးအောင် အထင်တွေဆိတ်သုဉ်းအောင် မြင်နိုင်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လိုပုဂ္ဂိုလ်မှ တကယ့်ငြိမ်းချမ်းသူ ဖြစ်တယ်။ ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းပြီးသူအစစ် ဖြစ်မယ်။ ဆင်းရဲကိုသိလို့ အသိပညာရှင် ဖြစ်မယ်’

D

၇၂။ အင်္ဂတိုင်း၊ အဿပုရရွာမ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောတရား

‘ရဟန်းတို့၊ မိမိနဲ့ပတ်ဝန်းကျင်အကျိုးတွေ ရနိုင်ဖို့ ငြိမ်းချမ်းသူဖြစ်အောင် ကျင့်သုံးကြ။ သင်တို့ကို ပတ်ဝန်းကျင်က ငြိမ်းချမ်းသူတွေလို့ အသိအမှတ်ပြုနေတာကို ပျက်ပြားမှုမရှိကြစေနဲ့’

‘ရဟန်းတို့၊ ငြိမ်းချမ်းသူတွေ ကျင့်သုံးရမှာက အချောင်စိတ်ထား၊ အဖျက်စိတ်ထား၊ ရန်၊မာန်၊အဖျက်၊ကျေးဇူးကန်း၊ဝန်တိုတာတွေကို၊ မနာလို၊ လှည့်ပတ်-ဒါတွေကို ပယ်ထားဖို့ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သင်တို့ဟာ လူတွေနဲ့မတူတဲ့ အဝတ်အစား၊ အဆင်အပြင် အသွင်ထူးတာနဲ့ ငြိမ်းချမ်းမလာနိုင်ဘူး။ ငြိမ်းချမ်းတာဟာ အသွင်အပြင်နဲ့ မရောယှက်၊ သက်သက်ခြားနားတယ်။ တကယ်လို့သာ အသွင်အပြင်က ငြိမ်းချမ်းမှုကို ပေးနိုင်တယ်ဆိုလျှင် လူတိုင်းပင် မွေးကင်းစအရွယ်ကစပြီး ထူးခြားတဲ့ အသွင်အပြင်ကို လုပ်ပေးခံရဖို့ အကြောင်းရှိတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အသွင်ထူးတာနဲ့ ငြိမ်းချမ်းသူဖြစ်မယ်လို့ အထင်မထားကြနဲ့။ တကယ်ငြိမ်းချမ်းသူဖြစ်ဖို့ ကျင့်သုံးကြ။ တကယ် ငြိမ်းချမ်းစေတာတွေကတော့ ခုနပြောခဲ့တဲ့ အချောင်စိတ်ထား၊အဖျက်စိတ်ထား၊ ရန်၊မာန်၊အဖျက်၊ ကျေးဇူးဖျက်၊ဝန်တို၊မနာလို၊လှည့်ပတ်တာတွေကို ပယ်ခြင်းတွေသာ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဒါတွေကိုပယ်နိုင်ဖို့ ပတ်ဝန်းကျင်အားလုံး အပေါ်မှာ ဖြူစင်၊ကြင်နာ၊နူးညံ့၊ပြည့်ဝနိုင်အောင်၊ နေထိုင်ရှုကြည့်ကြ။ ဒါမှသာ မိမိနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အတွက် အားထားခံရသူတွေ ဖြစ်မယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လိုနေထိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘယ်အမျိုးအမည်နဲ့ ဘယ်အသွင်အပြင်ရှိသူ ဖြစ်စေ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အရည်အသွေးရှိသူလို့ ငါတို့အသိပေးလိုတယ်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ စိတ်ကူးယဉ်ငြိမ်းပြီး ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းမှာ မလွဲသူဖြစ်တယ်’

D

၇၃။ ကောသလတိုင်း၊ သာလရွာ၌ ရွာသားများအားဘုရားဟောသော
တရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ တချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ ချမ်းသာကြပြီးတော့ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်
တွေမှာ အလွန်ဆင်းရဲ နေကြတယ်။ ဒါဟာ ဘာကြောင့်ပါလဲ?’

‘တရားမျှတ အချိုးကျတာနဲ့။ တရားမမျှ၊ အချိုးမကျတာတွေဟာ
ချမ်းသာနဲ့ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတာပဲ သူ့ကြွယ်တို့’

‘တရားမမျှတ၊ အချိုးမကျဆိုတာ ဘယ်လိုဟာပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သူ့ကြွယ်တို့၊ တရားမမျှ၊ အချိုးမကျဆိုတာဟာ အကျဉ်းချုပ်ခွဲလိုက်
လျင် သုံးမျိုးရှိတယ်။ ကိုယ်နဲ့ တရားမမျှ၊အချိုးမကျတာ၊ နှုတ်စိတ်နဲ့ တရား
မမ၊အချိုးမကျတာ။ ဒါတွေဖြစ်တယ်’

‘ကိုယ်နဲ့ တရားမမျှ၊ အချိုးမကျတာဟာ ဘယ်လိုပါလဲ အသျှင်’

‘သူ့ကြွယ်တို့၊ ဒါလည်း သုံးမျိုးရှိတယ်။’

(၁) သူများကို သတ်ဖြတ်နာကျင်စေတာ၊

(၂) သူများမပေးဘဲ ခိုးဝှက်လုယက်တာ၊

(၃) မလိုက်စားရမည့်အာရုံတွေ လိုက်စားတာ။

အဲသည်သုံးမျိုးပဲဖြစ်တယ်။

‘နှုတ်နဲ့ တရားမမျှ၊အချိုးမကျတာက ဘယ်လိုပါလဲ အသျှင်’

‘သူ့ကြွယ်တို့၊ ဒါလည်း လေးမျိုးရှိတယ်’

(၁) လိမ်ညာတာ၊

(၂) ကုန်းတိုက်တာ၊

(၃) ဆဲဆိုတာ၊

(၄) အဖျင်းပြောတာ၊ ဒါတွေပဲဖြစ်တယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘စိတ်နဲ့ တရားမမျှ၊ အချိုးမကျတာကရော ဘာတွေပါလဲ အသျှင်’
 ‘သူကြွယ်တို့၊ ဒါလည်း သုံးမျိုးရှိတယ်။’

(၁) အချောင်ရချင်တာ၊

(၂) ဖျက်ဆီးချင်တာ၊

(၃) အမြင်မှားတာ၊ ဒါတွေဖြစ်တယ်။

‘သူကြွယ်တို့၊ သည်ဆယ်မျိုးကို တရားမမျှ၊အချိုးမကျမှုဆယ်မျိုးလို့ ငါတို့အသိပေးတယ်။ ဒါကိုကျင့်သုံးသူဟာ ချမ်းသာသူ မဖြစ်နိုင်။ အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဆင်းရဲနေကြတာဟာ သည်ဆယ်မျိုးထဲက မလွတ်လို့ဘဲဖြစ်တယ်’

D

၇၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဝေရဉ္စရွာသား ပုဏ္ဏားတို့အား

ဘုရားဟောသောတရား

‘အသျှင် ဂေါတမ၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ စိတ်လက်ချမ်းသာနေကြတာကို တွေ့ရပါမယ်။ ဒါ-ဘယ်လိုအကြောင်းတွေကြောင့်ပါလဲ’

‘ပုဏ္ဏားတို့၊ ဒါဟာ တရားမျှတ၊အချိုးကျအောင် နေကြလို့ ဖြစ်တယ်’

‘အသျှင်၊ တရားမျှတ၊ အချိုးကျအောင်နေတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာ များပါလဲ’

‘ပုဏ္ဏားတို့၊ တရားမျှတ၊ အချိုးကျအောင်နေတယ်ဆိုတာ အကျဉ်းချုပ် အားဖြင့် သုံးမျိုးရှိတယ်-

ကိုယ်နဲ့ တရားမျှတ အချိုးကျတာ၊

နှုတ်နဲ့ တရားမျှတ အချိုးကျတာ၊

စိတ်နဲ့ တရားမျှတ အချိုးကျတာတွေဖြစ်တယ်’

‘အသျှင်၊ ကိုယ်နဲ့ တရားမျှတ၊အချိုးကျတာတွေဟာ ဘယ်လိုဟာပါ

လဲ?’

‘ပုဏ္ဏားတို့၊ သုံးမျိုးရှိတယ်’

- (၁) သူများကို မသတ်ပုတ် မညှဉ်းဆဲတာ၊
- (၂) သူများဥစ္စာကို မပေးဘဲ ခိုးဝှက်လုယူခြင်း မပြုတာ၊
- (၃) မြင်ကြားတွေ့သမျှတွေကို မှားမှားယွင်းယွင်း မကျက်စားတာ၊ အာရုံမကျူးတာ၊ ဒါတွေပဲဖြစ်တယ် ပုဏ္ဏားတို့။

‘အသျှင်၊ နှုတ်နဲ့ တရားမျှ၊ အချိုးကျတာကရော ဘာလဲအသျှင်’

‘ပုဏ္ဏားတို့၊ ဒါလည်း လေးမျိုးရှိတယ်။’

- (၁) စကားကို မှန်မှန်ပြောတာ၊
- (၂) မှန်ပေမဲ့ တစ်ဘက်သား နစ်နာမယ်ထင်လျှင် မပြောတာ၊
- (၃) ချိုသာနားဝင်အောင် ပြောတာ၊
- (၄) အနှစ်သာရရှိတာကိုသာ ပြောတာ၊ ဒါတွေပဲ ဖြစ်တယ်။

‘အသျှင်၊ စိတ်နဲ့တရားမျှတ၊ အချိုးကျတာတွေဟာ ဘာတွေပါလဲ’

‘ပုဏ္ဏားတို့၊ ဒါလည်း သုံးမျိုးရှိတယ်။’

- (၁) ကိုယ်လုပ်နိုင်သမျှနဲ့ ကျေနပ်တယ်၊
- (၂) သူများလုပ်နိုင်လို့ရတာကို အသိအမှတ်ပြု ကျေနပ်တာ၊
- (၃) နိယာမကျကျ အမြင်ရှိတာ၊ ဒါတွေပဲ ဖြစ်တယ်။

‘ပုဏ္ဏားတို့၊ သည်ဆယ်မျိုးကို တရားမျှတ၊ အချိုးကျတာ ဆယ်မျိုးလို့

ငါ-အသိပေးတယ်။ သည်ဆယ်မျိုးနဲ့ပြည့်စုံသူဟာ စိတ်လက်ကြည်သာ ချမ်းသာမှာ ဖြစ်တယ်’

D

၇၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရှင်သာရိပုတြာအား အရှင်မဟာကောဠိက
 ဆွေးနွေးချက်
 ‘ငါ့ရှင် သာရိပုတြာ၊ အသိဉာဏ်ဆိုတာ ဘာလဲ’
 ‘ဘာမှလုပ်လို့မရတာကို မရဘူးလို့သိတာ အသိဉာဏ်ပဲ ငါ့ရှင်’
 ‘ငါ့ရှင်၊ အသိစိတ်ဆိုတာကရော’
 ‘အမှန်ဆင်းရဲပေမဲ့ ခံစံမှုအနေအရ ချမ်းသာတယ်လို့ ပြောနိုင်တာ
 တွေ ရှိတယ်။ သည်အသွင်မျိုးကို သိတာဟာ အသိစိတ်ပဲ ငါ့ရှင်’
 ‘သည်နှစ်ခုဟာ တစ်ခုစီဖြစ်တာလား ငါ့ရှင်’
 ‘ဖြစ်တော့ အတူပဲဖြစ်တယ်’
 ‘ငါ့ရှင်သာရိပုတြာ၊ မှတ်သိဆိုတာကရော’
 ‘အသွင်အပြင်တွေရဲ့ ခြားနားချက်ကို သိတာဟာ မှတ်သိပေါ့’
 ‘စိတ်သိနဲ့မှတ်သိ တခြားစီဖြစ်သလား’
 ‘အတူပဲဖြစ်တယ် ငါ့ရှင်’
 ‘ငါ့ရှင်၊ အကြိုက်၊အမုန်းမရှိဘဲ တွေးခေါ်သုံးသပ်၊ နှစ်သိမ့်ချမ်းမြေ့
 ရတာတွေ၊မြင်တာ၊ကြားတာ၊တွေ့တာတွေကလွတ်ပြီး ပြည့်စုံသဘောကျနေ
 သူဟာ ဘာကိုသိသလဲ’
 ‘ဘာမှမရှိတာကို သိနေတာ ငါ့ရှင်’
 ‘ဘာနဲ့သိတာလဲ ငါ့ရှင်’
 ‘ဝေဖန်တတ်တဲ့ဉာဏ်နဲ့ သိတယ် ငါ့ရှင်’
 ‘ငါ့ရှင်သာရိပုတြာ၊ အမြင်မှန်ရဖို့ ဘာတွေလိုမလဲ’
 ‘ဘဝကပေါက်ဖွားတဲ့ သဘောတရားကိုရဖို့နဲ့ ဒါကိုဘဝထဲ ပြန်ချ
 ကြည့်ဖို့ လိုတယ်’
 ‘ငါ့ရှင်၊ အမြင်မှန်နဲ့လုံးဝလွတ်မြောက်တဲ့ အကျိုးရှိအောင် ဘာတွေ

လိုသလဲ’

‘တည်တည်တံ့တံ့နေမှု၊ သဘောတရားလိုက်စားဆွေးနွေးမှု၊ လက်
ငင်း သက်သာအောင်နေမှု၊ ဝေဖန်ဆန်းစစ်မှု၊ ဒါတွေရဖို့ လိုအပ်ပါတယ်
ငါ့ရှင်’

‘ငါ့ရှင်၊ မငြိမ်းချမ်းမှုတွေက ဘာတွေလဲ၊ ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ’

‘မြင်သမျှတွေကို ကြိုက်တာ၊ ဒါတွေကိုမကြိုက်ဘဲ တွေးခေါ်၊သုံးသပ်၊
နှစ်သိမ့်ချမ်းမြေ့ပြည့်ဝ၊ သဘောကျနေတာ၊ မြင်တာတွေကအလွတ် ပြည့်ဝ
သဘောကျနေတာ။ ဒါတွေအားလုံး မငြိမ်းချမ်းမှုတွေပဲ။ မသိတဲ့အတွက်
ကြောင့် သည်လိုဖြစ်တာပဲ’

‘ငါ့ရှင်၊ မြင်သမျှတွေကို မျက်စိတွေက ခံစားနိုင်သလား’

‘မခံစားနိုင်ဘူး၊ ဇောကသာ ခံစားနိုင်တယ် ငါ့ရှင်’

‘ငါ့ရှင်၊ မျက်စိ၊နား၊နှာခေါင်း၊လျှာ၊ကိုယ်တွေဟာ ဘယ်မှာ ထောက်
တည်သလဲ’

‘ငါ့ရှင် ကောဠိက၊ အသက်ကိုထောက်တည်တယ်’

‘အသက်ကရော ငါ့ရှင်’

‘ကိုယ်ငွေ့ကို ထောက်တည်ပါတယ်’

‘ကိုယ်ငွေ့ကရော ငါ့ရှင်’

‘အသက်ကို ထောက်တည်တယ် ငါ့ရှင်’

‘လည်သွားပြီလား ငါ့ရှင်၊ ဘယ်လိုလဲ?’

‘အလင်းဟာ မီးကိုထောက်တည်တယ်၊ မီးကလည်း အလင်းကို
ထောက်တည်ပြီး သိရတယ် မဟုတ်ပါလား ငါ့ရှင်’

‘ကောင်းပြီငါ့ရှင်၊ အသက်က ခံစားတတ်၊ မှတ်သားတတ်သလား’

‘မခံစား၊ မမှတ်သားနိုင်ပါ ငါ့ရှင်’

‘ငါ့ရှင်၊ ပြည့်ဝသဘောကျပြီး နေနိုင်အောင် ဘာတွေလိုသလဲ’
 ‘ဆင်းရဲချမ်းသာ၊ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ သည်လေးမျိုးက လွတ်ဖို့လိုတယ်’
 ‘ငါ့ရှင်၊ ငါမဟုတ်တာကို စိတ်ဝင်စားနိုင်အောင် ဘာလုပ်ရမလဲ’
 ‘ငါမဟုတ်တာတွေကို ငါဟုတ်တယ်။ ဆင်းရဲတယ်။ စိတ်မတူတာ
 တွေကို လုပ်ရမယ် ငါ့ရှင်’
 ‘ငါ့ရှင်၊ အတိုင်းအတာမဲ့ သိစရာ၊ ဘာအသိမှမရှိတဲ့ သိစရာ၊ အနှစ်မဲ့
 သိစရာ ပျက်စီးမှု သိစရာ ဒါတွေကို စိတ်ဝင်စားတာဟာ အတူပဲလား’
 ‘ငါ့ရှင်၊ မတူဘူး။ မေတ္တာပွားတာ၊ အာကိဉ္ဇ ဈာန်ကိုပွားတာ၊ အနတ္တ
 ပွားတာ၊ အနိစ္စပွားတာတွေ ဖြစ်တယ်’

D

၇၆။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ ဝိသာခါဥပါသကာအား ရဟန်းမဓမ္မဒိန္နာ
 ဟောသော တရား
 ‘အရှင်မ၊ ကိုယ်ထင်ရှားလို့ ပြောကြတာဟာ ဘာပါလဲ’
 ‘အထင်ကြီးခံရတဲ့ အစုဝေးတွေဖြစ်တယ်’
 ‘ဘာကြောင့် အစုအဝေးတွေကို ကိုယ်ထင်ရှားလို့ ခေါ်တာလဲ’
 ‘ကြိုက်နေလို့ပဲ’
 ‘မကြိုက်အောင် ဘာလုပ်ရမလဲ အရှင်မ’
 ‘အလယ်လမ်းလိုက်ရမယ်’
 ‘အရှင်မ၊ ထင်တာနဲ့ အထင်ခံရတဲ့အစုအဝေးက တခြားစီလား’
 ‘သည်အထင်ပဲ အထင်ခံတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အထင်ဟာ
 အထင်ခံကသီးခြားလည်း မဟုတ်ဘူး’
 ‘အရှင်မ၊ မှတ်သား၊ ခံစားမှုတွေ မရှိဘဲ ဆက်နေနိုင်အောင်၊ ဒါမှ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မဟုတ် မှတ်သားခံစားမှုတွေ ပြန်ဖြစ်မလာအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ’
‘အားလုံး စိစဉ်ထားရပါတယ်’
‘အရှင်မ၊ ဘယ်ခံစားမှုမျိုးမှာ ဘယ်အရှိန်တွေ ရှိနိုင်သလဲ’
‘ချမ်းသာခံစားလျှင် ကြိုက်မှုအရှိန်၊ ဆင်းရဲခံစားလျှင် မုန်းမှုအရှိန်၊
ပြည့်ဝမှုခံစားလျှင် မိုက်မှုအရှိန်တွေ ရှိနိုင်တယ်’
‘သည်အတိုင်း အားလုံးဖြစ်သလား၊ ဒါကြောင့် သည်ခံစားမှုတွေကို
ပယ်ရတာလား’
‘အမြဲတမ်း မဖြစ်ပါ။ ဖြစ်မှသာ ပယ်ဖို့လိုတယ်’
‘အရှင်မ၊ ချမ်းသာရဲ့ပြိုင်ဘက်ကရော’
‘ဆင်းရဲပါ’
‘မိုက်မှုပြိုင်ဘက်ကရော’
‘အသိအလိမ္မာပါ’

D

၇၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
နေထိုင်မှုလေးမျိုးတရား
‘ရဟန်းတို့၊ အနေအထိုင်လေးမျိုးရှိတယ်။ အခုကောင်းပြီး နောင်ဆိုး၊
အခုဆိုးပြီး နောင်ကောင်း၊ အခုရောနောင်ပါဆိုး၊ အခုရောနောင်ပါကောင်း၊
သည်လေးမျိုးဖြစ်တယ်’
‘ရဟန်းတို့၊ အခုကောင်းပြီးနောင်ဆိုးတဲ့ နေထိုင်မှုဟာ-
မြင်သမျှ၊ ကြားသမျှ၊ တွေ့သမျှတွေကို စည်းလွန်၊ ကမ်းပျက် လိုက်
စားခံစားခြင်း ဖြစ်တယ်။ သူတို့က ပြောကြမယ်။ သူတော်ကောင်းမကလေး
များရဲ့ အမွေနှုန့်ကလေးတွေရှိတဲ့ လက်မောင်းကလေးတွေကို တွေ့ထိရတာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အလွန်ကောင်းတယ် သည်လိုပြောတတ်သူတွေရဲ့ အနာဂတ်ဟာ ခါးသီးစပ် ရှားတဲ့ ဆင်းရဲတွေနဲ့ တင်းကြမ်းဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် သည်နေထိုင်မှုကို အခုကောင်းပြီး နောင်ဆိုးတဲ့ နေထိုင်မှု-လို့ အသိပေးခြင်းဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အခုဆိုးပြီးနောင်ကောင်းတဲ့ နေထိုင်မှုကတော့-

မြင်,ကြား,တွေ့သိရသမျှတွေကို ချစ်ခြင်း,မုန်းခြင်းဖြစ်ပေမဲ့ ရုပ်ရုပ် သိမ်းသိမ်း၊ ချုပ်ချုပ် တည်းတည်း နေခြင်းဖြစ်တယ်။ အခု သည်လိုချုပ်တည်း စောင့်စည်းရလို့ ဆင်းရဲပေမဲ့၊ အနာဂတ်မှာ ပန်းခင်းတဲ့လမ်းနဲ့ ရင်ဆိုင်ရဖို့ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒါကို အခုဆိုးပြီးနောင်ကောင်းမည့် အနေအထိုင်လို့ အသိပေးရတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အခုရောနောင်ပါဆိုးတဲ့ အနေအထိုင်ကတော့-

နိယာမတရားကို ဆန့်ကျင်ပြီး အဝတ်မဲ့နေတာ၊ ခွေးလိုနွားလို နေတာ၊ အစာရွေးတာ၊ မစားဘဲနေတာ၊ အလွန်ကောင်းတာကို တစ်ခါတစ်ရံရွေး စားတာ စတာတွေဖြစ်တယ်။ ဒါတွေဟာလည်း အခုလည်းသက်သာဖို့ မရှိ၊ အနာဂတ်မှာ အမှောင်ကျဖို့ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒါကို အခုရောနောင်ပါ ဆိုးတဲ့ အနေအထိုင်လို့ အသိပေးရတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အခုရောနောင်ပါကောင်းတဲ့ အနေအထိုင်ကတော့-

မြင်,ကြား,တွေ့တာတွေအပေါ် မကြိုက်,မမုန်းနိုင်တဲ့အသိနဲ့ မကြိုက် မမုန်းဘဲနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ အခုလည်း မဆင်းရဲ၊ နောင်လည်းမဆင်းရဲ၊ ဒါကြောင့် ဒါကို အခုရောနောင်ပါကောင်းတဲ့ အနေအထိုင်လို့ အသိပေးရ တယ်’

‘ရဟန်းတို့ နေထိုင်မှုလေးမျိုးကိုသိပြီး အခုရောနောင်ပါ ကောင်းတဲ့ အနေအထိုင်မျိုးဖြစ်အောင် နေထိုင်ကြ’

D

၇၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ရှောင်သင့်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ကောင်းကောင်းဖြစ်တာကို လိုလားကြပေမဲ့
အဆိုးတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြရတယ်။ ဒါ-ဘာကြောင့်လဲလို့ဆိုလျှင် အလယ်လမ်း
ကို မသင်ကြားရလို့ဘဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ဟာ မရှောင်သင့်တာကို
လည်း မသိ၊ ဆောင်သင့်တာကိုလည်းမသိ ရှိနေကြတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ခုရောနောင်ပါ ပင်ပန်းစေတတ်တဲ့ သဘောတရားနဲ့
နောင်အခါ ပင်ပန်းစေတတ်တဲ့ သဘောတရားနှစ်ပါးဟာ တကယ်ရှောင်သင့်
တဲ့ တရားတွေ ဖြစ်တယ်။ သည်အတိုင်းပဲ အခုရောနောင်ပါ ငြိမ်းချမ်းစေတတ်
တဲ့ သဘောတရားနဲ့ နောင်အခါ ငြိမ်းချမ်းစေတတ်တဲ့ သဘောတရားနှစ်ပါး
ဟာလည်း တကယ် ဆောင်သင့်တဲ့တရားတွေ ဖြစ်ကြတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ မကောင်းတဲ့ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးအမူအရာ ဆယ်မျိုးဟာ
ပြုလုပ်နေဆဲမှာလည်း အင်စိုက်အားစိုက် ပြုလုပ်ရသလို၊ ပင်ပန်းတယ်။ ကွင်း
ဆက်အကျိုးတွေကလည်း ဆိုးရွားတယ်။ ဒါကြောင့် ဒါတွေကို ခုရောနောင်ပါ
ဆင်းရဲစေတတ်တဲ့တရားလို့ မှတ်သားသင့်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ မကောင်းတဲ့ အမူအရာဆယ်မျိုးဟာ မေ့မေ့မှူးမှူး ရှိနေ
တုန်းမှာ ကောင်းမွန်သလို ချမ်းသာသလို ရှိနေတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကွင်း
ဆက်အကျိုးကတော့ ဆိုးရွာတာအမှန်ပဲ။ ဒါကြောင့် ဒါကို အခု-ဆင်းရဲပေ
မဲ့ နောင်-ဆင်းရဲစေတတ်တဲ့တရားလို့ မှတ်သားသင့်ပေတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ကြင်နာတာ၊ စွန့်ကြဲတာ၊ မြင်မြင်သမျှတွေကို မှန်ကန်
အောင်ကျင့်သုံးတာ စတာတွေဟာ အစမှာ ကြိုးစားလုပ်ရလို့ ပင်ပန်းနိုင်
တယ်။ ဒါပေမဲ့ နောင်အတွက် ပန်းခင်းတဲ့လမ်းကိုတွေ့ဖို့ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့်
ဒါတွေကို အခုဆိုးပြီး နောင်ကောင်းတဲ့ တရားတွေလို့ သတ်မှတ်ရမယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ဒါတွေကို ပျော်မွေ့စွာလုပ်ကိုင်နေတာဟာ အခုရော့နောင် ပါ နှစ်ဖြာကောင်းတယ်။ဒါကြောင့် ဒါတွေကို အခုရော့နောင်ပါနှစ်ဖြာကောင်း တဲ့ တရားလို့ မှတ်သားရမယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လှပချိုမွှေးတဲ့ အဆိပ်၊ မလှပနံ့ခါးတဲ့ အဆိပ်၊ နွားကျင် ငယ်ပုပ်ရည်နဲ့ ပြုလုပ်တဲ့ဆေးဝါး၊ စတုမဓု သည်လေးမျိုးထဲက ရှောင်အပ်၊ ဆောင်အပ်တာကို သင်တို့သိကြသလို သိကြ’

‘ဒါမှ ကောင်းကောင်းဖြစ်ဖို့ လိုလားတဲ့အတိုင်း အကောင်းဖြစ်တာနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမယ်’

D

၇၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စူးစမ်းမှုတရား

‘ရဟန်းတို့၊ သင်တို့ဟာ သူများစိတ်ကို သိချင်ကြမယ်။ သင်တို့အ တွက် သူများထဲမှာပါဝင်တဲ့ သင်တို့ဆရာ ငါ့စိတ်ကို ရှေ့ဆုံးက စုံစမ်းသင့် တယ်။ ငါ့ကို အမှန်သိသူ ဟုတ်၊မဟုတ်ဆိုတာကို သင်တို့က စုံစမ်းသင့်တယ်၊ ဘယ်လို စုံစမ်းကြမလဲ?’

‘သင်တို့ဆရာဟာ မြင်လို့ကြားလို့ရတဲ့ ညစ်ပတ်မှု၊ ရှုပ်ထွေးမှုတွေ ရှိ၊မရှိ စုံစမ်းသင့်တယ်။ ဒါတွေမတွေ့ဘူးဆိုလျှင် တကယ်ရိုးသားရဲ့လား၊ ခဏတဖြုတ် ရိုးပုံလုပ်နေတာလား၊ မရိုးသားစရာ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေနဲ့ မတွေ့သေးလို့ ရိုးသားနေတာလား။ ဒါတွေကို စုံစမ်းသင်ပတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဒါတွေကို သိရပြီးမှ၊ ကျေနပ်လောက်တယ်ဆိုလျှင် ဆက် လက် စုံစမ်းသင့်တယ်။ သင်တို့ဆရာဟာ ဘာကိုကြောက်လို့ ရဟန်းလုပ်နေ တာလဲ။ ဘာကိုမက်လို့ ရဟန်းလုပ်သလဲ။ မြင်တာ၊ကြားတာ၊တွေ့တာတွေ

နောက် တကောက်ကောက်မလိုက်ဘဲ နေတာကရော ဘာကိုကြောက်လို့လဲ။
ဘာကိုမက်လို့လဲ၊ သည်လို စုံစမ်းသင့်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ စုံစမ်းရသမျှကို ကျေနပ်နိုင်လျှင် စုံစမ်းရတာဟာ မှန်သ
လား၊ မမှန်ဘူးလားသိဖို့ ငါနဲ့တွေ့ဆုံပြီး မေးခွန်းထုတ်သင့်တယ်။ သည်အခါ
မှာ သည်ရဟန်းကျေနပ်ပြီးတဲ့အတိုင်း မြင်အောင်၊ ငါ-အဖြေပေးနိုင်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လို ယထာဘူတကျကျ စုံစမ်း၊ မေးမြန်းတတ်တဲ့
ရဟန်းဟာ ငါတို့ဖော်ထုတ်ခဲ့တဲ့ လမ်းစဉ်သဘောတရားကို ဘဝမှာဟပ်ပြီး
ကြည့်လာနိုင်တဲ့အခြေအနေ ရှိတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လို ငါ့ကိုစုံစမ်းမေးမြန်းတဲ့ ရဟန်းဟာ မိမိကျင့်သုံး
နေတဲ့ သဘောတရားအပေါ် ပိုမိုလေးနက်မှုရှိလာဖွယ်အကြောင်း ဖြစ်စေ
တယ်။ သည်လေးနက်မှုဟာ သူ့ဘဝအတွက် ပန်းတိုင်ဖြစ်တယ်’

D

၈၀။ ကောသမ္ဘိ၊ ယောသိတာရုံကျောင်း၌ ရန်ဖြစ်ကြသော

ရဟန်းများအား ဘုရားဟောသောတရား

‘ရဟန်းတို့၊ ရန်ဖြစ်ချိန်မှာ အဖော်တွေအပေါ် ရိုးသားနိုင်ဦးမလား’

‘မရိုးသားနိုင်တော့ပါ အသျှင်’

‘အလကားရဟန်းတွေပဲ။ ဘာကိုသိမြင်လို့ ရန်ဖြစ်၊အငြင်းပွားနေကြ
တာလဲ။အငြင်းပွားတာဟာ တိုးတက်မှုအရပ်ရပ်ကို ပျက်ပြားစေတယ် မဟုတ်
လား။ ဒါတွေကို သိပြီးတော့ အငြင်းမပွားဘဲ နေသင့်ကြတယ်။ ရဟန်းတို့
အငြင်းမပွားရအောင် အောက်မေ့မှုခြောက်မျိုးကို အောက်မေ့ကြ-

(၁) အဖော်အချင်းချင်း ပြုမူရိုးသားနိုင်ရမယ်။

(၂) အဖော်အချင်းချင်း အပြောအဆို ရိုးသားနိုင်ရမယ်။

(၃) အဖော်အချင်းချင်း စိတ်ထား ရိုးသားနိုင်ရမယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- (၄) အဖော်အချင်းချင်း ခွဲဝေမျှတ သုံးဆောင်နိုင်ရမယ်။
- (၅) အဖော်အချင်းချင်း အကျင့်သီလ တူမျှနိုင်ရမယ်။
- (၆) အဖော်အချင်းချင်း ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ် တူရမယ်။

‘ရဟန်းတို့၊ သည်ခြောက်မျိုးကို မပြတ်အောက်မေ့ကြ။ အထူးဆိုလျှင် နောက်သုံးချက်ဟာ အရေးကြီးလှတယ်။ လမ်းစဉ်ချင်းမတူလျှင် အကျင့်သီလ လည်း မတူဘူး။ အကျင့်မတူလျှင် ခွဲဝေသုံးဆောင်တာချင်းလည်း မတူနိုင် ဘူး။ သည်လိုမလုပ်နိုင်လျှင် စိတ်ထား မရိုးသားနိုင်တော့ဘူး။ စိတ်ထားမရိုး သားလျှင် အပြောလည်း မရိုးသားနိုင်တော့ဘူး။ မရိုးသားလျှင် အလုပ်လည်း မရိုးသားနိုင်တော့ဘူး’

‘ရဟန်းတို့၊ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ်အမြင်ကို ခိုင်မာအောင်ကြိုးစားကြ။ သည်လမ်းစဉ်ဟာ ငါ-စိတ်ထတာ၊ ကြွတာတွေ သက်သာရဲ့လား။ စိတ်ငြိမ်မှု ရှိရဲ့လား။ သည်လမ်းစဉ်ဟာ တခြားအဆုံးအမအောက်မှာ ရှိသလား။ သည် အမြင်အတိုင်း ပြုလုပ်ကျင့်ကြံသူတွေနဲ့ ငါ-တူရဲ့လား။ အမြင်ပေါက်ပြီးသူမှာ ရှိတဲ့ ဘဝစစ်ကော ငါမှာရှိရဲ့လား။ သည်လို ဝေဖန်ဆန်းစစ်သင့်တယ်’

D

၈၁။ သာတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗြဟ္မာတရား

‘ရဟန်းတို့-ဗြဟ္မာလောကနဲ့စပ်ပြီး ဖြေရှင်းခဲ့ရဖူးတယ်။ သုဘဂတော အုပ်၊ အင်ကြင်းပင်မင်း အရပ်မှာပဲ။ ငါ့ထံကို ဗကအမည်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ အ ပေါင်းပါတွေ လာရောက်တွေ့ဆုံတယ်။ ဗကက ငါ့ပြောတယ်-

‘ရဟန်း၊ ဗြဟ္မာလောကဟာ အမြဲတေဖြစ်တယ်။ လုံးဝမရွေ့လျား တော့ဘူး။ သည့်ထက်အနှစ်ကျအောင် ချစရာလည်း မရှိတော့ သည်လို သူကပြောတယ်။ ဗကဟာ အလတ်တန်းစား ဗြဟ္မာအဆင့်ရှိသူ ဖြစ်တယ်’

‘ဗက၊ ညံ့လှချေလား။ ဒါတွေ လုံးဝမှားတယ်။ သည်လို ငါပြောတော့

ဗကအောက်နိမ့်ကျတဲ့ ဗြဟ္မာအဆင့်ရှိသူတစ်ဦးက သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးပြီး ငါ့ကို ပြန်ပြောတယ်။ ရဟန်း၊ ဗကကိုမထိနဲ့။ ဗကဟာ အားလုံးရဲ့အချုပ်ဖြစ် တယ်။ မြင်ရကြားရတွေ့ရတာတွေကို သင်ငြင်းလျင် ဒုက္ခရောက်မယ်။ ဒါ ကြောင့် ဗကစကားကို လိုက်နာပါတဲ့’

‘ရဟန်းတို့၊ ဗြဟ္မာလောကမှာလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးမှုတွေ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ သည်လိုပြောကြတာဖြစ်တယ်’

‘ဗက၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်မကြီးနဲ့။ မင်းစွမ်းရည်ကို ငါ- အားလုံးသိ တယ်။ မင်းအဆင့်ထက်မြင့်တဲ့ ဗြဟ္မာတွေရဲ့ စွမ်းရည်ကိုလည်း ငါ-သိတယ်။ မြင်ရကြားရတွေ့ရတာတွေကိုလည်း ငါ-သိတယ်။ အဲသည်ထက် ကျော်တာ ကိုလည်း ငါ-သိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒါတွေအားလုံးကို ငါ-အထင်မကြီး။ ဒါကို သိပေမဲ့ ငါ့ငြိမ်းချမ်းရေးကို သိဖို့တော့ သင့်အသိနဲ့ အလှမ်းကွာဝေးလှတယ်။ မြင်ရကြားရတွေ့သိရတာတွေထက် ကျော်ပြီး တွေ့သိနိုင်သလား’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လို ငါက ရှည်ရှည်ဝေးဝေးပြောပြတဲ့အခါ ဗြဟ္မာရဲ့ အဖော်တွေက ဗြဟ္မာလောကကို ပြတ်သားအောင် ငြင်းနိုင်ပါပေတယ်ဆိုပြီး ချီးကျူးကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အများထဲက တစ်ယောက်ကတော့ ဗုဒ္ဓအသျှင် သည်လိုပြောတိုင်း သိနေလျင် ဓမ္မနဲ့ အစည်းအရုံး ထောင်မနေပါနဲ့တော့။ အစည်းအရုံးထောင်တာဟာ အောက်တန်းကျလှပါတယ်။ရှေးက ငြိမ်းချမ်းသူ တွေဟာ အစည်းအရုံးထောင်တယ်လို့ မကြားဖူးပါဘူး။သည်လိုပြောဆိုတယ်’

‘ဗြဟ္မာ-သင်ရဲ့စကားလုံးတွေ အလုံးတိုင်းမှာ မှားတာချည်းပဲ။ ငါဟာ ဓမ္မအစည်းအရုံး ထောင်ချင်ထောင်မယ်၊မထောင်ချင်နေမယ်။ ဘာလုပ်လုပ် ငြိမ်းချမ်းမှုတော့ ငါမပျက်ဘူး’

‘ရဟန်းတို့- သည်လို ငါပြန်ပြောခဲ့ရတယ်’

D

၈၂။ ဘဂ္ဂတိုင်း၊ သံသုမာရဂီရိမြို့၊ ဘေသကဠပဲစဉ်းငုံတော၌

အရှင်မောဂ္ဂလာန်ခြောက်ခြားမှု

‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးတတ်တဲ့စိတ်ဟာ ပဲဆွမ်းစားပြီး ဝမ်းပွနေသလို လေးလံလှတယ်။ အထင်ကြီးတာဟာ ပင်ပန်းမှုကို ဖြစ်စေတယ်။ အထင်ကြီးမှုသရုပ်ကို ခွဲခွဲခြားခြား ငါသိပြီ။ ဒါကြောင့် အထင်ကြီးတာဟာ ငါ့စိတ်ကို ဘယ်တော့မှ ပူးကပ်ခွင့်ရှိလာတော့မှာ မဟုတ်ပေဘူး’

‘အထင်ကြီးမှုဟာ ဖျက်ဆီးမှုရဲ့ နှမငယ်ဖြစ်ပြီး၊ ညံ့ဖျင်းမှုရဲ့သားငယ်လည်း ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အထင်ကြီးမှုဟာ ဖျက်ဆီးမှုနဲ့ တူဝရီးတော်တယ်။ ဦးကြီးဖြစ်တဲ့ ဖျက်ဆီးမှုဟာ ငြိမ်းချမ်းသူတွေကို အချိန်နဲ့အမျှ ဖျက်ဆီးခဲ့တယ်’

‘ငြိမ်းချမ်းသူတွေကို အထင်သေး၊ အမြင်သေး၊ ဆဲရေးချင်လာအောင်လည်း လုပ်တယ်။ ကြိုက်အောင်၊ ခင်အောင်၊ ပစ္စည်းမက်မောအောင်လည်း လုပ်တယ်။ နောက်ပြီး ငြိမ်းချမ်းသူကို ကွပ်မျက်ပစ်တဲ့အထိလည်း လုပ်တယ်။ တကယ်တော့ ငြိမ်းချမ်းသူတွေကို ဖျက်ဆီးပေမဲ့ ငြိမ်းချမ်းသူတွေက ငြိမ်းချမ်းမှုမပျက်ဘူး။ ဖျက်ဆီးသူသာ နှစ်ရှည်လများ ဆင်းရဲရတယ်’

‘ဖျက်ဆီးမှုဟာ နှစ်ရှည်လများ ဆင်းရဲရသလို အထင်ကြီးမှုဟာလည်း ငြိမ်းချမ်းသူကိုထိပါးတဲ့အဖြစ် ရောက်လာလျှင် လွှဲရှောင်ရဖို့အကြောင်း မရှိနိုင်ဘူး။ အထင်ကြီးမှုဟာ ကောင်းတဲ့ဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရဖို့ မလွယ်ကူဘူး။ အမြင်အမျိုးမျိုး၊ စွမ်းရည်အမျိုးမျိုး၊ အတတ်အမျိုးမျိုး၊ အသိအမျိုးမျိုးကို ထိပါးပုတ်ခတ်တယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ’

‘မီးဟာ လူမိုက်ကိုသာလောင်တယ်လို့ အားထုတ်မနေပေမဲ့၊ လူမိုက်က မီးကိုသွားရောက်ထိပါးလျှင် လောင်ဖို့သေချာတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးမှုကို မပြုသင့်ပါတကား’

D

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဒုတိယအစု၊ အပိုင်း(၂)

၈၃။ စမ္မာမြို့၊ ဂဂ္ဂရာရေအိုင်အနီး ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မကြာမီက ပြန်သွားကြသည့် ကန္ဓရကသူတော်စင်နှင့် ဆင်ထိန်းသမား
ပေယတို့နှင့် ပြောဆိုခဲ့ကြသည့် အကြောင်းအရာများ ရှင်းလင်း

ဟောပြချက်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ ပေယဟာ အသိဉာဏ်တော်သူဖြစ်တယ်။ ကန္ဓရက-က
ရဟန်းတွေ အေးချမ်းနေတာကို၊ ဘာကြောင့်လဲလို့ မေးတယ်။ သည်တော့
ငါက ကိုယ်၊စိတ်၊ခံစားမှု၊သဘောတရား ဒါတွေအပေါ် အလိုအမျက် မရှိ
အောင် သတိရှေ့ထားနေကြလို့ ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့တယ်။ ပေယဟာ သူ
လည်းသည်လိုပဲ တစ်ခါတစ်လေ အခါအားလျော်စွာ သတိထားနေကြောင်း၊
လူဆိုတော့ ကိစ္စကများတာမို့ အကျိုးဖြစ်တဲ့အထိ မဖြစ်ကြောင်း ပြန်တင်ပြ
တယ်။ သူ့ကို ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးအကြောင်း ညွှန်ပြဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်တယ်။ သူက
လည်း ကိစ္စရှိလို့ဆိုပြီး ထပြန်သွားတယ်’

‘မဟောလိုက်ရတော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ ပေယဟာ လူတော်ဖြစ်ပေမဲ့ လူဆိုတော့ အကျိုးများမည့်
စကားကို အကျိုးများတဲ့အထိ နာယူခွင့်မရရှာဘူး။ ဒါကြောင့် ဒါကို သင်တို့
နာယူကြ’

‘ကောင်းပါပြီဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ လောကမှာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးရှိတယ်။ မိမိကိုယ်မိမိ ဆင်းရဲ
စေသူ၊ သူများကို ဆင်းရဲစေသူ၊ မိမိရော သူတစ်ပါးကိုပါ ဆင်းရဲစေသူ၊ မိမိ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရော သူတစ်ပါးကိုပါ မဆင်းရဲစေသူတွေ ဖြစ်ကြတယ်’

‘လူပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ မတော်မတည့် ဝတ်စားနေထိုင်၊ လှုပ်ရှားမှုတွေကို အခက်အခဲများစွာနဲ့ ရင်ဆိုင်လုပ်ကိုင်နေသူဟာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးထဲက ပဌမ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တယ်’

‘ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ သတ်မှုဖြတ်မှုခိုး၊ဆိုး၊တိုက်ခိုက်မှုတွေကို လုပ် နေသူ ဖြစ်တယ်။

တတိယပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ မိမိစားဝတ်နေရေးအတွက်လည်း အကျိုး မဖြစ်တဲ့ ဘာသာရေးအရ သတ်ဖြတ်ပူဇော်ရသူတွေ ဖြစ်တယ်’

‘အပြစ်မရှိဘဲ လူပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ အဝင်ခွင်ကျရှိတဲ့ အလုပ်တွေ အ တွက် နက်ရှိုင်းစွာ ရပ်တည်ပြီး ကုန္တရိရိ၊ အသိမှန်မှန်နဲ့ ပျင်းရိမှုအဝင်မခံဘဲ လုပ်ကိုင်နေသူဟာ စတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သင်တို့ ကျင့်သုံးနေထိုင်မှုဟာ စတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်လမ်းစဉ် ဖြစ်တယ်’

D

၈၄။ ဝေသာလီပြည်၊ ဝေဠုဝရွာငယ်၌ အဋ္ဌကမြို့မှလာသော

ဒသမသူကြွယ်အား ရှင်အာနန္ဒာဟောသောတရား

‘အရှင်ကို တွေ့ချင်တာနဲ့ ကုက္ကုဋ္ဌာရာမကျောင်းကို တပည့်တော် သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲသည်ရဟန်းတွေက တစ်ဆင့်ညွှန်လိုက်တာကြောင့် သည် ကိုရောက်လာတာပါ။ အရှင်ကို တွေ့ချင်နေတာ ကြာပါပြီ။ အခု တွေ့လိုက်ရ လို့ သိပ်ဝမ်းသာပါတယ်။ တပည့်တော်ပြန်တဲ့အခါ လက်ဆောင်ယူစရာတစ်ခု ပေးပါ။ အဲသည် လက်ဆောင်ကတော့ ဗုဒ္ဓရဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးဟောပြောချက် ပါပဲ အရှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ကောင်းပြီ သူကြွယ်။ လောကမှာ အဆင်းလှလှ၊ အ သံကောင်းကောင်းနဲ့ အနံ့မွှေးမွှေး၊ အရသာချိုချို၊ အတွေ့နုနုဆိုတာတွေ ရှိတယ်။ ဒါတွေကလွတ်အောင် တွေးခေါ်သုံးသပ်မှုကို ရဟန်းတွေလုပ်ကြတယ်။ လုပ်တဲ့အတိုင်း လွတ်အောင် တွေးခေါ်သုံးသပ်နိုင်တယ်’

‘ဒါပေမဲ့ ရဟန်းက ဆက်ပြီး ဝေဖန်တယ်။ သည်လိုလွတ်အောင် တွေးခေါ်သုံးသပ်နိုင်တာဟာ လုပ်ယူလို့ဖြစ်တယ်။ မလွတ်လျင် သည်လိုလွတ်အောင် မတွေးခေါ်မသုံးသပ်နိုင်ဘူး။ သည်တော့ သည်လို အလွတ်တွေးခေါ်သုံးသပ်မှုဟာ အလုပ်ခံသဘောဖြစ်တယ်။ပင်ကိုယ်သဘော မဟုတ်ဘူး။ လှည့်ပြောင်းဦးမည့်သဘော ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သည်သဘောဟာ မခိုင်မြဲဘူးလို့ အဖြေရတယ်’

‘သည်ရဟန်းဟာ အကြိုက်နဲ့ နှစ်သိမ့်ချမ်းမြေ့မှု၊ ငြိမ်းချမ်းမှု၊ ဖြူစင်မှု၊ ကြင်နာမှု၊ နူးညံ့မှု၊ ပြည့်ဝမှု၊ ကွက်လပ်ဖြင့်နေမှု၊ အဆုံးမဲ့အသိနဲ့နေမှု၊ ဒါတွေလည်း ဖြစ်အောင်လုပ်တယ်’

‘ဒါပေမဲ့ ဒါတွေကိုလည်း ဆက်ပြီးဝေဖန်တယ်။ အထက်ကလိုပဲ မခိုင်မြဲဘူးလို့ သူ့မှာအဖြေရတယ်။ ဒါကြောင့် ဒါတွေအားလုံးအပေါ်မှာ သူဟာ စိတ်ကူးမယဉ်တော့ဘူး။ မခိုကပ်တော့ဘူး။ စိတ်အထုံးတွေ ပြေသွားတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သည်ရဟန်းဟာ ငြိမ်းချမ်းတယ်’

‘ဝမ်းသာလှပါတယ် အရှင်။ ရွှေအိုးတစ်လုံး တူးသူအတွက် ဆယ့်တစ်လုံးရဲ့ မျက်နှာဝကို မြင်ရသလိုပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ တံခါးဆယ့်တစ်ပေါက်ရှိတဲ့ အိမ်မှာ မီးဝိုင်းခံရသူဟာ တံခါးတစ်ပေါက်ထည်းကပဲ လွတ်အောင်ထွက်ရမယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်ပါတယ် အရှင်’

D

၈၅။ ကပိလဝတ်၊ သာကီဝင်တို့၏ မင်းကွန်းသစ်ဖွင့်ပွဲ၌ သာကီဝင်တို့အား
ရှင်အာနန္ဒာ ဟောသောတရား

‘ဝမ်းမြောက်စကား လျှောက်ထားပါရစေ အသျှင်။ သည်လိုမင်းကွန်း
သစ်တစ်ခုကို အသျှင်လို ငြိမ်းချမ်းမှုရှိသူက လာရောက်ဖွင့်လှစ်နေထိုင်ပေးတဲ့
အတွက် သာကီဝင်အများက အထူးပဲ အားရနှစ်သက် ကျေနပ်နေကြပါ
တယ်။ သည်ကွန်းသစ် ဖွင့်ပွဲမင်္ဂလာအတွက် အမှတ်တရဖြစ်ရအောင် ငြိမ်း
ချမ်းရေးမိန့်ခွန်းတစ်ရပ် ဟောပြောပေးဖို့ သာကီဝင်များအားလုံးရဲ့ကိုယ်စား
တပည့်တော်က လျှောက်ထားပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ကောင်းပြီ သာကီဝင်တို့။ သင်တို့အတွက် အာနန္ဒာက ဟောပြော
လိမ့်မယ်။ အာနန္ဒာအနေနဲ့လည်း သာကီဝင်တွေ ဝမ်းသာနိုင်အောင် ငြိမ်း
ချမ်းရေးဟောပြောမှုတစ်ခု လုပ်လိုက်ပါ။ ငါ-ကျောအောင်နေတဲ့အတွက်
လှဲပြီးပဲ နားထောင်တော့မယ်။ ကဲ-သာကီဝင်တို့ အာနန္ဒာရဲ့ ဟောပြောချက်
ကို ရှိရှိသေသေ နာယူကြ’

‘သာကီဝင်တို့၊ လုပ်ငန်းရဲ့သဘောတရားမှာ ထာဝရကွင်းဆက် ရှိ
တယ်။ လုပ်ငန်းမှာအခြေမခံတဲ့ သဘောတရားဟာ အလကားဖြစ်သလို၊
သဘောတရားမပါတဲ့ လုပ်ငန်းဟာလည်း အသုံးမကျဘူး။ ဗုဒ္ဓအသျှင်ရဲ့
တပည့်တွေရဲ့ လုပ်ငန်းတွေဟာ သဘောတရား သုံးရပ်အပေါ်မှာ အခြေခံ
တယ်။ ဒါတွေကတော့ ဘဝသမိုင်း အကြောင်းကို လေ့လာတာ၊ ဘဝပတ်
ဝန်းကျင် အမြင်ရှင်းတာ၊ စိတ်ကူးမယ်တာတွေ ဖြစ်တယ်။ သည် သဘော
တရားရေးလို့ ခေါ်တဲ့ အသိဝိဇ္ဇာတွေဟာ ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ရလာခဲ့တာ
ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သည်သဘောတရားဟာ လက်တွေ့မှာ အခြေခံတယ်’

‘သည်လက်တွေ့ကတော့-

(၁) တည်တည်ကြည်ကြည်နေထိုင်တာ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- (၂) မြင်တာ၊ကြားတာတွေအပေါ် မကြိုက်မမုန်းအောင် ထိန်းသိမ်းတာ။
- (၃) အသိရှိရှိစားသောက်တာ။
- (၄) တက်တက်ကြွကြွနေတာ။
- (၅) လေးလေးနက်နက်နေတာ။
- (၆) မြဲမြံမြဲမြံနေတာ။
- (၇) အကြားအမြင်များတာ။
- (၈) စွန့်စားတာ။
- (၉) ဝေဖန်တာ။
- (၁၀) ရှက်တတ်တာ။
- (၁၁) ကြောက်တတ်တာ။
- (၁၂) အဆင်းရဲ စတာတွေအပေါ် အကြိုက်အမုန်းမဲ့ တွေးခေါ်ဝင်စားတာ။
- (၁၃) ဒါတွေအပေါ် နှစ်သိမ့်မှု ဝင်စားတာ။
- (၁၄) ချမ်းမြေ့မှု ဝင်စားတာ။
- (၁၅) တည်ငြိမ်မှု ဝင်စားတာ၊ ဒါတွေပဲ ဖြစ်တယ်။

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်ရဲ့တပည့်တွေဟာ သည်လုပ်ငန်းတွေနဲ့ ပြည့်စုံအောင် လုပ်ကြတယ်။ သဘောတရားသုံးမျိုးနဲ့ ထောက်ထားတဲ့လုပ်ငန်း ဆိုတော့ သည်လုပ်ငန်းရဲ့ အောင်မြင်မှုဟာ သဘောတရားသုံးမျိုးပဲ ဖြစ်တယ် သဘောတရားသုံးမျိုးဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးအမြင်ပဲ။ ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓတပည့်တွေ မူချငြိမ်းချမ်းကြတယ်’

D

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၈၆။ ဘဂ္ဂတိုင်း၊ အင်္ဂဇနပုဒ် အာပဏဇ္ဈာမကြီးအနီး တောတွင်း၌ လမ်း
လျှောက်လာနေသော ပေါတလိယသူကြွယ်အား ဘုရားဟောသော
တရား

‘ထိုင်လိုကထိုင်ပါ သူကြွယ်’

‘သူကြွယ်လို့ မခေါ်ပါနဲ့ သျှင်ဂေါတမ၊ ကျွန်ုပ်ဟာ အမွေခွဲပြီးလို့
အငြိမ်းစားယူနေသူဖြစ်တယ်။ သူကြွယ်မဟုတ်တော့ဘူး’

‘အမွေခွဲပြီးတာနဲ့ အငြိမ်းစားယူတာ မခေါ်ရဘူး။ ဘာပြုလို့လဲဆို
တော့ သည်လုပ်ငန်းကလေးငြိမ်းတာနဲ့ တကယ်အငြိမ်း မရနိုင်လို့ဘဲ။ အမွေခွဲ
ပြီး သက်ဆိုင်သူတွေကျွေးထားလို့ လူလုပ်ငန်းငြိမ်းပေမဲ့ မိမိကိုယ်တိုင် စွပ်စွဲ၊
မိမိပတ်ဝန်းကျင်က စွပ်စွဲ၊ ဒါတွေ တိုက်ခိုက်ခံရ၊ ကွင်းဆက်ပြီး ခံရစရာ၊
ဆိုးဆိုးဝါးဝါး တွေလည်း အများကြီးရှိသေးတဲ့အတွက် အငြိမ်းစားရတယ်လို့
မခေါ်တာဘဲ’

‘အငြိမ်းစားရမည့်နည်းလမ်းကို ညွှန်ပြပေးဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်
အသျှင်’

‘သတ်တာ၊ ခိုးတာ၊ လိမ်တာ၊ ကုန်းတိုက်တာ၊ ကဲ့ရဲ့ချုပ်ချယ်တာ၊ ကြိုက်
တာ၊ မုန်းတာ၊ မာနကြီးတာ လောကမှာရှိတယ်။ ဒါတွေဟာ မိမိကိုယ်မိမိ
မကျေနပ်စေမှုကို တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေနိုင်တယ်။ သည်တော့ ဒါတွေကို ဆင်ခြင်
ထောက်ထားပြီး ဆိုးဆိုးရွားရွားတွေကို ကွင်းဆက်ပြီး ဖြစ်စေနိုင်မှုက လွတ်
အောင်။ မသတ်၊ မခိုး၊ မညှာ၊ ကုန်းမတိုက်၊ မကဲ့ရဲ့၊ မချုပ်ချယ်၊ မကြိုက်၊ မမုန်း
ဘဲ နှိမ့်ချပြီးနေသင့်တယ်။ ဒါမှ ငြိမ်းချမ်းမယ်။ မိမိနဲ့ပတ်ဝန်းကျင် ငြိမ်းချမ်း
မယ်။ ကွင်းဆက်ပြီး ဆိုးဝါးစွာဖြစ်ဖို့လည်း မရှိဘူး’

‘သည်လိုဆိုလျှင် လုံးဝအငြိမ်းစားရမလား အသျှင်ဂေါတမ’

‘ဒါ လုံးဝတော့ မဟုတ်သေးဘူး။ လုံးဝအငြိမ်းစားရအောင်ကတော့

သည်လို မသတ်ဘဲနေနိုင်အောင် အမြင်လိုတယ်။ အဆင်းလှလှ၊ အသံ
ကောင်းကောင်း စတာတွေအပေါ် ခွေးငတ်ပါးစပ်က အမဲရိုး၊ စွန်ရဲများလုနေ
တဲ့ သားတစ်၊ လေညာသွားသူလက်မှ မြက်မီး၊ အရောင်မရှိတဲ့ မီးကျိုးထင်း၊
သစ်ပင် ပေါ်ကလူ၊ ခါးပိုက်ထဲက သစ်သီးချို-ကဲ့သို့ အာဟာရမဖြစ်ပုံ၊ အတိုက်
ခံရပုံ၊ လောင်ပုံ၊ ပူပုံ၊ ကျဆုံးပုံကို အထပ်ထပ် ဝေဖန်ရတယ်။ နှစ်သိမ့်ကျေနပ်
နိုင်တဲ့အထိ၊ သဘောကျ လက်ခံနိုင်တဲ့အထိ ဝေဖန်ရဖို့လိုတယ်။ ဒါမှ လူ့ဘဝ
သမိုင်းကြောင်း ထင်ရှားလာမယ်။ သည်တော့ စိတ်ကူးယဉ် ကုန်ဆုံးမယ်။
သည်အခါမှ လုံးဝအငြိမ်းစားရမယ်။

‘သဘောပေါက်ပါပြီ အသျှင်’

D

၈၇။ ရာဇဂြိုဟ်၊ အမွှာရာမ၌ ဇီဝကအား ဘုရားဟောသော

အသားစားတရား

‘လျှောက်ပါရစေ အသျှင်၊ မြို့ထဲမှာ စကားတစ်ခုဖြစ်နေပါတယ်။
သျှင်ဂေါတမဟာ သူ့ကို ရည်ရွယ်သတ်ထားတဲ့အသားကို သိပေမဲ့ စားတာပဲ
လို့ ဖြစ်နေပါတယ်။ သူတို့ပြောသလို မှန်ပါသလား အသျှင်’

‘မမှန်ဘူး ဇီဝက။ မြင်တဲ့အသား၊ ကြားတဲ့အသားတို့၊ ရည်ရွယ်သတ်
တာလို့ ထင်တဲ့အသားတွေ မစားကြဖို့ ရဟန်းတွေကို အသိပေးထားပြီးသား
ဖြစ်တယ်’

‘သည်လိုပြောကြတာဟာ အသားစားမှုက မရှောင်လို့ ငါ့ကိုပြောကြ
တာ ဖြစ်မယ်။ သင်စဉ်းစားကြည့်လိုက်စမ်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ်မှာ ဖြူစင်၊
ကြင်နာ၊ နူးညံ့၊ ပြည့်ဝတဲ့ ရဟန်းတစ်ဦးဟာ ရလာတဲ့ဆွမ်းကို အသိရှိရှိ
စားသောက်တယ်။ သည်တော့ ရဟန်းမှာ ဘာအပြစ်ရှိတယ်လို့ ပြောမလဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း မဆင်းရဲစေနိုင်ဘူး။ သူများကိုလည်း ဘယ်လိုဆင်းရဲစေမလဲ။ မိမိနဲ့ပတ်ဝန်းကျင် ဆင်းရဲစေမှုကို ဘယ်လိုမှ မဖြစ်စေနိုင်ဘူး မဟုတ်လား ဇီဝက။ သည်လိုစားတဲ့ရဟန်းဟာ ဘာကိုပဲစားစား အပြစ်မဖြစ်ပါဘူး။ သန့်သန့်ရှင်းရှင်းအစာကို သုံးဆောင်တယ်လို့ ဆိုရမယ် ဇီဝက။’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်။ တပည့်တော် ကျေနပ်ပါတယ်။ တပည့်တော် အလျင်က ကြားဖူးပါတယ်။ ‘ဗြဟ္မာကြီး၊ ဗြဟ္မာကြီး’-လို့။ သည်ဗြဟ္မာကြီးဟာ ပတ်ဝန်းကျင် အပေါ် ဖြူစင်တယ်၊ ကြင်နာတယ်၊ နူးညံ့တယ်၊ ပြည့်ဝတယ်လို့ အခုတော့ ဗြဟ္မာကြီးကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ဖူးပါပြီကော ဘုရား’

D

၈၈။ နာဠန္ဒမြို့၊ ပါဝါရိကသရက်ခြံ၌ ဥပါလိသုကြွယ်အား

ဘုရားဟောသောတရား

‘ညနေကြီးမှာ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ သုကြွယ်’

‘မနက်တုန်းက ဒီဃတပဿီနိဂန္ဓနဲ့ အသျှင်ရဲ့ ဆွေးနွေးချက်တွေကို နိဂန္ဓကျောင်းက ကြားခဲ့ရလို့ လာခဲ့တာပါ အသျှင်ဂေါတမ။ ဒီဃတပဿီက နိဂန္ဓကျောင်းတွေမှာ အမှုဆိုတာ မရှိကြောင်း။ အပြစ်သာရှိကြောင်း၊ ကိုယ်အပြစ်၊ နှုတ်အပြစ်၊ စိတ်အပြစ်လို့ သုံးပါးရှိကြောင်း၊ သည်အထဲမှာလည်း ကိုယ်အပြစ်ဟာ အလေးနက်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း တင်ပြခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဒါကို အသျှင်က အပြစ်မခေါ်ကြောင်း၊ အမှုသာဖြစ်ကြောင်း၊ ကိုယ်အမှု၊ စိတ်အမှု၊ နှုတ်အမှုဆိုပြီး သုံးခုရှိကြောင်း သည်အထဲမှာ စိတ်အမှုဟာ အလေးနက်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ပြန်လည်တင်ပြခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။’

‘ကိုယ်အမှုနဲ့စာလျင် စိတ်အမှုဟာ အလကားပဲဖြစ်တယ်ဆိုတာ လူတိုင်း သိပြီးဖြစ်နေတာကို အသျှင်က ဘယ်လိုပြောင်းပြန်ဖြစ်အောင် ဆင်ခြေ

ပေးမှာမို့လဲ’

‘သည်မယ်သူကြွယ်၊ အနိုင်လိုလို့ လာခဲ့တာဆိုလျင် ပြန်နိုင်တယ်။ အမှန်လိုလျင်တော့ ဆက်ပြီးနားထောင်ပါ။ ရေအေးကိုယ်တဲ နိဂန္ထဟာ ရေအေးနဲ့မှ ပျောက်မည့်အနာရပြီး သေလျင် သူ-ဘာဖြစ်တယ်လို့ နိဂန္ထဆရာကြီးက အသိပေးသလဲ’

‘သူစိတ်စွဲရာ နတ်ဖြစ်တယ်လို့ အသိပေးပါတယ်’

‘ကဲ-ယမခေါ်တဲ့ စောင့်စည်းမှုလေးမျိုးလုံခြုံတဲ့ နိဂန္ထဟာ မတော်တဆ ပိုးမွှားငယ်ကို နင်းချေမိလျင်ရော သေပြီးနောက် ဘာဖြစ်မယ်လို့ အသိပေးသလဲ’

‘သူစိတ်စွဲရာ နတ်ဖြစ်မယ်’

‘ဘယ်နှယ်လဲ သူကြွယ်။ သည်မေးခွန်းနှစ်ခုဟာ စိတ်ကိုအလေးပေးထားတာတွေ မဟုတ်လား။ ဒါကလေးကို ဆက်စဉ်းစားပါဦး။ ဓားသမားတစ်ယောက်ဟာ တစ်မြို့လုံးကို ဖျက်ဆီးနိုင်ပါ့မလား’

‘မဖျက်ဆီးနိုင်ပါဘူး။ အနည်းငယ်ဖျက်ဆီးလိုက်တာနဲ့ပဲ မြို့သူမြို့သားတွေရဲ့ အချုပ်နှောင်ကို သူခံရမှာပါပဲ’

‘သည်လိုဆိုလျင် စိတ်ကူးစိတ်သန်းထက်မြက်တဲ့ ပညာရှင်တစ်ဦးဟာ တစ်မြို့လုံးကို ဖျက်ဆီးနိုင်ပါ့မလား’

‘ဖျက်ဆီးနိုင်ပါတယ် အသျှင်။ စိတ်အမှုဟာ အလေးနက်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းကို လုံးဝရှင်းလင်းပါပြီ။ တပည့်တော်ကို အသျှင်သဘောတရားအောက် တပည့်တစ်ဦးလို့ အသိအမှတ်ပြုပေးပါ အသျှင်’

‘ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်လုပ် သူကြွယ်။ ထင်ရှားသူတွေအတွက် အလှည့်အပြောင်းဟာ မလွယ်ဘူး’

‘ဝမ်းသာပါတယ် အသျှင်’

‘ဒါပေမဲ့ သူကြွယ်။ သင့်အိမ်ကို နိဂန္ဓတို့ရဲ့ ရေတွင်းအဖြစ်က မရွေ့စေချင်ဘူး’

‘အံ့ဩစရာပါပဲ အသျှင်ဗုဒ္ဓ။ လိပ်နဲ့တူတဲ့ဆရာတွေကိုသာ အလျင်က တွေ့ဖူးခဲ့ပါတယ်။ အသျှင်အလိုအတိုင်း ဖြစ်ရပါစေမယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်။ အသျှင်ရဲ့ အရည်အချင်းတွေကို တွေ့ရတာဟာ ကဗျာထဲက စကားလုံးလှလှလေးတွေကို တွေ့ထိရတာနဲ့ တူလွန်းလှပါတယ်’

D

၈၉။ ကောလိယတိုင်း၊ ဟလိဒ္ဒဝသနရွာမ၌ သေနိယနှင့်ကောလိယ၏သား

ပုဏ္ဏတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

‘သူဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့အဖော် ပုဏ္ဏဖြစ်ပါတယ် အသျှင်။ ကျွန်ုပ်က ခွေးလို ကျင့်ပြီး သူက နွားလိုကျင့်ပါတယ်။ သည်လိုလုပ်ငန်းတွေရဲ့ အနာဂတ်ဟာ ဘယ်လိုဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ ပြောပြစေချင်ပါတယ်’

‘ငါ-ဒါကို မဖြေလိုဘူး။ ငါ့အဖြေကိုလည်း မင်းတို့ကြိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး’

‘အသျှင်ဟာ တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုမှာ ကျော်ကြားသူဖြစ်ပါတယ်။ ပြောသာပြောပါ။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ အသျှင်ရဲ့အဖြေကို နှစ်ဦးစလုံး အရေးထားကြမှာပါ အသျှင်’

‘ကောင်းပြီ၊ မှတ်ကြ။ ခွေးလိုကျင့်လျှင် ခွေးစိတ်ပေါက်မယ်။ နွားလိုကျင့်လျှင် နွားစိတ်ပေါက်မယ်။ ခွေးတွေ၊ နွားတွေဆိုတာ ကိုယ်ပဘဝကိုယ် သိသူတွေ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် မငြိမ်းချမ်းနိုင်ကြဘူး။ လေ့ကျင့်ခန်းအောင် မှ ငြိမ်းချမ်းမယ်လို့ မျှော်လင့်လျှင်၊ သည်မျှော်လင့်ချက်အတွက် စိတ်ဆင်းရဲရမှာပဲ။ ဒါပါပဲ။ ကဲ-စိတ်တော့မဆိုးကြနဲ့’

‘ဝမ်းနည်းပါတယ် အသျှင်။ သည်လိုပြောလို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ တပည့်တော်တို့ အမှားအတွက်ပါ။ သည်တော့ တပည့်တော်တို့ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ’

‘လောကမှာ အလုပ်လေးမျိုးကို ငါ-အသိပေးထားတယ်။ မင်းတို့ ကြိုက်တာကို လုပ်နိုင်တယ်-ပဌမ ညစ်ပတ်ပေရေတဲ့အလုပ်၊ ဒုတိယ သန့်ရှင်းတဲ့ အလုပ်၊ တတိယ ညစ်ပတ်နဲ့သန့်ရှင်း ရောတဲ့အလုပ်၊ စတုတ္ထကတော့ ညစ်ပတ်သန့်ရှင်း ရောမနေတဲ့ အလုပ်ပဲ’

‘ပထမအလုပ်ကတော့ သတ်၊ဖြတ်၊ခိုး၊ဆိုးတဲ့ လူပတ်ဝန်းကျင်က လက်မခံတဲ့ အလုပ်။ ဒုတိယအလုပ်ကတော့ ကယ်တင်စောင့်ရှောက်တဲ့ အလုပ်။ တတိယအလုပ်ကတော့ သတ်တဲ့အခါသတ်၊ ကယ်တဲ့အခါကယ် ရော နှောတဲ့အလုပ်။ စတုတ္ထကတော့ သတ်သူခံသူစတဲ့ အခြေခံသဘာဝ လောက အမြင်မှန်တဲ့အလုပ် ဖြစ်တယ်’

‘တပည့်တော်တို့ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာကို သိပါပြီအသျှင်။ အသျှင့်ရဲ့ သံဃာ့အဖွဲ့အစည်းထဲကို ဝင်ရောက်ပါရစေ’

‘သံဃာက မင်းတို့ကို ယုံကြည်အောင် လူအဖြစ်နဲ့ လေးလလောက် အစမ်းနေပြကြဦး’

‘လေးနှစ်ရှိမှ စိတ်ချရမယ်ဆိုလျင်တောင် တပည့်တော်တို့တတွေ နေပြပါ့မယ်’

D

၉၀။ ရာဇဂြိုဟ်၊ အဘယမင်းသားအိမ်၌ အဘယမင်းသားအား

ဘုရားဟောသော တရား

‘သူများမကြိုက်တဲ့စကားကို ဗုဒ္ဓအသျှင် ပြောဆိုပါသလား’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ အဘယ’

‘ဪ-ပြောတယ်၊မပြောဘူးဆိုတာ သိချင်လို့ပါ အသျှင်’

‘ဒါ တထစ်ချဖြေလို့ မဖြစ်ဘူး။ ငါ-ရှင်းပြမယ်။ ကျောက်ခဲကို ဆော့
ကစားရာက မေ့ပြီးမို့မိလို့ ကလေးလည်ပင်းမှာ ကျောက်ခဲ တစ်နေတယ်ဆို
လျင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ’

‘နာပေမဲ့ ထုတ်ရမှာပါ အသျှင်’

‘သည်လိုပဲ အဘယ-

ဟုတ်မှန်ပြီး အကျိုးရှိတယ်ဆိုလျင် မကြိုက်ပေမဲ့ ငါ-ပြောတယ်၊

ကြိုက်လျင်လည်း ငါ-ပြောတယ်။

ကြိုက်ပေမဲ့ မမှန်ဘဲ အကျိုးမရှိတာကို ငါတို့မပြောဘူး။

မှန်ပြီးအကျိုးမရှိတာကိုလည်း ငါတို့မပြောဘူး။

မှန်ပေမဲ့ အကျိုးမရှိ မကြိုက်တာကိုလည်း ငါတို့မပြောဘူး။

အကျိုးရှိပေမဲ့ မမှန်၊မကြိုက်တာကိုလည်း ငါတို့မပြောဘူး’

‘တပည့်တော်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ အသျှင်။သည်ပြဿနာကို မသမာစိတ်
နဲ့ မေးမိပါတယ်။ သည်ပြဿနာဟာ နိဂဏ္ဌတို့ဆီက အစပြုခဲ့တာပါ။ ဗုဒ္ဓကို
ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်စေဖို့အတွက် တပည့်တော်ကို ပို့ပေးကြတာပါ။
သူများမကြိုက်တာ မပြောဘူးလို့ဖြေလျင် ဒေဝဒတ်တို့ကို ပြောခဲ့တာ မေ့ပြီ
လားလို့ စွပ်စွဲဖို့နဲ့ ပြောတယ်လို့ဖြေလျင် လူတိုင်းနဲ့ ဘာထူးသလဲလို့ပြောပြီး
သိက္ခာချဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အသျှင်ရဲ့အဖြေဟာ အကွက်စေ့လှပါတယ်။ မမှန်ဘူးလို့ မပြောသာ

တော့အောင်ကိုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သည်အဖြေတွေကို ရှေးကကြံဆထားတာများ လား အသျှင်’

‘ယာဉ်မောင်းသမားဟာ ယာဉ်အကြောင်းနဲ့ စပ်တဲ့မေးခွန်းတွေကို မေးလျှင် ထက်ကနဲ၊ထက်ကနဲ ဖြေတတ်တယ်မဟုတ်လား။ ဒါ-သူ့ဆီမှာ သည်အဖြေတွေအတွက် ရှေးကစဉ်းစားထားလို့လား အဘယ်’

D

၉၁။ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာအများ တရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ဥဒါယီနဲ့ ပဉ္စကင်္ဂလက်သမားကြီးတို့ အချေအတင် ပြောဆိုနေကြပါတယ်။ ဥဒါယီက ခံစားမှုသုံးမျိုးရှိကြောင်း၊ ဆင်းရဲ၊ချမ်းသာနဲ့ ပြည့်ဝဖြစ်ကြောင်း၊ ပဉ္စကင်္ဂက ပြည့်ဝမှုဟာ ချမ်းသာဖြစ်ပြီး ခံစားမှုနှစ်မျိုး သာ ရှိကြောင်း ချေပပါတယ်။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး နားလည်ခွင့်လည်း မရကြဘူး’

‘ဒါ-နှစ်ဦးစလုံး မှန်တယ်။ ခံစားမှုကို စကားလှယ်နဲ့ဆိုလျှင် နှစ်ပါး၊ သုံးပါး၊ ငါးပါး၊ ခြောက်ပါး၊ ဆယ်ရှစ်ပါး၊ သုံးဆယ်ခြောက်ပါး၊ တစ်ရာရှစ်ပါး ရှိတယ်လို့ ပြောရတာဖြစ်တယ်။ သူတို့ ငြင်းကြတာဟာ အလကားပဲ။ အငြင်း ပွားစရာ ဘာမျှမရှိဘူး။ တကယ်လို့ အဆင်းလှလှ၊ အသံကောင်းကောင်း၊ စတာတွေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ချမ်းသာကလွဲလို့ လူ့ခံစားမှုမှာ ချမ်းသာဆိုတာ မရှိ တော့ဘူးလို့ ပြောလာလျှင် သိပ်ငြင်းဖို့ကောင်းတယ်’

‘သည့်ပြင်လည်း ဓာတု၊ရူပ၊သင်္ခါရ သည်ပညာတွေကို စိတ်ဝင်စား နေရတဲ့ ချမ်းသာထက် လူ့ချမ်းသာဆိုတာ မရှိတော့ဘူးလို့ ပြောလာလျှင် လည်း ငြင်းဖို့ဖြေရှင်းဖို့ ကောင်းတယ်’

‘မှတ်သားခံစားမှုကလွဲတဲ့ ချမ်းသာဟာ ပြီးခဲ့တဲ့ချမ်းသာတွေထက် သာတယ်။ ခံစားမှုကတောင် လွတ်နေမှ၊ ဘယ်လိုချမ်းသာဦးမလဲလို့ မေးဖွယ်

ရှိတယ်။ ချမ်းသာဆိုတာ ခံစားရတာကိုသာ ချမ်းသာလို့ ငါတို့မသတ်မှတ်ဘူး။
ချမ်းသာကို ရနိုင်တဲ့ သဘာဝဌာနကိုလည်း ချမ်းသာလို့ ငါတို့အသိပေးတယ်’
‘သည်လိုငြင်းလျင် အလကားမဖြစ်ဘဲ အကျိုးများမယ် အာနန္ဒာ’

D

၉၂။ ကောသလတိုင်း၊ သာလပုဏ္ဏားရွာ၌ ရွာသားများအား

ဘုရားဟောသောတရား

‘အသျှင်ကို တွေ့ဆုံရတဲ့အတွက် ရွာသားအားလုံး ဝမ်းသာမှုကို ရင်
ခွင်ပိုက် နေကြရပါတယ်။ သည်ဝမ်းသာမှုကို ရွာသားများအားလုံးရဲ့ ရင်ထက်
မှာ အစဉ်ထာဝရ ပိုက်ထားနိုင်အောင်အတွက် ယုံကြည်သင့်တဲ့ အယူအဆ
ကလေးတစ်ခုကို မိန့်ကြားပေးစေလိုပါတယ် အသျှင်’

‘မှတ်သားထားကြ သူကြွယ်တို့’

‘လောကမှာ အယူအဆမှားတွေ အမျိုးမျိုးရှိတယ်။ ခြုံငုံလိုက်လျင်
သုံးမျိုးတွေရမယ်-

ကောင်းမှု၊မကောင်းမှုနဲ့ ကောင်းကျိုး၊မကောင်းကျိုးတွေ အဆက်အ
သွယ် မရှိဘူးလို့ ယူဆသူက တစ်မျိုးဖြစ်တယ်။

နောက်တစ်မျိုးက ကောင်းမှု၊မကောင်းမှုဆိုတာ ဖြစ်နေနိုင်တဲ့အရာ
မဟုတ်ဘူးလို့ ယူဆသူက တစ်မျိုး ဖြစ်တယ်။

အခြားတစ်မျိုးက ကောင်းမှု၊မကောင်းမှုကို ဖြစ်စေနိုင်တဲ့ အမြစ်အ
ရင်းရယ်လို့ မရှိဘူး ယူဆသူ ဖြစ်တယ်’

‘သူကြွယ်တို့ သည်အယူအဆသုံးမျိုးဟာ လူ့အသိကို ဖောက်ပစ်နေ
တယ်။ အရိုင်းခေတ်ဆီကို လူကို ဦးလှည့်ပေးနေတယ်။ ဆင်ကန်းတောတိုး
အယူအဆလည်း ဖြစ်တယ်။ သည်အယူအဆတွေမှာ အမှန်ဆိုတာလည်း

မပါဘူး။ ပင်ပန်း၊ ငြိမ်းချမ်းတာဆိုတာလည်း မပါဘူး။ လမ်းစဉ်ဆိုတာလည်း မပါဘူး’

‘သူကြွယ်တို့ ငြိမ်းချမ်းမှုအဆင့်ဆင့်အတွက် လမ်းစဉ်အဆင့်ဆင့်ရှိ တယ်။ ဒါတွေကို သူတို့မသိကြဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသိဘူးလို့ ဆိုသူကတော့ လူညံ့ပဲဖြစ်တယ်။ သည်လိုဆိုရုံကလေးနဲ့ ဘာမျှမဖြစ်နိုင်ပေမဲ့ ဆိုတဲ့အတိုင်း ယုံတော့၊ သည်ချမ်းသာကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ရခွင့်မရှိနိုင် ဖြစ်ရမယ်’

‘သူကြွယ်တို့၊ လုပ်ရပ်နဲ့အဖြစ်ဟာ ဆက်သွယ်မှုရှိတယ်။ လုပ်ရပ်ဟာ လည်း အချည်းနှီးပျောက်ဆုံးသွားတယ်ဆိုတာ နည်းတယ်။ ကိုယ့်ထံ ပြန်မ လာသေးတဲ့ ကွင်းဆက်တွေအဖြစ် လုပ်ရပ်ဟာ အလှည့်အပြောင်း ဖြစ်နေ တယ်။ လုပ်ရပ်မှာ အရင်းအမြစ်ရှိတယ်။ ဒါကတော့ အကြိုက်၊အမုန်း၊အမိုက် တွေဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် လုပ်နိုင်တာပဲ။ သည်လို မှတ်သားသင့်တယ်’

‘သည်တော့ မိမိဆင်းရဲတဲ့ လမ်းစဉ်ကိုလည်း ရှောင်ဖို့လိုတယ်။ သူ များတွေဆင်းရဲတဲ့ လမ်းစဉ်ကိုလည်း ရှောင်ဖို့လိုတယ်။ မိမိနဲ့ပတ်ဝန်းကျင် ဆင်းရဲတဲ့လမ်းစဉ်ကိုလည်း ရှောင်ဖို့လိုတယ်။ နှစ်ဦးသား ငြိမ်းချမ်းမည့်လမ်း စဉ်ကိုလိုက်ပြီး လုပ်ရပ်ထုတ်ဖို့ လိုအပ်တယ် သူကြွယ်တို့’

‘ဝမ်းသာပါတယ် အသျှင်’

D

၉၃။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း အမွလဋ္ဌိကပြဿဒ်၌ ရာဟုလာအား

ဘုရားဟောသောတရား

‘ရာဟုလာ၊ ငါ-ခုနက ခြေဆေးတဲ့ ရေအင်တုံကို မှောက်ခဲ့ရဲ့လား’

‘မှောက်ထားပြီးပါပြီ’

‘အေး၊ အဲသည်ရေအင်တုံထဲမှာ ရေကျန်မရှိနိုင်တော့ဘူး။ သည်လိုပဲ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လိမ်ပြောတဲ့သူတွေဆီမှာ ငြိမ်းချမ်းရေးတရား မရှိနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် လိမ်ပြောတာကို ရှောင်ရမယ်။ လိမ်တာဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးရဲ့အန္တရာယ် ဖြစ်တယ်’

‘ရာဟုလာ၊ ဥပမာဆိုလျှင် စစ်ပွဲမှာ ဘုရင်စီးတဲ့ဆင်ဟာ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတိုင်း လှုပ်ရှားကြိုးစားရမယ်။ သည်လို လှုပ်ရှားကြိုးစားရဲ့လားဆိုတာကိုကြည့်လျှင် နှာမောင်းကို ကြည့်ရတယ်။ နှာမောင်းမလှုပ်လျှင် ဆင်ရဲ့ ကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတိုင်း လှုပ်ရှားကြိုးစားပြီလို့ မပြောနိုင်ဘူး။ နှာမောင်းလှုပ်ပါမှ အရေးကုန်ပြီလို့ သိရတယ်’

‘သည်အတိုင်းပဲ ရဟန်းဟာလည်း ဘာ-မကောင်းမှုတွေလုပ်နေနေ လိမ်မပြောသေးလျှင် အရေးကုန် မကောင်းတာမဟုတ်သေးဘူးလို့ ပြောရမယ်။ လိမ်လျင်တွေ့ မကောင်းမှုမှာ အရေးကုန်ပြီပေါ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မှန်ကြည့်သလို ဆင်ခြင်ပါ။ ကိုယ်နဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ နှုတ်နဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ စိတ်နဲ့ဖြစ်ဖြစ် မိမိပတ်ဝန်းကျင်ကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်နေမိသလား။ ချမ်းသာအောင် လုပ်နေမိသလားလို့ ဆိုတာကို ဆန်းစစ်ပါ။’

‘ဆင်းရဲအောင် လုပ်ခဲ့မိလျှင်၊ လုပ်မိချက်တွေကို ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် ရင်ဖွင့်အသိပေးပါ။ အနာဂတ်အတွက် အလှည့်အပြောင်း လုပ်ပါ့မယ်-လို့လည်း ကတိခံပါ။ ရှေးက ရိုးသားသူတွေဟာ သည်လိုပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သန့်စင်အောင် လုပ်ခဲ့ကြတယ်။ နောက်လည်း သည်လိုပဲ လုပ်ကြဦးမှာပဲ။ ကောင်းကောင်းသာကြိုးစား ရာဟုလာ’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

D

၉၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရာဟုလာအား ဘုရားဟောသောတရား

‘လျှောက်ပါရစေ အသျှင်၊ အသျှင်ညွှန်ကြားသလို ရုပ်တွေကို ငါ၊ ငါ့ကိုယ်ထည်နဲ့ ငါ့ပတ်ဝန်းကျင်တွေ မဟုတ်ကြောင်း ဆွမ်းခံသွားရင်း ဝေဖန် သွားခဲ့ပါတယ်။ သျှင်သာရိပုတြာဟာ ဒါကိုသိပြီး ထွက်သက်ဝင်သက် လေ့ လာတာဟာ ငြိမ်းချမ်းမှုရဲ့လမ်းစဖြစ်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဘယ်လို ဖြစ်တာ ပါလဲ အသျှင်’

‘ထွက်သက်ဝင်သက်ကို လေ့လာတော့ အစွဲ-မာတာ၊ပျော့တာ၊ စေး တာ၊ဖွယ်တာ၊ ပူတာ၊အေးတာ၊ ငြိမ်တာ၊လှုပ်တာ၊ ဒါတွေကို သိရမယ် ဟုတ် လား။ ဒါတွေဟာ ဖောက်ပြန်မှုရုပ်တွေပဲ။ ဒါထဲက တစ်ခုခုသိလာမှ ငါ၊ ငါ့ ကိုယ်ထည်၊ ငါ့ပတ်ဝန်းကျင် မဟုတ်ဘူးလား၊ ဟုတ်သလား ဆန်းစစ်လို့ဖြစ် မယ်။ မဟုတ်ဘူးလား ရာဟုလာ’

‘ဆက်ပြီးဝေဖန်ကြည့် ရာဟုလာ။ အစွဲမာတာကို သိရတယ်ဆိုပါစို့။ သည်မှာတွေ့ရတဲ့ မာတာ၊အပြင်မှာတွေ့ရတဲ့မာတာ ခြားနားချက်က ဘာလဲ၊ မရှိဘူး မဟုတ်လား။ သည်တော့ ဘယ်မာတာကို ငါ၊ ငါ့ပတ်ဝန်းကျင်လို့ ဘယ်လို သတ်မှတ်မလဲ’

‘ရာဟုလာ၊ သည်လို မာတာတွေအပေါ်မှာ မာတာ အတွင်းအပြင် မရှိ၊ ငါလည်း မဟုတ်၊ ငါ့ကိုယ်ထည်လည်း မဟုတ်၊ ငါ့ပတ်ဝန်းကျင်လည်း မဟုတ်ဘူးလို့ အဖြေထွက်မယ် မဟုတ်လား။ ဒါဟာ ထွက်သက်ဝင်သက် လေ့လာတာရဲ့ အကျိုးတွေ မဟုတ်လား။ သည်အကျိုးတွေကြောင့် ကိုယ်နဲ့ စိတ်ဟာ ရေ၊မြေ၊လေ၊မီး တွေကို ခံနိုင်ရည်ပြည့်လာမယ်။ မြေဟာ အညစ်အ ကြေးတွေ စွန်းပေမဲ့ မတုန်လှုပ်တော့ဘူး။ ရေဟာလည်း အညစ်အကြေးတွေ ကို ဆေးကြောနိုင်တယ်။မီးဟာလည်း အညစ်အကြေးမို့ မလောင်ဘူးမဟုတ်။ လေဟာလည်း အမှုက်အညစ်မို့ မဆောင်ဘူးမထား။ ဒါကြောင့် ထွက်သက်

ဝင်သက်ကို လေ့လာတာဟာ ငြိမ်းချမ်းမှုရဲ့ လမ်းစဉ်အပိုင်းအစဖြစ်တယ် ရာဟုလာ’

‘ဒါကြောင့် အကြိုက်,အမုန်းမပါဘဲ နှစ်သိမ့်ကျေနပ် သဘောကျတဲ့ အထိ ထွက်သက်ဝင်သက် ပုံဟန်အမျိုးမျိုးကို လေ့လာသင့်တယ် ရာဟုလာ’

D

၉၅။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ မာလုကျပုတ္တရဟန်းအား ဘုရားဟောသော
ဘုရားမဖြေတရားနှင့် ဘုရားဖြေတရား

‘လောကဟာ အရှိတရားလား,မရှိတရားလား၊ အဆုံးရှိသလား,အဆုံးမရှိဘူးလား၊ အသက်နဲ့ကိုယ် အတူလား,တခြားလား၊ သတ္တဝါသေပြီး နောက် ဖြစ်သလား,မဖြစ်ဘူးလား၊ တစ်ချို့ဖြစ်,တစ်ချို့မဖြစ်ဘူးလား၊ ဖြစ်တာ လည်းမဟုတ်,မဖြစ်တာလည်း မဟုတ်လား၊ သည်မေးခွန်းတွေကို တစ်နေ့က လျှောက်ပြီးပါပြီ အသျှင်။ သည်မေးခွန်းရဲ့အဖြေကို ဖြေစေလိုပါတယ်။ မသိ လျင်လည်း မသိတဲ့အကြောင်း ဝန်ခံစေချင်ပါတယ် အသျှင်’

‘မာလုကျ။ ဒါကို ငါမဖြေလို့ ငါ့အဆုံးအမအောက်မှာ မနေချင်လျင် သွားနိုင်တယ်။ ဒါကို ငါမဖြေဘူး။ မင်းဝေဖန်ဖို့ ငါပြောမယ်။ လောကဟာ အရှိလား,မရှိလား ဆိုတာထက် လူတွေမှာ ဖြစ်ပျက်မှုအမျိုးမျိုးတွေနဲ့ ရင်ဆိုင် နေတာရယ်။ သည်လိုကြောင့် စိုးရိမ်ပူဆွေး၊ ငိုကြွေးဆင်းရဲရတာတွေရယ်ဟာ တကယ်ရှိတယ် မဟုတ်လား’

‘သည်တော့ လောကရှိတာ,မရှိတာ၊ ဆုံးတာ,မဆုံးတာ၊ အသက်နဲ့ ကိုယ်နဲ့တခြားစီ ဖြစ်တာ,မဖြစ်တာ၊ သေပြီး ဖြစ်တာ,မဖြစ်တာ၊ ဒါတွေဟာ အရေးမဟုတ်ဘူး။ လူတွေမှာ ဆင်းရဲကြတာ သေချာတယ်။ အဲဒါကို ပျောက် ပြီး ငြိမ်းချမ်းစေဖို့က အရေးကြီးတယ်။ ဒါကို ငါ-အသိပေးနေတာ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ငြိမ်းချမ်းသင့်တယ်လို့ မင်းအယူအဆရှိနေလျင် ငါညွှန်ပြတဲ့အတိုင်း လိုက်နိုင်တယ်။ ငြိမ်းချမ်းဖို့က အရေးကြီးဘူး။ သည်-ပြဿနာ အဖြေရဖို့က အရေးကြီးတယ်ထင်လျင် တခြားသွားပြီး အဖြေရှာသင့်တယ်။ ငါ-တင်ပြ အသိပေးနေတာဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်သာ အသိပေးခြင်းဖြစ်တယ်’

‘အဆိပ်လူးမြား အစူးဝင်ခံရသူက မြားပစ်သူ၊ ပစ်သူရဲ့ အမျိုးအနွယ်၊ ပုံဟန်၊ ပစ်တဲ့လေးမြား စတာတွေကို စုံစုံစေ့စေ့ အဖြေမရသမျှ ညှောင့်လာ ထုတ်ပေးသူကို အနုတ်မခံဘူးလို့ တင်းခံနေလျင် သူ-သေသွားမှာပဲ မဟုတ် လား။ သည်လူဟာ အလကားလူ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို မင်း-ဝေဖန်ရမယ် မာလုကျ’

D

၉၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ မာလုကျပုတ္တအား ဘုရားဟောသော
အောက်သံယောဇဉ်တရား

‘ပက်လက်သာအိပ်တတ်သေးတဲ့ ကလေးတွေမှာ လူမှုအထုံးငါးချက် မရှိဘူးလို့ မှတ်ရပါမလား။ သူကလေးတွေမှာ အမြင်မှားမှု၊ အတွေးမှားမှု၊ အလေ့မှားမှု၊ အချောင်ရလိုစိတ်ထားမှု၊ အဖျက်စိတ်ထားမှုတွေ မရှိဘူး မဟုတ်ပါလား အသျှင်’

‘သည်လိုမမှတ်နိုင်ဘူး မာလုကျ၊ လူလေးတွေမှာ အမြင်၊ အတွေး၊ အလေ့၊ အဆင်းလှ၊မလှလည်း မသိ၊ ဒါတွေ မရှိကြသေးဘူး။ (မရှိတဲ့ကြိုးကို မထုံးဘူးလို့ မပြောနိုင်သလို) ဒါကြောင့် လူ့အထုံးငါးခု မရှိဘူးလို့ မှတ်သား ခွင့်မရနိုင်ဘူး မာလုကျ’

‘အမြင်မှားတယ်ဆိုတာ အမြင်ရှိပြီးမှ မှားလို့ရနိုင်တယ်။ အတွေးမှား၊ အလေ့မှားတယ်ဆိုတာကလည်း အတွေး၊အလေ့တွေရှိပြီးမှ မှားလို့ရနိုင်တယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကြိုက်တယ်၊မုန်းတယ် ဆိုတာကလည်း အဆင်း-စတာတွေကိုလှ၊မလှ၊
ကောင်း၊မကောင်း သိပြီးမှ ရနိုင်တယ်။ အမှားကို မသိဘဲနဲ့ လွတ်မြောက်
အောင် မှန်နိုင်တယ်ရယ်လို့ မရှိဘူး။ သည်ကလေးတွေဟာ အထုံးတွေကို
မသိဘဲ အထုံးဖြေနေသူဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး မာလုကျ’

‘အထုံးဖြေပြီးသူရဲ့လမ်းစဉ်ကိုရမှ အထုံးဖြေမှုကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်
သဘောကျမှာ ဖြစ်ပြီး အထုံးတွေကို ဖြေနိုင်တယ် မာလုကျ’

D

၉၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဘဒ္ဒါလိရဟန်းအား ဘုရားဟောသောတရား

‘တပည့်တော်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်။ မနက်ပိုင်းမှာသာ ဆွမ်းစား
တော့ဖို့ အသိပေးတာကို မကျေနပ်လို့ အသျှင်နဲ့ သုံးလခွာနေခဲ့မိပါတယ်။
ဒါကြောင့် တပည့်တော် မှားတယ်လို့ ပြောသူတွေကပြောကြ၊ ဝေဖန်သူတွေ
က ဝေဖန်ကြလို့ တပည့်တော် စိတ်အလှည့်အပြောင်း ဖြစ်သွားပါပြီ’

‘အေး-ငါလက်ခံတယ် ဘဒ္ဒါလိ။အမြော်အမြင်ရှိသူတွေဟာ ငါ-အ
သိပေးလျှင် လိုက်နာကြတယ်။ ရွဲ့လမ်းပေါ်မှာ တံတားလုပ်ဖို့ လိုအပ်လျှင်
လည်း သူတို့ မငြင်းလိုကြဘူး။မင်းကသာ ဘာအမြော်အမြင်မှ မရှိတာကြောင့်
ဒါကို ငြင်းဆန်ခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ငါတို့က မငြိမ်းချမ်းလို့ မငြိမ်းချမ်းဘူးလို့
တင်ပြတာကို ငြင်းပြီး၊ ဟိုလိုလို၊သည်လိုလို ဘယ်လောက် ခြိုးခြံခေါင်းပါး
အောင်ကျင့်ကျင့် မငြိမ်းချမ်းရမှာက ကျိန်းသေဖြစ်တယ်။ စွပ်စွဲမှုအမျိုးမျိုးနဲ့
ပြစ်တင်ခံနေရမှာ သေချာတယ်။ သည်လို ပတ်ဝန်းကျင်က ခရောင်းတော
ဖြစ်နေလျှင် သည်ရဟန်းမှာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် ငြိမ်းချမ်း
သက်သာတဲ့အမြင်မျိုး ဖြစ်တော့မလဲ။ ဒါကို မရနိုင်လျှင် ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ်
အမှန်ကျမြင်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ သည်တော့ စိတ်ကူးယဉ်ကဏ္ဍအတွက်

ထွက်လမ်းဟာ အမှောင်ကျသွားမှာပဲ ဘဒ္ဒါလိ’

‘သည်လို အသိပေးချက်တွေ လိုက်နာအောင် ဖိဖိစီးစီးဆောင်ရွက်ဖို့ သင့်တယ်။ အချို့ကို ဘာကြောင့် သည်လို မဆောင်ရွက်တာပါလဲ အသျှင်’

‘အချို့ရဟန်းတွေဟာ ကိုယ့်ရဲ့အပြစ်တွေကို ဖုံးထားကြတယ်။ ဖော် လျင်လည်း ငြင်းကြတယ်။ ဖိဖိစီးစီးဖော်လိုက်လျင် သိပ်ပြီးဝမ်းနည်းသွားကြ တယ်။ သူတို့မှာ ဘာအမြော်အမြင်မှ မရှိဘူး။ ယုံကြည်အားကိုးစိတ်ကလေးနဲ့ ငါ့အဆုံးအမအောက်ကို ဝင်လာကြတာဖြစ်တယ်’

‘သံဃာ စပြီးတည်ဆောက်တုန်းက သံဃာရဲ့ကျင့်ဝတ်ဟာ နည်း နည်းကလေးပါ။ အခုမှ ဘာလို့ တိုးချဲ့ပြီး များပြားလာတာလဲ အသျှင်’

‘သံဃာရဲ့ အရေအတွက်၊ သံဃာရဲ့ သက်တမ်း၊ သံဃာရဲ့ စားဝတ် နေမှုတွေက ပြောင်းလဲလာပြီပဲကိုး၊ အရည်အချင်းကလည်း ပြောင်းချင်လာ ပြီလေ။ အဝေးက လှူတဲ့ပစ္စည်း၊ အဝေးကလာလျင် လှူဖို့ထားတဲ့ပစ္စည်း အတွက် အမြတ်လက်ငင်း လှူတဲ့ပစ္စည်း၊ အရိုအသေနဲ့ အရင်းအနှီး မြှုပ်နှံ ထားတာတွေကို လက်ခံနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းက လျော့မသွားရအောင် တိုးချဲ့ ရတာဖြစ်တယ်’

‘ဒါမှ သံဃာဟာ အမြော်အမြင်ရှိတယ်။ ပြောဆိုနေထိုင် လုပ်ကိုင် တာတွေ မှန်မယ်။ တက်ကြွနိုးကြားပြည့်ဝမယ်။ တွေးခေါ်ငြိမ်းချမ်းမယ်။ အာဇာနည်မြင်းလို ကောင်းခြင်းဆယ်မျိုးနဲ့ ပြည့်စုံလိမ့်မယ်’

D

၉၈။ အင်္ဂုတ္တရတိုင်း၊ အာပဏဇ္ဈာမတောတွင်း၌ အရှင်ဥဒါယိအား ဘုရား
ဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ မနက်စာသာ စားရမယ်လို့-ဆိုတာကို အားနာရှက်
ကြောက်ပြီး လိုက်နာခဲ့ပေမဲ့ အစက မကျေနပ်ခဲ့ပါဘူး။ လူတွေဟာ ညမှ
ကောင်းကောင်းစားကြတယ်။ သည်ညစာ မလှူလိုဘူးလို့လည်း သူတို့မငြင်း
ဘူးဆိုပြီး တွေးမိလို့ပါပဲ။ အခုတော့ နေ့လည်က သစ်ပင်အောက်မှာ စဉ်းစား
မိပြီး သဘောကျသွားပါပြီ။ ညဆွမ်းခံရတာဟာ မမြင်မကန်းဆိုတော့ အန္တ
ရာယ်များတယ်။ သည်အချိန်မှာ လူနေအိမ်နဲ့ ရဟန်းတွေ မသင့်တော်ဘူး။
တစ်ခါက ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလည်း ပေါ်လာတယ်။ ညမိုးမှောင်ကျချိန်မှာ အိမ်တစ်
အိမ်ကို ဆွမ်းသွားရပ်မိခဲ့တယ်။ လျှပ်စီးကလည်း အလက်၊ ဒကာမကလည်း
အိမ်ထဲကထွက်အလာ တပည့်တော်ကိုမြင်ပြီး ‘အလို-ဘီလူးကြီး’ဆိုပြီး လန့်
အော်တာ ခံခဲ့ရပါတယ်။ ‘ဘီလူးမဟုတ်ဘူး နှစ်မ၊ ဆွမ်းခံရပ်တဲ့ရဟန်း’-လို့
ပြန်ပြောတော့၊ ဒကာမက ‘ဪ-ရဟန်းရယ် ဆင်းရဲလိုက်တာနော်။ အဖေ
အမေ မရှိဘူးလား၊ သည်ဗိုက်ဟာ နှိပ်စက်လှချေလား။ ကိုယ်ဗိုက်ကိုယ်သာ
စားနဲ့ ထိုးသေလိုက်ပါတော့’- လို့ အပြောခံခဲ့ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် မနက်စာသာ စားရတဲ့အကျိုးကို ငြိမ်းချမ်းပါပေတယ်လို့
သဘောကျပါပြီ’

‘ဟုတ်တယ် ဥဒါယိ။ သည်ဒုက္ခကို သေးငယ်တယ်ထင်ပြီး မလိုက်နာ
ချင်ကြဘူး။ ငါ့ကို ဖွတ်မွဲလမ်းလိုက်တယ်လို့ အပြစ်တင်ချင်ကြတယ်။ သူတို့လို
အသိအမြင်မဲ့သူအတွက် သေးငယ်တယ်ဆိုတဲ့ ဒုက္ခဟာ ထိပ်တုံးကြီး ဖြစ်နေ
မှာပဲ။ သေးငယ်တဲ့ ငှက်တစ်ကောင်အတွက် နွယ်ကြိုးကလေးတစ်ပင်ဟာ
လည်း ဒုက္ခရောက်စေနိုင်တယ် မဟုတ်လား။ သေးတယ်၊ကြီးတယ်ဆိုတာ
ပဓာနမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်လွတ်အောင် ကျော်ဖြတ်နိုင်တာ၊ မဖြတ်နိုင်တာက

ပဓာန’

‘တဲစုတ် တစ်လုံး၊ ထန်းလျှော် ကုတင်တစ်ခု၊ အိုးတစ်လုံး၊ လူးဆံတစ်
ဗူးနဲ့ ဖရုံစေ့နည်းနည်း၊ အကျည်းတန်မယား တစ်ယောက်၊ ဒါလေးရှိတဲ့သူဟာ
လည်း ဒါလေးပဲလို့ စွန့်နိုင်တာမဟုတ်ဘူး။ ကဲ-ဒါကလေး ဘာမက်စရာ ရှိ
သလဲ။ အငယ် သေးသေးသောသောကလေးပဲ မဟုတ်လား’

‘ဥဒါယီ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးရဲ့ ဥပဓိကို ငါသိတယ်။ ဘယ်စိတ်အထုံးကို
များ မဖြေသင့်ဘူးလို့ ပြောခဲ့ဖူးတာရှိသလဲ။ လောကမှာ မွန်မြတ်ပါတယ်ဆိုတဲ့
လက်ငင်းသက်သာအောင်နေမှု အမျိုးမျိုးကိုတောင် စိတ်အထုံးတွေဖြစ်တယ်၊
လွတ်မြောက်အောင်ဖြေကြလို့ ငါ အသိပေးခဲ့တယ် မဟုတ်လား’

D

၉၉။ စာတုမရွာ သျှစ်သျှားတော၌ ရှင်သာရိပုတြာနှင့် မောဂ္ဂလာန်တို့

အား ဘုရားဟောသော တရား

‘ဘယ်လိုစိတ်ဖြစ်ကြသလဲ သာရိပုတြာတို့။ သင်တို့ရောက်စက သင်
တို့ရဲ့ နောက်လိုက်ရဟန်းတွေ ငါးစိမ်းသည်လို ဆူနေကြလို့ သင်တို့ကို ငါနှင့်
ထုတ်ခဲ့တယ်။ စာတုမရွာသားတွေက ရဟန်းငယ်တွေကို ညှာတာခွင့်လွှတ်
ဖို့ တောင်းပန်တာကြောင့် သင်တို့ကို ပြန်လာကြဖို့ ငါ-ခွင့်ပြုခဲ့တာဖြစ်တယ်။
ထွက်သွားကြတုန်းက သင်တို့ရဲ့စိတ်တွေ ဘယ်လိုများဖြစ်ခဲ့ကြသလဲ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်ဟာ ကြောင့်ကြမဲ့နေထိုင်သင့်တယ်။ ငါတို့လည်း ကြောင့်
ကြမဲ့နေကြမှပဲလို့ စိတ်ကူးမိပါတယ် အသျှင်’

‘သည်စိတ်ကူးကိုဆိုင်းထားဦး သာရိပုတြာ၊ မောဂ္ဂလာန်ကော ဘယ်
လိုစိတ်ကူးသလဲ?’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်ဟာ ကြောင့်ကြမဲ့နေလိုပြီ ထင်တယ်။ ရဟန်းအများရဲ့

တာဝန်ကို ငါတို့ထမ်းကြမဲ့-လို့ စိတ်ကူးမိပါတယ် အသျှင်’

‘ဟုတ်တယ် မောဂ္ဂလာန်။ ငါတို့ ကြောင့်ကြမဲ့နေလို့ မဖြစ်ဘူး။ ရဟန်းတွေအတွက် ခေါင်းဆောင်ရမှာပဲ။ ဒါမှ ရဟန်းတွေ ဘေးကင်းကြမယ်။ ရေထဲမှာ ဘေးလေးမျိုးရှိသလို၊ ငါ့အဆုံးအမအောက်မှာလည်း ဘေးလေးမျိုး ရှိတယ်။ အချို့ရဟန်းတွေဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ငါ့အဆုံးအမအောက် ဝင်ရောက်လာပေမဲ့ ကိုယ့်ထက်ငယ်သူရဲ့ အပြုအပြင်ကို မခံလိုကြဘူး။ ရေမှာ လှိုင်းဟာဘေးဖြစ်သလို ဒါဟာလည်း ငါ့အဆုံးအမအောက်မှာ ဘေးဖြစ်တယ်။ ငါ-အသိပေးထားတဲ့ ကျင့်သုံးစရာတွေဟာလည်း ရေထဲက မိကျောင်းတွေလိုပဲ အချို့ရဟန်းတွေအတွက် ဘေးဖြစ်တယ်’

‘လူတွေနဲ့ ကောင်းမှုလုပ်တာတွေကို အားကျတာလည်း ရေထဲကပဲ လိုပဲ ဘေးဖြစ်တယ်။ အကြိုက်၊အမုန်းတွေဟာလည်း ရေထဲက ငါးမန်းတွေလို ဘေးဖြစ်တယ်။ သည်ဘေးတွေက ရဟန်းငယ်တွေလွတ်အောင် ခေါင်းဆောင်ပြီး လက်တွဲခေါ်ကြမှ ဖြစ်မယ်။ သာရိပုတြာနဲ့ မောဂ္ဂလာန်တို့’

D

၁၀၀။ ကောသလတိုင်း၊ နဠကပါနရွာအနီး ပေါက်တော၌ အနုရုဒ္ဓ၊

ဘဒ္ဒိယ၊ ကိမိလ၊ ဘဂ္ဂ၊ ကောဏ္ဍည၊ ရေဝတ၊ အာနန္ဒာ စသည်
ထင်ရှားသော ရဟန်းဖြစ်စ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဘုရားဟောသောတရား

‘ရွှင်လန်းကြရဲ့လား အနုရုဒ္ဓတို့’

‘ရွှင်လန်းကြပါတယ် အသျှင်’

‘ကောင်းတယ် အနုရုဒ္ဓတို့။ သင်တို့ဟာ အလှ၊ အချော၊ အကောင်းအမွန်တွေကို မရနိုင်သူတွေ မဟုတ်ကြဘူး။ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ဒါတွေကို စွန့်ခွာနိုင်ခဲ့တာ ကောင်းတယ်။ သည်လိုရည်ရွယ်ချက်မြင့်မြင့်နဲ့ လာခဲ့သူတွေ

အတွက် မရွှင်လန်း၊ မချမ်းမြေ့နိုင်လျှင် မကောင်းဘူး။ သည်လို ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့မှုနဲ့ အမြဲနေနိုင်အောင် လောကကို အကြိုက်၊အမုန်းမပါတဲ့ အတွေးအခေါ်၊ အဆင်အခြင်၊ အသုံးအသပ်တွေကို လုပ်ရမယ်။ နှစ်သိမ့်မှုနဲ့ နေနိုင်အောင်လည်း တစ်ဆင့်တက်ရမယ်။ ကျေနပ်ချမ်းမြေ့နိုင်အောင်လည်း ကြိုးစားရမယ်။ သည်နောက် ပြည့်ဝပြီး သဘောကျနေတတ်အောင် သတိထားရမယ်။ ဒါတွေကို စိတ်ကူးယဉ်စဉ်းစားပြီး ပြောနေတယ်လို့ မအောက်မေ့ဘူးလား’

‘ဗုဒ္ဓဟာ လက်တွေ့တွေကို ဟောပြောတင်ပြနေတယ်လို့ပဲ အောက်မေ့ကြပါတယ် အသျှင်’

‘ဟုတ်တယ်၊ သည်စကားတွေကို ငါ-ဟောပြောနေတာဟာ သင်တို့ငါ့ကို အထင်ကြီးအောင်၊ ပိုပြီးယုံကြည်လာအောင်လို့ မဟုတ်ဘူး။ သင်တို့ကို ငြိမ်းချမ်းစေချင်လို့ပဲ။ ငါ-ဟောပြောတိုင်း သည်လိုပဲ။ ဘယ်ရဟန်း၊ရဟန်းမ၊ ဘယ်ဒကာ၊ဒကာမ သူဟာမသေခင်က စိတ်အထုံးတွေကို ဖြေသွားခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် သူဟာ လူမှုဒုက္ခတွေက ငြိမ်းချမ်းသွားခဲ့တယ်။ ဘယ်သူကတော့ စိတ်အထုံးသုံးခု ပြေသွားခဲ့တယ်။ ဖရိုဖရဲဆင်းရဲမှုနဲ့ ရင်ဆိုင်မသွားရဘူး။ သည်လိုဟောပြောချက် တွေဟာ ငါ့ကို အထင်ကြီးအောင်လို့ မဟုတ်ဘူး။ အခုလို သူတို့တတွေ ငြိမ်းချမ်းရေးကို လိုလားအောင်၊ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းကို လိုက်လာအောင် ဟောပြောတာပဲ’

‘သဘောပေါက်ကြပါတယ် အသျှင်ဘုရား’

D

၁၀၁။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ တောကျောင်းနေ ရဟန်းဖြစ်သော
ဂေါလိယာနိရဟန်းနှင့် ရဟန်းများအား ရှင်သာရိပုတြာဟောသော
တရား

‘ငါ့ရှင်တို့၊ ရဟန်းဟာ တောကျောင်းမှာနေလျှင် သည်လိုအချက်တွေ
နဲ့ ပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားသင့်တယ်။ မပြည့်စုံလျှင် လူရဲ့ အကဲ့ရဲ့ကို ခံရတတ်
တယ်’

‘အဖော်ကို ရိုသေတတ်ရမယ်။ ကိုယ်နေရမည့်နေရာကို သိတတ်ရ
မယ်။ အလှည့်အတိုင်း လုပ်စရာကို ကြီးငယ်မရွေး လုပ်ရမယ်။ ရွာဝင်လည်း
မစော၊ ရွာထွက်လည်း နောက်မကျ ဖြစ်ရမယ်။ အချိန်မဲ့ ရွာလည်တာကို
ရှောင်ရမယ်။ မပလီဘဲ ရှိရမယ်။ နူးနူးညံ့ညံ့စကားကို ပြောရမယ်။ သူများ
စကားကို နားထောင်တတ်ရမယ်။ တက်တက်ကြွကြွ နေတတ်ရမယ်။ မေ့မေ့
မူးမူး မနေဘဲ ရှိရမယ်။ စိတ်ငြိမ်အောင် ထားရမယ်။ အသိအမြင်ရှိရမယ်။
လက်ငင်းသက်သာမှုလမ်းစဉ်ကို သိရမယ်။ စာပေကို ကျွမ်းကျင်ရမယ်။ လူ
(လူထု)အမြင်ထက် ကျော်လွန်တဲ့အမြင် ရှိရမယ်’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ လူပြောခံရတာသာမက ဒါတွေကို မရှိဘူးဆိုလျှင် သည်
ရဟန်းဟာ ဘာအသုံးကျတော့မှာလဲ။ ဒါကြောင့် တောနေမှာဆိုလျှင်တော့
ဒါတွေကို ပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားသင့်တယ်။’

‘ငါ့ရှင် သာရိပုတြာ၊ ရွာနေ ရဟန်းတွေမှာတော့ ဒါတွေပြည့်စုံဖို့
မလိုအပ်ဘူးလား’

‘ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန်၊ ရွာစွန်နေ ရဟန်းတွေကတော့ ဒါတွေ ပြည့်စုံတာ
ထက်ကို ပိုပြီးပြည့်စုံရမယ်’

D

၁၀၂။ ကာသိတိုင်း၊ ကိဋ္ဌာဂီရိရွာမ၌ ရဟန်းတို့အား

ဘုရားဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ တပည့်တော်တို့ မရောက်ခင်က သည်မှာရှိနေကြတဲ့ ရှင်အဿဇိ၊ ပုနဗ္ဗသု ရဟန်းတွေကို ရောက်စေမတိုင်ခင်နေ့ကပဲ ညစာမစားဖို့ ဗုဒ္ဓအသိပေးထားကြောင်း ပြောပါတယ်။ စားမှ အားရှိတော့မှာပေါ့၊ စားလို့ ဘာဖြစ်သလဲလို့ ပြန်ပြောကြ ပါတယ်။ မစားလျင်လည်း အားမလျော့ဘူးလို့ တင်ပြပေမဲ့ မရပါဘူး ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ပုနဗ္ဗသုတို့၊ ခံစားမှုတိုင်း အကောင်းချည်းပဲလို့ ငါပြောတာကို ကြား ဖူးကြသလား။ သည်-ခံစားမှုမျိုးကို ပယ်ရမယ်လို့ ငါဟောနေတာဟာ မသိ ဘဲပြောနေတာလို့ သင်တို့ထင်ကြသလား။ အချို့ခံစားမှုဟာ ကောင်းပြီး အချို့ မကောင်းပုံ၊ ခံစားမှုတစ်ခုခုဟာ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ကောင်းပြီး အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် မကောင်းပုံ ပြတ်သားအောင် သိပြီးမှ ငါပြောတာဖြစ်တယ်’

‘သည်ခံစားမှုကို ပယ်ဖို့အတွက် ပုဂ္ဂိုလ်ငါးမျိုးအတွက် ငါ-တင်ပြနေ တယ်။ ဓာတုဗေဒ၊ ရူပဗေဒ၊ သင်္ချာတို့နဲ့ လက်ငင်းသက်သာ စိတ်ကူးယဉ် ကုန်အောင်လည်း အသိရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ကုန်မှု အသိသက်သက် သာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက်သာ ခံစားမှုပယ်ဖို့ ငါ-တင်ပြနေတာ မဟုတ်ဘူး။ လက်ငင်းသက်သာ စိတ်ကူးယဉ်တစ်ချို့လည်း ပြီးလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သက် သေပြုနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ စိတ်ကူးယဉ်တစ်ချို့သာကုန်တဲ့ လက်တွေ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ ငါ့ကို လုံးဝယုံကြည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ငါ့သဘောတရားနောက် လိုက်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ သည်- ငါးဦးအတွက်သာ ငါ-တင်ပြခဲ့တာပဲ’

‘ပုနဗ္ဗတို့၊ အစကပဲ အသိကုန်သူလို့ မရှိနိုင်ဘူး။ လုပ်ငန်းစဉ် ရှိရ တယ်။ ယုံကြည်မှ ချဉ်းကပ်၊ ချဉ်းကပ်မှ လေးစား၊ လေးစားမှ နားထောင်၊ နားထောင်မှ သဘောပေါက်၊ သဘောပေါက်မှ ဆောင်ရွက်၊ ဆောင်ရွက်မှ

သုံးသပ်၊ သုံးသပ်မှ တွေ့မြင်၊ တွေ့မြင်မှ ဆန္ဒပြင်း၊ ဆန္ဒပြင်းမှ ကြိုးစား၊
ကြိုးစားမှ နှိုင်းချိန်ဝေဖန်၊ ဝေဖန်မှ အမှန်ရမယ်’

‘သင်တို့ဟာ ငါ့ကို မယုံကြည်ဘူးဆိုလျှင် ငါ့အဆုံးအမအောက်မှာ
နေတာဟာ အလကားပဲ ဖြစ်တယ်။ အမှန်ရမှု၊ ငြိမ်းချမ်းမှုနဲ့ တွေ့ဆုံရဖို့အ
ကြောင်း မရှိဘူး။ ရိုးသားသူတိုင်း ငါ့စကားကို နားလည်ကြတယ်။ ငါ့ရဲ့ဆိုလို
ချက်ကို သင်တို့ နားမလည်နိုင်ကြတော့ဘူးလား’

‘တပည့်တော်တို့ ဘယ်လိုလူစားတွေဆိုတာ သိမြင်ကြပါပြီ ဗုဒ္ဓ
အသျှင်’

‘ပုနဗ္ဗသုတို့၊ လူတွေဟာ ပစ္စည်းအတွက်ကြောင့် ဈေးများများ မဆစ်
ကြဘဲ အလုပ်လုပ်ကြတယ်။ သင်တို့ ရဟန်းတွေအနေနဲ့ သည်လိုမှ၊ဟိုလိုမှ
ဆိုတဲ့ ချေးများတာမျိုး မလုပ်သင့်’

D

၁၀၃။ ဝေသာလီတောအတွင်း ကုဋ္ဌာဂါရမှ ဆွမ်းခံကြွရင်း သရက်ဖြူပင်
ကျောင်း၌ ဝစ္ဆသူတော်စင်အား ဘုရားဟောသောတရား

‘ထိုင်ပါအရှင်၊ မတွေ့တာကြာပါပြီ။ မေးချင်တာကလေးတစ်ခု မေး
ပါရစေ။ အသျှင်က အားလုံးကိုသိတယ်လို့ ဝန်ခံသူဖြစ်ကြောင်း လူတွေက
ပြောနေကြပါတယ်။ အဲဒါ ဟုတ်ပါသလား အသျှင်’

‘မဟုတ်ဘူး ဝစ္ဆ။ သိစရာအားလုံးကို အချိန်မရွေးသိနေတယ်လို့
ငါ-ဝန်ခံဘူး။ ဝန်ခံတယ်လို့ ပြောကြတာဟာ ငါ့ကို စွပ်စွဲတာပဲ’

‘ဒါဖြင့် အသျှင်ရဲ့အဖြစ်မှန်ကို ဘယ်လိုသိရမလဲ’

‘အသိသုံးမျိုးသိသူလို့ ငါ့ကိုသိရမယ် ဝစ္ဆ။ဘဝသမိုင်းကိုလည်း အမှန်
ကျ ငါသိတယ်။ ဘဝပုံဟန်ကိုလည်း အမှန်ကျ ငါသိတယ်။ စိတ်ကူးယဉ်ကုန်

ဆုံးခြင်းကိုလည်း အမှန်ကျ ငါသိတယ်။ သည်သုံးမျိုး ငါ့မှာရှိတယ် ဝစ္ဆ’
 ‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ အမြင်အတွေးနဲ့ အလုပ်တွေကလည်း မမှန်၊ အကြိုက်
 အမုန်းတွေလည်းထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေထဲက ငြိမ်းချမ်းသွားသူလို့ ရှိဖူးပါသလား’
 ‘မရှိဘူး ဝစ္ဆ’
 ‘ထင်ပေါ်ကျော်ကြား ကြီးပွားသူရော ရှိဖူးသလား’
 ‘ရှိဖူးတယ်ဝစ္ဆ။ အခုလည်း အများကြီးရှိတယ်’
 ‘အာဇီဝကအဖြစ် ငြိမ်းချမ်းမှု၊ ထင်ပေါ်ကျော်ကြား ကြီးထွားမှု၊ ဖြစ်ဖူး
 သူ ရှိပါသလား’
 ‘မရှိဘူး ဝစ္ဆ။ ထင်ပေါ်ကျော်ကြား ကြီးပွားသူသာ ရှိတယ်။ အဲဒါ
 တောင် တစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ လုပ်အားသာတန်ဖိုးထားတဲ့
 ငါပဲဖြစ်တယ်’
 ‘ဪ- အားလုံး အယူအဆရှင်တွေအတွက် ကျော်ကြားမှုတောင်
 မရနိုင်ပါလား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

D

၁၀၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဝစ္ဆသူတော်စင်အားဘုရားဟောသောတရား
 ‘သျှင်ဂေါတမ၊ လောကမှာ အချုပ်အားဖြင့် အယူအဆ ဆယ်မျိုးရှိပါ
 တယ်။ နံပါတ်တစ်-လောကဟာအရှိဖြစ်တယ်။ နံပါတ်နှစ်-အရှိမဲ့ဖြစ်တယ်။
 နံပါတ်သုံး-အဆုံးမဲ့ဖြစ်တယ်။ နံပါတ်လေး-အဆုံးရှိတယ်။ နံပါတ်ငါး- အသက်
 နဲ့ကိုယ် တခြားစီ ဖြစ်တယ်။ နံပါတ်ခြောက်-အတူတူဖြစ်တယ်။ နံပါတ်ခုနှစ်-
 သေပြီးနောက် ဖြစ်တယ်။ နံပါတ်ရှစ်-မဖြစ်နိုင်။ နံပါတ်ကိုး-ဖြစ်လည်းဖြစ်၊
 မဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ နံပါတ်တစ်ဆယ်-မဖြစ်တာလည်းမဟုတ်၊ ဖြစ်တာလည်း
 မဟုတ်။ သည်-ဆယ်မျိုးထဲက ဘယ်အယူအဆကို ယူပါသလဲ အသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဘယ်ဟာကိုမှ မယူဘူးဝစ္ဆ’
 ‘ဘာကြောင့်လဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’
 ‘ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ် မဟုတ်လို့ဘဲ ဝစ္ဆ’
 ‘သည်လိုဆိုလျှင် အသျှင်ယူစရာ မကျန်တော့ပါလား’
 ‘မကျန်ဘူး ဝစ္ဆ။ ဒါကြောင့် ငါ-ဘာမှမယူဘူး။ အစွဲ၊သိမှတ်၊ခံစား
 ဖောက်ပြား၊ တုံ့ပြန်တတ်တဲ့ သဘောတွေရဲ့ အကျိုးအပြစ်ကိုသိလို့ ငြိမ်းချမ်း
 နေတယ်။ သည်ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ်ကိုပဲ ငါ-အသိပေးနေတယ်’
 ‘အဲသည်ငြိမ်းချမ်းသူသေလျှင် ဘာဖြစ်မလဲအသျှင်’
 ‘ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အဖြစ် မရောက်ဘူး ဝစ္ဆ’
 ‘ဘာမှမဖြစ်လို့လား အသျှင်’
 ‘မဟုတ်ဘူးဝစ္ဆ’
 ‘မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ မဖြစ်လည်းမဖြစ်လို့လား အ
 သျှင်’
 ‘သည်လိုလည်းမဟုတ်ဘူး ဝစ္ဆ’
 ‘ဒါဖြင့် ဖြစ်တာလည်းမဟုတ်၊ မဖြစ်တာလည်း မဟုတ်လို့လား အ
 သျှင်’
 ‘အဲသည်လိုလည်း မဟုတ်ဘူး ဝစ္ဆ’
 ‘အသျှင်ဟာက အားလုံးကို ငြင်းနေတော့၊ ရှင်းမလိုလိုနဲ့ ရှုပ်သွားပြီ’
 ‘ရှုပ်မှာပဲ ဝစ္ဆ။ ဒါ-တက္ကသမားနဲ့ အလှမ်းဝေးတဲ့ သဘောတရားသာ
 ဖြစ်တယ်။ ရိုးရိုးသားသားလူတွေသာ သိနိုင်တယ်။ ဒါကိုရှင်းချင်လျှင် ငါ့ကို
 သင်မမေးနဲ့။ ငါမေးတာကိုပဲ သင်ကဖြေပါ’
 ‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’
 ‘အောက်မေ့ကြည့် ဝစ္ဆ၊ သင့်ရှေ့မှာ မီးတောက်တစ်ခုရှိတယ်။ သည်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မီးဟာ ထင်းဖြစ်ဖြစ်၊ ဆီဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခုကို စွဲလောင်နေတယ်။ အဲသည်မီး
ငြိမ်းသွားပြီဆိုပါတော့ ငြိမ်းသွားပြီးတဲ့မီး ဘယ်မှာဖြစ်သလဲ’

‘ဘယ်မှာမှဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အဖြစ် မရောက်ဘူးအသျှင်’

‘ဒါ-ဘာမှမဖြစ်ဘူးလို့ ဆိုလိုတာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး အသျှင်’

‘မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ဖြစ်လည်းဖြစ်၊ မဖြစ်လည်း မဖြစ်လို့လား ဝစ္ဆ’

‘အဲသည်လိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး’

‘ဝစ္ဆ သင်ကရော အားလုံးကို ငြင်းနေပြီလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်။ မီးငြိမ်းသွားတာဟာ မီးတောက်နေမှုအဖြစ်
က ရပ်စဲသွားခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ အသျှင်ရဲ့အဖြေဟာ ရှင်းလှပါတယ်’

‘ဒါပဲ ဝစ္ဆ။ အစွဲ၊သိ၊မှတ်၊ခံစား၊ဖောက်ပြား၊တုံ့ပြန်မှုတွေ ဖြစ်တာ၊မဖြစ်
တာကိုပဲ ငါအသိပေးတယ်’

D

၁၀၅။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ ဝစ္ဆသူတော်စင်အား

ဘုရားဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ကောင်းမှု၊မကောင်းမှုနဲ့ ကောင်းမှု၊မကောင်းမှုတွေ
အကြောင်းကို ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းအဖြစ် တပည့်တော်ကို အသိပေးစေလိုပါတယ်
အသျှင်’

‘သည်မယ် ဝစ္ဆ၊ အကြိုက်၊အမိုက်၊အမုန်းဟာ မကောင်းမှုရဲ့ အ
ကြောင်း။ ဖြူစင်၊ရက်ရောအသိဟာ ကောင်းမှုရဲ့အကြောင်းဖြစ်တယ်။ ခိုး၊
သတ်၊ယစ်မှု၊ လိမ်ဆဲ၊ကုန်းတိုက်၊အဖျင်းပြော၊ အချောင်ရချင်၊ဖျက်ဆီးချင်၊
ကန့်လန့်အမြင်တွေဟာ မကောင်းမှုတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါရဲ့ပြောင်းပြန် ဆယ်မျိုး

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဟာ ကောင်းမှုတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ငြိမ်းချမ်းသူဆိုတာကရော အသျှင်’

‘မကောင်းမှုလုပ်ဖို့ မကောင်းမှုရဲ့အကြောင်းတွေကို ပယ်စွန့်ပြီးသူ ဖြစ်တယ်။ သူ့မှာ ဘဝအထုံး၊ ဘာဝန်မှ မရှိတော့ဘူး၊ ငြိမ်းတယ်။

‘အသျှင်၊ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူတွေထဲများ ငြိမ်းချမ်းနေကြသူတွေ ရှိရဲ့လား အသျှင်’

‘အများကြီးပဲ၊ သူ့အဆင့်နဲ့သူ ငြိမ်းတာပေါ့’

‘သည်လိုဖြစ်လျင် အသျှင်ရဲ့အသိပေးချက်ဟာ အောင်မြင်တာပဲ အသျှင်၊ တပည့်တော်ကိုလည်း အသျှင်အဆုံးအမအောက်မှာ နေခွင့်ပြုပါ အသျှင်’

‘သင်-ရဟန်းမပြုနဲ့ ဝစ္ဆ၊ ရဟန်းထုကျေနပ်အောင် လူအဖြစ်နဲ့ပဲ လေးလလောက် အလှည့်အပြောင်းမလုပ်ဘဲ နေပြလိုက်ဦး။ ဒါမှ ရဟန်းထုက သင့်ကို ယုံကြည်နိုင်လိမ့်မယ်။’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်။ လေးနှစ်ရှိမှ ရဟန်းထုက ကျေနပ်ပြီး ရဟန်း ပြုပေးနိုင်မယ်ဆိုလျင်တောင် တပည့်တော် လေးနှစ်နေပြပါ့မယ်။ တပည့် တော်ကို ဘယ်လိုနေရမယ်ဆိုတာကိုသာ လမ်းညွှန်ပြပါ အသျှင်’

‘ဝစ္ဆ၊ ရုပ်လောကကို အကြိုက်အမုန်းမပါဘဲ တွေးခေါ်သုံးသပ်တာ။ နှစ်သိမ့်တာ၊ ကျေနပ်သဘောကျတာ၊ ပြည့်ဝတာနဲ့ လက်ငင်းသက်သာအောင် နေပါ။ ‘ဒါဆိုလျင် ဘဝရဲ့ ပြည့်စုံမှုအမျိုးမျိုးတွေ သင်သိလာမှာပဲ။ နောက်ဆို လျင် ဘဝသမိုင်းကြောင်း၊ ဘဝပုံဟန်တွေကို ထပ်ဆင့်သိလာမှာပဲ။ နောက် ဆုံး စိတ်ကူးအားလုံး ကုန်ဆုံးနိုင်တဲ့အထိ ပေါ်လာမှာပဲ’

D

၁၀၆။ ရာဇဂြိုဟ် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင် ဝက်တူးလှိုက်၌ လက်သည်းရှည်
 သူတော်စင်အား ဘုရားဟောသောတရား
 ‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ သေပြီးဖြစ်၊မဖြစ် စတဲ့ အယူဆယ်ပါးမှာ ဘယ်အယူ
 ကြိုက်ပါသလဲ’
 ‘ဘာမှ ငါမယူဘူး အဂ္ဂိဝေဿန’
 ‘ဒါဆို တပည့်တော်နဲ့ တူတာပဲ။ တပည့်တော်လည်း အားလုံးကို
 မကြိုက်ဘူး’
 ‘အားလုံးကို မကြိုက်တာဆိုတဲ့ အယူအဆကို သင်ကြိုက်တာလား’
 ‘သည်လိုဆိုလျှင် တပည့်တော်ရဲ့ပဌမစကား မှားသွားမှာပေါ့အသျှင်’
 ‘သည်လိုပြောပေမဲ့ သင့်ရဲ့အယူအဆကိုစွန့်ရာ မရောက်ဘူး။ ဒါပေ
 မဲ့ အယူအားလုံးကို တစ်ချို့ကြိုက်၊ တစ်ချို့မကြိုက်သူ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့စာလျင်
 တော့ သင်ကသာပါတယ် အဂ္ဂိဝေဿန’
 ‘တကယ်ပြောတာလား အသျှင်’
 ‘တကယ်ပဲ သင်ကသာပါတယ်။ ဟိုလူတွေနဲ့စာလျင် နစ်မွန်းစွဲလမ်း
 စရာနဲ့ စိတ်အထုံးတွေကိုဖြေဖို့ သင်ကပိုပြီး နီးစပ်ပါတယ်။ စဉ်းစားကြည့်ပါ
 လား အဂ္ဂိဝေဿန၊ အချို့ကြိုက်၊အချို့မကြိုက်နဲ့ အားလုံးကိုကြိုက်သူတွေဟာ
 ငါ့စကားနွားရ ပြောဆိုငြင်းခုံကြတယ် မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ဘာမှမယူဘူး
 လို့ ပြောသူကို တော်တယ်လို့ ပြောရတာပေါ့’
 ‘အဂ္ဂိဝေဿန၊ ဘာမှမယူတဲ့သူဟာ ရိုးရိုးသာကြည့်မြင်တတ်ဖို့ လို
 တယ်။ ဒါမှ တကယ်တမ်း ဘာမှမယူဘဲ ထာဝရနေနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ သည်
 ရုပ်တွေဟာ မိဘရဲ့မျိုးဥနဲ့ မျိုးပေါင်းစပ်ရာက စဖြစ်တာမဟုတ်လား။ ပတ်ဝန်း
 ကျင်ရဲ့ အစာ၊ရေ၊လေတွေကြောင့် ကြီးထွားနေတာ မဟုတ်လား။ အမြဲယို
 ယွင်းနေလို့ ပြုပြင်နေရတယ် မဟုတ်လား။ အကြောင်းအားလျော်စွာ လှည့်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပြောင်းနေတဲ့ ယန္တရားစီးကြောင်းကြီး ဖြစ်တယ်။ ခံစားမှုအမျိုးမျိုးကို သည် အတိုင်းမြင်အောင် ရှုကြည့်သင့်တယ် အဂ္ဂိဝေဿန’

‘အသျှင်ရဲ့ တင်ပြချက်တွေကို တပည့်တော် သဘောကျပါပြီ။ တပည့်တော်ကို အသျှင်ထံဆည်းကပ်သူလို့ အသိအမှတ်ပြုပေးပါဗုဒ္ဓအသျှင်’

D

၁၀၇။ ကုရုတိုင်း၊ ကမ္မာသဓမ္မရွာမ ဘာရဒွါဇအနွယ်ဝင် ပုဏ္ဏား၏ မီးတင်းကုပ်၌ ဘာရဒွါဇနှင့် ဧည့်သည် မာဂဏ္ဍိယသူတော်စင်တို့အား

ဘုရားဟောသောတရား

‘သင်တို့ စာပေအရ ငါ့နေပုံနဲ့ အသိပေးပုံတွေကို လူညွန့်တုံးသူလို့ မထင်ဘူးလား မာဂဏ္ဍိယ’

‘ဟုတ်တယ် သျှင်ဂေါတမ။ မနက်ကတောင် အသျှင် တောထဲနေ တုန်း ပြောမိကြသေးတယ်’

‘စဉ်းစားကြည့် မာဂဏ္ဍိယ၊ အလှအပတွေကို ခံစားဖူးတာပဲ။ ဒါတွေ ဟာ တကယ်ကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး။ နှုနာရှိတဲ့သူဟာ အနုပိုးယားလို့ ကုတ် ရတာဟာ ကောင်းတယ်။ မီးကင်ရတာ ကောင်းတယ်။ ဆေးစားရတာ ကောင်း တယ်။ မနှုတ်သူက ဒါတွေကို ကောင်းနိုင်ပါ့မလား။ ကုတ်တာ၊ မီးကင်တာ၊ ဆေးစားတာတွေဟာ တကယ်တော့ စပ်ပူခါးသီးတဲ့အတွေ့ရှိတာ သေချာ တယ်’

‘ဒါပေမဲ့ နှုတ်သူတွေမှာတော့ စပ်ပူခါးသီးတာကို မသိတော့ဘူး။ ဒါကိုပဲ ကောင်းတယ်လို့ သိတော့တယ်။ တကယ်က ကောင်းတာမှ မဟုတ် ဘဲ။ အလှအပ ခံစားတယ်ဆိုတာကလည်း တကယ်ကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး။ အတူတူစီပဲ ဖြစ်တယ်။ အလှအပကို ခံစားသူတွေထဲကရော အလိုပြည့်ပြီး

ငြိမ်းနေတဲ့သူကို တွေ့ဖူးသလား မာဂဏ္ဍိယ’

‘အနာကင်းတာ ထိပ်တန်းလာဘ်ပါ။

မဆာတာဟာ အကောင်းဆုံးချမ်းသာ၊

အလယ်လမ်းကမှ ဘေးကင်းရာ’-

သည်ရှေးဟောင်းကဗျာကို ကိုးကားပြီး တွေ့ဖူး၊ ကြားဖူးပါတယ်လို့ ပြောနိုင်တယ် မဟုတ်ပါလား။ သည်ကဗျာအရ တပည့်တော်ကိုယ်တိုင်ပဲ အလှအပခံစားပြီး ငြိမ်းအေးနေတယ် မဟုတ်ပါလား’

‘သင်-သည်လိုပြောတော့ ငါ့စိတ်ထဲမှာ ဥပမာတစ်ခု ပေါ်လာတယ်။ မိခင်ဝမ်းတွင်းကတည်းက ကန်းလာတဲ့လူတစ်ယောက်ဟာ ချေးတွေနဲ့အဝတ် မဲကြီးကို သူများက လှတယ်ပြောတာနဲ့၊ သူကလှတယ်ထင်ဝတ်ပြီး လှတဲ့အ ကြောင်း လိုက်ပြောနေသလို သည်ကဗျာအဖွင့်ကို သင်မသိဘဲနဲ့ သူများပြော သံကြားနဲ့ ပြောနေတယ်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် သည်ကဗျာရဲ့အဖွင့်ကို နားထောင်ပါရစေ အသျှင်’

‘အင်း၊ နောက်တော့ အကန်းဟာ အဝတ်ညစ်ကြီးမှန်းလည်းသိပြီး ရှက်လည်းရှက်၊ ယူကြိုးမရ၊ ဝမ်းနည်းရမလို့ ဖြစ်နေမယ်။ ဒါကြောင့် သည် ကဗျာရဲ့ အနက်ကို ကိုယ်တိုင်ဖွင့်နိုင်တဲ့နည်းကိုပဲ ငါ-ပေးတယ်။ ရိုးသားသူကို လေးစား၊ ရိုးသားသူကို ဆည်းပူးပါ။ ရိုးရိုးသားသားနေပါ။ ဒါပါပဲ’

‘ဝမ်းမြောက်လှပါတယ် အသျှင်။ အသျှင့်ထံမှာ ဆည်းကပ်ပါတော့ မယ်’

D

၁၀၈။ ကောသမ္ဗိပြည် နတ်တူးအိုင် မိလက္ခူဂ္ဂ၌ သန္ဓကသူတော်စင်အား

ရှင်အာနန္ဒာ ဟောသောတရား

‘အခုမှ တိတ်သွားပါတယ်။ ဆက်ပြောကြပါ သူတော်စင်တို့။ ဘာတွေများ ပြောဆိုနေကြပါသလဲ’

‘ပြောတာကတော့ စုံလို့ပါပဲ။ ဘီးအကြောင်း၊ မှန်အကြောင်းလည်း ပါရဲ့။ သျှင်ဂေါတမတပည့်တွေက တိတ်တိတ်ကြိုက်ကြလို့ တိတ်ပေးတာပါ။ အသျှင်ကပဲ ဆက်ပြီးပြောပါ။ မလာတာတောင် အတော်ကြာသွားပြီ။ အသျှင် ပြောတာကလေးတွေက ဗဟုသုတဖြစ်ပါတယ်’

‘ကဲ-သည်လိုဆိုလျှင် မမှန်တဲ့အကျင့်အကြံနဲ့ မသက်သာတဲ့ အကျင့်အကြံတွေ အကြောင်းကို ပြောပြမယ်။ ဒါကို သဘောကျရဲ့လား သူတော်စင်တို့’

‘ကောင်းပါတယ် အသျှင်အနန္ဒာ’

‘ဝေဝေဖန်ဖန် နားထောင်ကြ သန္ဓကတို့။ ဗုဒ္ဓက မမှန်တဲ့ အကျင့်အကြံလေးမျိုးအကြောင်းကို အသိပေးတယ်။

ပဌမက သတ္တဝါဟာ ရုပ်နဲ့နာမ်ပဲ ဖြစ်တယ် ဆိုတာရယ်။

သေတဲ့အခါ ရုပ်က ပတ်ဝန်းကျင်ရုပ်ထဲကို၊ နာမ်က အာကာသထဲကို ပေါင်းသွားတာပဲ။ အကောင်း၊အဆိုး ဘာလုပ်လုပ် ဘာမှ မဖြစ်ဘူး-ဆိုတဲ့ အကျင့်အကြံပဲဖြစ်တယ်။

ဒုတိယကတော့ ကောင်းကောင်း၊ဆိုးဆိုး ဘာပဲလုပ်လုပ် အမူအရာပဲ။ အခုနကလုပ်တာ၊အခုမရှိဘူး-ဆိုတဲ့ အကျင့်အကြံ ဖြစ်တယ်။

တတိယက ကောင်းကောင်း၊ဆိုးဆိုး ဘာလုပ်တာပဲဖြစ်ဖြစ် အခြေအမြစ်မရှိဘူး၊ မတော်တဆ လုပ်မိတာပဲ-ဆိုတဲ့ အကျင့်အကြံ ဖြစ်တယ်။

စတုတ္ထက သတ္တဝါဆိုတာ ရေ၊မြေ၊လေ၊မီး၊ ဆင်းရဲ၊ချမ်းသာ၊အသက်၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဒါတွေရဲ့ အစုဖြစ်တယ်။ ဒါတွေဟာ စဖြစ်ချိန်က မဟာကမ္ဘာ ရှစ်သန်းလေး သိန်းစေ့လျင် ဆုံးတာပဲ-ဆိုတဲ့ အကျင့်အကြံ ဖြစ်တယ်’

‘သန္ဓကတို့၊ သည်အကျင့်အကြံကို အသိပေးနေသူတွေဟာ ဘာမှ လုပ်စရာ မရှိဘူး-လို့သာ ဆိုတယ်။ သူတို့ကိုယ်တိုင် လူလိုမနေကြဘဲ လုပ်နေ ကြတယ်။ အပြောနဲ့အလုပ် ညီသူတွေတောင် မဟုတ်ကြဘူး။ သန္ဓကတို့ မသက်သာတဲ့ အကျင့်အကြံကိုလည်း လေးမျိုးပဲ ဗုဒ္ဓကအသိပေးတယ်-

ပဌမ ငါ-အချိန်မရွေး အားလုံးကိုသိတယ်၊ ဓာတ်ကျတယ်ဆိုပြီး စိတ် ထင်သလို သွားလာပြောဆိုနေသူတွေ ဖြစ်တယ်။

ဒုတိယက စာပေထဲမှာ သည်လိုတွေတယ်၊ ဘယ်ပညာရှင်က သည် လိုဆိုတယ်၊ ဒါတွေနောက် လိုက်နေသူတွေ ဖြစ်တယ်။

တတိယကတော့ မိမိထင်မြင်ချက်အတိုင်း စိတ်ကူးရှာဖွေနေသူဖြစ် တယ်။

စတုတ္ထက အားလုံးမသိတာနဲ့ပဲ မမှန်ဘူးလို့ လိုက်ပြီးငြင်းနေသူ ဖြစ် တယ်’

‘ဗုဒ္ဓရဲ့ အသိပေးချက်တွေကို သိရလို့ အသျှင်ကို ကျေးဇူးတင်ဝမ်း မြောက်ရပါတယ်။ ဆက်လက်ပြီး မှန်ကန်သက်သာတဲ့ အကျင့်အကြံကို တင် ပြပေးပါအသျှင်’

‘သန္ဓကတို့၊ အလှအပတွေမှာ အကြိုက်၊အမုန်းမဲ့ တွေးခေါ်သုံးသပ် တာ၊ နှစ်သိမ့်မှုနဲ့နေတာ၊ ကျေနပ်မှုနဲ့နေတာ၊ ပြည့်ဝမှုနဲ့နေတာတွေဟာ လက် ငင်းသက်သာတဲ့ မှန်ကန်တဲ့ အကျင့်အကြံတွေဖြစ်တယ်။ ဘဝသမိုင်းကြောင်း ကို အောက်မေ့နိုင်တယ်။ ဘဝပုံဟန်ကို အမှန်ကျမြင်အောင် စိတ်ကူးယဉ် ကုန်အောင် နေခြင်းတွေဟာလည်း မှန်ကန်သက်သာတဲ့ အမြင်တွေဖြစ်တယ် သည်လိုနေပြီးတဲ့သူဟာ သတ်၊ ခိုး၊လိမ်၊ယစ်မှု၊ပစ္စည်းစု၊ ဒါတွေ လုပ်နေပါဦး

မလား၊

‘သည်လိုနေပြီးတဲ့သူဟာ သူနေပြီးတာကို အမြဲသိနေပါ့မလား
အသျှင်’

‘ဘယ်သိမလဲ။ လက်ပြတ်သူဟာ သူ့လက်ပြတ်ကိုအောက်မေ့မှ သိ
တယ် မဟုတ်လား’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်ရဲ့ အဆုံးအမရသူတွေဟာ ငြိမ်းချမ်းကြတာ ဟုတ်မှာ
ပါပဲ’

D

၁၀၉။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်မှ ဆွမ်းခံအထွက် အချိန်စောသဖြင့်
ဥဒေါင်းကျွေးခြံ၌ အန္ဓဘာရ၊ ဝရဓရ၊ သကုလုဒါယီ သူတော်စင်များအား
ဘုရားဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင် ကြွပါ။ အခုမှပဲ အသျှင်ကြွလာတော့တယ်’

‘ဆူညံလို့ပါလား၊ ဘာတွေပြောဆိုနေကြတာလဲ။ ကဲ-ကဲ-ဆက်ပြီး
ပြောဆိုကြ’

‘အရေးကြီးတာ မပါပါဘူးအသျှင်။ အသျှင်နဲ့တွေ့တုန်း အသျှင်အ
ကြောင်းကို ပြောလိုပါတယ်။ တစ်နေ့က တည်းခိုရိပ်သာတစ်ခုနား ရောက်
သွားလို့ အဲသည်က အသျှင်ရဲ့ကောင်းကြောင်းကို ပြောဆိုနေကြပါတယ်’

‘ဘယ်လိုများ ပြောနေကြတာတုန်း’

‘လူတစ်ယောက်က အင်္ဂီနဲ့ မဂဿားတွေဟာ ထူးချွန်ကြကြောင်း၊
ဗုဒ္ဓနဲ့ အခြားထင်ရှားတဲ့ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ခြောက်ဦးကို မွေးထုတ်နိုင်ကြောင်း
ပြောပါတယ်။ နောက်- အခြားတစ်ယောက်က ဆက်ပြောပါတယ်။ သည်လို
ခေါင်းဆောင်တွေ မွေးထုတ်ပေးနိုင်ပေမဲ့ ဗုဒ္ဓကလွဲပြီး အခြားဂိုဏ်းခေါင်း

ဆောင်တွေဟာ မစွန့်ကြောင်း၊ သူတို့တပည့်တွေကိုတောင် မချေပနိုင်ကြောင်း၊
အယူအဆမှာရော၊ အနေအထိုင်မှာပါ နိုင်နိုင်နင်းနင်း မရှိကြောင်း။ ဗုဒ္ဓ
ပရိသတ်မှာ အလွန်ပဲ သိပ်သိပ်သည်းသည်းရှိကြောင်း၊ သည်လို တင်ပြသံ
တွေကို ကြားရပါတယ်’

‘ငါ့ပရိသတ်ဟာ ဘာကြောင့်သူတို့ပြောသလိုဖြစ်တယ် ထင်ကြသလဲ’

‘အသျှင်ဟာ နည်းနည်းစား။ ကောင်းဆိုးမရွေး ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊
ကျောင်း၊ ဆေးတွေနဲ့ ကျေနပ်၊ ဆိတ်ငြိမ်အောင်နေ၊ ဒါတွေနဲ့ ဒါတွေရဲ့အကျိုး
ကို ပြောဟော တာတွေကြောင့် ဖြစ်မှာပဲ အသျှင်’

‘မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ခါတစ်လေ ဆွမ်းတစ်သပိတ်လောက်တောင် ငါ
စားတယ်။ အကောင်းစား ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးတွေကိုလည်း ငါသုံး
တယ်။ ဆိတ်ငြိမ်အောင် ငါမနေဘူး။ ငါ့မှာ ပရိသတ်ပြတ်တယ်မှ မရှိဘဲ။
ဒါ့ကြောင့် ဘယ်မှာ ဒါတွေကြောင့်ဟုတ်မလဲ။ အခြားအကြောင်းငါးခုကြောင့်
လို့ သတ်မှတ်ရမယ်။ သည်အကြောင်းတွေကတော့-

ပဌမ မှန်မှန်ကန်ကန်နေလို့ပဲ၊

ဒုတိယကတော့ တကယ်တန်းသိမြင်တာကိုမှ ပြောလို့ပဲ၊

တတိယကတော့ ဘယ်သူ့ရဲ့ အဝေဖန်မခံရအောင် ဝေဖန်ခဲ့ခြင်းနိုင်
လို့ပဲ၊

စတုတ္ထကတော့ မေးလာသူတိုင်းကို ကျေနပ်အောင် ဖြေဆိုနိုင်လို့ပဲ၊

ပဉ္စမကတော့ ငါ-ခင်းပေးတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းကို လိုက်သူတိုင်း
ငြိမ်းချမ်းကြလို့ ဒါတွေကြောင့်လို့ သတ်မှတ်ရမယ် သူတော်စင်တို့’

D

၁၁၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ပဉ္စကင်္ဂလက်သမားကြီးအား

ဘုရားဟောသော တရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ မကောင်းတဲ့အပြောအဆို၊ အလုပ်အကိုင်။ အနေအထိုင်နဲ့ စိတ်ထားမရှိသူဟာ မြင့်မြတ်သူ၊ ပြည့်စုံသူ၊ ငြင်းခုံစရာမရှိသူ၊ ငြိမ်းချမ်းသူ ဖြစ်တယ်လို့ သမဏမုဏ္ဍိကာ၏သား ဥဂ္ဂဟမာန သူတော်စင်က အသိပေးနေပါတယ် အသျှင်။ တစ်နေ့က သူတို့ဆီရောက်သွားလို့ ဒါကို တပည့်တော်ထံ တင်ပြပါတယ်။ ဒါ-မှန်ပါ့မလား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သည်အတိုင်းဆိုလျှင် ပက်လက်သာအိပ်တတ်သေးတဲ့ ကလေးသူငယ်တွေဟာ မြင့်မြတ်သူလို့၊ ပြည့်စုံသူလို့၊ ငြင်းခုံစရာမရှိသူလို့၊ ငြိမ်းချမ်းသူလို့ ဆိုရလိမ့်မယ်။ ဒါကိုရော ဥဂ္ဂဟမာနက လက်ခံနိုင်ပါ့မလား’

‘ကဲပါ။ ကလေးငယ်ကိုထားလိုက်ဦး၊ ကောင်းတဲ့အပြောအဆို၊ အနေအထိုင်နဲ့ စိတ်ထား၊ အလုပ်အကိုင် သည်လေးပါးရှိရုံနဲ့တော့ လူကြီးများတောင် မြင့်မြတ်သူ၊ ပြည့်စုံသူ၊ ငြိမ်းချမ်းသူ၊ ငြင်းခုံစရာမရှိသူလို့ မဟုတ်သေးကြောင်း ငါတို့အသိပေးတယ်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေကို မြင့်မြတ်သူ၊ ပြည့်စုံသူ၊ ငြင်းခုံစရာမရှိသူ၊ ငြိမ်းချမ်းသူလို့ အသိပေးမလဲ အသျှင်’

‘အင်း-မှန်ကန်တဲ့ အမြင်၊အတွေး၊ အပြောအဆို၊ အလုပ်အကိုင်၊ အနေအထိုင်၊ တက်ကြွ၊နိုးကြား၊တည်ကြည်မှု၊ အသိ၊အငြိမ်း၊ သည်ဆယ်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံသူကိုမှ အသိပေးတယ်။ သည်သူသာ ပြည့်စုံသူ၊ မြင့်မြတ်သူ၊ ငြင်းခုံစရာမရှိသူ၊ ငြိမ်းချမ်းသူ ဖြစ်တယ်’

D

၁၁၁။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ ဝေဠုဝန်မှ ကြွလာပြီး ဥဒေါင်းကျွန်းခြံ၌

သကုလုဒါယီအား ဘုရားဟောသောတရား

‘သီတင်းသုံးပါး ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ မကြွလာတာ အတော်တောင်ကြာပါ
ပကော၊ စကားပြောပါဦး အသျှင်’

‘ငါ့ကို ဘာပြောစေချင်သလဲ’

‘အသျှင်က ရှေ့ဖြစ်မှာကို ဟောစေချင်ပါတယ်။ သည်လိုမေးတော့
အားလုံးကိုသိတယ်လို့ ဝန်ခံခဲ့တဲ့ နိဂန္ထကတော့ စိတ်ဆိုးပါတယ်။ အသျှင်က
တော့ ဖြေမှာပါပဲ’

‘ငါ-ပြောမယ်။ လူတိုင်းဟာ မေးတာကိုဖြေမှ ကျေနပ်ကြပေမဲ့ ငါက-
ပြန်မေးမယ်။ မင်း-အခုအဖြစ်ကို ဘယ်လောက်များသိပြီးလို့ ရှေ့အဖြစ်ကို
သိချင်ရတာလဲ။ အခုဖြစ်နေတဲ့အကောင်းဆိုတာ ဘာလဲ၊ အဆိုးဆိုတာ ဘာ
လဲ၊ သိသလား’

‘တပည့်တော်၊ ဆရာဝါဒထဲမှာ ဒါ-မပါဘူး။ ဒါကို မသိပါဘူး။ အမြတ်
ဆုံး အဆင်း၊အလင်းဆိုတာလောက်ပဲ သိပါတယ်။ အဲဒါ ဆရာဝါဒပဲ’

‘ဘယ်လိုလဲ၊ အမြတ်ဆုံး အဆင်း၊အလင်းဆိုတာ ဘာလဲ’

‘သူ့ထက်သာတဲ့ အဆင်း၊အလင်း မရှိတော့တဲ့ဟာပါ’

‘သည်လိုပြောလို့ မင့်စကား ဘယ်သူနားလည်မှာလဲ။ ပြည်သူ့အလှ
မယ်ကို ချစ်တယ်လို့ပြောတဲ့ အရူးလို မင့်ရဲ့အလှမယ်က ဘယ်ကလဲ၊ဖြူသ
လား၊ ညိုသလား- မေးတဲ့အခါ ဒါတွေ ငါမသိဘူးလို့ ပြန်ပြောရသလို ဖြစ်နေ
တယ်’

‘ကြိုးရှစ်သွယ်ပေါ်တဲ့ ကြောင်မျက်ရွဲရဲ့ တောက်ပတဲ့အဆင်းလို အ
ဆင်းပါ အသျှင်။ သည်အဆင်းဟာသာလျှင် တပည့်တော်တို့ကိုယ်ရဲ့ အမြူ
တေထည်လို့ ဆိုပါတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဘယ်လို? မင်းရဲ့မွန်မြတ်တဲ့ အဆင်းကလည်း ပိုးစုန်းကြူးလောက် တောက်ရဲ့လား။ ကြောင်မျက်ရွဲရဲ့ အလင်းဟာ ပိုးစုန်းကြူးလောက် မလင်းနိုင် ဘူး။ အလင်းတွေထဲမှာလဲ ပိုးစုန်းကြူးရဲ့အလင်းဟာ အောက်တန်းစားပဲ။ ဒါတောင် မင်းအဆင်းကို သူ့ထက်မွန်မြတ်တဲ့အဆင်းလို့ ပြောရသလား။ နေ ရောင်,လရောင် တွေဟာ မနှိုင်းသာအောင်ကိုပဲ မင်းရဲ့အဆင်း သက်သာနေ တာပဲ’

‘အံ့ဩစရာပါပဲ အသျှင်။ ဆရာဝါဒအပေါ်မှာ နိုင်အောင် ရပ်မပြနိုင် တတ်တော့ပါဘူး အသျှင်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် ငါမေးမယ်။ မင်းရဲ့အယူမှာ ငြိမ်းချမ်းမှုနဲ့ ငြိမ်းချမ်း ရေးလမ်းလို့ရော ခိုင်ခိုင်မာမာရှိရဲ့လား’

‘ရှိပါတယ် အသျှင်။ မသတ်၊ မခိုး၊ ကာမမကျူး၊ မလိမ်တာ၊ မဆဲတာ၊ ခြိုးခြံနေခြင်းတွေဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ်တွေ ဖြစ်ပါတယ်’

‘သည်လမ်းစဉ်ဟာ လက်တွေ့သက်သာမှုအတွက် အထောက်အ ထား အပြည့်အစုံ ရှိပါ့မလား။ သည်လမ်းစဉ်ကို ကျင့်သုံးရတာဟာ ချမ်းသာ၊ ဆင်းရဲ တွဲနေတယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်။ ဆင်းရဲလည်း တကယ်တော့ လုံးဝကင်း တယ် မဟုတ်ပါဘူး’

‘အလှအပတွေ, အကြိုက်,အမုန်းတွေကလွတ်ပြီး တွေးခေါ်သုံးသပ် နေတာကမှ လက်ငင်းသက်သာမှုအတွက် ခိုင်လုံမယ်မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်။ တပည့်တော် ဆရာအယူအဆတွေ မှားနေ ပါတယ်’

‘အေး-ဒါဟာ ငြိမ်းချမ်းမှုအစစ် မဟုတ်သေးဘူး။ အလှအပတွေကို ပြည့်ဝသဘောကျစွာနဲ့ ပကတိအတိုင်းရှုကြည့်တာက ပိုပြီး လက်တွေ့မသက်

သာဘူးလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်။ ဒါ့ကြောင့် အသျှင်ထံ ရဟန်းပြုကြတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်’

‘လွဲပြီ၊ ဒါ-တကယ်ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ် မဟုတ်သေးဘူး။ လက်ငင်း သက်သာနေမှုပဲ ဖြစ်တယ်။ စိတ်ကူးယဉ်ကုန်ဆုံးရေးလမ်းစဉ်နဲ့ စိတ်ကူးယဉ် ကုန်ဆုံးခြင်းအတွက် ငါ့ထံ ရဟန်းပြုကြခြင်းသာ ဖြစ်တယ်’

D

၁၁၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဝေခနသဿူတော်စင်အား ဘုရားဟောသော
တရား

‘ဒါသာလျှင် အမွန်မြတ်ဆုံးသော အရောင်အဆင်းပါပဲလား’

‘ဘာတွေ ပြောဆိုနေကြတာလဲ ကစ္စာန၊ သင်လည်း ဥဒါယီလို ဖြစ် နေပြန်ပြီ။ ဘာမှတိကျအောင် အရကောက်စရာလည်း မရှိဘူး။ ကြောက်မျက် ရွဲနဲ့တူတဲ့အဆင်းဟာ အထည်ဖြစ်တယ်လို့ သင်ကပြောဦးမယ်။ သင့်အမွန် အမြတ်ဆုံးက နေရောင်၊ လရောင်တွေထားလို့ ပိုးစုန်းကြူးလောက်တောင် တောက်တာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့’

‘ကစ္စာန၊ အလှအပထက် အလှအပကိုခံစားသူက ပိုပြီးမွန်မြတ် တယ်။ အလှအပခံစားသူထက် ငြိမ်းချမ်းသူက ပိုပြီးသာနေတယ်’

‘သည်အဆိုဟာ ဟုတ်ပါတယ်။ တပည့်တော်လည်း သဘောကျ တယ်’

‘ကစ္စာန၊ သင်သဘောကျပေမဲ့ သင့်လမ်းစဉ်က ဒါကိုသိခွင့်မရဘူး’

‘အလကားပါ။ အသျှင်က အသျှင့်စကားကို ကြီးကျယ်အောင် လုပ် နေတာပါ။ ရဟန်းတော်တော်များများဟာ သည်လိုချည်းပါပဲ။ ဘဝရဲ့ ရှေ့နဲ့

နောက်ကိုဖြင့် တကယ်သိတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းပြီး လုပ်စရာကုန်ပြီလို့ ပြောတတ်ကြပါတယ်။ ရယ်စရာပဲ’

‘ဟုတ်တယ် ကစ္စာန၊ ဘဝရဲ့ရှေ့နဲ့နောက်ကို တကယ်မသိသေးဘဲနဲ့ ပြောလျင်တော့ ရယ်စရာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သည်လိုပြောတဲ့ရဟန်းမှာ ဘဝရဲ့ ရှေ့နဲ့ နောက်ကို တကယ်သိလား၊မသိလား-ဆိုတာကို စုံစမ်းဖို့လိုတယ်။ဒါကလည်း မလွယ်ကူဘူး။ ဘဝရဲ့ ရှေ့နဲ့နောက်ကို တကယ်သိလား၊မသိလား-ဆိုတာကို ဘယ်သူကမှ လိုက်ပြီးမကြည့်နိုင်ဘူး။ သည်တော့ ရှေ့နဲ့နောက်ကို အသာ ထားပြီး အခုဘဝကိုပဲ စုံစမ်းရမှာပဲ’

‘ကစ္စာန၊ သင်လည်း ငါတို့ပြောတာကို မယုံလျင် ဟန်ဆောင်မှုမပါ၊ လှည့်စားမှုမထား၊ ရိုးရိုးသားသားနဲ့ ငါတို့ဆီကိုလာပြီး စုံစမ်းပါလား’

‘ငါ-ညွှန်ပြတဲ့အတိုင်းသာ သင်ကကျင့်သုံးပါ။ သင်-စုံစမ်းချင်တာကို အလွယ်ကလေးနဲ့ သိမှာပဲ။ ပက်လက်သာအိပ်တတ်သေးတဲ့ ကလေးငယ်ရဲ့ လက်ကောက်ဝတ်၊ ခြေကျင်းဝတ်မှာ ချည်ထားတဲ့ကြိုးဟာ ဘယ်သူမှ မဖြေ ပေမဲ့ ကလေးကြီးတာနဲ့ သူ့ဟာသူ လွတ်ထွက်သလို ငါ-အာမခံပါတယ်’

D

၁၁၃။ ကောသလတိုင်းအတွင်း လမ်းခရီးတစ်နေရာ၌ အနားယူလျက်

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော တရား

‘အာနန္ဒာ တစ်ချိန်က သည်နေရာမှာ ဝေဂဠိဂ်ဆိုတဲ့ ရွာမကြီး ရှိခဲ့ဖူး တယ်။ ကဿပဗုဒ္ဓ လက်ထက်အခါကပေါ့။ သည်ရွာက ဘဂ္ဂဝ အိုးလုပ်သား ကြီးဟာ ကဿပဗုဒ္ဓနဲ့ အတော်ရင်းနှီးကြတယ်။ မိဘအိုတွေကို လုပ်ကျွေးနေ ရလို့ ရဟန်းမလုပ်နိုင်ပေမဲ့ သူငယ်ချင်းဇောတိပါလဆိုသူကို ဆံပင်ဆွဲပြီး ရဟန်းပြုအောင် လုပ်ခဲ့တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သူ့အရည်အချင်းတွေဟာ ထိပ်တန်းကျတယ်။ ဗာရာဏသီမင်း ကိ
ကီက ကဿပဗုဒ္ဓကို ဝါကပ်ဖို့ ပင့်တဲ့အခါ ငြင်းတဲ့စကားတွေထဲမှာ သိပ်ပေါ်
လွင်နေတယ် အာနန္ဒာ’

‘မင်းကြီး ဝေဂဠိဂ်အိုးသူကြီးဟာ ငြိမ်းချမ်းအောင်နေတယ်။ သတ်
တာ၊ ခိုးတာ၊ လိမ်တာ၊ ယစ်မှုးတာတွေ မလုပ်ဘူး။ လွတ်တဲ့မြေကိုသာ အိုး
လုပ်တယ်။ အိုးကို ရောင်းမစားဘူး။ လိုချင်သူတွေကယူကြ၊ ပေးချင်လျင်လည်း
ပေးချင်တာကို ပေးပဲ။ လူ့အထုံးငါးခုဖြစ်တဲ့ အမြင်၊ အတွေး၊ အလေ့မှားတာ
တွေ၊ မုန်းတာ၊ ကြိုက်တာတွေ ဖြေပြီးဖြစ်တယ်’

‘မင်းကြီး သူဟာ ငါတို့ကို အနက်ရှိုင်းဆုံး ယုံကြည်တယ်။ သူ့ဆီမှာ
ငါတို့ ဝါကပ်တာ၊ မကပ်တာကြောင့် မျက်နှာမပြောင်းဘူး။ ပြီးတော့ သူဟာ
ငါတို့ကို အမွန်မြတ်ဆုံး ပြုစုတယ်။ အကျွမ်းတဝင်လည်း ရှိတယ်။ သူ မြေ
ထမ်းသွားနေတုန်း သူ့အိမ်ကို ငါ-ရောက်သွားတယ်။ မျက်မမြင် သူ့မိဘတွေ
ကလည်း ဘဂ္ဂဝမြေထမ်းသွားပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်။ အိမ်ထဲမှာ ကျက်ပြီးသား
ထမင်းနဲ့ဟင်း အသင့်ရှိနေပါတယ်။ အလိုရှိသလိုသာ ခပ်ယူသုံးဆောင်ပါ။
ခြင်းတောင်းအတွင်းမှာ မုန့်ချိုလည်းရှိပါတယ်။ အိမ်ထဲဝင်ပြီးသာ ဘုဉ်းပေးပါ
အသျှင်လို့ ကြိုဆိုကြတယ်။ ငါကလည်း ကိုယ်တိုင် ခပ်ယူသုံးဆောင်တယ်။
ဒါကို သူသိတော့ ရက်ပေါင်းများစွာ ကျေနပ်လို့ မဆုံးတော့ဘူး’

‘မင်းကြီး တစ်ခါကလည်း ငါနေတဲ့ နံ့သာကျောင်း မိုးမလုံဘူး။ ဒါ
ကြောင့် ဘဂ္ဂဝအိမ်မှာ သက်ကယ်ရှိလျှင် သယ်ကြဖို့ ရဟန်းတွေကို ငါ-ခိုင်း
တယ်။ အပိုမရှိဘူး။ ဒါနဲ့-သူ့ရဲ့အိုးလုပ်တဲ့တဲက ခွာကြဖို့ ငါထပ်ခိုင်းတယ်။
ငါက ခွာခိုင်းတာလို့ သူ့မိဘတွေ သိကြတော့ ခွင့်ပြုတာပဲ။ သူပြန်လာတော့
ဒါကိုသိလို့ ဝမ်းသာနေတာ ရက်ပေါင်း များစွာပဲ’

‘အာနန္ဒာ၊ သည်တော့ ကိကီမင်းကြီးဟာ ဘဂ္ဂဝကိုကြည်ညိုပြီး

လှည်းပေါင်း များစွာနဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေ ဘဂ္ဂဝထံပို့တယ်။ ဘဂ္ဂဝက လက်မခံဘူး။ တို့မှာက ဒါတွေမလိုပါဘူး။ မင်းတွေမှာသာ ကိစ္စများတဲ့သူတွေမို့ လိုတယ်။ ပြန်သယ်သွားကြ ပါလို့ ဆိုတယ်’

‘အာနန္ဒာ အဲသည်ဘဂ္ဂဝနေခဲ့တဲ့ ဝေဂဠိဂ်ရွာမကြီးဟာ သည်နေရာပဲ’

D

၁၁၄။ ကုရုတိုင်း၊ ထုလ္လကောဠိကရွာမ မိဂစီရဉယျာဉ်၌

ကောရဗျမင်းသား ရှင်ရဋ္ဌပါလဟောသောတရား

‘ရဟန်းလေး ရဋ္ဌပါလ၊ သင့်မှာ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကလည်းများ၊ မိဘကလည်းတား၊ မယားလှလှကလေးတွေ ရပြီးဖြစ်လျက်နဲ့ ဘာကြောင့် ရဟန်းလုပ်ရသလဲ။ ရဟန်းလုပ်တယ်ဆိုတာ လူအိုတွေ၊ လူနာတွေ၊ အထည်ကြီးပျက်တွေ၊ အဖော်တွေရဲ့ အကြည်ခံရသူတွေ လူလေးမျိုးသာ လုပ်တာမဟုတ်လား။ အခုဆိုလျှင် မိဘတွေနဲ့ မယားအလှလေးတွေက လူထွက်လာဖို့ လုံးပမ်းနေကြတယ်။ ဘာကြောင့် သည်လိုနေတာလဲ’

‘သင်-တင်ပြတဲ့ လူလေးမျိုးထဲမှာ ငါ-မပါပေမဲ့၊ ဗုဒ္ဓအသျှင် ညွှန်ပြတဲ့ အရာလေးမျိုးထဲမှာ ငါဖြစ်နေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ငါ-လူမထွက်နိုင်ပါဘူး။ လူဆိုတာ ဆင်းရဲတွေ ချာချာလည်နေတဲ့ ယန္တရားရဲ့ အသွင်ဖြစ်တယ်လို့ ဗုဒ္ဓက အသိပေးပါတယ်။ လူဆိုတာ ပြည့်စုံအောင်လုပ်တယ်ဆိုပြီး လုပ်ကြပေမဲ့ အဲသည်လုပ်နေကြခြင်းက နောက်ထပ်ဆာလောင်မှုကို တိုးချဲ့နေခြင်းဖြစ်တယ်လို့လည်း ဗုဒ္ဓက အသိပေးပါတယ်’

‘မင်းကြီး၊ ဒါတွေဟာ အမှန်ဖြစ်တယ်လို့ ငါ-သဘောပေါက်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ငါ-ရဟန်းပြုတာပဲ’

မင်းကြီး၊ လူဟာ ကိုယ့်ရဲ့အမြင်အတိုင်း ပြောဆိုပြုလုပ်ကြတယ်။ ဒါတွေတောင် လူ့အတွက် အနာဂတ်အသွင်တွေ ဖြစ်တယ် မဟုတ်လား။ ကြိုက်တာ၊မုန်းတာတွေလည်း ဖြစ်မယ်။ ဒါတွေဟာ သူ့ကို ယောက်ယက်ခတ် ပူပန်နိုင်တာတွေ ဖြစ်မယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ငါ-ရဟန်းပြုတာပဲ’

D

၁၁၅။ မိမိလာပြည်၊မဏ္ဍဒေဝသရက်ခြံ၌ ရဟန်းတို့အားဘုရားဟောသော
တရား

‘ရဟန်းတို့၊ သည်သရက်ခြံကြီးဟာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် အဖြစ်ဟောင်း တွေ ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ သည်ခြံကိုပြုစုသူဟာ အခု-သည်ခြံနာမည်ဖြစ်တဲ့ မဏ္ဍဒေဝ ဖြစ်တယ်။ သူဟာ တရားပြည့်ဝတဲ့မင်းတစ်ပါး ဖြစ်တယ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ အုပ်ချုပ်ရေးကို ကိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်တယ်’

‘အာနန္ဒာ၊ တစ်ရက်မှာတော့-သည်မင်းကြီးဟာ ခေါင်းက ဆံပင်ဖြူ တစ်ပင်ကို တွေ့တယ်။ သည်လောက်ဆိုလျင်တော့ အငြိမ်းစားယူသင့်ပြီလို့ သူ-စဉ်းစားမိတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့သားကို အုပ်ချုပ်ရေးလွှဲပေးခဲ့ပြီး သူက- သည်ခြံမှာ အငြိမ်းစားယူနေခဲ့တယ်။ အငြိမ်းစားယူတယ်ဆိုတာ ပတ်ဝန်းကျင် အပေါ် ဖြူစင်အောင်နေတာ၊ ကြင်နာမှုနဲ့နေတာ၊ နူးညံ့မှုနဲ့နေတာ၊ ပြည့်ဝမှု နဲ့နေတာတွေ ဖြစ်တယ်’

‘အာနန္ဒာ၊ သည်မင်းကြီးရဲ့သားဟာလည်း သူ့ခမည်းတော်လို ဆံပင် ဖြူတစ်ချောင်း တွေ့တာနဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးကို သူ့သားတော်လွှဲပေးခဲ့ပြန်ပြီး အ ငြိမ်းစား ယူခဲ့ပြန်တယ်။ သည်လိုပဲ မင်းအဆက်ဆက်ဟာ မဏ္ဍဒေဝမင်းကြီး ထုံး နှလုံးမှုပြီးတော့ ကျင့်သုံးခဲ့ကြတယ်။ နေမိမင်းရောက်သည်အထိ ဆိုပါစို့။ နေမိမင်းဟာလည်း တိုင်းပြည်ချစ် မင်းတစ်ပါးပဲ။ သူ့ရဲ့သား ကဠာရဇနက

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကျတော့မှပဲ ရှေးအစဉ်အလာကို ချိုးဖောက်ပြီး သေတဲ့အထိ အနားမယူတော့ဘူး’

‘အာနန္ဒာ၊ သည်စကားထဲမှာ သတိထားဖို့၊ သင်ခန်းစာယူဖို့ အချက်နှစ်ချက် ရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ အငြိမ်းစားယူတယ် ဆိုတာရယ်။ အစဉ်အလာကို လိုက်သူနဲ့မလိုက်သူ ဆိုတာရယ် ဖြစ်တယ်။’

‘အငြိမ်းစားယူတယ်ဆိုတာ တကယ်ငြိမ်းတာလားလို့ ဆန်းစစ်ဖို့လိုတယ်။ တကယ်ငြိမ်းတာတော့ မဟုတ်ဘူး အာနန္ဒာ။ လက်ငင်းသက်သာတာလောက်ပဲ အငြိမ်းစားယူတယ်လို့ ပြောရတာဖြစ်တယ်။ အဲသည်အခါတုန်းက တကယ့်ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ် မရှိသေးဘူး’

‘ပြီးတော့ မဏ္ဍဒေဝလမ်းစဉ်ကို နေမိမင်းတိုင်အောင် မင်းအဆက်ဆက် လိုက်ကြပေမဲ့ ကဠာရဇနကကျတော့ အဆုံးသတ်ခဲ့တယ်။ အဲသည်လိုပဲ ငါ့ရဲ့လမ်းစဉ်ကို သင်တို့ရဲ့လက်မှာတင်ပဲ အဆုံးမသတ်ကြဖို့ ဖြစ်တယ် အာနန္ဒာ’

D

၁၁၆။ မဇ္ဇရပြည်၊ (လက်ပန်တော)နွားမြေရင်းတော၌ အဝန္တိမြေး

မဇ္ဇရအား အရှင်မဟာကစ္စာန ဟောသောတရား

‘အရှင် မဟာကစ္စာ၊ အရှင်တို့ကတော့ အတွေးအခေါ်လည်း မြင့်မား၊ အတွေ့အကြုံလည်း များပြားလို့ မေးလိုပါတယ်။ ပုဏ္ဏားတွေဟာ သူတို့မှ မြင့်မြတ်ကြောင်း၊ ဗြဟ္မာခံတွင်းကဖွားတဲ့ ဗြဟ္မာ့သားတွေ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗြဟ္မာ့အမွေခံအစစ် ဖြစ်ကြောင်း၊ အခြားအမျိုးကတော့ အောက်တန်းစားသာဖြစ်ကြောင်း၊ သည်လို ပြောကြပါတယ်။ မှန်ပါသလား အရှင်’

‘အပြောပါ မင်းကြီး။ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ။ တခြားလူမျိုးတွေ ကြီးပွား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ချင်လျင် နိုးနိုးကြားကြား၊ တက်တက်ကြွကြွ လုပ်ကြရတယ်။ ရိုရိုသေသေ လုပ်ကြရတယ် မဟုတ်လား။ အဲသည်လို မလုပ်ဘဲနဲ့ သူတို့က ကြီးပွားအောင် လုပ်နိုင်ကြသလား။ နောက်ပြီး တခြားလူဆိုးတွေ ခိုးဆိုးသတ်ဖြတ်လျင် ဒုက္ခ ရောက်ကြတယ် မဟုတ်လား။ သူတို့ အဲဒါလုပ်ပေမဲ့ ဒုက္ခမရောက်ဘူးတဲ့လား။ လူတိုင်းဟာ ခိုးလျင် သူခိုးလို့ နာမည်ရသလို ပုဏ္ဏားခိုးလျင် သူခိုးလို့ နာမည် မရဘူးတဲ့လား။ ကောင်းတာကိုလုပ်မှ ကောင်းကျိုးပေးတယ်။ သူများတွေ လုပ်လျင် ကောင်းကျိုးမပေးဘူးတဲ့လား။ ဘယ်နှယ်လဲ မင်းကြီး၊ စဉ်းစားမိပြီ လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အရှင်၊ သူတို့ပြောတာတွေဟာ အပြောပဲဖြစ်ပါတယ် အရှင်’

‘ဟုတ်တယ် မင်းကြီး၊ သူတို့စကားဟာ ဝင်ကြွားချက်ပဲဖြစ်တယ်’

‘အရှင်ရဲ့အတွေးအခေါ်ကို နှစ်သက်လှပါတယ် အရှင်’

‘မင်းကြီး-သည်အတွေးအခေါ်ဟာ ဗုဒ္ဓထုတ်ဖော်ခဲ့တဲ့ အတွေးအ ခေါ် ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဗုဒ္ဓအသျှင်ဟာ ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို အဆုံးသတ်သွားခဲ့ပြီ’

‘ဗုဒ္ဓရှိလျင် တွေ့ချင်လှပါသေးတော့တယ်။ ဘယ်လောက်ဝေးဝေးပါ အရှင်ရယ်’

D

၁၁၇။ ဘဂ္ဂတိုင်း သံသုမာဂီရိမြို့ ဗောဓိမင်းသား၏ ကောကနုဒိပြဿဒိဋ္ဌိ

ဗောဓိမင်းသားအား ဘုရားဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ချမ်းသာဟာ ဆင်းရဲနဲ့ ရင်းနှီးမှသာ ရနိုင်ခွင့်ရှိတယ်။ ချမ်းသာနဲ့ရင်းနှီးလို့တော့ မချမ်းသာနိုင်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ ဘယ်လိုပါလဲ အသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘မင်းအထင် မမှန်ဘူး။ ငါ့ကိုယ်တိုင် ချမ်းသာအတွက် ဆင်းရဲနဲ့ရင်းနှီးဖူးတယ်။ ငါ့ထက်ပိုပြီး ဆင်းရဲအရင်းအနှီးကို ဘယ်သူမှ လုပ်နိုင်ကြမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါတောင် ငါ-ချမ်းသာကိုမရခဲ့ဘူး။ ငါဟာ ဘယ်သူမှ သဘောမတူကြပေမဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ထီးနန်းကိုစွန့်ပြီး တောထွက်ခဲ့တယ်’

‘ယောဂီ အာဠာရနဲ့ ဥဒကတို့ရဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ်ကို လေ့လာတယ်။ သူတို့ရဲ့ ကျော်ကြားတဲ့လမ်းစဉ်ဟာ ငါ့အတွက် အခက်အခဲမရှိဘဲ ပြီးဆုံးပေမဲ့ တကယ်မငြိမ်းချမ်းဘူး။ လက်ငင်းသက်သာမှုလောက်ပဲ ရှိတယ်လို့ ငါသိရတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဥရုဝေလတောဘက်ကို ငါ-ထွက်လာခဲ့တယ်။ သွားရင်း ငါ-စဉ်းစားမိတယ်။ ထင်းဟာ အခြောက်လည်းဖြစ်ပါမှ၊ ရေလည်း မစိုမှ၊ မီးပွတ်လို့ရတယ်။ ငါလည်း အကြိုက်၊အမုန်းကင်းမှ ငြိမ်းချမ်းမယ်။ ကင်းအောင် စပ်ရှားခါးသီးတဲ့အနေကို ကျင့်သုံးရမယ်’

‘သည့်အကြံကို ငါ-သရုပ်ဖော်တယ်။ အာခေါင်ကို လျှာနဲ့ထောက်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖျစ်ညှစ်ပြီး နေတယ်။ သိပ်ပင်ပန်းလာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ-မလျှော့ဘူး။ နောက်-အသက်မရှူဘဲ နေတယ်။ နားကလေထွက်သလို အသံတွေဆူနေအောင် ကြားရတယ်။ နားကို ပိတ်ထားလိုက်တယ်။ ငယ်ထိပ်ကို ဓားချွန်နဲ့ အထိုးခံရပြီး ခံရသလိုမျိုး ဆိုးရွားမှုတွေဖြစ်လာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ-မလျှော့ဘူး’

‘သည့်ထက် ပိုကြိုးစားကျင့်တယ်။ သည့်တော့ ခေါင်းတွေကွဲတော့ မတတ် ကိုက်တယ်။ ဗိုက်ထဲကလည်း ဓားထက်ထက်နဲ့ ထိုးမွှေခံရသလို နာတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးဟာ မီးကျီရဲရဲထဲကို ဖုတ်ကင်ခြင်းခံရသလို ပူလောင်ဆင်းရဲရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ-မလျှော့ခဲ့ဘူး။ အစာကိုလည်း စားတယ်လို့ လူတွေ သိရုံလောက်ပဲ စားတယ်။ ငါ့ကိုယ်ဟာ အရိုးနဲ့အရေပဲ ကျန်တယ်။ အရောင်က မည်းခြောက်နေတယ်။ မထနိုင်တော့ဘူး။ ငါ့ကို သေပြီ၊ သေလုပြီလို့ တစ်ချို့ကထင်ကြတယ်။ တစ်ချို့က ရဟန္တာဖြစ်နေတာလို့ ထင်ကြတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သည်လောက် ဆင်းရဲတွေကို အချိန်တွေအများကြီး ကျင့်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ငါ-မရခဲ့ဘူး။ ဆင်းရဲတာပဲ အဖတ်တင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒါ-မဟုတ်သေးဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး လမ်းစဉ်ပြောင်းခဲ့တယ်။ အဲသည်အခါမှာ ငါ့ကို ပြုစုနေတဲ့ ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့ဟာ ငါ့ကို အထင်သေးသွားကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဂရုမစိုက်ဘဲ မျှတအောင် ဆွမ်းခံစားပြီး မြင်သမျှ၊ ကြားသမျှ၊ တွေ့သမျှတွေအပေါ် အကြိုက်၊အမုန်းမထားဘဲ လက်ငင်းသက်သာအောင် နေခဲ့တယ်။ သည်တော့မှ ဘဝသမိုင်းကိုလည်း အမှန်ကျ သုံးသပ်လာနိုင်တယ်။ ဘဝပုံဟန်လည်း အမှန်ကျမြင်လာတယ်။ ဘဝစိတ်ကူးယဉ်တွေလည်း ကုန်ဆုံးပြီး လုံးဝငြိမ်းချမ်းခဲ့တယ်’

‘မင်းသား၊ ချမ်းသာဟာ ဆင်းရဲနဲ့ရင်းနှီးယူမှ ရနိုင်တယ်ဆိုတာ မမှန်ဘူးလို့ သဘောပေါက်ပြီလား’

‘ယုံပါပြီအသျှင်။စိတ်ဝင်စားဖွယ်လည်း ကောင်းလှပါတယ်။အဲသည် ငြိမ်းချမ်းရေးပညာကို အရှင့်တပည့်တွေကို သင်ကြားပေးတဲ့အခါ ဘယ်လောက် အချိန်ယူရပါသလဲ အသျှင်’

‘သည်လိုမေးလို့မဖြစ်ဘူး မင်းသား။ သင်တတ်နေတဲ့ ပညာတစ်ခုကို ဘယ်အချိန်လောက်မှာ တတ်အောင်သင်ပေးနိုင်တယ်လို့ အာမခံနိုင်သလား။ အလေးထားမှု၊ ကျန်းမာမှု၊ မသိတာပြန်မေးမှု၊ အားထုတ်မှု၊ နားထောင်နိုင်မှု။ ဒါတွေ အနိမ့်အမြင့်နဲ့ တပည့်တွေမှာ ရှိကြမယ်မဟုတ်လား။ သည်တော့ ခုနစ်နှစ်ကြာချင်လည်း ကြာနိုင်တာပဲပေါ့’

‘မှန်ပါတယ် အသျှင်’

D

၁၁၈။ သာဝတ္ထိ ဇေတဝန်၌ စစ်တပ်အပြည့်ဖြင့် ဦးခိုက်လာသော
 ပဿနဒီကောသလမင်းအား ဘုရားဟောသောတရား
 ‘မင်းကြီး၊ ဘယ်မင်းနဲ့ မကျေနပ်ဖြစ်ပြန်သလဲ’
 ‘စစ်တိုက်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး အသျှင်။ လူသတ်ပြီး လက်ညှိုးဖြတ်နေတဲ့
 အင်္ဂုလိမာလကို သွားဖမ်းမလို့ပါ အသျှင်’
 ‘သူ-ရဟန်းလုပ်သွားပြီဆိုလျှင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ မင်းကြီး’
 ‘သည်လိုဆိုလျှင် ငြိမ်းတာပေါ့ အသျှင်။ ဒါပေမဲ့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး’
 ‘မင်းကြီး၊ သင့်ရဲ့ညာဘက်အနီးဆုံး ထိုင်နေတဲ့ရဟန်းဟာ အင်္ဂုလိ
 မာလပဲ’
 ‘မှန်ပါသလား အရှင်ရဟန်း။ အရှင် ဘာလူမျိုးလဲ’
 ‘မှန်တယ် မင်းကြီး။ အဖဘဝ္ဂနဲ့ အမိက မန္တနီ၊ ပုဏ္ဏားလူမျိုးဖြစ်တယ်’
 ‘သည်လူကြမ်းကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရဟန်းဖြစ်အောင် လုပ်ပါသလဲ။
 အံ့ဩစရာ ပါပဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’
 ‘မင်းကြီး၊ သူ့သတင်းကိုကြားလို့ သူနေတဲ့တောကို ငါ-သွားခဲ့တယ်။
 တောအဝင်မှာပဲ အင်္ဂုလိမာလက အခြေအနေကြည့်နေတာကို ငါ-သိခဲ့
 တယ်။ တစ်နေရာကိုရောက်တော့ ရဟန်းရပ်ဦးလို့ ငါ့ကို သူ-တားမြစ်တယ်။
 ငါက ပြန်ပြောတယ်။ အင်္ဂုလိမာလ ငါက ရပ်ပြီးသားဖြစ်တယ်။ မင်းကိုအရပ်
 ခိုင်းဖို့ ငါ-လာခဲ့တာပဲ။ မင်းသာရပ်ပါလို့ပဲ’
 ‘သည်တော့ အင်္ဂုလိမာလက ပြန်ပြောတယ်။ ဘာ-သင်ကရပ်ပြီးသား
 လဲ? ငါရပ်နေတာကို သင်က ရပ်ခိုင်းရတာလဲ ရဟန်း။ ဒါကို ငါက ပြန်ပြော
 တယ်။ သင်ပြောတဲ့ရပ်မှုကို ငါက ရပ်မှုလို့ အသိအမှတ်မပြုနိုင်ဘူး။ ငါအသိ
 အမှတ်ပြုတဲ့ရပ်မှုနဲ့ ရပ်ဖို့ ငါက အသိပေးနေတာဖြစ်တယ်။ သတ်၊ဖြတ်၊ခိုး၊
 ဆိုးခြင်းဟာ ရပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ မသတ်ဖြတ်၊ မခိုးဆိုးခြင်းကသာ ရပ်နေ

တာ ဖြစ်တယ်။ ငါဟာ မသတ်ဖြတ်တော့တဲ့အတွက် ရပ်ပြီးသားဖြစ်တယ်။ တကယ်တော့ သင်ဟာ ပြေးနေသူဖြစ်တယ်။ သင်-ပင်ပန်းလှပြီပဲ။ ဒါ့ကြောင့် သင်-ရပ်တော့၊ အနားယူတော့လို့ ငါ-ပြောတယ်။မင်းကြီး-အင်္ဂုလိမာလဟာ သတ်ဖြတ်မှုကို အလှည့်အပြောင်းလုပ်ပြီး ရဟန်းဖြစ်နေပြီပဲ’

‘ဝမ်းသာစရာပါပဲ အသျှင်။ ဒါပေမဲ့ အင်္ဂုလိမာလကို လူတွေက တုံ့ပြန်ကြမယ် ထင်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် အရှင်အင်္ဂုလိမာလ မကြောက်ပေဘူးလား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘အင်္ဂုလိမာလ မင်းကြီးရဲ့စကားကို သင်ကိုယ်တိုင် ဖြေပါ’

‘အသင်မင်းကြီး၊ ရိုက်ပုတ်သူကို ချီးကျူးပန်းဆက်သူနဲ့ မခွဲခြားလိုတော့ပါ။ ငါဟာ ရိုးသားစွာနေတဲ့နေ့ကစပြီးတော့ သူ့အသက်သတ်ဖို့ စိတ်မကူးတော့ဘူး။ သည်အမှန်တရားဟာ နှမငယ်တွေ ချမ်းသာစွာ မွေးဖွားနိုင်ဖို့ ဖြစ်ပါစေတော့။ သည်လိုပဲ စိတ်ဖြစ်ပါတယ်’

‘အရှင်ကို တပည့်တော် ပစ္စည်းဖြင့် စောင့်ရှောက်ခွင့်ပြုပါ အရှင်’

D

၁၁၉။ သာဝတ္ထိ၌ ကောသလမင်းကြီးမှ သူမိဖုရား မလ္လိကာအား

ဆွေးနွေးသော ဘုရားစကား

‘ဒေဝီ၊ ပူဆွေးတာဟာ ချစ်ခြင်းကြောင့်လို့ ဗုဒ္ဓအသျှင်ကဆိုတယ်။ ဒါဟာ မှန်မယ်မထင်ဘူး။ လူအများစုကလည်း ဒါကို သဘောမကျကြဘူး’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်ကမိန့်လျင်တော့ မှန်မှာပါမင်းကြီး။ သည်အကြောင်းဟာ ဘယ်သူ့ကို အသိပေးတာလဲ မင်းကြီး’

‘အရပ်ထဲက သားသေလို့ ထိခိုက်နေတဲ့ သူကြွယ်တစ်ယောက်ကို အသိပေးတာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဒါပေမဲ့ သူကြွယ်ကလည်း ဒါကို သဘောမကျဘူး။ ချစ်ခင်တာကြောင့် နှစ်သက်ဝမ်းသာတာဖြစ်တယ်လို့ ပြန်ငြင်းတယ်။ သူ့ငြင်းဆိုချက်ကို ငါတော့သဘောမကျတယ် ဒေဝီ’

‘သူကြွယ်ပြောတာ မမှန်ဘူး မင်းကြီး။ ဗုဒ္ဓအသျှင်တို့ အဟောမှန်သမျှတိုင်း လွဲတယ်ရယ်လို့ မရှိနိုင်ရပါဘူး’

‘ဒေဝီ၊ သင်ဟာ ကလေးဆန်လွန်းလှတယ်။ ဗုဒ္ဓအသိပေးတာနဲ့ မမှန်တာတွေက လိုက်ပြီး မှန်လာမယ်တဲ့လား။ အလကား အတွေးအခေါ်တွေပါ။ ဆရာပြောတိုင်း ဟုတ်ကဲ့၊ဟုတ်ကဲ့လိုက်နေတာ ဘာလုပ်မှာလဲ’

‘သည်လိုမပြောသင့်ပါဘူး မင်းကြီး။ ဗုဒ္ဓပြောလို့ မှန်ရမယ် ဆိုလိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မှန်တာကို ဗုဒ္ဓကပြောလို့ မှန်ရမယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။ လက်တွေ့ကြည့်ပါ အရှင်မင်းကြီး။အရှင်မင်းကြီးဟာ ဝဇီရာသတို့သမီးငယ်ကို ချစ်တယ်မို့လား။ ဝါသဘခတ္တိယမင်းသမီးကိုလည်း ချစ်တယ်မို့လား။ ပြီးတော့ ဝိဋ္ဌဗျူပစစ်သူကြီး၊ ကာသိနဲ့ကောသလ တိုင်းသူပြည်သားပြီး-ကျွန်ုပ်ကိုလည်း ချစ်တယ်မဟုတ်လား’

‘မေးနေဖို့မလိုဘူး ဒေဝီ’

‘ဒါဖြင့်လျင် သည်သူတွေမှာ ပျက်စီးမှုတစ်ခုခုနဲ့ ရင်ဆိုင်ရလျင် အရှင်မင်းကြီး ဝမ်းသာမှာလား၊ ပူဆွေးမှာလား’

‘အေး-ဟုတ်တယ် ဒေဝီ၊ အမှန်ကိုသိတဲ့ ဗုဒ္ဓကို သည်ကနေပဲ ဦးညွှတ်လိုက်ပါတယ် ဒေဝီ’

D

၁၂၀။ အစီရဝတိမြစ်ကမ်းပေါ်ရှိ သစ်ပင်ရင်း၌ ကောသလမင်းကြီးအား
ရှင်အာနန္ဒာ ဟောသောတရား
‘အရှင် သွားချင်ပြီလား။ တစ်ခုလောက် မေးချင်ပါသေးတယ်’
‘မေးပါ မင်းကြီး၊ သွားဖို့အရေး မရှိပါဘူး’
‘ဗုဒ္ဓအသျှင်ဟာ အသိပညာရှင်၊ အတတ်ပညာရှင်တွေရဲ့ အပြစ်တင်
စရာတွေကို မလုပ်ဘူးဆိုပါတယ်။ ဟုတ်ပါသလား’
‘ဟုတ်တယ် မင်းကြီး’
‘အရှင် သူတို့ကအပြစ်တင်မှာ ဘယ်လိုမှီလဲ အရှင်။ အပြစ်ရှိတဲ့ပြု
လုပ်မှု၊ ပြောဆိုမှုနဲ့ စိတ်ထားမှုတွေကို အပြစ်ခေါ်ရပါမလား’
‘ဆင်းရဲစေနိုင်တဲ့ဟာကို ခေါ်ရတယ်မင်းကြီး’
‘ဘယ်လိုသူကို ဆင်းရဲစေနိုင်တာပါလဲ အရှင်’
‘ခံရသူနဲ့ ပြုလုပ်၊ပြောဆို၊စိတ်ထားသူတို့ ဆင်းရဲစေနိုင်တာပဲ မင်းကြီး’
‘ဒါပါပဲ အရှင်။ တပည့်တော်မေးချင်တာ ပြီးပါပြီ။ အရှင် အလိုရှိရာ
ကို ကြွပါ။ တပည့်တော်လည်း သွားစရာရှိပါသေးတယ်။ သည်အဖြေအတွက်
အရှင်ကို အထူးကျေးဇူးတင်ရပါတယ်’

D

၁၂၁။ သာဝတ္ထိ မေဒါဠုပရွာမ၌ ကောသလမင်းအား
ဘုရားဟောသောတရား
‘မင်းကြီး ဘာကိစ္စရှိလို့ လာခဲ့တာလဲ’
‘သည်ရွာမနားကမြို့ငယ်မှာ ကိစ္စရှိလို့လာရင်း အသျှင်ကိုအောက်မေ့
တာနဲ့ သည်ရွာမဘက်ကို အသျှင်နဲ့တွေ့ရအောင်ဆိုပြီး လာခဲ့တာပါ အသျှင်’
‘ငါတို့ကို ဘယ်လိုအောက်မေ့တာလဲ မင်းကြီး’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘အသျှင်ကို မပြတ်ပဲအောက်မေ့ရပါတယ်။ အသျှင်ဟာ သဘာဝတွေကို သိမြင်သူဖြစ်တယ်။ သိမြင်တဲ့အတိုင်းလည်း တင်ပြနိုင်သူဖြစ်တယ်။ တင်ပြတဲ့အတိုင်းလည်း လိုက်နာနိုင်သူဖြစ်တယ်။ အခြား အသိပညာရှင်တွေဟာ သည်လိုတွေ မရှိလို့လည်း အောက်မေ့ရပါတယ်’

‘သည့်ပြင်လည်း အညီအညွတ်ဆုံး အဖွဲ့အစည်းကို တင်ပြပါဆိုလျှင် အသျှင်ရဲ့ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်တဲ့ ရဟန်းအပေါင်းကို ညွှန်ရလိမ့်မယ်။ တစ်အိမ်ထောင်ကလေးတောင်မှ သည်လို ညီညွတ်ဖို့ မလွယ်ကူပါဘူး။ သည်အဖွဲ့မှာ အခြားအသိပညာရှင်တွေရဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေလို မလှမပမဟုတ်ဘူး။ ဘဝအမျိုးမျိုးက လာကြပေမဲ့ ဇာတိမာန်လည်း အကင်းဆုံးဖြစ်တယ်။ ဆိတ်ငြိမ်မှုဟာလည်း တပည့်တော်တို့ တရားခွင်ထက်တောင် သာပါသေးတယ်။ သည်လိုတွေကို မအောက်မေ့ဘဲ မနေနိုင်ပါဘူး အသျှင်’

‘နောက်ပြီးတော့လည်း ဝါဒငြင်းခုံသူ မှန်သမျှဟာ အသျှင်ထံကို ရောက်လျှင် ပျောက်ကုန်ကြပါတယ်။ အမှားလုပ်သူတိုင်းလည်း အသျှင်ထံမှာ ဖွင့်ဟဝန်ခံလိုကြတယ်။ အားလုံးအသိပညာရှင်တွေကလည်း အသျှင်ကို လေးစားကြတယ်။ တပည့်တော်လက်သမား ကုသိဒတ္တနဲ့ ပုရာဏတို့ကတောင် သူတို့ကို တပည့်တော်က တစ်သက်လုံး ကျွေးမွေးလာခဲ့ပေမဲ့ တပည့်တော်ကို ခြေပြုထားမှ အသျှင်ကို ခေါင်းပြုရာကျတယ်ဆိုလျှင် တပည့်တော်ကို ခြေပြုကြပါတယ်။ ဒါတွေကလည်း တပည့်တော်ကို မအောက်မေ့ဘဲ မနေနိုင်စေပါဘူး ဗုဒ္ဓအသျှင်။ ဗုဒ္ဓအသျှင်နဲ့ အသက်ရှစ်ဆယ်ရွယ်တူချင်း ဖြစ်ပေမဲ့ အသျှင်ကို တပည့်တော် ကြည်ညိုလေးစားလှပါတယ် အသျှင်’

‘သဘောတရားကို မြတ်နိုးတာဟာ ကောင်းတယ် မင်းကြီး’

D

၁၂၂။ ဥရုညမြို့၊ ကဏ္ဍကတ္ထလတော၌ ကောသလမင်းအား

ဘုရားဟောသောတရား

‘ကျန်းမာရဲ့လား မင်းကြီး၊ ဘာကိစ္စနဲ့ ဘယ်ကလာပါသလဲ’

‘ဥရုညမြို့မှာ ကိစ္စရှိလို့ပါ အသျှင်။ နှမငယ် သကုလာနဲ့ သောမာ တို့က အသျှင်ကို သတိရကြောင်း လျှောက်ထားခဲ့ပါလို့ မှာတဲ့အတွက် အသျှင် ထံကို ဝင်လာခဲ့တာပါ အသျှင်’

‘သူတို့ရော ကျန်းမာချမ်းသာ ရှိကြရဲ့လား မင်းကြီး’

‘ရှိပါတယ် အသျှင်။ ဒါနဲ့ တွေ့တုန်း လျှောက်ပါရစေအသျှင်။ အသိပြည့်စုံပြီးလို့ တာဝန်ယူနိုင်သူ မရှိကြောင်းကို အသျှင်မိန့်ကြားတယ်လို့ သိရပါတယ် မှန်ပါသလား အသျှင်’

‘ငါမပြောဘူး မင်းကြီး’

‘တပည့်တော်ကို ဝိဇ္ဇဇူပက ပြောပါတယ်။ သူလည်း သဉ္ဇယဆီက ကြားတယ်လို့ သိရတယ်။ သည်စကားနဲ့ ဆင်တူရိုးများကို ပြောဖူးခဲ့ပါသလား အသျှင်’

‘အချိန်မရွေး အားလုံးကိုသိသူလို့ ဝန်ခံနိုင်သူမရှိကြောင်း ငါအသိ ပေးဖူးတယ်’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်၊ နောက်တစ်ခု မေးပါရစေဦး၊ လူမျိုးတွေ အမျိုး မျိုးရှိပါတယ်။ တစ်မျိုးနဲ့တစ်မျိုး ထူးခြားတာ ရှိပါရဲ့လား’

‘ရှိတာပဲမင်းကြီး၊ ကိုယ့်အစဉ်အလာနဲ့ကိုယ် နေကြတာဟာ ထူးတာ ပေါ့’

‘သည်လောက် လက်တွေ့ကျတာကို မေးတာမဟုတ်ပါဘူး အသျှင်’

‘သည့်ပြင်ထူးတာ မရှိဘူး မင်းကြီး၊ ကောင်းတာကိုလုပ်လျှင် ဘယ်လူ မျိုးမဆို ကောင်းတာဖြစ်မှာ အတူပဲ မင်းကြီး။ မီးဆိုတာ ဘယ်ထင်းက

တောက်တောက် အတူတူပဲ မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ ဆင်ယဉ်နဲ့ဆင်ရိုင်း ပြောရ
သလို လက်တွေ့မှာ ယဉ်ကျေးမှုရှိသူ မရှိသူလို့ဘဲ ထူးခြားတယ်’

‘နောက်တစ်ခု လျှောက်ပါဦးမယ် အသျှင်။ နတ်ဗြဟ္မာရှိတယ်ဆိုတာ
မှန်ပါသလား’

‘ဘယ်နှယ်ကြောင့် သည်လိုမေးတာလဲ မင်းကြီး’

‘သူတို့ လူပြန်ဖြစ်သေးသလားဆိုတာ သိချင်လို့ပါ အသျှင်’

‘စိတ်ဆင်းရဲလျင် နတ်မဟုတ်တော့ဘူး မင်းကြီး’

‘နတ်ကိုလူက ကန့်ကွက်နိုင်ပါသလား အသျှင်’

‘ကန့်ကွက်ဖို့ထားလို့ နတ်ကိုလူက နတ်မှန်းတောင် မသိမြင်နိုင်ဘူး
မင်းကြီး’

‘ဝမ်းသာလှပါတယ် အသျှင်။ တပည့်တော် မေးခဲ့တာတွေ များပါပြီ။
ပြန်ဖို့ အခွင့်ပြုပါ’

D

၁၂၃။ မိမိလာပြည်၊ မဏ္ဍဒေဝ သရက်ခြံ၌ ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားအား

ဘုရားဟောသော တရား

‘အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လှပါပြီပဲ ပုဏ္ဏားကြီး’

‘အသက် တစ်ရာနှစ်ဆယ်ရှိပါပြီ အသျှင်ဂေါတမ’

‘အတတ်ပညာနဲ့ အသိပညာ စာပေတွေကိုတော့ မတွေ့ဘူးတာရှိ
မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ပုဏ္ဏားကြီး ဟုတ်ရဲ့လား’

‘မှန်ပါတယ် အသျှင်။ မသင်ကြား မလေ့လာဘူးတာ မရှိတော့ပါဘူး။
သည်ပညာတွေအရ အသျှင်တို့ရဲ့ ကျော်ဇောသတင်းကို နားထောင်နိုင်ခဲ့ပါ
တယ်။ဒါ့ကြောင့် အသျှင်တို့ထံ အခုလို ရောက်လာတာပါပဲ။ အသျှင်ခွင့်ပြု

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မယ်ဆိုလျှင် မေးချင်တာ တစ်ချို့ကို မေးလိုပါတယ်’

‘ပုဏ္ဏားကြီး မေးနိုင်ပါတယ်။ မငြိမ်းချမ်းတာကို သိပြီးလို့ မငြိမ်းချမ်းမှုရဲ့ အကြောင်းကို ပယ်နိုင်ခဲ့ပြီ။ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ်သွယ်ကို ထွင်းပြီး ငြိမ်းချမ်းမှုကို ငါ-ရနေခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့စပ်သမျှကို သင်-နားလည်ခွင့် ပေးနိုင်ပါလိမ့်မယ်’

‘အသျှင်၊ ငြိမ်းချမ်းသူရဟန်းနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ်ကို ဖော်ထုတ်သူ ဗုဒ္ဓဆိုတာ ဘယ်လိုအရည်အချင်းရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ’

‘ပုဏ္ဏားကြီး၊ ဘဝသမိုင်းကို ပိုင်းခြားသိမြင်တာ၊ ဘဝပုံဟန်ကို ဒါ-အကောင်း၊ဒါ-အဆိုးလို့ အမှန်ကျသိမြင်တာ၊ ဆင်းရဲမျိုးစေ့တွေ ကုန်ခမ်းတာ၊ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရဟန်းဖြစ်တယ်။ စိတ်သန့်စင်မှု၊ ဆင်းရဲကြောင်းကို ပယ်မှု၊ ဆင်းရဲမှ လွတ်မှုအတွက် လုံးဝမှန်ကန်တဲ့ အကျင့်အကြံကိုသိတာ။ သဘောတရားအားလုံးကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် ပေါက်မြောက်သိမြင်တာ၊ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဗုဒ္ဓဖြစ်တယ်’

‘အသျှင်၊ အကျွန်ုပ်အမြင်ဟာ လင်းပါပြီ။အသျှင်တို့ရဲ့ အသွေးတော်၊ အသားတော်နဲ့ အသိအမြင်၊ အဆိုအမိန့်တွေဟာ ချို့မြန်လွန်းလှပါတယ်။ သည်အဖြစ်ဟာ ထူးလွန်းလှပါတော့တယ်’

D

၁၂၄။ အင်္ဂုတ္တရတိုင်း၊ အင်္ဂုဇနပုဒ် အာပဏရွာမအနီး တောတွင်း
တစ်နေရာ၌ တပည့်သုံးရာနှင့်အတူ ရောက်လာသော သေလပုဏ္ဏားအား
ဘုရားဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ကျွန်ုပ်အမည်ဟာ သေလဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တဲ့အားလုံး
ဟာ တပည့်တွေဖြစ်ကြပါတယ်။ ယောဂီကေဏိယ တောကျောင်းကနေ အ

သျှင်သတင်းကို ကြားခဲ့ရပါတယ်။ အထူးပဲ စိတ်ဝင်စားလှပါတယ်။ ဒါကို မဖျောက်နိုင်တာကြောင့် အသျှင်ထံကို လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်အသျှင်’

‘သေလ၊ သင်ကြားခဲ့တဲ့သတင်းနဲ့ အတွေ့အမြင်လက္ခဏာ ညီမညီ သိလိုမှုက သင့်စိတ်မှာ စောလွန်းနေတယ်။ အခု-သင့်စိတ်မှာ ဘယ်လိုဖြစ် နေသလဲ ပုဏ္ဏား’

‘ကြားရတာနဲ့မခြားဘဲ တွေ့မြင်ရပါတယ် အသျှင်။ ယောက်ျားလူရည် ချွန်တို့ရဲ့ အမှတ်အသား သုံးဆယ်နှစ်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံလှပါတယ်။ ကိုယ်ရောင်ဝါ လည်း တောက်ပလှပါတယ်။ ရဟန်းအဖြစ်ထက် လူယန္တရားအသွင် ဖြစ်ဖို့က တောင် သင့်လျော်ပါသေးတယ်’

‘သေလ၊ အခုလည်း ငါဟာ သဘောတရား ယန္တရားကို မောင်းနေ တာပဲ’

‘သဘောတရားယန္တရားကို လက်ထောက်အဖြစ် မောင်းနှင်ပေးနိုင် သူ ရှိပါရဲ့လား’

‘သာရိပုတြာလည်း မောင်းနှင်နိုင်တယ် သေလ၊ ငါတို့အပေါ်မှာ ယုံမှားနေလို့ အကျိုးမများဘူး သေလ’

‘အမှန်တရားကို တင်ပြနိုင်သူက ရှားပါးလှပါတယ် အသျှင်။ ဒါ ကြောင့် အသျှင်ထံကနေပြီး မခွာလိုတော့ပါဘူး။ ရဟန်းအဖြစ် နေခွင့်ကို တပည့်တော်ကို ပေးပါ။ တပည့်တော် တပည့်များထဲက နေလိုသူရှိလျှင်လည်း ခွင့်ပေးပါအသျှင်’

D

၁၂၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အဿလာယနလူငယ်အား

ဘုရားဟောသောတရား

‘လူလေး-မင်းအသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ၊ ဘာသင်ပြီးပြီလဲ၊ ဘာ လုပ်လာသလဲ’

‘ဆယ့်ခြောက်နှစ်ပါ အသျှင်။ စာပေကဗျာ၊ ဘာသာဗေဒ၊ သမိုင်း၊ ဝေဒ နဲ့ အတွေးအခေါ် အဘိဓမ္မာပညာတွေကို သင်ပြီးပါပြီ။ နိုင်ငံခြားကလာတဲ့ ပုဏ္ဏားငါးရာတို့ရဲ့ကိုယ်စား အသျှင်ကို လာတွေ့ပါတယ်။ အကြောင်းကတော့ အမျိုးစင်ကြယ်မှုဆိုင်ရာ အဘိဓမ္မာပညာကို အသျှင်နဲ့ ဆွေးနွေးလိုပါတယ်’

‘မင်းမြင်တာကို တင်ပြနိုင်တယ် လူကလေး’

‘အသျှင်-ပုဏ္ဏားမျိုးဟာ မွန်မြတ်လှပါတယ်။ ဗြဟ္မဒံတွင်းက ဖွားတဲ့ သား ဖြစ်ပါတယ်။ ဗြဟ္မဒံအမွေကို ခံနိုင်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် အခြားအမျိုး တွေထက်မြတ်တယ်လို့ အဆိုပြုချင်ပါတယ်’

‘လူကလေး-ပုဏ္ဏားတွေဟာ လူကမွေးတဲ့ လူသား၊ လူနို့ချိုကိုစို့ပြီး ကြီး လာတဲ့လူတွေ မဟုတ်ဘူးလား။ ဘာလို့ ဗြဟ္မဒံသားလို့ ဆိုလိုတာလဲ။ အစ ဦးလူက ဗြဟ္မဒံသားလို့ မသိဘဲနဲ့ညွှန်တာ မကောင်းဘူး။ ဒါ့အတွက် အ ထောက်အထားလည်း မရှိဘူး။ ပုဏ္ဏားတွေဟာ သူများတွေလို ကြွေးတင်ပေမဲ့ ကျွန်မဖြစ်ဘူးလား။ မကောင်းတာလုပ်လည်း ကောင်းတာပဲလား။ ပုဏ္ဏား ဖြစ်မှ ဖြူစင်၊ ကြင်နာ၊ နူးညံ့မှုတွေနဲ့ နေခွင့်ရှိသလား’

‘ဆပ်ပြာတိုက်ပြီး ရေးချိုးတဲ့အခါ ပုဏ္ဏားမှပဲ သန့်ရှင်းတော့တာလား။ ပုဏ္ဏားညှိတဲ့မီးမှ ထမင်းဟင်းကျက်သလား။ အောက်မေ့ကြည့်စမ်း လူက လေး။ မြင်းနဲ့ မြည်းကမွေးလျှင် လားဖြစ်တယ်။ ပုဏ္ဏားသမီးနဲ့ ခတ္တိယသားက မွေးလျှင် ကပြားပဲ ဖြစ်တာမဟုတ်လား။ လောကမှာ ပုဏ္ဏားမို့၊ ဘာမို့ဆိုပြီး ပိုမမြတ်နိုင်ဘူး။ ပုဏ္ဏား ဖြစ်ပေမဲ့ အတတ်မရှိသေးလျှင် အလကား။ အတတ်

ကသာ မြတ်တယ်။ အတတ်ထက် အသိက သာပြီးမြတ်တယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘လူကလေး ပုဏ္ဏားတွေဟာ အလကား အထင်ကြီးနေတာပါ။ သူတို့ ဘိုးဘေးတွေတောင် ပုဏ္ဏားအမျိုးစစ်ဖို့ မလွယ်ဘူး။ စစ်လည်း ပိုတော့မမြတ် ဘူး’

D

၁၂၆။ ဗာရာဏသီ ခေမိယသရက်ခြံ၌ ယောဋ္ဌမုခပုဏ္ဏားအား

အသျှင်ဥဒေန ဟောသောတရား

‘အသျှင်၊ အခုခေတ်မှာ တရားစောင့်တဲ့ရဟန်း မရှိနိုင်ဘူးလို့ ထင်မြင်ပါတယ်။ ဒါကို အသျှင် မချေပလိုဘူးလား’

‘သင်-ကောင်းကောင်း ပြန်ဖြေမယ်ဆိုလျှင် ငါ-ပြောချင်တယ်’

‘ဖြေပါ့မယ် အသျှင်’

‘လောကမှာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးရှိတယ်။ ကိုယ်ဆင်းရဲအောင်၊ သူများဆင်းရဲအောင်၊ နှစ်ဦးသားဆင်းရဲအောင်၊ နှစ်ဦးသားမဆင်းရဲအောင် ကျင့်ကြံသူတွေဖြစ်တယ်။ သည်ထဲက ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို သင်ကြိုက်သလဲ’

‘ကိုယ်ရော သူတစ်ပါးကိုပါ နှစ်ဦးသားမဆင်းရဲအောင် ကျင့်ကြံသူကို ကြိုက်ပါတယ်’

‘အဲသည်ပုဂ္ဂိုလ်ကို စိန်နားကပ်ရှာသူ၊ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်နဲ့သာ စဉ်းစားသူ ဒါမှမဟုတ် ဗိုက်နဲ့သာစဉ်းစားသူတွေထဲမှာ တွေ့နိုင်ပါ့မလား’

‘မတွေ့နိုင်ပါဘူး အသျှင်’

‘ရိုးရိုးသားသားနဲ့ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ပြီး စားဝတ်နေရေး ဖြေရှင်းနေရတဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လူထဲမှာရော တွေ့နိုင်မလား ယောဋ္ဌမုခ’

‘မတွေ့နိုင်ပါဘူး အသျှင်’

‘မရိုးမသားနဲ့ ခိုး၊ ဆိုး၊ လုယက်ပြီး စားဝတ်နေရေး ဖြေရှင်းနေသူထဲမှာ
ရော တွေ့နိုင်မလား’

‘မတွေ့နိုင်ပါ အသျှင်’

‘စိတ်ကူးယဉ်မရှိဘဲ ငြိမ်းချမ်းအောင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထဲမှာရော တွေ့နိုင်ပါ
မလား’

‘သည်မှာပဲ တွေ့နိုင်ပါတယ် အသျှင်’

‘အဲဒါ ဗုဒ္ဓအဆုံးအမအောက်မှာရှိတဲ့ ရဟန်းတွေရဲ့ အနေပဲ ယောဋ္ဌ
မုခ။ ဒါကို တရားလို့မခေါ်လျှင် ဘာကိုတရားလို့ခေါ်မလဲ။ တရားစောင့်တယ်
ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာကို ခေါ်ချင်သလဲ’

‘တပည့်တော် အမြင်ရပါပြီ။ တပည့်တော်ဟာ အင်္ဂမင်းရဲ့ အရာရှိဖြစ်
လို့ ဆင်းရဲသူ မဟုတ်ပါ။ အသျှင်တို့အတွက် တပည့်တော် ကူညီခွင့်ပြုပါ
အသျှင်’

D

၁၂၇။ ကောသလတိုင်း၊ သြပါသာဒရွာ အင်ကြင်းတောနတ်ကွန်း၌

ရွာသားပုဏ္ဏားစင်္ကြံ အား ဘုရားဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-သည်လူကလေးဟာ ကာပဋိကလို့ ခေါ်ပါတယ်။ သူ့ကို
အသျှင်နဲ့ တွေ့စေချင်လွန်းလို့ လာခဲ့တာပါ အသျှင်။ အိမ်ရောက်နေတဲ့ ပုဏ္ဏား
ဧည့်သည်တွေက အသျှင်ထံကို မသွားစေချင်ကြဘူး။ သည်-မီးခဲဖြစ်တဲ့
လူကလေးက မေးမြန်းစရာရှိတာကို အခွင့်ပြုပါ အသျှင်’

‘ကဲ-ကာပဋိက မင်း-တင်ပြစရာရှိလျှင်၊ မေးချင်စရာရှိလျှင် တင်ပြနိုင်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တယ်။ မေးနိုင်တယ်’

‘အသျှင်၊ ပြာဟ္မဏစာပေကို ဘယ်လိုသဘောထားပါသလဲ’

‘ကာပဋိက၊ ဝေဒကျမ်းစာကို မှန်တယ်၊ ငါကိုယ်တိုင်သိတယ်လို့ ပြောနိုင်သူကို သင်တွေ့ဖူးရဲ့လား’

‘မတွေ့ဘူးပါ အသျှင်’

‘သည်လိုပြောနိုင်သူ ဘယ်တုန်းအခါက ရှိခဲ့ဖူးတယ်လို့ သင်ကြားဖူးသလဲ’

‘မကြားဘူးပါ အသျှင်’

‘ဝေဒကျမ်းစာတွေကို အဋ္ဌက၊ ဝါမက၊ ဝါသေဋ္ဌ စတဲ့ ယောဂီတွေဆီက ပုဏ္ဏားတွေ ရခဲ့ကြတယ်။ သည်-ယောဂီတွေရော ခုနကလို ပြောခဲ့ကြတယ်လို့ အထောက်အထား တွေ့ဖူးသလား’

‘မတွေ့ဘူးပါ အသျှင်’

‘သည်တော့ ပြာဟ္မဏစာပေဟာ ရှေ့ဆုံးလူကလည်း မမြင်၊ နောက်ဆုံးလူကလည်း မမြင်တဲ့ အကန်းတွဲကြီးနဲ့ တူမနေဘူးလား ကာပဋိက’

‘သည်လောက် ပစ္စလက်ခတ်တော့ မဖြစ်နိုင်တန်ရာပါဘူးလို့ ထင်ပါတယ် အသျှင်’

‘ကာပဋိက၊ ယုံစားတယ်၊ ကြိုက်တယ်၊ သံယောင်လိုက်တယ်၊ အတွေးခေါင်တယ်၊ အမြင်စိုက်တယ် ဒါတွေဟာ အဖြစ်မှန်နဲ့ အလှမ်းကွာလှတယ်။ ဒါတစ်ခုခု ရှိနေရုံနဲ့တော့ ဒါမှန်တယ်၊ လူတိုင်းသိတယ်လို့ မပြောနိုင်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့်လည်း ဝေဒကျမ်းမှန်တယ်၊ ငါသိတယ်လို့ ဝန်ခံနိုင်သူ မရှိတာပဲ’

‘အမြင်မှန်ရအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမှာပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘လူကလေး၊ အမုန်း၊ အကြိုက်နဲ့ အမိုက် မရှိဘူးလို့ ယုံကြည်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို အရေးထားပြီး လေးစားချဉ်းကပ်သင့်တယ်၊ လက်တွေ့ကျတဲ့ သဘော

တရားကို နာကြားရလျှင် လိုလိုလားလား၊ တက်တက်ကြွကြွ ဝေဖန်စိတ်ကူးမှု
ကို ရှေ့တန်းတင်သင့်တယ်။ ဒါ-အမြင်မှန်ရရေးပဲ’

‘ဘာတွေကိုကြည့်ပြီး အမုန်း၊အကြိုက်နဲ့ အမိုက် မရှိဘူးလို့ ယုံကြည်ရ
မှာလဲ အသျှင်’

‘ကာပဋိက၊ မိမိနဲ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို မဆင်းရဲအောင် နေနိုင်တာကို ကြည့်
ရမယ်’

‘ကျေးဇူးပါပဲ အသျှင်။ တပည့်တော်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ ရဟန်းတွေအပေါ်
မှာ ခေါင်းတုံးပြောင်တွေ ကောင်းစားနေတယ်လို့ အောက်မေ့မိခဲ့ပါတယ်
အသျှင်’

D

၁၂၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဧသုကာရီ ပုဏ္ဏားအား

ဘုရားဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-ပုဏ္ဏားတွေဟာ အုပ်ချုပ်ရေးသမား၊ အလုပ်သမား၊ လယ်
သမားတွေရဲ့ အပြုအစု ခံထိုက်သူတွေ ဖြစ်တယ်။ အုပ်ချုပ်ရေးသမားက
လယ်သမားတွေရဲ့ အပြုအစုကို ခံထိုက်တယ်။ လယ်သမားက အလုပ်သမား
တွေရဲ့ အပြုအစုကို ခံထိုက်တယ်။ အလုပ်သမားကတော့ အချင်းချင်းရဲ့
အပြုအစုကိုသာ ခံထိုက်တယ်။ သည်လို မြင်ပါတယ်။ မှန်ပါသလား အသျှင်’

‘သည်အမြင်ကို လူတိုင်းက လက်ခံနိုင်ကြပါမလား’

‘ခံနိုင်မယ် မဟုတ်ပါ အသျှင်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် မရောင်းနိုင်ဘူးပြောနေတဲ့ ဈေးသည်ကို အချိန်ခိုင်း
နေသလို ဖြစ်မှာပေါ့။ သည်အမြင်အတိုင်း ဘာလုပ်လို့ရမှာလဲ။ လူဟာ ဘယ်
အလွှာကို ပြုစုရမယ်လို့ ခိုင်မာတဲ့ စည်းမျဉ်းထားလို့ မရနိုင်ဘူး။ ကိုယ့်ထက်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မြင့်မြတ်သူလို့ ယူဆနေသူကိုသာ ပြုစုနိုင်တယ်’

‘မြင့်မြတ်သူဆိုတာ ဘယ်သူတွေလဲ အသျှင်’

‘ဘယ်သူဟာ မြင့်မြတ်တယ်လို့လည်း သံမဏိစည်းမျဉ်းထားလို့ မရနိုင်ဘူး။ မိဘတိုင်းမို့လည်း မမြင့်မြတ်၊ လှပတိုင်းလည်း မမြင့်မြတ်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိတိုင်းလည်း မမြင့်မြတ်၊ သူတို့ဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အန္တရာယ်ကောင်တွေ ဖြစ်နိုင်တယ်။ မိမိနဲ့ပတ်ဝန်းကျင်တို့ ငြိမ်းချမ်းရေး အရယူနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မြင့်မြတ်သူဖြစ်တယ်။ မှန်ကန်စွာ ရဲရင့်အောင် မြဲမြံအောင် စွန့်စွန့်စားစား ပြတ်ပြတ်သားသား ဖြစ်အောင်နေသူရဲ့ လမ်းညွှန်သူဟာ ငြိမ်းချမ်းရေး အရယူနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တယ်’

‘ဆက်လျှောက်ပါရစေ အသျှင်။ ပုဏ္ဏားဟာ ဝေဒစာပေ၊ အုပ်ချုပ်ရေးသမားက လက်နက်၊ လယ်သမားက လှည်းနွား ထွန်တယ်။ အလုပ်သမားက ပေါက်တူး၊ပဲကွပ်၊ သည်လို သူ့အလွှာနဲ့သူ့ဥစ္စာ မလေးစားလျင် ယုတ်ညံ့တယ်လို့ တပည့်တော် ထင်မြင်ယူဆပါတယ်။ ဘယ်လိုပါလဲ အသျှင်ဘုရား’

‘ဒါကိုရော သူတို့က လက်ခံနိုင်ကြသလား’

‘ခံကြမယ် မဟုတ်ပါ အသျှင်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် မဝယ်ချင်သူကို ဈေးမလျော့နိုင်ဘူးလို့ပြောတဲ့ ဈေးသည်လို ဖြစ်မှာပေါ့။ လူ့အလွှာဟာ အသွင်မျှကလေးပဲ ခေါ်ရရုံကလေးပဲ ထူးတယ်။ သူတို့ရဲ့ အရည်အချင်းဟာ ကိုယ်မျှဖြစ်တယ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းကို နှောင့်ယှက်မှသာ ယုတ်ညံ့တယ်။ သတ်၊ ခိုး၊ လိမ်တာတွေဟာ နှောင့်ယှက်တာပဲပေါ့’

D

၁၂၉။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ ဓနုဉ္ဇနီ ပုဏ္ဏား၏ နွားခြံအနီး တောအုပ်အတွင်း၌
ဓနုဉ္ဇနီ ပုဏ္ဏားအား သျှင်သာရိပုတြာဟောသောတရား

‘အသျှင်-သည်နွားနို့ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကလေးကို သုံးဆောင်ပါ
ဦး’

‘ဆွမ်းစားပြီးသွားပြီ ပုဏ္ဏားကြီး။ တော်လောက်ပါပြီ။ ဒါနဲ့ ပုဏ္ဏားကြီး
မမေ့မလျော့ နေထိုင်ရဲ့လား၊ နေနိုင်အောင် ကြိုးစားသင့်တယ်နော်’

‘မနေနိုင်ပါဘူး အသျှင်။ တပည့်တော်တို့မှာက အလုပ်များလှပါတယ်။
မိဘ၊သားသမီးနဲ့ အခြားအလုပ်သမားတွေကိုလည်း လုပ်ကျွေးရပါတယ်။
ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟ ဧည့်သည်တွေနဲ့ ရှေးကသေပြီးခဲ့တဲ့ သူတွေကိုလည်း
လုပ်ကျွေးရပါတယ်။ နတ်ကို နတ်အလျှောက်၊ မင်းကို မင်းအလျှောက်၊ လုပ်စ
ရာတွေက မအားနိုင်လောက်အောင်ကိုပါပဲ အသျှင်’

‘ပုဏ္ဏားကြီး-သည်မအားနိုင်အောင် လုပ်စရာတွေလိုပဲ မမေ့မလျော့ဖို့
သတိပေး နေတာပါ။ သည်လုပ်ငန်းတွေရဲ့ အတွင်းမှာပဲ တရားနဲ့မတရားရယ်
လို့ နှစ်မျိုးရှိနိုင်တယ်မို့လား။ သည်အထဲက တရားမှုရှိတဲ့လုပ်ငန်းဖြစ်အောင်
သတိထားရမယ်လို့ ဆိုလိုတာပါပဲ’

‘စဉ်းစားကြည့်စမ်း ပုဏ္ဏားကြီး၊ မိဘအတွက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ သားမယားအ
တွက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အခြားတစ်ခုအတွက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကိစ္စတစ်ခုကို မတရားလုပ်
တယ်ဆိုလျှင် သက်သာပါ့မလား။ သည်မသက်သာမှုကို မိဘ၊သားမယားနဲ့
အခြားတစ်ခုခုက သက်သာအောင် လုပ်ပေးနိုင်ပါ့မလား။ သည်မသက်သာမှု
ကို ငါလုပ်ချင်တာလုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ငါ့လာမဖြစ်နဲ့လို့ သင်က
ပြောလျှင်ရော သက်သာပါ့မလား’

‘မသက်သာနိုင်ပါ အသျှင်’

‘ပုဏ္ဏားကြီး-ဒါကြောင့်ပဲ အဲသည်လောကအပေါ်မှာ ဖြူဖြူစင်စင်၊ ကြင်
ကြင်နာနာ၊ နူးနူးညံ့ညံ့၊ ပြည့်ပြည့်ဝဝ နေဖို့ မမေ့မလျော့စေချင်ဘူး။ ဒါမှ
သက်သာမယ်’

D

၁၃၀။ ကုက္ကနာနိလရွာမအနီး တောအုပ်တစ်နေရာ၌ ဝါသေဋ္ဌနှင့်

ဘာရဒွါဇ ပုဏ္ဏားလူငယ်တို့အား ဘုရားဟောသောတရား

‘အသျှင် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဆုံးဖြတ်ပေးပါ။ ဘာရဒွါဇက မိဘအဆက်ခန့်စွာ
ဆက်အထိ အမျိုးသန့်လို့ သူပြာဟွဏ်ဖြစ်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ အကျင့်
သီလ ပြည့်စုံမှသာ ပြာဟွဏ်ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ တပည့်တော်က တင်ပြပါတယ်’

‘ဝါသေဋ္ဌ၊ သင့်ရဲ့ဆရာ ဘယ်သူတုန်း၊ ဘာရဒွါဇရဲ့ ဆရာကရော၊
သင်ရော ဘာသင်ဖူးသလဲ’

‘ကျွန်ုပ်ဆရာ ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားကြီးပါ။ ဘာရဒွါဇဆရာက တာ
ရုက္ခ ပုဏ္ဏားကြီးပါ။ တပည့်တော်တို့ ဝေဒစတဲ့ စာပေအားလုံး သင်ဖူးပါတယ်’

‘သူငယ်တို့-ပြာဟွဏ်ဆိုတာ လူတစ်မျိုးမဟုတ်ဘူး။ အခေါ်တစ်မျိုး
သာ ဖြစ်တယ်။ တစ်မျိုး၊ တစ်မျိုးစီ ကွဲတာတွေကို စဉ်းစားကြည့်ကြ။ မြက်ပင်၊
သစ်ပင်၊ ပိုးကောင်၊ နို့ကောင်၊ ကြွက်၊ ခွေး၊ မြွေ၊ ငါး၊ ငှက်၊ လူ ဒါတွေကသာ
တစ်မျိုးစီ ဖြစ်တယ်’

‘ပုဏ္ဏားတွေနဲ့ တခြားလူတွေမှာ တစ်မျိုးစီလို့ ပြောနိုင်အောင် ခြေ၊
လက်၊ နား၊ နှာ ဒါတွေကွဲပြားတာ ရှိသလား။ ပုဏ္ဏားဆိုတာ လူတစ်မျိုး မဟုတ်
ဘူး။ လူမျိုးအဆက်ဆက် စိတ်ကူးချက်တွေ ဖြစ်တယ်။ ပုဏ္ဏားဆိုတဲ့စကား
ဟာ သာယာသလိုရှိတဲ့စကား မဟုတ်လား။ အဓိပ္ပါယ်က မကောင်းမှုကင်းသူ
လို့ ရှိတဲ့စကား မဟုတ်လား။ သည်တော့ မိဘတွေက သူတို့ချစ်မဝတဲ့သား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကလေးတွေကို သည်စကားလုံး လှလှလေးတွေနဲ့ တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့် သည်စကားဟာ တင်စားချက်၊ စိတ်ကူးချက်သာ ဖြစ်တယ် သူငယ်တို့’

‘သူငယ်တို့-တကယ်တော့ သည် ပြာဟွဏပုဏ္ဏားဆိုတဲ့ အမည်ဟာ လုပ်ငန်းနာမည်သာ ဖြစ်တယ်။ မကောင်းမှုကင်းအောင်လုပ်သူရဲ့ နာမည်သာ ဖြစ်တယ်။ လယ်လုပ်သူ လယ်သမား၊ စစ်တိုက်သူ စစ်သားဆိုတဲ့ နာမည်တွေလိုပဲ ဖြစ်တယ်။ ဘဝဆိုတာလုပ်ငန်းပဲ မဟုတ်လား။ လုပ်ငန်းရှိလျှင် ဘဝရှိတယ်။ လုပ်ငန်းမရှိလျှင် ဘဝမရှိဘူး။ သည်တော့ မကောင်းမှုကင်းအောင်လုပ်သူသာ ပြာဟွဏဖြစ်တယ်’

D

၁၃၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ တောဒေယျပုဏ္ဏား၏သား သုဘသူငယ်အား ဘုရားဟောသော တရား

‘အသျှင်-ရဟန်းတွေဟာ လူလောက် ကောင်းမှုမပြုနိုင်ကြဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ လူလို မရှာဖွေနိုင်ကြလို့ ဖြစ်တယ်လို့ ပုဏ္ဏားတွေက ပြောကြပါတယ်။ ဘာလို့လဲ အသျှင်’

‘သည်လို ပုံသေပြောလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး လူကလေး’

‘ဘာလို့လဲ အသျှင်’

‘လယ်လုပ်သူဟာ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်လုပ်သူထက် အလုပ်လုပ်ရတာများတယ် မဟုတ်လား။ နှစ်ဦးစလုံးပဲ အားလုံးအဆင်ပြေတယ်ဆိုလျှင် ဘယ်သူကပိုပြီး အမြတ်ရမလဲ။ လယ်သမားက ပိုမြတ်မှာပေါ့ လူကလေး။ သည်လိုပါပဲ ပုံသေပြောလို့တော့ မရပါဘူး။ ငါမေးမယ်။ မင်းရဲ့စကားထဲက ကောင်းမှုဆိုတာ ဘယ်လိုဟာကိုခေါ်တာလဲ ရှင်းပါဦး ကလေး’

‘သူတို့မှာ ဒါတွေကို ကောင်းမှုလို့ ပြောနိုင်လောက်အောင် အထောက်

အထား ရှိသတဲ့လား သူငယ်’

‘မမှတ်ရဖူးပါဘူး အသျှင်’

‘သူတို့ကသာ ဒါကို မပြောနိုင်ပေမဲ့ ငါကတော့ ဝန်ခံပြောနိုင်တယ် ကလေး’

‘အသျှင်ရဲ့အဖြေကို သုဘဂတောက ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားကြီး ကြား လျင်တော့ ရယ်မှာပါပဲ’

‘အေး-သူ့မှာ ရယ်နိုင်တဲ့အခွင့် မရှိဘူး။ ငါ့ရဲ့စိတ်ကို သူမသိနိုင်ဘူး မဟုတ်လား ကလေး’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်’

‘သည်မယ်ကလေး၊ ပုဏ္ဏားတွေရဲ့ ငါးပါးသီလထဲမှာ ဘယ်ဟာအမြတ် ဆုံးလို့ အသိပေးသလဲ’

‘စွန့်ကြဲခြင်းပါ အသျှင်’

‘ဒါကို လူတွေလောက် မလုပ်နိုင်လို့၊ ရဟန်းတွေ လူလောက် ကောင်းမှု မလုပ်နိုင်ဘူး-လို့ ပြောတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အစွန့်ကြဲခံ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ စွန့်ကြဲ တာကို ရသလို ချမ်းသာတာရှိသလို မိမိထင်ထားတာအောက် နည်းပြီးညံ့ပြီး စိတ်ဆင်းရဲရတာလည်း ရှိမယ်မဟုတ်လား သူငယ်’

‘ရှိနိုင်ပါတယ် အသျှင်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် သတ္တဝါတွေ စိတ်ဆင်းရဲအောင် စွန့်ကြဲတာလား သူငယ်’

‘စောင့်ရှောက်တဲ့စိတ်ထားနဲ့ စွန့်ကြဲတာပါ အသျှင်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် စွန့်ကြဲတာနဲ့တခြားဖြစ်တဲ့ စောင့်ရှောက်တာဟာ လည်း ကောင်းမှုတစ်မျိုး ဖြစ်တယ်။ စောင့်ရှောက်တဲ့ကောင်းမှုက စွန့်ကြဲတဲ့ ကောင်းမှုထက် မြင့်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် စွန့်ကြဲတာဟာ ကောင်းမှုအကြီးဆိုတာ

မမှန်ဘူး။ ကောင်းမှုငါးမျိုးသာရှိတယ်လို့ ဆိုတာလည်း မမှန်ဘူး။ သဘော ပေါက်ရဲ့လား လူကလေး’

‘ပေါက်ပါတယ် အသျှင်’

‘သည်လိုဖြစ်တော့ လူတွေဟာ ရဟန်းတွေထက် ကောင်းမှုကို လုပ်နိုင် တယ် ဆိုတာဟာ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ စောင့်ရှောက်တာကို လူတွေထက် ရဟန်းတွေက ပိုလုပ်နိုင်တယ် မဟုတ်လား သူငယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်။ ရဟန်းတွေဟာ လူထက် ကောင်းမှုပိုလုပ်နိုင် ပါတယ်။ ဗြဟ္မာရဲ့မိတ်ဆွေတွေဖြစ်ပါတယ်။ တပည့်တော်ကို ဗြဟ္မာဖြစ်ဖို့ လမ်းညွှန်ပေးပါ အသျှင်’

‘ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် ဖြူဖြူစင်စင်၊ ကြင်ကြင်နာနာ၊ နူးနူးညံ့ညံ့၊ ပြည့် ပြည့်ဝဝ နေသင့်တယ် လူကလေး’

D

၁၃၂။ ကောသလတိုင်း၊ စဉ့်လိကပွရွာရှိ တောဒေယျသရက်ခြံ၌

သင်္ဂီရဝ လူငယ်အား ဘုရားဟောသောတရား

‘အသျှင်-အလယ်လမ်းစဉ်က ဘယ်သူမှဖော်မထုတ်တဲ့ အသျှင်ရဲ့ လမ်းစဉ် ဟုတ်ပါရဲ့လား’

‘ဟုတ်တယ် သင်္ဂီရဝ’

‘သည်လမ်းစဉ်ကို ဘယ်လိုရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့တာလဲ အသျှင်’

‘ငါဟာ လူဖြစ်စဉ်က လိုလေသေးမရှိအောင် ခံစားစရာတွေ ပြည့်စုံခဲ့ တယ်။ ဒါတွေ ခံစားခဲ့ရပေမဲ့ ဒါတွေဟာ တကယ်ကောင်းတာ မဟုတ်ပုံတွေ ကို ငါသိနေခဲ့တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ငါ ရဟန်းပြုခဲ့တယ်။ တောထဲမှာ ဘဝအမျိုး မျိုးနဲ့ ငါ ကြုံခဲ့ရတယ်။ သဘောမကျတိုင်း အလှည့်အပြောင်းအမျိုးမျိုး ငါ လုပ်ခဲ့တယ်။ အဆင်းရဲအများကြီး ခံခဲ့တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ငါ့ဘဝဟာ မိုးနဲ့မြေပမာ ခြားနားခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘဝဟာ ငြိမ်းချမ်းမှု မရှိခဲ့ဘူး။ ဆင်းရဲနဲ့ချမ်းသာ သည်နှစ်ခုလုံးကို တစ်ပြိုင်နက် ချဉ်းကပ်နေလျှင် ငြိမ်းချမ်းမှုမရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ ငါ သဘောပေါက်ခဲ့တယ်’

‘ဒါ့ကြောင့် ငါ့မှာ အတွေးအခေါ်တစ်ခု ဖြစ်လာတယ်။ သည်နှစ်မျိုးက လွတ်အောင် နေတဲ့နည်းဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းကြောင်း ဖြစ်ရမယ်။ ဒါကို လေ့လာမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ သည့်နောက်တော့ ငါဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပင်ပန်းအောင် မလုပ်တော့ဘူး။ အာရုံခံစားမှုတွေဆီကိုလည်း မကပ်တော့ဘူး။ ငါ့ကိုယ်ကို သက်သာအနေ ထားတယ်။ ငါ့စိတ်ကိုလည်း ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် အကြိုက်၊အမုန်းနဲ့ မတွေးခေါ်မိအောင် ပြုပြင်တယ်။ သည်တော့ မှန်ကန်တဲ့ ဘဝပုံဟန်ကိုလည်း အမှန်ကျ မြင်လာပြန်တယ်။ သည်တော့ ဘဝစိတ်ကူးယဉ်မှုအားလုံးဟာ ငါ့မှာ ကုန်ဆုံးသွားတယ်။ ငါ-သည်လို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ခဲ့တယ်’

‘ချီးကျူးပါတယ် အသျှင်။ အသျှင်ရဲ့ ဘဝပုံဟန် မြင်ချက်တွေထဲမှာ နတ်ရှိတယ်၊မရှိဘူး ပြဿနာကို ဘယ်လိုမြင်ပါသလဲ’

‘ရှိတဲ့နတ်ကို အကြောင်းအားလျော်စွာ ငါသိတယ် ကလေး’

‘အသျှင်ရဲ့အဖြေဟာ ဝေ့လည်နေပါတယ်။ တိုက်ရိုက်ဖြေပါ အသျှင်’

‘နတ်ရှိတယ်ဆိုတာနဲ့ အတူပဲပေါ့ကလေး’

‘နဂိုက သည်လိုဘာလို့မဖြေတာလဲ အသျှင်’

‘နတ်ရှိတယ်ဆိုတာ အမြင့်အမြတ်အားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ခံရတဲ့ အရာသာ ဖြစ်လို့ပဲ’

‘ဝမ်းသာလှပါတယ် အသျှင်’

(ဥစ္စေန သမ္ပတံ ခေါ် ဧတံ ဘာရဒွါဇ လောကသ္မိံ ယဒိဒံ အတ္ထိ ဒေဝါတိ)

D

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မဟာပေါဠက

အပြစ်စွဲသူ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အပြစ်အမှု

သုရားစာရား

ဒုတိယအစု၊ အပိုင်း(၃)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

**မဟာပေါဋ္ဌက
ဒုတိယအစု**

ဒုတိယအစု၊ အပိုင်း(၃)

၁၃၃။ သက္ကတိုင်း၊ ဒေဝဒဟရွာမ၌ ရဟန်းတို့အားဘုရားဟောသော
တရား

‘ရဟန်းတို့၊ နိဂန္ထတို့အယူကို မှတ်သားကြ-

‘ခံစားမှုအားလုံးဟာ ဆင်းရဲတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ခံစားမှုကိုကုန်ဖို့ ရှေးက
ကံဟောင်းတွေကို ဖြတ်ရမယ်။ ကံသစ်တွေကိုလည်း ပြုလုပ်မှုက ရပ်ရမယ်။
ဖြတ်နိုင်၊ ရပ်နိုင်ဖို့ ပဉ္စာတပ (အကျင့်ငါးမျိုးကိုလုပ်ရမယ်)’။ သူတို့အမြင်နဲ့
လုပ်ငန်းဟာ ဒါပဲဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့-ဒါကို သူ့ဆီမှာ ဆွေးနွေးခဲ့ရဖူးတယ်’

‘နိဂန္ထတို့-မိမိကိုယ်ကို ရှေးကဖြစ်ဖူးတယ်၊ အကောင်းအဆိုးတွေကို
ပြုခဲ့တယ်။ ဘာတွေက ဖြစ်ပြီးပြီ၊ ဘာတွေက ဘယ်လောက်ကျန်သေးတယ်၊
သည်ကျန်တာကို ဖြတ်ရဦးမယ်။ဒါတွေကို အထောက်အထားရှိရှိ သိသလား’
-လို့ ငါကမေးတော့ ‘သည်လိုတော့ မသိပါဘူး၊ ဗုဒ္ဓအသျှင်’-လို့ ဖြေကြတယ်။
‘ဒါကိုမသိဘဲ ပဉ္စာတပကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လုပ်မလဲ’-မေးတော့၊ ‘ကိစ္စမရှိဘူး။
ကျွန်ုပ်တို့ဆရာဟာ ဒါတွေအားလုံးကို သိပြီးဖြစ်ပါတယ်အသျှင်’-လို့ဖြေကြ
တယ်။

‘နိဂန္ထတို့-ယုံစားတာ၊ ကြိုက်တာ၊ သံယောင်လိုက်တာ၊ အတွေးခေါင်တာ၊
အမြင်စိုက်တာ၊ ဒါတွေဟာ အမှန်ဖြစ်ဖို့ ခဲယဉ်းလှတယ်။ စဉ်းစားကြည့်ကြ

နိဂန္ထတို့-ဆင်းရဲခံစားရတယ် ဆိုတာဟာ ပြင်းပြင်းထန်ထန်လုပ်ခြင်းနဲ့
ကင်းကောင်းတဲ့အရာ ဖြစ်နိုင်သလား ပဉ္စာတပဟာ ပြင်းထန်တဲ့လုပ်ငန်းဖြစ်

လို့ ဆင်းရဲကိုသာ ဖြစ်နိုင်ဖို့ရှိတယ်။ ဆင်းရဲကုန်ဖို့ မရှိနိုင်ဘူး’

‘ဆက်ပြီး စဉ်းစားကြ။ နိဂစ္ဆတို့- ပဉ္စာတပဟာ လက်တွေ့အကျိုးရှိမှာ ကို နောင်မှ အကျိုးရှိအောင်၊ ချမ်းသာအကျိုးရှိမှာကို ဆင်းရဲကျိုးရှိအောင်၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိမှာကိုလည်း ချမ်းသာကျိုးဖြစ်အောင် ကြောင့်ကြအားထုတ်လို့ ပြောင်းလဲစေနိုင်မလား’-လို့ နိဂစ္ဆတို့ကို ငါမေးတယ်။ ‘မရနိုင်ပါအသျှင်’-လို့ သူတို့ဖြေကြတယ်။

‘သည်လိုဆိုလျှင် သင်တို့က ပဉ္စာတပကို ပြုတဲ့အတွက် အပြစ်ရှိကြ တယ်။ အကျင့်ကပြင်းထန်လို့ ဆင်းရဲနေကြတဲ့အတွက် သင်တို့ဟာ သင်တို့ အယူအဆအရဆိုလျှင် ရှေးက မကောင်းမှုပြုကြလို့ သင်တို့ဟာ မကောင်းခံရ သူတွေ အမှန်ဖြစ်တယ်။ သည်လိုအပြစ်လည်း ရနေမယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဘုရား သခင်က ဆိုးရွားစွာအဖန်ဆင်းခံရသူ၊ အလိုအလျောက် ဆင်းရဲခံနေရသူ၊ ယုတ်ညံ့တဲ့အမျိုးဇာတ်ထူးရှိသူ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ညှင်းဆဲသူ သည်လိုအမျိုးမျိုး ရနေမယ်’-လို့ ငါပြောရတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ နိဂစ္ဆတွေရဲ့ အားထုတ်မှုဟာ အကျိုးမများဘူး။ အားထုတ် ခြင်း၊မထုတ်ခြင်းဟာ အကျိုးများခြင်း၊မများခြင်းနဲ့ အဆက်အသွယ်မရှိဘူး။ အားထုတ်မှုကောင်းတာဆိုလျှင် အားထုတ်သင့်တယ်။ လျော့လျော့နေမှ ကောင်းတာဆိုလျှင် လျော့လျော့နေသင့်တယ်’

‘ဥပမာဆိုလျှင် မိမိအထင်ကြီးနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို အခြား ယောက်ျားတွေနဲ့ တွဲနေတာမြင်ရလျှင် ဒုက္ခရောက်မှာ ဖြစ်တယ်။ အထင်ကြီး ပြီး ချစ်ခင်တာကိုလျော့ထားလျှင် ဒုက္ခမရောက်တော့ဘူး’

‘ရဟန်းတို့၊ ကောင်းတယ်ဆိုတာတွေဟာ သူ့အသက်မသတ်ခြင်းစတာ တွေနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပို၊အလို၊အမျက်မထားဘဲ နေခြင်းဖြစ်တဲ့ လက်ငင်း ချမ်းသာအောင် နေမှုမျိုးတွေ စိတ်ကူးယဉ်အားလုံး ကုန်ဆုံးခြင်းပဲဖြစ်တယ်။

ဒါတွေကို အားထုတ်မှရမယ်ဆိုလျင် အားထုတ်သင့်တယ်။ ပြည့်ပြည့်ဝဝနေမှ
ရမယ်ဆိုလျင် ပြည့်ဝစွာနေသင့်တယ်’

D

၁၃၄။ သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သက်သာမှုတရား

‘ရဟန်းတို့၊ ပညာရှင်အမည်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးတွေဟာ ကြံဆမှုအမျိုး
မျိုးတွေကို ပြုလုပ်ကြတယ်။ ‘သေပြီးနောက် ပြီးတာပဲ၊ သေပြီးနောက် ပြန်
ဖြစ်ဦးမှာပဲ’-ဆိုပြီး သည်လိုလည်း ကြံဆကြတယ်။ မမွေးခင်က ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။
မဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုတာကိုလည်း ကြံကြတယ်။ လက်ငင်းသက်သာမှု အမျိုးမျိုးကို
လည်း ကြံဆကြတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဒါတွေအားလုံးဟာ အမြင်မှားတွေချည်း ဖြစ်တယ်။ သေ
ပြီးနောက်နဲ့စပ်ပြီး ရှိသေးတယ်၊မရှိတော့ဘူး၊ ရှိ၊မရှိ မပြောနိုင်ဘူး။ ဘယ်အခါ
ရှိမယ်လည်း မပြောနိုင်ဘူး၊ မပြောနိုင်ဘူးလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ပြန်မှတ်မိလာ
နိုင်တယ်၊ မမှတ်မိလာနိုင်ဘူး။ ချမ်းသာတယ်၊ဆင်းရဲတယ် ပြောဆိုစကား
တွေကို ပြောဆိုကြတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ မမွေးခင် ရှေ့အဖို့နဲ့စပ်လို့လည်း ပြောစကားများစွာကို
ပြောဆိုကြတယ်။ ရှေးကရှိခဲ့တယ်၊မရှိခဲ့ဘူး၊ မှတ်မိတယ်၊မမှတ်မိဘူး၊ လုံးလုံး
မမှတ်မိတာတော့မဟုတ်ဘူး၊ ရှေးက ရုပ်လည်းရှိခဲ့တယ်၊မရှိခဲ့ဘူး၊ လုံးလုံးမရှိ
တာတော့ မဟုတ်ဘူး-စတဲ့ဟာတွေကို ပြောဆိုကြတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဆိုခဲ့ပြီးတဲ့ အယူအဆတွေကို စွန့်ပြီးနေကြတယ်။ သူတို့က
တော့ ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် နစ်မွန်းမနေအောင်၊ ထိပါးမနေအောင်၊ ထိုင်းမှိုင်း
မနေအောင်၊ ပျံ့လွင့်ပူပန်မနေရအောင်၊ မထွေးနိုင်၊မအံ့နိုင် ဖြစ်မနေအောင်

နေထိုင်ကြတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ရှေ့နောက်အဖြစ်နဲ့အဆက်ကို ယူဆနေကြသူတွေဟာ အယူအဆပဲဖြစ်ဖို့ ရှိတယ်။ ဘဝကပေါက်ဖွားတဲ့အသိ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး။ ယုံစားခြင်း၊ ကြိုက်ခြင်း၊ သံယောင်လိုက်ခြင်း၊ အတွေးခေါင်ခြင်း၊ အမြင်စိုက်ခြင်း ဒါတွေ အမျိုးမျိုးထဲက ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် အကန်းအထင်မျှသာ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လက်ငင်းသက်သာအောင်နေခြင်းမှာပဲ ဘဝသမိုင်းနဲ့ ဘဝ အမြင်နဲ့ နေခြင်းသာ ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဘဝစိတ်ကူးယဉ်မှုတွေ သူ့မှာ မကုန်ဆုံးနိုင်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် လက်ငင်းသက်သာအောင် နေထိုင်ဖို့ အထူးလုပ် ရတယ်။ လုပ်နိုင်မှု ပျက်ပြားတာနဲ့ သက်သာမှုလည်း ပျက်ပြားတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဒါတွေအားလုံးဟာ ဘဝအထွေထွေက ဖွားလာတဲ့ သဘောတရားတွေသာ ဖြစ်တယ်။ သည်အမြင်အားလုံးဟာ တကယ့်ဘဝအတွက် ငြိမ်းချမ်းရေး မပေးနိုင်ကြဘူး’

D

၁၃၅။ ပိသိနာရအရပ် ဗလိဟရဏနတ်ကွန်း၌ ရဟန်းတို့အား

ဘုရားဟောသော အကဲ့ရဲ့လွတ်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ အကဲ့ရဲ့မခံရအောင်နေကြ။ မိမိကိုယ်မ၊ သူများကိုချ သည် လိုလုပ်ခြင်းဟာ အကဲ့ရဲ့က မလွတ်နိုင်ကြဘူး’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ‘မိမိကိုမ၊ သူများကိုချ’-ဆိုတာ ဘယ်လိုပါလဲ’

‘ရဟန်းတို့၊ သင်တို့ဟာ ငါ့ဟောပြောချက်တွေကို ငါ့အတွက် ဟောနေတာ မဟုတ်၊ ရဟန်းများအတွက်ဖြစ်တယ်လို့ သင်တို့ယုံကြည်နေကြတယ်။ ယုံတဲ့အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးနေကြတယ်။ သည်နေရာမှာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး စကားလုံးအထူး၊ သဘောတရားအထူးတွေ ရှိလာနိုင်တယ်။ သည်အခါမှာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မိမိကိုယ် မပြီးတော့၊ သူများကို ချကြမယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ တကယ်လို့ မိမိကိုယ်မ၊ သူများကိုချဆိုတာ လုပ်ဖို့အကြောင်း မရှိဘူး။ အမှန်သဘောတရားမှာ ဧကန်မလွဲ ရှိရမှာဖြစ်တယ်။ စကားလုံးတူ ပြီးတော့ သဘောတရား အယူအဆကွဲပြားနေတယ်ဆိုလျှင် သည်-ကွဲတဲ့သ ဘောတရားကို ဘဝနဲ့မြင်ပြီး မှတ်ကျောက်တင်နိုင်ရမယ်။ သဘောတရား တူပြီး စကားလုံးသာ ကွဲတယ်ဆိုလျှင် စကားလုံးဆိုတာ အမှတ်အသားမျှပဲ ဖြစ်တယ်။ အရေးထားဖို့ မလိုဘူးလို့ နှစ်ဦးသဘောပေါက်နိုင်ရမယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လို တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး နားလည်မှုမယူနိုင်၊ မညှိနိုင်ဦး တော့ မိမိကမှန်ပြီး သူကမှားဦးတော့ မိမိကိုယ်မ၊ သူများကိုချ မလုပ်မိဖို့ သတိထားသင့်တယ်။ အမှားကိုတင်ပြတဲ့အခါ အရေးကြီးတာက နှစ်ဦးသား ကျေနပ်နိုင်ဖို့ ဖြစ်တယ်။ သူ-မကျေနပ်ဘဲ သူ့အပြစ်ကလွတ်အောင် လုပ်နိုင် လျင်လည်း သင့်တယ်။ မိမိအဆင်းရဲခံပြီး သူ့အပြစ်ကလွတ်အောင် လုပ်နိုင် လျင်လည်း သင့်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အပြစ်တင်ရာမှာ အပြစ်ချည်းဖိတင်နေတာ မဖြစ်သင့်။ သူ-မြင်လောက်တဲ့ အကြောင်းအကျိုးကို ညွှန်ပြတာမျိုးပဲ ဖြစ်သင့်တယ်။ သည်လိုဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓသိက အကဲ့ရဲ့လွတ်ပါ့မလား။ ဘဝငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အကြောင်းဖြစ်ပါ့မလား၊ ကောင်းတာဖြစ်ပါ့မလား စတာတွေနဲ့ နှစ်ဦးအမြဲ သတိရနေ နိုင်လောက်တဲ့ စကားတွေ ကိုသာ ရွေးချယ်ပြောသင့်တယ်။ ဒါ ဟာ မိမိကိုယ်မ၊ သူများကိုချ မလုပ်တာပဲ’

D

၁၃၆။ သက္ကတိုင်း၊ သာမဂါမရွာ၌ သျှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
တရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ပါဝါပြည်မှာ နိဂန္ထတွေ အကြီးအကဲသေလို့ ကွဲပြဲနေကုန်
ကြပြီလို့ ကြားမိပါတယ် အသျှင်။ အသျှင်မရှိတဲ့နောက်ပိုင်း အသျှင်လမ်းစဉ်
လည်း သည်လို ပြိုကွဲမှုနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရမှာလား ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ငါ့ဟောပြောချက်တွေကို မကျေနပ်သူတွေရှိတယ် ထင်လို့လား အာ
နန္ဒာ’

‘သည်လိုတော့ မဟုတ်ပါ။ ခေါင်းဆောင်မရှိတော့ ကိုယ်လုပ်ချင်တာ
လုပ်ကြမလားလို့ တွေးမိလို့ပါ အသျှင်’

‘ကိစ္စမရှိဘူး အာနန္ဒာ။ ခေါင်းဆောင်ဟာ အရေးကြီးဘူး။ လမ်းစဉ်
က အရေးကြီးတာ။ သည်လမ်းစဉ်မှာ သဘောတရားကွဲကြလျင်တော့ ကိုယ်
လုပ်ချင်တာ လုပ်ကြမှာပဲ။ လမ်းစဉ်သို့မဟုတ် သဘောတရားအမြင်၊ ဒါ
မတူဘူးဆို တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ငြင်းခုံကြမှာပဲ။ စွပ်စွဲကြမှာပဲ။ စည်းကမ်းဖျက်ခြင်း၊
စည်းကမ်းတွေ ပိုထားခြင်းတွေ လုပ်ကြမှာပဲ။

အာနန္ဒာ၊ သည်လို အကွဲအပြဲမျိုးတွေ ဖြစ်လာလျှင် လမ်းစဉ်နဲ့
ညှိယူတာ၊ အများဆန္ဒမဲ့ခွဲတာ၊ အများကို မြင်နိုင်လောက်အောင် နှိုးဆော်တာ၊
ပြုပြင်တာ၊ ဝန်ခံတာ၊ ခွင့်လွှတ်တာ သည်နည်းလမ်း(၇)မျိုးကို သင့်သလို
အသုံးပြုသွားသင့်တယ်’

‘အာနန္ဒာ၊ သည်လို အကွဲအပြဲတွေ မဖြစ်စေချင်ဘူးဆိုလျှင်တော့ ကြို
တင် စီစဉ်ချက်ကလေးတွေ လုပ်ထားသင့်တယ်။ လုပ်ရမှာတွေကတော့-

- (၁) ရဟန်းအချင်းချင်း ကိုယ်အမူအရာ ရိုးသားနိုင်အောင်၊
- (၂) ရဟန်းအချင်းချင်း နှုတ်အမူအရာ ရိုးသားနိုင်အောင်၊
- (၃) ရဟန်းအချင်းချင်း စိတ်အမူအရာ ရိုးသားနိုင်အောင်၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- (၄) ရသမျှကို အညီအမျှ ခွဲဝေသုံးဆောင်နိုင်အောင်၊
- (၅) အကျင့်သီလ မပျက်မယွင်းနဲ့ တစ်သင်းတည်းရှိနေအောင်၊
- (၆) လမ်းစဉ်သဘောတရားအမြင်ချင်း တူနေအောင်၊

ဒါတွေကို သိထားဖို့ လိုတယ်။ ဒါတွေကို အမြဲမပြတ်အောက်မေ့နေ
တယ်ဆိုလျှင် ဘယ်လိုမှ ကွဲပြဲလို့ မရနိုင်ဘူး အာနန္ဒာ’

D

၁၃၇။ ဝေသာလီ၊ မဟာဝုန်တော၌ သုနက္ခတ္တအား

ဘုရားဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်-ပင်ပန်းမှုကုန်ပြီ၊ အကျင့်ဆုံးပြီ၊ လုပ်စရာမရှိတော့ဆိုပြီး
လာလျှောက်ကြတဲ့ ရဟန်းတွေဟာ သူတို့လျှောက်တဲ့အတိုင်း မှန်ပါသလား’

‘သုနက္ခတ္တ၊ တစ်ချို့ကတော့ အမှန်ဖြစ်ပြီး တစ်ချို့ကတော့ အထင်နဲ့
လျှောက်ကြခြင်းသာ ဖြစ်တယ်’

‘ဘယ်လိုအထင်နဲ့ လျှောက်နိုင်ပါသလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သုနက္ခတ္တ၊ တွေ့ရ၊မြင်ရ၊ကြားရတာတွေကို လူတိုင်း မြတ်နိုးတတ်ကြ
တယ်။ဒါကိုသာ သိသူတွေဟာ ဒါကလွဲပြီး ဖွဲ့နဲ့ဆန်ကွဲ ထင်ကြတယ်။ သည်လူ
ထဲက လူတစ်ယောက်ဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးယုံကြည်ချက်နဲ့ ရဟန်းပြုလာတယ်။
သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မြင်ရ၊ကြားရတာတွေအပေါ်မှာ အကြိုက်၊အမုန်းနဲ့ တွေး
ခေါ်သုံးသပ်ခြင်း၊ နှစ်သိမ့်ချမ်းမြေ့ခြင်း၊ ပြည့်ဝသဘောကျခြင်းတွေနဲ့ နေနိုင်
အောင် ကျင့်သုံးတယ်။ ဒါ့ကြောင့် သူ့မှာ လက်ငင်းသက်သာမှုမျိုး ရရှိနေ
တယ်။ သည်ထက် အဆင့်မြင့်မြင့်လည်း နေထိုင်တယ်။ မြင်ရ၊ကြားရ၊ တွေ့ရ
တာတွေက အလွန်ပြည့်ဝ သဘောကျနေနိုင်တဲ့အထိ ဖြစ်လာတယ်’

‘သုနက္ခတ္တ၊ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လူတိုင်းထဲက အဖြစ်နဲ့စာလျင် သူ့အသိ

ဟာ မြင့်လွန်းတယ်။ ငြိမ်းချမ်းလွန်းမယ်။ ဒါ့ကြောင့်မို့ ဒါကို ပင်ပန်းကုန်ပြီ၊
ငြိမ်းချမ်းပြီလို့ထင်ပြီး ငါ့ဆီ လျှောက်ကြခြင်းဖြစ်တယ်’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ သူတို့ထင်သလို ငြိမ်းချမ်းကြပါသလား’

‘မငြိမ်းချမ်းဘူး။ ဒါကလေး ငြိမ်းတယ်ထင်ပြီး မေ့မေ့လျော့လျော့ နေ
လိုက်ကြလျှင် ကြိုက်လောက်တဲ့ မြင်စရာ၊ ကြားစရာ စတာတွေနဲ့တွေ့လျှင်၊
ထိလျှင် ကြိုက်သွားကြမှာပဲ။ ဒါဟာ လက်ငင်းသက်သာမှုသာ ဖြစ်တယ်။
သည်-လက်ငင်းသက်သာမှုကို အဆိပ်မြားထိတဲ့အနာကို စောင့်ကုသပြီး
စောင့်ရှောက်သလို စောင့်ရှောက်သင့်တယ်။ မစောင့်ရှောက်လျှင် ဒုက္ခရောက်
မှာဖြစ်တယ်။’

‘သုနက္ခတ္တ၊ လူတိုင်းဟာ သေဆေးနဲ့မြွေကို မထိလိုကြ။ သည်အတိုင်း
လက်ငင်းသက်သာပြီးသူဟာ ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်တဲ့ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊
ကိုယ်တွေကို ဆက်လက်စောင့်ရှောက်သွားလျှင် ထာဝရ ငြိမ်းချမ်းသွားမှာ
အမှန်ဖြစ်တယ်’

D

၁၃၈။ ကုရုတိုင်း၊ ကမ္မာသဓမ္မရွာ၌ ရဟန်းပရိသတ်အား

ဘုရားဟောသောတရား

‘ရဟန်းတို့၊ အစွဲနဲ့ တွေ့ရ၊ မြင်ရ၊ ကြားရသမျှတွေဟာ ချွတ်ချော်ပျောက်
ပျက်၊ မငြိမ်သက်တဲ့ အလကားအရာတွေသာ ဖြစ်ကြတယ်။ မျက်လှည့်သမား
ပြတဲ့ မျက်လှည့်ရုပ်နဲ့မခြား ရှိတယ်။ မျက်မှောက်၊ မျက်ကွယ် ဘယ်မှာပဲဖြစ်
ဖြစ်၊ မုန်းဖွယ်၊ ချစ်ဖွယ်နဲ့ မုန်းချစ်ဖွယ် အမှတ်အသိတွေဟာ ယစ်မှူးခြင်းမျှသာ
ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့- ဒါကိုရှုကြည့်ကြ။ ဒါကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ သဘောကျနိုင်တဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ငြိမ်သက်မှုကိုရရှိသူ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည့်ထက် တိုးတက်ရှုမြင်တဲ့အနေနဲ့ မြင်ရကြားရတွေ ထိရတဲ့ ရုပ်တွေအားလုံး မရှိရာကို ကြည့်ကြ။ ဒါကို ပြည့်ဝသဘောကျနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကွက်လပ်ရှုကြည့်နိုင်တဲ့သူ ဖြစ်တယ်။ သူဟာ ဒုတိယတန်းစား ငြိမ်သက်မှုကိုရရှိသူ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည့်ထက်တိုးတက်ပြီး မျက်မှောက်၊မျက်ကွယ် နှစ်သွယ် က ရုပ်တွေနဲ့၊ ရုပ်တွေရှိတယ်လို့ အသိအမှတ်တွေကို လွတ်မြောက်အောင် ရှုကြည့်သင့်တယ်။ ဒါကို ပြည့်ဝသဘောကျလျှင် တတိယတန်းစား ငြိမ်သက်မှုရသူ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ပြီးတော့ သည်အပေါ်မှာထပ်ပြီး ငြိမ်သက်တယ်လို့ သိနေမှု အမှတ်တွေ မရှိတဲ့အရာကို ရှုကြည့်သင့်တယ်။ ဒါကို သဘောကျလျှင် ဘာမှ မရှိတာကို စိတ်ထားနိုင်သူ ဖြစ်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် ငါနဲ့ ငါ့ကိုယ်ထည်ရယ်လို့ မရှိတော့ပါကလားလို့ ဆင်ခြင်မှုကို သဘောကျနိုင်လျှင်လည်း ဘာမှမရှိတာ တွေကို စိတ်ဝင်စားနိုင်သူလို့ ဆိုနိုင်တယ်။ ငါ့သာမဟုတ်၊ သူများတွေဆိုတာ လည်း တကယ်မရှိပါလားလို့ ဆင်ခြင်နိုင်လျှင်လည်း မရှိတာကို စိတ်ဝင်စား နိုင်သူ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဆိုခဲ့ပြီးတဲ့ အမှတ်အသားတွေအားလုံးကို မရှိခြင်းအဖြစ် ရှုကြည့်သင့်တယ်။ ဒါကို ပြည့်ပြည့်ဝဝသဘောကျလျှင် အငြိမ်သက်ဆုံးနဲ့ နေနိုင်သူ ဖြစ်တယ်။သူ့မှာ အမှတ်ရယ်လို့မရှိတော့ဘူးလို့ ဆိုရလောက်အောင် အသေးငယ်ဆုံးအမှတ်မျှသာ ရှိတော့ပေတယ်’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ သည်လို ပြည့်ပြည့်ဝဝ နေနိုင်တဲ့သူဟာ ဘာမှမလုပ်ရာ ရောက်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် သူဟာ လုံးဝငြိမ်းချမ်းသူ၊ အဆုံးတိုင် ငြိမ်းချမ်းသူ ဖြစ်ပါပြီလား’

‘သူ-နေနိုင်တာအပေါ်မှာ အထင်မကြီးလျှင် အဆုံးတိုင် ငြိမ်းချမ်းသူ ဖြစ်မယ်။ ဒါမှမဟုတ်လျှင် မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အာနန္ဒာ၊ ဆိုခဲ့ပြီးတာတွေ အားလုံး ဟာ လုပ်ယူထားရတဲ့ အသွင်တွေချည်း ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေကို ပုံမှန်အတိုင်းသိ လျှင် ငြိမ်းချမ်းတယ်။ မသိလျှင် အထင်ကြီးမယ်’

D

၁၃၉။ သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌ ဂဏကမောဂ္ဂလာန ပုဏ္ဏားအား

ဘုရားဟောသော တရား

‘အသျှင်၊ သည်ကျောင်းကြီးရဲ့ လှေကားထစ်တွေကို ပဌမထစ်၊ ဒုတိယထစ်၊ သည်လို သတ်မှတ်လို့ရသလို အသျှင်ရဲ့ ဟောပြောချက်ဖြစ်တဲ့ အလယ်လမ်းစဉ်ကရော ဒါ-ပဌမအဆင့်၊ ဒါ-ဒုတိယအဆင့်ဆိုပြီး သတ်မှတ်လို့ ရနိုင်ပါသလား’

‘ရနိုင်တယ် ပုဏ္ဏား။ မြင်းသမားကောင်းဟာ မြင်းရိုင်းကို ဘာကစပြီး သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးရမယ်ဆိုတာ သိသလို၊ ငါလည်းသိတယ်။ ငါ့ရဲ့အဆုံး အမမှာ ပဌမဆုံးလေ့ကျင့်ခန်းဟာ-

- (၁) ပြုမူပြောဆိုမှု ရိုးသားဖို့ဖြစ်တယ်။
- (၂) မြင်ရ၊ ကြားရ၊ တွေ့သိရတာတွေအပေါ် နိုးနိုးကြားကြား သတိထားဖို့ ဖြစ်တယ်။
- (၃) စားဝတ်နေရေး၊ နေထိုင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး ပစ္စည်းတွေကို ဝေဝေ ဖန်ဖန်နဲ့ အသိရှိရှိ သုံးစွဲဖို့ဖြစ်တယ်။
- (၄) အသက်မွေးမှုနဲ့စပ်ပြီး ကြိုးကြိုးစားစားနဲ့ ရိုးသားအောင်နေဖို့ ဖြစ်တယ်။

‘ပုဏ္ဏားကြီး၊ သည်လေ့ကျင့်ခန်းတွေကို ပြီးဆုံးအောင်မြင်တဲ့သူဟာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လက်ငင်းသက်သာမှုနဲ့ ပြည့်စုံလာတယ်။ သူ့မှာ ကြိုက်စရာ၊ မုန်းစရာတွေ၊
ထိုင်းမှိုင်းတာတွေ၊ ပျံ့လွင့်ပူပန်တာတွေ၊ စိတ်ထွေတာတွေ ဒါတွေ မဖြစ်ပေါ်
တော့ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် သက်သာတယ်’

‘ပုဏ္ဏားကြီး၊ သည်လိုသက်သာတော့ စိတ်ဟာ အားဝင်လာတယ်။ ဘဝ
သမိုင်းကို ပြတ်သားအောင် တွေးခေါ်လာနိုင်ခဲ့တယ်။ သည်တော့ ဘဝပုံဟန်
ကိုလည်း အမှန်ကျ ပုံဖော်လာနိုင်တယ်။ သည်တော့ ဘဝမှာ ဘာမှစိတ်ကူး
ယဉ်မှု မလုပ်နိုင်တော့ဘူး။ သည်ရဟန်းဟာ ဘယ်မှာလုံးဝမငြိမ်းချမ်းဘဲ
နေတော့မလဲ’

‘အသျှင်၊ အသျှင်လမ်းစဉ်ကို ကြားရတဲ့သူတိုင်း သည်လိုအောင်မြင်
ကြပါရဲ့လား’

‘တစ်ချို့ မအောင်မြင်ကြဘူး ပုဏ္ဏားကြီး’

‘သဘောတရားရေး ကောင်းတယ်။ လမ်းစဉ်လည်း ကောင်းပြီး ညွှန်
ကြားသူရှိလျက်နဲ့ ဘာကြောင့်မို့ အားလုံးမအောင်မြင်ဘဲ ရှိပါသလဲ အသျှင်’

‘ပုဏ္ဏား၊ ရာဇဂြိုဟ်သွားလိုတဲ့သူက သင့်ကို ဘယ်လမ်းကသွားရသလဲ
လို့ မေးလျှင် သင်-ညွှန်ပေးမယ် မဟုတ်လား။ သင်ညွှန်တဲ့အတိုင်း သဘော
မပေါက်လျှင် ဖြစ်စေ၊ မလိုက်နာလျှင် ဖြစ်စေ၊ သူ-ရာဇဂြိုဟ်ကို ရောက်ပါ
မလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်’

D

၁၄၀။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဂေါပကမောဂ္ဂလာန်အိမ် အလုပ်စခန်း၌
 ဂေါပကမောဂ္ဂလာန်နှင့် အလည်လာသူ ဝဿကာရတို့အား
 ရှင်အာနန္ဒာဟောသောတရား

‘အရှင်၊ ဗုဒ္ဓမရှိတဲ့နောက် ဘယ်သူ့ကို အကြီးအကဲမြှောက်ပြီး ဗုဒ္ဓအ
 ရာ ထားပါသလဲ’

‘ပုဏ္ဏားတို့၊ ဗုဒ္ဓနဲ့တူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မရှိဘူး။ ဘယ်သူ့ကိုမှ အကြီးအကဲမြှောက်
 ပြီး ဗုဒ္ဓအရာမထားဘူး’

‘အရှင်၊ ဗုဒ္ဓကရော ဘယ်သူ့ကို ငါ့ကိုယ်စား ထားရမယ်လို့ မမှာခဲ့ဘူး
 လား’

‘မမှာခဲ့ဘူး ပုဏ္ဏားတို့’

‘အရှင်၊ သည်လိုဆိုလျှင် ရဟန်းအများစုကရော ဗုဒ္ဓမရှိတဲ့နောက်
 ဘယ်ရဟန်းကို အကြီးအကဲမြှောက်ကြစို့လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာ ရှိပါသလား’

‘ပုဏ္ဏားတို့၊ သည်လိုလည်း မရှိဘူး’

‘အရှင်၊ သည်လိုဆိုတော့ အရှင်တို့မှာ ကိုးကွယ်ရာ မရှိတော့ဘူးပေါ့’

‘သည်လိုလည်းမဟုတ်ဘူး ပုဏ္ဏားတို့။ ဗုဒ္ဓဟာ အလယ်လမ်းစဉ်နဲ့
 သည်လမ်းစဉ်ကို ပဲ့မသွားစေနိုင်လောက်အောင် စည်းမျဉ်းတွေ ချထားခဲ့တာ
 ရှိတယ်။ ဒါတွေပဲ ငါတို့ဆရာဖြစ်တယ်။ နောက်ပြီး ငါတို့အပေါင်းအသင်းတွေ
 ထဲမှာ တည်တည်တံ့တံ့ နေထိုင်မှု၊ ဗဟုသုတ ရှိမှု၊ ရောင့်ရောင့်ရဲရဲ နေမှု၊
 လက်ငင်းသက်သာနေမှု၊ ပြည့်စုံမှုရဲ့ အခြေခံများရှိမှု၊ နားထောင်တတ်မှု၊
 လူကဲခတ်တတ်မှု၊ ဘဝသမိုင်းကို သိမှု၊ ဘဝပုံဟန်ကိုမြင်မှု၊ စိတ်ကူးယဉ်
 ကုန်မှု သည်ဆယ်မျိုးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့သူတွေ ရှိတယ်။ သူတို့ဟာ ငါတို့လေးစားရ
 သူတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ဟုတ်တယ် အရှင်။ သည်လိုဆိုလျှင် ဘယ်သူ့ကို အကြီးအကဲတင်ဖို့

ဆိုတဲ့ပြဿနာဟာ ပေါ်ဖို့မလိုနိုင်တော့ဘူးပေါ့။ ဆက်ပြီး လျှောက်ပါရစေ။
 ဗုဒ္ဓမရှိတဲ့နောက်မှာ ဝေဠုဝန်မှာ အန္တရာယ်ကင်းပါရဲ့လား။ ဈာန်ဝင်စားလို့
 ရော ကောင်းကြပါရဲ့လား အရှင်။ ကြိုးစားကြပါ အရှင်။ ရဟန်းများ ဈာန်ဝင်
 စားတာကို ဗုဒ္ဓကချီးမွမ်းတယ် မဟုတ်လား။ ဗုဒ္ဓမရှိတဲ့နောက်မှာလည်း ဗုဒ္ဓ
 ချီးမွမ်းတာကိုရဖို့ လိုပါတယ်’

‘ဝဿကာရ၊ ဗုဒ္ဓက ဈာန်တိုင်းကို ချီးမွမ်းတာမဟုတ်ဘူး။ ငြိမ်းချမ်း
 ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးအခြေခံဖြစ်တဲ့ ဈာန်ကိုသာ ချီးမွမ်းတာဖြစ်တယ်’

D

၁၄၁။ သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
 လပြည့်နေ့ကြီးတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ဖောက်ပြန်၊ မှတ်သား၊ ခံစား၊ တုံ့ပြန်နဲ့ အသိ ဒါတွေဟာ
 အစွဲခံရတဲ့ အစုအဝေးများသာဖြစ်တယ်။ ဒါတွေဟာ ဘာကြောင့်ဖြစ်ပါသလဲ’

‘ကြိုက်လို့ဖြစ်တယ် ရဟန်း’

‘ကြိုက်မှုကလည်း အစွဲခံရတဲ့ အစုအဝေးထဲကပဲ မဟုတ်လား’

‘ရဟန်း၊ ကြိုက်မှုဟာ အထင်ခံအစုအဝေးတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့
 အစွဲခံ အစုအဝေးနဲ့တော့ မကင်းဘူး’

‘အစွဲခံအစုအဝေးထဲက ထူးခြားတဲ့ ကြိုက်မှုရယ်လို့ ဖြစ်သင့်ပါသလား’

‘သင့်တယ် ရဟန်း။ နောက်တစ်ခါ သည်လို အစွဲခံအစုအဝေးတွေ
 ဖြစ်စေချင်သေးတယ်လို့ ကြံဆသူတွေ ရှိကြတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ’

‘အသျှင်၊ အစုအဝေးခန္ဓာဆိုတာ ဘာအတိုင်းအတာပါလဲ’

‘ရဟန်း၊ အတွင်း၊အပြင်၊ အနီး၊အဝေး၊ အချော၊အကြမ်း၊ အယုတ်၊အ
 မြတ်၊ ခု၊နောက်၊နောင်၊ သည်လိုနေရာ၊ အသွင်၊ အချိန်တွေနဲ့ အဝေဖန်ခံရတဲ့

အတိုင်းအတာဟာ ခန္ဓာဖြစ်တယ်’

‘အသျှင်၊ သည်အစုအဝေးငါးမျိုးကို သိစေခြင်းအကြောင်း အထောက်အပံ့က ဘာလဲ’

‘ရဟန်း၊ ဖောက်ပြန်တာကိုသိဖို့က အခံ၊ အလှုပ်၊ အဆွဲ၊ အပူး ဒါတွေပဲ ဖြစ်တယ်။ သိမှုကိုသိဖို့က နာမ်ရုပ်၊ ကျန်တာတွေကိုသိဖို့က အချိန်ဖြစ်တယ်’

‘အသျှင်၊ ထင်ရှားရှိတယ်ဆိုတဲ့ အမြင်မှားတာဆိုတာ ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလဲ’

‘ရဟန်း၊ သည်အစုအဝေးတွေဟာ ငါနဲ့ ငါဖြစ်အောင်လုပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဖြစ်လို့ မြင်တာဖြစ်တယ်’

‘သည်အစုအဝေးရဲ့ အကျိုးနဲ့အပြစ်က ဘာပါလဲ အသျှင်’

‘ဒါတွေမှီပြီး သဘောကျ ကျေနပ်ရတာက အကျိုး၊ ဒါတွေကို ဖြည့်ရတင်းရ၊ ပြုစုရတာက အပြစ်၊ ဒါတွေကို ခွဲခြားသိတာက လွတ်မြောက်တာပဲ ရဟန်း’

‘ဘယ်လိုမြင်မှ ငါ့ငါ့ကိုယ်ထည်လို့မြင်တာ ပျောက်ရမှာလည်း အသျှင်’

‘သည်အစုအဝေးတွေရဲ့ တစ်ခုကိုတစ်ခု ထောက်ဆမှု လည်ပတ်နေတဲ့ သဘောကို ‘ဖြစ်တယ်’-လို့ ပြောရသိရတယ်။ ဒါတွေဟာ ငါနဲ့ ငါ့ကိုယ်ထည် မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ဝေဖန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အထင်ပျောက်မယ်။ ဒါပေမဲ့ သည်အစုအဝေးတွေဟာ အားပြိုင်မှုယန္တရားရဲ့အသွင် ဖြစ်တယ်လို့၊ ငါ မရှိဘူးဆိုလျှင် ကောင်း၊မကောင်း ပြုလုပ်မှုကံတွေကို ဘယ်အစုအဝေးက တာဝန်ယူမလဲလို့ မေးချင်တတ်တယ်။ ဒါ-ငါတို့လမ်းစဉ်ကို ကျော်ရမ်းပြီး တွေးတာဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်အစုအဝေးတွေဟာ နိစ္စ၊ သုခ၊ အတ္တတွေဖြစ်လေဟန် ပြောင်းပြန်မြင်နေကြတယ်။ တကယ်ကတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကိုသိပြီး ငြိမ်းချမ်းနိုင်အောင် ဒုက္ခမျိုးပြုတ်အောင် ဝေဖန်ကြရမယ်’

D

၁၄၂။ သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
လပြည့်နေ့ငယ်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ လူညံ့လူဖျင်းတွေဟာ လူတော်လူကောင်းတွေကို သိမြင်ဖို့
အကြောင်းမဲ့တယ်။ လူညံ့လူဖျင်းဖြစ်ဖို့ အကြောင်းတွေနဲ့သာ ပြည့်စုံနေတာကို
တွေ့နိုင်တယ်။ ဘဝတူ အညံ့အဖျင်းတို့ကိုသာ ပေါင်းဖော်နေတယ်။ အကြံ
အစည်၊ အတိုင်အပင်၊ အပြောအဆို၊ အပြုအမူ၊ အယူအဆ ဒါတွေမှာလည်း
ညံ့ဖျင်းတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လူညံ့လူဖျင်းတွေဟာ လေးနက်မှုလည်းမရှိ၊ အရှက် အ
ကြောက်လည်း မရှိ၊ ဗဟုသုတလည်း နည်းပါး၊ ပျင်းရိပေါ့ဆ၊ အဝေအဖန်မရှိ
ဒါတွေနဲ့ ပြည့်စုံနေတယ်။

ပြီးတော့ သည်လိုပြည့်စုံသူကိုမှ အထင်ကြီးကြတယ်။ မိမိနဲ့ ပတ်ဝန်း
ကျင်ကို ဆင်းရဲစရာအဖြစ် ကြံဆကြတယ်။ ကျန်တာတွေကို လုပ်တယ်။
လုပ်တဲ့အတိုင်း တိုင်ပင်တယ်။ လိမ်တယ်၊ ဆဲတယ်၊ ကုန်းတိုက်တယ်၊ အဖျင်း
ပြောတယ်။ သတ်တယ်၊ ခိုးတယ်၊ အာရုံကျူးတယ်။ ဘာလုပ်လုပ် ဘာမှမဖြစ်
လို့ ငြင်းတယ်၊ မတော်တဆ လုပ်တာတွေပဲလို့ ငြင်းတယ်။ ကောင်းတဲ့ အမှု
အရာတွေရဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို မသိဘူး’

‘ရဟန်းတို့၊ လူတော်လူကောင်းတွေဟာ ဘဝတူလူတွေရော လူညံ့တွေ
ကိုပါ သိတဲ့သူဟာ-

- (၁) လေးနက်မှုရှိရှိနဲ့ အရှက်အကြောက်လည်းရှိပြီး ဗဟုသုတလည်း
များတယ်၊ တက်ကြွနိုးကြား၊ ဝေဖန်မှုနဲ့လည်း ပြည့်စုံတယ်။
- (၂) သည်လိုပြည့်စုံသူကိုလည်း ပေါင်းဖော်တယ်။
- (၃) မိမိနဲ့ပတ်ဝန်းကျင် ငြိမ်းချမ်းဖို့ တွေးခေါ်တယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- (၄) သည်အတိုင်း တိုင်ပင်တယ်။
- (၅) မလိမ်၊ မဆဲ၊ ကုန်းမတိုက်၊ အဖျင်းမပြောဘူး။
- (၆) မခိုး၊ မသတ်၊ အာရုံမကျူးဘူး။
- (၇) လုပ်သမျှဖြစ်မှာပဲလို့ ခံယူတယ်။ လုပ်တာကို လုပ်တယ်လို့ လက်ခံတယ်။ လုပ်တာဟာ အကြောင်းရှိလို့ လုပ်တာလို့ သဘောထားတယ်။
- (၈) ကောင်းတဲ့အမှုအရာတွေရဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်ကိုလည်း သိတယ်။
‘ရဟန်းတို့- လူညံ့နဲ့ လူတော်ကို သည်အတိုင်း ခွဲခြားကြ’

D

၁၄၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သာရိပုတြာတရား

‘ရဟန်းတို့၊ သာရိပုတြာကို လေးစားကြ။ သူဟာ ထူးချွန်တဲ့အသိပညာ ရှင်တစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ ငါတို့ ဖော်ထုတ်ခဲ့တဲ့ အလယ်လမ်းစဉ်ကို သီတင်းနှစ်ပတ်ကြာအောင် ဝေဖန်သုံးသပ်ပြီး အဆုံးသတ်ခဲ့တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ မြင်ရကြားရတွေရသမျှ ချစ်စရာ၊ မုန်းစရာတွေကို မချစ်၊ မမုန်းဘဲ တွေးခေါ်သုံးသပ်ခဲ့တယ်။ နှစ်သိမ့်ချမ်းမြေ့မှုနဲ့ နေခဲ့တယ်။ သည်-ပဌမဆုံး စိတ်ဝင်စားမှုထဲမှာ တွေးခေါ်တာ၊ သုံးသပ်တာ၊ သိတာ၊ လိုလားတာ၊ ဆုံးဖြတ်တာ၊ တက်ကြွနိုးကြားပြည့်ဝတာ၊ စိတ်ကူးတာ-ဒါတွေကို သူဟာ ပြတ်သားစွာသိတယ်။ ဒါတွေဟာ ရှေးကရှိပြီးသားတွေလည်းမဟုတ်၊ ဖြစ်ပြီးလည်း မရှိ၊ သည်လိုသိပြီး ဒါတွေကို မချစ်မမုန်းဘဲ နေတယ်။ ဒါ့ထက် ပိုကဲသိစရာတွေ ရှိသေးတယ်ဆိုပြီး သဘောပေါက်တယ်။’

‘ရဟန်းတို့၊ တွေးခေါ်သုံးသပ်မှုကိုလွှတ်ပြီး ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း စိတ်ဝင်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

စားခြင်း၊ သိမြင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းတွေကိုလည်း ပြတယ်။ နှစ်သိမ့်ခြင်းကိုလွှတ်ပြီး သဘောကျပြည့်ဝခြင်းတွေနဲ့ လေးခုမြောက် စိတ်ဝင်စားမှုနဲ့လည်း နေခဲ့တယ်။ ဒါကိုလည်း ရှေးကအတိုင်း သိမြင်ခြင်း၊ သဘောပေါက်ခြင်းတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သူဟာ လဟာပြင်ကိုသိမှတ်ခြင်း၊ သည်-သိမှတ်မှုကို သိမှတ်ခြင်း၊ သည်-အမှတ်တွေဖြုတ်ပြီးတာကို သိမှတ်ခြင်း၊ အမှတ်မရှိဘဲ နေခြင်း၊ ဒါတွေနဲ့ ပြည့်ဝသဘောကျမှုကို စိတ်ဝင်စားနေခဲ့တယ်။ ဒါတွေကိုလည်း လုပ်မှဖြစ်တာတွေပဲ၊ ရှေ့ကရော နောက်မှာပါ မရှိဘူး-လို့သိပြီး သည်ထက် လွန်မြောက်တာ ရှိသေးတယ်လို့လည်း သိခဲ့တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သူဟာ ခံစားမှု၊ မှတ်သားမှုတွေ မဖြစ်အောင်နေခဲ့တယ်။ သူဟာ သည်ကထတဲ့အခါ စိတ်ကူးယဉ်မှုတွေ ကုန်ဆုံးနေပြီ’

‘ရဟန်းတို့၊ လေ့လာစရာတွေကို လေ့လာပြီးလို့ ကမ်းတစ်ဘက်ရောက်သူကို ပြပါဆိုလျှင် သာရိပုတြာကို ပြနိုင်တယ်။ သူဟာ ငါတို့ အသည်းနှလုံး၊ ငါတို့မျက်နှာ၊ ငါတို့သဘောတရားဖြစ်တယ်။ ငါတို့ရဲ့အမွေဟာ သူဖြစ်တယ်။ ငါတို့နှိုးထားတဲ့ ယန္တရားကို သူ ဆက်လက်မောင်းလိမ့်မယ် ရဟန်းတို့’

D

၁၄၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အမေးခြောက်ထွေတရား

‘ရဟန်းတို့၊ တစ်ဦးဦးက ဆင်းရဲမျိုးပြုတ်ပြီး ဘာမှလုပ်စရာမရှိပြီ သည် လိုပြောလာလျှင် ဒါကို ငြင်းဆန်ခြင်း၊လက်ခံခြင်း မလုပ်သေးဘဲ သူ့ကို ပြန် လှန်ဆွေးနွေးလျှင် ကောင်းတယ်။ ပဌမ မေးခွန်းတစ်ခု မေးသင့်တယ်-

‘ငါ့ရှင်-ဘုကြောင့် သည်လိုပြောနိုင်တာလဲ? ငါ့ရှင်တို့- မြင်ရကြားရ၊ တွေ့ရတာတွေအပေါ် အကြိုက်၊အမုန်းမရှိဘဲ နေနိုင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ပြော နိုင်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်အဖြေဟာ သင့်လျော်တယ်။ နောက်တစ်ခု ဆက်မေး သင့်တယ်-

‘ငါ့ရှင်-အထင်ခံဖြစ်တဲ့၊ အစွဲဖြစ်တဲ့ သိမှတ်၊ခံစား၊ဖောက်ပြား၊တုံ့ပြန် သည်အစုအဝေးငါးခုကို ဘယ်လိုမြင်သလဲ?’ ငါ့ရှင်တို့-သည်အစုအဝေးဟာ အားရှိတာတွေ မဟုတ်ဘူး။ပျက်စီးမှုတွေဖြစ်တယ်။လုံးဝ အားမထားလောက် ဘူး၊ သည်လိုမြင်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဒါလည်း သင့်မြတ်တယ်။နောက်ထပ် ဆက်မေးသင့်တယ်-

‘ငါ့ရှင်-အခံ၊အဆွဲ၊ အပူ၊အလှုပ်၊ အပေါက် သည်သဘောတွေကို ဓာတ်ရင်းလို့ ဗုဒ္ဓက ဟောပြောခဲ့တယ်။ ဒါတွေကိုရော ဘယ်လိုမြင်သလဲ? ငါ့ရှင်တို့-ဒါတွေဟာ အတည်ရှိတာတွေ မဟုတ်။ ဒါတွေကိုမှီတဲ့ သဘောတွေ ဟာလည်း အတည်မရှိ။ ဒါ့ကြောင့် ဒါတွေဟာ ဘာမှအထင်ကြီးစရာ မရှိ ဘူးလို့ မြင်တယ်’

‘ငါ့ရှင်-အဆင်းနဲ့မျက်စေ့တိုက်လို့ ပေါ်တာတွေအပေါ်မှာ ဘယ်လို မြင်သလဲ? ငါ့ရှင်တို့-ဒါတွေဟာ ကြိုက်စရာမရှိဘူးလို့ မြင်တယ်’

‘ငါ့ရှင်-ဘယ်လိုကြောင့် ငါ၊ ငါ့ကိုယ်ထည်လို့ အထင်ထပ်မှု မဖြစ်တာ

လဲ? ငါ့ရှင်တို့- အလယ်လမ်းစဉ်ကို ရောက်စေနိုင်တဲ့ စည်းမျဉ်းတွေကို ငါ-
လိုက်နာနေထိုင်တာကြောင့်ပဲ’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်အဖြေတွေဟာ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ဖြစ်တယ်။ သည်လို
ဖြေသူကို ဆင်းရဲပြုတ်ပြီလို့ ပြောနိုင်သူဖြစ်တယ်။ သင်တို့အတွက် အဖော်
ကောင်းဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လူကောင်းတွေသာလျှင် ထာဝရငြိမ်းချမ်းရေးကို ရနိုင်
တယ်။ ဒါ့ကြောင့် လူကောင်းဖြစ်အောင် ကျင့်သုံးကြ’

D

၁၄၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

လူကောင်းတရား

‘ရဟန်းတို့၊ လူညံ့နဲ့လူကောင်းကို ခွဲခြားပြီး သိမြင်အောင် ကြိုးစားကြ’

‘ရဟန်းတို့၊ အထက်တန်းကျတဲ့ ဆွေမျိုးထဲက မွေးဖွားလို့လည်းပဲ လူ
ကောင်းမဖြစ်နိုင်ဘူး။ ပစ္စည်းဥစ္စာပေါများ၊ အသုံးအဆောင်၊ အခြွေအရံ၊
လာဘ်လာဘ၊ အတတ်ပညာ၊ အကျင့်အကြံ၊ ဒါတွေနဲ့ ပြည့်စုံလို့လည်းပဲ
လူကောင်းဖြစ်တယ်-လို့ ဆိုခွင့်မရှိသေးဘူး။ အဟောအပြောကောင်း၊ အနေ
အထိုင်ခြံခြံ၊ လက်ငင်းသက်သာအောင် နေထိုင်နိုင်၊ ဒါတွေရှိရုံနဲ့လည်း
လူကောင်းသူကောင်း ဖြစ်ပြီ-လို့ ဆိုခွင့်မရသေးဘူး’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သည်ပြည့်စုံမှုတွေကို အထင်ကြီးနေ
မယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ကို ထိပ်တန်းတင်နေမယ်၊ ရဟန်းတွေကို ခွဲခြမ်း၊ ခွဲခြမ်းလုပ်
နေမယ်ဆိုလျှင် လုပ်နိုင်တဲ့အခွင့်အရေးလည်း ရှိတယ်။ သည်လိုလုပ်လျှင်
သူဟာ လူညံ့သာ ဖြစ်မယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အမျိုးအထက်တန်းကျခြင်း စတာတွေဟာ အချစ်၊ အမုန်းနဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အမိုက်ကို ကုန်အောင် မလုပ်နိုင်၊ အောက်တန်းကျတဲ့အမျိုးက ပေါက်ဖွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း ဘဝကပေါက်ဖွားတဲ့ လမ်းစဉ်ကို ကောင်းမွန်ဖြောင့်မတ် သိမြင်အောင် ရှိကျိုးလိုက်နာလျင် လူကောင်းဖြစ်နိုင်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လူကောင်းတွေသာလျှင် ထာဝရငြိမ်းချမ်းရေးကို ရနိုင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် လူကောင်းဖြစ်အောင် ကျင့်သုံးကြ’

D

၁၄၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

မိဝဲထိုက်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ မိဝဲထိုက်သလား၊ မမိဝဲထိုက်သလားဆိုတာကို ခွဲခြားသိကြ’

‘ဘာကို ခွဲခြားသိရမှာပါလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်အမူအရာ၊ နှလုံးသားအမူအရာတွေမှာ မမိဝဲထိုက်၊ မိဝဲထိုက် ခွဲခြားကြ။ သိမှု၊ မှတ်မှု၊ ခံယူမှုအပြင် ကိုယ်အဖြစ်ရ နေပုံကိုလည်း ခွဲခြားကြရမယ်’

‘ပြောပါ၊ အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့၊ သတ်၊ ခိုး၊ အာရုံကျူးခြင်းတွေဟာ မမိဝဲထိုက်တဲ့ ကိုယ်အမူအရာ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လိမ်ခြင်း၊ ဆဲခြင်း၊ ကုန်းတိုက်ခြင်း၊ အဖျင်းပြောခြင်း နှုတ်အမူအရာတွေ။ အချောင်စိတ်ထား၊ အဖျက်စိတ်ထား၊ နှလုံးအမူအရာတွေဟာ မမိဝဲထိုက်တဲ့ နှုတ်၊ နှလုံး အမူအရာတွေ ဖြစ်တယ်။ သည်ဟာရဲ့ ပြောင်းပြန်ကို မိဝဲထိုက်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အချောင်ရလို့မူ၊ အဖျက်ပြုလို့မူ၊ အသိအမြင်နဲ့ အမှတ်မှားတွေဟာ မမိဝဲထိုက်တဲ့တရားတွေ ဖြစ်တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့၊ ပြုလုပ်မှု၊ ပြုလုပ်မှုရဲ့အကြောင်းနဲ့ ပြုလုပ်မှုရဲ့အကျိုးတွေကို
ငြင်းဆိုတဲ့ အယူအဆ အမြင်တရားဟာ မမှီဝဲထိုက်တဲ့တရားတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေထိုင်ရတဲ့ မိမိအဖြစ်ဟာ မမှီဝဲထိုက်တဲ့
ကိုယ့်အဖြစ် ဖြစ်တယ်။ ဆင်းရဲကြောင်းကလွတ်တဲ့ နေထိုင်မှုမျိုးဟာ မှီဝဲထိုက်
တဲ့ ကိုယ့်အဖြစ် ဖြစ်တယ်။’

‘ရဟန်းတို့၊ မြင်ကြားတွေ့သိ ရတာတွေကိုလည်း မှီဝဲထိုက်၊မမှီဝဲထိုက်
ခွဲခြားရမယ်။ စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေး ပစ္စည်းတွေကိုလည်း ခွဲခြားရမယ်။
ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်လျှင် မမှီဝဲထိုက်၊ ငြိမ်းချမ်းကြောင်းဖြစ်လျှင် မှီဝဲထိုက်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်ဆိုလိုချက်တွေ သဘောပေါက်ကြလျှင် ငြိမ်းချမ်းရေး
ရဖို့ သေချာတယ်’

‘မှန်လှပါ အသျှင်ဘုရား’

D

၁၄၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဓာတ်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ ဆင်ခြင်နေထိုင်တတ်သူဖြစ်အောင် နေထိုင်ကြ။ စိုးရိမ်ရ၊
ငိုကြွေးရ၊ ဆင်းရဲရတာ မှန်သမျှဟာ မသိခြင်းကြောင့် ဖြစ်တယ်။ အသိရှိလျှင်
ငြိမ်းချမ်းမှာ ဖြစ်တယ်။ မသိခြင်းဟာ သေးငယ်နေဦး အမှိုက်ကစ ပြဿဒ်မီး
လောင် ဖြစ်တတ်တယ်’

‘ဘာကို ဆင်ခြင်ဝေဖန်ပြီး သိရမှာလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဓာတ်တွေ၊ အတိုက်အခံတွေ၊ ထောက်ဆဖြစ်ပေါ်ပုံတွေကို သိရမယ်
ရဟန်းတို့’

‘ဓာတ်ဆိုတာ ဘယ်ဟာတွေပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့၊ မျက်စေ့၊အဆင်း၊မြင်စိတ်၊ နား၊အသံနဲ့ ကြားစိတ်၊ နှာခေါင်း၊ အနံ့နဲ့ နံစိတ်၊ လျှာ၊အရသာနဲ့ တွေ့စိတ်၊ ကိုယ်၊အတွေ့နဲ့ တွေ့ထိစိတ်၊ စိတ်၊ သဘောတရားနဲ့ အသိစိတ်၊ ဒါတွေဟာ ဓာတ်တွေဖြစ်တယ်။ အခံဓာတ်၊ အဆွဲဓာတ်၊ အပူဓာတ်၊ အလှုပ်ဓာတ်၊ အပေါက်ဓာတ်၊ အသိဓာတ်၊ ဒါတွေ ဟာလည်း ဓာတ်တွေဖြစ်တယ်။ ချမ်းသာ၊ဆင်းရဲ၊ ဝမ်းနည်း၊ဝမ်းသာ၊ ပြည့်ဝ၊ ဒါတွေဟာလည်း ဓာတ်တွေဖြစ်တယ်။ အမိုက်ဓာတ်၊ အကြိုက်ဓာတ်၊ အမုန်း ဓာတ်၊ ချုပ်ချယ်ဓာတ်၊ အကြိုက်မဲ့ဓာတ်၊ ဖြူစင်ဓာတ်၊ ကြင်နာဓာတ် တွေဟာ လည်း ဓာတ်ပဲဖြစ်တယ်။ ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ၊ သင်္ခတ၊ အသင်္ခတ ဒါတွေလည်း ဓာတ်ပဲဖြစ်တယ်။ ဒါတွေကို ဝေဖန်ရမယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဒါတွေကိုသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အစွဲနဲ့လုပ်မှု မကင်းသမျှ သဘောတရားတွေကို မပျက်စီးဘူးလို့ မမြင်နိုင်တော့ဘူး။ ထိပ်တန်း မကောင်း တွေကို မပြုနိုင်တော့ဘူး။ မကောင်းမှုတွေကို ကောင်းကျိုးပေးနိုင်တယ်လို့ မမြင်တော့ဘူး’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ စိုးရိမ်၊ပူဆွေး၊ ငိုကြွေး၊ဆင်းရဲစရာ မရှိနိုင် တော့ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ဆင်ခြင်ဝေဖန်တတ်သူဖြစ်အောင် နေထိုင်ကြ’

D

၁၄၈။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ ဣသိဂိလိတောင်၌ ရဟန်းတို့အား

ဘုရားဟောသောတရား

‘ရဟန်းတို့၊ သည်တောင်ဟာ ဣသိဂိလိ (ရသေ့မျိုးတောင်)လို့ ခေါ် တယ်။ သည်နာမည်ဟာ ရှေးဟောင်းနာမည်ဖြစ်တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိ ကြတဲ့ ပဏ္ဏဝ၊ ဝေပုလ္လ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်တွေလို ခေတ်ပေါ်နာမည် မဟုတ်ဘူး’

‘ရဟန်းတို့၊ ရှေးအခါက ငြိမ်းချမ်းရေးရသွားခဲ့ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရှိတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အရိဋ္ဌ၊ ဥပရိဋ္ဌ၊ တဂရ၊ သိခိ၊ ယသတိ၊ သုဒဿန၊ ဝိတဒ၊ သဒ္ဓိပ၊ သုသဗ္ဗဒ၊ ဂန္ဓာရ၊ ပိဏ္ဍောလ၊ ဥပါသဝ၊ နိတ၊ ဘာဝိတတ္ထ၊ သုဇာတ စတဲ့ အမည်တွေ ရှိတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ငြိမ်းချမ်းမှုရဖို့ အလယ်လမ်းကို ကိုယ် တိုင်တွေ့ရှိပြီး ငြိမ်းချမ်းသွားကြသူတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် သည်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကို (ပစ္စေကဗုဒ္ဓ) အလယ်လမ်းကိုသီးခြားသိသူလို့ ခေါ်ရတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လို အလယ်လမ်းကို သီးခြားသိသူတွေကို ရှေးအခါ က ရသေ့(ဣသိ)လို့ ပေါင်းရုံးခေါ်ကြတယ်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သည် တောင်မှာ ငြိမ်းချမ်းစွာ လာရောက်နေထိုင်ကြတယ်။ သည်တောင်ရောက်ပြီး တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ တစ်ခြားတစ်နေရာကို ရွှေ့သွားတယ်လို့ မရှိသလောက် ဖြစ် တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဒါကို လူတွေကသိပြီး သည်တောင်ဟာ ရောက်လာတဲ့ ဣသိတွေကို ဖမ်းမျိုထားသလို ရှိတယ်။ ဒါ့ကြောင့် သည်တောင်ကို ရသေ့မျို တောင်လို့ ခေါ်တာ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်တောင်ဟာ ရှေးဟောင်းအမည် ဖြစ်တယ်။ သည် တောင်မှာ နေသွားကြတဲ့ သီးခြားအလယ်လမ်းကို ရသွားကြတဲ့သူတွေကို သင်တို့ လေးစားဦးညွှတ်ကြ’

D

၁၄၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

သဘောတရားလေးဆယ်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ အခြေအမြစ်ရှိရှိ အသိုင်းအဝိုင်း၊ သန့်စင်မှန်ကန်တဲ့ သဘောကျမှုကို သင်တို့သိကြသလား။ မှန်ကန်တဲ့ အမြင်၊ အတွေးအခေါ်၊ အပြော၊ အလုပ်၊ အနေ၊ ကြိုးစား၊ နိုးကြားတွေနဲ့ သိုင်းဝိုင်းခံထားရတဲ့ စူးစိုက်လေ့လာမှု ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ မှန်ကန်တဲ့အမြင်ဆိုတာ ဘာလဲ။ ကောင်းတဲ့အလုပ်၊ မကောင်းတဲ့အလုပ်ကိုလည်း သိတယ်။ သည်အလုပ်တွေကို လုပ်ရခြင်းအကြောင်းကိုလည်း သိတယ်။ သည်အလုပ်တွေကို လုပ်လို့ရမည့် အကျိုးကိုလည်း သိတယ်။ ဒါ-မှန်တဲ့အမြင် ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အတွေးမှန်ဆိုတာ ဘာလဲ? မြင်ရ၊ ကြားရ၊ တွေ့ရတာတွေကို အကြိုက်၊အမုန်း၊ချုပ်ချယ်ခြင်းတွေနဲ့ မကြံခြင်းဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အပြောမှန်ဆိုတာဘာလဲ? မလိမ်၊မဆဲ၊ကုန်းမတိုက်၊အဖျင်းမပြောခြင်း ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အလုပ်မှန်ဆိုတာဘာလဲ? မသတ်၊မခိုး၊အာရုံမကျူးခြင်း ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အနေမှန်ဆိုတာဘာလဲ? အချောင်၊အဖျက်၊ အထင်မှား၊ တန်ဖိုးပြု လက်ဆောင်ပေးခြင်း၊ မြှောက်ပင့်၊ အကျပ်ကိုင်။ သည်လို မကောင်းတာတွေမပါဘဲ ရိုးရိုးနေထိုင်ခြင်း ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ မှန်ကန်တဲ့ကြိုးစားမှုဟာ ဘာလဲ? မကောင်းတာ မဖြစ်အောင်၊ မဖြစ်သေးတဲ့ မကောင်းတာမဖြစ်အောင်၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကောင်းတာ ဖြစ်အောင်၊ ဖြစ်ပြီးကောင်းတာတွေပွားအောင် ကြိုးစားခြင်း ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လို အခြေအမြစ်ရှိရှိ အသိုင်းအဝိုင်းကောင်းကောင်းနဲ့

သန့်စင်မှန်ကန်တဲ့ စူးစိုက်လေ့လာမှုရှိသူဟာ ကျန်တဲ့ပင်ပန်းမှုရှိလျင်လည်း ဆင်ခြင်နိုင်တယ်။ အမှန်အကန်လည်း လွတ်မြောက်နိုင်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မှန်တဲ့အမြင်စတဲ့ သဘောတရား ဆယ် ပါးနဲ့လည်း ပြည့်စုံတယ်။ မှားတဲ့အမြင်သဘောတရား ဆယ်မျိုးကလည်း လွတ်တယ်။ မှန်တဲ့ အမြင်သဘောတရားတို့ရဲ့ အကျိုးဆယ်မျိုးကိုလည်း ရတယ်။ မှားတဲ့အမြင်-စတဲ့ သဘောတရားဆယ်မျိုးတို့ရဲ့ အကျိုးတွေက လည်း လွတ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် သဘောတရား လေးဆယ်ရှိမှုလို့ မှတ်ရမယ်’

D

၁၅၀။ သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံ၌ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ရဟန်းတို့အား

ဘုရားဟောသော အာနာပါန သတိတရား

‘ရဟန်းတို့၊ တစ်ဝါတွင်းလုံး ထွက်သက်၊ဝင်သက်ကို လေ့လာခဲ့ကြ တယ်။ မေးမြန်းခြင်း၊ တင်ပြခြင်း၊ ဖြေရှင်းခြင်းတွေ လုပ်ပြီးကြပြီ မဟုတ်လား။ သည်နေ့ သင်တို့က အနှစ်သာရပြည့်စုံသူတွေ ဖြစ်တယ်။ အဝေးကလာသူကို ပြုစုဖို့၊ အဝေးသွားပြုဖို့၊ အထွတ်အမြတ်ပြုဖို့ထားတဲ့ အလှူနဲ့ လူတွေရှိသေမှု တွေ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွေကို သင်တို့ ခံယူထိုက်တဲ့အဆင့် ရှိကြတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ထွက်သက်၊ဝင်သက်မှာ အကြိုက်၊အမုန်းမဖြစ်အောင် အ လေ့အထလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သတိရှေ့ထားမှုလေးမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံသူ၊ အသိအ စိတ်အပိုင်း ခုနှစ်မျိုးကို ဖြစ်ပွားစေသူ။ ငြိမ်းချမ်းလွတ်မြောက်သူ ဖြစ်နိုင်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဘယ်လို သတိရှေ့ထားမှုလေးမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံသူ ဖြစ်နိုင်သလဲ။ အသက်ရှူရှိုက်မှုဟာ လေကိုသတိထားလျင် ကိုယ်ကိုရှုမှတ်ရာ ရောက်တယ်။ ရှုမှတ်တဲ့စိတ်ကို သိလျင် စိတ္တာနုပဿနာဖြစ်ရာ ရောက်တယ်။ ရရှိတဲ့ ဆင်းရဲ၊ ချမ်းသာတစ်ခုခုကို သိလျင် ဝေဒနာရှုမှတ်ရာ ရောက်တယ်။ သည်လို ရှုမှတ်

မူက လက်ငင်းသက်သာမှုကို ရှုမှတ်လျှင် ဓမ္မာနုပဿနာရှုမှတ်ရာ ရောက်တယ်။ သည်လို သတိရှေ့ထားမှုလေးမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံသူဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သတိရှိတဲ့ဝေဖန်မှုလည်း ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် နှစ်သိမ့်မှုလည်း ဖြစ်တယ်။ တက်ကြွမှုလည်း ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ငြိမ်းအေးမှုလည်း ဖြစ်တယ်။ သဘောကျမှုလည်း ဖြစ်တယ်။ ပြည့်ဝမှုလည်း ဖြစ်တယ်။ သည်လို အစိတ်အပိုင်းခုနစ်မျိုးနဲ့ ပြည့်စုံသူလည်း ဖြစ်တယ်။’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သိမြင်ထွက်မြောက်သူလည်း ဖြစ်တယ်။ အပင်ပန်းမရှိ ငြိမ်းချမ်းသူလည်း ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် သည်ရဟန်းပရိသတ်ဟာ အနှစ်သာရပြည့်ဝတဲ့ပရိသတ် ဖြစ်တယ်’

D

၁၅၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကာယဂတာသတိတရား

‘အသျှင်၊ ကိုယ်ကိုနှိုးကြားနေလျှင် အကျိုးများတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဘယ်ကိုယ်မှာ ဘယ်လိုနှိုးကြားနေလျှင် ဘယ်လိုအကျိုးများ များမှာလဲ’

‘ရဟန်းတို့၊ ကိုယ်ဆိုတာ အသက်ရှူခြင်း၊ ရှိုက်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ သွားခြင်း၊ လျှောက်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားခြင်း၊ ပြုမူဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဆံပင်စတဲ့ အစိတ်အပိုင်း၊ အပူအအေးစတဲ့ သဘာဝ၊ အလှအပအမျိုးမျိုး။ ဒါတွေကို အကြိုက်၊အမုန်းမဖြစ်အောင်နေခြင်း ဖြစ်တယ်။ သည်လိုနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မြင်ရကြားရတွေ့ရတဲ့ အရာတွေကို အကြိုက်၊အမုန်းနဲ့ ချုပ်ချယ်လိုတဲ့ အတွေးအခေါ်၊ အသုံးအသပ်တွေ မဖြစ်ဘဲ လက်ငင်းသက်သာအောင် နေနိုင်တယ်။ သည့်ထက်လည်း ဘာမှမတွေးခေါ်၊မသုံးသပ်ဘဲ နှစ်သိမ့်နေနိုင်တယ်။ သည့်ထက်လည်း ချမ်းမြေ့မှု၊သက်သာမှုနဲ့ နေတယ်။ သည့်ထက်လည်း ပြည့်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဝသဘောကျပြီး လက်ငင်းသက်သာမှုနဲ့ နေနိုင်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လိုနေနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရုပ်မဲ့မှုရဲ့ အတိုင်းအတာမဲ့ပုံ ကိုသိပြီး နေနိုင်တယ်။ သည်အသိရဲ့ အတိုင်းအတာမဲ့ပုံနဲ့လည်း လက်ငင်း သက်သာအောင် နေနိုင်တယ်။ နောက်ပြီး အဲသည်အမှတ်ကို မရှိဘူးဆိုတဲ့ အသိနဲ့လည်း လက်ငင်းသက်သာအောင် နေနိုင်တယ်။ ဒါတွေဟာ ကိုယ်ကို နှိုးကြားနေမှုရဲ့ အကျိုးတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဒါ့ကြောင့် ကိုယ်ကိုနှိုးကြားနေလျှင် မပင်ပန်းနိုင်ဘူးလို့ ငါတို့ ဟောပြောခြင်းဖြစ်တယ်။ အကျိုးဆယ်မျိုးရှိတယ်လို့ ငါတို့အသိပေး တယ်’

‘ဆယ်မျိုးက ဘာတွေပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

- (၁) မပျော်ပိုက်တာကို ခံနိုင်ရည်ရှိလာတယ်။
- (၂) ကြိုက်တာကို ခံနိုင်ရည်ရှိလာတယ်။
- (၃) အစားအစာဆိုးတာကို ခံနိုင်ရည်ရှိလာတယ်။
- (၄) မြင့်မြတ်တဲ့စိတ်ကူးတွေ ရလာတယ်။
- (၅) ပြည့်စုံမှုရဲ့ အခြေခံဖြစ်လာတယ်။
- (၆) မှန်ကန်မှုရအောင် နားထောင်တတ်လာတယ်။
- (၇) မှန်ကန်အောင်လည်း လူကဲခတ်နိုင်လာတယ်။
- (၈) ဘဝသမိုင်းကို မှန်ကန်အောင် လှန်နိုင်လာတယ်။
- (၉) ဘဝပုံဟန်ကို အမှန်ကျ မြင်နိုင်လာတယ်။
- (၁၀) စိတ်ကူးယဉ်မှုအားလုံး ကုန်ဆုံးလာတယ်။

‘ရဟန်းတို့၊ ဒါတွေဟာ ကိုယ်ကို နှိုးကြားခြင်းရဲ့ အကျိုးတွေဖြစ်တယ်’

D

၁၅၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

သင်္ခါရဖြစ်ပုံတရား

‘ရဟန်းတို့၊ ဘဝနဲ့ သဘောတရားလမ်းစဉ်တို့ရဲ့ ကွင်းဆက်ကို လေ့လာကြ’

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေမှာ လေးလေးနက်နက်နေသူ၊ တည်တည်တံ့တံ့နေသူ၊ ဗဟုသုတရှိသူ၊ စွန့်စားသူ၊ ဝေဖန်တတ်သူ၊ ဒါတွေရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သူ့ဖြစ်ချင်တာတစ်ခုကို လမ်းစဉ်ချပြီး ပြုလုပ်တယ်။ ဥပမာ-သူဟာ အုပ်ချုပ်ရသူဖြစ်မည့်စိတ်ထား ရှိလျှင် အထပ်ထပ်ကြိုးစားမယ်။ သူကြိုးစားတဲ့အတိုင်း အထက်ကပြောခဲ့ပြီးတဲ့ အရည်အချင်းတွေလည်း ရှိပြီးဖြစ်လို့ အုပ်ချုပ်သူဖြစ်လာတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အုပ်ချုပ်သူဖြစ်ဖို့ ပြုလုပ်မှုဟာ အုပ်ချုပ်သူဖြစ်တာအတွက် လမ်းစဉ်သဘောတရား ဖြစ်တယ်။’

‘ရဟန်းတို့၊ သူကြွယ်ဖြစ်ဖို့ ပြုလုပ်မှုဟာ သူကြွယ်ဖြစ်ရေးအတွက် လမ်းစဉ်သဘောတရား ဖြစ်တယ်။ နတ်ဖြစ်ဖို့၊ ဗြဟ္မာဖြစ်ဖို့၊ ပြုလုပ်ချက်တွေလည်း နတ်၊ဗြဟ္မာဖြစ်ဖို့ သဘောတရားပဲ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လေးလေးနက်နက်နေတတ်သူ၊ တည်တည်တံ့တံ့နေတတ်သူ၊ ဗဟုသုတရှိသူ၊ စွန့်စားသူ၊ ဝေဖန်တတ်သူဖြစ်အောင် လုပ်ကြ၊ တကယ်လို့ ဖြစ်လျှင် စိတ်ကူးယဉ်အားလုံး ကုန်အောင်လုပ်ကြ၊ စိတ်ကူးယဉ်ကုန်ဖို့ ပြုပြင်မှုဟာ စိတ်ကူးယဉ်ကုန်ဖို့အတွက် လမ်းစဉ်ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်နေရာမှာ စိတ်ကူးယဉ်မှုဟာ ‘အဖြစ်’-ဖြစ်ပေမဲ့ တကယ် ‘အဖြစ်’-တော့ မဟုတ်ဘူး။ ‘အဖြစ်ငြိမ်းခြင်း’-သာဖြစ်တယ်။ သည်လို ဘဝနဲ့သဘောတရား ကွင်းဆက်ပုံကို သိမြင်ကြ’

D

၁၅၃။ သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံ၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော

သညာကင်းဆိတ်မှုတရား

‘မြတ်စွာဘုရား၊ တစ်ချိန်က သက္ကတိုင်း နဂရနိဂုံးမှာ တပည့်တော်ကို မြတ်စွာဘုရား သည်လိုဟောဖူးတယ်လို့ မှတ်ဖူးပါတယ်။ အဲဒါ မှန်၊မမှန် သိရအောင် ပြန်လျှောက်ပါရစေ။ ဟောပုံက၊ ‘အာနန္ဒာ-အခု ငါ-သညာကင်း ဆိတ်မှုနဲ့ အများကြီးနေတယ်’-လို့ ဖြစ်ပါတယ်၊ မှန်ပါသလား အသျှင်’

‘မှန်တယ် အာနန္ဒာ၊ ငါ-ရှေးကရော အခုပါ သညာကင်းဆိတ်မှုနဲ့ အများအပြားပဲ နေတယ်။’

‘အဲဒါ ဘယ်လိုနေတာလဲ ဘုရား’

‘အာနန္ဒာ၊ သည်ကျောင်းဟာ လူသူ၊ဆင်၊မြင်းနဲ့ ကင်းဆိတ်နေတယ်။ ရဟန်းပဲ မကင်းဆိတ်တာ။ ဒါ-ဝင်စားတော့ လူသူ၊ဆင်၊မြင်းနဲ့စပ်တဲ့ ပူပန်မှု၊ ကင်းဆိတ်တာပဲ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါ၊ ဘုရား’

‘အာနန္ဒာ၊ သည်လိုပဲ တောသညာ၊ လူသညာ၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါးသညာ၊ အာကာသသညာ၊ ဝိညာဏသညာ၊ အာကိဉ္ဇညသညာ၊ နေဝသညာ နာသညာ သညာ၊ အနိမိတ္တသညာ သည်လိုတွေ နှလုံးသွင်းတော့ သက်ဆိုင် ရာအဆင့်ဆင့်သညာတွေ ကင်းဆိတ်ကြတယ်’

‘အနိမိတ္တသညာ နှလုံးသွင်းတော့ အတုမရှိ မွန်မြတ်စင်ကြယ်တဲ့ သညာကင်းဆိတ်မှု ဖြစ်တာပဲ။ သည်-သုညတဖလသမာပတ်ကို ရှေးပညာရှိ တွေလည်း ဝင်စားကြတယ်။ အခုလည်း ဝင်စားကြတယ်။ နောင်လည်း ဝင် စားကြမှာပဲ။ သင်တို့လည်း ဒါကိုဝင်စားနိုင်အောင် လေ့ကျင့်ရမယ်’

D

၁၅၄။ သကကတိုင်း၊ ကပိလဝတ်၊ နိဂြောဓာရုံ၌ အရှင်အာနန္ဒာအား
ဘုရားဟောသော သညာကင်းဆိတ်မှုကြီးတရား
‘အာနန္ဒာ၊ ကာဠုခေမကကျောင်းမှာ ရဟန်းတွေ များနေသလား။ နေ
ရာခင်းထားတာတွေက များလှချေလား’

‘အသျှင်၊ သင်္ကန်းဆိုးချိန်ဖြစ်လို့ ရဟန်းတွေများနေပါတယ်’
‘ရဟန်းတွေ သည်လိုစုပြီးနေရတာကို ပျော်မွေ့သွားလျှင် မကောင်းဘူး
အာနန္ဒာ။ ဒါ့ကြောင့် ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အန္တရာယ်ရှိတယ်။ ဥပမာဆိုလျှင်
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုနှစ်သက်မိလျှင် ကိုယ်ဖောက်ပြန်တော့ ဆင်းရဲရတယ် မဟုတ်
လား’

‘အာနန္ဒာ၊ သည်လိုပဲ ငြိမ်းချမ်းရေးလိုတဲ့ ရဟန်းဟာ အပေါင်းအသင်း
တွေနဲ့ ပျော်မွေ့မနေသင့်ဘူး။ မြင်ရ၊ကြားရ၊တွေ့ရတာတွေ အပေါ်မှာ
အကြိုက်၊အမုန်းတွေ မထားဘဲ လက်ငင်းသက်သာမှုနဲ့ပြည့်စုံအောင် နေသင့်
တယ်။ သည်လိုဖြစ်လျှင် မိမိနဲ့ သူတစ်ပါး နှစ်ဦးသားကို အပျောက်နှလုံးသွင်း
ရာ ရောက်တယ်။ အဆုံးမဲ့လဟာပြင်၊ အဆုံးမဲ့အသိစိတ်၊ အမှတ်မဲ့နဲ့ အမှတ်မဲ့
မှုတွေရဲ့ ငြိမ်သက်ပုံ။ ဒါတွေကို စိတ်ဝင်စားပြီး လက်ငင်းသက်သာမှုနဲ့ နေသင့်
တယ်’

‘အာနန္ဒာ၊ သည်ရဟန်းဟာ မိမိနေထိုင်ပုံ၊ ပြောပုံ၊ ကြံဆပုံတွေမှာ
အကြိုက်၊ အမုန်းတွေ မဖြစ်ဘဲနေသင့်တယ်။ ဘယ်လောက်နေနိုင်တယ်၊
မနေနိုင်ဘူးဆိုတာကိုလည်း ခွဲခြားသိသင့်တယ်။ အစုအဝေးတွေအပေါ်မှာ
အထင်ကြီးမှု ရှိ၊မရှိလည်း ခွဲခြားသိသင့်တယ်’

‘အာနန္ဒာ၊ သည်လိုနေခြင်းတွေဟာ ငြိမ်းချမ်းမှုနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တယ်။
ဒါ့ကြောင့် ငြိမ်းချမ်းလိုတဲ့ရဟန်းဟာ ဒါတွေကို ပြုလုပ်သင့်တယ်။ အပေါင်း
အသင်းတွေ ပျော်မွေ့နေတာကို စွန့်လွှတ်သင့်တယ်။

‘အာနန္ဒာ၊ အပေါင်းအသင်းမှာ ပျော်မွေ့နေခြင်းဟာ ဆရာဖြစ်၊ တပည့်
ဖြစ်နဲ့ အကျင့်ပျက်တွေသင့်နိုင်ဖို့ လွယ်တယ်’

D

၁၅၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အံ့ဖွယ်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ ဘာတွေပြောဆိုနေကြတာလဲ’

‘အသျှင်အကြောင်းကို ပြောဆိုနေကြပါတယ်။ အသျှင်ဟာ အထွေ
ထွေပြည့်စုံမှု ရှိပုံ၊ ဘဝသမိုင်းကို မှန်ကန်အောင် လှန်နိုင်ပုံ၊ ဘဝပုံဟန်ကို
မှန်ကန်အောင် အမှန်ကျနေနိုင်ပုံ စတာတွေကို ပြောနေခဲ့ကြပါတယ်။ သည်
လိုပြောကြပြီး တပည့်တော်တို့ အံ့ဩကြရပါတယ်’

‘အဲ-အာနန္ဒာ၊ သင်-ငါ့ရဲ့ အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ရပ်ကို ဘယ်လောက်သိပြီးသူ
ဖြစ်သလဲ။ သင်သိတာကို ရဟန်းတို့ကို ပြောပြလိုက်စမ်း’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ တပည့်တော်ကြားဖူးတဲ့ အသျှင်ရဲ့ မဖြစ်စဖူးထူးကဲတဲ့
အဖြစ်တွေဟာ များလှပါတယ်အသျှင်။ အသျှင်ကိုမွေးဖွားတဲ့ မယ်တော်ဟာ
အသိမြင့်သူ၊ ဝေဖန်နိုင်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ အကျင့်ကောင်းပါတယ်။ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်
ရှိပါတယ်။ ကိုယ်ဝန်ကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး စောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်။ လိုလိုချင်ချင်
ဖွားခဲ့တယ်။ ကျန်းလည်း ကျန်းမာခဲ့တယ်။ ကိုယ်ဝန်ရှိတုန်းမှာ မေထုန်ကိစ္စကို
ရှောင်ခဲ့တယ်။ ဆယ်လစေ့တဲ့အခါ မတ်တပ်ရပ်ပြီး ဖွားခဲ့တယ်။ သည်အချိန်
မှာ အသျှင်ကို သန့်သန့်စင်စင် ထိန်းသိမ်းစေခဲ့တယ်’

‘အသျှင်မွေးဖွားတဲ့အတွက် တိုင်းပြည် အထူးပျော်ရွှင်ခဲ့တယ်။ အသျှင်
ရဲ့ ရုပ်ရည်ဟာ အထူးလှပခဲ့တယ်။ အသျှင်ဟာ မွေးလျှင်မွေးခြင်း အထူး
ကျော်ကြားခဲ့သူ ဖြစ်တယ်။ လူထဲမှာ ထိပ်ဆုံးကဖြစ်ရမယ်လို့ ငယ်ရွယ်စဉ်က

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တည်းက အသျှင်ပြောခဲ့ပါတယ်’

‘အသျှင်ဟာ ချမ်းသာစွာ ကြီးထွားခဲ့ပါတယ်။ မင်းစည်းစိမ်ကို အဆင့်မြင့်မြင့် ခံစားခဲ့ပါတယ်။ ဒါတွေကိုစွန့်ပြီး တောထွက်တော့ အသျှင်ဟာ အထူးပဲ ကျော်ကြားခဲ့ပါတယ်။ ဒါတွေကို တပည့်တော်ကြားခဲ့ဖူးပါတယ်’

‘အာနန္ဒာ၊ အစွဲနဲ့ခံစားမှု စတာတွေဟာ ပျက်စီးနေတယ်လို့ ငါသိတယ်။ ဒါတွေကို မဖြစ်စဖူး ထူးတဲ့အရာလို့ ထည့်မှတ်နိုင်တယ်’

‘ကောင်းပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

D

၁၅၆။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ အဝတ်ကင်းမဲ့သည့် ကဿပအား

ရှင်ဗာကုလဟောသော သူ့ဖြစ်စဉ်တရား

‘အရှင်၊ ရဟန်းဖြစ်တာ ဘယ်နှစ်နှစ်လောက် ရှိပြီလဲ’

‘ကြာခဲ့ပြီ ကဿပ’

‘သည်နှစ်တွေအတွင်း မေထုန်ခံစားမှု ဘယ်နှစ်ခါ ရဖူးသလဲ’

‘ကဿပ၊ သည်မေးခွန်းမေးတဲ့အခါ ကြိုက်စရာကောင်းတယ်-ဆိုတဲ့ အမှတ်အသား ဘယ်နှစ်ခါဖြစ်ဖူးသလဲ-လို့ မေးသင့်တယ်။ ဒါတွေ ဖြစ်ဖူးတယ်လို့တောင် ငါ-မသိဘူး ကဿပ။ အဖျက်နဲ့ ချုပ်ချယ်စရာ အမှတ်အသားတွေမှာလည်း သည်အတိုင်းဖြစ်တယ်။ သည်အမှတ်အသားမျိုး ဖြစ်ဖူးတယ်တောင်မှ တစ်ခါမှ မသိခဲ့ဘူး ကဿပ’

‘ကဿပ၊ ဒါတွေလိုပဲ ဒကာလှူတဲ့သင်္ကန်း အလှူခံဖူးတာ၊ ချုပ်ဖူးတာ၊ တကာပင့်ဆွမ်း စားဖူးတာ၊ ပင့်မလားလို့ အောက်မေ့ဖူးတာ၊ ရွာထဲထိုင်ဖူးတာ၊ စားဖူးတာ၊ ဒါ-မိန်းမပဲလို့ အသိအမှတ်ပြုပြီး ကြည့်ဖူးတာ၊ မိန်းမတွေကို ကဗျာတိုတစ်ပုဒ်လောက် ရွတ်ပြဖူးတာ၊ ရဟန်းမနဲ့ သာမဏေမတွေကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ခုနကလောက် ပြောဖူးတာ ဒါတွေကို တစ်ခါမှ ဖြစ်ဖူးတယ်လို့ ငါမသိဘူး’

‘ကဿပ၊ မိန်းမတွေကို ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်ပြီး ရှင်ပြု၊ရဟန်းခံဖူးတာ၊ နိဿိသညးပေးဖူးတာ၊ သာမဏေ အပြုစုခံဖူးတာ၊ ရေချိုးဆိပ်မှာ ရေချိုးဖူးတာ၊ ဆပ်ပြာတိုက်ဖူးတာ၊ အနှိပ်ခံဖူးတာ၊ နို့တစ်ညှစ်အချိန်လောက် နေမကောင်းဘူးတာ၊ ဆေးအဖြစ် သျှစ်သျှားသီးစားဖူးတာ၊ တံကဲကိုမှီပြီး အိပ်ဖူးတာ၊ ရွာစွန်ကျောင်းမှာ ဝါကပ်ဖူးတာ၊ ခုနစ်ရက်ထက်ကျော်ပြီး ပြည်သူ့ဆွမ်းကို မရိုးသားသေးသူအဖြစ် စားဖူးတာ ဒါတွေ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်လို့လည်း ငါ-တစ်ခါမှ မသိခဲ့ဘူး ကဿပ’

‘အံ့ဩရပါတယ်အသျှင်။ ကျွန်ုပ်ကို အသျှင်ထံမှာ ရဟန်းပြုခွင့်ပေးပါ အသျှင်’

D

၁၅၇။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ အစီရဝတသာမဏေအား

ဘုရားဟောသောတရား

‘အသျှင်၊ သည်နေ့ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသားရဲ့ ဇယသေနဟာ ကျောင်းကို လာပြီး တပည့်တော်နဲ့ တွေ့ဆုံပါတယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးရအောင်လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဈာန်ရတယ်လို့ ကြားဖူးပါတယ် ဒါကို ပြောပြပေးပါလို့ သူကဆိုပါတယ်။ သင်နားလည်အောင် မပြောတတ်ဘူးလို့ တပည့်တော်က ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။ ပြောသာပြောပါလို့ သူကဇွတ်ဆိုတာနဲ့ တပည့်တော်က ပြောပြပါတယ်။ ပြောပြီးလို့ မသိလျှင် ငါ့ကိုမမေးနဲ့လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။ သည်တော့ သူကပြောပါတယ်။ အကြောင်းအကျိုးမဆန်တဲ့ သဘောတရားတွေဖြစ်တယ်၊ အလကားပဲ-လို့ မှတ်ချက်ချသွားပါတယ် အသျှင်’

‘သည်လိုဖြစ်မှာပဲ အစီရဝတ။ သူကိုယ်တိုင် သိပြီး၊မြင်ပြီး၊ ဆိုက်ရောက်

ပြီး၊ မျက်မှောက်ပြုပြီးမှ မဟုတ်ဘဲ ဘယ်နားလည်လိမ့်မလဲ။ သင်ပြပြီးတဲ့ ဆင်၊မြင်း၊ကျွဲ၊နွားမှ ယဉ်ကျေးတယ်။ တောင်ထိပ်ကနေ တက်ကြည့်ပြီး မြင်ရတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ သာယာမှုရှုခင်းကို တောင်အောက်က ခံစားလို့ မရနိုင်သလိုပေါ့’

‘အစီရဝတ၊ ဇယသေနဟာ မသိလို့ငြင်းတာဖြစ်တယ်။ တောဆင်ရိုင်းတစ်ကောင်ကို ယဉ်ကျေးပြီး အသုံးကျအောင်ဆိုလျှင် တောနက်က ကွင်းပြင်အရောက် ဖမ်းတာ၊ ဆင်ယဉ်အုပ်မှာပျော်အောင် သိမ်းသွင်းတာ။ အရိုင်းစိတ်ကို ဖျောက်တာ၊ လူကျွေးတဲ့အစာကို စားတတ်အောင်လုပ်တာ။ လူစကားကို နားလည်စေတာ၊ လူထားသလိုနေစေတာ-ဒါတွေကို လေ့ကျင့်ခန်းအဖြစ် လုပ်ရတယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးရပြီး ပျော့ပြောင်းနူးညံ့သူဖြစ်စေလျှင် ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ်ရဲ့ စည်းမျဉ်းတွေကို လိုက်နာခြင်းဟာ နှိုးနှိုးကြားကြားနေထိုင်ခြင်း၊ အလိုအမျက်မဲ့ပြီး လက်ငင်းသက်သာအောင် နေထိုင်ခြင်းတွေကို ပြုလုပ်ရမယ်’

‘ဒါမှ ဘဝသမိုင်းကို အမှန်ရအောင် လှန်နိုင်မယ်။ ဘဝပုံဟန်ကို အမှန်မြင်နိုင်မယ်။ ဒါမှ စိတ်ကူးယဉ်ကုန်ဆုံးပြီး ဒုက္ခတွေ ပျက်သုဉ်းမှာဖြစ်တယ်။ ဇယသေနဟာ ဒါတွေကို မသိလို့ သည်လိုပြောတာပဲ’

D

၁၅၈။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ အရှင်ဘူမိဇအား ဘုရားဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ တပည့်တော်စကားကြောင့် ဇယသေနက အသျှင်ကို စွပ်စွဲပါတယ်။ သူ့အိမ် ဆွမ်းခံအရောက်မှာ တပည့်တော်ကို မေးပါတယ်-

‘ရှေးက အသိပညာရှင်တွေဟာ တောင့်တမှုရှိရှိ၊မရှိရှိ မေထုန်ရှောင်တာဟာ အကျိုးဘာမျှ မရဘူးလို့ ပြောကြတယ်။ အသျှင်တို့ရဲ့ ဆရာကရော

ဘယ်လိုပြောပါသလဲ’

‘ဒါကိုပြောတာ ငါ-မကြားဖူးပါဘူး။ တောင့်တမှုရှိတာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ မရှိတာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အမြင်၊အတွေး၊ အပြော၊အလုပ်၊အနေနဲ့ တက်ကြွ၊နိုးကြား၊ တည်ကြည်မှုတွေ မှန်မှန်ကန်ကန်နဲ့ မေထုန်ရှောင်တာဆိုလျှင် တောင့်မှု ရှိရှိ၊မရှိရှိ အကျိုးရမှာပဲ။ အပြစ်မရနိုင်ဘူး။ သည်လိုပြောဖို့ အကြောင်းရှိတယ် ဇယသေန’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ တပည့်တော် သည်လိုပြောခဲ့တာ မှန်ပါသလား’

‘မှန်တယ် ဘူမိဇ။ လမ်းစဉ်မှန်နဲ့လုပ်လျှင် ကောင်းတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မကောင်းတာပဲ ဖြစ်နေနေ အကျိုးရမှာပဲ။ လမ်းစဉ်မှားကို လုပ်လျှင်တော့ အကျိုးမရဘဲ အပြစ်ပဲရမှာ သေချာတယ်’

‘ဘူမိဇ၊ ဥပမာကိုကြည့်။ သဲကိုဆီထွက်အောင် ဆုံနဲ့ကြိတ်လျှင် ကောင်းတာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ မကောင်းတာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဆီမရနိုင်ဘူး။ ဆုံနဲ့ကြိတ်ခြင်းဆိုတဲ့ အလုပ်က မှန်ပေမဲ့၊ သဲကိုကြိတ်ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ အထင်သဘောတရား လမ်းစဉ်က မမှန်လို့ပဲ ဖြစ်တယ်’

‘ဘူမိဇ၊ နှမ်းကိုဆီထွက်အောင် ဆုံနဲ့ကြိတ်လျှင် တောင့်တပဲနေနေ၊ မတောင့်တဘဲနေနေ ဆီရမှာဖြစ်တယ်။ ဆုံနဲ့ကြိတ်ခြင်းဆိုတဲ့ အလုပ်မှာ နှမ်းဟာ ဆီထွက်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောတရားလမ်းစဉ်က မှန်တာကြောင့် ဆီရတာပဲ ဖြစ်တယ်’

‘သည်တော့ သူကပြောပါတယ် အသျှင်။ ဗုဒ္ဓဟာ ရှေးက အသိပညာ ရှင်တွေကို တော်လှန်သူပဲလို့ ဖြစ်ပါတယ်။’

D

၁၅၉။ ပဉ္စကင်္ဂံ လက်သမားကြီးအိမ်၌ အရှင်သဘိယနှင့်

အရှင်အနုရုဒ္ဓတို့ ဆွမ်းစားအပြီး ဟောသောတရား

‘အရှင် အနုရုဒ္ဓါ၊ မဟဂ္ဂတလို့ခေါ်တဲ့ အမြင့်အမြတ်ဆုံး သဘောတရား ဆိုတာနဲ့ အပ္ပမာဏလို့ခေါ်တဲ့ အတိုင်းအတာမဲ့ သဘောတရားဆိုတာ နှစ် မျိုးရှိတယ်။ သည်နှစ်ခုဟာ စကားကတော့ ထူးတယ်။ ဆိုလိုချက်ကတော့ အတူလား၊ ထူးသလား’

‘လက်သမားကြီး၊ သည်နှစ်ခုဟာ စကားထူးသလို ဆိုလိုချက်လည်း ထူးကြတယ်။ ဖြူစင်တာ၊ ပြုစုတာ၊ ယုယတာနဲ့ ပြည့်ဝတာ သည်လေးမျိုးနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ်မှာ ရှုကြည့်မှုခြင်းတော့ တူကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အတိုင်းအ တာမရှိတဲ့ လူသူပတ်ဝန်းကျင်ကို သည်လေးမျိုး ဖြန့်ကျက်ရှုကြည့်ခြင်းဟာ အပ္ပမာဏလို့ ခေါ်တဲ့ အတိုင်းအတာမဲ့သဘောတရား ဖြစ်တယ်။ တစ်ရွာ၊ တစ်မြို့၊ တပြည်နဲ့ တစ်ကိုယ်စာလောက်က လူသူပတ်ဝန်းကျင်ကို သည်လေး မျိုးနဲ့ ဖြန့်ကျက်ရှုကြည့်ခြင်းဟာ မဟဂ္ဂတလို့ခေါ်တဲ့ အမြင့်မြတ်ဆုံးသဘော တရား ဖြစ်တယ်’

‘လက်သမားကြီး၊ သည်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ငါ့အရှိန်အဝါ ခိုင်မြဲအောင်ရယ် လို့တော့ အထင်မရှိကြပါဘူး။ တောင်းကိုထမ်းပြီး ခရီးသွားတဲ့ ခရီးသည်ရဲ့ တောင်းထဲမှာ၊ နားပြီး လိုက်ပါနေတဲ့ ယင်ကောင်တွေလိုပဲ သဘောထားကြ တယ်’

‘အရှင်ပြောတာ တိကျလှချေလား။ အဲသည်ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ အတူနေဖူး၊ စ ကားပြောဖူး၊ ကိုယ်တိုင် ဝင်စားဖူးသလိုပါလား’

‘ငါ့သျှင် သဘိယ သင်ချိတ်ပြောတာတွေ အတိုင်းပါပဲ’

D

၁၆၀။ ကောသမ္ဘိပြည် ပါစိနဝဿတော၌ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ နန္ဒိယ၊

ကိမိလတို့အား ဘုရားဟောသောတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ဘယ်က ကြွလာပါသလဲ’

‘ငါ-ကောသမ္ဘိ၊ ယောသိတာရုံက လာခဲ့တယ်။ ငါ-သည်မှာ နေသင့်တဲ့ အထိ နေမှာဖြစ်တယ်။ ယောသိတာရုံမှာ ရဟန်းတွေ အငြင်းပွားနေကြတယ်။ သူ့ကြောင့်၊ ကိုယ့်ကြောင့် လှည့်ချနေကြတယ်။ သူတို့ဟာ ကိုယ့်အပြစ်ကို မမြင်နိုင် ဖြစ်နေကြတယ်။ မရှက်တတ်အောင်လည်း ဖြစ်နေကြတယ်။ ရန်ကို ရန်နဲ့ တုံ့ပြီး အောင်နိုင်ရိုးမရှိတာကိုလည်း မေ့နေကြတယ်။ ကိုယ့်ဘဝ ခဏတာ အဖြစ်ကိုလည်း သတိမရှိကြတော့ဘူး။ တာဝန်တွေ အများကြီးဖြစ်တဲ့ ပြည့်ရှင်မင်းတွေတောင် အချင်းချင်း သင့်နေအောင်နေနိုင်ပြီး ဘာမှဝန်မရှိတဲ့ သူတို့က မသင့်ဘဲဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ အံ့ဩစရာလို့လည်း သူတို့ သဘောမပေါက်ကြဘူး။ သည်လို ညံ့တဲ့သူတွေကို ခွဲမှပဲဆိုပြီး သည်ကို ထွက်လာခဲ့တာပဲ အနုရုဒ္ဓါတို့’

‘ဪ-သည်လိုဖြစ်သလား ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ သင်တို့ရော သင့်မြတ်ကြရဲ့လား’

‘သင့်မြတ်ကြပါတယ်၊ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဒါ-တော်တာပဲ ရဟန်းတို့။ သဘောတရား ရှုကြည့်လို့ရော ကောင်းကြရဲ့လား’

‘တပည့်တော်တို့မှာ သဘောတရားကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်တဲ့အခါ မြင်စရာတွေကို မြင်ပါတယ်။ ပျောက်လည်း ပျောက်သွားပါတယ်။ ဒါကိုတော့ သိနိုင်၊ မှတ်နိုင်ပြီး ဘာကြောင့် ပျောက်သွားတယ်ဆိုတာ မသိဖြစ်နေပါတယ်’

‘ရဟန်းတို့ ဒါ-သိသင့်တယ်။ ဒါကိုလည်း ငါသိအောင် လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်။ အမှန်အားဖြင့် ပျောက်တာဟာ မှားမှားယွင်းယွင်း တွေးခေါ်တာ၊ စိတ်မကူး

တာ၊ ထိုင်းမှိုင်းတာ၊ ကိုယ်လေးလံတာ၊ နှစ်သိမ့်မှုထဲ မျောတာ။ တုယူနေတာ၊ အားလွန်နေတာ၊ အားလျော့လွန်းနေတာ။ စွဲငြိနေတာ၊ အမှတ်ထူးတွေများနေတာ၊ မြင်စရာကို စိုက်လွန်းနေတာ၊ ဒါတွေထဲက တစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေကိုဖျောက်ပြီး နေသင့်တယ်။ သည်အခါမှာလည်း အဆင်းမပေါ်ဘဲ အရောင်လောက်သာ မြင်တာမျိုးလည်း ဖြစ်တတ်တယ်။ နှလုံးသွင်းမှုပေါ်မှာ ဒါဟာတည်တယ်။ ထင်ရှားတယ်၊ မွေးမှိန်တာလည်း ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါလည်း တည်ကြည်မှုအပေါ်မှာ မူတည်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဒါတွေ အပြစ်နဲ့အတူ ပယ်ကြ။ ဒါမှ လက်ငင်းသက်သာမှုနဲ့ နေနိုင်မယ်။ ဒါမှ ဘဝသမိုင်းကို အမှန်ကျအောင် လှန်နိုင်မယ်။ ဒါမှ ဘဝ အမြင်မှာ ပြတ်သားမယ်။ ဒါမှ စိတ်ကူးယဉ် ဆုံးပြီး ဒုက္ခဇာတ်သိမ်း အေးငြိမ်း မှာဖြစ်တယ်’

‘ဝမ်းသာပါတယ် ဘုရား’

D

၁၆၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
လူမိုက်နှင့်လူလိမ္မာတရား

‘ရဟန်းတို့၊ လူဆိုးနဲ့လူရိုးတွေမှာ ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာ၊ ကိုယ်ပိုင်ရရှိချက်တွေ ကွဲပြားပြီး သီးခြားစွာရှိနေကြတယ်။ သည်လို ရရှိချက်တွေ မရှိသူတစ်ယောက်ကို လူဆိုး၊လူရိုးဆိုပြီး တစ်မျိုးမျိုးပြောဆိုခွင့် မရှိဘူး။’

‘ရဟန်းတို့၊ သတ်ခြင်း၊ခိုးခြင်း၊အာရုံကျူးခြင်း၊ လိမ်ခြင်း၊ဆဲခြင်း၊ကုန်းတိုက်ခြင်း၊အဖျင်းပြောခြင်း၊ အချောင်လိုခြင်း၊ဖျက်လိုခြင်း၊အမြင်မှားခြင်း၊ ဒါတွေဟာ လူဆိုးလက္ခဏာတွေ ဖြစ်တယ်။ မိမိကိုယ်ကို စွပ်စွဲခြင်း၊ သူများအစွပ်စွဲ ခံရခြင်း၊ နောင်တရနေခြင်း ဒါတွေဟာ လူဆိုးရရှိချက်တွေ ဖြစ်တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့၊ သည်ရရှိချက် သုံးမျိုးဟာ မနှစ်သိမ့်စရာ၊ မလိုချင်စရာစစ်တွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါ့အတွက် ဥပမာတောင် ခက်သေးတယ်။ တစ်နေ့သုံးကြိမ်၊ တစ်ကြိမ် လှံချက်တစ်ရာ အထိုးခံရတဲ့ ရာဇဝတ်သားထက် အဆတစ်ထောင် မက ဆိုးရွားလှတယ်။ ဧရာမ သံဒယ်အိုးကြီးထဲမှာ ပြင်းထန်တဲ့ မီးတောက် မီးလျှံကြီးတွေနဲ့ အကြော်ခံရသလို ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လူဆိုးတွေဟာ မြင်ရ၊တွေ့ရ၊ကြားရတာတွေကို စွဲငြိလွန်းတာကြောင့် မြင်ရတာတွေရဲ့ ကျေးကျွန်ဖြစ်နေတယ်။ ကိုယ်လုပ်ရတာရဲ့ အစိတ်အပိုင်းကလေးကိုသာ ကိုယ်ကိုကျွေးပြီး လူနဲ့မတူအောင် ဇက်အခွကိုခံရပြီး အညွန့်တုံးတဲ့ အဖြစ်တွေကိုလည်း ရရှိနိုင်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လူရိုးလက္ခဏာတွေဟာ လူဆိုးလက္ခဏာတွေနဲ့ ပြောင်းပြန် ဖြစ်တယ်။ ရရှိချက်ကျပြန်တော့လည်း သည်အတိုင်း ပြောင်းပြန်ပဲ ဖြစ်တယ်။ လူရိုးဟာ ကိုယ်တိုင်လည်း ဝမ်းသာနေရတယ်။ သူများရဲ့ ချီးကျူးလည်းခံနေရတယ်။ ပူပန်စရာလည်း မရှိဘူး’

‘လူရိုးရရှိချက်တွေဟာ နှစ်သိမ့်လိုချင်စဖွယ် ကောင်းလှတယ်။ ဒါ့အတွက် ဥပမာတောင် ခက်သေးတယ်။ မြေပြင်အားလုံးကို လွှမ်းမိုးနိုင်တဲ့ ထိပ်ဆုံးတန်း အိမ်၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျောက်သံပတ္တမြား၊ သားမယားနဲ့ သူဌေးမိတ်ဆွေတွေ၊ ဒါတွေရှိတဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရား၊ အသျှင်ဆိုသူတွေဟာ လူရိုးရရှိချက်တွေရဲ့ အမြွက်အရိပ်မျှ ဖြစ်ဖွယ်ရှိတယ်။

D

၁၆၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
နတ်တမာန်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ကောင်းတာ၊ဆိုးတာ၊ ယုတ်တာ၊မြတ်တာဆို
ပြီး သည်လိုကွဲပြားလျက် ရှိနေကြတယ်။ ဒါတွေဟာ သူ့အကြောင်းအားလျော်
စွာ တိတိကျကျ ဖြစ်နေကြတယ်။ ကောင်းတာလုပ်လို့-ကောင်းပြီး၊ ဆိုးတာ
လုပ်လို့-ဆိုးနေတာ အမှန်ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေကို မကောင်းတာမလုပ်မိအောင် နတ်တမာန်တွေ
အထင်အရှား ပြသပေးနေကြတယ်။ ညံ့တဲ့သူတွေဟာ ဒါတွေကို မမြင်နိုင်ဖြစ်
နေကြတယ်။ သည်လို လူညံ့ဖြစ်ရတာဟာလည်း အာရုံခံစားမှုတွေမှာ ယစ်မှုး
နေလို့ ဖြစ်တယ်။ သည်လို ယစ်မှုးနေတဲ့သူဟာ ဒဏ်ခတ်ခံရတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်ဒဏ်ဟာ စိတ်မှာ အခတ်ခံရတဲ့ဒဏ်ဖြစ်လို့ လောက
မှာ မသက်သာဆုံး ဖြစ်တယ်။ အတွင်းအကျဆုံး ဖြစ်တယ်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်
အတင်ခံရတာ၊ ဓားနဲ့အမွမ်းခံရတာ၊ အလွန်ပူလွန်းတဲ့ သံရည်ပူနဲ့ အလောင်း
ခံရတာ၊ မီးတိုက်အတွင်း အထည့်သွင်းခံရတာ၊ မစင်တွင်းကိုဆင်းပြီး မစင်ပိုး
အစားခံရတာ၊ ပြာပူကြီးထဲ အသွင်းအမြုပ်ခံရတာ၊ ဆူးတင်းကြမ်းရှိတဲ့ လက်
ပံပင်ပေါ် တက်ရတာ၊ သံလျှက်ဆူးတော တိုးဝင်ခံရတာ၊ သံပူအခဲနဲ့ အရည်
တွေကို မျှရသောက်ရတာတွေထက် ဆိုးဝါးတယ်’

‘အခုလို ဆိုးဆိုးရွားရွားအဖြစ်ကို မကြုံရအောင်ဆိုပြီး နတ်တမာန်တွေ
က သတိပေးလျက် ရှိကြတယ်။ ရဟန်းတို့ နတ်တမာန်ဆိုတာတွေဟာ တ
ခြားမဟုတ်ဘူး။ ကလေးငယ်တွေ၊ အနာရောဂါရှိတဲ့သူတွေ၊ သူသေတွေနဲ့
မင်းပြစ်မင်းဒဏ် ခံနေရတဲ့သူတွေ ဖြစ်တယ်’

D

၁၆၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ကောင်းသောညတရား

‘ရဟန်းတို့၊ ညလုံးပေါက်သာယာမှုရှိတဲ့ ရဟန်းဖြစ်အောင် နေကြ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ဘယ်လိုနေရမှာလဲ’

‘ရဟန်းတို့၊ ညလုံးပေါက်သာယာအောင် အဟောင်းကိုလည်း-မဖော်၊
အသစ်ကိုလည်း-မမျှော်ဘဲ၊ လက်ငင်းအဖြစ်ကို-မချော်အောင် ကြိုးစားရမယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အဟောင်းဆိုတာကလည်း တကယ်တော့ ဖြစ်ပြီးသွားလို့
မရှိတော့ဘူး မဟုတ်လား? သည်အတိုင်းပဲ အသစ်ဆိုတာကလည်း မဖြစ်ရ
သေးလို့ မရှိသေးဘူး မဟုတ်လား?’

‘ရဟန်းတို့၊ လက်ငင်းအဖြစ်ကို ချော်နေမယ်ဆိုလျှင် ဘာကိုမှမလုပ်မိ
ဘဲ ဖြစ်မယ်။ လုပ်သင့်တာကိုလုပ်ဖို့လည်း လိုအပ်တယ်။ ဘဝရဲ့အနာဂတ်ကို
ဘယ်လိုသေလို့ ဘယ်လိုနေမယ်ဆိုပြီး ဘယ်သူကမှ အာမခံနိုင်ဘူး။ ဒါ
ကြောင့် အဟောင်းကိုလည်း-မဖော်၊ အသစ်ကိုလည်း-မမျှော်ဘဲ ပစ္စုပ္ပန်ကို
မချော်အောင် ကြိုးစားကြရမယ်’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ အဟောင်းကိုဖော်၊ အသစ်ကိုမျှော်၊ လက်ငင်းကိုချော်
တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ’

‘ရဟန်းတို့၊ အဟောင်းဖော်တယ်ဆိုတာ ဖြစ်ပြီးတဲ့ သိမှု၊ မှတ်မှု၊ ခံစားမှု၊
ဖောက်ပြားမှု၊ တုံ့ပြန်မှု၊ ဒါတွေဖြစ်တယ်။ ဖော်တယ်ဆိုတာကတော့ ဒါတွေ
အပေါ်မှာ အကြိုက်နဲ့အမုန်း ပွားတာတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အသစ်ဆိုတာ မဖြစ်သေးတဲ့ သိမှတ်ခံစား၊ ဖောက်ပြား၊
တုံ့ပြန်မှုတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေအပေါ်မှာ အကြိုက်၊အမုန်းပြုတာဟာ မျှော်
တာဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လက်ငင်းဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်ခိုက်ဖြစ်တဲ့ သိမှတ်ခံစား၊ ဖောက်

ပြားတုံပြန်မှုတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေအပေါ်မှာ အကြိုက်၊အမုန်းနဲ့ ရှုကြည့်တာ
ဟာ ချော်တာဖြစ်တယ်’

D

၁၆၄။ ရာဇဂြိုဟ်၊ တပေါဒါရုံ၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ရှင်မဟာကစ္စာန
ဟောသော ညလုံးပေါက်တရား

‘မကြာခင်က ဗုဒ္ဓဟောကြားတဲ့ သဘောတရားကို အကျယ်ဖွင့် ဟော
ပြောစေချင်ပါတယ် အရှင်’

‘အိုး-ဗုဒ္ဓရှိနေတာပဲ ငါ့ရှင်။ ဒါကို ငါတို့က မဖွင့်သင့်ပါဘူး’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်က အရှင်ကိုချီးမွမ်းပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် တောင်းပန်ပါတယ်
အရှင်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် ဟောမယ် ငါ့ရှင်။ ရှေးအခါက မျက်စိနဲ့အဆင်း
စတာတွေ ပေါင်းဆုံပြီးတာတွေ ရှိကြတယ်။ နားနဲ့အသံ စတာတွေလည်း
ပေါင်းဆုံခဲ့ဖူးတာ ရှိတယ်။ ဒါတွေအပေါ်မှာ ကျေနပ်၊နှစ်ခြိုက် ကြိုက်တာ၊
ဒါမှမဟုတ် မကျေနပ်၊မနှစ်ခြိုက် မကြိုက်တာ ဆိုတာလည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးမယ်။
ဒါတွေကို မဖော်ဘို့ လိုအပ်တယ်။ တကယ်လို့ ဖော်မယ်ဆိုလျှင် မငြိမ်းချမ်း
စရာတွေ ဖြစ်လာမယ်။ ဒါ့ကြောင့် အဟောင်းကို မဖော်နဲ့လို့ ဟောခြင်းဖြစ်
တယ်’

‘ငါ့ရှင်၊ အသစ်ကို မမျှော်ဘို့လည်း ဟောခဲ့တယ်။ မျက်စိနဲ့အဆင်း
စတာတွေဟာ အခုဆိုသလို နောင်ကျလျင်လည်း ဆုံဦးမှာဖြစ်တယ်။ သည်
လို ဆုံတဲ့အခါ ကျေနပ်၊နှစ်ခြိုက် ကြိုက်စရာတွေ၊ ဒါမှမဟုတ် မကျေနပ်၊မ
နှစ်ခြိုက် မကြိုက်စရာတွေ ဖြစ်မယ်။ ဒါတွေဟာ မဖြစ်သေးလို့
ရှိသေးတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ဒါတွေကို မျှော်လျင် ဆင်းရဲတာပဲ

ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့်အသစ်ကို မမျှော်နဲ့လို့ ဟောခဲ့တာဖြစ်တယ်’

‘ငါ့ရှင်၊ လက်ငင်းကိုလည်း မချော်နဲ့ဆိုတာကတော့ မျက်စိနဲ့အဆင်း စတာတွေ တိုက်တဲ့အခါ မြင်မှုစတာတွေ လက်ငင်းဖြစ်နေတယ်။ ဒါတွေက တော့ အသစ်နဲ့အဟောင်းလို့ မရှိတာမဟုတ်ဘူး။ ရှိပေမဲ့ သည်အရှိတွေကို ကျေနပ်နှစ်ခြိုက် ကြိုက်စရာ၊ မကျေနပ်မနှစ်ခြိုက် မကြိုက်စရာများအဖြစ် ကြည့်ရှုလျင်လည်း ချော်တာပဲ။ ဒါတွေမှာ ကြိုက်စရာ၊ မကြိုက်စရာ လုံးဝ သဘော မရှိဘူး။ ဒါတွေချော်လျင်လည်း ဆင်းရဲတာပဲ။ ဒါတွေမချော်အောင် အကြိုက်၊အမုန်းမဲ့ ရှုမြင်တတ်အောင် နေသင့်တယ်’

‘ကောင်းလှပါပြီ အရှင်’

D

၁၆၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ တောဒေယျ၏သား သုဘအား

ဘုရားဟောသောတရား

‘အသျှင်၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကျန်းမာချမ်းသာ၊ပျော်ရွှင်လှပ၊အသိအ လိမ္မာတရားတွေ ရှိကြပြီးတော့ တစ်ချို့ကျ သည်လိုတွေ မရှိကြဘူး။ ဒါတွေ ဟာ ဘာကြောင့်ပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘လူကလေး၊ ဒါတွေဟာ အမှုကံ (ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး အပြုအမူများ) ကြောင့် ကွာခြားနေတာတွေ ဖြစ်တယ်။ လူမှာ အမှုဟာ ဘဝဖြစ်တယ်။ အမှုပင်လျှင် အမွေခံပစ္စည်း ဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့ဇာစ်မြစ်ဟာ အမှုပဲဖြစ်တယ်။ အားထားစရာနဲ့ ခင်မင်စရာတွေလည်း အမှုပဲဖြစ်တယ်’

‘ဘယ်လိုပါလဲ အသျှင်၊ အမှု(ကံ)က နေရာယူလှချေလား၊ အမှုကို သိလိုပါတယ်’

‘လူကလေး၊ သူများကို သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကျန်းမာချမ်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သာဖို့ အကြောင်းမရှိဘူး။ ပြုစုယူယတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သဘာဝကျတယ်။ ဒါ့ကြောင့်မို့ သူဟာ ကျန်းမာဖို့ အကြောင်းရှိတယ်’

‘လူကလေး၊ စိတ်ကောက် သဝန်တို့ သည်လိုလူဟာ ပျော်ရွှင်လှပဖို့ အကြောင်း ရှိပါ့မလား။ ခွင့်လွှတ်တတ်၊ ပေးကမ်းဖော်ရွေတတ်သူဟာ ပျော်ရွှင်ရဖို့၊ လှုပ်ရှားမှုတွေ၊ ပြေပြစ်မှုတွေရှိပြီး လှပဖို့အကြောင်း ရှိတယ်။’

‘လူကလေး၊ ဝေဝေဖန်ဖန် နေတတ်သူဟာ အသိအလိမ္မာတရား ရှိတယ်။ ဒါတွေကို မလုပ်ဘူးဆိုလျှင် အသိအလိမ္မာဖြစ်ဖို့ အကြောင်းမရှိဘူး။ သည်အတိုင်းပဲ မြင့်မြတ်သူဖြစ်ဖို့၊ မဖြစ်ဖို့ဆိုတာလည်း မာနဘယ်လောက် ရှိတယ်။ နူးနပ်မှု ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတဲ့ အမှုနဲ့ပဲ ဆုံးဖြတ်ရမယ်’

‘ဒါ့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ခြားနားချက်က အမှု(ကံ)ပဲ ဖြစ်တယ် ဆိုတာ ထင်ရှားတယ်။ ဒါ့ကြောင့် လူအတွက် အမှု(ကံ)သာလျှင် ဘဝဖြစ်တယ်။ သည်အမှုပဲ ဘဝရဲ့ဇစ်မြစ် ဖြစ်တယ်။ ဒါကိုပဲ အားကိုးစရာ လက်ခံစရာရှိတယ်’

D

၁၆၆။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ အရှင်သမိဒ္ဓိအား ဘုရားဟောသော
ကံစိတ်ဖြာမှုတရား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ တပည့်တော်ဆီကို ပေါတလိပုတ္တသူတော်စင် လာတယ်။ ဗုဒ္ဓက ကိုယ်နဲ့နှုတ်အမှု(ကံ)တွေဟာ အလကားပဲ၊ စိတ်အမှု (ကံ)သာ တန်ဖိုးရှိတယ်လို့ ဟောပြောဖူးကြောင်း တစ်စုံတစ်ခုကို စိတ်ဝင်စားနေလျှင် ဘာကိုမှမခံစားဘဲ နေနိုင်တာမို့ ဗုဒ္ဓအဆိုကို သူလည်းထောက်ခံကြောင်း ပြောပါတယ် အသျှင်။ ဒါ့ကြောင့်မို့ တပည့်တော် ပြန်ပြောပါတယ်။ ဗုဒ္ဓသည်လို မဟောပြောလောက်ဘူး။ ဘာမှမခံစားဘဲနေနိုင်တဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုတွေ ရှိတာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မှန်ပေမဲ့ အကောင်းအဆိုး အမှုမှန်သမျှကို အကျိုးနဲ့အပြစ် တစ်ခုခုရှိတယ်လို့ ပြောရမယ်။ သည်လို တပည့်တော် ပြောတာကို မကျေနပ်ဘဲ ပြန်သွားတယ်’

‘ငါ-သူ့ကို မတွေ့ခဲ့ဖူးဘူး။ ဒါကိုလည်း ငါ-မဟောပြောခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သင်ဖြေလိုက်တာ လိုနေတယ်။ ကောင်းကောင်းမှ ရှင်းမပြဘဲ၊ တစ်ဖက်သတ် ကျလွန်းနေတယ်။ ဒါကြောင့် လက်မခံတာပဲ။ သင်ဖြေလိုက်တာ အကျိုးမများ ဘူး’

‘ရဟန်း၊ သူတော်စင်တွေဟာ အမှု(ကံ)တန်ဖိုးကို အသိငယ်ကြတယ်။ သူတို့လမ်းစဉ်ကလည်း သည်အသိဟာ ညံ့ဖျင်းတဲ့အသိလို့ သတ်မှတ်လိုကြ တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အယူသီးကြ၊ အမြင်စိုက်ကြခြင်း ဖြစ်တယ်’

‘သူတို့ဟာ ဘယ်လောက် အမြင်စိုက်ကြသလဲဆိုလျှင် မကောင်းတာ တွေလုပ်ပြီး ချမ်းသာနေတာ၊ ကောင်းတာလုပ်ပြီး ဆင်းရဲနေတာ၊ ဒါတွေကို တွေ့လျင်တောင် ‘မကောင်းတဲ့အလုပ်ဟာ ကောင်းကျိုးပေးတယ်’-သည်လိုယူ ကြတယ်။ ကောင်းတာ လုပ်ပြီး ကောင်းကျိုးပေးတာ၊ မကောင်းတာလုပ်ပြီး မကောင်းကျိုးပေးတာ၊ ဒါတွေကို မြင်လို့ မြင်တဲ့အတိုင်း မှတ်သားမှုဟာလည်း မှန်ပေမဲ့ မလေးနက်တော့ဘူး ဖြစ်သွားတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သူတို့ဟာ အမှုနဲ့ အမှုရဲ့တန်ဖိုးဖြစ်တဲ့ဘဝကို ကြောင်းကျိုး ဆက်စပ်ပြီး အမြင်မှန်အတိုင်း မမြင်နိုင်တာကြောင့် ‘ကောင်းတာလုပ်ပေမဲ့ ဆင်းရဲတာပဲ၊ ဆိုးတာလုပ်ပေမဲ့ ကောင်းတာပဲ’-ဆိုတဲ့ စကားကို ငါတို့ လက် မခံ၊ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး။ သူတို့အမြင်ဟာ အတိတ်ကအခြေအနေကို မသုံးသပ်ဘဲ မျက်တောင်မွှေးတစ်ဆုံးကနေ ပြောဆိုတာကြောင့် ဖြစ်တယ်။ အမှုတိုင်းဟာ အကြောင်းစုံညီမှ ဘဝအဖြစ်ပုံပေါ်မြဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါကို မျက်နှာလွှဲပြီး သူတို့ အဆိုပြုခြင်း ဖြစ်တယ်’

D

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၁၆၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

သဠာယတန ဝေဖန်ချက်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ အသိစိတ်၊ သည်ခြောက်ပါးကို တွေ့ကြရတယ် မဟုတ်လား။ ဒါတွေဟာ အခံဓာတ်တွေဖြစ်တယ်။ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့နဲ့ သဘောတရားတွေကို သိကြတယ် မဟုတ်လား။ ဒါတွေဟာ အတိုက်ဓာတ်တွေဖြစ်တယ်။ အခံဓာတ်နဲ့ အတိုက်ဓာတ် ပေါင်းဆုံမိတဲ့အခါ မြင်တာ၊ ကြားတာနဲ့ အတွေ့အမျိုးမျိုး၊ ပေါင်းခြောက်မျိုး ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေဟာ အပွင့်ဓာတ်တွေ ဖြစ်တယ်။ အတိုက်ဓာတ်၊ အခံဓာတ် စတဲ့ သည်သုံးခုပေါင်းဆုံခြင်းဟာ အသိဓာတ်ဖြစ်တယ်။ သူကလည်း ခြောက်ပါးဖြစ်တယ်။ ချမ်းသာအသိဓာတ်၊ ဆင်းရဲတဲ့အသိဓာတ်၊ ပြည့်ဝတဲ့အသိဓာတ် ရယ်လို့ အသိဓာတ်တစ်ခုမှာ သုံးခုဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် အသိဓာတ်ဟာ (၁၈)ခု ဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ စိတ်ကူးတွေဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့-စိတ်ကူးတစ်ခုတိုင်းဟာ ဘဝကပေါက်ဖွားတဲ့ စိတ်ကူး၊ စိတ်ကူးယဉ် စိတ်ကူးလို့ နှစ်မျိုးရှိတယ်။ ဒါ့ကြောင့် (၃၆)ပါးဖြစ်တယ်။ ဒါတွေဟာ ကြမ္မာတွေပဲ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့ စိတ်ကူးယဉ်ဖြစ်တဲ့ စိတ်ကူး(၁၈)ပါးကို ပယ်ကြ၊ ချမ်းသာခြောက်မျိုး ဆင်းရဲခြောက်မျိုး၊ ပြည့်ဝခြောက်မျိုးတို့ ဖြစ်တယ်။ ဘဝကပေါက်ဖွားတဲ့ ကြမ္မာ(၁၈)ခုကို မှီဝဲကြ’

‘ရဟန်းတို့၊ သတိရှိရှိ နေကြ၊ သတိရှိမှုသုံးခုနဲ့ ပြည့်စုံလျှင် ဆရာတစ်ဆူ နေရာကို သင်တို့ရရှိမှာမလွဲ ဖြစ်တယ်။ သည်သတိရှိမှုသုံးမျိုးဟာ လွတ်မြောက်ခြင်းရှစ်ပါးကို တစ်ချိန်အတွင်းမှာပဲ သင်ကြားပေးနိုင်သူ ဖြစ်နိုင်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သတိရှိမှုသုံးပါးကတော့ အကြိုက်၊ အမုန်းနဲ့ မေ့မေ့လျော့လျော့နေခြင်းတွေကို မပြုခြင်း ဖြစ်တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

D

၁၆၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဘုရားဟောသော အကျဉ်းဝေဖန်ချက်တရား
 ‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်တဲ့ ရဟန်းရဲ့စိတ်ဟာ အပြင်ကိုလည်း မ
 ပြန့်ဘူး။ အတွင်းမှာလည်း မဆွံ့ဘူး၊ လွတ်မြောက်တယ်။ ဒါကြောင့် သည်
 ရဟန်းဟာ ဆင်းရဲမျိုးပြုတ်သူဖြစ်တယ်။ မနေ့က သည်စကားတွေကို အသျှင်
 ဟောပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒါကို အသျှင်ကစွာနကို ဖွင့်ပြဖို့ တောင်းပန်တော့ သူက
 သည်လိုဖွင့်ပြပါတယ်။ သူ့အဖွင့်ဟာ မှန်ပါသလား အသျှင်’

‘မျက်စိနဲ့ အဆင်းကိုကြည့်တဲ့အခါ စူးစမ်းဆင်ခြင်မှုရှိတဲ့ ရဟန်းရဲ့စိတ်
 ဟာ အကြိုက်၊အမုန်းနဲ့ အထုံးအဖွဲ့တွေ မဖြစ်ဘူး။ အကြိုက်၊အမုန်းနဲ့ အထုံး
 အဖွဲ့တွေဟာ ပြင်ပအဆင်းပေါ်မှာ ဖြစ်ပေါ်မှုတွေဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်
 ရဟန်းဟာ အပြင်မပြန့်ဘူး-လို့ ဟောခြင်းဖြစ်တယ်’

‘အတွင်းမှာဆွဲတယ်ဆိုတာက ရဟန်းဟာ သည်လို မပြန့်ပဲနေပေမဲ့
 သည်လိုနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လက်ငင်းသက်သာအောင်နေမှု ရှစ်မျိုးထဲမှာ
 ဆွဲနေတတ်ပြန်တယ်။ စူးစမ်းဆင်ခြင်မှုရှိမှလည်း လွတ်နိုင်လမ်းရှိတယ်။
 သည်ရှစ်မျိုးထဲမှာလည်း နစ်မနေဘူး၊ ဆွဲမနေဘူးလို့ ဆိုခြင်းဖြစ်တယ်’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ ဘယ်လို လွတ်မြောက်နေသလဲ၊ ရိုးသားတဲ့၊ ငြိမ်းချမ်းရေး
 လမ်းကိုရတဲ့ ရဟန်းဟာ ရုပ်တွေ ခံစားမှတ်သား စတာတွေ ဒါတွေကို ငါ-
 မဟုတ်ဘူး အပ ပယောဂတွေမျှသာဖြစ်တယ်။ ဘာမှ ဒါတွေကို ဘယ်လို
 သိမ်းပိုက်ထားလို့ ရကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး။ သည်လိုသိပြီး ဒါတွေက လွတ်
 မြောက်လို့ လွတ်မြောက်တယ်လို့ ဟောခြင်းဖြစ်တယ်’-လို့ ဟောပါတယ်။

ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ အသျှင်ကစွာနရဲ့ အဖွင့်ဟာ ဒါပဲဖြစ်ပါတယ်။ မှန်ပါ
 သလား’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်အဖွင့်ဟာ ကောင်းတယ်။ ငါ-ဖွင့်ပြလျင်လည်း သည်

အတိုင်းပဲ ဖြစ်မယ်။ အဲသည်အတိုင်းပဲ နားလည်ကြ’

D

၁၆၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ချေးညော်ဝေဖန်ချက် တရား

‘ရဟန်တို့၊ ချေးညော်မတင်အောင် နေထိုင်ကြ’

‘အသျှင်၊ ဘယ်လိုနေထိုင်ကြရပါမလဲ’

‘ရဟန်းတို့၊ မြင်ရ၊ ကြားရ၊ တွေ့ရတာတွေကို ယစ်မှုမနေတာ၊ ဒါတွေ ကင်းပြီး ကိုယ်နှုတ်စိတ်ဝမ်း မချမ်းမသာ နေတာ၊ အလယ်လမ်းစဉ်နဲ့နေတာ၊ သူများကို မမြှောက်မခြောက်ဘဲ အမှန်ကိုပြောတာ၊ လက်ငင်းသက်သာမှုထဲ မှာ နစ်မျောနစ်မြုပ် မနေတာ၊ မပြောသင့်တဲ့စကားတွေကို ဘယ်လိုမှ မပြော တာ။ စကားကို ဖြေးဖြေးနဲ့ အများနားလည်အောင်ပြောတာ။ သည်လို နေရ မယ် ရဟန်းတို့’

‘ရဟန်းတို့၊ မြင်ရ၊ ကြားရ၊ တွေ့ရတာတွေကို ယစ်မှုမနေတယ်ဆိုတာ အ ကြိုက်၊ အမုန်းပွားပြီးနေခြင်း ဖြစ်တယ်။ ရဟန်းတို့၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ဝမ်း မငြိမ်း ချမ်းနိုင်အောင် နေခြင်းဆိုတာ မြင်ရ၊ ကြားရ၊ တွေ့ရတာတွေနဲ့ မကင်းနိုင်ဘဲ အဓမ္မကင်းဖို့ ကြိုးစားမှုအမျိုးမျိုး ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အလယ်လမ်းစဉ်နဲ့နေခြင်းဆိုတာ မြင်ရ၊ ကြားရ၊ တွေ့ရတာ တွေ အပေါ်မှာ မှန်ကန်တဲ့အတိုင်း သိမြင်၊ တွေးခေါ်၊ ပြောဆို၊ ပြုလုပ်၊ နေထိုင်၊ တက်ကြွ၊ သတိရ၊ တည်ကြည်တာ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ မြှောက်ခြင်းဆိုတာ အကောင်းလုပ်သူကို ကောင်းပြီးဖြစ်သ လို ပြောခြင်းဖြစ်တယ်။ မြှောက်ခြင်းဆိုတာက အဆိုးလုပ်သူကို ဆိုးပြီးဖြစ်သ လို ပြောခြင်း ဖြစ်တယ်။ ကောင်းတာလုပ်သူကို မကောင်းတာဖြစ်မယ်လို့

ပြောခြင်းဟာ အမှားပြောခြင်းဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ လက်ငင်းသက်သာမှုမှာလည်း မြုပ်ဆွဲနေခြင်းဟာ အဆင်း စတာတွေကို အကြိုက်၊အမုန်းမပါဘဲ ရှုမြင်နေထိုင်မှုရှစ်မျိုးနဲ့ နေရတာကို စွဲငြိနေခြင်းတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ မပြောသင့်တဲ့စကားဟာ မှန်ပေမဲ့ အကျိုးမရှိတာ၊ အကျိုးမရှိပေမဲ့ မမှန်တဲ့စကားတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ စကားနှေးနှေးပြောတယ်ဆိုတာ နားထောင်ရသူတွေ လွယ်ကူအောင်ပြောခြင်း ဖြစ်တယ်။ ပညာရှင်သုံး စကားလုံးကို ရှောင်ရှားပြောဆိုခြင်းဟာ အများနားလည်အောင် ပြောဆိုခြင်းဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်ချေးညော်တွေမတင်အောင် နေကြ’

D

၁၇၀။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ ဘဂ္ဂဝအိုးလုပ်တဲ့ ပုတ္တုသာတိရဟန်းအား

ဘုရားဟောသော ဓာတ်ဝေဖန်ချက်တရား

‘ငါ့ရှင် ပုတ္တုသာတိ၊ ညသန်းခေါင်တိုင်နေပြီ။ ချုပ်ချုပ်တည်းတည်း နေလှချေလား။ အိပ်လည်းမအိပ်၊ စကားလည်းမပြောပါလား။ သင့်ဆရာဘယ်သူလဲ’

‘ငါ့ဆရာ ဂေါတမဗုဒ္ဓပါ။ ဒါပေမဲ့ ဆရာ့ကို ငါ-မမြင်ဖူးသေးဘူး’

‘ငါ့ရှင်၊ သင်နားထောင်မယ်ဆိုလျှင် သဘောတရားတစ်ခုကို တင်ပြလိုတယ်။ လူတွေပင်ပန်းနေကြတာဟာ စိတ်ကူးယဉ်နေကြလို့ ဖြစ်တယ်။ စိတ်ကူးယဉ်နိုင်ကြတာလည်း၊ မသိကြလို့ ဖြစ်တယ်။ အခံသဘော၊ အဆွဲသဘော၊ အပူသဘော၊ အလှုပ်သဘော၊ လဟာသဘောနဲ့ အသိရဲ့သဘော ဒါတွေကို မသိကြလို့ ဖြစ်ကြတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ငါ့ရှင်၊ အစွဲဖြစ်တဲ့ ဆံပင်၊ အမွှေး၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်း စတာတွေ၊ သွေး၊ ချွေး၊ အဆီစတာတွေ ကိုယ်ငွေ့အမျိုးမျိုးတွေ၊ လှုပ်ရှားမှုတွေ၊ ကွပ်လပ် တွေ၊ အသိအဆင်ခြင်တွေ ဒါတွေဟာ ဆိုခဲ့ပြီးခဲ့တဲ့ သဘောတွေသာ ဖြစ် တယ်။ ဒါတွေဟာ အကောင်းအဆိုးအမျိုးမျိုး ဝေဖန်ဖို့အတွက် အကြောင်း တွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေဟာ အတွင်းမှာရှိသလို အပြင်လောကမှာလည်း တော၊ တောင်၊ ရေ၊ မြေအဖြစ် ရှိနေတာ ဖြစ်တယ်။ အတွင်းနဲ့အပြင်ရယ်လို့ သည်သဘောတွေဟာလည်း ကွဲပြားမနေဘူး။ ပြီးတော့ ဒါတွေဟာ ငါမဟုတ် ဘူး။ ငါမဟုတ်ဘဲ ငါယောင်ဆောင်တွေမျှသာ ဖြစ်တယ်’

‘အသိဟာလည်း သည်အတိုင်းပဲ။ တွေ့ထိမှုပုံစံတွေကိုလိုက်ပြီး ချမ်း သာ၊ ဆင်းရဲပြည့်ဝ သည်လိုကွဲပြားနေတယ်’

‘ငါ့ရှင်၊ ဒါတွေဟာ လက်တွေ့ဘဝတွေ ဖြစ်တယ်-သိလျင် ဒါတွေကို ငါဖြစ်တယ်လို့ မယူဘူး။ သည်တော့ အထင်မကြီးတော့ဘူး’

‘အသျှင်၊ အသျှင်ဟာ ကျွန်ုပ်ဆရာ ဂေါတမဗုဒ္ဓဖြစ်မှန်းသိပါပြီ။ အရိုအ သေ တန်မိတာကိုလည်း ခွင့်ပြုပါအသျှင်။ အသျှင်ထံ ရဟန်းအဖြစ် နေခွင့်ပြု ပါ အသျှင်’

D

၁၇၁။ ဗာရာဏသီ၊ ဣသိပတန ဘေးမဲ့တော (မိဂဒါဝုန်)၌

ရဟန်းတို့အား အရှင်သာရိပုတြာဟောသော ဝေဖန်ချက်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ သည်တောထဲမှာ ရိုးသားတဲ့ အမှန်တရားယန္တရားကို ငါ-မောင်းပြခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါကို သာရိပုတြာကို ဟောပြောပေးဖို့ တောင်းဆိုကြ’

‘အရှင်သာရိပုတြာ၊ ဗုဒ္ဓအသျှင် မိန့်ကြားတဲ့အကြောင်းကို ဟောပြော ပေးပါ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ကောင်းပြီ ငါ့ရှင်တို့။ ဗုဒ္ဓအသျှင်ဟာ ရိုးသားတဲ့ အမှန်တရားတွေကို ပဌမဆုံး သည်တောထဲ တင်ပြခဲ့တယ်။ ဆင်းရဲရာ၊ ဆင်းရဲကြောင်းနဲ့ ငြိမ်းချမ်း ရာ ငြိမ်းချမ်းကြောင်း လေးမျိုးဖြစ်တယ်’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ ရိုးသားမှန်ကန်တဲ့ ဆင်းရဲဆိုတာ ဘာလဲ။ အစွဲနဲ့ သိမှု၊ မှတ်မှု၊ ခံစားဖောက်ပြားမှု၊ တုံ့ပြန်မှု၊ ဒါတွေဟာ အနီး၊ အဝေး၊ အကြီး၊ အသေး၊ အယုတ်၊ အလတ် စတာတွေ ရွေ့လျားနေမှုတွေ ဖြစ်တယ်။ နောက်ပြီးတော့ လည်း သည်လိုရွေ့လျားတာတွေရဲ့ အငွေ့အသက်၊ အကျိုးဆက်ဖြစ်တဲ့ အိုတာ၊ နာတာ၊ သေတာ၊ ချစ်သူနဲ့ကွဲ၊ မုန်းသူနဲ့ကွဲ ဒါတွေဖြစ်ပြီး စိုးရိမ်ပူဆွေး၊ ငိုကြွေးဆင်းရဲရတာတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ ရိုးသားမှန်ကန်တဲ့ ဆင်းရဲကြောင်းက ဘာလဲ? မြင်ရ၊ ကြားရ၊ တွေ့ရတာတွေကို မသိခြင်း၊ ကြိုက်ခြင်း၊ မုန်းခြင်းတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ငါ့ရှင်တို့၊ ရိုးသားမှန်ကန်တဲ့ ငြိမ်းချမ်းခြင်းက ဘာလဲ? မသိတာ၊ ကြိုက်တာနဲ့ မုန်းတာတွေ၊ နောက်ထပ်ပြန်မဖြစ်နိုင်အောင် ရပ်စဲသွားခြင်း ဖြစ်တယ်’

ငါ့ရှင်တို့၊ ရိုးသားမှန်ကန်တဲ့ ငြိမ်းချမ်းကြောင်းက ဘာတုန်း? ဟုတ်မှန် တဲ့ အမြင်၊ အတွေး၊ အပြော၊ အလုပ်၊ အနေ၊ ကြိုးစား၊ နှိုးကြား၊ စူးစိုက်လေ့လာ တာတွေ ဖြစ်တယ်။

ဟုတ်မှန်တဲ့အမြင်ဆိုတာ ဆင်းရဲကို ချမ်းသာလို့မထင်ခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဟုတ်မှန်တဲ့အတွေးဆိုတာ အကြိုက်၊ အမုန်းနဲ့ အချုပ်ချယ်မဲ့ တွေးခေါ် ခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဟုတ်မှန်တဲ့အပြောဆိုတာ လိမ်တာ၊ ဆဲတာ၊ ကုန်းတိုက်တာ၊ အဖျင်း ပြောတာတွေ ရှောင်ခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဟုတ်မှန်တဲ့အလုပ်ဆိုတာ သတ်တာ၊ ခိုးတာ၊ အာရုံကျူးတာတွေကို ရှောင်ခြင်းဖြစ်တယ်။

ဟုတ်မှန်တဲ့အနေဆိုတာ ဟန်ဆောင်လှည့်ပတ်စားနေမှုကို ရှောင်ခြင်း
ဖြစ်တယ်။ အချောင်ရလိုမှု၊ ဖျက်လိုမှု၊ အထင်လွဲမှု၊ မရှိတာဖြစ်တယ်။

ဟုတ်မှန်တဲ့ကြိုးစားဆိုတာ ကောင်းတာတွေဖြစ်အောင်နေခြင်း ဖြစ်
တယ်။

ဟုတ်မှန်တဲ့နိုးကြားဆိုတာ ကိုယ်၊စိတ်၊ခံစားနဲ့ သဘောတရားတွေကို
မမုန်း၊မကြိုက်အောင် သတိထားခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဟုတ်မှန်တဲ့ စူးစိုက်လေ့လာတဲ့ တည်ကြည်ဆိုတာ မငြိမ်းချမ်းမှုအပေါ်
စူးစိုက်လေ့လာနေတာ ဖြစ်တယ်’

D

၁၇၂။ နိဂြောဓာရုံ၌ မဟာပဇာပတိဂေါတမီနှင့် အာနန္ဒာတို့အား
ဘုရားဟောသော အလှူဝေဖန်ချက်တရား
‘ဗုဒ္ဓအတွက် သင်္ကန်းသစ်တစ်စုံကို ကိုယ်တိုင်စီမံလာခဲ့ပါတယ်။ ဒါကို
လက်ခံ ဝတ်ရုံတော်မူပါ’

‘ဂေါတမီ၊ ဒါကို သံဃာအား လှူလိုက်ပါ။ ဒါက ပိုပြီးသင့်မြတ်တယ်’

‘အသျှင်အတွက် ရည်ရွယ်ထားပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်’

‘သံဃာကိုလှူတာဟာ ဗုဒ္ဓကိုလှူပြီး ဖြစ်သွားပါတယ် ဂေါတမီ’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါကိုလက်ခံပါ’

‘သံဃာဟာ အလွန်ပူဇော်ထိုက်ပါတယ် ဂေါတမီ’

‘တပည့်တော် ဝင်လျှောက်ပါရစေ အသျှင်။ ဂေါတမီဟာ ကျေးဇူးများ
သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့လုပ်အားကို အားပေးတဲ့အနေနဲ့ လက်ခံဖို့ ပန်ကြားပါရစေ
အသျှင်’

‘အာနန္ဒာ၊ ဂေါတမီဟာ ငါ့အတွက် ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ငါ့အဆုံးအမကို လိုက်နာနေသူဆိုက ကျေးဇူးတုံ့ပြန်တဲ့အနေနဲ့ ရိုသေပေးကမ်းခြင်း ပြုလုပ်တာကို သင့်မြတ်တယ်လို့ ငါ-မယူဆဘူး’

‘အာနန္ဒာ၊ တစ်သီးပုဂ္ဂလအလှူနဲ့ ဘုံအလှူရယ်လို့ နှစ်မျိုးရှိတယ်။ တစ်သီးပုဂ္ဂလအလှူတွေရဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေဟာ ပြောမကုန်အောင် များတာတွေ ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လောက်ကျေးဇူးအများဆုံး တစ်သီးပုဂ္ဂလအလှူ ဖြစ်ဖြစ် ဘုံအလှူတစ်ခုထက် အကျိုးကျေးဇူးပိုတယ်လို့ ငါတို့ အသိမပေးနိုင်ဘူး’

‘အာနန္ဒာ၊ အလှူဟာ လေးမျိုးရှိတယ်။ ပေးသူချို့တဲ့တဲ့ အလှူ၊ ယူသူချို့တဲ့တဲ့ အလှူ၊ နှစ်ပါးစုံ ချို့တဲ့တဲ့အလှူ၊ နှစ်ပါးစုံ ပြည့်စုံတဲ့အလှူ ဖြစ်တယ်’

‘အာနန္ဒာ၊ ရိုးရိုးသားသား မပေးခြင်း (အမျှော်အခေါ်နှင့်ပေးခြင်း)ဟာ ပေးသူချို့တဲ့တဲ့ အလှူဖြစ်ပြီး ရိုးရိုးသားသားလက်မခံခြင်း (အသုံးမလိုဘဲ လက်ခံခြင်း)ဟာ ယူသူချို့တဲ့တဲ့ အလှူဖြစ်တယ်’

D

၁၇၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အနာထပိဏ်ဩဝါဒတရား

‘ရဟန်းတို့၊ သာရိပုတြာဟာ ငြိမ်းချမ်းသူထဲမှာ ထိပ်တန်းက ဖြစ်ကြောင်းကို ဥပါသကာတွေကတောင် အသိအမှတ်ပြုကြတယ်’

‘တပည့်တော် အာနန္ဒာ လျှောက်ပါရစေ။ သည်လိုပြုသူကတော့ ကျောင်းဒါယကာကြီး ဖြစ်မှာပါပဲ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ အာနန္ဒာ’

‘ကျောင်းဒကာသူဌေးကြီး မသေခင်ကပင့်လို့ ရှင်သာရိပုတြာနဲ့အတူ သူ့အိမ်ကို ရောက်ပါတယ်။ သူက အတော်ကို အခြေအနေဆိုးနေပါပြီ။ ဒါ

တောင်ပဲ ရှင်သာရိပုတြာကို များစွာကြည်ညိုနေတာကို ပေါ်လွင်ပါတယ်။ ရှင်သာရိပုတြာက မေးပါတယ်။ သူဌေးကြီး ဘယ်နဲ့လဲလို့ပါပဲ။ အခြေအနေ ဆိုးနေပြီ အရှင်သာရိပုတြာ-လို့ ဖြေပါတယ်။ ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမတွေကို နှလုံး သွင်းပါ သူဌေးကြီး။ အတိုက်ဓာတ် ခြောက်မျိုး၊ အခံဓာတ်ခြောက်မျိုး ဒါတွေ ကြောင့် အပွင့်သဘောတွေဖြစ်ပေါ်တဲ့ ခြောက်မျိုး။ သုံးမျိုးပေါင်းအထိ ခြောက်မျိုး၊ ခံစားမှုခြောက်မျိုး ဒါတွေနဲ့ အဆွေးသဘော၊ အပူသဘော၊ အခံ သဘော၊ အလှုပ်သဘော၊ လဟာသဘော၊ အသိသဘော အစရှိတဲ့ အရာ တွေအားလုံးဟာ ငါမဟုတ်တာတွေဖြစ်တယ်။ ဒါကို ရှုကြည့်ဖို့လိုအပ်တယ်လို့ ရှင်သာရိပုတြာက ပြောတော့ သူဌေးကြီးက တပည့်တော် ဝမ်းနည်းပါတယ် အရှင်-လို့ ပြောတယ်။

သည်တော့ ရှင်သာရိပုတြာက ပြောပြန်ပါတယ်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ အတွက် ဘာကြောင့် သည်လို အဖြစ်ခံရမလဲ သူဌေးကြီး လို့ပါပဲ။ သူဌေးကြီး ကပြောတယ်။ ဒါကြောင့်ဝမ်းနည်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သည်သဘောတရား တွေကို အခုမှနာရတာကို တွေးမိလို့ ဝမ်းနည်းမိတာပါလို့ပဲ။ သူဌေးကြီး သည် သဘောတရားတွေကို လူတွေအတွက် မြင်ခဲလို့ ဗုဒ္ဓက မဟောပြောတာ ဖြစ်ပါတယ်လို့ ရှင်သာရိပုတြာကပြောတော့ သူဌေးကြီးက ပြောပြန်တယ်။ အရှင်သာရိပုတြာ သည်သဘောတရားတွေကို ဟောပြောကြဖို့ တောင်းပန်ပါ ရစေ။ လူထဲမှာလည်း လူတော်တွေ များစွာရှိကြပါတယ်။ တပည့်တော်တောင် သည်တရားကို သဘောကျပါပြီ။ သေခြင်း၊ နေခြင်းဟာ တပည့်တော်အတွက် အခုအချိန်မှာ ဝန်လို့ မသတ်မှတ်တော့ပါဘူး။ ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ သူဌေးကြီးဟာ အရှင်သာရိပုတြာကို သည်လို ကြည်ညိုသူဖြစ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်တယ် အာနန္ဒာ’

D

၁၇၄။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ရှင်သာရိပုတြာနှင့် ရဟန်းများအား
ဘုရားဟောသော ဆန္ဒဩဝါဒတရား

‘သာရိပုတြာ၊ ဘာကြောင့်မို့ ဆန္ဒသတ်သေတာလဲ၊ ဆေးဝါး၊ အစာနဲ့
ပြုစုသူ မရှိလို့လား သာရိပုတြာ’

‘အသျှင်၊ သူမသေခင်ကလေးမှာပဲ သူ့ဆီကို စုန္ဒနဲ့အတူ ရောက်ပါသေး
တယ်။ သူကပဲ ပြောပါတယ်။ ငါ့ရှင် သာရိပုတြာ၊ ငါခံစားရတဲ့ရောဂါက
သိပ်ပြီး ဆိုးရွားလွန်းတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဓားကိုပဲ အသုံးပြုတော့မယ်။ ဒါ့ကြောင့်
တပည့်တော်က ပြောပါတယ်။ ငါ့သျှင် ဆန္ဒ၊ ဆေးဝါး၊ အစာနဲ့ ပြုစုဖို့အတွက်
ငါ့တာဝန်ထားပါ။ ဓားမသုံးပါနဲ့။ သူက သည်လိုပြန်ပြောပါတယ်။ ငါ့ရှင်
သာရိပုတြာ၊ ဒါတွေကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ ငါဟာ ဗုဒ္ဓရဲ့ သင့်တော်တဲ့တပည့်
ကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ပြီးပါပြီ။ ဘာတစ်ခုခုမှ အထင်ကြီးစရာလည်း ငါ့မှာမရှိ
တော့ဘူး။ ငါ-ဓားသုံးသွားတာနဲ့စပ်ပြီး သည်လို သိစေချင်ပါတယ်-တဲ့။ ‘သင်
လက်ခံလျှင် ငါ-မေးလိုတယ် ဆန္ဒ’-လို့ တပည့်တော်ကပြောတော့၊ မေးပါ
-ဆိုတာနဲ့ အဘိသင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်တဲ့ မျက်စိ၊ အဆင်းနဲ့မြင်စိတ် စတာတွေဟာ
မိမိ၊ မိမိကိုယ်ထည်နဲ့ မိမိပတ်ဝန်းကျင်လည်း မဟုတ်တာကို သဘောကျရဲ့
လား’

‘ကျပါတယ် ငါ့ရှင်’-လို့ ဖြေပါတယ်။ ဘယ်လိုကျတာလဲ၊ ဘာကြောင့်
ဒါတွေဟာ မိမိနဲ့ မိမိကိုယ်ထည်၊ ပတ်ဝန်းကျင်တွေ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောနိုင်တာ
လဲ၊ သည်လိုမေးတော့ ဒါတွေရဲ့ ပျက်စီးနေတာကို မြင်လို့ပါ ငါ့ရှင်။ တပည့်
တော်က သည်လိုပြောပါတယ်။ ငါ့ရှင် သည်အမြင်ဟာ လွတ်မြောက်တဲ့အမြင်
မဟုတ်လား။ သည်တော့ သူက တပည့်တော်တို့ကို ပြန်ဖို့လည်း ပြောပါတယ်’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ တပည့်တော်တို့ သည်လို ပြောဆိုခဲ့ရပါတယ်။ သူဟာ
သူပြောသလို ဘာအထင်မှ မကပ်ဘဲနဲ့ သေတာပဲလား။ ဒါမှမဟုတ် အထင်

ကပ်မှု တစ်ခုခုနဲ့ သေတာပဲလား’

‘သာရိပုတြာ၊ သူက ရှင်းပြတယ် မဟုတ်လား၊ ဘာကြောင့်လဲ’

‘အသျှင်၊ သူဟာ ပုဗ္ဗဇိရဇ္ဈာက အမျိုးတွေနဲ့ သိပ်ခင်ပါတယ်’

‘ခင်ရုံနဲ့တော့ အထင်ကပ်မယ်လို့ မဆိုသင့်ဘူး။ သူ့စိတ်က ထင်မှ အထင်ကပ်မယ်လို့ ပြောနိုင်မယ်။ သူပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ မှတ်သားသင့်တယ်’

D

၁၇၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အရှင်ပုဏ္ဏအား ဘုရားဟောသော
ဩဝါဒတရား

‘ဘာလဲပုဏ္ဏ၊ ညသန်းခေါင်ကြီးမှာ ဘာကိစ္စရှိသလဲ’

‘တပည့်တော်အတွက် မြန်ကောင်းသက်သာဖြစ်တဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်း
၍တစ်ရပ် ညွှန်ကြားပေးဖို့ရာကို တောင်းပန်ချင်လို့ လာရခြင်းပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်။
တပည့်တော်က တစ်နယ်ရပ်ခြား ရဟန်းတွေနဲ့ ဝေးရာသွားပြီး ရှင်းရှင်းလင်း
လင်း ကြိုးစားနေလိုပါတယ် အသျှင်’

‘ကောင်းပြီ ပုဏ္ဏ။ ဆင်းရဲတယ်ဆိုတာ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်းကြောင့်ပဲ။
ဘာကိုချစ်တာ၊ မုန်းတာလဲ-ဆိုလျှင် မြင်ရကြားရ၊ တွေ့သိရတာတွေကို ချစ်
တာ၊ မုန်းတာ။ ဒါကြောင့် ဒါတွေကိုမချစ်အောင်၊ မမုန်းအောင် နေရမယ်။
ဒါဆို ငြိမ်းချမ်းမယ်’

‘ကောင်းပါပြီ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ပုဏ္ဏ၊ သင် ဘယ်သွားနေမယ် စိတ်ကူးသလဲ’

‘သုနာပရန္တက လူမျိုးစုတွေဆီကို သွားဖို့ စိတ်ကူးပါတယ် အသျှင်’

‘သူတို့က ရိုင်းသေးတယ် မဟုတ်လား။ သူတို့နဲ့ပြေလည်အောင် ဆက်
ဆံ့ပြီး သင်က နေနိုင်ပါ့မလား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘နေဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်။ သူတို့က ရိုင်းစိုင်းအောင်ပြောလည်း သည်းခံနေမှာပါ အသျှင်။ ဖက်လိုက်၊ခွဲလိုက် ရိုက်လျင်ပုတ်လျင်လည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ အသက်ဘေးရန်မဖြစ်လျင် ပြီးတာပါပဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်။ နောက်ဆုံး ပိတ် အသက်ရန်ရှာခံရလျင်တောင်မှ များစွာအရေးမထားပါဘူး။တချို့ရဟန်းတွေတောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆောင်လေးလှတယ်ဆိုပြီး ဓားနဲ့ အသက်ချပေးသူကို ရှာရသေးတာပဲ။ မရှာဘဲရတာ အရတော်တာပဲလို့ သဘောထားရမှာပါ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ပုဏ္ဏ၊ သင့်စိတ်ကူးအတိုင်း လုပ်ပါ။ သင့်စိတ်ကူးနဲ့ ဇွဲဟာ သင်ရဲ့ဘေးရန်ကိုလည်း ကာကွယ်ပါလိမ့်မယ်။ လူမျိုးစုတွေ ယဉ်ကျေးငြိမ်းချမ်းအောင်လည်း စွမ်းနိုင်ပါလိမ့်မယ်’

D

၁၇၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းမအား အရှင်နန္ဒဟောသော
ဩဝါဒတရား

‘နှမတို့၊ သင်တို့ကို ငါမေးမယ်၊ သိလျင် ဖြေကြ၊ မသိလျင် မသိလို့ ပြန်ပြောကြ။ ယုံမှားလျင် ယုံမှားတာကို တင်ပြကြ’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘စဉ်းစားကြည့်ကြ နှမတို့။ အဘိသင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်တဲ့ မျက်စိဟာ ပျက်စီးသလား၊ မပျက်စီးသလား’

‘ပျက်စီးပါတယ် အသျှင်’

‘သည်လိုဆိုလျင် မျက်စိဟာ ဆင်းရဲလား၊ချမ်းသာလား’

‘ဆင်းရဲပါ အသျှင်’

‘သည်လိုဆိုလျင် မျက်စိဟာ မိမိရယ်၊ မိမိကိုယ်ထည်ရယ်၊ မိမိပတ်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဝန်းကျင်ရယ်၊ ဒါတွေ တစ်ခုခုဖြစ်တယ်လို့ ပြောလို့ ရမလား’

‘မရပါ အသျှင်’

‘နာခေါင်းစတာတွေ အဆင်း၊အနံ့စတာတွေကော သည်အတိုင်း ထပ်
တူဖြစ်သလား၊ မဖြစ်ဘူးလား’

‘ဖြစ်ပါတယ် အသျှင်’

‘ဒါတွေကိုမှီပြီးဖြစ်တဲ့ ချမ်းမြေ့မှု၊ ဆင်းရဲမှု၊ ပြည့်ဝမှု၊ ဒါတွေကိုကော
ထီး၊ ထီးရိပ်နဲ့ နေပူ၊ ဒါတွေ မတည်မြဲသလိုဖြစ်တာနဲ့ တူမလား၊မတူဘူးလား’

‘ထပ်တူပါပဲ အသျှင်’

‘န့မတို့၊ ပင်ပန်းမှုဟာ အဘိသင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အဆင်းနဲ့မျက်စိစတာ
တွေရဲ့ ပေါင်းဆုံမှုရလဒ်တွေ ဖြစ်တယ်။ နွားသေရဲ့ အရေနဲ့အသားကြားက
အမြွေးလို ဖြစ်တယ်။ နွားဖျက်သမားဓားလို ဝေဖန်မှုနဲ့ သည်ပင်ပန်းမှုအမြွေး
တွေကို စွန့်ပစ်သင့်တယ်’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

D

၁၇၇။ ဇေတဝန်၌ အရှင်ရာဟုလအား ဘုရားဟောသော ဩဝါဒတရား

‘ရာဟုလာ၊ အဘိသင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်တဲ့ မျက်စိနဲ့အကြည်ဓာတ်ဟာ
ပျက်စီးနေသလား၊ မနေဘူးလား’

‘ပျက်စီးနေပါတယ် အသျှင်’

‘ဒါဖြင့် ချမ်းသာရှိလား’

‘မရှိပါဘူး အသျှင်’

‘အနှစ်သာရရှိလား’

‘မရှိပါဘူး။ ရှိလေဟန် ပြောင်းပြန်လှန်နေခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား’

‘ရာဟုလာ၊ သည်လိုဆိုလျှင် ဒါတွေကို ငါ၊ ငါ့ကိုယ်ထည်၊ ငါ့ပတ်ဝန်း
ကျင်ဆိုပြီး သည်လိုယူဖို့ သင့်မလား၊မသင့်ဘူးလား’

‘မသင့်ပါဘူး အသျှင်’

‘ရာဟုလာ၊ အဘိသင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အဆင်း-မြင်သိစိတ်၊နား-အသံ
-ကြားသိစိတ် စတာတွေရဲ့ ထိခိုက်မှု၊ မှတ်သားမှု၊ သိမှု၊ ဒါတွေဟာလည်း
မျက်စိအကြည်စတာနဲ့ တူသလား၊ မတူဘူးလားလား’

‘တူပါတယ် အသျှင်’

‘ရာဟုလာ၊ ဒါတွေကို သည်လိုမြင်လျှင် အထင်ကြီးလို့ ဖြစ်ဦးမလား’

‘မဖြစ်ပါဘူး အသျှင်’

‘ရာဟုလာ၊ သည်လိုမဖြစ်လျှင် ဘယ်လို မငြိမ်းချမ်းဦးမလဲ’

‘ငြိမ်းချမ်းပါတယ် အသျှင်’

‘ရာဟုလာ၊ ဒါဟာ လွတ်မြောက်တဲ့အမြင် ဖြစ်တယ်၊ သည်လိုပုဂ္ဂိုလ်
ဟာ ဆင်းရဲမျိုးပြုတ်ပြီးသူ ဖြစ်တယ်’

D

၁၇၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ခြောက်ဆယ့်ခြောက်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ အဘိသင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အခံထည်ခြောက်ပါး၊ အတိုက်
ထည် ခြောက်ပါး၊ အပွင့်ခြောက်မျိုး၊ အထိခိုက် ခြောက်မျိုး၊ ခံစံမှုခြောက်မျိုး၊
ငြိကပ်မှုခြောက်မျိုး ဒါတွေအပေါ်မှာ အမြင်မမှားအောင် ကြိုးစားကြ’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်ခြောက်ပါးဟာ ပျက်စီးနေတယ်။ ဒါကို တစ်ဦးဦးက
ငြင်းလာလျှင် မျက်စိအကြည်ကို ဆန်းစစ်ကြည့်သင့်တယ်။ ရဟန်းတို့၊ ဒါတွေ
ကို မပျက်စီးတာတွေလို့ ယူဆလျှင် မာန်ထလိမ့်မယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လိုအဖြစ်မျိုး မခံသင့်ကြ၊ မဖြစ်အောင် ခံစားမှုကနေ ပြီး စောင့်နေသင့်တယ်။ ဆင်းရဲခံစားရာက ထိခိုက်မှုတွေ လက်ခံမရှိရစ်လေ အောင်၊ ချမ်းသာခံစားရာက နှစ်သိမ့်မှုတွေ လက်ကျန်မရှိရလေအောင်၊ ပြည့်ဝ ခံစားရာက ယစ်မှုတွေ လက်ကျန်မရှိရစ်လေအောင် စောင့်သင့်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လို စောင့်ရှောက်တဲ့ ရဟန်းဟာ ဆင်းရဲစရာ မရှိနိုင် ဘူး။ ချမ်းသာတယ်။ လက်ကျန်မရှိအောင် ကြိုးစားကြ’

D

၁၇၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

သဠာယတနကြီးတရား

‘ရဟန်းတို့၊ မျက်စိ၊ အဆင်း၊ မြင်သိစိတ် သည်သုံးခု ထိခိုက်မှု၊ ကောင်း၊ ဆိုး၊ ပြည့်ဝ ခံစားမှု၊ ဒါတွေကို အမှန်အတိုင်းသိအောင် ကြိုးစားကြ။ ဒါတွေကို မသိတာဟာ ဒါတွေကို ငြိကပ်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်တယ်။ ငြိကပ်လာလျှင် ဒါတွေကို အထင်မကြီးဘဲ မနေနိုင်တော့ဘူး။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒါတွေ လှုပ် ရှားသလို စိတ်လှုပ်ရှားရဖို့ အကြောင်းနဲ့လည်း မလွဲဖယ်နိုင်ရှိတယ်။ သည်လို စိတ်လှုပ်ရှားရတာရဲ့ အငွေ့အသက် အကျိုးဆက်ဟာ စိုးရိမ်တာ၊ ပူဆွေးတာ၊ ငိုကြွေးဆင်းရဲတာတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ နား၊ အသံ၊ ကြားသိစိတ် စတာတွေမှာ သည်အတိုင်းပဲ ဖြစ် တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဒါတွေကို အမှန်အတိုင်းသိအောင် ကြိုးစားသင့်တယ်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒါတွေ မငြိမစွန်းပဲ မြင်နိုင်လာမယ်။ မငြိစွန်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒါတွေကို အထင်ကြီးဖို့ အကြောင်းမရှိဘူး။ အထင်မကြီးသူဟာ ဒါတွေ ရွေ့ လျားပေမဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားဖို့ အကြောင်း မရှိဘူး။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုရဲ့ အငွေ့အ သက် အကျိုးဆက်ဟာ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေး ဝမ်းနည်းရတာတွေ ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သည်လိုနေနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အမြင်မှန်၊ အတွေးမှန်၊ အ

ပြောမှန်၊ အလုပ်မှန်၊ အနေမှန်၊ ကြိုးစား၊ နိုးကြားမှန်၊ တည်ကြည်မှန် ဒါတွေ
ဖြစ်ပြီးသား ဖြစ်နေတယ်။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လွတ်မြောက်အသိပိုင်းဆိုင်ရာ
သဘောတရား သုံးဆယ့်ခုနစ်မျိုးနဲ့ ပြည့်စုံသူလည်း ဖြစ်တယ်’

D

၁၈၀။ ကောသလတိုင်း၊ နဂရဝိန္ဒ ပုဏ္ဏားရွာ၌ ပုဏ္ဏားတို့အား

ဘုရားဟောသောတရား

‘သူကြွယ်တို့၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်ကို လေးစားကြသလဲလို့ သူတော်စင်တွေ
က သင်တို့ကိုမေးလျင် ဘယ်လိုဖြေကြမလဲ’

‘ဘယ်လို ဖြေသင့်ပါလဲ ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘သူကြွယ်တို့၊ မြင်ရ၊ ကြားရ၊ တွေ့ရတာတွေအပေါ် ကြိုက်တာ၊ မုန်းတာ၊
မသုံးသပ်တာ ဒါတွေနဲ့နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ငါတို့ မလေးစားကြဘူး။ သည်
ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ငါတို့နဲ့ ထပ်တူဖြစ်နေလို့ပဲ။ သည်လို ပြောသင့်တယ်’

‘ကြိုက်တာ၊ မုန်းတာ၊ မသုံးသပ်တာ ဒါတွေ ရှိနေတယ်လို့ သင်တို့က
ဘယ်လို သိနိုင်သလဲလို့ သူတော်စင်တွေက ပြန်မေးလျင် သည်လို ဖြေရဦး
မယ်’

‘အကြိုက်၊ အမုန်းနဲ့ မသုံးသပ်ဘဲ အာရုံယစ်မှုနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရှားပါ
တယ်။ အနေအထိုင်လည်း မငြိမ်းချမ်းဘူး။ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး အမူအရာတွေ
လည်း မပြေပြစ် အချိုးမကျဘူး။ သည်လိုဖြေရမယ်’

‘သူကြွယ်တို့၊ အကြိုက်၊ အမုန်းမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို သင်တို့က လေးစားသင့်
ကြပေတယ်။ အဲသည်လို ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး အမူအရာတွေ
ပြေပြစ်အချိုးကျပြီး ငြိမ်းအေးကြတယ်။ ရတတ်သမျှ အသုံးအဆောင်နဲ့ပဲ
သည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကျေနပ်နေနိုင်တယ်။ အသုံးအဆောင် ဓမ္မတာမှာ ချေးများ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

စရာတွေအတိ ရှိတယ်။ ဒါကို ချေးမများမိခြင်းဟာ ငြိမ်းချမ်းခြင်း အမှတ်
အသားတွေ ဖြစ်တယ်’

D

၁၈၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဝေဠုဝန်၌ ရှင်သာရိပုတြာအား ဘုရားဟောသော
ဆွမ်းခံစင်ကြယ်မှုတရား

‘သင့်ရဲ့လှုပ်ရှားမှုတွေဟာ သွက်လက်ကြည်စင်လှချေလား။ ဘယ်လို
နေခဲ့လို့လဲ သာရိပုတြာ’

‘လက်ငင်းသက်သာမှုနဲ့ အနေများလို့ပါပဲ အသျှင်’

‘ကောင်းတယ်၊ သက်သက်သာသာနေတာဟာ အထက်တန်းကျတဲ့
သူတွေနေတဲ့နေခြင်း ဖြစ်တယ်။ သာရိပုတြာ၊ သက်သာမှုနဲ့ များများနေလို့
လျင် ဆွမ်းခံတာကို သန့်ရှင်းအောင်လုပ်သင့်တယ်။ ဆွမ်းခံတဲ့အရပ်နဲ့ အ
သွား၊အပြန်လမ်း ဒါတွေမှာ တွေ့ရမြင်ရကြားရတာတွေကို အကြိုက်၊အမိုက်၊
အထိခိုက်နဲ့ အလိုဆန္ဒ အာသီသစိတ်တွေ ငါဖြစ်နေသလား။ မဖြစ်ဘဲနေသ
လား သည်လိုသတိထားသင့်တယ်’

‘သာရိပုတြာ၊ တကယ်လို့ ဖြစ်လာလျင် ပယ်နိုင်၊ဖျောက်နိုင်အောင်
ကြိုးစားသင့်တယ်။ မဖြစ်တာကိုသိရလျင် ဝမ်းသာစွာနဲ့ အချိန်ရှိသ၍ မဖြစ်
အောင် နေမိဖို့ ကြိုးစားရမယ်’

‘သာရိပုတြာ၊ နောက်တစ်မျိုးဆိုလျင်တော့ မြင်ရကြားရတွေ့ရတာတွေ
အပေါ်မှာ အကြိုက်၊ အမုန်းတွေ ပယ်ပြီးပြီလားလို့ ဝေဖန်သင့်တယ်။ မပြီး
သေးလျင် ပြီးအောင်ကြိုးစားသင့်တယ်။ ပြီးလျင်လည်း ဝမ်းသာမှုနဲ့ အချိန်ရှိ
သ၍ နေသင့်တယ်’

‘သာရိပုတြာ။ ဆွမ်းခံတာကို သည်လိုသန့်ရှင်းအောင် လုပ်သင့်တယ်။

သည်လိုပဲ ရှေးက-သက်သာမှုကို နေထိုင်ကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ လုပ်ခဲ့ကြတယ်’

D

၁၈၂။ ဂဇင်္ဂလရွာမ ဝါးချောတော၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဣန္ဒြေပွားမှုတရား

‘ရဟန်းတို့၊ ပါရာသိဝိယပုဏ္ဏားရဲ့တပည့် ဥတ္တရလူငယ် ငါ့ဆီကို လာ
တယ်။ သူ့ဆရာက မျက်စိ၊ နား စတာတွေကို စောင့်တယ်ဆိုတာ မကြည့်မိ၊
နားမထောင်ဘဲ နေရမှာဖြစ်တယ်လို့ တင်ပြကြောင်း ပြောတယ်။ သည်လိုဆို
လျင် မျက်စိကန်းတဲ့ နားထိုင်းတွေဟာ ကောင်းတာပဲလို့ ငါပြန်ပြောလိုက်
တယ်။ ဒါ့ကြောင့်မို့ သူ မျက်နှာပျက်ပြီး ပြန်သွားတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အလယ်လမ်းကျကျ မျက်စိ၊ နားစတာတွေကို စောင့်ရှောက်
ပုံ မှတ်သားကြ။ မျက်စိနဲ့အဆင်း ဆုံခဲ့လျင် ကြိုက်တာ၊ မုန်းတာတွေ ဖြစ်နိုင်
တယ်။ ဒါကို ပစ်ထားဘဲ ဝေဖန်သင့်တယ်။ သည် ကြိုက်တာ၊ မုန်းတာတွေ
ဟာ ပျက်စီး၊ ဆင်းရဲ၊ အနှစ်သာရမဲ့တွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေကို တွေ့ရမယ်။
သည်လို တွေ့ရသိရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဖြစ်နေတဲ့ အကြိုက်၊ အမုန်းတွေ တစ်ခဏ
အတွင်း ရပ်စဲသွားပေမယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အကြိုက်၊ အမုန်းတွေ မဖြစ်အောင် စောင့်တာ၊ ဖြစ်လာသ
မျှကို ပျောက်အောင်ဖျောက်တာ၊ ဒါတွေဟာ မျက်စိ စတာတွေကို စောင့်ခြင်း
ဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အကြိုက်၊ အမုန်းဟာ တကယ်တော့ ရှက်ဖွယ်၊ ငြီးငွေ့ဖွယ်၊
ရွံ့ဖွယ်တွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေကို မဖြစ်အောင် စောင့်ခြင်းဟာ မျက်စိ စတာ
တွေကို မှန်ကန်အောင်စောင့်ခြင်း ဖြစ်တယ်’

D

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အမြင့်ဆုံး လူ့ဂုဏ်ရည် သိက္ခာလမ်းညွှန်

N

သုတေသန

ဓမ္မဝိဟာရီ ရှင်ဉာဏ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အမြင့်ဆုံး လူ့ကံရည် သိက္ခာလမ်းညွှန်
ဘုရားတရား

U

ဓမ္မဝိဟာရီ ရှင်ဉာဏ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
က	မာတိကာ	၅
၁။	မဟာပေါဋ္ဌက အပိုင်း(၂)	၉
၂။		၁၄
၃။		၂၇
၄။		၃၅
၅။		၄၂
၆။		၄၉
၇။		၅၃
၈။		၅၉
၉။		၆၁

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
က	မာတိကာ	၅
ခ။	မဟာပေါဋ္ဌက အပိုင်း(၂)	၉
၁။		၁၄
၂။		၂၇
၃။		၃၅
၄။		၄၂
၅။		၄၉
၆။		၅၃
၇။		၅၉
၈။		၆၁

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
က	မာတိကာ	၅
	မဟာပေါဋ္ဌက အပိုင်း(၂)	၉
၁။		၁၄
၂။		၂၇
၃။		၃၅
		၄၂
၄။		
၅။		၄၉
၆။		၅၃
၇။		၅၉
၈။		၆၁

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
က	မာတိကာ	၅
၁။	မဟာပေါဠက အပိုင်း(၂)	၉
၂။		၁၄
၃။		၂၇
၄။		၃၅
၅။		၄၂
၆။		၄၉
၇။		၅၃
၈။		၅၉
၉။		၆၁

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
က	မာတိကာ	၅
	မဟာပေါဋ္ဌက အပိုင်း(၂)	၉
၁။		၁၄
၂။		၂၇
၃။		၃၅
		၄၂
၄။		
၅။		၄၉
၆။		၅၃
၇။		၅၉
၈။		၆၁

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
က	မာတိကာ	၅
၁။	မဟာပေါဋ္ဌက အပိုင်း(၂)	၉
၂။		၁၄
၃။		၂၇
၄။		၄၂
၅။		၄၉
၆။		၅၃
၇။		၅၉
၈။		၆၁

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
က	မာတိကာ	၅
၁။	မဟာပေါဋ္ဌက အပိုင်း(၂)	၉
၂။		၁၄
၃။		၂၇
၄။		၃၅
၅။		၄၂
၆။		၄၉
၇။		၅၃
၈။		၅၉
၉။		၆၁

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
က	မာတိကာ	၅
၁။	မဟာပေါဋ္ဌက အပိုင်း(၂)	၉
၂။		၁၄
၃။		၂၇
၄။		၃၅
၅။		၄၂
၆။		၄၉
၇။		၅၃
၈။		၅၉
၉။		၆၁

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာတိကာ(အဆက်)

အမှတ် စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက် နှာ
က	မာတိကာ	၅
၁။	မဟာပေါဋ္ဌက အပိုင်း(၂)	၉
၂။		၁၄
၃။		၂၇
၄။		၃၅
၅။		၄၂
၆။		၄၉
၇။		၅၃
၈။		၅၉
၉။		၆၁

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မဟာပေါဠက အပိုင်း(၃) ပဌမပိုင်း

၁၈၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ကွယ်လွန်ပြီးသော
မြင့်မြတ်သူ တစ်ယောက်၏ စကားဖြေကြားချက်

‘အာနန္ဒာ၊ မြင့်မြတ်သူရဲ့ အမေးစကားဟာ သည်လိုရှိတယ် သံသရာ၊ ဝဲဩ
ယကို ဘယ်လိုကူးမလဲ လို့ပဲ’

‘အဖြေက ဘယ်လိုလဲ အသျှင်’

‘ရပ်လျင်မြုပ်၊ အားထုတ်လျင် မျောတာကြောင့် ရပ်နေတာ မလုပ်၊ အား
မထုတ်ဘဲ သံသရာဝဲဩယကို ကူးခဲ့တယ်လို့ပဲ အာနန္ဒာ’

၁၈၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ကွယ်လွန်သူစကား
ပြန်ကြားချက်

‘အာနန္ဒာ၊ အကြွင်းမဲ့လွတ်မြောက်မှု၊ လုံးဝလွတ်မြောက်မှု၊ ကင်းဆိတ်မှုကို
သိနိုင်တာဟာ ဘယ်အကြောင်းလဲလို့ ကွယ်လွန်သူတစ်ဦး ပြောခဲ့တဲ့စကား ရှိတယ်။
အဖြေက ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်၊ ကုန်ဆုံးချုပ်ငြိမ်းကြောင်းလို့ပဲ ဖြစ်တယ်’

၁၈၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ကွယ်လွန်သူစကား
ပြန်ကြားချက်

‘အာနန္ဒာ၊ အသက်ကတို၊ အိုဖို့ကနီး၊ အားကိုလည်း အချီးနှီး သည်သုံးပါး
ရှုပွားပြီး ကောင်းမှုတရား ကြိုးစားရမှာပဲဆိုတဲ့ စကားရှိတယ်’

‘အဖြေကရော အသျှင်’

‘သည်သုံးပါးရှုပြီး နိဗ္ဗာန်လိုချင်လျင် လောကာမိသ စွန့်ရမှာပဲလို့ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၁၈၆။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ကွယ်လွန်သူစကား
ပြန်ကြားချက်

‘အာနန္ဒာ၊ နာရီ၊ နေ့ရက် အရွယ်လွန်ကြမှုမှာ သေခြင်းရဲ့ဘေး သုံးပါးပဲ။
ဒါကိုကြည့်ပြီး ချမ်းသာအောင် ကောင်းမှုပြုမှလို့ ရှိခဲ့တယ်’
‘အဖြေကရော အသျှင်’
‘ငြိမ်းချမ်းလိုသူများ၊ သည်သေဘေးသုံးပါးရှုပြီး လောကမိသ စွန့်ရမယ်လို့ပဲ’

၁၈၇။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ကွယ်လွန်သူစကား
ပြန်ကြားချက်

‘အာနန္ဒာ၊ ကွယ်လွန်သူက ဆိုတယ်။ ဝဲဩဃက ကူးမြောက်ပြီးသူလို့ ဆိုရ
အောင် ဘာတွေလွန်မြောက် ပွားများ၊ စွန့်ပယ်၊ ဖြတ်တောက်ရမှာလဲလို့ပဲ’
‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ဘယ်လိုပြန်ကြားပါသလဲ’
‘အောက်သံယောဇဉ်ဖြတ်၊ အထက်သံယောဇဉ်ပယ်၊ ဣန္ဒြေပွား၊ ကပ်ငြိမှု
ငါးပါး လွန်မြောက်ရမယ်လို့ပဲ’

၁၈၈။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ကွယ်လွန်သူစကား
ပြန်ကြားချက်

‘အာနန္ဒာ၊ ကွယ်လွန်သူတစ်ဦး သည်လိုပြောခဲ့တယ်။ နှိုးလျက်အိပ်၊
အိပ်လျက်နဲ့နဲ့နဲ့ မြူဆွယ်ယူတာနဲ့ စင်ကြယ်တာ ဘယ်တရားတွေလဲတဲ့’
‘အဖြေကရော ဗုဒ္ဓအသျှင်’
‘နှိုးလျက်အိပ်တာနဲ့ မြူဆွယ်ယူတာ နီဝရဏ၊ အိပ်လျက်နှိုးတာနဲ့ စင်ကြယ်
နိုင်တာ ဣန္ဒြေငါးပါးပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၁၈၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော-တရားမသိ၍
မှားနေသူများ အိပ်နေသည်ကို နှိုးချိန်တန်ပြီဟု ကွယ်လွန်သူတစ်ဦးပြောစကား
ပြန်ကြားချက်

‘တရားသိ၊ အယူမှန် နှိုးကြားပြီး အကြောင်းအားလျော်စွာ မညီညွတ်သော
လောကမှာ အညီအညွတ်ကျင့်တယ်’

၁၉၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -တရားပျက်
အယူမှား အိပ်မောကျနေသူများ နှိုးကြားချိန်တော်ပြီဟု ကွယ်လွန်သူစကား
ပြန်ကြားချက်

‘တရားမပျောက် အမှန်ရောက်ပြီး ကြည်ကြည်လင်လင် နှိုးကြားအကြောင်း
အားလျော်စွာ မညီညွတ်တဲ့ လောကမှာ အညီအညွတ်ကျင့်တယ်’

၁၉၁။ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ထောင်လွှားက
တည်ကြည်အောင် ဆုံးမကြောင်း တရားမရှိ၊ မတည်ကြည်က တရားမရ
သည်လိုနဲ့ တောထဲတစ်ယောက်တည်းနေလျှင် ပျက်စီးမှုတည်ရာရဲ့တစ်ဘက်
မကူးထွက်နိုင်ဟု ကွယ်လွန်သူစကား ပြန်ကြားချက်

‘ထောင်လွှားမှုဖယ်ရှား၊ တည်ကြည်မှုပွားမှ မမေ့မှုရ ဥပါဒါန်ကလွတ် တော
ထဲ တစ်ယောက်တည်းနေပြီး ပျက်စီးမှုတည်ရာရဲ့ ကမ်းတစ်ဖက် ကူးထွက်နိုင်တယ်
လို့ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၁၉၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -တောနေအရှင်
များ ဆွမ်းတစ်ထပ်စားပြီး ဘယ့်ကြောင့် အရေ အသားကြည်လင်ပါလိမ့်
ဟူသော ကွယ်လွန်သူ့စကား ဖြေကြားချက်

‘နောက်နဲ့နောင်ကို ကြောင့်ကြတောင့်တလို့ ရိပ်ထားခံရတဲ့ ကျူပင်လို ဖြစ်
နေတာ၊ လက်ငင်းမှာ မျှတလို့ အရေအဆင်း ကြည်လင်တာလို့ပဲ’

၁၉၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကွယ်လွန်နှစ်ဦး
တို့၏ အခြေအတင်စကား

‘ရဟန်းတို့- ရှေးအခါက ကွယ်လွန်သူတစ်ဦးက နန္ဒဝန်မသိလျှင် ချမ်းသာကို
မသိဘူးလို့ ပြောခဲ့တယ်’

‘အခြားတစ်ဦးက ဘယ်လိုဖြေပါသလဲ အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့- ဆိုလိုချက်မသိအောင် မိုက်တာပဲ။ ကံတွေအားလုံး ပျက်စီးတဲ့
ဓမ္မတာရှိတယ်။ ကံငြိမ်းမှ ချမ်းသာတာလို့ ဖြေတယ် ရဟန်းတို့’

၁၉၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -‘သားရှိမှ
သားနှင့်ပျော်ရ၊ နွားရှိတော့ နွားနှင့်ပျော်ရ၊ ပျော်စရာရှိမှ ပျော်ရတာ၊
ပျော်စရာမရှိက မပျော်ရ’-ဟု ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘သားရှိတော့ သားနှင့်ပူ၊ နွားရှိတော့ နွားနှင့်ပူ၊ ပူစရာရှိမှ ပူရ၊ ပူစရာမရှိက
မပူရလို့ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၁၉၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -‘သားနှင့်တူတဲ့
ချစ်စရာ၊ နွားနှင့်တူတဲ့ ဥစ္စာ၊ နေနဲ့တူတဲ့အလင်း၊ သမုဒ္ဒရာထက်လွန်တဲ့
အိုင်အင်း၊ အလျဉ်းမရှိ၊ ဘိတ်မရှိ’ ဟု ကွယ်လွန်သူစကား ပြန်ကြားချက်

‘ကိုယ်နဲ့တူတဲ့ ချစ်စရာ၊ စပါးနဲ့တူတဲ့ ဥစ္စာ၊ ပညာနဲ့တူတဲ့ အလင်း၊ မိုးရေ
ထက်လွန်တဲ့ အိုင်အင်း၊ အလျဉ်းမရှိ၊ ဘိတ်မရှိလို့ပဲ’

၁၉၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -‘အပျိုမယား၊
အဦးသား၊ နွားလားတိရစ္ဆာန်၊ လူ့အမှန်မင်းများ အမြတ်ထား’ဟု
ကွယ်လွန်သူစကား ပြန်ကြားချက်

‘အကြိုက်မယား၊ နားထောင်သား၊ အာဇာနည်များ တိရစ္ဆာန်၊ လူ့အမှန်
ဘုရား အမြတ်ထားလို့ပဲ’

၁၉၇။ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော-‘နေမွန်းတည့်နေ၊
ပန်းဖြေငှက်သံ၊ တောလုံးညံ့အောင် တောတွန်သံလား ပြင်းထန်ကြောက်ဖွယ်
ထင်လာတယ်’ ဟု ကွယ်လွန်သူစကားပြန်ကြားချက်

‘နေမွန်းတည့်နေ ပန်းဖြေငှက်သံ တောလုံးညံ့အောင်၊ တောတွန်သံက ပျော်
ဖွယ်ရာပင်၊ ငါထင်မြင်ရလို့ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၁၉၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -‘ထမင်းဆိပ်
တက်၊ ကိုယ်လက်ဆန့်ငင်၊ မရွှင်ပျင်းယိ၊ အိပ်ငိုက်ဘိဌား တရားမရ’-ဟု
ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘ထမင်းဆိပ်တက်၊ ကိုယ်လက်ဆန့်ငင်၊ မရွှင်ပျင်းငိုက်၊ အားစိုက်ပယ်က
တရားရလိမ့်လို့ပဲ’

၁၉၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -‘မလိမ္မာသူများ
တရားကျင့်ရန် သည်းခံရန်မလွယ်၊ တရားဆုတ်နစ်သူအတွက် တရားသည်
ကျပ်တည်း၏-ဟု ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘ကြံစည်မှုနောက်လိုက်ပြီး အာရုံမှာ ဆုတ်နစ် မတားမြစ်ပါမူ ဘယ်နှစ်ရက်
တရားကျင့်နိုင်မလဲ၊ အခွံထဲ ခေါင်း၊ လက်၊ ခြေ သွင်းသောလိပ်လို သူများ အပြစ်တင်
ညှင်းဆဲဖို့ အပပယောဂ အကြံတွေ သိမ်းထားရမှာပဲ’

၂၀၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ကြိမ်ဝင့်ရုံဖြင့်
သိသော အာဇာနည် မြင်းကဲ့သို့ အကဲ့ရဲ့မခံရမီ ရှက်ပြီးတားမြစ်သူ ရှိသလားဟု
ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘အမြဲသတိရှိပြီး အရှက်နဲ့ တားသွားတဲ့သူနည်းနည်းဟာ ဆင်းရဲအဆုံး
ရောက်ပြီး မညီညွတ်တဲ့ လောကမှာ အညီအညွတ်ကျင့်တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၀၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -နေရာအိမ်၊
အသိုက်အအုံ၊ အမြွှေးအယှက်၊ အနှောင်အဖွဲ့မရှိတာ ကောင်းတယ်။ နေရာအိမ်
စတာတွေရဲ့ အနက်က ဘာလဲဟု ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘အမိဟာ နေရာအိမ်၊ မယားက အသိုက်အအုံ၊ သားသမီးက အမြွှေး အ
ယှက်၊ တဏှာက အနှောင်အဖွဲ့၊ ဒါတွေ ငါ့မှာမရှိလို့ပဲ’

၂၀၂။ ရာဇဂြိုဟ်၊ တပေါဒါရုံ၌ ရှင်သမိဒ္ဓိအား ဘုရားဟောသော-‘မခံစားဘဲ
ခံနေတာပဲ၊ ခံစားပြီးမှ ခံပါ။ မခံစားဘဲ မခံပါနဲ့။ အချိန်က သင့်ကိုကျော်သွား
လိမ့်မယ် ဟူသော သေလွန်သူ အမျိုးသမီးစကား ပြန်ကြားချက်

‘မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်က သည်စကားကို တပေါဒါမြစ်မှာ မနက်
အစောကြီး ရေချိုးလျင်း ကိုယ့်ကိုယ်ရဲ့ နုပျိုတဲ့ဘဝ ပြန်မြင်ပြီး သည်စကား ကြား
ယောင်လာပါတယ်။ ဒါကိုလည်း တပည့်တော်က အဖြေထုတ်ပါတယ်။ အချိန်ကို
ငါမသိဘူး။ အချိန်က ငါ့ကို ကျော်မသွားဖို့ မခံစားဘဲ ဆွမ်းခံနေရတာလို့ပါပဲ အသျှင်’

‘သမိဒ္ဓိ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၌ နိစ္စ၊သုဘ သညာထားပြီး သည်ခန္ဓာကို လိပ်ပတ်
လည် အောင် မသိလို့ ပျက်စီးကြရတာ။ ရဟန္တာတွေမှာ ပိုင်းခြားသိကြလို့ နိစ္စ၊
သုဘလို့ ပြောစရာမရှိလို့ ပြန်ကြားရမယ်။ ဒါမှ နားမလည်နိုင်သေးဘူးဆိုလျှင်
ကြီးသူကိုရိုသေ၊ ရွယ်တူကိုလေးစား၊ ငယ်သူကို သနားတဲ့ အဖြစ်ရောက်တာလို့
ပြန်ကြားရမယ်။ ဒါမှ နားမလည်သေးလျှင် ရာဂစတာရှိသူဆိုတဲ့ အသိပေးစရာ
ပယ်ပြီးသူ လုပ်ရမယ်လို့ပဲ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ဒါဆိုလျှင် ကံသုံးပါးလုံတာ ဆိုတာ ပေါ်လွင်လှပါပြီ။ စာစပ်သူ
အမျိုးသမီး နားလည်ပြီပေါ့ ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၀၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော-‘ရင်ဝလုံစူး၊
ထိပ်ဦးမီးလောင်သူ ကဲ့သို့ ရာဂပယ်ဖို့သတိထားဟူသော ကွယ်လွန်သူ့စကား
ဘုရားပြန်ကြားချက်
‘ရင်ဝလုံစူး၊ ထိပ်ဦးမီးလောင်သလို သက္ကာယဒိဋ္ဌိပယ်ဖို့ သတိထားလို့ပဲ’

၂၀၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -မထိသူအားမထိ၊
ထိသူသာထိ၍ မပြစ်မှားထိုက်သူ ပြစ်မှားလျှင် ထိတဲ့အတွက် ထိတာပဲဟူသော
ကွယ်လွန်သူ့စကား ဘုရားပြန်ကြားချက်
‘စင်ကြယ်သူပြစ်မှားလျှင် လေညာပစ်တဲ့မြူမှုန့် ပစ်သူဆီ ပြန်ရောက်သလို
ပြစ်မှားသူပဲ အပြစ်ရတယ်လို့ပဲ’

၂၀၅။ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -အတွင်းအပါ နှစ်ဝအရှုပ်၊
ဘယ်သုတ်သင်မလဲဟူသော ကွယ်လွန်သူ့စကား ဘုရားပြန်ကြားချက်

‘သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာပွားက ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ၊ သညာများချုပ်ရာရောက်
လို့ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ အရှုပ် သုတ်သင်ပြီးပါတယ် လို့ပဲ’

၂၀၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ကောင်းမှု၊
မကောင်းမှုမှ စိတ်ကို တားမြစ်ထားနိုင်သော ဆင်းရဲမရဟူသော
ကွယ်လွန်သူ့စကား ဘုရားပြန်ကြားချက်
‘စိတ်ကို ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု အကုန်လုံးမှ မတားရဘူး။ စောင့်စည်းတဲ့
စိတ်ကို ဘယ်တားမြစ်ရမလဲ။ မကောင်းမှုသာ စိတ်ကိုတားမှ လို့ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၀၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော - ရဟန္တာ ငါပြော၊
ငါပြောတွေ ပြောဦးမလားဟူသော ကွယ်လွန်သူ့စကား ဘုရားပြန်ကြားချက်
‘ရဟန္တာ အဖြစ်အပျက် တတ်သိလိမ္မာသူဖြစ်လို့ မပြောဘဲ ဘယ်နေမလဲ။
သည်လိုပြောလို့ ငါတကော ထောင်လွှားတယ် မပြောရ၊ အထင်ကြီးသေးမှုတွေ
ပယ်ပြီးဖြစ်လို့ အထင်ကြီးသေးတွေနဲ့ ပြောတာမဟုတ်လို့ပဲလို့ (ငါတကောဆိုတာ
အထင်ကြီးသေးနဲ့ ပြောတာတွေ မဟုတ်လား) လို့ပဲ’

၂၀၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော - အရောင်ဘယ်
လောက်ရှိသလဲ ဟူသော ကွယ်လွန်သူ့ကဗျာစကား ဘုရားပြန်ကြားချက်
‘အရောင်လေးမျိုးရှိတယ်။ နေရောင်၊ လရောင်၊ မီးရောင်နဲ့ အသိပညာရှင်
ဘုရားရဲ့ ပညာရောင်လို့ပဲ’

၂၀၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -
သံသရာဘယ်မှာဆုံး၊ ဝဋ်ဘယ်မှကျွတ်၊ နာမ်နှင့်ရုပ် ဘယ်မှာလုံးဝချုပ်ဟူသော
ကွယ်လွန်သူ့စကား ဘုရားဖြေကြားချက်
‘နိဗ္ဗာန်လို့ပဲ’

၂၁၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားသောသော - တစ်နိုင်ငံလုံး
ပိုင်စိုးတဲ့ ဘုရင်များပင် တောင့်တ၊ ကြောင့်ကြ ရှိကြတယ်။ ဘယ်လိုသူ
တောင့်တ၊ ကြောင့်ကြ ကုန်ရမလဲ ဟူသော ကွယ်လွန်သူ့စကား
ဘုရားပြန်ကြားချက်
‘အာသဝေါကုန်သူလို့ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၁၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -လှုပ်နေရတဲ့ အပေါက်တွေပါတဲ့၊ ပြည့်နေတဲ့၊ ငတ်နေတဲ့၊ ရွံ့ထဲမှာဖြစ်တဲ့ သည်ကိုယ် ဘယ်လို လွတ်မြောက်ရမှာတဲ့လဲ ဟူသော ကွယ်လွန်သူ့စကား ဘုရားပြန်ကြားချက်

‘လောဘ၊ ဒေါသ၊ နှုတ်ပယ်ရမှာပေါ့ လို့ပဲ’

၂၁၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ဘယ်လိုလုပ်လျင် ဆင်းရဲလွတ်မလဲ ဟူသော ကွယ်လွန်သူ့စကား ဘုရားပြန်ကြားချက်
‘အာရုံခြောက်ပါး၊ ဆန္ဒ၊ ရာဂ ဖယ်ရှားရမယ်လို့ပဲ’

၂၁၃။ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -သူကောင်းပေါင်းရ၊ တရားနာရလို့ သိလျင်၊ မယုတ်မာဟုလည်းကောင်း၊ အပူကင်းဟုလည်းကောင်း၊ တင့်တယ်၏ဟုလည်းကောင်း၊ အလားအလာကောင်းတယ်ဟုလည်းကောင်း၊ ချမ်းသာမြဲတယ်ဟုလည်းကောင်း သည်စကားအများ ဘယ်ဟာမှန်မလဲ ဟူသော ကွယ်လွန်သူ့စကား ဘုရားပြန်ကြားချက်

‘အတူပဲလို့ပဲ’

၂၁၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -နှုမောလို့ဖြစ်စေ၊ ပေါ့ဆလို့ဖြစ်စေ မလှူဘဲမနေထိုက်ဟုလည်းကောင်း၊ နှုမောတွန့်တို ဆာလောင် မွတ်ဘေးကြောက်၍ မလှူသောကြောင့်ကြောက်သောဘေးနှင့် တွေ့ရဟုလည်းကောင်း၊ ခရီးသွားချင်း ရိက္ခာ အနည်းအပါးကိုပင် ခွဲဝေပေးသကဲ့သို့ ဘဝခရီး

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဖော်ချင်း အနည်းအပါး လှူစရာကိုဖြစ်စေ၊ ခွဲဝေလှူခြင်းဟာ မသေ၊ ၎င်းမှာ
ဓမ္မတာပင်၊ နည်းနည်းလှူစရာကို ခွဲလှူသူဟာ အလှူအထောင်နှင့် နှိုင်းယှဉ်
ခံနိုင်၏ဟု လည်းကောင်း၊ လှူနိုင်ခဲ့သည်ကို လှူခြင်းသည် အတုလိုက်၍ မလွယ်
ဟုလည်းကောင်း၊ သားမယားကျွေးရင်းနှင့် တံမြက်စည်း ပစ္စည်းကဲ့သို့ နည်း
နည်းလှူဖွယ်ကို လှူမှုသည် တစ်ထောင်၊ တစ်သိန်း လှူမှုက လိုက်မမှီဟု
လည်းကောင်း ကွယ်လွန်သူတို့စကားပြန်ကြားချက်

‘တစ်ထောင်၊ တစ်သိန်းအလှူက ကံသုံးပါး ပျက်ပြားမှုရှိလို့ပဲ’

၂၁၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ပညာရှိမှ
လှူနိုင်ဟုလည်းကောင်း၊ နည်းပေမယ့် ဝေဖန်ပြီး လှူတဲ့အလှူဟာ အလှူ
တစ်ထောင်နှင့် တိုင်းနိုင်ခဲ့ဟုလည်းကောင်း၊ ယုံကြည်မှုဖြင့် အလှူသည်
နည်းသော်လည်း အောင်မြင်၏ဟုလည်းကောင်း၊ တရားသဖြင့်ရသော ဥစ္စာကို
ယုံကြည်မှုဖြင့် ပေးလှူခြင်း၊ လောကုတ္တရာတရားရသူအား ပေးလှူခြင်းသည်
ယမမင်း၏ကြိမ်လုံးကို လွန်နိုင်၏ဟုလည်းကောင်း၊ သည်ထက် ရွေးချယ်ပြီး
လှူတဲ့အလှူက ပိုအကျိုးများဟုလည်းကောင်း၊ ထို့ထက် သတ္တဝါအများ
မညှင်းဆဲမှုက ပိုကောင်း၏ဟုလည်းကောင်း ကွယ်လွန်သူတို့စကားများ
ဘုရားပြန်ကြားချက်

‘အားလုံးကောင်းပါတယ်။ အဲသည်အလှူတွေထက် တရားကပိုကောင်းပြီး
ငြိမ်းချမ်းမှုရောက်တယ်လို့ပါပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၁၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရှင်အာနန္ဒာနှင့် မောဃရာဇာအား ဘုရားဟောသော -ကြိုက်စရာပေမယ့် မမြဲတဲ့ ကာမဂုဏ်မှာ ယစ်မှုးသူများ မသေရာဖို့ မရောက်နိုင်ဟု ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘တဏှာကြောင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဒုက္ခရ၊ တဏှာပျောက် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခပျောက်ဟုလည်းကောင်း၊ အာရုံအဆန်းတွေ ကာမဂုဏ်မဟုတ်၊ ကြံစည်တပ်စွန်းမှုကမ္မ ကာမဂုဏ်၊ ဒါ့ကြောင့် ကြံစည်တပ်စွန်းမှုပယ်လည်း အာရုံအဆန်းတွေ သူ့ဟာသူနေဟုလည်းကောင်း၊ စိတ်ကောက်စိတ်မာန် ပယ်လှန်က သံယောဇဉ်ပြတ်၊ ဘာနာမ်ရုပ်မှ မငြိကပ်၊ ရဟန္တာဟာ တပ်မက်သူ၊ တွေဝေသူ၊ ပြစ်မှားသူ ဟူသော နာမည်ကို ပယ်ပြီးပြီ။ မာန်မထောင် ရုပ်နာမ်၌မငြိ၊ အထုံးမရှိသူကို ဘယ်သူမှ ဘယ်မှ ရှာမရလို့ပဲ’

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ မမြင်ရတဲ့ ကိလေသာကင်းသူကို ရှိခိုးတဲ့သူတွေ ချီးမွမ်းစရာကောင်းပါရဲ့လား ဘုရား’

‘မောဃရာဇ ရဟန်း၊ ရှိခိုးသူတွေဟာ တရားရပြီးသူတွေမို့ ချီးမွမ်းသင့်တယ်’

၂၁၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -မလုပ်မပြော၊ လုပ်မှပြောတာ အများသိနိုင်တယ်။ မလုပ်ဘဲပြောတဲ့ရဟန်းဟာ ငှက်မုဆိုးကဲ့သို့ သူခိုးပဲ။ အပြစ်ဝန်ခံဖို့ လက်မခံသူဟာ အပြစ်ဝတ်ဆင်ထားသူပဲ။ လောကမှာ အပြစ်မဲ့သူ ရှိသလား ဟူသော ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘သောချာလွတ်မြောက်တဲ့ အကျင့်ကို ပြောတတ်ကာမျှ၊ ကြားဖူးကာမျှဖြင့် မပြီးကြောင်း အများသိဖို့၊ သူတော်ကောင်းက မလုပ်တာကြောင့် အမှန်သိပြီး ကပ်ငြိမှုကလွတ်လို့ ငြိမ်းတာ၊ ပြစ်မှုမရှိလျှင် လိမ္မာသူပင် ရှိမည်မဟုတ်။ ပြစ်မှုဝန်ခံဖို့ ငြင်းဖွယ်မရှိ၊ မပြစ်မရှိသူဟာ ဘုရားပဲလို့ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၁၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ယုံကြည်မှုသည်
အခြံအရံ၊ အကျော်အစောများရစေသော အဖော်ကောင်းဟုလည်းကောင်း၊
အမျက်မာန်စောင်ပယ်ပြီးက အာရုံငါးပါး မကပ်ငြိဟုလည်းကောင်း
ကွယ်လွန်သူစကား ပြန်ကြားချက်

‘ကာမဂုဏ်မှာ မွေ့ပြီး မေ့လျော့မှုအားမထုတ်မှ၊ ပစ္စည်းရှိသေသကဲ့သို့
မမေ့လျော့မှုအားထုတ်မှ ထိပ်ဆုံးချမ်းသာ ရမယ်လို့ပဲ’

၂၁၉။ ရာဇဂြိုဟ်၊ မန္တကုဏ္ဍိတော၌ အာနန္ဒာအား ခြေထောက်ကျောက်ချက်ထိ
ဝေဒနာ ခံစားနေရစဉ် ဘုရားဟောသော -တည်ကြည်မှုပွားပြီးသူ စိတ်ဟာ
မညွတ်မဖဲ့၊ ဆင်ပြောင်၊ ခြင်္သေ့၊ အာဇာနည်လူ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သံသရာလူပဲ၊ မလွတ်တဲ့ဘေးဖြစ်တဲ့ အရာဟာ ဆင်းရဲပဲ။ ပုဂ္ဂိုလ်၏ မှီရာ
ဟာ ကံပဲ

၂၂၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ခရီးမဟုတ်
သောအရာ၊ ည၊နေ့ ကုန်သောအရာ အကျင့်ရဲ့အညစ်အကြေး၊ ရေမဟုတ်တဲ့
ဆေးစရာဘာလဲ-ဟူသော ကွယ်လွန်သူ့စကား ဘုရား ပြန်ကြားချက်

‘ရာဂဟာ ခရီးမဟုတ်သောခရီး၊ အရွယ်ဟာ ည၊နေ့နဲ့ကုန်၊ အကျင့်အညစ်
အကြေးဟာ ဆန့်ကျင်လိင်မှာ တပ်မက်မှု၊ ရေမဟုတ်တဲ့ ဆေးစရာက ကိလေသာ
ထစရာနဲ့ မေထုန်ရှောင်မှုပဲ’

၂၃၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -လူ့အဖော်၊
လူ့လမ်းညွှန်၊ လူ့လွန်မြောက်ရာ ဘာလဲ ဟူသော ကွယ်လွန်သူ့စကား
ပြန်ကြားချက်

‘သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ နိဗ္ဗာန်ပဲ’

၂၃၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ဂါထာ
ဖြစ်ကြောင်း၊ ဂါထာပြစရာ၊ ဂါထာအမှီ၊ ဂါထာတည်ရာ ဘာလဲဟု
ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘ဆန်း၊ အကွရာ၊ နာမည်၊ ပညာရှိတို့ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၃၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -လျော်စွာကျ
သောအရာ၊ မလွန်သောအရာ၊ အစဉ်လိုက်ရသောအရာ ဘာလဲဟု
ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်
‘အမည်ပဲ’

၂၃၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -လောကကို
ဘယ်သူ့ဆောင်၊ ဆွဲသလဲ။ လောကက ဘယ်သူ့နောက်လိုက်ရသလဲဟု
ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘စိတ် သို့မဟုတ် တဏှာပဲ’

၂၃၄။ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -လောကချည်နှောင်သူ၊
လောကခြေထောက်၊ လောကမရှိအောင် ပြုသူ ဘယ်သူလဲဟု ကွယ်လွန်သူ့
စကား ပြန်ကြားချက်

‘နန္ဒီဟူသော တပ်နှစ်သက်မှု၊ ဝိတက်၊ တဏှာကင်းခြင်းပဲ’

၂၃၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -လောက
ဆက်စပ်သူ၊ အဆက်အစပ် ပြတ်စေသူ၊ လောကခြေဟာ ဘာလဲဟု
ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘တဏှာ၊ တဏှာကင်းမှု၊ ဝိတက်ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၃၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -လောက လွမ်း
မိုးသူ၊ ခြံရံသူ၊ မြားပမာစူးဝင်သော အရာ၊ အမြဲတောက်လောင်သောအရာဟာ
ဘာလဲဟူသော ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘သေခြင်း၊ အိုခြင်း၊ တဏှာ၊ ရမက်ပဲ’

၂၃၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -လောကကို
ဆွဲချိန်သူ၊ ခြံရံသူ၊ ပိတ်ဆို့သူနှင့် တည်ရာဟာ ဘာလဲဟူ ကွယ်လွန်သူ့စကား
ပြန်ကြားချက်

‘တဏှာ၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်း၊ ဆင်းရဲ’

၂၃၈။ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -လောကဖွဲ့စပ်သောအရာ၊
လောကလွတ်အောင် ဆုံးမရမည့်အရာ၊ အဖွဲ့အစပ် ပြတ်မည့်အရာ ဘာလဲဟူ
ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘အလိုရမက်’

၂၃၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -လောကကို
ဖြစ်သော၊ အဖော်ဖြစ်သော၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ နှိပ်စက်သောအရာသည်
ဘာလဲဟူ ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၄၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ချမ်းသာအောင်၊
မစိုးရိမ်ရအောင် အရိယာတို့ချီးမွမ်းတဲ့ ဖြတ်တောက်စရာ ဘာလဲဟု
ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်
‘အမျက်ဒေါသ’

၂၄၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ရထား၊ မီး၊ နိုင်ငံ၊
မိန်းမတို့၏ ထင်ရှားကြောင်းက ဘာလဲဟု ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်
‘အလံ၊ အခိုး၊ မင်း၊ လင်’

၂၄၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -အကောင်းဆုံး
ဥစ္စာ၊ ချမ်းသာအောင်လေ့ကျင့်စရာ၊ အကောင်းဆုံး အရသာ၊ အကောင်းဆုံး
အသက်မွေးမှုမှာ ဘာလဲ ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘သဒ္ဓါ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထဆယ်ပါး၊ သစ္စာ၊ ပညာ’

၂၄၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -အတက်၊ အကျ၊
အသွား၊ အပြော၊ မြတ်သူများစကား အဘယ်နည်းဟု ကွယ်လွန်သူ့စကား
ပြန်ကြားချက်

‘ဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သံယာ၊ ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၄၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ဘယ်၌တည်သူ
အနာဂတ် မကြောက်သလဲဟု ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ ပညာရှိပြီး စကားပြော လိမ္မာမှုလေးပါး၌ တည်သူ’

၂၄၅။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော-စီးပွားမတည်
ကြောင်းများ ဘာတွေလဲဟု ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘ပျင်းရိ၊ မေ့လျော့၊ ပေါ့ဆ၊ မစောင့်စီး၊ အအိပ်ကြူး၊ မပျော်ခြောက်ပါး’

၂၄၆။ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -အစိုးရတဲ့အဖြစ်၊ အမြတ်
ဘဏ္ဍာ၊ ပညာ၊ အညစ်အကြေးဘေးရန်ဟာ ဘာလဲဟု ကွယ်လွန်သူ့စကား
ပြန်ကြားချက်

‘အာဏာတည်မှု၊ မိန်းမ၊ ဒေါသ၊ သူခိုး’

၂၄၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -မပေးရ၊ မစွန့်ရ၊
မပြောရတဲ့အရာ ဘာလဲဟု ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘ကိုယ့်ကိုယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်၊ ဆဲရေးစကား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၄၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ရိက္ခာဖြစ်တဲ့
အရာ၊ စည်းစိမ် တည်ရာအရာနှင့် ဆွေငင်ဖွဲ့ယှက် စွန့်နိုင်ခဲ့တဲ့အရာဟာ
ဘာလဲဟု ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘သဒ္ဓါ၊ အာဏာ၊ တဏှာ’

၂၄၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -အလင်း၊ နိုးကြား
ခြင်းများဟာ ဘာလဲဟု ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘ပညာ၊ သတိ’

၂၅၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ကိလေသာ
ကင်းသူ၊ သီလမပျက်သူ၊ အလိုရမက်ကိုသိသူ၊ တဏှာကျွန်မှလွတ်သူ၊ ကြီးသူတို့
ရှိခိုးခံရသူ ဘယ်သူလဲဟု ကွယ်လွန်သူ့စကား ပြန်ကြားချက်

‘အာသဝေါကင်းပြီးသော ရဟန်း’

၂၅၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ရဟန္တာအား
မပင်မပန်း အားထုတ်တယ်ဟု ကွယ်လွန်သူ ဒါမလိစကား ဘုရား ပြန်ကြားချက်

‘ရဟန္တာက အားထုတ်ပြီးသွား၍ အားမထုတ်ရ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၅၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -လုပ်နိုင်ခဲ၊
 ရောင့်ရဲနိုင်ခဲ၊ ဆောက်တည်နိုင်ခဲ၊ သွားနိုင်ခဲသောအရာ ကျင့်သူဘယ်သူလဲဟု
 ကွယ်လွန်သူ ကာမဒစကား ပြန်ကြားချက်

‘သေက္ခ ခုနစ်ယောက်’

၂၅၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -မြတ်စွာဘုရား
 ဟာ ကျဉ်းမြောင်းရာမှာ ရပ်တည်ရာ ရသူပဲဟု ကွယ်လွန်သူ ပဉ္စလစက္ကစကား
 ပြန်ကြားချက်

‘လောကုတ္တရာ သမာဓိ တည်သူများ ဈာန်လည်းရ၊ နိဗ္ဗာန်အောက်မေ့မှု
 သတိလည်းရ’

၂၅၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော -ကြိုးစားပြီး
 တဏှာကိုဖြတ်ပါ။ ကာမကို နှုတ်ပါ။ ဒါမှသာ တည်ကြည်မှု (ဈာန်)ရနိုင်မယ်။
 ကြိုးစားမှုမရှိလျှင် ကိလေသာ ထမှာပဲ၊ မကောင်းမှုရှောင်မှ မပူပန်ရမှာ။ ပေါ့
 ပေါ့ပြုတဲ့ကံ၊ အကျင့်ဟာပေါ့ပေါ့၊ သမန်းမျက်ကိုင်လျှင် ရှုတတ်သလို အကျိုး
 ပျက်နိုင်တယ်ဟု ကွယ်လွန်သူ ရှေးရိုးဝါဒသမား တာယနစကား ဘုရား
 လက်ခံချက်

‘ရဟန်းတို့ သူ့စကား မှတ်သားဆောင်ယူကြ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၅၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -သတိပညာရှိပြီး
တည်ကြည်တဲ့ ဈာန်များ ရမှပဲ ချမ်းသာမှာပဲလို့ ကွယ်လွန်သူ စန္ဒိစ စကား
ပြန်ကြားချက်

‘မမေ့လျော့ဘဲ ကိလေသာစွန့်ပြီး ဈာန်နဲ့နေသူ ချမ်းသာရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်
မှာပဲ’

၂၅၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -သတိ၊ ဝီရိယနှင့်
ကျင့်မှ ဘုရားဆည်းကပ်ရကျိုး ချမ်းသာရမှာဟု ကွယ်လွန်သူ ဝေဏ္ဍု၏စကား
ပြန်ကြားချက်

‘မကောင်းမှုလောင်စေတဲ့ တရားကျင့်သူဟာ မသေဘူး’

၂၅၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သီလရှိသူ၊
ပညာရှိသူ၊ ဆင်းရဲလွန်းသူ၊ အပူဇော်ခံထိုက်သူဟာ ဘယ်သူလဲဟု ကွယ်လွန်သူ
နန္ဒနစကား ဘုရား ပြန်ကြားချက်

‘အာသဝေါကင်းပြီးသူပဲ’

၂၅၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ဘယ်သူ သံသရာ
ကူးပြီး ဘယ်သူမနစ်သလဲဟု ကွယ်လွန်သူ စန္ဒနစကား ဘုရား ပြန်ကြားချက်
‘သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝီရိယနှင့် နိဗ္ဗာန်စေလွှတ်သူ ကူးပြီး နန္ဒီရာဂ
ကုန်ပြီးသူ မနစ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၅၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ဆင်းရဲဖြစ်ပြီး
တာနဲ့ ဖြစ်မှာကို ကြောက်နေရတယ်။ မကြောက်ရအောင် ဘာလုပ်ရမလဲဟု
ကွယ်လွန်သူ သုဗြဟ္မစကား ဘုရား ဖြေကြားချက်
‘ဗောဇ္ဈင်ပွားခြင်း၊ ဣန္ဒြေလုံခြင်း၊ ရာဂကင်းခြင်း၊ ဒါ-တစ်ခုခုမှတစ်ပါး
အခြားမရှိ’

၂၆၀။ သာကေတမြို့ အဉ္စနတော၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
တစ်ယောက်တည်းနေပြီး ဆင်းရဲမှု၊ နှစ်သက်မှု၊ မမွေ့လျော်မှု တစ်ခုခုမဖြစ်ဘူး
ဆိုတာ ဘာကြောင့်လဲဟု ကွယ်လွန်သူ ကကုစေကား ဘုရား ပြန်ကြားချက်
‘ဆင်းရဲနဲ့ နှစ်သက်ဟာ တစ်ခုတည်းရဲ့ အရင်းနဲ့အဖျားပဲ။ တဏှာနှိမ်ပြီးသူ
ဟာ ဒါတွေ ငြိမ်းတာပဲ။ ဒါ-ငြိမ်းသူ မမွေ့လျော်ဘူး မရှိတော့တာပဲ’

၂၆၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ထမင်းကို နိမ့်သူ၊
မြင့်သူ အကုန်ကြိုက်၊ ထမင်းမကြိုက်သူမရှိဟု ကွယ်လွန်သူ သေရီစကား
ပြန်ကြားချက်
‘ထမင်းမကြိုက်သူတိုင်းကို ဝန်တိုမရှိ၊ ယုံကြည်မှုဖြင့် ထမင်းလှူက လှူသူ
အတွက် ထမင်းဟာ ထောက်တည်ရာပဲ’

၂၆၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -ဆင်းရဲကင်းရာ
လောကအဆုံး သွား၍ သိမြင်ရောက်ရှိနိုင်မလားဟု ကွယ်လွန်သူ စိတ်သမား
ရောဟိတစ-စကား ဖြေကြားချက်
‘လောကက ကိုယ့်ကိုယ်နဲ့စိတ်ဖြစ်၍ လောကအဆုံးသွားလို့ မရောက်နိုင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၆၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော -အမျက်မကြီး၊

အလိုနည်းပြီး ရဲရင့်ယဉ်ကျေးသူ သာရိပုတြာကို ချီးမွမ်း၏ဟု ကွယ်လွန်သူ

သုသိမ၏စကား ပြန်ကြားချက်

‘သာရိပုတြာဟာ သတိထင်၊ ပညာရှင်ပြီး အချိန်နဲ့အမျှ ဆင်ခြင်နေတယ်’

၂၆၄။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော

-ကောင်းမှု၊မကောင်းမှုမရှုဘဲ သတ္တဝါတို့တည်ရာပြောသူ ပုရာဏကဿပ
သည် ပူဇော်ထိုက်၏ဟု ကွယ်လွန်သူ အသမစကား။

- မကောင်းမှုစက်ဆုတ်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပန်းအောင်ကျင့်၍ စောင့်စည်း
သော မငြင်းခုံနဲ့၊ မတွေဝေသူ မကွလိဂေါသာလဟု ကွယ်လွန်သူ သဟလိစကား၊

- မကောင်းမှုစက်ဆုတ်၍ စောင့်စည်းမှုလေးပါးစောင့်ပြီး မြင်ကြားသည်
ကိုသာ ပြောသော နိဂန္ထဟု ကွယ်လွန်သူ နိက စကား။

- နိဂန္ထနှင့် မကွလိဂေါသာထ ပကုဏေစ္စာယန၊ ပုရာဏကဿပတို့သည်
ရဟန်း အထွတ်ရောက်များတည်းဟု ကွယ်လွန်သူ အာကောဋက စကား။

- မြေခွေးဟာ ခြင်္သေ့နှင့်အတူ သွားကာမျှဖြင့် ခြင်္သေ့မဖြစ်၊ ဂိုဏ်းဆရာကြီး
များသည် အချီးနှီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုသူတို့သည် သူများကို တမလွန်အတွက်
အဆုံးအမကောင်းများ ဖြစ်ကြသည် ဟူသော ကွယ်လွန်သူ ဝေဂဗ္ဗရီစကား။

-ရာဇဂြိုဟ် ဝေပုလ္လ၊ ကေသာလ၊ ဟိမဝန္တာ၊ နေမင်းမှာ မိုးပေါ်သွား၊ ရေအ
များ သမုဒ္ဒရာ၊ နက္ခတ်မှာ စန္ဒာလ၊ ဘုရားက လူ့တစ်ခွင် မြတ်ဆုံးထိပ်တင်ဟု ကွယ်
လွန်သူ မာဏဝဂါမိယစကား။ ဤစကားများ ဘုရား ပြန်ကြားချက်

‘တောက်ပတဲ့အဆင်းတွေဟာ ယစ်မှုးမှုရဲ့ ချီးမွမ်းစရာတွေဟာ ငါးမျှားချိတ်
မှာ တပ်ထားတဲ့ ငါးစာဟာ ငါးကိုသတ်ဖို့ဖြစ်သလို သတ္တဝါတွေ သတ်ဖို့တွေပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၆၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလမင်းအား ဘုရားဟောသော
မထေမဲ့မြင်မပြုအပ်သူ ပြန်ကြားချက်

‘အသျှင်ဂေါတမ၊ အမြတ်ဆုံးအမှန်တရားကို ကောင်းကောင်းသိတယ်။
ဝန်ခံသလား’

‘ဝန်ခံတယ် မဟာရာဇာ၊ ငါ-အမြတ်ဆုံး အမှန်တရားကို ထိုးထွင်းသိတယ်’

‘အသျှင်ဂေါတမ၊ ဂိုဏ်း၊သံဃာ၊အခြံအရံကျော်အစော ပြည့်စုံကြတဲ့ ဝါဒ
တည်ထွင်သူ ကြီးကြီးတွေတောင် ဒါ-ဝန်ခံကြဘူး။ အကျိုးလည်းငယ်၊ အသက်
လည်းငယ်၊ ရဟန်းသက်လည်း ငယ်ငယ်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ဝန်ခံတာလဲ’

‘မဟာရာဇာ၊ ငယ်တယ်ဆိုပြီး မထေမဲ့မြင် မပြုထိုက်သူ လေးဦးရှိတယ်’

‘ဘာတွေလဲ သျှင်ဂေါတမ’

‘မီး၊ မင်း၊ မြွေ၊ ရဟန်းပဲ’

‘ကောင်းလှပါတယ် အသျှင်။ အသျှင့်ကို ဆည်းကပ်ပါတော့မယ်။ အသိ
အမှတ် ပြုပါ’

၂၆၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလမင်းအား ဘုရားဟောသော
လူဆင်းရဲကြောင်း ပြန်ကြားချက်

‘အသျှင်ဘုရား၊ ဘယ်တရားများ လူမှာရှိလျှင် ဆင်းရဲမလဲ’

‘တရားသုံးပါးရှိလျှင် ဆင်းရဲတယ်’

‘ဘယ်သုံးပါးပါလိမ့် ဘုရား’

‘လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၆၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလမင်းအား ဘုရားဟောသော
မအို၊မသေပြန်ကြားချက်

‘မအို၊မသေသူ ရှိ၊မရှိ သိပါရစေ အသျှင်’
‘မရှိဘူးမင်းကြီး။ တရားပဲ မအိုတာပဲ’

၂၆၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလမင်းအား ဘုရားဟောသော
ကိုယ့်ကိုယ်မချစ်သူပြန်ကြားချက်

‘ဒုစရိုက်ကျင့်သူဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မချစ်သူ၊ သုစရိုက်ကျင့်သူဟာ ကိုယ့်
ကိုယ်ကို မချစ်ဘူး။ မစောင့်ရှောက်ဘူးဆိုသော်မှ ချစ်သူစောင့်ရှောက်သူမှ သည်
လိုထင်တာ မှန်ရဲ့လား အသျှင်’
‘မှန်ပါတယ် မဟာရာဇာ’

၂၆၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလမင်းအား ဘုရားဟောသော
ဖောက်ပြန်သူများပြား ပြန်ကြားချက်

‘စည်းစိမ်ယစ်၊ မေ့လျော့၊ ကာမစွဲ၊ ဖောက်ပြန်တာများ မဖြစ်သူ နည်းတယ်
လို့ တွေးမိတာ မှန်မလား’
‘မှန်တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၇၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလမင်းအား ဘုရားဟောသော
တရားစီရင်ကျိုးမရှိ ပြန်ကြားချက်

‘တရားခွင်မှာ မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သူဌေး အားလုံးပဲ ကာမဂုဏ်ကြောင့် မဟုတ်
မမှန် ပြောသူများတွေ့ရပြီး တရားစီရင်ရတာ အကျိုးမရှိလို့ စဉ်းစားမိပါတယ်။ အဲဒါ
မှန်ပါသလား’

‘မှန်တယ်’

၂၇၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလမင်းအား ဘုရားဟောသော
ကိုယ့်ကိုယ်ထက်ချစ်သူမရှိ ပြန်ကြားချက်

‘အသျှင်ဘုရား၊ မလ္လိကာကို မေးကြည့်ပါတယ်။ သူ့ကိုယ်ထက် ပိုချစ်သူမရှိ
လို့ ဖြေပါတယ်။ တပည့်တော်ကလည်း ငါ့ကိုယ်ထက် ပိုချစ်ရသူ ငါ့မှာမရှိလို့
ပြောရပါတယ်။ သင့်ပါရဲ့လား ဘုရား’

‘ကိုယ့်ကိုယ်ထက် ချစ်သူကို ဘယ်မှာမှ မရနိုင်။ သူများတွေလည်း သူတို့
ကိုယ်ကိုပဲ သူတို့ချစ်တာကြောင့် သူတို့ကို မညှင်းဆဲကြရာ’

၂၇၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းများအား ဘုရားဟောသော ယဇ်နှင့်
ပတ်သက်၍ ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ကောသလဟာ ယဇ်ပွဲကျင်းပမလို့ နွားကြီး၊ နွားငယ်၊ နွားမ၊
ဆိတ်သိုး ငါးရာစီ ချည်ထားပြီး ကျွန်တွေနဲ့ တခြမ်းခြောက်ခြောက် လုပ်နေပါတယ်
သင့်ပါမလား’

‘အလုပ်ရှုပ်တဲ့ယဇ်ဟာ အကျိုးမများဘူး။ သွေးသံတွေနဲ့ယဇ်ကို သူတော်
ကောင်းတွေ မကပ်ကြလို့ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၇၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းများအား ဘုရားဟောသော
မြဲခိုင်သောအနှောင်အဖွဲ့ဟူသော ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်
‘အသျှင်ဘုရား၊ ကောသလဟာ လူတွေကို သံကြိုး၊ သစ်သားကြိုးတွေနဲ့
မျိုးစုံအောင် တုတ်နှောင်ထားပါတယ် ဘုရား’
‘ရဟန်းတို့၊ အဲသည်အနှောင်အဖွဲ့တွေဟာ မခိုင်ဘူး။ ကျောက်မျက်၊ နား
တောင်း သားမယားမှာ အငဲ့အကွက် အနှောင်အဖွဲ့ကမှ မြဲတာ’

၂၇၄။ သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံ၌ ကောသလအား ဘုရားဟောသော ကာမခံစားနေသူ
ရဟန္တာမသိဟူသော ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ အခုမြင်လိုက်ရတဲ့ ကြွသွားကြတဲ့ ဆံကျစ်ရသေ့ ခုနစ်ဦး၊ နိဂန္ဓ
ခုနစ်ဦး၊ အစေလက ခုနစ်ဦး၊ တစ်ထည်ဝတ် ခုနစ်ဦး၊ ပုရဗိုဇ် ခုနစ်ဦး၊ သည်သူတွေ
ဟာ ရဟန္တာတွေထဲ အပါအဝင်တွေပဲ အသျှင်ဘုရား’

‘မဟာရာဇာ၊ မဟာရာဇာတို့လို ကာမဂုဏ်ခံစားပြီး သားသမီး၊ ပန်းနံ့သာ၊
ရွှေငွေသာယာနေသူတွေက ရဟန္တာဆိုတာ သိဖို့မလွယ်ပါဘူး’

‘ဘာပြုလို့လဲ ဘုရား’

‘သီလသိဖို့တောင် အတူနေပြီး ကြာမှ နှလုံးသွင်းကြည့်မှ၊ ပညာရှိမှ ဖြစ်နိုင်
တာ။ ပညာဟာ ဘေးလည်းတွေ့၊ အတူလည်းနေ၊ ကြာလည်းကြာ၊ နှလုံးလည်းသွင်း၊
ပညာလည်းရှိမှ သိနိုင်တာ’

‘အံ့ဖွယ်ပဲဘုရား။ အခုနက ကြွသွားသူတွေဟာ တပည့်တော်မင်းချင်းတွေ
ဘုရား’

၂၇၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလအား ဘုရားဟောသော အမြတ်ဆုံး
အာရုံဟူသော ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်

‘အသျှင်ဘုရား၊ အခုတွေ့ရသူငါးဦးဟာ တပည့်တော်လက်အောက်ခံ မင်း
ငါးဦးပါ။ သူတို့က အာရုံငါးပါးမှာ ဘယ်ဟာအမြတ်ဆုံးလဲ သိချင်ကြပါတယ်။ အဲဒါ
ဖြေကြားပေးပါ’

‘အကြိုက်ဆုံးအာရုံပဲ အမြတ်ဆုံး’

၂၇၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလအား ဘုရားဟောသော အစား
လျှော့နည်း ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်

‘ထမင်းစားပြီးစမို့ မအီမသာကြီး နေနေရတယ် အသျှင်’

‘ဘယ်လောက်စားခဲ့လို့လဲ’

‘ဆန်တစ်စိတ်ချက်ဘုရား’

‘အမြဲသတိရှိထားပြီး အစားအသောက်မှာ အတိုင်းအထွာရှိသူမှ ကျန်းမာ
ချမ်းသာလိမ့်မယ်’

‘တစ်ကွမ်းစားချက်အထိ ရှေ့တော့မယ်ဘုရား’

၂၇၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ငြိမ်းသူချမ်းသာဟူသော ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ကောသလဟာ အဇာတသတ်လာတိုက်တာ ခုခံဖို့သွားတာ
ရှုံးပြန်လာပါတယ်’

‘ရဟန်းတို့ အဇာတသတ်မှာ အပေါင်းအသင်းညံ့တယ်။ ကောသလက
အပေါင်းအသင်းကောင်းရှိတယ်။ စစ်ရှုံးပေမယ့် တစ်ညပဲ ဆင်းရဲမှာ။ ရဟန်းတို့
နိုင်သူဟာ ရန်ရှာလိမ့်မယ်။ ရှုံးသူဟာ ဆင်းရဲလိမ့်မယ်။ ငြိမ်းသူမှာ ချမ်းသာမှာ’

၂၇၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကိုယ်ပြုမကောင်းမှု ကိုယ်ပြန်ဟူသော ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်

‘ဗုဒ္ဓအသျှင် ကောသလဟာ အဇာတသတ်က စစ်လာတိုက်တာကို ကာသိ
ရွာကနေ သွားခုခံတာ အဇာတသတ် စစ်ရှုံးလို့ ဆင်၊ မြင်း၊ သိမ်းပြီး အသက် ပြန်
လွှတ်လိုက်ပါတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ကိုယ်ပြုတဲ့ မကောင်းမှုဟာ ကိုယ်ပြန်ခံရတတ်တယ်။ မခံရသေး
သမျှ ကောင်းတယ်ထင်တဲ့သူဟာ ခံရမှ ဆင်းရဲမှန်းသိတယ်။ သူများဟာ လူယက်လို့
ကိုယ့်အလူယက်ခံရတာပဲ’

၂၇၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလအား ဘုရားဟောသော သမီးမွေးခြင်း
 နှင့်ပတ်သက်၍ ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်
 ‘မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော် မင်းချင်းက အခုပြောလာတာဟာ မလ္လိကာ
 မှာ သမီးလေး ဖွားကြောင်းပါပဲ။ စိတ်ပျက်ပါတယ် ဘုရား’
 ‘မဟာရာဇာ၊ သမီးကလည်း လင်ကိုလုပ်ကျွေးပြီး ယောက္ခမကိုရိုသေလျှင်
 မြတ်တာပဲ။ မိန်းမမြတ်သားဟာ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် သမီး
 လည်း မြတ်နိုးထိုက်တယ်’

၂၈၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလအား ဘုရားဟောသော သတိဟူသော
 ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်
 ‘ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်နှစ်ရပ် အကျိုးရှိတဲ့ တရားတစ်ခု ရှိပါသလား’
 ‘ရှိတယ်’
 ‘ဘာလဲ ဘုရား’
 ‘မမေ့လျော့မှုပဲ။ ကောင်းမှုမှာ မမေ့လျှင် အကျိုးနှစ်ပါး ပွားတယ်’

၂၈၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလအား ဘုရားဟောသော မိတ်ကောင်း
 အကြောင်း ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်

‘အသျှင်ဘုရား၊ အသျှင်ဘုရား တရားတွေဟာ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း
 ရှိသူအတွက်ပဲဖြစ်တယ်။ မရှိသူအတွက် မဖြစ်ဘူး။ သည်လို တွေးမိတယ် ဘုရား’
 ‘ဟုတ်တယ်၊ သည်အတိုင်းပဲ။ သည်အကြောင်း အာနန္ဒာကို ဟောဖူးတယ်’
 ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သက္ကတိုင်း နာဂရတနိဂုံးမှာ တစ်နေ့တော့ အာနန္ဒာက ပြောတယ်။ မိတ်
ကောင်းရှိသူရဲ့ ဘဝဟာ တရားတစ်ဝက်ပြီးပြီးသား ဖြစ်နေတယ်လို့ပဲ’

‘ဒါကို အသျှင်ဘုရားသဘောက ဘယ်လို ပြန်ကြားသလဲ’

‘သည်လိုမပြောနဲ့၊ အာနန္ဒာလို့ပဲ ပြောရတယ်’

‘ဘယ်လို ပြောစေချင်တာလဲ ဘုရား’

‘မိတ်ကောင်းရှိသူ မဂ်ပွားမှာပဲ။ ပွားလျှင် ရမှာပဲ။ သည်တော့ တရားအား
လုံးပြီးနိုင်တယ် ပြောရမယ်လို့ပဲ’

‘ဟုတ်သား ဘုရား’

‘သည်လိုဆိုလျှင် မဟာရာဇာလည်း မိတ်ကောင်းရှိအောင်ကျင့်။ မိတ်
ကောင်းရှိတော့ မမေ့လျော့ မပေါ့ဆဘူး။ ကိုယ်က ထိပ်ကမပေါ့တော့ ကိုယ့်အောက်
အဆင့်ဆင့်တွေလည်း မပေါ့ဘူး။ ဒါမှ မဟာရာဇာ လုံခြုံမှု၊ မောင်းမတွေ၊ ဘဏ္ဍာတွေ
လုံခြုံမှုဖြစ်မှာ၊ မမေ့မှ’

၂၈၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလအား ဘုရားဟောသော လူညံ့စီးပွား
နှင့်ပတ်သက်၍ ကောသလအတွက် မိန့်ကြားချက်

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ အခုပဲ သားမရှိတဲ့သူဌေး သေလို့ ပစ္စည်းတွေ သိမ်းခဲ့ရတယ်
ဘုရား။ ရွှေချည်း ရှစ်သန်း၊ ငွေကတော့ မပြောနဲ့တော့ပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူဌေးဟာ
မသေခင်က ဆန်ကွဲထမင်း၊ ပုန်းရေဟင်းစားပြီး သုံးလွှာစပ် လျော်ပုဆိုးဝတ်၊ သစ်
ရွက်ထီးဆောင်း ရထားအိုနဲ့ သွားနေသူပဲဘုရား’

‘ဟုတ်မှာပဲ မဟာရာဇာ။ လူညံ့ဟာ စီးပွားရှာပေမယ့် ဘယ်သူမှလည်း
မခံစားရ။ သူလည်းမခံစားရဘူး။ အလကား ကုန်ခမ်းတာပဲ။ လူမရှိရာက ရေချိုး
စည်လိုပဲ ဘာမှအလုပ်မဖြစ်ဖူးပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၈၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလအား ဘုရားဟောသော ကံကိုပဲ
လူကယူနိုင်ကြောင်း ကောသလအတွက် မိန့်ကြားချက်

‘အသျှင်ဘုရား၊ အခုပဲ သားမရှိတဲ့သဋ္ဌေးသေလို့ သူ့ပစ္စည်းသိမ်းခဲ့ရပြန်ပါ
တယ် ရွှေချည်းပဲ တစ်ကုဋေရှိပါတယ်။ ငွေကတော့ မရေတွက်နိုင်လောက်အောင်ပေါ့
ဘုရား။ ဒါပေမဲ့ သည်သူဋ္ဌေးဟာ အဆင်းရဲဆုံး ဝတ်စားနေထိုင် သုံးစွဲသွားသူပါပဲ’

‘မဟာရာဇာ၊ ရှေးကအဖြစ်တစ်ခုရှိတယ်။ သူဋ္ဌေးကြီးတစ်ဦးဟာ တဂ္ဂရသိစိ
ပစ္စေကဗုဒ္ဓကို ဆွမ်းလှူပြီးမှ လှူခဲ့တာတွေကို အလုပ်သမားတွေ ကျွေးရတာကမှ
အကျိုးများစရာရှိတယ်လို့ စိတ်ဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ သူတို့ကိုလည်း ပစ္စည်းကြောင့်
သတ်တယ်။ အဲသည်လိုတွေကြောင့် သူဋ္ဌေးဖြစ်ပေမယ့် ဘာမှသုံးမရဘဲ ဆင်းရဲရတာ
ဖြစ်တယ်’

‘မဟာရာဇာ၊ ဥစ္စာကို လူက မယူနိုင်ဘူး။ ကံကိုပဲ လူကယူနိုင်တာ။ သည်
တော့ ရှိတဲ့ဥစ္စာကို ကိုယ့်သားမယား၊ အလုပ်သမား၊ ငယ်သားများအား ပေးဝေလှူငှါ
ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကံတွေဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်’

‘ကောင်းလိုက်တာ ဘုရား’

၂၈၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလအား ဘုရားဟောသော လူလေးမျိုး
အကြောင်း ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်

‘မဟာရာဇာ၊ လောကမှာ လူလေးမျိုးရှိတယ်’

‘အမိန့်ရှိပါ အသျှင်’

‘အမှောင်ကလာပြီး အမှောင်သွားသူ၊ အမှောင်ကလာပြီး အလင်းသွားသူ၊
အလင်းကလာပြီး အမှောင်သွားသူ၊ အလင်းကလာပြီး အလင်းသွားသူပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ပထမလူက ဘယ်လိုလူလဲ ဘုရား’
‘ဆင်းရဲမွဲတွေ လူစဉ်မမှီတဲ့သူက မကောင်းတာတွေ ကျင့်သူပဲ’
‘ဒုတိယလူရော ဘုရား’
‘ဆင်းရဲမွဲတွေ လူစဉ်မမှီပေမယ့် အကျင့်ကောင်းသူပေါ့’
‘တတိယကရော ဘုရား’
‘ချမ်းသာကြွယ်ဝ လှပသူက မကောင်းကျင့်ချင်တာပဲ’
‘စတုတ္ထလူက ဘယ်လိုလူလဲ ဘုရား’
‘ချမ်းသာကြွယ်ဝ လှပသူက အကျင့်ကောင်းတာပေါ့’

၂၈၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလအား ဘုရားဟောသော လူဆိုတာ
သေမျိုးဟူ၍ ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်

‘အသျှင်ဘုရား၊ အခု-တပည့်တော်အဖွား သေပြီဘုရား။ သိပ်နှမြောတာပဲ။
မသေအောင် ဆင်၊ မြင်း၊ ရွာ၊ နယ် ပေးလို့ရလျင် ဘာပေးရပေးရ ပေးမှာ’
‘လူသေတာ ဓမ္မတာပဲ။ အိုးမှန်လျင် အစိမ်းဖြစ်ဖြစ်၊ အကျက်ဖြစ်ဖြစ် ကွဲတာ
မှာပဲ ဆုံးရမယ်။ ကွဲတာကို လွန်လို့မရဘူး။ မဟာရာဇာ-လူဟာ မသေအောင်လုပ်လို့
မရဘူး။ မကောင်းတာ ကောင်းအောင်ပဲ လုပ်လို့ရတယ်။ လုပ်လို့ရတာ မမေ့ဖို့ပဲ
သတိရှိရမယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၈၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလအား ဘုရားဟောသော အကျိုးများ
 သောလှူထိုက်သူ ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်
 ‘အသျှင်၊ ဘယ်သူ့ဆီမှာ လှူထိုက်ပါသလဲ’
 ‘ယုံကြည်သူ့ဆီမှာ အလှူ လှူထိုက်တယ် မဟာရာဇာ’
 ‘အသျှင်ဘုရား၊ ဘယ်သူ့ဆီမှာ အလှူ လှူလျှင် အကျိုးများမလဲ’
 ‘သီလရှိသူ့ဆီမှာ အလှူ လှူရလျှင် အကျိုးများတယ် မဟာရာဇာ’
 ‘ဘယ်လိုကြောင့်လဲ ဘုရား’
 ‘ပေးလှူတယ်ဆိုတာ မွေးမြူတာပဲ’
 ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 ‘ပေးလှူတယ်ဆိုတာ အလှူခံကို မွေးမြူသိမ်းပိုက်လိုက်တာပဲ’
 ‘မယားမွေးမြူသိမ်းပိုက်ချင်လျှင် မယားပေးရတာပဲ။ သားမွေးမြူသိမ်းပိုက်
 ချင်လျှင် သားပေးလှူရတာပဲ။ နွားမွေးချင်လျှင်လည်း နွားကို ပေးမှု၊ ကျွေးမှု
 လုပ်ရတာပဲ။ မထင်ရှားဘူးလား’
 ‘ဟုတ်ပြီ၊ ဒါ-အမှန်ပဲဘုရား။ အံ့ဩစရာပဲ’
 ‘သည်လိုဆိုလျှင် လေးအတတ်ကိုလည်း မသင်ရသေး၊ စက်ဝိုင်းထဲ ကျ
 အောင် လည်း မပြစ်တတ်။ ကြောက်ကလည်းကြောက် သည်လိုလူကို လေးသမား
 အဖြစ် လခရိက္ခာပေးပြီး အမှုထမ်းခွင့် ပြုနိုင်ပုံမလား’
 ‘ဘယ်ပြုနိုင်ပုံမလဲ ဘုရား။ ဘာကောင်ဖြစ်ဖြစ် ခွင့်မပြုနိုင်ပါဘူး’
 ‘လေးကျွမ်းပြီး ရဲရင့်သူက လာရင်ရော’
 ‘ဒါတော့ မွေးမြူငှားရမ်းရမှာပါပဲ။ ဒါမှ အကျိုးများမှာကိုး ဘုရား’
 ‘အေး-သီလ၊သမာဓိ၊ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ၊ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန သည်ဂုဏ်တွေရှိသူ
 ဟာ လည်း မွေးမြူလို့ အကျိုးများသူတွေဖြစ်လို့ သည်သူတွေကို လှူတာ အကျိုးများ
 တယ် မဟာရာဇာ’
 (ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၈၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကောသလအား ဘုရားဟောသော လုပ်စရာရှိတာ

အမြန်လုပ်ဖို့ ကောသလအတွက် ပြန်ကြားချက်

‘အသျှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်စိတ်တွေ ရှုပ်နေတယ် ဘုရား’

‘ဘာပြုလို့လဲ’

‘မင်းရေးမင်းရာတွေက သိပ်များလို့ပါပဲ’

‘သည်လိုဆိုလျှင် တစ်ခုပြောမယ်’

‘မိန့်ပါ ဘုရား’

‘အခု-မဟာရာဇာဆီကို မင်းချင်းတစ်ယောက်က လာပြောတယ် ဆိုပါစို့။ အသျှင်မင်းကြီး-ကျွန်ုပ်အရှေ့အရပ်က လာခဲ့တာပါ။ အဲသည်က တောင်တွေဟာ လူတွေ အားလုံးကျိတ်ချေပြီး သည်ဘက်လိမ့်လာနေပါတယ်။ အဲဒါ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ဖို့ အသိပေးတာပါလို့ပဲ။ တောင်မြောက်အနောက်က လာတဲ့လူသုံးဦးကလည်း သည်လိုပဲ ပြောတယ်ဆိုလျှင် သည်အခါမှာ မဟာရာဇာ ဘာလုပ်မလဲ။ ရှိတဲ့ ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ စစ်သည်၊ ဗိုလ်ပါ ပြင်မလား’

‘တောင်တွေကို ဘယ်လိုတိုက်ပါ့မလဲ။ ဒါတွေပြင်လည်း အလကားပေါ့ ဘုရား’

‘ဒါဆို ဘာလုပ်မလဲ မဟာရာဇာ’

‘တောင်တွေရောက်မလာခင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး လူချင်းညှာတာမှု ကူညီမှု စတာတွေနဲ့ အကောင်းဆုံးနေတာပဲ လုပ်ဖို့ရှိတော့တာပါ’

‘မှန်တယ် မဟာရာဇာ။ ဒါပဲ လုပ်ရမှာပဲ’

‘တခြား ဘာမှလုပ်လို့ မတတ်နိုင်တာပဲ ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်၊ သည်တော့ သည်လိုပဲ ဘာမှမတတ်နိုင်တဲ့ အရာကြီးတွေဟာ မဟာရာဇာတို့ဆီကို တကယ်လာနေတယ်။ ဘယ်သူ့မှမချန်ဘူး။ မရှောင်ဘူး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တလိမ့်လိမ့်နဲ့လာပြီး အားလုံးကို ကျိတ်ချေဖျက်ဆီးနေတယ်’

‘ဘာလဲ ဘုရား’

‘အို၊ နာ၊ သေပဲ’

‘အေး-ဘုရား’

‘ဆင်တွေ၊ မြင်းတွေ၊ ရထားတွေ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတွေနဲ့ ဒါကို ဘာလုပ်လို့ ရသလား’

‘မရဘူးပဲ ဘုရား’

‘တကယ့်ကို ကျိတ်ချေပြီး လိမ့်လာနေတယ်နော် မဟာရာဇာ’

‘အသေအချာပေါ့ ဘုရား’

‘သည်လိုဆို ဘာလုပ်မလဲ။ မင်းရေးမင်းရာတွေက များနေမလား’

‘လူလူချင်း ညှာတာထောက်ထား ဖေးမကူညီ ကောင်းမှုပဲပြုတာပဲလုပ်ဖို့ ရှိပါတော့တယ် ဘုရား’

‘လူချင်း မျှမျှတတဖြစ်အောင် နေထိုင်တရားကျင့်ဖို့အပြင် တခြားဘာမှ မရှိဘူး’

‘အံ့ဩစရာကောင်းအောင် မှန်ပါတယ် အသျှင်ဘုရား’

၂၈၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘုရားဖြစ်စ
ဥရုဝေလတော၊ နေရဉ္စရာကမ်းနားက အဇပါလ ညောင်ပင်အောက်က

ဘုရားအတွေး

‘မလုပ်ကောင်းတဲ့အကျင့် ကျင့်ရတာကလွတ်ပြီ။အဲသည် အလကားအကျင့်
က ကောင်းကောင်းလွတ်ပြီး ကိလေသာက လွတ်မြောက်တဲ့အမှန်ကို ကိုယ်တိုင်သိ
တဲ့ အသိကောင်းကောင်းရပြီ။ ကောင်းလိုက်တာ’

‘သည်လိုဆိုတော့ မိုက်သူတွေက ပြောကြလိမ့်ဦးမယ်။ ခေါင်းပါးတဲ့အကျင့်
ကို ကျောခိုင်းကြလို့ လူတွေ မစင်ကြယ်တော့ဘူး။ မစင်ကြယ်ဘဲ စင်ကြယ်တယ်
မှတ်တော့ စင်ကြယ်တဲ့လမ်းက ချော်ကြလေစွလို့’

‘သည်လိုပြောကြလည်း လူမိုက်တွေ ပြောကြတာပဲ။ အကျိုးမရှိတဲ့၊ ကိုယ့်
ကိုယ်ကို ပန်းအောင်အကျင့်ဟာ ကုန်းပေါ်မှာ လှော်တက်လို့ သီလ၊သမာဓိ၊ပညာ
ပွားလို့ အရဟတ္တမဂ်ရောက်ပြီးတဲ့ ငါ့အတွက် ဘာမှ အသုံးမကျလို့ ပယ်ခဲ့ပြီမို့ ပြော
သူပဲ ရှုံးရမှာပဲ’

၂၈၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘုရားဖြစ်စ
ဥရုဝေလတော နေရဉ္စရာမြစ်ကမ်းအနီး အဇပါလညောင်ပင်အောက်

မိုးဆွတ်ဖျန်းကျသောည၌ ဘုရားအတွေး

‘အမှောင်ထဲမှာ မဲနေတဲ့ ဧရာမဆင်ကြီး၊ အစွယ်ကြီးတွေကဖွေးလို့ နှာမောင်း
ကြီးက တလိပ်လိပ်နဲ့ လာနေပါလား’

‘အင်း-သည်လို ဟိုသည်ထင်နေလို့ ဘာမှအကျိုးမရှိပါလား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၉၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘုရားဖြစ်စ
ဥရုဝေလတော နေရဉ္စရာမြစ်ကမ်းအနီး အဇပါလညောင်ပင်အောက်
မိုးဆွတ်ဖျန်းရွာသော အမှောင်ည၌ ဘုရားအတွေး
‘ကောင်းဆိုးယုတ်မြတ်၊ ဖြူနီပြာဝါအဆင်းတွေ အစုံပါပဲလား’
‘ဒါတွေလုပ်ခဲ့လို့ ဘဝ တာရှည်ခဲ့ရပြီ။ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံး စောင့်စည်းပြီးသူ
အတွက် ဒါတွေဟာ အဓိပ္ပါယ်မရှိတော့ပြီပဲ’

၂၉၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဗာရာဏသီ
မိဂဒါဝုန်၌ ရဟန်းများကို အသင့်အလျော် နှလုံးထားအားထုတ်လို့ ကိလေသာ
လွတ်ရာ ရောက်တာကြောင့် သည်အတိုင်းအားထုတ်ပြီး ကိလေသာလွတ်ရာ
ရောက်အောင် ကျင့်ကြပစေဟု ဟောပြောအပြီး ဘုရားအတွေး
‘ငါ-ဟောပြောနေတာကိုက လူတွေ၊နတ်တွေ အနှောင်အဖွဲ့ထဲ ရောက်နေ
ပြီလား’
‘ဟယ်-စိတ်ရိုင်း။ ဘယ်မလွတ်ပဲရှိမလဲ။ အရိုင်း-မငဲ့အနှောင်အဖွဲ့ကကိုက
လွတ်အောင်လုပ်တာပဲ’

၂၉၂။ သောဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဗာရာဏသီ
မိဂဒါဝုန်မှ တရားဖြန့်ဖို့ ဒေသစာရီအဖြစ် တစ်လမ်းတစ်ပါး ထွက်လာကြလို့
တစ်ယောက်တည်း ဥရုဝေလရောက်ပြီး သေနာနိဂုံး တရားဟောရန်အသွား
ဘုရားအတွေး
‘ငါ-အခုလို သေနာနိဂုံးက တရားနာမယ့်လူတွေဆီ သွားနေတာကိုက
အနှောင်အဖွဲ့က မလွတ်သေးဘူး ဖြစ်နေမလား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဘယ်ဟုတ်မလဲ။ ဒါ-လူ့အနှောင်အဖွဲ့ထဲ ဆင်းမိနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ဖြတ်ဖို့ သွားတာပဲဟာ’

၂၉၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ရာဇဂြိုဟ်ဝေဠုဝန်
ကျောင်း လွင်ပြင် မိုးဆွတ်ဖျန်းကျသော အမှောင်ည၌သီတင်းသုံးနေခိုက်
ဘုရားအတွေး

‘ဖျာလောက်ကြီးတဲ့ပါးပျဉ်း၊ ကောသလကြေးခွက်လောက် မျက်စေ့ရှိတဲ့
လုံးထွင်းလှေလောက်မြွေကြီး သူ့နှာမှုတ်သံက ပန်းပဲဖိုလို သည်အကောင်ကြီးလာ
နေပြီ’

‘သည်လို တစ်ပါးတည်းနေတာကိုက ကိုယ့်ကိုယ်စွန့်ပြီးသားပဲ။ ဘာ-တုန်
လှုပ်စရာရှိသလဲ။ မိုးမြေပြိုကျ ရင်ဝလံနဲ့ထိုးလည်း ငါ့အနေနဲ့ ငါ့ကိုယ်ကို အားကိုး
မလုပ်ဘူးပဲ’

၂၉၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ရာဇဂြိုဟ်၊
ဝေဠုဝန်၌ တစ်ညလုံး စင်္ကြန်ကြွပြီး မိုးသောက်ယံမှာ ခြေဆေး၊ ကျောင်းထဲ
ဝင်ပြီးနောက် လျောင်းစက်စဉ် ဘုရားအတွေး

‘ဘုကြောင့် အိပ်တာလဲ။ ဘယ်လိုအိပ်တာလဲ။ မိန်းမောတာလား။ ဇိမ်ခံ
တာလား၊ နေထွက်အထိ အိပ်မှာလား’

‘ငါ့မှာ ဘာအငြိအကပ်မှမရှိ၊ အားလုံးတည်ရာကုန်ပြီး အိပ်တာပဲ။ သည်လို
အိပ်တာမှာ ငြူစူစရာ မရှိဘူး’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၂၉၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သားမရှိ နွားမရှိ
 ကာ ချမ်းသာ၏ တည်ရာ မရှိဘဲနေရသော ဇေတဝန်၌ ဘုရားအတွေး
 ‘သားရှိတော့ သားနဲ့ပျော်ရ၊ နွားရှိတော့ နွားနဲ့ပျော်ရ။ ချမ်းသာပေးတာရှိ
 တော့ ချမ်းသာတာနဲ့ ပျော်ရတာပေါ့’
 ‘သားမရှိတော့ သားမပူရ၊ နွားမရှိတော့ နွားမပူရ။ ချမ်းသာစေနိုင်တာ
 မရှိတော့ ချမ်းသာစေနိုင်တာ မပူရတာပေါ့’

၂၉၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဝေဠုဝန်၌
 ရဟန်းတို့အား အသက်ဟာမကြာဘူး။ အများဆုံး တစ်ရာနှင့်ပိုပိုပဲ သေရမှာ
 အသေအချာ ကောင်းအောင်ကျင့်ကြဟု မိန့်ပြီး ဘုရားအတွေး
 ‘ပျော်ပျော်နေ သေခဲဆိုတာရှိတယ်။ အသက်ကဲ့ရဲ့တာ တော်ရဲ့လား’
 ‘ကောင်းကျင့်ကျင့်ဖို့အတွက် အသက်ဟာ ရှုံးချစရာ ဟုတ်တာပဲ’

၂၉၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဝေဠုဝန်၌
 ရဟန်းတို့အား အသက်ဟာနည်းတယ်။ တစ်ရာနဲ့ပိုပိုပဲ။ သေမှ အသေအချာ
 ကောင်းမှုပြုကြဟု မိန့်ကြားခဲ့ပြီး ဘုရားအတွေး
 ‘ရထားပုံတောင်းလို အသက်က အစဉ်လိုက်နေတာပဲ။ နေ့ညတွေက မလွန်
 နိုင်ဘူး၊ မချုပ်ဘူး’
 ‘အသက်က မြစ်ရေလိုဟာပဲ။ နေ့ညတွေက လွန်တယ်။ ချုပ်တယ်’

၂၉၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဂိဇ္ဈကုဋ်
 လွင်တီးခေါင် မိုးဆွတ်ဖျန်းကျ ညအခါ ဘုရားအတွေး

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ကျောက်တုန်းကြီးတွေ ကွဲကုန်ကြပြီ’

‘တစ်တောင်လုံးလှုပ်လည်း ကိလေသာမရှိသူအတွက် လှုပ်စရာမရှိ’

၂၉၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဇေတဝန်၌
ပရိသတ်များ အခြံအရံဖြင့် တရားဟောအပြီး ဘုရားအတွေး
‘ခြင်္သေ့လို ပရိတ်သတ်မှာ ရဲရင့်ကြုံးဝါးလိုက်တာ နိုင်ပြီးတဲ့လက်ဝှေ့သမား
ကျနေတာပဲ’

‘တဏှာလွန်ပြီးတဲ့ အားရှိနေတာပဲ ကြုံးဝါးရမှာပေါ့’

၃၀၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ရာဇဂြိုဟ်
မဒ္ဒကုဏ္ဍိ၌ ဒေဝဒတ်လက်ချက်ဖြင့် ခြေမှာခဲထိဝေဒနာ သည်းခံရင်း သတိဖြင့်
လျောင်းစက်ခိုက် ဘုရားအတွေး

‘မိန်းမောတွေဝေ အိပ်တာလား၊ ရွတ်ဆိုပြောပြစရာ ကြံစည်ပြီး အိပ်တာ
လား။ ဘာမှ အလုပ်မရှိလို့ တိတ်ဆိတ်ရာအိပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး အိပ်တာလား’

‘ကြောင့်ကြမရှိဘဲ ငါ-အိပ်တာ။ မြားတန်းလန်းနဲ့ သူတွေတောင် အိပ်ကြရ
သေးတယ်။ ငါ့လို မြားမရှိသူ အိပ်တာပေါ့။ ငါ့ကို ဘာကမှ ပူပန်စေနိုင်တာ မရှိဘူးပဲ။
အားလုံးသူတွေကို သနားမှု အပြည့်နဲ့ ငါ-အိပ်တာပဲ’

၃၀၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ကောသလတိုင်း၊

ပုဏ္ဏားရွာ ဇရပ်တန်စောင်း၌ ပရိသတ်တရားဟောအပြီး ဘုရားအတွေး

‘သူများဆုံးမတာ ရာဂ၊ဒေါသ ကပ်ငြိဖို့ ဖြစ်နေမလား’

‘ကျွတ်လွတ်သင့်သူတွေ ကျွတ်လွတ်ဖို့ ဆုံးမတာပဲ ရာဂ၊ ဒေါသ မဖြစ်ပါဘူး’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၀၂။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဇေတဝန်၌
အာရုံငါးပါး ဘုရားအတွေး

‘အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့- ဒါတွေက သည်မှာစုံလို့ပဲ။
ဒါတွေကများ စိတ်ကို ယူမထားပေဘူးတဲ့လား။ ယူဆထားခံရပြီလား’

‘ဒါတွေဟာ ငါ့အလိုဆန္ဒထဲမှာမှ မရှိဘဲ။ ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း
နေနေ ငါ့စိတ်မယူနိုင်ပါဘူး’

၃၀၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဇေတဝန်၌
ရဟန်းတို့အား ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ အကြောင်းပြပြီး တရားဟော၍ တရားနာကြား
အာရုံ ရနေကြစဉ် ရဟန်းများ သပိတ်ထားရာ လွင်တီးခေါင်အနီး နွားလား
လာရာ၊ ရဟန်းများက သပိတ်တွေ နွားကခွဲလိမ့်မယ်ဟု ပြောစကားကြားချိန်၌
ဘုရားအတွေး

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါ-ငါ့ဟာလို့ မရှုလျင် မတပ်ဘူး။ မတပ်လို့ သံယောဇဉ်
အားလုံးကုန်လျင် ဘေးမရှိတဲ့ငါ့ကို ဘယ်မှာမှ စိတ်ယုတ်မာဖြစ်စရာက မမြင်တော့’

၃၀၄။ ဝေသာလီ၊ မဟာဝုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တွေ့ထိမှု
ခြောက်ပါးတို့ စုဝေးရာ အကြောင်းပြ၍ တရားတည်နေစဉ် မြေပြိုသလို
အသံကြား၍ ရဟန်းများက မြေပြိုသလိုပဲဟု ပြောကြချိန်၌ ဘုရားအတွေး

‘အာရုံခြောက်ပါးဟာ လူကို မျှီတာပဲ’

‘အာရုံခြောက်ပါးကို လွန်မြောက်ပြီမို့ စိတ်မိုက်က လွတ်ပြီ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၀၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော မာဂဓတိုင်း
 ပဉ္စသာလာ ပုဏ္ဏားရွာ၌ အမျိုးသမီးများ လက်ဆောင်ပေးပွဲအတွင်း
 ဆွမ်းခံဝင်ရာ ဘာမျှမရဘဲ ပြန်ကြွလာရစဉ် ဘုရားအတွေး
 ‘လူတွေ ယစ်မူးမှုပြုနေကြလို့ ဆွမ်းမရတာပဲ’
 ‘ထပ်ဝင်ရမလား’
 ‘မတော်တာလုပ်က မဟုတ်တာမဖြစ်ဘူး မှတ်သလား’
 ‘ငါ့မှာ ဘာငြိကပ်မှုမှ မရှိဘဲ ချမ်းသာသားပဲ။ နှစ်သိမ့်မှုဟာ ငါ့အစာ ဖြစ်
 နေသားနဲ့ဟာ’

၃၀၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဇေတဝန်၌
 ရဟန်းတို့အား နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်၍ တရားဆောက်တည်စေစဉ် နှင်တံကိုင်း ထွန်တုံး
 ထမ်းပြီး ရွှံ့များဖြင့် ပေပွနေသည့် လယ်သမားက ရဟန်း နွားများ မမြင်
 လိုက်ဘူးလား အမေးခံရခိုက် ဘုရားအတွေး
 ‘ဒါ-ငါ့ဥစ္စာလို့ ဥပ္ပါဒါနက္ခန္ဓာကို သိမ်းသူဟာ စိတ်မိုက်နယ်က မလွန်တာပဲ’
 ‘သည်လို မဟုတ်သူဟာ စိတ်မိုက်နယ်က ကျော်ခဲ့ပြီ’

၃၀၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ကောသလတိုင်း
 ဟိမဝန္တာတောကျောင်း၌ ဘုရားအတွေး
 ‘သတ်မှု၊ ခိုးမှု၊ ပူဆွေးမှုတွေ ကိုယ်တိုင်လည်းမပြု၊ သူများလည်း မပြုစေဘဲ
 မင်းပြုလို့ ရနိုင်မလား’
 ‘ရနိုင်တာပဲ။ ငါ-မင်းပြုရလျင်ရော၊ ငါ-ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး ပွားထားပြီးမို့
 ဟိမဝန္တာတောင်ကို ရွှေလုပ်လျင်တောင် ရွှေဖြစ်နိုင်တာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘တောင်-ရွှေဖြစ်လည်း ရွှေတောင်နှစ်ဆနဲ့ လူတစ်ဦးဆန္ဒပြည့်ဝဖို့ မတတ်နိုင်၊
ဆင်းရဲမြင်နေမှ ကာမညွတ်လို့ ဘယ်တော်မလဲ။ ဥပဓိကို ငြိတတ်တဲ့တရားလို့ သိပြီး
ဥပဓိပယ်ရမှာပေါ့’

၃၀၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သက္ကတိုင်း၊
ကျောက်နံရံကျောင်း၌ ရဟန်းများနှင့်အတူ ငြိမ်းချမ်းစွာနေကြစဉ် ဆံကျစ်ထုံး
သစ်နက်ရည်ဝတ် ပုဏ္ဏားအိုကြီးတစ်ယောက် တောင်ဝှေးထောက်လာပြီး
ရဟန်းများကို ငယ်သေးတယ်။ နတ်ကာမဂုဏ်နောက်မှရှာဟု စကားလာ
ပြောသည်။ ရဟန်းများက အဲဒါရှာတာ မဟုတ်ဘူး။ ကာမငြိမ်းရာရှာတာဟု
ရဟန်းများက ပြန်ပြောသောအခါ လျှာထုတ် ခေါင်းငြိမ့်ပြီး ပြန်သွားတဲ့
အကြောင်း ဘုရားထံလျှောက်သောအခါ ဘုရားအတွေး
‘ရဟန်းတို့၊ ဒါ-ပုဏ္ဏားကိုကျော်ပြီး ယစ်မူးမှုကို ကြည့်ကြ’
‘ကာမဆင်းရဲမြင်သူက ကာမဘဒ္ဒကြောင့် ညွတ်ရမလဲ။ ဥပဓိကို ငြိတတ်
တဲ့ဟာ-လို့ သိမှ ဥပဓိပယ်ရမှာပဲ’
၃၀၉။ သက္ကတိုင်း၊ ကျောက်နံရံကျောင်း၌ သျှင်သမိဒ္ဓိအား ဘုရားပြန်ကြားချက်
‘တပည့်တော် တစ်နေ့မှာ တရားအားထုတ်ပြီး အစစအဆင်ပြေမှုတွေ
ကျေနပ်နေတုန်း မြေပြိုသံကြီးလို ကြားရတယ်ဘုရား။ အဲဒါ ဘာလဲ၊ မြေပြိုတာလည်း
မဟုတ်ပါ ဘုရား’
‘အဲဒါ မင့်စိတ်ထဲက ယစ်မူးမှုရဲ့ မာရ်ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၁၀။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရှင်ဂေါမိက
အကြောင်း

‘ရှင်ဂေါမိက မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေသွားပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘ဘာဖြစ်လို့တဲ့လဲ’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဝင်စားတဲ့ ဈာန်တွေ လျှောလျှောနေတာကြောင့်မို့တဲ့ ဘုရား’

‘အဲဒါ သူ့စိတ်ထဲက ယစ်မှုးမှုမာရ်ပဲ’

၃၁၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဥရုဝေလတော
အဇပါလ ညောင်ပင်ရင်း၌ နေစဉ်က ဘုရားအတွေး

‘စည်းစိမ်ပျက်သူမှ သည်လိုနေတာ။ စည်းစိမ်တသူ သည်လိုနေတာ၊
မကောင်းတာလုပ်သူမှ သည်လို တောထဲတစ်ယောက်တည်းနေတာ။ အကြောင်း
တစ်ခုခု ရှိသူမှ မိတ်မရှိဆွေမရှိ သည်လိုနေတာ’

‘ငါ့မှာ ပူပန်မှု၊ တောင့်တမှုခပ်သိမ်း ငြိမ်းပြီးပြီပဲ’

‘ဥစ္စာစည်းစိမ် သိမ်းပိုက်နေလျှင် ယစ်မှုးမိမှာပဲ’

‘ဒါတွေ ငါ-မသိမ်းပိုက်ပဲ နေရမှာပဲ။ နေနေတာပဲ’

‘သည်လိုဆိုတော့ ငါတစ်ယောက်တည်းပဲ ဘာအလုပ်မှ မဖြစ်ဘဲ နေမလား’

‘တစ်ဖက်ကမ်းသွားလိုလို့ မေးသူရှိလျှင် ပြောရမှာပေါ့’

‘ကျိုးဟာ အဆီခဲနဲ့တူတဲ့ ကျောက်ခဲကို ဆိတ်မရလို့ ဖယ်ခွာသွားရသလို
ငါကိုယ်တိုင် ယစ်မှုးမှုရဲ့ ဝေဒနာတွေဟာ ငါ့ဆီကို ဖယ်ခွာသွားကြရမှာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၁၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဥရုဝေလတော
 နေရဇ္ဇရာ မြစ်ကမ်းပါးအနီး အဇပါလ ညောင်ပင်ရင်း၌ မသိမိုက်မှားမှု
 အတန်တန် ငြင်းဆန်စောဒနာမှု ကိုယ်တိုင်ပြုသည်ကို သုတ်သင်ပြီးနောက်
 ဘုရားအတွေး

‘မိန်းမကြီး၊ မိန်းမငယ်၊ မိန်းမရွယ်၊ မိန်းမလတ် အရပ်ရပ်မှာ ဘာအလုပ်ကျွေး
 နေပါရစေလို့ ဆိုသူအများရှိလျှင် အဲသည်ဘက်ဆီ ညွတ်ဦးမလား၊ အပျိုပေါက်၊
 အပျို သားဖွားပြီးစ၊ သားတစ်ယောက်ရ၊ နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်ရ အစုံပေါ့’

‘သူတို့က အလုပ်အကျွေး ယုယပါရစေဆိုလည်း ငါနား မဝင်နိုင်ဘူး’

‘ဘာပြုလို့ မိတ်မရှိ၊ ဆွေမရှိ တောထဲတစ်ယောက်တည်း ပျက်စီးနေတဲ့
 သူကြီးလို နေနေတာပဲ။ မိတ်နဲ့ဆွေနဲ့ မနေချင်ဘူးလား။ မလိုဘူးလား’

‘အကျိုးရှိတဲ့ အတွေးအခေါ်နဲ့ တစ်ယောက်တည်း ငါချမ်းသာတာပဲ။
 ဘယ်မှာ အဆွေခင်ပွန်းလိုလို့လဲ။ မလိုဘူးပဲ’

‘ဒွါရပေါက်တွေထဲ ဝင်လာတဲ့ ဝဲဩဃမမြုပ်ဘဲ ကာမသညာတွေ အခွင့်
 မရအောင် ဘယ်လိုကျောခိုင်းလိုက်တာလဲ။ အဲဒါ အဟုတ်လား။ မပျင်းဘူးလား။
 တစ်ယောက်တည်းမှ ပျော်ရဲ့လား’

‘သစ္စာသိပြီး ဈာန်ပွား အမျက်မထား၊ အထင်သေးကြီးလည်း ဖယ်ရှား၊
 မလေးလံ မထိုင်းမှိုင်းနေနေတော့ ကျောခိုင်းနိုင်တာပဲ မဟုတ်ပေါ့။ မပျင်းဘူး။
 တကယ် ပျော်မွေ့တယ်’

‘ဂိုဏ်းသံဃာမှာ ကျက်စားသူဟာ တဏှာဖြတ်ပြီး သဒ္ဓါရှိသူတွေကို နိဗ္ဗာန်မို့
 အဲသည်မှာ စွဲများနေတာလား’

‘တရား တကယ်စောင့်နေတာကို စွဲငြိတယ်ထင် ငြူစုလျှင် မှားမှာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၁၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အာဠဝိမြို့သူ
ဘိက္ခုနီအတွေး

‘မြတ်စွာဘုရား၊ သာဝတ္ထိမှာ ဆွမ်းဝင်ခံစားပြီးနောက် အန္ဓဝန်မှာ နေသန့်
နေတုန်း ဆိတ်ငြိမ်တာ ဘာလုပ်မှာလဲ? ထွက်မြောက်ရာဆိုတာ ရှိတာမဟုတ်ဘူး။
ကာမဂုဏ်မခံစားလိုက်ရလို့ နောင်မှ ပူပန်များနေရမလားလို့ မာရ်ထတယ် ဘုရား’

‘ထွက်မြောက်ရာကို ငါကိုယ်တိုင် ပညာနဲ့သိထားပြီးပြီပဲ။ ကာမဂုဏ်ဟာ
လှံသွားလိုပဲ။ ခန္ဓာဟာ စဉ်းနှိုးတုံးလိုပဲ။ ဘယ်မှာ ကာမခံစားလို့ ဖြစ်မှာလဲလို့
မာရ်ထအောင် လုပ်ရပါတယ် ဘုရား’

၃၁၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
ဘုရားလျှောက်သော သောမာဘိက္ခုနီ အတွေး

‘မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော် အန္ဓဝန်မှာ နေသန့်စဉ်က မိန်းမပညာ လက်
နှစ်သစ်လောက်နဲ့ ရောက်နိုင်ခဲ့တဲ့ အရဟတ္တဖိုလ် ရောက်ပါမလားလို့ မာရ်ထတယ်
ဘုရား’

‘တရားမြင်သူအတွက် မိန်းမအဖြစ်ဆိုတာ ဘာမှ အဓိပ္ပါယ်မရှိ၊ မိန်းမပဲ၊
ယောက်ျားပဲ အစစကွဲပြားတာကသာ တရားမမြင်တာပဲလို့ မာရ်ထတာ နှိမ်ခဲ့ပါတယ်
ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၁၅။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော

ဘုရားထံလျှောက်သော ကိသာဂေါတမီအတွေး

‘တပည့်တော် အန္တဝန်က သစ်ပင်ရင်း နေသန့်စင်နေတုန်းမှာ ဘုရား၊ သား
သေမိခင်လို တစ်ယောက်တည်း တောထဲနေနေတယ်။ သည်လိုနေတာ လင်ရှာ
ရာများ ရောက်နေမလား’

‘ငါဟာ လွတ်မြောက်ပြီပဲ။ လင်ရှာဖို့ကလည်း လွတ်မြောက်ပြီပဲ။ ဘာမှ
စိုးရိမ်ပူဆွေးစရာ မရှိသူပဲ။ ငါ့မှာ အာသဝေါမှ မရှိတော့တာ’

၃၁၆။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘုရားထံ

လျှောက်သော ဝိဇယာဘိက္ခုနီ အတွေး

‘မင်း-လှလှပပ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ပဲ ရှိသေးတယ်။ သည်လို လှပငယ်ရွယ်သူ
တွေနဲ့ တီးမှုတ်တွဲပျော် နေရမလား’

‘တွဲပျော်ရမယ့်ဟာတွေ ငါပေးလည်း မယူနိုင်ဘူး။ ပျက်စီးနေတာတွေကို
ငါ- ပြီးငွေ့ရှက်နိုးပါတယ်။ ငါ-အားလုံးကို အသိဉာဏ်လင်းခဲ့ပြီပဲ’

၃၁၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘုရားထံ

လျှောက်သော ဥပ္ပလဝဏ္ဏ ဘိက္ခုနီအတွေး

‘အန္တဝန်မှာ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်နေတဲ့ အင်ကြင်းပင်ရင်း နေသန့်စင်နေတုန်းက
ဘုရား။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏ မင်းအလှဟာ ပြိုင်ဘက်ရှားတယ်။ လူဆိုးတွေကို မင်း-မကြောက်
ဘူးလား’

‘လူဆိုး ရာထောင်လာတောင် မွှေးညှင်းတပင်မလှုပ်၊ ငါ-ကုဒ္ဓိပါဒ်ပွားပြီးလို့
ဘယ်အနှောင်အဖွဲ့မှ မရှိလို့ တွေးမိပါတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၁၈။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘုရားထံ
လျှောက်သော စာလာဘိက္ခုနီအတွေး

‘အန္ဓဝန်မှာ နေသန့်နေတုန်းက စာလာတာကို မနှစ်သက်တာလဲလို့ မေး
ကြည့်ပါတယ်။ ဇာတိကိုပေါ့လို့ ဖြေတယ်။ ဇာတိဟာ ခံစားမှုဖြစ်တယ်။ မကောင်း
ဘူးလို့ ဘယ်လိုပြောမလဲလို့ တွေးမိတယ်။ ဇာတိဟာ ရူပါရူပဇာတိတောင် ဆင်းရဲပဲ။
ဒါကို ပယ်ဖို့ ဘုရားဟောတယ်ဆိုပြီး ဖြေရပါတယ်’

၃၁၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘုရားထံ
လျှောက်သော ဥပစာလာ ဘိက္ခုနီအတွေး

‘အန္ဓဝန်မှာ နေသန့်စင်တုန်းကပါ ဘုရား။ နတ်ဘုံတွေမှာ ပျော်စရာတွေ
ခံစားရလျင် ပျော်မလား’

‘ကာမဂုဏ်ဖြင့် အနှောင်အဖွဲ့ မလွတ်တာတွေပဲ။ အခိုးတလူလူအူနေတဲ့
နေရာတွေ ဘာလုပ်မှာလဲ’

၃၂၀။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘုရားထံ
လျှောက်သော သီဥပစာလာ ဘိက္ခုနီအတွေး

‘အန္ဓဝန်မှာ တပည့်တော် စိတ်ဖြစ်တယ်ဘုရား။ သီဥပစာလာ ရဟန်းမိန်းမ
နဲ့ တူအောင် နေခဲ့ပြီ။ ဘယ်သူ့ရည်မှတ်နေတာလဲ။ အယူကို မနှစ်သက်ဘဲ ယောင်
ဝါး ကျင့်နေတာလား’

‘ဘုရားဟာ သစ္စာသိပြီး သေခြင်းနဲ့စပ်လို့တောင် မာနမရှိ၊ ကံကုန်ရာ
ရောက်ပြီး ဥပဓိကုန်ရာမှာ လွတ်ပြီး၊ တခြားသူတွေတရား ငါ-မကြိုက်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၂၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘုရားထံ
 လျှောက်သည့် သေလာဘိက္ခုနီ အတွေး
 ‘အသျှင်ဘုရား၊ အန္တဝန်မှာတုန်းက ဘာကြောင့် သည်ရုပ်ပုံဖြစ်ပေါ်လာ
 တာလဲ။ ဘယ်သူက ဖြစ်စေပျက်စေတာပါလိမ့်’
 ‘ဘယ်သူမှမဟုတ်ဘူး။ မျိုးစေ့ဟာ မြေ၊ ရေနဲ့ ဓာတ်ပြု အပင်ပေါက်သလို
 ဓာတ်ပြု ဖြစ်ပွားတာတွေပဲ’

၃၂၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘုရားထံ
 လျှောက်သည့် ဝဇီရာဘိက္ခုနီ အတွေး
 ‘အန္တဝန်မှာနေတုန်းကပါ။ အသျှင်ဘုရား ဘာကြောင့် သတ္တဝါဖြစ်တာလဲ။
 ဘယ်သူက သတ္တဝါဖြစ်စေ၊ ပျက်စေတာပါလိမ့်လို့ အတွေးဝင်လာတယ်။ သတ္တဝါ
 ဆိုတာ အစိတ်အပိုင်းတို့ရဲ့ အစုသာပဲ။ ရထားဟာ အစိတ်အပိုင်းတွေရဲ့ အဆောက်
 အဦး ဖြစ်သလိုပဲ။ ဘာထူးသလဲ။ အမှန်ကတော့ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ ဖြစ်ကြ၊ငြိမ်းကြ
 တာကို သတ္တဝါ ခေါ်တာပါပဲ။ ဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်ကြ၊ ငြိမ်းကြတာအပြင် သတ္တဝါတွေ
 ဖြစ်ကြ၊ ချုပ်ကြတယ်ဆိုတာ မရှိပါဘူး’

၃၂၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘုရားဖြစ်စက
 ဥရုဝေလတော နေရဉ္စရာမြစ်ကမ်းအနီး အဇပါလ ညောင်ပင်အောက်၌
 ဘုရားအတွေး

‘ငါသိတာက သိမြင်ခဲ့အောင် သိပ်သိမ်မွေ့နက်နဲတော့ အတွေးသမားအရာ
 မဟုတ်ဘူး။ လက်တွေ့အသိတွေ အများအပြားရှိမှ၊ လူတွေက ပျော်စရာတွေထဲမှာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

နစ်နေကြတာ အဖြစ်အပျက်ကွင်းဆက်နဲ့ ကွင်းဆက်ပြုတ်ရာကို ငါပြော ငါမောပဲ ဖြစ်မှာ’

‘သိသူ ငါကမှ ပြောလိုစိတ်မဖြစ်ဘူးဆိုလျင် လောက ပျက်တော့မှာ မလွဲပဲ။ သိမဲ့သူတွေလည်း ငါမပြောလျင်တော့ မသိနိုင်ကြတော့ဘူး ဖြစ်မှာ။ အမှားဂိုဏ်း တွေက တအားထနေပြီ။ ပျက်စီးငိုကြွေးနေကြတာတွေ ငါမမြင်မကြားချင် အဆုံးပဲ’

‘သည်တော့ နားရှိသူတွေ ငါ့ကို ယုံကြည်မှု ပေးကြပစေ။ သူတို့အတွက် ငြိမ်းချမ်းရေးတံခါး ငါ-ဖွင့်ထားပြီ’

၃၂၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘုရားဖြစ်စ
ဥရုဝေလတော နေရဇ္ဇရာ မြစ်ကမ်းပါးအနီး အဇပါလညောင်ပင်အောက်၌
တစ်ပါးတည်း ကိန်းနေရာမှ ဘုရားအတွေး

‘ရိုသေလေးစား အမှီထားစရာ မရှိတာ မလွယ်ဘူး။ ငါ-ဘယ်သူ ထားရ
မလဲ’

‘ငါ့ထက် သီလ,သမာဓိ,ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန သာသူလည်း
ငါ-မမြင်ပါလား။ သည်တော့ တရားကိုပဲ ရိုသေလေးစား အမှီထားရမှာပဲ’

‘ရှေးက ငါ့လို ဖြစ်ဘူးသူတွေ နောင် ငါ့လို ဖြစ်မယ့်လူတွေ အားလုံးလည်း
ငါ့လိုပဲ တရားကိုသာ ရိုသေလေးစား အမှီထားကြမှာပါပဲ’

၃၂၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘုရားထံ
 လျှောက်သည့် သားရဟန္တာ မြင်ရသည့် ဗြဟ္မာဒေဝမာတာ ပုဏ္ဏားမအတွေး
 ‘ငါ့သား၊ ငါ့အိမ်မှာ ဆွမ်းခံနေတာ မြင်ရတာ ထိတ်လန့်စရာကောင်းလောက်
 အောင် ရင့်ကျက်မှုအပြည့်ကြီးနဲ့။ ငါတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ ဗြဟ္မာထက် ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်
 တာပါလား’

‘ဟိုအဝေးကြီးက ဘာစားမှန်းလည်းမသိတဲ့ ဗြဟ္မာကို ငါတို့ ယောင်ယမ်း
 မြည်တမ်းနေကြတာ။ ဒုက္ခဝဲဩဃကလွတ်အောင် လက်တွေ့ ဗြဟ္မာထက် ဗြဟ္မာ
 ဖြစ်တဲ့ ငါ့သားကိုပဲ ငါ-ပသမှုပြုတော့မယ်’

၃၂၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဗြဟ္မာသည် မြ၏။
 မရွှေ့လျော။ အဖြစ်အပျက်မရှိ၊ တခြားလွန်ကဲတဲ့ လွတ်မြောက်ရာမရှိဟု
 ကွယ်လွန်သူ အသိပညာရှင် ဗက၏ စကား ဘုရားပြန်ကြားချက်

‘ဗြဟ္မာဟာ မမြဲဘူး။ ပျက်စီးတတ်တယ်။ အခြားလွန်ကဲတဲ့ ထွက်မြောက်ရာ
 မရှိတာမဟုတ်ဘူး။ ရှိတယ်’

‘ဗြဟ္မာ နိရဗ္ဗဒတစ်သိန်းရှိလည်း အသက်တာတို့တာပဲ။ လူတွေကို ရေတိုက်
 ခဲ့ဘူးတဲ့အကျင့်၊ သို့ပန်းတွေကို ကယ်ဘူးတဲ့အကျင့်၊ လှေမှောက်သူကို ကယ်ဆယ်
 ခဲ့ဘူး တဲ့အကျင့် ဒါကလေးတွေဟာ သင့်အကျင့်သီလပဲ။ ဒါထက်လွန်တာ အရှိ
 မဟုတ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၂၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဗြဟ္မာအလွှာသို့
လာနိုင်သူ သမဏဗြဟ္မဏ မရှိဟု ကွယ်လွန်သူ အတွေးအခေါ်ရှင်စကား
ပြန်ကြားချက်

‘အချင်းဗက၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားချက်တရားများ ရှုလော့၊ အမြဲတည်
တယ်၊ မြဲတယ်၊ ဗြဟ္မာထက်သာတဲ့ ထွက်မြောက်ရာမရှိဆိုတဲ့ အယူမှားကို ဘယ်လို
များ ယူနိုင်သေးသလဲ’

၃၂၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဝေဠုဝန်မှ
ဂယာသီသသို့ ဒေဝဒတ် ထွက်ခွါပြီးစ ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ဘုရားအတွေး

‘ငှက်ပျောပင်ကို ငှက်ပျောသီးက၊ ဝါးပင်ကို ဝါးသီးက၊ ကျူပင်ကို ကျူသီးက၊
အဿထိုရ်မြင်းမကို ကိုယ်ဝန်က ဖျက်ဆီးသလို လူညံ့ကို ပူဇော်သက္ကာရက ဖျက်ဆီး
တာပဲ’

၃၂၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော မဂဓ
အန္ဓကဝိန္ဒရွာ အမှောင်ည လွင်တီးခေါင် မိုးဆွတ်ဖျန်းကျနေခိုက် ဘုရားအတွေး

‘သံယောဇဉ်ကုန်ဖို့ သတိပညာထားပြီး ကြောက်စရာ သစ်၊ ကျား၊ မြွေ
မကြောက်ဘဲ ကျောင်းစွန်မှာ နေသင့်တာပဲ။ သည်လို အမတရောက်သူ ရဟန္တာ
တစ်ထောင့်ငါးရာကျော်နဲ့ သေက္ခတစ်ရာ့ငါးဆယ် ရှိခဲ့ပြီ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၃၀။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ ဘာရဒွါဇအား ပြောသော ဘုရားစကား

‘ဘာရဒွါဇ၊ ဘာကိစ္စရောက်လာသလဲ’

‘မေးချင်တာရှိလို့ပါ’

‘ဘုကြောင့် မေးချင်တာဖြစ်တာလဲ’

‘မိန်းမ ဓနဉ္စာနီဟာ မနက်က ထမင်းခွက်မှောက်ကျတာကို နမောတဿ ဘဂဝတောလို့ ယောင်တယ်။ ဒါနဲ့ သူ့ကိုပြောခဲ့တယ်။ မင့်ခေါင်းတုံးတွေက ဘာကျေးဇူး ရှိတုန်း။ ငါ-သွားပြီး မေးပြစ်မယ်လို့ပဲ။ သည်တော့ သူက သွားလျင်သိမှာပဲလို့ အေးအေး ပြန်ပြောတယ်။ အဲဒါ မခံချင်တာနဲ့ သည်ကိုလာခဲ့တာပဲ’

‘သည်လိုဆိုလျင် မေးပြစ်ချင်တာမေး ဘာရဒွါဇ’

‘ချမ်းသာမယ့် မစိုးရိမ်ရတဲ့ ဖြတ်တောက်စရာ တစ်ရားတစ်ခုဟာ ဘာလဲ’

‘အမျက်ဒေါသပဲ ဘာရဒွါဇ။ အဲဒါ ဖြတ်တောက်လျင် ချမ်းသာပြီ။ မစိုးရိမ်ရတော့ဘူး။ အဲဒါ ဖြတ်တောက်တာ အရိယာတွေ ချီးမွမ်းတယ်’

‘နားလည်ပါပြီ ဗုဒ္ဓအသျှင်။ တပည့်တော်ကို ရှင်ရဟန်းပြုခွင့်ပေးပါ’

၃၃၁။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ ဘာရဒွါဇ ရဟန်းပြုသွားသည်ကို မကျေနပ်၍ လာဆဲသော အက္ကောသ၊ အသုန္ဒရိက၊ ဗိလင်္ဂိက ဘာရဒွါဇတို့အား ပြောသော ဘုရားစကား

‘ပုဏ္ဏား၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ ဧည့်အဖြစ်လာလို့ စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေ လက်ဆောင်ပေးကမ်းတဲ့အခါမှာ လက်မခံဘဲ ပြန်သွားကြလျင် လက်ဆောင် ‘တွေဟာ ဘယ်သူ့ဟာ ဖြစ်သလဲ’

‘ကျွန်ုပ်ဟာပေါ့’

‘သင့်-ဆဲရေးတာတွေကို ငါတို့ မခံယူကြ။ သင့်ဟာကို သင့်ဟာပဲဖြစ်ပါစေ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဆဲသူကို ပြန်ဆဲတာဟာ အတူခံစားတာပဲ။ ပုဏ္ဏား-သင်နဲ့ငါဟာ ခံစားဖက်မဟုတ်ဘူး။ အမျက်ထွက်သူကို အမျက်ပြန်မထွက်တာဟာ ကျေးဇူးများတယ်၊ တရားမသိသူကသာ လူမိုက်လို့ ထင်တယ် အကြောင်းသ’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်’

‘အသုန္ဒရိက က ဘယ်လိုလဲ။ စကားလောက်နဲ့အောင်ပြီထင်ပြီး ဆဲသူဟာ မမိုက်ဘူးလား? စကားနဲ့တော့ ဘယ်လိုမှ မအောင်နိုင်ဘူး’

‘မိုက်ပါတယ် အသျှင်’

‘ဗိလင်္ဂီက ကရော ဘယ်လိုလဲ။ မပြစ်မှားထိုက်သူ ပြစ်မှားတာက လေညာပစ်တဲ့ မြူမှုန်လိုပဲ ပြစ်သူဆီပြန်ရောက်တယ်’

‘နားလည်ကြပါပြီ၊ တပည့်တော်တို့သုံးဦးကိုလည်း ရဟန်းပြုခွင့်ပေးပါ’

၃၃၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အဟိံသက ဘာရဒွါဇ ပုဏ္ဏားအား

ဘုရားပြောသောစကား

‘အသျှင်ဂေါတမ၊ အကျွန်ုပ်ဟာ အဟိံသကပါ’

‘အေး-နာမည်နဲ့လိုက်အောင် လူသူတွေ မသတ်ဖြတ်မညှဉ်းဆဲမှ အဟိံသက ဖြစ်မယ်နော’

‘နားလည်ပါပြီ ဘုရား။ တပည့်တော်ကို ရဟန်းပြုခွင့်ပေးပါ’

၃၃၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဇဋ္ဌာဘာရဒွါဇအား ဘုရားပြောသောစကား

‘တပည့်တော်နာမည် ဇဋ္ဌာ ဖြစ်ပါတယ်’

‘အေး-အတွင်းအပ ဇဋ္ဌာ အရှုပ်ပြေအောင် သီလ၊သမာဓိ၊ပညာပွားမှ’

‘တပည့်တော် သျှင်ရဟန်းပြုပါရစေ ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၃၄။ ဇေတဝန်၌ သုဒ္ဓိက ဘာရဒ္ဒါဇအား ဘုရားပြောသောစကား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ သီလရှိယုံနဲ့ မစင်ကြယ်ဘဲ ဝိဇ္ဇာစရဏရှိပြီး အမျိုးသန့်သူသာ စင်ကြယ်ပါတယ်’

‘အမျိုးသန့်ပေမယ့် ဟန်ဆောင်မှုမှာမစင်ကြယ်၊ ဘာအမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် အသေ အချာ အားထုတ်လျှင် စင်ကြယ်တယ်’

‘ရဟန်းပြုပါရစေ ဘုရား’

၃၃၅။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ ရာဇဂြိုဟ်မှ အဂ္ဂိက ဘာရဒ္ဒါဇအား
ဘုရားပြောသောစကား

‘ဗုဒ္ဓ-ဆွမ်းရပ်တာလား? သည် မီးပူဇော်မယ့် နို့ဃနာက ဇာတိ၊ သုတ၊ စရဏ၊ ဝိဇ္ဇာ-ဒါတွေနဲ့ပြည့်စုံမှ စားနိုင်တာ’

‘ပုဏ္ဏား၊ ဇာတိ စတာတွေ များများပြောပေမယ့် ဟန်ဆောင်မှုထားလျှင် ဇာတိကြောင့် ဗြဟ္မဏမဖြစ်နိုင်ဘူး။ ပု၊ဒိ၊အာ ဝိဇ္ဇာနဲ့စရဏပြည့်ကြမှ ဗြဟ္မဏဖြစ်တာ။ အဲသည် ဗြဟ္မဏဟာ စားထိုက်တယ်’

‘အသျှင်ဂေါတမ ဘုန်းပေးထိုက်သူပဲ။ ဘုန်းပေးပါ’

‘ပုဏ္ဏား၊ ဂါထာရွတ်လို့ရတာနဲ့ အသက်မမွေးရဘူး။ တခြား ကြွေးစရာရှိ လျင်ကြွေး’

‘တပည့်တော်ကို ရဟန်းပြုခွင့်ပေးပါ အသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၃၆။ ကောသလတိုင်း၊ သုန္ဒရိက မြစ်ကမ်းနား၌ သုန္ဒရိကဘာရဒွါဇအား

ပြောသော ဘုရားစကား

‘အို- သစ်ပင်အောက်က ခေါင်းမြီးခြုံနဲ့သူသည် မီးပူဇော်ကြွင်း နို့ဃနာကို စားလိုက်ပါဦး’

‘ဘာလဲ ပုဏ္ဏားကြီး’

‘ဟယ်- အသျှင် ခေါင်းတုံးကြီးပါလား။ မတတ်နိုင်ဘူး။ ဂတုံး (ခေါင်းတုံး) ပုဏ္ဏားတွေလည်းရှိတယ် ကြားဖူးတာပဲ။ သိရအောင် မေးပါရစေ။ အသျှင်ဇာတ်က ဘာလဲ’

‘ပုဏ္ဏား၊ ဇာတ်မမေးနဲ့။ ဝိဇ္ဇာစရဏမေး။ မီးဟာ ထင်းကဖြစ်တာ။ ကိစ္စပြီးသူ ကို ပူဇော်အပ်တယ်’

‘အသျှင်တို့ကို မတွေ့ရလို့ မီးပူဇော်ကြွင်း နို့ဃနာတွေ သူများရတာပါ။ အသျှင်ဟာ ဗြဟ္မဏပါပဲ။ ဘုန်းပေးပါ’

‘ဂါထာရွတ်ရတာကို မစားရဘူး။ တခြားနဲ့ ကြွေးစရာရှိကြွေး’

‘ဟင်- ဒါဆို ဒါတွေ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ’

‘ဘယ်သူစားစား အစာကျေမှာ မဟုတ်ဘူး။ ပိုးကောင်မရှိတဲ့ ရေထဲသွန် လိုက်’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘သွန်ခဲပြီလား ပုဏ္ဏားကြီး’

‘သွန်ခဲပြီ အသျှင်။ နို့ဃနာတွေက ရေနဲ့တွေ့တော့ အခိုးတွေထပြီး တရဲရဲ မြည်ကြတယ်။ ကြောက်စရာလိုလိုပဲ။ တပည့်တော်ကို တရားဟောပါဦး’

‘ပုဏ္ဏား၊ ထင်းမီးရှို့လို့ စင်ကြယ်တယ်များ မထင်နဲ့။ ထင်းမီးရှို့တာ စင်ကြယ် မှုနဲ့ တခြားပဲ။ ဉာဏ်မီးကို အမြဲရှို့ရမယ်။ လူတွေ စိတ်နှလုံးဟာ မီးတောက်ရာနေရာ၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ယဉ်ကျေးတဲ့ စိတ်တွေဟာ မီးတွေဖြစ်ရမယ်’

‘ဝမ်းမြောက်လှပါတယ် အသျှင်။ ဥပါသကာအဖြစ် တပည့်တော်ကို သတ်
မှတ်ပေးပါ’

၃၃၇။ ကောသလတိုင်း တောအုပ်ထဲ၌ နွားပျောက်ရှာသော ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏား
တစ်ဦးအား ဘုရားပြောသောစကား

‘အသျှင်ရဟန်း၊ ချမ်းချမ်းသာသာ ရှိလှပါကလား။ အသျှင်ရဟန်းမှာ နွား
တွေများ မပျော်ရောသလား? နှမ်းခင်းမှာ အငုတ်တွေချည်းကျန်တာတွေများ မဖြစ်
ရောသလား? ကျီထဲမှာလည်း ကြွက်တွေ ဆောစရာများ မဖြစ်လေရောသလား?
မရှင်းတာ ခုနှစ်လကြာလို့ မြက်အခင်းမှာ ပိုးကောင်တွေနဲ့ မဖုံးလေရောသလား?
သားသမီးတွေပါတဲ့ မုဆိုးမ သမီးခုနှစ်ယောက် အိမ်ရောက်နေတာများ မရှိရော
သလား? အိပ်ယာထဖို့ ခြေနဲ့ကန်ကျောက်ပြီး နှိုးတတ်တဲ့ မျက်စေ့နီကြောင် မဲ့မည်း
တွေနဲ့မိန်းမများ မရှိလေရောသလား? မနက်လင်းလာလျင် ကြွေးတောင်း လာသူ
တွေရဲ့ ကြွေးတောင်းမခံရလေရောသလား?’

‘ပုဏ္ဏား၊ ဒါတွေ ငါ့မှာမရှိလို့ ချမ်းသာနေရတယ်’

‘ကောင်းမွန်လှပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်လည်း ရဟန်းပြုပါရစေ’

၃၃၈။ မဂတိုင်း ၊ ဒက္ခိဏဂိရိဇနပုဒ် ဧကနာဠပုဏ္ဏားရွာ၌ လယ်ထွန်သွားရန်
အလုပ်သမားများအား ကျွေးမွေးနေသော ကသိဘာရဒ္ဒါဇအား ဆွမ်းခံလာသော

ဘုရား ပြောသောစကား

‘ရဟန်း၊ စားရအောင် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးထားတာ၊ ရဟန်းလည်းစားရအောင်
ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးပေါ့’

‘ပုဏ္ဏား၊ ငါလည်း ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးစားတာပဲ’

‘ဘယ်မလဲ ထွန်တုံး၊ ထွန်သွား၊ နွားနှင်တံ’

‘ပုဏ္ဏား၊ ငါလည်း ထွန်ယက်စိုက်ပျိုး စားတာပါ’

‘အဲဒါ ဟုတ်တဲ့အကြောင်း သိအောင်ပြောပါဦး ဘုရား’

‘ပညာထမ်းပိုး၊ သဒ္ဓါမျိုးနဲ့ မိုးဣန္ဒြေ၊ တစ်ထွေစိတ်ကြိုး တစ်မျိုးထွန်၊ ရှက်
ကြောက် တံစဉ်၊ နှင်တံသတိ၊ ဝီရိယ နွား၊ အစစတွေနဲ့ ဆင်းရဲမှုက လွတ်မြောက်စေ
တဲ့ လုပ်ငန်းကို ငါ လုပ်နေတာပဲ’

‘အသျှင်ကောင်း ဆွမ်းကိုအလှူခံပါ’

‘ဂါထာရွတ်လို့ရတဲ့ဆွမ်းနဲ့ ငါတို့အသက်မမွေးဘူး ပုဏ္ဏား’

‘တပည့်တော်ကို ဥပါသကာအဖြစ် မှတ်ပါဘုရား’

၃၃၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ သပိတ်အပြည့် ဆွမ်းသုံးခါလောင်းသော ဥပဒယ

ပုဏ္ဏားအား ပြောသော ဘုရားစကား

‘အသျှင်ဂေါတမ၊ ဆွမ်းအထပ်ထပ်ခံတာ အရသာမှာ မက်မောလို့လား’

‘ပုဏ္ဏား၊ အထပ်ထပ်စိုက်ပြီး အထပ်ထပ်ရနေလို့ အထပ်ထပ်ပေးလှူနေရ
တော့ အထပ်ထပ် အလားအလာကောင်းတွေ ရတာပေါ့’

‘ကောင်းပါ့ဘုရား။ ဥပါသကာလို့ တပည့်တော်ကို မှတ်ပါ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၄၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဘုရား လေနာထ၍ ရေနွေးအလှူခံမှု ခံရသော
 ဒေဝဟိတ ပုဏ္ဏားအား ပြောသော ဘုရားစကား
 ‘ဘာအတောင်းလာတာလဲ? ခေါင်းတုံးရဟန်း ဥပဝါဏ’
 ‘ငါတို့ဆရာ လေနာထလို့ ရေနွေးတထမ်းလှူဖို့ အလှူခံလာတာ’
 ‘ကောင်းပြီ- တင်လဲတစ်ထုပ်လည်း ပေးလိုက်မယ်။ ရေချိုးပြီးလျှင်
 သည်တင်လဲကိုလည်း ရေနွေးနဲ့သောက်ပစေ။ ရေချိုးပြီးချိန်လောက်မှာ လာခဲ့ဦးမယ်’
 ‘ဒေဝဟိတလား’
 ‘ဟုတ်ပါတယ် မြတ်စွာဘုရား’
 ‘လေနာငြိမ်သွားပြီ’
 ‘ကောင်းပါတယ် ဘုရား။ သည်လိုဆို စကားနည်းနည်းမေးခွင့်ပြုပါ’
 ‘မေး’
 ‘လှူစရာကို ဘယ်သူလှူလျှင် အကျိုးများပါမလဲ? ဘယ်လိုလှူမှုဟာ အလှူ
 ပြည့်စုံတာလဲ?’
 ‘ဘဝဟောင်း အောင့်မေ့နိုင်ပြီး ဘဝပုံဟန် အမှန်သိကာ ဘဝဝဋ်ကျွတ်သူ
 လှူလျှင် အကျိုးများတယ်။ သည်လို ပေးလှူသူဟာ အလှူပြည့်စုံတယ်’
 ‘တပည့်တော်ကို ဥပါသကာလို့ မှတ်ပေးပါ အသျှင်’

၃၄၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဗြဟ္မဏအို မဟာသာလအား ပြောသော
 ဘုရားစကား
 ‘ပုဏ္ဏားကြီး၊ လူကလည်းအို၊ အဝတ်တွေလည်း ချို့ငဲ့လှချေလား’
 ‘ဟုတ်တယ် အသျှင်ဂေါတမ၊ သည်မှာ သားလေးယောက်ရှိပါတယ်။ သူတို့
 က မယားတွေနဲ့ တိုင်ပင်ကြပြီး တပည့်တော်ကို အိမ်ကနှင်ကြတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ပုဏ္ဏား၊ သည်လိုဆိုလျှင် သင့်ကို ငါ ဂါထာသင်ပေးမယ်’

‘သင်ချင်ပါတယ် အသျှင်’

‘သည်ဂါထာကို သင့်သားတွေ လူစုဝေးထဲ နေတဲ့အခါ ရွတ်ရမယ်။ ဖြစ်မလား ပုဏ္ဏား’

‘ရွတ်ပါတယ် အသျှင်။ ဂါထာကို သင်ပါ’

‘သည်လိုဆိုမှတ်’

‘ကျွန်ုပ်ချစ်ခင်ကြည်နူးခဲ့ရတဲ့ သားတွေဟာ သူတို့မယားတွေနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို ခွေးကဝက်ကိုနှင့်သလို မြည်တမ်းငေါက်ငမ်းနှင့်ကြတယ်။ ရက္ခိုက်တွေက သားဟန်ဆောင်ပြီး ငါ့ကို အဖေလို့ခေါ်ကြတယ်။ အရွယ်လွန်တော့ ငါ့ကို စွန့်ကြတယ်။ မြင်းအိုကို အစားမကျွေးကြသလို လူမိုက်တွေရဲ့အဖေဟာ သူများအိမ်တကာ တောင်းစားနေရတာ။ ငါ့သားတွေဟာ ငါ့တောင်ဝှေးလောက် အသုံးမကျပါ။ ငါ့တောင်ဝှေးကမှ ငါ့ကို အစစကူညီရှာ’

၃၄၂။ ဇေတဝန်၌ မိဘအစ်ကို ဆရာများအား ရှိမခိုးသော၊ ဘုရားစကားပြောလျှင် ပြောမည်၊ မပြောလျှင် မပြော၊ ပြန်မည် စိတ်ကူးဖြင့် ဘုရားထံလာရာ ဘုရား ဘာမျှ မပြော၍ ထပြန်ရန်ပြင်သော မာနတ္ထဒ္ဓပုဏ္ဏားအား
ဟောသောတရား

‘ပုဏ္ဏား၊ မာနကြီးတာမကောင်း၊ အကျိုးလိုလိုလာတာဆိုလျှင် လိုတဲ့အကျိုးများအောင် လုပ်သင့်တယ်’

‘အသျှင်ဘုရား၊ တပည့်တော် မာနတ္ထဒ္ဓပါ။ ဦးညွတ်ပါတယ်’

‘ထိုင်တော့ ပုဏ္ဏား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘မြတ်စွာဘုရား- ဘယ်သူ့ကို မာနမကြီးရဘူး။ ရိုသေပူဇော်ရမယ်ဆိုတာ မိန့်ကြားပေးပါ’

‘မာနတ္ထဒ္ဓ မိဘ,ဆရာ,အစ်ကိုနဲ့ ကိစ္စပြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲ’

‘ဥပါသကာအဖြစ် ခံယူပါတော့မယ် ဘုရား’

၃၄၃။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ ဘုရားထံ ငြင်းခုံနိဗ္ဗိလာသော ပစ္စနီကသာတ
ပုဏ္ဏားအား ဟောသောတရား

‘အသျှင်ဘုရား၊ တရားဟောပါ’

‘ဆန့်ကျင်ဖို့၊ ချုပ်ချယ်ဖို့၊ စိတ်ညစ်နွမ်းဖြင့် နားထောင်သူဟာ စကားကောင်း
နားမလည်နိုင်။ သည်လိုမဟုတ်မှ နားလည်နိုင်တယ်’

‘ကျေနပ်ပါတယ် အသျှင်၊ ဥပါသကာအဖြစ် မှတ်ပါ’

၃၄၄။ ကောသလတိုင်း တောအုပ်တွင်း၌ အလုပ်ကိစ္စဆောင်ရွက်နေသော
နဝကမ္ပိက ဘာရဒွါဇအား ဘုရားပြောသောစကား

‘ရဟန်း၊ ကျွန်ုပ်တို့က အလုပ်နဲ့ တောထဲပျော်နေတာ၊ ရဟန်းက ဘာလုပ်
နေတာလဲ။ တစ်ယောက်တည်း သစ်ပင်အောင်ထိုင်နေတာ မပျင်းဘူးလား’

‘ပုဏ္ဏား၊ တောမှာ ဘာမှအလုပ်မရှိပါဘူး။ ငါက တောမှ ကိလေသာ ငြောင့်
တံသင်းတော မရှိအောင် ရှင်းထားပြီးလို့ ပျော်ပါတယ်’

‘ကိုးကွယ်ပါတယ် အသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၄၅။ ကောသလတိုင်း တောအုပ်၌ ထင်းခွေကလေးများပြောပြ၍ လာသော
ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏားအား ပြောသော ဘုရားစကား

‘သည်လောက်တောနက်ကြီးထဲ တစ်ယောက်တည်း တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်
တွေးခေါ်နေတာ အံ့ဩစရာပဲ။ သိပ်ကောင်းတာပဲ။ ဗြဟ္မာဖြစ်ဖို့လား’
‘တဏှာမရှိပြီမို့ပဲ ပုဏ္ဏား’

၃၄၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ မိဘကို တရားသဖြင့် ရှာဖွေလုပ်ကျွေးသော
ပုဏ္ဏားအား ဘုရားပြောသောစကား

‘မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်အပြုအမူတွေ မှန်ပါရဲ့လား’
‘မိဘကို တရားသဖြင့် ရှာဖွေကျွေးမွေးတာ ချီးမွမ်းရမှာပေါ့’

၃၄၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဘိက္ခုတပုဏ္ဏားအား ပြောသော ဘုရားစကား

‘တောင်းစားသူချည်းဖြစ်ကြတဲ့ ကျွန်ုပ်နဲ့ အသျှင်ဂေါတမ ဘာထူးကြပါသလဲ
အသျှင်’

‘တောင်းပေမယ့် မကောင်းမှုအနည်းငယ်မျှပင်ရှိလျှင် တောင်းသူ ဘိက္ခု
မမည်။ တောင်းသူဘိက္ခုတိုင်းလည်း တောင်းတတ်တာမျှနဲ့ ဘိက္ခုမမည်ဘူး။
အမှုတွေ ဖယ်ရှားပြီး ပညာနဲ့ အကျင့်ကျက်စားသူမှ ဘိက္ခုအစစ်’
‘အသျှင်ကို ကိုးကွယ်ပါတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၄၈။ သာဝတ္ထိ သင်္ဂီရဝအိမ်၌ သင်္ဂီရဝပုဏ္ဏားအား ပြောသော ဘုရားစကား

‘သင်္ဂီရဝ၊ တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် ရေဆင်းအားထုတ်နေတယ် ကြားတယ်။
ဟုတ်သလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်’

‘ဘယ်အကျိုးမြင်လို့လဲ’

‘မကောင်းမှုတွေ မျှောတဲ့အနေနဲ့ပါ’

‘တရားဟာ ထူးအိုင်လိုပဲ သင်္ဂီရဝ။ ရေချိုးဆိပ်သီလလည်းရှိတယ်။ ကြည်
တယ်။ တကယ်ဉာဏ်ရှိသူတွေ ချိုးကြတယ်။ အဲသည်ရေက လူလည်းမစို့ဘူး။
လွတ်တယ်’

‘အသျှင်ဘုရားကို ကိုးကွယ်ပါတယ်’

၃၄၉။ သက္ကတိုင်း ခေါမဒဿနိဝံး ပုဏ္ဏားအစည်းအဝေးပွဲတစ်ခု၌ မိုးကျနေ
သဖြင့် ချဉ်းကပ်စဉ် အစည်းအဝေးပုဏ္ဏားတို့အားပြောသော ဘုရားစကား

‘ဂတုံး (ခေါင်းတုံး) ရဟန်းက အစည်းအဝေးဘာသိလို့တုန်း’

‘ရာဂ စသည်ငြိမ်းအောင် ပြောနိုင်တဲ့ တရားပြောနိုင်သူ သူကောင်းမပါတဲ့
အစည်းအဝေးဟာ သဘင်မမည်ဘူး’

‘အသျှင်ကို ကိုးကွယ်ကြပါ့မယ် ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၅၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ပြောသော စကားကောင်းဟူသော

ဘုရားစကား

‘ရဟန်းတို့၊ စကားကောင်းမှာ အင်္ဂါလေးပါးရှိတယ်’

‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’

‘မှန်တာပြောတာ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရာပြောတာ၊ တရားရာပြောတာ၊
ကောင်းစွာ ပြောတာတွေပဲ’

၃၅၁။ သာဝတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာရုံ လွင်တီးခေါင်၌ ပဝါရဏာနေ့တွင် ရှင်သာရိပုတြာ

အပါအဝင် ရဟန္တာငါးရာအား ပြုသော ဘုရားပဝါရဏ

‘ရဟန်းတို့၊ သင်တို့အား ငါ-ဖိတ်ကြားပါတယ်။ ငါ့ ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်အမူ
အရာ တစ်ခုခုကို သင်တို့ ကဲ့ရဲ့လိုကြသလား’

‘တပည့်တော် သာရိပုတြာအနေနဲ့ စည်းဝေးကြတဲ့ ရဟန်းငါးရာတို့ကိုယ်စား
လျှောက်ထားပါရစေ။ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်နှုတ်အမူအရာများကို မကဲ့ရဲ့လိုကြပါ။
မြတ်စွာဘုရားဟာ မဖြစ်စေ၊ မသိစေနိုင်သောလမ်းကို ဖြစ်စေ၊ သိစေပါတယ်။
တပည့်တော်တို့ဟာ မြတ်စွာဘုရားပြတဲ့လမ်းအတိုင်း လိုက်နာနေကြရပါတယ်’

‘တပည့်တော်က မြတ်စွာဘုရားကို ဖိတ်ပါတယ်။ တပည့်တော် ကိုယ်နှုတ်
အမူအရာ တစ်ခုခု မြတ်စွာဘုရား ကဲ့ရဲ့လိုပါသလား’

‘သာရိပုတြာ၊ သင့် ကိုယ်နှုတ်အမူအရာ တစ်ခုခုကို ငါ-မကဲ့ရဲ့လို။ သင့်မှာ
ပညာအမျိုးမျိုး အများအပြားရှိတယ်။ ဓမ္မစက်ကိုလည်း အလျော်အတိုင်း လည်စေ
တယ်’

‘မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော် ကိုယ်နှုတ်အမူအရာ တစ်ခုခုကို မကဲ့ရဲ့လိုဘူး
ဆိုလျှင် သည်ရဟန်းအားလုံးရဲ့ ကိုယ်နှုတ်အမူအရာ တစ်စုံတစ်ခုကို မြတ်စွာဘုရား
ကဲ့ရဲ့လိုပါသလား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သာရိပုတြာ၊ သည်ရဟန်းအားလုံးရဲ့ ကိုယ်နှုတ်အမှုအရာ တစ်ခုခုကို ငါ မကွဲရဲ့လို့ဘူး။ ဟုတ်တယ် သာရိပုတြာ။ သည်ရဟန်းအားလုံးထဲမှာ ခြောက်ဆယ်က တေဝိဇ္ဇာ၊ ခြောက်ဆယ်က ဆအဘိညာ၊ ခြောက်ဆယ်က ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ၊ ကျန်တာက ပညာဝိမုတ္တ ရဟန္တာတွေချည်းပဲ’

၃၅၂။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဂိဇ္ဈကုဋ်
ဣကဘိရုက္ခန်း၌ နေခိုက် ကွယ်လွန်သူလူကြမ်းကြီး ဣန္ဒကမေးခဲ့သော
အမေးအား ဖြေကြားသော ဘုရားစကား

‘ရုပ်ဟာ အသက်မဟုတ်ဘူးလို့ အသျှင်ဗုဒ္ဓတို့ ဆိုကြတယ်။ သည်သတ္တဝါမှာ သည်ကိုယ် ဘယ်ကရသလဲ? သူ့အရိုးအသားက ဘယ်ကရသလဲ? သတ္တဝါဟာ အမိဝမ်း ဘယ်ကြောင့်ကပ်သလဲ?’

‘ရေကြည်၊ အမြှုပ်၊ သားတစ်၊ ခက်မ၊ ဆံပင်၊ အမွှေး၊ ခြေ၊ လက်၊ အသည်း ဖြစ်ပြီး အမိ၊အာဟာရနဲ့ မျှဖြစ်တာပဲ’

၃၅၃။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဂိဇ္ဈကုဋ်၌
ကွယ်လွန်သူ လူကြမ်းသက္က ပြောခဲ့သောစကားအား ပြန်ကြားသော
ဘုရားစကား

‘အသျှင်ဘုရား၊ ဘဝအားလုံးက လွတ်ပြီး အထုံးခပ်သိမ်း ပယ်ပြီးဖြစ်လျက် သူများ တရားဟောပြဆိုမနေတာ မကောင်းဘူး’

‘အတူနေရသူကို စိတ်နဲ့ပဲစောင့်ရှောက်ဖို့ မတော်ဘူး။ ဆုံးမတာဟာ ရောသွားတာမဟုတ်ဘူး။ ကူညီတာပဲ ဖြစ်တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၅၄။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဂယာရွာ
သုခိလောမကွန်းစင်၌ ရောက်ခိုက် ကွယ်လွန်သူလူကြမ်းကြီး သုခိလောမ၏
ပြောခဲ့သောစကား ပြန်ကြားသော ဘုရားစကား
‘ရဟန်း၊ ရာဂ၊ဒေါသ အကြောင်းရင်းဘာလဲ? ပျော်တာ၊ မပျော်တာ၊
ကြည်သီးထတာ၊ တွေးကြံတာ ဘယ်ကဖြစ်သလဲ’
‘မိမိပဲ၊ မိမိကိုယ်ကို သိသူဟာ မိမိကိုယ်ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ တဏှာကို သိသူပဲ’

၃၅၅။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော မဂ၌ မဏိဘဒ္ဒကွန်းစင်
ရောက်ခိုက် ကွယ်လွန်သူ လူကြမ်းကြီး မဏိဘဒ္ဒပြောခဲ့သော စကားပြန်ကြားချက်
‘သတိရှိသူဟာ အားလုံးမြတ်တယ်။ အမြဲမြတ်တယ်။ ချမ်းသာတယ်။
ရန်ကလွတ်တယ်’
‘သတိရှိသူအားလုံး မြတ်၊ အမြဲမြတ်ဖြစ်တယ်။ ချမ်းသာတယ်။ ဒါပေမဲ့
ရန်တော့မလွတ်လပ်ဘူး။ မေတ္တာထားမှ ရန်ကလွတ်တယ်’

၃၅၆။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ယင်းတိုက်တော၌ အစောကြီးထလာစဉ် လမ်း၌ကြောက်စိတ်
ဝင်ပြီး မှောင်သည်နှင့် ရှေ့သွားမှ နောက်ဆုတ်လို့မဖြစ်ဘူးဟု စိတ်သွင်းကာ
ဘုရားထံ လာခဲ့ရသော အနာထပိဏ်အား ပြောသော ဘုရားစကား

‘အသျှင်ဘုရား၊ ညက အိပ်ရ၊ နေရပါရဲ့လား’
‘ကာမဂုဏ်၌ မလိမ်းကျံ၊ ဥပဓိမရှိသူကတော့ အမြဲချမ်းသာစွာ အိပ်ရတယ်၊
နေရတယ် သုဒတ္ထ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၅၇။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အာဠဝိပြည်
အာဠာဝက ကွန်းစင်၌ ကွယ်လွန်သူ အာဠာဝကလူကြမ်းကြီးမေးခဲ့သော
ပြဿနာအား ဖြေကြားသော စကား

‘လောကမှာ မြတ်သောဥစ္စာဟာ ဘာလဲ၊ ချမ်းသာဖို့ ဘယ်တရား လေ့ကျက်
ရမလဲ၊ အကောင်းဆုံးအရသာဟာ ဘာလဲ၊ မြင့်မြတ်တဲ့ အသက်မွေးမှုဟာ ဘာလဲ?’

‘သဒ္ဓါ၊ကုသိုလ်၊ကမ္မပထဆယ်ပါး၊သစ္စာ၊ပညာ အစဉ်အတိုင်းပဲ’

‘ဝဲဩဃ ဘာနဲ့ကူးမလဲ၊ သမုဒ္ဒရာ ဘာနဲ့ကူးမလဲ၊ ကာမဂုဏ်ဆင်းရဲ ဘာနဲ့
လွန်မြောက်သလဲ၊ ဘာနဲ့ စင်ကြယ်သလဲ?’

‘သဒ္ဓါ၊သတ္တိ၊ဝီရိယ၊ပညာပဲ အစဉ်အတိုင်းပဲ’

‘ပညာရသူ၊ ဥစ္စာရသူ၊ ကျော်စောရသူ၊ မိတ်ဆွေရသူ၊ နောင်မစိုးရသူ၊
ဘယ်သူလဲ?’

‘မမေ့မလျော့ တရားနာသူ၊ လျောက်ပတ်စွာပြုမှု၊ ထကြွလုံ့လရှိသူ၊ အမှန်
စကား ပြောသူ၊ ပေးကမ်းသူနဲ့ သစ္စာ၊ဓမ္မ၊မိတိ သည်လေးပါးရှိသူ အစဉ်အတိုင်းပဲ’

၃၅၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား မိန့်ကြားသော အားထုတ်ကြ
ဟူသော ဘုရားစကား

‘ရဟန်းတို့၊ မရသေးတဲ့တရားရဖို့ အားထုတ်ကြ’

‘ကောင်းလှပါပြီး အသျှင်ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ ရှေးကဖြစ်ဘူးတာ ရှိတယ်’

‘အမိန့်ရှိပါ ဘုရား’

‘နတ်တို့ရွာ အသူရာလာတိုက်လို့ သိကြားက သုဿိမနတ်သားနဲ့ သုဝီရနတ်
သားကို ရှေ့ကခုခံနှင့်ဖို့ လွှတ်တယ်။ ကောင်းပြီ ပြောပြီး မသွားဘဲ မေ့နေတာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သုံးခါရှိတော့ သိကြားကပြောတယ်။ သုသီမ၊ သုဝီရ အားမထုတ်ဘဲ ချမ်းသာတဲ့ အရပ်ရှိလျင်သွားပါ။ ငါ့လည်း ခေါ်ပါလို့ ဖြစ်တယ်’

‘ဒါကြောင့် ရဟန်းတို့ အားထုတ်ကြ’

၃၅၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား မိန့်ကြားသော ဘုရား၊တရား၊သံဃာ အောက်မေ့ကြဟူသော ဘုရားစကား

‘ရဟန်းတို့၊ ငါ့ကိုဖြစ်စေ၊ တရားကိုဖြစ်စေ၊ သံဃာကိုဖြစ်စေ အောက်မေ့ကြ။ တောသစ်ပင် ဆိတ်ရာတွေမှာ တုန်လှုပ်ခြောက်ခြား ကြက်သီးထမဖြစ်ဘဲ ရှိကြမယ်’

‘အသျှင်ဘုရားကို ဘယ်လို အောက်မေ့ရမှာလဲ ဘုရား’

‘ငါဟာ ကိလေသာမရှိသူ ရဟန်းဖြစ်တယ်။ အမှန်ကို ကိုယ်တိုင်သိသူ သမ္မုဒ္ဓဖြစ်တယ်။ အကျင့်အသိနဲ့ ပြည့်စုံသူ ဝိဇ္ဇာဖြစ်တယ်။ စကားကောင်းကို ပြော တတ်သူ သုဂတဖြစ်တယ်။ လောကကိုသိသူ ဝိဒူဖြစ်တယ်။ အမြတ်ဆုံးလူဖြစ်အောင် ဆုံးမတတ်သူ ဒဗ္ဗသာရထိဖြစ်တယ်။ လူသူတို့ကို ဦးဆောင်သူ သတ္တာ ဖြစ်တယ်။ အသိတရားပွင့်စေသူ ဗုဒ္ဓ ဖြစ်တယ်။ ကောင်းသော ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ရှိသူ ဘဂဝ ဖြစ်တယ်။ သည်ဂုဏ်ရည်တွေ တစ်ခုဖြစ်စေ၊ အားလုံးဖြစ်စေ ညွတ်နူးတာပါပဲ’

‘တရားကို ဘယ်လိုအောက်မေ့ရပါမလဲ’

‘တရားတော်ဟာ ဘယ်သူနစ်နာဖို့မှ မဖြစ်စေဘူး။ ကိုယ်တိုင်မြင်လို့ ရတယ်။ အချိန်လည်း မလိုဘူး။ သူများလည်း ပြလို့ရတယ်။ ကျင့်ပြီးလည်း မပျက်ဘူး။ လက်ငင်းလည်း ခံရတယ်။ ဒါတွေနဲ့ တရားကို ကြည်ညိုဖို့ပဲ’

‘သံဃာကရော အသျှင်ဘုရား။ ဘယ်လို အောက်မေ့ရမှာလဲ’

‘ဘုရား၊တရား၊သံဃာမှာ ဒိဋ္ဌိ၊ဝိစိကိစ္ဆာကင်းလို့ ကောင်းကောင်းကျင့်ခြင်း၊ ရာဂ၊ဒေါသပါးလို့ ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်ခြင်း၊ ရာဂ၊ဒေါသကုန်လို့ မှန်မှန်ကျင့်ခြင်း၊ မာန၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဥဒ္ဒစ္စကုန်လို့ အလျော်ကျင့်ခြင်း၊ ကျင့်ပြီးကျင့်ဆဲ ဤရှစ်ယောက်ဟာ ဧည့်ကအလှူ။ ဧည့်အားလှူနှင့် အလှူလက်ရောက် မျက်မှောက်ရှိခိုး၊ စိုက်ပျိုးကောင်းမှု စုစု ခံထိုက်တယ်။ ဒါတွေ ကြည်ညိုရမှာပဲ’

‘ဒါတွေ သည်လိုဖြစ်တော့ ဘာဖြစ်လို့ ကြောက်ရွံ့ခြောက်ခြား ပျောက်တာပါလဲ’

‘ဘုရား၊တရား၊သံဃာမှာ ရာဂ-စသည် မရှိတာကြောင့်ပဲ။ ရာဂစသည် ‘ရှိသူတွေ ရှိတာတောင် ကြောက်ရွံ့ခြောက်ခြား ပျောက်ခဲ့ထုံးရှိတယ်’

‘ဘယ်လိုတုန်း ဘုရား’

‘ရှေးကဖြစ်ဖူးတယ်။ တာဝတိံသာနဲ့ အသူရာ စစ်ဖြစ်ကြတယ်။ တာဝတိံသာရဲ့ အကြီးအကဲ ဣန္ဒ-က ဒေဝစစ်သည်တွေကိုပြောတယ်။ ကြောက်စိတ်ဝင်လျင် ငါ့အလံ ကြည့်ကြ။ ငါ့အလံ ကြည့်မရက ပဇာပတိဒေဝ အလံကြည့်။ မရလျင် ဝရုဏအလံ၊ မရလျင် ဤသာနအလံ ကြည့်ကြ။ အကြောက် ပျောက်လိမ့်မယ်လို့ပဲ။ ပြောတဲ့အတိုင်းကြည့်လို့ အကြောက်ပျောက်သူပျောက်၊ မပျောက်သူလည်း မပျောက်ဘူး။ သည်လိုဖြစ်တာက ဣန္ဒတို့က ရာဂစတာ ကင်းမှမကင်းဘဲ’

၃၆၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သည်းခံမှု၌မွေ့ရန်

ဘုရားပြောသောစကား

‘ရဟန်းတို့၊ သည်းခံမှုတရား မွေ့လျော်မှုပြုကြ’

‘ကောင်းလှပါပြီ ဘုရား’

‘ရှေးကဖြစ်ဖူးတယ်။ တာဝတိံသာနဲ့ အသူရာ စစ်ဖြစ်တော့ အသူရာတို့ ရှုံးလို့ အကြီးအကဲ ဝေပစိတ္တိအသူရာကို လည်ပင်း၊လက်၊ခြေတွေ ကြိုးနဲ့မြဲမြဲတုတ်ပြီး ဣန္ဒထံအပ်ကြတယ်။ ဝေပစိတ္တိဟာ ဣန္ဒကို ရစရာမရှိအောင် ဆဲတယ်။ ဒါကို ဣန္ဒရဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရထားထိန်း မာတလိက ဣန္ဒြကို မေးတယ်။ ဘာပြုလို့ ဆဲတာကို ခံနေရတာလဲတဲ့။ လူမိုက်ကို မယှဉ်ချင်လို့ပေါ့။ လူမိုက်မတားလျှင် ပိုမိုက်မှာပဲ။ နာနာနှိပ်ရမှာ မဟုတ်ဘူးလားတဲ့။ သတိရှိရှိနဲ့ ကိုယ်ကငြိမ်းအေးတာ လူမိုက်တားတာလို့ ငါထင်တယ် ပြောတော့ လူမိုက်က သည်းခံသူကို ကြောလို့လို့ ထင်တဲ့အခါ ဖိမှာပဲ မဟုတ်လား။ ဘယ်လိုပဲ သူ-ထင်ထင်။ သည်းခံတဲ့ ကိုယ့်အကျိုးက ကိုယ့်အတွက်သာ ပါတယ်။ ခွန်အားနည်းလို့ သည်းခံတာက ထုံးစံပဲ။ ခွန်းအားကြီးလျက် သည်းခံတာဟာ အားအစစ်ပဲ။ လူမိုက်အားဟာ အားအစစ်မဟုတ်ဘူး။ ဒေါသထွက်သူကို ဒေါသပြန်ထွက်တာဟာ ဒေါသထွက်ရလို့ ယုတ်ညံ့သူဖြစ်တာပဲလို့ ပြန်ပြောတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ သာသနာပသူတွေတောင် တရားမွေ့ကြ၊ သည်းခံကြတယ်။ ရဟန်းတို့က ပိုမွေ့ကြ၊ ခံကြမှ’

၃၆၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား တရားဖြင့်အောင်မြင်မှုယူရန်
ဘုရားပြောသောစကား

‘ရဟန်းတို့၊ တရားဖြင့် အောင်မြင်မှုကို ယူကြ’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘ရဟန်တို့၊ ရှေးက တရားသဖြင့် အောင်မြင်မှုရဖူးတာ ရှိတယ်’

‘နာကြားလိုကြပါတယ် အသျှင်’

‘တာဝတိံသာနဲ့ အသူရာ စစ်ဖြစ်ကြတော့ တာဝတိံသာ ရှုံးလို့ ဣန္ဒြဟာ မြောက်ဘက် ထွက်ပြေးရတယ်။ ပြေးလျင်းက ရထားထိန်း မာတလိကို ဣန္ဒြ-က ပြောတယ်။ လက်ပံတောက် ငှက်သိုက်တွေကိုတော့ မတိုက်မိပစေနဲ့။ ငါတို့ သေချင်သေပစေလို့ပဲ။ ဒါနဲ့ပဲ မာတလိက ရထားဦးနောက်ပြန်လှည့်တယ်။ အသူရာတွေက

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တွေ့ကြတော့ ကုန္ဒဟာ ဒုတိယ ထိုးစစ်ဆင်နွှဲပြီဆိုပြီး ဆုတ်ပြေးကြလို့ အောင်ပွဲရဖူးတယ်။ ဒါ-တရားသဖြင့် ရတဲ့ အောင်ပွဲပဲ’

၃၆၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား မပြစ်မှားကြနှင့်ဟူသော
ဘုရားပြောသောစကား

‘ရဟန်းတို့၊ ရန်သူကိုတောင် မပြစ်မှားအောင် ကျင့်ကြ’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့။ ရှေးကဖြစ်ဖူးတယ်။ ကုန္ဒဟာ အသူရာတွေကိုနိုင်ပြီး ရန်သူအသူရာတွေကို လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ ကြေငြာတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဝေပစိတ္တိက ကုန္ဒထံလာတယ်။ ကုန္ဒက ဝေပစိတ္တိကိုဖမ်းတယ်။ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာက ဘယ်လိုလဲ-လို့။ ဝေပစိတ္တိကပြောတော့ ကုန္ဒက ငါ့ကို မပြစ်မှားဖို့ ကျမ်းကြိမ်ရမယ်လို့ ပြောတယ်။ ဝေပစိတ္တိက ကြိမ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့- အဲသလို ကျင့်ကြ’

၃၆၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားပြောသော
သည်းခံမှုပြုကြဟူသောစကား

‘ရဟန်းတို့၊ သည်းခံမှုပြုကြ’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့- ရှေးကဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဝေရောဒန အသူရိန်က ‘ကိစ္စပြီးအောင် လုပ်ရမယ်။ ကိစ္စပြီးလျှင် လှတယ်လို့ပြောတာကို ကုန္ဒက သည်းခံတာထက်လွန်တဲ့ ကိစ္စပြီးတာ မရှိ’ လို့ ဆက်ပြောတယ်။ ဒါ့ကြောင့် သည်းခံကြ ရဟန်းတို့’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၆၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား လေးစားသမှုဟူသော

ဘုရားပြောသောစကား

‘ရဟန်းတို့ ရှေးကဖြစ်ဖူးတာ မှတ်သားကြ’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘ဝေပစိတ္တိနဲ့ အသူရိန်တို့ တောထဲ ရသေ့ကျောင်း သွားကြတယ်။ ဝေပစိတ္တိက ဘိနပ်စီး၊ ထီးဆောင်းကာ သန်လျှက်လက်စွဲပြီး တံခါးဦးကဝင် ရှိမခိုးဘူး။ ကုန္ဒက ဘိနပ်ချွတ်၊ ထီးရုပ်ပြီး သန်လျှက်ချကာ တံခါးဦးကဝင်ပြီး ဦးညွတ်တယ်။ ရသေ့က ပြောတယ်’

‘ကုန္ဒတို့ သွားကြ၊ တို့က အနံ့တွေရှိတယ်’

‘အကျင့်ရှိသူတွေအနံ့က ရွံစရာမဖြစ်ပါဘူးလို့ ပြောတယ်’

၃၆၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ဘေးနဲ့ဘေးမဲ့စကား

‘ရဟန်းတို့၊ ရှေးဖြစ်ဖူးတယ် မှတ်သားကြ’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘တာဝတိံသာနဲ့ အသူရာ စစ်ဖြစ်ရာမှာ သမုဒ္ဒရာအနီး တောနေရသေ့တွေ မှာ အသူရာကြောင့် ဘေးဖြစ်မှာပဲလို့ စိုးကြတယ်။ ဒါကြောင့် အသူရာ သမ္ပရထံ ဘေးမဲ့ပေးဖို့ ပြောကြတယ်’

‘သမ္ပရ၊ ဘေးနဲ့ဘေးမဲ့ လိုရာ သင်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ငါတို့ကို ဘေးမဲ့ပေးကြပါ’

‘ငါတို့ဆန့်ကျင်သူကိုတော့ ဘေးပဲ ပေးရမှာပဲ’

‘သင်ပေးတာ ငါတို့ယူရမှာပဲ။ အဲသည်လိုပေးတဲ့အတွက် သင့်မှာ ဘေးမကုတ် ဖြစ်ရစ်ပေတော့။ ကောင်းတာပြု ကောင်းတာဖြစ်၊ မကောင်းပြု မကောင်းဖြစ် စိုက်တဲ့မျိုးအတိုင်း အသီးသီးရမှာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၆၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
 ကုန္ဒအကျင့်ခုနစ်ပါး စကား
 ‘ရဟန်တို့၊ ရှေးကဖြစ်ဖူးတာ မှတ်ကြ’
 ‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’
 ‘တာဝတိံသာ အကြီးအကဲ ကုန္ဒဟာ ကုန္ဒအဖြစ် မရောက်မီက အကျင့်ခုနစ်
 ပါးကို ကျင့်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ကုန္ဒ ရာထူးရတယ်’
 ‘ဘာတွေပါလဲ အသျှင်’
 ‘မိဘလုပ်ကျွေးတယ်၊ အမျိုးထဲက အကြီး ရိုသေတယ်၊ စကားပြော ချိုသာ
 တယ်၊ ကုန်းစကားမပြောဘူး၊ အမြဲပေးကမ်းတယ်၊ အမှန်ပြောတယ်၊ ဒေါသ
 မထွက်ဘူး၊ ဒါပဲ’

၃၆၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုန္ဒအမည်များ
 စကား

‘ရဟန်းတို့၊ ရှေးက ဖြစ်ဖူးတာ မှတ်သားကြ’
 ‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’
 ‘ကုန္ဒဟာ တာဝတိံသာဒေဝတွေကို အစိုးရသူဖြစ်ဖို့ ကုန္ဒလို့ခေါ်တာ ဖြစ်
 တယ်။ သူဇာရဲ့ ယောက်ျားဖြစ်လို့ သုဇမ္ပတိလို့ပဲ ခေါ်တယ်။ ဦးနှောက်ကောင်း
 တဲ့အတွက် သဟဿက္ခ၊ ဇရပ်ဆောက်ခဲ့လို့ ဝါသဝ၊ ရှေးအခါ ရိုရိုသေသေရှိလို့
 သက္က၊ လက်ဦး အလှူပြုတတ်လို့ ပုရိန္ဒဒ၊ ငယ်နာမည်က မယဖြစ်လို့ မယဝလို့ပဲ
 ဖြစ်တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၆၈။ ဝေသာလီ မဟာဝုန်၌ မဟာလိအား ပြောသော ကုန္ဒမြင်ဖူး ဘုရားစကား

‘ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ ကုန္ဒကို မြင်ဖူးပါသလား’

‘မြင်ဖူးတယ် မဟာလိ’

‘ဟုတ်ကဲ့လား ဘုရား၊ ကုန္ဒအတုများ ဖြစ်နေမလား၊ ကုန္ဒ-က တွေ့မြင်ဖို့ ခဲယဉ်းတယ်လို့ သိရပါတယ် ဗုဒ္ဓအသျှင်’

‘မဟာလိ၊ ကုန္ဒအဖြစ်၊ ကုန္ဒအဖြစ် ပြုတတ်တဲ့တရား၊ သည်တရားတွေ ကောင်းကောင်းဆောက်တည်လို့ ကုန္ဒဖြစ်လာတာရယ်၊ အဲသည်တရားရယ်ကိုပါ ငါသိတယ်။ ဒါကြောင့် ကုန္ဒကို ငါ-မြင်ဖူးတယ် ပြောတာ’

၃၆၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တာဝတိံသအသင်းဝင် စကား

‘ရဟန်းတို့၊ ရှေးက ဖြစ်ဖူးတာရှိတယ်’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်ဘုရား’

‘သည်-ရာဇဂြိုဟ်မှာပဲ အောက်တန်းစား လူဆင်းရဲတစ်ယောက် သာသနာ
ဘောင် ဝင်ပြီး သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာနဲ့ ပြည့်စုံအောင် နေသွားပြီး
သေလွန်ခဲ့တယ်။ သူဟာ ကျော်စောခဲ့တယ်။ ရှေးအခါက ကုန္ဒဆိုခဲ့တဲ့ ကဗျာနဲ့
ကိုက်နေတယ်’

‘ဘယ်လိုလဲ အသျှင်’

‘သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာကို ဆောက်တည်ခဲ့လို့ တာဝတိံသာ
အသင်းဝင် ဖြစ်ရတယ်လို့ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၇၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘယ်အရပ်ဟာ
ပျော်စရာလဲလို့ ကွယ်လွန်သူ ကုဗ္ဗမေးခဲ့သည်ကို ပြန်ကြားသော ဘုရားစကား

‘လူတွေ ဖန်တီးထားတဲ့ ဘယ်ပျော်စရာနေရာဖြစ်ဖြစ် ရဟန္တာရှိတဲ့ ရွာ၊
တောကုန်း၊ ချိုင့်လောက် ပျော်စရာမရှိ’

၃၇၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဥပဓိအကျိုးများ
အောင် ဘယ်မှာ ကောင်းမှုပြုရပါဟု ကွယ်လွန်သူ ကုဗ္ဗစကား ပြန်ကြားသော
ဘုရားစကား

‘သံဃာလှူဖို့ပဲ’

၃၇၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုဗ္ဗရှိခိုးသူများ
စကား

‘ရဟန်းတို့ ရှေးကဖြစ်ဖူးတာ ရှိတယ်’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘ကုဗ္ဗဟာ မြေကောင်းရာကြည့်ဖို့ ဥယျာဉ်သွားရန် မာတလိကို ရထား ပြင်
ခိုင်းတယ်’

‘ရထားမတက်ခင် ပြဿဒ်ကအဆင်းမှာ ရှိခိုးတယ်။ မာတလိက အားလုံးက
အသျှင် ရှိခိုးနေကြတာပဲ။ အသျှင်က ဘာကိုရှိခိုးတာလဲ- မေးတယ်။ ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊
အရိယာတွေကို ရှိခိုးကြတာလို့ ဖြေတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၇၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဣန္ဒာဘကြောင့်
ရဟန်းတွေကိုချစ် စကား

‘ရဟန်းတို့၊ ရှေးကဖြစ်ဖူးတာ ရှိတယ်’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘ဣန္ဒာကို မာတလိက မေးတယ်။ အိမ်ရာမထောင်တဲ့ ရဟန်းတွေက ဘာကို
ချစ်ကြတာလဲ၊ သူတို့အကျင့်က ဘာလဲ။ အငဲ့အကွက်မရှိတာကို သူတို့ချစ်ကြတယ်။
တစ်နေ့စာ တစ်နေ့ရှာစားတယ်၊ ညီညွတ်တယ်၊ ဆန့်ကျင်သူ၊ လက်နက်ရှိသူတို့
အလယ်မှာ မဆန့်ကျင်ဘဲ လက်နက်မရှိဘဲ နေတယ်’

၃၇၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အမျက်စားသူစကား

‘ရဟန်းတို့၊ ရှေးက ဖြစ်ဖူးတယ်’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘အရုပ်ဆိုးတဲ့ ဒေဝတစ်ဦးဟာ အရုပ်ဆိုးတယ်လို့ ရှုံ့ချမှပဲ လှလာပါတယ်လို့
ဒေဝတွေက ဣန္ဒာကိုပြောကြတယ်။ ဣန္ဒာက ပြန်ပြောတယ်။ အဲဒါ ကောဓာက္ခ
အမျက်စားသူပဲ။ သူ့ကိုနှိမ့်ချ ရိုကျိုးပြလျင် မလှတာဘဲ ပြန်ဖြစ်သွားမယ်’

၃၇၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

သမ္ဗုဒ္ဓိမျက်လှည့်စကား

‘ရဟန်းတို့၊ ရှေးကဖြစ်ဖူးတာ ရှိတယ်’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘ဝေပစိတ္တိအသူရိန် နေမကောင်းဖြစ်တယ်။ ဣန္ဒြေက လာမေးတယ်။ ဝေပစိတ္တိက သူ့ကို ဆေးကုပါလို့ ပြောတယ်။ သမ္ဗုဒ္ဓိအသူရိန်ရဲ့ မျက်လှည့်ကို ငါ့ သင်ပါဦး။ ကုပါမယ် ပြောတယ်။ ဒါကို ကျန်တဲ့ အသူရိန်တွေနဲ့ တိုင်ပင်ဦးမယ်လို့ ဝေပစိတ္တိက ပြန်ပြောတယ်။ တိုင်ပင်တဲ့အခါ သင်မပေးသင့်လို့ ပြောကြတယ်။ ဒါနဲ့ ဣန္ဒြေကို ဝေပစိတ္တိက ပြန်ပြောတယ်။ သမ္ဗုဒ္ဓိ မျက်လှည့်တတ်လျင် သမ္ဗုဒ္ဓိလို နှစ်တစ်ရာ ငရဲခံရမယ်တဲ့’

၃၇၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားပြောသော သုဓမ္မာ၌

ဣန္ဒြေဆုံးမစကား

‘လျှောက်ပါရစေ ဗုဒ္ဓအသျှင်၊ တစ်နေ့က ရဟန်းနှစ်ပါး ရန်ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတဲ့အခါမှာ လွန်တဲ့ရဟန်းက တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျန်တဲ့ရဟန်းက တောင်းပန်တာ လက်မခံပါဘူး။ သည်လို ဖြစ်နေပါတယ် ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ လူမိုက်နှစ်မျိုးရှိတယ်’

‘မိန့်ကြားပါ အသျှင်’

‘အပြစ်ကို အပြစ်လို့ မမြင်သူနဲ့ အပြစ်မြင်ပြီး ဝန်ချတာကို သည်းမခံသူပဲ’

‘သိရပါပြီ အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့၊ ရှေးကဖြစ်ဖူးတာရှိတယ်။ ဣန္ဒြေဟာ သုဓမ္မာမှာ သည်လို ဆုံးမခဲ့တယ်။ ဒေါသအလို မလိုက်ကြဖို့၊ မိတ်မပျက်စေဖို့၊ မကဲ့ရဲ့မိဖို့၊ ကုန်းမတိုက်မိဖို့ အားထုတ်ကြ။ အမျက်ဒေါသဟာ တောင်လို ကျိတ်ချေတတ်တယ်လို့ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၇၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားပြောသော ဣန္ဒ၏
ဒေါသမထွက်သင့်ကြောင်း စကား

‘ရဟန်းတို့၊ ရှေးက ဖြစ်ဖူးတာရှိတယ်’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘ဣန္ဒဟာ သုဓမ္မာမှာ ဒေါသမလွှမ်းမိုးစေကြဖို့၊ ဒေါသသူကို ပြန်မထကြဖို့၊
အမျက်မထွက် မညှင်းဆဲခြင်းဟာ အရိယာတို့ အကျင့်ပဲလို့ ပြောခဲ့တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မဟာပေါဠက အပိုင်း(၃) ဇုတိယပိုင်း

၃၇၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော တရား (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်)
‘ရဟန်းတို့၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့တရားတွေ ရှိတယ်’
‘နာကြားလိုပါတယ် အသျှင်’
‘အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဉ်၊ ဝိညာဉ်ကြောင့် နာမ်ရုပ်၊
နာမ်ရုပ်ကြောင့် သဠာယတန၊ သဠာယတနကြောင့် ဖဿ၊ ဖဿကြောင့် ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝ၊ ဘဝကြောင့်
ဇာတိ၊ ဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသတို့
ဖြစ်ကြတယ်။ အဝိဇ္ဇာချုပ်လျင် -(လ)- ဥပါယာသတို့လည်း ချုပ်ကြတယ်’

၃၇၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သောတရား (အကျယ်)
‘ဝိညာဉ်စတဲ့ ငါးပါးတို့ ရင့်ရော်ပျက်စီးမှုပဲ’
‘ဇာတိကကော ဘုရား’
‘ဝိညာဉ်စတဲ့ ငါးပါးဖြစ်ပွားမှုပေါ့’
‘ဘဝကကော ဘုရား’
‘ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ၊ ကုသိုလ်ကံစေတနာတွေပဲ’
‘ဥပါဒါန်က ဘာလဲ အသျှင်’
‘ကာမ၊ ဓမ္မ၊ အလေ့အထနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်မှာမရှိတာ အရှိထား စွဲယူနေတာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘တဏှာကကော ဘုရား’
 ‘ဝေဒနာမရှိတော့လို့ ငတ်မွတ်နေတာပဲ’
 ‘ခံစားမှုဝေဒနာကကော ဘုရား’
 ‘တွေ့ထိတဲ့အာရုံတွေရဲ့ ရှေးကတွေ့ထိဖူးတဲ့ အာရုံနဲ့ အသာ၊အလျှော့ သိမှုပဲ
 ရတာပဲ’

‘တွေ့ထိမှုကကော ဘုရား’
 ‘ဒွါရခြောက်ပေါက်ရောက်လာတဲ့ အာရုံတွေနဲ့ ဒွါရဆုံမှုပဲ’
 ‘ဒွါရခြောက်ပေါက်ကကော ဘုရား’
 ‘မျက်စေ့၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် (ဦးနှောက်)ပဲ’
 ‘နာမ်ရုပ်ကကော ဘုရား’
 ‘ဝိညာဉ်နဲ့အတူဖြစ်တဲ့ ကိုယ်နဲ့စိတ် စေတသိတ်တွေပဲ’
 ‘ဝိညာဉ်ကကော ဘုရား’
 ‘ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ စိတ်ပေါ့’
 ‘သင်္ခါရကကော ဘုရား’
 ‘ဝဋ်ကံတွေပေါ့’
 ‘အဝိဇ္ဇာကကော ဘုရား’
 ‘ဆင်းရဲမသိတာပဲ’

၃၈၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျင့်နှစ်ပါး
 ‘ရဟန်းတို့၊ အကျင့်ဟာ အမှန်၊အမှား နှစ်ပါးရှိတယ်’
 ‘အမှားက ဘယ်လိုဟာပါလဲ အသျှင်’
 ‘အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရစကားတွေဖြစ်ပြီး ဆင်းရဲစုကြီး ဖြစ်တာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘အမှန်က ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ဝိဇ္ဇာကြောင့် ဝိသင်္ခါရတွေဖြစ်ပြီး ငြိမ်းချမ်းမှုကြီး ဖြစ်တာပဲ’

၃၈၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝိပဿီဘုရား
အရိယသစ္စာ မသိမိက အတွေး

‘ရဟန်းတို့၊ ဝိပဿီဟာ ဘုရားမဖြစ်ခင်က လူတွေ ဆင်းရဲနေတာတွေ့ပြီး
ဆင်းရဲရတာက ဘယ်တော့လွတ်မလဲ တွေးတယ်။ ဘယ်တရားရှိလို့ ဘယ်တရား
ဖြစ်တာလဲ လေ့လာတော့ ဆင်းရဲတာပျက်လို့၊ ပျက်တာဖြစ်လို့၊ ဖြစ်တာလုပ်လို့၊
လုပ်တာ ထင်ယောင်မှား အစွဲဝင်လို့၊ ဝင်တာ ငတ်လို့၊ ငတ်တာ ခံစားလို့၊ ခံစားတာ
တွေ့ကြုံလို့၊ တွေ့ကြုံတာ အာရုံခံရှိလို့၊ အာရုံခံအင်္ဂါရှိတာ ကံကျိုး ဝိညာဉ်နဲ့ အတူ
ဖြစ်တဲ့ ရုပ်နဲ့ နာမ်တွေရှိလို့၊ ကံကျိုးဝိညာဉ်ရှိတာ ကံပြုလို့၊ ကံပြုတာ သစ္စာမသိလို့၊
သည်လို တွေ့တယ်။ ရှေးက မကြားဖူးသေးတဲ့ ဉာဏ်ရောင်အလင်းတွေ ဖြစ်လာ
တယ်။ အဝိဇ္ဇာချုပ်လျှင် အားလုံးချုပ်မှာကိုလည်း မြော်မြင်တတ်လာတယ်’

‘ကောင်းလှပါတယ် အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့၊ သိခါ၊ ဝေဿဘူ၊ ကကုသန်၊ ကောဏဂုဏ်၊ ကဿပ ဘုရားတွေ
လည်း သည်လိုပဲ ဖြစ်ကြတာ’

‘မှတ်သားကြပါတယ် အသျှင်’

‘ငါလည်း သည်လိုပဲ လေ့လာသိရှိလာတာပဲ ရဟန်းတို့’

၃၈၂။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာဟာရ
လေးပါး

‘ရဟန်းတို့၊ သတ္တဝါတို့ တည်နေ ထောက်ပံ့ဖို့ ဆောင်တတ်တဲ့ အာဟာရဟာ
လေးပါးရှိတယ်။ အစာအာဟာရ၊ အတွေ့အာဟာရ၊ စေတနာအာဟာရ၊ စိတ်အာ
ဟာရပဲ’

‘အာဟာရက ဘာ့ကြောင့်ဖြစ်တာလဲ အသျှင်’
‘တဏှာကြောင့်ပဲ’

၃၈၃။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ မောဠိယဖဂ္ဂုဏအား ဘုရားဟောသော
အာဟာရတို့အကြောင်း

‘အသျှင်ဘုရား၊ ဝိညာဏအာဟာရကို ဘယ်သူဆောင်ပါသလဲ’
‘မောဠိယဖဂ္ဂုဏ၊ မင်းအမေး မှားနေတယ်။ ဆောင်တယ်လို့ ငါ-မပြောဘူး။
ဝိညာဏ အာဟာရက ဆောင်တတ်တဲ့သဘော ရှိတယ်။ အဆောင်ခံရတဲ့ဟာ မ
ဟုတ်ဘူး။ ဝိညာဏအာဟာရက ဘာရဲ့အကြောင်းလဲလို့ မေးမှ တော်မှာ’
‘သည်လိုဆိုလျှင် အဲဒါရဲ့အဖြေက ဘာလဲဘုရား’
‘ဝိညာဏအာဟာရဟာ နောင်တဖန် ကံဖြစ်ဖို့ဆိုတဲ့ ဘဝသစ်ဖြစ်ကြောင်းပဲ။
ဝိညာဏအာဟာရဖြစ်လျှင် သဠာယတန ဖဿတို့ဖြစ်တယ် ဖြေရမယ်’
‘အသျှင်ဘုရား၊ ဘယ်သူတွေ့ထိပါသလဲ’
‘မောဠိယဖဂ္ဂုဏ၊ မင်းအမေးမှားတယ်။ ငါက တွေ့ထိတယ်လို့ ပြောတာ
မဟုတ်ဘူး။ ဖဿဖြစ်တယ်လို့သာ ပြောတာပဲ။ ဘာ့ကြောင့် ဖဿဖြစ်သလဲ၊ ဖဿ
ဖြစ်လို့ ဘာဖြစ်သလဲ၊ သည်လိုပဲ မေးဖို့သင့်တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၃၈၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမဏဗြဟ္မဏ
အကျိုး မရသော သမဏဗြဟ္မဏ
‘ရဟန်းတို့၊ သမဏဗြဟ္မဏဖြစ်ပြီး သမဏဗြဟ္မဏပြုရကျိုး မနပ်သူတွေ
ရှိတယ်’

‘ဘယ်လိုတွေပါလဲ’

‘ဇရာ၊မရဏလည်းမသိ၊ ဇရာ၊မရဏဖြစ်ကြောင်းလည်းမသိ၊ ဇရာ၊မရဏ
ငြိမ်းရာလည်းမသိ၊ ဇရာ၊မရဏ ချုပ်ငြိမ်းကြောင်းလည်း မသိသူ။ သည်လိုပဲ ဇာတိ၊
ဘဝ၊ ဥပါဒါန်၊ တဏှာ၊ ဝေဒနာ၊ ဖဿ၊ သဠာယတန၊ နာမရူပ၊ ဝိညာဏ၊ သင်္ခါရ
ဖြစ်ပုံဖြစ်ကြောင်းနဲ့ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း မသိသူပဲ’

၃၈၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမဏဗြဟ္မဏ
အကျိုး မျက်မှောက်ရသော သမဏဗြဟ္မဏ
‘ရဟန်းတို့၊ သင်္ခါရ (လ) ဇရာမရဏဖြစ်ပုံ ဖြစ်ကြောင်းနဲ့ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း
သိတဲ့ သမဏဗြဟ္မဏတွေဟာ မျက်မှောက်မှာပဲ သမဏဗြဟ္မဏအကျိုး ကိုယ်တိုင်ရ
တဲ့ သမဏဗြဟ္မဏ ဖြစ်တယ်’

၃၈၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကစ္စာနဂေါတ္တရဟန်းအား ဘုရားဟောသော
သမ္မာဒိဋ္ဌိတရား
‘မြတ်စွာဘုရား၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဘယ်လိုဟာပါလဲ?’
‘ကစ္စာန အားလုံးရှိတယ်။ အားလုံးမရှိဘူးဆိုတဲ့ အစွန်းနှစ်ခုမကပ်တဲ့ အမြင်
ဟာ သမ္မာဒိဋ္ဌိပဲ’
‘ရှိနဲ့မရှိဟာ အစွန်းဆိုလျှင် အစွန်းကလွတ်အောင် ဘယ်လိုမြင်ရမလဲ၊
မြတ်စွာဘုရား’
(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်တယ်။ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဉ်စတဲ့ ဆင်းရဲတွေ ဖြစ်တယ်။ အဝိဇ္ဇာချုပ်လျှင် သင်္ခါရချုပ်တယ်။ သင်္ခါရချုပ်လျှင် ဝိညာဉ်စတဲ့ ဆင်းရဲ တွေ ချုပ်တယ်။ သည်လို မြင်ရမယ်’

‘သည်လိုမြင်တော့ ရှိနဲ့မရှိက ဘယ်လိုလွတ်တာလဲ အသျှင်’

‘ဖြစ်တာမြင်တော့ မရှိယူမရဘူး။ ချုပ်တာမြင်တော့ ရှိယူမရဘူး မဟုတ် လား’

‘အဝိဇ္ဇာ စတာတွေဖြစ်ပြီး အဝိဇ္ဇာစတာတွေပဲ ချုပ်တယ် မြင်တော့ ဆင်းရဲ တွေ ဖြစ်တယ်။ ဆင်းရဲတွေပဲချုပ်တယ်မြင်တော့ (ရေတွေစီးသွားနေတာ မြစ်ဆိုတော့ စီးသွားနေတဲ့ ရေတွေက မြစ်ပဲလို့ ယူလို့မရသလို ငါဟာ မြစ်ပဲလို့ တာဝန်ခံလို့ မရ သလို) ငါလို့ အစွဲအယူကျွတ်လို့ အမြင်မှန်တယ် ပြောရတာလား ဘုရား’

‘အေးပေါ့’

၃၈၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ဓမ္မကထိက

‘မြတ်စွာဘုရား၊ ဓမ္မကထိကဆိုတာ ဘယ်လိုပါလဲ ဘုရား’

‘အဝိဇ္ဇာ (လ) ဇရာမရဏကို ငြီးငွေ့ဖို့ ချုပ်ငြိမ်းဖို့ တရားဟောသူပဲ’

၃၈၈။ ရာဇဂြိုဟ် ဆွမ်းခံဝင်ရာ၌ အစေလက ကဿပအား ဘုရားဟောသော

ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း

‘အသျှင်ဂေါတမ၊ တွေ့တုန်းပေးပါရစေ’ ‘ကဿပ မေးချိန်မဟုတ်ဘူး’

‘နည်းနည်းမေးမှာပါ အသျှင်ဂေါတမ’

‘မေး၊ ကဿပ’

‘ဆင်းရဲကို ကိုယ်တိုင်ပြုတာလား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သည်လို မဆိုနဲ့’

‘သူများ ပြုတာလား’

‘ဟင့်အင်’

‘ကိုယ်ရော သူရော ပြုတာလား’

‘မဟုတ်’

‘ကိုယ်ပြုတာလည်းမဟုတ် သူပြုတာလည်း မဟုတ်လား’

‘ဟင့်အင်’

‘ဆင်းရဲက အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်တာလား’

‘မဟုတ်’

‘ဆင်းရဲ မသိမမြင်ဘူးလား’

‘ဟင့်အင်’

‘ဘယ်လိုလဲ အသျှင်ဂေါတမ၊ လုပ်စမ်းပါဦး’

‘အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်တယ် (လ) ဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏ ဒုက္ခစတဲ့ ဆင်းရဲအစုဖြစ်တာပဲ။ သည်တရား တစ်ခုခုတည်းက ဘယ်တရားတစ်ခုကို ကိုယ်လို့ ပြောမလဲ၊ တစ်ခုတိုင်းဟာ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်တာတွေချည်းပဲ။

‘နားရှင်းသွားလိုက်တာ ဘုရား။ ရှင်ရဟန်းပြုခွင့်ပေးပါ အသျှင်’

၃၈၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ တိမ္မရုက ပရဗိုဇ်အား ဘုရားဟောသော

ချမ်းသာဆင်းရဲအကြောင်း

‘အသျှင်ဂေါတမ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို ဘယ်သူပြုတာလဲ၊ မပြုတာလဲ? ရှင်းပေးပါ’

‘သည်လို မမေးရဘူး’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ အသျှင်ဂေါတမ’

‘ဝေဒနာက ခံစားတာဆိုလျင်တော့ ချမ်းသာ၊ဆင်းရဲ ကိုယ်တိုင်ပြုတယ် ပြောရမှာပေါ့။ ဝေဒနာမဟုတ်တဲ့ တခြားက ခံစားဆိုလျင်လည်း ဆင်းရဲ၊ချမ်းသာကို တခြားပြုတယ် ပြောရမှာပဲ။ ငါက ဝေဒနာက ခံစားတယ်၊ တခြားက ခံစားတယ်လို့ မဆိုဘူး။ ဒါ-အစွန်းနှစ်ပါးလို့ သိတယ်။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ် (လ) ဇရာမရဏ ဒုက္ခ စတဲ့ ဒုက္ခအစုဖြစ်ပြီး အဝိဇ္ဇာချုပ်လို့ (လ) ဇရာမရဏ စတဲ့ ဒုက္ခ အခုချုပ်တယ် လို့ပဲ ငါတို့က ဆိုတယ် ကဿပ’

‘ကောင်းမှပါ ဘုရား၊ ကိုးကွယ်ပါတယ်’

၃၉၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗာလနှင့် ပဏ္ဍိတ

‘ရဟန်းတို့၊ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ္မာ ထူးခြားချက်က ဘာလဲ’

‘မြတ်စွာဘုရား ဟောတာပဲ နာကြပါမယ် ဘုရား’

‘လူမိုက်က အဝိဇ္ဇာနဲ့တဏှာကုန်အောင် မကျင့်လို့ သည်ဆင်းရဲအစုကုန်ပြီး နောက်ဆင်းရဲအစု ပြန်ဖြစ်ရတယ်။ လူလိမ္မာက အဝိဇ္ဇာတဏှာကုန်အောင်ကျင့်လို့ သည်-ဆင်းရဲအစု ပျက်ပြီးနောက် တဖန်ဆင်းရဲအစု ပြန်မရဘူး’

‘နားလည်ပါပြီ အသျှင်ဘုရား’

၃၉၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့်

ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န

‘ရဟန်းတို့၊ အကြောင်းတရား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟာ ဘာလဲ’

‘ဟောတော်မူပါ ဘုရား’

‘ဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏ (လ) အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်မှုပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့၊ အကျိုးတရား ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဟာ ဘာလဲ’

‘မြတ်စွာဘုရားဟောတဲ့အတိုင်း မှတ်ရမှာပါ ဘုရား’

‘ဇရာမရဏ၊ ဇာတိ၊ ဘဝ၊ ဥပါဒါန်၊ တဏှာ၊ ဝေဒနာ၊ ဖဿ၊ သဠာယတန နာမ်ရုပ်၊ ဝိညဉ်၊ သင်္ခါရ၊ အဝိဇ္ဇာ-အဲဒါ တစ်ခုတိုင်းဟာ မခိုင်ဘူး။ အချယ်အလှယ်ခံပဲ။ အကြောင်းတွေနဲ့ ထောက်ကန်ထားရတယ်၊ ပျက်စီးတယ်၊ ကင်းတဲချုပ်တဲ့သဘော ရှိတယ်၊ ဒါတွေဟာ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတွေပဲ’

‘မြတ်စွာဘုရား၊ သည်လိုမြင်လျင် ကာလသုံးတန်ဖြစ်တဲ့ အခုရယ်၊ မမွေးခင် ကရယ်၊ သေပြီးရယ်တွေမှာ ဖြစ်၊မဖြစ် စတာတွေ မကြုံမတွေးရတော့အောင် ဖြစ်တာ ပေါ့ ဘုရား’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ရဟန်းတို့’

‘ဖြစ်တာတွေရယ်၊ ဖြစ်တာတွေရဲ့အကြောင်းတွေရယ်၊ ဖြစ်တာတွေ အားလုံး ချုပ်ဆုံးကြတာတွေရယ်၊ ချုပ်ပြီးနောက် မဖြစ်စေချင်လျင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ တွေရယ် သိနေလို့ပဲ ဘုရား’

‘သိပ်ဟုတ်တယ် ရဟန်းတို့။ ဘာယုံမှားမှ မရှိတာ၊ ဒါပဲ’

၃၉၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အားဆယ်ပါး(၁)

‘ရဟန်းတို့၊ ငါဟာ အားဆယ်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတာကြောင့် မြတ်တဲ့အရာမှာ တည်တယ်လို့ ဝန်ခံပြီး တရားစက်ကို လည်စေတာပဲ’

‘ဘယ်လို လည်စေတာပါလဲ အသျှင်’

‘ဒါဟာရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ ဝိညာဉ်ပဲ။ ဒါတွေ သည်လိုဖြစ်ပေါ်တာ၊ သည် လို ချုပ်ချယ်တာ၊ သည်လိုအကြောင်းတရားရှိလို့ ဖြစ်ပေါ်တာ၊ သည်လို အကြောင်း တရား မရှိလျင် ချုပ်တယ်၊ သည်လိုအကြောင်းအကျိုးဖြစ်တာ၊ ချုပ်တာတွေ မသိတာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အဝိဇ္ဇာပဲ။ ဒါဖြစ်လျှင် သင်္ခါရ စတာတွေဖြစ်ပြီး ဆင်းရဲဖြစ်တယ်။ အဝိဇ္ဇာချုပ်မှ ဆင်းရဲချုပ်တယ်’

၃၉၃။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အားဆယ်ပါး(၂)

‘ရဟန်းတို့၊ အားဆယ်ပါးနဲ့ ငါ-ပြည့်စုံနေတာကြောင့် ရုပ် စတာတွေရဲ့ ဖြစ်ပုံ၊ ချုပ်ပုံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ကောင်းစွာဟောပြ ပေါ်လွင်ဖွင့်လှစ်ပြီး ပုဆိုးသစ်လို အစုတ် အဖာမရှိ ဖြစ်အောင် ဝေဖန်တယ်။ အမျိုးကောင်းသား ဖြစ်ကြသူတို့က အသား၊အသွေး ခြောက်တဲ့အထိ အားထုတ်သင့်ကြတယ်’

၃၉၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ပုံ

‘ရဟန်းတို့- သိမြင်သူသာ အာသဝကုန်တယ်လို့ ငါ-ဆိုတယ်’

‘ဘာကို သိမြင်ခြင်းကြောင့် အာသဝကုန်ပါသလဲ အသျှင်’

‘ရုပ်၊ဝေဒနာ၊သညာ၊သင်္ခါရဝိညာဉ်တွေ ဘယ်လိုဖြစ်တယ်၊ ချုပ်တယ် သိမြင် လို့ပဲ။ သည်သိမြင်သူရဲ့ အာသဝကုန်ရာ သိတဲ့ဉာဏ်ကို အကြောင်းနဲ့တကွ ဖြစ်တာ လို့ပဲ ငါ-ဆိုတယ် ရဟန်တို့’

‘အကြောင်းက ဘာပါလဲ အသျှင်’

‘အရဟတ္တဖိုလ်ပဲ။ အဲသည် အရဟတ္တဖိုလ်လည်း အကြောင်းရှိတယ်’

‘ဘာလဲ အသျှင်’

‘အရဟတ္တမဂ်ပဲ၊ သည်မဂ်လည်း အကြောင်းရှိတယ်’

‘ဘာလဲ အသျှင်’

‘ငြီးငွေ့မှုပဲ။ ဒါလည်း အကြောင်းရှိတယ်’

‘ဘာလဲ အသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ယထာဘူတဉာဏ်အမြင်ပဲ။ ဒါလည်း အကြောင်းရှိတယ်’

‘ဘာလဲ အသျှင်’

‘သမာဓိပဲ။ သမာဓိအကြောင်းက သုခ၊ သူ့အကြောင်းက ပဿဒ္ဓိ၊ သူ့အကြောင်းက ပီတိ၊ သူ့အကြောင်းက ပါမောဇ္ဇ၊ သူ့အကြောင်းက သဒ္ဓါ၊ သူ့အကြောင်းက ဆင်းရဲဒုက္ခ၊ သူ့အကြောင်းက ဇရာမရဏ၊ သူ့အကြောင်းက ဇာတိ၊ ဘဝ၊ ဥပါဒါန် -(လ)- သင်္ခါရ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ် -(လ)- ဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏဖြစ်၊ ဇရာမရဏကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်၊ ဒုက္ခကြောင့် သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါကြောင့် ပါမောဇ္ဇ၊ ယင်းကြောင့် သမာဓိ၊ ယင်းကြောင့် ယထာဘူတဉာဏ်အမြင်၊ ယင်းကြောင့် ငြီးငွေ့မှု၊ ယင်းကြောင့် တပ်ခြင်းကင်းမှု၊ ဝိရာဂအရဟတ္တမဂ်၊ ယင်းကြောင့် ဝိမုတ္တိ အရဟတ္တဖိုလ်၊ ယင်းကြောင့် အာသဝေါကုန်ခြင်းကိုသိတဲ့ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်’

‘ရဟန်းတို့၊ တောင်ထိပ် မိုးကြီးရွာတာကြောင့် တောင်၊ ချောက်၊ ဟတ်ကြား၊ မြောင်းသေးကြီး၊ အင်းအိုင်၊ချောင်း၊ မြစ် အဆင့်ဆင့် ပြည့်ပြီး သမုဒ္ဒရာ ပြည့်သလိုပဲ’

‘သိမြင်ကြပါပြီ အသျှင်’

၃၉၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သာရိပုတြာအား အတည်ပြုချက်

‘မြတ်စွာဘုရား၊ ရှင်သာရိပုတြာဟာ မြို့ထဲ ဆွမ်းခံမဝင်မီ စောသေးလို့ တိတ္ထိပုရဗိုဇ်ကျောင်းဝင်ရာမှာ သူတို့က ပြဿနာမေးကြလို့ သည်လိုဖြေခဲ့တယ် သိရပါတယ်။ အဲဒါ မှန်မမှန် သိချင်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဘယ်လို မေးကြသတဲ့တုန်း အာနန္ဒာ’

‘ဆင်းရဲကို ကိုယ်တိုင်ပြုတယ်၊ သူများပြုတယ်၊ ကိုယ်တိုင်ရော သူများရောပဲ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပြုတယ်၊ ကိုယ်တိုင်ပြုတာလည်းမဟုတ်၊ သူများပြုတာလည်းမဟုတ်၊ သည်လိုယူကြ
တဲ့ ကမ္မဝါဒီတွေ ရှိတယ်။ သျှင်ဂေါတမဟာ ဘယ်လိုယူတာလဲလို့ပါ ဘုရား’

‘သာရိပုတြာ ဘယ်လိုဖြေသတဲ့တုန်း အာနန္ဒာ’

‘အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရားလို့ ဆင်းရဲကို ဘုရားဟော
တယ်။ အကြောင်းကတော့ တွေ့ထိမှု ဖဿပဲ။ ငါ့ရှင် ပရဗိုဇ်တို့ ဆင်းရဲကို ကိုယ်
တိုင်ပြုတယ်၊ အစစပြောသူတွေရဲ့ ဝေဒနာဟာလည်း တွေ့ထိမှု ဖဿကြောင့်ပဲ
ဖြစ်တာပါပဲ။ သည်လို ဖြေပါတယ် ဘုရား’

‘သူ ဖြေတာတွေ ကောင်းတယ် အာနန္ဒာ။ အတွေ့အထိကို ဖယ်ထားပြီး
ဆင်းရဲခံစားဖို့ အကြောင်းဟာ မရှိဘူးပဲ’

၃၉၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ရှင်ဘူမိဇန့်နှင့်
ရှင်သာရိပုတြာ ဆွေးနွေးမှု ဘုရားအတည်ပြုချက်

‘အသျှင်ဘုရား၊ အရှင်သာပုတြာကို အရှင်ဘူမိဇက ချမ်းသာ၊ဆင်းရဲ ဘယ်
သူပြုသလဲ? အကြောင်းမဲ့လား?လို့ ကမ္မဂ္ဂါသမဏ ဗြဟ္မဏတို့ရဲ့ အမေးလေးပါး
ကို ဘုရားဘယ်လိုဖြေမလဲလို့ မေးပါတယ်။ အရှင်သာရိပုတြာက ဆင်းရဲ၊ချမ်းသာ
ဟာ အကြောင်းကိုစွဲပြီး ဖြစ်ရတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရားပဲ။ အတွေ့အထိ ဖဿဟာ
ဆင်းရဲ၊ ချမ်းသာရဲ့ အကြောင်းပဲလို့ ဖြေပါတယ်’

‘ကောင်းတယ် အာနန္ဒာ။ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးရှိတာနဲ့ပဲ အဲသည် ကိုယ်၊နှုတ်၊
နှလုံးမှာ စေ့ဆော်မှု စေတနာကြောင့် အတွင်းမှာ ချမ်းသာဆင်းရဲဖြစ်တာပဲ။ အဲသည်
စေတနာဟာ မသိမှု အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဖြစ်တယ်’

‘အာနန္ဒာ၊ နားလည်ရဲ့လား။ ကာယကံကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကြောင့်ဖြစ်စေ ချမ်းသာ၊ဆင်းရဲ ဖြစ်တယ်။ အဲသည်စေတနာတွေကို ကိုယ်တိုင်လည်း စီစဉ်တယ်။ သူများတွေလည်း စီစဉ်ကြတယ်။ သိပြီးလည်း စီစဉ်တယ်။ မသိဘဲလည်း စီစဉ်တယ်။ အဝိဇ္ဇာချုပ်လျင်တော့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတွေ မဖြစ်ဘဲ ဆင်းရဲ၊ချမ်းသာ ချုပ်တယ်’

၃၉၇။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ ဥပဝါဏ ရဟန်းအား ဘုရားဟောသော
ဆင်းရဲ၏အကြောင်း

‘ဆင်းရဲဟာ အကြောင်းမဲ့လား၊ အကြောင်းရှိဆိုလျှင် ဘယ်သူက အကြောင်းလဲလို့ မေးကြပါတယ်။ ဘယ်လိုဖြေလျှင် မှန်ပါ့မလဲ ဘုရား’

‘ဆင်းရဲဟာ အကြောင်းစွဲဖြစ်တဲ့တရားလို့ ဖြေလျှင် မှန်တယ် ဥပဝါဏ’

၃၉၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အကြောင်းတရားဆက်သိမှ အရိယာဖြစ်

‘ရဟန်းတို့၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ် -(လ)- ဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏ ဆင်းရဲအစုဖြစ်တယ်။

ရဟန်းတို့၊ ဇရာ၊မရဏကိုလည်းကောင်း၊ ဇရာ၊မရဏရဲ့ အကြောင်း ဇာတိ ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိချုပ်လျှင် ဇရာမရဏချုပ်တာကို လည်းကောင်း၊ ဇရာ၊မရဏ ချုပ်ကြောင်း မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ အရိယ တပည့်ဟာ သိရတယ်။ သည်သူ ကို အမြင်ရှိသူ၊ ဉာဏ်ရှိသူ၊ သေက္ခဖြစ်သူ၊ အရိယာပညာရှိ၊ အမြိုက်တံခါးရောက် ပြီး တည်သူလို့ ဆိုရတယ်’

၃၉၉။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အယူနှင့်ပြည့်စုံသူ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရဟန်း

‘ရဟန်းတို့၊ ဇရာ၊မရဏ စတာကိုသိ၊ ဒါတွေအကြောင်းလည်းသိ၊ ဒါတွေ ချုပ်ရာလည်းသိ၊ ချုပ်ကြောင်း မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလည်း သိသူကို အယူနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ ရဟန်း လို့ ဆိုရတယ်’

၄၀၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မျက်မှောက်ဉာဏ်ထူးရ သမဏဗြဟ္မဏ

‘ရဟန်းတို့၊ သင်္ခါရ ဝိညာဉ် -(လ)- ဇရာ၊မရဏ ဖြစ်ပုံကိုလည်းကောင်း၊
ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ချုပ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ချုပ်ကြောင်းမဂ္ဂင်ကို လည်း
ကောင်း သိသူဟာ မျက်မှောက်မှာတောင် အသိဉာဏ်ထူးရတဲ့ သမဏဗြဟ္မဏ
ဆိုရတယ်’

၄၀၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သင်္ခါရ
စသည်လွန်၍ တည်သူ

‘ရဟန်းတို့၊ သင်္ခါရ၊ ဇရာမရဏတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းတို့ဖြစ်ကြောင်းကို
လည်းကောင်း၊ ချုပ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ချုပ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း သိသူဟာ
သင်္ခါရ -(လ)- ဇရာမရဏကိုလွန်ပြီး တည်သူပဲ’

၄၀၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ သာရိပုတြာအား ဘုရားဟောသော ပါရာယနဝဂ်မှ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တရားကျင့်ဆဲနှင့် သိသူအဖြေအကျယ်

‘သာရိပုတြာ၊ ပါရာယနမှာ တရားသိသူနဲ့ ကျင့်ဆဲကို အကျဉ်း ငါ-ဟော
ထား တာရှိတယ်။ အဲဒါ အကျယ် ဘယ်လိုလဲ’

‘မြတ်စွာဘုရား ဟောတဲ့အတိုင်းပါပဲ ဘုရား’

‘ဘယ်လိုလဲ၊ လုပ်စမ်းပါဦး’

‘ငါးခန္ဓာဟာ အာဟာရကြောင့် ဖြစ်တာလို့ကြည့်ပြီး အာဟာရကြောင့် ဖြစ်
တဲ့သည်-ငါးခန္ဓာကို ငြီးငွေ့ဖို့ကျင့်တယ်။ ငါးခန္ဓာဟာ အာဟာရချုပ်လို့ ချုပ်တာကြည့်
ပြီး ချုပ်တဲ့ ခန္ဓာကို ငြီးငွေ့ဖို့ကျင့်တာ သေကွပ်ပါပဲ။ ခန္ဓာဟာ အာဟာရကြောင့်
ဖြစ်တာပဲ သိပြီး ခန္ဓာငြီးငွေ့တာကြောင့် မစွဲလမ်းဘဲလွတ်တယ်။ အကြောင်း အာ
ဟာရချုပ်လျင် ခန္ဓာချုပ်တာကိုကြည့်ပြီး ခန္ဓာငြီးငွေ့တာကြောင့် မစွဲလမ်းဘဲ လွတ်
တယ်။ ဒါ- တရားသိပြီးတာပဲ’

‘အေး- ကောင်းတယ်’

၄၀၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ သာရိပုတြာအား ဘုရားဟောသော

ပဋိသန္ဓေကုန်ပြီ အနက်

‘မြတ်စွာဘုရား၊ ရှင်သာရိပုတြာဟာ ပဋိသန္ဓေနေမှုကုန်ပြီ စတဲ့ စကားတွေ
တပည့်တော်အား ပြောပါတယ် ဘုရား’

‘သာရိပုတြာ ဟုတ်သလား’

‘သည်အဓိပ္ပါယ်ကို သည်စကားနဲ့ မပြောပါဘူး ဘုရား။ တပည့်တော်ကို
ကဋ္ဌာရခတ္တိယ ရဟန်းက မောဠိယဖဂ္ဂဏ လူထွက်ပြီး သာသနာမှာ သက်သာရာ
ရမသွားဘူး။ ငါရှင် သာရိပုတြာ ရရဲ့လားလို့ မေးပါတယ်။ မယုံမှားပါဘူးလို့ ဖြေပါ
တယ်။ နောင်မှာ မသက်မသာများ ဖြစ်နေမလားလို့ ထပ်မေးပါတယ်။ တွေးစရာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မရှိပါဘူးလို့ပဲ တပည့်တော် ဖြေတာပါ’

‘ဘယ်လိုပြောပြော သာရိပုတြာ၊ ပြောတာဟာ ပြောတာပဲဖြစ်တယ်’

‘အဲသည်အဓိပ္ပါယ်ကို အဲသည်စကားနဲ့ မပြောပါဘူးလို့ပဲ၊ တပည့်တော် လျှောက်တာပါ’

‘ဘယ်လိုသိလို့ သည်လိုပြောတာလဲမေးလျှင် ဘယ်လိုဖြေမလဲ သာရိပုတြာ’

‘သည်လိုဖြေမှာပါ ဘုရား’

‘ဖြေပါ’

‘ပဋိသန္ဓေနေမှုရဲ့ အကြောင်းကုန်လို့ ပဋိသန္ဓေနေမှုကုန်တယ် ငါ-သိတာ လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်’

‘သာရိပုတြာ၊ ပဋိသန္ဓေနေမှုရဲ့အကြောင်းက ဘာလဲ၊ သည်လို မေးလျှင် ကော’

‘ဘဝလို့ ဖြေမှာပါ အသျှင်ဘုရား’

‘ဘဝအကြောင်း မေးလျှင်ကော’

‘ဥပါဒါန်လို့ ဖြေမှာ’

‘ဥပါဒါန်အကြောင်းမေးလျှင်ကော’

‘တဏှာလို့ ဖြေမှာပါ’

‘တဏှာအကြောင်း မေးလျှင်ကော’

‘ဝေဒနာလို့ ဖြေမှာပါ ဘုရား’

‘ဝေဒနာမှာ သင်-မနှစ်သက်ဘူးလား မေးလျှင်ကော’

‘ဝေဒနာဟာ သုခ၊ဒုက္ခ၊ဥပေက္ခာဆိုပေမယ့် ပျက်စီးနေတဲ့ ဆင်းရဲပဲဖြစ်လို့ နှစ်သက်စရာ မထင်ပါလို့ ဖြေမှာပါ ဘုရား’

‘ကောင်းတယ် သာရိပုတြာ။ ရဟန်းတို့ သာရိပုတြာဟာ ခြင်္သေ့လို့ပဲ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပြဿနာရဲ့ အဖြေတွေကို အနှောင့်အနှေးမရှိ ဖြေတယ်။ တစ်နေ့လုံး၊ တစ်ညလုံးမက ပရိယာယ် များစွာနဲ့ ခုနှစ်နေ့၊ ခုနှစ်ည မေးနေလည်း ဖြေမှာပဲ။ ဓမ္မစက် ထိုးထွင်းသိပြီ ဖြစ်လို့ပဲ’

၄၀၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဥာဏဝတ္ထုလေးဆယ့်လေးပါး

‘ရဟန်းတို့၊ ဥာဏဝတ္ထုကို နာကြ’

‘မြတ်စွာဘုရား၊ ဥာဏဝတ္ထုဆိုတာ ဘာပါလဲ’

‘အသိဉာဏ်ရဲ့ တည်ရာတရားပဲ ရဟန်းတို့’

‘ဥာဏဝတ္ထုဟာ လေးဆယ့်လေးပါးရှိတယ်’

‘ဘာတွေပါလဲ ဘုရား’

‘သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ် -(လ)- ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးနဲ့ ယင်းတို့ရဲ့ ဖြစ်ကြောင်း တစ်ဆယ့်တစ်ပါး၊ ယင်းတို့ချုပ်မှု တစ်ဆယ့်တစ်ပါး၊ ယင်း တစ်ဆယ့် တစ်ပါးတို့ရဲ့ ချုပ်ကြောင်းပေါင်း သည်-လေးဆယ့်လေးပါးပဲ’

၄၀၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥာဏဝတ္ထု
ခုနှစ်ဆယ့်ခုနှစ်ပါး

‘ရဟန်းတို့၊ ဥာဏဝတ္ထု ခုနှစ်ဆယ့်ခုနှစ်ပါးကို နာကြားကြ’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်ဘုရား’

‘ဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏဖြစ်တယ်လို့ သိတဲ့ဉာဏ်၊ ဇာတိမရှိလျှင် ဇရာ၊ မရဏ မရှိဘူးသိတဲ့ဉာဏ်၊ ရှေးကလည်း ဇာတိကြောင့် ဇရာ၊မရဏဖြစ်တယ် သိတဲ့ ဉာဏ်၊ ဇာတိမရှိ၊ ဇရာမရဏမရှိ သိတဲ့ဉာဏ်၊ အနာဂတ်လည်း ဇာတိရှိလျှင် ဇရာ၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မရဏရှိမှာ သိတဲ့ဉာဏ်၊ ဇာတိမရှိလျှင် ဇရာမရဏမရှိဟု သိတဲ့ဉာဏ်၊ သည်လိုသိတဲ့ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်လည်း ပျက်တာပဲသိတဲ့ဉာဏ် ပေါင်း ခုနှစ်ပါး၊ ဇရာမရဏမှာ ဉာဏ် (၇)ပါး၊ ဘဝကြောင့် ဇာတိ -(လ)- အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရတွေမှာလည်း (၇)ပါးစီ၊ ပေါင်း (၇၇)ပါးပဲ’

၄၀၆။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားပြောသော အဝိဇ္ဇာ
စသည်သည် ဘယ်သူ့ဟာဟု မပြောထိုက်
‘မြတ်စွာဘုရား၊ အဝိဇ္ဇာ -(လ)- ဇရာ၊မရဏ၊ ဒါတွေ ဘယ်သူ့ဟာတွေပါလဲ’
‘သည်အမေး မသင့်တော်ဘူး ရဟန်း’
‘ဘာပြုလို့လဲ ဘုရား’
‘မင့်အမေးမှာက အဝိဇ္ဇာ -(လ)- ဇရာ၊မရဏဟာ တခြားသူရဲ့ အဝိဇ္ဇာ
-(လ)- ဇရာ၊မရဏလို့ ဖြစ်သွားတယ်’
‘အဲသည်လို မပြောဘူး မဟုတ်လား ဘုရား’
‘ဘယ်သူ အဝိဇ္ဇာ -(လ)- ဇရာ၊မရဏလဲလို့ဆိုတော့ ဇရာ၊မရဏက တခြား
လို့ ဖြစ်သွားလို့သာ မေးတာဖြစ်သွားပြီ မဟုတ်လား’
‘အဲသည်လို ဖြစ်တယ်ပဲ ဆိုလျှင်ကောဘုရား’
‘အဝိဇ္ဇာ -(လ)- ဇရာ၊မရဏဟာ တခြားလို့ဆိုလျှင် သည် အဝိဇ္ဇာ -(လ)-
ဇရာ၊မရဏဟာ တခြားသူ အဝိဇ္ဇာ -(လ)- ဇရာမရဏလို့ ဖြစ်သွားမှာပေါ့’
‘ဒါဆိုလျှင်ကော ဘုရား’
‘သူများတွေရဲ့ အဝိဇ္ဇာ -(လ)- ဇရာမရဏဆိုလျှင် တရားတွေ များသွား
မှာပေါ့’
‘ဘာပြုလို့လဲ ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သင်္ခါရဟာ အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်တာ မဟုတ်တော့ဘူး ဖြစ်သွားမှာပေါ့။ သင်္ခါရ စတာတွေဟာ အဝိဇ္ဇာ စတာတွေကြောင့် ဖြစ်တာတွေ ဟုတ်တယ် မဟုတ်ပါလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဟုတ်လျှင် သင်္ခါရ စတာတွေဟာ အဝိဇ္ဇာ စတာတွေကြောင့် ဖြစ်တဲ့ဟာတွေပဲ။ ဘယ်သူ့ဟာမှ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့အဖြေ ထွက်မနေဘူးလား’

‘ထွက်နေပါတယ် ဘုရား’

‘သည်လိုဆိုလျှင် အဝိဇ္ဇာ စတာတွေဟာ ဘယ်သူ့ဟာတွေလဲ အမေးဟာ မသင့်မြတ်တဲ့အမေး ဖြစ်မနေဘူးလား’

‘နားလည်ပါပြီ ဘုရား’

၄၀၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ စသည် ဖြစ်ကြောင်း

‘ရဟန်းတို့၊ သင်္ခါရဟာ အဘယ်သူ့ သင်္ခါရလဲလို့ မဆိုထိုက်၊ ဆိုလျှင် သင်္ခါရဟာ တခြားလို့ ဆိုရာရောက်တယ်။ တခြားဆိုလျှင် သင်္ခါရဟာ တခြားသူ့ သင်္ခါရ ဖြစ်သွားမယ်။ ဒါဆိုလျှင် အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး ထင်သွားလိမ့်မယ်။ တကယ်က သင်္ခါရဟာ အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဖြစ်တာ’

၄၀၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဤကိုယ် ငါ့ဟာ၊ သူ့ဟာ မဟုတ်ကြောင်း

‘ရဟန်းတို့၊ ကမ္မဇကာယလို့ဆိုတဲ့ ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သည်ကိုယ်ဟာ ငါ့ဟာ၊ သူ့ဟာ မဟုတ်။ ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အရာသာဖြစ်တယ်။ ခံစားမှုတည်ရာပဲ။ ကံက

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဖြစ်တာ။ အဝိဇ္ဇာချုပ်လျှင် ကံချုပ်ပြီး ဝိညာဉ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန ဖဿ၊ ဝေဒနာဆိုတဲ့ အပေါင်းအစု ကိုယ်ကာယဖြစ်တဲ့ ကမ္မဇရုပ် ချုပ်တယ်’

၄၀၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

စေတနာခြယ်လှယ်မှု(၁)

‘ရဟန်းတို့၊ အားထုတ်ကြံဆ ကိန်းဝပ်စရာ တစ်ခုခုမှာ အားထုတ်ကြံဆ ကိန်းဝပ်ခြင်းဟာ ဝိပါကဝိညာဉ်တည်ဖို့ အကြောင်းအာရုံပဲ။ အဲသည် အကြောင်း အာရုံ ရှိလျှင် ဝိပါကဝိညာဉ် တည်တာပဲ။ တည်တဲ့ ဝိပါကဝိညာဉ် ဖွံ့ဖြိုးလာလျှင် နောက်တဖန် ကံဘဝအသစ် များတာပဲ။ နောင်တဖန် ကံ သင်္ခါရ အသစ်တွေဖြစ် လျှင် ဝိပါကဝိညာဉ်နဲ့ နာမ်ရုပ် စတာတွေဖြစ်ပြီး စိုးရိမ်ပူဆွေး စတဲ့ ဆင်းရဲအစုဖြစ် တာပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ဒါတွေချုပ်အောင် အားမထုတ် မကြံဆ မကိန်းဝပ်ကြမှ’

၄၁၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

စေတနာခြယ်လှယ်မှု(၂)

‘ရဟန်းတို့၊ အားထုတ်ကြံစည်ကိန်းဝပ်မှု စေတနာဟာ ဝိညာဉ်အကြောင်းပဲ။ ဝိညာဉ်ဟာ နာမ်ရုပ်အကြောင်းပဲ။ -(လ)- ဇာတိက ဇရာမရဏ အစစ ဒုက္ခဖြစ် ကြောင်းပဲ။ ဒုက္ခငြိမ်းအောင် ကံ သိမ်းကြ’

၄၁၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

စေတနာခြယ်လှယ်မှု(၃)

‘ရဟန်းတို့၊ စေ့ဆော်ကြံဆ ကိန်းအောင်းမှုဟာ ဝိပါကဝိညာဉ် တည်ဖို့ပဲ။ ဝိပါကဝိညာဉ် စည်ကားတာ ညွတ်မှုတဏှာဖြစ်ဖို့ပဲ။ ညွတ်မှုတဏှာ ဖြစ်လျှင် အနာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဂတ် ကံဖြစ်ဖို့ အလားအလာရှိတာဖြစ်တယ်။ ကံအလားဖြစ်လျင် စုတိ ပဋိသန္ဓေ ဆိုတဲ့ ရွေ့လျားဆက်စပ်မှုဖြစ်မှာပဲ။ ဖြစ်လျင် ဝိပါက်ဝိညာဉ်ဖြစ်မှု ဇာတိနဲ့ ပျက်မှု ဇရာမရဏ ရှိမှာပဲ။ ဒုက္ခဖြစ်မှာပဲ။ မဖြစ်အောင် ကံ မပြုကြနဲ့’

၄၁၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဟောသော သောတာပန်
ငြိမ်းအေးသော ရန်ငါးပါး

‘သူကြွယ်၊ သောတာပန်ဟာ သတ်မှု၊ ခိုးမှု၊ ကာမမှားမှု၊ လိမ်မှု၊ မေ့မှားမှု ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ဘေးရန်ငါးပါး ငြိမ်းတယ်။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ယုံကြည်ပြီး သီလမြဲမှုနဲ့ ပြည့်စုံတယ်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ကောင်းစွာမြင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် သော တာပန်ဟာ သောတာပန်ဖြစ်ပြီး အပယ်ကံလွတ်ပြီ။ အထက်မဂ်ပဲ လဲလျောင်းရာ ဖြစ်ပြီး မြဲပြီလို့ ပြောတာကို ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်နိုင်တယ်’

၄၁၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သောတာပန်
ငြိမ်းအေးသော ရန်ငါးပါး

‘ရဟန်းတို့၊ သောတာပန်ဟာ ဘေးရန်ငါးပါး ငြိမ်းပြီ။ တရားလေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံ ကာ မြင်အပ်တဲ့အရာကို ကောင်းကောင်းမြင်တဲ့အတွက် ကိုယ်တိုင်ပဲ သောတာပန် ဖြစ်ပြီလို့ ပြောခွင့်ရှိတယ်’

၄၁၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲအဖြစ်နှင့်
အချုပ်

‘ရဟန်းတို့၊ မျက်စေ့စတဲ့ ဒွါရနဲ့ အဆင်းစတဲ့ အာရုံ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့် မြင်စိတ်စတဲ့ ဝိညာဉ်ဖြစ်တယ်။ သည်-သုံးခုပေါင်းမိခြင်းကြောင့် အတွေ့ဖဿ ဖြစ်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တယ်။ ဖဿကြောင့် ခံစားမှုဝေဒနာ ဖြစ်တယ်။ ဝေဒနာကြောင့် တဏှာဖြစ်တယ်။

ဒါ- ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်တာပဲ’

‘ဆင်းရဲက ဘယ်လို ချုပ်ပါသလဲ အသျှင်’

‘ဝေဒနာကြောင့်ဖြစ်တဲ့ တဏှာမဖြစ်ဘဲ အရဟတ္တမဂ်ဖြစ်တော့ ဥပါဒါန် ချုပ်တာပဲ။ ဥပါဒါန် မဖြစ်တော့ ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊မရဏ၊ ဒုက္ခချုပ်တာပဲ။ ဒါ ဒုက္ခချုပ်တာပေါ့’

၄၁၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

လောကအဖြစ်နှင့်အချုပ်

‘ရဟန်းတို့၊ မျက်စေ့ စတာနဲ့ အဆင်းစတာ ပေါင်းလို့ မြင်စိတ် စတာဖြစ် တယ်။ သုံးမျိုးပေါင်းလို့ ဖဿဖြစ်တယ်။ ဖဿကြောင့် ဝေဒနာဖြစ်တယ်။ ဝေဒနာ ကြောင့် တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊မရဏ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ၊ သောက၊ ပရိဒေဝဖြစ်တယ်။ ဒါ-လောက ဖြစ်တာပဲ’

‘လောက ဘယ်လိုချုပ်မလဲ ဘုရား’

‘ဝေဒနာကြောင့် အရဟတ္တမဂ်ဖြစ်တယ်။ သည်တော့ ဥပါဒါန် ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ စတာတွေ ချုပ်တာပေါ့။ ဒါ-လောက ချုပ်တာပဲ’

၄၁၆။ နာတိကရွာ အုတ်ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ဒုက္ခဖြစ်ချုပ်

‘ရဟန်တို့၊ မျက်စေ့စတာနဲ့ အဆင်းစတာ အကြောင်းပြုပြီး မြင်စိတ်စတာ ဖြစ်တယ်။ သည်သုံးခုပေါင်းမိလို့ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ၊ သောက စတဲ့ ဒုက္ခဖြစ်တယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဝေဒနာကြောင့် တဏှာမဖြစ်ဘဲ အရဟတ္တမဂ်ဖြစ်လို့ ဥပါဒါနိ၊ ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊မရဏ၊ သောကစတဲ့ ဒုက္ခ ချုပ်တယ်’

၄၁၇။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ ပုဏ္ဏားတစ်ဦးအား ဘုရားဟောသော ခံစားမှု
ဘယ်သူပြု

‘မြတ်စွာဘုရား၊ ဆင်းရဲခံစားမှုဟာ ပြုသူအတူလား၊ တခြားစီလား ဘုရား’

‘သည်မေးခွန်းနှစ်ခုလုံး အစွန်းရောက် မှားယွင်းနေတယ်’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘နို့နဲ့ ထောပတ်ဟာ အတူလား၊ တခြားလား အမေရဲ့အဖြေလိုပဲ။ အတူဆိုလည်း တစ်စွန်း၊ တခြားဆိုလည်း တစ်စွန်းပဲ။ အတူဆိုလျှင် နို့ပဲ ထောပတ်လို့ ဖြစ်သွားတယ်။ နို့ဟာ ထောပတ်မှမဟုတ်ဘဲ။ တခြားဆိုလျှင် နို့မပါဘဲ ထောပတ်ဖြစ်သလို ရောက်သွားတယ်။ နို့မပါဘဲ ထောပတ်ဖြစ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ’

‘ပြုသူ၊ခံသူ အတူတူလျှင် ဘယ်လိုအစွန်းရောက် မှားယွင်းတာလဲ’

‘အတူတူဆိုလျှင် ပြုသူဟာ ပြုတုန်းအတွင်းသာမက ခံစားချိန်အထိ ရှိနေတယ်လို့ ထင်စရာဖြစ်လာတယ်’

‘တကယ်လည်း ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား ဘုရား’

‘ပြုသူဟာ ခံစားချိန်အထိ ရှိနေသေးလို့ ခံစားနေပြီဆိုလျှင် ခံစားနေချိန်မှာ ခံစားသူဟာ ခံစားသူလား၊ ပြုသူလား?’

‘ခံစားသူဟာ ပြုသူတော့ မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’

‘သည်လိုဆိုလျှင် စိုက်ပျိုးသူများ ရိပ်သိမ်းရတာပဲဆိုတဲ့ စကား မှားပြီလား ဘုရား’

‘စိုက်ပျိုးသူဟာ ရိပ်သိမ်းရတယ်ဆိုတာနဲ့ စိုက်ပျိုးသူဟာ ရိပ်သိမ်းသူပဲဆိုတာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တူသလား’

‘မတူတတ်ပါဘူး ဘုရား’

‘စိုက်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်တုန်းက စိုက်ပျိုးသူပဲ၊ ရိပ်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်ချိန်မှာ ရိပ်သိမ်းသူပဲ။ ဘယ်မှာ စိုက်ပျိုးသူ ဟုတ်တော့မလဲပေါ့’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား။ စိုက်သူဖြစ်ချိန်မှာ ရိပ်သူမဖြစ်ဘူး။ ရိပ်သူဖြစ်ချိန်မှာ စိုက်သူမဖြစ်ဘူး’

‘ရိပ်သူဖြစ်ချိန်မှာ စိုက်သူဖြစ်နေသေးလျှင် ရိပ်တာနဲ့စိုက်တာဟာ တစ်ခုတည်း ထပ်သွားမယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ပြုသူဟာ ခံသူဖြစ်လျှင် အပြုနဲ့အခံဟာ ရောထပ်သွားပြီး တစ်ခုတည်းလို့ ဖြစ်သွားမယ်။ တကယ်က အပြုနဲ့အခံဟာ တစ်ခုတည်းလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား’

‘အပြုနဲ့အခံဟာ တစ်ခုတည်းဆိုလျှင် တရားတွေ လုံးထွေးမှုန်ဝါးကုန်မှာပဲ။ ဒါကြောင့် မှားတယ်၊ အစွန်းရောက်တယ် ပြောတာ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား။ ပြုသူနဲ့ခံသူဟာ တခြားစီလို့ ယူလျှင်ကော ဘယ်လို အစွန်းရောက် မှားယွင်းတာလဲ ဘုရား’

‘ထောပတ်ဟာ နို့နဲ့မကင်းသလို ခံရတာဟာ ပြုတာနဲ့ ကင်းသလား’

‘မကင်းဘူးပဲ ဘုရား’

‘ပြုတာက ရင့်မှည့်လှည့်ပြောင်းသွားတာဟာ ခံရတာပဲ။ သည်တော့ ခံရသူ ဟာ ပြုသူမရှိဘဲ ဖြစ်တာမဟုတ်ဘူး။ ပြုသူက လှည့်ပြောင်းလာသူဟာ ခံရသူပဲ။ ဒါကြောင့် ပြုသူနဲ့ခံရသူဟာ တခြားစီလို့ပဲ ဆိုလို့ မဖြစ်ဘူး’

‘ဆိုလျှင် ဘာအပြစ်ရှိပါသလဲ အသျှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဆိုလျှင် ပြုသူက သူ့ဟာသူပြုတယ်။ ခံသူကလည်း သူ့ဟာသူ ခံတယ်။ ဘာမှ အဆက်အစပ်မရှိဘူးလို့ ထင်ပြီး၊ ခံရတာကို သံဝေဂမဟုတ်ဘူး။ ပြုတာကို လည်း မပြင်ဘူး။ တရားပျောက်တဲ့အဖြစ် ဖြစ်လာမှာပေါ့’

‘ဟုတ်ပါပြီ။ အတူလို့ယူလျှင် တစွန်းတခြား၊ --လို့ယူလျှင် တစွန်းဆိုတာ ထင်ရှားပေါ့ပြီ။ သည်လိုဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓအသျှင်ဘုရားအနေနဲ့ ဘယ်လိုယူမလဲ ဘုရား’

‘အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်တယ်၊ -(လ)- ဇာတိကြောင့် ဇရာ၊မရဏ သောကစတဲ့ ဒုက္ခတွေ ဖြစ်တယ်။ အဝိဇ္ဇာချုပ်လျှင် -(လ)- ဒုက္ခချုပ်တယ် ယူတယ်’

‘ရှင်းပါပြီ ဘုရား’

၄၁၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဇာနည်သောဏိပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော

အားလုံးရှိ၊မရှိ မယူ

‘သျှင်ဂေါတမ၊ အားလုံးဟာ အရှိလား၊ မရှိလား’

‘သည်အမေးနှစ်ခုဟာ အစွန်းရောက်တယ်’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘အရှိလို့ယူရအောင် အကြောင်းကင်းဖြစ်တာလည်း မရှိဘူး။ မရှိလို့ ယူရ အောင် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် အကျိုးမဖြစ်တာလည်း မဟုတ်ဘူး။ သည်လို အစွန်းမလွတ်တာ’

‘ဒါဖြင့် ဘယ်လို ယူရမလဲ အသျှင်’

‘အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ် -(လ)- ဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏ သောကစတဲ့ ဒုက္ခဖြစ်၊ အဝိဇ္ဇာချုပ် -(လ)- ဒုက္ခချုပ်လို့ပဲ’

၄၁၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ လောကာယတိက ပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော

အားလုံးရှိနဲ့ မရှိ မယူ

‘ဘုရား၊ အားလုံးအရှိလား၊မရှိလား၊ အတူလား၊မတူဘူးလား?’

‘လေးခုလုံး လောကချဲ့တရားတွေပဲ’

‘ဘယ်လိုယူလဲ အသျှင်ဘုရား’

‘အဝိဇ္ဇာကြောင့် -(လ)- ဒုက္ခဖြစ်၊ အဝိဇ္ဇာချုပ် -(လ)- ဒုက္ခချုပ်လို့ပဲ’

၄၂၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဘုရားဟောသော အရိယသာဝကများ

မကြံသောအရာ(၁)

‘ရဟန်းတို့၊ အရိယသာဝကဟာ ဘယ်တရားရှိလျှင် ဘယ်တရားဖြစ်သလဲ၊
ဘယ်တရားဖြစ်တာ ဘယ်တရားရှိလို့လဲ၊ ဘယ်တရားချုပ်လျှင် ဘယ်တရား ချုပ်
သလဲ၊ ဘယ်တရားချုပ်တာ ဘယ်တရားချုပ်လို့လဲ? မစဉ်းစားဘူး။ မိမိကလွဲပြီး
တခြားကို အားထားယုံကြည်မှု မရှိဘူး။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဉာဏ်ဖြစ်တယ်’

၄၂၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရိယသာဝက

မကြံသောအရာ(၂)

‘ရဟန်းတို့၊ အရိယသာဝကဟာ ကိုယ်ကလွဲ တခြားယုံကြည်ခြင်း မရှိဘဲ
အကြောင်းအကျိုးမှာ ဉာဏ်ပဲ အားကိုးတယ်’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဘယ်အကျိုး၊ ဘယ်အကျိုးဖြစ်တာ ဘယ် အ
ကြောင်းကြောင့်၊ ဘာမဖြစ်တာ ဘာကြောင့်၊ ဘာမဖြစ်လို့ ဘာချုပ်တာ၊ ဒါကို
ကြံမနေရဘူး’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၂၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လုံးဝဒုက္ခငြိမ်း
အောင် ဘယ်လောက်လေ့လာရမှာလဲ

‘ရဟန်းတို့၊ ဇရာ၊မရဏဒုက္ခဟာ ဘယ်ကြောင့်ဖြစ်သလဲ။ စူးစမ်းသင့်တယ်။
စူးစမ်းလျှင် ဇရာ၊မရဏရဲ့အကြောင်း ဇာတိဆိုတာ သိမယ်။ သည်တော့ ဇရာ၊မရဏ
ကိုရော၊ ဇရာ၊မရဏဖြစ်ကြောင်းကိုရော၊ ဇရာ၊မရဏချုပ်ရာကိုရော၊ ဇရာ၊မရဏ
ချုပ်ကြောင်းကိုပါ ဝဋ်ကျွတ်ဖို့ ကျင့်တဲ့ ရဟန်းလို့ ဆိုရမယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဇာတိ -(လ)-အဝိဇ္ဇာကို သည်အတိုင်းသိတဲ့ ရဟန်းဟာ ဝဋ်
ကျွတ်ဖို့ ကျင့်တဲ့ ရဟန်းလို့ ဆိုရမယ်။ ရဟန်းတို့ အဝိဇ္ဇာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကုသိုလ်
သင်္ခါရ ပြုလျှင် ကုသိုလ်ဝိညာဉ်၊ အကုသိုလ် သင်္ခါရပြုလျှင် အကုသိုလ်ဝိညာဉ်၊
ရူပသင်္ခါရပြုလျှင် ရူပကုသိုလ်ဝိညာဉ်၊ အရူပကုသိုလ်ပြုလျှင် အရူပဝိညာဉ်ဖြစ်တယ်။
မသိမှုအဝိဇ္ဇာနဲ့ ကင်းပြီး မဖြစ်ဘူး။ အဲသည် အဝိဇ္ဇာပယ်ပြီးတဲ့ ရဟန်းဟာ ဘယ်
သင်္ခါရကိုမျှ မပြု၊ မပြုတဲ့အတွက် လောက ဘာကိုမျှ မစွဲလန်း၊ မစွဲလန်းတဲ့အတွက်
မတပ်မက်၊ မတပ်မက်တဲ့အတွက် ကိလေသာငြိမ်းတယ်။ ကိစ္စပြီးတယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာခံစားတဲ့အခါ ပျက်စီးတယ်။ တဏှာဒိဋ္ဌိနဲ့မယှဉ်ဘဲ
ခံစားရမယ်။ ပဉ္စဒွါရိက ဝေဒနာ၊ မနောဒွါရိက ဝေဒနာကို ပိုင်းခြားသိရမယ်’

‘ရဟန်းတို့၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသူ သင်္ခါရမပြု။ ဒုါကြောင့် ဝိညာဉ်၊နာမ်ရုပ်
စတဲ့ ဇာတိ၊ဇရာ၊မရဏ မဖြစ်ဘူး။ ဒုက္ခခပ်သိမ်းငြိမ်းတယ်။ သည်တရားမှာ သည်လို
ယုံမှား ကင်းတဲ့အထိဖြစ်ကြ။ ဒါမှ ဝဋ်ခပ်သိမ်းငြိမ်းမယ်’

‘ကောင်းလှပါပြီ ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၂၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါဒါန်ဖြတ် ဒုက္ခပြတ်

‘ရဟန်းတို့၊ စွဲလမ်းစရာ ဝတ္ထုတရားမှာ စွဲလမ်းလို့ ပြုလုပ်တာဟာ အဘိသင်္ခါရ ဘဝဖြစ်ပြီး ဝိညဉ်စတာတွေရဲ့ ဇာတိနဲ့ ဇရာမရဏဖြစ်ကာ ဒုက္ခတွေ ရကြတာပဲ’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ဥပမာ လှည်းအစီးပေါင်းများစွာနဲ့ တိုက်ရတဲ့ ထင်းပုံကြီးကို မီးလောင်နေတယ် ဆိုလျှင် အဲသည်မီးပုံကြီးထဲ နောက်ထပ်ထင်းတွေမြက်တွေ ထည့်နေလျှင် ထည့်နေသလောက်ပဲ လောင်မနေဘူးလား’

‘လောင်နေမှာပါ ဘုရား’

‘သည်လိုပဲ။ အစွဲဝတ္ထုမှာ ထပ်စွဲနေလျှင် တဏှာမီးမငြိမ်းဘဲ ဒုက္ခရောက်မှာပဲ။ အစွဲဝတ္ထုမှာ မစွဲမှာ တဏှာငြိမ်း၊ ဒုက္ခသိမ်းကြမယ်’

‘ကောင်းပါပြီ ဘုရား’

၄၂၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သံယောဇဉ်တရား

‘ရဟန်းတို့၊ သံယောဇဉ်တွယ်စရာတွေမှာ ငြိကပ်နေလျှင် အစွဲဖြစ်ပြီး အဘိသင်္ခါရဘဝဖြစ်ကာ ဝိညဉ်စတာတွေရဲ့ ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ၊ ဒုက္ခတွေဖြစ်တယ်။ ဥပမာ ဆီမီးခွက်မှာ ဆီဖြည့်တော့ မီးမငြိမ်းသလိုဘဲ။ သံယောဇဉ် ဝတ္ထုတွေမှာ အပြစ်မြင်မှ ဒုက္ခငြိမ်းကြမယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၂၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆီမီးခွက်ဥပမာ
တရား

‘ရဟန်းတို့၊ သံယောဇဉ်ဝတ္ထုတွေကို ဆီမီးခွက် မီးတောက်အတွက် ဆီနဲ့
မီးစာ ပမာ မှတ်အပ်တယ်။ ဖြည့်ပေးနေလျင် မီးမငြိမ်းသလို သံယောဇဉ်ဝတ္ထုကို
သာယာဖွယ် ရှုနေလျင် ဒုက္ခမငြိမ်းဘူး’

၄၂၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သစ်ပင်ကြီးပမာ
တရား(၁)

‘ရဟန်းတို့၊ အစွဲဥပါဒါန် ဝတ္ထုမှာ သာယာဘွယ်လို့ ရှုသူဟာ စွဲလမ်းပြီး
အဘိသင်္ခါရဘဝဖြစ်ကာ ဝိညဉ်များ ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ၊ ဒုက္ခဖြစ်တယ်။ ဥပမာ သစ်
ပင်ကြီးမှာ မြေဆီဩဇာရနေသမျှ ရှင်သန်နေသလိုပဲ။ စွဲလမ်းမှုပြုတ် ဒုက္ခဖြုတ်တာပဲ။

၄၂၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သစ်ပင်ကြီး
ဥပမာတရား(၂)

‘ရဟန်းတို့၊ သစ်ပင်ကြီးရဲ့ အပြစ်အကြီး၊ အသေးတွေဟာ မြေဆီဩဇာ
သောက်ပြီး အထက်တင်ပေးလို့ ရှင်သန်ဖြစ်ထွန်းနေသလို စွဲစရာတွေမှာ သာယာ
လို့ဒုက္ခဖြစ်နေကြတာပဲ။ သစ်မြစ်တွေ ဖြတ်ပစ်လျင် သေသလို၊ သာယာတာတွေ
မလုပ်လျင် ဒုက္ခငြိမ်းတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၂၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သစ်ပင်ငယ်

ဥပမာတရား

‘ရဟန်းတို့၊ သစ်ပင်နုကလေးတွေကို အမြစ်တွေသန့်ပေးပြီး မြေဩဇာကျွေးလျှင် စည်ပင်သလို သံယောဇဉ်ဝတ္ထုတွေမှာ သာယာမှုပြုလျှင် ဒုက္ခစည်ပင်တယ်။ မသာယာမှ ဒုက္ခငြိမ်းတယ်’

၄၂၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

နာမ်ရုပ်သုတ်သင်မှုတရား

‘ရဟန်းတို့၊ သံယောဇဉ်ဝတ္ထုမှာ သာယာစရာ အောင့်မေ့လေ့လာသူဟာ နာမ်ရုပ်သက်ရောက်ပြီး ဆင်းရဲကွဲပြားတယ်။ သစ်မြစ်ပမာပဲ။ မသာယာသူနာမ်ရုပ်ချုပ်ပြီး ဒုက္ခမဖြစ်ဘူး’

၄၃၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ဝိညာဉ်သက်ဝင်မှုတရား

‘ရဟန်းတို့၊ သံယောဇဉ်ဝတ္ထုတွေမှာ သာယာသူဟာ ဝိညာဉ်သက်ဝင်ပြီး ဒုက္ခရတယ်။ သစ်ပင်လိုပဲ မသာယာလျှင် ဝိညာဉ်ပြတ်ပြီး ဒုက္ခငြိမ်းတယ်’

၄၃၁။ ကုရုတိုင်း၊ ကမ္မာသဒ္ဓမ္မနိဂုံး၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နက်နဲမှု

‘မြတ်စွာဘုရား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟာ နက်နည်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တိမ်သလိုပဲ တပည့်တော်အတွက် ထင်ပါတယ်’

‘မထင်နဲ့ အာနန္ဒာ၊ မထင်နဲ့ အာနန္ဒာ၊ ဒါမသိလို့ လူတွေ ဒုက္ခသံသရာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ချာချာလည်နေကြတာ။ စွဲလမ်းစရာတွေမှာ သာယာစွဲလမ်းကြတာကြောင့် တဏှာ
တွေဖြစ်ပြီး ဒုက္ခက မလွတ်နိုင်ကြဘူး’

၄၃၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုထုဇဉ်အယူ

‘ရဟန်းတို့၊ ပုထုဇဉ်တွေဟာ သည်ကိုယ်ကို စိတ်ပျက်ချင်ပျက်မယ်။ ဒါပေမဲ့
စိတ်ကို သူတို့ စိတ်မပျက်ကြဘူး’

‘ဘာဖြစ်လို့တုန်း ဘုရား’

‘ကိုယ့်ရဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေ မြင်ရပေမယ့် စိတ်ရဲ့အဖြစ်အပျက် မမြင်ရဘဲ
စိတ်ကို ငါလို့ စွဲလမ်းလို့ပဲ’

‘ကိုယ့်ကိုတော့ မစွဲလမ်းဘူးလား ဘုရား’

‘တစ်ချို့ကျပြန်တော့လည်း ပြောင်းပြန်ပဲ’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ကိုယ်ကိုပဲ နှစ်၊ လ၊ ရက်တွေ အကြာကြီး တည်နေတာမို့ ငါလို့စွဲပြီး စိတ်ကို
တော့ ခဏဖြစ်ပျက်တာမို့ ငါလို့မစွဲဘူး’

‘ဘယ်ဟာက အမှန်တုန်းဘုရား’

‘ဘယ်ဟာမှ မမှန်ဘူး’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ကိုယ်ဖြစ်ဖြစ်၊ စိတ်ဖြစ်ဖြစ် သင်္ခါရအကြောင်းခံကြောင့် ဝိညာဉ်ဖြစ်ပြီး ဝိညာဉ်
ကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်၊ နာမ်ရုပ်ကြောင့် သဠာယတန -(လ)- ဇရာ၊မရဏ ဒုက္ခ ဖြစ်
တာလို့ပဲ။ အဝိဇ္ဇာကို အရဟတ္တမဂ်နဲ့သတ်ပြီး သင်္ခါရချုပ်မှ ဒုက္ခချုပ်တာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၃၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ပုထုဇဉ်လောကအမြင်

‘ရဟန်းတို့၊ ပုထုဇဉ်တို့ လောကအမြင်မှာ ရုပ်ဟာပျက်စီးတယ် ငါ-မဟုတ်
ဘူး။ စိတ်ကိုတော့ မမြင်နိုင်ပဲ ငါထင်သူ ထင်ကြတယ်။ တစ်ချို့လည်း ရုပ်ဟာ ခိုင်
တယ်။ ငါဖြစ်တာ၊ စိတ်က မခိုင်ဘူး။ ငါမဟုတ်ဘူး သည်လိုလည်း ထင်ကြတယ်’

‘ဘယ်လိုမှ မှန်တာလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ ထင်းနှစ်ချောင်းပွတ်လို့ မီးဖြစ်တယ်။ တကွဲစီ ထားလျင် ငြိမ်း
တယ်လို့ သိသလို ခံစားမှုဟာ တွေ့ထိမှုကြောင့်ပဲ။ မတွေ့ထိလျင် ခံစားမှု မဖြစ်
ဘူးလို့သိပြီး တွေ့ထိခံစားတွေကို ငြီးငွေ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဒုက္ခချုပ်တယ်၊ ဒါအမှန်ပဲ’

၄၃၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အာဟာရလေးဖြာ မှတ်စရာ

‘ရဟန်းတို့၊ အာဟာရလေးမျိုးမှာ မှတ်သားစရာတွေ ရှိတယ်’

‘အစာအာဟာရမှာ ဘယ်လိုမှတ်ရပါမလဲ ဘုရား’

‘အစာအာဟာရကို ကိုယ့်သားရဲ့အသားကို စားရသလိုမှတ်ထိုက်တယ်။
ပျော်ဖို့၊ ယစ်ဖို့ စတာတွေ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အစာအာဟာရမှာ သည်လိုပိုင်းခြားသိလျင်
ကာမရာဂ ပိုင်းခြားသိတာဖြစ်ပြီး ကာမရာဂသံယောဇဉ် ကုန်တယ်’

‘ဖဿအာဟာရကိုကော ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ အရေခွာထားခံရတဲ့ နွားမ ဘယ်မှာနေနေ ပိုးတွေဘေးရန် ရ
သလိုလို့ ဖဿအာဟာရကို ပိုင်းခြားသိလျင် ဝေဒနာသုံးပါး ခံစားမှုတွေ ပိုင်းခြား
သိပြီး ကိစ္စပြီးနိုင်တယ်’

‘မနောသဉ္ဇေတနာ အာဟာရကိုကော ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့၊ မီးကျီတွင်း အချခံရတဲ့လူမှာ လွတ်လိုတဲ့ တောင့်တစိတ်ဖြစ်သလို မနောသဉ္ဇေတနာ အာဟာရကို ပိုင်းခြားသိလျှင် တဏှာသုံးပါး ပိုင်းခြားသိပြီး ကိစ္စပြီးတယ်’

‘ဝိညာဏအာဟာရကိုကော ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ သူခိုးကို အုပ်စိုးသူက လှံချက်ပေါင်းများစွာနဲ့ အချိန်များစွာ ထိုးဆွညှင်းဆဲခံရသကဲ့သို့ ဝိညာဏအာဟာရကို မှတ်လို့ ပိုင်းခြားသိလျှင်လည်း ကိစ္စပြီးတယ်’

၄၃၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အာဟာရလေးပါး၌ တပ်စွန်းမှု

‘ရဟန်းတို့၊ အာဟာရလေးပါးမှာ တပ်စွန်းခံစားမှု တေဘူမကဝဋ်မှာ ဝိညာဉ်တည်ပြီး နာမ်ရုပ်စတာတွေဖြစ်ကာ ဒုက္ခရတယ်။ ဥပမာဆိုလျှင် ပန်းချီကားချပ်မှာ ပန်းချီရုပ်အမျိုးမျိုး တည်ရှိသလို အာဟာရလေးပါးမှာ တပ်မက်မှုမရှိလျှင် ဝိညာဉ်မတည်ဖြစ်ပြီး နာမ်ရုပ်စတာတွေချုပ်ကာ ဒုက္ခငြိမ်းတယ်။ အိမ်ပြုတင်းပေါက်က ဝင်လာတဲ့ နေရောင်ခြည်ဟာ နံရံမှာတည်ပေမယ့် နံရံမရှိလျှင် မြေမှာတည်မှာပဲ။ ဘာမျှမရှိလျှင် တည်စရာမရှိသလိုပဲလို့ ပြောရမယ်’

၄၃၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားမဖြစ်မီက
အတွေး

‘ရဟန်းတို့၊ ငါ ဘုရားမဖြစ်မီက သည်လိုတွေးခဲ့တယ်။ လူတွေ ပျက်စီးကြ၊ ယိုယွင်းကြ၊ ဆင်းရဲကြတယ်။ ဘယ်တော့ ဒါတွေက လွတ်ရမလဲ၊ ဒါတွေက ဘယ်ကြောင့် ဖြစ်တာလဲ၊ သည်လိုတွေးတာကြောင့် ဝိညာဉ်စတာတွေ ဖြစ်မှုရှိလျှင် ဖြစ်တာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပဲလို့ ပညာနဲ့ထိုးဖောက် သိလာတယ်။ ဝိညာဉ်စတာတွေရဲ့ ဖြစ်မှု အဘိသင်္ခါရ ဘဝ ဖြစ်မှု၊ ဥပါဒါန်၊ တဏှာ၊ ဝေဒနာ၊ ဖဿ၊ သဠာယတန၊ နာမ်ရုပ် ဘာကြောင့် ဖြစ် သလဲ၊ ဝိညာဉ်ကြောင့်ပဲလို့ ပညာနဲ့ ထိုးထွင်းသိလာတယ်။ ဝိညာဉ်ဘာကြောင့် ဖြစ် သလဲ ဆိုတော့လည်း နာမ်ရုပ်ကြောင့်ပဲလို့ သိလာတယ်။ ဝိညာဉ်ချုပ်တော့ နာမ်ရုပ် ချုပ်၊ နာမ်ရုပ်ချုပ်တော့ ဝိညာဉ်ချုပ် အဆင့်ဆင့်အားလုံး ဒုက္ခတွေချုပ်လို့ သိလာ တယ်။ ရှေးက မဖြစ်ဘူးတဲ့အဖြစ်တွေ အချုပ်တွေ သိတဲ့ ဝိဇ္ဇာဖြစ်လာတယ်။

‘ဥပမာ တောထဲသွားသူက တောထဲမှာ ရှေးလူနေ မြို့ဟောင်းတွေပြီး မြို့သစ်ဖန်ဆင်းဖို့ မင်းသွားပြောတော့ မင်းက မြို့သစ်ဖန်တီးပြီး စည်ပင်အောင် လုပ်သလိုပဲ ရှေးဘုရားတို့ ကြွသွားတဲ့ လမ်းဟောင်းကို ငါမြင်တယ်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပဲ။ သည်လမ်းသွားလို့ အဖြစ်တွေ အချုပ်တွေ သိတာပဲ။ သစ္စာလေးပါး မြင်တာပဲ’

၄၃၇။ ကုရုတိုင်း ကမ္မာသဒ္ဓမ္မနိဂုံး၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အတွင်းသုံးသပ်ရန်

‘ရဟန်းတို့၊ အတွင်းသုံးသပ်ကြ’

‘ဘယ်လို အတွင်းသုံးသပ်ရမှာပါလဲ ဘုရား’

‘ပျက်စီး ယိုယွင်း ဆင်းရဲ အားလုံး ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ၊ သည်လိုပေါ့’

‘အဲဒါက ဘာကြောင့် ဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

‘ဥပဓိလို့ဆိုတဲ့ ဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်စတဲ့ ခန္ဓာတွေရလို့ပေါ့။ အဲသည် ဥပဓိ ဘာ ကြောင့် ဖြစ်တာလဲ၊ သည်လိုလည်း သုံးသပ်ရမယ်’

‘ဘာကြောင့်လဲ ဘုရား’

‘တဏှာကြောင့်ပဲ။ သည်တဏှာ ဘယ်မှာဖြစ်တယ် သုံးသပ်တာလည်း အတွင်း သုံးသပ်တာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘အဲသည် တဏှာက ဘယ်မှာ ဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

‘ချစ်အပ်၊ သာယာအပ်တဲ့ သဘောမှာဖြစ်တယ်။ အဲသည်ဟာတွေက ဘာတွေလဲ။ သည်လိုလည်း သုံးသပ်ရမယ်’

‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’

‘မျက်စေ့၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် တွေပဲ။ ဒါလည်း အတွင်းသုံးသပ်တာပဲ’

‘ကောင်းပါပြီ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ ဘယ်ခေတ်ကာလမှ ရဟန်းဖြစ်ဖြစ် ချစ်အပ်၊ သာယာအပ်တဲ့ အဲသည်ရုပ်တွေမှာ ချမ်းသာတယ်၊ အနှစ်သာရရှိတယ်-စတဲ့ အကောင်းမြင်နဲ့ ကြည့်ကြလျှင် တဏှာပွားမယ်၊ ဥပဓိပွားတယ်၊ ဆင်းရဲမယ်၊ အဆိပ်ရောထားတဲ့ အရက်ကို ငတ်တာနဲ့ သောက်သူလိုပဲ အရသာခံစားပြီး အငတ်ပြေပေမယ့် သေမယ်။ သေလောက်တဲ့ ဒုက္ခရောက်မယ်။ မျက်စေ့၊ နား စတဲ့ ချစ်အပ်၊ သာယာအပ်တဲ့ ရုပ်တွေမှာ ဆင်းရဲတယ်၊ အနှစ်မရှိဘူး စတဲ့ အမှန်မြင်နဲ့ကြည့်လျှင် တဏှာမဖြစ်ဘူး၊ ဥပဓိမရဘူး၊ ဆင်းရဲငြိမ်းမယ်၊ ဘယ်ခေတ်က ရဟန်းဖြစ်ဖြစ်ပဲ။ ဥပမာ သိပ်ငတ်နေပေမဲ့ အဆိပ်ခတ်ထားတဲ့အရက်ကို မသောက်ဘဲ ရှောင်ပြီး တခြား သောက်စရာသောက်သူ ချမ်းသာသလိုပဲ’

၄၃၈။ မိဂဒါဝုန်၌ ရှင်မဟာကောဠိကအား ရှင်သာရိပုတြာဟောသော
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်

‘ငါ့ရှင် သာရိပုတြာ ဝိညာဉ် -(လ)-ဇရာ၊မရဏတို့ကို ကိုယ်ပြုတာလား၊ သူများ ပြုတာလား၊ နှစ်ဦးသား ပြုတာလား၊ အကြောင်းမဲ့ဖြစ်တာလား?’

‘အဲသည် အမေးလေးချက်လုံး၊ မဟုတ်ဘူး ငါ့ရှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဘယ်လိုလဲ ငါ့ရှင် သာရိပုတြာ’

‘ဇရာ,မရဏဟာ ဇာတိကြောင့် -(လ)- နာမ်ရုပ်ဟာ ဝိညာဉ်ကြောင့် ဖြစ်တာပဲ။ ဝိညာဉ်ဟာ နာမ်ရုပ်ကြောင့် ဖြစ်တာပဲ’

‘ငါ့ရှင် သာရိပုတြာ၊ ဝိညာဉ်ကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်တယ်လို့ ငါ့ရှင် ပြောတယ်။ နာမ်ရုပ်ကြောင့် ဝိညာဉ်ဖြစ်တယ်လို့လည်း ငါ့သျှင်ပြောတယ်။ အဲဒါ ဘယ်လိုလဲ?’

‘ငါ့ရှင်၊ ကောဠိက ဝိညာဉ်နဲ့ နာမ်ရုပ်က ကျုပ်စည်းနှစ်စည်း အချင်းချင်း ထောင်ထားသလိုပဲ’

၄၃၉။ ယောသိတာရုံ၌ အသျှင်ပဝိဋ္ဌ၊ နာရဒ၊ မုသိလ၊ အာနန္ဒာတို့
တရားဆွေးနွေးချက်

‘ငါ့ရှင် မုသိလ၊ သင်္ခါရ -(လ)- ဇရာ,မရဏတို့ရဲ့အကြောင်းဟာ အဝိဇ္ဇာ၊ လ၊ ဇာတိ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ယုံတာ၊ ကြိုက်တာ၊ တစ်ဆင့်ကြားတာ၊ ကြံတာ၊ အယူသည်း တာက လွတ်တဲ့အထိ ကိုယ်တိုင် ထိုးထွင်းသိတဲ့ ဉာဏ်ရှိသလား’

‘ရှိတယ် ငါ့ရှင် ပဝိဋ္ဌ’

‘သည်လိုဆိုလျှင် ငါ့ရှင်ဟာ ရဟန္တာလား’

‘ငါ့ရှင် မုသိလ၊ ဒါကတော့ မပြောတတ်ဘူး’

‘ငါ့သျှင် ပဝိဋ္ဌ၊ သည်အမေးကို ငါမေးပါ’

‘ကောင်းပြီ ငါ့ရှင် နာရဒ ဘဝချုပ်တာ နိဗ္ဗာန်ပဲလို့ အယုံအကြိုက် စတာတွေ အလွတ်ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ရှိပြီးပြီဆိုလျှင် ငါ့ရှင် နာရဒ ရဟန္တာလား’

‘မဟုတ်ဘူး ငါ့ရှင် ပဝိဋ္ဌ’

‘ဘယ်လိုနားလည်ရမလဲ ငါ့ရှင် နာရဒ’

‘ငါ့ရှင် ပဝိဋ္ဌ၊ ရေငတ်သူ ရေတွင်းထဲကရေ မြင်သလိုပဲ မြင်ပြီးတာဟာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သောက်ရတာမဟုတ်။ သိတာလည်း ရဟန္တာ မဟုတ်ဘူးပေါ့’

‘ငါ့ရှင် ပဝိဋ္ဌ သူ့အဖြေ ဘယ်လိုလဲ’

‘ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ သူပြောတာဟာ မှန်တာပဲလို့ ပြောစရာအပြင် မရှိဘူးလို့ပဲ ပြောရမှာပဲ’

၄၄၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

သမုဒ္ဒရာရေနှင့်တူသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်

‘ရဟန်းတို့၊ အဝိဇ္ဇာ ပြည့်လျှံနေလျှင် သင်္ခါရ -(လ)- ဇရာ၊မရဏတွေ ပြည့်လျှံစေ မှာပဲ။ ဥပမာ မဟာသမုဒ္ဒရာ ရေပြည့်လျှင် မြစ်ကြီးမြစ်ငယ်၊ အိုင်ကြီး အိုင်ငယ် ပြည့်ပြီး မဟာသမုဒ္ဒရာ ရေလျော့လျှင် အားလုံးလျော့သလိုပဲ။ အဝိဇ္ဇာ လျော့လျှင် -(လ)- ဇရာ၊မရဏ လျော့တာပဲဖြစ်တယ်။

၄၄၁။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ သုဿိမအား ဘုရားဟောသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်

‘မြတ်စွာဘုရား၊ အသျှင်ဘုရားထံမှာ ကိစ္စပြီးပြီလို့ လျှောက်ထားကြတဲ့ ရဟန်းတွေ တပည့်တော် မေးမြန်းကြည့်ပါတယ်။ ကိစ္စပြီးတာ ဟုတ်သလားဆိုတော့ ဟုတ်တယ် ပြောကြပါတယ်။ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးနဲ့ မေးကြည့်တော့ အဲဒါတွေ သူတို့ မသိဘူးလို့ ဖြေကြပါတယ်။ အရူပဈာန်နဲ့ နေတာလား မေးတော့လည်း သူတို့ အဲသည် မရောက်ဘူးလို့ပဲ ပြောကြပါတယ်။ သည်လိုဆို သိတာ ပြောပါဆိုတော့ ငါတို့ ပညာနဲ့ လွတ်မြောက်တာပဲလို့ ပြောကြတယ်။ အဲဒါ တပည့်တော် နားမလည် ဘူး ဘုရား’

‘သုဿိမ၊ တရားမှာတည်တဲ့ အသိဉာဏ်စဖြစ်ပြီး နောက်တော့ နိဗ္ဗာန်သိတဲ့ ဉာဏ်ဖြစ်တာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘အဲဒါလည်း တပည့်တော် ဉာဏ်မရှိသေးဘူးဘုရား’

‘သုသိမ သိသိ၊မသိသိ ဒါ-ပြောရမှာပဲ။ သုသိမ ဥပါဒါန်ဖြစ်တဲ့ ဘယ်ရုပ်
ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်မဆို ပျက်စီးတယ်။ ဆင်းရဲ ဖောက်ပြန်တယ်။
ဒါကို သိသူဟာ ဒါကိုငြီးငွေ့တယ်။ မတတ်မက်ဘူး။ လွတ်မြောက်တယ်။ ဒါဟာ
ကိစ္စပြီးတာပဲ’

‘နားတော့ မလည်ဘူးဘုရား’

‘သုသိမ၊ နားလည်ချင်လျင် ယိုယွင်းပျက်စီးဆင်းရဲရတာတွေကို လေ့လာရ
မယ်။ အဲဒါတွေ ဘာကြောင့် ဖြစ်တာလဲလို့ လေ့လာလျင် ဥပါဒါန်ဖြစ်တဲ့ ဝိညာဉ်
စတာတွေ ဖြစ်လို့ဆိုတာတွေရမယ်။ ဒါလည်း ဘဝရှိလို့။ ဘဝလည်း ဥပါဒါန်ရှိလို့
-(လ)- ဝိညာဉ်လည်း သင်္ခါရရှိလို့၊ သင်္ခါရလည်း အဝိဇ္ဇာရှိလို့ဆိုတာ သိရမယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား၊ ဒါ-နားလည်ပါတယ်’

‘ဒါဆိုလျင် အဝိဇ္ဇာမရှိသူဟာ သင်္ခါရမချုပ်ဘူးလား -(လ)- ဇရာ၊မရဏ
ဒုက္ခတွေ မချုပ်ဘူးလား’

‘ချုပ်ပါတယ် အသျှင်ဘုရား’

‘ကဲ-သည်လိုသိတော့ အဘိညဉ်တွေ ရသေးလား။ အရူပဈာန် ရောက်သေး
လား’

‘မရ၊ မရောက်ပါဘူး ဘုရား။ တပည့်တော် နားလည်ပါပြီဘုရား။ တပည့်
တော် ကို ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား၊ တပည့်တော်ဟာ အသျှင်ဘုရားတို့ဂိုဏ်း ကြီးပွားနေတာ
နဲ့ တပည့်တော်တို့ဂိုဏ်းလည်း အသျှင်ဘုရားတို့လို ကြီးပွားဖို့ တရားခိုးရန် အသျှင်
ဘုရားတို့ သာသနာထဲ လာခဲ့မိပါတယ်’

‘သုသိမ တရားခိုးတာ သိပ်အပြစ်ကြီးတယ်။ ဥစ္စာခိုးတာလောက် မကဘူး။
ဒါပေမဲ့ တောင်းပန်လျင်တော့ အပြစ်လွတ်တယ်။ ကြီးပွားဖို့ပါပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၄၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းမမည်သူ
‘ရဟန်းတို့၊ ယိုယွင်းပျက်စီးမှုကို မသိသူများဟာ ရဟန်းသမဏထဲမှာလည်း
ရဟန်းသာမဏ မမည်ဘူး။ ပုဏ္ဏားပြာဟ္မဏထဲမှာလည်း ပုဏ္ဏားပြာဟ္မဏ မမည်ဘူး။
သည်သူတွေဟာ ကိုယ်တိုင် အသိအမြင်နဲ့ မျက်မှောက်ပြုမနေရဘူး။ ဇာတိကို
-(လ)- သင်္ခါရကို မသိသူများလည်း အတူတူပဲ’

၄၄၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆရာရှာအပ်သူ
‘ရဟန်းတို့၊ ဇရာ၊မရဏ -(လ)- သင်္ခါရကို အဟုတ်အမှန်အတိုင်း မသိသူ
တွေ သိအောင် ဆရာရှာရမယ်။ ဇရာမရဏ -(လ)- သင်္ခါရ ဖြစ်ကြောင်းရော၊
ချုပ်ရာရော၊ ချုပ်ကြောင်းကိုပါ မသိသူများ အဟုတ်အမှန်အတိုင်းသိအောင် ဆရာ
ရှာရမယ်’

၄၄၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျင့်အပ်သူ
‘ရဟန်းတို့၊ ဇရာ၊မရဏ -(လ)- သင်္ခါရကိုရော ယင်းတို့ဖြစ်ကြောင်းရော၊
ချုပ်ရာကိုရော၊ ချုပ်ကြောင်းကိုပါ မသိသူများသိဖို့ ကျင့်ရမယ်’

၄၄၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သောတာပတ္တိဉာဏ်တန်ဖိုး(၁)
‘ရဟန်းတို့၊ ငါ့လက်သည်းတွေအပေါ် မြေမှုန့်တင်မယ်ဆိုလျှင် ဣစ္ဆိမ္မေမှုန့်နဲ့
မြေကြီး ဘယ်ကများသလဲ’
‘မနှိုင်းယှဉ်နိုင်အောင်ပဲ မြေကြီးက များပါတယ် အသျှင်ဘုရား’
‘သစ္စာကို ထိုးထွင်းသိပြီးသူ (သောတာပန်)ရဲ့ ဒုက္ခဟာ ကုန်ခဲ့ပြီးတဲ့ဒုက္ခနဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

စာလျင် လက်သည်းဖျားပေါ်က မြေနဲ့ မြေကြီးပေါ်က မြေလို ဖြစ်တယ်။ သောပတ္တိ
တရား မျက်စေ့ရခြင်းဟာ သည်လောက်အကျိုးများတယ် ရဟန်းတို့’

၄၄၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သောပတ္တိမဂ်ဉာဏ်တန်ဖိုး(၂)

‘ရဟန်းတို့၊ အလျား၊အနံ့၊အစောက် ယူနာငါးဆယ်ရှိတဲ့ ရေကန်နဲ့အပြည့်
ရေနဲ့ သမန်းမြက်ဖျားနဲ့ အဲသည်ရေကန်ထဲနှစ်လို့ မြက်ဖျားမှာ ကပ်ပါလာတဲ့ရေ
ဘယ်က များမလဲ’

‘မနှိုင်းယှဉ်နိုင်လောက်အောင်ပါပဲ ဘုရား’

‘သစ္စာသိပြီးသူရဲ့ ဒုက္ခဟာ ကုန်ခဲ့ပြီး ဒုက္ခနဲ့နှိုင်းစာလျင် သမန်းမြက်ဖျား
မှာပါတဲ့ ရေနဲ့ ရေကန်ကြီးထဲက ရေလိုဖြစ်တယ်’

၄၄၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သောတာပန်ဉာဏ်တန်ဖိုး(၃)

‘ရဟန်းတို့၊ မြစ်ကြီးငါးသွယ်ပေါင်းရေနဲ့ အဲသည်ကယူတဲ့ ရေနှစ်စက် သုံး
စက်ဟာ မနှိုင်းလောက်အောင်ဖြစ်သလို သောတာပန် ကျန်တဲ့ဒုက္ခဟာ ကုန်ပြီးတဲ့
ဒုက္ခနဲ့စာလျင် မြစ်ငါးသွယ်ပေါင်းရေနဲ့ ရေစက် နှစ်စက်သုံးစက်လိုပဲ’

၄၄၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သောတာပန်ဉာဏ်တန်ဖိုး(၄)

‘ရဟန်းတို့၊ မြစ်ကြီးငါးသွယ်ပေါင်းရေတွေ ခမ်းကုန်ကြလို့ ရေစက် နှစ်စက်
သုံးစက်ပဲ ကျန်မယ်ဆိုလျင် ကုန်တဲ့ရေနဲ့ ကျန်တဲ့ရေ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်အောင် ဖြစ်သလို
သောတာပန်ကုန်တဲ့ ဒုက္ခနဲ့ ကျန်တဲ့ဒုက္ခဟာ တူတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ၄၄၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သောတာပန် ကျန်
ဒုက္ခနှင့် ကုန်ဒုက္ခပမာဏ ဇီးစေ့လောက်မြေခုနှစ်ခဲနှင့် မဟာပထဝီမြေကြီး
၄၅၀။ ကျန်ခဲ့တဲ့ ဇီးစေ့လောက်မြေ ခုနှစ်ခဲနှင့် ကုန်သွားတဲ့မြေကြီး
၄၅၁။ သမုဒ္ဒရာရေ နှစ်စက်သုံးစက်နှင့် သမုဒ္ဒရာရေ
၄၅၂။ ကျန်ခဲ့တဲ့ သမုဒ္ဒရာရေ နှစ်စက်သုံးစက်နှင့် ကုန်သွားတဲ့ သမုဒ္ဒရာရေ
၄၅၃။ မုံညင်းစေ့လောက် ကျောက်ခုနှစ်ခဲနှင့် ဟိမဝန္တာတောင်
၄၅၄။ ကျန်ခဲ့တဲ့ မုံညင်းစေ့လောက် ကျောက်ခုနှစ်ခဲနှင့် ကုန်သွားတဲ့ ဟိမဝန္တာ
တောင်
၄၅၅။ ပဲနောက်စေ့လောက် ကျောက်ခုနှစ်ခဲနှင့် မြင်းမိုရ်တောင်

‘ဒါတွေဟာ မနှိုင်းယှဉ်လောက်အောင်ဖြစ်သလို သောတာပန်ကျန်တဲ့ ဒုက္ခနဲ့
ကုန်ပြီးတဲ့ဒုက္ခဟာ သည်ဥပမာတွေလိုပဲ။ သောတာပတ္တိဉာဏ်မျက်စေ့ဟာ သည်
လောက် အဖိုးတန်တယ်’

- ၄၅၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓာတ်အမျိုးမျိုး
‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်တွေဟာ အမျိုးမျိုးရှိတယ်’
‘မှတ်သားလိုပါတယ် ဘုရား’
‘ရဟန်းတို့၊ စက္ခုဓာတ်၊ ရူပဓာတ်၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်၊ သောတဓာတ်၊ သဒ္ဓ
ဓာတ်၊ သောတဝိညာဏဓာတ်၊ ယာနဓာတ်၊ ဂန္ဓဓာတ်၊ ယာနဝိညာဏဓာတ်၊ ဇိဝှာ
ဓာတ်၊ ရသဓာတ်၊ ဇိဝှာဝိညာဏဓာတ်၊ ကာယဓာတ်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၊ ကာယဝိညာဏ
ဓာတ်၊ မနဓာတ်၊ ဓမ္မဓာတ်၊ မနောဝိညာဏဓာတ် ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၅၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓာတ်စွဲဖြစ်သော

ဖဿအမျိုးမျိုး

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်အမျိုးမျိုးစွဲပြီး ဖဿအမျိုးမျိုးဖြစ်တယ်’

‘သိလိုကြပါတယ် ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ စက္ခု၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှာ၊ ကာယ၊ မနဓာတ်တွေကြောင့်
စက္ခုသမ္ပဿ၊ သောတသမ္ပဿ၊ ဃာနသမ္ပဿ၊ ဇိဝှာသမ္ပဿ၊ ကာယသမ္ပဿ၊
မနသမ္ပဿ ပဲ’

၄၅၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဖဿကြောင့်

ဓာတ်မဖြစ်

‘ရဟန်းတို့၊ ဖဿကြောင့် ဓာတ်မဖြစ်ဘူး။ စက္ခု ဖဿကြောင့် စက္ခုဓာတ်
မဖြစ်ဘူး။ သည်လို သောတ-စတဲ့ ဖဿကြောင့် သောတစတဲ့ ဓာတ်မဖြစ်ဘူး’

၄၅၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဖဿကြောင့်

ဝေဒနာအမျိုးမျိုး

‘ရဟန်းတို့၊ ဖဿစွဲပြီး ဝေဒနာအမျိုးမျိုးဖြစ်တယ်’

‘မှတ်သားလိုပါတယ် အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့၊ စက္ခုသမ္ပဖဿကြောင့် စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာ၊ သောတ
သမ္ပဿ ကြောင့် သောတသမ္ပဿဇာဝေဒနာ၊ ဃာနသမ္ပဿကြောင့် ဃာနသမ္ပဿ
ဇာဝေဒနာ၊ ဇိဝှာသမ္ပဿကြောင့် ဇိဝှာသမ္ပဿဇာဝေဒနာ၊ ကာယသမ္ပဿကြောင့်
ကာယသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ၊ မနသမ္ပဿကြောင့် မနောသမ္ပဿဇာဝေဒနာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၆၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာကြောင့်
ဖဿမဖြစ်

‘ရဟန်းတို့၊ စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာ စတာကြောင့် စက္ခုသမ္ပဿ မဖြစ်ဘူး’

၄၆၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အားဓာတ်အမျိုးမျိုး

‘ရဟန်းတို့၊ အားဓာတ်အမျိုးမျိုးရှိတယ်’

‘နာပါရစေ အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့၊ ရူပဓာတ်၊ သဒ္ဓဓာတ်၊ ဂန္ဓဓာတ်၊ ရသဓာတ်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်၊
ဓမ္မဓာတ်ပဲ’

၄၆၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဓာတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သညာအမျိုးမျိုး

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်အမျိုးမျိုးစွဲပြီး သညာအမျိုးမျိုးဖြစ်တယ်’

‘မှတ်ပါရစေ အသျှင်’

‘ရူပဓာတ်စွဲပြီး ရူပသညာ၊ သဒ္ဓဓာတ်စွဲပြီး သဒ္ဓသညာ၊ ဂန္ဓဓာတ်စွဲပြီး
ဂန္ဓသညာ၊ ရသဓာတ်စွဲပြီး ရသသညာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်စွဲပြီး ဖောဋ္ဌဗ္ဗသညာ၊ ဓမ္မဓာတ်
စွဲပြီး ဓမ္မသညာတွေ ဖြစ်တယ်’

‘မှတ်ရပါပြီ အသျှင်’

‘ရဟန်းတို့၊ ဆက်မှတ်ကြ။ ရူပသညာစွဲပြီး ရူပသင်္ကပ္ပ၊ ရူပသင်္ကပ္ပစွဲပြီး
ရူပဆန္ဒ၊ ယင်းကိုစွဲပြီး ရူပပရိဋ္ဌာဟပူပန်မှု၊ ယင်းကိုစွဲပြီး ရူပပရိယေသန ရှာမှီးမှုဖြစ်
တယ်။ သဒ္ဓစတာလည်း သည်လိုပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၆၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သညာကြောင့်
ဓာတ်မဖြစ်

‘ရဟန်းတို့၊ ပရိယေသန ရှာမှီးမှုစွဲပြီး ပူပန်မှု ပရိဇ္ဇာဟမဖြစ်၊ ယင်းကိုစွဲပြီး
အလိုဆန္ဒမဖြစ်၊ ယင်းကိုစွဲပြီး တွေးကြံမှုသင်္ကပ္ပမဖြစ်၊ ယင်းကိုစွဲပြီး သညာမဖြစ်၊
သညာစွဲပြီး ဓာတ်အမျိုးမျိုးမဖြစ်ဘူး’

၄၆၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အပ
အတွေးအမျိုးမျိုး

‘ရဟန်းတို့၊ ရူပစတဲ့ အပဗာဟိရဓာတ်အမျိုးမျိုးကြောင့် သညာအမျိုးမျိုး
ဖြစ်တယ်။ အတွေးအကြံ သင်္ကပ္ပအမျိုးမျိုးဖြစ်တယ်။ သင်္ကပ္ပအမျိုးမျိုးကြောင့်
အတွေ့ ဖဿ အမျိုးမျိုးဖြစ်တယ်။ ယင်းကြောင့် ဝေဒနာအမျိုးမျိုးဖြစ်တယ်။ ယင်း
ကြောင့် ဆန္ဒအမျိုးမျိုးဖြစ်တယ်။ ယင်းကြောင့် ပူပန်မှု ပရိဇ္ဇာဟ အမျိုးမျိုးဖြစ်တယ်။
ယင်းကြောင့် ရှာမှီးမှုပရိယေသန အမျိုးမျိုးဖြစ်တယ်။ ယင်းကြောင့် ရရှိမှုလာဘ
အမျိုးမျိုးဖြစ်တယ်’

၄၆၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အပအတွေ့ အမျိုးမျိုး

‘ရဟန်းတို့၊ ရရှိမှုအမျိုးမျိုးကြောင့် ရှာမှီးမှု စတာတွေ မဖြစ်ဘူး။ အတွေ့
အမျိုးမျိုးကြောင့် ကြံဆမှု မှတ်သားမှုနဲ့ ဓာတ်အမျိုးမျိုး မဖြစ်ဘူး’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၆၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓာတ်ခုနှစ်ပါး

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်ခုနှစ်ပါး မှတ်သားကြ’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘အလင်း အာဘာဓာတ်၊ အလှ သုဘဓာတ်၊ ကောင်းကင်တည်ရာ အာကာသနန္ဓာယတနဓာတ်၊ အာကာသနန္ဓာယတန စိတ်တည်ရာ ဝိညာဏာနန္ဓာယတနဓာတ်၊ ဝိညာဏာနန္ဓာယတနစိတ်မရှိခြင်းတည်ရာ အာကိဉ္ဇညာယတနဓာတ်၊ သိမ်မွေ့သညာ ရှိကာမျှတည်ရာ နေဝသညာနာသညာယတနဓာတ်၊ သညာဝေဒနာ ချုပ်ရာ သညာဝေဒယိတနိရောဓဓာတ်ပဲ’

‘အသျှင်ဘုရား၊ သည်ဓာတ်တွေဟာ ဘာနဲ့ ထင်ရှားပါသလဲ’

‘ရဟန်းတို့၊ အလင်းအာဘာဓာတ်ကို အမှောင်နဲ့ ထင်ရှားတယ်။ အလှ သုဘဓာတ်ကို မလှ အသုဘဓာတ်နဲ့ ထင်ရှားတယ်။ ကောင်းကင်တည်ရာ အာကာသဓာတ်ကို ရုပ်နဲ့ထင်ရှားတယ်။ ဝိညာဏာနန္ဓာယတနဓာတ်ကို အာကာသနန္ဓာယတနဓာတ်နဲ့ ထင်ရှားတယ်။ အာကိဉ္ဇညာယတနဓာတ်ကို ဝိညာဏာနန္ဓာယတနဓာတ်နဲ့ ထင်ရှားတယ်။ နေဝသညာနာသညာယတနဓာတ်ကို အာကိဉ္ဇညာယတနဓာတ်နဲ့ ထင်ရှားတယ်။ သညာဝေဒယိတ နိရောဓဓာတ်ကို ချုပ်ငြိမ်းမှု ထင်ရှားတယ်’

‘ဒါတွေ ဘာ သမာပတ်တွေလဲ ဘုရား’

‘ရှေ့ဓာတ်ငါးပါးက သညာသမာပတ်၊ ခြောက်ခုမြောက်ဓာတ်က သင်္ခါရကကြွင်းတဲ့သမာပတ်၊ နောက်ဆုံးဓာတ်က နိရောဓသမာပတ်ပဲ’

၄၆၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝိတက်များ၌
အကြောင်းရှိရှိ ဖြစ်ကြောင်း

‘ရဟန်းတို့ ကာမ၊ ဗျာပါဒ၊ ဝိဟိံသ၊ ကြံစည်မှုဝိတက်တွေမှာ အကြောင်းရှိရှိ
ဖြစ်ကြတယ်။

‘အကြောင်းက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ ကာမဓာတ်ကြောင့် ကာမသညာ၊ ယင်းကြောင့် ကာမသင်္ကပ္ပ၊
ယင်းကြောင့် ကာမဆန္ဒ၊ ယင်းကြောင့် ကာမပရိဋ္ဌာဟ၊ ယင်းကြောင်း ကာမ ပရိ
ယေသန၊ ယင်းကြောင့် ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးကံ အမှားကျင့်တယ်။ ဗျာပါဒ၊ ဝိဟိံသ
တို့မှာလည်း သည်လိုပဲ’

‘ရဟန်းတို့၊ ဝိတက်ရဲ့အကြောင်းသညာကို မစွန့်လျှင် မြက်ခြောက်တောထဲ
မီးရှူးပစ်ချလို့ မြက်တောမှီတဲ့ သတ္တဝါခပ်သိမ်း ပျက်စီးရသလို ပျက်စီးကုန်ကြမှာပဲ’

၄၆၈။ ဉာတိကရွာ အုတ်ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောတရား

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်ကြောင့် သညာ၊ အယူ၊ အကြံဖြစ်တယ်’

‘မြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရားမဟုတ်သူများက ဘုရားလို့ယူတာ ဘာကြောင့်လဲ’

‘ကစ္စာန အဝိဇ္ဇာဓာတ် ကြီးမားလို့ပဲ။ အဝိဇ္ဇာဓာတ်ကြောင့် သညာ၊ ဝိတက်၊
သင်္ခါရ၊ ပဏိဓိ၊ စကား၊ ဒေသနာ၊ ပညတ်-ဒါတွေနဲ့ ထင်ရှားတာပဲ’

၄၆၉။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တံငါနားနီးတံငါ

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေပေါင်းနေကြတာဟာ ဓာတ်အတိုင်းဖြစ်တယ်’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘နှလုံးသွင်းယုတ်သူက ယုတ်သူနဲ့၊ ကောင်းသူက ကောင်းသူနဲ့ ပေါင်းကြ
တာပဲ။ တသားတည်းဖြစ်ကြတာပဲ။ ဘယ်တော့ဖြစ်ဖြစ် သည်လို့ပဲ’

၄၇၀။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တူရာပေါင်းကြခြင်း

‘ရဟန်းတို့၊ သာရိပုတြာနဲ့ အတူသွားတဲ့ ရဟန်းတွေဟာ သာရိပုတြာနဲ့
တူသူတွေပဲ။ မောဂ္ဂလာန်၊ ကဿပ၊ အနုရုဒ္ဓ၊ ပုဏ္ဏ၊ ဥပါလိ၊ အာနန္ဒာ၊ ဒေဝဒတ်
သူတို့နဲ့အတူ သွားလာနေသူများလည်း သူတို့နဲ့ တူလို့ပဲ’

၄၇၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓာတ်တူရာပေါင်းကြခြင်း(၁)

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်တူရာပေါင်းတာဟာ ဘယ်တုန်းကဖြစ်ဖြစ်ပဲ။ ယုတ်တဲ့
ဓာတ် ရှိသူက ယုတ်တဲ့ဓာတ်ရှိသူကို၊ မြတ်တဲ့ဓာတ်ရှိသူက မြတ်တဲ့ဓာတ်ရှိသူကို
ပေါင်းတာပဲ။ ကျင်ကြီးက ကျင်ကြီးနဲ့၊ နို့ကနို့နဲ့ အတူရောနှော ပေါင်းစပ်သလိုပဲ’

၄၇၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဓာတ်တူရာပေါင်းကြခြင်း(၂)

‘ရဟန်းတို့၊ ဘယ်တုန်းကလူတွေဖြစ်ဖြစ် ဓာတ်တူရာပေါင်းကြတာပဲ။ သဒ္ဓါ
မရှိသူက သဒ္ဓါမရှိသူနဲ့၊ အရှက်အကြောက်မရှိသူက အရှက်အကြောက်မရှိသူနဲ့၊
ဗဟုသုတမရှိ၊ ပျင်းရိ၊ သတိလွတ်၊ ပညာနဲ့သူကလည်း သုတမဲ့၊ ပျင်းရိ၊ သတိလွတ်၊
ပညာနဲ့သူနဲ့ တသားတည်းဖြစ်တာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၇၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန် ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဓာတ်တူရာပေါင်းခြင်း(၃)

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ဘယ်တုန်းကဖြစ်ဖြစ် ဓာတ်တူရာပေါင်းပြီး
အတူတကွ ဖြစ်ကြတာပဲ။ သဒ္ဓါမရှိသူ၊ မရှက်မကြောက်သူ၊ ပညာမဲ့သူ၊ သုတမဲ့သူ၊
ပျင်းရိသူ၊ သတိကင်းသူတွေဟာ သဒ္ဓါမရှိသူ စတာနဲ့ပဲပေါင်းပြီး တသားတည်းဖြစ်
တယ်’

၄၇၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တူရာပေါင်းခြင်း(၄)

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ဘယ်တုန်းကဖြစ်ဖြစ် ဓာတ်တူရာပေါင်းကြတာ ဖြစ်
တယ်။ မရှက်သူ၊ မကြောက်သူ၊ ပညာမဲ့သူ၊ သုတမဲ့သူ၊ ပျင်းရိသူ၊ သတိချွတ်သူ၊
သည်သူတွေ သူတို့အချင်းချင်းပဲ ပေါင်းကြတယ်’

၄၇၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တူရာပေါင်းခြင်း(၅)

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ဘယ်တုန်းကဖြစ်ဖြစ် ဓာတ်တူရာ အတူတကွ ဖြစ်
ကြတာပဲ။ မကြောက်သူ၊ သုတနည်းသူ၊ ပညာနည်းသူ၊ ပျင်းသူ၊ သတိချွတ်သူ
သည်သူတွေဟာ အချင်းချင်းပဲ ပေါင်းကြတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၇၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တူရာပေါင်းခြင်း(၆)

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ဘယ်တုန်းကဖြစ်ဖြစ် ဓာတ်တူရာ အတူတကွ ဖြစ်
ကြတာပဲ။ ဗဟုသုတနည်းသူ၊ ပျင်းရိသူ၊ ပညာမဲ့သူ၊ သတိချွတ်သူတွေဟာ အချင်း
ချင်းပဲ ပေါင်းကြတာဖြစ်တယ်’

၄၇၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တူရာပေါင်းခြင်း(၇)

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ဘယ်တုန်းကဖြစ်ဖြစ် ဓာတ်တူရာ ပေါင်းကြတယ်။
ပျင်းရိသူ၊ သတိလွတ်သူ၊ ပညာမဲ့သူတွေဟာ ပျင်းသူ၊ သတိလွတ်သူ၊ ပညာမဲ့သူချင်း
ပေါင်းကြတယ်’

၄၇၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဓာတ်တူရာပေါင်းခြင်း(၈)

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ဓာတ်တူရာ တသားတည်းဖြစ်ကြတာပဲ။ သဒ္ဓါမဲ့သူ၊
မရှက်သူ၊ မကြောက်သူ၊ မတည်ကြည်သူတွေဟာ သူတို့လို သဒ္ဓါမဲ့သူ စတာနဲ့သာ
တသားတည်း ဖြစ်ကြတာပဲ’

၄၇၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓာတ်အားဖြင့်
ပေါင်းခြင်း(၉)

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ဓာတ်တူရာ တသားလည်းပေါင်းကြတာဖြစ်တယ်။
သဒ္ဓါမဲ့သူ မရှက်သူ၊ မကြောက်သူ၊ သီလမရှိသူ၊ ပညာမရှိသူများဟာ သူတို့လိုသူနဲ့ပဲ
ပေါင်းကြတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၈၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ဓာတ်တူပေါင်းခြင်း(၁)

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ဓာတ်တူပေါင်းခြင်းဖြစ်တယ်။ သတ်လေ့ရှိသူဟာ သတ်လေ့ရှိသူနဲ့သာ၊ ခိုးသူ၊ ကာမမှားသူ၊ လိမ်သူ၊ မူးမေ့သူဟာလည်း သူလိုလူနဲ့သာ ပေါင်းတယ်’

၄၈၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ဓာတ်တူပေါင်းခြင်း(၁၁)

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ဓာတ်တူရာပေါင်းခြင်းဖြစ်တယ်။ သတ်သူ၊ ခိုးသူ၊ ကာမမှားသူ၊ လိမ်သူ၊ ဆဲသူ၊ ကုန်းတိုက်သူ၊ အဖျင်းပြောသူ သူတို့ဟာ သူတို့လိုသူနဲ့ပဲ ပေါင်းတယ်’

၄၈၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ဓာတ်တူပေါင်းခြင်း(၁၂)

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ဓာတ်တူရာပေါင်းကြတယ်။ သတ်သူ၊ ခိုးသူ၊ ကာမမှားသူ၊ လိမ်ဆဲကုန်းဖျင်းပြောသူ၊ အချောင်ရချင်သူ၊ ဖျက်ဆီးချင်သူ၊ အယူမှားသူ သည်သူတွေဟာ သူတို့လိုသူနဲ့ပဲ ပေါင်းတယ်’

၄၈၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ဓာတ်တူပေါင်းခြင်း(၁၃)

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ဓာတ်တူရာပေါင်းကြတာပဲ။ အမြင်မှားသူဟာ အမြင်မှားသူနဲ့ ပေါင်းတာပဲ။ အတွေးမှားသူ၊ အပြောမှား၊ အလုပ်မှား၊ အနေမှား၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကြိုးစားမှား၊ နှိုးကြားမှား၊ စိတ်ထားမှားသူတွေလည်း သည်လိုပဲ။ သူတို့လို မှားသူနဲ့ပဲ ပေါင်းကြ၊ တသားတည်းဖြစ်ကြတာ’

၄၈၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဓာတ်တူပေါင်းခြင်း(၁၄)

‘ရဟန်းတို့၊ လူတွေဟာ ဓာတ်တူရာပေါင်းကြတာပဲ။ အမြင်မှားသူဟာ အမြင်မှားသူနဲ့ပေါင်းတယ်။ အတွေးမှားသူ၊ အပြောမှား၊ အလုပ်မှား၊ အနေမှား၊ ကြိုးစားမှား၊ နှိုးကြားမှား၊ စိတ်ထားမှား၊ အသိဉာဏ်မှား၊ လွတ်မြောက်မှား ရှိသူတွေ သည်လိုပဲ မှားသူနဲ့ပဲ ပေါင်းတယ်’

၄၈၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓာတ်လေးပါး(၁)
‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်ဟာ လေးပါးဖြစ်တယ်’
‘ဘာတွေပါလဲ ဘုရား’
‘ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယောပဲ’

၄၈၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သစ္စာမသိမိက
အကြံ
‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်လေးပါးရဲ့ သာယာစရာ၊ အပြစ်အနာအဆာနဲ့ ထွက်
မြောက်စေရာဟာ ဘာလဲလို့ သစ္စာမသိမိက တွေးခဲ့တယ်’
‘အဖြေ ဘယ်လိုပေါ်ပါသလဲ ဘုရား’
‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်လေးပါးရဲ့ သာယာစရာ၊ ဓာတ်လေးပါးကြောင့်ဖြစ်တဲ့
ဝေဒနာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဓာတ်လေးပါးရဲ့အပြစ်ကကော ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်လေးပါးရဲ့ အပြစ်အနာအဆာဟာ ပျက်စီးမှု၊ ဆင်းရဲမှု၊ ဖောက်ပြန်မှုပဲ’

‘ဓာတ်လေးပါးရဲ့ ထွက်မြောက်စရာကကော ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်လေးပါးမှာ တပ်မက်မှုကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းဟာ ဓာတ်လေးပါးက ထွက်မြောက်စရာပဲ။ ဒါတွေသိပြီးမှ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကိုသိပြီလို့ ငါ-ဝန်ခံတာ’

၄၈၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျင့်

‘ရဟန်းတို့၊ ငါဟာ ဓာတ်လေးပါးရဲ့ သာယာဖွယ်ကို ရှာမှီးကျင့်ကြံခဲ့ပြီ။ ဒါ့ကြောင့် သီလသိခဲ့ပြီ။ ပညာလည်း မြင်ခဲ့ပြီ။ အပြစ်ကိုလည်း သည်နည်းပဲ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ထွက်မြောက်ကြောင်းကိုလည်း သည်နည်းပဲ ဖြစ်ခဲ့ပြီ’

၄၈၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ဓာတ်လေးပါးတရား(၂)

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်လေးပါး သာယာဖွယ်မရှိလျှင် လူတွေ ဓာတ်လေးပါးကို မတပ်မက်ကြရာ။ သာယာဖွယ်ရှိလို့ တပ်မက်ကြတာပဲ။ ဓာတ်လေးပါးမှာ အပြစ် မရှိလျှင်လည်း လူတွေဓာတ်လေးပါးမှာ မငြီးငွေ့ကြရာ။ အပြစ်ရှိလို့ ငြီးငွေ့ကြတာပဲ။ ဓာတ်လေးပါးမှာ လွန်မြောက်စရာမရှိလျှင် လူတွေ ဓာတ်လေးပါးက မလွန်မြောက်နိုင်ကြရာ။ -ါတ်လေးပါးမှာ လွန်မြောက်စရာရှိလို့ လူတွေ လွန်မြောက်ကြတာပဲ။ ဓာတ်လေးပါးရဲ့ အဿာဒ၊ အာဒိနဝ၊ နိဿရဏ သိမှ လွတ်မြောက်မယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၈၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓာတ်လေးပါးရဲ့

သဘာဝ

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်လေးပါးဆင်းရဲမှု အစဉ်အမြဲတည်နေလျှင် လူတွေဟာ ဓာတ်မှာ မတပ်မက်ကြရာ။ သည်လိုမဟုတ်လို့သာ လူတွေတပ်မက်ကြတာပဲ။ သည် ဓာတ်လေးပါးဟာ ချမ်းသာမှု အစဉ်အမြဲ သက်ဝင်နေလျှင်လည်း လူတွေ ဓာတ်လေး ပါးမှာ မငြီးငွေ့ကြရာ။ သည်လို မဟုတ်လို့သာ ငြီးငွေ့ကြတာပဲ’

၄၉၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓာတ်လေးပါး

နှစ်သက်သူ

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်လေးပါးကို အလွန်နှစ်သက်သူကို ဆင်းရဲကို အလွန်နှစ် သက် သူလို့ ပြောရမယ်။ ဆင်းရဲ အလွန်နှစ်သက်သူဟာ ဆင်းရဲက မလွတ်နိုင်ဘူး ဖြစ်တယ်’

၄၉၁။ သောဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ဓာတ်လေးပါးတည်မှု

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်လေးပါးဖြစ်တည်ရာ ထင်ရှားခြင်းဟာ ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း၊ ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ ယိုယွင်းပျက်စီးမှု ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းပဲ’

၄၉၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမဏဗြာဟ္မဏ

မသမုတ်အပ်သူ(၁)

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်လေးပါးရဲ့ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏကို မသိသူဟာ သမဏထဲမှာလည်း သမဏလို့ မသမုတ်ထိုက်ဘူး’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၉၃။ သာဝတ္ထိ၊ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမဏ
မသမုတ်အပ်သူ(၂)

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်လေးပါးရဲ့ဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်းနဲ့ သာယာဖွယ်၊
ငြီးငွေ့ဖွယ်၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းကို မသိသူဟာ သမဏထဲမှာ သမဏလို့ မသမုတ်
ရသူပဲ’

၄၉၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမဏ
မသမုတ်အပ်သော သမဏ(၃)

‘ရဟန်းတို့၊ ဓာတ်လေးပါး၊ ဓာတ်လေးပါးဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်းနဲ့ ချုပ်ရာ
မသိသူဟာ သမဏထဲမှာ သမဏလို့ မသမုတ်အပ်သူပဲ’

၄၉၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သင်္ခါရကို
ငြီးငွေ့သင့်ကြောင်း

‘ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခသံသရာရဲ့အစဟာ မသိနိုင်ဘူး။ အဝိဇ္ဇာနဲ့ပိတ်ပြီး တဏှာနဲ့
ဖွဲ့ထားလို့ ဘဝအတန်တန် ပြန်လှန်ပြေသွားကြရလို့ ဒုက္ခသံသရာရဲ့အစဟာ မထင်
ဘူး’

‘ဥပမာဆောင်ပါဦး မြတ်စွာဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ ဥပမာအားဖြင့် ကိုယ့်အမိအဖ အဆက်ဆက်ဟာ မြက်ထင်းရှိ
သမျှ လေးသစ်လောက်ဖြတ်ပြီး တစ်ယောက်တစ်ဖြတ်ချလည်း မရနိုင်ဘဲ မြင်ထင်း
အဖြတ်တွေ ကုန်သလိုပဲ’

‘ထင်ရှားပါပြီ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ ဆင်းရဲတွေ ခံစားခဲ့ကြဖူးလှပြီ။ ဒါ့ကြောင့် သင်္ခါရကို ငြီးငွေ့
သင့်လှပေတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၉၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြေကြီးပမာ
‘ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခသံသရာအစ မသိနိုင်၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာတို့ကြောင့် ဘဝ
အတန်တန် ကျော်လွှားခဲ့ရလို့ အစ မထင်တော့ဘူး’
‘ဥပမာ ဆောင်ပြပါဦး ဘုရား’
‘ပမာအားဖြင့် မိဘအဆက်ဆက်ကို မြေကြီးကို ဆီးစေ့လောက်ချ ရေတွက်
လည်း မထင်သလိုပဲ’
‘ထင်ရှားပါတယ် ဘုရား’
‘ဒါကြောင့် သင်္ခါရကို ငြီးငွေ့သင့်လှတယ်’

၄၉၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မျက်ရည်ပမာ
‘ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခသံသရာရဲ့ အစ မသိနိုင်’
‘ပမာပြပါ ဘုရား’
‘ရဟန်းတို့၊ ပမာအားဖြင့် ဝမ်းနည်းလို့ မျက်ရည်ကျသူတွေရဲ့ မျက်ရည်ဟာ
သမုဒ္ဒရာလေးခုရှိ ရေမျှမက ဖြစ်တာ မထင်သလိုပဲ’
‘ထင်ရှားပါပြီ ဘုရား’
‘ရဟန်းတို့၊ ဒါကြောင့် သင်္ခါရကို ငြီးငွေ့သင့်ကြတယ်’

၄၉၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ဘုရားဟောသော နို့ရည်ပမာ
‘ရဟန်းတို့၊ ဒု ကွသံသရာရဲ့ အစကို မသိနိုင်’
‘ပမာဆောင်ပါဦး ဘုရား’
‘လူတို့စို့ခဲ့ကြတဲ့ နို့ရည်ဟာ သမုဒ္ဒရာမျှမက ရှိခဲ့ပြီ။ ဒါကို အစမသိနိုင်လို့ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၄၉၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော

ကမ္ဘာအရှည်(၁)

‘အသျှင်ဘုရား၊ သည်ကမ္ဘာဟာ ဘယ်လောက်ရှည်ခဲ့ပါပြီလဲ’

‘ရဟန်း၊ ကမ္ဘာကာလကို နှစ်နဲ့ရေတွက်လို့ မရဘူး’

‘ဥပမာနဲ့ပြလို့ ရမလား ဘုရား’

‘တစ်ကုဗယူဇနာရှိတဲ့ တခဲနက်ကျောက်တောင်ကြီးကို အနုဆုံးအဝတ်စနဲ့ အနှစ်တစ်ရာမှာ တစ်ခါပွတ်တဲ့အတွက် ကျောက်တောင်ကြီးကုန်မယ်၊ ကမ္ဘာက မကုန်ဘူး။ ကမ္ဘာဟာရှည်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကမ္ဘာတစ်ခုလို့တောင် မပြောဆိုထိုက်။ ရာထောင်သောင်းသိန်းလည်း မပြောဆိုထိုက်။ သည်လိုပဲ ဒုက္ခသံသရာအစလည်း မသိဘူး။ သင်္ခါရတွေကို ငြီးငွေ့ထိုက်တယ်’

၅၀၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော

ကမ္ဘာအရှည်(၂)

‘ရဟန်း- ကမ္ဘာကို နှစ်နဲ့ရေတွက်လို့ မရဘူး’

‘ဥပမာနဲ့ ပြလို့ရမလား ဘုရား’

‘ရဟန်း၊ တစ်ကုဗယူဇနာရှိတဲ့ သံမုန်ညင်းစေ့ပုံကြီး ရှိတယ်ဆိုလျှင် အဲသည် က နှစ်တစ်ရာ တစ်စေ့ယူလို့ အပုံကြီးကုန်ပြီးအထိ ကမ္ဘာရှိဦးမယ်။ သည်လိုပဲ ဒုက္ခသံသရာ အစ မသိနိုင်ဘူး’

၅၀၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ဒုက္ခသံသရာအရှည်

‘ရဟန်းတို့၊ ကမ္ဘာဟာ ဘယ်လောက်များတယ် မရေတွက်နိုင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဥပမာဆောင်ပါဦး ဘုရား’

‘အနှစ်တစ်ရာရှည်တဲ့ တစ်ပည့်လေးယောက်၊ တစ်ယောက် တစ်နေ့ ကမ္ဘာ
တစ်သိန်း အောက်မေ့လည်း မကုန်ဘူး။ ဒုက္ခသံသရာက သည်မျှမကပဲ’

၅၀၂။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်အား ဘုရားဟောသော
ဒုက္ခသံသရာအရှည်

‘အသျှင်ဂေါတမ၊ ပြီးခဲ့တဲ့ကမ္ဘာတွေ ဘယ်လောက်များသလဲ’

‘ရေတွက်လို့ မလွယ်ဘူး ပုဏ္ဏား’

‘ဥပမာနဲ့ပြလို့ရမလား အသျှင်’

‘ရတယ်။ သည်ဂင်္ဂါအစက အဆုံးအထိ ရှိသမျှ သဲလုံးတွေ မရေတွက်နိုင်
သလိုပဲ ကမ္ဘာက သည့်ထက်များတယ်။ ပုဏ္ဏား-သံသရာက သည်ထက်တောင်
တစ်ခါထပ်ပြီး များသေးတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဒုက္ခသံသရာအစ မသိကြဘူး’

၅၀၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံသရာအစ
မသိရ

‘ရဟန်းတို့၊ ကောင်းကင်ပစ်တဲ့တောင်ငွေးဟာ အရင်းနဲ့ပြန်ကျချင် ကျတယ်။
အဖျားနဲ့ပြန်ကျချင်ကျတယ်ဆိုတာ မသိနိုင်သလိုပဲ ဒုက္ခသံသရာအစ မသိနိုင်ဘူး’

၅၀၄။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံသရာအစ
မသိကြ

‘ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခသံသရာအစ မသိနိုင်၊ ဥပမာအားဖြင့် လူ့အရိုးအစုအပုံဟာ
သည်ဝေပုလ္လတောင်နဲ့အမျှ ဖြစ်တဲ့အတွက် မသိနိုင်သလိုပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၅၀၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံသရာအစ
မသိရပုံ(၁)

‘ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခသံသရာအစ မသိနိုင်၊ ဆင်းရဲတဲ့ ပုံဆိုးပန်းဆိုးလူကို တွေ့လျင် ငါလည်း သည်လို ဆင်းရဲဖူးတာပဲလို့ မှတ်ထိုက်တဲ့အထိပဲ’

၅၀၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံသရာအစ
မသိရပုံ(၂)

‘ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခသံသရာအစ မသိနိုင်၊ ချမ်းသာတဲ့ အလှအပတွေ့လျင် ငါလည်း သည်လိုချမ်းသာ ခံစားဖူးတာပဲလို့ မှတ်အပ်တဲ့အထိပဲ’

၅၀၇။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ သုံးကျိပ်သော ပါဝေယျကတိုင်းသား ဓုတင်ဆောင်
သံယောဇဉ် ရှိကြသေးသော ရဟန်းများအား ဘုရားဟောသော သံသရာအစ
မသိရပုံ

‘ရဟန်းတို့၊ သံသရာအစ မသိနိုင်၊ ဥပမာအားဖြင့် လူဦးခေါင်းမှကျတဲ့သွေးဟာ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းမကရှိလို့ အစမထင်သလိုဖြစ်တယ်။ သံသရာဟာ ရှည်လျားလှတယ်။

၅၀၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သံသရာအစရှည်လျားလှ

‘ရဟန်းတို့၊ သံသရာအစ မသိနိုင်၊ ဥပမာ မိခင်မဟုတ်သူကို ရဖို့မလွယ်သလို သံသရာအစ သိဖို့မလွယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ၅၀၉။ ဖခင်မဟုတ်သူကို ရဖို့မလွယ်သကဲ့သို့
၅၁၀။ အကိုမဟုတ်သူကို ရဖို့မလွယ်သကဲ့သို့
၅၁၁။ နှမမဖြစ်သူကို ရဖို့မလွယ်သကဲ့သို့
၅၁၂။ သားမဖြစ်ဘူးသူကို ရဖို့မလွယ်သကဲ့သို့
၅၁၃။ သမီးမဖြစ်ဘူးသူကို ရရန် မလွယ်သလို သံသရာအစ သိရန်မလွယ်

၅၁၄။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သံသရာအစမထင်

‘ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခသံသရာဟာ အစမထင်ဘူး။ ရှေးကစကားရှိတယ်။ သည်
ဝေပုလ္လတောင်ဟာ ပါစိနဝံသတောင် အမည်ရတယ်။ လေးရက် တက်ရတယ်။
ရှေးကစကားတစ်ခုက သည်တောင်ဟာ ဝဏ်ပါခေါ်တယ်။ သုံးရက် တက်ရတယ်။
ပြီးတော့ ရှေးစကားတစ်ခုက သည်တောင်ဟာ သုပဿခေါ်တယ်။ နှစ်ရက် တက်ရ
တယ်။ အခု ဝေပုလ္လခေါ်တယ်။ ခဏပဲတက်ရတယ်။ ဒါတွေ ပျောက်ကွယ်ပြီး သွား
လောက်အောင် ကြာခဲ့တာမျှမက ဒုက္ခသံသရာက အစမထင်အောင် ရှည်လှတယ်
ရဟန်းတို့’

၅၁၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကဿပဥပမာ
ဩဝါဒ

‘ရဟန်းတို့၊ သည်ကဿပရဟန်းဟာ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး
ပစ္စည်းတွေမှာ ရသမျှနဲ့ ရောင့်ရဲတယ်။ ရောင့်ရဲတဲ့ ကျေးဇူးလည်း ပြောတတ်တယ်။
မတရား မရှာမီးဘူး။ ရတာလည်း ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် သုံးတယ်။ တဏှာမရှိ အပြစ်
ကြည့်ပြီး ပညာနဲ့ သုံးတယ်။ ရဟန်းတို့ သင်တို့လည်း သည်လိုပဲ ကျင့်ရမယ်။ ကဿပ
ဥပမာဖြင့် ငါ-ဆုံးမတယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၅၁၆။ မိဂဒါဝုန်၌ ရှင်မဟာကဿပနှင့် ရှင်သာရိပုတြာ အချင်းချင်းပြောစကား
 ‘ငဲ့ရှင်ကဿပ၊ ညဟာသာယာပါတယ်။ တစ်ပါးတည်းပဲလား’
 ‘သာယာပါတယ် ငဲ့ရှင် သာရိပုတြာ။ တစ်ပါးတည်းပဲ။ ငဲ့ရှင်ကော
 တစ်ပါးတည်းလာတာလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ငဲ့ရှင် ကဿပ။ ငဲ့ရှင်ကို ပြောပါရစေ။ အားမထုတ်ဘဲ အ
 ကြောက်အလန့်မရှိဘဲ သစ္စာသိဖို့၊ ငြိမ်းအေးဖို့ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ဖို့ မထိုက်ဘူး
 နော် ဟုတ်လား’

‘ဘယ်လောက် အားမထုတ်ဘဲ မကြောက်သူလဲ ငဲ့ရှင် သာရိပုတြာ’
 ‘ငဲ့ရှင် ကဿပ။ မဖြစ်သေးတဲ့ မကောင်းမှုမဖြစ်အောင် ဖြစ်ပြီးမကောင်းမှု
 ပအောင်။ မဖြစ်သေးတဲ့ကောင်းမှု ဖြစ်အောင်၊ ဖြစ်ပြီးကောင်းမှု ပွားအောင် မလုပ်သူ
 ဟာ အားမထုတ်သူပဲ။ ဒါတွေ အားမထုတ်လို့ မကျိုးမဲ့ဖြစ်မှာ မကြောက်လန့်သူဟာ
 မကြောက်လန့်သူပဲ’

၅၁၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကဿပလိုကျင့်
 ‘ရဟန်းတို့၊ တကာများထံ ကပ်တဲ့အခါ ကိုယ့်စိတ်ကို လ နဲ့တူအောင်ထားပြီး
 ဧည့်သည်လို ကိုယ်နှုတ်နှလုံး မကြမ်းဘဲ ရှိကြရမယ်။ ဥပမာ ရေတွင်းဟောင်းတောင်
 မညီမညာ၊ မြစ်ကမ်းပါးပြတ် ဒါတွေကြည့်တဲ့အခါ စိတ်ထိန်းကြည့်သလိုပဲ။ ကဿပ
 ဟာ သည်လိုချဉ်းကပ်တယ်’

‘မြတ်စွာဘုရား၊ ဘယ်လိုရဟန်းဟာ တကာထံ ကပ်ထိုက်ပါသလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ ငဲ့လက်ကို ကောင်းကင်မှာ ရမ်းလိုက်မယ်။ ကြည့်ကြ’

‘တွေ့ရပါတယ် ဘုရား’

‘ငဲ့လက်ဟာ ကောင်းကင်နဲ့ ငြိနေသလား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘မငြိပါဘူး ဘုရား’

‘လိုချင်သူတွေ ရကြပြီး ကောင်းမှုပြုချင်သူတွေ ပြုကြပါစေ။ စိတ်ထားရှိသူ ဟာ တကာမငြိကပ်ဘဲ ဘယ်သူ တကာထံမှ ရသွားသွား ဝမ်းသာနိုင်သူ ဖြစ်တယ်။ အဲသည်သူ တကာထံ ကပ်ထိုက်တယ်’

‘ဘယ်လို တရားဟောသူက မစင်ကြယ်သူဆိုတာ မှတ်သားပါရစေ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့၊ ငါ့တရားနာပြီး ကြည်ညိုကာ ငါ့အားကြည်ညိုမှုပြုကြလျှင် ကောင်းမွာဆိုပြီး ဟောသူဟာ မစင်ကြယ်ဘူး’

‘ဘယ်လိုမှ စင်ကြယ်တာလဲ ဘုရား’

‘ငါ့ဟောတဲ့တရားဟာ အရဟတ္တဖိုလ်ရကြလျှင် ကောင်းတယ်လို့ ဟောသူ ပဲ။ ရဟန်းတို့၊ ကဿပဟာ သည်လိုဟောတယ်။ ကဿပလို ကျင့်ကြ’

၅၁၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကဿပ ပမာ

‘မြတ်စွာဘုရား၊ ဘယ်လိုသူ ကုလူပက မဖြစ်ထိုက်ပါသလဲ ဘုရား’

‘ငါ့ကိုလှူပါစေ၊ များများဖြစ်ပါစေ၊ ကောင်းကောင်းဖြစ်ပါစေ၊ မြန်မြန်ဖြစ်ပါ စေ၊ ရှိရှိသေသေဖြစ်ပါစေ၊ သည်လိုစိတ်ရှိသူ ကုလူပက မဖြစ်ထိုက်၊ ကဿပဟာ သည်လိုစိတ် မရှိဘူး။ ကဿပလို ကျင့်ကြ’

၅၁၉။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ ရှင်မဟာကဿပအား ဘုရားဟောသော တရား

‘ကဿပ၊ သင် အခုအိုပြီ။ ပိုက်ဆံလျှော်သင်္ကန်းကလည်း လေးတယ်။ ဆွမ်း ခံရတာလည်း ပန်းတယ်။ တကာလှူသင်္ကန်းနဲ့ ဖိတ်ဆွမ်းလည်း အလှူခံတော့၊ ငါ့ အနားလည်း လာနေလှည့်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်ဟာ အရညကင်၊ပိဏ္ဍပတ်၊ပံသုကူ၊ တိစီဝရိတ်
အလိုနည်းမှု၊ ရောင့်ရဲမှု၊ ဆိတ်ငြိမ်မှု၊ လူနဲ့ မရောမှု၊ လုံ့လရှိမှု ဒါတွေ လုပ်ပါတယ်။
ဒါတွေ ဂုဏ်လည်းပြောပါတယ်’

‘ဘယ်အကျိုးမြင်လို့လည်း ကဿပ’

‘အကျိုးနှစ်ပါးကို ကောင်းကောင်းမြင်ပါတယ်’

‘ဘာတွေလဲ ကဿပ’

‘မျက်မှောက်ချမ်းသာတာရယ်၊ နောင်လာရဟန်းများ သည်လိုကျင့်ကြံဖို့
လမ်းစရသလို ကျင့်ပြီး ချမ်းသာကြမှာရယ်ပါပဲ’

‘ကောင်းတယ် ကဿပ။ ဆက်လုပ်ပေတော့’

၅၂၀။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ ကဿပအား ဘုရားဟောသော သြဝါဒ(၁)

‘ကဿပ၊ ရဟန်းတို့ကို ပြောဟောဆုံးမပါ။ ငါတို့ ပြောဟောဆုံးမနေတယ်။
သည်လိုပဲ ပြောဟောဆုံးမသင့်တယ်’

‘မြတ်စွာဘုရား၊ ရဟန်းတွေက အဆုံးအမ ခက်လောက်အောင် အကုသိုလ်
တွေနဲ့ ဖြစ်နေတယ်။ သည်းမခံကြဘူး။ မနာယူကြဘူး။ အာနန္ဒာ အတူနေ တပည့်
ဘဏ္ဍရဟန်း၊ အနုရုဒ္ဓါ အတူနေတပည့် အဘိဇိက ရဟန်းတို့ဟာ ဗဟုသုတနဲ့
ငြင်းကြခုန်ကြတယ်။ ဘယ်သူ့အများဆုံး၊ အကောင်းဆုံး ဟောပြောနိုင်သလဲ လာကြ
လို့ အထိပါပဲ ဘုရား’

‘ဘဏ္ဍနဲ့ အဘိဇိက ရဟန်းတို့ ကဿပပြောတဲ့အတိုင်း သင်တို့လုပ်ကြ
သလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် မြတ်စွာဘုရား’

‘ငါ-သည်လိုလုပ်ကြလို့ ဟောပြောတာ ကြားဖူးကြလို့လား ရဟန်းတို့’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘တပည့်တော်တို့ အပြစ်ကို နောင်ရှောင်ဖို့ အခွင့်ပေးပါ မြတ်စွာဘုရား’
‘အေး-ကောင်းတယ်’

၅၂၁။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ ရှင်မဟာကဿပအား ဘုရားဟောသော
ဩဝါဒ(၂)

‘ကဿပ ရဟန်းတွေကို ဆုံးမပေး’
‘မလွယ်ပါဘူး ဘုရား’
‘ဘယ်လိုတုန်း ကဿပ’
‘အခု ရဟန်းတွေဟာ ကုသိုလ်မယုံ၊ အရှက်အကြောက်မရှိ၊ လုံ့လမရှိ၊
ပညာမရှိ၊ သည်းမခံ၊ အသျှင်ဘုရား ဒါတွေဟာ ဆုတ်ယုတ်ပြ စကားတွေပါပဲ။
လဆုတ် ပက္ခလလို ဖြစ်ပါတယ်’
‘ကောင်းတယ် ကဿပ’

၅၂၂။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ ကဿပအား ဘုရားဟောသော ဩဝါဒ(၃)

‘ကဿပ ရဟန်းတို့ကို ပြောဆိုဆုံးမပါ’
‘ဆုံးမ မလွယ်ပါဘူး အသျှင်ဘုရား’
‘ကဿပ၊ ရှေးအခါက မထေရ်တွေ တောနေမှုစတာကို ပြုလုပ်ချီးမွမ်း
ကြတယ်။ သည်လို ရဟန်းကို သတင်းကြီးတွေက နေရာနဲ့ဖိတ်ကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့်
ရဟန်းငယ်တွေမှာလည်း အတွေးပေါ်တယ်။ တောနေမှု စတာတွေကျင့်သူကို နေရာ
နဲ့ ဖိတ်တယ်လို့ပေါ့။ သည်လို တွေးတဲ့ရဟန်းဟာ တောနေမှု စတာတွေ ဧကန်ကျင့်
မှာပဲ’
‘ကဿပ မထေရ်ကြီး၊ အခုအခါ တောနေမှု စတာတွေ မကျင့်ကြတော့ဘူး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ချီးမွမ်းမှုလည်း မပြုကြဘူး။ ဘုန်းကြီးတဲ့ ရဟန်းကိုပဲ မထေရ်ကြီးတွေက ဦးစားပေးလာကြတယ်။ သည်တော့ ရဟန်းငယ်တွေလည်း အတွေးပေါက်မှာပဲ။ ငါတို့ ဘုန်းကြီးအောင် ကျင့်မှလို့ပေါ့။ ကျင့်တော့ ရဟန်းငယ်တွေ ဒုက္ခရောက်တယ်’

‘ကဿပ၊ အကျင့်မြတ်ကျင့်သူကို အကျင့်မြတ်ကျင့်သူတို့ရဲ့ ဘေးရန် နှိပ်စက်တာ ခံရတာပဲ ပြောရမှာပဲ’

၅၂၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ကဿပဈာန်အဘိညာဉ်

‘ရဟန်းတို့၊ ငါဘုရားဟာ သမာပတ်ရှစ်ပါးနဲ့ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးကို အလိုရှိသလောက် ဝင်စားသိမြင်နိုင်တယ်။ ကဿပလည်း သည်လိုပဲ။ အလိုရှိသလောက် ဝင်စား သိမြင်နိုင်တယ်။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ငါကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ပြုနိုင်တယ်။ ကဿပလည်း သည်လိုပဲ ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ပြုနိုင်တယ်’

၅၂၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ကဿပပြောသော စကား

‘ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ တစ်နေ့က ဘိက္ခုနီကျောင်းကပ်ဖို့ အတန်တန်ခေါ်လို့ ငြင်းမရတာကြောင့် ငါ့သျှင်နဲ့အတူ ဘိက္ခုနီကျောင်းကပ်ပြီး ငါတရားဟောတာကို ထုလွှတ်ိသ ဘိက္ခုနီက ငါ့ကို ငါ့သျှင်မျက်မှောက်မှာ တရားဟောသင့်တယ် ထင်ရမလား။ အပ်လုပ်သူဆီ အပ်ကုန်သည်က အပ်သွားရောင်းတယ်လို့ ပြောဆိုပြီး မလိုမလားမှု ပြတယ်လို့ သိရတယ်။ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ အပ်လုပ်သူဟာ သင်လား၊ ငါလား။ အပ်ကုန်သည်ဟာ သင်လား၊ ငါလား’

‘သည်းခံပါ အရှင်မဟာကဿပ၊ မာတုဂါမဟာ မိုက်ပါတယ်’

‘ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ ငဲ့ဦး။ ငါ့ရှင်ကို သံဃာက မစုံစမ်းပါစေနဲ့။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ ငါ့ရှင်ကို မြတ်စွာဘုရားက သံဃာ့အလယ်မှာ အဘိညာဉ်
ခြောက်ပါး၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့မှာ အဆောင်ခံရဖူးသလား’

‘မခံရဘူးပါ အရှင်ဘုရား’

‘ငါက အဆောင်ခံရဖူးတယ် အာနန္ဒာ။ ငါ့ရဲ့ သမာပတ်ရှစ်ပါးနဲ့ အဘိညာဉ်
ခြောက်ပါးကို ဖုံးလွှမ်းဖို့ ဖြစ်နိုင်တယ် ထင်သူဟာ ဆင်ကို ထန်းလက်နဲ့ ဖုံးသလို
ဖြစ်မှာပဲ’

၅၂၅။ ရာဇဂြိုဟ်၊ ဝေဠုဝန်၌ အာနန္ဒာအား ကဿပ ပြောသောစကား

‘ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ တကာအိမ်မှာ သုံးပါးခံယူနိုင်တဲ့ တိကဘောဇဉ်ကို ဘာ
ကြောင့် ဘုရားပညတ်တာလဲ’

‘အကျိုးထူးသုံးပါးရဖို့ပါ ဘုရား’

‘သုံးပါးက ဘာတွေလဲ’

‘သီလမရှိသူနိပ်၊ သီလရှိသူမြှောက်ဖို့၊ အလိုဆိုးရှိတဲ့ ရဟန်းတွေက အသင်း
အပင်းမှီပြီး သံဃာကို မဖျက်ဆီးဖို့ တကာချီးမြှောက်ဖို့ပါပဲ’

‘အာနန္ဒာ၊ ဒါနဲ့တောင် ဣန္ဒြေမရှိ၊ ဘောဇဉ်ပမာဏမသိ၊ နှိုးကြားမှု နတ္ထိ
ဖြစ်ကြတဲ့ တပည့်တွေနဲ့အတူ ခရီးလှည့်ရသလား။ ကောက်ခင်းကို ဖျက်ဆီးသလို
တကာအိမ်တွေ ဖျက်ဆီးသွားတယ်။ ငါ့ရှင်တို့ ခလေးတွေ ပမာဏ မသိသူတွေပဲ’

‘တပည့်တော်ခေါင်းက ဆံပင်တွေ ဖြူနေပြီဖြစ်တဲ့အထိ အရှင်ဘုရားရဲ့
ခလေးလို့ အပြောခံရတာက အခုမလွတ်သေးပါ ဘုရား’

‘ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ တစ်နေ့က ငါ့ရှင်နဲ့ငါနဲ့ သည်လိုပြောခဲ့ကြတာ
မှတ်မိရဲ့လား’

‘မှတ်မိပါတယ် အရှင်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သည်လိုပြောတာကို ထုလွှနန္ဒာ ဘိက္ခုနီက ငါဟာ ငါ့ရှင်ကို မောင်းမဲတယ် ဆိုပြီး စိတ်ဆိုးကာ ငါ့ကို တိတ္ထိဘဝက လာသူက ပညာရှိငါ့ရှင်ကို သည်လို မောင်းမဲ ရမလား ပြောတယ်ဆိုပါလား။ ဒါ-မဆင်မခြင်ပြောတာပဲ။ ငါဟာ လူ့ဘောင်က ထွက်လာပြီးကတည်းက ဘုရားကလွဲပြီး ဆရာညွှန်းဖူးသူ မရှိဘူး။ လူ့ဘောင်မှာ ကျင့်ဖို့ မလွယ်ဘူးလို့ စိတ်ကူးပြီး ပုဆိုးဟောင်းဒုကုဋ်လုပ်ပြီး ရဟန္တာတွေ ရည်ရွယ်ပြီး ဖန်ရည်ဆိုးတာ လူ့ဘောင်ကထွက်ပြီး ရဟန်းပြုခဲ့တာ။

ငါ-သည်လိုလုပ်ပြီး ခရီးထွက်လာရာမှာ ရာဇဂြိုဟ်နဲ့ နာလန္ဒအကြားက ဗဟုပုတ္တကျွန်းမှာ ဘုရားမြင်တော့ ဆုံးမတတ်သူကို တွေ့တာပဲလို့ ဦးခိုက်ပြီး ဆရာ တင်တာပဲ။ ဘုရားက ငါ့ကို သီတင်းသုံးဖော်တို့အထဲမှာ အရှက်အကြောက်ကြီး သူ၊ ကောင်းမှုနဲ့စပ်တဲ့တရားကို နာမည်ဆောင်မယ်လို့ ကျင့်ရမယ်။ ကာယဂတာ သတိ ကို ချမ်းသာတာနဲ့အတူ ကျင့်ရမယ် သည်လိုဟောတယ်။ ငါဟာ ကိလေသာရှိ လျက်နဲ့ ပြည်သူ့ဆွမ်းကို ခုနှစ်ရက်ပဲ စားဖူးတယ်’

တစ်နေ့တော့ မြတ်စွာဘုရားကို ငါ ဒုကုဋ်ခင်းပေးတယ်။ ဘုရားက နူးညံ့ လိုက်တာလို့ ငါဒုကုဋ်ကို ချီးမွမ်းတယ်။ သည်တော့ ငါက ဘုရားကို ဒုကုဋ်လှူတယ်။ ဘုရားက သူဝတ်ပြီးသား ပိုက်ဆံလျော် ဒုကုဋ်ကို ဆောင်နိုင်မလား မေးတယ်။ ငါက ဆောင်နိုင်ကြောင်း လျှောက်ပြီး အစွန့်ခံလိုက်တယ်’

၅၂၆။ မိဂဒါဝုန်၌ ကဿပအား သာရိပုတြာပြောသော စကား
 ‘ငါ့ရှင် ကဿပ၊ သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်သလား’
 ‘သည်လို မြတ်စွာဘုရား မဟောပါဘူး’
 ‘မဖြစ်ဘူးလား’
 ‘သည်လိုလည်း မဟောပါဘူး’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ မဖြစ်လည်း မဖြစ်လား’

‘သည်လိုလည်း မဟောပါဘူး’

‘ဖြစ်တာလည်းမဟုတ်၊ မဖြစ်တာလည်း မဟုတ်လား’

‘သည်လိုလည်း မဟောပါဘူး’

‘ဘုကြောင့် မဟောတာလည်း ငါ့ရှင်’

‘အကျိုးနဲ့စပ်လို့၊ အကျင့်မဟုတ်လို့၊ ငြီးငွေ့ငြိမ်းအေး စတာတွေ မဖြစ်လို့ပဲ’

‘သည်လို မဟောလျင် မြတ်စွာဘုရားဟာ ဘယ်လိုတွေကို ဘုရားဟောတာလဲ’

‘ဆင်းရဲ၊ ဆင်းရဲကြောင်း၊ ဆင်းရဲငြိမ်းခြင်း၊ ဆင်းရဲငြိမ်းကြောင်း ဟောတယ်’

‘ဒါကိုတော့ ဘုကြောင့် ဟောတာလဲ ငါ့ရှင်’

‘အကျိုးနဲ့စပ်လို့၊ အကျင့်မဟုတ်လို့၊ ငြီးငွေ့ငြိမ်းအေး စတာတွေ ဖြစ်လို့ပဲ’

၅၂၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ကဿပအား ဘုရားဟောသော တရားထုံး

‘မြတ်စွာဘုရား၊ သိက္ခာပုဒ်နည်းတုန်းက တရားရသူများတယ်။ သိက္ခာပုဒ်များမှ တရားရသူ နည်းနေပါတယ်။ ဘယ်လိုပါလဲ ဘုရား’

‘တရားကွယ်လာလို့ပဲ ကဿပ။ တရားအတုပေါ်လာလျှင် တရားဟာ ဆုတ်ယုတ်လာမှာပဲ။ ဓာတ်ကြီးလေးပါးဟာ တရားကို မကွယ်စေကြ။ မဂ်မရ ဖိုလ်မရ၊ ရဟန်းသမဏတွေကသာ သာသနာကွယ်စေကြတာ။ လှေဟာ သူသယ်လာတဲ့ ဝန်ကြောင့် နစ်တာလိုပဲ ရဟန်း၊ ရဟန်းမ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာမတွေဟာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ သိက္ခာ၊ သမာဓိမှာ မရှိသေကြလျှင် သာသနာကွယ်မှာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၅၂၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်အပေါ်
သဘောထား(၁)

‘ရဟန်းတို့၊ လာဘ်ပူဇော်သကာဟာ တရားရဲ့ ထက်မြက်စူးရှတဲ့ အန္တရာယ်
ပဲ။ ငါတို့စိတ်ကို သိမ်းကျုံးယူငင်တာ မခံရအောင် ကျင့်ကြရမယ်’

၅၂၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်အပေါ်
သဘောထား(၂)

‘ရဟန်းတို့၊ လာဘ်ပူဇော်သကာဟာ တရားရဲ့ ထက်မြက်စူးရှတဲ့ အန္တရာယ်
ပဲ။ လာဘ်ပူဇော်သကာ မက်တာဟာ ငါးမျှားချိတ် မျိုမိတဲ့ ငါးလို ပျက်စီးတော့ဖို့ပဲ။
ဒါ့ကြောင့် လာဘ်က စိတ်အယူမခံရအောင် ကျင့်ကြ’

၅၃၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်အန္တရာယ်(၁)

‘ရဟန်းတို့၊ လာဘ်ပူဇော်သကာဟာ တရားအန္တရာယ်ပဲ။ လာဘ်ကို မက်မိ
တာဟာ ကြိုးတတ်မှိန်း အထိုးခံထားရတဲ့ လိပ်နောက် ကြိုးအစဉ်လိုက်နေတာ ခံရပြီး
သေဆုံးရသလိုပဲ။ လာဘ်မှာ စိတ်မပါအောင်ကျင့်ကြ’

၅၃၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်အန္တရာယ်(၂)

‘ရဟန်းတို့၊ လာဘ်ပူဇော်သကာဟာ တရားအန္တရာယ်ပဲ။ လာဘ်တပ်မိသူ
ဟာ ဆူးချုံတိုးတဲ့ မွေးရှည်သိုးဟာ ဆူးခြုံနဲ့ငြိပြီး မလွတ်မြောက်သေပွဲဝင်ရသလိုပဲ။
ဒါ့ကြောင့် လာဘ်မှာ စိတ်မပါအောင် စောင့်ကြ’

၅၃၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်အန္တရာယ်(၃)
‘ရဟန်းတို့၊ လာဘ်ပူဇော်သကာဟာ တရားအန္တရာယ်ပဲ။ လာဘ်တပ်သူဟာ
ကျင်ကြီးပိုးဟာ ကျင်ကြီးတွေအများကြီးရှိတယ်ဆိုပြီး ယစ်မူးသလိုပဲ။ လာဘ်မှာ
စိတ်မပါအောင် ကျင့်ကြ’

၅၃၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်အန္တရာယ်(၄)
‘ရဟန်းတို့၊ လာဘ်ပူဇော်သကာဟာ တရားအန္တရာယ်ပဲ။ မိုးကြိုးပစ်သလိုပဲ။
ဘယ်သူမှာ မိုးကြိုးပစ်နိုင်သလဲ။ ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်မှာ ပစ်နိုင်တယ်။ ကျင့်မှ’

၅၃၄။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်အန္တရာယ်(၅)
‘ရဟန်းတို့၊ လာဘ်ပူဇော်သကာဟာ တရားအန္တရာယ်ပဲ။ ဆိပ်လူးမြား အစူး
ခံရသလိုပဲ။ ဘယ်သူ့စူးဝင်သလဲ၊ ကျင့်ဆဲတွေမှာ လာဘ်အဆိပ်မြား စူးတာပဲ။
ကျင့်ကြမှ’

၅၃၅။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်အန္တရာယ်(၆)
‘ရဟန်းတို့၊ လာဘ်ပူဇော်သကာဟာ တရားအန္တရာယ်ပဲ။ လာဘ်တပ်သူဟာ
ဝဲဖျင်းနာရတဲ့ မြေခွေးလိုပဲ၊ ဘယ်မှ မပျော်ဘူး၊ သည်လိုပဲ။ ဒဲ့ကြောင့် လာဘ်မတပ်
အောင် ကျင့်ကြ’

၅၃၆။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်အန္တရာယ်(၇)
‘ရဟန်းတို့၊ လာဘ်ပူဇော်သကာဟာ တရားအန္တရာယ်ပဲ။ လာဘ်တပ်သူဟာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဝေရမ္မလေ အတိုက်ခံရတဲ့ ငှက် ခေါင်းကိုယ်ခြေ တခြားစီဖြစ်ရသလိုပဲ။ ဒါ့ကြောင့် လာဘ်မတပ်အောင် ကျင့်ကြ'

၅၃၇။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်အန္တရာယ်(၈)

‘ရဟန်းတို့၊ လာဘ်ပူဇော်သကာဟာ တရားအန္တရာယ်ပဲ။ လာဘ်တပ်သူဟာ ဆင်းရဲဖို့ပဲ အလားအလာရှိတယ်။ ဒါ့ကြောင့် လာဘ်မတပ်အောင် ကျင့်ကြ’

၅၃၈။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်အန္တရာယ်(၉)

‘ရဟန်းတို့၊ လာဘ်ပူဇော်တာဟာ တရားအန္တရာယ်ပဲ။ လာဘ်တပ်သူဟာ ငါဟာ ရွှေမှုန့်ပြည့်တဲ့ ငွေခွက်ရအောင် ငွေမှုန့်နဲ့ပြည့်တဲ့ ရွှေခွက်ရတောင် မဟုတ်တာ ပြောဖို့ စိတ်ရှိသူလည်း မဟုတ်တာပြောတာ တွေ့နိုင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် လာဘ်မတပ် ဖို့ ကျင့်ကြ’

၅၃၉။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်အန္တရာယ်(၁၀)

‘ရဟန်းတို့၊ လာဘ်ပူဇော်တာဟာ တရားအန္တရာယ်ပဲ။ လာဘ်ဟာ ရွှေစင် တနိက္ခ ရတောင်၊ သို့မဟုတ် သိင်္ဂီနိတ်ရွှေတနိက္ခ ရတောင်၊ သို့မဟုတ် ရွှေအပြည့် မဟာပထဝီမြေကြီး ရတောင်၊ သို့မဟုတ် အာမိသ တစ်ခုခုရတောင်၊ သို့မဟုတ် အသက် ရတောင်၊ သို့မဟုတ် ဇနပဒကလျာဏီအမျိုးသမီး ရတောင် မဟုတ်တာ မပြောဘူး ဆိုသူကိုလည်း မဟုတ်တာပြောစေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် လာဘ်ကို စိတ်မပါ အောင် ကျင့်ရမယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၅၄၀။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်အန္တရာယ်(၁၁)
‘ရဟန်းတို့- လာဘ်ပူဇော်သကာဟာ တရားအန္တရာယ်ပဲ။ မိန်းမဆွဲလို့မရတဲ့
ရဟန်းတောင် လာဘ်ဆွဲလို့ရတယ်။ ဒါ့ကြောင့် လာဘ်မှာ မတပ်မိအောင် ကျင့်ကြ’

၅၄၁။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်(၁)
‘ရဟန်းတို့၊ ဇနပဒကလျာဏီ အမျိုးသမီး ယူလို့မရတဲ့စိတ်ကို လာဘ်ပူဇော်
သကာ အကျော်အစောက ယူနိုင်တယ်’

၅၄၂။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်(၂)
‘ရဟန်းတို့- လာဘ်ပူဇော်သကာ အကျော်အစောဟာ တရားအန္တရာယ်ပဲ။
သားကိုချစ်သူ၊ သမီးကိုချစ်သူဟာ ငါ့သား၊သမီး စိတ္တသူကြွယ်တို့ နန္ဒမိခင်တို့လိုလူ၊
သာရိပုတြာ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာတို့လို ရဟန်းဖြစ်အောင် လုပ်ပါ။ လာဘ်ကိုတော့ ရှောင်ပါလို့
ပြောထိုက်တယ်’

၅၄၃။ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်(၃)

‘ရဟန်းတို့၊ လာဘ်ပူဇော်သကာ အကျော်အစောကို ဖြစ်ဖြစ်။ အဲဒါရဲ့အ
ကြောင်း အဲဒါ ချုပ်ရာနဲ့ချုပ်ကြောင်း မသိသူဟာ သမဏထဲနေလည်း သမဏလို့
မခေါ်ထိုက်ဘူး’

၅၄၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်

‘ရဟန်းတို့- လာဘ်ပူဇော်သကာ အကျော်အစောဟာ အရေပါး၊ အရေထူ၊ အသား၊ အကြော၊ အရိုး အဆင့်ဆင့်ကို ဖြတ်ပြီး ခြင်ဆီအထိတည်အောင် ခက်ထန်တယ်။ ဥပမာ သားမြီးကြိုးနဲ့ ခြေသလုံးကို ရစ်ပတ်ပွတ်တိုက်လျင် အရေပါး စတာတွေပြတ်ပြီး ခြင်ဆီအထိ တည်သလိုပဲ။ ဒါ့ကြောင့် လာဘ်မတပ်အောင် ကျင့်ကြ’

၅၄၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်

‘ရဟန်းတို့- လာဘ်ပူဇော်သကာ အကျော်အစောဟာ ရဟန္တာကိုတောင် အန္တရာယ်ပြုဖို့ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ပြောရမယ်’

‘အသျှင်ဘုရား- လာဘ်က ရဟန္တာကို ဘယ်လို အန္တရာယ်ဖြစ်စေမှာလဲ’

‘အာနန္ဒာ- လွတ်မြောက်မှု အန္တရာယ်ပြုမရလည်း ဖလသမာပတ် အန္တရာယ် ပြုဖို့ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် လာဘ်မှာ စိတ်မတည်အောင် ကျင့်ကြ’

၅၄၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်

‘ရဟန်းတို့- ဒေဝဒတ် သံဃာခွဲတာ လာဘ်ပဲ။ လာဘ်ကို စိတ်မတည်အောင် ကျင့်ကြ’

၅၄၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်

‘ရဟန်းတို့- ဒေဝဒတ် ကုသိုလ်အရင်းမူလပြတ်တာ၊ ကုသိုလ်တရား ပြတ်တာ၊ ဖြူစင်တဲ့တရားပြတ်တာ လာဘ်ပဲ။ လာဘ်မှာ စိတ်မတည်အောင် ကျင့်ကြ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၅၄၈။ ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်

‘ရဟန်းတို့- မကြာခင်က ခွဲထွက်သွားတဲ့ ဒေဝဒတ်ဟာ သူ့ကိုယ်ကိုသတ်ဖို့ လာဘ်ပူဇော်သကာ အကျော်အစောတွေ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ငှက်ပျော၊ ဝါး၊ ကျူ စတာတွေ သူတို့ကိုယ်ကို သတ်ဖို့ သီးပေးရသလိုပဲ’

၅၄၉။ ဝေဠုဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်

‘မြတ်စွာဘုရား- အဇာတသတ်ဟာ ရထားငါးရာနဲ့ နေ့တိုင်းပဲ ဒေဝဒတ်ကို ဆွမ်းပို့နေပါတယ်’

‘ရဟန်းတို့- ဒါ-မသာယာကြနဲ့။ ဒီ-ပို့ဆွမ်းတွေများသလောက် ဒေဝဒတ်မှာ ကောင်းမှုက ဆုတ်ယုတ်မှုတွေ များမှာပဲ။ ခွေးကြမ်း၊ နှာခေါင်း၊ ငါး စတာတွေရဲ့ သည်းခြေပွတ်ထားတော့ ပိုကြမ်းသလိုပဲ’

၅၅၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်

‘ရဟန်းတို့- မိဘကြောင့်မို့ ချို့ယွင်းစကား မဆိုဖို့ စိတ်ရှိသူတွေလည်း လာဘ်ပူဇော်သကာ အကျော်အစောကြောင့် ချို့ယွင်းစကားဆိုတယ်။ လာဘ် ခက်ထန်တယ်။ ကျင့်ကြ’

၅၅၁။ ဇေတဝန်၌ အသျှင်ရာဟုလာအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘တပည့်တော်ကျင့်ဖို့ တရားကျဉ်းကျဉ်း ဟောပါဘုရား’

‘ရာဟုလာ ဘယ်လိုလဲ? မျက်စေ့၊ နား၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ဟာ ပျက်စီးသလား? မပျက်စီးဘူးလား? ချမ်းသာသလား? ဆင်းရဲသလား? ဖောက်ပြန်သလား?’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မဖောက်ပြန်ဘူးလား?’

‘ဒါတွေဟာ ပျက်စီးဆင်းရဲဖောက်ပြန်ပါတယ် ဘုရား’

‘သည်လိုမြင်လျင် ငြီးငွေ့လွတ်မြောက်မှာပဲ ရာဟုလာ’

၅၅၂။ ဇေတဝန်၌ ရာဟုလာအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘ရာဟုလာ- အာရုံခြောက်ပါးဟာ ပျက်၊ မပျက် ဘယ်လိုထင်သလဲ’

‘ပျက်စီးပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါမြင်လျင် ငြီးငွေ့လွတ်မြောက်မှာပဲ ရာဟုလာ’

၅၅၃။ ဇေတဝန်၌ ရာဟုလာအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘ရာဟုလာ- ဝိညဉ်ခြောက်ပါး၊ သမ္မဿခြောက်ပါး၊ သမ္မဿဇာဝေဒနာ
ခြောက်ပါး၊ ရူပသညာစတဲ့ သညာခြောက်ပါး၊ ရူပသဉ္ဇေတနာစတဲ့
စေတနာခြောက်ပါး၊ ရူပတဏှာစတဲ့ တဏှာခြောက်ပါး၊ ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊
ဝါယော၊ အာကာသ၊ ဝိညာဏဓါတ်ခြောက်ပါး၊ ခန္ဓာငါးပါး၊ ဒါတွေ ပျက်စီးမပျက်စီး
ဘယ်လိုလဲ ရာဟုလာ’

‘ပျက်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဒါမြင်လျင် ငြီးငွေ့လွတ်မြောက်တာပဲ’

၅၅၄။ ဇေတဝန်၌ ရာဟုလာအား ဘုရားဟောသော မာနနုသယနှုတ်မှု

‘မြတ်စွာဘုရား- ဘယ်လိုသိမြင်သူဟာ မိမိသူတစ်ပါး အားလုံးအပေါ်မှာ
တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ပါသလဲ’

‘ရာဟုလာ- ကာယသုံးတန်၊ သန္တန်နှစ်ဖြာခြင်းရာသုံးခုမှာ ငါ ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာ
မဟုတ်တဲ့ ရုပ်ဝေဒနာ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညဉ်ကို မဟုတ်မှန်း သိမြင်သူဟာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိကင်းတာပဲ’

၅၅၅။ ဇေတဝန်၌ ရာဟုလာအား ဘုရားဟောသော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိမှ လွတ်ပြီးသူ

‘မြတ်စွာဘုရား- ဘယ်လိုသိမြင်သူဟာ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအဖို့ကို လွန်တဲ့ ငြိမ်းအေးလွတ်မြောက်တဲ့စိတ် ဖြစ်ပါသလဲ’

‘ရာဟုလာ- ငါ ငါ့ဟာနဲ့ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်တဲ့ ခန္ဓာကို မဟုတ်ဘူးလို့ သိမြင်သူဟာ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိအဖို့ကို လွန်တဲ့ ငြိမ်းအေးလွတ်မြောက်တဲ့ စိတ်ရှိသူပဲ’

၅၅၆။ ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ အသျှင်လက္ခဏနှင့် မောဂ္ဂလာန်အား ဘုရားဟောသော တရား

‘မြတ်စွာဘုရား- တပည့်တော် မောဂ္ဂလာန်နဲ့အတူ ဆွမ်းခံအသွားမှာ သျှင်မောဂ္ဂလာန်ပြုံးလို့ ဘာလဲလို့ မေးတာ မြတ်စွာဘုရားရှေ့မှာ မေးလို့ ပြောပါတယ်။ အခု သျှင်မောဂ္ဂလာန်ကို တပည့်တော် မေးပါရစေ၊ အဲဒါ ဘာလဲ သျှင်မောဂ္ဂလာန်’

‘အရိုးကျအောင် ငတ်နေသူကို တွေးမိလို့ပါ ဘုရား။ ဒါဟာ ပိတ္တာပါပဲ။ သည်လို ဘဝရှိတယ်ဆိုတာ သက်သေပြစရာမရှိလို့ အသျှင်ဘုရားရှေ့မှ အမေးခိုင်းတာပါ’

‘ရှိတယ်- လက္ခဏ။ ရှေးက နွားသတ်သမားပဲ။ နောက်မှ ငတ်နေတာ။ အသားတစ်ပိတ္တာ၊ အသားတုံးပိတ္တာ၊ အရေမဲ့ပိတ္တာ၊ သံလျှက်မွေးပိတ္တာ၊ လှံမွေးပိတ္တာ၊ မြားမွေးပိတ္တာ၊ အပ်မွေးပိတ္တာ၊ ဝှေးစေ့ကြီးပိတ္တာ၊ မစင်တွင်းပိတ္တာ၊ မစင်စားပိတ္တာ၊ အရေမဲ့ပိတ္တာမ၊ အဆင်းအနံ့ဆိုးပိတ္တာမ၊ မီးလောင်ခံပိတ္တာမ၊ ဦးခေါင်းမဲ့ပိတ္တာမ၊ ရဟန်း၊ ရဟန်းမ၊ သိက္ခာမာန်၊ သာမဏေ၊ သာမဏေမပိတ္တာတွေ ရှိကြတယ်။ သူတို့ဟာ နွားသတ်သမား၊ ငှက်မုဆိုး၊ ဆိတ်သတ်သမား၊ ဝက်သတ်သမား၊ သားသတ်သမား၊ လက်မရွံ့၊ ရထားထိန်း၊ ကုန်းသမား၊ စဉ်းလဲတဲ့တရားသူကြီး၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သူမယားမှားသူ၊ ဘုန်းကြီးတွေ ချေးနဲ့ပက်သူ၊ လင် လွန်ကျင့်သူ၊ နတ်ကတော်၊ လင်တူမိန်းမနှိပ်စက်သူ၊ သူခိုး၊ သူသတ်သမား၊ ရဟန်းယုတ်၊ ရဟန်းမယုတ်၊ သိက္ခာမာန်ယုတ်၊ သာမဏေယုတ်၊ သာမဏေမယုတ်တို့ပဲ။ ငါ့တပည့်ဟာ ဒါတွေ မြင်တယ်။ ငါလည်း မြင်တယ်’

၅၅၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဝိဇ္ဇာ

‘ရဟန်းတို့- အခြင်ဟူသမျှ အထွဋ်မှာဆိုက်ရသလို မကောင်းမှု အကုသိုလ်ဟူသမျှ အဝိဇ္ဇာပဲ အရင်းမူလဖြစ်တယ်။ အိမ်အထွဋ်ဖျက်လျှင် အားလုံး ပျက်သလို အဝိဇ္ဇာဖျက်လျှင် အကုသိုလ်အားလုံးပျက်တယ်။ မမေ့ကြနဲ့ ရဟန်းတို့’

၅၅၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အပါယ

‘ရဟန်းတို့- လက်သည်းဖျားပေါ်တင်တဲ့မြေဟာ မြေကြီးနဲ့စာလျှင် မပြောပလောက်ဘူး။ သည်လိုပဲ- လူဟာလည်း အပါယ်ကျတဲ့သူနဲ့စာလျှင် မကျသူဟာ မပြောပလောက်ဘူး ဖြစ်တယ်’

၅၅၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မေတ္တာ

‘ရဟန်းတို့- မိန်းမများပြီး ယောက်ျားနည်းတဲ့ အိမ်မှာ ညလူသူခိုး ခိုးဖို့ လွယ်သလိုပဲ။ မေတ္တာစွာချန်မရှိတဲ့ ရဟန်းဟာ တစ္ဆေခြောက်ဖို့ လွယ်တယ်။ မေတ္တာပွားကြ’

၅၆၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မေတ္တာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့- တစ်နေ့သုံးကြိမ် ထမင်းအိုးတစ်ရာနဲ့ အလှူလုပ်တာထက် နို့တညစ်လောက် မေတ္တာပွားတာပိုတယ်’

၅၆၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မေတ္တာ

‘ရဟန်းတို့- လုံသွားထက်ထက်ကို လက်ဝါးနဲ့ဆုတ်၊ လက်သီးနဲ့ထိုး လုပ်သူဟာ ဆင်းရဲမှာပဲ။ သည်လိုပဲ- မေတ္တာပွားသူကို နှောင့်ယှက်သူလည်း သည်လို ဆင်းရဲမှာပဲ’

၅၆၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မရဏဿတိ

‘ရဟန်းတို့- အရပ်လေးမျက်နှာမှ လေးအတတ်ပွဲရများဖြစ်တဲ့ မြားကို ဖမ်းနိုင်သူဟာ လျှင်မြန်သူပဲ။ သည့်ထက်မြန်တာ လ၊ နေ တို့ပဲ။ သည့်ထက်မြန်တာ မြင့်မြတ်သူတို့စိတ်ပဲ။ သည့်ထက်မြန်တာ အသက်ပဲ။ ဒါ့ကြောင့် တရားကျင့်ဖို့ မမေ့ကြမ္မ’

၅၆၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားစိတ်မဝင်မှု

‘ရဟန်းတို့- ရှေးက ဒဿရဟ မင်းတွေမှာ အာနက မုရိုးစည်ရှိတယ်။ သည် စည်ဟာ ကြာတော့ စည်အခေါင်းမရှိဘဲ မယ်နချည်းကျန်တဲ့အဖြစ် ရောက်သလို ဘုရား၊ တရားကိုလည်း လွတ်မြောက်မှုနဲ့စပ်တာကို နားမထောင်ကြဘဲ တခြားတွေပဲ စိတ်ဝင်စားကြပေလိမ့်မယ်’

၅၆၄။ မဟာဝုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိရှိရေးတရား

‘ရဟန်းတို့- လိစ္ဆဝီတွေဟာ သစ်သားတုံး ခေါင်းအုံးပြီး သတိရှိကြသမျှ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မဂဓက တိုက်လို့ မရနိုင်ရာ၊ လိစ္ဆဝီတွေဟာ လက်နက်ကလေးတွေနဲ့ လဲမှို့ခေါင်းအုံးအုံးပြီး နေထွက်အောင် အိပ်ကြလျင် မဂဓမယ့် အခွင့်အရေးရလိမ့်မယ်။ သည်လိုပဲ ရဟန်းတို့ သင်တို့လည်း သစ်သားတုံးခေါင်းအုံးပြီး သတိရှိကြ။ လဲမှို့ခေါင်းအုံးပြီး လက်နက်ကလေးတွေ ရှိကြလျင် မကောင်းမှုမာရ်ရဲ့ အခွင့်ရမှုဖြစ်ကြလိမ့်မယ်’

၅၆၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုလူပက

‘မြတ်စွာဘုရား- ဒီ ရဟန်းငယ်ဟာ တကာအိမ် အကြာကြီးနေလို့ ပြောတဲ့အခါ မထေရ်ကြီးတွေ ချဉ်းကပ်သင့်တယ် ထင်သေးလျင် ငါတို့ဘာပြောစရာလိုမလဲလို့ ပြန်ပြောပါတယ် ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- ရှေးက ဆင်တွေအသုံးကြတဲ့ ရေအိုင်ကြီးတစ်ခုရှိတယ်။ ဆင်တွေဟာ အိုင်တွင်းက ကြာစွယ်ကြာရင်းတွေ နှုတ်ပြီး ဆေးကြောစားကြတယ်။ အားရှိအောင် မသေအောင်ပဲ။ ဆင်ငယ်တွေက နှုတ်စားပေမယ့် မဆေးဘဲ စားတဲ့အတွက် အားပျက်သေကြေဖြစ်ကြတယ်’

‘ရဟန်းတို့- မထေရ်ကြီးတွေဟာ လာဘ်မမက်၊ မသေမပျောက်၊ အားအင် ရောက်အောင် သုံးဆောင်တယ်။ မထေရ်ကြီးတွေ အတုလိုက်ပြီးလုပ်တော့ လာဘ် တပ်မက်လာလျင် အားအင်တွေပျောက် သေလောက်တာဖြစ်မှာပဲ’

၅၆၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဣန္ဒြေ

‘မြတ်စွာဘုရား- ရဟန်းတစ်ပါးဟာ တကာအိမ်မှာ ကြာမြင့်စွာနေလို့ မသင့်ကြောင်း ပြောတဲ့အခါ မလိုက်နာပါဘူး’

‘ရဟန်းတို့- ရှေးက ကြောင်တစ်ကောင်ရှိခဲ့ဘူးတယ်။ ကြွက်ငယ်တစ်ကောင် အစာရှာလာတာကို ဖမ်းပြီး အဆာတလျှင်မြို့လို့ ကြွက်မသေဘဲ အူတွေကို ကြွက်ကိုက်ပြီး သေဆုံးရဖူးတယ်။ သည်လိုပဲ ရဟန်းဟာလည်း ဣန္ဒြေမရှိလျင်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရာဂဖျက်ဆီးပြီး ဒုက္ခရောက်နိုင်တယ်’

၅၆၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုန်းကြီးဘဝ

‘ရဟန်းတို့- အပျင်းပဲစွဲတဲ့ မြေခွေးအိုရဲ့ အူငြီးသံ ကြားဖူးကြသလား’

‘ကြားဖူးပါတယ် ဘုရား’

‘အဲသည်မြေခွေးက သွားချင်ရာသွားပြီး အိပ်ချင်ရာအိပ်၊ လေအေးတိုက်ခတ် တာကလေး ရနိုင်သေးတယ်။ တချို့ရဟန်းတွေ အဲသည်လိုတောင် မရနိုင်ကြဘူး အားထုတ်ကြမှ’

၅၆၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျေးဇူး

‘ရဟန်းတို့- အပြင်းဝဲနာရနေတဲ့ မြေခွေးအူညည်းသံ ကြားဖူးကြသလား’

‘ကြားဖူးပါ ဘုရား’

‘အဲသည်မြေခွေးဟာ ဘယ်သူ့ကျေးဇူးမှမသိဘူး။ သည်လိုပဲ တစ်ချို့ ရဟန်း ဖြစ်နေလျက်နဲ့ ကျေးဇူးမသိကြ၊ သည်လိုမဖြစ်အောင် ကျင့်ကြ’

၅၆၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်မောဂ္ဂလာန်ဟောသော ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း

‘ငါ့သျှင်တို့- ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဆိုတာ ဘာလဲလို့ ငါ-စဉ်းစားဖူးတယ်။ ဝိတက် ဝိစာရ မရှိတဲ့ဈာန်ဟာ ဆိတ်ဆိတ်နေတာပဲလို့ သိလာတယ်။ အဲဒီ ဒုတိယဈာန်လည်း ငါရောက်နေတယ်။ ဒီ-ဒုတိယဈာန်ဟာ မြတ်တဲ့ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းပဲ အတွေးဝင်ပြီး ဝိတက်သညာ မနသိကာရ ဝင်လာပြန်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဘုရားက ငါ ဆုံးမတာကို သတိရလာတယ်။ ဗြဟ္မဏန္ဓယ် မောဂ္ဂလာန်စိတ်ကို မြတ်တဲ့ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းမှာ ထားလို့ပဲ။ ဒါနဲ့ပဲ ဝိတက်ဝိစာရမရှိတဲ့ ဒုတိယဈာန်မှာ ငါ ရောက်နေတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၅၇၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဖောက်ပြန်ပူဆွေးကင်းခြင်း

‘ငါ့သျှင်တို့- တစ်ပါးတည်း ဆိတ်ငြိမ်ရာမှာနေတုန်း ငါ စဉ်းစားခဲ့တယ်။
သူများဖောက်ပြန်ပူဆွေးဖြစ်ကြသလို ငါ့မှာ ဖြစ်ဦးမှာလားလို့။ သည်လို ငါ့မှာ
မရှိဘူးလို့ တွေးမိတယ်’

‘ငါ့သျှင် သာရိပုတြာ- ဘုရားအတွက်လည်း မဖြစ်တော့ဘူးလား’

‘ငါ့သျှင် အာနန္ဒာ- မဖြစ်တော့ဘူး။ ငါ့မှာ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ မရှိလို့
ဘုရားအတွက်လည်း မဖြစ်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘုရားရှိလျှင် သတ္တဝါတွေ
ချမ်းသာမှာလို့တော့ တွေးမိပါတယ်’

၅၇၁။ ဝေဠုဝန်၌ သျှင်သာရိပုတြာနှင့် သျှင်မောဂ္ဂလာန် ဆွေးနွေးချက်

‘ငါ့သျှင် မောဂ္ဂလာန်- သည်နေ့ သိပ်လှနေတယ်။ ဘယ်လိုနေခဲ့လို့လဲ’

‘ငါ့သျှင် သာရိပုတြာ- သည်နေ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းနေခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမယ့်
တရားစကား ပြောခဲ့ရတယ်’

‘ဘယ်သူနဲ့လဲ မောဂ္ဂလာန်’

‘ဘုရားနဲ့’

‘ဘုရားက သာဝတ္ထိမှာ အဝေးကြီးပဲ။ ဘယ်လိုပြောတာလဲ။ တန်ခိုးနဲ့ ဘုရား
လာလို့လား။ တန်ခိုးနဲ့ ငါ့သျှင် သွားလို့လား’

‘မဟုတ်ပါဘူး’

‘ဘယ်လိုလဲ ငါ့သျှင်’

‘ငါ့ စိတ်စွမ်းရည်နဲ့ပေါ့’

‘ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ ငါ့သျှင် မောဂ္ဂလာန်’

‘ငါက ထက်သန်တဲ့ လုံ့လဆိုတာ ဘုရား ဘာကိုပြောတာလဲလို့ အထပ်ထပ်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

နားထောင်ကြည့်တယ်။ အရေ၊ အကြော၊ အရိုး ကျန်တဲ့အထိ အရဟတ္တမဂ်
ရောက်အောင် အားထုတ်တာကို ပြောတာဆိုတာ သိလာရတယ်’

‘အမယ်လေး ငါ့သျှင်ရယ်။ ငါ့သျှင်အနား နေရတာ မြင့်မိုရ်တောင်နားက
ကျောက်ခဲကလေးလို ဖြစ်ရပါတယ်’

‘သည်လိုမပြောပါနဲ့ ငါ့သျှင်သာရိပုတြာ- ဆားခဲကလေးဟာ ဆားအိုးကြီးနား
ထားဖို့လောက်ပဲ ဖြစ်တာပါ။ ငါ့သျှင်ဟာ ဘုရားအထပ်ထပ် ချီးမွမ်းရတဲ့
ဆားအိုးကြီးပါ’

၅၇၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန္တာ

‘မြတ်စွာဘုရား- ရဟန်းသစ်တစ်ပါး ဆွမ်းခံစားပြီး ကျောင်းထဲဝင် ဆိတ်ဆိတ်
နေပါတယ်။ သင်္ကန်းချုပ်ချန် ဖြစ်ပေမယ့် ဘာမှမလုပ်ပါဘူး ဘုရား’

‘ဟုတ်သလား ရဟန်းသစ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဘာလုပ်နေတာလဲ’

‘တပည့်တော်အလုပ်ကို လုပ်နေတာပါ’

‘ရဟန်းတို့- သူ့ကို မကဲ့ရဲ့ကြနဲ့။ သူဟာ ရဟန္တာပဲ’

၅၇၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သုဇာတ

‘ရဟန်းတို့- သုဇာတ ရဟန်းဟာ လှပတယ်။ အရဟတ္တဖိုလ် ရောက်နေတယ်’

၅၇၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လကုဏ္ဍဘဒ္ဒိယ

‘ရဟန်းတို့- ဒီမလှမပ လကုဏ္ဍ ဘဒ္ဒိယကို ကြည့်ကြ။ သူဟာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တန်ခိုးကြီးတယ်။ အာနုဘော်ကြီးတယ်။ သူ မဝင်စားဘူးတဲ့ သမာပတ်မရှိဘူး။
သူဟာ ရဟန္တာပဲ’

၅၇၅။ မဟုဇုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝိသာခ

‘ရဟန်းတို့- ခုနက အသံချိုသာ အပြောလိမ္မာစွာနဲ့ တရားဟောသွားတဲ့သူ
ဘယ်သူလဲ’

‘ပဉ္စလမင်းသား ဝိသာခ ရဟန်းပါ ဘုရား’

‘ကောင်းတယ်။ ဝိသာခဟာ ဝဋ်မမှီတဲ့ စကားတွေ ပြောတာပဲ’

၅၇၆။ ဇေတဝန်၌ ညီတော်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော နန္ဒ

‘နန္ဒ- သင်လုပ်တဲ့ လက်လိပ်ထိုးသင်္ကန်းဝတ်ပြီး မျက်ရေကွင်းကာ
သပိတ်ဆီသုတ်ကိုင်တာဟာ မတော်ဘူး။ တောနေ၊ ဆွမ်းခံစား၊ ကာမတွေမှာ မငဲ့မှ
တော်မှာ၊ သင့်ကို အဲသည်လို ဘယ်တော့ ငါ မြင်ရမလဲ’

၅၇၇။ ဇေတဝန်၌ ဘဒ္ဒေသား တိဿ ရဟန်းအား ဘုရားဟောသော တိဿ

‘တိဿ- ဘာဖြစ်လို့ ငိုယိုစိတ်ပျက် ထိုင်နေတာလဲ’

‘တပည့်တော်ကို ရဟန်းတွေက လှံနဲ့ထိုးသလိုပဲ ပြောနေကြတာကြောင့်ပါ’

‘တိဿ- သူများကိုသာ ပြောတတ်ပြီး ကိုယ့်အပြောမခံနိုင်တာ မတော်ဘူး
ရဟန်းဟာ ခံနိုင်ရတယ်’

၅၇၈။ ဝေဠုဝန်၌ ထေရ ရဟန်းအား ဘုရားဟောသော ထေရ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘မြတ်စွာဘုရား- ထေရ ရဟန်းဟာ တစ်ပါးတည်းနေပြီး တစ်ပါးတည်း
နေတာရဲ့ ကျေးဇူးပဲ ပြောနေပါတယ် ဘုရား’

‘ဟုတ်လား ထေရ ရဟန်း’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဘာလို့လဲ ထေရ’

‘တစ်ပါးတည်းနေ၊ တစ်ပါးတည်းသွား၊ တစ်ပါးတည်း စင်္ကြန်ကြွပါပဲ’

‘တစ်ပါးတည်းနေတာ အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကြီး ရှိတယ်’

‘ဟောပါ ဘုရား’

‘အတိတ် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ပယ်ပြီး အနာဂတ် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလည်း စွန့်လွှတ်ပြီး
ပစ္စုပ္ပန် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးလည်း တပ်မက်မှုမရှိဘူး။ သည်လို ကျယ်ဝန်းတယ်’

၅၇၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မဟာကပ္ပိန

‘ရဟန်းတို့- အဝေးကလာတဲ့ နာတာရှည် ရဟန်းကြည့်ကြ။ မဝင်စားဘူးတဲ့
သမာပတ်မရှိတဲ့ ရဟန္တာပဲ’

၅၈၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မဟာကပ္ပိနတပည့်

‘ရဟန်းတို့- မဟာကပ္ပိနရဲ့တပည့် အတူနေ ရဟန်းနှစ်ပါး ကြည့်ကြ။ သူတို့
နှစ်ဦးလုံးဟာ မဝင်စားဘူးတဲ့ သမာပတ် မရှိတဲ့ ရဟန္တာတွေပဲ’

၅၈၁။ ဘဂ္ဂတိုင်း သုဿမာရဂီရိမြို့ ဘေသကဠတော၌ နကုလပိတာ သူကြွယ်အား
ဘုရားဟောသော တရား

‘မြတ်စွာဘုရား- တပည့်တော် အိုပြီ။ နာလည်း နာပြီ။ မြတ်စွာဘုရားနဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရဟန်းတွေကို အမြဲ မတွေ့နိုင်တော့ပါ။ ဒါ့ကြောင့် တပည့်တော်ကို ဆုံးမကံမြစ်ပါ’

‘သူကြွယ် - သင်ပြောတာတွေ မှန်တယ်။ သည်ကိုယ်ကို ရွက်ဆောင်နေရလျက်နဲ့ တစ်ခဏမျှဖြစ်စေ အနာကင်းတယ်ပြောလျှင် မိုက်တာပဲ။ ဒါ့ကြောင့် သူကြွယ်- ကိုယ်နာပေမယ့် စိတ်မနာသူဖြစ်အောင် ကျင့်ပါ’

‘ကောင်းပါပြီ- မြတ်စွာဘုရား’

‘သူကြွယ်- မြတ်စွာဘုရားရဲ့ သည်စကားကို ပြန်လျှောက်ဖို့ဉာဏ် မရှိတော့ဘူးလား’

‘ဘယ်လိုလဲ အသျှင်သာရိပုတြာ ဘုရား’

‘ကိုယ်နာလျက် စိတ်မနာအောင် ဘယ်လိုနေရမှာလဲလို့ပေါ့ သူကြွယ်’

‘အသျှင်သာရိပုတြာ- အသျှင်ဉာဏ်မှာ ထင်ပေးပါ ဘုရား’

‘ကောင်းပြီ သူကြွယ်- လောကမှာ ကိုယ်နာသလို စိတ်နာသူတွေ ရှိတယ်။ ဘယ်လိုသူတွေလည်းဆိုတော့ ဥပါဒါန်ဖြစ် ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညဉ်တွေကို ငါ, ငါ့ဥစ္စာ, ငါ့မှာ ရှိနေတဲ့အရာ ငါ့ဟာမဟုတ်တာ မသိကြဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ငါ, ငါ့ဥစ္စာနဲ့ ငါ့ဟာလို့ ရှုကြတယ်။ သည်တော့ စိုးရိမ်ပင်ပန်း ဖြစ်ကြရတာပေါ့။ သည်လိုကြောင့် ကိုယ်နာသူ စိတ်နာကြတာ’

‘ကောင်းပါပြီ ဘုရား’

‘သူကြွယ်- ကိုယ်နာပေမယ့် စိတ်မနာအောင် နေသူတွေရှိတယ်။ အရိယ အဆုံးအမရသူတွေဟာ ရုပ်ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညဉ်, ဥပါဒါန်တွေကို ငါ, ငါ့ဥစ္စာနဲ့ ငါ့ဟာမဟုတ်တဲ့အတိုင်း ငါ, ငါ့ဥစ္စာနဲ့ ငါ့ဟာလို့ မရှုကြဘူး။ ဖောက်ပြန် နေတာတွေ တခြားတွေလို့ ရှုတယ်။ ရှုတဲ့အတိုင်း ဖြစ်တော့လည်း မစိုးရိမ်၊ မပင်ပန်း ရဘူး။ ဒါဟာ ကိုယ်နာပေမယ့် စိတ်မနာတာပေါ့’

‘ကောင်းလှပါပြီ ဘုရား’

၅၈၂။ သက္ကတိုင်း ဒေဝဒဟ သာကီဝင်တို့ နိဂုံး၌ ပဉ္စာဘူမ ဇနပုဒ်သို့ ခရီးသွားကြမည့် ရဟန်းများအား ဘုရားအမိန့်အရ သာရိပုတြာ ဟောသော ဩဝါဒ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘အသျှင်သာရိပုတြာ- တပည့်တော်တို့ ပဉ္စဘူမ ဇနပုဒ်သွားဖို့ ဘုရား ခွင့်ပန်ပြီး ပါပြီ။ ဘုရားက အသျှင်ဘုရားထံ ခွင့်ပန်သေးဖို့ မိန့်လို့ လာကြတာပါ။ အဲဒီ သွားနေချင်ကြပါတယ် ဘုရား’

‘ငါ့သျှင်တို့- နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ ရှိကြတဲ့ ပညာရှိတွေက ငါ့သျှင်တို့ဆရာက ဘယ်ဝါဒရှိသလဲ လေ့လာကြဖို့ရှိတယ်။ ဘုရားဟောအတိုင်းဖြစ်အောင် ဖြေနိုင်ဖို့ ဘုရားတရားကို နာကြားဆောင်ယူ လေ့လာစိတ်ပွားများပြီး ထိုးထွင်းသိကြရဲ့လား’

‘ဒါကို အသျှင်ညွှန်ပြတဲ့အတိုင်း မှတ်သားရမှာပဲ အသျှင်သာရိပုတြာ’

‘ကောင်းပြီ- မှတ်သားကြ။ သင်တို့ဆရာ ဘယ်ဝါဒရှိသလဲ မေးလျှင် ဆန္ဒ၊ ရာဂ ဖြောက်ဖို့ ဟောလေ့ရှိပါတယ်လို့ ဖြေကြ။ ဘယ်မှာ ဆန္ဒ၊ ရာဂ ကို ဖြေရမှာလဲ လို့လည်း မေးနိုင်ကြတယ်။ ဥပါဒါန်ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညဉ်မှာလို့ ဖြေရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့ အဖျောက်ခိုင်းတာလည်း မေးနိုင်ကြတယ်။ စိုးရိမ်စရာတွေ ဖြစ်လို့ပဲလို့ ဖြေရမယ်။ ဒါ- ပယ်ဖျောက်တော့ ဘာအကျိုးရမှာလည်း မေးနိုင်ကြတယ်။ စိုးရိမ်စရာတွေပျောက်အောင်လို့ပဲ ဖြေရမယ်’

‘အသျှင်ဘုရား- နားလည်ပါပြီ ဘုရား’

‘ငါ့သျှင်တို့- မကောင်းမှု အကုသိုလ်ဟာ မျက်မှောက်ထင်မြင်ရအောင် ဆင်းရဲတယ်။ ကုသိုလ်ကတော့ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ရအောင် ချမ်းသာတယ်။ သည်တော့ အလားအလာမှာလည်း ထင်ရှားပါတယ်။ ဘုရားကလည်း အကုသိုလ် ဖယ်ရှား ကုသိုလ်ပွားဖို့ ချီးမွမ်းတယ်’

၅၈၃။ အဝန္တီတိုင်း၊ ကုလဃရမြို့ တောင်ကမ်းပါးပြတ်၌ ဟာလိန္ဒိကာနိ သူကြွယ်အား သျှင်ကစွည်းဟောသော ဘုရားဟော အဖွင့်

‘အသျှင်မဟာကစ္စာန ဘုရား- မာဂဏ္ဍိအမေးကို ဘုရားက အိမ်မရှိ၊ တဲမရှိ၊ ရွာထဲ အသိအကျွမ်းလည်းမရှိ၊ ခံစားစရာ ကာမဂုဏ်လည်းမရှိ၊ ခေါင်းဆောင်လည်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မရှိ၊ ရန်ဖြစ်တာလည်းမရှိလို့ ဖြေထားပါတယ်။ အဲဒါ ဖွင့်ပြပါဦး ဘုရား’

‘သူကြွယ်- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးဟာ လိုချင်နှစ်သက် စွဲမက်ရာဖြစ်လို့ အိမ်လို့ ပြောရတယ်။ အဆင်းစတဲ့ အာရုံငါးပါးကတော့ ကိလေသာ ဖြစ်စေတတ်လို့ ယယီအိမ် ဖြစ်တယ်။ အသိအကျွမ်း မရှိဆိုတာကတော့ လူတွေနဲ့အတူ ဝမ်းသာဝမ်းနည်းရှိတာ ဖြစ်တယ်။ ကာမဆိုတာက တတ်စွန်းမှုပဲ။ ခေါင်းဆောင်ဆိုတာက ဝဋ်မှာ ခေါင်းဆောင်ပဲ။ ရန်ဖြစ်တာဆိုတာက သူရုံးကိုယ်နိုင် ပြောတာပဲ။ အဲဒါတွေ မရှိသူ ရဟန်းလို့ ဆိုလိုတယ်’

‘နားလည်ပါပြီ ဘုရား’

၅၈၄။

‘အသျှင်ဘုရားကစွာန- သက္ကပညာမှာ မြတ်စွာဘုရားက တဏှာကုန်လို့ ကိလေသာလွတ်သူတွေဟာ တကယ်ပြီးကြတာပဲ။ တကယ် ယောဂကုန်ကြတာပဲ။ တကယ် အကျင့်ရှိပြီး သံသရာအဆုံး အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြတာပဲလို့ ဖြေထားပါတယ်။ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘သူကြွယ်- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးမှာ အမှားနှလုံးသွင်းကင်းတာကို ပြောတာ’

၅၈၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမာဓိပွားသင့်ကြောင်း

‘ရဟန်းတို့- သမာဓိကို ပွားကြ။ သမာဓိရှိသူဟာ အဟုတ်အမှန်ကိုသိတယ်’

‘ဘာကိုသိတာပါလဲ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးချုပ်ပုံ သိတာပေါ့’

‘ရုပ် အဲဒါတွေရဲ့ ဖြစ်ပုံက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- နှစ်သက်စွဲလန်းတယ်ဆိုတာရှိတယ်။ အဲဒါ ဘာကို နှစ်သက် စွဲလန်းတယ် ထင်ကြသလဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကိုပါ ဘုရား’

‘အဲသည်လို နှစ်သက်စွဲလန်းတာကြောင့် ဘဝဖြစ်ပြီး ခန္ဓာငါးပါးရဲ့
ဇာတိဇရာမရဏ ဒုက္ခတွေဖြစ်တယ်။ ဒါ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဖြစ်ပုံပဲ’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာချုပ်ပုံကကော ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ မနှစ်သက် မစွဲလန်းသူဟာ မနှစ်သက်မစွဲလန်းမှုကြောင့်
ဘဝဖြစ်ပြီး ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ ဇာတိဇရာမရဏဒုက္ခချုပ်တာပဲ’

၅၈၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တစ်ပါးတည်းကိန်းရန်

‘ရဟန်းတို့- တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းမှုဟာ အဟုတ်အမှန်အတိုင်း
သိတယ်’

‘ဘာကို သိတာလဲ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ရဲ့ ဖြစ်ပုံနှင့် ချုပ်ပုံပေါ့’

၅၈၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စွဲလန်းမှုကြောင့်
တောင့်တမှုဖြစ်ပုံ

‘စွဲလန်းမှုကြောင့် တောင့်တမှုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုပါလဲ မြတ်စွာဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးကို ငါ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာလို့ရှာသူရဲ့
ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဖောက်ပြန်မှု၊ ခြားနားမှုတွေဖြစ်တော့ သည်လို
ဖောက်ပြန်မှု၊ ခြားနားမှုဖြစ်တာတွေနောက် သူ့စိတ်တွေပါသွားပြီး
မကောင်းတဲ့စိတ်တွေ ဖြစ်တာ၊ ပင်ပန်းတာတွေ၊ ငဲ့ကွက်တာတွေဖြစ်တော့
စွဲလန်းတာကြောင့် တောင့်တမှု ဖြစ်တာပဲ’

၅၈၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စွဲလန်းမှုကြောင့်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တောင့်တမှုဖြစ်ပုံ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာရှုသူရဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ဖောက်ပြန်ခြားနားတာကြောင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းကာ စွဲလန်းမှုကြောင့် တောင့်တမှုဖြစ်တယ်’

၅၈၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာလသုံးပါး ခန္ဓာများ ပျက်စီး

‘ရဟန်းတို့- အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလသုံးတန်မှ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ များက ပျက်စီးကြတယ်။ ဆင်းရဲတယ်၊ ဖောက်ပြန်တယ်၊ ဒါကိုရှုပြီး မနှစ်သက် မငဲ့ကွက်ဖို့ ကင်းငြိမ်းဖို့ ကျင့်ကြရမယ်’

၅၉၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လက္ခဏာများ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟာ ပျက်စီးတယ်၊ ဆင်းရဲတယ်၊ ဖောက်ပြန်တယ်။ သည်လိုမြင်လျှင် ငြီးငွေ့ပြီး လွတ်မြောက်မယ်။ ကိစ္စပြီးမယ်’

၅၉၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လက္ခဏာများ တူကြခြင်း

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ပျက်စီးတယ်၊ ပျက်စီးတော့ ဆင်းရဲတယ်။ ဆင်းရဲတော့ တခြားဖြစ်တယ်။ သည်လို အမှန်အတိုင်းသိလျှင် ငြီးငွေ့လွတ်မြောက် ကိစ္စပြီးတယ်’

၅၉၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒုက္ခ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ဆင်းရဲတယ်။ ဆင်းရဲတော့
ဖောက်ပြန်ခြားနားတယ်။ အဲဒါ ငါ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူး။ ဒါသိလျင် ပြီးငွေ
လွတ်မြောက် ကိစ္စပြီးတယ်’

၅၉၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အနတ္တ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ဖောက်ပြန်ခြားနားတယ်။ ဒါ့ကြောင့်
ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ငါ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါသိလျင် ကိစ္စပြီးတယ်’

၅၉၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကြောင်းနှင့်တကွ -----
လက္ခဏာ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဖြစ်ပေါ်ကြောင်းဟာ
ပျက်စီးတယ်။ ဆင်းရဲတယ်။ ဖောက်ပြန်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ
ဘယ်မှာ ခိုင်မြဲချမ်းသာ မဖောက်ပြန်တာ ဖြစ်မလဲ။ ဒါကိုသိလျင် ကိစ္စပြီးတယ်’

၅၉၅။ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ချုပ်မှုဟူသည်

‘အသျှင်ဘုရား- ချုပ်မှုကိုဟောပါတယ်။ ဘယ်တရားရဲ့ချုပ်မှုပါလဲ’

‘အာနန္ဒာ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟာ ပျက်စီးတယ်။ အပူပင်ခံ
တရားဖြစ်တယ်။ အကြောင်းမကင်းတဲ့ တရားပဲ။ ကုန်မှု၊ ပျက်မှု၊ ကင်းပြတ်မှု
သဘော ရှိတယ်။ ဒီ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေရဲ့ ချုပ်မှုကို ချုပ်မှုလို့ ပြောတာပဲ’

၅၉၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝန်ကင်းကြောင်းတရား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့- ဝန်၊ ဝန်ထမ်း၊ ဝန်ထမ်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဝန်ကင်းကြောင်း
လေးပါးရှိတယ် ဆိုတာ သိကြသလား’

‘မြတ်စွာဘုရား- ဝန်ဆိုတာ ဘာပါလဲ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးပဲ’

‘ဝန်ထမ်းဆိုတာကကော ဘုရား’

‘ဝန်တွေကို ထမ်းကြတဲ့သူတွေပဲ’

‘ဝန်ထမ်းဖြစ်မြောက်ကြောင်းက ဘာလဲ ဘုရား’

‘တပ်နှစ်သက်မှု တဏှာပဲ’

‘ဝန်ကင်းကြောင်းကကော ဘုရား’

‘တဏှာကင်းတာပဲ’

၅၉၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပိုင်းခြားသိရမည့်တရားနှင့်သိမှု

‘ရဟန်းတို့- ပိုင်းခြားသိရမည့်တရားနဲ့ ပိုင်းခြားသိမှုဆိုတာ နှစ်မျိုးရှိတယ်’

‘မြတ်စွာဘုရား- ပိုင်းခြားသိရမည့် တရားက ဘာပါလဲ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးပဲ’

‘မြတ်စွာဘုရား- ပိုင်းခြားသိမှုက ဘာလဲ’

‘ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကုန်ခြင်းပဲ’

၅၉၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အထူးသိမှု

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးကို အထူးသိမှု၊ ပိုင်းခြားသိမှု၊ စွဲမက်ကင်းမှု၊
ပယ်စွန့်မှုပြုလျှင် ဆင်းရဲကုန်ဖို့ ထိုက်တယ်’

၅၉၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆန္ဒရာဂပယ်ရန်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးမှာ လိုလားတပ်မက်မှုပယ်လျှင် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးဟာ ပယ်ပြီး၊ နှုတ်ပြီး၊ အမြစ်ပြတ်ပြီးပဲ’

၆၀၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားမဖြစ်မီက အတွေး

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးရဲ့ သာယာဖွယ်နဲ့ အပြစ်က ဘာလဲ။ ထွက်မြောက်ရာက ဘာလဲ။ သည်လို ငါ-တွေးခဲ့တယ်’

‘ဘာလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးက ပေးတဲ့ဝေဒနာဟာ သာယာဖွယ်ပဲ။ အမှန်သဘာဝပျက်စီးမှုစတာက အပြစ်ပဲ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာအပေါ် လိုလားတပ်မက် မဖြစ်တာက ထွက်မြောက်ရာပဲ’

‘ကောင်းလှပါတယ် ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- ဒါသိပြီးမှ အမြတ်ဆုံးအမှန်သိမှုကို ငါ-ဝန်ခံတာ’

၆၀၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဿာဒ၊ အာဒိနဝ နိဿရဏ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ သာယာစရာရှိလို့ သတ္တဝါတွေ သာယာကြတာ ကြောင့်ပဲဆိုပြီး သာယာဖွယ်ကို ရှာဖွေဖို့ ငါ-လှည့်လည်ခဲ့ဖူးတယ်။ သာယာဖွယ်ကို သိလည်း သိခဲ့တယ်။ ငြီးငွေ့စရာနဲ့ ထွက်မြောက်ရာကို ရှိလို့သာ သတ္တဝါတွေ ငြီးငွေ့ ထွက်မြောက်ကြတာပဲလို့ ငါ-ရှာဖွေဖို့ လှည့်လည်ခဲ့တယ်။ သိလည်း သိခဲ့တယ်။ ဒါတွေ အမှန်အတိုင်း သိပြီးမှပဲ။ ငါလည်း အမြတ်ဆုံးအမှန်ကို သိပြီး ဝန်ခံခဲ့တယ်’

၆၀၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲနှစ်သက်မှု

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို နှစ်သက်သူဟာ ဆင်းရဲနှစ်သက်သူပဲ။ ဆင်းရဲ
နှစ်သက်သူ ဆင်းရဲက မလွတ်သူဘဲ’

၆၀၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အို၊ နာ၊ သေ၊ ဆင်းရဲ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေ ဖြစ်တည်ထင်ရှားမှုတွေဟာ အို၊ နာ၊ သေ၊
ဆင်းရဲတွေ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မှုပဲ’

၆၀၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲနှင့်ဆင်းရဲကြောင်း

‘ရဟန်းတို့- ဆင်းရဲနှင့် ဆင်းရဲကြောင်းကို မှတ်သားကြ’

‘ကောင်းပါပြီ အသျှင်’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဆင်းရဲပဲ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို နှစ်သက်လိုလားမှုဟာ
ဆင်းရဲကြောင်းပဲ’

၆၀၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပျက်စီးမှုအနက်

‘ရဟန်းတို့- ပျက်စီးခြင်းဆိုတာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်တယ်’

၆၀၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သင်တို့ဥစ္စာ မဟုတ်သော
တရား

‘ရဟန်းတို့- ပယ်လျင် စီးပွားချမ်းသာဖြစ်မယ့် သင်တို့ဥစ္စာ
မဟုတ်တဲ့တရားဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးပဲ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေဟာ သည်
ဇေတဝန်မှာရှိတဲ့ အမှိုက်သရိုက်တွေကို လူတွေ ယူကြ၊ မီးရှို့ကြတာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဘာမှမဖြစ်သလိုပဲ’

၆၀၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘မြတ်စွာဘုရား- တပည့်တော်ကို တရားအကျဉ်းဟောပါ’

‘ရဟန်း- အာရုံပြုပြီး ကိန်းဝပ်တဲ့တရားနဲ့ ခေါ်ရတာပါ။ ဒါကို နားလည်သလား’

‘နားလည်ပါတယ် ဘုရား။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာအာရုံပြုပြီး အကြိုက်၊ အမိုက်၊ အမုန်း ကိန်းလျင် ကိန်းသူကို ကြိုက်သူ၊ မိုက်သူ၊ မုန်းသူ ခေါ်ဝေါ်ရတာပါ’

‘ဟုတ်တယ် ရဟန်း- ကောင်းတယ်’

၆၀၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘မြတ်စွာဘုရား- တပည့်တော်ကို တရားအကျဉ်း ဟောပေးပါဘုရား’

‘တရားအစုကို အာရုံပြုပြီး ကိန်းတဲ့တရားဟာ အာရုံပြုတဲ့တရားနဲ့အတူ ပျက်စီးတယ်။ ဒီ ပျက်စီးတဲ့ ဒီအကိန်းတရားနဲ့ ခေါ်ရတယ်။ ဒါကို နားလည်သလား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို အာရုံပြုပြီး အကိန်းတရားကိန်းလျင် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ အကိန်းတရားနဲ့အတူ ပျက်စီးတယ်။ ဒီ ပျက်စီးတဲ့တရားနဲ့ပဲ ခေါ်ရတယ်လို့ပါပဲ ဘုရား’

၆၀၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ

‘အာနန္ဒာ- သင့်ကို တစ်ပါးသူတွေက သည်လိုမေးလျင် ဘယ်လိုဖြေမလဲ။

အာနန္ဒာ- ဘယ်တရားတွေရဲ့ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု၊ တည်ပြီး ဖောက်ပြန်မှုတွေ ထင်သလိုပဲ’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ရဲ့ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတည်ဆဲမှု

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဖောက်ပြန်မှုတွေ ထင်ပါတယ်လို့ ဖြေမှာပါ ဘုရား’
 ‘ကောင်းတယ် အာနန္ဒာ’

၆၁၀။ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ

‘အာနန္ဒာ- သင့်ကို ဘယ်တရားတွေ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု၊ ဖောက်ပြန်မှု ထင်ခဲ့သလဲ?
 ထင်လိမ့်မလဲ? ထင်သလဲ? မေးလျှင် ဘယ်လိုဖြေမှာလဲ’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုတွေပဲလို့ ဖြေမှာပါ ဘုရား’
 ၆၁၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားအစဉ်

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ ပြီးငွေ့ခြင်းများစွာဖြင့် နေခြင်း၊ ပျက်စီးမှု အစဉ်
 ရှုနေခြင်း၊ ဆင်းရဲမှုအစဉ် ရှုနေခြင်း၊ ဖောက်ပြန်မှုအစဉ် ရှုနေခြင်းတွေ ပြုသူဟာ
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ပိုင်းခြားသိတာပဲ။ ပိုင်းခြားသိလျှင် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာက လွတ်တာပဲ။
 လွတ်သူဟာ ဆင်းရဲက လွတ်တာပဲ’

၆၁၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အတ္တဒီပ

‘ရဟန်းတို့- မိမိကိုယ်ကိုသာ အားထားမှီခိုကြ။ တခြား အားထားမှီခို မရှိကြနဲ့။
 တရားကိုသာ အားထားမှီခိုကြ။ သည်လိုဖြစ်လျှင် ဆင်းရဲမှုရဲ့ အမွှန်အစ
 ရှာဖွေကြလိမ့်မယ်’

‘ဆင်းရဲမှုရဲ့ အမွှန်အစက ဘာပါလဲ ဘုရား’

‘ပုထုဇဉ်က ရုပ်ကို မိမိ၊ ရုပ်ရှိတာကို မိမိ၊ ရုပ်မှာမိမိ၊ မိမိမှာ ရုပ်ကို ရှုမှုပဲ။
 ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညဉ်ဆိုတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေကိုလည်း သည်အတိုင်းပဲ
 ရှုမှုပဲ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေက ဖောက်ပြန်လာတော့ ဆင်းရဲတာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၆၁၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း အကျဉ်း

‘ရဟန်းတို့- သက္ကာယဖြစ်ပေါ်စေတတ်တဲ့ အကျင့်ဟာ ဘာလဲ? ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို မိမိ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ မိမိ၊ မိမိမှာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ သည်လို ရှုတာပဲ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟာ ဆင်းရဲရဲ့ အမည်ပဲ’

၆၁၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အနိစ္စ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ပျက်စီးတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဆင်းရဲတယ်။ ဒါ့ကြောင့် မိမိမဟုတ်၊ ဒါ့ကြောင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါ၊ ငါ့ဟာနဲ့၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူးလို့ ပညာနဲ့ ရှုရမယ်။ သည်လို ရှုသူဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ မစွဲတဲ့အတွက် အာသဝေါ ကုန်တယ်’

၆၁၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟာ ပျက်စီးတယ်၊ ဆင်းရဲတယ်၊ မိမိမဟုတ်ဘူးလို့ ပညာနဲ့ကြည့်ရမယ်။ သည်လိုကြည့်သူဟာ မမွေးခင်က အဖြစ်တွေ စွဲယူတာ မဖြစ်ဘူး။ သည်လိုမဖြစ်သူဟာ နောင်ဖြစ်မှာလည်း မစွဲယူဘူး။ သည်လို အမှားစွဲမရှိလျင် မတပ်မက်ဘူး။ လွတ်လပ်တယ်။ အာသဝေါကုန်တယ်။ ဆင်းရဲ ငြိမ်းတယ်’

၆၁၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

‘ရဟန်းတို့- အတ္တရူသုတွေဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်စေ၊ တစ်ပါးဖြစ်စေ၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ငါ၊ ငါ့ဟာနဲ့ ငါ့ဥစ္စာလို့ ရှုတယ်။ သည်လို သူဟာ အစွဲရှိတယ် ပြောရမယ်။ သည်လို ဖြစ်လျင် ကုဋ္ဌေငါးပါး သက်ရောက်မှာပဲ။ စိတ်နဲ့အာရုံလည်းရှိတယ်။ အဝိဇ္ဇာဓိတ်လည်း ရှိတယ်။ သည်လိုတွေနဲ့ ယှဉ်တဲ့ တွေ့ထိမှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ခံစားမှုနဲ့ တွေ့ထိသူဟာ ငါဖြစ်တယ်။ ငါဖြစ်မယ်။ မဖြစ်ဘူး၊ ရုပ်ရှိ ရုပ်မဲ့၊ သညာရှိ သညာမဲ့နဲ့ သညာရှိလည်းမဟုတ်၊ သညာမဲ့လည်းမဟုတ် ဖြစ်လိမ့်မယ်’

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာသာ ကုဋ္ဌေတွေပေါ်တာ။ သည် ကုဋ္ဌေမှာပဲ အဝိဇ္ဇာချုပ်ရမှာ။ သည်လိုချုပ်လျင် ငါဖြစ်တယ် စတာတွေ မဖြစ်တော့ဘူး’

၆၁၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ခန္ဓာနှင့်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ

‘ရဟန်းတို့- ခန္ဓာနဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဆိုတာ ရှိတယ်’

‘ခန္ဓာငါးပါးက ဘာလဲဘုရား’

‘ကာလ၊ ဌာန၊ ပယောဂ အားဖြင့် ပြားတဲ့ရုပ်ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညဉ်ပဲ’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကကော ဘုရား’

‘အာသဝရဲ့ အာရုံဖြစ်တဲ့ ကာလ၊ ဌာန၊ ပယောဂအားဖြင့် ဆယ့်တစ်ပါးပြားတဲ့ ရုပ်ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညဉ်ပဲ’

၆၁၈။ ဝေဠုဝန်၌ သူကြွယ်သား သောဏအား ဘုရားဟောသော ခန္ဓာမှာ မာန်မဝင်သင့်

‘သောဏ- ပျက်စီးဆင်းရဲ ဖောက်ပြန်တဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးကို ငါ အယုတ်ပဲ၊ အလတ်ပဲ၊ အမြတ်ပဲ ရှုတာဟာ မသိမမြင်ကြတာလို့ပဲ ပြောစရာရှိတယ်’

‘သောဏ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟာ ပျက်သလား၊ မပျက်ဘူးလား၊ ဆင်းရဲသလား၊ မဆင်းရဲဘူးလား၊ ဖောက်ပြန်သလား၊ မဖောက်ပြန်ဘူးလား’

‘ပျက်စီးဆင်းရဲ ဖောက်ပြန်ပါတယ် ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘သောဏ- ကာလ၊ ဌာန၊ ပယောဂ များတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟာ ငါ၊ ငါ့ဟာနဲ့ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူးလို့ အမှန်အတိုင်း ပညာနဲ့မြင်ရမယ်။ ဒါမှ ကိစ္စပြီးမယ်’

၆၁၉။ ဝေဠုဝန်၌ သူကြွယ်သား သောဏအား ဘုရားဟောသော ခန္ဓာမှသစ္စာ

‘သောဏ- အချို့က ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်ပုံ ဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ပုံချုပ်ကြောင်းကို မသိကြဘူး။ ဒီသူတွေဟာ သမဏထဲမှာလည်း သမဏလို့ မခေါ်ထိုက်ဘူး။ ဒီသူတွေဟာ ဘာမှလည်း အကျိုးမရဘူး’

၆၂၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကောင်းသည့်အမြင်

‘ရဟန်းတို့- ပျက်စီးတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ပျက်စီးတယ် မြင်တာဟာ ကောင်းတဲ့အမြင်ပဲ။ ဒီလိုသူဟာ ပြီးငွေ့မယ်၊ စွဲမှုကုန်မယ်၊ လွတ်မြောက်မယ်’

၆၂၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အသင့်နှလုံးသွင်းမှု

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို အသင့်နှလုံးသွင်းကြ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ ပျက်စီးမှုကို အမှန်အတိုင်းမြင်အောင် ကြည့်ကြ။ ဒီသူဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ ပြီးငွေ့ပြီး လိုလားစွဲမက်မှုကုန်လိမ့်မယ်။ ဒါ- ကောင်းကောင်း လွတ်မြောက်တဲ့စိတ်ပဲ’

၆၂၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

‘ရဟန်းတို့- ကပ်ရောက်သူ မလွတ်မြောက်ဘူး။ ရဟန်းတို့- ဝိပါတ်ဝိညဉ် တည်လျှင် ရုပ်ဝေဒနာ သခါသင်္ခါရဝိညဉ်တွေသို့ ကပ်ရောက်တည်တယ်။ ဝိပါတ်ဝိညဉ်ဟာ တဏှာနဲ့သွန်းလောင်းလို့ ကြီးပားစိပ်တာ။ တစ်ဦးတစ်ယောက်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဖယ်ပြီး ဝိပါတ်ဝိညဉ်တည်တယ်။ ဖြစ်ပျက်ကြီးပွားမှုပြောလျင် ပြောဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ တကယ်လို့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ စွဲမက်မှုပယ်လျင် အာရုံဟာ ပြတ်တာပဲ။ ဝိပါတ်ဝိညဉ်တည်ရာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ဒီဝိညဉ်ဟာ စည်ပင်မှုကင်းပြီး လွတ်မြောက်တယ်။ လွတ်မြောက်တာကြောင့် တည်တန့်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ရောင့်ရဲတယ်။ ဒါ့ကြောင့် မတောင့်တဘူး။ ငြိမ်းအေးတယ်။ ကိစ္စပြီးတယ်’

၆၂၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မျိုးစေ့ငါးမျိုး

‘ရဟန်းတို့- မျိုးစေ့တွေမှာ သတ္တိရှိသော်လည်း မြေနှင့်ရေတို့ မရလျင် မဖြစ်ထွန်းနိုင်။ မြေနှင့်ရေ ရမှာသာ ဖြစ်ထွန်းနိုင်တယ်။ ရဟန်းတို့- မြေဓါတ်လိုပဲ ဝိညဉ်တည်ရာကို ရေဓါတ်ကဲ့သို့၊ နန္ဒိရာဂကို မျိုးစေ့ကဲ့သို့ ဝိညဉ်ကို မှတ်ရမယ်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကိုစွဲပြီး ဝိညဉ်တည်တယ်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို စွဲမက်မှုပယ်လျှင် ဝိညဉ်တည်ရာပြတ်တယ်’

၆၂၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော တရား

‘မြတ်စွာဘုရား- ငါ မရှိလျင် ငါ့ဥစ္စာမရှိ၊ အဘိသင်္ခါရ မရှိလျင် ဇာတိမရှိ၊ ဒါ ဆင်ခြင်လျှင် အောက်သံယောဇဉ် ကုန်မယ်လို့ မြတ်စွာဘုရား ဥဒါန်းကျူးပါတယ်။ ဘယ်လို သံယောဇဉ် ဖြတ်နိုင်တာပါလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်း- ပုထုဇဉ်ဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို အတ္တ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရှိတဲ့အတ္တ၊ အတ္တမှာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ အတ္တ သည်လိုရှိတယ်။ သူတို့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာပျက်ပြီး ဆင်းရဲတာ၊ အတ္တမဟုတ်တာကို မသိဘူး။ အပြုခံရတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို အပြုခံရမှန်း မသိဘူး။ ပျက်စီးလိမ့်မယ်လည်း မသိဘူး။ အရိယာကတော့ သည်လိုမဟုတ်ဘူး။ သိတယ်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါလို့ မယူဘူး။ ပျက်စီးနေတာလို့ပဲ။ သည်တော့ အောက်သံယောဇဉ်ကုန်တာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ကာလမခြား အာသဝကုန်အောင် ဘယ်လိုသိမြင်ရပါမလဲ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါလို့မရှုလျင် ငါ့ဥစ္စာလည်း ရှုလို့မဖြစ်ဘူးပေါ့။ သည်တော့ အဘိသင်္ခါရလည်း မပြုတော့ဘဲ နေတဲ့အတွက် ဇာတိကုန်တာပဲ’

၆၂၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို သိမှုလေးပြန်

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးကို သိမှုလေးပြန်နဲ့ မသိဘဲ ငါ အမှန်ကို ကိုယ်တိုင်သိပြီလို့ ဝန်ခံခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး’

‘လေးပြန်က ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ဖြစ်ပုံဖြစ်ကြောင်းနဲ့ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းပဲ’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဖြစ်ပုံက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရုပ်ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညဉ်’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဖြစ်ကြောင်းကကော ဘုရား’

‘တဏှာပေါ့’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ချုပ်ရာကကော ဘုရား’

‘တဏှာချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ပေါ့’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာချုပ်ကြောင်းကကော ဘုရား’

‘မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပဲ’

၆၂၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

‘ရဟန်းတို့- သတ္တဌာနလိမ္မာပြီး သုံးမျိုးနဲ့ ရှုသူဟာ ကျင့်သုံးပြီးသူပဲ’

‘ခုနစ်ဌာန၊ လိမ္မာသူဟာ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဖြစ်ကြောင်း၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာချုပ်ရာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာချုပ်ကြောင်းနဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့သာယာဘွယ်၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ အပြစ်၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာက ထွက်မြောက်ရာ ဒါ-လိမ္မာတာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဘယ်လို သုံးပါးနဲ့ရှုဆင်ခြင်တာလဲ ဘုရား’

‘ခါတ်၊ အာယတန၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒီသုံးပါးနဲ့ ရှုဆင်ခြင်တာ’

၆၂၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားနှင့်ရဟန္တာအထူး

‘ရဟန်းတို့- ဘုရားနှင့် ပညာဝိမုတ္တိ ရဟန်းတွေဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ ငြီးငွေ့မှု၊ မစွဲမက်မှု၊ ချုပ်မှုကြောင်း၊ ကိလေသာက လွတ်ကြသူတွေချည်းဖြစ်တယ်’

‘သည်လိုဆိုလျှင် ဘုရားနဲ့ ရဟန္တာ ဘယ်လိုထူးပါသလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- ဘုရားက မဖြစ်ပေါ်သေးတဲ့လမ်းကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။ လမ်းကို သိမြင်ကျွမ်းကျင် လိမ္မာတယ်။ ရဟန်းက အဲဒီလမ်း လိုက်တယ်။ ဒါပဲ’

၆၂၈။ မိဂဒါဝုန်၌ ပဉ္စဝဂ်တို့အား ဘုရားဟောသော အနတ္တလက္ခဏာ

‘ရဟန်းတို့- ရုပ်ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညဉ်ဖြစ်တဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေဟာ မိမိမဟုတ်ဘူး။ အကြောင်းကတော့ မိမိမဟုတ်လျှင် လိုသလိုဖြစ်မှာပဲ။ သည်လို မဖြစ်ဘူးလို့ပဲ’

‘မှန်ပါဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေဟာ ပျက်စီးသလား၊ မပျက်စီးဘူးလား’

‘ပျက်စီးပါတယ် ဘုရား’

‘ပျက်စီးတာတွေဟာ ချမ်းသာမလား၊ ဆင်းရဲမလား’

‘ဆင်းရဲမှာပေါ့ ဘုရား’

‘အေး-ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေဟာ ဖောက်ပြန်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာနဲ့ ငါ့ဟာလို့ မကြည့်သင့်ဘူး။ အခု၊ နောက်၊ နောင်၊ တွင်း၊ ပြင်၊ နီး၊ ဝေး၊ ယုတ်၊ မြတ်၊ ကြမ်း၊ နူး ဘယ်ရပ်စတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမဆိုပဲ ငါ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာလို့ မမြင်သင့်ဘူး’

‘ဟုတ်ပါပြီ ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘အေး-ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေဟာ ဖောက်ပြန်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာနဲ့ ငါ့ဟာလို့ မကြည့်သင့်ဘူး။ အခု၊ နောက်၊ နောင်၊ တွင်း၊ ပြင်၊ နီး၊ ဝေး၊ ယုတ်၊ မြတ်၊ ကြမ်း၊ နု ဘယ်ရုပ်စတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမဆိုပဲ။ ငါ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာလို့ မမြင်သင့်ဘူး’

‘ဟုတ်ပါပြီ ဘုရား’

‘အေး-ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေ ငါ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူးလို့မြင်လျှင် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေကို ငြီးငွေ့ အစွဲပြုတ်ပြီး လွတ်လပ်ကြမယ်’

‘ကောင်းပါ့ ဘုရား’

၆၂၉။ မဟာဝုန်၌ မဟာလိအား ဘုရားဟောသော စင်ကြယ်ဖို့အကြောင်း

‘မြတ်စွာဘုရား- သတ္တဝါတွေ ညစ်ညူးဖို့နဲ့ စင်ကြယ်ဖို့အကြောင်းမရှိဘဲ ဖြစ်ကြတယ်။ အဲဒါ မြတ်စွာဘုရား ဘယ်လိုပြောတာလဲ’

‘မဟာလိအကြောင်းရှိပြီးဖြစ်တာလို့ ငါပြောမယ်’

‘အကြောင်းက ဘာတွေလဲ ဘုရား’

‘မဟာလိ ရုပ်စတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ဆင်းရဲကြောင်းဆိုလျှင် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ကို လူတွေ မစွဲမက်ကြပေဘူး။ ချမ်းသာတာကြောင့် စွဲမက်စပ်ယှဉ်ကြတယ်။ သည်တော့ ညစ်ညူးကြတာပဲ။ ဒါ ညစ်ညူးဖို့ အကြောင်းပေါ့’

‘စင်ကြယ်ဖို့အကြောင်းကကော ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ချမ်းသာအစစ်ဖြစ်လျှင် လူတွေ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို မငြီးငွေ့ကြရာ၊ ဆင်းရဲတာကြောင့် ငြီးငွေ့ကြတာပဲ။ သည်တော့ တပ်မက်မှုကင်းပြီး စင်ကြယ်တာပဲ။ ဒါ-စင်ကြယ်ဖို့ အကြောင်းပဲ’

၆၃၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တောက်လောင်မှု

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်တယ်။ ဒါကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မြင်လျင် ငြီးငွေ့မှာပဲ။ ငြီးငွေ့နေသူဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေမှာ အစွဲကင်းပြီး လွတ်လပ်မှာပဲ။ ကိစ္စပြီးမှာပဲ’

၆၃၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

‘ရဟန်းတို့- ရုပ်ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညဉ်တို့ရဲ့ ဖြစ်ဆဲကို ဖြစ်ပြီး၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဖြစ်လတုံလို့၊ ဖြစ်ပြီးကို ဖြစ်ဆဲ၊ ဖြစ်လတုံ ပညတ်မရ၊ ဖြစ်လတုံကို ဖြစ်ဆဲ၊ ဖြစ်ပြီး ပညတ်မရ’

၆၃၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘မြတ်စွာဘုရား- တပည့်တော်ကို တရားအကျဉ်းဟောပါ’

‘ရဟန်း- စွဲလန်းလျှင် မာရ်ကမလွတ်၊ မစွဲလန်းလျှင် လွတ်မယ်’

‘ကောင်းပါပြီ ဘုရား’

‘ရဟန်း- ဘယ်လိုနားလည်မလဲ’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မစွဲလန်းရဘူးလို့ပါ ဘုရား’

‘ကောင်းတယ်- ရဟန်း’

၆၃၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘မြတ်စွာဘုရား- တပည့်တော်ကို တရားအကျဉ်းဟောပေးပါ’

‘ရဟန်း- အထင်ထားလျှင် မာရ်ကမလွတ်၊ မထားလျှင် လွတ်မယ်’

‘ကောင်းပါပြီ- ဘုရား’

‘ရဟန်း- ဒါ-ဘယ်လို နားလည်သလဲ’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါလို့ အထင်ထားလျှင် လို့ပါပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ကောင်းတယ်- ရဟန်း’

၆၃၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘တပည့်တော်ကို တရားအကျဉ်း ဟောပါဘုရား’

‘ရဟန်း- အလွန်နှစ်သက်လျှင် မာရ်ကမလွတ်၊ မနှစ်သက်လျှင် လွတ်မယ်’

‘ကောင်းပါ- ဘုရား’

‘ဘယ်လိုလဲ’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို မနှစ်သက်ဖို့ပါ’

၆၃၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘ရဟန်း- ပျက်စီးတဲ့တရား လိုချင်မှုပယ်’

၆၃၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘ရဟန်း- မိမိမထုတ်တဲ့တရား လိုချင်မှုပယ်’

၆၃၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘ရဟန်း- မိမိမဟုတ်တဲ့တရားလိုချင်မှုပယ်’

၆၃၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘ရဟန်း- မိမိပိုင်မဟုတ်တဲ့ တရားလိုချင်မှုပယ်’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၆၃၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘ရဟန်း- စွဲမက်စရာ အချင်းအရာအားဖြင့် တည်တံ့တရား လိုချင်မှုပယ်’

၆၄၀။ ဇေတဝန်၌ အသျှင်ရာဇနှင့် ဘုရားမအား ဘုရားဟောသော တဏှာမာန
ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်သူ

‘မြတ်စွာဘုရား- ဘယ်လိုသိမြင်သူဟာ အားလုံးမှာ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာ
မစွဲတာပါလဲ’

‘ရာဇနဲ့ သူရာဇ ခု၊ နောက်၊ နောင်၊ တွင်း၊ ပြင်၊ နီး၊ ဝေး၊ ယုတ်၊ မြတ်၊ ကြမ်း၊
နု ဘယ်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမဆို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာ မဟုတ်တာကို ပညာနဲ့ သိမြင်သူပဲ’

၆၄၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သာယာဖွယ်

‘ရဟန်းတို့- ပုထုဇဉ်ဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးမှာ သာယာဖွယ်အဖြစ်နဲ့
လွတ်မြောက်မှုကို အမှန်အတိုင်းမသိဘူး။ အရိယာက သိတယ်’

၆၄၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကြောင်း

‘ရဟန်းတို့- ပုထုဇဉ်ဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ အဖြစ်အပျက်၊ သာယာဖွယ်၊
အပြစ်နဲ့ လွတ်မြောက်မှုကို မသိဘူး။ အရိယာက သိတယ်’

၆၄၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကြောင်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့- အရိယာဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ အဖြစ်အပျက်၊ သာယာဖွယ်၊ အပြစ်နဲ့လွတ်မြောက်မှုကို အမှန်အတိုင်း သိတယ်’

၆၄၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန္တာ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ပျက်စီး၊ ဆင်းရဲ၊ ဖောက်ပြန်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စနဲ့ ငါ့ဟာမဟုတ်လို့ ရှုရမယ်။ မြင်လျင် ငြီးငွေ့ပြီး တပ်မက်မှုမရှိဘဲ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကလွတ်တယ်။ ကိစ္စပြီးတယ်။ ရဟန္တာဖြစ်တယ်’

၆၄၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လှူနေရာရှိသမျှမှာ အမြတ်ဆုံးလူ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ ပျက်စီး၊ ဆင်းရဲ၊ ငါမဟုတ် ရှုသူဟာ ငြီးငွေ့အစွဲ ပြုတ်ကာ လွတ်မြောက်လျက် အမြတ်ဆုံးလူ ဖြစ်တယ်’

၆၄၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ခြင်္သေ့ပမာ

‘ရဟန်းတို့- ခြင်္သေ့ဟောင်လျှင် သားကောင်အားလုံး ကြောက်လန့်ကြသလို ဘုရားက ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဖြစ်ကြောင်း၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာချုပ်ရာနဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာချုပ်ကြောင်း ပြတဲ့အခါ ဘယ် မြင့်မြတ်သူမဆိုပဲ တို့ဟာ ပျက်စီးနေတာ တဲ့၊ မတည်တံ့ဘူးတဲ့လို့ ပြောဆို ကြောက်ရွံ့ကြတယ်’

၆၄၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုက်ခဲမှု

‘ရဟန်းတို့- ရှေးကနေဖူးတဲ့ ခန္ဓာ အောင့်မေ့နိုင်သူဟာ ရှေးကဖြစ်ဖူးတဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို အောင့်မေ့တယ်။ ပြီးတော့ ဒီ-ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေဟာ ငါ့ကို ခဲစားနေတာပါလားလို့ပဲ။ အခုလည်း ခဲနေတာပဲ။ နောင် နှစ်သက်လို့ ဖြစ်သေးလျင်လည်း ခဲစားနေမှာပဲ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငြီးငွေ့စက်ဆုတ်တယ်။ ကျင့်တယ်။ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စနဲ့ ငါ့ဟာ မဟုတ်လို့လည်း ရှုတယ်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ဖျက်ဆီးတယ်။ မပွားစီးစေဘူး။ ပယ်စွန့်တယ်။ ကိစ္စပြီးတယ်။ ဒီသူ့ကို မဖျက်ဆီးသူ၊ မပွားစီးစေသူ၊ ဖျက်ဆီးပြီးတည်သူ၊ မပယ်စွန့်တတ်သူ၊ စွဲလန်းမယူသူ၊ ပယ်စွန့်ပြီး တည်သူ၊ ဖရိုဖရဲ မဖြန့်ကျဲတတ်၊ မပေါင်းစုတတ်၊ ဖရိုဖရဲကျဲဖြန့်ပြီးသူလို့ ဆိုရမယ်။ ဘာကိုလဲ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကိုပေါ့’

၆၄၈။ ကပိလဝတ်နိဂြောဓာရုံ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆွမ်းခံမှု

‘ရဟန်းတို့- သင်တို့ကို နှင်ထုတ်ပြီး မနက်က ထွက်ခွာသွားတုန်း မဟာဝုန် ဥသျှစ်ပင်ရင်းမှာ ငါ-စဉ်းစားတယ်။ ရဟန်းငယ်တွေဟာ တစ်မျိုးတစ်မည် ဖြစ်ကုန်တော့မှာပဲ။ ရှေးကလို သံဃာကို ချီးမြှောက်မှုလို့ ဖြစ်လို့ အခု ညချင်း ငါ-ပြန်လာတာ’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- ထမင်းတောင်းစားတာဟာ အသက်မွေးမှုထဲမှာ အညံ့ဆုံးပဲ။ ဘာနှိပ်စက်လို့မှ မဟုတ်ဘဲ ဆင်းရဲဆုံးတန်ကောင်းတယ်လို့ စိတ်ကူးကြလို့ပဲ။ သည်လိုဖြစ်လျှက် အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒများပြီး သတိ၊ ပညာ၊ သမာဓိ မရှိကြဘူးဆိုလျှင် လူသေနှို့ရာက ကျန်တဲ့ထင်းလို ဖြစ်ကြမှာပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ကာမ၊ ဗျာပါဒ၊ ဝိတိသ၊ ဝိတက်တွေ ဖယ်ကြ။ သတိထားကြ။ သမာဓိပွားကြ၊ အနိမိတ္တသမာဓိဟာ အကျိုးဆက် များတယ်’

‘ရဟန်းတို့- ဘဝဒိဋ္ဌိဖြစ်စေ၊ ဘဝမရှိ ဒိဋ္ဌိဖြစ်စေ၊ စွဲယူမှုမှန်သမျှ အပြစ်ရှိတာ ချည်းပဲ။ စွဲယူသူတိုင်းဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေကို စွဲရမယ်။ စွဲသူဟာ ဘဝဖြစ်ပြီး

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဒုက္ခရောက်မှာဖြစ်တယ်’၅၄၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်

‘ရဟန်းတို့- လာဘ်ပူဇော်သကာ အကျော်အစောဟာ အရေပါး၊ အရေထူ၊ အသား၊ အကြော၊ အရိုး အဆင့်ဆင့်ကို ဖြတ်ပြီး ခြင်ဆီအထိတည်အောင် ခက်ထန်တယ်။ ဥပမာ သားမြီးကြိုးနဲ့ ခြေသလုံးကို ရစ်ပတ်ပွတ်တိုက်လျင် အရေပါး စတာတွေပြတ်ပြီး ခြင်ဆီအထိ တည်သလိုပဲ။ ၊ကြောင့် လာဘ်မတပ်အောင် ကျင့်ကြ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အမြင့်ဆုံး လွှတ်တော်ရည် သိက္ခာလမ်းညွှန်

N

သုတေသန

ဓမ္မဝိဟာရီ ရှင်ဉာဏ

အမြင့်ဆုံး လူ့ဇာတိရည် သိက္ခာလမ်းညွှန်
ဘုရားတရား

အပိုင်း(၄)

၂

ဓမ္မဝိဟာရီ ရှင်ဉာဏ

၆၄၉။ ကောသမ္ဘိ ပါတိလေယျတော အင်ကြင်းပင်ရင်း၌ အာနန္ဒာနှင့်အတူ ပါလာသော ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ကာလမခြား အာသဝကုန်စေသော အသိအမြင်

‘မြတ်စွာဘုရား- ယောသိတာရုံမှာ ရဟန်းတစ်ပါးက မြတ်စွာဘုရား ဒီကိုကြွတဲ့ နေ့က တပည့်တော်ကို ပြောပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားဟာ ဆွမ်းခံအပြန်မှာ ကိုယ့်အိပ်ယာ ကိုယ်သိမ်းပြီး အလုပ်အကြွေးတွေကို အကြောင်းမကြားဘဲ အဖော်မပါ ဒေသစာရီ ကြွတော်မူတယ်လို့ပါပဲ။ တပည့်တော်က ပြန်ပြောပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားဟာ တစ်ပါးတည်းနေလိုတဲ့အခါမျိုးမှာ ဒါမျိုးလုပ်တတ်တယ်။ ဘယ်သူမှ ဘုရားထံ မလိုက်သင့်ဘူးလို့ပါပဲ။’

နောက်- ကြာလာတော့ ရဟန်းတွေက ဘုရားတရား မနာရတာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ အကြောင်း၊ နာလိုကြကြောင်း တပည့်တော်ထံ ပြောကြပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ရဟန်းတို့နဲ့ အတူ တပည့်တော် လာခဲ့တာပါ မြတ်စွာဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- သင်တို့စိတ်ထဲရှိတာ လျှောက်နိုင်တယ်’

‘မြတ်စွာဘုရား- ဘယ်လိုသိမြင်သူဟာ ကာလမခြား အာသဝကုန်ပါသလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- ငါ လေ့လာပြီးမှ တရားဖြစ်တဲ့ သတိပဋ္ဌာန်၊ သမ္မပ္ပဓါန်၊ လ၊ ဗောဇ္ဈင်၊ မဂ္ဂင်ကို ဟောတာ။ သည်လိုဖြစ်လျှက်နဲ့ ဘယ်လိုသိမြင်သူ ကာလမခြား အာသဝေါကုန်သလဲ မေးခွန်းဖြစ်ရသလဲ ဒါကို ငါဖြေမယ်။’

ရဟန်းတို့- လောကမှာ ရုပ်ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညဉ်ဆိုတာတွေ ရှိတယ်။ ဒါ-တစ်ခုခုကို ပုထုဇဉ်က အတ္တ သို့မဟုတ် အတ္တမှ ဒါတွေ တစ်ခုခုရှိတယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဒါတွေမှာ အတ္တ၊ အတ္တမှာ ဒါတွေပဲလို့ ရှုမြင်တယ်။ ရဟန်းတို့- သည်လိုရှုမြင်တာဟာ သင်္ခါရဖြစ်တာပဲ။ ဒီသင်္ခါရဟာ အဝိဇ္ဇာနဲ့ယှဉ်တဲ့ ဖဿကြောင့် ဖြစ်တဲ့ဝေဒနာ ရတဲ့အခါ အကြား၊ အမြင် မရှိလို့ ဖြစ်တဲ့ တဏှာကြောင့်ပဲ။ ဒါတွေအားလုံး ပျက်စီးတာတွေပဲ။ သည်လို သိမြင်သူဟာ ကာလမခြား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အာသဝကုန်တာပဲ’

၆၅၀။ သာဝတ္ထိ ပုဗ္ဗာရုံ လပြည့်ည လွင်တီးခေါင်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ

‘မြတ်စွာဘုရား- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဆိုတာ ရပုပ္ပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ လ၊ ဝိညာဏပါဒါနက္ခန္ဓာပဲ။ ဟုတ်ပါရဲ့လား ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ် ရဟန်း’

‘ဒါတွေရဲ့ အရင်းအမြစ်က ဘာတွေလဲ ဘုရား’

‘လိုချင်မှုပဲ ရဟန်း’

‘စွဲလန်းမှုပဲ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလား၊ စွဲလန်းမှုအပြင် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာက တစ်ခြားလား ဘုရား’

‘စွဲလန်းမှုပဲ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမဟုတ်ဘူး၊ စွဲလန်းမှုအပြင်လည်း ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မဟုတ်ဘူး ရဟန်း။ တကယ်က ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှ လိုချင်မှု၊ စွဲလန်းမှုဟာ စွဲလန်းမှုပဲ’

‘မြတ်စွာဘုရား- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနဲ့ လိုချင်စွဲမက်မှု ဆန္ဒ၊ ရာဂ ထူးလို့ဖြစ်ရဲ့လား’

‘ဖြစ်တယ် ရဟန်း’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်း- နောင်အခါ သည်လို ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညဉ်မျိုး ဖြစ်လိုတယ်လို့ ဖြစ်နိုင်တာပေါ့’

‘ခန္ဓာရဲ့ ခန္ဓာအမည်က ဘယ်လောက်ရှိပါသလဲ ဘုရား’

‘ခု၊ နောက်၊ နောင်၊ နီး၊ ဝေး၊ တွင်း၊ ပြင်၊ ယုတ်၊ မြတ်၊ ကြမ်း၊ နု သည်လောက် ရှိတယ်’

‘ခန္ဓာငါးပါး ပညတ်ဖို့အကြောင်းနဲ့ အထောက်အပံ့က ဘာတွေလဲ ဘုရား’

‘ရူပက္ခန္ဓာအကြောင်းက မဟာဘုတ်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊ အကြောင်းက နာမရူပ သဠာယတန၊ ကျန်ခန္ဓာအကြောင်းက ဖဿပဲ’

‘သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား’
 ‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို အတ္တရူလို့ပဲ’
 ‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ သာယာဖွယ်အပြစ်နဲ့ ထွက်မြောက်ရာက ဘာလဲ ဘုရား’
 ‘ချမ်းသာတာက သာယာဖွယ်ပဲ။ တကယ် ချမ်းသာမဟုတ်တာက အပြစ်၊
 မနှစ်သက်တာက ထွက်မြောက်ရာပဲ’
 ‘ဘယ်လို သိမြင်သူဟာ အားလုံးအာရုံတွေထဲမှာ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိလွတ်မလဲ’
 ‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာနဲ့ ငါ့ဟာလွတ်မယ်’
 ‘သည်လိုဆို ရုပ်စတာတွေဟာ မိမိမဟုတ်ဘူးတဲ့ မိမိမရှိ။ သူပြုတာတွေ
 ဘယ်သူ့ဆီ ရောက်ကုန်ကြပါလိမ့်ဘုရား’
 ‘ရှုပ် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာစတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေဟာ ပျက်စီးတယ်။ ဖောက်ပြန်တယ်။
 သည်လို ပျက်စီးဖောက်ပြန်လျှက်နဲ့ မိမိယူလျင် သင့်မလား’

၆၅၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်အာနန္ဒာဟောသော ပုဏ္ဏကျေးဇူး

‘ငါ့သျှင်တို့- သီတင်းငယ် ငါတို့အတွက် အသျှင်ပုဏ္ဏဟာ ကျေးဇူးများတယ်’
 ‘ဘယ်လို ဆုံးမလို့လဲ ငါ့သျှင် အာနန္ဒာ’
 ‘ငါ ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ ပပဉ္စတရားသုံးပါးဟာ
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးစွဲလို့သာဖြစ်တာ။ မစွဲလျင် မဖြစ်ဘူး။ ဥပမာ-မှန်မှာ
 မျက်နှာရိပ်ကိုကြည့်လျင် အစွဲပြုပြီးမှ ဖြစ်တယ်။ အစွဲမပြုလျင် မမြင်ဘူး။ ရုပ်ဝေဒနာ၊
 သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညဉ်ကို အစွဲပြုလို့သာ ငါ ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ ပပဉ္စဖြစ်တာ။
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေကို ပျက်စီးတယ်လို့ရှုလျင် မဂ်ကိစ္စအတွက် တခြားမရှိဘူးလို့ပဲ’

၆၅၂။ ဇေတဝန်၌ ဘထွေးတော်သား တိဿရဟန်းအား ဘုရားဟောသောတရား

‘တိဿ- မပျော်ဘူး၊ တရားတွေလည်း ယုံမှားတယ်ဆို ဟုတ်သလား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 ‘တိဿ- ဘယ်လိုလဲ? ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ စွဲသူဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာက ဖောက်ပြန်တဲ့
 အခါ စိုးရိမ်ပူပန်ရမှာ မဟုတ်လား’
 ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 ‘မစွဲမက်လျှင် ဖောက်ပြန်ပေမယ့် စိုးရိမ်ရမှာ မဟုတ်ဘူးနော် တိဿ’
 ‘မစိုးရိမ်ရပါဘူး ဘုရား’
 ‘တိဿ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေ ပျက်စီးသလား? မပျက်စီးဘူးလား?’
 ‘ပျက်စီးတာပဲ ဘုရား’
 ‘ပျက်စီးတာကိုကြည့်လျှင် ငြီးငွေ့ပြီး မစွဲမက်လို့ စိုးရိမ်ရတာက လွတ်လိမ့်မယ်’

၆၅၃။ ဇေတဝန်၌ သျှင်ယမကအား သာရိပုတြာဟောသောတရား

‘အသျှင် သာရိပုတြာ- အသျှင်ယမကဟာ အာသဝေါကုန်ပြီးတဲ့
 ရဟန္တာသေလျှင် နောင်ဘဝ မဖြစ်တော့ဘူးလို့ ဘုရားဟောတာ ငါသိတယ်လို့
 ပြောနေပါတယ်’

‘ဟုတ်လား- ငါ့သျှင် ယမက’
 ‘ဟုတ်ပါတယ် အသျှင်သာရိပုတြာ’
 ‘ငါ့သျှင် သည်လိုပြောတာဟာ ဘုရားကို စွပ်စွဲသလိုဖြစ်တယ်’
 ‘ဟုတ်လားဘုရား။ ဘယ်လိုကြောင့်လဲ’
 ‘ငါ့သျှင်ကို ငါမေးမယ်။ ကြိုက်သလို ဖြေကြည့်ပါ’
 ‘မေးပါ အသျှင်ဘုရား’
 ‘ငါ့သျှင်ယမက- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟာ ပျက်စီးသလား?
 မပျက်စီးဘူးလား?’
 ‘ပျက်စီးပါတယ် ဘုရား’
 ‘ပျက်စီးတာကို ငါလို့ကြည့်လျှင် တော်မလား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘မတော်ပါဘူး ဘုရား’
‘မတော်လို့ ငါလို့ မရူသာဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို မစွဲမက်ဘဲ ငြီးငွေ့လွတ်မြောက်
ကိစ္စပြီးတာပဲ’
‘ဟုတ်ပါ ဘုရား’
‘ငါ့သျှင် ယမက- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ရဟန္တာလို့ ကြည့်သလား’
‘မဟုတ်ပါ ဘုရား’
‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာက တခြားကို ရဟန္တာလို့ ကြည့်သလား’
‘မဟုတ်ပါ ဘုရား’
‘လက်တွေ့ ရဟန္တာကို ထောက်ပြစမ်း ငါ့သျှင် ယမက’
‘ရဟန္တာဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မဖြစ်ခြင်းမျှပါပဲ’
‘သည်တော့ ရဟန္တာသေပြီး မဖြစ်ဘူးလို့ ဘုရားဟော ငါသိတယ်ပြောတာ
တော်ပါ့မလား’
‘တရားမသိသေးလို့ ပြောမိတာပါ ဘုရား’
‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေဟာ အကောင်းတွေမဟုတ်ဘူး။ အကောင်းယောင်
ဆောင်နေတာတွေပဲ။ ဒါကို သိအောင်လုပ် ငါ့သျှင် ယမက’

၆၅၄။ မဟာဝုန်၌ အနုရာဓအား ဘုရားဟောသော တရား

‘မြတ်စွာဘုရား- တစ်နေ့က ပရဗိုဇ်တစ်ချို့ တပည့်တော်ကို မေးကြပါတယ်။
မြတ်စွာဘုရားဟာ သတ္တဝါသေပြီးမဖြစ်ဘူး။ ဖြစ်လည်းဖြစ်၊ မဖြစ်လည်းမဖြစ်ဘူး။
ဖြစ်တာလည်း မဟုတ်၊ မဖြစ်တာလည်းမဟုတ်ဘူး။ သည်လေးပါးမှာ
ဘာယူသလဲလို့ ဖြစ်တယ်။ သည်လေးဌာနကျဉ်ပြီး ပညတ်တယ်လို့ တပည့်တော်က
ဖြေပါတယ်။ သည်အဖြေကို မကျေနပ်ကြပါဘူး။ သီတင်းငယ်မို့ မသိလို့နေမှာဆိုပြီး
ပြန်သွားကြ ပါတယ်။ တပည့်တော်စိတ်ထဲ ငါဖြေတာ တော်မှတော်ရဲ့လား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဖြစ်လာလို့ မြတ်စွာဘုရား လျှောက်မယ်လို့ လာခဲ့တာပါ အသျှင်’

‘အနုရာဓ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး ပျက်စီးသလား? မပျက်စီးဘူးလား?’

‘ပျက်စီးပါတယ် ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ပျက်စီးလျင် ငါလို့ရှုလို့ တော်မလား’

‘မတော်ပါဘူး ဘုရား’

‘အနုရာဓ ဘယ်လိုလဲ? ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ သတ္တဝါလား’

‘မဟုတ်ပါ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေ ဖြစ်နေခြင်းမျှပါပဲ ဘုရား’

‘သည်လိုဆိုလျင် မင်းအဖြေဖြစ်တဲ့ လေးဌာနကို ကျဉ်ဟောတယ်ဆိုတာ သင့်ပါ့မလား’

‘မသင့်ပါ ဘုရား’

‘ကောင်းတယ် ရဟန်း- ငါဟာ ရှေးကရော၊ အခုရော ဒီ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေ အဖြစ် ငြိမ်းကြဖို့အတွက် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေရဲ့ ဒုက္ခကို ရှုကြ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ အကြောင်းတဏှာ ပယ်ကြ။ သည်လိုပယ်နိုင်ဖို့ ကောင်းကျင့်ကောင်းကြံတွေ ကျင့်ကြံကြဖို့ မဂ္ဂင်တွေ ဟောတာပဲ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

၆၅၅။ ရာဇဂြိုဟ် အိုးထိမ်းသည်အိမ်၌ သျှင်ဝက္ကလိအား ဘုရားဟောသောတရား

‘ဝက္ကလိ- ငါ ရောက်လာလို့ မထနဲ့။ တစ်ခြားမျှာ ငါ ထိုင်မယ်။ အခုပဲ သင်လျှောက်တဲ့ မမာသတင်းကြားလို့ ငါ လာခဲ့တာ။ ရောဂါအခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ’

‘ရောဂါကတော့ ထိုးနေတာပဲ ဘုရား’

‘စိတ်ချမ်းသာမှုကော ဘယ်လိုနေလဲ ဝက္ကလိ’

‘စိတ်လည်း မချမ်းသာပါ ဘုရား’

‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို သီလနဲ့ မစွပ်စွဲပဲ ရှိရဲ့လား’

‘မစွပ်စွဲပါဘူး ဘုရား’

‘သည်လိုဖြစ်လျက်နဲ့ ဘာကြောင့် မချမ်းသာတာလဲ’

‘အသျှင်ဘုရားနား ချဉ်းကပ်ဖို့ အားတောင်မရှိတော့လို့ပါပဲ’

‘ဝက္ကလိ- ဒါတော့ မတော်ဘူး။ ငါက အပုပ်ကောင်ကြီးပဲ။ ဒါကို မြင်ရတော့ ဘာအကျိုးရမှာ မှတ်လို့လဲ။ ဝက္ကလိ- တရားမြင်လျင် ငါ့မြင်တာပဲ။ ငါ့မြင်သူဟာ တရားမြင်သူပဲ။ ဒါ အမှန်ပဲ။ သည်တော့ ငါ့ အမြဲမြင်နေအောင် တရားမြင်ဖို့ လုပ်ရမယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဝက္ကလိ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေဟာ ပျက်စီးသလား? မပျက်စီးဘူးလား?’

‘ပျက်စီးပါတယ် ဘုရား’

‘ပျက်စီးတာတွေဟာ ဆင်းရဲတယ်။ မိမိမဟုတ်ဘူး။ မိမိဥစ္စာလည်း မဟုတ်ဘူး။ မိမိကိုယ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါကိုမြင်အောင် ကြည့်ရမယ်’

‘ဒါကို အခု တပည့်တော် သဘောပေါက်ပါပြီ ဘုရား။ တပည့်တော် ဣသိဂိလိတောင်နံပါး ကာဠသိလာကျောင်းသွားပြီး ပရိနဗ္ဗာန်ပြုခွင့် ပြုပါ မြတ်စွာဘုရား’

၆၅၆။ ဝေဠုဝန် ကဿပသူဌေးကျောင်း၌ အသျှင်အဿဇိအား ဘုရား လူမမာမေး

‘အဿဇိ- နေရာက မဆင်းနဲ့။ နေ့ဘက်က သင့်အလုပ်အကြွေးတွေ လာလျှောက်လို့ သင်မမာတာ ငါသိတယ်။ အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ’

‘မကောင်းဘူး ဘုရား’

‘စိတ်ချမ်းသာမှုကော ရှိရဲ့လား’

‘ဘယ်ချမ်းသာမလဲ ဘုရား’

‘ကိုယ့်သီလကြောင့်လား အဿဇိ’

‘မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား’

‘ဘာကြောင့်လဲ အဿဇိ’

‘ရှေးက အဿာသ မဿာသနဲ့ ငြိမ်းနေတာ။ အခု အဲဒါလည်းမရဘူး။ ဒါနဲ့ ငါ မဆုတ်ပဲမှ ရှိရဲ့လား။ သည်လို တွေးမိရတယ် ဘုရား’

‘အဿဇိ- တည်ကြည်မှုသမာဓိကို အနှစ်သာရ၊ တည်ကြည်မှု သမာဓိကို ရဟန်းအဖြစ် သည်လိုထင်သူတွေဟာ တည်ကြည်မှုသမာဓိ မရလျင် ငါ မဆုတ်ယုတ်တာမှ ဟုတ်ရဲ့လား အကြံဖြစ်တတ်တယ်’

‘အဿဇိ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟာ ပျက်စီးတယ်။ ဆင်းရဲတယ်။ ငါ စတာတွေ မဟုတ်ဘူး။ သည်လိုကြည့်သူဟာ ငြီးငွေ့ကင်းကွာပြီး လွတ်လပ်တာပဲ။ ဒီသူဟာ ဝေဒနာခံစားလျင် ပျက်စီးတယ်။ နှစ်သက်တောင့်တဖွယ် မဟုတ်လို့ တွယ်တာကင်းစွာ ခန္ဓာကိုယ်အဆုံး၊ အသက်တဆုံးရှိတဲ့ ခံစားတာတွေကို ခံစားတယ်’

‘အဿဇိ- ဆိနဲ့မီးစာ စွဲပြီး ဆီမီးတောက်တာ။ သည်နှစ်ခုကုန်လျင် မီးတောက် ငြိမ်းသလို ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ အသက်ကုန်လျင် ဒီဝေဒနာတွေ ငြိမ်းမှာပါသိ’

၆၅၇။ ယောသိတာရုံ၌ မထေရ်ရဟန်းခြောက်ဆယ်အား သျှင်ခေမကဟောသော တရား

‘ငါ့သျှင် ဒါသက- ဗဒရိကာရုံမှာနေတဲ့ သျှင်ခေမက နေမကောင်းဘူး ကြားတယ်။ အဲဒါ သက်သာရဲ့လားလို့ တို့မထေရ်ခြောက်ဆယ်ကိုယ်စား သွားမေးဖို့ ခိုင်းတာ။ ဘယ့်နှယ်လဲ။ ပြန်လာပြီလား။ အသျှင်ခေမက ဘယ်လိုနေသလဲ’

‘မသက်သာဘူးလို့ပဲ ပြောလိုက်ပါတယ် ဘုရား’

‘အသျှင်ခေမကက ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေကို ငါနဲ့ ငါ့ဥစ္စာအဖြစ် ရှုသလားလို့ကော မမေးခဲ့ဘူးလား’

‘မေးခဲ့ပါတယ် ဘုရား။ မရှုပါဘူးတဲ့ ဘုရား’

‘မရှုဘူးတဲ့လား။ သည်လိုဆိုလျှင် ရဟန္တာဖြစ်ပြီလားလို့ မမေးခဲ့ဘူးလား ဒါသက’

‘မေးခဲ့ပါတယ် ဘုရား။ ရဟန္တာမဖြစ်သေးပါဘူး။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးကို ငါ ငါ့ဥစ္စာလို့လည်း မရှုပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ငါ ဖြစ်တယ်လို့ ရှုနေပါတယ်လို့ ဖြေပါတယ် ဘုရား’

‘သည်လိုဆို ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှတစ်ပါး တခြား ငါဖြစ်တယ်လို့ ဆိုသလား မမေးခဲ့ဘူးလား ဒါသက’

‘ဒါလည်းမေးပါတယ် ဘုရား။ သူ့အခြေက ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါဖြစ်တယ် မဆိုဘူး။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာက တစ်ခြားကိုလည်း ငါဖြစ်တယ် မဆိုဘူးလို့ပါပဲ’

‘ဒါ- တို့မရှင်းဘူး။ ထပ်မမေးခဲ့ဘူးလား’

‘မေးခဲ့ပါတယ် ဘုရား။ သူ့အဖြေက ကြာနံ့ဟာ ပွင့်ချပ်အနံ့၊ အဆင်းအနံ့၊ ဝတ်ဆံအနံ့လို့ ပြောမရဘူး။ ကြာအနံ့လို့ ပြောမှရတယ်။ သည်လိုပါပဲတဲ့ဘုရား’

‘ဒါဆိုလျှင် ငါဖြစ်တယ်လို့ ရနေတာဟာ ငါလို့ရတာနဲ့ ဘာထူးမှာလဲ။ အဲဒါ မမေးခဲ့ဘူးလား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါဖြစ်တယ်လို့ မြင်နေတာ ကျန်တာဟာ သူ့အနေနဲ့ မာနာနုသယ ကျန်တာပါပဲတဲ့ဘုရား။ သူ သည်လိုဖြေပါတယ်’

‘အေး-ဟုတ်တယ်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ပျက်စီးတာ သေချာတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ပျက်စီးမှုကို အနံ့အစပ် မမြင်သေးရက ငါလို့ထင်တာ ကျန်တာပေါ့။ ဒါဆိုလျှင် ငါတို့ လွတ်မြောက်ကြပြီပေါ့’

၆၅၈။ ယောသိတာရုံ၌ သျှင်ဆန္ဒအား အာနန္ဒာဟောသော တရား

‘ငါ့သျှင် အာနန္ဒာ- တပည့်တော်ကို တရားပြပါဦး’

‘အခု ဘယ်ကလာခဲ့တာလဲ ဆန္ဒ’

‘မိဂဒါဝုန်က လာခဲ့တာပါ။ ညမှာ တပည့်တော်ကျောင်းတံခါးတွေခေါက်၊

တရားပြုဖို့ရောက်တော့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေဟာ ပျက်စီးနေတယ်လို့ပဲ
ဟောကြပါတယ်။ ဒါကို တပည့်တော်လည်း သိနေတယ်။ ဒါပေမယ့်
တပည့်တော်စိတ်ဟာ သင်္ခါရအားလုံး ငြိမ်းရာ၊ ဥပဓိအားလုံးကင်းရာ၊
တဏှာကုန်ရာမှာ မသက်ဝင်၊ မကြည်လင်ပါဘူး။ လွတ်လွတ် မဆုံးဖြတ်နိုင်ပါဘူး။
တောင့်တစွဲလန်းမှု ပြန်ဖြစ်တာပါပဲ။ သည်တော့ ငါ့စိတ်ဟာ ပြန်လည်နေတယ်။
တရားရလျင် သည်လို မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ငါ့ကို တရားဟောနိုင်သူ ရှာဦးမှဆိုပြီး
ဒီလာခဲ့တာ’

‘ငါ့သျှင်ဆန္ဒ- သည်လောက်နဲ့ပဲ တရားရဖို့ ထိုက်လှပါပြီ’

‘ဝမ်းသာလိုက်တာ ငါ့သျှင် အာနန္ဒာ။ ဆက်ဟောပါဦး’

‘ဘုရားထံမှ ကစ္စာနအနွယ်ရဟန်းကို ဆုံးမတာ ငါဟောမယ်’

‘ဟောပါ’

‘လောကဟာရို၊မရို နှစ်ဘက်ကို မှီတယ်’

‘ဘယ်လိုပါလဲ’

‘လောကအဖြစ်အပျက်ရှုသူအတွက် လောကမရို မဖြစ်နိုင်ဘူး။ လောကချုပ်ပုံ
အမှန်သိသူအတွက် လောကအရိုမဖြစ်နိုင်။ လောကကို ကပ်ရောက်စွဲလန်း အမှား
နှလုံးမသွင်း၊ မစွဲလန်းလို့ ငါ့ကိုယ်လို့ လောကကိုမစွဲလျှင် လောကဟာ ဆင်းရဲတွေ
ဖြစ်တာပဲ။ ဆင်းရဲတွေပဲ ချုပ်တာပဲ။ ဒီအသိဥဏ်ဖြစ်မယ်။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ
လ၊ ဒုက္ခဖြစ် အဝိဇ္ဇာချုပ်၊ လ၊ ဒုက္ခချုပ်တယ်’

‘နားလည်ပြီ ငါ့သျှင် အာနန္ဒာ’

၆၅၉။ ဇေတဝန်၌ ရာဟုလာအား ဘုရားဟောသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရှု

‘မြတ်စွာဘုရား- အတွင်းအပ နှစ်ဝအာရုံတွေမှာ ငါ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာမဖြစ်တာ
ဘယ်လိုသိမြင်သူလဲ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာမရှုလို့ပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၆၆၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြစ်ဥပမာ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို အတ္တရူသူဟာ မြစ်ထဲမြောလာသူ၊ မြစ်ကမ်းမှ မြက် စတာတွေကို ဆွဲပေမယ့် ပြုတ်ကျပြီး ဒုက္ခရောက်သလိုပဲ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ မြစ်ကမ်းပါးက တွဲလွဲကျနေတဲ့ မြက်လိုပဲ’

၆၆၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

‘ရဟန်းတို့- ငါ လူတွေနဲ့ မငြင်းဘူး။ လူတွေကပဲ ငါ့ငြင်းတာ။ တရားအတိုင်း ပြောစကားဟာ လူတွေနဲ့ မငြင်းဘူး။ ပညာရှိများက မရှိလို့ သမုတ်တာကို ငါကလည်း မရှိလို့ပြောတာ။ ပညာရှိတွေက ရှိတယ်လို့ ပြောတာကို ငါကလည်း ရှိတယ်လို့ ပြောတာပဲ’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ပျက်စီးဖောက်ပြန်တဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေကို ပျက်စီးဖောက်ပြန်တယ်လို့ ငါပြောတာပဲ။ ဒါကို ငါ သိတယ်၊ ပြတယ်၊ မသိတာ မတတ်နိုင်။ ကြာဟာ ရေမှာပေါက်ပြီး တည်ပေမယ့် ရေမစွတ်သလို ငါလည်း လောကမှာ ဖြစ်ပြီး ကြီးပွားပေမယ့် လောကနဲ့ မလိမ်းကြံ’

၆၆၂။ အာလုဇ္ဈမြို့၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရေမြုတ်ပမာ

‘ရဟန်းတို့- မြစ်ထဲမြောလာတဲ့ ရေမြုတ်ခဲကြီးတွေ ကြည့်ကြ’

‘တွေ့ရပါတယ် ဘုရား’

‘အဲသည်ထဲမှာ အနှစ်ရှိသလား။ အသုံးဝင်သလား’

‘အလကားပါဘုရား။ အနှစ်မရှိပါဘူး’

‘အေး- ရုပ်ပါဒါနက္ခန္ဓာလည်း သည်လိုပဲ’
 ‘ရှုပါမယ် ဘုရား’
 ‘ရေမှာ ရေမွတ်တာ ဖြစ်လည်းဖြစ်၊ ပျက်လည်းပျက်တယ်။ သေသေချာချာ
 ကြည့်လျင် တွေ့ရမယ်။ ဝေဒနက္ခန္ဓာလည်း သည်လိုပဲ’
 ‘ရှုပါမယ် ဘုရား’
 ‘တံလျှပ်လိုပဲ။ သညာလည်း တဖြတ်ဖြတ်ဝင် တုန်လှုပ်တယ်’
 ‘ရှုပါမယ် ဘုရား’
 ‘ငှက်ပျောတုံးလိုပဲ။ အဖတ်တွေ ဘယ်လိုခွာခွာ အနှစ်မရှိ။ သင်္ခါရလည်း
 သည်လိုပဲ’
 ‘ရှုပါမယ်’
 ‘မျက်လှည့်ဟာ ဘာမှ အသုံးမဝင်သလိုပဲ။ ဝိညဉ်ဟာ ဘာမှ အသုံးမကျဘူး’
 ‘ရှုပါမယ် ဘုရား’
 ‘သည်လိုရှုလျင် ငြီးငွေ့ပြီး ကိစ္စပြီးမှာပဲ’

၆၆၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ

‘မြတ်စွာဘုရား- နေ့လတွေကို မပျက်စီးတဲ့ ရုပ်ဝေဒနာ သညာသင်္ခါရ
 ဝိညဉ်တွေ ရှိပါသလား’

‘ရဟန်း- မပျက်စီးတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မရှိဘူး။ ဒီ နွားချေးခဲကလေးလောက်
 တောင် မပျက်မစီးတည်တဲ့ အတ္တမရှိဘူး။ ဒါ့ကြောင့်သာ အကျင့် ကျင့်ရတာ။ ရှေးက
 ဘယ်လောက် ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုမဆို ပျက်စီးခဲ့တာချည်းပဲ မဟုတ်လား’

၆၆၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော လက်သည်းပေါ်က
 မြေမှုန့်လောက်ပမာ

‘မြတ်စွာဘုရား- နေ့လတွေလို မပျက်စီးတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ရှိသလား’

‘ရဟန်း- မရှိဘူး။ လက်သည်းပေါ်တင်ထားတဲ့ မြေမှုန့်လောက် မပျက်စီးတာလေး ရှိလျင်တောင် အကျင့်ကျင့်မှာ မဟုတ်ဘူး’

၆၆၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံသရာအစနှင့်အဆုံး

‘ရဟန်းတို့- ဒုက္ခသံသရာကား အစမထင်။ သမုဒ္ဒရာရေသာ ခြောက်ခမ်း ဦးမယ်။ ဆင်းရဲရဲ့ အဆုံးကား မပြောနိုင်။ မြင့်မိုရ်နဲ့မြေသာ ပျက်လျင်ပျက်မယ်။ ဆင်းရဲအဆုံး ငါ မပြောနိုင်။ ချည်ထားခံရတဲ့ခွေး ရစ်ပတ်ပြေးနေသလို ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို အတ္တရူပြီး ရစ်ပတ်ပြေးနေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဆင်းရဲတယ်’

၆၆၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံသရာအစမထင်

‘ရဟန်းတို့- ငုတ်မှာချည်ထားတဲ့ခွေးဟာ ငုတ်မှာပဲ ကပ်ပြီး သွားရ၊ ဝပ်ရ၊ ရပ်ရတယ်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာလုပ်သူလည်း ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ ကပ်ပြီး ရပ်ရ၊ သွားရ၊ ထိုင်ရ၊ လျောင်းရတယ်။ ဒါ့ကြောင့် စိတ်ကို ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့က ညစ်ငြူးစေတာ ကြာပြီ။ စိတ်ကို အမြဲ ဆင်ခြင်သင့်တယ်။ ဖြူစင်တာလည်း စိတ်၊ ညစ်ငြူးတာလည်းစိတ်ပဲ။ စိတ်ဟာ အဆန်းကျယ်ဆုံး။ ပုထုဇဉ်ဟာ ဖြစ်စေမယ့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာပဲ ဖြစ်စေတယ်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ပျက်စီးတယ်။ ဒါသိပြီး ငြီးငွေ့ကပ်ခြင်းကင်းလျင် ကိစ္စပြီးတာပဲ’

၆၆၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သိမြင်သူ

‘ရဟန်းတို့- သိမြင်သူဟာ အာသဝကုန်တာပဲ’

‘ဘာ သိမြင်သူလဲ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ ဖြစ်မှု၊ ချုပ်မှုပေါ့’

‘ကောင်းပါပြီ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- မမှားဘဲ လွတ်လိုပေမယ့် မလွတ်နိုင်ဘူး’

‘ဘာ မမှားဘဲလဲ ဘုရား’

‘သတိပဋ္ဌာန်၊ သမ္မပဓာန်၊ လ၊ ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင်တွေပဲပေါ့’

‘ကောင်းပါပြီ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- ဥပမာအားဖြင့် ကြက်မဟာ ကြက်ဥတွေကို ပေါက်စေလိုပေမယ့် မဝပ်လျှင် မပေါက်သလိုပဲ’

‘ဟုတ်ပါ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- လက်သမားရဲ့ ပဲကွပ်ရိုးမှာ လက်ကိုင်ရာများ ထင်နေရာ ဘယ်နေ့ ဘယ်လောက် ထင်တယ်လို့ မသိရသလို ပွားများသူအား အာသဝေါကုန်ရာမှာ ဘယ်နေ့ ဘယ်လောက်ကုန်တယ် မသိ။ အာသဝေါ ကုန်ပြီလို့သာ သိတယ်’

‘ဟုတ်ပါ ဘုရား’

‘ဥပမာဆိုရလျှင် ပင်လယ်ကူးလှေတို့ရဲ့ ကြိမ်အဖွဲ့များဟာ မိုးမှာရေထဲနေပြီး ဆောင်းမှာ ကုန်ပေါ်တင်ထားလျှင် လေ၊နေကြောင့် မိုးရွာတဲ့အခါ အလွန် ဆွေးမြေ့ သလို သံယောဇဉ်တွေ ပြတ်တယ်’

၆၆၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အနိစ္စသညာ

‘ရဟန်းတို့- အနိစ္စသညာပွားလျှင် ကာမရာဂ၊ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂနဲ့ အဝိဇ္ဇာကို ကုန်စေပြီး မာနကို နှုတ်နိုင်တယ်။ ဥပမာ သရက်သီးခိုင်က သရက်သီးဟာ အညှာပြတ်ကျလျှင် အညှာနောက် ပါသွားသလိုပဲ’

‘ဘယ်လို ပွားရမှာလဲ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ ဖြစ်မှု၊ ချုပ်မှုအပေါ် ပွားရမှာပေါ့’

၆၆၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သက္ကာယအဘို့ (၄)ပါး

‘ရဟန်းတို့- အဘို့ (၄)ပါး ရှိတယ်။ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ရာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ကြောင်းတို့ပဲ’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟာ သက္ကာယပဲ။ တဏှာဟာ ဖြစ်ကြောင်းပဲ။ တဏှာချုပ်တာဟာ သက္ကာယချုပ်တာပဲ။ မဂ်ချုပ်ကြောင်းပဲ’

၆၇၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲ

‘ရဟန်းတို့- ဆင်းရဲ၊ ဆင်းရဲကြောင်းနဲ့ ဆင်းရဲချုပ်ရာ၊ ဆင်းရဲချုပ်ကြောင်းကို ဟောမယ်။ နားထောင်ကြ’

‘ကောင်းပါပြီ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဆင်းရဲပဲ။ တဏှာဟာ ဆင်းရဲကြောင်း၊ တဏှာချုပ်တာဟာ ဆင်းရဲချုပ်ရာပဲ။ မဂ်ဟာ ချုပ်ကြောင်းပဲ’

၆၇၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပိုင်းခြားသိစရာ

‘ရဟန်းတို့- ပိုင်းခြားသိစရာ တရားကိုဟောမယ်’

‘ဘာဟာ ပိုင်းခြားသိစရာပါလဲ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာပဲ’

‘ဘယ်လို ပိုင်းခြားသိတာလဲ ဘုရား’

‘ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကုန်အောင် ပိုင်းခြားသိတာပဲ’

‘ဘယ်သူ သိတာလဲ ဘုရား’

‘ရဟန္တာပဲ’

၆၇၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မငြိမ်းချမ်းသူ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ သာယာဖွယ်အပြစ် ထွက်မြောက်ရာနဲ့ ဖြစ်မှု ပျက်မှုကို အမှန်အတိုင်း မသိသူဟာ ငြိမ်းချမ်းလွတ်မြောက်မှု မရသူတွေပဲ’

၆၇၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သောတာပန်

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ အဖြစ်အပျက် သာယာဖွယ်၊ အပြစ်ထွက်မြောက် ရာ အမှန်အတိုင်းသိသူဟာ သောတာပန်ပဲ’

၆၇၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန္တာ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ အဖြစ်အပျက် သာယာဖွယ် အပြစ်ထွက်မြောက် ရာကို အမှန်အတိုင်းသိပြီး မစွဲလန်းဘဲ ကိလေသာလွတ်မြောက်သူဟာ ရဟန္တာပဲ’

၆၇၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆန္ဒပယ်

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို လိုချင်စွဲမက် နှစ်သက်တပ်စွန်းမှု ပယ်ကြ။ ပယ်ပြီးလို့ အနုသယမရှိတော့ဘူးဆိုလျှင် နောင် မဖြစ်တော့ဘူး’

၆၇၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော အဝိဇ္ဇာနှင့်ဝိဇ္ဇာ

‘မြတ်စွာဘုရား- အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ဘာလဲ ဘုရား။ ဝိဇ္ဇာကကော ဘုရား’

‘ရဟန်း- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ ဖြစ်မှုဖြစ်ကြောင်းနဲ့ ချုပ်မှုချုပ်ကြောင်း မသိတာပဲ။ သိတာက ဝိဇ္ဇာပဲ’

၆၇၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ဓမ္မကထိက၊ ဓမ္မနုဓမ္မ ပဋိပတ္တိ

‘ဓမ္မကထိကဆိုတာ ဘာလဲဘုရား’

‘ရဟန်း- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ပြီးငွေ့ဖို့၊ အစွဲအမက်ကင်းဖို့ ဟောသူဟာ ဓမ္မကထိကပဲ’

‘တရားနဲ့အညီကျင့်သူ ဆိုတာကကော ဘယ်လိုသူလဲ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ပြီးငွေ့အစွဲကင်းအောင် ကျင့်သူပဲ’

‘မျက်မှောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်သူကော ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ပြီးငွေ့အစွဲကင်းလို့ ကိလေသာက လွတ်သူပဲ’

၆၇၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော အနှောင်အဖွဲ့ခံရသူ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို အတ္တစတာကို အတ္တစတာတွေ ရှုသူဟာ အနှောင်အဖွဲ့ခံရသူပဲ’

၆၇၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိစ္စပြီးရန်

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာနဲ့ ငါ့ဟာလို့ မရှုဘဲ ရှိကြရဲ့လား။ ငါမဟုတ်၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်၊ ငါ့ဟာမဟုတ်လို့ ရှုမှုရှိကြရဲ့လား’

‘ရှိကြပါတယ် ဘုရား’

‘ကောင်းတယ်။ ရှုလျင် အစွဲကင်းပြီး ကိစ္စပြီးတယ်’

၆၈၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံယောဇဉ်နှင့်ဥပါဒါန်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ နှောင်ဖွဲ့အပ်တဲ့ တရားပဲ’
 ‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို လိုချင်စွဲမက်မှုဟာ အနှောင်အဖွဲ့ပဲ’
 ‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ အစွဲအလန်းပြုအပ်တဲ့တရားပဲ’
 ‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို လိုလားစွဲမက်မှုဟာ အစွဲအလန်းပဲ’

၆၈၁။ မိဂဒါဝုန်၌ သျှင်မဟာကောဠိကအား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော သီလရှိသူ နှလုံးသွင်း

‘ငါ့သျှင် သာရိပုတြာ- သီလရှိသူဟာ ဘယ်လို နှလုံးသွင်းသလဲ’
 ‘ငါ့သျှင် ကောဠိက- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ပျက်စီးဆင်းရဲ ရောဂါ၊ အနာ၊ ရန်သူ
 စတာတွေ နှလုံးသွင်းတယ်။ သောတာပန်ရည် ပွားတာ’
 ‘သောတာပန်ကကော ဘယ်တရား နှလုံးသွင်းသလဲ’
 ‘ခုနဟာပဲ နှလုံးသွင်းတာပဲ။ သကဒါဂါမ်ဖြစ်ဖို့ ရည်ပွားတာ’
 ‘သကဒါဂါမ်ကကော ဘယ်တရား နှလုံးသွင်းသလဲ’
 ‘ခုနဟာပဲ။ အနာဂါမ်ဖြစ်ဖို့ ရည်ပွားတာ’
 ‘အနာဂါမ်ကကော’
 ‘ခုနဟာပဲ ငါ့သျှင်။ သူဟာ ရဟန္တာဖြစ်ဖို့ ရည်ရွယ်ပွားတာ’
 ‘ရဟန္တာကကော ဘယ်တရား နှလုံးသွင်းသလဲ’
 ‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာပဲ။ ခုနကလို နှလုံးသွင်းတာပဲ။ ချမ်းသာစွာ နေရဖို့ပဲ’
 ‘ဗဟုသုတ ရှိသူကော ဘယ်တရား နှလုံးသွင်းသလဲ’
 ‘သူလည်း ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ခုနကလို နှလုံးသွင်းတာပဲ။ သောတာပန်ဖြစ်ဖို့ပေါ့’

၆၈၂။ ဇေတဝန်၌ အသျှင်ကပ္ပအား ဘုရားဟောသော ငါ့၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာ လွတ်မှု

‘အတွင်းအပ အာရုံတွေမှာ ငါ့၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာ ယူမှု၊ တဏှာ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ဘယ်လို သိမြင်သူ မဖြစ်တာလဲ’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါ့၊ ငါ့ဥစ္စာနဲ့ ငါ့ဟာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပညာနဲ့သိသူပဲ။ သည်လို ပညာနဲ့ မြင်သူဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို မစွဲလန်းဘူး။ သည်တော့ လွတ်မြောက်တာပဲ။ ဒီသူပဲ’

၆၈၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော အဝိဇ္ဇာ

‘အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ဘယ်လိုဟာလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်း- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ဖြစ်ခြင်းသဘော၊ ပျက်ခြင်းသဘော ရှိတယ်။ ဒါ မသိတာပဲ။ ဒီသူပဲ’

၆၈၄။ မိဂဒါဝုန်၌ သျှင်ကောဠိကအား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော အဝိဇ္ဇာ

‘ငါ့သျှင်- အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ဘာလဲ’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ သာယာဖွယ်၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်၊ လွတ်မြောက်ဖွယ် မသိတာပေါ့။ ဒါ မသိသူဟာ အဝိဇ္ဇာရောက်သူပဲ’

၆၈၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြာပူပမာ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ပြာပူနဲ့တူတယ်။ ဒါ မသိသူဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငြီးငွေ့ပြီး မစွဲမက်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် လွတ်မြောက်တယ်။ ကိစ္စပြီးတယ်’

၆၈၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မမြစသည်

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ပျက်စီးတယ်၊ ဆင်းရဲတယ်၊ အစိုးမရဘူး’
 ‘သည်တရားတွေမှာ လိုလားမှုဆန္ဒ၊ စွဲမက်ရှု ရာဂ၊ လိုချင်စွဲမက်မှု ဆန္ဒရာဂကို
 ပယ်ကြရမယ်’

၆၈၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငြီးငွေ့များသူ

‘ရဟန်းတို့- ယုံကြည်ချက်နဲ့ ရဟန်းလုပ်သူဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငြီးငွေ့မှု
 များများဖြစ်ရမယ်။ ငြီးငွေ့လျင် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ပိုင်းခြားသိမှာပဲ။ သိလျင်
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓာက လွတ်မှာပဲ။ လွတ်လျင် ဆင်းရဲငြိမ်းတာပဲ’

၆၈၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အနိစ္စရှုလေ့ရှိသူ စသည်

‘ရဟန်းတို့- ယုံကြည်ချက်နဲ့ ရဟန်းလုပ်သူဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို
 ပျက်စီးတယ်။ အစိုးမရဘူး။ သည်လို အမြဲရှုနေသူ ဖြစ်ရမယ်။ ရှုလျင်
 ငြီးငွေ့ပိုင်းခြားသိပြီး လွတ်မြောက်ငြိမ်းချမ်းမှာပဲ’

၆၈၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာဆင်းရဲ

‘ရဟန်းတို့- ငါ့သန္တာန်မှာ ဆင်းရဲချမ်းသာဟာ ဘယ်တရားရှိလျှင် ဖြစ်တာလဲ?
 နှလုံးသွင်းရမယ်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ချမ်းသာဆင်းရဲ ဖြစ်စေတာပဲ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ
 ပျက်စီးတယ်။ သည်လိုသိပြီး ငြီးငွေ့လျင် မစွဲဘဲလွတ်တယ်’

၆၉၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ

‘ရဟန်းတို့- ဘယ်လို နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဒါ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာနဲ့ ငါ့ဟာလို့ မြင်မိတာလဲ’
‘ဟောပါ ဘုရား’
‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို နှလုံးသွင်းမှားလို့ပဲ။ ဒါသိလို့ ငြီးငွေ့လျင် မစွဲဘဲလွတ်တယ်’

၆၉၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမှားနှလုံးသွင်းခြင်း

‘ရဟန်းတို့- ဘယ်တရား အမှားနှလုံးသွင်းလို့ တမလွန်မှာ အတ္တဟာ မပျက်စီး
မဖောက်ပြန်ဘဲ တည်တယ်လို့ ယူမိတာလဲ။ ငါ မဖြစ်လျင် ငါ့ဥစ္စာအဖြစ် ယူမိတာပဲ’
‘နာပါရစေ ဘုရား’
‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို အမှားနှလုံးသွင်းမိလို့ပဲ’
‘ဘယ်လို နှလုံးသိမ်းမှားတာလဲ’
‘မပျက်စီးဘူး။ မဖောက်ပြန်ဘူးပေါ့’

၆၉၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွတ်လပ်ငြိမ်းချမ်းကြောင်း

‘ရဟန်းတို့- ဘယ်တရားစွဲပြီး အမှားနှလုံးသွင်းပြီး အယူမှား သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ အမှားနှလုံးသွင်းကြောင်း အနှောင်အဖွဲ့ ပိတ်ပင်တားမြစ်မှု ဖြစ်သလဲ’
‘ဟောတော်မူပါ ဘုရား’
‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာစွဲပြီး ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို အမှားနှလုံးသွင်းပြီးဖြစ်တာ။
ဒါကိုသိပြီး ငြီးငွေ့လျင် မစွဲဘဲ လွတ်လပ်တယ်။ ငြိမ်းချမ်းတယ်’

၆၉၃။ ဇေတဝန်၌ အသျှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘တပည့်တော်ကို တရားအကျဉ်းဟောပါ ဘုရား’
‘အာနန္ဒာ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာ ပျက်စီးသလား၊ မပျက်စီးဘူးလား’

‘ပျက်စီးပါတယ် ဘုရား’
 ‘ပျက်စီးတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟာဆင်းရဲချမ်းသာ ဘယ်လိုလဲ’
 ‘ဆင်းရဲပါတယ်’
 ‘ဆင်းရဲတဲ့ ဖောက်ပြန်တဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာလို့ မြင်လျင်
 တော်ပါ့မလား’
 ‘မတော်ပါ ဘုရား’
 ‘ဒီအမြင်ရှိလျင် ငြီးငွေ့မစွဲ လွတ်လပ်ပြီး ဆင်းရဲကုန်မယ်’

၆၉၄။ ဇေတဝန်၌ အသျှင်ရာဇအား ဘုရားဟောသော သေခြင်း၏အဓိပ္ပါယ်

‘မြတ်စွာဘုရား- သေခြင်းဆိုတာ ဘယ်လိုပါလဲဘုရား’
 ‘ရာဇ- သေခြင်း၊ သေစေသူ၊ သေသူလို့ ရှိတယ်။ ဒါ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ အမည်ပဲ။
 ဒါကို သေခြင်း စတာတွေရဲ့
 ‘ဘယ်အကျိုးရမှာလဲ ဘုရား’
 ‘ငြီးငွေ့မစွဲမက်ဘဲ လွတ်မြောက်တယ်’
 ‘လွတ်မြောက်တော့ ဘာအကျိုးရှိသလဲ ဘုရား’
 ‘နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျိုးရှိတာပေါ့’
 ‘နိဗ္ဗာန်ရောက်တော့ ဘာအကျိုးရှိသလဲဘုရား’
 ‘ရာဇ- လွန်ပြီ’

၆၉၅။ ဇေတဝန်၌ ရာဇအား ဘုရားဟောသော ကပ်ငြိမှုအဓိပ္ပါယ်

‘မြတ်စွာဘုရား- ကပ်ငြိမှုဆိုတာ ဘယ်လိုဟာပါလဲ’
 ‘ရာဇ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို လိုချင်စွဲမက် နှစ်သက်တပ်စွန်းမှုဟာ ကပ်ငြိမှုပဲ။
 ဥပမာ- ကလေးတွေ မြေမှုန့်အိမ်ဆောက် ကစားကြရာမှာ ကစားမပြီးသေးသမျှ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကပ်ငြိကြတာပဲ။ ကစားပြီးတော့ ဖျက်ပစ်ကြတယ်’

‘ဟုတ်ပါ၊ ဘုရား’

‘ရာဇ- ကစားမှုပြီးကြတော့ တဏှာကုန်အောင် ကျင့်ကြ’

၆၉၆။ ဇေတဝန်၌ ရာဇအား ဘုရားဟောသော ဘဝနှောင်ကြိုးချုပ်ငြိမ်းရာ

‘မြတ်စွာဘုရား- ဘဝနှောင်ကြိုး ချုပ်ငြိမ်းရာဆိုရာမှာ ဘဝနှောင်ကြိုးဆိုတာ ဘယ်လိုဟာပါလဲ’

‘ရာဇ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ လိုချင်စွဲမက် နှစ်သက်တပ်စွန်းမှုစိတ်ရဲ့ ဆောက်တည်ကြောင်း နှလုံးသွင်းမှား အနုသယကို ဘဝနှောင်ကြိုး ပြောရတယ်။ ဒါ ချုပ်ငြိမ်းတာ၊ ပြတ်တာပဲ’

၆၉၇။ ဇေတဝန်၌ သျှင်ရာဇအား ဘုရားဟောသော ပိုင်းခြားသိသင့်သောတရား

‘ရာဇ- ပိုင်းခြားသိသင့်တဲ့တရား၊ ပိုင်းခြားသိခြင်းနဲ့ ပိုင်းခြားသိသူကို ငါဟောမယ်’

‘ပိုင်းခြားသိသင့်တဲ့တရားက ဘာလဲဘုရား’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာပဲ’

‘ပိုင်းခြားသိခြင်းကကော ဘုရား’

‘ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကုန်ခြင်းပေါ့’

‘သိသူကကော’

‘ရဟန္တာပဲ’

၆၉၈။ ဇေတဝန်၌ သျှင်ရာဇအား ဘုရားဟောသော သမဏ

‘ရာဇ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို သာယာဖွယ်၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်၊ လွတ်မြောက်ဖွယ်ကို သိသူဟာ သမဏဆိုပေမယ့် သမဏလို့မတွင်ဘူး။ သမဏဖြစ်ရကျိုးလည်း ဘာမှ မရှိဘူး’

၆၉၉။ ဇေတဝန်၌ သျှင်ရာဇအား ဘုရားဟောသော သောတာပန်ရဟန္တာ

‘ရာဇ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို အဖြစ်အပျက် သာယာဖွယ်၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်၊ လွတ်မြောက်ဖွယ်ကို အမှန်အတိုင်း သိသူဟာ သောတာပန်ပဲ။ သိပြီး အာသဝကုန်သူဟာ ရဟန္တာပဲ’

၇၀၀။ ဇေတဝန်၌ သျှင်ရာဇအား ဘုရားဟောသော ဆန္ဒ၊ ရာဂ ပယ်ရန်

‘ရာဇ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ ဆန္ဒ၊ ရာဂကိုပယ်။ ပယ်လျှင် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ နောက်ထပ် မဖြစ်ဘူး’

၇၀၁။ ဇေတဝန်၌ သျှင်ရာဇအား ဘုရားဟောသော သေခြင်း၊ သေခြင်းသဘော

‘ရာဇ- သေခြင်း၊ သေခြင်းသဘောဆိုတာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ အမည်ပဲ။ ဒါကို သိအောင်လုပ်။ သိလျှင် သေခြင်းနဲ့ သေခြင်းသဘောကလွတ်ပြီ’

၇၀၂။ ဇေတဝန်၌ သျှင်ရာဇအား ဘုရားဟောသော ပျက်စီးခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်းသဘော၊ ဆင်းရဲ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘော၊ မိမိမဟုတ်ခြင်း၊ မိမိမဟုတ်ခြင်းသဘော၊ ကုန်ခြင်း၊ ကုန်ခြင်းသဘော၊ ပျက်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းသဘော၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘော၊ ချစ်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းသဘော

‘မြတ်စွာဘုရား- ပျက်စီးခြင်း စတာတွေက ဘာတွေလဲဘုရား’
‘ရာဇ- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတွေပဲ။ ဒါကိုသိလျင် ငြီးငွေ့မစွဲဘဲ ငြိမ်းတယ်’

၇၀၃။ ဇေတဝန်၌ သျှင်ရာဇအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘ရာဇ- သေခြင်းစတာမှာ ဆန္ဒစတာကို ပယ်ရမယ်’
၇၀၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လေမတိုက်

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကိုစွဲပြီး အမှားနှလုံးသွင်းပြီး လေများမတိုက်၊
မြစ်ရေမစီး၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မီးမဖွား၊ လ၊နေ မထွက်မဝင် တံခါးတိုင်လို ခိုင်တယ်။
သည်လို အယူရှိတယ်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကိုစွဲပြီး အမှားနှလုံးသွင်းမရှိလျင် သည်လို
မယူ။ ဒါ သိသူဟာ သောတာပန်ပဲ’

၇၀၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နှလုံးသွင်းမှားသောအဖြစ်များ

‘ရဟန်းတို့- ဘယ်တရား အမှားနှလုံးသွင်းလို့ ဒါ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ကိုယ် သည်လို
အယူဖြစ်တာလဲ။ ငါ တမလွန်အထိ ခိုင်ခံ့နေတယ်။ အယူဖြစ်တာပဲ။ ငါဆိုတာ
မဖြစ်လျင် ငါ့ဥစ္စာမဖြစ်ရာ။ ငါဆိုတာ မဖြစ်တော့ဘူးဆိုလျင် ငါ့ဥစ္စာဆိုတာလည်း
မဖြစ်တော့ဘူး။ သည်လိုအယူဖြစ်တာလည်း၊ ပေးလှူခြင်းဟာ ဘာမှအကျိုးမရှိ
သည်လို အယူဖြစ်တာလည်း၊ ပြုသူမရှိ အယူဖြစ်တာလည်း ပြုကြောင်းမရှိ
အယူဖြစ်တာလည်း၊ မြေ၊ရေ၊လေ၊မီး ဆင်းရဲချမ်းသာနဲ့အသက် ဒီခုနှစ်ပါးဟာ
မြဲတယ်လို့ အယူဖြစ်တာလည်း၊ လောကမြဲတယ်လို့ အယူဖြစ်တာလည်း၊
လောကမမြဲဘူး အယူဖြစ်တာလည်း၊ လောကအဆုံးရှိတယ် အယူဖြစ်တာလည်း၊
လောကအဆုံးမရှိ အယူဖြစ်တာလည်း၊ အသက်နဲ့ကိုယ် အတူလို့
အယူဖြစ်တာလည်း၊ အသက်နဲ့ကိုယ် တခြားလို့ အယူဖြစ်တာလည်း၊ သတ္တဝါသေပြီး

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဖြစ်မယ်လို့ အယူဖြစ်တာလည်း သတ္တဝါသေပြီး မဖြစ်ဘူး အယူဖြစ်တာလည်း၊ သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်လည်းဖြစ်၊ မဖြစ်လည်းမဖြစ် အယူဖြစ်တာလည်း၊ သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်တာလည်းမဟုတ်၊ မဖြစ်တာလည်း မဟုတ် အယူရှိတာလည်း’

‘ဒီဆယ့်ခြောက်ပါး မေးခွန်းအဖြေကို အသျှင်ဘုရားပဲ ပြုနိုင်ပါတယ် ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာစွဲပြီး နှလုံးသွင်းမှားလို့ပဲ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ပျက်စီးတယ် စတဲ့ အမြင်မှန်ဖြစ်လျင် ငြီးငွေ့မစွဲလန်းဘဲရှိလျင် ဒီအယူတွေက လွတ်မယ်’

၇၀၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှလုံးသွင်းမှား

‘ရဟန်းတို့- ဘယ်တရားစွဲပြီး နှလုံးသွင်းမှားလို့ လေမတိုက်၊ မြစ်ရေမစီး၊ ကိုယ်ဝန်မဖွား၊ လ၊နေ မဝင်၊မထွက် အယူဖြစ်သလဲ’

‘အတ္တမှာ ရုပ်ရှိတယ်။ သေပြီးမြဲတယ်လို့ အယူဖြစ်တာလည်း’

‘အတ္တမှာ ရုပ်မရှိ။ သေပြီးမြဲတယ်လို့ အယူဖြစ်တာလည်း’

‘အတ္တမှာ ရုပ်ရှိ။ ရုပ်လည်းမရှိ။ သေပြီးမြဲတယ်လို့ အယူဖြစ်တာလည်း’

‘အတ္တမှာ ရုပ်ရှိလည်းမဟုတ်၊ ရုပ်မရှိလည်းမဟုတ် သေပြီးမြဲတယ်လို့ အယူဖြစ်တာလည်း’

‘အတ္တဟာ ဧကန်ချမ်းသာတယ်။ သေပြီးမြဲတယ်လို့ အယူဖြစ်တာလဲ’

‘အတ္တဟာ ဧကန်ဆင်းရဲတယ်။ သေပြီးမြဲတယ်လို့ အယူဖြစ်တာလဲ’

‘အတ္တဟာ ဆင်းရဲချမ်းသာရှိတယ်။ သေပြီးမြဲတယ်လို့ အယူဖြစ်တာလဲ’

‘အတ္တဟာ ဆင်းရဲမရှိ၊ ချမ်းသာမရှိ။ သေပြီးမြဲတယ်လို့ အယူဖြစ်တာလဲ’

‘ဒါတွေရဲ့ အဖြေဟာ မြတ်စွာဘုရားပဲစွမ်းမှာပါ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကိုစွဲပြီး အမှားနှလုံးသွင်းလို့ပဲ။ သည်လိုမဟုတ်လျှင် ဒီအယူတွေ မဖြစ်ဘူး’

၇၀၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မျက်စေ့စတာအမြင်

‘ရဟန်းတို့- မျက်စေ့၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ဟာ ပျက်စီးဖောက်ပြန်တယ်။ ဒါကို သက်ဝင်ယုံကြည်သူဟာ ယုံကြည်မှုအစဉ်လျှောက်ပြီး မဖောက်ပြန်၊ မပျက်စီးမှု သက်ဝင်သူ ပုထုဇဉ်မှာ လွန်တဲ့သူဖြစ်တယ်’

‘အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့ သဘောဟာလည်း သည်လိုပဲ။ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်၊ နံစိတ်၊ ရှက်စိတ်၊ တွေ့စိတ်၊ မနစိတ်မှာလည်း သည်လိုပဲ’

‘မျက်စေ့ အတွေ့ စတဲ့ ခြောက်ပါးမှာလည်း သည်လိုပဲ’

‘မျက်စေ့အတွေ့ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာခြောက်ပါးမှာလည်း သည်လိုပဲ’

‘အဆင်းမှတ်သားမှု၊ သညာ စတဲ့ သညာခြောက်ပါးမှာလည်း သည်လိုပဲ’

‘အဆင်းမှာ စေ့ဆော်မှု စေတနာ စတဲ့ စေတနာခြောက်ပါးမှာလည်း သည်လိုပဲ’

‘ပထဝီ စတဲ့ ဓါတ်လေးပါး၊ အာကာသ၊ ဝိညာဏဓါတ် ခြောက်ပါးလည်း သည်လိုပဲ’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးလည်း သည်လိုပဲ။ ပျက်စီးတယ်၊ ဖောက်ပြန်တယ်။ ဒါကို သက်ဝင်ယုံကြည်သူမှာ ယုံကြည်မှုအလျှောက် မဖောက်ပြန်၊ မပျက်စီးမှု သက်ဝင်သူ ပုထုဇဉ်အဖြစ်မှ လွန်သူပဲ’

၇၀၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဖြစ်ပေါ်မှုများ

‘ရဟန်းတို့- အခုပြောမယ့် တရားတွေရဲ့ ဖြစ်တည်ထင်ရှားမှုဟာ ဆင်းရဲဖြစ်ပြီး ရောဂါတည်ကာ သေမှုထင်ရှားတာပဲ ဖြစ်တယ်။ အဲဒါတွေ ချုပ်ငြိမ်းကွယ်ပျောက် တာဟာ ဆင်းရဲချုပ် ရောဂါငြိမ်းပြီး သေခြင်း ကွယ်ပျောက်တာပဲ ဖြစ်တယ်။ အဲဒါတွေက-

-မျက်စေ့ စတဲ့ အာရုံခံအင်္ဂါခြောက်ပါး

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အဆင်းစတဲ့ အာရုံခြောက်ပါး
 မြင်စိတ် စတဲ့ ဝိညဉ်ခြောက်ပါး
 မျက်စေ့၊ အတွေ့စတဲ့ အတွေ့ဖဿခြောက်ပါး
 မျက်စေ့၊ အတွေ့ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ခံစားမှု စတဲ့ ဝေဒနာခြောက်ပါး
 အဆင်း မှတ်သားမှုစတဲ့ သညာခြောက်ပါး
 အဆင်း၌ အာထုတ်မှု စတဲ့ စေတနာခြောက်ပါး
 အဆင်း၌ တတ်စွန်းမှု စတဲ့ တဏှာခြောက်ပါး
 ပထဝီ စတဲ့ ဓါတ်ခြောက်ပါး
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးပဲ’

‘ရဟန်းတို့- အဲဒါတွေမှာ တတ်စွန်းမှု ဆန္ဒရာဂတွေဟာ စိတ်ညစ်ညူးမှုတွေပဲ။
 ဆန္ဒရာဂတွေပယ်လျင် ညစ်ညူးမှု ပယ်တာပဲ။ စိတ်ညစ်ညူးမှုပယ်လျင်
 ထွက်မြောက်မှု၊ ညွတ်မှုအထုံရပြီး မျက်မှောက်ပြုစရာပြုဖို့ သင့်မြတ်စွာ ထင်တာပဲ’

၇၀၉။ သာဝတ္ထိ အန္ဓဝန်၌ အာနန္ဒာအား သာရိပုတြာဟောသော ဈာန်ဝင်စား

‘ဣန္ဒြေတွေ ကြည်နေတယ်။ ဘယ်လိုနေခဲ့လို့လဲ ငါ့သျှင် သာရိပုတြာ’
 ‘ငါ့သျှင် အာနန္ဒာ- ကာမကဆိတ်တဲ့ ပထမဈာန်နဲ့ နေခဲ့လို့ပဲ’
 ဝိတက်ဝိဟာရမရှိတဲ့ ဒုတိယဈာန်နဲ့ နေခဲ့လို့ပဲ။
 ပီတိမဲ့ တတိယဈာန်နဲ့ နေခဲ့လို့ပဲ။
 ဥပေက္ခာ စတုတ္ထဈာန်နဲ့ နေခဲ့လို့ပဲ။
 အာကာသာနဉ္စယတနဈာန်နဲ့ နေခဲ့လို့ပဲ။
 ဝိညာနဉ္စယတနဈာန်နဲ့ နေခဲ့လို့ပဲ။
 အာကိဉ္စညာယတနဈာန်နဲ့ နေခဲ့လို့ပဲ။
 နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်နဲ့ နေခဲ့လို့ပဲ။
 သညာဝေဒနာချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်နဲ့ နေခဲ့လို့ပဲ’

‘ငါ့သျှင် အာနန္ဒာ- သည်လိုဖြစ်ပေမယ့် ဒီဈာန်တွေကို ငါ ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာလို့
မာနာနုသယကို ပယ်ထားပြီးခဲ့ပြီပဲ’

၇၁၀။ ဝေဠုဝန်၌ သုစိမုခိပရဗိုဇ်မအား သာရိပုတြာဟောသော တရားသဖြင့်
ဆွမ်းခံစားမှု

‘အသျှင်ရဟန်း- နံရံမှီထိုင် ဆွမ်းစားနေတာလား’

‘ဟုတ်တယ် နှမ’

‘အောက်ငွေ့စားတာလား အသျှင်ရဟန်း’

‘ဟင့်အင်း နှမ’

‘အထက်မေ့စားတာလား အသျှင်ရဟန်း’

‘ဟင့်အင်း’

‘အရပ်လေးမျက်နှာ လှည့်စားတာလား’

‘ဟင့်အင်း’

‘အထောင့်အရပ်တွေ လှည့်စားတာလား’

‘ဟင့်အင်း’

‘ဟင်- ဘယ်လိုစားတာလဲ အသျှင်ရဟန်း’

‘နှမ- ငါ မြေခံတော အတတ်နဲ့လည်း မစားဘူး။

နက္ခတ်တောအတတ်နဲ့လည်း မစားဘူး။ တမာန်မှုဖြင့် သွားလာလည်း မစားဘူး။

အင်္ဂီဝိဇ္ဇာနဲ့လည်း မစားဘူး။ တရားသဖြင့်ပဲ ဆွမ်းခံစားတာ’

၇၁၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ ဝဠာဟက

‘မြတ်စွာဘုရား- နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ ဝဠာဟက ဆိုတာတော်ကြားဖူးပါတယ်။
အဲဒါတွေက ဘယ်လိုဟာတွေလဲ ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်းတို့- တရားနဲ့စပ်တဲ့စကားကို ပြောဆိုခြင်းမသင့်လျော်ဘူး။ တရားနဲ့ စပ်တဲ့စကား ပြောစရာမရှိလျှင် ဆိတ်ဆိတ်နေတာကပဲ သင့်တော်တယ်’

၇၁၂။ ဇေတဝန်၌ ဝစ္ဆဂေါတ္တ ပရဗိုလ်အား ဘုရားဟောသော တရား

‘အသျှင် ဂေါတမ- လောကဟာမြဲတယ်၊ မမြဲဘူး။ အဆုံးရှိတယ်၊ မရှိဘူး။ အသက်နဲ့ကိုယ် အတူဖြစ်တယ်၊ မတူဘူး။ သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်တယ် မဖြစ်ဘူး။ ဖြစ်လည်းဖြစ်၊ မဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ဖြစ်တာလည်းမဟုတ်၊ မဖြစ်တာလည်း မဟုတ်ဘဲ သည်လိုအယူတွေ ဖြစ်ပေါ်ရတာရဲ့အကြောင်းဟာ ဘာလဲဘုရား’

‘ဝစ္ဆဂေါတ္တ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဖြစ်ကြောင်း၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာချုပ်ရာနဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာချုပ်ကြောင်း မသိမမြင်လို့ ထိုးထွင်းမသိလို့၊ လျှော်စွာမသိလို့၊ ပေါက်အောင်မသိလို့၊ မမှတ်လို့၊ လျှော်စွာမမှတ်လို့၊ စွဲမြဲစွာ မမှတ်လို့၊ ညီညွတ်စွာ မငဲ့ကွက်လို့၊ စွဲမြဲစွာ မငဲ့ကွက်လို့။ မျက်မှောက်ပြုမှု မရှိလို့ပဲ’

၇၁၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဈာန်ရသူ လေးမျိုး

‘ရဟန်းတို့- ဈာန်ရသူ လေးမျိုးရှိတယ်’

‘ဘယ်လိုတွေလဲ ဘုရား’

‘ဈာန်မှာသာ လိမ္မာပြီး ဈာန်ဝင်စားမှု မလိမ္မာသူ၊ ဈာန်ဝင်စားမှုမှာသာ လိမ္မာပြီး ဈာန်မှာ မလိမ္မာသူ၊ ဈာန်မှာလည်း လိမ္မာ၊ ဈာန်ဝင်စားမှုမှာလည်း လိမ္မာသူ၊ ဈာန်မှာလည်း မလိမ္မာ၊ ဈာန်ဝင်စားမှုမှာလည်း မလိမ္မာသူ။ ဈာန်လိမ္မာပြီး ဈာန်တည်စေမှု မလိမ္မာသူ၊ ဈာန်တည်စေမှု လိမ္မာပြီး ဈာန်လိမ္မာသူ၊ ဈာန် ဈာန်တည်စေမှု နှစ်ခုလုံး လိမ္မာပြီး နှစ်ခုလုံး မလိမ္မာသူပဲ’

‘ဈာန်ကထာမှုမှာ ဈာန်ကို ခန့်အောင်ပြုမှုမှာ ဈာန်ရဲ့ ကသိုဏ်းအာရုံမှာ ဈာန် ကျက်စားရာတို့မှာ ဈာန်ရှေ့ရှုဆောင်မှုမှာ ဈာန်အရိုအသေ ပြုလေ့မရှိ။ ဈာန်အမြဲ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မပြတ် ပြုလေ့မရှိ။ ဈာန်အား လျှောက်ပတ်သည်ကို ပြုလေ့မရှိ’

၇၁၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဇ္ဈတ္တ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ

‘ရဟန်းတို့- ကာလသုံးပါးလုံးမှာ မျက်စေ့၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်
ဒွါရခြောက်ပါးဟာ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဖြစ်တယ်။ ဒါကိုရှုလျှင် ဒွါရခြောက်ပါးကို
ငြီးငွေ့မယ်။ ငြီးငွေ့လျှင် လွတ်မြောက်မယ်။ ကိစ္စပြီးမယ်’

၇၁၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗာဟိရ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ

‘ရဟန်းတို့- ကာလသုံးပါးလုံးမှာ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့၊
သဘော အာရုံခြောက်ပါးဟာ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဖြစ်တယ်။ ဒါကိုရှုလျှင်
အာရုံခြောက်ပါး ငြီးငွေ့တယ်။ ငြီးငွေ့လျှင် လွတ်မြောက်မယ်။ ကိစ္စပြီးမယ်’

၇၁၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာယတနရဲ့
အသာအနာထွက်ရာ

‘ရဟန်းတို့- ငါ သစ္စာမသိမီက တွေးခဲ့တယ်။ အဇ္ဈတ္တိ ကာယတန
ခြောက်ပါးဖြစ်တဲ့ မျက်စေ့၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်နဲ့ ဗာဟိရာယတန အဆင်း၊
အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့သဘောရဲ့ သာယာဖွယ်အဖြစ် ထွက်မြောက်ရာဟာ
ဘာလဲလို့ပဲ။ ဒီ အာယတနတွေစွဲပြီး ဖြစ်လာတဲ့ ချမ်းသာ၊ ဝမ်းသာဟာ သာယာဖွယ်
ဒီ အာယတနတွေပဲ။ ပျက်စီး၊ ဆင်းရဲ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းဟာ အပြစ်ပဲ။ ဒီ
အာယတနတွေ အပေါ် ဆန္ဒရာဂ မဖြစ်တာဟာ ထွက်မြောက်ရာပဲလို့ သိခဲ့တယ်’

၇၁၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာယတနရဲ့ အသာအနာတွေ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ထွက်ရာ

‘ရဟန်းတို့- အာယတန (၁၂)ပါးရဲ့ အသာအနာထွက် ရာကို အရှာထွက်ဖူးတယ်’

‘ရဟန်းတို့- အာယတန (၁၂)ပါးရဲ့ အသာအနာထွက် ရာကို အရှာထွက်ဖူးတယ်။ အဟုတ်အမှန်အတိုင်း သိခဲ့ပြီ’

၇၁၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာယတန၌ သာယာဖွယ်စသည်ရှိ

‘ရဟန်းတို့- အာယတနတွေမှာ သာယာဖွယ်ရှိတယ်။ ရှိလို့သာ သာယာကြတယ်။ အပြစ်အနာလည်းရှိတယ်။ ရှိလို့သာ နာကြတာ။ ထွက်ရာလည်းရှိတယ်။ ရှိလို့သာ သတ္တဝါတွေ ထွက်ကြတာ။ အဲဒါတွေကို ငါ-သိပြီးပြီ။ လွတ်မြောက်ပြီ’

၇၁၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာယတနရဲ့ ဆင်းရဲတစ်ထပ်တည်း

‘ရဟန်းတို့- အာယတနကို နှစ်သက်သူတွေဟာ ဆင်းရဲကို နှစ်သက်သူတွေပဲ။ ဒါကြောင့် အာယတန နှစ်သက်သူ ဝဋ်ကမကျွတ်နိုင်လို့ ပြောရမယ်’

၇၂၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာယတနဖြစ်တည်ထင်ရှားမှု

‘ရဟန်းတို့- အာယတန ဖြစ်တည်ထင်ရှားမှုဟာ ဆင်းရဲဖြစ်မှု၊ ရောဂါတည်မှု၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အိုခြင်း၊ သေခြင်း၊ ထင်ရှားမှုပဲ’

၇၂၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အလုံးစုံအနက်

‘ရဟန်းတို့- အလုံးစုံအနက်ကို ငါဟောမယ်’

‘နာပါရစေ ဘုရား’

‘မျက်စေ့ အဆင်း၊ နား အသံ၊ နှာ အနံ့နဲ့ လျှာ အရသာ၊ ကိုယ် အတွေ့၊ စိတ် သဘော။ ဒါကို အလုံးစုံလို့ ပြောရတယ်။ ငါက အလုံးစုံကို တခြား အသိပေးတယ်လို့ ပြောလျင် ပြောသူဟာ အပြောပဲ ဖြစ်မှာပဲ’

၇၂၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အလုံးစုံပယ်ရန်

‘ရဟန်းတို့- အလုံးစုံပယ်လို့ ဟောမည့်တရားဟာ ဘာလဲ’

‘နာပါရစေ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး၊ ဗာဟိရာယတန ခြောက်ပါး၊ ဝိညဉ်ခြောက်ပါး၊ စက္ခုသမ္ပဿ စတဲ့ ဖဿခြောက်ပါး၊ စက္ခုသမ္ပဿဇ ဝေဒနာ စတဲ့ ဝေဒနာခြောက်ပါး ဒါတွေ ပယ်ရမယ်။ ဒီ အလုံးစုံကို အထူးသိပြီး ပိုင်းခြားသိပြီး ပယ်ရမယ်။ ဒါတွေကို အထူးသိ၊ ပိုင်းခြားသိ မသိလို့ မခွာ၊ မပယ်နိုင်သေးလျင် ဆင်းရဲကုန်ဖို့ မထိုက်ဘူး’

၇၂၃။ ဂယာရွာအနီး ဂယာသိသ၌ ရဟန်းတစ်ထောင်တို့အား ဘုရားဟောသော တောက်လောင်မှု၊ နှိပ်စက်မှု

‘ရဟန်းတို့- အဇ္ဈတ္တိ ကာယတနခြောက်ပါး၊ ဗာဟိရာယတန ခြောက်ပါး၊ ဝိညဉ်ခြောက်ပါး၊ ဖဿခြောက်ပါး၊ ဝေဒနာခြောက်ပါးတို့ဟာ ပြောင်ပြောင်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တောက်လောင်ကြတယ်။ နှိပ်စက်ကြတယ်။ ဘာနဲ့ တောက်လောင်တာ နှိပ်စက်တာပါလဲ ဘုရား’

‘လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသဆိုတဲ့ မီးတွေနဲ့ပေါ့။ အကြားအမြင်ရှိသူဟာ အဇ္ဈတ္တကာယတန စတာတွေကို ငြီးငွေ့တယ်။ မစွဲဘူး။ လွတ်မြောက်တယ်’

၇၂၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အထင်မှားမှုအားလုံး ပယ်ခွာရန် သင့်လျော် ကျေးဇူးများသော တရား

‘ရဟန်းတို့- အထင်မှားမှုအားလုံးကို ပယ်ခွာရန် သင့်လျော် ကျေးဇူးများတဲ့ တရားကို သင်တို့ကို ငါ ဟောမယ်’

‘နာပါရစေ ဘုရား’

‘အဇ္ဈတ္တကာယတန၊ ဗာဟိရာယတန၊ ဝိညာဏ၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ ဒါတွေကို အထင်မမှား၊ ဒါတွေမှာ အထင်မမှား၊ ဒါတွေမှ အထင်မမှား၊ ငါ့ရဲ့ ဒါတွေလို့ အထင်မမှား။ ရဟန်းတို့- ဒါတွေကို သည်လို အထင်မမှားဘဲ ဒါတွေဟာ ပျက်စီးတယ်၊ ဆင်းရဲတယ်။ မိမိမဟုတ်ဘူး။ သည်လို လောကမှာ ဘယ်အရာကိုမှ မစွဲလန်းဘဲ ငြီးငွေ့တယ်ဆိုလျှင် လွတ်မြောက်တယ်။ မျက်မှောက်မှာပဲ ငြိမ်းအေးတယ်။ ဒါ အထင်မှားမှု အားလုံးပယ်ခွာရန် ကျေးဇူးများတဲ့၊ သင့်မြတ်တဲ့ တရားအကျင့်ပဲ ရဟန်းတို့’

၇၂၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပဋိသန္ဓေနေမှု အစရှိသည် သဘောရှိ တရား

‘ရဟန်းတို့- ပဋိသန္ဓေနေမှု သဘောရှိတဲ့ တရားကို ငါဟောမယ်’

‘နာပါရစေ ဘုရား’

‘ရဟန်း- အဇ္ဈတ္တိကာယတန၊ ဗာဟိရာယတန၊ ဝိညာဏ၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ ခြောက်ပါးစီတို့ဟာ နောင်ဘဝ တစ်ဖန် ပြန်ဖြစ်ဖို့ ဆက်စပ်ပေးတတ်တဲ့ ပဋိသန္ဓေ နေမှု သဘောရှိတဲ့ တရားတွေဖြစ်တယ်။

အိုမှု၊ နာမှု၊ သေမှု၊ စိုးရိမ်မှု၊ ညစ်ညူးမှု၊ ကုန်ခမ်းမှု၊ ပျက်စီးမှု၊ ဖြစ်မှု၊ ချုပ်မှု သဘောရှိတဲ့ တရားဖြစ်တယ်။ သည်လို ရှုသူမှာ ငြီးငွေ့ကင်းသွားပြီး လွတ်မြောက်တယ်။ ကိစ္စပြီးတယ်’

၇၂၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပျက်စီးခြင်းအစရှိသည် စသည်ရှိသော တရား

‘ရဟန်းတို့- အဇ္ဈတ္တိကာယတန၊ ဗာဟိရာယတန၊ ဝိညာဏ၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ တွေဟာ ပျက်စီးတယ်၊ ဆင်းရဲတယ်၊ ကိုယ်မဟုတ်ဘူး၊ သိအပ်တဲ့ တရားဖြစ်တယ်။ ပိုင်းခြားသိအပ်တဲ့ တရားပဲ။ ပယ်အပ်တဲ့တရား၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်တဲ့တရား၊ ထူးတဲ့ ဉာဏ်နဲ့ ပိုင်းခြားသိအပ်တဲ့တရား၊ အနှိပ်စက်ခံရတဲ့ တရားဖြစ်တယ်။ အညှင်းဆဲ ခံရတဲ့ တရားဖြစ်တယ်’

‘ရဟန်းတို့- သည်လိုရှုတဲ့ ရဟန်းဟာ ငြီးငွေ့မယ်၊ ကင်းလွတ်မယ်၊ ငြိမ်းချမ်းမယ်၊ ကိစ္စပြီးမယ်’

၇၂၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော အဝိဇ္ဇာပျောက်စေသော အသိအမြင်

‘မြတ်စွာဘုရား- ဘယ်လိုသိမြင်သူဟာ အဝိဇ္ဇာပျောက်၊ ဝိဇ္ဇာပေါက်ပါသလဲ’

‘ရဟန်း- အဇ္ဈတ္တိကာယတန၊ ဗာဟိရာယတန၊ ဝိညာဏ၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ တွေကို ပျက်စီးတာတွေပဲလို့ သိမြင်သူဟာ အဝိဇ္ဇာပျောက်၊ ဝိဇ္ဇာပေါက်တာပဲ’

‘အဲသည်လို သိမြင်သူဟာ သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့လည်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပျောက်နိုင်တယ်။ သံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့ကို ပယ်ခွာခြင်းသို့လည်း
ရောက်နိုင်တယ်။ အာသဝ တရားလည်း ပျောက်နိုင်တယ်။
အာသဝပယ်ခွာခြင်းသို့လည်း ရောက်နိုင်တယ်။ အနုသယပျောက်ဖို့ အနုသယ
ပယ်ခွာခြင်းသို့ ရောက်ဖို့ပဲ’

၇၂၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စွဲလန်းမှုအားလုံးပိုင်းခြားသိရန်

‘ရဟန်းတို့- စွဲလန်းမှု ဥပါဒါန် အားလုံးကို ပိုင်းခြားသိဖို့ ဟောမယ်’

‘နာပါရစေ ဘုရား’

‘အဇ္ဈတ္တိကာယတန၊ ဗာဟိရာယတန ပေါင်းဆုံမိလို့ ဝိညာဉ်ခြောက်ပါး
ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဖဿခြောက်ပါးဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဝေဒနာခြောက်ပါး
ဖြစ်တယ်။ သည်လိုရှုသူဟာ ငြီးငွေ့အစွဲက လွတ်မြောက်တာပဲ။ လွတ်ပြီးတဲ့နောက်
အစွဲဥပါဒါန်ကို ပိုင်းခြားသိပြီလို့ သိတာပဲ’

‘သည်တရားဟာ ဥပါဒါန်အားလုံး ကုန်ခမ်းစေတဲ့ တရားလည်းဖြစ်တယ်’

၇၂၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါဒါန်ကုန်စေသောတရား

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါန်ကုန်ခမ်းစေဖို့ အဇ္ဈတ္တိကာယတန၊ ဗာဟိရာယတန၊
ဝိညာဏ၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ တွေကို ပျက်စီး၊ ဆင်းရဲ၊ ဖောက်ပြန်၊ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်လို့
ရှုရမယ်။ ဒါဆိုလျှင် ငြီးငွေ့ပြီး ဥပါဒါန်အားလုံး ကုန်မယ်’

၇၃၀။ ဇေတဝန်၌ အသျှင်မိဂဇာလအား ဘုရားဟောသော
တစ်ယောက်တည်းနေသူ

‘မြတ်စွာဘုရား- တစ်ယောက်တည်းနေသူဆိုတာ ဘယ်လိုနေခြင်းနဲ့
တစ်ယောက်တည်းနေသူပါလဲ’

‘မိဂဇာလ- နှစ်သက်လိုလား စိတ်နှလုံးဖွားစေတတ်တဲ့ ချစ်စရာကာမနဲ့ စပ်ပြီး စွဲမက်စရာ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့တွေကို အလွန်နှစ်သက် ပြောဆို လွှမ်းမိုးခံရသူဟာ ပြင်းစွာစွဲမက် စပ်ယှဉ်နှောင်ဖွဲ့မှုဖြစ်တယ်။ အဲဒီသူကို အဖော်နဲ့ နေသူ၊ တစ်ယောက်တည်းမနေသူလို့ ပြောရတယ်။ အဲသည်လို ရဟန်းဟာ တောကျောင်း အဝေးကြီးမှာနေလည်း တဏှာဟာ သူ့အဖော်ဖြစ်လို့ အဖော်နဲ့ နေသူပဲ။ သည်လိုမဟုတ်လျှင် ရဟန်း၊ ရဟန်းမ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာမ၊ မင်း၊ အမတ်၊ တိတ္ထိ၊ တိတ္ထိတပည့်တွေနဲ့ ရောနှောပြီး ရွာနီးကျောင်းနေလည်း တစ်ယောက်တည်း နေသူလို့ပဲ ပြောရတယ်။ သူ့မှာ တဏှာအဖော် မရှိလို့ပဲ’

၇၃၁။ ဇေတဝန်၌ မိဂဇာလရဟန်းအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘အသျှင်ဘုရား- တပည့်တော်ကို တရားအကျဉ်းဟောပါ’

‘မိဂဇာလ- အာရုံခြောက်ပါးတွေကို အလွန်မနှစ်သက်၊ အလွန်မပြောဆို၊ အလွန်လွှမ်းမိုး မတည်လျှင် နှစ်သက်မှုချုပ်ငြိမ်းပြီး ဆင်းရဲငြိမ်းတယ်’

၇၃၂။ ဝေဠုဝန်၌ အသျှင်သမိဒ္ဓိအား ဘုရားဟောသော မာရ်အနက်

‘မြတ်စွာဘုရား- မာရ်ဆိုတာ၊ သတ္တဝါဆိုတာ၊ ဆင်းရဲဆိုတာ၊ လောကဆိုတာ ဘာရဲ့အမည်လဲ ဘုရား’

‘သမိဒ္ဓိ အဇ္ဈတ္တိကာယတနနဲ့ ဗာဟိရာယတန၊ ဝိညဉ်ခြောက်ပါးရဲ့ အမည်ပဲ။ ဒီဆယ့်ရှစ်ပါးထဲက တစ်ပါးမှမရှိလျှင် မာရ်မရှိဘူး၊ သတ္တဝါလည်း မရှိဘူး။ ဆင်းရဲလည်း မရှိဘူး။ လောကဆိုတာလည်း မရှိဘူး’

၇၃၃။ ရာဇဂြိုဟ် ယင်းတိုက်တော သပ္ပသောဏ္ဍဂူ၌ အသျှင်သာရိပုတြာအား အိပ်ယာထ မြွေဆိုးကိုက်၍ ကွယ်လွန်ကာနီး အသျှင်ဥပသေနပြောသော စကား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ငါ့သျှင် သာရိပုတြာနဲ့ ငါ့သျှင်တို့ ဖရိုဖရဲမကျခင် ညောင်စောင်းပေါ်တင်ပြီး ငါ့ကို အပြင်ထုတ်ကြ။ ငါ့ကို မြွေဆိုးကိုက်သွားပြီ’

‘ငါ့သျှင် ဥပသေန- ကုန္ဒြေတွေ ဖောက်ပြန်တာလည်း မတွေ့ရပါကလား’

‘ငါ့သျှင် သာရိပုတြာ- ငါက အဇ္ဈတ္တိကာယတနတွေကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ ဖြစ်တယ်လို့ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိတွေဖယ်ပြီး နေပြီဟာပဲ။ ဘယ်မှာ ကုန္ဒြေတွေ ဖောက်ပြန်မလဲ’

၇၃၄။ ဇေတဝန်၌ အသျှင်ဥပဝါဏအား ဘုရားဟောသော ကိုယ်တိုင်သိအနက်

‘မြတ်စွာဘုရား- ကိုယ်တိုင်သိတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ဥပဝါဏ- အဇ္ဈတ္တိကာယတနဖြင့် ဗာဟိရာယတနကို သိတယ်။ ဗာဟိရာယတနမှာ စွဲမက်တာကိုလည်း သိတယ်။ သည်လို ပိုင်းခြားသိတာကို ကိုယ်တိုင်သိတယ် ပြောတာပဲ။ အဇ္ဈတ္တိကာယတနရဲ့ ဗာဟိရာယတနကို သိတယ်။ ဗာဟိရာယတနကို စွဲမက်တဲ့ ရာဂ မဖြစ်ဘူး။ သည်လို ဗာဟိရာယတနသာဖြစ်ပြီး ဗာဟိရာယတနမှာ ရာဂမဖြစ်တာကိုလည်း ပိုင်းခြားသိတယ်။ ဒါလည်း ကိုယ်တိုင် သိတာပဲ’

၇၃၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ဖဿတည်ရာခြောက်ပါး လွတ်ရာ

‘ရဟန်း- ဖဿတည်ရာခြောက်မျိုးရဲ့ အဖြစ်အပျက်၊ သာယာဖွယ်၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်နဲ့ လွတ်ရာ မသိသူဟာ ဘာမှမကျင့်တဲ့ အဆုံးအမနဲ့ ဝေးသူပဲ’

‘မြတ်စွာဘုရား- တပည့်တော် ပျက်စီးနေပြီ ထင်ပါတယ်။ တပည့်တော် အဲဒါ မသိဘူးဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ရဟန်း- အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်မျိုးဟာ ပျက်စီးသလား၊
မပျက်စီးဘူးလား’

‘ပျက်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဆင်းရဲချမ်းသာကော ဘယ်လိုလဲ’

‘ဆင်းရဲပါတယ် ဘုရား’

‘ဆင်းရဲလျင် မဖောက်ပြန်ဘူးလား’

‘ဖောက်ပြန်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဖောက်ပြန်တဲ့အရာဟာ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာ ဟုတ်ပါ့မလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား’

‘ရဟန်း- ဒါ ကောင်းကောင်းမြင်လျင် လွတ်မြောက်တယ်’

၇၃၆။ ဇေတဝန်၌ မထင်ရှားသော ရဟန်းအား ဘုရားဟောသော တရား

‘ရဟန်း- ရောဂါအခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ’

‘မသက်သာဘူး ဘုရား’

‘ရဟန်း- စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ တစ်စုံတစ်ရာ ရှိသလား’

‘အများကြီးပဲ ဘုရား’

‘သီလနဲ့ မစွပ်စွဲဘဲ ရှိရဲ့လား ရဟန်း’

‘မစွပ်စွဲပါဘူး ဘုရား’

‘သည်လို မစွပ်စွဲဘဲ ဘယ်လို စိုးရိမ်တာလဲ’

‘မြတ်စွာဘုရား- သီလစင်ကြယ်ဖို့ တရားဟောတာမှ မဟုတ်တာဘုရား’

‘ဘာအတွက် ဟောတာလဲ’

‘တပ်မက်မှုကင်းဖို့ ဟောတာပါ ဘုရား’

‘ကောင်းတယ် ရဟန်း- ရဟန်- အဇ္ဈတ္တိကာယတနတွေကို ပျက်စီးမှု ရှိမရှိ
ဘယ်လိုထင်သလဲ’

‘ပျက်စီးမှု ရှိပါတယ် ဘုရား’
 ‘ဆင်းရဲ ချမ်းသာကော ဘယ်လိုထင်သလဲ’
 ‘ဆင်းရဲပါ ဘုရား’
 ‘ဆင်းရဲဖောက်ပြန်တာကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာ မှတ်လျင် မတော်ဘူး’
 ‘မတော်ပါဘူး ဘုရား’
 ‘မစွဲလျင် လွတ်ပြီ ရဟန်း’
 ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား။ ဖြစ်သမျှတွေဟာ ပျက်စီးတာတွေပါပဲ’

၇၃၇။ ဇေတဝန်၌ ဂီလာန ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ငါမဟုတ်

‘ရဟန်း- ရောဂါဘယ်လိုလဲ’
 ‘မသက်သာပါ ဘုရား’
 ‘စိတ်ကော ချမ်းသာရဲ့လား’
 ‘မချမ်းသာဘူး ဘုရား’
 ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 ‘တရား မရသေးလို့ပါ’
 ‘ရဟန်း- အဇ္ဈတ္တိ ကာယတန၊ ဗာဟိရာယတန၊ ဝိညဉ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာတွေ ပျက်စီးဆင်းရဲ ရှိ၊မရှိ ဘယ်လိုထင်သလဲ’
 ‘ပျက်စီးဆင်းရဲပါတယ် ဘုရား’
 ‘သည်လို ဖောက်ပြန်တာကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာမှတ်လို့ တော်မလား’
 ‘မတော်ပါ ဘုရား’
 ‘ရဟန်း- ဒါသိလျင် ငြီးငွေ့မစွဲလန်းဘဲ လွတ်မြောက်တယ်။ ကိစ္စပြီးတယ်’

၇၃၈။ ဇေတဝန်၌ အသျှင်ရာဇအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘မြတ်စွာဘုရား- တပည့်တော်ကို တရားအကျဉ်းဟောပါ’
‘ရာဇ- ပျက်စီးဆင်းရဲ ငါမဟုတ်တဲ့ တရားမှာ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်’
‘ပျက်စီးမှု စတာဖြစ်တာ ဘယ်တရားလဲ ဘုရား’
‘အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး၊ ဗာဟိရာယတနခြောက်ပါး၊ ဝိညဉ်ခြောက်ပါး၊
ဖဿခြောက်ပါး၊ ဝေဒနာခြောက်ပါး တို့ပဲ’

၇၃၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော အဝိဇ္ဇာပယ်ရန်

‘မြတ်စွာဘုရား- အဝိဇ္ဇာပျောက် ဝိဇ္ဇာရောက်ဖို့ ဘယ်တရား ပယ်ရမှာလဲ
ဘုရား’
‘ရဟန်း- အဝိဇ္ဇာပယ်ရမှာပဲ’
‘ဘယ်လိုသိမြင်သူ အဝိဇ္ဇာပယ်နိုင်မလဲ ဘုရား’
‘အဇ္ဈတ္တိကာယတန၊ လ၊ ဝေဒနာခြောက်မျိုးကို ပျက်စီးတယ်လို့ သိမြင်သူပဲ’

၇၄၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော အဝိဇ္ဇာပယ်ရန်

‘မြတ်စွာဘုရား- ဘယ်လိုသိမြင်သူ အဝိဇ္ဇာပယ်နိုင်မလဲ’
‘ရဟန်း- အမှားနှလုံးသွင်းဖို့ မသင့်တဲ့ တရားအားလုံး အထူးသိမှု၊ ပိုင်းခြား
သိမှုဖြစ်လျှင် နိမိတ်အားလုံးကို တစ်ပါးတခြားလို့ မြင်တယ်။ အဇ္ဈတ္တိကာယတန
ခြောက်ပါး၊ လ၊ ဝေဒနာခြောက်ပါးကို တစ်ခြားတစ်ပါးလို့မြင်တယ်။ ဒီသူ
အဝိဇ္ဇာပယ်နိုင်တာပဲ’

၇၄၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းများအား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲ

‘မြတ်စွာဘုရား- သာသနာပက လူတွေက ဘယ်အကျိုးအတွက်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကျင့်ကြတာလဲ မေးတာကို တပည့်တော်တို့က ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြားသိဖို့လို့
ဖြေပါတယ်။ အဲဒါ သင့်ပါရဲ့လား ဘုရား’

‘ကောင်းတယ် ရဟန်းတို့။ သင်တို့ပြောတဲ့ဆင်းရဲက ဘာလဲလို့ သူတို့က
ဆက်မေးလျှင် ဘယ်လိုဖြေကြမလဲ ရဟန်းတို့’

‘မြတ်စွာဘုရားပဲ မိန့်ကြားပေးပါ ဘုရား’

‘အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး၊ လ၊ ဝေဒနာခြောက်ပါးပဲ’

၇၄၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော လောက

‘မြတ်စွာဘုရား- ဘဒ္ဒကောင့် လောကလို့ ခေါ်တာပါလဲ’

‘ပျက်စီးတတ်လို့ပဲ’

‘ပျက်စီးတတ်တာက ဘာတွေလဲဘုရား’

‘အဇ္ဈတ္တိကာယတန၊ လ၊ ဝေဒနာ ခြောက်ပါးပဲ’

၇၄၃။ ဇေတဝန်၌ အသျှင်ဖဂ္ဂနအား ဘုရားဟောသော ရှေးဘုရား၌ စက္ခုစသည်မရှိ

‘မြတ်စွာဘုရား- လွန်လေပြီးတဲ့ဘုရားတွေကို အသိပေးလျှင် မျက်စေ့၊ နား၊
နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်တို့နဲ့ ပေးရမှာပဲ။ အဲဒါတွေဟာ အဲဒီဘုရားတွေမှာ ရှိမလားဘုရား’

‘မရှိဘူး ဖဂ္ဂန’

၇၄၄။ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သောက

‘မြတ်စွာဘုရား- လောကဆိုတာ ဘဒ္ဒကောင့်ခေါ်တာလဲ’

‘ပျက်တတ်လို့ပဲ အာနန္ဒာ’

‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’

‘အဇ္ဈတ္တိ ကာယတနခြောက်ပါး၊ လ၊ ဝေဒနာခြောက်ပါးပဲ’

၇၄၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆိတ်သုဉ်းတဲ့လောက

‘မြတ်စွာဘုရား- ဆိတ်သုဉ်းတဲ့လောကလို့ ဆိုပါတယ်။ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
‘အာနန္ဒာ- ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာမှ ဆိတ်တာပဲ’
‘ဘာတွေ ဆိတ်သုဉ်းတာလဲ ဘုရား’
‘အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး၊ လ၊ ဝေဒနာခြောက်ပါးပဲ’

၇၄၆။ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘မြတ်စွာဘုရား- တပည့်တော်ကို တရားအကျဉ်းဟောပါ’
‘အာနန္ဒာ- အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး၊ လ၊ ဝေဒနာခြောက်ပါးကို ပျက်စီး၊
မပျက်စီး ဘယ်လိုထင်သလဲ’
‘ပျက်စီးပါတယ် ဘုရား’
‘ဆင်းရဲ၊ ချမ်းသာကော ဘယ်လိုထင်သလဲ’
‘ဆင်းရဲပါတယ် ဘုရား’
‘ဆင်းရဲတာ ဖောက်ပြန်တာပဲ။ ဒါကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာမှတ်လို့ တော်မလား’
‘မတော်ပါ ဘုရား’
‘အာနန္ဒာ- အဲဒါရှုသိလျင် ငြီးငွေ့ကင်းကွာပြီး လွတ်လပ်မယ်’

၇၄၇။ ဇေတဝန်၌ ဗာတိယအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

‘မြတ်စွာဘုရား- တပည့်တော်ကို တရားအကျဉ်းဟောပါ’
‘ဗာတိယ- အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး၊ လ၊ ဝေဒနာခြောက်ပါးကို ပျက်၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မပျက် ဆင်းရဲ၊ချမ်းသာ ဘယ်လိုမှတ်သလဲ’
 ‘ပျက်ပါတယ်။ ဆင်းရဲပါတယ် ဘုရား’
 ‘သည်လောက် ဖောက်ပြန်တဲ့ဟာတွေကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာမှတ်ဖို့ သင့်၊မသင့်
 ဘယ်လိုမှတ်လဲ’
 ‘မသင့်ပါ ဘုရား’
 ‘အဲဒါရှု။ ကိစ္စပြီးတယ် ဗာတိယ’

၇၄၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တဏှာ

‘ရဟန်းတို့- တဏှာဟာ ရောဂါပဲ၊ အာပဲ၊ ညောင့်ပဲ။ ဒါ့ကြောင့် တဏှာ၊
 ညောင့်ကင်းအောင် ငါ နေတယ်’
 ‘တပည့်တော်တို့လည်း သည်လိုနေချင်ပါတယ် ဘုရား’
 ‘သည်လိုနေချင်ကြလျှင် အဇ္ဈတ္တိကာယတနာ၊ လ၊ ဝေဒနာခြောက်ပါး
 ဒါတေကို အထင်မမှားရဘူး။ ဒါတွေမှာ အထင်မမှားရဘူး။ ဒါတွေမှ
 အထင်မမှားရဘူး။ ဒါတွေကို ငါ့ဥစ္စာလို့ အထင်မမှားရဘူး။ အထင်မမှားသူ
 မစွဲလန်းသူပဲ။ ငြိမ်းအေးတယ်’
 ‘ခန္ဓာအာယတနခါတ်တွေမှာလည်း သည်လိုပဲ။ အထင်မမှားလျှင်
 မစွဲလန်းသူပဲ။ ငြိမ်းအေးတယ်’

၇၄၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နှစ်ခုသောအစုတရား

‘ရဟန်းတို့- နှစ်ခုအစုတရား ဟောမယ်’
 ‘နာပါရစေ ဘုရား’
 ‘မျက်စေ့နဲ့အဆင်း၊ နားနဲ့အသံ၊ နှာနဲ့အနံ့၊ လျှာနဲ့အရသာ၊ ကိုယ်နဲ့အတွေ့၊
 စိတ်နဲ့သဘောပဲ။ ဒါပဲ ဒိပြင်မရှိဘူး’

၇၅၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နှစ်ခုသောအစု စွဲသော ဝိညဉ်

‘ရဟန်းတို့- နှစ်ခုသောအစုစွဲပြီး ဝိညဉ်ဖြစ်တယ်။ မျက်စေ့နဲ့အဆင်းစွဲပြီး မြင်စိတ်ဝိညဉ်၊ လ၊ စိတ်နဲ့သဘောစွဲပြီး သိစိတ်ဝိညဉ်ပဲ။ ရဟန်းတို့- မျက်စေ့ စတာတွေလည်း ပျက်စီးဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲတယ်။ ဒါတွေ ဖြစ်ပေါ်လာဖို့ အကြောင်း တွေလည်း ပျက်စီးတယ်၊ ဖောက်ပြန်တယ်၊ ပြောင်းလဲတယ်။ ဖဿဝေဒနာတွေလည်း သည်လိုပဲ။ ပျက်စီးတယ်၊ ဖောက်ပြန်တယ်၊ ပြောင်းလဲတယ်’

‘ရဟန်းတို့- တွေ့ထိမှုရှိသူဟာ ခံစား၊ မှတ်သား၊ စေ့ဆော် တုန်လှုပ် ပျက်စီး ဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲမှာပဲ’

၇၅၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

‘ရဟန်းတို့- တွေ့ထိမှုတည်ရာ ခြောက်မျိုးကို မဆုံးမ၊ မလုံခြုံ၊ မစောင့်ရှောက်၊ မပိတ်ဆို့သူ အလွန်အကဲ ဆင်းရဲဆောင်တာပဲ’

‘တွေ့ထိမှုတည်ရာ ခြောက်ပါးက ဘာလဲ ဘုရား’

‘အဇ္ဈတ္တိကာယတနတွေပဲ’

၇၅၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ယုတ်၊မယုတ်နှင့် လွှမ်းမိုးကြောင်း

‘ရဟန်းတို့- ယုတ်လျော့မှု၊မယုတ်လျော့မှု လွှမ်းမိုးကြောင်း တရားခြောက်ပါး ဟောမယ်။ မှတ်သားကြ’

‘နာပါရစေ ဘုရား’

‘အဇ္ဈတ္တိကာယတနနဲ့ ဗာဟိရာယတနတို့ ထိုက်တဲ့အခါ ဝိညဉ်မျိုးပေါ်တယ်။

သည်အခါမှာ ပြေးခွာကြံစည်တတ်တဲ့ အကုသိုလ် အယုတ်တရားတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါကို လက်ခံပြီး မပယ်မစွန့် မဖျောက်ဖျက်ဘဲ ကင်းအောင်မနေခဲ့လျှင် ကုသိုလ်တရားက ယုတ်လျော့နေတယ်။ သည်လိုမဟုတ်လျှင် ကုသိုလ်တရား မယုတ်လျော့ဘူး။ သည်လို မယုတ်လျော့လို့ အကုသိုလ်တော် မဖြစ်ဘူးဆိုလျှင် ဒါတော်ကို လွှမ်းမိုးထားတာပဲလို့ ပြောရမယ်’

၇၅၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မေ့သူ၊ မမေ့သူ

‘ရဟန်းတို့- မေ့သူဟာဘယ်သူလဲ။ အဇ္ဈတ္တိကာယတနဖြစ်တဲ့ ဣန္ဒြေ(၆)ပါး မပိတ်ဆို့သူဟာ ဗာဟိရာယတနတွေ တွေ့ရလျှင် စိုစွတ်မှာပဲ။ စိုစွတ်လျှင် စိတ်မချမ်းသာနိုင်ဘူး။ မငြိမ်းမချမ်း ပင်ပန်းဆင်းရဲမှာပဲ။ ဒီသူ တရားမရဘဲ မေ့လျော့တတ်သူပဲ’

‘မမေ့သူဟာ ဘယ်သူလဲ။ ဣန္ဒြေခြောက်ပါး ပိတ်ဆို့သူပဲ။ ပိတ်ဆို့လျှင် ဗာဟိရာယတနတွေ တွေ့ပေမယ့် မစိုစွတ်ဘူး၊ စိတ်မဆင်းရဲဘူး၊ နှစ်သက်ရတယ်၊ ငြိမ်းချမ်းတယ်၊ တရားထင်တယ်။ ဒါ မမေ့တာပေါ့’

၇၅၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စောင့်စည်းမှု၊ မစောင့်စည်းမှု

‘ရဟန်းတို့- မစောင့်စည်းသူဟာ ဘယ်သူလဲ။ အာရုံခြောက်ပါး အလွန်နှစ်သက် စွဲလန်း လွှမ်းမိုးတည်ခဲ့လျှင် ကုသိုလ်လျှော့တာပဲ။ ဒါ မစောင့်စည်းတာပဲ။ သည်လိုမဟုတ်လျှင် စောင့်စည်းသူပဲ’

၇၅၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမာဓိပွားကြ

‘ရဟန်းတို့- သမာဓိပွားကြ၊ သမာဓိရှိလျှင် ပညာရှိနိုင်တယ်’
‘ဘယ်လို ပညာရှိတာလဲ ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး၊ လ၊ ဝေဒနာခြောက်ပါးဟာ ပျက်စီးတယ် သိတာပေါ့’

၇၅၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တစ်ယောက်တည်းနေကြ
‘ရဟန်းတို့- တစ်ယောက်တည်း ကိန်းအောင်နေကြ။ တစ်ယောက်တည်း
ကိန်းအောင်းတာ ပညာရှိနိုင်တယ်’
‘ဘယ်လို ပညာလဲ ဘုရား’
‘အဇ္ဈတ္တိကာယတနပေါ့၊ လ၊ ဝေဒနာနှစ်ပါး ပျက်တာ သိတာပဲ’

၇၅၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သင်တို့ဥစ္စာ မဟုတ်တာ
ပယ်ကြ

‘ရဟန်းတို့- သင်တို့ဥစ္စာ မဟုတ်တာ ပယ်ကြ။ ဒါမှ ချမ်းသာမယ်’
‘ဥစ္စာမဟုတ်တာက ဘာတွေလဲ ဘုရား’
‘အဇ္ဈတ္တိကာယတန၊ လ၊ ဝေဒနာခြောက်ပါးပါပဲ။ ဒါတွေပယ်လျင် ဥပမာ
အားဖြင့် ဇေတဝန်ထဲက အမှိုက်တွေ ဘယ်သူ့ဘာလုပ်လုပ် ကိုယ်က မသိမ်းပိုက်လို့
ဘာမှမဖြစ်ဘဲ ရှိသလိုဖြစ်လိမ့်မယ်’

၇၅၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းတို့သာ
ထိုက်သောစကား

‘ရဟန်းတို့- ရာမသား ဥဒကဟာ ငါ ပညာရှိအစစ်၊ ဆင်းရဲအားလုံး
အောင်ခဲ့တာ အမှန်။ ငါ မတူးရသေးတဲ့ ဆင်းရဲအမြစ် တူးပြီးတာအမှန်လို့
ပြောတယ်။ ဒါ မပြောထိုက်တဲ့စကားပဲ။ မပြောထိုက်ဘဲ ပြောတာပဲ။ သည်စကား
ရဟန်းတွေပဲ ပြောထိုက်တယ်’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 ‘တွေ့ထိမှုရဲ့ တည်ရာ ဖြစ်ပုံဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ပုံချုပ်ကြောင်း ရာမသား
 မသိလို့ပဲ။ ရဟန်းတွေက ဒါတွေ သိပြီးလို့ပဲ’
 ‘မတူးရသေးတဲ့ ဆင်းရဲအမြစ် တူးပြီးတာ အမှန်ဆိုတာ ဘာလဲ ဘုရား’
 ‘တဏှာဖြတ်ပြီးတာပဲ’

၇၅၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ယောဂကုန်စေကြောင်း

‘ရဟန်းတို့- ယောဂကုန်စေကြောင်း တရားနာကြ’
 ‘ဟောပါ ဘုရား’
 ‘အာရုံခြောက်ပါးမှာ စွဲမက်မှုကို မြတ်စွာဘုရား ပယ်ပြီးပြီ။ သင်တို့လည်း
 ပယ်ကြ။ ဒါ ပယ်လျင် ယောဂကုန်တယ်’

၇၆၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းအစွဲ

‘ရဟန်းတို့- အဇ္ဈတ္တိကာယတနစွဲပြီး ကိုယ်တွင်းမှာ ဆင်းရဲချမ်းသာဖြစ်တယ်။
 ဒါတွေ ပျက်စီးတယ်၊ ဆင်းရဲတယ်၊ ဖောက်ပြန်တာ ကြည့်ရမယ်။ ဖြစ်လျင် ငြီးငွေ့
 ကင်းကွာလွတ်လပ်ကြမယ်’

၇၆၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲဖြစ်မှု၊ ချုပ်မှု

‘ရဟန်းတို့- ဆင်းရဲဖြစ်မှု၊ ချုပ်မှု ဟောမယ်’
 ‘နာပါရစေ ဘုရား’
 ‘အဇ္ဈတ္တိကာယတနနဲ့ ဗာဟိရာယတနဆုံလို့ ဝိညဉ်ခြောက်ပါး၊
 ဝေဒနာခြောက်ပါး၊ တဏှာခြောက်ပါးဖြစ်တယ်။ ဒါ ဆင်းရဲ ဖြစ်တာပဲ’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဆင်းရဲချမ်းသာမှုက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘အဇ္ဈတ္တိကာယတနနဲ့ ဗာဟိရာယတနဆုံလို့ ဝိညဉ်ခြောက်ပါး၊ ဖဿခြောက်ပါး၊ ဝေဒနာခြောက်ပါးပေါ်တော့ သည်ဝေဒနာအပေါ်မှာ မဂ်စင်တာကြောင့် တဏှာချုပ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဥပါဒါန်ဘဝ ဇာတိဇရာမရဏ ဒုက္ခချုပ်တယ်။ ဒါ ဆင်းရဲချုပ်တာပဲ’

၇၆၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လောကဖြစ်မှု၊ ချုပ်မှု

‘ရဟန်းတို့- လောက ဖြစ်မှု၊ ချုပ်မှု ဟောမယ်’

‘နာပါရစေ ဘုရား’

‘အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး၊ ဗာဟိရာယတနခြောက်ပါး၊ ဝိညဉ်ခြောက်ပါး၊ ဖဿခြောက်ပါး၊ ဝေဒနာခြောက်ပါး၊ တဏှာခြောက်ပါးဖြစ်လို့ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ ဒုက္ခဖြစ်တာ လောကဖြစ်တာပဲ။ ဝေဒနာခြောက်ပါးအပေါ် တဏှာမဖြစ်ဘဲ မဂ်ဖြစ်လို့ တဏှာချုပ်တာကြောင့် ဥပါဒါန် ဘဝချုပ်၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ ဒုက္ခချုပ်တာ လောကချုပ်တာပဲ’

၇၆၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငါမြတ်သူ

‘ရဟန်းတို့- ဘယ်တရားစွဲပြီး အမှားနှလုံးသွင်းပြီး ယုတ်လတ်မြတ် ဖြစ်တာလဲ’

‘မှတ်သားပါရစေ ဘုရား’

‘အဇ္ဈတ္တိကာယတနစွဲပြီး အမှားနှလုံးသွင်းပြီး ငါ တလူလူဖြစ်ကြတာပဲ။

ရဟန်းတို့- အဇ္ဈတ္တိကာယတနဟာ ပျက်စီးဆင်းရဲ မဖြစ်ဘူးလား’

‘ဖြစ်ပါတယ်’

‘သည်လို ဖေါက်ပြန်တဲ့ အဇ္ဈတ္တိကာယတနကို မစွဲလန်းခဲ့လျှင် ငါ ညံ့နေတယ်။ ထူနေတယ်။ မြတ်နေတယ် ဖြစ်ပါ့မလား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘မဖြစ်ပါဘူး ဘုရား’

‘အေး- အဲဒါ ရှုကြ၊ ကိစ္စပြီးတယ်’

၇၆၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နှောင်ဖွဲ့ကြိုးတရားနှင့် အနှောင်အဖွဲ့

‘ရဟန်းတို့- အဇ္ဈတ္တိကာယတနက နှောင်ဖွဲ့ကြောင်းပဲ။ လိုချင်စွဲမက်မှုဟာ အနှောင်အဖွဲ့ပဲ။ စွဲလန်းကြောင်းနဲ့ အစွဲအလန်းလည်း ဒါပဲ’

၇၆၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲကုန်ဖို့ မထိုက်သူ

‘ရဟန်းတို့- အာယတန တစ်ဆယ့် နှစ်ပါးကို အထူးမသိလျှင်၊ ပိုင်းခြားမသိလျှင် မခွာနိုင်၊ မပယ်နိုင်လျှင် ဆင်းရဲကုန်ဖို့ မထိုက်’

၇၆၆။ နာတိကရွာ အုတ်ကျောင်း၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ပဋိစ္စသမုပါဒ်

‘မျက်စေ့ စတာနဲ့ အဆင်း စတာပေါင်းလို့ မြင်စိတ်စတဲ့ ဝိညဉ်ဖြစ်တယ်။ ဒီ သုံးမျိုးပေါင်းလို့ ဖဿဖြစ်တယ်။ ဖဿကြောင့် ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်ဘဝ၊ ဇာတိဇရာမရဏ သောက ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ ဖြစ်တယ်။ မျက်စေ့စတာနဲ့ အဆင်းစတာ ပေါင်းဆုံလို့ မြင်စိတ်စတဲ့ ဝိညဉ်ဖြစ်တယ်။ သုံးခုပေါင်းလို့ ဖဿဖြစ်တယ်။ ဖဿကြောင့် ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကြောင့် တဏှာ၊ ဒီ တဏှာချုပ်လို့ ဥပါဒါန်ချုပ် ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ ချုပ်တယ်’

‘ရဟန်း- ငါ ရွတ်နေတဲ့အသံ ကြားရဲ့လား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ကြားပါ ဘုရား’

‘ဒါ ဆောင်ထား။ အထပ်ထပ်လေ့လာထား’

‘ကောင်းပါပြီ ဘုရား’

၇၆၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မာရ်ကျော့ကွင်း

‘ရဟန်းတို့- ချစ်စရာအာရုံကို ချစ်နှစ်သက်စွဲမက်၊ လွမ်းမိုးတည်တဲ့ ရဟန်းဟာ မာရ်အိမ်ရောက်နေသူ၊ မာရ်ကို အလိုလိုက်နေသူ၊ မာရ်ကျော့ကွင်း လည်ပင်းစွပ်ထားသူပဲ။ မစွဲမက်သူဟာ လွတ်သူပဲ’

၇၆၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လောကအဆုံးသွားမရ

‘မြတ်စွာဘုရား- တစ်နေ့က တပည့်တော်တို့ကို တရားဟောပါတယ်။ လောက အဆုံးသွားမရ၊ လောကအဆုံးမရောက်ဘဲ ဆင်းရဲမကုန်လို့ပါပဲ။ ဒါကို သျှင်အာနန္ဒာကို အနက်ဖွင့်ဖို့ တောင်းပန်ကြပါတယ်။ အသျှင်အာနန္ဒာက လောကဆိုတာ အဇ္ဈတ္တိကာယတနပဲ။ ဒါ့ကြောင့် သွားမရောက်ဘူး။ အဆုံးမရောက်ဘဲ ဆင်းရဲမကုန်ဘူး ဟောတာလို့ မိန့်ပါတယ်။ ဒါ အမှန်ပဲလား ဘုရား’

‘အေး- အာနန္ဒာ တော်တယ်’

၇၆၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

‘မြတ်စွာဘုရား- တစ်နေ့က တပည့်တော်တို့ကို တရားအကျဉ်း ဟောလိုက်ပါတယ်။ ငါ-သစ္စာမသိမီက တွေးခဲ့တယ်။ ငါ တွေ့ဖူးလို့ လွန်သွားပြီဖြစ်တဲ့ အတိတ် ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် ကာမဂုဏ်တွေမှာ ငါ့စိတ်နဲ့ သွားချင်လျင် ရောက်တယ်လို့ပဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပြီးတော့ ဒါတွေမှာ ငါ့အကျိုးလိုလားပြီး သတိထား စောင့်စည်းစိတ် လုပ်ထိုက်တယ် လို့ပဲ။ ရဟန်းတို့လည်း သည်လိုပဲ လုပ်ထိုက်ကြတယ်။ သဠာယတနတွေဟာ ချုပ်ကြတယ်။ ဗာဟိရာယတနများဖြစ်တဲ့ သညာတွေဟာလည်း ချုပ်ကြတယ်။ ဒါ သိကြလို့ မိန့်ကြားပါတယ်။ ဒါကို သျှင်အာနန္ဒာဆီသွားပြီး ဖွင့်ပြကြဖို့ တောင်းပန်တဲ့ အခါ သဠာယတနတို့ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောတယ်လို့ သူသိတာပဲလို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒါ မှန်ပါသလား ဘုရား’

‘အေး- အာနန္ဒာ တော်တယ်’

၇၇၀။ ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ရှေးအခါက သက္ကဏိ၊ စကားနှင့် ပဉ္စသိခံသီချင်းထဲကစကား ပြောကြားချက်

‘လူတွေ ကိလေသာ မငြိမ်းအေးကြတာ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်’

‘အာရုံခြောက်ပါးမှာ အလွန်နှစ်သက် စွဲလန်းကြလို့ပဲ’

၇၇၁။ ဇေတဝန်၌ သျှင်သာရိပုတြာအား ရဟန်းတစ်ပါးလျှောက်သော စကား

‘ငါ့သျှင် သာရိပုတြာ- သင့်တပည့်တစ်ဦး လူထွက်တယ်။ ဣန္ဒြေမရှိ၊ အစားပမာဏမသိ၊ နိုးကြားမှုမရှိသူဟာ သည်လိုဖြစ်မှာပဲ’

‘ငါ့သျှင်- ဣန္ဒြေမရှိဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ’

‘ဣန္ဒြေခြောက်ပါးမှာ အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါဒ မဖြစ်အောင် မစောင့်စည်းတာပေါ့’

‘အစားပမာဏ မသိဆိုတာကကော ငါ့သျှင်’

‘အစားမှာ ပျော်ဖို့စားတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ အကြောင်းသင့် ဆင်ခြင်တာပဲ’

‘နိုးကြားမှု မရှိဆိုတာကကော ငါ့သျှင်’

‘မဖြစ်သေးတဲ့ မကောင်းမှု မဖြစ်ဖို့ အစဉ်နိုးကြားမှု မရှိတာပေါ့’

၇၇၂။ ဇေတဝန်၌ ရာဟုလာအား ဘုရားဟောသောတရား

‘ရာဟုလာ- ဆွမ်းစားပြီးပြီလား’
 ‘ပြီးပါပြီ မြတ်စွာဘုရား’
 ‘လာ- တို့ အန္ဓဝန်သွားရအောင်။ နိဿိထိုင်ခင်း ယူခဲ့’
 ‘ကောင်းပါပြီ- မြတ်စွာဘုရား’
 ‘ရာဟုလာ- ဒီသစ်ပင်ရင်း ခင်း’
 ‘ကဲ- မြတ်စွာဘုရား- ထိုင်တော်မူပါ’
 ‘ရာဟုလာ- ထိုင် ငါ ပြောမယ်’
 ‘နာကြားလျှက်ပါ ဘုရား’
 ‘အဇ္ဈတ္တိကာယတန၊ ဗာဟိရာယတန၊ ဝိညဉ် ဒါတွေဟာ ပျက်စီးဆင်းရဲ၊
 ဖေါက်ပြန် မဖြစ်ဘူးလား’
 ‘ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား’
 ‘ဒါတွေကို ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ၊ ငါ့ဟာလို့ ကြည့်လို့တော်ပါ့မလား’
 ‘မတော်ပါဘူး မြတ်စွာဘုရား’
 ‘ဒါ မြင်အောင်ကြည့် ရာဟုလာ။ ဒါမြင်လျင် ပြီးငွေ့ကင်းလွတ် ငြိမ်းချမ်းမယ်။
 ကိစ္စပြီးမယ်’

၇၇၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အနှောင်အဖွဲ့

‘ရဟန်းတို့- အစွဲအလန်းနဲ့ နှောင်ဖွဲ့စွဲလန်းကြောင်း ဟောမယ်။
 အာရုံခြောက်ပါးဟာ အနှောင်အဖွဲ့ အစွဲအလန်းပဲ။ တဏှာဟာ
 နှောင်ဖွဲ့စွဲလန်းကြောင်းပဲ’

၇၇၄။ မဟာဝုန်၌ ဝေသာလီ ဥဂ္ဂသူကြွယ်အား ဘုရားဟောသော ကိလေသာ မကုန်ကြောင်း

‘မြတ်စွာဘုရား- အချို့သူတွေ မျက်မှောက်မှာ ကိလေသာ မငြိမ်းနိုင်ကြောင်းဟာ ဘာလဲ ဘုရား’

‘သူကြွယ်- ချစ်စရာအာရုံတွေမှာ ချစ်နေကြလို့ပဲ’

၇၇၅။ ဝဇ္ဇိတိုင်း ဟတ္ထိရွာ၌ ရွာသား ဥဂ္ဂသူကြွယ်အား ဘုရားဟောသော ကိလေသာ မကုန်ကြောင်း

‘မြတ်စွာဘုရား- ဘာကြောင့် ကိလေသာ မငြိမ်းကြတာလဲ’

‘အာရုံတွေ ချစ်နေကြလို့ပဲ’

၇၇၆။ နာလန္ဒရွာ ပါဝါသရက်ဥယျာဉ်၌ ဥပါလီသူကြွယ်အား ဘုရားဟောသော ကိလေသာ မငြိမ်းကြောင်းတရား

‘မြတ်စွာဘုရား- ဘာကြောင့် ကိလေသာ မငြိမ်းကြတာလဲ’

‘အာရုံတွေ ချစ်နေလို့ပဲ’

၇၇၇။ ယောသိတာရုံ၌ ဥဒေနမင်းအား အသျှင်ပိဏ္ဍောဘာရဒွါဇ ဟောသော ဘုန်းကြီးငယ်ကလေးများ ကာမမခံစားဘဲ နေနိုင်ကြောင်း

‘အသျှင်ဘုရား- ရဟန်းကလေးတွေဟာ ပထမအရွယ် ငယ်ငယ်တွေပဲ။ ကာမ မခံစားဘူးပဲ သက်ဆုံးတိုင် အကျင့်မြတ်မြဲအောင် ဘယ်လိုအကြောင်းရှိသလဲ’

‘အမိ၊ နှမ၊ သမီး အရွယ်ရှိသူကို အမိ၊ နှမ၊ သမီးအရွယ်စိတ် ထားကြတယ် မဟာရာဇာ’

‘စိတ်ဆိုတာ မလွယ်ဘူး ဘုရား။ အမိအရွယ်လည်း တပ်မက်ချက် တပ်မက်တာပဲ။ အရွယ်မရွေးဘူး ဘုရား။ ဒါနဲ့တော့ မလုံလောက်ဘူး ထင်တယ်’

‘ကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေဖြစ်တဲ့ ဆံပင်၊ မွေးညှင်း၊ ခြေသည်း စတာတွေနဲ့ ကြည့်တာလည်း လုပ်ရတယ် မဟာရာဇာ’

‘အသျှင်ဘုရားလို တရားရပြီးသူတော့ သည်လိုပွားလို့ လွယ်မလား မသိဘူး ဘုရား။ မရသေးသူအဖို့မတော့ ဒါ မလွယ်တာပဲ။ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘မဟာရာဇာ- မျက်စေ့ စတဲ့ အာရုံခံအင်္ဂါတွေနဲ့ အဆင်းစတဲ့ အာရုံတွေကို မြင်ခြင်းစတဲ့ စိတ်တွေဖြစ်လျင် နိမိတ်မယူဖို့ ----- အတပ် မကောက်ဖို့ပဲ’

‘ဒါတော့ လေးနက်တယ် ဘုရား။ တပည့်တော် မစောင့်ထိန်းဘဲ ဣန္ဒြေမဲ့ နန်းတွင်းဝင်လျင် တပ်မက်မှု နှိပ်စက်တာပဲ။ ဣန္ဒြေစောင့်ဝင်တဲ့အခါ မနှိပ်စက်ဘူး။ ဆည်းကပ်ပါတယ် အသျှင်ဘုရား’

၇၇၈။ ဝေဠုဝန်၌ သောဏသုက္ကွယ်အား ဘုရားဟောသော ကိလေသာမငြိမ်းကြောင်း

‘တစ်ချို့လူတွေ မျက်မှောက်ကိလေသာ မငြိမ်းတာ ဘာကြောင့်လဲ’

‘ချစ်စရာ အာရုံတွေ ချစ်နေကြလို့ပဲ’

၇၇၉။ ယောသိတာရုံ၌ ယောသိတသုက္ကွယ်အား သျှင်အာနန္ဒာဟောသော ဓါတ်ထူး

‘အသျှင်အာနန္ဒာ- ဓါတ်တွေရဲ့ ထူးခြားမှုဆိုတာ ဘာလဲ’

‘သုက္ကွယ်- မျက်စေ့ စတဲ့ဓါတ်၊ အဆင်းစတာတွေ၊ မြင်စိတ်စတာတွေ၊ တွေ့ထိမှုတွေ၊ ချမ်းသာခံစားမှု၊ ဆင်းရဲခံစားမှု၊ အလွတ်ခံစားမှု၊ ဒါတွေ ဖြစ်တယ်။ ဓါတ်တွေရဲ့ ထူးခြားမှုဟာ သည်လောက်ပဲ’

၇၈၀။ အာဝဇ္ဇိတိုင်း ကုလဃရဇ္ဈာ ပပါတတောင်ကြား၌ ကာလိဒ္ဓိကာနိ သုက္ကွယ်အား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သျှင်မဟာကစ္စည်းဟောသော ဓါတ်တို့ရဲ့ ထူးခြားမှု

‘အသျှင်ဘုရား- ဓါတ်တွေ ထူးခြားမှုကြောင့် အတွေ့ထူးခြား၊ အတွေ့ထူးခြား မှုကြောင့် ခံစားမှုထူးခြားတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘သူကြွယ်- မျက်စေ့နဲ့ ချစ်စရာအဆင်းမြင်လျင် သည်အဆင်းက သည်လိုပဲလို့ သိတယ်။ ဒီမြင်စိတ်နဲ့ ဝေဒနာရဲ့အကြောင်း ဖဿစွဲပြီး သုခဖြစ်တယ်။ ချစ်စရာ မဟုတ်တဲ့ အဆင်းမြင်လျင်လည်း အဲဒီအဆင်း အဲသည်လိုပဲလို့သိတယ်။ သည်မြင်စိတ်နဲ့ ဝေဒနာရဲ့အကြောင်း ဖဿကိုစွဲပြီး သုခဖြစ်တယ်။ ချစ်စရာမဟုတ်တဲ့ အဆင်းမြင်လျင်လည်း အဲဒီအဆင်း အဲသည်လိုပဲလို့သိတယ်။ သည် မြင်စိတ်နဲ့ တွေ့ထိမှုကြောင့် ဆင်းရဲခံစားမှု ဝေဒနာဖြစ်တယ်။ ချစ်ဖွယ်၊ မုန်းဖွယ် မဟုတ်တဲ့ အဆင်းကို မျက်စေ့နဲ့မြင်လျင်လည်း သည်လိုပဲ။ ဒီသဘောရှိတဲ့ အဆင်းလို့သိတယ်။ အသိနဲ့ ဖဿကြောင့် ဥပေက္ခာခံစားမှုဖြစ်တယ်။ နား စတာလည်း သည်လိုပဲ။ ဒါ ထူးခြားတာပဲ’

၇၈၁။ ဘဂ္ဂတိုင်း သုသုမာရဂီရိမြို့၊ ဘေသကဋ္ဌတော၌ နကုလပိတာအား ဘုရားဟောသော ကိလေသာ မငြိမ်းကြောင်းတရား

‘အသျှင်ဘုရား- သတ္တဝါတွေ ကိလေသာမငြိမ်းကြောင်း ဘာတွေလဲ’

‘သူကြွယ်- ချစ်စရာအာရုံကို ချစ်တဲ့သူတွေဟာ ချစ်တဲ့စိတ် ဝိညဉ်တွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီသူဟာ မျက်မှောက်မှာ ကိလေသာ မငြိမ်းနိုင်တာပဲ’

၇၈၂။ အဝန္တီတိုင်း မက္ကရကတတောကျောင်း၌ လောဟိစ္စပုဏ္ဏားအား သျှင်မဟာပစ္စည်းဟောသော ရှေးပုဏ္ဏားတို့အကြောင်း

‘အသျှင်ရဟန်း- ကျွန်ုပ်တပည့် ထင်းခွေလာသူကို တရားဟောသလား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ဟောတယ် ပုဏ္ဏား’

‘ပုဏ္ဏား- ငါ သည်လိုဟောတယ်။ ရှေးပုဏ္ဏားကျင့်ဝတ်ကို အောင့်မေ့တဲ့ ရှေးကပုဏ္ဏားတွေဟာ သီလအမြတ်ထားပြီး ဒေါသမဖြစ်အောင် စောင့်စည်းတဲ့အခါ ရှိကြတယ်။ ကုသိုလ်ပြုစွန့်ပွားကြတယ်။ အခု ပုဏ္ဏားတွေက ဗေဒင်ရွတ်ပြီး အမျိုးမာရ် ယစ်ကြတယ်။ မတော်တွေ လုပ်ပြီး တုတ်ကိုင်ဒေါက်ကြတယ်။ ဣန္ဒြေမလုံသူဟာ အိပ်မက်မှာရတဲ့ ဥစ္စာလို အစာမစားတာ၊ မြက်စိမ်းပေါ်အိပ်တာ၊ မနက်အစော ရေချိုးတာ၊ ဗေဒင်သင်တာ၊ သစ်နက်ရေရှိတာ၊ ဆံကျစ်ရှိတာ၊ သွားချေးရှိတာ၊ မန္တာန် ရွတ်တာ၊ နွားလို ကျင့်တာ၊ အပြစ်ဖုံးတာ၊ ဒုတ်ကောက်ကိုင်တာ၊ မျက်နှာသစ်တာ ဒါတွေဟာ အာမိဿဘဏ္ဍာရဲ့ ဂုဏ်တွေပဲ။ စိတ်တည်ကြည်ပြီး အားလုံးအပေါ် ဆူးညောင့်မရှိတာကမှ မြတ်ဖို့အကြောင်းပဲ။ သည်လိုဟောတယ် ပုဏ္ဏား’

‘အသျှင်ရဟန်း- မလုံခြုံတဲ့တံခါး ရှိသူဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ’

‘ပုဏ္ဏား- ချစ်စရာအာရုံတွေချစ်၊ မုန်းစရာအာရုံတွေမုန်း၊ ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ စိတ်ဖြစ်ပြီး သတိမထင်၊ လွတ်မြောက်တဲ့ ပညာကို အမှန်အတိုင်း သိသူပဲ’

‘တပည့်တော်ကို ဥပါသိကာလို့ မှတ်ပါဘုရား’

၇၈၃။ ကာမဏ္ဍမြို့ ဝေရာတစ္စာနီပုဏ္ဏေးမအိမ်၌ ပုဏ္ဏေးမအား အသျှင်ဥဒါရီ ဟောသော တရား

‘အသျှင်ရဟန်း- ဒီသူငယ်ကလေးက အသျှင်ရဟန်းရဲ့ တရား သိပ်ကောင်း တာပဲလို့ပြောတာနဲ့ အသျှင်ရဟန်းကို သည်လိုဆွမ်းပင့်ပြီး တရားနာတာပါ’

‘အသျှင်ရဟန်း- တရားကို ရွတ်ပါတော့’

‘နှမ- ရွတ်ပါလိမ့်မယ်’

‘အသျှင်က ရွတ်ပါလိမ့်မယ်သာပြောတယ်။ ရွတ်လည်း မရွတ်ပါလား။ ကဲ- ရွတ်တော့’

‘ရွတ်ပါလိမ့်မယ် နှမ’

‘ရွတ်ပါလိမ့်မယ်ပဲ ပြောတယ်။ ရွတ်တော့လေ အသျှင်ရဟန်း’

‘အသျှင်မ- ဘိနပ်စီး၊ ခေါင်းမြီးခြုံ၊ အမြင့်မှာနေပြီး တရားမနာသင့်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် တရားမဟောတာပါ အသျှင်မ’

‘ဟေ- ဟုတ်လား သူငယ်။ ကောင်းပြီ - ဘိနပ်လည်းချွတ်မယ်၊ ခေါင်းမြီးခြုံလည်း ဖွင့်မယ်။ အနိမ့်လည်း ဆင်းပါ့မယ်။ အသျှင်ရဟန်း- ရဟန္တာတွေဟာ ဘယ်တရားရှိလျှင် ဆင်းရဲချမ်းသာရှိတယ်လို့ အသိပေးပါသလဲ’

‘နှမ- သဠာယတနရှိလျှင် ဆင်းရဲချမ်းသာရှိတယ်။ ရဟန္တာတွေက အသိပေးကြတယ်’

‘တပည့်တော်မ ကြိုက်ပါတယ်။ တပည့်တော် ဆည်းကပ်ပါတယ် ဘုရား’

၇၈၄။ သက္ကတိုင်း ဒေဝဒဟ နိဂုံး၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

‘ရဟန်းတို့- ရဟန်းအားလုံး ဖဿယတနခြောက်မျိုးကို မမေ့လျော့ရာလို့ ငါ မဟောဘူး။ အာသဝမကုန်သေးသူတို့အတွက်သာ ငါဟောတာ။ အာရုံလှလှတွေဟာ အာသဝမကုန်တဲ့ ရဟန်းရဲ့စိတ်ကို တွေ့တွေ့ပြီး သိမ်းကျုံးဆွဲတောင် မတည်နိုင်တာကြောင့် မတွန့်တိုဘဲ အားထုတ်တယ်။ သတိထင်တယ်။ ငြိမ်းအေးတယ်။ တည်ကြည်တယ်။ ဒါ့ကြောင့်ပဲ’

၇၈၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ခွင့်

‘ရဟန်းတို့- အကျင့်မြတ်ကျင့်ဖို့ အခွင့်ရတဲ့အတွက် သင်တို့ အရတော်ကြတယ်။ တွေ့ထိမှုရဲ့ တည်ရာခြောက်ပါးရဲ့နဲ့ နတ်ပြည်တွေကို ငါ မြင်ရတယ်’

‘ဘယ်လိုပါလဲ ဘုရား’

‘မျက်စေ့စတာနဲ့ အဆင်းစတာမြင်တဲ့အခါ မလိုလားစရာတွေ့တယ်။
လိုလားစရာ မတွေ့ဘူး။ ဒါ- ငရဲပဲ။ မလိုလားစရာ မတွေ့ဘဲ
လိုလားစရာပဲတွေ့တယ်။ ဒါ နတ်ပြည်ပဲ’

၇၈၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဆင်းစတာပျော်

‘ရဟန်းတို့- နတ်တွေ လူတွေဟာ အဆင်းစတဲ့ ဗဟိဒ္ဓါယတနတွေမှာ
ပျော်ကြတယ်။ အဲဒါက ဖောက်ပြန်တဲ့အခါ ဆင်းရဲကြရတယ်။ ငါကတော့ ဒါတွေရဲ့
အဖြစ်အပျက် သာယာဖွယ်၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်၊ ထွက်မြောက်ရာ အမှန်အတိုင်းလို့
အဲဒါတွေမှာ မပျော်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် အဲဒါတွေက ဖောက်ပြန်ပေမယ့် မဆင်းရဲဘူး’

၇၈၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သင်တို့ဟာမဟုတ်

‘ရဟန်းတို့- သင်တို့ဥစ္စာ မဟုတ်တာတွေ ပယ်ကြ။ ဒါမှ ချမ်းသာမယ်’
‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’
‘သဠာယတနဟာ သင်တို့ ဥစ္စာမဟုတ်။ ဗာဟိရာယတနလည်း
သင်တို့ဥစ္စာမဟုတ်’

၇၈၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒွါဒသာယတန အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊
အနတ္တ၊ ဟေတု

‘ရဟန်းတို့- အာယတန ဆယ့်နှစ်ပါးနဲ့ အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးရဲ့
အကြောင်း အထောက်အပံ့တရားတွေဟာ ပျက်စီးတယ်၊ ဆင်းရဲတယ်။
မိမိမဟုတ်ဘူး။ ဒါမြင်သူဟာ ဒါကို ငြီးငွေ့ပြီး မစွဲလန်းဘဲ လွတ်မြောက်ကိစ္စပြီးတယ်’

၇၈၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကံသစ်ဟောင်းချုပ်ရာ ချုပ်ကြောင်း

‘ရဟန်းတို့- ကံဟောင်း၊ ကံသစ်၊ ကံချုပ်ရာနဲ့ ကံချုပ်ကြောင်း ဟောမယ်’
 ‘နာပါရစေ ဘုရား’
 ‘ရဟန်းတို့- ကံဟောင်းဟာ သဠာယတနဖြစ်တယ်’
 ‘ကံသစ်ကကော ဘုရား’
 ‘ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးအမှုပဲ’
 ‘ကံချုပ်ရာကကော ဘုရား’
 ‘နိဗ္ဗာန်ပဲ’
 ‘ချုပ်ကြောင်းကကော ဘုရား’
 ‘မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပေါ့’

၇၉၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဗ္ဗာန်နှင့်လျော်သောအကျင့်

‘ရဟန်းတို့- နိဗ္ဗာန်နဲ့တော်တဲ့အကျင့်ကို ဟောမယ်’
 ‘နာပါရစေ ဘုရား’
 ‘သဠာယတနဟာ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဖြစ်တယ်။ ဒါ ရှုကြ။ သိလျင် လွတ်မြောက်မှုအား လျှောက်ပတ်တဲ့အကျင့်ပဲ’

၇၉၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဗ္ဗာန်အား လျှောက်ပတ်သော အကျင့်

‘ရဟန်းတို့- အာယတန ဖဿဝေဒနာတွေဟာ ပျက်၊ မပျက်၊ ဆင်းရဲ၊ ချမ်းသာ ဘယ်လိုလဲ’

‘ပျက်စီးဆင်းရဲပါတယ်’
‘ဖောက်ပြန်တဲ့ဟာတွေကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာတွေ ရှုသင့်မလား’
‘မသင့်ပါ ဘုရား’
‘သည်လိုရှုလျင် ငြီးငွေ့လွတ်မြောက် ကိစ္စပြီးတာပဲ’

၇၉၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တပည့်မရှိ ဆရာမရှိနေကြ

‘ရဟန်းတို့- အတွင်းနေ တပည့်မရှိ။ ဆရာမရှိ၊ နေကြ။ ရှိလျင် ဆင်းရဲတယ်’

၇၉၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘာကြောင့်တရားကျင့်

‘ရဟန်းတို့- တခြားသူတွေက ဘာအကျိုးအတွက် တရားကျင့်တာလဲလို့ မေးကြလျင် ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြားသိဖို့လို့ ဖြေရမယ်။ ဆင်းရဲက ဘာလဲလို့ မေးမြန်းလျင် အာယတန၊ ဖဿဝေဒနာတွေပဲလို့ ဖြေရမယ်’

၇၉၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

‘ရဟန်းတို့- ယုံခြင်း၊ ကြိုက်ခြင်း၊ ကြံခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ မြင်ခြင်းတွေ မဟုတ်ဘဲ ကိစ္စပြီးပြီပြောဖို့ အကြောင်းရှိမလား’

‘မြတ်စွာဘုရား- မိန့်ကြားတာ မှတ်သားပါရစေ ဘုရား’

‘ရှိတယ် ရဟန်းတို့’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- အာရုံခံအင်္ဂါတွေနဲ့ အာရုံတွေကို သိတဲ့အခါ ငါ့သန္တာန်မှာ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟရှိလျင် ရှိတာလည်းသိတယ်။ မရှိလျင် မရှိတာလည်း သိတယ်။ ဒါဟာ ယုံ၊ ကြိုက်၊ ကြံ၊ ကြား၊ မြင် ရှိမှ သိမလား၊ မရှိဘဲလည်း မသိဘူးလား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘မရှိဘဲလည်း သိပါတယ်’

‘အေး- ကိစ္စပြီးတာပဲ။ ယုံကြိုက် စတာတွေ မရှိဘဲလည်း သိတဲ့အတွက် ပြောနိုင်တာပဲ’

၇၉၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုန္ဒုဒ္ဓါသု

‘ရဟန်းတို့- ကုန္ဒုဒ္ဓါသု၊ သဠာယတနမှာ အဖြစ်အပျက်ရှုပြီး ငြီးငွေ့နေသူဟာ စွဲမက်မှုကင်းပြီး လွတ်မြောက်သူ၊ ကုန္ဒုဒ္ဓါသုပဲ’

၇၉၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓမ္မကထိက

‘ရဟန်းတို့- သဠာယတနကို ငြီးငွေ့ဖို့၊ မစွဲဖို့၊ ချုပ်ဖို့ တရားဟောခဲ့လျှင် ဓမ္မကထိကပဲ’

၇၉၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နန္ဒိက္ခလ

‘ရဟန်းတို့- ပျက်စီးတဲ့ သဠာယတနကို ပျက်စီးတာပဲ မြင်သူဟာ အမြင်မှန်သူပဲ။ ဒီသူ ငြီးငွေ့စက်ဆုတ်ပြီး လွတ်မြောက်တာပဲ’

၇၉၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာယတန၊ အနိစ္စ၊ နန္ဒိက္ခလ

‘ရဟန်းတို့- အာယတနတို့ကို အသင့်နှလုံးသွင်းကြ။ ပျက်စီးတာကို အမှန်အတိုင်းကြည့်က ငြီးငွေ့လိမ့်မယ်။ အစွဲကင်းပြီး ငြိမ်းချမ်းလိမ့်မယ်’

၇၉၉။ ရာဇဂြိုဟ် ဇီဝက သရက်ဥယျာဉ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမာဓိပွား

‘ရဟန်းတို့- သမာဓိပွားကြ။ သမာဓိရှိလျှင် အမှန်သိတယ်’
‘ဘယ်လို အမှန်သိတာလဲ ဘုရား’
‘အာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာတွေဟာ ပျက်စီးတာပဲ’

၈၀၀။ ရာဇဂြိုဟ် ဇီဝက သရက်ဥယျာဉ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တစ်ပါးတည်း ကိန်းမှုအားထုတ်

‘ရဟန်းတို့- တစ်ပါးတည်းကိန်းအောင်းမှု အားထုတ်ကြ။ အားထုတ်လျှင်
အမှန်အတိုင်းသိတယ်’
‘ဘယ်လို အမှန်အတိုင်း သိတာလဲ ဘုရား’
‘အာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာတွေ ပျက်စီးတာ သိတာပဲ’

၈၀၁။ ဇေတဝန်၌ သျှင်မဟာကောဌိကအား ဘုရားဟောသော အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ

‘အသျှင်ဘုရား- တရားအကျဉ်း တပည့်တော်ကို ဟောပါ’
‘ကောဌိက- ပျက်စီးတဲ့၊ ဆင်းရဲတဲ့၊ မိမိမဟုတ်တဲ့ တရားမှာ လိုချင်ဆန္ဒပယ်’
‘ဘာတွေ ပျက်စီးဆင်းရဲတာ၊ မိမိမဟုတ်တာလဲ ဘုရား’
‘အာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာတွေပဲ’

၈၀၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော (အတ္တာနုဒိဌိ၊
သက္ကာယဒိဌိ) မိစ္ဆာဒိဌိပျောက်အောင် သိမြင်သူ

‘မြတ်စွာဘုရား- ဘယ်လိုသိမြင်သူဟာ အတ္တာနုဒိဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဌိ ပျောက်သလဲ
ဘုရား’

‘အာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာတွေကို ပျက်စီးတယ် သိမြင်သူပဲ’

၈၀၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ဖဿဝေဒနာ

‘ရဟန်းတို့- အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဖြစ်တဲ့ အာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာတွေမှာ လိုချင်မှုဆန္ဒ၊ စွဲမက်မှုရာဂ၊ လိုချင်စွဲမက်မှု ဆန္ဒ ရာဂကိုပယ်ရမယ်။ ဘယ်ကာလကဟာ ဖြစ်ဖြစ်ပဲ ပယ်ရမယ်’

၈၀၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမုဒ္ဒရာ

‘ရဟန်းတို့- လူတွေပြောတဲ့ သမုဒ္ဒရာဟာ ရေအစုပဲ။ အာယတနဟာ သမုဒ္ဒရာ ဖြစ်တယ်။ အာယတနမှာ လှိုင်း၊ ဝဲ၊ ရေသတ္တဝါ ဖမ်းစားတတ်တာတွေ ရှိတယ်။ ဘုရားအဆုံးအမမှာ ဒါမှ သမုဒ္ဒရာပဲ’

၈၀၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငါးမျှားသကဲ့သို့

‘ရဟန်းတို့- ငါးမျှားချိတ်ဟာ ငါးကို လှည့်စားပြီး မြိုစေတဲ့အခါ မြိုမိလျင် တင်လိုရာပါရပြီး အကျိုးနည်းရသလို လူတို့အကျိုးနည်းဖို့ ငါးမျှားသလိုနဲ့ တူတဲ့အရာ ခြောက်မျိုးရှိတယ်’

‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’

‘ချစ်စရာ အာရုံခြောက်ပါးပဲ’

၈၀၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂရှိသူ ရာဂထွက်

‘ရဟန်းတို့- အာရုံခြောက်ပါးမှာ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ မပယ်ရသေးသူဟာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အာရုံနဲ့တွေ့လျင် အာရုံဆွဲဆောင် ခံရတယ်။ ဥပမာ- ညောင်ပင်စတာကို ဓါနဲ့ခုတ်လျင် အစေးထွက်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ? အစေးရှိလို့ပဲ’

၈၀၇။ မိဂဒါဝုန်၌ သျှင်မဟာကောဌိကအား သာရိပုတြာဟောသော သံယောဇဉ်

‘ငါ့သျှင် သာရိပုတြာ- အတွင်း အာယတနဟာ အပြင်အာယတနရဲ့ အနှောင်အဖွဲ့သံယောဇဉ်လား။ အပြင်အာယတနက အတွင်းအာယတနရဲ့ အနှောင်အဖွဲ့ သံယောဇဉ်လား’

‘နှစ်ခုလုံး မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒါတွေကြောင့် ဆန္ဒ၊ ရာဂဆိုတဲ့ လိုလားစွဲမက်မှုကမှ သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့ပါ။ ဥပမာ- နွားနှစ်ကောင် ကြိုးတစ်ချောင်းနဲ့ချည်လျင် ကြိုးပဲ အနှောင်အဖွဲ့ဖြစ်တာ မဟုတ်လား။ မြတ်စွာဘုရားမှာ အတွင်းအပ အာယတနတွေရှိတယ်။ ဆန္ဒ၊ ရာဂ တွေပဲ မရှိတာ။ ဒါကိုပဲ ကိလေသာက လွတ်တယ် ပြောရတာ’

၈၀၈။ ယောသိတာရုံ၌ အသျှင်ကာမဘူအား အာနန္ဒာဟောသော သံယောဇဉ်

‘ငါ့သျှင် အာနန္ဒာ- အတွင်းအပ အာယတန နှစ်မျိုးမှာ ဘယ်ဟာ သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့လဲ’

‘ဘယ်ဟာမှ မဟုတ်ဘူး ငါ့သျှင် ကာမဘူ’

‘ဘယ်လိုလဲ’

‘ဆန္ဒ၊ ရာဂ ကမှ သံယောဇဉ်ပဲ’

‘ရှင်းပြီ ငါ့သျှင်’

၈၀၉။ ယောသိတာရုံ၌ သျှင်ဥဒါယီအား အာနန္ဒာဟောသော တရား

‘ငါ့သျှင် အာနန္ဒာ- သည်ကိုယ်ကို မိမိမဟုတ်ဘူးလို့ အကြောင်းများစွာနဲ့ ဘုရားဟောတယ်။ စိတ်ကိုကော သည်လိုပြောလို့ ရမလား’

‘ရတယ် ငါ့သျှင် ဥဒါယီ’

‘ဘယ်လိုလဲ’

‘မျက်စေ့နဲ့အဆင်းမရှိလျှင် မြင်စိတ်ရှိနိုင်ပါ့မလား’

‘မရှိနိုင်ဘူး’

‘သက္ခာယတန၊ ဗာဟိရာယတနတွေဟာ ကိုယ်ပဲ။ ဝိညဉ်ခြောက်ပါးဟာ စိတ်ပဲ။ အာယတနတွေ မရှိလျှင် ဝိညဉ်မရှိနိုင်ဘူးဆိုလျှင် ဝိညဉ်လည်း ဖောက်ပြန်တာပဲ။ မိမိမဟုတ်ဘူးပေါ့’

၈၁၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကောက်သောသံချောင်း

‘ရဟန်းတို့- တောက်လောင်နေတဲ့ သံပူနဲ့ မျက်စေ့၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်ကို ထိုးဖြတ်ခြင်းထက် အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့မှာ နိမိတ်ကောင်းတာ၊ အသေးစိတ်မှတ်တာတွေဟာ မကောင်းဘူး။ အလားအလာ ပိုဆိုးလို့ပဲ။ အိပ်ပျော်သူထက် အကြံအစည်နောက်လိုက်နေသူ မတော်ဘူး။ အာယတန ဝိညဉ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာတွေဟာ ပျက်စီးတယ်။ သည်လိုသိသူဟာ ငြီးငွေ့လွတ်မြောက် ကိစ္စပြီးတယ်’

၈၁၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လက်ခြေဥပမာ

‘ရဟန်းတို့- လက်ရှိလျှင်ကိုင်၊ ခြေရှိလျှင်သွား၊ အဆစ်ရှိ ကွေးဆန့်၊ ဗိုက်ရှိ စား၊ သဠာယတနရှိ တွေ့ထိခံစားဖြစ်၊ ဆင်းရဲချမ်းသာရ၊ မရှိမဖြစ် မရ’

၈၁၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အဆိပ်ပြင်းမြွေလေးကောင်ပမာ

‘ရဟန်းတို့- လူမှာ အဆိပ်ပြင်းတဲ့ မြွေလေးကောင်ရန်၊ လူသတ်သမားငါးဦးရန်၊ အတွင်းသူလျှို့ဝှက်ဦးရန် ကြောက်ပြီးပြေးတော့ တွေ့တဲ့ရွာနဲ့ အိုးခွက်တွေမှာက ဘာမှမရှိ။ သူခိုးတွေလာတာနဲ့ ဆက်လက်ထွက်ပြေးတော့ ပင်လယ်ကိုတွေ့။ စိုးရိမ်ဖွယ် ဘေးရှိလို့ ဖောင်နဲ့ကူးပြီးပြေး။ တဖက်ကမ်းရောက်တော့ ချမ်းသာတယ်’

‘ရဟန်းတို့- မြွေလေးကောင်ဟာ ဓါတ်ကြီးလေးပါးပဲ။ လူသတ်သမား ငါးဦးဟာ ဥပါဒါနက္ခာန္ဓာငါးပါးပဲ။ အတွင်းသူလျှို့ဝှက် နန္ဒိရာဂပဲ။ ဘာမှမရှိတဲ့ ရွာနဲ့ အိုးခွက်တွေဟာ သုဉ်းဆိတ်နေတဲ့ အဇ္ဈတ္တိကာယတနတွေပဲ။ သူခိုးတွေဟာ ဗာဟိရာယတနတွေပဲ။ ရေပင်လယ်ဟာ ဩဃလေးပါးပဲ။ စိုးရိမ်ဖွယ်ဘေးဟာ သက္ကာယပဲ။ ဖေါင်ဟာ မဂ္ဂင်ပဲ။ ဟိုဘက်ကမ်းဟာ နိဗ္ဗာန်၊ အေးချမ်းတာ ရဟန္တာပဲ’

၈၁၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားသုံးပါ

‘ရဟန်းတို့- တရားသုံးပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ရဟန်းဟာ မျက်မှောက်ဘဝမှာပဲ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာနေရတယ်။ အာသဝကုန်ဖို့ အားထုတ်နေတာလည်း ဖြစ်တယ်’

‘ဘယ်သူပါလဲ မြတ်စွာဘုရား’

‘ဣန္ဒြေရသူ၊ အစားပမာဏသိသူ၊ နိုးကြားသူပဲ’

‘ဣန္ဒြေရတာက ဘယ်လိုပါလဲ ဘုရား’

‘မျက်စေ့၊ နား စတာတွေနဲ့ အဆင်း၊ အသံ စတာတွေ ကြုံတဲ့အခါ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒဖြစ်စရာ နိမိတ်ကောက်တာ၊ အချက်အလက်စုဆောင်းတာ မလုပ်တာပဲ။ ဥပမာ- မြေညီလမ်း လမ်းလေးခွဆုံမှာ ရထားအလယ်နဲ့ တဲကန့်လန့် ထားတဲ့ အာဇာနည်မြင်းကရထား ရပ်နေရာမြင်နိုင်တဲ့ ရထားထိန်းဟာ ရထားပေါ်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တက်၊ လက်ဝဲဘက်လက်နဲ့ ကြိုးကိုင်၊ ယာလက်နဲ့ နှင်တံကိုင်ပြီး လိုရာမောင်းနိုင် ဆုတ်နိုင်သလိုပဲ’

‘အစားပမာဏ ဘယ်လိုသိရမလဲ ဘုရား’

‘ပျော်ဖို့၊ ကောင်းဖို့၊ ဟန်ပြဖို့၊ လှဖို့၊ မစားဘဲ မျှတဖို့၊ အလုပ်လုပ်နိုင်ဖို့၊ အဆာပျောက်ဖို့၊ အဆာမရောက်ဖို့၊ ရောဂါမရဘဲ ချမ်းသာဖို့ စားတာ ဖြစ်ရမယ်။ ဥပမာ- အနာဆေးလိမ်းသလို၊ စက်ဆီထည့်သလို နေရမယ်’

‘နိုးကြားတယ် ဆိုတာကရော ဘုရား’

‘လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွား ကူရိယာလေးပါးမှာ အတိသမ္ပဇဉ် ယှဉ်တာပဲ’

၈၁၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လိပ်ဥပမာ

‘ရဟန်းတို့- ကုန္ဒုစောင့်ရာမှာ လိပ်ကို ဥပမာပြုသင့်တယ်’

‘လိပ်က ဘယ်လိုမို့လဲ ဘုရား’

‘လိပ်နဲ့ မြေခွေးဟာ ညအချိန် ကျက်စားလျင်း တွေ့ကြတယ်။ လိပ်က မြေခွေးကို အဝေးမှာမြင်လျင် ခြေ၊ လက်နဲ့ ခေါင်းကို အခွံထဲသွင်းပြီး ငြိမ်နေလိုက်တယ်။ မြေခွေးက လိပ်ကို စားလိုပေမယ့် ဘာမှ လုပ်လို့မရဘူး’

‘ဟုတ်ပါ့ ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- မျက်စေ့စတာတွေက တွေ့တဲ့ အာရုံတွေမှာ နိမိတ်မကောင်းကြနဲ့။ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒဖြစ်အောင် အချက်အလက် မစုဆောင်းကြနဲ့။ စောင့်ကြ။ ဒါဆိုလျင် မာရ်နှိပ်စက်တာက လွတ်မယ်’

၈၁၅။ ကောသမ္ဘိမြစ်ကမ်းနဖူး၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရေမျောသစ်ပမာ

‘ရဟန်းတို့- ရေထဲမျောနေကြတဲ့ သစ်တုံးကြီးတွေကို ကြည့်ကြ’

‘တွေ့ပါတယ် ဘုရား’

‘ဒီ သစ်တုံးကြီးတွေဟာ နှစ်ဘက်ကမ်းလည်း မကပ်၊ ရေလည်းမမြုပ်၊ ကုန်းလည်းမတင်၊ လူလည်းမဆယ်၊ ဝဲလည်းမစုတ်၊ အဆွေးအပုပ်လည်း မဖြစ်။ သည်လိုဆိုလျှင် သစ်ဟာ သမုဒ္ဒရာဝဲ ညွတ်ရှိုင်းထိုင်းနေတာပဲ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- သင်တို့လည်း သည်လိုပဲ။ နှစ်ဖမ်းကမ်းလည်းမကပ်၊ ရေလည်း မမြုပ်၊ ကုန်းလည်းမတင်၊ လူလည်းမဆယ်၊ ဝဲလည်းမစုတ်၊ မဆွေးမပုပ် ဖြစ်ကြလျှင် နိဗ္ဗာန်ညွတ်ရှိုင်းထိုင်းနေတယ်’

‘မြတ်စွာဘုရား ကမ်းနှစ်ဖက်က ဘာပါလဲ’

‘အဇ္ဈတ္တိကာယတနက သည်ဘက်ကမ်း၊ ဗာဟိရာယတနက ဟိုဘက်ကမ်းပဲ’

‘ရေလည်မြုပ်တာ၊ ကုန်းတင်တာတွေကကော ဘုရား’

‘နန္ဒီရာဂဟာ ရေလယ်မြုပ်တာပဲ။ မာရ်ဟာ ကုန်းတင်တာပဲ’

‘လူဆယ်၊ ဝဲစုပ် ဆိုတာတွေကကော ဘုရား’

‘လူတွေနဲ့ ဆင်းရဲချမ်းသာ အတူဖြစ်ပြီးနေတာနဲ့ကာမဂုဏ်လည်း နစ်တာပဲ’

‘ပုပ်ဆွေးတာကကော ဘုရား’

‘သီလမရှိ၊ အာမတ်ဖုံးလွှမ်း၊ ရဟန်းမဟုတ်ဘဲ အယောင်ဆောင် ကိလေသာကနေတာတွေပဲ’

‘မြတ်စွာဘုရား- တပည့်တော် အသျှင်ဘုရားဟောနေတဲ့ တရားအစကတည်းက နာနေတဲ့ နွားကျောင်းသားပါ။ နာမည်က နန္ဒပါ။ နိဗ္ဗာန်ကို တပည့်တော်လည်း ညွတ်လျှက်ရှိမှာပါ။ ရှင်ရဟန်း ဖြစ်ပါရစေ’

‘နန္ဒ- နွားရှင်တွေဆီ နွားတွေ အပ်ချေဦး’

‘နွားမတွေက အိမ်မှာကျန်ခဲ့တဲ့ နွားခလေးတွေကို တွယ်တာကြပါတယ်။ သူတို့ဖာသာ သူတို့ ပြန်ကြမှာပါ ဘုရား’

‘နန္ဒ- နွားတွေကို အပ်မှာပဲ’

၈၁၆။ ကိမိလမြို့၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌ ကိမိလရဟန်းအား ဘုရားဟောသော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရေမျောသစ်ပမာ

‘ရေမျောသစ်ကို ကြည့်ကြ။ လ၊ သီလမရှိ အာပတ်မထတာ အပုပ်အဆွေးပဲ’

၈၁၇။ ကပိလဝတ် သာကီဝင်တို့ မင်းကွန်းသစ်၌ ရဟန်းတို့အား မောဂ္ဂလန်
ဟောသော တရား

‘သာကီဝင်မင်းတို့- သင်တို့ တရားနာပြီးကြပြီ။ ပြန်ကြစို့။ အချိန်တန်ပြီ’

‘ငါ့သျှင် မောဂ္ဂလန်- ရဟန်းတွေ ကြည်ကြည်စင်စင် ရှိနေကြသေးတယ်။
တရားနဲ့ စပ်တာဟောပါ။ ငါ ကျောညောင်းလို့ လှဲလိုက်ဦးမယ်’

‘ကောင်းပြီ ငါ့သျှင် သာရိပုတြာ’

‘ငါ့သျှင်တို့- ကိလေသာ စိုစွတ်သူဆိုတာ အဇ္ဈတ္တိကာယတနတွေနဲ့
ဗာဟိရာယတနတွေကို တွေ့တဲ့အခါ နှစ်သက်စရာဆိုလျှင် တပ်မက်ပြီး
မနှစ်သက်စရာ ဆိုလျှင် အမျက်ထွက်တယ်။ ခန္ဓာမှာ သတိမထင်ဘဲ
စိတ်ဓါတ်ယုတ်ညံ့ဖြစ်နေတယ်။ ကိလေသာ လွတ်မြောက်ရာကို မသိ။ ဒီသူဟာ
ကိလေသာ စိုစွတ်သူပဲ။ ဥပမာ ခြောက်ပြီးတဲ့ ကျူကာမြက်မိုးအိမ် မိုးစိုလို့
ဆွေးနေလျှင် မီးလောင်ဖို့ လွယ်သလိုပဲ’

‘ကိလေသာ မစိုစွတ်သူကကော ဘုရား’

‘ငါ့သျှင်တို့- အဇ္ဈတ္တိကာယတနဖြင့် ဗာဟိရာယတန တွေ့တဲ့အခါ
အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒ မဖြစ်တာပဲ။ အုတ်တိုက် မီးမလောင်နိုင်သလိုပဲ’

၈၁၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းတို့၏
အဖြစ်အချုပ်

‘ရဟန်းတို့- ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း တရားတွေရဲ့ ဖြစ်ပုံချုပ်ပုံကို အမှန်အတိုင်း သိသူဟာ ကာမတွေမှာ လိုချင်ငြိကပ်မိန်းမောပူပန်မှု မကိန်းနိုင်ဘူး။ သည်လို မကိန်း တော့သွားဖို့ နေဖို့ သင့်တာသိတယ်၊ ဒါကြောင့် အဘိဇ္ဇာနဲ့ ဗျာပါဒ အကုသိုလ်တွေ မကိန်းဘူး။’

‘ဘယ်လိုလဲ မြတ်စွာဘုရား’

‘ဒါရုပ်၊ ဒါရုပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒါရုပ်ချုပ်တာ ဝေဒနာသညာ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်လဲ ဒီလိုပဲ၊ ဒီလိုသိတာ အမှန်အတိုင်း သိတာပဲ’

‘ကာမကို ဘယ်လိုမြင်တာလဲဘုရား’

‘ကာမဟာ မီးကိုးကွင်းလိုပဲ၊ ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊ ဒါကြောင့် ကာမတွေ မှာ မကိန်းအောင်းဘူး။’

‘သွားဖို့ နေဖို့သင့်တာ ဘယ်လိုသိတာလဲ’

‘ရဟန်းတို့- သွားသူဟာ ဆူးမစူးအောင် သတိနဲ့သွားတယ်၊ အရိယာ အဆုံး အမမှာ ချစ်ခင်သာယာမှုဟာ ဆူးပဲ၊ ဒီလိုဆူးသိပြီး စောင့်မစောင့်သိတယ်’

‘မစောင့်စီးမှုက ဘယ်လိုလဲ’

‘အာရုံကို ချစ်တာမုန်းတာဖြစ်ပြီး ယုတ်ညံ့တယ်၊ ဒီလိုယုတ်ညံ့တာရဲ့ လွတ်ရာ မြောက်ရာလဲ မသိဘူးပဲ၊ ဒါ-မစောင့်စည်းတာပဲ’

၈၁၉။ ။ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတပါးအား ဘုရားဟောသော ပေါက်ပင်ပမာ

‘ငါ့သျှင်- အမြင်သန့်ရှင်းတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲလို့ မေးရမှာပဲ’

‘တွေ့ထိမှုတည်ရာ ဖဿ ယတနခြောက်ပါးလို့ အဖြစ်အချုပ်လို့ အမှန် အတိုင်းသိတာ လောက်ပဲ၊ ငါ့သျှင်လို့ ဖြေပါတယ်။’

‘ငါ့သျှင်- သင့်အမေးကို ငါဖြေဦးမယ်။’

‘ဖြေပါ’

‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးတို့ရဲ့ ဖြစ်တာချုပ်တာ သိတာပဲ၊ ငါ့သျှင် ဖြေပါ။’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ငါ့သျှင်အမေးကို သူတို့လိုမဟုတ်ပဲ ငါဖြေဦးမယ်၊ ငါ့သျှင်’

‘ဖြေပါ’

‘မဟာဘုတ်တွေရဲ့ ဖြစ်တာချုပ်တာသိတာပဲ ဖြေပါတယ်’

‘ငါ့သျှင်အမေးကို သူတို့လိုမဟုတ်ပဲ ငါဖြေဦးမယ်’

‘ဖြေပါငါ့သျှင်’

‘ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသမျှ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိတယ် ငါ့သျှင်လို့ ဖြေပါတယ်’

‘မြတ်စွာဘုရား- ဘယ်လိုဖြေပါမလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်းပေါက်ပင်မမြင်ဘူးသူတွေထံ မေးလို့ ဖြေကြသလိုဖြစ်နေတယ်။’

‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’

‘တစ်ယောက်ကပေါက်ပင်ဟာ မီးလောင်ငုတ်တိုပဲ၊ တစ်ယောက်က သားတစ်
တွေဆွဲထားသလိုပဲ၊ တစ်ယောက်က ကုက္ကိုပင်လိုပဲ၊ အသီးတွေက သံလျှက်တွေ
ဆွဲ ထားသလိုပဲ၊ တစ်ယောက်က ညောင်ပင်လိုပဲ၊ အရွက်တွေက
တူးပိတ်နေတာပဲလို့ မြင်တယ်’

‘ရဟန်း- သူတို့ဖြေကြတာတွေ အမှန်တွေချည်းဖြစ်တယ်’

၈၂၀။ ။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စောင်းပမာ

‘ရဟန်းတို့- အာရုံခြောက်ပါးမှာ စွဲမက်မှု စိတ်ပျက်တွေဝေမှုတွေကို
တားရမယ်’

‘ဒီလမ်း ငါ့လမ်းမဟုတ်ဘူးလို့ ဆင်ခြင်ပြီးတားရမယ်၊ ရဟန်းတို့- ကောက်ပင်
မှာ အစောင့်မရှိလျှင် နွားစားသလိုပဲ၊ ရဟန်းတို့- စောင်းသံကြိုက်ပြီး ဘာသံလဲ
စုံစမ်းတာ စောင်းကို အယူခိုင်းလျှင် စောင်းယူလာမှာပဲ၊ စောင်းကြိုက်တာ မဟုတ်
ပဲ အသံကြိုက်ကာဖြစ်လို့ စောင်းမလိုချင် အသံပဲလိုချင်တယ် ပြောလျှင် အသံဟာ
ဒီစောင်းကဖြစ်တာပဲ၊ စောင်းကို ဖျက်ပြီးဖြစ်တယ်၊ ဒါ-အလကား ပျက်စီးအောင်
လုပ်တဲ့ စောင်းပဲလို့လုပ်တယ်၊ ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ရဲ့ ဖြစ်ရာကတိကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

စူးစမ်းလျင် ငါ စတာတွေ စွဲမဖြစ်ဘူး’

၈၂၁။ ။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောတရား

‘ရဟန်းတို့- ရဟန်းအချို့ဟာ ရွာသူတို့က သူတို့ဆူးညောင့်လိုဖြစ်တယ်လို့ ကဲ့ရဲ့ခံရတယ်။ ဆူးတောထဲ အနာရှိသူဝင်လျင် အနာ ဆူးခြစ်မိသလိုပဲ။ ရဟန်းဟာ ဆူးသိပြီး စောင့်စည်းမှု၊ မစောင့်စည်းမှု သိသင့်တယ်။ ချစ်စရာတွေ့ပြီးချစ်တာ ယုတ်မာတဲ့စိတ်ဓာတ်ဖြစ်တယ်။ ယုတ်မာတဲ့စိတ်ဟာ လွတ်ရာလဲမသိဘူး၊ ဥပမာ မြွေ၊ မိချောင်း၊ ငှက်၊ အိမ်ခွေး၊ တောခွေး၊ မျောက်၊ ဒီသတ္တဝါတွေ ကြိုးနဲ့တွဲချည်ထားလျင် တောင်ပို့၊ ရေ၊ ကောင်းကင်၊ အိမ်၊ သုဿန်၊ တောသွားရဖို့ ကိုယ့်အားနဲ့ကိုယ် ရွန်းကြမှာပဲ။ အားအကောင်းဆုံး ရုန်းတဲ့နောက် အကုန်ပါသွားကြမှာပဲ။ ငုတ်ရိုက်ပြီး ချည်ထားသလို ကာယဂတာသိတာနဲ့ ပွားနေလျင် ဘယ်မှ မပါသလို မျက်စေ့၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တွေဟာ ဆင်းရဲရောက်အောင် မဆွဲနိုင်ကြဘူး။’

၈၂၂။ ။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောတရား

‘ရဟန်းတို့- ကောက်လှိုင်းကို လူ့ခြောက်ယောက်က ထမ်းပိုးနဲ့ ရိုက်လျင် ကောင်းတယ်။ ခုနစ်ယောက်မြောက်က လာရိုက် အရိုက်လွန်ပြီးသည်လိုပဲ အဇ္ဈတ္တိကာယတနမှာ ချစ်ဖွယ်မုန်းဖွယ်တွေက ရိုက်တာခံရတယ်။ နောက်ဆုံး ဘဝသစ် အားထုတ်သေးရင် ခုနစ်ယောက်မြောက်လူက ကောက်ကို ရိုက်သလိုပဲ အရိုက်လွန်ပြီ’

‘ရဟန်းတို့- ရှေးကဖြစ်ဖူးတယ်၊ နတ်နဲ့အသူရာတွေ စစ်ရင်ဆိုင်တာ နတ်ရုံး ယင် ဣန္ဒြေကို ငါးချက်ထုတ်မယ်။ အသူရာရုံးရင် ဝေပစိတ္တိကို ငါးချက်ထုတ်မယ်။ အသူရာရုံးလို့ ဝေပစိတ္တိခံရတယ်။ ငါတို့မတရားလို့ ခံရတာလို့ ဝေပစိတ္တိထင်တဲ့ အခါ အထုတ်တွေပြေတယ်။ တရားတယ်ထင်တဲ့အခါ အထုတ်တွေဖြစ်တယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရဟန်းတို့- ဝေပစိတ္တိခံရတဲ့ အတုတ်အနှောင်အဖွဲ့က သည်လောက်သိမ်မွေ့တယ်။ အထင်မှားသူမာန် အနှောင်အဖွဲ့ခံရပြီး မမှားသူမခံရ။

‘ရဟန်းတို့- ငါဖြစ်ဖူးတယ်၊ အထင်ဟာ အထင်မှားပဲ၊ ငါဖြစ်တယ်အထင်၊ ငါဖြစ်လိမ့်မယ်အထင်၊ ဒါတွေလဲ၊ အထင်မှားတွေပဲ ငါဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အထင်လဲ အထင်မှားပဲ ရုပ်ရှိသူ၊ ရုပ်မဲ့သူဖြစ်လိမ့်မယ်၊ သညာရှိသူ၊ သညာမဲ့သူ၊ သညာရှိသူ လည်းမဟုတ်၊ မဲ့သူလည်းမဟုတ်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒီအတင်းတွေလဲ အထင်မှားတွေပဲ၊ ရဟန်းတို့ အထင်မှားတွေဟာ ရောဂါအနာဆိုးဆူးညှောင့်တွေပဲ၊ ဒါတွေမဖြစ်အောင် နေကြ။’

‘ငါဖြစ်တယ်၊ ဒါငါပဲ၊ ငါဖြစ်ဦးမှာပဲ၊ ငါဖြစ်မှာမဟုတ်တော့ ရုပ်ရှိဖြစ်မယ်၊ ရုပ်မဲ့ဖြစ်မယ်၊ အစစတွေဟာ တုန်လှုပ်မှုတွေပဲ၊ ချဲ့ထွင်မှုတွေပဲ၊ မာန်တက်မှုတွေပဲ၊ ဒါတွေဟာရောဂါတွေ၊ အနာဆိုးတွေ၊ ဆူးညှောင့်တွေ၊ တုန်လှုပ်မှု၊ ချဲ့ထွင်မှု၊ မာန်တက် မှုတွေမဖြစ်အောင်ကျင့်ကြရမယ်။’

၈၂၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာသုံးပါး

‘ရဟန်းတို့- ဝေဒနာဟာသုခ၊ ဥပေက္ခာလို့ သုံးပါးရှိတယ်၊ သမာဓိ ပညာရှိသူ ဟာ၊ ဝေဒနာတို့ရဲ့ ဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းကိုသိပြီး ငြိမ်းချမ်းတယ်’

၈၂၄။ ဇေတဝန်၌ရဟန်းတို့အားဘုရားဟောသော ဝေဒနာ

‘ရဟန်းတို့- ဝေဒနာဟာ ဆင်းရဲလို့ သိသင် ဝေဒနာမှာ အစွဲကင်းတယ်။’

၈၂၅။ ဇေတဝန်၌ရဟန်းတို့အားဘုရားဟောသော အနုသယပယ်

‘ရဟန်းတို့- သုခမှာ ရာဂါနုသယကို၊ ဒုက္ခမှာ ပဋိယာနုသယကို၊ ဥပေက္ခာမှာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အဝိဇ္ဇာနုသယကို ပယ်ရမယ်၊ ဒါပယ်ပြီးယင် ဆင်းရဲဆုံးပြီ။’

၈၂၆။ ဇေတဝန်၌ရဟန်းတို့အားဘုရားဟောသော တရား

‘ရဟန်းတို့- ဝဲဩဃဆိုတာ ကိုယ့်မှာကျရောက်တဲ့ဆင်းရဲရဲ့ အမည်ပဲ၊ အကြား အမြင်ရှိသူဟာ ဝဲမှာ ထောက်တည်နိုင်တယ်။’

၈၂၇။ ဇေတဝန်၌ရဟန်းတို့အားဘုရားဟောသော ဝေဒနာရှုပုံ

‘ရဟန်းတို့- ချမ်းသာခံစားမှုကို ဆင်းရဲ၊ ဆင်းရဲခံစားမှုကို ဆူးညောင့်၊ ပြည့်ဝ ခံစားမှုကို ပျက်စီးအားဖြင့်ရှုမှု ဒီလိုမြင်ယင် ဆင်းရဲဆုံးပြီ။’

၈၂၈။ ဇေတဝန်၌ရဟန်းတို့အားဘုရားဟောသော ပုထုဇဉ်နှင့်အရိယာထူးခြားမှု

‘ရဟန်းတို့- ပုထုဇဉ်နဲ့အရိယာတွေဟာ ဝေဒနာခံစားကြသူတွေချည်းပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ထူးခြားမှုတော့ ရှိတယ်။ အဲဒါဘာထင်ကြသလဲ။’

‘မိန့်ကြားပါဘုရား’

‘ရဟန်းတို့- ပုထုဇဉ် ဒုက္ခဝေဒနာခံစားတာဟာ ကိုယ်မှာလဲခံစား၊ စိတ်မှာလဲ ခံစားရလို့ ဝေဒနာနှစ်ပါးခံစားတယ်လို့ ပြောရမယ်၊ မြားစူးတဲ့သူဟာ နောက်ထပ် မြားတစ်ချောင်းထပ်ပြီး အစူးခံရသလိုပဲ၊ ဒီလူဟာဆင်းရဲနဲ့ တွေ့ထိတဲ့အတွက် အမျက်ထွက်တဲ့အတွက် ပဋိဿာနုသယ ကိန်းတယ်၊ ဒီလိုဒုက္ခနဲ့တွေ့တဲ့အခါ ကာမချမ်းသာကြောင့် ဖြစ်တဲ့ သုခကိုနှစ်သက်တယ်၊ ကာမဆင်းရဲရဲ့ ထွက်မြောက်ရာကို မသိလို့ ကာမချမ်းသာကို နှစ်သက်တာပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ရာဂါနုသယ ကိန်းပြန်တယ်။ ဒါတွေရဲ့ ထွက်မြောက်ရာနဲ့ အဖြစ်အပျက် မသိတဲ့အတွက် ဥပေက္ခာဝေဒနာကြောင့် ဖြစ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာနုသယလည်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကိန်းပြန်တယ်။ သူဟာ ဘယ်ဝေဒနာခံစား ခံစား၊ ကိလေသာနဲ့ ယှဉ်ခံစားတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ခံစားမှုဟာ ဆင်းရဲနဲ့ ယှဉ်စပ်နေတယ်။

အရိယာတွေ ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားတဲ့အခါ မစိုးရိမ်ဘဲ ကိုယ်မှာပဲ ခံစားတယ်။ စိတ်မှာဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာမခံစားဘူး။ ပဋိဿာနုသယ ရာဂ အဝိဇ္ဇာနုသယတွေလည်း မကိန်းဘူး။ ကိလေသာနဲ့ မယှဉ်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ဆင်းရဲနဲ့ မစပ်ယှဉ်ဘူး’

၈၂၉။ မဟာဝုန်၌ သူနာရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိသမ္ပဇဉ်နှင့် အချိန်အခါကို စောင့်မျှော်သင့်ကြောင်း

‘ရဟန်းတို့- သတိသမ္ပဇဉ်နဲ့ အချိန်ကို စောင့်နေရမယ်လို့ ငါ-သင်တို့ကို ဆုံးမတယ်’

‘ဘယ်လိုသတိရှိရမှာလဲ ဘုရား၊ သမ္ပဇဉ်ရှိရမှာလဲ ဘုရား’

‘ကိုယ်ခံစားမှု၊ စိတ် သဘောတို့မှာ အဘိဇ္ဈာနဲ့ ဗျာပါဒ ပယ်ဖျောက်နေဖို့ပေါ့’

‘ဘယ်လို အသိဖြစ်အောင်လို့လဲ ဘုရား’

‘သတိ သမ္ပဇဉ်ရှိသူ သုခဝေဒနာပေါ်လျင် သည်ဝေဒနာဟာ အကြောင်းရှိလို့ ပေါ်တာ။ အကြောင်းဟာ ဝိညဉ်နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿဆိုတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာပဲ။ သည်ခန္ဓာလည်း ပျက်စီးတဲ့သဘောရှိတယ်။ သည်တော့ ဝေဒနာလည်း ဘယ်လို မပျက်စီးဘဲရှိမလဲ။ ဒီသဘော မပြတ်ရှုနေလျင် ရာဂါနုသယဟာ ဒီဝေဒနာမှာ မပေါ်တော့ဘူး။ ဒုက္ခဥပေက္ခာဝေဒနာတွေမှာလည်း သည်လိုပဲ။ ပဋိယအဝိဇ္ဇာ အနုသယများ မပေါ်တော့ဘူး။ ဘယ်ဝေဒနာပေါ်ပေါ် ပျက်စီးတာသိပြီး လွှမ်းမိုး မဖြစ်တာ၊ မနှစ်သက်အပ်တာ၊ သိပြီး ခံစားပေမယ့် ကိလေသာနဲ့ မယှဉ်တော့ဘူး။ ခန္ဓာငါးပါး အပိုင်းအခြားရှိတဲ့ -ဒနာ အသတ်အပိုင်းအခြားရှိတဲ့ ဝေဒနာ ဒါတွေကို ဒါတွေအတိုင်းပဲ သိတယ်။ ဆီနဲ့မီးစာ စွဲပြီးဖြစ်တဲ့ မီးတောက်ဆီနဲ့ မီးစာကုန်လျင် ငြိမ်းတယ်ဆိုတာ သိသလို သိတယ်’

၈၃၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာများ

‘ရဟန်းတို့- ပျက်စီးပြုပြင်အပ်တဲ့ သဘောရှိတဲ့ ဝေဒနာတွေဟာ သုံးပါးပဲ’

၈၃၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဖဿကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ

‘ရဟန်းတို့- ဖဿကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာသုံးမျိုး၊ ဖဿဖြစ်လျှင် ဝေဒနာ သုံးပါးဖြစ်ပြီး ချုပ်လျှင်ချုပ်တယ်။ ဥပမာ-ထင်းနှစ်ချောင်းပွတ်လို့ မီးပူဖြစ်တယ်။ မပွတ်လျှင် မပူဘူး ဖြစ်သလိုပဲ’

၈၃၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော သုခသည် ဒုက္ခဖြစ်

‘မြတ်စွာဘုရား- တပည့်တော် တစ်ပါးတည်းနေတုန်းက တွေးမိပါတယ်။ ဝေဒနာသုံးမျိုးကို ဘုရားဟောပြီး ဒီသုံးမျိုး ဒုက္ခလို့လည်း ဘုရားက ဟောပြန်တယ်။ ဘယ်လိုလဲလို့ပါပဲ’

‘ကောင်းတယ် ရဟန်း- သင်တွေးတဲ့အတိုင်း ငါဟောတာ အမှန်ပဲ။ ပြုပြင်ဖန်တီးထားတဲ့ သင်္ခါရတွေ ပျက်စီးတာကို ရည်ရွယ်ပြီး ဒုက္ခလို့ ငါဟောတာ’

၈၃၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာ

‘ရဟန်းတို့- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ ဝေဒနာ အမျိုးမျိုးဟာ အရပ်လေးမျက်နှာက လေအမျိုးမျိုးတိုက်သလိုပဲ ဖြစ်တယ်’

၈၃၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာ

‘ရဟန်းတို့- ဒီ-ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမှာ ဝေဒနာတွေဟာ ကာမအာမိသ ရှိ၊မရှိ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အမျိုးမျိုးဖြစ်တယ်။ ဧည့်ရိပ်သာမှာ အရပ်လေးမျက်နှာက လူအမျိုးမျိုး
လာရောက်ကြသလိုပဲ’

၈၃၅။ ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော တရား

‘အသျှင်ဘုရား- ဝေဒနာတွေရဲ့ ဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းနဲ့
အပြစ်၊အနှစ်နဲ့ လွတ်မြောက်ရာဟာ ဘာလဲ ဘုရား’

‘အာနန္ဒာ- ဝေဒနာသုံးပါးပဲ။ ဖဿကြောင့်ဖြစ်တယ်။ ဖဿချုပ်လျှင် ဝေဒနာ
ချုပ်တယ်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟာ ဝေဒနာချုပ်ကြောင်းပဲ။ ချမ်းသာတာဟာ ဝေဒနာရဲ့
သာယာဖွယ်အနှစ်ပဲ။ ပျက်စီးခြင်းဟာ အပြစ်ပဲ။ စွဲမက်မှုပယ်ခြင်းဟာ
ထွက်မြောက်ရာပဲ’

‘အာနန္ဒာ- အမှန်အားဖြင့် သင်္ခါရငြိမ်းခြင်းကို ငါဟောတယ်။ ပထမ
ဈာန်ဝင်စားသူ၊ စကားပြောငြိမ်းတယ်။ ဒုဈာန် ဝိတက်ဝိစာရငြိမ်းတယ်။ တဈာန်ဝင်
စားသူပီတိ၊ စဈာန်ဝင်စားသူ ထွက်သက်ဝင်သက်၊ အာကာဈာန်ဝင်သူ ရုပ်သညာ၊
ဝိညဉ်ဈာန်ဝင်သူ အာကာသညာ၊ အာကိန်ဈာန်ဝင်သူ ဝိညဉ်သညာ၊
နေဝသညာဈာန်ဝင်သူ အာကိန်သညာ၊ နိရောဓဝင်စားသူ သညာဝေဒနာ၊ အာသဝ
ကုန်သူအား ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ချုပ်ငြိမ်းတယ်’

၈၃၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာ

‘ရဟန်းတို့- ဝေဒနာကို အကြောင်းအားလျှော်သလို ဝေဒနာနှစ်ပါး၊ သုံးပါး၊
ငါးပါး၊ ခြောက်ပါး၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါး၊ တစ်ရာရှစ်ပါးလို့
ငါဟောတယ်။ ဒါကို အကြောင်းအားလျှော်စွာ ဟောတာဖြစ်ပါလျှက်နဲ့
ကောင်းတယ် ပြောဆိုဖို့ သင့်တယ် မထင်ကြလျှင် ငြင်းခုံကြရမှာပဲ’

‘ရဟန်းတို့- ကာမဂုဏ်ငါးပါးနဲ့စပ်တဲ့ ချမ်းသာကို ကာမချမ်းသာလို့

ငြိမ်သက်တာပဲပြောတာ ငါခွင့်မပြုနိုင်။ ဒါထက်လွန်တဲ့ချမ်းသာ ရှိသေးလို့ပဲ။ အဲဒီ ချမ်းသာ ဘာလဲ။ ပထမဈာန်ချမ်းသာတာပဲ။ ပထမဈာန်ချမ်းသာ၊ ဒု-တ-စ- အာကာ-အာကိန်-ဝိညဉ်-နေဝ-နရောဓသမာပတ် ချမ်းသာကို ငြိမ်သက်တာပဲ ပြောတာလည်း ငါ-ခွင့်မပြုနိုင်။ ဒါ့ကြောင့် တခြား အဆုံးအမက လူတွေက ငါ့ကို မှတ်သားခံစား ချုပ်တာကို ပြောသူလို့ ပြောကြတယ်။ ချမ်းသာရတဲ့နေရာ ချမ်းသာဖြစ်လို့ပဲလို့ ဖြေရမှာပဲ’

၈၃၇။ ဝေဠုဝန်၌ မောဋ္ဌိယသီဝက ပရိဗိုဇ်အား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာ

‘အသျှင်ဂေါတမ- ခံစားမှုတစ်ခုခု ခံစားရတာဟာ ရှေးကကြောင့်လို့ ဆိုကြသူတွေ ရှိပါတယ်။ အသျှင်အနေနဲ့ ဘယ်လိုပါလဲ’

‘သီဝက- ရှေးကကြောင့် ခံစားရတာလို့ ဆိုသူတွေဟာ ကိုယ်တိုင်သိနဲ့ မှန်တယ်လို့ အများသိကို ကျော်လွန်ဆိုကြသူတွေပဲ။ ဘုကြောင့်လဲဆိုလျှင် သည်းခြေ စိတ်ကြောင့် ဆင်းရဲချမ်းသာ အစစခံစားမှု ဖြစ်တာ အများလည်း လက်ခံတယ်။ ကိုယ်တိုင်လည်း သိတယ်။ သလိပ်၊ လေ၊ သုံးပါးပေါင်း ဥတုဖောက်ပြန် မညီညွတ်တဲ့ အလုပ်၊ ပယောဂ၊ ကံ ဒါတွေကြောင့် ခံစားမှုတွေ ဖြစ်တာပဲ’

‘မှတ်ပါ့ဘုရား။ ဥပါသကာအဖြစ် မှတ်ပါ ဘုရား’

၈၃၈။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒေသနာပရိယာယ် တစ်ရာရှစ်မျိုး

‘ဒေသနာပရိယာယ် (၁၀၈)မျိုးဆိုတာ ဘာလဲ။ ဝေဒနာကို နှစ်ပါး၊ သုံးပါး၊ ငါးပါး၊ ခြောက်ပါး၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါး၊ တစ်ရာရှစ်ပါးလို့ အကြောင်းပရိယာယ်အားဖြင့် ငါ ဟောထားတယ်’

‘နှစ်ပါးဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက ဘာလဲ ဘုရား’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

‘ကိုယ်မှာဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာနဲ့ စိတ်မှာဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာပေါ့’
 ‘သုံးပါးကကော ဘုရား’
 ‘သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာပေါ့’
 ‘ငါးပါးကကော’
 ‘သုခ၊ ဒုက္ခ၊ သောမနဿ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပေက္ခာပေါ့’
 ‘ခြောက်ပါးကကော’
 ‘စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာ၊ လ၊ မနောသမ္ပဿဇာဝေဒနာပေါ့’
 ‘တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကကော ဘုရား’
 ‘သောမနဿဝေဒနာနဲ့တကွ သုံးသပ်မှုခြောက်ပါး၊ ဒေါမနဿဝေဒနာနဲ့တကွ
 သုံးသပ်မှုခြောက်ပါး၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနဲ့တကွ သုံးသပ်မှုခြောက်ပါးပဲ’
 ‘သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးကကော ဘုရား’
 ‘ကာမဂုဏ်မှီတဲ့ သောမနဿ ဝေဒနာခြောက်ပါး၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပေက္ခာ
 ခြောက်ပါးစီ၊ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ရာမှီတဲ့ သောမနဿဝေဒနာခြောက်ပါး၊
 ဒေါမနဿ ဥပေက္ခာခြောက်ပါးစီ ပေါင်း သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးပဲ’
 ‘တစ်ရာရှစ်ပါးကကော ဘုရား’
 ‘အတိတ်ဝေဒနာ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါး၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝေဒနာ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါး၊
 အနာဂတ်ဝေဒနာ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးပဲ’

၈၃၉။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာ

‘မြတ်စွာဘုရား- ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဖြစ်ကြောင်း၊ ဝေဒနာဖြစ်ကြောင်း
 ရောက်စေတဲ့အကျင့်၊ ဝေဒနာငြိမ်းရာနဲ့ ငြိမ်းကြောင်း၊ ဝေဒနာရဲ့ သာယာဖွယ်
 စက်ဆုတ်ဖွယ်နဲ့ ထွက်မြောက်ရာက ဘာလဲ ဘုရား’

‘ရဟန်း- ဝေဒနာသုံးပါးဟာ ဝေဒနာပဲ။ ဖဿဟာ ဝေဒနာဖြစ်ကြောင်းပဲ။
 တဏှာဟာ ဝေဒနာဖြစ်ပေါ်ကြောင်း ရောက်စေတဲ့အကျင့်ပဲ။ ဖဿချုပ်လျှင် ဝေဒနာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ချုပ်တယ်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟာ ဝေဒနာငြိမ်းကြောင်းပဲ။ ဝေဒနာကြောင့် ချမ်းသာဖြစ်တာ။ သာယာဖွယ်ဖြစ်တာ၊ ပျက်စီးဖြစ်တာ၊ ငြီးငွေ့ဖွယ်၊ ဆန္ဒ၊ ရာဂကလွတ်တာ ထွက်မြောက်ရာပဲ’

၈၄၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာ

‘ရဟန်းတို့- ငါ သစ္စာမသိမိက စဉ်းစားဖူးတယ်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဖြစ်ကြောင်း၊ ဝေဒနာဖြစ်ကြောင်း ရောက်စေတတ်တဲ့အကျင့်၊ ဝေဒနာငြိမ်းရာငြိမ်းကြောင်းနဲ့ ဝေဒနာသာယာဖွယ် ပျက်စီးဖြစ်တာ ငြီးငွေ့ဖွယ် ဆန္ဒ၊ ရာဂက လွတ်တာ ထွက်မြောက်ရာပဲ’

၈၄၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာ

‘ရဟန်းတို့- ငါ့မှာ ရှေးကမကြားဖူးတဲ့ တရားမျက်စေ့၊ အသိဉာဏ်၊ ပညာဝိဇ္ဇာ အလင်းများ ထင်ရှားဖြစ်တယ်’

‘ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

‘ဒါ- ဝေဒနာပဲ။ ဝေဒနာဖြစ်ကြောင်းပဲ။ ဝေဒနာဖြစ်ကြောင်းရောက်စေတဲ့ အကျင့်ပဲ။ ဝေဒနာငြိမ်းရာပဲ။ ငြိမ်းကြောင်းပဲ၊ သာယာဖွယ်ပဲ။ အပြစ်ပဲ။ ထွက်မြောက်ရာပဲလို့ ဖြစ်တာတွေပဲ’

၈၄၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းမခေါ်ရသူ

‘ရဟန်းတို့- ဝေဒနာတို့ရဲ့ ဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းနဲ့ သာယာဖွယ်၊ နစ်နာဖွယ်၊ ထွက်မြောက်ရာ မသိသူဟာ သမဏဖြစ်လည်း သမဏလို့ မခေါ်ရသူပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သမဏဖြစ်ကျိုး ဘာမှ မခံစားရလို့ပဲ’

၈၄၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောတရား

‘ရဟန်းတို့- ကိလေသာ အာမိသရှိတဲ့ ပီတိ၊ သုခ၊ ဥပေက္ခာ၊ ဝိမေက္ခ၊ ကိလေသာ အာမိသမရှိတဲ့ ပီတိ၊ သုခ၊ ဥပေက္ခာ၊ ဝိမေက္ခ၊ ကိလေသာအာမိသ မရှိတာထက်သာပြီး ကိလေသာ အာမိသမရှိတဲ့ ပီတိ၊ သုခ၊ ဥပေက္ခာ၊ ဝိမေက္ခလို့ ရှိတယ်’

‘ကိလေသာအာမိသရှိတဲ့ ပီတိက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ကာမဂုဏ်ငါးပါးမှာ နှစ်သက်မှုပဲ’

‘ကိလေသာအာမိသ မရှိတဲ့ ပီတိကကော ဘုရား’

‘ပထမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန် တို့မှာရှိတဲ့ ပီတိပဲ’

‘ကိလေသာအာမိသ မရှိတာထက် သာပြီးကိလေသာအာမိသမရှိတဲ့ ပီတိက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ရဟန္တာရဲ့ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ မရှိတာကို ဆင်ခြင်တဲ့ စိတ်မှာရှိတဲ့ နှစ်သက်မှုပဲ’

‘သုခနဲ့ ဥပေက္ခာကကော ဘုရား’

‘ချမ်းသာနဲ့ လျစ်လျူဖြစ်တာတွေပေါ့၊ ပီတိတုန်းကနဲ့ အတူပါပဲ’

‘ဝိမေက္ခကကော ဘုရား’

‘ရဟန်း- ရုပ်နဲ့စပ်ယှဉ်တဲ့ လွတ်မြောက်မှုဟာ ကိလေသာအာမိသရှိတဲ့ ဝိမေက္ခပဲ။ နာမနဲ့စပ်ယှဉ်တဲ့ လွတ်မြောက်မှုဟာ ကိလေသာအာမိသမရှိတဲ့ ဝိမေက္ခပဲ။ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွတ်မြောက်တဲ့စိတ်ကို ဆင်ခြင်တဲ့ ရဟန္တာရဲ့ လွတ်မြောက်မှုဟာ ကိလေသာ အာမိသမရှိတာထက်သာပြီး မရှိတဲ့ ဝိမေက္ခပဲ’

၈၄၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကြိုက်စရာမိန်းမ

‘ရဟန်းတို့- အင်္ဂါငါးပါးရှိတဲ့ မိန်းမဟာ သေချာပေါက် ယောက်ျားမကြိုက်စရာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဖြစ်တယ်’

‘ငါးပါးက ဘာပါလဲ ဘုရား’

‘ရုပ်မချော၊ ဥစ္စာမပေါ၊ အကျင့်မကောင်းသူ၊ ဝိရိယမရှိ ဖျင်း၊ သားသမီးမရသူပဲ’

၈၄၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကြိုက်စရာယောက်ျား

‘ရဟန်းတို့- အင်္ဂါငါးပါးရှိတဲ့ ယောက်ျားဟာ သေချာပေါက် မိန်းမ မကြိုက်စရာပဲ’

‘ဘယ်ငါးပါးလဲ ဘုရား’

‘ဥစ္စာမပေါ၊ ရုပ်မချော၊ သဘောမမှန်၊ အပျင်းသန်သေး၊ သားမပေးနိုင်ဘဲ’

၈၄၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိန်းမသီးသန့်ဆင်းရဲ

‘ရဟန်းတို့- မိန်းမတွေအတွက် သီးသန့်ဆင်းရဲ ငါးမျိုးရှိတယ်’

‘ဘာတွေလဲဘုရား’

‘လင့်နောက်လိုက်ရမှု၊ ဥတုလာရမှု၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရမှု၊ လင်ကို လုပ်ကြွေးရမှုပဲ’

၈၄၇။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲမည့်မိန်းမစိတ်

‘ရဟန်းတို့- ဆင်းရဲမည့်မိန်းမမှာ စိတ်ထားသုံးမျိုးရှိတယ်’

‘ဘာတွေပါလဲ ဘုရား’

‘မနက်ဝန်တို၊ နေ့ကိုငြူစူ၊ ညမူရာဂ ဒီသုံးဝပဲ’

၈၄၈။ ဇေတဝန်၌ အနုရုဒ္ဓါအား ဘုရားဟောသော ပျက်စီးမည့်မိန်းမအင်္ဂါ

‘အနုရုဒ္ဓါ တရားငါးမျိုးရှိတဲ့ မိန်းမဟာ ပျက်စီးဆင်းရဲမှာပဲ’
 ‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’
 ‘သန္ဓါ၊ ဟိရို၊ ဩတပ္ပတွေမရှိ ရန်ငြိုးကြီး ပညာနည်းပဲ’
 ‘သန္ဓါ၊ ဟိရို၊ ဩတပ္ပတွေမရှိ ဒေါသကြီး ပညာနည်းပဲ’
 ‘သန္ဓါ၊ ဟိရို၊ ဩတပ္ပတွေမရှိ ငြူစူ ပညာနည်းပဲ’
 ‘သန္ဓါ၊ ဟိရို၊ ဩတပ္ပတွေမရှိ ဝန်တို ပညာနည်းပဲ’
 ‘သန္ဓါ၊ ဟိရို၊ ဩတပ္ပတွေမရှိ လင်ကိုလွန်ကျင့် ပညာနည်းပဲ’
 ‘သန္ဓါ၊ ဟိရို၊ ဩတပ္ပတွေမရှိ သီလမရှိ ပညာနည်းပဲ’
 ‘သန္ဓါ၊ ဟိရို၊ ဩတပ္ပတွေမရှိ ဗဟုသုတမရှိ ပညာနည်းပဲ’
 ‘သန္ဓါ၊ ဟိရို၊ ဩတပ္ပတွေမရှိ ပျင်းရိ ပညာနည်းပဲ’
 ‘သန္ဓါ၊ ဟိရို၊ ဩတပ္ပတွေမရှိ သတိလွတ် ပညာနည်းပဲ’

၈၄၉။ ဇေတဝန်၌ အနုရုဒ္ဓါအား ဘုရားဟောသော ရန်ငါးပါး

‘အနုရုဒ္ဓါ ဆင်းရဲမယ့် မိန်းမမှာ အင်္ဂါငါးပါးရှိတယ်’
 ‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’
 ‘သတ်၊ ခိုး၊ ကာမမှား၊ လိမ်၊ မူးမေ့ပဲ’

၈၅၀။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိန်းမအားငါးပါး

‘ရဟန်းတို့- မိန်းမအား ငါးပါးရှိတယ်’
 ‘ဘာတွေပါလဲ ဘုရား’
 ‘ဥစ္စာပေါ၊ ရုပ်ချော၊ ဆွေပေါ၊ သားသမီးရ၊ သီလကောင်းပဲ’

‘ကောင်းပါပြီ ဘုရား’
‘ရဟန်းတို့- သည်ငါးပါးကို လင်နိုင်အား၊ လင်လွှမ်းမိုးနိုင်တဲ့အားလည်း
ဖြစ်တယ်’

၈၅၁။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ယောကျ်ားအား

‘ရဟန်းတို့- မိန်းမအား ငါးပါးနဲ့ မယှဉ်နိုင်တဲ့ တစ်ခုတည်းဖြစ်တဲ့
ယောကျ်ားအားဆိုတာ ရှိတယ်’
‘ဘာပါလဲ ဘုရား’
‘အစိုးရခြင်းပဲ’

၈၅၂။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီလအား

‘ရဟန်းတို့- မိန်းမအား ငါးပါးအနက် တစ်ပါးချွတ်ယွင်းလျှင် အားမပြည့်တဲ့
မိန်းမလို့ပဲ ပြောရမယ်’

၈၅၃။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီလအား

‘ရဟန်းတို့- မိန်းမမှာ ဘယ်အား ပြည့်စုံနေနေ သီလအား မပြည့်စုံလျှင်
အိမ်ထောင်ပျက်တယ်။ ချမ်းသာလည်း မရနိုင်’

၈၅၄။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိန်းမဆိုးရဲခဲမှုငါးမျိုး

‘ရဟန်းတို့- ကောင်းမှုမပြုတဲ့ မိန်းမဟာ သည်ငါးမျိုးရဖို့ မလွယ်ဘူး’
‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’
‘တော်တဲ့ အမျိုးဖြစ်ဖို့၊ တော်တဲ့အမျိုးရောက်ဖို့၊ မယားပြိုင်မရှိဖို့၊ သားသမီးရဖို့’

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လင်နိုင်ရဖို့ပဲ’

၈၅၅။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီလရှိမိန်းမ

‘ရဟန်းတို့- ငါးပါးသီလရှိတဲ့ မိန်းမဟာ ရဲရဲနေရတယ်’

‘ဘာတွေပါလဲ’

‘မသတ်၊ မခိုး၊ အာရုံမကျူး၊ မလိမ်၊ မမူးတို့ပဲ’

၈၅၆။ ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမြတ်ကြီးပွားမှုငါးပါး

‘ရဟန်းတို့- ကြီးပွားမှုငါးပါးရှိတဲ့ မိန်းမဟာ ကိုယ်ရဲ့ အနှစ်၊ အမြတ်ကို ယူသူပဲ’

‘ကြီးပွားမှုငါးပါးက ဘာလဲ’

‘သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာပဲ’

၈၅၇။ မဂဓတိုင်း၊ နာလကရွာငယ်၌ ဇဗ္ဗုခါဒက ပရဗိုဇ်အား သာရိပုတြာဟောသော နိဗ္ဗာန်

‘ငါ့သျှင် သာရိပုတြာ- နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာလဲ’

‘ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကုန်ရာပဲ ငါ့သျှင် ဇဗ္ဗုခါဒက’

‘နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုဖို့ အကျင့်လမ်းကော ရှိရဲ့လား’

‘ရှိတယ်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပဲ။ ဇမ္ဗူ

အဖြင့်ဆုံး လူ့ကုန်ရည် သိက္ခာလမ်းညွှန်

N

သုတေသန

ဓမ္မဝိဟာရီ ရှင်ဉာဏ

အမြင့်ဆုံး လူ့ကံရည် သိက္ခာလမ်းညွှန်
ဘုရားတရား

အပိုင်း(၅)

၂

ဓမ္မဝိဟာရီ ရှင်ဉာဏ

(၈၅၈)

(၉၂၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျင့်မှန် - မှား

- ရဟန်းတို့ မှားတဲ့အကျင့်၊ ဒါမှမဟုတ် မှားတဲ့အကျင့်ရှိသူဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင်နဲ့ မိစ္ဆာမဂ္ဂင်ရှိသူဘဲ။

(၉၃၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရိယာမဂ်ကို ချွတ်ယွင်းစေသူ

- ရဟန်းတို့ အရိယာမဂ်ကို ချွတ်ယွင်းစေသူဟာ ဆင်းရဲကုန်ရာရောက်ကြောင်းလမ်းကို ချွတ်ယွင်းစေသူပဲ။

(၉၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဟိုဘက်ကမ်း ရောက်စေတဲ့တရား

- ရဟန်းတို့ ဒုက္ခသံသရာဆိုတဲ့ ဒီဘက်ကမ်းက နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ဟိုဘက်ကမ်းရောက်ဖို့ ပွားရမဲ့တရားဟာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပဲ။

(၉၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သာမည၊ သာမညဖလ

- ရဟန်းတို့ သာမညနဲ့ သာမညဖလကို ဟောမယ်။

- သာမညဆိုတာ ဘာလဲဘုရား။

- အရိယာမဂ်ရှစ်ပါးပဲ။

- သာမညဖလကကော ဘုရား။

- သောတာပတ္တိဖိုလ်(လ) အရဟတ္တဖိုလ်ပဲ။

(၉၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သာမဘတ္တ

- ရဟန်းတို့ သာမည၊ သာမညတ္တကို ဟောမယ်။

- သာမညက ဘာလဲဘုရား။

- မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပဲ။

- သာမညတ္တကကော ဘုရား။
- ရာဂစိတ်တွေ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ပေါ့။

(၉၃၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗြဟ္မည၊ ဗြဟ္မဗလ၊ ဗြဟ္မညတ္တ

- ရဟန်းတို့ ဗြဟ္မည၊ ဗြဟ္မညဗလ၊ ဗြဟ္မညတ္တ ဟောမယ်။
- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟာ ဗြဟ္မညပဲ၊ ဖိုလေးပါးဟာ ဗြဟ္မညဗလပဲ၊ နိဗ္ဗာန်ဟာ

ဗြဟ္မညတ္တပဲ။

(၉၃၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားသော ဗြဟ္မစရိယ၊ ဗြဟ္မစရိယဗလ၊

ဗြဟ္မစရိယညတ္တ။

- ရဟန်းတို့ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဗြဟ္မစရိယဗလ၊ ဗြဟ္မစရိယညတ္တ ဟောမယ်။
- နာပါရစေဘုရား။
- မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟာ ဗြဟ္မစရိယပဲ၊ ဖိုလေးပါးဟာ ဗြဟ္မစရိယဗလပဲ၊

နိဗ္ဗာန်က ဗြဟ္မစရိယညတ္တပဲ။

(၉၃၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂပယ်ဖို့

- ရဟန်းတို့ သာသနာပ ပရဗိုဇ်တွေက သင်တို့ကိုဘာအကျိုးအတွက် အရိယာမဂ်ကျင့်နေကြတာလဲ မေးယင် စွဲမဂ်မှုရာဂကင်းဖို့၊ ကုန်ဖို့ဘုရားထံ အရိယာမဂ်ကျင့်နေကြတာလို့ ဖြေထိုက်တယ်။ သူတို့က ကုန်ဖို့လမ်းရှိသလား မေးယင်လဲ ရှိတယ်၊ အရိယာမဂ်ရှစ်ပါးပဲလို့ ဖြေထိုက်တယ်။

(၉၃၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံယောဇဉ်ပယ်ဖို့

- ရဟန်းတို့ သာသနာပသားတွေက ဘယ်အတွက် တရားကျင့်နေကြတာလဲ မေးယင် ဘယ်လိုဖြေကြမလဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သံယောဇဉ်ပယ်ပြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့လို ဖြေပါမယ်။
- ကောင်းတယ်၊ လမ်းရှိရဲ့လား မေးယင်ကော။
- ရှိတယ် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပဲ ဖြေပါမယ်။
- ကောင်းတယ်။

(၉၃၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်ပြုဖို့

- ရဟန်းတို့ သာသနာပသာတွေက ဘယ်အတွက်တရားကျင့်တာလဲ
မေးယင်ဘယ်လူဖြေကြမလဲ။

- အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတယ်ဆိုတဲ့ အစွဲကင်းငြိမ်းချမ်းမှုရဖို့လို ဖြေမှာပါ
- ကောင်းတယ် ရဟန်းတို့၊ လမ်းရှိရဲ့လားဆိုယင်ကော။
- ရှိတယ် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပဲ ဖြေပါမယ်။
- ကောင်းလိုက်တာ။

(၉၃၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိတ်ကောင်း။

- ရဟန်းတို့ မိတ်ဆွေကောင်းရှိတာဟာ အရိယာမဂ်ကျင့်ဖို့အတွက်
ရှေ့သွားပဲ။ ဥပမာ နေထွက်ဖို့ရဲ့ရှေ့သွားဟာအရုဏ်တက်တာလို့ပဲ။

- ကောင်းပါ့ဘုရား

- ရဟန်းတို့ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ(ဆန္ဒ၊ စိတ္တ၊ ဝိမသာ၊ သတ္တိ)နဲ့
ပြည့်စုံတာလဲ အရိယာမဂ် ပြည့်စုံဖို့အတွက် ရှေ့သွားပဲ။ နေထွက်ဖို့
အရုဏ်တက်သလိုပဲ။

- ရဟန်းတို့ သင့်တော်တဲ့အကြောင်းအလျှောက် နှလုံးသွင်းသူဟာ
အရိယာမဂ်တရားနဲ့ ပြည့်စုံဖို့ရှေ့သွားပဲ။ နေထွက်ဖို့ အရုဏ်တက်သလိုပဲ။

(၉၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိတ်ဆွေ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ

- ရဟန်းတို့ မိတ်ကောင်းရှိခြင်း၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၊ ဆန္ဒ၊ စိတ္တ၊ ဝိမသာ၊

သတိနဲ့ ပြည့်စုံခြင်းနဲ့ သင့်တင့်တဲ့ နှလုံးသွင်းရှိခြင်းဟာ အရိယာမဂ်ပွားဖို့
ပြည့်စုံဖို့အတွက် နေထွက်ဖို့ အရုဏ်လို ရှေ့ပြေးနိမိတ်ပဲ။

- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- ရဟန်းတို့ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ပယ်ဖျောက်တာ

အဆုံးရှိတဲ့အမြင်မှန်စတာတွေ ပွားတာပေါ့။

(၉၄၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရိယာမဂ်ကျေးဇူးများသည့်
တရား။

- ရဟန်းတို့ အရိယာမဂ်ကို ကျေးဇူးများတဲ့ တစ်ခုတည်းသော
တရားဆိုတာဘာလဲ။

- နာပါရစေဘုရား။
- မိတ်ဆွေပဲ၊ ဒါမမဟုတ် သီလ၊ ဆန္ဒ၊ စိတ္တ၊ ဝီရိယ၊ သတိပဲ။

ဒါမမဟုတ် ယောနိသော မနသီကယပဲ။

(၉၄၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တစ်ခုမှတစ်ပါးမမြင်ရ။

- ရဟန်းတို့ အရိယာမဂ်ဖြစ်ဖို့နဲ့ ပွားဖို့မိတ်ကောင်းမှတစ်ပါး ဒါမမဟုတ်၊
သီလမှတစ်ပါး၊ ဒါမမဟုတ် ဆန္ဒ၊ ဒါမမဟုတ် စိတ္တ၊ ဒါမမဟုတ် ပညာ၊
ဒါမမဟုတ် သတိ၊ ဒါမမဟုတ် ယောနိသောမနသီကာရမှတစ်ပါး၊ အခြားတစ်ခုလို
ငါမမြင်ဘူး။

(၉၄၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဗ္ဗာန်လျှင်ညွတ်ရာ

- ရဟန်းတို့ ဂင်္ဂါမြစ်ဟာ အရှေ့အရပ်ညွတ်သလို ယမုံနာ၊အစိရဝတီ၊
မတိနဲ့သရမြစ်ဟာ အရှေ့အရပ်ကို ညွတ်ရှိုင်းသလို ဒီမြစ်တွေဟာ
သမုဒ္ဒရာညွတ်ကိုင်းရှိုင်းသလို အရိယာမဂ်ပွားသူဟာ
နိဗ္ဗာန်ကိုညွတ်ကိုင်းရှိုင်းတယ်။

- ဘယ်လိုလဲဘုရား။
- ရဟန်းတို့ နိဗ္ဗာန်ညွတ်ကိုင်းရှိုင်းတဲ့ အမြင်မှန်၊ လ၊ လေ့လာမှန်ပွားလို့ပဲ။

(၉၄၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောအပွမာဒ

- ရဟန်းတို့ သတ္တဝါဟူသမျှ ထက်မြက်တာ ဘုရားဖြစ်သလို
တရားအားလုံး ထက်မြက်တာ အပွမာဒပဲ။

- ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား။
- အပွမာရှိသူ မဂ္ဂင်ပွားမှာမို့ပဲ။

(၉၄၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အပွမာဒ

ရဟန်းတို့ ခြေရာမှန်သမျှ ဆင်ခြေရာထဲဝင်သလို ကုသိုလ်တရားမှန်သမျှ
အပွမာဒထဲဝင်တယ်။ မမေ့သူဟာ မဂ္ဂင်ပွားလို့ပဲ။

(၉၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အပွမာဒ

- ရဟန်းတို့ အိမ်ရဲ့ အခြင်ရနယ်အားလုံးထက် မြတ်တာအထွတ်၊
အမြစ်နဲ့သာ အားလုံးထက်မြတ်တာ အကျော်၊ အနှစ်
နဲ့သာအားလုံးထက်မြတ်တာ နံ့သာဖြူ စန္ဒကူး၊ အပွင့်နံ့သာ
အားလုံးထက်မြတ်တာ မြတ်လေး၊ မင်းအားလုံးထက်မြတ်တာ
စကြာဝတေးဖြစ်သလို ကုသိုလ်အားလုံးထက်မြတ်တာ အပွမာဒပဲ။

(၉၄၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အပွမာဒ

- ရဟန်းတို့ ကြယ်ရောင်၊ တာရာရောင်ထက် မြတ်တာ လရောင်၊
နေရောင်လန်းတာ တန်ဆောင်မုန်းလ၊ ချည်ချောတာ ကာသီတိုင်းဖြစ်
ပုဆိုးဖြစ်သလို ကုသိုလ်ထက်မြတ်တာ အပွမာဒပဲ။

(၉၄၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီလ

- ရဟန်းတို့ အားနဲ့လုပ်ရတဲ့ အလုပ်မှန်သမျှ မြေကိုမှီတည်လုပ်ရသလို အရိယာမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို သီလမှီတည် လုပ်ရတယ်။

- ဘယ်လိုလဲဘုရား။

- ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၊ ရာဂကင်းခြင်း၊ ချုပ်ခြင်း မှီတဲ့ နိဗ္ဗာန်ညွတ်တဲ့၊ လ၊ လေ့လာမှန်ပွားတာပဲ။

(၉၄၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ မျိုးစေ့ဟူသမျှ မြေကိုတည်မှီပြီး ကြီးပွားရသလို သီလကိုတည်မှီပြီး မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ကုသိုလ်များ ကြီးပွားရတယ်။

(၉၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ အရှေ့အရပ် ညွတ်ကိုင်းရှိုင်းနေတဲ့ သစ်ပင်ဟာလဲယင် ဘယ်ဘက်လဲမလဲ။ အရှေ့ပဲလဲမှာပဲ။ အရိယာမဂ်ဟာ နိဗ္ဗာန်ညွတ်ကိုင်းရှိုင်းတယ်။

(၉၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ရေအိုးကိုမှောက်ယင် ရေများထွက်ကြပြီး ပြန်မဝင်သလို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပွားယင် အကုသိုလ်များထွက်ကြတယ်၊ ပြန်မဝင်တော့ဘူး။

(၉၅၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ စပါးစေ့အမြီးဆူးကို ထောင်ထားတာ နင်းမိဖိမိယင် သွေးထွက်အောင်ဖြစ်ဖြစ် စူးသလို မဂ္ဂင်ဘာဝနာကို ကောင်းစွာထားအပ်ဖြစ်စေ အပ်ယင် အဝိဇ္ဇာကိုဧကန် ဖျက်နိုင်လိမ့်မယ်။

(၉၅၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်မှာ လေအမျိုးမျိုး တိုက်ခတ်သလို
မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပွားယင် သတိပဋ္ဌာန်၊ သမ္မပဓါန်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်။ ဣန္ဒြေ။ ဗိုလ်။
ဗောဇ္ဇင်တွေ ပွားပြီးဖြစ်တယ်။

(၉၅၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောတရား

- ရဟန်းတို့ နွေနောက်ဆုံးလမှာ အထက်တက်တဲ့ မြူတွေကို
အခါမဲ့မိုးကြီးက ငြိမ်းစေသလို မဂ္ဂင်ပွားတာက အကုသိုလ်ခပ်သိမ်း
ငြိမ်းစေတယ်။

(၉၅၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ လေပြင်းမုန်တိုင်းဟာ မိုးကိုမရွာပဲ ပျောက်စေလို
မဂ္ဂင်ပွားတာဟာ အကုသိုလ်ကို ပျောက်စေတယ်။

(၉၅၆)

ဇေတဝန်၌ ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ပင်လယ်ရေထဲ ခြောက်လလောက် အခေါက်ခေါက်ကူးပြီး
ဆောင်းလမှာ ကုန်းပေါ်တင်ထားခံရတဲ့ ကြိမ်ချပ်လှေက အချပ်ကြိမ်တွေဟာ
ရေ၊ နေ၊ လေ၊ နှိပ်စက်လို့အလွယ်တကူ ပြတ်သက်ပုတ်ဆွေးသလို
မဂ္ဂင်ပွားသူမှာ သံယောဇဉ်တွေ အလွယ်တကူ
ပြတ်တောက်ပုတ်ဆွေးကုန်တယ်။

(၉၅၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ တည်းခိုအိမ်ကို အရပ်ရပ်အမျိုးမျိုးက လူအမျိုးမျိုး
လာရောက်တည်းခိုကြသလို မဂ္ဂင်ကိုအထပ်ထပ်ပြုယင် သိစရာသိ၊ ပယ်စရာပယ်၊
ဆိုက်စရာဆိုက်၊ ပွားစရာပွားတာ ဖြစ်တယ်။

- သိစရာကဘာလဲဘုရား။
- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာပေါ့။
- ပယ်စရာကကော။
- ဘဝသုံးပါးပဲ။
- ဆိုက်စရာကကော။
- ဝိဇ္ဇာနဲ့ ဝိမုတ္တိပေါ့။
- ပွားစရာကကော ဘုရား။
- သမတနဲ့ ဝိပဿနာပဲ။
- ဘယ်လို သိပယ်ဆိုက်ပွား လုပ်တာလဲ ဘုရား။
- မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပွားတာပေါ့။

(၉၅၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ဂင်္ဂါဟာအရှေ့ကို ညွှတ်တယ်၊ အနောက်လာအောင် ပေါက်တူး၊
ခြင်တောင်းတွေနဲ့ လူအများ ဖောက်ကြမယ်ဆိုယင် ပင်ပန်းယုံရှိမှာဖြစ်သလို
အရိယာမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပွားသူ ရဟန်းကို ဘယ်သူက ရဟန်းလို နေမှုရဲ့
အပြစ်ပြထွက်ခိုင်းလဲ မထွက်။ အဘယ်ကြောင့်လဲ ဆိတ်ငြိမ်ရာ ညွှတ်ပြီးဖြစ်လို့ပဲ။

(၉၅၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရှာမှီးခြင်းသုံးမျိုး

- ရဟန်တို့ ရှာမှီးခြင်း သုံးမျိုးရှိတယ်။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- ကာမရှာမှီး၊ ဘဝရှာမှီး၊ အကျင့်ရှာမှီးခြင်းပဲ။
- မှတ်သားပါမယ် ဘုရား။
- ရဟန်းတို့ ဒီလိုရှာမှီးခြင်းတွေကို အသိထူးနဲ့သိဖို့ ပိုင်းခြားသိဖို့
ရှာမှီးခြင်းများကုန်ဖို့ ပယ်ဖို့ အရိယာမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ပွားရမယ်။

(၉၆၀)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မာနသုံးမျိုး

- ရဟန်းတို့ မာနသုံးပါး ရှိတယ်။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- အယုတ်၊ အမြတ်၊ အတူစိတ်ထားပဲ။
- မှတ်သားပါမယ် ဘုရား။
- ရဟန်းတို့ မာနကို အထူးသိဖို့ ပိုင်းခြားသိဖို့ ကုန်ဖို့ ပယ်ဖို့ အရိယာမဂ်ကို ပွားရမယ်။

(၉၆၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မဂ္ဂင်

- ရဟန်းတို့ အာသဝသုံးပါး ရှိတယ်။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝပဲ၊ ဒါတွေအထူးသိ၊ ပိုင်းခြားသိနဲ့ ကုန်ဖို့ ပယ်ဖို့ မဂ္ဂင်ပွားရမယ်။

(၉၆၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မဂ္ဂင်

- ရဟန်းတို့ ဘဝသုံးမျိုးရှိတယ်။ ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပပဲ ဒါကုန်ဖို့ မဂ္ဂင်ပွားကြ။

(၉၆၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့ ဘုရားဟောသော မဂ္ဂင်

- ရဟန်းတို့ သင်္ခါရဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမဒုက္ခ၊ ဒုက္ခဒုက္ခလို့ ဒုက္ခသုံးမျိုးရှိတယ်။ ဒါသိဖို့ ပိုင်းခြားသိဖို့ ပယ်ဖို့ ကုန်ဖို့ မဂ္ဂင်ပွား။

(၉၆၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မဂ္ဂင်

- ရဟန်းတို့ ရာဂ၊ ညောင့်၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ငြောင့်ဆိုပြီး ငြောင့်သုံးပါးရှိတယ်။ ဒါကုန်ဖို့၊ ပယ်ဖို့၊ သိဖို့ အထူးသိဖို့၊ မဂ္ဂင်ပွားရမယ်။

(၉၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မဂ္ဂင်

- ရဟန်းတို့ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ အညစ်အကြေး သုံးပါးပယ်ဖို့၊ ကုန်ဖို့၊ သိဖို့၊ ပိုင်းခြားသိဖို့နဲ့ မဂ္ဂင်ပွားရမယ်။

(၉၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဃ

- ရဟန်းတို့ ညှင်းဆဲမှု နိဃတရားသုံးပါးရှိတယ်။ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဒါတွေကုန်ဖို့၊ ပယ်ဖို့၊ သိဖို့၊ ပိုင်းခြားသိဖို့ မဂ္ဂင်ပွားရမယ်။

(၉၆၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာ

- ရဟန်းတို့ ခံစားမှုသုံးပါးရှိတယ်။ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာပဲ၊ ဒါတွေကုန်ဖို့၊ ပယ်ဖို့၊ သိဖို့၊ အထူးသိဖို့ မဂ္ဂင်ပွား။

(၉၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တဏှာ

- ရဟန်းတို့ တဏှာသုံးပါး ရှိတယ်။ ကာမတပ်မက်မှု၊ ဘဝတပ်မက်မှု၊ ဘဝပြတ်တက်မှု၊ ဒါတွေကုန်ဖို့၊ ပယ်ဖို့၊ သိဖို့၊ ပိုင်းခြားသိဖို့ မဂ္ဂင်ကျင့်ရမယ်။

(၉၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တသိန

- ရဟန်းတို့ မွတ်သိပ်မှုသုံးပါး ရှိတယ်။ အာမမွတ်သိပ်မှုတသိန၊ ဘဝမွတ်သိပ်မှုတသိန၊ ဝိဘဝမွတ်သိပ်မှုတသိန တို့ပဲ။

(၉၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့ ဘုရားဟောသော ဩဃ

- ရဟန်းတို့ ဩဃလေးပါးရှိတယ်။ ကာမောဃ၊ ဘဝေါဃ၊ ဒိဋ္ဌေဃ၊ အဝိဇ္ဇောဃပဲ ဒါတွေကုန်ဖို့ မဂ္ဂင်ကျင့်ကြ။

(၉၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ယောဂ

- ရဟန်းတို့ ယောဂလေးပါးရှိတယ်။ ကာမယောဂ ဘဝယောဂ၊ ဒိဋ္ဌိယောဂ၊ အဝိဇ္ဇာယောဂပဲ။ ဒါတွေကုန်ဖို့ မဂ္ဂင်ကျင့်။

(၉၇၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့ ဘုရားဟောသော ဥပါဒါန်

- ရဟန်းတို့ ဥပါဒါန်လေးပါးရှိတယ်။ ကာမဥပါဒါန်၊ ဒိဋ္ဌိဥပါဒါန်၊ သီလဗ္ဗထုပါဒါန်၊ အတ္တဝါဒုပါဒါန်ပဲ။ ဒါကုန်ဖို့ မဂ္ဂင်ကျင့်ကြ။

(၉၇၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဂန္ဓ

- ရဟန်းတို့ ဂန္ဓလေးပါးရှိတယ်။ အဘိဇ္ဇာကာယဂန္ဓ၊ ဗျာပါဒကာယဂန္ဓ၊ ဣဒံသစ္စာဘိနိဝေသကာယ၊ သီလဗ္ဗတ၊ ပရာမာသကာယ ဂန္ဓပဲ ဒါကုန်ဖို့မဂ္ဂင်ကျင့်ကြ။

(၉၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အနုသယ

- ရဟန်းတို့ အနုသယခုနစ်ပါး ရှိတယ်။ ကာမရာဂပဋိယ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာမာန၊ ဘဝ၊ အဝိဇ္ဇာအနုသယပဲ၊ ဒါတွေကုန်ဖို့ မဂ္ဂင်ကျင့်ကြ။

(၉၇၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာမဂုဏ်

- ရဟန်းတို့ ကာမဂုဏ်ငါးပါး ရှိတယ်။ ချစ်ကြိုက်စရာ အာရုံငါးပါးပဲ၊ ဒါတွေကုန်ဖို့ မဂ္ဂင်ပွားကြ။

(၉၇၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဝရဏ

- ရဟန်းတို့ နိဝရဏငါးပါး ရှိတယ်။ ကာမတ္တ၊ ဗျာပါဒ၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာလို့ပဲ ဒါတွေပယ်ဖို့ မဂ္ဂင်ပွားကြ။

(၉၇၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ရဟန်းတို့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး ရှိတယ်။ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဝေဒနာ၊ သညာသင်္ခါရ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓာပဲ၊ ဒါတွေပယ်ဖို့ မဂ္ဂင်ပွားကြ။

(၉၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဩရမ္မာဂီယ တရား။

- ရဟန်းတို့ အောက်သံယောဇဉ် ငါးပါးရှိတယ်။ သက္ကာယဒိဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ၊ ကာမတ္တန၊ ဗျာပါဒပဲ၊ ဒါတွေကုန်ဖို့ မဂ္ဂင်ပွားကြ။

(၉၇၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥဒ္ဓံဘာဂီယ

- ရဟန်းတို့ အထက်သံယောဇဉ် ငါးပါးရှိတယ်။ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ၊ မာန၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဝိဇ္ဇာပဲ၊ ဒါတွေကုန်ဖို့ မဂ္ဂင်ပွားကြ။

(၉၈၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား။

- ရဟန်းတို့ သီလတည်မှီပြီး ဗောဇ္ဇင်ခုနစ်ပါး ပွားယင်ကြီးမားကျယ်ပြန့်တဲ့ တရားဖြစ်တယ်။

- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- ရဟန်းတို့ ဆိတ်မှု၊ ရာဂကင်းမှု၊ ချုပ်မှုမှီတဲ့ နိဗ္ဗာန်ညွတ်ပြီး သတိသမ္ပေဇ္ဇင်ပွားတက်၊ ဓမ္မဝိဇယဝိရိယ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာသမ္ပေဇ္ဇင်ပွားတယ်။ ဒါ့ကြောင့် တရားမှာ ကြီးမားကျယ်ပြန့်တယ်။

(၉၈၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ဒီကိုယ်ဟာ အာဟာရမှီသလို နိဝရဏလဲ အာဟာရမှီတယ်။

- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- အာမတ္တန္တအတွက် သူ့ဘနိမိတ်။ ဗျာပါဒအတွက် ပဋိသနိမိတ်၊ ထိနမိဒ္ဓအတွက် မမ္ပေလျော်ခြင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စအတွက် စိတ်မငြိမ်းအေးမှု၊ ဝိစိကိစ္ဆာအတွက် မဝေခွဲနိုင်မှုအာရုံ၊ ဒါတွေဟာအကြောင်း အာဟာရတွေပဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဒါတွေခွဲပြီး မဖြစ်သေးတဲ့ နိဝရဏဖြစ်၊ ဖြစ်ပြီးတိုးပွားတာပဲ။

- ရဟန်းတို့ ဗောဇ္ဇင်ခုနစ်ပါးဟာလဲ အကြောင်း အာဟာရစွဲပြီးတည်တာပဲ။ သတိသမ္မောဇ္ဇင်အတွက် သတိတည်ရာအာရုံ၊ ဓမ္မဝိဓယအတွက် ကောင်းမကောင်း၊ ပြစ်ရှိပြစ်မဲ့၊ ယုတ်၊ မြတ်၊ အမဲအဖြူအာရုံတွေပဲ။ ဝိရိယအတွက် အာရမ္မ၊ နိက္ကမ၊ ပရက္ကမဓာတ်၊ ပီတိအတွက် နှစ်လိုဘွယ်အာရုံ၊ ပဿဒ္ဓိအတွက် ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှု၊ သမာဓိအတွက် မပျံ့လွင့်တဲ့အာရုံ၊ ဥပေက္ခာအတွက် လစ်လျူအာရုံပဲ။ ဒါတွေဟာ ဗောဇ္ဇင်အာဟာရ အကြောင်းတွေပဲ။ ဒါတွေကြောင့် ဖြစ်သေးတာ ဖြစ်၊ ဖြစ်ပြီးပွားများဖြစ်တာပဲ။

(၉၈၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီလ

- ရဟန်းတို့ သီလ၊ သမာဓိ ပညာ၊ ဝိမုတ္တ၊ ဝိမုတ္တဉာဏဒဿန ဒါတွေနဲ့ပြည့်စုံသူတွေကို တွေ့ရတာလဲ ကျေးဇူးများတယ်။ ဒီဂုဏ်တွေ ရှိသူတို့ရဲ့ ဂုဏ်ကြားရတာလဲ ကျေးဇူးများတယ်။ ဒီဂုဏ်ရှိသူတွေ ဆည်ကပ်ရတာလည်း ကျေးဇူးများတယ်။ အောက်မေ့ရတာလဲ ကျေးဇူးများတယ်။ ဒီဂုဏ်ရှိသူတွေ အတုလိုက်ရတာလဲ ကျေးဇူးများတယ်။

- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- ဒီဂုဏ်ရှိသူတွေ အဆုံးအမနာရတာ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ငြိမ်းချမ်းတယ်။ တရားကိုအထပ်ထပ် အောင့်မေ့တယ်။ ဒါသတိသမ္မောဇ္ဇင်နဲ့ ပြည့်စုံတာပဲ။ ဒီလိုနေသူဟာ ပညာနဲ့စူးစမ်းစိစစ်တာပဲ။ တရားကိုစူးစမ်းရှာဖွေတယ်။ ဒါဓမ္မဝိဓယ သမ္မောဇ္ဇင်နဲ့ ပြည့်စုံတာပဲ။ ဒီရဟန်းဟာ အားထုတ်ပြီးဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဝိရိယသမ္မောဇ္ဇင်နဲ့ ပြည့်စုံသူလဲဖြစ်တယ်။ ဒီလိုပြည့်စုံတဲ့ ရဟန်းဟာအာမိသကင်းတဲ့ နှစ်သိမ့်မှုဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ပီတိသမ္မောဇ္ဇင်နဲ့ ပြည့်စုံသူလည်းဖြစ်တာပဲ။ ဒီလိုပြည့်စုံတဲ့ ရဟန်းဟာ ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းချမ်းတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဇင်နဲ့ပြည့်စုံသူလည်း ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုပြည့်စုံတဲ့ ရဟန်းဟာ စိတ်တည်ကြည်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် သမာဓိသမ္မောဇ္ဇင်နဲ့ ပြည့်စုံသူလည်းဖြစ်တယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဒီလိုပြည့်စုံတဲ့ ရဟန်းဟာ လစ်လျူရှုတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဥပေက္ခာသမ္ပေဇ္ဇင်နဲ့ ပြည့်စုံသူလည်းဖြစ်တယ်။ ဒီလိုဗောဇ္ဇင်ခုနှစ်ပါး ပွားသူဟာ အကျိုးခုနှစ်ပါး မချွတ်မျှော်လင့်နိုင်တယ် ရဟန်းတို့။

- ဘာတွေလဲ ဘုရား။

- ရဟန်းတို့၊ ဒီလိုပွားသူရမဲ့ အကျိုးခုနှစ်ပါးက . . . စောစော အရဟတ္တဖိုလ်ရမယ်။ မဟုတ်ယင် သေခါနီးရမယ်။ မဟုတ်ယင် အောက်သံယောဇဉ်များကုန်ပြီး သက်တမ်းအလယ်မှာ အရဟတ္တဖိုလ်ရတဲ့ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာထိအနာဂါမ်ဖြစ်မယ်။ မဟုတ်ယင် အသက်တဝက်အကျော်မှာ အရဟတ္တဖိုလ်ရမဲ့ အသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာထိ အနာဂါမ်ဖြစ်မယ်။ မဟုတ်ယင် ပယောဂ လုံ့လပါတဲ့ အရဟတ္တဖိုလ်ရမဲ့ သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာအနာဂါမ်ဖြစ်မယ်။ မဟုတ်ယင် အသက်အထက်အဆင့်ဆင့်တက် အကနိဌမှာ အရဟတ္တဖိုလ်ရမဲ့ ဥဒ္ဓိသောတအတနိဌဂါမိ အနာဂါမ်ဖြစ်မယ်၊ ဒါပဲ။

(၉၈၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်နှင့် နေမှု

- ငါ့သျှင်တို့၊ ဗောဇ္ဇင်ခုနှစ်ပါးထဲက အချိန်အလိုက်နေလိုတဲ့ ဗောဇ္ဇင်နဲ့နေနိုင်ကြတယ်။ တည်တာရွေ့တာ ဖြစ်ခဲ့ယင် သိဖို့တော့ လုပ်ရမယ်။ အဝတ်ကိုဝတ်ချင်တဲ့အချိန် ဝတ်ချင်တဲ့အဝတ်ကို ဝတ်သလိုပဲ။

(၉၈၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- မြတ်စွာဘုရား ဗောဇ္ဇင်ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာလဲ ဘုရား။
- ရဟန်းဗောဇ္ဇင်ပွားပြီး အာသဝကလွတ်မြောက်ကာ ကိစ္စပြီးတယ်။ ဒါကိုသိဖို့ဖြစ်လို့ သိတိစတာကို ဗောဇ္ဇင်လို့ဆိုရတာ။

(၉၈၅)

သာကေတ အဉ္စနတော၌ ကုဏ္ဍလိပဒပရဗိုဇ်အား ဘုရားဟောသော တရား။

- မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်ဟာ ဆွမ်းခံစားပြီး ပရိတ်သက်တွေ၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကျောင်းတွေကိုလယ်နေသူပါ။ သမဏ၊ ဗြဟ္မဏတွေဟာ ဝါဒတင်တာကလွတ်တာ ချုပ်ချယ်တာတွေ ပြောကြပါတယ်။ အသျှင်ဂေါတမက ဘယ်အကျိုးရှိပြီးနေတာလဲ။

- ကုဏ္ဍလိယ အသိဉာဏ်(ဝိဇ္ဇာ)နဲ့ လွတ်မြောက်မှု(ဝိမုတ္တိ) အကျိုးရှိလို့နေတာ။

- ဒါက ဘယ်တရားပွားရတာလဲ ဘုရား။
- ဗောဇ္ဇင်ခုနှစ်ပါးပွားရတာ။
- ဗောဇ္ဇင်နဲ့ပြည့်စုံအောင် ဘယ်တရားပွားရမလဲ ဘုရား။
- သတိပဋ္ဌာန်ပွား။
- သတိပဋ္ဌာန်နဲ့ ပြည့်စုံအောင် ဘယ်တရားပွားရမလဲ ဘုရား။
- သုစရိုက်ကျင့်။
- သုစရိုက်သုံးပါးနဲ့ ပြည့်စုံအောင် ဘယ်တရားပွားရမလဲ ဘုရား။
- ဣန္ဒြေစောင့်။
- ဘယ်မှာစောင့်ရမှာလဲ ဘုရား။
- အာရုံခြောက်ပါးမှာ။
- ဘယ်လိုစောင့်ရမှာလဲ ဘုရား။
- အဘိဇ္ဇာ၊ ဗျာပါဒ မဖြစ်အောင်စောင့်ရမှာ။
- စောင့်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်မှာလဲ ဘုရား။
- အာရုံကို မက်လဲမမက်ဘူး။ မျက်နှာလဲ မပျက်ဘူး။ စိတ်တည်တယ်။ လွတ်လပ်တယ်။

- အလွန်ကျေနပ်ပါတယ်။ အမြဲဆည်းကပ်ပါတယ် ဘုရား။

(၉၈၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ အိမ်ရဲ့အခြင်းရနယ်တွေဟာ အထွက်ကိုညွှတ်ရှိုင်းကိုင်းသလို ဗောဇ္ဇင်ပွားတာဟာ နိဗ္ဗာန်ညွှတ်ရှိုင်းကိုင်းတယ်။

(၉၈၇)

ယောသိတာရုံ၌ သျှင်ဥပဓါနအား သာရိပုတြာဟောသော တရား

- ငါ့သျှင် ဥပဓါနအားထုတ်ပြီးတဲ့ ဗောဇ္ဇင်တွေဟာ ငါ့ကို ချမ်းသာနေဖို့တွေပဲလို့ ကိုယ်တိုင်သိနိုင်တဲ့ အကြောင်းရှိသလား။
- ရှိပါတယ် ငါ့သျှင်။
- ဘယ်လိုလဲ ငါ့သျှင်။
- ဗောဇ္ဇင်အားထုတ်ယင် ကာမဗျာပါဒကထွက်မှု ထိနမိဒ္ဓ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စပယ်ပြီးမှု အားထုတ်ပြီးမှုကို လိုသလို နှလုံးသွင်းပြီး တွန့်ဆုတ်မှုမဖြစ်တာ သိပါတယ်။

(၉၈၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ ဘုရားနဲ့ သာသနာပေါ်မှသာ ဗောဇ္ဇင်ဟာဖြစ်ပေါ်လာတာပဲ။

(၉၈၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ သတ္တဝါတို့ ကုရိယာပုတ်များ မြေမှီတည်ဖြစ်သလို ဗောဇ္ဇများဟာ သီလတည်မှီရတယ်။

(၉၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်ဖြစ်ရန် ရှေ့သွားနိမိတ်

- ရဟန်းတို့ အရုဏ်တက်တာဟာ နေထွက်တာရဲ့ ပုဗ္ဗနိမိတ်ဖြစ်သလို မိတ်ကောင်ရှိတာဟာ ဗောဇ္ဇင်ဖြစ်ပေါ်ဖို့ ရှေ့သွားပဲ။ သင့်လျော်တဲ့ နှလုံးသွင်းမှုဟာလဲ ဗောဇ္ဇင်ဖြစ်ဖို့ ရှေ့သွားနိမိတ်ပဲ။

(၉၉၁)

ရာဇဂြိုဟ်ဝိပလ္လင်၌ သျှင်မဟာကဿပအား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ကဿပ မကျန်းမာတာ ဘယ်လိုနေသေးလဲ။
- မသက်သာဘူးဘုရား။
- ကဿပ ဗောဇ္ဇင်ခုနှစ်ပါးဟာ ပွားယင် သိဖို့ ငြိမ်းဖို့ အကျိုးရှိတာတွေပဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဗောဇ္ဇင်ဟာ တကယ်ကောင်းပါတယ် ဘုရား။

(၉၉၂)

ကိဇ္ဈကုဋ်၌ မောဂ္ဂလာန်အား ဘုရားသော ဗောဇ္ဇင်

- မောဂ္ဂလာန် မကျန်းမာတာ ဘယ်လိုလဲ။
- မသက်သာဘူး ဘုရား။
- မောဂ္ဂလာန် ဗောဇ္ဇင်တွေပွားယင် သိဖို့ ငြိမ်းဖို့တွေပဲ။
- ဗောဇ္ဇင်တွေ တကယ်ကောင်းပါတယ် ဘုရား။

(၉၉၃)

ဝေဠုဝန်၌ အသျှင်မဟာစုန္ဒဟောသော ဘုရားအတွက် ဗောဇ္ဇင်

- စုန္ဒ သင့်ဉာဏ်မှာ ဗောဇ္ဇင်တွေ ထင်ရဲ့လား။
- ထင်ပါတယ် ဘုရား။
- ဟောပါဦး။
- သတိသမ္ပောဇ္ဇင်ကို ပွားယင် အသိထူးတွေ ကိုယ်တိုင်သိပြီး ငြိမ်းချမ်းဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဓမ္မဝိဓယ။ ပီတိ။ ပဿဒ္ဓိ။ သမာဓိ။ ဥပေက္ခာ။ ဝိရိယ။ သမ္ပောဇ္ဇင်ပွားယင် အသိထူးတွေ ကိုယ်တိုင်သိပြီး ငြိမ်းချမ်းဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။
- စုန္ဒ ဗောဇ္ဇင်ဟာ တကယ်ကောင်းတယ်။

(၉၉၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ ဗောဇ္ဇင်တွေပွားယင် ဒီကဟိုကို ရောက်နိုင်တယ်။

(၉၉၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်ပျက်သူ

- ရဟန်းတို့ ဗောဇ္ဇင်ချွတ်ယွင်းစေသူဟာ အရိယမဂ်ကို ချွတ်ယွင်းစေသူပဲ။ ဗောဇ္ဇင်အားထုတ်သူဟာ အရိယမဂ် အားထုတ်သူပဲ။

(၉၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ ဖြူစင်ကောင်းမြတ်တဲ့ ဗောဇ္ဇင်ပွားသူဟာ ဆင်းရဲကုန်ဖို့ ထုတ်ဆောင်တာပဲ။

(၉၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ ဗောဇ္ဇင်ဟာ ငြီးငွေ့ဖို့၊ ငြိမ်းအေးဖို့ အထူးသိ၊ ကိုယ်တိုင်သိဖြစ်ဖို့၊ နိဗ္ဗာန်ဖို့ပဲ။

(၉၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်အမည်

- ဗောဇ္ဇင်ဆိုတာ ဘာကြောင့် ဗောဇ္ဇင်ဆိုတာလဲ မြတ်စွာဘုရား။
- ရဟန်း နိဗ္ဗာန်သိဖို့ ဖြစ်လို့ ဗောဇ္ဇင်လို့ ခေါ်ရတာ။

(၉၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့ ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်ဒေသနာ

- ရဟန်းတို့ ဗောဇ္ဇင်ကို ဟောမယ်။
- နာပါရစေ ဘုရား။
- သတိသမ္ပောဇ္ဇင်၊ လ၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဇင်တို့ပဲ။

(၁၀၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ နိဝရဏတွေဟာ တိုးပွားကြောင်း အာရုံတွေရယင် ဖြစ်ပွား တိုးပွားကြတယ်။ ဗောဇ္ဇင်ရဲ့ အကြောင်းတွေရယင်လဲ ဗောဇ္ဇင်တွေ ပွားများပြည့်စုံကြတယ်။

(၁၀၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်တိုးပွားကြောင်း။

- ရဟန်းတို့ နှလုံးသွင်းမှားယင် နိဝရဏတွေဖြစ်တယ်။ တိုးပွားတယ်။ ဗောဇ္ဇင်တွေမဖြစ်ဘူး။ ဖြစ်ပြီးသားတွေလဲ ချုပ်တယ်။ ဗောဇ္ဇင်တွေဖြစ်တယ်။ ဖြစ်ပြီးဗောဇ္ဇင်တွေ တိုးပွားတယ်။

(၁၀၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အပရိဟာနိယ

- ရဟန်းတို့ ဗောဇ္ဇင်ခုနှစ်ပါးဟာ အပရိဟာနိယ တရားခုနှစ်ပါးပဲ။

(၁၀၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ တဏှာကုန်ရာ ကျင်စဉ်လမ်းကို ပွားကြ။

- ကျင့်စဉ်လမ်းက ဘယ်ဟာလဲ ဘုရား။

- ဗောဇ္ဇင်ခုနှစ်ပါးပေါ့။ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၊ စွဲမှုကင်းရာ၊ ချုပ်ရာမှီတဲ့ နိဗ္ဗာန်ညွတ်တဲ့ ပြန်ပြောမြင့်မြတ်တဲ့ အတိုင်းအရှည်မရှိ ကြောင့်ကြကင်းတဲ့ ဗောဇ္ဇင်ကိုပွားတဲ့ ရဟန်း တဏှာကုန်တယ်။ ချုပ်တယ်။ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ အစုကို ဖောက်ခွဲတယ်။ ဆင်းရဲကုန်တယ်။ တဏှာကုန်လို့ ကံကုန်၊ ကံကုန်လို့ ဆင်းရဲကုန်တာ။

(၁၀၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ သံယောဇဉ်အာရုံကို ပယ်ခြင်းငှာပွားရမဲ့ တခြားတရားငါမမြင်ဘူး။

(၁၀၀၅)

သုမ္ဘတိုင်း သေတကနိဂုံး၌ ဥဒါယိအား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- မြတ်စွာဘုရား ချစ်တာ၊ ကြောက်တာ၊ ရှက်တာ၊ ရိုသေတာဟာ အံ့ဩစရာပါပဲ။

- ဘာဖြစ်လို့လဲ ဥဒါယိ။

- တပည့်တော် လူတုန်းက တရားနဲ့ သံဃာကို မမြတ်နိုးတက်ပါဘူး။ မြတ်စွာဘုရားကို ချစ်တာ၊ ကြောက်တာ၊ ရှက်တာ၊ ရိုသေတာနဲ့ ရဟန်းပြုတာပါပဲ။ မြတ်စွာဘုရား ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရဲ့ ဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်း ဟောတာကို အမြန်ပြန်သုံသပ်လို့ အမှန်တိုင်းသိပါတယ်။ ပွားများစရာလဲ သိပါတယ်။ လမ်းစဉ်လဲ ရပါတယ်။ ကိစ္စပြီးဖို့ နေတဲ့ တပည့်တော်ကို အမှန်ဖြစ်ဖို့ ဆောင်မှာပါ။ ပွားများအပ်တဲ့

တရားကတော့ ဗောဇ္ဇင်တွေပါပဲ။

- ဥဒါယိကောင်းတယ်။

(၁၀၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ ကုသိုလ်တရားဟူသမျှမှာ မမေ့လျော့မှုဟာ အကြောင်းရင်းပဲ၊ မမေ့သူဟာ ဗောဇ္ဇင်ပွားမှာကြောင့်ပဲ ရဟန်းတို့။

(၁၀၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ ကုသိုလ်ဟူသမျှမှာ ယောနိသောမနသီကာရဟာ အကြောင်းရင်းပဲ။ ယောနိသောမနသီကာရရှိသူဟာ ဗောဇ္ဇင်ပွားမှာကြောင့်ပဲ။

(၁၀၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ ရှေ့မှာငွေကြေး။ ခဲပုတ်။ ခဲမဖြူ။ သံဟာ အညစ်အကြေးပဲ။ ဒီလိုရွှေဟာ မနု အရောင်အတွက် ကျွတ်ဆက်တယ်။ တန်ဆာလုပ်လို့ မရသလို စိတ်မှာလဲ ကာမစ္ဆန္ဒ။ ဗျာပါဒ။ ထိနမိဒ္ဓ ဝိစိကိစ္ဆဆိုတဲ့ အညစ်အကြေး ငါးပါးရှိယင် မနူးညံ့ခြင်း စတာတွေဖြစ်တယ်။ အာသဝကုန်ဖို့ မဖြစ်ဘူး။ ဒီလိုမဖြစ်အောင် ဗောဇ္ဇင်ပွားရမယ်။ ရဟန်းတို့။

(၁၀၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ ဗောဇ္ဇင်ပွားယင် ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိ ဖြစ်မယ်။
- ဗောဇ္ဇင်က ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- သတိသမ္မောဇ္ဇင်၊ လ၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဇင်တေန္တပေါ့။

(၁၀၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ အသင့်နှလုံးမသွင်းသူဟာ မဖြစ်သေးတဲ့ နိဝရဏဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပြီးတဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

နိဝရဏတွေ တိုးပွားတယ်။ ဒီလိုမဖြစ်အောင် ဗောဇ္ဇင်ပွားကြ။ ယောနိသောမရှိသူ၊
ဗောဇ္ဇင်ပွားဖို့ မမျှော်လင့်နိုင်လို့ပဲ။

(၁၀၁၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ အသင့် နှလုံးသွင်းသူဟာ ဗောဇ္ဇင်တွေပြည့် စုံ တဲ့
အဖြစ်ရောက်ကြမှာပဲ။

(၁၀၁၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ ဗောဇ္ဇင်ပွားတာ မဆုတ်ယုတ်ဖို့ပဲ။

(၁၀၁၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ နိဝရဏငါးပါးဟာ ပညာနည်းအောင်၊ စိတ်ညစ်အောင်၊
ကုသိုလ်မဖြစ်အောင် ပိတ်ပင်တက်တယ်။ ဗောဇ္ဇင် ခုနှစ်ပါးကတော့
စိတ်မညစ်အောင်၊ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင်၊ မတားဖြစ်ဘူး။ အသိနဲ့လွတ်မြောက်မှ
ဖြစ်အောင်ပြုတယ်။ အရိယာဟာ တရားနာတဲ့အခါ နိဝရဏမဖြစ်ပဲ၊
ဗောဇ္ဇင်ဖြစ်တယ်။

(၁၀၁၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ ညောင်၊ သဖန်း၊ ခအောင်းစတဲ့ သစ်ပင်တွေဟာ အစေ့ငယ်ပြီး
အပင်ကြီးတယ်။ သူတို့အောက်က သစ်ပင်တွေကို ကျိုးပြတ်ကျစေတယ်။ ဒီလိုပဲ
အမျိုးသားဟာ လူ့ဘောင်က ရဟန်းဘောင်ဝင်တာဟာ ငယ်တဲ့ကာမဂုဏ်တွေကို
ပြတ်ကြစေတာပဲ။

- ဟုတ်ပါ့ ဘုရား။

- ရဟန်းတို့ နိဝရဏတွေဟာ စိတ်ကိုလွှမ်းမိုးတယ်။ ပညာကိုနည်းအောင်
ပြုတက်ကြတယ်။ ဗောဇ္ဇင်တွေကြတော့ စိတ် ကိုလွတ်မြောက်စေတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အသိဉာဏ်ကို ဖြစ်ပွားစေတက်တယ်။

(၁၀၁၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ နိဝရဏတွေဟာ ကင်စောင့် မျက်စေ့ပျက်အောင်၊ အဉာဏ်ကင်းမဲ့အောင်၊ ပညာမရှိအောင်၊ ပင်ပန်းအောင်၊ မငြိမ်းအောင် ပြုတက်တယ်။ ဗောဇ္ဇင်တွေကျတော့ ပြောင်းပြန်ပဲ။ ပညာရှိအောင်၊ မျက်စေ့ပွင့်အောင်၊ ဉာဏတိုးအောင်၊ မပင်ပန်းအောင်၊ ငြိမ်းချမ်းအောင် လုပ်တက်တယ်။

(၁၀၁၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ အတိတ်က ရဟန်းတွေ ဗောဇ္ဇင်ပွားပြီး မာနဖယ်ရှားပြီးခဲ့ကြတယ်။ အနာဂတ် ရဟန်းတွေလဲ ဗောဇ္ဇင်ပွားပြီး မာနဖယ်ရှားကြမှာပဲ။ ပစ္စုပ္ပန်ရဟန်းတွေဟာ ဗောဇ္ဇင်ပွားပြီး မာနဖယ်ရှားကြ။

(၁၀၁၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ စကြာမင်းပေါ်ယင် ရတနာခုနှစ်ပါး ပေါ်တယ်။ ဒီလိုပဲ ဘုရားပွင့်ယင် ဗောဇ္ဇင်ခုနှစ်ပါး ပေါ်တာပဲ။ ဆင်၊ မြင်း၊ ပတ္တမြား၊ သား၊ မိန်းမ၊ စကြာ၊ သူဌေးဟာ ရတနာခုနှစ်ပါးပဲ။ သတိသမ္မောဇ္ဇင်၊ လ၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဇင်ပဲ။

(၁၀၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ ဗောဇ္ဇင်ခုနှစ်ပါးဟာ မာနစစ်သည်ကို နှိမ်နင်းကြောင်း လမ်းစဉ်ပဲ။

(၁၀၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- မြတ်စွာဘုရား ပညာမဲ့ အဖျင်းဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- ဗောဇ္ဇင်ခုနှစ်ပါး မပွားသူပဲ ရဟန်း။

(၁၀၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- မြတ်စွာဘုရား ပညာရှိ မဖျင်းသူဟာ ဘာလဲ။
- ဗောဇ္ဇင်ပွားသူပေါ့ ရဟန်း။

(၁၀၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- မြတ်စွာဘုရား လူမဲ့ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ။
- ဗောဇ္ဇင်မပွားသူပဲ ရဟန်း။

(၁၀၂၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- သူကြွယ်ဆုတာ ဘယ်သူလဲ မြတ်စွာဘုရား။
- ဗောဇ္ဇင်ပွားသူပဲ ရဟန်း။

(၁၀၂၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ အရုဏ်တက်တာဟာ နေထွက်တာရဲ့ ရှေ့ပြေးဖြစ်သလို မိတ်ကောင်းရှိတာ ဗောဇ္ဇပွားဖို့ရဲ့ ရှေ့ပြေးပဲ။

(၁၀၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်းအပြင် အတွင်းအင်္ဂါအဖြစ် ဗောဇ္ဇင်ပွားဖို့ တခြားအင်္ဂါမမြင်ဘူး။

(၁၀၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ မိတ်ဆွေကောင်းရှိခြင်း အပြင်အပအင်္ဂါအဖြစ် ဗောဇ္ဇင်ပွားဖို့ တခြားအင်္ဂါမမြင်ဘူး။

(၁၀၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ နိဝရဏနဲ့ ဗောဇ္ဇင်တို့ရဲ့ အကြောင်းဖြစ်တဲ့ တရား၊ အကြောင်းမဟုတ်တဲ့တရားကို ဟောမယ်။

- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- နိဝရဏရဲ့ မဟုတ်တဲ့ တရားဟာ ဗောဇ္ဇင်ရဲ့အကြောင်းဖြစ်တဲ့ တရားပဲ။

- အဲဒါကဘာလဲ ဘုရား။

- ယောနိသောမနသိကာရပေါ့။

- နိဝရဏရဲ့ အကြောင်းဖြစ်တဲ့ တရားဟာ ဗောဇ္ဇင်ရဲ့အကြောင်းမဟုတ်တဲ့ တရားကကော ဘုရား။

- အယောနိသောမနသိကာရပေါ့ ရဟန်း။

(၁၀၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဝရဏ(၁၀)ပါး၊ ဗောဇ္ဇင်(၁၄)ပါး

- မြတ်စွာဘုရား ဒီမနက် ဆွမ်းခံဝင်စောနေတာနဲ့ ပရဗိုဇ်ကျောင်းကို ဝင်သွားကြတာ သူတို့လဲ တပည့်တွေကို လာကြ နိဝရဏပယ်ပြီး ဗောဇ္ဇင်ပွားကြလို့ပဲ ဟောတယ်။ ဗုဒ္ဓလဲ ဒီလိုပဲ ဟောကြားတယ်။ အဲဒါ တူမလား၊ မတူလားလို့ မေးကြပါတယ်။ တပည့်တော်တို့ အသာပဲ ပြန်ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒါ ဘယ်လိုဘာလဲ ဘုရား။

- ရဟန်းတို့ သင်တို့ကို သူတို့က ဒီလိုပြောယင် သင်တို့က သူတို့ကို ဒီလိုပြန်ပြောသင့်တယ်။ အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် နိဝရဏ(၁၀)ပါးဖြစ်တယ်။ ဗောဇ္ဇင်ကလဲ(၁၄)ပါးဖြစ်တယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်ကြောင်း ဘာလို့သိကြရဲ့လားလို့ပဲ။ ဒါသူတို့ ပြောနိုင်ဖို့ အခွင့်အလမ်းမရှိဘူး။

- ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား။

- ဒီသာသနာအပြင်ဘက် ဒီတရားမရှိလို့ပဲ။

- နိဝရဏက ဘယ်လို ဆယ်ပါးဖြစ်တာလဲ ဘုရား။

- အဇ္ဈတ္တကိုစွဲပြီး နိဝရဏငါးပါး၊ ဗာဟိဒ္ဓကိုစွဲပြီး ငါးပါး ပေါင်းဆယ်ပါးပဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဗောဇ္ဇင်ဆယ့်လေးပါးကကော ဘုရား။
- အဇ္ဈတ္တ၊ သင်္ခါရ၊ သတိ၊ ပညာ၊ ဥပေက္ခာ၊ ဗဟိဒ္ဓ။ သင်္ခါရ၊ သတိ၊ ပညာ၊ ဥပေက္ခာနဲ့ ဝိရိယအားထုတ်မှုနှင့် ငြိမ်းအေးမှု ပဿဒ္ဓိတို့ ကိုယ်မှာဖြစ်တာ စိတ်မှာဖြစ်တာနှစ်မျိုးပဲ။ ပီတိ၊ သမာဓိ၊ ဝိတက် ဝိစာ ရှိတဲ့ပီတိသမာဓိနဲ့ မရှိတဲ့ပီတိသမာဓိပဲ။

(၁၀၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား ပရဗိုဇ်တွေက တပည့်တော်တို့ကို ပြောပါတယ်။ သူတို့လဲ နိဝရဏိဖယ်ရှား ဗောဇ္ဇင်ပွားဖို့ ပြောတယ်။ ဗုဒ္ဓလဲ ဒီလိုပဲ ပြောတယ် ဘာထူးသလဲလို့ပါပဲ။

- ဒီလိုမေးယင် ဘာဖြစ်ကြမလဲ ဘုရား။
- သူတို့အရာ မဟုတ်တဲ့အတွက် မဖြေနိုင်ကြပါဘူး။
- စိတ်ထွန့်တဲ့အခါ မပွားထိုက်တဲ့ ဗောဇ္ဇင်တွေက ဘာတွေလဲ။
- ပဿဒ္ဓိ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ၊ ဒီသုံးပါးမပွားထိုက်ဘူး။
- ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား။
- မီးနဲ့နဲ့ ထင်းစိုဆိုက်သလို ဖြစ်လို့ပေါ့။
- စိတ်ထွန့်တဲ့အခါ ပွားထိုက်တဲ့ ဗောဇ္ဇင်ကကော ဘုရား။
- ဓမ္မဝိဓယ၊ ဝိရိယ၊ ပီတိပဲ။
- ဘာကြောင့်လဲ ဘုရား။
- မီးနဲ့နဲ့ မြက်ခြောက်ဆိုက်သလို ဖြစ်လို့ပဲ။
- စိတ်ပျံ့တဲ့အခါ မပွားထိုက်တဲ့ ဗောဇ္ဇင်ကကော ဘုရား။
- ဓမ္မဝိဓယ၊ ဝိရိယ၊ ပီတိပဲ။
- ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား။
- မီးပုံကြီး ငြိမ်းအောင် မြက်ခြောက်တည်ငြိမ်သလို ဖြစ်လို့။
- စိတ်ပြန့်တဲ့အခါ ပွားထိုက်တဲ့ ဗောဇ္ဇင်ကကော ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ပဿဒ္ဓိ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာပဲ။
- ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား။
- မီးဖိုကြီးငြိမ်းအောင် ထင်စိုထည့်သလိုမို့ပဲ။
- သတိပွားရမည့် အခါကကော ဘုရား။
- အမြဲပွားရမှာ။

(၁၀၂၉)

ကောလိယတိုင်း တလိန္ဒဝသနနိဂုံး၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်တို့ မနက်က ဆွမ်းခံသွားတာ စောနေတာနဲ့ ပရိဝုဇ်ကျောင်းဝင်တဲ့အခါ သူတို့ကပြောကြပါတယ်။ ငါတို့လဲ တပည့်တွေကို နိဝရဏဖယ်ရှား၊ ဗြဟ္မဝိဟာရပွားကြဖို့ ပြောတယ်။ ရဟန်းဂေါတမလဲ ဒီလိုပဲ ပြောတယ်လို့ သိရတယ်။ အဲဒါတူမတူ ဘယ်လိုလဲလို့ပါပဲ။ မဖြေပဲ အသာပြန်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါ ဘယ်လိုလဲဘုရား။

- ရဟန်းတို့ သူတို့ကို ဒီလိုပြန်ဖြေထိုက်တယ်။ နိဝရလွတ်ဖို့ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ ဥပေက္ခာနဲ့ ယှဉ်တွဲစိတ် နိဝရဏလွတ်မြောက်မှုတွေ ပွားယင် ဘာဖြစ်မလဲ။ ဘာမြတ်။ ဘာအကျိုးရှိပြီး ဘယ်လိုဆုံးမလဲမေး။

- သူတို့ ဘယ်လိုဖြေကြမလဲ ဘုရား။

- မဖြေနိုင်ဘူးဖြစ်မှာပဲ။ သူတို့အရာမှ မဟုတ်တာ။

- ရဟန်းတို့ မေတ္တာနဲ့ ဗောဇ္ဇင်တွေပွားယင် စက်ဆုတ်စရာမဟုတ်တာကို စက်ဆုတ်စရာလုပ်နေနိုင်တယ်။ စက်ဆုတ်စရာကို စက်ဆုတ်စရာမဟုတ်သလို လုပ်ပြီးလဲနေနိုင်တယ်။ စက်ဆုတ်စရာ ဟုတ်တာရော မဟုတ်တာရောကို စက်ဆုတ်စရာလုပ်ပြီး နေနိုင်တယ်။ စက်ဆုတ်စရာ မဟုတ်သလိုလုပ်ပြီးလဲ နေနိုင်တယ်။ စက်ဆုတ်စရာကိုရော စက်ဆုတ်စရာ မဟုတ်တာကိုရော အညီအမျှပြုနေနိုင်တယ်။ တင့်တယ်မှုကို အာရုံပြုပြီးဖြစ်တဲ့ သုဘ ဝိမောက္ခရောက်ပြီး နေနိုင်တယ်။

- ကရုဏာနဲ့ ယှဉ်တွဲစိတ်နဲ့ နိဝရဏလွတ်မြောက်မှုကို ဘယ်လိုပွားယင်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဘာဖြစ်မလဲ။ အမွန်မြတ်ဆုံးက ဘာလဲ။ အဆုံးက ဘာလဲ။

- ရဟန်းတို့ ကရုဏာနဲ့ယှဉ်တွဲ ဗောဇ္ဇင်တွေပွားတာပဲ။ ဒီသူဟာ စက်ဆုတ်ဖွယ် မဟုတ်တာကို စက်ဆုတ်ဖွယ်လုပ်နေမှု စတာတွေဖြစ်တယ်။ အာကာသနဉ္စယတနဗျာန် ရောက်နိုင်တာအဆုံးပဲ။

- မုဒိတာကကော ဘုရား။
- ဒါလဲ အထက်လိုပဲ။ အဆုံးက ဝိညဉ်နဉ္စယတနဗျာန် ရောက်နေနိုင်တာပဲ။
- ဥပေက္ခာကကော ဘုရား။
- ဒါလဲ အထက်ကလိုပဲ။ အာကိဉ္စညယတနဗျာန် ရောက်နေနိုင်တာ အဆုံးပဲ။

(၁၀၃၀)

ဇေတဝန်၌ သင်္ခါရပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- မြတ်စွာဘုရား တခါတရံ ဗေဒင်တွေဟာအံ့လဲမထင်ပေမဲ့ မအံ့ပဲထားလဲ ထင်ချင်ထင်တယ်။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ ဘုရား။

- နိဝရဏပဲ ပုဏ္ဏား၊ နိဝရဏရှိသူဟာ သူ့အကျိုး ကိုယ်အကျိုး ဘာမှမသိဘူး။
- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- ကာမရာဂဟာ အရောင်၊ ဗျာပါဒကအဆူ၊ ထိနမိဒ္ဓကမှော်၊ ဥဒ္ဓိစ္စ ကုက္ကုစ္စကလေလှုပ်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ နောက်ကျပဲ။ ဒါတွေရှိယင် ရေဟာမျက်နှာရိပ် မပြတ်သားသလို ဒါမရှိယင် ပြတ်သားထင်သလိုပဲ ပုဏ္ဏား။

- နိဝရဏတွေ ဘယ်လိုဖယ်ရမလဲ ဘုရား။
- ဗောဇ္ဇင်ပွား ရမှာပေါ့။

(၁၀၃၁)

ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ အဘယအား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- မြတ်စွာဘုရား ပုရဏကဿပအား သိဖို့ရော မသိဖို့ရော အကြောင်းတစုံတရာ မရှိဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒါ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- ရှိတယ် မင်းသား။
- မသိဖို့အကြောင်းက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- နိဝရဏတစ်ပါးပါး ရှိတာပဲ မင်းသား။
- သိဖို့အကြောင်း အထောက်အပံ့ကကော ဘုရား။
- ဗောဇ္ဇင်ပွားတာပဲ မင်းသား။
- ကောင်းလိုက်တာ ဘုရား။ ဂိဇ္ဈကုဋ်တက်ရတဲ့အမော ပြေသွားပါပြီ။

(၁၀၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဌိကသညာ

- ရဟန်းတို့ အရိုးစုအမှတ်(အဌိကသညာ) ပွားကြ၊
အကျိုးအာနိသင်များတယ်။

- ဘယ်လိုပွားရမလဲ ဘုရား။
- အရိုးစုမှာ အဘိဇ္ဇာဗျာပါဒကင်းတဲ့ အမှတ်ပါတဲ့ ဗောဇ္ဇင်ခုနစ်ပါး ပွားတာပဲ။
- ဘယ်လို အကျိုးအာနိသင်ရှိတာလဲ။ အကျိုးကြီးတာလဲ ဘုရား။
- အရဟတ္တဖိုလ် ရနိုင်တယ်။ ဥပါဒါကျန်ယင် အနာဂါမ်ရနိုင်တယ်။
- ဒါပဲလား ဘုရား။
- ယောဂတွေကုန်ဖို့လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ သံဝေဂရနိုင်ဖို့လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။

ချမ်းသာတွေလဲ ကြီးကြီးနဲ့နေနိုင်တယ်။

- ဒီလိုအကျိုးတွေရတာ အဌိကသညာ ပွားများမှပဲလား ဘုရား။
- တခြားတွေ ပွားလဲရတယ်။
- ဘာတွေပွားယင် ရမှာလဲ ဘုရား။

- ရဟန်းတို့ ပိုးလောက်ပြည့်တဲ့ သူသေ ပုဠေကသာ၊ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ညှိမဲနေတဲ့သူသေ ဝိနိလကသညာ၊ နှစ်ပိုင်းပြတ်သူသေ ဝိစ္ဆိဒ္ဓကသညာ၊ ဖူးဖူးယောင်သူသေ ဥဒ္ဓါမာတကသညာ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ ထွက်သက်ဝင်သက် အာနာပါဏသတိ၊ အလှအပ၊ အသုဘသညာ၊ သေခြင်း မရဏသညာ၊ အစာစက်ဆုတ်မှု အာဟာရပဋကုလသညာ၊ အားလုံးမမွေ့လျော်မှု သဗ္ဗေကေက အနဘိရဘိသညာ၊ အနိစ္စသညာ၊ ဒုက္ခသညာ၊ အနတ္တသညာ ပယ်စွန့်မှု ပဟာနသညာ၊ တပ်ခြင်းကင်မှု၊ ဝိရာဂသညာ၊ ချုပ်ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဒါတွေပွားယင်လဲ ရတယ် ရဟန်းတို့။

(၁၀၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဇင်

- ရဟန်းတို့ ဂင်္ဂါဟာ အရှေ့ညွှတ်သလို ဗောဇ္ဇင်ခုနစ်ပါးပွားတာဟာ နိဗ္ဗာန်ညွှန်နှိုင်းကိုင်းတယ်။

- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- အဘိဇ္ဇာ ဗျာပါဒကင်းတဲ့ ဗောဇ္ဇင်တွေ ပွားနေသူဟာ နိဗ္ဗာန်ညွှတ်နှိုင်းကိုင်းတယ်။

(၁၀၃၄)

ကောသလတိုင်း သာလပုဏ္ဏားရွာ၌ ရဟန်းတို့အား

ဘုရားဟောသောတရား

- ရဟန်းတို့ ရဟန်းသစ်တွေကို ကာမစတာတွေကို အမှန်အတိုင်းသိဖို့ သတိပဋ္ဌာန်ပွားဖို့ ဆောက်တည်စေကြ။ ရဟန်းတို့ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်များလဲ ကာယစတာကို ပိုင်းခြားသိဖို့ သတိပဋ္ဌာန်အားထုတ်ကြတယ်။ အသေက္ခဖြစ်သူ ရဟန္တာများလဲ ကာယ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တ၊ဓမ္မတို့နဲ့ မစပ်ယှဉ်တဲ့စိတ်နဲ့ ကာယဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မတို့ကို သတိပဋ္ဌာန်ပွားကြတယ်။

(၁၀၃၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောတရား

- ရဟန်းတို့ အကုသိုလ်အစုဆိုတာ ဘာလဲ။

၁၀၄၀ ၊ အမြင့်ဆုံးလူ့ဂုဏ်ရည်သိက္ခာလမ်းညွှန်ဘုရားတရား ၊ ၄၅၁

- မိန့်ကြားပေးပါဘုရား။

- နိဝရဏတွေပဲ။

- ကုသိုလ်အစုဆိုယင်ကော ဘုရား။

-သတိပဋ္ဌာန်ပေါ့ ရဟန်တို့။

(၁၀၃၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ရှေ့အခါက မကျက်ဆားသင့်တာကို ကျက်စားမိလို့ ခံရလေခြင်းလို့ သူလက်ကြားက အသုတ်ခံရတဲ့ ဗီလုံးငှက်ရဲ့ မြည်သံကို သိန်းငှက်ကြားတယ်။ သိန်းငှက်ကလဲ သူ့အားကို ယုံတာကြောင့်ဗီလုံးငှက်ကို သွားချင်ရာသွားဖို့ လွှတ်ပေးလိုက်သည်။ ဗီလုံးငှက်ကလဲ သူ့မိဘနေရာ ထွန်ချေးခဲထက်ရပ်ပြီး ဒါ ငါ့နေရာပဲ လာခဲ့လို့ ပြောတဲ့အခါ သိန်းငှက်ဟာ ဗီလုံးငှက်ကို ထိုးသုတ်ဖို့ လာတယ်။ဗီလုံးငှက်က ထွန်ချေးခဲကြား ဝင်သွားသည်။ ထိန်ချေးခဲနဲ့တိုက်မိပြီး သိန်းငှက်သေတယ်။ဒါကြောင့် ရဟန်းတို့ ရဟန်းမကျက်စားသင့် ရာ မကျက်စားပဲ ရှောင်ရှာကြ။ ကျက်စားရမဲ့နေရာကိုကျက်စားကြ။

- ရဟန်းမကျက်စားရမဲ့နေရာက ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- ကာမဂုဏ်အာရုံငါးပါးပေါ့။ အဲဒီ ကျက်စားယင်းမာန်နဲ့ တွေ့မယ်။
- ကျက်စားရမဲ့ နေရာကကော ဘုရား။
- သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးပဲ။

(၁၀၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိပဋ္ဌာန်

- ရဟန်းတို့ ဟိမဝန္တာမှာ မျောက်ရောလူပါ မသွားနိုင်တဲ့ နေရာ၊မျောက်သာသွားနိုင်ပြီး လူမရောက်နိုင်တဲ့ နေရာ၊ လူရောမျောက်ရောသွားနိုင်တဲ့နေရာလို့ သုံးမျိုးရှိတယ်။ နောက်ဆုံးနေရာ ဟိမဝန္တာမှာ လူတွေက မျောက်နဲ့စေးနဲ့ မျောက်တွေကိုထောင်ကြတယ်။ မျောက်နဲ့စေးကို မျောက်တွေကရှောင်ကြသည်။ လော်လီတဲ့ မျောက်တချို့ပဲ မျောက်နဲ့စေးကို သွားကိုင်ကြသည်။မျောက်နဲ့စေးက ကိုင်တဲ့လက်ကို ကပ်စေးတယ်။ ကွာအောင် နောက်တဖက်နဲ့ကိုင်ယင် နောက်လက်ကိုကပ်ပြန်တယ်။ ခြေနှစ်ဖက်ကလဲ ကန်ခွာယင် ကပ်ပြန်တယ်။ နှုတ်သီး၊နှာတံတို့ ကပ်လဲ ခွာမရပေ။ ဒါကြောင့် ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေရတယ်။ မုဆိုး ရောက်လာတော့သေရတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မကျက်စားသင့်ရာကို ကျက်စားတဲ့ရဟန်းလဲ ဒီလိုဖြစ်ရမယ်။ ကိလေသာမာန်ဟာ မုဆိုးပဲ။

- မကျက်စားသင့်ရာနဲ့ ကျက်စားသင့်ရာတွေက ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- ကာမဂုံအာရုံငါးပါးဟာ မကျက်စားသင့်ရာဖြစ်ပြီး သတိပဋ္ဌာန်က ကျက်စားသင့် ရာပဲ ရဟန်းတို့။

(၁၀၄၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အားဘုရားဟောသော တရား။

- ရဟန်းတို့ စားတော်ကဲအမိုက်ဟာ ချို၊ ချဉ်၊ ခါး၊ ငန် ဟင်းအမျိုးမျိုးတွေနဲ့မင်းကိုဆက်ရာ ဘယ်ဟင်းကို မင်းကြိုက်ကြောင်း မမှတ်ယူလျှင် ဆုရဖို့အကြောင်းမရှိသလိုသတိပဋ္ဌာန်ပွားတဲ့ ရဟန်းမိုက်ဟာလဲ မတည်မကြည်နဲ့ စိတ်ညစ်စေတဲ့ အာယုံကိုမှတ်ယူတာကြောင့် မျက်မှောက် ချမ်းသာစွာ နေရဖို့ မရနိုင်ဘူး။

(၁၀၄၂)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သတိပဋ္ဌာန်

- မြတ်စွာဘုရား မနက်က ဘိက္ခုနီကျောင်းရောက်တော့ ဘိက္ခုနီတွေက တပည့်တော်လို့ပြောကြပါတယ်။ သတိပဋ္ဌာန်နဲ့ နေရတာဟာ ရှေ့တရားထူးထက် နောက်တရားကောင်းကောင်းသိကြတယ်လို့ပါပဲ။ ဒါ မှန်တာပဲလို့ တပည့်တော်ပြန်ပြောခဲ့ပါတယ်။

- ဟုတ်တယ် အာနန္ဒာ သတိပဋ္ဌာန်ပွားသူဟာ ရှေ့တရားထူးထက်မြတ်တဲ့ နောက်တရားထူး ကောင်းကောင်းသိမဲ့အကြောင်း မျှော်လင့်ထိုက်တယ်။

- ကောင်းပါ့ဘုရား။

- အာနန္ဒာ သတိပဋ္ဌာန်ပွားရာမှာ ကာယ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မမှာ ကိလေတာပူပန်မှု၊ စိတ်တွန်းဆုတ်မှု၊ ပြင်ပဆီသို့ စိတ်ပျံ့လွင့်မှု ဖြစ်တဲ့ သူဟာ ကြည့်ညှိဖွယ်အာရုံတစ်ခုခုမှာ စိတ်ကိုထားယင်း ဝမ်းသာမှုဖြစ်မှာပဲ။ ဝမ်းသာယင်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

နှစ်သိမ့်၊ နှစ်သိမ့်တော့ ငြိမ်းအေးတော့ ချမ်းသာ၊ ချမ်းသာတော့ တည်ကြည်၊ တည်ကြည်တော့ ဒီလိုဖြစ်ဖို့ ငါ့စိတ်ကို ကြည်ညိုဘွယ်တစုံတရာအာရုံမှာထားတော့ အခုပြည့်စုံပြီဆိုပြီ စိတ်ကို အဲဒီအာရုံက ပြန်ယုတ်သိမ်းပြီး မကြံစည် မသုံးသပ်ပဲ အတွင်းသန္တာန်မှာပဲ သတိရှိရှိ ချမ်းသာတယ်လို့ သိတယ်။ အာနန္ဒာ ဒီလိုလဲ ပွားများအပ်တယ်။

- စိတ်ကိုမထား ၊ဘယ်လိုပွားမလဲ ဘုရား။

- အာနန္ဒာ ပြင်ပအာရုံမှာ စိတ်တို့ မထားသူဟာ မထားဘူးလို့ သိတယ်။ ပြီးတော့ ငါ့စိတ်ဟာ ရှေ့မှာဖြစ်ဖြစ် နောက်မှာဖြစ်ဖြစ် မကျဉ်းကျပ် လွတ်လပ်တယ်။ တောင့်တမှု ကင်းတယ်လို့ သိတယ်။ ငါဟာ လုံး သတိပညာနဲ့ ကာရဝေဒနာ စတာတွေမှာ အထပ်ထပ်ရှိပြီး ချမ်းသာနေတယ်လို့လဲ သိတယ်။ ပြီးတော့ ငါ့စိတ်ဟာ ရှေ့မှာဖြစ်ဖြစ် နောက်မှာဖြစ်ဖြစ် မကျဉ်းကျပ်၊ လွတ်လပ်တယ်၊ မတောင့်တဘူးလို့လဲ သိတယ်။ အာနန္ဒာ ဒီလိုလဲ စိတ်ကိုမထားပဲ ပွားတယ်။

(၁၀၄၃)

ဇေတဝန်၌ သာရိပုတြာအား ဘုရားဟောသော သတိပဋ္ဌာန်

- မြတ်စွာဘုရား ယောက်ကျားမြတ်ဆိုတာ ဘာကြောင့်လဲ ဘုရား။
- အာသဝက လွတ်မြောက်လို့ပဲ သာရိပုတြာ။
- ဘယ်လို လွတ်တာလဲ ဘုရား။
- အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒ မဖြစ်အောင် သတိနဲ့ ကာယ စိတ္တ ဓမ္မ ဝေဒနာတွေကို အတိုင်းအတိုင်း မြင်အောင်ကြည့်လို့ အာသဝက လွတ်တာပဲ။

(၁၀၄၄)

နာဠန္ဒမြို့၊ ပါဝါရိက သရက်ဥယျာဉ်၌ သာရိပုတြာအား ဘုရားဟောသောတရား

- မြတ်စွာဘုရား သစ္စာကို သိရာမှာ မြတ်စွာဘုရားထက်သာတဲ့ သမဏ၊ဗြဟ္မဏရယ်လိုရှေးကလဲမရှိ၊နောင်လဲမရှိ၊ အခုလဲမရှိဘူးလို့ မြတ်စွာဘုရားကို တပည့်တော်ယုံကြည်မိတယ် ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သာရိပုတြာ သင့်စကား ရဲလှချေလား၊ တဖက်သတ်ကြီးပဲ။ သင်ဘာတွေ သိလို့လဲ။

- ဘာမှတော့ အထူးမသိပါဘူးဘုရား။
- မသိပဲ ဘာကြောင့်ပြောတာလဲ သာရိပုတြာ။
- တရားတော်ရဲ့ အစဉ်ကိုလိုက်ပြီး သိသာကြောင့် ပြောတာပါဘုရား
- ဘယ်လိုလဲ သာရိပုတြာ။

- ရှေးဘုရားတွေလဲ နီဝရဏပယ် သတိပဋ္ဌာန်ပွားမှာပဲ။ အသျှင်ဘုရားလဲ နီဝရဏပယ် သတိပဋ္ဌာန်ပွားတာပဲ။ ဒီလိုနဲ့ သစ္စာသိပြီး အရဟတ္တမဂ် ရကြတာလို့ တရားအစဉ်ကို လိုက်သိတာပါ ဘုရား

(၁၀၄၅)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား အလုပ်အကြွေး အသျှင်စုန္ဒဟာ အခုပဲ မဂဓတိုင်း နာလတရွာငယ်က ရောက်လာပါတယ်။ သူ့စီမှာ သတင်းတစ်ခုလည်း ပါလာပါတယ်။ သတင်းက သျှင်သာရိပုတြာ မကျန်း မမာဖြစ်ပြီးပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွားတဲ့အကြောင်းဖြစ်ပါတယ် ဘုရား။ ဒီသတင်းကြားရလို့။ တပည့်တော်မှာ ကိုယ်ထွေလေးပြီး အရပ်မျက်နှာတွေမသိ တရားတွေမသိ ဖြစ်နေတယ် ဘုရား။

- အာနန္ဒာသင့်ရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနအစုတွေယူပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလို့လား။

- ဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား။

- ဘယ်လိုဟုတ်လို့လဲ အာနန္ဒာ။

- သျှင်သာရိပုတြာဟာ တပည့်တော်ကို ဆုံးမတာ၊ သိစေတာ၊ ပျော်စေတာ၊ တရားကြောင်းကြွထားသာ၊ ချီးမြှောက်တာတွေ လုပ်ပါတယ်။ အဲဒီ ဩဇာအဆောင်အယောင်နဲ့ ချီးမြှောက်မှုတွေ အမြဲ အမှတ်ရနေပါတယ်။

- အာနန္ဒာ တွဲရမှာ ဓမ္မတာကို ငါဟောပြီးပြီပဲ၊ ဒါသိပြီး သူများအားမကိုးပဲ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားကိုး အာနန္ဒာ။

- ဘယ်လို ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားကိုးရမှာလဲ ဘုရား။
- တရားအားကိုးတာပဲပေါ့။ သတိပဋ္ဌာန်ပွားပြီး ကိုယ့်ကိုယ်အားကိုးသူဟာ သိက္ခာလိုလားသူထက် အမြတ်ဆုံးပဲ။

(၁၀၄၆)

ဝဇ္ဇီတိုင်း ဥက္ကာစေလမြို့၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနား လွင်တီးခေါင်၌ ရဟန်းအများအပြားတို့အား ဘုရားဟောသောတရား

- ရဟန်းတို့၊ ရဟန်းထဲမှာ သာရိပုတြာနဲ့ မောဂ္ဂလာန်တို့ လွန်မြောက်သွားကြတာဟာ ရဟန်းသံဃာမှာ တကယ်ဆိတ်သုဉ်းသွားသလိုပဲ။ ဒါပေမဲ့ တကယ်က မဆိတ်သုဉ်းဘူး။ သာရိပုတြာနဲ့ မောဂ္ဂလာန်တို့နေရာကို ငဲ့ကွက်မှု မရှိဘူး။ ရှေးဘုရားနဲ့ နောင်ပွင့်မဲ့ဘုရားတွေမှာလဲ သာရိပုတြာနဲ့ မောဂ္ဂလာန်တို့လို တပည့်တွေ ရှိကြမယ်။ သူတို့ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကြလို့ အဲဒီဘုရားတွေ မစိုးကြသလို ငါ့အနေနဲ့လဲ စိုးရိမ်ပူဆွေး မဖြစ်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပဲ အားကိုးတယ်၊ တရားပဲ အားကိုးတယ်။

- ဟုတ်တယ် ဘုရား။
- ရဟန်းတို့၊ သင်တို့လဲ ဒီဓမ္မတာသိပြီး ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးကြ။

တရားအားကိုးကြ။

- ဘယ်လိုအား ကိုးရမှာလဲ ဘုရား။
- သတိပဋ္ဌာန်ပွားမှုနဲ့အားကိုးရမှာပေါ့။
- ကောင်းပါပြီ ဘုရား။
- ငါဘုရား လွန်မြောက်ယင်လဲ ကိုယ်ကိုယ်ကိုပဲ အားကိုးကြ။

(၁၀၄၇)

ဇေတဝန်၌ အသျှင် ဗာဟိယအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း

- မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်ကျင့်ဖို့ တရားအကျဉ်းဟောပါ။
- ဗာဟိယ ကုသိုလ်တရားရဲ့ အစကိုပဲ သုတ်သင်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဘာပါလဲ ဘုရား။
- အယူသီလ စင်ကြယ်မှုပဲ။
- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- ဗာဟိယ အယူသီလ စင်ကြယ်တဲ့အခါ သိလတည်ပြီးသတိပဋ္ဌာန် ပွားနိုင်လိမ့်မယ်။ ဒီလိုပွားတော့ ရောက်လာမဲ့ အချိန်တွေဟာ ကုသိုလ်တိုးဖို့တွေချည်း ဖြစ်လိမ့်မယ်။

(၁၀၄၈)

- ဇေတဝန်၌ အသျှင်ဥတ္တိယအား ဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်း
- မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်ကို တရားအကျဉ်း ဟောပါ။
 - ဥတ္တိယ ကုသိုလ်တရားတို့ရဲ့အစကိုပဲ သုတ်သင်ပေး။
 - ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
 - ဥတ္တိယ အယူသီလ စင်ကြယ်အောင် သုတ်သင်ရမယ်။ သိလတည်ယင် သတိပဋ္ဌာန်ပွားပြီး သံသရာတဖက်ကမ်း ရောက်လိမ့်မယ်။

(၁၀၄၉)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိပဋ္ဌာန်
- ရဟန်းတို့ သတိပဋ္ဌာန်ပွားသူဟာ အရိယာမဂ်တရားတွေက ဆင်းရဲကုန်ဖို့တည်ဆောက်တာ ခံရလိမ့်မယ်။

(၁၀၅၀)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥဂ္ဂဝေလတော အဇပါလညောင်ပင်ရင်း၌ ဘုရားဖြစ်စအတွေး။
- သတိပဋ္ဌာန်ဟာ စင်ကြယ်ဖို့အတွက် လမ်းတစ်ခုပဲ။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးပဲ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒ အမှီမပါပဲ ဒီလေးပါး မြင်နေဖို့ပဲ။

(၁၀၅၁)

- သုမ္ဘတိုင်း သေဒကနိဂုံး၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောတရား
- ရဟန်းတို့ ရှေးက စဏ္ဍာလ ဝါးထိုင်တက်ဆရာဟာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တပည့်ဗေဒတထာလိကကိုပုခုံးထက်တက်ရပ်စေပြီး ဝါးထိုင်တက်တယ်။ ဒီတော့
 ဆရာက တပည့် ကို ပြောတယ်။ ဆရာကို ယ့် ကို ယ့် ကို ပဲ
 ကို ယ့် ပြန် စောင့် ရမှာပါ။ ဒီလို ဆို ယင် ဆရာလဲ
 စောင့်ရှောက်ပြီးသား၊ ပညာလဲ စောင့်ရှောက်ပြီးသား ပါလို့ပဲ။

- ရဟန်းတို့၊ တပည့် စကားဟာ သင့် မြတ် တယ်။ သင် တို့လဲ
 သတိပဋ္ဌာန်ပွားရာမှာ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်မယ်လို့ သတိပဋ္ဌာန်မှီဝဲရမယ်။
 မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ယင်သူများလဲ စောင့်ရှောက်ပြီးသားပဲ။

- သူများ ဘလ စောင့်ရှောက်ရာရောက်တာလဲ ဘုရား။
- သည်းခံ။ မညှင်းဆဲ မေတ္တာထား။ သနားတာတွေလုပ်တာပေါ့။

(၁၀၅၂)

သုမ္ဘတိုင်း အနားနဲ့အညီပြည့်နေတဲ့ ဆီခွက်ကို မဖိတ်အောင် သယ်ရမယ်။
 ဖိတ်ယင် ဖိတ်ရာမှာသတ်မယ်လို့ အမိန့်ကျခံရတဲ့သူဟာ ကောင်းခြင်းပြည့်ကြွယ်။
 ပြည်ကြီးမယ်က အဆိုအကကောင်းနဲ့ ဆိုကနေတဲ့ ပရိသတ်ထဲ
 သွားနေရတာဖြစ်ပစေ အဆိုအကတွေ အာရုံမပြုနိုင်ပဲ ဆီခွက်အာရုံပြုရမှာပဲ။

- ဟုတ်ပါ၊ ဘုရား။
- ဒီလိုပဲ ကာယဂတာသတိကို ဆီခွက်ကိုပဲ ထားရမယ်။

(၁၀၅၃)

ကုက္ကုဋ္ဌာရုံ၌ အသျှင် ဘဒ္ဒအား အသျှင် အာနန္ဒာဟောသော
 ကုသိုလ်သီလအကျိုး

- ငါ့အသျှင် အာနန္ဒာ ဘုရားဟော ကုသိုလ်သီလစုဟာ ဘယ်အကျိုးရှိသလဲ။
- သတိပဋ္ဌာန်ပွားများဖို့ အကျိုးရှိတယ် ငါ့အသျှင်ဘဒ္ဒ။

(၁၀၅၄)

ကုက္ကုဋ္ဌာရုံ၌ အသျှင် ဘဒ္ဒအား အသျှင် အာနန္ဒာဟောသော
 သာသနာကြာကြာတည်ကြောင်း

- ငါ့အသျှင် အာနန္ဒာ ဘုရားမရှိတော့တဲ့နောက် သာသနာကြာကြာတည်ဖို့

အကြောင်းဟာ ဘာလဲ။ မတည်ဖို့အကြောင်း ဘာလဲ။

- သတိပဋ္ဌာန်ပွားမှု၊မပွားမှုပဲ ငါ့အသျှင်ဘဒ္ဒ။

(၁၀၅၅)

ကဏ္ဍဋ္ဌာရံ၌ အသျှင်ဘဒ္ဒအား အသျှင်အာနန္ဒာဟောသော သဒ္ဓမ္မဆုတ်မဆုတ်ကြောင်း

- ငါ့သျှင် အာနန္ဒာ သူတော်ကောင်းတရားဆုတ်ယုတ်ဖို့နဲ့ မဆုတ်ယုတ်ဖို့အကြောင်း

- သတိပဋ္ဌာန်မပွားမှု၊ ပွားမှုပဲ ဘဒ္ဒ။

(၁၀၅၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိပဋ္ဌာန်

- ရဟန်းတို့ သတိပဋ္ဌာန်ဟာ လေးပါးပဲ၊ ကာလ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မပဲ။

(၁၀၅၇)

ဇေတဝန်၌ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်အား ဘုရားဟောသော သဒ္ဓမ္မဆုတ်မဆုတ်

- မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလျှင် သူတော်ကောင်းတရား၊ ဆုတ်ယုတ်မှု မဆုတ်ယုတ်မှုအကြောင်းဟာ ဘာလဲ။

- သတိပဋ္ဌာန် မပွားမှု၊ ပွားမှုပဲ ပုဏ္ဏား။

(၁၀၅၈)

သာကေတမြို့ ကဏ္ဍကတော၌ သျှင်သာရိပုတြာနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ကမေး၍ သျှင်အနုရုဒ္ဓါ ဖြေကြားသော သေက္ခ

- ငါ့သျှင် အနုရုဒ္ဓါ သေက္ခဆိုတာ ဘာလဲ။
- ငါ့သျှင် သာရိပုတြာ သတိပဋ္ဌာန်ကို တစိတ်တဒေသ ပွားသူပဲ။

(၁၀၅၉)

- ငါ့သျှင် အနုရုဒ္ဓါ အသေက္ခဆိုတာကကော။
- သတိပဋ္ဌာန် အပြည့်အစုံပွားသူပေါ့ ငါ့သျှင်သာရိပုတြာ။

(၁၀၆၀)

- ငါ့သျှင် အနုရုဒ္ဓါ ဘယ်တရားပွားလို့ အသိအညာဉ်ရတာလဲ။
- သတိပဋ္ဌာန်ပွားလို့ပဲ ငါ့သျှင် သာရိပုတြာ၊ ငါ သတိပဋ္ဌာန်ပွားလို့ လောကဓာတ်(လူသဘော)တစ်ထောင်ကို ဉာဏ်ထူးနဲ့သိတယ်။

(၁၀၆၁)

ရာဇဂြိုဟ် သီရိဝ သူကြွယ်အိမ်၌ သူကြွယ်အား
သျှင်အာစန္ဒာဟောသောတရား

- သူကြွယ်နေမကောင်းတာ ဘယ်လိုနေသေးလဲ။
- မသက်သာဘူး ဘုရား။ဒါကြောင့် အသျှင်အပင့်ခိုင်းပြီး ဖူးရတာ။
- သူကြွယ် ကိုယ်မှာဖြစ်ဖြစ် စိတ်မှာဖြစ်ဖြစ် ခံစားရမှုမှာဖြစ်ဖြစ် ကျန်နဲ့ သဘော သဘာဝမှာဖြစ်ဖြစ် စိတ်ဆိုး စိတ်ဆာမဖြစ်ပဲ ဖြစ်အောင် သတိဝိရိယ ပညာထားပေးရမယ်
- အသျှင် ဘုရား၊ ဘုရားဟောတဲ့သတိပဋ္ဌာန် တပည့်တော် မှာရှိပါတယ်။ အောက်သံ ယောဇဉ်တွေထဲက တပည့်တော် မပယ်ရသေးတာ မရှိပါဘူး။
- ကောင်းတယ် ဒကာ။

(၁၀၆၂)

ရာဇဂြိုဟ် မာနဒိဋ္ဌသူကြွယ်အိမ်၌ မာနဒိဋ္ဌသူကြွယ်အား အာနန္ဒာဟောသောတရား

- နေမကောင်းတာ ဘယ်လိုနေလဲ သူကြွယ်။
- မသက်သာဘူး ဘုရား။
- သတိပဋ္ဌာန် ပွားနော်။
- ပွားပါတယ်၊တပည့်တော် အောက်သံယောဇဉ်ကုန်ပြီး ပါပြီ။
- ကောင်းတယ်။

(၁၀၆၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကြားစဖူး

- ရဟန်းတို့ ငါ့မှာ ရှေးက မကြားဘူးတဲ့ တရားတွေမြင်ဖို့ ပညာမျက်စေ့တွေ အသိဉာဏ်ပညာတွေ ဝိဇ္ဇာတွေ ပေါက်လာတယ်။

- ဘယ်တရားတွေ ဘယ်လိုပေါက်တာလဲ ဘုရား။
- ကာယ ဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မမြင်တာတွေကို ဒါတွေဟာ ကာယ ဝေဒနံ စိတ္တ ဓမ္မတွေ အထပ်ထပ်မြင်တာတွေပဲလို့ရော ဒါတွေကိုအထပ်ထက်မြင်နိုင်အောင် လုပ်ရမှာတွေလို့ရော ဒါတွေကို အထပ်ထပ်မြင်အောင် လုပ်ပြီးပြီပဲလို့ရောပဲ။

(၁၀၆၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိ

- ရဟန်းတို့ သတိပဋ္ဌာန်ပွားယင် တကယ်ငြီးငွေ့ဖို့ ကင်းကွာဖို့ ချုပ်ငြိမ်းဖို့၊အေးချမ်းဖို့ သတိထူးရဖို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ ပဲ။

(၁၀၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိ။

- ရဟန်းတို့ သတိပဋ္ဌာန ခွတ်ယွင်းသူဟာ အရိယမဂ်ကို ချိတ်ယွင်းစေသူပဲ၊ သတိပဋ္ဌာန်အားထုတ်ယင် အရိယမဂ်အားထုတ်တာပဲ။

(၁၀၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိပဋ္ဌာန်

ရဟန်းတို့ သတိပဋ္ဌာန်ပွားသူဟာ ဒီဘက်ကမ်းက ဟိုဘက်ကမ်း ရောက်ဖို့ပဲ။

(၁၀၆၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိသမ္ပဇဉ်

- ရဟန်းတို့ သတိသမ္ပဇဉ်နဲ့ ပြည့်စုံနေဖို့ ငါဆုံးမမယ်။

(၁၀၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိပဋ္ဌာန်ကျိုး

- ရဟန်းတို့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ပွားကြ။အရဟတ္တဖိုလ်နဲ့ နောဂါမ်ဖြစ်မယ်။

(၁၀၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆန္ဒ။

- ရဟန်းတို့ သတိပဋ္ဌာန်ပွားကြ၊ ပွားယင် အလိုဆန္ဒ ကင်းပျောက်နိဗ္ဗာန်ရောက်မယ်။

(၁၀၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောပရိညာတ

- ရဟန်းတို့ သတိပဋ္ဌာန်ပွားခြင်းကြောင့် ကာယ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တဓမ္မ ပိုင်းခြားသိလို နိဗ္ဗာန်ပြုတယ်။

(၁၀၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိပဋ္ဌာနကာဝနာပွား

- ရဟန်းတို့ သတိပဋ္ဌာန်ပွားပုံ ဟောမယ်။
 - ပွားမှုကဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
 - လုံးလဆင်ခြင်း သတိယှဉ်ပြီး ကာယ ဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မတွေမှာ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒကင်းကင်းနဲ့ အထပ်ထပ်မြင်အောင် နေတာပဲ။

(၁၀၇၂)

ဇေတဝန်၌ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိပဋ္ဌာန်ပွားခြင်းနဲ့ ပွားကြောင်း

- ရဟန်းတို့ သတိပဋ္ဌာန်ပါးခြင်းနဲ့ ပွားကြောင်းကို ဟောမယ်။
 - ပွားခြင်းကဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
 - လုံးလဆင်ခြင် သတိယှဉ်ပြီး ကာယ စတာမှာ စိတ်ဆိုးစိတ်ကင်းစွာနဲ့ အထပ်ထပ်မြင်အောင်နေတာပဲ။

- ပွားခြင်းအကြောင်း အကျဉ်း ဟောပါ ဘုရား။
 - အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပဲ။

(၁၀၇၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမတ

- ရဟန်းတို့ သတိပဋ္ဌာန်ပွားကြ။

(၁၀၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိပဋ္ဌာန်ဖြစ်ကြောင်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ချပ်ကြောင်း

- ရဟန်းတို့ သတိပဋ္ဌာန် အရှင်တရားတို့ ဖြစ်ကြောင်း၊ချပ်ကြောင်းဟောမယ်။
- နာပါစေ ဘုရား။
- အာဟာရကြောင့် ကာယဖြစ်၊ ဖဿကြောင့်

နာမ်ရုပ်ကြောင့်စိတ်ဝိညဉ်မနကြောင့် ဓမ္မ အကြောင်းချပ်ယင် ကျိုးချပ်တယ်။

(၁၀၇၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သောတာပန်

- ရဟန်းတို့၊ ကုန္တေတွေရဲ၊ သာယာစရာ၊ စက်ဆုတ်စရာ၊ လွတ်မြောက်ရာသိသူဟာ သောတာပန်ပဲ။ အဖြစ်အပျက်ပါ သိသူလဲ သောတာပန်ပဲ။

(၁၀၈၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန္တာ

- ရဟန်းတို့၊ ကုန္တေတွေရဲ၊ အဖြစ်အပျက် သာယာစရာ၊စက်ဆုတ်စရာ၊လွတ်မြောက်ရာသိပြီး မစွဲလမ်းပဲ လွတ်မြောက်သူဟာ ရဟန္တာပဲ။

(၁၀၈၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမဏ ဗြဟ္မဏ

- ရဟန်းတို့၊ ကုန္တေငါးပါးထဲကို အဖြစ်အပျက် အသာအနာ ထွက်မြောက်ရာမသိသူဟာ သမဏ ဗြဟ္မဏ ထဲမှာ ဖြစ်ပေမဲ့ သမဏဗြဟ္မဏ မခေါ်ရတဲ့ သမဏ ဗြဟ္မဏတွေပဲ။ဘာ သမဏဗြဟ္မဏအကျိုးမှ မရလို့ ပဲ။

(၁၀၈၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုန္တေနှင့်အရာ

- ရဟန်းတို့ ကုန္တေငါးပါးထဲကို ဘယ်အရာတွေမှာ ရှုမှတ်ရသလဲ။
- သိပါရစေ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သောတာပတ္တိယင်္ဂလေးပါး ရှုရာမှာ သဒ္ဓိန္ဒြေ၊ သမ္မပဓာန်အရာမှာ ဝါရိယန္ဒြေ၊ သတိပဋ္ဌာန်အရာ သတိန္ဒြေ၊ ဈာန်အရာမှာ သမာဓိန္ဒြေ၊ သစ္စာအရာမှာ ပညိန္ဒြေရှုရမည်။

(၁၀၈၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုန္ဒုဒ္ဓိအဖွင့်

- ရဟန်းတို့၊ ကုန္ဒုဒ္ဓိငါးပါးမှာ သဒ္ဓိန္ဒြေဆိုတာ ဘာလဲ၊ ငါဘုရားနဲ့တရားသံဃာမှာ ယုံကြည်ခြင်းပဲ။ ဝိရိယိန္ဒြေဆိုတာ သမ္မပဓာန်ပဲ၊ သတိဆိုတာ သတိပဋ္ဌာန်ပဲ။ သမာဓိန္ဒြေဆိုတာ ဈာန်ပဲ၊ ပညိန္ဒြေဆိုတာ သစ္စာပဲ။

(၁၀၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရမ္မ

- ရဟန်းတို့၊ အရယတပည့်ဟာ ဘုရားကြည်ညိုမှု၊ သမ္မပဓာန်ပွားမှု၊ သတိဈာန် ပညာ ရတယ်။ ဒါကြောင့် ကုန္ဒုဒ္ဓိတွေဖြစ်တယ်။

(၁၀၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုန္ဒုဒ္ဓိအနုအရင့်

- ရဟန်းတို့၊ ကုန္ဒုဒ္ဓိပြီးပြည့်စုံတာကြောင့် ရဟန္တာ၊ ဒီထက်ညံ့တဲ့ ကုန္ဒုဒ္ဓိ ပြည့်စုံတာ အနာဂါမ်၊ ဒီထက်ညံ့ပြီးပြည့်စုံတာ သကဒါဂါမ်၊ ဒီထက်ညံ့ပြီးပြည့်စုံတာ သမ္မာနုသာရီသောတာပန်၊ ဒီထက်ညံ့ပြီးပြည့်စုံတာ သဒ္ဓါနုသာရီသောတာပန်ပဲ။

(၁၀၉၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား။

- ရဟန်းတို့၊ ကုန္ဒုဒ္ဓိပြီးပြည့်စုံတာ ရဟန္တာ၊ လ၊ သဒ္ဓါနုသာရီသောတာပန်း ကုန္ဒုဒ္ဓိထူးလို့ ဖိုလ်ထူးတယ်။ ဖိုလ်ထူးလို့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတယ် ရဟန်းတို့။

(၁၀၉၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုန္ဒုဒ္ဓိ အနုအရင့်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ရဟန်းတို့ ကုဋေပြီးပြည့်စုံလို့ ရဟန္တာ၊ ထိုထက်ညံ့ပြီးပြည့်စုံလို့ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်၊ ဒီထက်ညံ့ပြီးပြည့်စုံလို့ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်၊ ဒီထက်ညံ့ပြီးပြည့်စုံလို့ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ်၊ ဒီထက်ညံ့ပြီးပြည့်စုံလို့ ဥဒ္ဓိသောတောအက နိဌဂါမိအနာဂါမ်၊ ဒီထက်ညံ့ပြီးပြည့်စုံလို့ သကဒါဂါမ်၊ လ၊ သဒ္ဓါနုသာရီ သောတာပန် ဒီထက်ညံ့ပြီးပြည့်စုံသူကို သောတာပတ္တဖိုလ် မျက်မှောက်ပြုဖို့ကိစ္စသူ ကုဋေလုံးဝမရှိလို့ ပုတုဇဉ်။

(၁၀၉၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်တစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ကုဋေရသူ

- မြတ်စွာဘုရား ကုဋေရသူဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ။
- နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ် ရောက်စေတက်တဲ့ ကုဋေငါးပါးပွားသူပေါ့ ရဟန်း။

(၁၀၉၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝကုန်

- ရဟန်းတို့ ကုဋေပွားသူ အာသဝကုန်တယ်။ နိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ်ရောက်တယ်။

(၁၀၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုဋေနဲ့ ဘဝသစ်

- ရဟန်းတို့ ကုဋေတို့ရဲ့ အဖြစ်အပျက် အသာအနာထွက်ရာမသိပဲ အဘိသင်္ခါရ ဘဝသစ် မဖြစ်တော့ဘူး။ ပြောလို့မဖြစ်ဘူး။

(၁၀၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုဋေသုံးပါး

- ကုဋေ သုံးပါးရှိတယ်။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- ကုတ္တိ ကုဋေ၊ ပုရိ ကုဋေ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေတနည်းလဲ ရှိသေးတယ်။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- အနုညာတညတာ ပီတိန္ဒြေ၊ အညိန္ဒြေ၊ အညာတာတိန္ဒြေပဲ။

(၁၀၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ကုဋေပြီးပြည့်စုံလို့ ရဟန္တာ၊ လ၊ သကာဒါဂါမ်၊ ဒီထက်ညံ့ပြည့်စုံလို့ တဘဝကာမဖြစ်တဲ့ ကေဗီဇိသောတာပန်၊ ဒီထက်ညံ့ ပြီးပြည့် စုံ လို့ နှစ်ဘဝအစဝကာမဖြစ်တဲ့ ကောလကောလ သောတာပန်၊ ဒီထက်ညံ့ပြီးပြည့်စုံလို့ ခုနှစ်ဘဝကာမဖြစ်တဲ့ သတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန်၊ လ၊ သဒ္ဓါနုသာရီသောတာပန် ဖြစ်တယ်။

(၁၀၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုဋေခြောက်ပါး

- ရဟန်းတို့ ကုဋေခြောက်ပါးရှိတယ်။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- စက္ခုဋ္ဌေ၊ သောတိဋ္ဌေ၊ ယာနိဋ္ဌေ၊ ဇိဝှိဋ္ဌေ၊ ကာယိဋ္ဌေ၊ မနိဋ္ဌေပဲ။

(၁၁၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုဋေ

- ရဟန်းတို့ ကုဋေခြောက်ပါးတို့ရဲ့ အဖြစ်အပျက်၊ အသာအနာထွက်ရာကို အမှတ်အတိုင်းသိတာ သောတာပန်ပဲ၊ ဒီထွက်ရာကို သိပြီးကုဋေတွေကို မစွဲလန်းပဲ လွတ်မြောက်တာ ရဟန္တာပဲ။ ဒီလိုထိုးထွင်းသိတာကို ဝန်ကံတာ ဘုရားပဲ။

(၁၁၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ကုဋေခြောက်တို့ရဲ့ အဖြစ်အပျက် အသာအနာထွက်ရာကို မသိယင် သမဏထဲမှလဲ သမဏခေါ်ရဘူး။ သမဏရဲ့ မျက်မှောက်အကျိုး မရလို့ပဲ။

(၁၁၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား။

- ရဟန်းတို့ ကုဋေခြောက်ပါး၊ ကုဋေခြောက်ပါး ဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း မသိသူဟာ သမဏဖြစ်ပေမဲ့ သံဃာမခေါ်ရဘူး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၁၁၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဣန္ဒြေငါးပါး

- ရဟန်းတို့ ဣန္ဒြေငါးပါးပဲ။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- သုခိန္ဒြေ၊ ဒုက္ခိန္ဒြေ၊ သေမနဿိန္ဒြေ၊ ဒေါမနဿိန္ဒြေ၊ ဥပေက္ခိန္ဒြေပဲ။

(၁၁၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဣန္ဒြေတရား။

- ရဟန်းတို့ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ရဲ့ အဖြစ်အပျက် အသာအနာထွက်ရာသိတာ သောတာပန်၊ သိပြီးမစွဲလန်းပဲ လွတ်မြောက်တာ ရဟန္တာ၊ မသိသူဟာ ရဟန်းလုပ်နေလဲ ရဟန်းမခေါ်ရသူပဲ။

(၁၁၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဣန္ဒြေငါးပါး အဖွင့်

- ရဟန်းတို့ ဣန္ဒြေငါးပါး နာကြ။
- ကောင်းပါ့ဘုရား။
- ကိုယ်မှာဖြစ်တဲ့ ချမ်းသာ၊ သုခိန္ဒြေ၊ ကိုယ်မှာဖြစ်တဲ့ ဆင်းရဲ ဒုက္ခိန္ဒြေ၊ စိတ်မှာဖြစ်တဲ့ ချမ်းသာသောမနဿိန္ဒြေ၊ စိတ်မှာဖြစ်တဲ့ ဆင်းရဲဒေါမနဿိန္ဒြေ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာမှာဖြစ်တဲ့ ဆင်းရဲချမ်းသာ မဟုတ်တဲ့ ခံစားမှု ဥပေက္ခိန္ဒြေပဲ။
- ဒီအထဲမှာ သုခိန္ဒြေနဲ့ သောမနဿိန္ဒြေကို သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခိန္ဒြေနဲ့ ဒေါမနဿိန္ဒြေကို ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခိန္ဒြေကို အဒုက္ခမသုခဝေဒနာလို့ မှတ်ရမယ် ရဟန်းတို့။ ဒီလိုပဲ ဣန္ဒြေတွေဟာ ပရိယာယ်အားဖြင့် ငါးပါးဖြစ်ပြီး သုံးပါးဖြစ်တယ်။ သုံးပါးဖြစ်ပြီး ငါးပါးဖြစ်တယ်။

(၁၁၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ထင်းပမာ

- ရဟန်းတို့ ဣန္ဒြေငါးပါးမှာ သုခဝေဒနာအကြောင်း၊ ဒုက္ခဝေဒနာအကြောင်း သောမနဿဝေဒနာအကြောင်း၊ ဒေါမနဿဝေဒနာအကြောင်း၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဥပေက္ခာဝေဒနာအကြောင်းများ ဖြစ်ကြတဲ့ အတွေ့အထိ ဖဿကို အစွဲပြုပြီး သုခိန္ဒြေ(လ) ဥပေက္ခာဖြစ်တာပဲ။ အကြောင်းအချုပ်တော့ အဲဒီဣန္ဒြေတွေ ချုပ်တာပဲ။ ဒီလို သိရမယ်။ သစ်သားနှစ်ခု ထိခိုက်ပွတ်တိုက်လို့ အပူငွေ့ ဖြစ်တယ်။ မထိခိုက်မပွတ်တိုက်ယင် အပူငွေ့အေးတာပဲလို့ပဲ။

(၁၁၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဣန္ဒြေငါးပါး

- ရဟန်းတို့ အားထုတ်နေတဲ့ ရဟန်းဟာ ဣန္ဒြေငါးပါးဖြစ်ယင် ဣန္ဒြေငါးပါးမက ငါ့မှာဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ဒီဣန္ဒြေဟာ ပြုပြင်မှုအကြောင်း၊ အထောက်အပံ့ နိမိတ်ရှိလို့ဖြစ်တာ။ မရှိယင်မဖြစ်ဘူး။ ဒီလိုဣန္ဒြေ ဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်းနဲ့ ချုပ်ရာကို သိရမယ်။

ဒုက္ခိန္ဒြေရဲ့ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ရာဟာ ပထမဈာန်ပဲ။

ဒေါသမနဿိန္ဒြေရဲ့ ချုပ်ရာဟာ ဒုတိယဈာန်ပဲ။

သုခိန္ဒြေရဲ့ ချုပ်ရာဟာ တတိယဈာန်ပဲ။

သောမနဿိန္ဒြေရဲ့ ချုပ်ရာဟာ စတုတ္ထဈာန်ပဲ။

ဥပေက္ခာရဲ့ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ရာဟာ နိရောဓသမာပတ်ပဲ။

ရဟန်းတို့ ဒါတွေသိပြီးသူဟာ ဒီဈာန်တွေအကျိုးငှာ စိတ်ကိုဆောင်နေသူပဲ။

(၁၁၀၈)

ပုဗ္ဗာရုံ၌ ညနေချမ်းချမ်းအခါ ကျောင်းအနောက်ဖက်၌ နေစာလှုံနေစဉ် အာနန္ဒာက မြတ်စွာဘုရားကိုယ်ကို လက်ဖြင့်သုံးသပ်လျှောက်ထားသည်ကို ဘုရားက ပြန်ကြားဟောသော တရား။

- မြတ်စွာဘုရား အံ့ဩစရာပါပဲ။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အရေအဆင်းတွေဟာ ရှေးကလိုမဖြူတော့ပါဘူး။ သန့်ရှင်းလဲ မသန့်ရှင်းတော့ပါဘူး။ လျှော့လဲကုန်ပြီ။ တွန့်လိပ်ကုန်ပြီ။ ကိုယ်လဲ ရှေ့ကိုင်းနေပြီ။ မျက်စေ့နားတွေလဲ ဖောက်ပြန်တာတွေ ထင်နေကြပြီ။

- ဟုတ်တာပေါ့ အာနန္ဒာ ပျိုယင်အိုမှာပဲ။ မာယင်နာမှာပဲ။ နေယင်သေမှာပဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၁၁၀၉)

ဇေတဝန်၌ ဥဏ္ဏာဘပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား အာရုံအမျိုးမျိုး ကျက်စားရာ အမျိုးမျိုးရှိကြပြီး အချင်းချင်းရဲ့ ကျက်စားရာအာရုံကို မခံစားတဲ့ ကုဋေငါးပါးတို့ရဲ့ မှီခိုရာဟာ ဘာလဲ။ ဘယ်တရားက ခံစားပါသလဲ ဘုရား။

- စိတ်ပဲ ပုဏ္ဏား၊ စိတ်ကပဲ ခံစားတယ်။
- အသျှင်ဘုရား စိတ်ရဲ့မှီခိုရာကကော ဘုရား။
- သတိပဲ ပုဏ္ဏား။
- သတိရဲ့ မှီခိုရာကကော ဘုရား။
- လွတ်မြောက်မှု ဝိမုတ္တိပဲ ဘုရား။
- ဝိမုတ္တိရဲ့ မှီခိုရာကကော ဘုရား။
- နိဗ္ဗာန်ပဲ။
- နိဗ္ဗာန် မှီခိုရာကကော ဘုရား။
- လွန်သွားပြီ ပုဏ္ဏား။ ပြဿနာအဆုံး သင်မယူနိုင်ဘူး။ နိဗ္ဗာန်အတွက် အကျင့်ကျင့်ကြတာ။

(၁၁၁၀)

သာကေတမြို့ အဉ္စနတော၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောတရား

- ရဟန်းတို့ ကုဋေငါးပါးပဲ ဗိုလ်ငါးပါးဖြစ်တယ်။ဗိုလ်ငါးပါးပဲ ကုဋေငါးပါးဖြစ်တယ်၊ အဲဒါ အကြောင်းရှိသလား။
- မြတ်စွာဘုရားပဲ ဟောကြားပေးပါဘုရား။
- သဒ္ဓိန္ဒြေပဲ သဒ္ဓါဗိုလ်(လ) ပညိန္ဒြေပဲ ပညာဗိုလ်ဖြစ်တယ်။ဥပမာ မြစ်ဟာအရှေ့စီးတယ်၊မြစ်ဟာ တစ်ကြောင်းတည်းပဲ၊ဒါပေမဲ့ အလယ်မှာကျွန်းရှိနေသင် နှစ်ကြောင်းလို့ပြောရတာပဲ။ဒီလိုပဲ။

(၁၁၁၁)

သာဝတ္ထိပြည်	ပုဗ္ဗကောဌကအရပ်၌	သာရိပုတြာအား
-------------	-----------------	--------------

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဘုရားဟောသောတရား

- သာရိပုတြာ ကုန္ဒေပွားယင် အမြိုတ်နိဗ္ဗာန်မှာ သက်ဝင်တယ်။
လဲလျောင်းတယ်။ ဆုံးတယ်။ အဲဒါ ယုံသလား။
- မြတ်စွာဘုရား ကုန္ဒေပွားယင် အမြိုတ်နိဗ္ဗာန်မှာ သက်ဝင်တယ်။လဲလျောင်း
တယ်။ဆုံးတယ်လို့ ဒီကုန္ဒေမှာ ယုံကြည်ယုံမျှနဲ့ မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ကာ
မဟုတ်ပါဘူး ဒီကုန္ဒေတွေပွား၊ အမြိုတ်နိဗ္ဗာန်သက်ဝင်လဲလျောင်းတယ် ဆုံးတယ်လို့
မသိမထင်ပညာနဲ့ မမြင်သူတွေသာ ကုန္ဒေတွေမှာ ယုံကြည်ချက်ဖြင့်သူများ
ဆည်းကပ်တာပါ။ သိထင်မြင်သူတွေက ကုန္ဒေတွေမှာ ယုံမှား မရှိပါဘူး။
တပည့်တော် ကုန္ဒေတွေကို သိပါတယ်။ ထင်ပါတယ်၊ မျက်မောက်ပြုပါတယ် ဘုရား။
- ကောင်းတယ် သာရိပုတြာ။

(၁၁၁၂)

ပုဗ္ဗရုံ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝကုန်ကြောင်း

- ရဟန်းတို့ ကုန္ဒေဘယ်လောက်ကို အထပ်ထပ်ပွားလို့ အာသဝကုန်ပြီ၊
ကိစ္စပြီးပြီလို့ ပြောနိုင်ကြသည်။
- မြတ်စွာဘုရားပဲ မိန့်ကြားပေးပါ။
- ကုန္ဒေတစ်ပါးပွားလို့ပဲ ရဟန်တို့၊ နှစ်ပါး၊ သုံးပါးကို ဒါမှမဟုတ်
လေးပါးပွားလို့ပဲ။
- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- ပညိန္ဒေတစ်ပါး ပွားယင် ပညာကို အစဉ်လိုက်တဲ့ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါ၊
အားထုတ်မှုဝိရိယ၊ အောက်မေ့မှုသတိ၊
လေ့လာမှုသမာဓိတည်ပြီအာသဝကုန်တာပဲ။
- ဒီလိုလားဘုရား။
- ရဟန်းတို့ ပညာနဲ့ သမာဓိ ကုန္ဒေနှစ်ပါး ပွားလဲ ဒီလိုပဲ။ ပညာ၊ သမာဓိ၊
သတိ ကုန္ဒေသုံးပါးပွားလဲ ဒီလိုပဲ။ ပညာ၊ သမာဓိ၊ သတိ၊ ဝိရိယ
ကုန္ဒေလေးပါးပွားလဲဒီလိုပဲ။ အာသဝကုန်တာပဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၁၁၁၃)

ဃောသိတာရုံ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောတရား။

- မြတ်စွာဘုရား အသျှင် ပိဏ္ဏောလဘာရဒွါဇဟာ ကိစ္စပြီးပြီ၊ ငါသိတယ်လို့ ပြောနေတယ်၊ ဘယ်အကျိုးထူး မြင်လို့ ပြောတာပါလဲ ဘုရား။

- ကုဏ္ဍေသုံးပါး ပွားပြီးလို့ ပြောတာပဲ ရဟန်းတို့။
- ဘယ်ကုဏ္ဍေသုံးပါးလဲ ဘုရား။
- သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာပဲ။

(၁၁၁၄)

အင်္ဂတိုင်း အာပဏနိဂုံး၌ သာရိပုတြာအား ဘုရားဟောသော တရား

- သာရိပုတြာ ငါ့ယုံသူဟာ ငါ့အဆုံးအမမယံ မဖြစ်ရဘူး။

- ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား၊ ဒီသူဟာ ဝိရိယဏ္ဍုလ၊ သတိဏ္ဍုလ၊ သမာဓိဏ္ဍုလပညိဏ္ဍုလတွေလဲ ဖြစ်ရမှာပါဘုရား။ အသျှင် ဘုရားယုံတာဟာ သဒ္ဓါဏ္ဍုလဖြစ်လို့ပါ ဘုရား။

- ကောင်းတယ် သာရိပုတြာ။

(၁၁၁၅)

ကောသလတိုင်း သာလရွာ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ တိရိစ္ဆာန်မှာ ခြင်္သေ့ဟာ ထိပ်ဆုံးဖြစ်သလို ကုဏ္ဍေဟာ ဗောဓိပက္ခိယတရားထဲမှာ ထိပ်ဆုံးပဲ။

- ဗောဓိပက္ခိယ တရားတွေက ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- ကုဏ္ဍေ ဗောဓိပက္ခိယပဲ။
- ကုဏ္ဍေတွေ ဟာ ဗောဓိပက္ခိယတွေလို့ ဘာဖြစ်လို့ ခေါ်ရတာလဲ ဘုရား။
- သိဖို့အတွက် ဖြစ်လို့ပဲ။

(၁၁၁၆)

လ္လတိုင်း ဥရုဝေလကပ္ပနိဂုံး၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောတရား။

- ရဟန်းတို့ အရိယဉာဏ် မဖြစ်သမျှ ကုဏ္ဍေလေးပါးတည်စွဲမှု မဖြစ်သေးဘူး။

- ဘယ် ကုဏ္ဍလေးပါးလဲ ဘုရား။
 - သဒ္ဓါ၊ ဝိရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိပေါ့၊ ဒီကုဏ္ဍတွေဟာ ပညာမရှိသေးယင် စွဲမြဲမတည်ဘူး။
- (၁၁၁၇)

ယောသိတာရုံ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား။

- ရဟန်းတို့ သက္ခရာရဟန်းတို့ သေကဘုံသား၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၊ အဋ္ဌကရဟန်းတို့လဲ၊ အသေက္ခဘုံသား၊ အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ဒီလိုပြောရတယ်၊ ပြောရတဲ့ အကြောင်းဟာ ဘာလဲ သိကြသလား
- မြတ်စွာဘုရားပဲ မိန့်ကြားပေးပါ။
- ဆင်းရဲသားဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း သိခြင်းဟာ သေက္ခဘုံသား၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်လို့ ပြောကြောင်း၊ ကုဏ္ဍငါးပါးတို့ကို ပညာဖြင့် ထိုးထွင်းမြင်လို့ သေက္ခဘုံသား၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပြောရကြောင်းပဲ။ အသေက္ခလို့ ပြောရကြောင်းကတော့ ကုဏ္ဍငါးပါးကို ပညာနဲ့ ထိုးထွင်းသိယုံမက ကိုယ်နဲ့တွေ့ထိပြီး နေတယ်။ ဒါကြောင့် အသေက္ခဘုံသား အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ပြောရတာပဲ။

(၁၁၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ခြေရာထဲမှာ ဆင်ခြေရာဟာ အကြီးမြတ်ဆုံးဖြစ်သလို တရားအစုဟူသမျှထက် သိဖို့အတွက် ကုဏ္ဍငါးပါးဟာ မွန်မြတ်တယ်။

(၁၁၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ စန္ဒကူးနဟာ အနှစ်နဲ့သထဲမှာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သလို ဗောဓိပက္ခိယတရားအားလုံးထက် သိဖို့အတွက် ကုဏ္ဍကိုးပါးဟာ မွန်မြတ်တယ်။

(၁၁၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ကုဏ္ဍငါးပါး ကောင်းကောင်းပွားဖို့ တစ်ခုတရားကိုပဲ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တည်ရမယ်။

- ဘယ်တစ်ခုလဲ ဘုရား။
- မမေ့မှုပဲ။
- ဘာ မမေ့ရမှာလဲ။
- အာသဝနဲ့ အာသဝအာရုံမှာ စိတ်ကိုစောင့်ဖို့ မမေ့ရမှာပဲ။
- ဘယ်လို ဘုရား။
- ဒါမမေ့ယင် သဒ္ဓါ(လ)ပညိန္ဒြေရတယ်။

(၁၁၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားဖြစ်စ ဥရူဝေလအဇ ပါလမှာ အတွေး

- ဣန္ဒြေပွားယင် နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်။ရှေးက ကဿပဘုရား လက်ထက်မှာ သဟကရဟန်းဆိုတာ ဣန္ဒြေငါးပါးပွားပြီး သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ ဖြစ်ခဲ့တယ် ပဲ။

(၁၁၂၂)

ဂိဇ္ဈကုဋ် ကုရုတလိဏ်၌ သျှင်သာရိပုတြာအား ဘုရားဟောသော တရား

- သာရိပုတြာ အာသဝကုန်ပြီးတဲ့ ရဟန်းဟာ ငါဘုရားနဲ့သာသနာမှာ ဘယ်အကျိုးမြင်လို့ လွန်လွန်ကဲကဲထုပ်ဝမ် ပြကြတာလဲ။
- ယောဂကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် မြင်လို့ပါဘုရား။
- ယောဂကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်က ဘယ်လိုလဲ။
- နိဗ္ဗာန်နဲ့ မဂ်ဉာဏ်ရောက်စေတက်တဲ့ ဣန္ဒြေငါးပါးပွားပါတယ်။ဒါကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ် မြင်ပါတယ်။
- သာရိပုတြာ ဘယ်လို ရှိသေတုပ်ဝပ်ဖြစ်တာလဲ။
- ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ သိက္ခာ၊ သမာဓိမှာ ရှိသေတာပါ ဘုရား။
- ကောင်းတယ် သာရိပုတြာ။

(၁၁၂၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဣန္ဒြေ

- ရဟန်းတို့ ဘုရားပွင့်မှ ကုဏ္ဍိငါးပါးပွင့်တာ၊ သာသန်မှပွင့်တာ။

(၁၁၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံယောဇဉ်ပယ်ဖို့

- ရဟန်းတို့ ကုဏ္ဍိငါးပါးပွားယင် သံယောဉ်တွေ ပယ်နိုင်တယ်။
အနုသယတွေကိုလဲပယ်နိုင်တယ်။ သံသရာခရီးရှည်ကြီးကိုလဲ ပိုင်ခြားသိနိုင်တယ်။
အာသဝေါကုန်ဖို့လဲ ဖြစ်တယ်။

(၁၁၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန္တာဖြစ်ဖို့

- ရဟန်းတို့ ကုဏ္ဍိငါးပါးပွားယင် အရဟတ္တဖိုလ် သို့မဟုတ် အနာဂါမ်တည်ဖို့
မျှော်လင့်နိုင်တယ်။

(၁၁၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုဏ္ဍိပွားအကျိုးခုနှစ်ပါး

- ရဟန်းတို့ ကုဏ္ဍိပွားယင် အကျိုးခုနှစ်ကို မျှော်လင့်နိုင်တယ်။
- ဘာတွေ ပါလဲ ဘုရား။
- ချက်ချင်း ရဟန္တာဖြစ်တာ၊ အားထုတ်ပြီး
ရဟန်းသာဖြစ်တာ၊ အထက်အစဉ်တိုင်း နေပြီး အကြီးဆုံးဖြစ်မှ ရဟန်းသာဖြစ်တာပဲ။

(၁၁၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သစ်ပင်ပမာ

- သပြေပင်ကျွန်းမှာ သပြေပင်ဟာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သလို ကုဏ္ဍိမှာ ပညိန္ဒြေ
အမြတ်ဆုံးပဲ။ တာဝတိံသာမှာ ပင်လယ်ကအသစ်၊ အသူရာမှာတစ်ခွက်၊ ဂဠုန်ပြေမှာ
လက်ပံအမြတ်ဆုံးပဲဖြစ်သလို ကုဏ္ဍိမှာ ပညာအမြတ်ဆုံးပဲ။
- ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား။
- ကျန် ကုဏ္ဍိတွေသိဖို့ ဖြစ်လို့ပေါ့။

(၁၁၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဂင်္ဂါပမာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ရဟန်းတို့ ဂင်္ဂါအရှေ့စီးသလို ကုဋေတွေက နိဗ္ဗာန်ညွတ်တယ်။

(၁၁၂၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အထက်သံယောဇဉ်

- ရဟန်းတို့ ရူပါ၊ ရူပါဥဒ္ဓစ္စ၊မာန၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အထက်သံယောဇဉ်တွေ ကုန်ဖို့ ကုဋေငါးပါးပွား ရတယ်။

(၁၁၃၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမ္မပ္ပဓာန်

- ရဟန်းတို့ ဂင်္ဂါအရှေ့ညွတ်သလို သမ္မပ္ပဓာန်တွေဟာ နိဗ္ဗာန်ညွတ်တယ်။
- သမ္မပ္ပဓာန်က ဘယ်လောက်ရှိတာလဲ ဘုရား။
- လေးပါးပဲ။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- မဖြစ်သေးတဲ့ အကုသိုလ်မဖြစ်ဖို့ ဖြစ်ပြီးအကုသိုလ်ပယ်ဖို့ မဖြစ်သေးတဲ့ ကုသိုလ်ဖြစ်ဖို့ ဖြစ်ပြီးကုသိုလ်များဖို့ အားထုတ်တာတွေပဲ။

(၁၁၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြေပမာ

- ရဟန်းတို့ ခွန်အားထုတ်လုပ်ရတာမှန်သမျှ မြေကြီးမှီတည်ရသလို သမ္မပ္ပဓာန်ဟာသီလ တည်မရတည်မှီရတယ်။

(၁၁၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရှားမှီး

- ရဟန်းတို့ ကာမ၊ ဘဝ ဗြဟ္မစရိယ ရှားမှီးခြင်းများကို ထူးတဲ့ဉာဏ်နဲ့ပိုင်းခြားသိဖို့ သမ္မပ္ပဓာန်ပွားရတယ်။

(၁၁၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အထက်သံယောဇဉ်

- ရဟန်းတို့ အထက်သံယောဇဉ်တွေကို ပိုင်ခြားသိဖို့ သမ္မပ္ပဓာန်ပွား။

(၁၁၃၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗိုလ်

- ရဟန်းတို့ ဂင်္ဂါအထက်ညွတ်သလို ဗိုလ်တွေကလဲ နိဗ္ဗာန်ကိုညွတ်တယ်။
- ဗိုလ်က ဘယ် လောက်ရှိတာလဲ။
- ငါးပါးပဲ။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- သဒ္ဓါဗိုလ်၊ သတိ၊ ဝီရိယ၊ သမာဓိ ပညာဗိုလ်ပဲ။

(၁၁၃၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အထက်သံယောဇဉ်ကုန်ဖို့

- ရဟန်းတို့ အထက်သံယောဇဉ်ကုန်ဖို့ ဗိုလ်တွေပွားရမယ်။

(၁၁၃၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုဒ္ဓိပါဒ်

- ရဟန်းတို့ ဒီဘက်ကမ်း(ဆင်းရဲ)က ဟိုဘက်ကမ်း(နိဗ္ဗာန်) ရောက်ဖို့ ကုဒ္ဓိပါဒ်ပွားရမယ်။

- ဘယ်လောက်ရှိတာလဲ ဘုရား။
- ဆန္ဒမှီဖြစ်တဲ့ လုံးလသမာဓိပညာ၊ လုံးလမှီဖြစ်တဲ့ ဆန္ဒ သမာဓိ ပညာ၊ သမာဓိဖြစ်တဲ့ ဆန္ဒ လုံးလ ပညာ၊ ပညာမှီဖြစ်တဲ့ ဆန္ဒ လုံးလ သမာဓိပဲ။

(၁၁၃၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုဒ္ဓိပါဒ်ချွတ်ယွင်း

- ရဟန်းတို့ ကုဒ္ဓိပါဒ်ချွတ်ယွင်းစေသူဟာ အရိယမဂ်ချွတ်ယွင်းစေသူပဲ။

(၁၁၃၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ကုဒ္ဓိပါဒ်ပွားသူကို ဝဋ်ဆင်းရဲကကုန်ဖို့ အထုတ်ခံ ရတယ်။ ငြီးငွေ့ဖို့ အစွဲကင်းဖို့ ငြိမ်းအေးဖို့လဲ ဖြစ်တယ်။

(၁၁၃၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ရဟန်းတို့ ကာလသုံးပါးမှာ တန်ခိုးကုသိုလ် တစိတ်တဒေသ ရကြသူများဟာ ကုသိုလ်ပိုင်း လေးပါးပွားလို့ချည်ပဲ။

(၁၁၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဉာဏ်

- ရဟန်းတို့ ကုသိုလ်ပိုင်းလေးပါး ပွားလို့ဖြစ်စေ၊ ကုသိုလ်ပိုင်း ပွားထိုက်တာတွေလို့ဖြစ်စေ၊ ကုသိုလ်ပိုင်းလေးပါး ပွားပြီးလို့ဖြစ်စေ ရှေးကမကြားဘူးပဲ ဉာဏ်ပညာဝိဇ္ဇာအလင်းတွေ ပေါက်လာတယ်။

(၁၁၄၁)

ဝေသာလီ စာပါလအရှင်ကြီးစင်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသောတရား

- အာနန္ဒာ ဝေသာလီဟာ ပျော်စရာပဲ၊ ဥဒေနအရှင်ကြီးစင်၊ ဂေါတမက အရှင်ကြီးစင်၊ သာရဒ္ဒဒ အရှင်ကြီးစင်၊ ဗဟုပုတ္တ အရှင်ကြီးစင်၊ စာပါယ အရှင်ကြီးစင်တွေနဲ့ ဝေဝေဆာဆာပဲ။

- ဟုတ်ပါ့ဘုရား။

- အာနန္ဒာ ကုသိုလ်တွေ ပွားထားသူဟာ သက်တန်းပြည့် ဒါမှမဟုတ်၊ သက်တန်းပြည့်ထက် ပိုပိုနေချင်ယင် နေလို့ရတယ်။

- ဟုတ်လားဘုရား။

(၁၁၄၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ကာလသုံးပါးလုံးမှ တန်ခိုးကုသိုလ် ပြည့်စုံပြီးမြောက်ကြသူများဟာ ကုသိုလ်ပိုင်း ပွားကြလို့ချည်ပဲ။

(၁၁၄၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ကာလသုံးပါးလုံးမှ အာသဝက လွတ်ပြီး ကိုယ်တိုင် အရဟတ္တဖိုလ်မြက်မှော်ကပြုနေကြသူတွေဟာ ကုသိုလ်ပိုင်းလေးပါး အထပ်ထပ်ပွားကြလို့ပဲ။

(၁၁၄၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ သစ္စာမသိမိက ငါ တွေးဘူးတယ်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်ပွားခြင်း အကြောင်းအထောက်အပံ့ဟာ ဘာလဲလို့ပဲ။ ရဟန်းတို့ ဆန္ဒဒ္ဓိပါဒ်ကို ပွားတဲ့အခါ ဆန္ဒဟာ အလွန်ကြီးတွန့်ဆုတ်တက်ကြွ၊ အကျံ့အပြန့် ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ရှေ့နောက် အောက်ထက် ညဉ့်နေ့၊ ရှေးနောက် မခြားတဲ့ အမှတ်သညာတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီ အမြေးအယုက် မရှိပဲ ပွင့်လင်းတဲ့စိတ်နဲ့အလင်းရောင်ရှိလာအောင် စိတ်ကိုပွားတယ်။ ဝိရိယစိတ္တဝိမံသလဲ ဒီလိုပဲ။

- ရဟန်းတို့ပ ဣဒ္ဓိပါဒ် ဒီလိုပွားယင် တန်ခိုး အများဖြစ်တယ်။ အသိဉာဉ်ခြောက်ပါးပြီးစေ နိုင်တယ်။ ဒီလို တွေးခဲ့ဘူးတယ်။

(၁၁၄၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဣဒ္ဓိပါဒ်အကျိုး များ

- ရဟန်းတို့ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးပွားယင် အကျိုးအာနိသင်များတယ်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်ဟာ အတွန့်အတက် အကျံ့အပြန့်(လ)အမှတ်သညာတွေ ဖြစ်တယ်။ အမြေးအယုက် မရှိတဲ့ ပွင့်လင်းတဲ့စိတ်နဲ့အလင်းတွေ ရှိလာတယ်။ အဘိညဉ်တွေ ရတယ်။

(၁၁၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆန္ဒ သမာဓိ

- ရဟန်းတို့ ဆန္ဒမှီပြီး သာမိရယင် ဆန္ဒသမာဓိပဲ။ မဖြစ်သေးတဲ့ အကုသိုလ်မဖြစ်ဖြစ်ပြီး အကုသိုလ်ပယ်၊ မဖြစ်သေးတဲ့ကုသိုလ်ဖြစ်၊ ဖြစ်ပြီးကုသိုလ်များဖို့ ဆန္ဒဟာ ဆန္ဒပဲ။ ဒါဆန္ဒဒ္ဓိပါဒ်ပဲ။ ရဟန်းတို့ဝိရိယမှီပြီးသမာဓိရတာ ဝိရိယသမာဓိပဲ။

သမ္ပပ္ပဓာန်တရားကြီးစားအားထုတ်တာ ဝိရိယပဲ။ စိတ်ကိုမှီပြီး သမာဓိ ရတာဟာ စိတ္တသမာဓိပဲ။ စိတ်ဟာ သမ္ပပ္ပဓာန်အားထုတ်စိတ်ဟာ စိတ်ပဲ။ ပညာမှီပြီး သမာဓိရတာ ပညာသမာဓိပဲ။ သမ္ပပ္ပဓာန် အားထုတ်တာပညာပဲ။

(၁၁၄၇)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပုဗ္ဗာရုံ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ မောဂ္ဂလာန်မှာဟာ တန်ခိုးကြီးတယ်။မောဂ္ဂလာန်ဟာ သင်ရဟန်းတို့ကို ဒီပြဿဒ်ကျောင်းကြီး လှုပ်သွားတယ်ထင်ရအောင် လုပ်ပြသွားပြီ မဟုတ်လား။သင်တို့ အလကားနေကြလို့ ငါက ခိုင်းလိုက်တာ။မောဂ္ဂလာန်မှာ ဒီလို တန်ခိုးကြီး တာ ကုန္ဒိပါဒ်ပွားလို့ပဲ။

- ဘာကုန္ဒိပါဒ်တွေလဲ ဘုရား။

- ဆန္ဒ၊ဝိရိယ၊စိတ္တ။ပညာကို မှီတဲ့ သမာဓိတွေပေါ့၊ဒါ ကုန္ဒိပါဒ်ပဲ။ ဒီကုန္ဒိတွေပွားလို့ ကုန္ဒိပါဒ်တွေဟာ မတွန့်ကြွေ မကျုံ့မပြန့်(လ)နောက်နောင်အဖို့တွေမှာ သညာရှိပြီနေတယ်၊အမြေးအယှက်မရှိ ပွင့်လင်းနဲ့စိတ်နဲ့ အလင်းရှိလာရအောင် ပွားတာပဲ၊ မောဂ္ဂလာန်ဟာ အဘိညဉ်တွေ ရတယ်။

(၁၁၄၈)

ဃောသိတာရုံ၌ ဥဏ္ဏဘပုဏ္ဏာအား အာနန္ဒာဟောသော အကျင့်ကျင့်ရကြောင်း

- အသျှင်အာနန္ဒာ ဘုရားထံမှဘယ်အကျိုးရဖို့ အကျင့်တွေကျင့်တာလဲ။

- ပုဏ္ဏာ ဆန္ဒပယ်ဖို့ပါ။

- လမ်းစဉ် ရှိသလား။

- ရှိတယ်။

- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- ဆန္ဒ ဝိရိယ စိတ္တ ဝီမံသမှီတဲ့ သမာဓိဆိုတဲ့ ကုန္ဒိပါဒ်လေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံအောင်နေတာပဲ။

- ဒီလိုဆိုယင် ဆုံးလို့ရတဲ့အကျင့် ဖြစ်ပါ့မလား။အဆုံးမရှိတဲ့အကျင့်မဟုတ်ပဲ ရှိပါ့မလား။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ ဆန္ဒနဲ့ဆန္ဒကိုပယ်ဖို့အကြောင်း မရှိလို့ပါ။

- ဒီလိုဆိုယင် ပုဏ္ဏာသင့်ကို ငါပြန်မေးမယ်။ ကြိုက်သလိုဖြေကြည့်ပါ။ ခြံထဲသွားဖို့ ဆန္ဒသင်မှာရှိတယ်ဆိုယင် ခြံထဲရောက်တဲ့အခါ ဖြစ်တဲ့ဆန္ဒ ငြိမ်းမငြိမ်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဘယ်လိုလဲ။

-ငြိမ်းပါတယ် အသျှင်။

- စိတ်ဓာတ်၊ဝိရိယ၊ပညာတွေလဲ ဒီလိုပဲ ဖြစ်တာပြီးပြီဆိုယင်ကော။

- ငြိမ်းပါတယ် အသျှင်။

- ပုဏ္ဏား အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ဖို့ပဲ ဆန္ဒရှိသူဟာလဲ ရောက်တော့ငြိမ်းတာပဲ။

ဝိရိယ၊စိတ်ဓာတ်၊ပညာလဲ ဒီလို ငြိမ်းတာပဲ။ ဘယ်လိုလဲ ဒီကျင့်ဟာ အဆုံးမရှိတာမဟုတ်တဲ့အကျင့်လား၊အဆုံးရှိတဲ့အကျင့်လား။

- ဧကန်အဆုံး ရှိတဲ့အကျင့်ပါ။ အဆုံးမရှိတဲ့ အကျင့်မဟုတ်တာ သေချာတယ်။ကိုးကွယ်ပါတယ် ဘုရား။

(၁၁၄၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ကာလသုံးပါးလုံးမှ ရဟန်းတွေ ဣဒ္ဓိပါဒ်ပွားပြီး တန်ခိုးကြီးကြတာချည်ပဲ၊ အဘိညဉ်ရကြတာလဲ ဣဒ္ဓိပါဒ်ပွားလို့ပဲ။

(၁၁၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ရဟန်းဟာ ဣဒ္ဓိပါဒ်ပွားယင် အာသဝကင်းပြီး လွတ်မြောက်တဲ့အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို အခုမျက်မှောက်မှာပဲ ရောက်တယ်။

(၁၁၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ဣဒ္ဓိပါဒ် ကိုရော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် ပွားခြင်းကိုရော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် ပွားခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကိုရော ငါဟောမယ်။

- မှတ်သားပါမယ် ဘုရား။

- ရဟန်းတို့ ဣဒ္ဓိဆိုတာ အမျိုးမျိုးတန်ခိုး အစွမ်းပဲ။

- ဣဒ္ဓိပါဒ်ကကော ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ကုဒ္ဓိရဖို့ ကျင့်စဉ်ပဲ။
- ကုဒ္ဓိပါဒ်ပွား ပုံကကော ဘုရား။
- ဆန္ဒ၊ ဝိရိယ၊ စိတ္တ၊ ပညာကို မှီတဲ့ သမာဓိအားထုတ်မှုပဲ။
- ကုဒ္ဓိပါဒ်ပွားဖို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကကော။
- မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပဲ။

(၁၁၅၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုဒ္ဓိပါဒ်အဖွင့်

- ရဟန်းတို့ ကုဒ္ဓိပါဒ် အထပ်ထပ်ပွားသူဟာ အကျိုးအာနိသင်ကြီးတယ်။
- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား ။
- ရဟန်းတို့ ဆန္ဒမှီတဲ့ သမာဓိ ဝိရိယ၊ စိတ္တ၊ ပညာမှီတဲ့ သမာဓိပွားယဇ ငါ့ဆန္ဒ၊ ဝိရိယ၊ စိတ္တ ပညာ အလွန်လည်းမကျ၊ အလွန်လည်းမကြွဘူး။ (လ)ရှေ့အဖို့ကို နောက်အဖို့လို သညာရှိပြီး အရောင်အလင်း စိတ်ကို ပွားတယ်။
- မြတ်စွာဘုရား အလွန်တွန့်တဲ့ ဒါမမဟုတ် အလွန်ကျတဲ့ ဆန္ဒ၊ ဝိရိယ၊ စိတ္တ၊ ပညာဆိုတာဘယ်လိုဟာလဲ ဘုရား။
- အလွန်ကြွတဲ့ ဆန္ဒ ဝိရိယ စိတ္တ ပညာကကော။
- ထိန၊ မိဒ္ဓနဲ့ ယှဉ်တာတွေပဲ။
- အပပျံ့တဲ့ ဆန္ဒစတာတွေကကော။
- ကာမဂုဏ်အာရုံပျံ့တာတွေပဲ။
- ရှေ့အဖို့လို နောက်အဖို့မှာ နောက်အဖို့ပြလို ရှေ့အဖို့မှာ ဒီလိုသညာတွေဖြစ်နေတာက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- ဒီသညာတွေ သင်ယူဝင်စား၊ ဆောင်ထားသိမြင်လို့ပါပဲ။
- အောက်ကိုအထက်၊ အထက်ကိုအောက် အမှတ်သညာက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- သုံးဆယ်နှစ်ကောဌာသကို ဆံမှခြေ၊ ခြေမှဆံ ဆင်ခြင်လို့ပါပဲ။
- နေ့ကိုည၊ ညကိုနေ့ သညာတွေဖြစ်တာက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အချင်းအရာ၊ အသွင်းသဏ္ဌာန် အကြောင်း နိမိတ်ကို နေ့ညမခြား ပွားလို့ပါပဲ။

- မမြေးအယုတ်မရှိ၊ ပွင့်လင်းတဲ့ စိတ်နဲ့ အရောင်အလင်းရှိလာအောင် စိတ်ကိုဘယ်လို ပွားတာလဲ ဘုရား။

- အာလောကသညာ ၊ ကောင်းကောင်းယူပွားလို့ပါပဲ။

(၁၁၅၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ သစ္စာသိမှီက ဣဒ္ဓိပါဒ်ပွားဖို့လမ်းဟာ ဘာလဲ။ ဒီလိုကြံ ခဲ့ဘူးတယ်။
ဆန္ဒ၊ ဝိရိယ၊ စိတ္တ၊ ပညာမှီတဲ့ သမာဓိပွားယင်
ငါ့ဆန္ဒ၊ ဝိရိယ၊ စိတ္တ၊ ပညာအလွန်မတွန့်ဆုတ်(လ)အရောင်အလင်းရှိအောင် စိတ်ကို
ပွားတယ်။ ဒါတွေပွားယင် အဘိညဉ်တွေရပြီး လွတ်မြောက်နေရတယ်လို့
အကြံဖြစ်တယ်။

(၁၁၅၄)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား ဗြဟ္မာဖြစ်တဲ့ လူတွေအနီအပါးတန်ခိုးနဲ့ တပ်ရောက်ဖူးတာ
အမှတ်ရပါသလား ဘုရား

- အေး။

- အံ့ဩစရာပဲ ဘုရား။

- အာနန္ဒာ ဒီလိုအံ့ဩစရာဖြစ်တာ၊ အံ့ဩစရာ တရားရှိလို့ပဲ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ပွားလို့ပဲ။

- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- စိတ်နဲ့ကိုယ်နဲ့ တထပ်တည်းဖြစ်အောင်ပွားပပြီး ပေါ့ပါးချမ်းသာတဲ့
သညာပွားလို့နူးညံ့မှု အမှုမှာ ခန့်မှု တောက်ပမှုဖြစ်တာပဲ။

(၁၁၅၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ဆန္ဒ၊ ဝိရိယ၊ စိတ္တ၊ ပညာမှီတဲ့ သမာဓိနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဣဒ္ဓိပါဒ်ပွားကြ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အာသာဝကုန်လို့ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နဲ့ နေရတယ်။

(၁၁၅၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ကုဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးပွားကြ၊ ပွားယင် အကျိုးခုနစ်ပါးကို မျှော်လင့်နိုင်တယ်။

- ခုနစ်ပါးကဘာတွေလဲ ဘုရား။

- မျက်မှောက်မှ အရဟတ္တဖိုလ်ရခြင်း၊ နောင်မှာ

အရဟတ္တဖိုလ်ရခြင်း၊ သက်တမ်းအလတ်မှာ အရဟတ္တဖိုလ်ရခြင်း၊

သက်တမ်းအလယ်မှာ နောက်မှ အရဟတ္တဖိုလ်ရခြင်း၊ အားမထုတ်ပဲ

အရဟတ္တဖိုလ်ရခြင်း၊ အားထုတ်မှ အရဟတ္တဖိုလ်ရခြင်း၊ အကြီးဆုံး

ဖြစ်ရောက်မှ အရဟတ္တဖိုလ်ရခြင်းပဲ။

(၁၁၅၇)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား ကုဒ္ဓိ၊ ကုဒ္ဓိပါဒ်၊ ကုဒ္ဓိပါဒ်ပွားခြင်း၊ ကုဒ္ဓိပါဒ်ပွားခြင်းအကြောင်း ဒါတွေဟာဘယ်လိုတွေလဲ ဘုရား။

- အာနန္ဒာ ပြည့်စုံပြီးမြောက်မှု အထွေထွေဟာ ကုဒ္ဓိပဲ။ ဒီလိုကုဒ္ဓိရဖို့ အကျင့်ဟာ ကုဒ္ဓိပါဒ်ပဲ။ ကုဒ္ဓိပါဒ်လေးမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံအောင်နေတာ ပွားများတာပဲ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟာ ကုဒ္ဓိပါဒ် ပွားကောင်းပဲ။

(၁၁၅၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား။

- ရဟန်းတို့ ဘယ်တရားပွားများလို့ ငါတို့နဲ့ မောဂ္ဂလာန် တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးတယ်လို့ ထင်ကြသလဲ။

- ဘယ်တရား ပွားလို့ဘာလဲ ဘုရား။

- ကုဒ္ဓိပါဒ်ပွားလို့ပေါ့။

- ဘယ်လောက်ပွားတာလဲ ဘုရား။

- ရဟန်းတို့ မောဂ္ဂလာန်ဟာ ဣဒ္ဓိပါဒ်တရားတွေကို အလွန်မကျ၊ အလွန်မကြံအောင် မကျံအောင်၊ မပြန့်အောင်၊ ရှေ့ကိုနောက်လို့၊ နောက်ကိုရှေ့လို့၊ သညာဖြစ်အောင်၊ အထက်ကိုအောက်လို့၊ အောက်ကိုအထက်လို့၊ နေ့ကိုညလို့၊ ညကိုနေ့လို့၊ အနာဂတ်ကို အတိတ်လို့၊ သညာရှိအောင် အပိတ်အဆီးမရှိ ပွင့်နေအောင် စိတ်ကိုပွားများတယ်။

- မြတ်စွာဘုရား အသျှင်မောဂ္ဂလာန်က ဘယ်လိုတန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးတာလဲ။

- လှတာကို မလှသလို၊ မလှတာကို လှသလို၊ လှလှမလှလှ လှသလို အစစပြီးပြည့်စုံလိုစေနိုင်တာတွေ ဖြစ်တာပေါ့။

(၁၁၅၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ဂင်္ဂါဟာ အရှေ့ညွတ်သလို ဣဒ္ဓိပါဒ်ဟာ နိဗ္ဗာန်ညွတ်တာ။

(၁၁၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်တို့ အထက်သံယောဇဉ်ကုန်ဖို့ ဣဒ္ဓိပါဒ်ပွားကြ။

(၁၁၆၁)

ဇေတဝန်၌ အသျှင်မောဂ္ဂလာန်အား အသျှင်အနုရုဒ္ဓါဖြေသော သတိပဋ္ဌာန်

- ငါ့သျှင်မောဂ္ဂလာန် သတိပဋ္ဌာန် ချွတ်ယွင်းစေသူဟာ အရိယာမဂ် ချွတ်ယွင်းစေသူပဲလို့ တပည့်တော် တွေးမိတယ်။

- ငါ့သျှင်အနုရုဒ္ဓါ သတိပဋ္ဌာန်က ဘယ်လိုပွားရတာလဲ။

- လုံ့လဆင်ခြင် သတိယှဉ်ပြီး ကာယဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မတို့မှာ အဘိဇ္ဇာဒေါမနဿဖယ်ရှားပြီး အဖြစ်အပျက်အမှန်ဖြစ်အောင် လေ့လာရှုကြည့်တာပါပဲ။

- ကာယဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မက မိမိမှာရှိတာရှုရမှာလား။ သူများရှိတာရှုရမှာလား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဘယ်မှာရှိတဲ့ ကာယစိတ္တ ဝေဒနာ ဓမ္မဖြစ်ဖြစ် ရှုရမှာပါဒ။
- အဖြစ်ရှုရမှာလား။ အပျက်ရှုရမှာလား။
- နှစ်ခုလုံးပါပဲ။ နှစ်ခုလုံးဆိုပေမဲ့ တစ်ခုတည်းလိုပါပဲ။
- = ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ ငါ့သျှင် အနုရုဒ္ဓါ။
- အဖြစ်ဆိုတာ ကာယဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မတွေ ပျက်စီးမှု ဆင်းရဲမှု ဖောက်ပြန်မှုတွေရဲ့ အဖြစ်ဖြစ်လို့ပါပဲ။ အပျက်ကလည်း ပျက်စီးမှု၊ ဆင်းရဲမှု၊ ဖောက်ပြန်မှုတွေရဲ့ အပျက်ဖြစ်လို့ပါပဲ။
- ကာယ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မတွေဟာ အားလုံးပဲ အမြဲတန်းပျက်စီးခြင်းရဲ့ ဖောက်ပြန်ဖြစ်သလား။
- ဖြစ်တယ် ငါ့သျှင်မောဂ္ဂလာန်။
- ဘာဖြစ်လို့လဲ။
- ဒါတွေက ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလို့ဆိုတဲ့ အစွဲအပ ပယောဂတွေ ဖြစ်လို့ပဲ။
- မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒါတွေက အရှုခံလဲမဟုတ်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ဒီနေရာမှာ ပြောတဲ့ကာယ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မဟာ အဲဒီအစွဲမပါတဲ့ဟာတွေ မဟုတ်ပါဘူး။
- သတိပဋ္ဌာန်ဟာ ဘာဖြစ်လို့ အားထုတ်လို့ရတာလဲ။
- စက်ဆုတ်စရာ မဟုတ်တာကို ဟုတ်သလို၊ ဟုတ်တာကို မဟုတ်သလို၊ ဟုတ်ဟုတ်မဟုတ်ဟုတ်မှာ မဟုတ်သလိုဖြစ်ဖြစ် ဟုတ်သလိုဖြစ် ဒါမဟုတ် စက်ဆုတ်စရာ မစက်ဆုတ်စရာ နှစ်ဖြာကင်းပြီး အညီအမျှနေခြင်းယင် နေခြင်းသလို နေလို့ရတယ်။ ဒါ့ကြောင့် သတိပဋ္ဌာန်ဟာ အားထုတ်အပ်တာပဲ ငါ့သျှင်မောဂ္ဂလာန်။

(၁၁၆၂)

သာဝတ္ထိပြည် သုတနုမြစ်ကမ်း၌ ရဟန်းတို့အား အနုရုဒ္ဓါဟောသော တရား။

- အသျှင်အနုဒ္ဓါ ဘယ်တရားပွားလို့ မြင့်မြတ်တဲ့ အဘိညဉ်တရားရတာလဲ ဘုရား။
- သတိပဋ္ဌာန် ပွားလို့ပဲ။
- သတိပဋ္ဌာန်ပွားလို့ အဘိညဉ်အပြင် ဘာရသေးလဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အယုတ်တရားကို အယုတ်တရား၊ အလက်၊ အမြတ်တရားတွေကိုလည်း အလက်အမြတ်တရားတွေလို့ သိတာလဲရတယ် ငါ့သျှင်တို့။

(၁၁၆၃)

သာကေတမြို့၊ ကဏ္ဍလိတော၌ အသျှင် သာရိပုတြာနှင့် အသျှင်မောဂ္ဂလာန်တို့အား အသျှင်အနုဒ္ဓါ ဖြေကြားသော တရား

- ငါ့သျှင် အနုဒ္ဓါ သေက္ခဟာ ဘယ်တရား ကပ်နေထိုက်သလဲ။
- သတိပဋ္ဌာန် ကပ်နေထိုက်ပါတယ်။
- အသေက္ခကော။
- အသေက္ခလဲ သတိပဋ္ဌာန်ပဲ ကပ်နေထိုက်ပါတယ်။
- ငါ့သျှင် အဘိညဉ်ရတာဟာ ဘယ်တရားပွားလို့လဲ။
- သတိပဋ္ဌာန်ပဲ ငါ့သျှင်တို့။

(၁၁၆၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား အသျှင်အနုဒ္ဓါဟောသောတရား

- ငါ့သျှင်တို့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးပွားယင် တဏှာကုန်ဖို့ပဲ။

(၁၁၆၅)

သာဝတ္ထိပြည် ထင်ရှားပင်ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့အား အသျှင်အနုဒ္ဓါဟောသော တရား

- ငါ့သျှင်တို့ အရှေ့ညွတ်နေတဲ့ ဂင်္ဂါကို အနောက်ညွတ်အောင် လုပ်လို့ရပါ့မလား။

- လုပ်ဖို့မလွယ်ပါဘူး ဘုရား။
- ဒီလိုပဲ သတိပဋ္ဌာန်ပွားထားတဲ့ ရဟန်းကို မင်းစတဲ့သူတွေက ခေါင်းတုံးကြီး ဘုန်းကြီးလုပ်နေတာ အလကားပဲ၊ လူထွက်ပါခိုင်းလဲ လူထွက်ဖို့ အကြောင်းမရှိဘူး။

(၁၁၆၆)

ဝေသာလီပြည် အဗ္ဗုပ္ပလ္လယျာဉ် သာရပုတြာအား အနုဒ္ဓါဟောသော တရား

- ငါ့သျှင် အနုဒ္ဓါသင်မျက်နှာတွေ ကြည်နေတယ်။ ဘာတရားတွေ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပွားနေလို့လဲ။

-လုပ်ဖို့ မလွယ်ပါဘူး။

-ဒီလိုပဲ သတိပဋ္ဌာန်ပွားထားတဲ့ ရဟန်းကို မင်းစတဲ့သူတွေက ခေါင်းတုံးကြီးဘုန်ကြီးလုပ်နေတာ အလကားပဲ၊လူထွက် ပါခိုင်းလဲ လူထိုက်ဖို့အကြောင်းမရှိဘူး။

(၁၁၆၆)

ဝေသာလီပြည် အမွပါလီဥယျာဉ်၌ သာရိပုတြာအား အနုရုဒ္ဓါဟောသော တရား

- ငါ့သျှင် အနုရုဒ္ဓါ သင့်မျက်နှာတွေ ကြည်နေတယ်။ ဘာတရားတွေ ပွားနေလို့လဲ။

- သတိပဋ္ဌာန်ပွားတယ် ငါ့သျှင် သာရိပုတြာ။

- အရတော်ပေစွ ငါ့သျှင်။

(၁၁၆၇)

သာဝတ္ထိ အန္ဓဝန်၌ ရဟန်းများအား အနုရုဒ္ဓါဟောသော တရား

- ငါ့သျှင် အနုရုဒ္ဓါရနေတဲ့ ရောဂါဝေဒနာဆင်းရဲက ငါ့သျှင်စိတ်ကို သိမ်းမယူနိုင်အောင် ဘယ်လိုတရားပွားနေပါတယ်။ - သတိပဋ္ဌာန်ပဲ ငါ့သျှင်တို့။

(၁၁၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား အနုရုဒ္ဓါဟောသော တရား

- ငါ့သျှင် အနုရုဒ္ဓါဘယ်တရားပွားလို့ ကမ္ဘာတစ်ထောင် အောင့်မေ့နိုင်တဲ့ ဒိဗ္ဗသောတာ၊ စေတောပရိ အဘိညဉ်ရတာလဲ။

- သတိပဋ္ဌာန်ပွား လို့ပဲ အသျှင်တို့။

(၁၁၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား အနုရုဒ္ဓါဟောသော တရား

- ငါ့သျှင်တို့ သတိပဋ္ဌာန်ပွားလို့ အကြောင်းမဟုတ်တာကို

မဟုတ်တဲ့အကြောင်း ဟုတ်တာကို ဟုတ်တဲ့အတိုင်းသိတယ်။ ကာလသုံးပါးရှိ ဆောက်တည်တဲ့ ကံတွေရဲ့ အကျိုးအကြောင်း အားလျော်စွာ သိတယ်။ အားလုံး ဘဝရောက်ကြောင်း

အကျင့်ကိုသိတယ်။ အမျိုးမျိုးရှိတဲ့ ဓာတ်လေးပါးအကြောင်းကို သိတယ်။ လူတွေရဲ့ အမျိုးမျိုးရှိတဲ့ နှလုံးသွင်းကို သိတယ်။ သူတစ်ပါးရဲ့ ကုန္တအနုအရင့်ကို သိတယ်။ ဈာန်ဝိမောက္ခ သမာဓိ သမာပတ်တွေရဲ့ ဖြူစင်မှု၊ ညစ်နွမ်းမှု၊ ထမြောက်မှုကိုသိတယ်။ ရှေးကနေဘူးတဲ့ ခန္ဓာကို သိတယ်။ ဒိဗ္ဗစက္ခဉာဏ် ရတယ်။ အာသဝက္ခယဉာဏ်ရတယ်။

(၁၁၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဈာန်

- ရဟန်းတို့ ဈာန်လေးပါး ရှိတယ်။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- ပထမဈာန်၊ ဒု-တ-စ ဈာန်ပေါ့။
- ဈာန်က ဘယ်ကိုညွှတ်ပါသလဲ ဘုရား။
- ရဟန်းတို့ ဂင်္ဂါဟာ အရှေ့ညွှတ်သလိုပဲ ဈာန်ဟာ နိဗ္ဗာန်ကိုညွှတ်တယ်။

ရဟန်းတို့ အထက်သံယောဇဉ်တွေကုန်ဖို့ ဈာန် လေးပါးပွားကြရတယ်။

(၁၁၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျိုးကြီးသောတရားတစ်ခု

- ရဟန်းတို့ အကျိုးကြီးသော ပွားအပ်သော တရားတစ်ခုရှိတယ်။
- ဘာပါလဲ ဘုရား။
- အာနာပါနသတိပဲ။
- ဘယ်လို ပွားရမှာလဲ ဘုရား။
- ထွက်လေဖြစ်စေ၊ ဝင်လေဖြစ်စေ၊ အဘိဇ္ဈာနဲ့ ဗျာပါဒမပါပဲ ထွက်လေနဲ့ဝင်လေအတိုင်း အထုတ်အတွင်းလုပ်ရမယ်။ တိုတိုရှည်ရှည် သိနေရမယ်။ အားလုံးသိနေအောင် အားထုတ်ရမယ်။ ရုန့်ရင်ထွက်သက်ဝင်သက်ငြိမ်အောင်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

နှစ်သိမ့်တဲ့ ထွက်သက်ဝင်သက်ငြိမ်းအောင် ချမ်းသာတဲ့ထွက်သက်ဝင်သက်
ထင်ရှားသိအောင်၊စိတ္တသခါရကို ထင်ရှားသိအောင်၊စိတ္တခါရငြိမ်းအောင်၊စိတ်ကို
ထင်ရှားသိအောင်၊စိတ်ကို အလွန်ဝမ်းမြောက်စေအောင်၊စိတ်ကို
ကောင်းစွာတည်အောင် စိတ်ကို လွတ်လပ်အောင်၊ ပျက်စီးခြင်းကို
အထပ်ထပ်မြင်အောင်၊ရာဂကင်းမှုကို အထပ်ထပ်မြင်အောင်၊ ချုပ်ငြိမ်းမှုစွန့်လွှတ်မှုကို
အထပ်ထပ်မြင်အောင် အားထုတ်ရတယ်။

(၁၁၇၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဈင်္ဂ
- ရဟန်းတို့ အာနာပါဏသတိနဲ့ အတူဖြစ်တဲ့
သတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်၊ဓမ္မဝိဓယသမ္မောဇ္ဈင်(လ)ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်ကို ပွားရမယ်။
အကျိုးအာနိတင် ကြီးတယ်။

(၁၁၇၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား
- ရဟန်းတို့ အာနာပါဏသတိကို ပွားယင် အကျိုးအာနိသင်ကြီးတယ်။
- ဘယ်လိုပွားရမှာလဲ ဘုရား။
- ထွက်လေဖြစ်စေ(လ)စွန့်လွှတ်မှုကို အထပ်ထပ်မြင်အောင် အားထုတ်။

(၁၁၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျိုး
- ရဟန်းတို့ အာနာပါဏသတိပွားယင် အကျိုးကြီးတယ်။
- ဘယ်အကျိုးတွေလဲ ဘုရား။
- အရဟတ္တဖိုလ်၊ဥပါဒါန်ကျင့်ယင် အနာဂါမ်ပဲ။

(၁၁၇၅)

ဇေတဝန်၌ အရိဋ္ဌအား ဘုရားဟောသော တရား
- ရဟန်းတို့ အာနာပါဏသတိ ပွားကြ။
- တပည့်တော်ပွားပါတယ် ဘုရား။

- အရိဋ္ဌ ဘယ်လိုပွားသလဲ။
- အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ကာမစွန္ဒကို ပယ်ပြီး အတွင်းအပ အာယတနတွေ မှီတဲ့ ပဋိယနဲ့ ယှဉ်တဲ့ မှတ်သားမှုညာကို ပယ်လျှက် ထွက်သက်ဝင်သက်ကို သတိနဲ့ ပြုပြီး ပွားတာပါ
- အရိဋ္ဌ အာနာပါနသတိကို အကျယ်နာပါ။
- ကောင်းပါပြီ ဘုရား။
- အရိဋ္ဌ ထွက်လေဖြစ်စေ(လ)စွန့်လွှတ်မှုကို အထပ်ထပ်မြင်အောင် အားထုတ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

(၁၁၇၆)

ဇေတဝန်၌ အသျှင်ကပ္ပိန ထိုင်နေတာမှာ ကိုယ်တုန်တာ၊ ကိုယ်လှုပ်တာ မြင်ကြသလား။

- မမြင်ရပါ ဘုရား။
- ရဟန်းတို့၊ သမာဓိ အထပ်ထပ်ပွားထားလို့ ရှိယင် ကိုယ်တုန်တာ၊ ကိုယ်လှုပ်တာ၊ စိတ်တုန်တာ၊ လှုပ်တာ မဖြစ်ဘူး။ သမာဓိကို လိုသလို ရသူဟာ မပန်းဘူး၊ မဆင်းရဲဘူး၊ အာနာပါနသတိပွားယင် ဒီလိုပဲ မတုန်လှုပ်ဘူး။

(၁၁၇၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနသတိ သမာဓိကို အထပ်ထပ်ပွားကြ။ အကျိုးအာနိသင်ကြီးတယ်။
- ရဟန်းတို့ ငါသစ္စာမသိမိက အာနာပါနသတိပွားပြီးနေတာ များတယ်။ ဒီလိုနေလို့ ကိုယ်ရောစိတ်ရောမျက်စေ့ရော မပန်းဘူး။
- ရဟန်းတို့ မပင်မပန်းနေလိုယင် အောက်ကာမဂုဏ်တွေပယ်လိုယင် စက်ဆုတ်ဖွယ်အာရုံမှာ စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အမှတ်သညာနဲ့နေမှု စတာတွေ ဖြစ်လိုယင် အာနာပါနပွား သမာပတ်ကိုပါ ဝင်စားနေနိုင်လိုတယ်ဆိုယင်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အာနာပါနပွားကြ။ရဟန်းတို့ အာနာပါနပွားယင် ဘယ်ဝေဒနာခံစားရခံစားရ
ဝေဒနာကို ပျက်စီးတယ်သိပြီး လွှမ်းမိုးမတည်ပုံ သိတယ်။

(၁၁၇၈)

မဟာဂုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- အာနန္ဒာ ရဟန်းတွေ လျှော့နေသလိုပဲ။

- ဟုတ်ပါတယ် မြတ်စွာဘုရား။

- ဘယ်လိုလဲ အာနန္ဒာ။

- မြတ်စွာဘုရား လဝက်လောက် တစ်ပါးတည်း မကိန်းခင်က
အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းဟောသွားပါတယ်။ရဟန်းများ အသုဘပွားပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို
စက်ဆုတ်ကြလို့ သတ်သေကြာ အများအပြား ဖြစ်သွားပါတယ် ဘုရား။

- ဘယ်လောက်များ သေသွားသလဲ အာနန္ဒာ။

- တစ်ရက်ဆယ်ပါး၊တခါတရံနှစ်ဆယ်၊ တခါတရံ သုံးဆယ်လောက်ပါပဲ။

- အာနန္ဒာ သံဃာကို စည်းဝေးပစေ။

- ဒီမှာ သံဃာစုံနေပါပြီ ဘုရား။

- ရဟန်းတို့ အာနာပါနသတိပွားကြ။ ဒီသမာဓိဟာ
ငြိမ်သက်မွန်မြတ်ချမ်းသာတယ်။အကုသိုလ်ဖြစ်လဲ ခနနဲ့ပျောက်တယ်။

- ဘယ်လိုပွား ရမှာလဲ ဘုရား။

- ရဟန်းတို့ ထွက်တဲ့ လေဖြစ်စေ(လ)စွန့်လွှတ်မှုကို
အထပ်ထပ်မြင်အောင်ပွား။

(၁၁၇၉)

ကိမိလမြို့ ဝါးတော၌ အသျှင်သိမိလအား ဘုရားဟောသော တရား

- ကိမိလ အာနာပါနသတိပွားတာ အကျိုးအာနိသင်ကြီးတယ်။

- ဘယ်လိုပွားရမှာလဲ ဘုရား။

- ထွက်လေဖြစ်စေ(လ)စွန့်လွှတ်မှုကို အထပ်ထပ်မြင်အောင် ပွားရမယ်။

ကာယဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မ တို့မှ နှလုံးသွင်းခြင်းထဲမှာ ထွက်သက်ဝင်သက်လေကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကောင်းကောင်းနှလုံးသွင်းခြင်းလဲ တစ်ပါးအပါအဝင်ပဲ။

- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- လမ်းလေးခွ ရှိ

မြေမှ နံ့ပုံကြီးကို

ဘယ်အရပ်ကလာတဲ့ လှည်းရထားတွေက ဖြစ်ဖြစ် ဖျက်စီးသလို

အကုသိုလ်အစုတွေကို ကာယဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မတစ်ခုခုက ဖျက်ဆီးနိုင်တယ်။

(၁၁၈၀)

ဣန္ဒာနလင်္ဂရွာတောအုပ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ငါတစ်ပါးတည်း နေမယ်။ သုံးလအထိပေါ့။ ဆွမ်းပို့သူအပြင် တခြားသူတွေကို ငါ့လာမတွေ့ရလို့ ပြောပြီးနေခဲ့တယ်။ အခု နေပြီးခဲ့ပြီ။ သင်တို့ကို ပရိဗိုဇ်တွေက သင်တို့ဆရာ မိုးလတွေမှာ ဘယ်အနေနဲ့နေတုန်းလို့ မေးယင် အာနာပါနသတိနဲ့ နေတယ်ပြော။

- ကောင်းပါပြီ ဘုရား။

- ရဟန်းတို့ အာနာပါနသတိနဲ့ နေသူဟာ အရိယာတို့နေခြင်းနဲ့ နေတာပဲ။ အာသဝကုန်သူတွေဖို့၊ ကုန်ပြီးသူတွေ ချမ်းသာစွာနေရဖို့ ဖြစ်တယ်။

(၁၁၈၁)

ကပိလဝတ်

နိဂြောဓာရုံ၌

မဟာနာမ်အား

အသျှင်လောမသက်ဘိယဟောသော-

- အသျှင်ဘုရား သေက္ခိတို့နေခြင်းနဲ့ ဘုရားနေခြင်း တူသလား။

- မတူဘူး မဟာနာမ်။

- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- သေက္ခတွေက ယောဂကုန်ဖို့ တောင့်တပြီး နိဝရဏပယ်နေရတယ်။ ဘုရားက ခန္ဓာဝန်ချပြီးဖြစ်တယ်။ နိဝရဏပယ်ပြီးဖြစ်တယ်။ အရိယာနေခြင်းဖြစ်တဲ့ အာနာပါနပွားတာချင်းတူကြပေမဲ့ သေက္ခတွေက အာသဝကုန်ဖို့ပွားတာ၊ ဘုရားက ချမ်းချမ်းသာသာနေရဖို့ ပွားတာဖြစ်တယ်။

(၁၁၈၂)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား တရားတစ်မျိုးပွားယင် တရားလေးမျိုးပြည့်တယ်။
တရားလေးမျိုးပွားယင် တရားခုနှစ်မျိုးပြည့်တယ်။ တရားခုနှစ်မျိုးပွားယင်
တရားနှစ်မျိုးပြည့်တယ်ဆိုတာ ရှိသလား ဘုရား။

- ရှိတယ် အာနန္ဒာ။
- အဲဒါ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- အာနာပါနသတိပွားယင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးပြည့်တယ်။
- ဘယ်လိုပြည့်တာလဲ ဘုရား။
- ကာယ၊ ဝေဒတနာ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မကို ထင်ရှားသိပြီး ထွက်သက်ဝင်သက်ကို
ထုတ်သွင်းမယ်လို့ အားထုတ်လို့ပေါ့။
- ဒီလေးပါးပွားယင် ခုနှစ်ပါးတရားက ဘယ်လိုပြည့်တာလဲ ဘုရား။
- သတိပဋ္ဌာန်ပွားသူဟာ သတိသံဓမ္မာဇဉ်ပြည့်တယ်။ သတိရှိယင် စိစစ်လို့
ဓမ္မဝိဓယ သတိသံဓမ္မဇဉ်လဲ ပြည့်တယ်။ အဲဒါရှိယင် အားထုတ်လို့
ဝိရိယဇာတိသံဓမ္မဇဉ်လဲ ပြည့်တယ်။ အားထုတ်ယင် နှစ်သိမ့်တယ်။ ဒါ့ကြောင့်
ပီတိသမ္မောဇဉ်လဲ ပြည့်တယ်။ နှစ်သိမ့်တော့ ငြိမ်းအေး။ ငြိမ်းအေးတော့ တည်ကြည်။
တည်ကြည်တော့ပြည့်ဝ ဒီလိုနဲ့ ဥပေက္ခာအထိ ဗောဇဉ်တွေပြည့်တယ်။
- ခုနှစ်ပါးပွားယင် နှစ်ပါးပြည့်စုံတယ် ဆိုတာကကော ဘုရား။
- အသိဉာဏ်ဝိဇ္ဇာနဲ့ လွတ်မြောက်မှု ဝိမုတ္တိဖြစ်တာပေါ့။

(၁၁၈၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ အာနာပါနသတိကို သံယောဇဉ်ပယ်ဖို့၊ အနုသယပယ်ဖို့၊
ကာလပိုင်းခြားသိဖို့ အာသဝကုန်ဖို့ ပွားကြ။

(၁၁၈၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သောတာပတ်

- ရဟန်းတို့ စကြာမင်းဟာ ခံစားဘွယ်တွေနဲ့ အတိုင်းမသိပြည့်စုံပေမဲ့

တရားလေးမျိုးမပြည့်စုံလို့ ဆင်းရဲရတယ်။ အရိယာဖြစ်တဲ့ ရဟန်းဟာ ဆွမ်းစားပြီး အဝတ်ပိုင်းကလေး ဝတ်နေရပေမဲ့ တရားနဲ့ပြည့်စုံလို့ ဆင်းရဲကင်းတယ်။

- ဘယ်တရားလေးမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံတာလဲ ဘုရား။
- ဘုရား တရား သံဃာ ကြည်ညိုမှုနဲ့ သိက္ခာရှိမှုပဲ

(၁၁၈၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗြဟ္မစရိယယောဂဓ

- ရဟန်းတို့ တရားလေးမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံသူဟာ ပျက်စီးဘွယ်ရာမရှိတော့ဘူး။ အတက်မဂ်ပဲ လဲလျောင်းမယ်။

- ဘယ်တရားလေးပါးလဲ ဘုရား။
- ဘုရား တရား သံဃာ ကြည်ညိုမှုနဲ့ သိက္ခာရှိမှုပဲ။

(၁၁၈၆)

ဝေဠုဝန်၌ ဒိဃာဝု ဥပါသကာအား ဘုရားဟောသော တရား။

- ဒိဃာဝု မကျန်းမာတာ ဘယ်လိုလဲ။

- မသက်သာဘူး ဘုရား။

- ဘုရား တရား သံဃာနဲ့ ပြည့်စုံသူဖြစ်အောင်ကျင့် ဒိဃာဝု။

- ဒီတရားလေးပါး တပည့်တော်ဆီမှာ ရှိပါတယ် ဘုရား။

- ဒီလိုဆိုယင် ကံတရားတို့ရဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ သညာနဲ့ ဒါတွေပယ်စရာတွေ စွဲမက်စရာတွေ ချုပ်ငြိမ်းစရာတွေ အမှတ်သညာထားပြီးနေ ဒိဃာဝု။

- ဒီအသိဝိဇ္ဇာအတို့ရှိတဲ့ တရားခြောက်ပါးလဲ တပည့်တော်မှာ ရှိပါတယ်။ ဒီတရားတွေ ထင်လဲထင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တပည့်တော်အဖေ ဇောထိထသူကြွယ်ဟာ မပူအောင် ဘယ်လိုကြံရမလဲ အကြံဖြစ်ပါတယ် ဘုရား။

- ဒိဃာဝု အဲဒါနှလုံးမသွင်းနဲ့ တရားနှလုံးသွင်း။

(၁၁၈၇)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား သာရိပုတြာဟောသော တရား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သာရိပုတြာ ဘယ်တရားနဲ့ပြည့်စုံသူကို သောတာပန်လို့ ဘုရားဟောသလဲ။
- သရဏဂုံသုံးပါးနဲ့အကွ သီလပြည့်စုံသူလို့ ဟောတာပဲ။

(၁၁၈၈)

ဇေတဝန်၌ သာရိပုတြာအား ဘုရားဟောသော သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း

- သာရိပုတြာ သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်းဆိုတာ ဘာလဲ။
- မြတ်စွာဘုရား သူတော်ကောင်း မှီဝဲတာ၊ တရားနာတာ၊ နှလုံးသွင်းမှန်တာ တရားနှင့်အညီ ကျင့်တာပါပဲ။

- သာရိပုတြာ သောကဆိုတာ ဘာလဲ။
- အရိယာမဂ်ရှစ်ပါးဟာ သောကပါ ဘုရား။
- သောတာပန်ကကော သာရိပုတြာ။
- အဲဒီမဂ္ဂင်နဲ့ ပြည့်စုံတာပါပဲ ဘုရား။

(၁၁၈၉)

သာဝတ္ထိ၌ ဒတ္ထနှင့် ပုရာဏလက်သမားတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား ဒေသစာရီ ကြွတော့မယ်ကြားလို့ အစောင့်ထားပြီး ရှိခိုးရတာ ----။

- ဘယ်လို ခံစားရလို့လဲ လက်သမားတို့။
- မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိမှကောသလ၊ ကောသလက မလ္လ၊ မလ္လကဝဇ္ဇိ၊ ဝဇ္ဇိကာသိ၊ ကာသိက----ကြွမယ်ကြားရတိုင်း

ဝေပြန်ဦးတော့မယ်။ ကြပြီကြားရတိုင်း----လို့ ခံစားရပါတယ်။ မဂမက ကာသိ၊ ကာသိတ ဝဇ္ဇိ(ထိုနည်းတူ)ကောသလက-----ပန်လာမယ်ကြားရတိုင်း နီးတော့မယ်၊ ပြန်လာပြီကြားရတိုင်း နီးပြီလို့ ခံစားရပါတယ် ဘုရား။

- လက်သမားတို့ အိမ်ထောင်နဲ့နေရတာ ကျဉ်းတယ်။ ရဟန်းအဖြစ်ဟာ လွင်ပြင်နဲ့တူတယ်၊ မမေ့ကြနဲ့။

- ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား၊ အိမ်ထောင်နဲ့နေရလို့ ကျဉ်းတာထက် ပိုကျဉ်းတာတွေတောင် တပည့်တော်တို့မှာ ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား။

- ဘယ်လိုလဲ လက်သမားတို့။
 - ကောသလ ဆင်နဲ့ထွက်တဲ့အခါ ဆင်ပေါ်မှာ ရှေ့နောက် မိဖုရားအလှဆုံးကလေးရွေးထားပြီး ထွက်ပါတယ်။ အဲဒီ မိဖုရားတွေရဲ့အနံ့ကဆိုယင် ပွင့်ကာစနံ့သာရနံ့လိုပဲ။သူတို့ကိုယ်ကလေးတွေကလဲ ဝါဂွမ်းကလေးလိုပဲ။တပည့်တော်တို့မှာ ဆင်စောင့်ရှောက်ရ မိဖုရားတွေစောင့်ရှောက်ရကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ရပါပိုကျည်းကျပ်ပါတယ် ဘုရား။

- အေး တရားလေးမျိုး ရှိအောင် သတိရှိကြ။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- ဘုရား တရား သံဃာ ကြည်ညိုမှုနဲ့ ဝန်တိုမစ္ဆေ မရှိဖို့ပဲ။

(၁၁၉၀)

ဝေဠုဒွါရရွာ၌ ရွာသားပုဏ္ဏားတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား အသျှင်ဘုရား အခုလို ရဟန်းသံဃာအများနဲ့အတူ ဒီလိုကြွတာ ဝမ်းသာပါတယ်။အသျှင်ဘုရား ဂုဏ်သတင်းလဲ ကြီးပါတယ်။ တပည့်တော်တို့ အသျှင်ဘုရားထံ တရားတောင်းပါရစေ။

- တောင်းကြ ပုဏ္ဏားတို့။
 - တပည့်တော်တို့ဟာ ပန်းပန် နံ့သာလိမ်းပြီး မယာရှေ့ငွေ့နဲ့ နေလိုကြတယ်။
 ဒီ-----အလားအလာကောင်အောင် ဖြစ်လိုတဲ့ ဆန္ဒ ရှိကြပါတယ်။
 ဒီလိုဆန္ဒပြည်နိုင်အောင်တရားဟောပေးပါ။

- ကောင်းပြီ။မင်းတို့ ဆောင်ထိုက်တဲ့တရား ဆောင်ကြဖို့ ဟောဆယ်။
 - ဆောင်ထိုက်တဲ့တရားဟာ ဘာတရားလဲ။
 - အမျိုးသားတို့ သင်တို့မကြိုက်တဲ့တရားနဲ့ သူများမယှဉ်စေအပ်လို့ ဆင်ခြင်ပြီသင်တို့မကြိုက်တဲ့တရားကို သင်တို့မကျင့်သုံးမိအောင် ဆောက်တည်ရမယ်။သူများလဲ ဆောက်တည်စေရမယ်။ ဆောက်တည်တဲ့ ကျေးဇူးလဲ ပြောရမယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အိပ်ယာကစောစောထ၊ အရှေ့ဦးတည်သွား၊ ချောက်တွေလဲ မရှောင်နဲ့၊ ကမ္ဘာပြတ်၊ သစ်ငုတ်၊ ဆူး၊ တန်စီးအိုင်၊ တန်စီးတွင်း ဘာတွေမရှောင်နဲ့ ကျရာမှာ သေဖို့လိုလားရမယ်။ သေယင် နတ်ဖြစ်မယ်လို့ပဲ။
- ဒီအကျင့်ကောင်းသလာ ဘုရား။
- ဒါ မိုက်မဲမှု ပဲ။
- ဘာပြုလို့လဲ ဘုရား။
- ကာမဂုဏ်ငြီး ငွေဖို့ အစွဲကင်းဖို့၊ ချုပ်ငြိမ်းဖို့၊ သိဖို့၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ မဖြစ်လို့ပဲ အရိယာအဆုံးအမမှာ ဒါတွေဖြစ်မှပဲ။
- ဒါတွေဖြစ်ဖို့အကျင့် ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ကြည်ညိုပြီး သီလပြည့်စုံမှုပဲ။

(၁၁၉၄)

- ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာ က သာရိပုတြာဟောသော သောတာပန်
- ငါ့သျှင် အာနန္ဒာ သောတာပန်ဟာ ဘယ်တရားပယ်ပြီး ဘယ်တရားပြည့်စုံမှဖြစ်တာလို့ ဘုရားဟောသလဲ။
 - ငါ့သျှင် သာရိပုတြာ တရားလေးပါးပယ်ပြီး တရားလေးပါးဆပြည့်စုံမှလို့ ဟောပါတယ်။
 - ဘယ်တရားလေးပါး ပယ်တာလဲ။ ဘယ်တရားလေးပါး ပြည့်စုံရမှာလဲ။
 - ဘုရား တရား သံဃာ မကြည်ညိုမှု၊ သီလမပြည့်စုံမှု တရားလေးပါးပယ်ပြီး ကြည်ညိုမှု ပြည့်စုံမှုလေးပါးပြည့်စုံရမှာပေါ့။

(၁၁၉၅)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား
- ရဟန်းတို့ တရားလေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံသူဟာ ဘေးဟူသမျှလွတ်ပြီ။
 - ဘယ်တရားလေးပါးလဲ ဘုရား။
 - သရဏဂုဏ်သုံးပါးနဲ့ သီလပဲ။

(၁၁၉၆)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ကိုယ့်စကားလိုက်နာသူတွေကို သောတာပန်အင်္ဂါလေးမျိုး ဆောက်တည်စေသင့်ကြတယ်။

- ဘယ်လေးပါးပါလဲ ဘုရား။

- သရဏဂုဏ်နဲ့ သီလပဲ။

- ဘယ်လောက် ဆောက်တည်ရမှလဲ ဘုရား။

- ပထဝီစတဲ့ ဓာတ်တွေ သူ့သဘော မဆောင်ချင် ရှိကြပေစေ၊ ဒီသဘောက ငါမဖောက်ပြန်ဘူးလို့အထိပေါ့။

(၁၁၇၉)

ကပိလဝတ် နိဂြောဓာရုံ၌ မဟာနာမ်အား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား ကပိလဝတ်ဟာ လူသူထူပြောစည်ပင်ပါတယ်။ သွားယင် ဆင်လွတ် မြင်းလွတ်တွေလဲ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီအခါ ဘုရား တရား သံဃာ အာရုံပျောက်ပါတယ်၊ အဲဒီအခါ သေယင် အလားအလာ ဘယ်လိုရှိမလဲ တွေးမိတယ် ဘုရား။

- မကြောက်နဲ့ မဟာနာမ်၊ သေယင် အလောင်ကောင်ကတော့ ခွေး၊ ကျီး၊ ငွင်းတစားမှာပဲ။ သဒ္ဓာသီလသူတစာဂပညာကတော့ မတိမ်ကောဘူး။ သေလဲ မကောင်းတဲ့ အသေမဖြစ်ဘူး။ ထောပတ်အိုး ရေထဲနှစ်ပြီး ခွဲသလိုပဲ၊ အိုးကွဲပဲ နှစ်မယ်။ ထောပတ်က မနှစ်ဘူး။ အရှေ့ကိုင်းတဲ့သစ်ပင်ကို အမြစ်ကဖြတ်တဲ့အခါ အရှေ့ပဲ လဲမှာပဲ။

(၁၁၉၈)

ကပိလဝတ် နိဂြောဓာရုံ၌ မဟာနာမ်အား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော် ဂေါဓသာကီထံ သောတာပန်ဖြစ်ဖို့ ဘယ်တရားနဲ့တွေ့နဲ့ ပြည့်စုံရ မလဲမေးတော့ တရားသုံးပါးနဲ့ပြည့်စုံရမယ်လို့ ဖြေပါတယ်။ လေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံမှလို့ပါ။ သီလနဲ့ ပြည့်စုံမှု ထပ်ကြည့်ရမယ်လို့ ဖြေပါတယ်။

- ဒီတော့ ဂေါဓက ဘာပြောလဲ မဟာနာမ်။
- အတော်ကောင်းမြတ်လိမ္မာသူလို့ ပြောချင်ပါတယ် ဘုရား။

(၁၁၉၉)

ကပိလဝတ် နိဂြောဓာရုံ၌ မဟာနာမ်အား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား မြို့ထဲမှာ မြတ်စွာဘုရားကို ကဲ့ရဲ့နေကြလေရဲ့ဘုရား။
- ဘယ်လို ကဲ့ရဲ့ကြတာလဲ။

- သေသွားတဲ့ အရက်သမားသရဏာနိဥပါသကာဟာ သောတာပန်ဖြစ်တယ်လို့ ဘုရားကပြောတယ်။ သူ့လိုလူဘောင် သောတာပန်ဖြစ်သေးယင် သောတာပန်မဖြစ်သူ ဘယ်သူရှိမလဲလို့ပဲ ဘုရား။

- မဟာနာမ် ဘုရား တရား သံဃာကို အကြာကြီးကပဲ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခဲ့သူပဲ။

- ဟုတ်ပါတယ်။

- မဟာနာမ် ရတနာသုံးပါးကိုးကွယ်ပြီး ရဟန္တာဖြစ်သူ၊ ရဟန္တာမဖြစ်ပဲ အနာဂါမ်ဖြစ်သူ၊ အနာဂါမ်ပင်မဖြစ်ပဲ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိမရပဲ သကဒါဂါမ်ဖြစ်သူ၊ ဒီလောက်တောင် မဖြစ်ပဲ၊ သောတာပန်မျှဖြစ်သူ ဒီလောက်တောင်မဖြစ်ပဲ ဘုရား တရားသံဃာ မကြည်ညိုပဲ ဣန္ဒြေရှိသူဖြစ်ပြီး ပညာနဲ့ဆပြီးဘုရားတရားကို ကြည့်နိုင်သူ ဆပြီးကြည့်နိုင်ခြင်းမရှိပဲ ချစ်ခင်ကာမျှသူ ဒီသူအားလုံး အပယ်မကျ မဟာနာမ် သစ်ပင်တွေကိုတောင် အကောင်းနဲ့မကောင်းပြောတက်ယင် အဲဒီ သစ်ပင်တွေတောင် သောတာပန်လို့ ပြောရမှာပဲ။ သရဏာနိကို ဘယ်မပြောပဲ နေရမှာလဲ။

(၁၂၀၀)

သာဝတ္ထိ၌ အနာထပိဏ် အား သာရိပုတြာဟောသော တရား

- သူဌေး နေမကောင်းတာဘယ် လို့လဲ။
- မသက်သာဘူး အသျှင်သာရိပုတြာ ဘုရား။
- ဒီလိုဆိုယင် သူဌေးရဲ့ ဘုရားကြည်ညိုမှု တရားသံဃာကြည်ညိုမှုနဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သီလပြည့်စုံမှုတွေ ဆင်ခြင်ပါ။ခနအတွင်း ဝေဒနာတွေသက်တာလာမှာပါ။
မိစ္ဆာဒိဌိစတဲ့ အပယ်ကျစေတဲ့တရားတွေ သူဌေးမှာမရှိပဲ၊ သမ္မာဒိဌိစတဲ့
ဆယ်ပါးရှိနေသော ဆင်ခြင်ယင်လဲ သက်သာမှာပါ။

- အေး ဘုရား၊ဟုတ်သားပဲ အခုဆင်ခြင်လိုက်တာ
ချက်ချင်းပဲသက်သာလာတယ်။အရှင်ဘုရားပညာ တကယ်ကြီးတာပဲ၊သောတာပန်
အင်္ဂါလေးပါးကို အချင်းအရာဆယ်ပါးနဲ့ဝေဘန် နိုင်တယ် ဘုရား။

(၁၂၀၁)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်သူဌေးအား ဘုရားဟော သော ဘေးငြိမ်းရာ

- သူဌေး အရိယာဟာ
ဘေးရန်ငါးပါးငြိမ်းတယ်၊သောတာပန်အင်္ဂါလေးပါးနဲ့လည်းပြည့်စုံတယ်။
အသိဉာဏ်မြတ်ကိုလဲ ပညာနဲ့ထိုးထွင်းသိတယ်။

- သတ်ခြင်း၊ခိုးခြင်း၊ကာမမှားခြင်း၊လိမ်ခြင်း၊မေ့မှူးခြင်းတို့ကြောင့်
ဘေးရန်တွေဖြစ်တယ်။စိတ်ဆင်းရဲ ခံစားရတယ်။ဒီငါးပါးရှောင်သူမှာ
ဒီဘေးရန်ငါးပါးငြိမ်းတယ်။

- ဘယ် သောတာပန်အင်္ဂါလေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံတာလဲ ဘုရား။
- ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကြည်ညိုမှု၊ သီလလုံခြုံမှု၊ ဒီလေးပါးပဲ။
- ဘယ်အသိဉာဏ်မြတ်ကို ပညာနဲ့ထိုးထွင်းသိတာလဲ ဘုရား။
- အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်၊ လ၊ ဆင်းရဲအစုဖြစ်၊ အဝိဇ္ဇာချုပ်ယင်
သင်္ခါရချုပ်(လ)ဆင်းရဲအစုချုပ် ဒီလို အကြောင့်အကျိုးဖြစ်၊ အကြောင့်ချုပ်လို့
အကျိုးချုပ်ပုံ ပဋိစ္စသမုပါဒ်ကို ကောင်းကောင်း တော်တည့်မှန်ကန်အောင်
နှလုံးသွင်းတာပဲ။

(၁၂၀၂)

မဟာဝုန်၌ နန္ဒက အမတ်ကြီးအား ဘုရားဟောသော တရား

- နန္ဒက တရားလေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံသူဟာ သောတာပန်ပဲ။
- ဘယ် တရားလေးပါးလဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဘုရား၊တရား၊သံဃာ ကြည်ညိုမှုနဲ့ သီလရှိမှုပဲ။
- ဘိယံလိုသိပြီး ပြောတာလဲ ဘုရား။
- တဆင့်ကြား မဟုတ်ဘူး။ငါ့ကိုယ်တိုင်သိပြီး ပြောတာ။
- အသျှင်အမတ်ကြီး ရေချိုးချိန် ရောက်ပါပြီ။
- အပရေချိုးဟာ အလကားပါ။ အတွင်းရေချိုးမှ တော်မှာပါမင်းချင်း။

(၁၂၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုညာဘိသဒ္ဓ

- ရဟန်းတို့ ချမ်းသာခြင်းအကြောင်းဖြစ်တဲ့ ကောင်းမှုအစု ကုသိုလ်အယဉ်တွေဟာလေးပါးရှိတယ်။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- သရဏဂုဏ်သုံးပါးနဲ့ သီလပဲ သို့မဟုတ်သရဏဂုဏ်သုံးပါးနဲ့ အဖြစ်အပျက်သိတဲ့ ပညာနဲ့ပြည့်စုံမှုပဲ။

(၁၂၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒေဝပဒ

- ရဟန်းတို့ လူတွေဖြူစင်သန့်ရှင်းဖို့ နတ်အသိဉာဏ်နဲ့ ရောက်ထိုက်တဲ့ တရားလေးပါး ရှိတယ်။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- သရဏဂုဏ်သုံးပါးနဲ့ သီလပဲ။
- ဒါတွေကို နတ်တွေရဲ့ အသိဉာဏ်နဲ့ ရောက်အပ်တာလို့ ဘာကြောင့် ပြောတယ်လဲ။
- နတ်တွေက ကြောက်တတ်သူ၊မကြောက်တတ်သူ ဘယ်သူ့ကိုမဆို မနှိပ်စက်မညှင်းပန်းကြဘူး။ဒီလိုပဲ ဖြစ်လို့ပေါ့။

(၁၂၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒေဝသဘာဂ

- ရဟန်းတို့ နတ်နဲ့တူသူအဖြစ် ပြောရတဲ့ တရားလေးပါးရှိတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- သရဏဂုဏ်သုံးပါးတည်ခြင်း သီလရှိခြင်းပဲ။

(၁၂၀၆)

ကပိလဝတ် နိဂြောဓာရုံ၌မဟာနာမ်အား ဘုရားဟောသော ဥပါသကာ

- မြတ်စွာဘုရား ဥပါသကာဖြစ်ကြောင်း တရားဟာ ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- ဘုရားကိုးကွယ် တရားကိုးကွယ် သံဃာကိုးကွယ်မှုပဲ။
- ဥပါသကာဟာ ဘယ်သီလတွေ ပြည့်စုံရမလဲ ဘုရား။
- ငါးပါးသီလပေါ့။
- ဥပါသကာ ဘယ်ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါပြည့်စုံရမလဲ ဘုရား။
- ဗောဓိဉာဏ် ယုံကြည်မှုပဲ။
- ဥပါသကာဟာ ဘယ်စွန့်ကြဲမှုနဲ့ ပြည့်စုံရမလဲ ဘုရား။
- အလှူခံနဲ့ စပ်နေဖို့ပဲ။
- ဘာပညာနဲ့ဥပါသကာက ပြည့်စုံရမလဲ ဘုရား။
- အဖြစ်အပျက်သိတဲ့ ပညာနဲ့ပေါ့။

(၁၂၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ သရဏဂုဏ် သီလတရား စီးဆင်းတာဟာ နိဗ္ဗာန်တဖက်ကမ်း
အာသဝကုန် ဖို့ပဲ။ ဥပမာ မိုးကြီးရွာတဲ့ အခါ
တောင်ထိပ်ကချိုင့်ဝှမ်း၊တောင်ချောက်ပတ်ကြား၊မြောင်းငယ်ကြီး၊အိုင်ငယ်ကြီး၊မြစ်ငယ်ကြီး၊ပြည့်ပြီး
သမုဒ္ဒရာရောက်သလိုပဲ။

(၁၂၀၈)

ကပိလဝတ် ကာဠိဂေါတမင်းသမီးအိမ်၌ ကာဠိဂေါအေး

ဘုရားဟောသော တရား

- ကာဠိဂေါတမင်းလေးပါးနဲ့ပြည့်စုံယင် သောတာပန်ပဲ။
- ဘယ် တရားလေးပါးတုန်း ဘုရား။

- ဘုရား၊တရား၊သံဃာယုံကြည်မှု သီလရှိသူနဲ့ အိမ်က ပစ္စည်းမခွဲခြားမှု တို့ပဲ။
- ဒါတွေ တပည့်တော်မှာ ရှိပါတယ် ဘုရား။
- ဂေါဓသင် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ပြောကြားတာပဲ။

(၁၂၀၉)

ကပိလဝတ် နိဂြောဓာရုံ၌ နန္ဒိယသင်္ကဏ်အား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား သောတာပန်အင်္ဂါလေးပါးဘယ်တော့မှမရှိတဲ့ အရိယာဟာ မေ့လျော့နေလေ့ရှိသူ ဖြစ်သလား။

- နန္ဒိယ သောတာပန်အင်္ဂါလေးပါးမရှိသူဟာ အရိယာမဟုတ်ဘူး၊ပုထုဇဉ်ပဲ မေ့လျော့နေသူပေါ့။

- မေ့လျော့နေလေ့ရှိတဲ့ အရိယာက ဘယ်လိုနေတာလဲ ဘုရား။

- နေ့မှ ဆိတ်ငြိမ်ဖို့ ညကိန်းအောင်းဖို့ တဆင့်တက်ပြီး အားမထုတ်ဘူး၊ဒါမေ့နေတာပဲ။ဒါ့ကြောင့် ဝမ်းမသာရဘူး။ဒါ့ကြောင့် မတည်ကြည်ဘူး။ဒါ့ကြောင့် တရားမထင်ဘူး။ဒါမေ့လျော့တာပဲ၊ဒီလိုမဟုတ်ယင် မမေ့မလျော့နေတာ။

(၁၂၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ချမ်းသာကြောင်း ကောင်းမှုအစု ကုသိုလ်အယဉ် လေးပါးရှိတယ်။

- ဘာတွေလဲ ဘုရား။

- သရဏဂုဏ်နဲ့တကွ သီလတည်ခြင်းပဲ။သို့မဟုတ် သရဏဂုဏ်နဲ့မပျက်တဲ့ ပညာပဲ၊သို့မဟုတ် သရဏဂုဏ်တည် ဒါနပဲ။

- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- သမုဒ္ဒရာထဲက ရေကို ဘယ်လောက် ရှိတယ်။

ရေတွက်မလွယ်သလိုပဲ၊ဒီကောင်းမှုအကျိုး ရေတွက်မလွယ်ဘူး။ရေတွက်နိုင်တဲ့ ကောင်းမှုအစုအစပ်ပဲ။

(၁၂၁၁)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ တရားလေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံ သူဟာ စည်းစိမ်ဥစ္စာကြွယ်ဝများပြားသူပဲ၊အခြံအရံများပြားသူပဲ။

- ဘယ်လေးပါးလဲ။
- သရဏဂုဏ်သုံးပါးနဲ့ သီလပေါ့။

(၁၂၁၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သောတာပန်

- ရဟန်းတို့ သရဏဂုဏ်သီလနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဧရိယာ သောတာပန်ပဲ။

(၁၂၁၃)

ကပိလဝက် နိဂြောဓာရုံ၌ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊နန္ဒိယ တို့အား

ဘုရားဟောသော တရား

- နန္ဒိယနဲ့ဘဒ္ဒိယ၊မဟာနာမ် သာကီဝင်တို့ သရဏဂုဏ်နဲ့ သီလတည်သူဟာ သောတာပန်ပဲ။

(၁၂၁၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်းလေးပါး

- ရဟန်းတို့ သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါလေးပါးရှိတယ်။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- သူကောင်းမှီပဲခြင်း၊တရားနာ၊နှလုံးသွင်း ကျင့်ခြင်းပဲ။

(၁၂၁၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ သရဏဂုဏ်သီလနဲ့ ပြည့်စုံသူဟာ သောတာပန်ပဲ။

(၁၂၁၆)

ကပိလဝတ်၌ သာကီဝင်မင်းတို့အား ရဟန်းတစ်ပါးဟောသော တရား

- အသျှင်ဘုရား အခု ဘယ်ကကြလာဝါကျွတ်ခဲ့ပါသလဲ။

- သာဝတ္ထိက ဝါကျွတ်ပြီး လာခဲ့တာပဲ။
- ဘုရားအဲဒီမှာ ဝါကပ်တယ် မဟုတ်လား ဘုရား။
- ဟုတ်တယ်။
- အဲဒီမှာ မာကြရဲ့လား ဘုရား။
- မာကြပါတယ်။
- ဝါတွင်မှာ ဘုရားဆီက ဘာတရားတွေ နာရလဲ ဘုရား။
- ရဟန္တာနဲ့တယ်၊ အနာဂါမ်ပဲ များနေတယ်လို့ ရဟန်းတွေကို ဘုရားဟောတာနာခဲ့ရတယ်။ပြီးတော့လဲ ဒီထက် သကဒါဂါမ်က များနေတယ်။ ဒီထက်တောင် သောတာပန်ကများနေတယ်။ဒီလို ဘုရားဟောတာ နာခဲ့ရပါတယ်။

(၁၂၁၇)

- မိဂဒါဝုန်၌ အဖော်ငါးရာနဲ့ဓမ္မဒိဌဥပါသကာအား ဘုရားဟောသောတရား
- မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်တို့ကို ဆုံးမသွန်သင်ပါဘုရား။
 - ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ငါ ငါ့ဥစ္စာ ငါ့ဟာမဟုတ်ဘူး။သုညတပဲလို့ ဟောတဲ့တရားသုတ္တန်တွေ နှလုံးသွင်းရမယ် ဓမ္မဒိဌ။
 - တပည့်တော်တို့က ရွှေငွေသားမယား ပန်းနံ့သာနဲ့နေသူဆိုတော့ ဒီလောက်နက်နဲတာတွေဟာ အမြဲမလွယ်ဘူး ဘုရား။
 - ဒီလိုဆိုယင် သရဏဂုဏ်နဲ့ သီလပြည့်စုံအောင် နေကြ။
 - ဒါတော့ ပြည့်စုံပြီးသားပဲ ဘုရား။
 - တော်တယ် ဓမ္မဒိဌတို့၊ ဒါ သောတာပန်လို့ ပြောတာပဲ။

(၁၂၁၈)

- ကပိလဝတ် နိဂြောဓာရုံ၌ မဟာနာမ်အား ဘုရားဟောသောတရား
- မြတ်စွာဘုရား ဒီဝါကျွတ် ဒေသစာရီမကြွခင် မေးလျှောက်စရာမေးပါရစေဘုရား။
 - မေး မဟာနာမ်။
 - နာဖျားမကျန်းရှိတဲ့ အသိဉာဏ်ရှိသူကို ဘယ်လိုဆုံးမရမယ်ဆိုတာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဟောပါဘုရား

- ဘယ်တရားလေးပါးလဲ ဘုရား။
- သရဏဂုဏ်သုံးပါးနဲ့ သီလတရားပဲ။
- ဘယ်လို ပြရမှာလဲ ဘုရား။
- ဒီတရားတွေ ရှိနေတာပဲ၊ ဒါ သတိထားပြီး နှစ်သိမ့်ပါလို့ပေါ့။
- ဒီသူက ဒါအတွက်မ ပူတာဆိုယင်ကော ဘုရား။
- လူဟာ သေတာနဲ့စပ်နေတယ်။ ငဲ့လဲ မရဘူး။ ဒါ့ကြောင့်မငဲ့လွှတ်လို့

တရားပြရမှာပါ။

- ဒီသူက မိဘငဲ့စွန့်ပါပြီ၊ သားမယားငဲ့မိတယ်ဆိုယင်ကော ဘုရား။
- သားမယားငဲ့လဲ မရဘူး။ ဒါလဲစွန့် သတိပေးရမှာပဲ။
- ဒါလဲစွန့်ပါပြီ။ ခံစားမှု၊ ရာထူး၊ ပညာ၊ အကျော် အစောင့် နေပြီး ပူတယ်ဆိုယင်ကော ဘုရား။

- ဒါတွေဟာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ဖို့တွေပဲ၊ ဒါတွေပျက်စီးတာ သတိထားပါလို့ ပြောရမယ်။

- ဒါထားပြီးပြီဆိုယင်ကော ဘုရား။
- ဒါဆိုယင် အာသဝကုန်ပြီပဲ၊ နောက်ထပ် သတိပေးစရာ မလိုတော့ဘူး။

(၁၂၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ သရဏဂုဏ်သုံးပါးနဲ့ သီလတရားပွားများယင် သောတာပန်ဖြစ်ဖို့ပဲ။ သကဒါဂါမ်လဲ ဖြစ်ဖို့ပဲ၊ အနာဂါမ်လဲ ဖြစ်ဖို့ပဲ၊ ပညာရံဖို့ပဲ၊ ပညာပြန့်ပြောဖို့ပဲ။

(၁၂၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ သူကောင်းမှီဝဲ၊ တရားနာ၊ နှလုံးသွင်း၊ ကျင့် ဒီတရားလေးပါးပွားယင်ပညာကြီးမယ်၊ ပညာများမယ်၊ ပညာပြန့်ပြောမယ်၊ ပညာနက်နည်းမယ်။

ပညာတိုင်းမသိရှိမယ်။ပညာမြေထုလိုဖြစ်မယ်။ပညာပေါများမယ်။ပညာလျှင်မယ်။
ပညာပေါ့မယ်။ပညာရွှင်မယ်။ပညာမြန်မယ်။ပညာထက်မယ်။ပညာထိုးထွင်းမယ်။
(၁၂၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ တည်ကြည်မှုသမာဓိပွားကြ။ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိမယ်။
- ဘယ်လို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာလဲ ဘုရား။
- ဆင်းရဲဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း သိတာပေါ့။

(၁၂၂၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းပြုမှုကြ။ ပြုယင် ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း။
ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းကို အမှန်တိုင်းသိတယ်။

(၁၂၂၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ဘယ်ခေတ်က ရဟန်းပဲဖြစ်ဖြစ် ရဟန်းဘောင်ဝင်တာဟာ
ဆင်းရဲရာဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း အမှန်တိုင်းသိဖို့ ဝင်ကြတာပဲ။
သိလဲသိကြတာပဲ။ ဒါ့ကြောင့် သိဖို့အားထုတ်ကြ။

(၁၂၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ဘယ်ခေတ်က သမဏ ဗြဟ္မဏဆို သစ္စာလေးပါးကို
ထိုးထွင်းသိဖို့သိပြီးတာ ပြသဖို့ သမဏဗြဟ္မ ပြကြတာပဲ။ ဒါ့ကြောင့်
သိဖို့အားထုတ်ကြ။

(၁၂၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝိတက်

- ရဟန်းတို့ ကာမ ဗျပါဒ၊ ဝိတိသ၊ ဝိတက်တွေ မကြံစည်ကြစေနဲ့၊
အကျိုးမများဘူး။ အကျင့်မဟုတ်ဘူး။ ကြံစည်လိုကြယင် ဆင်းရဲရဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း ဝိတက်ကြံကြ။ ဒါအကျိုးများတယ်။ အကျင့်ဟုတ်တယ်။

(၁၂၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အတွေး

- ရဟန်းတို့ လောကမြဲမမြဲ၊ အဆုံးရှိမရှိ၊ အသက်နဲ့ကိုယ် ခြားခြား၊ သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ်၊ ဖြစ်လဲဖြစ် မဖြစ်လဲမဖြစ်၊ ဖြစ်တာလဲမဟုတ်၊ မဖြစ်တာလဲမဟုတ်၊ ဒါတွေ မတွေးမကြံစည်ကြနဲ့။ အကျိုးနဲ့ မစပ်ဘူး။ အကျင့်အစ မဟုတ်ဘူး။ ငြီးငွေ့ကင်းကွာ လွတ်မြောက်ငြိမ်းအေးဖို့ မဟုတ်ဘူး။ တွေးချင်ကြယင် ဆင်းရဲရဲဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း တွေးကြ။

(၁၂၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငြင်းခုံ

- ရဟန်းတို့ ဒီအငြင်းစကားတွေ မပြောကြနဲ့။
- ဘယ်အငြင်းစကားလဲ ဘုရား။
- ဒါသင်မသိ၊ သင်ဘယ်သိနိုင်မလဲ၊ သင်အကျင့်မှားနေတယ်။ သင်စကားမစေ့စပ်ဘူး။ အရင်ပြောရမှာ နောက်ပြောနေတယ်။ သင့်စကားသင့် ဆီလှည့် နေပြီ၊ သင်အယူအပြစ် ငါပြုပြီးသင်နိမ့်ပြီ၊ လွတ်အောင်ရှောင်ဦး၊ စွမ်းယင်ရှင်၊ ဒီလိုအငြင်း စကားတွေပဲ။ ဒါတွေဟာ လွတ်မြောက်ဖို့မဖြစ်ဘူး။

- ဘယ်လို စကားငြင်းခုံရမလဲ ဘုရား။
- ဒါ ဆင်းရဲဟုတ်မဟုတ် ဆင်းရဲကြောင်း၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း ဟုတ်မဟုတ်ငြင်းကြ။ လွတ်မြောက်ဖို့ ဖြစ်တယ်။

(၁၂၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဖီလာစကား

- ရဟန်းတို့ ဒီလို တရားနဲ့ဖီလာစကားတွေ မပြောကြနဲ့။
- ဘယ်လိုစကားတွေက ဖီလာစကားတွေလဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မင်း၊ အမတ်၊ စစ်သည်၊ စစ်တိုက်၊ ကြောက်မက်ဖွယ်၊ စားဘွယ်၊ သောက်ဖွယ်၊ အဝတ်အိပ်ယာ၊ ပန်းနံ့သာ၊ ဆွေမျိုး၊ ယာဉ်၊ မြို့ရွာနိုင်ငံ၊ လမ်း၊ ရေဆိပ်၊ သေသူလောက၊ အထွေထွေနဲ့စပ်တဲ့ စကားတွေပဲ။ ဒါဟာ လွတ်မြောက်ဖို့ မဖြစ်စေဘူး။

- ဘယ်လို စကားပြောရမလဲ။
- ဆင်းရဲရဲ့ ဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းပဲ ပြောတဲ့စကားပဲ။

(၁၂၂၉)

မိဂဒါဝုဒ်၌ ပဉ္စဝဂ် ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ မမှီဝဲရမှာ အစွန်းနှစ်ပါးပဲ။
- ဘာတွေ ဘုရား။
- ကာမချမ်းသာကို ကပ်ငြိမှုအလျောက် အားထုတ်မှုနဲ့ ကိုယ်ပင်ပန်းမှု အားလျော်တဲ့ အားထုတ်မှုပဲ။
- ဒါတွေအားထုတ်ယင် ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား။
- ညံ့ဖျင်းလို့၊ ရွာခလေ့၊ လူတိုင်းခလေ့ဖြစ်လို့၊ မမြတ်လို့၊ အကျိုးမများလို့ပဲ၊ ဆင်းရဲဖြစ်လို့ မမြတ်လို့ အကျိုးမများလို့ပဲ။
- ဒါဖြစ်ယင် ဘာကျင့်ရမလဲ ဘုရား။
- အစွမ်းနှစ်ပါးမကပ်ပဲ အလယ်အလက် ကျင့်ရမှာပေါ့။
- ဘာဖြစ်စေမှာမို့လဲ ဘုရား။
- ပညာမျက်စေ့ လုပ်ပေးတက်လို့ ကိလေသာငြိမ်းဖို့၊ အသိထူးသိဖို့၊ သစ္စာသိဖို့၊ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုဖို့တွေ ဖြစ်စေမှာမို့ပဲ။
- အဒိ အလယ်အလက်အကျင့်က ဘာတွေလဲ။
- မဂ္ဂင်လမ်း အစိတ်အပိုင်းရှစ်ချက်ပဲ။
- ရှစ်ချက်က ဘာတွေလဲ။
- အမြင်မှန်၊ အတွေးမှန်၊ အပြောမှန်၊ အလုပ်မှန်၊ ကြိုးစားမှန်၊ နိုးကြားမှန်၊ စိတ်ထားမှန်ပဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဒီအလယ်လမ်းကျင့်တော့ ဘာဖြစ်လဲဘုရား။
- စွဲစရာတွေဟာ ဆင်းရဲတွေပဲလို့သိပြီး ငြိကပ်တပ်စွဲတာဟာ ဆင်းရဲကြောင်းပဲ။ ငြိကပ်တပ်စွဲမှု မရှိတာ ဆင်းရဲငြိမ်းတာပဲ။ ဒီအလယ်လမ်းဟာ ငြိကပ်တပ်စွဲစရာတွေသိပြီး ငြိကပ်တပ်စွဲမှုဖယ်လို့ ငြိကပ်တပ်စွဲကင်းရာ ရောက်စေတဲ့အကျင့်ပဲ သိတာပေါ့။
- စွဲစရာက ဘာတွေလဲ။
- အကြိုက်နှစ်သက်ခံ ရုပ်ဝေဒနာစတဲ့ ခန္ဓာတွေပေါ့။
- စွဲတာကကော။
- တဏှာပေါ့။
- မစွဲတာကကော။
- ငြိမ်းအေးတာပေါ့။
- ခန္ဓာတွေက ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ။
- ဖြစ်မှု၊ ပွားမှု၊ ရင့်မှု၊ ပျက်မှု၊ ချစ်ကွဲ၊ မုန်းတွဲဖြစ်မှု၊ ရတာမလိုဖြစ်မှုတွေပေါ့။
- တဏှာကကော ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။
- ကာမစွဲ၊ ဘဝစွဲ၊ ဝိဘဝစွဲ။
- ငြိမ်းတာကကော။
- အကြွင်းမဲ့တဏှာချုပ်တာ၊ စွန့်တာ၊ လွတ်မြောက်တာ၊ မတည်တာပေါ့။
- ဒါတွေ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဘုရား။
- ခန္ဓာတွေဟာ ဆင်းရဲတွေပဲ၊ ဒီဆင်းရဲတွေဟာ သိစရာတွေပဲ၊ ဒီသိစရာတွေ သိပြီးပြီဆိုတဲ့ အဖြစ်ရောက်ရမယ်။ တဏှာတွေဟာ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတွေပဲ။ ဒီဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းတွေဟာ ပယ်စရာတွေပဲ။ ပယ်စရာတွေ ပယ်ပြီးပြီဆိုတဲ့ အဖြစ်ရောက်ရမယ်။ တဏှာအကြွင်းမဲ့မရှိတာ ငြိမ်းအေးတာပဲ။ ဒီငြိမ်းအေးတာဟာ ရောက်နေစရာပဲ။ ဒီရောက်နေ ရနေစရာကို ရောက်ပြီး ရပြီးပြီးဆိုတဲ့ အဖြစ်ရောက်ရမယ်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အလယ်အလက်တရား ဒုက္ခငြိမ်းကြောင်းပဲ။ ဒီဒုက္ခငြိမ်းကြောင်းဟာ ပွားစရာပဲ။ ဒီပွားစရာ ပွားပြီးပြီအဖြစ် ရောက်ရမယ်။ ဒါဟာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အမှန်လေးပါးကို သုံးပတ်ပြန်တော့ ထွက်လာတဲ့ အချင်းအရာ ဆယ့်နှစ်ပါးပဲ။
ဒီလိုလုပ်ရမယ်။

- ဒါအသျှင် လုပ်ပြီးပြီလား။
- ငါ လုပ်ပြီးပြီ။
- ဒါ ဘယ်ကနည်းလမ်းရတာလဲ။
- ရှေးက မကြားဘူးပဲ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် သိတဲ့အမှန်ပဲ။
- တပည့်တော် ကောဏ္ဍည လျှောက်ပါရစေ။ ဒီတရား

နာရတော့သဘောပေါက်မှု တစ်ခုဖြစ်လာတယ် ဘုရား။

- ဘယ်လိုလဲ ကောဏ္ဍည။
- ဖြစ်လာတဲ့ ဒုက္ခတွေဟာ ငြိမ်းလို့ရတာတွေချည်ပဲ လို့ပါဘုရား။
- ကောဏ္ဍည သဘောပေါက်သွားပြီပဲ။

(၁၂၃၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ရှေးကမကြားဘူးတဲ့ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း၊ ဒုက္ခငြိမ်းရာ၊
ဒုက္ခငြိမ်းကြောင်းဟာ ဒါတွေပဲလို့ ငါ့မှာ ပညာမျက်စေ့ အသိဉာဏ် ပညာ
ဝိဇ္ဇာအလင်းတွေ ပေါက်လာတယ်။ ဒါတွေဟာ သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွားလုပ်စရာ
တွေလို့လဲ ရှေးကမကြားဘူးပဲ။ ပညာမျက်စေ့ အသိဉာဏ်ပညာ ဝိဇ္ဇာအလင်းတွေ
ပေါက်လာတယ်။ သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွားလုပ်ပြီးနေပြီ လို့ပဲ ပညာမျက်စေ့
အသိဉာဏ်ပညာ ဝိဇ္ဇာအလင်းတွေ ပေါက်လာတယ်။

(၁၂၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓနု

- ရဟန်းတို့ အရိယသစ္စာလေးပါး ရှိတယ်။
- ဘာတွေလဲ ဘုရား။
- ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓ၊မဂ္ဂပဲ။
- ဒုက္ခ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးပဲ။
- သမုဒယကော ဘုရား။ အာရုံမှာ အလွန်တပ်စွဲမှု ကာမဘဝ ဝိဘဝ တဏှာပဲ။

- နိယောဓကကောဘုရား။
- တဏှာအကြွင်းမဲ့ ကင်းပျောက်ချုပ်ငြိမ်းစွန့်လွှတ် လွတ်မြောက်မကပ်ငြိရာပဲ။
- မဂ္ဂကကောဘုရား။
- အဖြစ်မှန်(လ) စိတ်ထားမှန်ပဲ။

(၁၂၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဇ္ဈတ္တိကာယတန

- ရဟန်းတို့ ဒုက္ခ(လ) မဂ္ဂလို့ သစ္စာလေးပါး ရှိတယ်။
- အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါးဟာ ဒုက္ခပဲ။

(၁၂၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စရဏ

- ရဟန်းတို့ ဆောင်ထားရမဲ့ တရားလေးပါး ရှိတယ်။ အဲဒါ ဆောင်ကြရဲလား။
- ဆောင်ပါ့ ဘုရား။
- ဘာကို ဆောင်ကြတာလဲ။
- အရိယသစ္စာလေးပါးကိုပါ ဘုရား။
- အဲဒါကို ဘယ်လိုဆောင်ကြတာလဲ ရဟန်းတို့။
- ဒီသစ္စာလေးပါးထဲက တစ်ပါးပါးကို ဒီအတိုင်းမဟုတ်သေးဘူးလို့ ဘယ်သူမှအသိပေး ပညက်ဖို့ အကြောင်းမရှိဘူးလို့ ဆောင်ကြတာပါ ဘုရား။
- ဟုတ်တယ် ဒီလိုပဲဆောင်ကြ။

(၁၂၃၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော အဝိဇ္ဇာ

- မြတ်စွာဘုရား အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ။
- ရဟန်း သစ္စာလေးပါး မသိတာပဲ။

- အဝိဇ္ဇာကကော ဘုရား။
- သစ္စာသိတာပေါ့ ရဟန်း။

(၁၂၃၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ သစ္စာလေးပါးမှာ ဒုက္ခအရိယသစ္စာစတဲ့ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်းတွေကို ချဲ့ယင် စကားလုံးဝါကျ စာဖွဲ့မကုန်နိုင်ဘူး။

(၁၂၃၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ သစ္စာလေးပါးဟာ မချွတ်ယွင်းဘူး။
- အခြားမဖြစ်ဘူး။

(၁၂၃၇)

ဝိဇ္ဇိတိုင်း ကောဠိဂါမရွာ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ အရိယသစ္စာကို မသိကြလို့ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ပြေးသွားကျင်လည်ကြရတယ်။ သစ္စာမသိယင် ရဟန်းထဲနေပေမဲ့ ရဟန်းလို့ မခေါ်အပ်ဘူး။ သစ္စာသိမှ ရဟန်းအကျိုးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ရဟန်းလို့ ခေါ်ရတယ်။

(၁၂၃၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ အရိယသစ္စာလေးပါးကို အမှန်အတိုင်း ကိုယ်တိုင်ထိုးထွင်းသိလို့ ဘုရားလို့ ခေါ်ရတာ။ ဘုရားမှန်သမျှ ဒီလိုချည်ပဲ။

(၁၂၃၉)

ဖေတဝန်၌ ဘရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝကုန်သူ

- ရဟန်းတို့ သိမြင်သူဟာ အာသဝကုန်တာပဲ။
- ဘယ်လို သိမြင်သူလဲ ဘုရား။
- အရိယသစ္စာ သိမြင်သူပေါ့။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၁၂၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိတ္တ

- ရဟန်းတို့ ကိုယ်စကားနားထောင်တဲ့ သနားရမဲ့သူတွေကို သစ္စာသိဖို့ ဆောက်တည်စေအပ် သွင်းထားအပ်ကြတယ်။

(၁၂၄၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ သစ္စာဟာ ဒုက္ခ သမုဒယ နိရောဓ မဂ္ဂလေးပါးပဲ။

(၁၂၄၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လောက

- ရဟန်းတို့ အရိယာတို့ရဲ့ အမှန်တရားလေးပါး ရှိတယ်။ ဒုက္ခ သမုဒယ နိရောဓ မဂ္ဂပဲ။

(၁၂၄၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ အရိယသစ္စာလေးပါးထဲမှာ ပိုင်းခြားသိရမဲ့ အရိယသစ္စာ ရှိတယ်။

- ဘာလဲ ဘုရား။

- ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြားအပ်တယ်။ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း ပယ်အပ်တယ်။

ဆင်းရဲငြိမ်းရာမျက်မှောက်ပြုအပ်တယ်။ ဆင်းရဲငြိမ်းကြောင်း ပွားအပ်တယ်။

(၁၂၄၄)

စေတတိုင်း သဟဇ္ဇနိကမြို့၌ ရဟန်းမထေရ်တို့အား ဘဝပ္ပတိမဟေရ်ဟောသော တရား

- ငါ့သျှင်တို့ ဆင်းရဲမြင်ယင် ဆင်းရဲကြောင်း၊ ဆင်းရဲငြိမ်းရာနဲ့ ဆင်းရဲငြိမ်းကြောင်းကိုပါ မြင်သလား။

- ငါ့သျှင်တို့ သစ္စာဟာ တစ်ပါးပါးမြင်ယင် ကျန်သုံးပါးမြင်တယ်လို့ ဘုရားထံက ကြားနာရဘူးတယ်။

(၁၂၄၅)

- ကောသမ္ဘိပြည် ယင်းတိုက်တော၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား
- ရဟန်းတို့ ဟောဒီ ငါ့လက်ထဲကယင်းတိုက်ရွက်နဲ့ တောထဲကရှိသမျှ ယင်းတိုက်ရွက်တွေ ဘယ်ကများသလဲ။
 - တောထဲက ယင်းတိုက်ရွက်တွေက များတယ်။ လက်ထဲက ယင်းတိုက်ရွက်တွေက မပြောပလောက်ပါ ဘုရား။
 - ငါဟောတဲ့ တရားဟာ ငါမဟောတဲ့ တရားနဲ့စာယင် မပြောပလောက်ပဲ။ မဟောတာကများတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါတွေဟာ အကျိုးမများဘူး။ ဒဲ့ကြောင့် ငါမဟောဘူး။

(၁၂၄၆)

- ကောသမ္ဘိ ယင်းတိုက်တော၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား
- ရဟန်းတို့ အရိယသစ္စာမသိပဲ ဆင်းရဲအဆုံးမပြုနိုင်ဖို့ အကြောင်းမရှိဘူး။ ရှားရွက်ကို ဖန်ခွက်လုပ် ရေသယ်ဖို့ အကြောင်းမရှိသလိုပဲ၊ အရိယသစ္စာသိမှ ဆင်းရဲအဆုံးမပြုမယ်။ ကြာရွက်ခွက်လုပ်၊ ဖက်လိပ်လုပ် ရေသယ် ပန်ဆင်သလိုပဲ။

(၁၂၄၇)

- ကောသမ္ဘိ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား
- ရဟန်းတို့ ကောင်းကင်မြောက်ဒုတ်ဟာ အရင်းကဖြစ်ဖြစ်၊ အဖျားကဖြစ်ဖြစ် ကျသလို သစ္စာမသိသူဟာ ထိုထိုဤဤ သွားလာနေမှာပဲ။

(၁၂၄၈)

- ကောသမ္ဘိ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား
- ရဟန်းတို့ အဝတ်မှာဖြစ်စေ ခေါင်းမှာဖြစ်စေ မီးလောင်ယင် ဘာလုပ်မလဲ။
 - ငြိမ်းဖို့ အမြန်လုပ်ကြရမှာပါ ဘုရား။
 - ရဟန်းတို့ အရိယသစ္စာသိဖို့ ဒီထက်လုပ်ကြ။

(၁၂၄၉)

- ကောသမ္ဘိ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား
- ရဟန်းတို့ မနက်၊ နေလည်၊ ညဉ့်သုံးခါ တစ်ခါလှံချက်တစ်ရာ အထိုးခံပြီး

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အနှစ်တစ်ရာကြာယင် အရိယသစ္စာ သိမယ်ပြောယင် အရိယသစ္စာသိဖို့ ခံထိုက်တယ်။ အရိယသစ္စာမသိယင် ဒီထက်ဆင်းရဲခံရမှာတွေ မထင်လို့ပဲ။

(၁၂၅၀)

ကောသမ္ဘိ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ သမုဒရာမှာ သတ္တဝါတွေများတယ်။ ကုန်းပေါ်ရှိသမျှ မြတ်သစ်ပင်သားစို့လုပ်ပြီး ထိုးယင်သားစို့ပဲ ကုန်မယ်။ သတ္တဝါမကုန်ဘူး။ ဒီသတ္တဝါတွေထဲမှာ အရိယသစ္စာသိသူဟာ နည်းနည်းပဲ။

(၁၂၅၁)

ကောသမ္ဘိ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ အရုဏ်တက်တာဟာ နေထွက်ဖို့ရဲ့ ရှေ့ပြေးနိမိတ်ပဲ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟာ အရိယသစ္စာသိဖို့ ရှေးပြေးနိမိတ်ပဲ။

(၁၂၅၂)

ကောသမ္ဘိ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ လ နေ့မရှိယင် အလင်းမရှိ။ နေ၊ ညနှင့် ဥတု မရှိသလို ဘုရားမပွင့်ယင် အရိယသစ္စာ မပေါ်ဘူး။

(၁၂၅၃)

ကောသမ္ဘိ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ သစ္စာမသိသူ ရဟန်တွေဟာ သူများမျက်နှာ မေ့ဖူးနေရတယ်။ ဥပမာ လဲဝါဟာ လေတိုက်ရာပါသလိုပဲ။ သစ္စာသိသူဟာ သူများမျက်နှာ မေ့ကြည်မနေရ၊ မြေဝင်နက်နက်စိုက်ထားတဲ့ သံလိုင်းတံခါးတိုင်ဟာ ဘယ်လေလာလာ မလှုပ်သလိုပဲ။

(၁၂၅၄)

ကောသမ္ဘိ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ သစ္စာသိသူဟာ ဝါဒလိုလို ဝါဒရှာသူက ဝါဒတင်ဖို့ ဘယ်ကလာလာ တုန်လှုပ်ဖို့ အကြောင်းမရှိဘူး။ မြေဝင်နက်နက် စိုက်ထားတဲ့

ကျောက်တိုင် မလှုပ်သလိုပဲ။

(၁၂၅၅)

ဝေဠုဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ရှေ့ကယောက်ကျားတစ်ယောက် လောကကိုကြံမယ်လို့ ရာဇဂြိုဟ်ထွက်ပြီး သုမာဂဓရေကန်နားသွားပြီး ကြံတယ်။ အဲဒီ ယောက်ကျားဟာ ရေကန်ထဲက ကြာစွယ်ကြာရင်းထဲ အင်္ဂါလေးပါးရှိတဲ့ စစ်သည်မြင်ပြီး ငါရူးသွားပြီလား။ မရှိတာမြင်တယ်လို့ ကြံပြီး၊ မြို့ပြန်လာတယ်။ ဒီအကြောင်း လူတွေကို ပြောတယ်။ လူတွေကလဲ ဟုတ်တယ်။ ရူးတာပဲလို့ ပြောကြတယ်။ တချို့ကလဲ ရူးတာမဟုတ်ဘူး။ အသုရာတွေ စစ်ရူးလို့ အသုရာပြည်ပြန်ကြတာလို့ ပြောကြတယ်။

- အဲဒါ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- ရဟန်းတို့ ဒါ့ကြောင့် လောကမြဲမမြဲ အဆုံးရှိမရှိ၊ အသက်နဲ့ကိုယ် ခြားမခြား၊ သေပြီးဖြစ်မဖြစ်၊ အစစလောက အဖြစ်တွေကို မကြံရဘူးလို့ ငါပြောတာ၊ ဒါတွေကြံလို့ အကျိုးမများဘူး။ မလွတ်မြောက်ဘူး။

- ဒါဖြင့် ဘယ်လိုနေရမလဲ ဘုရား။

- ကြံချင်ကြယင် ဆင်းရဲဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း ကြံကြပေါ့။

(၁၂၅၆)

ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ နေသန့်စင်ဖို့ ပဋိဘာနတောင် သွားကြရအောင်။

- ကောင်းပါ ဘုရား။

- ရဟန်းတို့ ဟိုခြောက်ကမ်းပြတ်ကြီး ကြည့်ကြ။

- ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ ဘုရား။

- ရဟန်းတို့ ဒီထက် ပိုကြောက်စရာ ခြောက်ကမ္ဘား ရှိသေးတယ်။

- ဘယ်မှာလဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သစ္စာကိုမသိကြသူ ဒုက္ခမြင်စေတဲ့ သင်္ခါရကံတွေမှာ ပျော်ကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဆင်းရဲအထပ်ထပ် ဖြစ်ရမယ်။ သင်္ခါရဟာ ဆင်းရဲကို စီရင်တယ်။

(၁၂၅၇)

ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မဟာပရိဋ္ဌာဟင်္ဂရဲ

- ရဟန်းတို့ မဟာပရိဋ္ဌာဟင်္ဂရဲဆိုတာ ရှိတယ်။
- ဒီငရဲက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- ဘယ်လောက်လှပ၊ နှစ်ချိုက်၊ မြတ်နိုးဖွယ်အဆင်းအသံ အနံ့ အရသာ အတွေ့၊ သဘောဖြစ်ဖြစ် မလှပမနှစ်ချိုက် မမြတ်နိုးဘွယ်အဖြစ်ပဲ ဖြစ်တယ်။
- မြတ်စွာဘုရား ဒီငရဲ အတော်ကြောက်စရာပဲ။
- ဒီထက် ကြောက်စရာ ရှိသေးတယ်။
- ဘာလဲ ဘုရား။
- သစ္စာမသိမှုပဲ။ မသိယင် ဒီဆင်းရဲတွေ အထပ်ထပ်ခံရဖို့ သင်္ခါရတွေလုပ်တယ်။

(၁၂၅၈)

ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ အရိယသစ္စာလေးပါး မသိပဲ အဆင်းရဲဆုံးကို ပြုမယ်ဆိုလို့ အကြောင်းမရှိဘူး။ ဥပမာ ပြဿဒ်ပါတဲ့ အိမ်မှာ အောက်ပိုင်းမဆောက်သေးပဲ ပြဿဒ်တင်မယ်လို့ ပြောနိုင်တဲ့အကြောင်း မရှိသလိုပဲ။

(၁၂၅၉)

မဟာဂုဏ်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော တရား

- မြတ်စွာဘုရား ဆွမ်းခံသွားစဉ်က မင်ကွန်းမှာ မြားလေ့ကျင့်ကြတဲ့လိစ္ဆဝိမင်း သားငယ်တွေကို ဝေးဝေးနဲ့မှန်အောင် ပစ်နိုင်ကြတာတွေကြလို့ အံ့သြရပါတယ်။
- အာနန္ဒာ အဲဒီမင်းသားငယ်တွေနဲ့ သားမြီးဖျားရဲ့ ခုနှစ်စိတ်တစ်စိတ်ရှိတဲ့ သားမြီးအဖျား အချင်းချင်းထိုးဖောက်နိုင်သူ ဘယ်သူကပို ခတ်သလဲ။
- ခုနှစ်စိတ်ခွဲထားတဲ့ သားမြီးအဖျား အချင်းချင်း ထိုးဖောက်နိုင်တာက

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပိုခတ်ပါတယ်။

- အာနန္ဒာ သစ္စာသိဖို့က အဲဒီထက် ပိုခတ်တယ်။

(၁၂၆၀)

မဟာဝုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ အပိတ်အပင်မရှိ ဟင်းလင်းပွင့် အမှိုက်အမှောင်အတိဖြစ်တဲ့ လောကန္တရိတ်(ထွင်းနက်) ငရဲဆိုတာ ရှိတယ်။အဲဒီမှာ ဘာမှအရောင်မရှိ။

- မှောင်လှချေလား မြတ်စွာဘုရား။

- ဒါထက် မှောင်တာရှိသေးတယ် ရဟန်းတို့။

- ဘာလဲ ဘုရား။

- သစ္စာမသိတာပဲ။ သစ္စာမသိယင် ဆင်းရဲတွင်းကျတယ်။ အဲဒါက ပိုမှောင်တယ်။

(၁၂၆၁)

မဟာဝုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောတရား

- ရဟန်းတို့ မဟာသမုဒ္ဒရာမှာ နှစ်တစ်ရာမှ တစ်ကြိမ်သာပါတဲ့ လိပ်ကန်းဟာ ရေထဲမျောနေတဲ့ တပေါက်သာရှိတဲ့ ထမ်းပိုးကိုစွပ်မိဖို့ မလွယ်ကူဘူး။ ဒီထက် မလွယ်တာက ပျက်စီးသွားတဲ့ လူမိုက်လူဖြစ်ဖို့က ပိုမလွယ်ဘူး။ အကြောင်းကတော့ လူမိုက်ဟာ အချင်းချင်း ကောင်းမှုမရှိနိုင်အောင် သစ္စာမဲ့နေကြလို့ပဲ။ သစ္စာကလဲ ဘုရားပွင့်မှ ပေါ်တာ၊ သစ္စာပေါ်မှ သစ္စာရှိကြမှာ ဖြစ်လို့ပဲ။

(၁၂၆၂)

မဟာဝုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ မြင့်မိုရ်တောင်နဲ့ ပဲနောက်ခုနစ်စေ့ခန့် ကျောက်ခဲ ဘယ်သူများသလဲ။

- ပဲနောက် ခုနစ်စေ့လောက် ကျောက်ခဲဟာ အလွန်နည်းပါတယ်။

- ရဟန်းတို့ သစ္စာသိပြီးသူ ကျန်တဲ့ဆင်ရဲဟာ အဲဒီလောက်ပဲ ရှိတယ်။ ကျန်တဲ့ဆင်းရဲက မြင့်မိုရ်တောင်လောက်ပဲ။

(၁၂၆၃)

မဟာဝုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ လက်သည်ပေါ်က မြေမှုန့်နဲ့ မြေကြီးရှိ မြေမှုန့် ဘယ်ကပိုများသလဲ။

- လက်သည်ပေါ်က မြေမှုန့် သိပ်နည်းပါတယ်။

- သစ္စာသိပြီးကျန်တဲ့ ဆင်းရဲဟာ လက်သည်းဖျားပေါ်က မြေမှုန့်လောက်ပဲ။

(၁၂၆၄)

မဟာဝုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ ငါးဆယ်ကုဗ ယူဇနာရှိတဲ့ ရေကန်အပြည့်ရေနဲ့ သမန်းမျက်ဖျားကရေ ဘယ်ကများသလဲ။

- သမန်းမျက်ဖျားရေက သိပ်နည်းပါတယ်။

- သစ္စာသိသူကျန်တဲ့ ဆင်းရဲဟာ အဲဒီလောက်ပဲ။

(၁၂၆၅)

မဟာဝုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ မြစ်ငါးသွယ်ရေနဲ့ ရေနုစက်စက်သုံးရေ ဒါမမဟုတ် မြစ်ငါးသွယ်ရေခမ်းသွားလို့ နှစ်စက်သုံးစက်ကျန်တဲ့ရေ ဘယ်သူများသလဲ။

- နှစ်စက်သုံးစက်ရေက သိပ်နည်းပါတယ်။

- အရိယသစ္စာသိသူ ကျန်တဲ့ဆင်းရဲဟာ ဒီလောက်ပဲ ရှိတယ်။

(၁၂၆၆)

မဟာဝုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ မြေကြီးနဲ့ ဇီးစေ့ခန့် မြေခဲခုနှစ်လုံး ဒါမှမဟုတ် ကုန်သွားတဲ့မြေနဲ့ ကျန်တဲ့ဇီးစေ့ခန့် မြေခဲခုနှစ်လုံး ဒါမှမဟုတ် မဟာသမုဒ္ဒရာရေနဲ့ ရေနုစက်စက်သုံးစက်၊ ဒါမှမဟုတ် ကုန်သွားတဲ့ မဟာသမုဒ္ဒရာရေနဲ့ ကျန်တဲ့ရေနုစက်စက်သုံးစက်၊ ဒါမှမဟုတ် ကုန်သွားတဲ့ ဟိမဝန္တာနဲ့ ကျန်တဲ့မုန့်ညှင်းစေ့ခန့် ခဲခုနှစ်လုံး ဘယ်ကပိုများတယ် ဆိုတာထင်ရှားလွန်းသလိုပဲ။ သစ္စာသိသူ ကုန်တဲ့ဒုက္ခက ပိုများတယ်ဆိုတာ

အဲဒါတွေနဲ့ နှိုင်းနိုင်တယ်။

(၁၂၆၇)

မဟာဝုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- မြေကြီးနဲ့ လက်သည်းဖျားပေါ်က မြေမှုန့် ဘယ်ကများသလဲ။
- လက်သည်းဖျားပေါ်က မြေက မနှိုင်းယှဉ်နိုင်လောက်အောင် နည်းပါတယ်။
- ဒီလိုပဲ လူမဟုတ်သူထက် လူဟာနည်းတယ်။ ဇနပုဒ်ထုထက် မဇ္ဈိမလူဟာ

နည်းတယ်။ သေရည်သောက်သူထက် ရှောင်သူနည်းတယ်။ ရေသတ္တဝါတွေထက် ကုန်းသတ္တဝါတွေက နည်းတယ်။ မိဖုရား၊ ရဟန်း၊ သူတော်စဉ် ရှိသေထိုက်သူကို ဝတ္တရားပျက်သူထက် ဝတ္တရားကျသူဟာ နည်းတယ်။ သတ်မှု ခိုးမှု ကာမလိုက်စားမှု၊ လိမ်မှု၊ ကုန်းတိုက်မှု၊ ဆဲမှု၊ အဖျင်းပြောမှု၊ မျိုးဖျက်မှု၊ ညစာစားမှု၊ ပန်းနံ့သာလိမ်းချယ်မှု၊ တီးမှုတ်ကခုန်သီဆိုမှု၊ မြင့်မြတ်ရာနေမှု၊ ရွှေငွေကိုင်မှု၊ ကောက်စိမ်းကိုင်မှု၊ အသားစိမ်းခံမှု၊ သူတိုးသမီးခံယူမှု၊ ကျွန်ခံယူမှု၊ ဆိတ်သိုးခံယူမှု၊ ကြက်ဝက်ခံယူမှု၊ ဆင်မြင်းမြည်းနွား ခံယူမှု၊ လယ်ယာခံယူမှု၊ ရောင်းဝယ်မှု၊ တမာန်ပြုမှု၊ ချိန်တောင်း၊ သပြာစဉ်းလဲမှု၊ တစိုးယူလှည့်ဖြား အတုလုပ်၊ လိမ်လည်ကောက်ကျစ်မှု၊ သက်ဖျက်ချုပ်နှောင်၊ လုယက်ဖျက်ဆီး၊ ဓားပြတိုက်မှု၊ ဒါတွေပြုသူထက် မပြုသူက နည်းတယ်။ ရဟန်းတို့ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသင် သစ္စာမသိကြလို့ပဲ။

(၁၂၆၈)

မဟာဝုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား

- ရဟန်းတို့ လက်သည်းဖျားပေါ်က မြေမှုန့်ဟာ မြေကြီးမြေမှုန့်ထက် မနည်းဘူးလား။

- မနှိုင်းယှဉ်နိုင်အောင်ပဲ နည်းပါတယ် ဘုရား။

- လူပျက်ပြီး လူမဖြစ်ပဲ ငရဲတိရစ္ဆာန် ပိတ္တာဖြစ်တာက လူဖြစ်တာ နတ်ဖြစ်တာထက် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်အောင် များတယ်။ နတ်ပျက်ပြီး ငရဲတိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာဖြစ်တာကလဲ လူဖြစ်တာနတ်ဖြစ်တာထက် များတယ်။ ငရဲ တိရစ္ဆာန်ပြိတ္တာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပျက်ပြီးငရဲ တိရစ္ဆာန်ပြိတ္တာ ဖြစ်တာကလဲ လူနတ်ဖြစ်တာထက် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်အောင် များတယ်။

(၁၂၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်အဆင်းနဲ့မျှမတူအောင် ယောက်ကျားစိတ် သိမ်းယူနိုင်သော တစ်ခုသောအဆင်း

- မိန်းမအဆင်း။

(၁၂၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်အသံနှင့်မျှ မတူအောင် ယောက်ကျားစိတ် သိမ်းယူနိုင်သော တစ်ခုတည်းသော အသံ

- မိန်းမသံ။

(၁၂၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်အနံ့နှင့်မျှ မတူအောင် ယောက်ကျားစိတ်ကို သိမ်းယူနိုင်သော တစ်ခုတည်းသော အနံ့

- မိန်းမအနံ့။

(၁၂၇၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်အရသာနှင့်မျှမတူသော ယောက်ကျားစိတ်ကို သိမ်းယူနိုင်သော တစ်ခုသောအရသာ

- မိန်းမကိုယ်မှ စုတ်ယူရရှိသော အရသာ။

(၁၂၇၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်အတွေ့နှင့်မျှ မတူသော ယောက်ကျားစိတ်ကို သိမ်းယူနိုင်သော တစ်ခုသောအတွေ့

- မိန်းမ အတွေ့။

(၁၂၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိန်းမစိတ်ကို သိမ်းယူနိုင်သော တစ်ခုတည်းသော အဆင်း

- ယောက်ကျား အဆင်း။

(၁၂၇၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိန်းမစိတ်ကို သိမ်းယူနိုင်သော တစ်ခုတည်းသော အသံ

- ယောက်ကျား အသံ။

(၁၂၇၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိန်းမစိတ်ကို သိမ်းယူနိုင်သော တစ်ခုတည်းသော အနံ့

- ယောက်ကျားအနံ့။

(၁၂၇၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိန်းမစိတ်ကို သိမ်းယူနိုင်သော တစ်ခုတည်းသော အရသာ

- ယောက်ကျားကိုယ်မှ စုတ်ယူရရှိသော အရသာ။

(၁၂၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိန်းမစိတ်ကို သိမ်းယူနိုင်သော တစ်ခုတည်းသော အတွေ့

- ယောက်ကျားအတွေ့။

(၁၂၇၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာမစ္ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်ပြန့်ပွားစေသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- အလှအပ၌ နှလုံးသွင်းမှားခြင်း။

(၁၂၈၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗျာပါကြောင့် ကြံကို ဖြစ်ပေါ်ကြီးထွားစေသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- ရန်ခိုက်ဒေါသ ဖြစ်ဖွယ်အာရုံ၌ နှလုံးသွင်းမှားခြင်း။

(၁၂၈၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ထိနမိဒ္ဓကို
ဖြစ်ပေါ်ကြီးထွားစေနိုင်သော တစ်ခုတည်းသော တရား

- မပျော်တွန့်ဆုတ်၊ သန်းဝေ၊ ထမင်းဆိပ်တက်သော စိတ်နှုန်းမှု။

(၁၂၈၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို
ဖြစ်ပေါ်ကြီးထွားစေသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- စိတ်မငြိမ်သက်ခြင်း။

(၁၂၈၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝိစိကိစ္ဆာကို
ဖြစ်ပေါ်ကြီးထွားစေသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- မသင့်မလျော် နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၂၈၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာမစ္ဆန္ဒကို
ဖြစ်ပေါ်ပျောက်ပျက်စေသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- အလှအပ မဟုတ်ရာ၌ အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၂၈၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗျာပါဒကို
ပပျောက်မဖြစ်ပေါ်စေသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- မေတ္တာစိတ်။

(၁၂၈၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ထိနမိဒ္ဓကို
ပပျောက်မဖြစ်ပေါ်စေသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်မှု။

(၁၂၈၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥဒ္ဓကုက္ကုစ္စကို ပပျောက်မဖြစ်ပေါ်စေသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- စိတ်ငြိမ်သက်ခြင်း။

(၁၂၈၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝိစိကိစ္ဆာကို ပပျောက်မဖြစ်ပေါ်စေသော တစ်ခုတည်းသောတရား

- အသင့်အလျော် နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၂၈၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မပ္ပားများလျှင် မခိုင်ခန့်သော တစ်ခုတည်းသော တရား

- စိတ်။

(၁၂၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပွားလျှင် ခိုင်ခန့်သော တစ်ခုတည်းသော တရား

- စိတ်။

(၁၂၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မပ္ပားလျှင် အကျိုးမဲ့များစွာပေးသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- စိတ်။

(၁၂၉၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပွားလျှင် အကျိုးကြီးသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- စိတ်။

(၁၂၉၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မပ္ပားလျှင် ထင်ထင်ရှားရှား

မဖြစ်ပွားစေလျှင် အကျိုးမကြီးသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- စိတ်။

(၁၂၉၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မပွားလျှင်အကျိုးကြီးကြီး မဖြစ်စေသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- စိတ်။

(၁၂၉၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မပွားလျှင် ကြိမ်ဖန်များစွာ မပွားလျှင်အကျိုးမကြီးသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- စိတ်။

(၁၂၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပွားလျှင် အထပ်ထပ် ပွားလျှင်အကျိုးကြီးသော တစ်ခုတည်းသော တရား

- စိတ်။

(၁၂၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မပွားလျှင် အထပ်ထပ်မပွားလျှင် ဒုက္ခကိုသက်ဆောင်သော တစ်ခုသောတရား

- စိတ်။

(၁၂၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပွားလျှင် အထပ်ထပ်ပွားလျှင် သုခကို သယ်ဆောင်သော တစ်ခုသော တရား

- စိတ်။

(၁၂၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မယဉ်ကျေးလျှင် အကျိုးနည်းသော တစ်ခုသော တရား

- စိတ်။

(၁၃၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ယဉ်ကျေးလျှင် အကျိုးများသော တစ်ခုသော တရား

- စိတ်။

(၁၃၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မထိမ်းကြောင်းလျှင် အကျိုးနည်းသော တစ်ခုသော တရား

- စိတ်။

(၁၃၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ထိမ်းလျှင် အကျိုးများစေသော တစ်ခုသော တရား

- စိတ်။

(၁၃၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မစောင့်ရှောက်လျှင် အကျိုးနည်းသော တစ်ခုသော တရား

- စိတ်။

(၁၃၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စောင့်ရှောက်လျှင် အကျိုးများသော တစ်ခုသော တရား

- စိတ်။

(၁၃၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိမထားလျှင် အကျိုးနည်းသော တစ်ခုသော တရား

- စိတ်။

(၁၃၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိထားလျှင် အကျိုးများသော တစ်ခုသော တရား

- စိတ်။

(၁၃၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မဆုံးမ မထိန်းကျောင်း မစောင့်မရှောက် သတိမထားလျှင် အကျိုးနည်းသော တစ်ခုသော တရား

- စိတ်။

(၁၃၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆုံးမ၊ ထိန်းကျောင်း၊ စောင့်ရှောက် သတိထားလျှင် အကျိုးများသော တရား

- စိတ်။

(၁၃၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွဲများတည်ရှိသော သလေးနှင့်မူယော ဆူးချွန်သည် ဖိနင်းသော လက်ခြေကို သွေးထွက်အောင် မစူးဖောက်နိုင်သကဲ့သို့ အဝိဇ္ဇာကိုဖောက်ခွဲ၊ ဝိဇ္ဇာကိုဖြစ်စေ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် မဖြစ်နိုင်သော အကြောင်းတရားတစ်ပါး။

- စိတ်ကိုလွဲမှားစွာ ဆောက်တည်ခြင်း။

(၁၃၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကောင်းစွာထားသော သလေးဆူး၊ မူယောဆူးနင်းသော လက်ခြေကို စူးဖောက်သွေးထွက်စေသကဲ့သို့ အဝိဇ္ဇာဖောက်ခွဲရန် ဝိဇ္ဇာဖြစ်ရန်၊ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုရန်၊ ဖြစ်သော တရား

- စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်း။

(၁၃၁၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သေပြီးငရဲကျသကဲ့သို့

ဖြစ်ကြောင်း တရား

- စိတ်ပြစ်မှားခြင်း။

(၁၃၁၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သေပြီးမြင့် မြတ်ရာ
အတင်ခံရသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြောင်း တရား

- စိတ်ကြည်လင်ခြင်း။

(၁၃၁၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုယ်ကျိုး၊ သူကျိုး နှစ်ကျိုးနှင့်
လူ့အကျင့်၌ အမြင့်ဆုံး၊ ဉာဏ်အမြင့်ရရန် အကြောင်းမရှိသော တရား

- စိတ်နောက်ကျခြင်း။

(၁၃၁၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုယ်ကျိုး၊ သူကျိုး နှစ်ကျိုးနှင့်
လူ့အကျင့်၌ အမြတ်ဆုံး ဉာဏ်အမြင့်ရရန် အကြောင်းတရား

- စိတ်မနောက်ကျခြင်း။

(၁၃၁၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပွားများခြင်း၊
အထပ်ထပ်ပွားများခြင်း၊ နူးညံ့ခြင်းအမှု၌ ခံခြင်း၌ အတူမရှိသော တစ်ခုသောတရား

- စိတ်။

(၁၃၁၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အလျှင်ဆုံး၌ အတူမရှိသော
တရား

- စိတ်။

(၁၃၁၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဧည့်သည်ညစ်နွမ်းမှုတို့ကြောင့်သာ ညစ်နွမ်းရသော ဖြူစင်သော တရား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- စိတ်။

(၁၃၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်သည်ညစ်နွမ်းမှုကိုမှ လွတ်သော ဖြူစင်သော တရား

- စိတ်။

(၁၃၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စိတ္တဘာဝနာမရှိသူ

- အာဂန္တု(ကိလေသာတို့ကြောင့် ဖြူစင်သော စိတ်ညစ်နွမ်းရသည်ဟု ဟုတ်မှန်တိုင်းမသိသူ) ပုတုဇဉ်။

(၁၃၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စိတ္တဘာဝနာရှိသူ

- အာဂန္တု(ကိလေသာကြောင့် စိတ်ညစ်နွမ်းမှုမှ လွတ်သည်ဟု ဟုတ်မှန်တိုင်းသိသူ အရိယာတပည့်။

(၁၃၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြည်သူ့ဆွမ်းကို အလကားမစားပဲ ဘုရားဩဝါဒ အဆုံးအမကို လိုက်နာပြီး ဈာန်မရသော ရဟန်းဟု ဆိုအပ်သူ

- လက်ဖျစ်တတွက်မှု မေတ္တာစိတ် နှလုံးသွင်းသူ။

(၁၃၂၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြည်သူ့ဆွမ်းကို အလကားမစားပဲ ဘုရားဩဝါဒ အဆုံးအမလိုက်နာသူ

- မဆိတ်သော ဈာန်ရှိသူဟု ဆိုအပ်သူ။

(၁၃၂၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြည်သူ့ဆွမ်းကို အလကားမစားပဲ ဘုရားဩဝါဒ အဆုံးအမလိုက်ပြီး ဈာန်မဆိတ်သူဟု ဆိုအပ်သူ။

- လက်ဖျစ်တတွက်မှု မေတ္တာစိတ် နှလုံးသွင်းသူ။

(၁၃၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကုသိုလ်ပက္ခဘာဂရှိသော
အကုသိုလ်တရားများ၏ ခေါင်းဆောင်တရား။

- စိတ်မနော။

(၁၃၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုသိုလ်ပက္ခဘာဂရှိသော
ကုသိုလ်တရားများ၏ ခေါင်းဆောင်တရား။

- စိတ်မနော။

(၁၃၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်
မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်ကို ဖြစ်စေပြီး ဖြစ်ပြီးသော
ကုသိုလ်ကို ဖြစ်စေသော တစ်ခုသောတရား။

- မေ့လျော့မှုပမာဒ။

(၁၃၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်
မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်တရားကို ဖြစ်စေပြီး ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်တရားကို
ဆုတ်ယုတ်စေသော တစ်ခုတည်းသောတရား။

- မမေ့လျော့မှုအပမာဒ။

(၁၃၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်
မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်များဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်များ
ဆုတ်ယုတ်စေသော တစ်ခုတည်းသော တရား။

- ပျင်းယိခြင်း။

(၁၃၂၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်

မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်များ ဖြစ်ပွားပြီး ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်များ ဆုတ်ယုတ်စေသော တရား။

- အားထုတ်မှု လုံ့လရှိခြင်း။

(၁၃၃၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်မဖြစ်သော အကုသိုလ်တရားများ ဖြစ်ပွားပြီး ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်များ ဆုတ်ယုတ်စေသော တစ်ခုသောတရား။

- အလိုကြီးခြင်း။

(၁၃၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်များ ဖြစ်ပွားပြီး ဖြစ်နေသော အကုသိုလ်များ ဆုတ်ယုတ်စေသော တစ်ခုသော တရား။

- အလိုနည်းခြင်း။

(၁၃၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်များ ဖြစ်ပွားပြီး ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်များဆုတ်ယုတ်စေသော တစ်ခုသောတရား။

- မရောင့်ရဲမှု။

(၁၃၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်များဖြစ်ပွားပြီး ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်များ ဆုတ်ယုတ်စေသော တစ်ခုသော တရား။

- ရောင့်ရဲမှု။

(၁၃၃၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်

မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်များဖြစ်ပွားပြီး ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်များ ဆုတ်ယုတ်စေသော တစ်ခုသောတရား။

- မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၃၃၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှမတူအောင် မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်များဖြစ်ပွားစေပြီး ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်များ ဆုတ်ယုတ်စေသော တစ်ခုသောတရား။

- အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၃၃၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှမတူအောင် မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်များ ဖြစ်ပွားစေပြီး ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်များ ဆုတ်ယုတ်စေသော တစ်ခုသောတရား။

- မဆင်မချင်ခြင်း။

(၁၃၃၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှမတူအောင် မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်ကိုဖြစ်ပွားစေပြီး ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကို ဆုတ်ယုတ်စေသော တစ်ခုသောတရား။

- မဆင်ခင်သမ္ပုဇ္ဈာန်ခြင်း။

(၁၃၃၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှမတူအောင် မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်ဖြစ်ပွားပြီး ဖြစ်ပြီးကုသိုလ် ဆုတ်ယုတ်သော တစ်ခုတသာ တရား။

- မကောင်းသော မိတ်ဆွေရှိခြင်း။

(၁၃၃၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှမတူအောင်

မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်ဖြစ်ပွားပြီး ဖြစ်ပြီးအကုသိုလ်များ ဆုတ်ယုတ်သော တစ်ခုသော တရား။

- မိတ်ဆွေကောင်းရှိခြင်း။

(၁၃၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှမတူအောင် မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်များ ဖြစ်ပွားပြီးဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်သော တစ်ခုသော တရား။

- အကုသိုလ်ကိုယှဉ် ကုသိုလ်ကျဉ်ခြင်း။

(၁၃၄၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်ဖြစ်ပွားပြီး ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်သော တစ်ခုသောတရား။

- ကုသိုလ်ကိုယှဉ် အကုသိုလ်ကျဉ်ခြင်း။

(၁၃၄၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် မဖြစ်သေးသော ဗောဇ္ဈင်များ မဖြစ်ပွားပဲ ဖြစ်ပြီးသော ဗောဇ္ဈင်များ ပွားများမှု ပြည့်စုံခြင်းသို့ မရောက်စေသော တစ်ခုသော တရား။

- မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၃၄၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် မဖြစ်သေးသော ဗောဇ္ဈင်များဖြစ်ပွားပြီး ဖြစ်ပြီးသော ဗောဇ္ဈင်များပွားမှု ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သော တစ်ခုသောတရား။

- အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၃၄၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဉာဏ်ဆုတ်ယုတ်မှုနောက်

အောက်အကျဆုံး ဆုတ်ယုတ်မှုတရား

- ပညာဆုတ်ယုတ်ခြင်း။

(၁၃၄၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမြတ်ဆုံးတိုးပွားခြင်း တရား

- ပညာတိုးပွားခြင်း။

(၁၃၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စည်းစိမ်ဆုတ်ယုတ်မှုထက် အောက်ကျသော ဆုတ်ယုတ်မှု တရား

- ပညာဆုတ်ယုတ်မှု။

(၁၃၄၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စည်းစိမ်တိုးတက်မှုထက် မြတ်သော အမြတ်ဆုံးတိုးတက်မှု တရား

- ပညာတိုးတက်မှု။

(၁၃၄၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အခြံအရံဆုတ်ယုတ်မှုထက် အောက်အကျဆုံး ဆုတ်ယုတ်မှု တရား

- ပညာဆုတ်ယုတ်မှု။

(၁၃၄၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အခြံအရံတိုးတက်မှုထက် မြတ်သော တိုးတက်မှုတရား

- ပညာတိုးတက်မှု။

(၁၃၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် ကြီးစွာသောအကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေသော တရား

- ပမာဒ။

(၁၃၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်
ကြီးစွာသော အကျိုးကို ဖြစ်စေသော တရား

- အပ္ပမာဒ။

(၁၃၅၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်
အကျိုးမဲ့ကြီးဖြစ်စေသော တစ်ခုသောတရား။

- ပျင်းယိခြင်း။

(၁၃၅၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်
အကျိုးကြီး ဖြစ်စေသော တစ်ခုသောတရား။

- လုလ္လံကြိုးကုတ်အားထုတ်ခြင်း။

(၁၃၅၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်
အကျိုးမဲ့ကိုဖြစ်စေသော တစ်ခုသောတရား။

- အလိုကြီးခြင်း။

(၁၃၅၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်
ကြီးစွာသော အကျိုးကို ဖြစ်စေသော တစ်ခုသောတရား။

- အလိုနည်းခြင်း။

(၁၃၅၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်
ကြီးစွာသော အကျိုးမဲ့ကိုဖြစ်စေသော တစ်ခုသော တရား။

- မရောင့်ရဲမှု။

(၁၃၅၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် ကြီးစွာသော အကျိုးကို ဖြစ်စေသော တစ်ခုသောတရား။

- ရောင့်ရဲမှု။

(၁၃၅၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် ကြီးစွာသော အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေသော တစ်ခုသော တရား။

- မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၃၅၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် ကြီးစွာသောအကျိုးကို ဖြစ်ပွားစေသော တစ်ခုသော တရား။

- အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၃၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် ကြီးစွာသော အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေသော တစ်ခုသော တရား။

- မဆင်မခြင်ရှိခြင်း။

(၁၃၆၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် ကြီးစွာသော အကျိုးဖြစ်စေသော တစ်ခုသော တရား။

- ဆင်ခြင်ခြင်း။

(၁၃၆၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့် မျှ မတူအောင်ကြီးစွာသော အကျိုးမဲ့ ဖြစ်စေသော တစ်ခုသော တရား။

- မိတ်ဆွေယုတ်ရှိခြင်း။

(၁၃၆၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်

ကြီးစွာသော အကျိုးကို ဖြစ်စေသော တစ်ခုသော တရား။

- မိတ်ဆွေကောင်းရှိခြင်း။

(၁၃၆၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် ကြီးစွာသော အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေသော တစ်ခုသော တရား။

- အကုသိုလ်ယှဉ်ကုသိုလ်ကျဉ်။

(၁၃၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် ကြီးစွာသော အကျိုးကို ဖြစ်စေသော တစ်ခုသော တရား။

- အကုသိုလ်ကျဉ် ကုသိုလ်ယှဉ်။

(၁၃၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် ကြီးစွာသော အကျိုးကြီးကို ဖြစ်စေတတ်သော တစ်ခုသော ကိုယ့်အကြောင်း အစိတ်အပိုင်းတရား။

- ပမာဒ။

(၁၃၆၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် အကျိုးကြီးသော တစ်ခုသော ကိုယ့်အကြောင်း အစိတ်အပိုင်းတရား။

- အပ္ပမာဒ။

(၁၃၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် အကျိုးနည်းသော ကိုယ်အကြောင်း အစိတ်အပိုင်း တရား။

- ပျင်းယိမှု။

(၁၃၆၉)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် အကျိုးကြီးသော ကိုယ်အကြောင်း အစိတ်အပိုင်း

တရား။

- လုလ္လကြီးကုတ် အားထုတ်မှု။

(၁၃၇၀)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် အကျိုးနည်းသော ကိုယ်အကြောင်း အင်္ဂါတရား။

- အလိုကြီးမှု။

(၁၃၇၁)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် အကျိုးကြီးသော ကိုယ့်အကြောင်း အင်္ဂါတရား။

- အလိုနည်းမှု။

(၁၃၇၂)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် အကျိုးနည်းသော ကိုယ့်အကြောင်း အင်္ဂါတရား။

- မိတ်ဆွေယုတ်ရှိမှု။

(၁၃၇၃)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် အကျိုးကြီးသော ကိုယ့်အကြောင်း အင်္ဂါတရား။

- မိတ်ဆွေကောင်းရှိမှု။

(၁၃၇၄)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် အကျိုးနည်းသော ကိုယ်အကြောင်း အင်္ဂါတရား။

- မရောင့်ရဲမှု။

(၁၃၇၅)

- မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းမှု။

(၁၃၇၆)

- မဆင်မခြင်ရှိမှု။

(၁၃၇၇)

- အကုသိုလ်ယှဉ် ကုသိုလ်ကျဉ်မှု။

(၁၃၇၈)

ဘယ်တရားနှင့် မတူအောင် အကျိုးကြီးသော ကိုယ်အကြောင်း အင်္ဂါတရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ရောင့်ရဲမှု။

(၁၃၇၉)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် အကျိုး ကြီးသော ကိုယ့်အကြောင်း အင်္ဂါတရား။

- အသင့်နှလုံးသွင်းမှု။

(၁၃၈၀)

- ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ရှိမှု။

(၁၃၈၁)

- အကုသိုလ်ကျင့် ကုသိုလ်ယှဉ်မှု။

(၁၃၈၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် သာသနာမေ့ပျောက်ကွယ်ပကြောင်း တရား။

- ပမာဒ။

- ပျင်းယိမှု --- (၁၃၈၃)

- အလိုကြီးမှု --- (၁၃၈၄)

- မရောင့်ရဲမှု --- (၁၃၈၅)

- မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းမှု --- (၁၃၈၆)

- မဆင်မခြင်ရှိမှု --- (၁၃၈၇)

- မိတ်ဆွေယုတ်မှု --- (၁၃၈၈)

- အကုသိုလ်ယှဉ်ကုသိုလ်ကျင့်မှု --- (၁၃၈၉)

(၁၃၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် သာသနာမမေ့မပျောက် မကွယ်မပကြောင်း တရား။

- အပ္ပမာဒ။

- လုလ္လကြိုးကုတ်အားထုတ်မှု --- (၁၃၉၁)

- အလိုနည်းမှု --- (၁၃၉၂)

- အသင့်နှလုံးသွင်းမှု --- (၁၃၉၃)
- ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ရှိမှု --- (၁၃၉၄)
- မိတ်ကောင်းရှိမှု --- (၁၃၉၅)
- အကုသိုလ်ကျင့်ကုသိုလ်ယှဉ်မှု-- (၁၃၉၆)
- မရောင့်ရဲမှု --- (၁၃၉၇)

(၁၃၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူများ စီးပွားချမ်းသာမဲ့ပြီး အကုသိုလ်ပွားရန် တရားကွယ်ရန် ကျင့်သူ တရား။

- အဓမ္မကို ဓမ္မဟူ ပြခြင်း။
- ဓမ္မကို အဓမ္မဟူ ပြခြင်း။ --- (၁၃၉၉)
- ဝိနည်းမဟုတ်သည်ဝိနည်းယူခြင်း- (၁၄၀၀)
- ဝိနည်းကို ဝိနည်းမဟုတ် ပြခြင်း- (၁၄၀၁)
- ဘုရားမဟောကိုဘုရားဟောပြခြင်း- (၁၄၀၂)
- ဘုရားဟောကိုဘုရားမဟောပြခြင်း (၁၄၀၃)
- ဘုရားအလေ့အထ မဟုတ်သည်ကို
ဘုရားအလေ့အထ ဟုတ်ဟု ပြခြင်း (၁၄၀၄)
- ဘုရားဟောအလေ့အထကို အလေ့အထ (၁၄၀၅)
မဟုတ်ဟု ပြခြင်း။
- ဘုရားမပညတ်သည်ကို ပညတ်ဟု (၁၄၀၆)
ပြခြင်း။
- ဘုရားမပညတ်သည်ကို ဘုရားမပ (၁၄၀၇)
ညတ်ဟု ပြခြင်း။

(၁၄၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူများ ချမ်းသာပြီး ကုသိုလ်ပွားကာ တရားတည်ရန် ကျင့်သူတို့၏ တရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အဓမ္မကို အဓမ္မဟုပြခြင်း
- ဓမ္မကို ဓမ္မဟုပြခြင်း -(၁၄၀၉)
- ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကိုဝိနည်း-(၁၄၁၀)
မဟုတ်ဟုပြခြင်း။
- ဝိနည်းကို ဝိနည်းဟု ပြခြင်း-(၁၄၁၁)
- ဘုရားဟောကို ဘုရားဟော -(၁၄၁၂)
ဟုပြခြင်း
- ဘုရားမဟောကို မဟောဟုပြခြင်း(၁၄၁၃)
- ဘုရားအလေ့အထမဟုတ်ကိုဘုရား(၁၄၁၄)
ဘုရားအလေ့အထမဟုတ်ဟု ပြခြင်း
- ဘုရားအလေ့အထကို ဘုရားအလေ့(၁၄၁၅)
အထဟုပြခြင်း။
- ဘုရား မညတ်သည်ကို မပညတ်(၁၄၁၆)
ဟု ပြခြင်း။
- ဘုရားပညတ်သည်ကို ပညတ်ဟု(၁၄၁၇)
ပြခြင်း။

(၁၄၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူများ စီးပွားချမ်းသာမဲ့ပြီး အကုသိုလ်ပွားစေကာ တရားကွယ်စေသောသူတို့၏ တရား။

- အာပတ်မဟုတ်ပဲ အာပတ်ဟုပြခြင်း။
- အာပတ်ကိုအာပတ်မဟုတ်ဟုပြခြင်း(၁၄၁၉)
- အာပတ်ပေါ့ကိုအာပတ်လေးဟုပြခြင်း(၁၄၂၀)
- အာပတ်လေးကိုအာပတ်ပေါ့ဟုပြခြင်း(၁၄၂၁)
- အာပတ်ကြမ်းကိုအာပတ်နုဟုပြခြင်း (၁၄၂၂)
- အာပတ်နုကိုအာပတ်ကြမ်းဟုပြခြင်း (၁၄၂၃)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အကြွင်းရှိအာပတ်ကို အကြွင်းမဲ့အာ (၁၄၂၄)
ပတ်ဟု ပြခြင်း။
- အကြွင်းမဲ့အာပတ်ကို အကြွင်းရှိအာ (၁၄၂၅)
ပတ်ဟု ပြခြင်း။
- ကုစားကောင်းသောအာပတ်ကို မကု(၁၄၂၆)
စားကောင်းသောအာပတ်ဟု ပြခြင်း။
- မကုစားကောင်းသောအာပတ်ကို ကု(၁၄၂၇)
စားကောင်းသောအာပတ်ဟု ပြခြင်း။

(၁၄၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူများ စီးပွားချမ်းသာပြီး
ကုသိုလ်ပွားစေကာ တရားတည်ရန် ကျင့်သူတို့၏ တရား။

- အာပတ်မဟုတ်ကို အာပတ်မဟုတ်ဟုပြခြင်း။
- အာပတ်ကို အာပတ်ဟု ပြခြင်း (၁၄၂၉)
- အာပတ်ပေါ့ကိုအာပတ်ပေါ့ဟု (၁၄၃၀)
ပြခြင်း
- အာပတ်လေးကို အာပတ်လေးဟု(၁၄၃၁)
ပြခြင်း
- အာပတ်ကြမ်းကို အာပတ်ကြမ်း (၁၄၃၂)
ဟု ပြခြင်း
- အာပတ်နုကို အာပတ်နုဟုပြခြင်း(၁၄၃၃)
- အကြွင်းရှိအာပတ်ကို အကြွင်းရှိ (၁၄၃၄)
အာပတ်ဟု ပြခြင်း
- အကြွင်းမဲ့အာပတ်ကို အကြွင်းမဲ့ (၁၄၃၅)
အာပတ်ဟု ပြခြင်း
- ကုစားကောင်းသော အာပတ်ကို (၁၄၃၆)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကုစားကောင်းသော အာပတ်ဟုပြခြင်း

- မကုစားကောင်းသော အာပတ်ကို (၁၄၃၇)

မကုစားကောင်းအာပတ်ဟု ပြခြင်း။

(၁၄၃၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူများ
စီးပွားချမ်းသာဖြစ်စေသော တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်။

- ဘုရား။

(၁၄၃၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ထင်ရှားဖြစ်ရန် ရနိုင်ခဲ့သော
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်

- ဘုရား။

(၁၄၄၀)

လူတို့ ချီးမွမ်းအံ့ဩရသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်။

- ဘုရား။

(၁၄၄၁)

သေလျှင် လူအများ ပူပန်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်။

- ဘုရား။

(၁၄၄၂)

နှစ်ယောက်မရှိ၊ အတူမရှိ၊ အတူမရှိ၊ မတူသူနှင့်သာတူပြီး ခြေနှစ်ချောင်း၌
အမြတ်ဆုံးသူ။

- ဘုရား။

(၁၄၄၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကြီးမြတ်သော မျက်စေ့ကို
ဖြစ်စေသော ထင်ရှားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်။

- ဘုရား။

(၁၄၄၄)

ကြီးမြတ်သော အရောင်တို့ဖြစ်စေသူ

- ဘုရား။

(၁၄၄၅)

ကြီးမြတ်သောအလင်းကိုဖြစ်စေသူ

- ဘုရား။

(၁၄၄၆)

အမြတ်ဆုံး မြင်စရာစသည်ကိုမြင်စေသူ

- ဘုရား။

(၁၄၄၇)

ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးကို မျက်မှောက်ပြုစေသူ

- ဘုရား။

(၁၄၄၈)

ဓာတ်အများကို ထိုးထွင်းသိစေသူ

- ဘုရား။

(၁၄၄၉)

ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖိုလ် မျက်မှောက်ပြုစေသူ

- ဘုရား။

(၁၄၅၀)

သောတာပတ္တိဖိုလ်မျက်မှောက်ပြုစေသူ

- ဘုရား။

(၁၄၅၁)

သကဒါဂါမိဖိုလ်မျက်မှောက်ပြုစေသူ

- ဘုရား။

(၁၄၅၂)

 (ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အနာဂါမိဖိုလ်မျက်မှောက်ပြုစေသူ

- ဘုရား။

(၁၄၅၃)

အရဟတ္တဖိုလ်မျက်မှောက်ပြုစေသူ

- ဘုရား။

(၁၄၅၄)

အမျိုးမျိုး ဓာတ်ကို ထိုးထွင်းသိစေသူ

- ဘုရား။

(၁၄၅၅)

ဘယ်သူနှင့်မှ မတူအောင် ဘုရားနိုးထားသော ဓမ္မစက်ကို နှိုးလှည့်သူ

- သျှင်သာရိပုတြာ။

(၁၄၅၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းအဖြစ် နေ့ညဉ့်သိသူထဲမှ
အသာဆုံး ငါ့သာဝကတစ်ပါး

- ကောဏ္ဍည

(၁၄၅၇)

ပညာကြီးသူထဲမှ အသာဆုံး ငါ့သာဝက - ရှင်သာရိပုတြာ။

(၁၄၅၈)

တန်းခိုးရှိသူထဲမှ အသာဆုံး ငါ့သာဝက - ရှင်မောဂ္ဂလာန်။

(၁၄၅၉)

ဓူတင်ဖြင့်ဆုံးမသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ရှင်မဟာကဿပ။

(၁၄၆၀)

မြတ်မြင့်သူတို့အမြင်ရှိသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့်- ရှင် အနုဂုဒ္ဓါ။

(၁၄၆၁)

အမျိုးအမြတ်ဆုံးထဲမှ အသာဆုံးတပည့် -

ကာဠိဂေါဓာမိဘုရားသားဘဒ္ဒိယ။

(၁၄၆၂)

အသံကောင်း(ချို)သူများထဲမှ အသာဆုံးတပည့်-ရှင်လက္ခဏဘဒ္ဒိယ

(၁၄၆၃)

ခြင်္သေ့ဟောက်သလိုပြောသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့်-ရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒါဇ

(၁၄၆၄)

တရားပုဂ္ဂိုလ်ထဲမှ အသာဆုံးတပည့် -မန္တာဏီပုဏ္ဏမသား ရှင်ပုဏ္ဏ

(၁၄၆၅)

တရားကျင်းကို ချဲ့ပြောသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ရှင်မဟာကစ္စာယန

(၁၄၆၆)

အမူအရာအမျိုးမျိုး ဖန်ပြသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ရှင်စူလပန္နက

(၁၄၆၇)

စိတ်ကို လိမ္မာစွာပွားသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - စူလမန္တက

(၁၄၆၈)

သညာကိုလိမ္မာစွာပွားသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့်-မဟာပန္နက

(၁၄၆၉)

ငိုကြွေးကြောင်း ကိလေသာမရှိပဲ နေသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့်-သုဘူတိ

(၁၄၇၀)

မျက်မှောက် အလှူခံထဲမှ အသာဆုံးတပည့် -သုဘူတိ

(၁၄၇၁)

တောကျောင်းနေသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ရှားတောနေ သျှင်ရေတဝ

(၁၄၇၂)

ဈာန်ဝင်စားသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ကင်္ခါရေဝတ။

(၁၄၇၃)

လုလ္လုကြီးထုတ် အားထုတ်သူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် -

ကောဠိဝိသအနွယ်သောဏ

(၁၄၇၄)

ကောင်းသောတရားစကား သိရှိသများထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ကုဋိကဏ

(၁၄၇၅)

လာဘ်ရသူများထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ရှင်သီဝလိ။

(၁၄၇၆)

သဒ္ဓါလွန်သူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ရှင်ဝက္ကလိ။

(၁၄၇၇)

အကျင့်လိုလားသူထဲမှ အမြတ်ဆုံးတပည့် - ရှင်ယာဟုလာ။

(၁၄၇၈)

ယုံကြည်၍ ရဟန်းပြုသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ရှင်ရဌပါလ။

(၁၄၇၉)

ပထမဆုံး စာရေးတံမဲယူသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ရှင်ကုဏ္ဍဓာန။

(၁၄၈၀)

ထိုးထွင်းဉာဏ်တံဃ်ဧကပတ္တိဉာဏ်ထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ရှင်ဝရီသ။

(၁၄၈၁)

အကုန်လုံးကြည်ညိုစေသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ဝရိန္ဒသား ဥပသေန

(၁၄၈၂)

အိပ်ယာထိုင်ခင်းခင်းသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - မလ္လသား ဒဗ္ဗ။

(၁၄၈၃)

မြင့်မြတ်သူတို့ မြတ်နိုးခံရသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ရှင်ပိလိ----။

(၁၄၈၄)

မဂ်ဖိုလ် လျှင်မြန်စွာရသူထဲမှ အသာဆုံးတပည့် - ဗာဟိယဒါရုစီရိယ။

(၁၄၈၅)

ဆန်းကျယ်စွာ အဟောပြောတက်ဆုံးထဲမှ အသာဆုံးတပည့် -

ရှင်ကုမာရကဿပ။

(၁၄၈၆)

ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ရသူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်မဟာကောဌိက

(၁၄၈၇)

ဗဟုသုတရှိသူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်အာနန္ဒာ

(၁၄၈၈)

သတိရှိသူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်အာနန္ဒာ

(၁၄၈၉)

လိုက်မှတ်သူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်အာနန္ဒာ

(၁၄၉၀)

ဝိရိယရှိသူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်အာနန္ဒာ

(၁၄၉၁)

အလုပ်အကြွေးထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်အာနန္ဒာ

(၁၄၉၂)

ပရိသတ်များသူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ----

(၁၄၉၃)

ဒကာကြည်ညိုသူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်ကာဠုဒါယိ--

(၁၄၉၄)

အနာမဲ့သူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်ဗာကုလ

(၁၄၉၅)

ရှေးဖြစ်အောင် အောင့်မေ့သူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်သောဘိတ

(၁၄၉၆)

ဝိနည်းဆောင်ထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်ဥပါလိ

(၁၄၉၇)

ဘိက္ခုနီဆုံးမသူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်နန္ဒက

- (၁၄၉၈)
ဣန္ဒြေစောင့်သူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်နန္ဒ
- (၁၄၉၉)
ဘိက္ခုသြဝါဒ ပေးသူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှမဟာကပ္ပိန
- (၁၅၀၀)
တေဇောဓာတ်ဝင်စာကျွမ်းကျင်သူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်သာဂတ
- (၁၅၀၁)
တရားထင်ပေါ်လာစေသူထဲမှ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်ရာဓ
- (၁၅၀၂)
ခေါင်းပါသော သင်္ကန်းဆောင်သူထဲမှာ အသာဆုံးငါတပည့် - ရှင်မောဃရာဇ
- (၁၅၀၃)
တပည့်မထဲမှ ရဟန်းညဉ်သိမှု အသာဆုံး - မဟာပဇာပတိဂေါတမီ
- (၁၅၀၄)
တပည့်မထဲမှ ပညာအကြီးဆုံး - ခေမာ
- (၁၅၀၅)
တပည့်မထဲမှ တန်ခိုးအကြီးဆုံး - ဥပ္ပလဝဏ္ဏ
- (၁၅၀၆)
တပည့်မထဲမှ ဝိနည်းအဆောင်ဆုံး - ပဋ္ဌာစာရီ
- (၁၅၀၇)
တပည့်မထဲမှ အသာဆုံးဓမ္မကထိက - ဓမဒိနာ
- (၁၅၀၈)
တပည့်မဈာန်ရသူထဲမှ အသာဆုံး - နန္ဒာ
- (၁၅၀၉)
တပည့်မ ဝိရိယထားသူထဲမှ အသာဆုံး - သောဏာ
- (၁၅၁၀)

တပည့်မဒိဗ္ဗစက္ကရသုတ္တံမှ အသာဆုံး - ဗကုလာ

(၁၅၁၁)

တပည့်မ တရားအမြင်ရသုတ္တံမှ အသာဆုံး - (ကုဏ္ဍလကေသာ) ဘဒ္ဒါ

(၁၅၁၂)

တပည့်မရှေးဖြစ်ဟောင်းအောင့်မေ့သူ အသာဆုံး - ဘဒ္ဒါ(ကာပိလာနိ)

(၁၅၁၃)

တပည့်မကြီးမားသော ရှေးဖြစ်ဟောင်းအောင့်မေ့သူထဲမှ အသာဆုံး -
ဘဒ္ဒါ(ကစ္စာနာ)

(၁၅၁၄)

တပည့်မ သင်္ကန်းညှိဝတ်သူထဲမှ မသာဆုံး - ကိသာဂေါတမီ

(၁၅၁၅)

တပည့်မ သဒ္ဓါလွန်သူထဲမှ အသာဆုံး - သင်္ဂါလကမာတာ

(၁၅၁၆)

သရဏဂုဏ်ဆည်းကပ်သူ ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံး - တဗုဿ ဘလ္လိက

(၁၅၁၇)

ပေးလှူသူ ဥပါသကာထဲမှ အသာဆုံးသူ - အနာထပိဏ်

(၁၅၁၈)

ဓမ္မကထိက ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံး - စိတ္တသူကြွယ်

(၁၅၁၉)

သင်္ဂဟလေးပါးဖြင့် ပရိသတ်ကို သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့သူထဲမှ အသာဆုံးသူ -
အာဠာဝက(ဟတ္ထက)

(၁၅၂၀)

အမြတ်ဆုံးပြုသူထဲမှ အသာဆုံး ဥကသကာ - မဟာနာမ(သကျ)

(၁၅၂၁)

ကြည်နူးဘွယ်အလှူလှူသူ ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံး - ဥပ္ပသူကြွယ်(ဝေသာလီ)

(၁၅၂၂)

သံဃ ဆည်းကပ်သူ ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံး - ဥဂ္ဂတသူကြွယ်(ဟတ္ထိရွာသား)

(၁၅၂၃)

သက်ဝင်ယုံကြည်သူ ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံး - သုရမ္မဌ

(၁၅၂၄)

ပုဂ္ဂိုလ်ယုံကြည်မှုရှိသူ ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံး - ဇီဝက

(၁၅၂၅)

အကြွမ်းဝင်သူ ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံး - နကုလပိတာသူကြွယ်

(၁၅၂၆)

သရဏဂုဏ်ကို ဦစွာဆည်းကပ်သူ ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံး -
သုဇာတာ(သေနိယသမီး)

(၁၅၂၇)

အလှူပြုသူ ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံး - ဝိသာခါ(မိဂါရမာတာ)

(၁၅၂၈)

ဗဟုသုတရှိသူ ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံးသူ - ခုဇ္ဈတ္တရာ

(၁၅၂၉)

မေတ္တာနဲ့နေသူ ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံးသူ - သာမာဝတီ

(၁၅၃၀)

ဈာန်ရသူ ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံးသူ- နန္ဒမာတာ

(၁၅၃၁)

အမြတ်အလှူလှူသူ ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံးသူ - သုပ္ပဝါသာ
(ကောလိယသမီး)

(၁၅၃၂)

သုနာပြုသူ ဥပသကာထဲမှ အသာဆုံးသူ - သုပ္ပိယာ

(၁၅၃၃)

မတုန်မလှုပ်ယုံကြည်သူ ဥပသိကာထဲမှ အသာဆုံး - ကာတိယာနိ

(၁၅၃၄)

ဘုရားနှင့်အကျွမ်းဝင်သူ ဥပသိကာထဲမှ အသာဆုံး - နကုလမာတာ

(၁၅၃၅)

တဆင့်ကြားဖြင့် ကြည်ညိုသူ ဥပသိကာထဲမှ အသာဆုံး - ကာဠိ
(ကုရရမြို့နေသူ)

(၁၅၃၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမြင်ရှိသူ
သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်း အခွင့်မရှိသော တရား၊ ပုတုဇဉ်ရှိသော တရား။

- ကံများ မပျက်စီးဟု ကပ်ရောက်ခြင်း။

(၁၅၃၇)

အမြင်ပြည့်စုံသူ အကြောင်းအခွင့်မရှိပဲ ပုတုဇဉ်သာရှိသော တရား

- ကံများ သုခဟု ကပ်ရောက်ခြင်း။

(၁၅၃၈)

အမြင်ပြည့်စုံသူ အကြောင်းအခွင့်မရှိပဲ ပုတုဇဉ်သာရှိသော တရား

- ကံများကို ငါဟု ကပ်ရောက်ခြင်း။

(၁၅၃၉)

အမြင်ပြည့်စုံသူ အကြောင်းအခွင့်မရှိပဲ ပုတုဇဉ်သာရှိသော တရား

- အမိသတ်မှု ကပ်ရောက်ခြင်း။

(၁၅၄၀)

အမြင်ပြည့်စုံသူ ကပ်ရောက်ရန် အကြောင်းအခွင့်မရှိပဲ ပုတုဇဉ်သာရှိသော
တရား

- အဖသတ်မှု။

(၁၅၄၁)

အမြင်ပြည့်စုံသူ ကပ်ရောက်ရန် အကြောင်းအခွင့်မရှိပဲ ပုတုဇဉ်သာရှိသော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တရား

- ရဟန္တာသတ်မှု။

(၁၅၄၂)

အမြင်ပြည့်စုံသူ ကပ်ရောက်ရန် အကြောင်းအခွင့်မရှိပဲ ပုတုဇဉ်သာရှိသော

တရား

- ပြစ်မှားစိတ်ဖြင့် ဘုရားသွေးထွက်စေခြင်း။

(၁၅၄၃)

အမြင်ပြည့်စုံသူကပ်ရောက်ရန် အကြောင်းအခွင့်မရှိပဲ ပုတုဇဉ်သာရှိသော

တရား

- သံဃာသင်းခွဲ။

(၁၅၄၄)

အမြင်ပြည့်စုံသူကပ်ရောက်ရန် အကြောင်းအခွင့်မရှိပဲ ပုတုဇဉ်သာရှိသော

တရား

- တခြားဘုရား ရည်ညွှန်မှု။

(၁၅၄၅)

အကြောင်းအခွင့်မရှိသော တရား

- တလောက၌ ဘုရားနှစ်ဆူ ပြိုင်ပွင့်ခြင်း
 - တလောက၌ စကြာမင်းနှစ်ပါး ပြိုင်တူပေါ်ခြင်း - (၁၅၄၆)
 - အမျိုးသမီး ဘုရင်ဖြစ်မှု - (၁၅၄၇)
 - အမျိုးသမီး စကြာမင်းဖြစ်မှု - (၁၅၄၈)
 - အမျိုးသမီး သိကြားဖြစ်မှု - (၁၅၄၉)
 - အမျိုးသမီး မာနတ်ဖြစ်မှု - (၁၅၅၀)
 - အမျိုးသမီး ဗြဟ္မဖြစ်မှု - (၁၅၅၁)
 - ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းမှုပြုသည့် လိုလားနှစ်သက် - (၁၅၅၂)
- စိတ်ကောင်းစေသော အကျိုးပေးမှု။

- နှုတ်ဖြင့်မကောင်မှုပြုသည့် လိုလားနှစ်သက်မှု - (၁၅၅၃)
သာယာဘွယ် အကျိုးပေးမှု။
- စိတ်ဖြင့်မကောင်းမှုပြုသည့် လိုလားနှစ်သက် - (၁၅၅၄)
သာယာဘွယ် အကျိုးပေးမှု။
- ကိုယ်ဖြင့်ကောင်းမှုပြုလျက် မလိုလားမနှစ်သက် - (၁၅၅၆)
မသာယာဘွယ် အကျိုးပေးမှု။
- စိတ်ဖြင့်ကောင်းမှုပြုလျက် မလိုလားမနှစ်သက် - (၁၅၅၇)
မသာယာဘွယ် အကျိုးပေးမှု။
- ကာယဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသူ၊ထိုအမှုကြောင့် ထိုအမှု (၁၅၅၈)
ထိုအမှုပြုပြီးနောက် ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်ရာရောက်မှု။
- ဝစီဒုစရိုက်နှင့်ပြည့်စုံသူ၊ ထိုအမှုကြောင့် ထိုအမှု (၁၅၅၉)
ပြုပြီးနောက် ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်ရာရောက်မှု။
- မနောဒုစရိုက်နှင့်ပြည့်စုံသူ၊ ထိုအမှုကြောင့် ထိုအမှုပြုပြီးနောက် (၁၅၆၀)
ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်ရာရောက်မှု။
- ကာယသုစရိုက်နှင့်ပြည့်စုံသူ၊ ထိုအမှုကြောင့် ထိုအမှုပြုပြီးနောက် - (၁၅၆၁)
ဆိုးရွားပျက်စီးရာရောက်မှု။
- ဝစီသုစရိုက်နှင့်ပြည့်စုံသူ၊ ထိုအမှုကြောင့် ထိုအမှုပြုပြီးနောက် - (၁၅၆၂)
ဆိုးရွားပျက်စီးရာရောက်မှု။

(၁၅၆၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧကန်ငြီးငွေ့ကင်းကွာချုပ်ငြိမ်းရာ
နိဗ္ဗာန်ရောက် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ဗုဒ္ဓါနုဿဟိ - (၁၅၆၄)
- ဓမ္မာနုဿဟိ - (၁၅၆၅)
- သံဃာနုဿဟိ - (၁၅၆၆)
- သီလာနုဿဟိ - (၁၅၆၇)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- စာဂါနုဿဟိ - (၁၅၆၈)
 - ဒေဝတာနုဿဟိ - (၁၅၆၉)
 - အာနာပါဏဿဟိ - (၁၅၇၀)
 - မရဏာဿဟိ - (၁၅၇၁)
 - ကာယဂတာဿဟိ - (၁၅၇၂)
 - ဥပသမာနုဿဟိ - (၁၅၇၃)
- (၁၅၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်တရားနှင့်မျှမတူအောင် မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်တရားဖြစ်ပွားပြီး ဖြစ်ပြီးသောအကုသိုလ်တရားတို့ ပွားသောတရား။

- မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။

(၁၅၇၅)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်များ ဖြစ်ပွားပြီးဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်များ တိုးပွားစေသော တရား။

- သမ္မာဒိဋ္ဌိ။

(၁၅၇၆)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်များ မဖြစ်ပွားပဲ ဖြစ်ပြီးသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားစေသော တရား။

- မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။

(၁၅၇၇)

ဘယ်တရားနှင့်မျှမတူအောင် မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်များမဖြစ်ပွားပဲ ဖြစ်ပြီးသောကုသိုလ် ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားစေသော တရား။

- သမ္မာဒိဋ္ဌိ။

(၁၅၇၈)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင်မဖြစ်သေးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများဖြစ်ပွားပြီး

ဖြစ်ပြီးသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများ တိုးပွားစေသော တရား။

- မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၅၇၉)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် မဖြစ်သေးသော သမ္မာဒိဋ္ဌိတရားများဖြစ်ပွားပြီး ဖြစ်ပြီးသော သမ္မာဒိဋ္ဌိတရားများ တိုးပွားစေသော တရား။

- အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၅၈၀)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် အလားလာကောင်း ပျက်စီးစေသော တရား။

- မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။

(၁၅၈၁)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် အလားလာကောင်းမွန် မြင့်မြတ်ရာ ရောက်စေသောတရား။

- သမ္မာဒိဋ္ဌိ။

(၁၅၈၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိသူ၏ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးအမှု စေတနာကောင်းတစ်ချက် စိတ်ထားပြုပြင်မှုဟူသော ဒိဋ္ဌိအလျောက် အပြည့်အစုံ အညီအညွတ် ယူသူများမလိုလားမနှစ်သက် မသာမယာမှုများ စီးပွားမချမ်းသာစေသော တရား။

- ယုတ်မာသော ဒိဋ္ဌိ။

(၁၅၈၃)

သမ္မာဒိဋ္ဌိရှိသူ၏ ဒိဋ္ဌိရှိသူအလျောက် အပြည့်အစုံအညီအညွတ်ယူပြီး ကိုယ်နှုတ်နှလုံးအမှု စေတနာကောင်းတစ်ချက်၊ စိတ်ထားပြုပြင်မားစိုက်မှု ခပ်သိမ်းသည် လိုလားနှစ်သက် သာယာစီးပွား ချမ်းသာစေသော တစ်ခုသောတရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ကောင်းမွန်သော အယူ။

(၁၅၈၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူများချမ်းသာစီးပွားပျက်ပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခများရန် ပေါ်လွန်းလာသော တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်။

- မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပုဂ္ဂိုလ်။

(၁၅၈၆)

လူများချမ်းသာစီးပွားဖြစ်ရန် ပေါ်ထွန်းလာသော တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်။

- အမြင်မဖောက်ပြန်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်။

(၁၅၈၇)

ဘယ်တရားနှင့်မျှ မတူအောင် အပြစ်ကြီးသောတရား။

- မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။

(၁၅၈၈)

ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်မျှ မတူအောင် လူအများအကျိုးစီးပွား ပျက်ပြားဆင်းရဲစေသူ။

- လူထောင်မြိုးနှင့်တူသော မက္ခလိ။

(၁၅၈၉)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆောက်တည်ကျင့်သုံးသူနှင့် ကျင့်သုံးစေသူနှစ်ဦးသား မကောင်းမှုပွားစေသော တရား။

(၁၅၉၀)

ဆောက်တည်ကျင့်သုံးစေသူနှင့်ကျင့်သုံးသူနှစ်ဦးသား ကောင်းမှုပွားသော တရား။

- စလယ်ဆုံး မကောင်းသော ဓမ္မ ဝိနယ။

(၁၅၉၁)

ဒကာက အတိုင်းအရှည်သိပြီး မခံယူအပ်သော ဓမ္မဝိနယ။

- မကောင်းသဖြင့်ဟောသော ဓမ္မဝိနယ။

(၁၅၉၁)

ဒကာက အတိုင်းအရှည်သိပြီး ခံယူအပ်သော ဓမ္မဝိနယ။

- ကောင်းစွာဟောအပ်သော ဓမ္မဝိနယ။

(၁၅၉၂)

အားထုတ်လျှင် ဆင်းရဲမည့် ဓမ္မဝိနယ။

- မကောင်းသဖြင့်ဟောသော ဓမ္မဝိနယ။

(၁၅၉၃)

အားထုတ်လျှင် ချမ်းသာသော ဓမ္မဝိနယ။

- ကောင်းစွာဟောအပ်သော ဓမ္မဝိနယ။

(၁၅၉၄)

ပျင်းယိလျှင် ဆင်းရဲမည့် ဓမ္မဝိနယ။

- ကောင်းသော ဓမ္မဝိနယ။

(၁၅၉၅)

ပျင်းယိလျှင် ချမ်းသာမည့် ဓမ္မဝိနယ။

- မကောင်းစွာဟောသော ဓမ္မဝိနယ။

(၁၅၉၆)

အားထုတ်လျှင် ချမ်းသာမည့် ဓမ္မဝိနယ။

- ကောင်းစွာဟောအပ်သော ဓမ္မဝိနယ။

(၁၅၉၇)

နည်းသော်လည်း အနံ့ဆိုးသော မစင်ကဲ့သို့

လက်ဖြစ်တထွက်မျှနည်းသော်လည်း မချီးမွမ်းအပ်သော တရား။

- ဘဝ။

(၁၅၉၈)

နည်းသော်လည်း အနံ့ဆိုးသော ကျင်ငယ်၊ တံတွေး၊ ပြည်သွေးကဲ့သို့

လက်ဖြစ်တထွက်မျှငယ်သော်လည်း ဘုရား မချီးမွမ်းသော တရား။

- ကုန်းမြေ။

(၁၅၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မွေ့လျော်ဘွယ်
ရေမြေတောတောင်နည်းကဲ့သို့ နည်းသော သတ္တဝါတို့ ဖြစ်ရာနေရာ။

(၁၆၀၀)

ကုန်းသတ္တဝါများ၌ အနည်းဆုံးဖြစ်သော သတ္တဝါ။

- လူ။

(၁၆၀၁)

လူနေအနည်းဆုံးနေရာ။

- မဇ္ဈိမဒေသ။

(၁၆၀၂)

လူ၌ အဖြစ်အနည်းဆုံးဖြစ်သူ။

- ကောင်းစကားကို ခွဲခြားသိပြီး တံတွေးတွဲလောင်းမကူပဲ
မထုံမထိုင်းပညာရှိသူ။

(၁၆၀၃)

ထိုသူတို့၌ အနည်းဆုံးဖြစ်သူ

- အရိယာတရားနှင့် ပြည့်စုံသူ။

(၁၆၀၄)

ထိုသူတို့၌ အနည်းဆုံး ရစရာ

- ဘုရားဖူးရမှာ။

(၁၆၀၅)

ထိုသူတို့၌ အနည်းဆုံး ရရှိချက်

- ဘုရားဟောနေသော တရားနာရန်။

(၁၆၀၆)

ထိုသူတို့၌ အနည်းဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်

- တရားဆောင်နိုင်သူ။

(၁၆၀၇)

ထိုသူတို့၌ အနည်း ပုဂ္ဂိုလ်

- တရား စူးစမ်းဆင်ခြင်နိုင်သူ။

(၁၆၀၈)

ထိုသူတို့၌ အနည်း ပုဂ္ဂိုလ်

- တရားကို တရားအတိုင်းသိသူ။

(၁၆၀၉)

ထိုသူတို့၌ အနည်း ပုဂ္ဂိုလ်

- ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ သိစရာ၌ ခွဲခြားစိတ်ဖြာသိသူ။

(၁၆၁၀)

ထိုသူတို့၌ အနည်းပုဂ္ဂိုလ်

- သိသည့်အလျောက် အားထုတ်သူ။

(၁၆၁၁)

ထိုသူတို့၌ အနည်းပုဂ္ဂိုလ်

- နိဗ္ဗာန်အာရုံပြုစိတ် တည်နေသူ။

(၁၆၁၂)

ထိုသူတို့၌ အနည်းပုဂ္ဂိုလ်

- ထမင်းကောင်း အရသာကောင်းရသူ။

(၁၆၁၃)

ထိုသူတို့၌ အနည်းပုဂ္ဂိုလ်

- ဓမ္မအတ္ထ ဝိမုတ္တိရသရသူ။

(၁၆၁၄)

လူဖြစ်သူ လူအဖြစ်မှရွှေ့ပြီး နီးသောအဖြစ်

- လူအဖြစ်။

(၁၆၁၅)

လူများလူအဖြစ်မှရွှေ့ပြီး နီးသောအဖြစ်

- မြင့်မြတ်သူ။

(၁၆၁၆)

မြင့်မြတ်သူများ မြင့်မြတ်သူအဖြစ်မှ ရွှေ့လျှင် နည်းသောအဖြစ်

- မြင့်မြတ်သူ။

(၁၆၁၇)

မြင့်မြတ်သူအဖြစ်မှ ရွှေ့လျှင် နည်းသောအဖြစ်

- လူအဖြစ်။

(၁၆၁၈)

ဆင်းရဲသူအဖြစ်မှ ရွှေ့လျှင် နည်းသောအဖြစ်

- လူအဖြစ်။

(၁၆၁၉)

ဆင်းရဲသူအဖြစ်မှရွှေ့လျှင် နည်းသောအဖြစ်

- မြင့်မြတ်သူအဖြစ်။

(၁၆၂၀)

မဂ်ဖိုလ် ဖိလာသွားသူအဖြစ်မှ ရွှေ့လျှင် နည်းသောအဖြစ်

- လူအဖြစ်။

(၁၆၂၁)

မဂ်ဖိုလ် ဖိလာသွားသူအဖြစ်မှ ရွှေ့လျှင် နည်းသောအဖြစ်

-မြင့်မြတ်သူအဖြစ်။

(၁၆၂၂)

ငတ်မွတ်သူအဖြစ်မှ ရွှေ့လျှင် နည်းသောအဖြစ်

- လူအဖြစ်။

(၁၆၂၃)

ငတ်မွတ်သူအဖြစ်မှရွေ့လျှင် နည်းသောအဖြစ်

- မြင့်မြတ်သူအဖြစ်။

(၁၆၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လာဘ်၏ အစစ်အမှန်အကြောင်း

- တောနေရဟန်းအဖြစ်။

(၁၆၂၅)

လာဘ်၏ အမှန်တကယ်အကြောင်း

- ပိဏ္ဏပါတ်ဆောင်သူအဖြစ်။

(၁၆၂၆)

လာဘ်၏ အမှန်တကယ်အကြောင်း

- ပံသကူသင်္ကန်းဆောင်သူအဖြစ်။

(၁၆၂၇)

လာဘ်အမှန်တကယ်ရကြောင်း

- တိစိဝရိတ်ဆောင်သူဖြစ်။

(၁၆၂၈)

- ဓမ္မက ထိကအဖြစ်။

(၁၆၂၉)

- ဝိနည်းမိုရ်အဖြစ်။

(၁၆၃၀)

- စာတတ်ပေတတ် အဖြစ်။

(၁၆၃၁)

- တေရကြီးဝါကြီးအဖြစ်။

(၁၆၃၂)

- ရဟန်းအမူအရာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

(၁၆၃၃)

- အခြံမရံပြည့်စုံခြင်း။

(၁၆၃၄)

- ကြီးမာသော အခြံအရံရှိသည်အဖြစ်။

(၁၆၃၅)

- အမျိုးသားကောင်းဖြစ်ခြင်း။

(၁၆၃၆)

- ရုပ်ရည်လှပတင့်တယ်ခြင်း။

(၁၆၃၇)

- စကားကောင်းကောင်း ပြောတတ်သူအဖြစ်။

(၁၆၃၈)

- အလိုနည်းသူအဖြစ်။

(၁၆၃၉)

- ကျန်းမာရေးကောင်းသူအဖြစ်။

(၁၆၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြည်သူ့ဆွမ်း အလကားမစားပဲ ဘုရားသာသနာပြုပြီး အဆုံးအမ လိုက်နာလျှက် ဈာန်မဆိတ်ပဲ နေသူဟု ဆိုအပ်သူ။

- လက်ဖြင့်တတွက်မျှ ပထမဈာန်ဝင်စားသူ။

(၁၆၄၁)

- လက်ဖြင့်တတွက်မျှ ဒုတိယဈာန်ဝင်စားသူ။

(၁၆၄၂)

- လက်ဖြင့်တတွက်မျှ တတိယဈာန်ဝင်စားသူ။

(၁၆၄၃)

- လက်ဖြင့်တတွက်မျှ စတုတ္ထဈာန်ဝင်စားသူ။

(၁၆၄၄)

- မေတ္တာပွားသူ။

(၁၆၄၅)

- ကရုဏာပွားသူ။

(၁၆၄၆)

- မုဒိတာပွားသူ။

(၁၆၄၇)

- လက်ဖြင့်တတွက်မျှ ဥပေက္ခာပွားသူ။

(၁၆၄၈)

- ကာယနုပဿနာပွားသူ။

(၁၆၄၉)

- ဝေဒနာနုပဿနာပွားသူ။

(၁၆၅၀)

- စိတ္တာနုပဿနာပွားသူ။

(၁၆၅၁)

- ဓမ္မာနုပဿနာပွားသူ။

(၁၆၅၂)

- မဖြစ်သော အကုသိုလ် မဖြစ်အောင် အားထုတ်သူ။

(၁၆၅၃)

- ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်ပယ်သူ။

(၁၆၅၄)

- မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်ဖြစ်စေသူ။

(၁၆၅၅)

- ဖြစ်ပြီကုသိုလ် တိုးပွားစေသူ။

(၁၆၅၆)

- ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်ကို ပွားသူ။

(၁၆၅၇)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဝိရိယိဒ္ဓိပါဒ်ကို ပွားသူ။
(၁၆၅၈)
- စိတ္တိဒ္ဓိပါဒ်ကို ပွားသူ။
(၁၆၅၉)
- ဝီရိယိဒ္ဓိပါဒ်ကို ပွားသူ။
(၁၆၆၀)
- သဒ္ဓိန္ဒြေကို ပွားသူ။
(၁၆၆၁)
- ဝိရိယိန္ဒြေကို ပွားသူ။
(၁၆၆၂)
- သတိန္ဒြေကို ပွားသူ။
(၁၆၆၃)
- သမာဓိန္ဒြေကို ပွားသူ။
(၁၆၆၄)
- ပညိန္ဒြေကို ပွားသူ။
(၁၆၆၅)
- သဒ္ဓါဗိုလ် ပွားသူ။
(၁၆၆၆)
- ဝိရိယဗိုလ် ပွားသူ။
(၁၆၆၇)
- သတိဗိုလ် ပွားသူ။
(၁၆၆၈)
- သမာဓိဗိုလ် ပွားသူ။
(၁၆၆၉)
- ပညာဗိုလ် ပွားသူ။

(၁၆၇၀)

- သတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကို ပွားသူ။

(၁၆၇၁)

- ဓမ္မဝိယေသမ္ပောဇ္ဈင်ကို ပွားသူ။

(၁၆၇၂)

- ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်ကို ပွားသူ။

(၁၆၇၃)

- ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကို ပွားသူ။

(၁၆၇၄)

- ပဿဒ္ဓိ သမ္ပောဇ္ဈင်ကို ပွားသူ။

(၁၆၇၅)

- သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်ကို ပွားသူ။

(၁၆၇၆)

- ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်ကို ပွားသူ။

(၁၆၇၇)

- သမ္မာဓိဌိကို ပွားသူ။

(၁၆၇၈)

- သမ္မာသင်္ကပ္ပကို ပွားသူ။

(၁၆၇၉)

- သမ္မာဝါစာကို ပွားသူ။

(၁၆၈၀)

- သမ္မာကမန္တကို ပွားသူ။

(၁၆၈၁)

- သမ္မာအာဇီဝကို ပွားသူ။

(၁၆၈၂)

- သမ္မာဝါယမကို ပွားသူ။
(၁၆၈၃)
- သမ္မာသတိကို ပွားသူ။
(၁၆၈၄)
- သမ္မာသမာဓိကို ပွားသူ။
(၁၆၈၅)
- ပထမာဘိဘာယတနကို ပွားသူ။
(၁၆၈၆)
- ဒုတိယာဘိဘာယတနကို ပွားသူ။
(၁၆၈၇)
- တတိယာဘိဘာတနကို ပွားသူ။
(၁၆၈၈)
- စတုတ္ထဘိဘာတနကို ပွားသူ။
(၁၆၈၉)
- အာကာသနဉ္စယတနကို ပွားသူ။
(၁၆၉၀)
- ဝိညာနဉ္စယတနကို ပွားသူ။
(၁၆၉၁)
- အာကိဉ္စိညာယတနကို ပွားသူ။
(၁၆၉၂)
- နေဝေသညာနာသညကို ပွားသူ။
(၁၆၉၃)
- ပထဝီကသိုဏ်းကို ပွားသူ။
(၁၆၉၄)
- အာပေါကသိုဏ်ကို ပွားသူ။

(၁၆၉၅)

- တေဇောကသိုဏ်ကို ပွားသူ။

(၁၆၉၆)

- ဝါယောကသိုဏ်ကို ပွားသူ။

(၁၆၉၇)

- နီလကသိုဏ်ကို ပွားသူ။

(၁၆၉၈)

- ဝိတကသိုဏ်ကို ပွားသူ။

(၁၆၉၉)

- လောဟိတသိုဏ်ကို ပွားသူ။

(၁၇၀၀)

- ဩဒါတ ကသိုဏ်ကို ပွားသူ။

(၁၇၀၁)

- အာကာတကသိုဏ်ကို ပွားသူ။

(၁၇၀၂)

- ဝိညာဏကသိုဏ်ကို ပွားသူ။

(၁၇၀၃)

- အသုဘာသညာကို ပွားသူ။

(၁၇၀၄)

- မရဏသညာကို ပွားသူ။

(၁၇၀၅)

- အဟာရေပဋိကူလသညာကို ပွားသူ။

(၁၇၀၆)

- သဗ္ဗလောကေ အနဘိရတိသညာကို ပွားသူ။

(၁၇၀၇)

- အနိစ္စသညာကို ပွားသူ။
(၁၇၀၈)
- ဒုက္ခသညာကို ပွားသူ။
(၁၇၀၉)
- အနတ္တသညာကို ပွားသူ။
(၁၇၁၀)
- ပဟာနသညာကို ပွားသူ။
(၁၇၁၁)
- ဝိရာဂသညာကို ပွားသူ။
(၁၇၁၂)
- နိရောဓသညာကို ပွားသူ။
(၁၇၁၃)
- အဋ္ဌိကသညာကို ပွားသူ။
(၁၇၁၄)
- ပုဠုဝကသညာကို ပွားသူ။
(၁၇၁၅)
- ဝိနိလသညာကို ပွားသူ။
(၁၇၁၆)
- ဝိစိဒ္ဓကသညာကို ပွားသူ။
(၁၇၁၇)
- ဗုဒ္ဓုမာတကသညာကို ပွားသူ။
(၁၇၁၈)
- ဗုဒ္ဓာနုဿတိကို ပွားသူ။
(၁၇၁၉)
- ဓမ္မာနုဿတိကို ပွားသူ။

(၁၇၂၀)

- သံဃာနုဿတိကို ပွားသူ။

(၁၇၂၁)

- သီလာနုဿတိကို ပွားသူ။

(၁၇၂၂)

- စာလာနုဿတိကို ပွားသူ။

(၁၇၂၃)

- ဒေဝတာနုဿတိကို ပွားသူ။

(၁၇၂၄)

- အာနာပါဏာသတိကို ပွားသူ။

(၁၇၂၅)

- မရဏာသတိကို ပွားသူ။

(၁၇၂၆)

- ကာယဂတာသတိကို ပွားသူ။

(၁၇၂၇)

- ဥပသမာသတိကို ပွားသူ။

(၁၇၂၈)မှ(၁၇၃၇)ထိ

- ပထမဈာန်နှင့်တကွ ဣန္ဒြေတစ်ပါးခြင်း၊ဗိုလ်တစ်ပါးခြင်းပွားသူ။

(၁၇၃၈)မှ(၁၇၄၇)ထိ

- ဒုတိယဈာန်နှင့်တကွလည်း အလားတူပွားသူ။

(၁၇၄၈)မှ(၁၇၅၇)ထိ

- တတိယဈာန်နှင့်တကွလည်း အလားတူပွားသူ။

(၁၇၅၈)မှ(၁၇၆၇)ထိ

- စတုတ္ထဈာန်နှင့်တကွလည်း အလားတူပွားသူ။

(၁၇၆၈)မှ(၁၈၀၇)ထိ

- ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါး တစ်ပါးခြင်းနှင့် တကွ
ဣန္ဒြေငါးပါး၊ ဗိုလ်ငါးပါးတစ်ပါးခြင်း ပွားသူ။

(၁၈၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အသိဉာဏ်ဘတ်သားဖြစ်သော
ကုသိုလ်၌ အကျိုးဝင်သော တစ်ခုသော ပွားစရာ တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကြီးစွာသော သံဝေဂဉာဏ်ဖြစ်ရန်
အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၁၀)

ကြီးစွာသော အကျိုးဖြစ်ရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၁၁)

- ယောဂကုန်မှုကြီးဖြစ်ရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

(၁၈၁၂) သတိသမ္ပဇဉ်ဖြစ်ရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၁၃)

ဉာဏ်အမြင်ရရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၁၄)

ဒိဌမ္မေချမ်းသာစွာနေရရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၁၅)

ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော

တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၁၆)

ကိုယ် ငြိမ်း၊ စိတ် ငြိမ်း၊ ဝိတက်ဝိစာ ငြိမ်း အသိဉာဏ် အတွက်
တရားဘာဝနာများပြည့်စုံသော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၁၇)

မဖြစ်သေးသောကုသိုလ် မဖြစ်ပဲ ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်ပယ်ရန်
အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၁၈)

မဖြစ်သေးသောကုသိုလ် ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပြီးကုသိုလ်တိုးပွားရန်
အထပ်ထပ်ပွားများအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၁၉)

အဝိဇ္ဇာပယ်ရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၂၀)

အသ္မိမာနပယ်ရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၂၁)

အနုဿယပယ် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

(၁၈၂၃)

သံယောဇဉ်ပယ်ရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၂၄)

အနုပါဒါပ ရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသောတရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၂၅)

ဓာတ်အထူးတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၂၆)

ဓာတ်ထူးတို့ကို ထိုးထွင်းသိရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၂၇)

ဓာတ်အများအပြားကို ခွဲခြားသိနိုင်ရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၂၈)

သောတာပတ္တိဖိုလ် မျက်မှောက်ပြုရန် အထပ်ထပ်ပွားများအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၂၉)

သကဒါဂါမိဖိုလ် မျက်မှောက်ပြုရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၃၀)

အနာဂါမိဖိုလ် မျက်မှောက်ပြုရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၃၁)

အရဟတ္တဖိုလ် မျက်မှောက်ပြုရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသောတရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၃၂)

ပညာရရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၃၃)

ပညာကိုတိုးပွားရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တစ်ခုသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၃၄)

ပညာပြန့်ပွားရန်-

(၁၈၃၅)

ကြီးကျယ်သောပညာရရန်-

(၁၈၃၆)

ပညာထူထည်ရရန်-

(၁၈၃၇)

ပြန့်ကျယ်သော ပညာရရန်-

(၁၈၃၈)

နက်နည်းသောပညာရရန်-

(၁၈၃၉)

ဝေးလံသော ပညာရရန်-

(၁၈၄၀)

မြေအထူနှင့်တူသော ပညာရရန်-

(၁၈၄၁)

ပညာများပြားသည့်အဖြစ်ရရန်-

(၁၈၄၂)

လျှင်သောပညာရရန်-

(၁၈၄၃)

ပေါသောပညာရရန်-

(၁၈၄၄)

ရွှင်သောပညာရရန်-

(၁၈၄၅)

မြန်သောပညာရရန်-

(၁၈၄၆)

ထက်သောပညာရရန်-

(၁၈၄၇)

ကိလေသာဖောက်ခွဲနိုင်သောပညာရရန် ပွားအပ်သော တစ်ခုသောတရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၄၈)

အမြိုက်မသုံးဆောင်သူများ သုံးပြီးမနေပဲ အမြိုက်သုံးဆောင်ပြီးသူများအား သုံးဆောင်ပြီးသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၄၉)

အမြိုက်သုံးဆောင်ပြီးသူများ သုံးဆောင်ပြီး အမြိုက်သုံးဆောင်သူများအား သုံးဆောင်ပြီးသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၅၀)

အမြိုက်ယုတ်လျှော့နေသူများယုတ်လျှော့ပြီး အမြိုက်မယုတ်လျှော့သူများသာ မယုတ်လျှော့သောတရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၅၁)

အမြိုက်လွဲချော်သူများ လွဲချော်ပြီး မမြိုက်မလွဲချော်သူများ မလွဲချော်သော
တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၅၂)

အမြိုက်မေ့လျော့သူများ မေ့လျော့နေပြီး အမြိုက်မမေ့သူများ မမေ့သောတရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၅၃)

အမြိုက်ကင်းကွာနေသူများ ကင်းကွာပြီး အမြိုက်မကင်းကွာသူများ
မကင်းကွာသောတရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၅၄)

အမြိုက်မမှီဝဲသူများ မမှီဝဲကြပြီးအမြိုက်မှီဝဲသူများ မှီဝဲကြသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၅၅)

- အမြိုက်မပွားများသူများ မပွားများပြီး အမြိုက်ပွားများသူများ ပွားများသော
တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၅၆)

အမြိုက်အကြိမ်ကြိမ် မပွားများသူများသာ မပွားပဲ အမြိုက်အကြိမ်ကြိမ်ပွားများ
ပွားများသာတရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၅၇)

အမြိုက်ပိုင်းခြားမသိသူများ ပိုင်းခြားမသိပြီး အမြိုက်ပိုင်းခြားသိသူများ
ပိုင်းခြားသိသော တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၅၈)

အမြိုက်အထူးမသိသူများ အထူးသိပြီး အမြိုက် အထူးသိသူများ သိသော
တရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၅၉)

အမြိုက်မျက်မှောက်မပြုသူများ မျက်မှောက်မပြုပဲ မျက်မှောက်ပြုသူများ
မျက်မှောက်ပြုသောတရား။

- ကာယဂတာသတိ။

(၁၈၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အပြစ်နှစ်မျိုး

- မင်းပြစ်သင့်ခြင်းစသော ဒိဌဓမ္မအပြစ်။
- ပြစ်မှုကျူးလွန်ပြီး နောင်အခါဝင်လိုက်ပြီး အလားအလာဆိုးမှုအပြစ်။

(၁၈၆၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဖြစ်ပွားရန်ခဲယင်းသော
အားထုတ်မှုနှစ်ပါး။

- အိမ်နေပြီး ပစ္စည်းလေးပါး လှူရန်။
- အိမ်စွန့်ပြီး ရဟန်းပြုရန်။

(၁၈၆၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပူပန်စရာတရား နှစ်ပါး။

- ဒုစရိုက်ပြုမိခြင်း။
- သုစရိုက်မပြုမိခြင်း။

(၁၈၆၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မပူပန်ရသော တရားနှစ်ပါး

- ဒုစရိုက်မပြုခဲ့ခြင်း။

- သုစရိုက်ပြုခဲ့ခြင်း။

(၁၈၆၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငါ အနီကပ်သိခဲ့သော တရားနှစ်ပါး

- ကုသိုလ်၌ မရောင့်ရဲခြင်း။
- အားထုတ်မှုနောက်မဆုတ်ခြင်း။

(၁၈၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားနှစ်ပါး။

- ရာဂစသည်လွတ် ဒုက္ခငြိမ်းကြောင်း သံယောဇဉ်တရားတို့၌ ပြီးငွေ့မှုတရား။
- ရာဂစသည်ဖြစ်ပြီး ဒုက္ခများကြောင်း သံယောဇဉ်တို့၌ သာယာမှုတရား။

(၁၈၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမဲတရားနှစ်ပါး။

- အဟိရိကမရှက်တတ်ခြင်း။
- မနောတ္တပ္ပမကြောက်တတ်ခြင်း။

(၁၈၆၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဖြူသောတရားနှစ်ပါး။

- ဟိရိ ရှက်တတ်မှု။
- ဩတ္တပ္ပမကောင်းမှု ကြောက်တတ်မှု။

(၁၈၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လောကပါလဖေါ်ဖြူသော တရားနှစ်ပါး။

- ဟိရိ။
- ဩတ္တပ္ပ။

(၁၈၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝါဆိုခြင်းနှစ်ပါး။

- ပုရိမဝါ(ဝါဆိုလပြည့်ကျော်တစ်ရက်)ကပ်ခြင်း။
- ပစ္ဆိမဝါ(ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်တစ်ရက်)ကပ်ခြင်း။

(၁၈၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စွမ်းအားနှစ်ပါး။

- ဆင်ခြင်ခြင်းအား။
- ပွားများခြင်းအား။

(၁၈၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စွမ်းအားနှစ်ပါး။

- မကောင်းမှု၏ ကောင်းကျိုးရှိပုံကို ဆင်ခြင်ခြင်းအား။
- မကောင်းမှုများ မဖြစ်ပွားအောင် သတိစသော ဗောဇ္ဈင်ပွားများမှုအား။

(၁၈၇၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စွမ်းအားနှစ်ပါး။

- မကောင်းမှုသိပြီး ကောင်းအောင်နေခြင်းအား ဆင်ခြင်အား။
- ဈာန်လေးပါးနှင့်နေခြင်း ဘာဝနာအား။

(၁၈၇၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရား၏တရားညွှန်ပြချက်နှစ်မျိုး

- သံခိတ္တ အကျဉ်ညွှန်ပြချက်။
- ဝိတ္တာရ အကျယ်ညွှန်ပြချက်။

(၁၈၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဓိကရိုဏ်းတစ်ခု၌ ကြမ်းတမ်းဆဲဆိုရှည်ကြာပြီး ရဟန်းများ ဆင်းရဲမှုမဖြစ်ရန် ကိုယ်တိုင်ကောင်စွာ ဆင်ခြင်ထိုက်သူနှစ်ဦး

- စောဒက။
- စုဒ္ဓိတက။

(၁၈၇၅)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ပုဏ္ဏားတစ်ဦးအား ဘုရားဟောသော မြင့်မြတ်မှု၊ ကျဆုံးမှု၏ အကြောင်းနှင့် အထောက်အပံ့နှစ်ပါး။

- တရားသောအကျင့်၊ မျှတသောအကျင့်။
- မတရားသောအကျင့် မမျှတသောအကျင့်။

(၁၈၇၆)

ဇေတဝန်၌ ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော မြင့်မြတ်ကြောင်း၊ ဆင်းရဲကြောင်းနှစ်ပါး။

- မကောင်းမှုပြုပြီး ကောင်းမှုမပြုခြင်း။
- ကောင်းမှုပြုပြီး မကောင်းမှု မပြုခြင်း။

(၁၈၇၇)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သေခြာပေါက် မပြုသင့်သော တရားနှင့်သေခြာပေါက် ပြုသင့်သော တရားနှစ်ပါး။

- မကောင်းမှု ဒုစရိုက်။
- ကောင်းမှု သုစရိုက်။

(၁၈၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့ပအား ဘုရားဟောသော ပယ်ရမည့်တရားနှင့် ပွားရမည့်တရားနှစ်ပါး။

- အကုသိုလ်။
- ကုသိုလ်။

(၁၈၇၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားမှန်ကွယ်ကြောင်းနှစ်ပါး။

- စကားလုံးမှတ်ခြင်း။
- အဓိပ္ပါယ်မှားမှတ်ခြင်း။

(၁၈၈၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားမကွယ်ပျောက်ကြောင်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

နှစ်ပါး။

- စကားမှန် မှတ်ခြင်း။
- အဓိပ္ပါယ်မှန် မှတ်ခြင်း။

(၁၈၈၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူ့မိုက်နှစ်ပါး။

- အပြစ်မမြင်သူ။
- အပြစ်ဝန်ချရာ၌ သည်းမခံသူ။

(၁၈၈၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဖြူစင်သူလူလိမ္မာနှစ်ပါး။

- အပြစ်မြင်သူ။
- အပြစ်ဝင်ချရာ သည်းခံသူ။

(၁၈၈၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားစွပ်စွဲသူနှစ်ဦး။

- ဒေါသကြောင့် စိတ်ပျက်နေသူ။
- အလွဲအမှားယူပြီး ကြည်ညိုသူ။

(၁၈၈၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားစွပ်စွဲသူနှစ်ဦး။

- ဘုရားမပြောသည်ကို ဘုရားဟောပြောသည်ဟု ပြသူ။
- ဘုရားဟောပြောသည်ကို ဘုရားမဟောမပြောဟု ပြသူ။

ဘုရားမစွပ်စွဲသူနှစ်ပါး။

- ဘုရားဟောပြောသည်ကို ဘုရားဟောပြောဟု ပြသူ။
- ဘုရားမဟောပြောကို မဟောပြောဟု ပြသူ။

(၁၈၈၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားစွပ်စွဲသူနှစ်ဦး။

- တိုက်ရိုက်ပြသူတို့ကို တိုက်ရိုက်မပြသောသူတို့ဟု ပြသူ။

- တိုက်ရိုက်မပြသောသုတ်ကို တိုက်ရိုက်ပြသောသုတ်ဟု ပြသ။

(၁၈၈၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားမစွပ်စွဲသူနှစ်ဦး။

- တိုက်ရိုက်မဟုတ်သောသုတ်ကို တိုက်ရိုက်မဟုတ်သောသုတ်ဟု ပြသ။
- တိုက်ရိုက်သုတ်ကို တိုက်ရိုက်သုတ်ဟု ပြသ။

(၁၈၈၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဖုံးထားအပ်သောအမှု(မကောင်းမှု)၏ ဂတိ နှစ်ပါး။

- တိရိစ္ဆာန်။
- ငရဲ။

ဖုံးမထားအပ်သောအမှု(ကောင်းမှု)၏ ဂတိနှစ်ပါး။

- လူ။
- နတ်။

(၁၈၈၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိသူ၏ ဂတိနှစ်ပါး။

- ချမ်းသာကင်းခြင်း(ငရဲ)
- မဂ်ဖိုလ်ဖိလာဖြစ်ခြင်း(တိရိစ္ဆာန်)။

(၁၈၈၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမ္မာဒိဋ္ဌိရှိသူ၏ ကတိနှစ်ပါး။

- မြင့်မြတ်သူ(နတ်)။
- ကောင်းမကောင်းသိသူ။

(၁၈၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီလမရှိသူ
လက်ခံသောနေရာနှစ်ပါး။ သီလရှိသူ လက်ခံသော နေရာ နှစ်ပါး။

- ငရဲ၊ တိရိစ္ဆာန်။

- နတ်၊လူ။

(၁၈၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အစွန်အဖျား၊တောကျောင်းနေသူတို့၏ အကျိုးအမြင်နှစ်ပါး။

- ဒိဌဓမ္မချမ်းသာစွာ နေခြင်း။
- လူများကို သနားစောင့်ရှောက်ခြင်း။

(၁၈၉၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အသိဉာဏ်ဘက်သား
တရားနှစ်ပါး။

- ရာဂပယ်နိုင်သော စိတ္တဘာဝနာ။
- အဝိဇ္ဇာပါလ်နိုင်သော ပညာဘာဝနာ။

(၁၈၉၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူယုတ်မာအဆင့်နှစ်ပါး။

- ကျေးဇူးမသိတက်ခြင်း။
- ကျေးဇူးကို မဆိုတက်ခြင်း။

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျေးဇူးတုန့်ပြန်ရန်
မလွယ်သူနှစ်ဦး။

တရားဖြင့်သာ ကျေးဇူးတုန့်ပြန်၍ရသော သူနှစ်ဦး။

- အမိ။
- အဖ။

(၁၈၉၅)

ဇေတဝန်၌ ပုဏ္ဏားတို့အား ဘုရားဟောသော
ဘုရားအယူဝါဒနှင့်ဟောပြောချက်နှစ်ပါး

- မကောင်းမှု မလုပ်ရန်တားသူ(အကြံပေး)
- ကောင်းမှုပြုဖို့တိုက်တွန်းသူ(ကြံပေး)

(၁၈၉၆)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဖြေကြားသော အမြတ်လူရမည့်သူနှစ်ဦး။

- သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်။
- အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်။

(၁၈၉၇)

သာဝတ္ထိပုပ္ဖါရုံ၌ ရဟန်းတို့အား သာရိပုတြာဟောသော သံယောဇဉ်နှစ်စား။

- အကျင့်ကိုကျင့်၍ မြင့်မြတ်ပြီး လူပြန်ဖြစ်သော အဇ္ဈတ္တအတွင်းသံယောဇဉ်။
- အကျင့် ကို ကျင့် ၍ ဘဝနှင့် ကာမ၌

ငြီးငွေ့ကင်းကွာချုပ်ငြိမ်းအောင်၊ ရာဂစသည်ကုန်အောင်ကျင့် မြင့်မြတ်ရာမှ ပြန်မကျသော ဗဟိဒ္ဓသံယောဇဉ်။

(၁၈၉၈)

ဝရဏမြို့၊ ဘဒ္ဒသရိမြစ်ကမ်း၌ အာရမဒဏ္ဍပုဏ္ဏားအား မဟာကစ္စယနဟောသော ရဟန်းနှင့် မင်းပုဏ္ဏား သူကြွယ်များ အချင်းချင်းငြင်းခုံကြရခြင်းအကြောင်းနှစ်ပါး

- ဒိဌိရာဂါဘိနိဝေသ၊ ဝိနိဗန္ဓပလိဗောဓ၊ ပရိယုဋ္ဌာနဇ္ဈောသာနဟု ဆိုအပ်သော ဒိဌိရာဂ အပူးအဝင် အနှောင်အဖွဲ့၊ အငြိကပါ အထအကြွ အဆုံးတိုင်အဝါးမျိုးခံရခြင်း။

- ကာမရာဂဘိနိဝေသ၊ ဝိနိဗန္ဓပလိဗောဓ၊ ပရိယုဋ္ဌာနဇ္ဈောသာနဟု ဆိုအပ်သော ကာမရာဂ အပူးအဝင် အနှောင်အဖွဲ့၊ မငြိကပ် မထကြွ၊ အဆုံးတိုင်အဝါးမျိုးခံရခြင်း။

(၁၈၉၉)

မဇ္ဇရာမြို့၊ ဂုန္ဒမည်သောတော၌ ကန္တရာယနမည်သော ပုဏ္ဏားအား ရှင်မဟာကစ္စယန ဖြေကြားသော အကြီးငယ် သတ်မှတ်ချက်နှစ်ပါး။

- အသက်ရှစ်ဆယ်၊ ကိုးဆယ်၊ တစ်ရာရှိသော်လည်း အာရုံငါးပါး

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ခံစားစိုးအုပ်၊ပုလောင်ခံစား၊ရှာမီး၊အားထုတ်နေသေးလျှင် လူငယ်ဗာလ။

- ပျိုမြစ်နုနယ်၊အမဲရောင်ဆံပင်နှင့် ပထမအရွယ်ဖြစ်သော်လည်း အာရုံငါးပါးခံစား၊စိုးအုပ်၊ပုလောင်ခံစား၊ရှာမီးအားထုတ် မလုပ်လျှင် လူကြီးပဏ္ဍိတထေရ်။

(၁၉၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူအများကြီးပွားချမ်းသာ မဖြစ်ကြောင်းနှင့်လူအများကြီးပွားချမ်းသာကြောင်း နှစ်ပါး။

- ရဟန်းယုတ်များ လွှမ်းမိုး၍ ရဟန်းကောင်းများ ခေါင်းမဆောင်နိုင်ခြင်း။
- ရဟန်းကောင်းများလွှမ်းမိုး၍ ရဟန်းယုတ်များ ခေါင်းမဆောင်နိုင်ခြင်း။

(၁၉၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကုသိုလ်တရားကို မပြီးစေ၍ ဘုရားမချီးမွမ်းသော မိစ္ဆာပဋိပတ်နှစ်ပါး။

- လူ၏မိစ္ဆာပဋိပတ်။
- ရဟန်း၏မိစ္ဆာပဋိပတ်။

(၁၉၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူများ ချမ်းသာစီးပွားမဲ့ပြီး မကောင်းမှု တိုးပွားစေသော သာသနာကွယ်ကြောင်း လူအများ ချမ်းသာစီးပွားဖြစ်ပြီး ကောင်းမှုပွားကာ သာသနာတည်ကြောင်း တရားနှစ်ပါး။

- စာပေဖြင့် သူတ်ကို မကောင်းသဖြင့် သင်ပြီး သဘောဓမ္မနှင့် အဓိပ္ပါယ်မှန်ကိုတားမြစ်ခြင်း။
- ကောင်းစွာသင်ထားသော သုတ္တန်စာပေဖြင့် သဘောဓမ္မနှင့် အနက်အတ္ထမှန်နှင့်လျော်ပြစ်ခြင်း။

(၁၉၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပရိသတ်နှစ်မျိုး။

-

ပျံ့ပေါ့ပျော်လှပျော်ကြမ်းတမ်းများသတိကင်းမဆင်ခြင်မတည်ကြည်ကုန်နေမှုအသွင်ပေါက်သော ပရိသတ်။

- အထက်ပရိသတ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော လေးနက်သော ပရိသတ်။

(၁၉၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပရိသတ်နှစ်ပါး။

- ပြောဆိုထိပါး၊ ခိုက်ရန် နှုတ်လှန်ထိုးသော အုပ်စုကွဲ ဝဂ်ပရိသတ်။
- နို့နှင့်ရေရောသကဲ့သို့ မငြင်းမခုံ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သမဂ္ဂပရိသတ်။

(၁၉၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပရိသတ်နှစ်ပါး။

- ပစ္စည်းများအောင်ကျင့်ပြီး သိက္ခာ၌ လျော့ရဲစွာထာပြီး ဆိတ်ငြိမ်မှု၌ ဝန်မရှိသလိုမရမရောက်၊ မျက်မှောက်မပြုရသေး တာကို ရရောက် မျက်မှောက်ပြုရန် အားမထုတ် နောက်လူများကို ဤအတိုင်းထားသော မထေရ်ရဟန်း ပရိသတ်။

- အထက်နှင့်ဆန့်ကျင်စွာကျင့်သော မထေရ်ရဟန်း ပရိသတ်။

(၁၉၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောပရိသတ်နှစ်ပါး။

- သစ္စာလေးပါးကို အမှန်အတိုင်းမသိသော အနရိယရဟန်းပရိသတ်။
- သစ္စာလေးပါးကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိသော အရိယာရဟန်း ပရိသတ်။

(၁၉၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောပရိသတ်နှစ်ပါး

- အဂတိလေးပါးလိုက်သော ရဟန်းများရှိသော အမှိုက်ပရိသတ်။
- အဂတိလိုက်မှုကင်းသော ရဟန်းများရှိသော အဆီအနှစ်ပရိသတ်။

(၁၉၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပရိသတ်နှစ်ပါး။

- နက်နဲသော ဘုရားဟောတရားဟောရာ နားမဝင်၊ သာသနာပ အရေး

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အရေးအဖွဲ့ကောင်းတို့ကို သင်သင်ယူထိုက်သည်ဟူ မှတ်တင်သော အပျော်ဆုံးမမှု၊မမေးမမြန်းဆုံးမမှု နာခံသသူ။

- ဤသဒ္ဒါ၊ဤအနက် ကား ဘယ်ရှေ့နောက်စသနည်း စသော ယုံမှားပျောက်ကြောင်းကို သင်ယူသော မေးမြန်း၊ဆုံးမမှု နာခံသူ၊အပျော်ဆုံးမမှု မနာခံသူ။

(၁၉၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပရိဿတ်နှစ်ပါး။

- အချင်းချင်း၊ ချီးကျူးကြသော ပစ္စည်းလေးပါး အလေးထားသောတရား မလေးစားသူပရိဿတ်။ - အချင်းချင်း မြှောက်မပြောပဲ တရားလေးပါး၊ ပစ္စည်းလေးပါး အလေးမထားသော ပရိဿတ်။

(၁၉၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပရိဿတ်နှစ်ပါး။

- တရားဓမ္မ ဝိနယအမှုများမဖြစ်စေပဲ မတရားအဓမ္မ ဝိနယအမှုများ ဖြစ်ပွားတောက်ပစေသော မမျှတသော ပရိဿတ်။

- အထက်ပါ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားမမျှတ မဖြောင့်မတ်သော ပရိဿတ်။

(၁၉၁၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပရိဿတ်နှစ်မျိုး။

- တရားနှင့် ယှဉ်သော ပရိဿတ်။

- တရားနှင့် မယှဉ်သော ပရိဿတ်။

(၁၉၁၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပရိဿတ်နှစ်ပါး။

- တရား၊ မတရား အဓိကရိုဏ်းကို ယူပြီး အချင်းချင်းသိရှိရန်ပြောကြားခြင်း၊ စီးဝေခြင်း၊ ကြေအေးစေခြင်း၊ စီးဝေခြင်း၊ တိုင်ပင်ခြင်း၊ မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်ပဲ ငါ့အယူသာ အမှန်မလုပ်သော ဓမ္မဝါဒီ

ပရိဿတ်။

- ထိုမှအပြန် အဓမ္မဝါဒီ ပရိဿတ်။

(၁၉၁၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောလူအများ ချမ်းသာစီးပွားရန် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး။

- ဘုရား။
- စကြာမင်း။

(၁၉၁၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လောက၌ အံ့ချီးလောက်သောသူနှစ်ဦး။

- ဘုရား။
- စကြာမင်း။

(၁၉၁၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စေတီထိုက်သူနှစ်ဦး။

- ဘုရား။
- စကြာမင်း။

(၁၉၁၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားနှစ်မျိုး။

- သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
- ပစ္စေကဗုဒ္ဓ။

(၁၉၁၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မထိန့်လန့်သူနှစ်ဦး။

- ရဟန္တာ။
- ဆင်အာဇာနည်။

(၁၉၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မထိန့်လန့်သူနှစ်ဦး။

- ရဟန္တာ။
- မြင်းအာဇာနည်။

(၁၉၁၉)

- ရဟန္တာ။
- ခြင်သေ့မင်း။

(၁၉၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိန္နရာတို့၊ လူစကားမပြောခြင်း၏ အမြင်နှစ်ပါး။

- မမှန်စကား မပြောကြားမိစေရန်။
- စွတ်စွဲစကား မပြောကြားမိစေရန်။

(၁၉၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မာတုဂါမ သေသည်ထိ မရောင်ရဲသော တရားနှစ်မျိုး။

- မေထုန်မှီဝဲမှု။
- သားဖွားမှု။

(၁၉၂၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အတူနေထိုင်မှု နှစ်မျိုး။

- အဖော်တို့က (ကြီးငယ်မဟူ) ငါ့ကို ဘာမှမပြောပါစေနှင့် သူတို့ကပြောလျှင် ငါကလဲမပြောပါ။ သူတို့ပြောလည်း ငါ့စီးပွားမဲ့ဖြစ်၍ ငါမလိုက်နာ၊ မှန်လည်းမလိုက်နာပဲ နေသောသူယုတ်မာ အတူနေမှု။
- ထိုမှအပြန် သူတော်ကောင်း အတူနေမှု။

(၁၉၂၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဓိကရုဏ်း၌ ပုတ်ခတ်ခြင်း၊

အနိုင်ထက်ပြုခြင်း၊ စိတ်ထိခိုက်ခြင်း၊ မကျေနပ်၊ မနှစ်မြို့ခြင်း၏ အပြစ်နှင့် ဤသို့မဖြစ်ခြင်း အကျိုး။

- အဓိကရုဏ်းကြာပြီး ဆဲဆိုရိုက်ပုတ် သံဃာမချမ်းသာခြင်း။
- အဓိကရုဏ်းမကြာပဲ ဆဲဆိုရိုက်ပုတ်မဖြစ်၊ သံဃာမချမ်းသာခြင်း။

(၁၉၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာခြင်းနှစ်မျိုး။

- ကာမဂုဏ်အကြောင်းရှိသော လူချမ်းသာ။
- ကာမမှ ထွက်မြောက်ခြင်းအကြောင်းရှိသော ရဟန်းချမ်းသာ။

(၁၉၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာနှစ်မျိုး။

- ကာမချမ်းသာ။
- ကာမမှထွက်သော နေက္ခမ္မချမ်းသာ။

(၁၉၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာနှစ်မျိုး။

- လောက၌ အကျိုးဝင်သော ဥပမိချမ်းသာ။
- လောကုတ္တရာ၌ အကျိုးဝင်သော နိရုပမိချမ်းသာ။

(၁၉၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာနှစ်မျိုး။

- အာသဝေါအကြောင်း ချမ်းသာ။
- အာသဝမရှိအကြောင်း ချမ်းသာ။

(၁၉၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာနှစ်ပါး။

- ဝဋ်ရောက်ကြောင်း အာမိသချမ်းသာ။
- ဝဋ်ပြတ်ကြောင်း နိရာမိသလျမ်းသာ။

(၁၉၂၉)

- အရိယချမ်းသာ။
- အနရိယချမ်းသာ။

(၁၉၃၀)

- ကာယိကချမ်းသာ။
- စေတသိကချမ်းသာ။

(၁၉၃၁)

- နှစ်သိမ့်မှုရှိသော ချမ်းသာ။
- နှစ်သိမ့်မှုကင်းချမ်းသာ။

(၁၉၃၂)

- သာယာအပ်သောသဘောရှိချမ်းသာ။
- လစ်လျူသဘောရှိချမ်းသာ။

(၁၉၃၃)

- သမာဓိချမ်းသာ။
- သမာဓိမှကင်းသောချမ်းသာ။

(၁၉၃၄)

- ပီတိနှင့်အတူစွာရရှိသောအာရုံပြုချမ်းသာ။
- ပီတိကင်းစွာရရှိသောအာရုံပြုချမ်းသာ။

(၁၉၃၅)

- သာတသဘောရှိစွာရရှိသောအာရုံပြုချမ်းသာ။
- ဥပက္ခာသဘောရှိစွာရရှိသောအာရုံပြုချမ်းသာ။

(၁၉၃၆)

- ရူပအာရုံရှိချမ်းသာ။
- အရူပအာရုံရှိချမ်းသာ။

(၁၉၃၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်းနှင့်မဖြစ်ကြောင်း

- နိမိတ်ရှိခြင်း။
- နိမိတ်မရှိခြင်း။

(၁၉၃၈)

- နိဒါန်းရှိခြင်း။
- နိမိတ်မရှိခြင်း။

(၁၉၃၉)

- ဟိတ်ရှိခြင်း။
- ဟိတ်မရှိခြင်း။

(၁၉၄၀)

- သင်္ခါရရှိခြင်း။
- သင်္ခါရမရှိခြင်း။

(၁၉၄၁)

- ပစ္စယရှိခြင်း။
- ပစ္စယမရှိခြင်း။

(၁၉၄၂)

- ရူပအကြောင်းရှိခြင်း။
- ရူပအကြောင်းမရှိခြင်း။

(၁၉၄၃)

- ယှဉ်ဘက်ဝေဒနာ အကြောင်းရှိခြင်း။
- ယှဉ်ဘက်ဝေဒနာ အကြောင်းမရှိခြင်း။

(၁၉၄၄)

- ယှဉ်ဘက်သညာ အကြောင်းရှိခြင်း။
- ယှဉ်ဘက်သညာ အကြောင်းမရှိခြင်း။

(၁၉၄၅)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ယှဉ်ဘက်ဝိညဉ်အကြောင်းရှိခြင်း။
- ယှဉ်ဘက်ဝိညဉ်အကြောင်းမရှိခြင်း။

(၁၉၄၆)

- သင်္ခတတရား အာရုံရှိခြင်း။
- သင်္ခတတရား အာရုံမရှိခြင်း။

(၁၉၄၇)

ဇေတဝန်ဌိ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားနှစ်မျိုး။

- ဖိုလ်စိတ်သမာဓိ။
- ဖိုလ်ပညာ။

(၁၉၄၈)

- ယှဉ်ဘက်တို့ကို ချီးမြှောက်မှု။
- မပျံ့လွင့်မှု။

(၁၉၄၉)

- ရုပ်။
- နာမ်။

(၁၈၅၀)

- ကိလေသာမှလွတ်မှု ဝိမုတ္တိ။
- သစ္စာသိမှု ဝိဇ္ဇာ။

(၁၉၅၁)

- ဘဝဒိဋ္ဌိ။
- ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ။

(၁၉၅၂)

- မရှုက်ခြင်း။
- မလန့်ခြင်း။

(၁၉၅၃)

- ရှက်ခြင်း။
- လန့်ခြင်း။

(၁၉၅၄)

- ဆုံးမခက်ခြင်း။
- စိတ်ယုတ်ရှိခြင်း။

(၁၉၅၅)

- ဆုံးမလွယ်ခြင်း။
- မိတ်ကောင်းရှိခြင်း။

(၁၉၅၆)

- ဓာတ်၌ လိမ္မာခြင်း။
- ဓာတ်၌ နှလုံးသွင်း လိမ္မာခြင်း။

(၁၉၅၇)

- အာပတ်၌ လိမ္မာခြင်း။
- အာပတ်မှထခြင်း၌ လိမ္မာခြင်း။

(၁၉၅၈)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူ့မိုက်နှစ်မျိုး။
- မကျရောက်သောတာဝန်ဆောင်သူ။
 - ကျရောက်သောတာဝန် မဆောင်သူ။

(၁၉၅၉)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပညာရှိနှစ်မျိုး။
- ကျရောက်သောတာဝန်ရွက်ဆောင်တတ်သူ။
 - မကျရောက်သောတာဝန် မရွက်ဆောင်တတ်သူ။

(၁၉၆၀)

- လူ့မိုက်နှစ်မျိုး။
- မအပ်သောအရာကို အပ်သည်မှတ်သူ။

- အပ်သောအရာကို မအပ်မှတ်သူ။

(၁၉၆၁)

ပညာရှိနှစ်မျိုး။

- မအပ်သောအရာ မအပ်ဟုမှတ်သူ။
- အပ်သောအရာကိုအပ်၏မှတ်သူ။

(၁၉၆၂)

လူမိုက်နှစ်မျိုး။

- အာပတ်မသင့်သောအရာကို သင့်ဟုမှတ်သူ။
- အာပတ်သင့်ရာကို မသင့်ဟုမှတ်သူ။

(၁၉၆၃)

ပညာရှိနှစ်မျိုး။

- အာပတ်မသင့်ရာကို မသင့်မှတ်သူ။
- အာပတ်သင့်ရာကို သင့်၏မှတ်သူ။

(၁၉၆၄)

လူမိုက်နှစ်မျိုး။

- မတရားရာကို တရားဟုမှတ်သူ။
- တရားကို မတရားဟုမှတ်သူ။

(၁၉၆၅)

ပညာရှိနှစ်မျိုး။

- မတရားကို မတရားဟုမှတ်သူ။
- တရားကို တရားမှတ်သူ။

(၁၉၆၆)

လူမိုက်နှစ်မျိုး။

- ဝိနည်းမဟုတ်ရာ၌ ဝိနည်းမှတ်သူ။
- ဝိနည်း၌ ဝိနည်းမဟုတ်မှတ်သူ။

(၁၉၆၇)

ပညာရှိနှစ်မျိုး။

- ဝိနည်းမဟုတ်ရာ၌ ဝိနည်းမဟုတ်မှတ်သူ။
- ဝိနည်း၌ ဝိနည်းမှတ်သူ။

(၁၉၆၈)

အာသဝေါပွားသူနှစ်ဦး။

- ယုံမှားတွေးတောမဖြစ်သင့်ရာ၌ ဖြစ်သူ။
- ယုံမှားတွေးတောသင့်ရာ၌ မယုံမှားမတွေးတောသူ။

(၁၉၆၉)

အာသဝေါမတိုးပွားသူနှစ်ဦး။

- ယုံမှားတွေးတောသင့်ရာ၌ ယုံမှားတွေးတောသူ။
- မယုံမှားမတွေးတောသင့်ရာ၌ မယုံမှားမတွေးတောသူ။

(၁၉၇၀)

အာသဝေါတိုးပွားသူနှစ်ဦး။

- မအပ်ရာ၌ အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသူ။
- အပ်ရာ၌ မအပ်အမှတ်ရှိသူ။

(၁၉၇၁)

အာသဝေါမတိုးပွားသူနှစ်ဦး။

- မအပ်ရာ၌ မအပ်အမှတ်ရှိသူ။
- အပ်ရာ၌ အပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသူ။

(၁၉၇၂)

အာသဝေါတိုးပွားသူနှစ်ဦး။

- အာပတ်သင့်ရာ၌ မသင့်မှတ်သူ။
- အာပတ်မသင့်ရာ၌ သင့်၏ဟု မှတ်သူ။

(၁၉၇၃)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အာသဝေါမပ္ပာသုန္တဦး။

- အာပတ်သင့်ရာ၌ သင့်မှတ်အရှိသူ။
- အာပတ်မသင့်ရာ၌ မသင့်အမှတ်ရှိသူ။

(၁၉၇၄)

အာသဝေါတိုးပွားသုန္တဦး။

- တရားမဟုတ်ရာ၌ တရားဟုမှတ်သူ။
- တရားဟုတ်ရာ၌ တရားမမှတ်သူ။

(၁၉၇၅)

အာသဝေါမပ္ပာသုန္တဦး။

- တရားမဟုတ်ရာ၌ တရားမဟုတ်မှတ်သူ။
- တရားဟုတ်ရာ၌ တရား မှတ်သူ။

(၁၉၇၆)

အာသဝေါပွားသုန္တဦး။

- ဝိနည်းမဟုတ်ရာ၌ ဝိနည်းမှတ်သူ။
- ဝိနည်း ဝိနည်းမမှတ်သူ။

(၁၉၇၇)

အာသဝေါမပ္ပာသုန္တဦး။

- ဝိနည်းမဟုတ်ရာ ဝိနည်းမမှတ်သူ။
- ဝိနည်းဟုတ်ရာ ဝိနည်းမှတ်သူ။

(၁၉၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စွန်ပနိုင်ခဲသော
တပ်မက်အာသာနှစ်မျိုး

- လာဘ်။
- အသက်။

(၁၉၇၉)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရနိုင်ခဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး။

- ကျေးဇူးပြုတတ်သူ။
- ကျေးဇူးတုန့်ပြန်တတ်သူ။

(၁၉၈၀)

ရနိုင်ခဲ့သောပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ဦး။

- ရောင့်ရဲသူ။
- ရောင့်ရဲစေသူ။

(၁၉၈၁)

ရောင့်ရဲစေနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး။

- ပစ္စည်းသိမ်းစုသူ။
- ပစ္စည်းစွန့်ကြဲသူ။

(၁၉၈၂)

ရောင့်ရဲလွယ်စေနိုင်သူ။

- ရတိုင်းမသိမ်းမစုသူ။
- ရတိုင်းမစွန့်ကြဲသူ။

(၁၉၈၃)

ရာဂဖြစ်ကြောင်းနှစ်ပါး။

- အလိုရှိအပ်သော အလှအပအာရုံ။
- မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၉၈၄)

ဒေါသဖြစ်ကြောင်းနှစ်ပါး။

- အလိုမရှိအပ်သော မလှမပအာရုံ။
- မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၉၈၅)

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အမြင်မှားဖြစ်ကြောင်းနှစ်ပါး။

- မသူတော်တရား နာကြားခြင်း။
- မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၁၉၈၆)

သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်းနှစ်ပါး။

- သူတော်ကောင်းတရား နာကြားခြင်း။
- မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်း။

(၉၁၈၇)

အာပတ်နှစ်မျိုး။

- လဟူကအာပတ်။
- ဂရူကအာပတ်။

(၁၉၈၈)

အာပတ်နှစ်မျိုး။

- ဒုဌလ္လအာပတ်။
- အဒုဌလ္လအာပတ်။

(၁၉၈၉)

အာပတ်နှစ်မျိုး။

- ကုစားရန်အကြွင်းရှိသော သာဝသေသအာပတ်။
- မရှိသော အနာဝသေသ အာပတ်။

(၁၉၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းတို့၏ စံပမာဏ
တောင့်တစရာဖြစ်သော နှစ်ဦး။

- သာရိပုတြာ။
- မောဂ္ဂလာန်။

(၁၉၉၁)

ရဟန်းမတို့၏ စံပမာဏတောင့်တစရာနှစ်ဦး။

- ခေမာ။
- ဥပ္ပလဝဏ္ဏ။

(၁၉၉၂)

ဥပသကာတို့၏ စံပမာဏ တောင့်တစရာနှစ်ဦး။

- စိတ္တသူကြွယ်။
- ဟတ္ထက အာဠာဝကမင်းသား။

(၁၉၉၃)

ဥပါသိကာတို့၏ စံပမာဏတောင့်တစရာနှစ်ဦး။

- ခုဇ္ဈတ္တရာ။
- နန္ဒိမာတာ။

(၁၉၉၄)

မကောင်းမှုများစေ၍ အပြစ်ရှိပြီး ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူနှစ်ဦး။

- ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူအား ချီးမွမ်းစကား ဆိုသူ။
- ချီးမွမ်းထိုက်သူအား ကဲ့ရဲ့စကားဆိုသူ။

(၁၉၉၅)

ကောင်းမှုပွားစေ၊ အပြစ်မဲ့ပြီး ချီးမွမ်းထိုက်သူနှစ်ဦး။

- မကြည်ညိုထိုက်သူအား မကြည်ညိုသူ။
- ကြည်ညိုထိုက်သူအား ကြည်ညိုသူ။

(၁၉၉၆)

မကောင်းမှုပွားစေ၍ အပြစ်ရှိပြီး ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူနှစ်ဦး။

- အမိရိုက်နှက်သတ်ဖြတ်သူ။
- အဖရိုက်နှက်သတ်ဖြတ်သူ။

(၁၉၉၇)

ကောင်းမှုများစေ၍ အပြစ်မဲ့ပြီး ချီးမွမ်းထိုက်သူနှစ်ဦး။

- ဘုရားသတ်ရန်မကြံပဲ ပြုစုခြင်း။

- သံဃာခွဲ၊ သတ်ရန် မကြံပဲ ပြုစုခြင်း။

(၁၉၉၈)

တရားနှစ်မျိုး။

- စိတ်ဖြူစင်ခြင်း။
- လောက၌ တစ်စုံတရာ မစွဲလမ်းခြင်း။

(၁၉၉၉)

တရားနှစ်မျိုး။

- အမျက်ကောဓ။
- ရန်ညှိုးဥပနာဟ။

(၂၀၀၀)

တရားနှစ်မျိုး။

- အမျက်ကောဓဖျောက်ခြင်း။
- ရန်ညှိုး ဥပနာဟဖျောက်ခြင်း။

(၂၀၀၁)

အလှူဒါနနှစ်မျိုး။

- ပစ္စည်းအား မိသအလှူ။
- တရားဓမ္မအလှူဒါန။

(၂၀၀၂)

ပူဇော်ခြင်း နှစ်မျိုး။

- ပစ္စည်းအာမိသပူဇော်ခြင်းယာမ။
- တရားဓမ္မ ပူဇော်ခြင်းယာမ။

(၂၀၀၃)

စွန့်ကြဲခြင်း နှစ်မျိုး။

- အာမိသစာဝ။
- ဓမ္မစာဝ။

(၂၀၀၄)

စွန့်ကြဲခြင်း နှစ်မျိုး။

- အာမိသပရိစ္စာဝ။
- ဓမ္မပရိစ္စာဝ။

(၂၀၀၅)

သုံးဆောင်ခြင်း ဘောဂနှစ်မျိုး။

- ပစ္စည်းအာမိသ သုံးဆောင်ခြင်း ဘောဂ။
- တရားဓမ္မသုံးဆောင်ခြင်း ဘောဂ။

(၂၀၀၆)

အတူတကွသုံးဆောင်ခြင်း သမ္ဘောဂနှစ်ပါး။

- ပစ္စည်းအာမိသ အတူသုံးဆောင်ခြင်း သမ္ဘောဂ။
- တရားဓမ္မခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်း သံဘောဂ။

(၂၀၀၇)

ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းနှစ်မျိုး။

- ပစ္စည်းအာမိသ ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းသံဝိဘာဂ။
- တရားဓမ္မ ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်း သံဝိဘာဂ။

(၂၀၀၈)

ထောက်ပံ့ခြင်းနှစ်မျိုး။

- အာမိသသင်္ဂဟ။
- ဓမ္မသင်္ဂဟ။

(၂၀၀၉)

ချီးမြှောက်ခြင်းနှစ်မျိုး။

- အာမိဿာနုဂ္ဂဟ။
- ဓမ္မတနုဂ္ဂဟ။

(၂၀၁၀)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သနားစောင့်ရှောက်ခြင်းနှစ်မျိုး။

- အာမိဿာနုကမ္မာ။
- ဓမ္မနုကမ္မာ။

(၂၀၁၁)

အဆက်အသွယ်ပြုခြင်းနှစ်မျိုး။

- အာမိဿ သန္တာရ။
- ဓမ္မသန္တာရ။

(၂၀၁၂)

အစေ့အစပ်အဆက်အသွယ်နှစ်မျိုး။

- အာမိသပဋိသန္တာရ။
- ဓမ္မပဋိသန္တာရ။

(၂၀၁၃)

ရှားမီးခြင်းနှစ်မျိုး။

- အာမိသသေနာ ရှားမီးခြင်း။
- ဓမ္မသေနာ ရှားမီးခြင်း။

(၂၀၁၄)

ထက်ဝန်ကျင်ရှားမီးခြင်း။

- အာမိသရှားမီးခြင်း ပရိယေသန။
- ဓမ္မရှားမီးခြင်း ပရိယေသန။

(၂၀၁၅)

အထွတ်အထိပ်ရောက် ရှားမီးခြင်းနှစ်မျိုး။

- ဓမ္မပရိယေဌိ။
- အာမိသပရိယေဌိ။

(၂၀၁၆)

ပူဇော်ခြင်းနှစ်မျိုး။

- အာမိသပူဇာ။

- ဓမ္မပူဇာ။

(၂၀၁၇)

အာဂန္တုတို့အား လက်ဆောင်ပေးလှူခြင်းနှစ်မျိုး။

- အာမိသလက်ဆောင်ပေးခြင်း။

- ဓမ္မလက်ဆောင်ပေးလှူခြင်း။

(၂၀၁၈)

ပြည့်စုံခြင်းနှစ်မျိုး။

- အာမိသပြည့်စုံခြင်း အာမိသိဒ္ဓိ။

- ဓမ္မပြည့်စုံခြင်း ဓမ္မိသိဒ္ဓိ။

(၂၀၁၉)

ကြီးပွားခြင်းနှစ်မျိုး။

- အာမိသကြီးပွားခြင်း အာမိသဝုဒ္ဓိ။

- ဓမ္မကြီးပွားခြင်း ဓမ္မဝုဒ္ဓိ။

(၂၀၂၀)

နှစ်သက်ဖွယ်ရတနာနှစ်မျိုး။

- ပစ္စည်းလေးပါး အာမိသရတနာ။

- တရားဓမ္မရတနာ။

(၂၀၂၁)

ပွားစီးဆည်းပူးခြင်းနှစ်မျိုး။

- ပစ္စည်းပွားစီးခြင်း ပစ္စယသန္နိစယ။

- တရားပွားစီးခြင်း ဓမ္မသန္နိစယ။

(၂၀၂၂)

ပြန်ပြောခြင်းနှစ်မျိုး။

- အာမိသဝေပုလ္လ။

- ဓမ္မဝေပုလ္လ။

(၂၀၂၃)

တရားနှစ်မျိုး။

- သမာပတ်ဝင်စားမှု လိမ္မာခြင်း သမာပတ္တိကုသလတာ။
- သမာပတိထခြင်း၌ လိမ္မာခြင်း သမာပတိဝုဋ္ဌာန ကုသလတာ။

(၂၀၂၄)

တရားနှစ်မျိုး။

- နုည့်ခြင်း မဒ္ဒါ။
- ပြောင့်မတ်ခြင်းသဇ္ဇာ။

(၂၀၂၅)

တရားနှစ်မျိုး။

- ခန္တိသည်းခံခြင်း။
- သောဝစသတာ - ဆုံးမလွယ်ခြင်း။

(၂၀၂၆)

တရားနှစ်မျိုး။

- နုည့်ပြေပြစ်သော စကားရှိခြင်းသာခလု။
- အစေ့အစပ်အဆက်အသွယ်ကောင်းခြင်း။

(၂၀၂၇)

တရားနှစ်မျိုး။

- မညှင်းဆဲခြင်းအဝိဟိသ။
- စင်ကြယ်ခြင်း သောစေယျ။

(၂၀၂၈)

တရားနှစ်မျိုး။

- ဣန္ဒြေမစောင့်ခြင်း ဣန္ဒြိယေသုအဂုတ္တဒ္ဓါရတာ။
- အစာ၌ အတိုင်းအရှည်မသိခြင်း ဘောဇနအမတ္တညူတာ။

(၂၀၂၉)

တရားနှစ်မျိုး။

- ကုန္ဒစောင့်ခြင်း။
- အစားနှင့်အတိုင်းအရှည်သိခြင်း။

(၂၀၃၀)

အစားနှစ်မျိုး။

- ဆင်ခြင်ခြင်းအားပဋိသခါနဗလ။
- ပွားများခြင်းအား ဘာဝနာဗလ။

(၂၀၃၁)

တရားနှစ်မျိုး။

- အောင့်မေ့မှု သတိဗလ။
- တည်ကြည်ခြင်း သမာဓိဗလ။

(၂၀၃၂)

တရားနှစ်မျိုး။

- နိဝရဏ ငြိမ်းစေခြင်း သမထ။
- သင်္ခါရကို ရှုမှတ်ခြင်း ဝိပဿနာ။

(၂၀၃၃)

တရားနှစ်မျိုး။

- သိလဝိပွတ္တိ။
- ဒိဋ္ဌိဝိပွတ္တိ။

(၂၀၃၄)

တရားနှစ်မျိုး။

- သီလပြည့်စုံခြင်း။
- အယူပြည့်စုံခြင်း။

(၂၀၃၅)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တရားနှစ်မျိုး

- သီလစင်ကြယ်ခြင်း။
- အယူစင်ကြယ်ခြင်း။

(၂၀၃၆)

တရားနှစ်မျိုး

- အယူစင်ကြယ်ခြင်း ဒိဌဝိသုဒ္ဓိ။
- အယူအလျှောက်အားထုတ်ခြင်း ယထာဒိဌိပဋ္ဌာန။

(၂၀၃၇)

တရားနှစ်မျိုး

- ကုသိုလ်တရား၌ မရောင်ရဲနိုင်ခြင်း။
- တရားအားထုတ်ရာ၌ ဆုတ်နစ်မှုမရှိခြင်း။

(၂၀၃၈)

တရားနှစ်မျိုး

- သတိလွတ်ခြင်း မုဌသစ္စ။
- ဆင်ခြင်ဉာဏ်မဲ့ခြင်း အသမ္မဇည။

(၂၀၃၉)

တရားနှစ်မျိုး

- သတိရှိခြင်း။
- ဆင်ခြင်ခြင်း။

(၂၀၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားနှစ်မျိုးများ။

- အမျက်ထွက်ခြင်း ကောမ။
- ရန်ညှိုးဖွဲခြင်း ဥပနာဟ။

(၂၀၄၁)

- ကျေးစွပ်ခြင်း။

- ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း။
- (၂၀၄၂)
- ငြူစုခြင်း။
- ဝန်တိုခြင်း။
- (၂၀၄၃)
- လှည့်ပတ်မာယာရှိခြင်း။
- ကောက်ကျစ်သောဌေယျရှိခြင်း။
- (၂၀၄၄)
- မရှက်ခြင်း အဟိရိက။
- မလန့်ခြင်း အနောတပ္ပ။
- (၂၀၄၅)
- အမျက်မထွက်ခြင်း အက္ကောခ။
- ရန်ညှိုးဖွဲ့ခြင်း အနုပနာဟ။
- (၂၀၄၆)
- ကျေးမစွပ်ခြင်း။
- ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း။
- (၂၀၄၇)
- မငြူစု။
- ဝန်မတို။
- (၂၀၄၈)
- မလှည့်ပတ်။
- မစဉ်းလဲ။
- (၂၀၄၉)
- ရှက်ခြင်း။
- လန့်ခြင်း။

(၂၀၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲစွာနေရသော
တရားနှစ်မျိုး။

- အမျက်ထွက်ခြင်း။
- ရန်ညှိုးဖွဲခြင်း။

(၂၀၅၁)

- ကျေးစွပ်ခြင်း။
- ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း။

(၂၀၅၂)

- ငြူစူခြင်း။
- ဝန်တိုခြင်း။

(၂၀၅၃)

- လှည့်ပတ်ခြင်း။
- စဉ်းလဲခြင်း။

(၂၀၅၄)

- မရှက်ခြင်း။
- မလန့်ခြင်း။

(၂၀၅၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာစွာနေရသော
တရားနှစ်မျိုး။

- အမျက်မထွက်ခြင်း။
- ရန်ညှိုးမဖွဲခြင်း။

(၂၀၅၆)

- ကျေးမစွပ်ခြင်း။
- ဂုဏ်မပြိုင်ခြင်း။

(၂၀၅၇)

- မဠုစူခြင်း။
- ဝန်တိုခြင်း။

(၂၀၅၈)

- မလှည့်စားခြင်း။
- မစဉ်းလဲခြင်း။

(၂၀၅၉)

- ရှက်ခြင်း။
- လန့်ခြင်း။

(၂၀၆၀)

ကျင့်ဆဲရဟန်းများ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တရားနှစ်ပါး။

- အမျက်ထွက်ခြင်း။
- ရန်ညှိုးဖွဲ့ခြင်း။

(၂၀၆၁)

- ကျေးစွပ်ခြင်း။
- ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း။

(၂၀၆၂)

- ဂြူစူခြင်း။
- ဝန်တိုခြင်း။

(၂၀၆၃)

- လှည့်စားခြင်း။
- စဉ်းလဲခြင်း။

(၂၀၆၄)

- မရှက်ခြင်း။
- မကြောက်ခြင်း။

(၂၀၆၅)

ကျင့်ဆဲများ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တရားနှစ်မျိုး။

- အမျက်မထွက်ခြင်း။
- ရန်ညှိုးမဖွဲခြင်း။

(၂၀၆၆)

- ကျေးမစွပ်ခြင်း။
- ဂုဏ်မပြိုင်ခြင်း။

(၂၀၆၇)

- ဂြူစူခြင်း။
- ဝန်မတိုခြင်း။

(၂၀၆၈)

- မလှည့်စားခြင်း။
- မစဉ်းလဲခြင်းဒ။

(၂၀၆၉)

- ရှက်ခြင်း။
- ကြောက်ခြင်း။

(၂၀၇၀ မှ ၂၀၇၄ အထိ)

ဆင်းရဲ၌ ပြစ်ချခံရသကဲ့သို့သော တရားနှစ်ပါးများ။

- အမျက်ထွက်ခြင်း (လ) မလန့်ခြင်း။

(၂၀၇၅ မှ ၂၀၇၉ ထိ)

မြင့်မြတ်ရာ၌ ပြစ်ချခံရသကဲ့သို့ တရားနှစ်ပါး။

- အမျက်မထွက်ခြင်း (လ) လန့်ခြင်း။

(၂၀၈၀ မှ ၂၀၈၄ထိ)

အလားအလာမကောင်းသော တရားနှစ်ပါးများ။

- အမျက်ထွက်ခြင်း (လ) လန့်ခြင်း။

(၂၀၈၅ မှ ၂၀၈၉ ထိ)

အလားအလာတရားနှစ်ပါးများ။

- အမျက်မထွက်ခြင်း (လ) လန့်ခြင်း။

(၂၀၉၀ မှ ၂၀၉၄ ထိ)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အကုသိုလ်တရားနှစ်မျိုးများ။

- အမျက်ထွက်ခြင်း။

- ရန်ညှိုးဖွဲခြင်း (လ)

- မရှက်ခြင်း။

- မကြောက်ခြင်း။

(၂၀၉၅ မှ ၂၀၉၉ ထိ)

ဆင်းရဲစေတက်သော တရားနှစ်မျိုးများ။

(၂၁၀၀ မှ ၂၁၀၄ ထိ)

အပြစ်ရှိသော တရားနှစ်မျိုးများ။

(၂၁၀၅ မှ ၂၁၀၉ ထိ)

ဆင်းရဲကျိုးရှိသော တရားနှစ်မျိုးများ။

(၂၁၁၀ မှ ၂၁၁၄ ထိ)

ဆင်းရဲနှင့်တကွဖြစ်သော တရားနှစ်မျိုးများ။

- အမျက်ထွက်ခြင်း (လ) လန့်ခြင်း။

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သိက္ခာပညတ်ခြင်း၏

ရည်ရွယ်ချက်။

(၂၁၁၅)

- သံဃာများကောင်းမွန်ရန်။

- သံဃာများချမ်းသာစွာနေရန်။

(၂၁၁၆)

- သီလပျက်သူနှိမ်နှင်းရန်။
- သီလရှိသူချမ်းသာစွာနေရန်။

(၂၁၁၇)

- မျက်မှောက်အာသဝေါပိတ်ရန်။
- တမလွန်အာသဝေါပိတ်ရန်။

(၂၁၁၈)

- မျက်မှောက်ဘေးပိတ်ရန်။
- တမလွန်ဘေးပိတ်ရန်။

(၂၁၁၉)

- မျက်မှောက်ဆင်းရဲကြောင်း အကုသိုလ်သိမ်းရန်။
- တမလွန်အကုသိုလ်တားရန်။

(၂၁၂၀)

- လူများသနားစောင့်ရှောက်ရန်။
- အလိုဆိုးရဟန်း အသင်းအပင်းဖျက်ရန်။

(၂၁၂၁)

- မကြည်ညိုသေးသူကြည်ညိုရန်။
- ကြည်ညိုပြီးသူ တိုးပွားရန်။

(၂၁၂၂)

- သာသနာကြာရှည်စွာတည်ရန်။
- ဝိနည်းချီးမြှောက်ရန်။

(၂၁၂၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဘုရားပါတိမောက်ပညက်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှစ်ပါးများ။
ဘုရားပါတိမောက်ပြရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှစ်ပါးများ (၂၁၂၄)
ဘုရားပါတိမောက်ရပ်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှစ်ပါးများ (၂၁၂၅)

- ဘုရား ပဝါရဏာပြုရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှစ်ပါးများ (၂၁၂၆)
 ဘုရား ပဝါရဏာရပ်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှစ်ပါးများ (၂၁၂၇)
 ဘုရား တဇ္ဇနိယကံပညတ်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက် ။ (၂၁၂၈)
 ဘုရား နိယဿကံပညတ်ရခြင်း၏ ။ ။ (၂၁၂၉)
 ဘုရား ပဗ္ဗာဇနိယက ။ ။ ။ (၂၁၃၀)
 ဘုရား ပဋိသာရဏိယက ။ ။ ။ (၂၁၃၁)
 ဘုရား ဥက္ခေပနိယကံ ။ ။ ။ (၂၁၃၂)
 ဘုရား ပဝါရိသ် ပေးရခြင်း၏ ။ ။ (၂၁၃၃)
 ဘုရား အရင်းသို့ပြန်ဝင်ရန်ပညတ်ရခြင်း၏ ။ (၂၁၃၄)
 ဘုရား မာန်နတ်ပေးရခြင်း ။ ။ (၂၁၃၅)
 ဘုရား အဗ္ဘန်သွင်းရခြင်း ။ ။ (၂၁၃၆)
 ဘုရား သံဃာဘောင်သွင်းခြင်း ။ ။ (၂၁၃၇)
 ဘုရား သံဃာဘောင်မှထုတ်ခြင်း ။ ။ (၂၁၃၈)
 ဘုရား ပဉ္စင်းခံကံ ။ ။ (၂၁၃၉)
 ဘုရား ဉာဏ်ကံ၏ ရည်ရွယ်ချက်နှစ်ပါးများ (၂၁၄၀)
 ဘုရား ဉာဏ်လျှင် လေးကြိမ်မြောက်ကံ ။ (၂၁၄၁)
 ဘုရား ပညတ်အပ်သေးသာကို ပညတ်ရခြင်း ။ (၂၁၄၂)
 ဘုရား ပညတ်ပြီးတဖန် ပညတ်ခြင်း ။ ။ (၂၁၄၃)
 ဘုရား သမုဒါဝိနည်း ပညတ်ခြင်း ။ ။ (၂၁၄၄)
 ဘုရား သတိဝိနည်း ။ ။ ။ (၂၁၄၅)
 ဘုရား အမုဠဝိနည်း ။ ။ ။ (၂၁၄၆)
 ဘုရား ပဋိညာတကရကသမတ ။ ။ (၂၁၄၇)
 ဘုရား ယေဘုယျသိကာ ။ ။ (၂၁၄၈)
 ဘုရား တဿ ပါပိယသိကာ ။ ။ (၂၁၄၉)
 ဘုရား တိဏဝတ္ထာရကသမတပညတ် ရည်ရွယ်တော်မူသော (၂၁၅၀)

အကျိုးနှစ်ပါး။

- သံဃာများကောင်းရန်။
- သံဃာများချမ်းသာရန်။

(လ)

- သာသနာကြာကြာတည်ရန်။
- ဝိနည်းချီးမြှောက်ရန်။

(၂၁၅၁)

ဇေတဝန်၌ ဂဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂကို
ဉာဏ်ထူးဖြင့်သိရန် ပိုင်းခြားသိရန် ပယ်ရန် ကုန်ယင် ခမ်းယင် ဖျက်ရန်၊
ပြတ်ရန်၊ ချုပ်ရန်၊ စွန့်ရန်၊ အဖန်ဖန်စွန့်ရန် တရားနှစ်မျိုး။

- သမထ။
- ဝိပဿနာ။

(၂၁၅၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူ့မိုက်ဟုသိကြောင်း
လက္ခဏာသုံးမျိုး။

- ကြောက်လန့်ခြင်း ဘေးနှင့်စပ်လျှက်ရှိခြင်း။
- မငြိမ်မသက်ရန်များခြင်း၊ ဥဒ္ဒဝနှင့် စပ်လျှက်ရှိခြင်း။
- စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ဥပသဂ္ဂနှင့် စပ်လျှက်ရှိခြင်း။

(၂၁၅၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူ့မိုက်ဟုသိကြောင်း
လက္ခဏာသုံးပါး။

- ဘာယ ဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း။
- ဝစီဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း။
- မနောဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

(၂၁၅၄)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူမိုက်ဟုမှတ်ကြောင်း
လက္ခဏာ မှတ်ကြောင်း သိကြောင်းနိမိတ် ထင်ရှားကြောင်း အပဒါန်သုံးပါး။

- မကောင်းသော အကြံကြံလေ့ရှိခြင်း။
- မကောင်းသော စကား ပြောလေ့ရှိခြင်း။
- မကောင်းသော အလုပ်လုပ်လေ့ရှိခြင်း။

(၂၁၅၅)

လူမိုက်ပြည့်စုံသော တရားသုံးပါး။

- မိမိအပြစ်ကို အပြစ်ဟုမရှုကြည့်ခြင်း။
- အပြစ်ဟုရှုသော်မှ တရားအလျှောက် မကုစားခြင်း။
- သူများက အပြစ်ကို ဝန်ခံလာလျှင် တရားအလျှောက်

မခံယူခြင်း။

(၂၁၅၆)

လူမိုက်ပြည့်စုံသော တရားသုံးပါး။

- မသင့်သောအကြောင်းဖြင့် ပြဿနာမေးခြင်း။
- မသင့်သောအကြောင်းဖြင့် ပြဿနာဖြေခြင်း။
- အကြောင်းသင့်အဖြေကို ကောင်းချီးမပေးခြင်း။

(၂၁၅၇)

လူမိုက်ပြည့်စုံသော တရားသုံးမျိုး။

- အကုသိုလ် ကာယကံ။
- အကုသိုလ် ဝစီကံ ။
- အကုသိုလ် မနောကံ။

(၂၁၅၈)

လူမိုက်ပြည့်စုံသော တရားသုံးမျိုး။

- အပြစ်ရှိသော ကာယကံ။
- အပြစ်ရှိသော ဝစီကံ။

- အပြစ်ရှိသော မနောကံ။

(၂၁၅၉)

လူမိုက်ပြည့်စုံသော တရားသုံးမျိုး။

- ဆင်းရဲခြင်းရှိသော ကာယကံ။
- ဆင်းရဲခြင်းရှိသော ဝစီကံ။
- ဆင်းရဲခြင်းရှိသော မနောကံ။

(၂၁၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အပြစ်ရှိပြီးမကောင်းပွားကာ ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့အပ်သော လူမိုက်တရား သုံးပါး။

- ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော မကောင်းကျင့်။
- နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော မကောင်းကျင့်။
- စိတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော မကောင်းကျင့်။

(၂၁၆၁)

ဆင်းရဲတွင်းပြစ်ချထား ခံရသကဲ့သို့သော အညစ်အကြေး သုံးပါး။

သီလမရှိ။

- သီလမရှိမှု အညစ်အကြေး မပယ်ခြင်း။
- ငြူစူတက်ပြီး ယင်းကို မပယ်ခြင်း။
- ဝန်တိုတက်ပြီး ယင်းကို မပယ်ခြင်း။

(၂၁၆၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူအများစီးပွား

ချမ်းသာမဲ့ကြောင်း တရားသုံးပါး။

- သာသနာတော်အား မလျှော်သော ကာယကံကို ဆောက်တည်စေခြင်း။

- သာသနာတော်အား မလျှော်သော ဝစီကံကို

ဆောက်တည်စေခြင်း။

- သာသနာတော်အား မလျှော်သော မနောကံကို
ဆောက်တည်စေခြင်း။

(၂၁၆၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းများ
အမြဲအောင့်မေ့အပ်သော တရားသုံးပါး။

- ရဟန်းပြုရာအရပ်။
- သစ္စာသိရာအရပ်။
- ကိလေသာကုန်ရာအရပ်။

(၂၁၆၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး။

- သီလပျက်ယုတ်မာသူက သူများအာသဝေါကုန်သံ ကြားလည်း
အာသဝေါကုန်ရန် မတောင်းတသောသူ။

- သီလရှိသူက သူများအာသဝေါကုန်သံ
ကြား၍ အာသဝေါကုန်ရန် တောင်းတသူ။

- အာသဝေါကုန်ပြီးသူက သူများအာသဝေါကုန်သံကြားလည်း
ကုန်ရန်တောင်းတခြင်း ကင်းပြီးသူ။

(၂၁၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရင်စီရင်သော
လုံခြုံမှုသုံးပါး။

- ကာယံမူ၌ တရားကိုမှီခိုရုံသေထုတ်ဝပ် လေးစား၊
တံခွန်သဖွယ်ထား၍ လုံခြုံစေမှု။

- ဝစီကံမူ ။ ။ ။ ။

- မနောကံ ။ ။ ။ ။

(၂၁၆၆)

ဗာရာဏသီ မိဂဒါဝုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ခြောက်ရက်ဖြင့်အပြီးလုပ်သော ရထားဘီး၌ သစ် အပြစ်၊ အနာ၊ အကာ၊
အဆွေး၊ အကောက်၊ အကွေ့ပါသောကြောင့် လိမ့်ပြီးလဲကျသကဲ့သို့ ရဟန်း၊
ရဟန်းမများ သာသနာ၌ ဂုဏ်အားဖြင့် မတည်နေသောကြောင့် အပြစ် အနာ
အကာ အဆွေး အကွေ့အကောက်သုံးပါး။

- ကိုယ်အပြစ်အနာအကာအဆွေးအကွေ့အကောက်။
- နှုတ်အပြစ်အနာအကာအဆွေးအကွေ့အကောက်။
- စိတ်အပြစ်အနာအကာအဆွေးအကွေ့အကောက်။

(၂၁၆၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧကန်တရားကျင့်သူ
အကြောင်းသင့်လျှင် တရားကျင့်ပြီးသူဖြစ်ကြောင်း တရားသုံးပါး။

- မျက်စေ့စသည်၌ အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါဒမဖြစ်ရန် စောင့်စည်းသူ။
- အစာ၌ အတိုင်းအရှည်သိခြင်း။
- နီဝရဏ သုတ်သင်၍ နိုးကြားမှုနှင့်ယှဉ်ခြင်း။

(၂၁၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိမိသူတစ်ပါး
နှစ်ဦးသားပါ ဆင်းရဲကြောင်း တရားသုံးပါး။

- ကာယဒုစရိုက်။
- ဝစီဒုစရိုက်။
- မနောဒုစရိုက်။

(၂၁၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြင့်မြတ်သူတို့
အသက်၊အဆင်း ချမ်းသာ၌ စက်ဆုတ်သူတို့ ဦးစွာ
စက်ဆုတ်ရမည့်တရားသုံးပါး။

- ကာယဒုစရိုက်။
- ဝစီဒုစရိုက်။

- မနော။

(၂၁၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မရသေးသောကုသိုလ်ရရန်၊ ရပြီးသောကုသိုလ်တိုးပွားရန် မထိုက်သူ၏
တရားသုံးပါး။

- နံနက်အခါ သမာဓိအာရုံကို ရှိရှိသေသေမဆောက်တည်ခြင်း။

- နေ့လည်အခါ သမာဓိအာရုံကို
ရှိရှိသေသေမဆောက်တည်ခြင်း။

- ညနေချမ်းအခါ သမာဓိအာရုံကို
ရှိရှိသေသေမဆောက်တည်ခြင်း။

(၂၁၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကြာမီ ကုသိုလ်တို့၌
များမြတ်ပြန့်ပြောသည့်အဖြစ်ရောက်မည့် တရားသုံးပါး

- သစ္စာအမြင် မျက်စေ့ရှိခြင်း။

- သစ္စာရှိအောင် လုံ့လထားရှိခြင်း။

- သီတင်းသုံးဖော်၌ ဓမ္မနှင့် ဓမ္မနက်မေးမြန်းရန်
အမှီကောင်းရခြင်း။

(၂၁၇၂)

ဇေတဝန်၌ သျှင်သာရိပုတြာ၊ သျှင်မဟာကောဌိကာ၊ ရှင်သမိဒ္ဓိတို့အား
ဘုရားဟောသော အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် သာသည်ပြောရန် မလွယ်သောပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦး။

- ကာယသက္ခိပုဂ္ဂိုလ်။

- ဒိဌပတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်။

- သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်။

(၂၁၇၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သူနာနှင့် တူသော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး။

- ဘုရားဖူးရသည်ဖြစ်စေ မဖူးရသည်ဖြစ်စေ
တရားနာရသည်ဖြစ်စေ မနာရသည်ဖြစ်စေ အရိယမဂ်သက်ဝင်နိုင်သူ။
- ဘုရားဖူးရသည်ဖြစ်စေ မဖူးရသည်ဖြစ်စေ
တရားနာရသည်ဖြစ်စေ မနာရသည်ဖြစ်စေ အရိယမဂ်သက်ဝင်နိုင်သူ။
- ဘုရားတရားနာရမှသာ အရိယမဂ်သက်ဝင်နိုင်ပြီး ဘုရားမဖူးရ၊
တရားမနာရလျှင် အရိယမဂ်သက်ဝင်နိုင်သူ။

(၂၁၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး။

- ကိုယ်၌ဖြစ်သော လှုံ့ဆော်ခြင်း၊ စေတနာ၊ ကာယကံမှု
အားထုတ်ပြီး ဆင်းရဲလောက ဆင်းရဲအတွေ့။ဆင်းရဲခံစားမှုရသူ။
- နှုတ်၌ဖြစ်သော လှုံ့ဆော်ခြင်း၊ စေတနာ၊ ဝစီကံကို
အားထုတ်ပြီး ချမ်းသာလောက ချမ်းသာအတွေ့ ချမ်းသာခံစားရမှု။
- စိတ်၌ဖြစ်သော လှုံ့ဆော်ခြင်း၊ စေတနာ၊ မနောကံကို
အားထုတ်ပြီး မဆင်းရဲ၊ မချမ်းသာ လောက၊ အတွေ့၊ ခံစားမှုများရသူ။

(၂၁၇၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျေးဇူးများသော
ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦး။

- ရတနာသုံးပါး ကိုးကွယ်သည်အထိ ညွှန်ပြသူ။
- သစ္စာသိသည်အထိ ညွှန်ပြသူ။
- အာသဝေါကုန်သည်အထိ ညွှန်ပြသူ။

(၂၁၇၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျေးဇူးများသော
ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦး။

- အနည်းထိခိုက်ယုံမျှဖြင့် သွေးပြည်များစွာထွက်သကဲ့သို့

အနည်းငယ်ပြောယုံမျှဖြင့် နာကျည်း၊ ပင်ပန်း၊ ခက်ထန်၊ ပြစ်မှား၊
အမျက်ထွက်တက်သော အနာဟောင်းနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်။

- သစ္စာလေးပါး ဟုတ်မှန်သော အတိုင်းသိသော
လျှပ်စစ်နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်။

- အာသဝေါမှလွတ်ခြင်းကို ဉာဏ်ထူးဖြင့်
မျက်မှောက်ပြုနေသော ဝရဇိန်နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်။

(၂၁၇၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျေးဇူးများသော
ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး။

- သိက္ခာသုံးပါး မရှိ၍ မမှီခိုထိုက်သူ။
- သိက္ခာသုံးပါး တူ၍ မှီခိုထိုက်သူ။
- သိက္ခာသုံးပါး ကိုယ့်ထက်သာ၍ ရိုသေစွာ မှီခိုထိုက်သူ။

(၂၁၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျေးဇူးများသော
ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး။

- ယုတ်ညံ့မစင်ကြယ် ယုံမှားဖွယ် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော
အကျင့်ရှိသည့် စက်ဆုတ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်။
- အနည်းငယ်မျှ ပြောရုံမျှဖြင့် အမျက်ထွက်တက်သော
အနာတွေးကဲ့သို့ဖြစ်သည့် လစ်လျူရှုထိုက်သူသော ပုဂ္ဂိုလ်။
- အကျင့်သီလရှိသည့် ဆည်းကပ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်။

(၂၁၇၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျေးဇူးများသော
ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး။

- မမှန်ပြောတက်သော မစင်ကဲ့သို့ အနံ့ဆိုးရှိသူ။
- အမှန်ကိုပြောတက်သော ပန်းကဲ့သို့ အနံ့ကောင်းရှိသူ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အပြစ်ကင်း၍ ယဉ်ကျေးလိမ္မာ ချိုသာ နှစ်သက်ဖွယ်စကားကို ပြောတက်သော ပျားကဲ့သို့ စကာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။

(၂၁၈၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျေးဇူးများသော ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး။

- မရသေးသော စည်းစိမ်မရ၊ ရပြီးစည်းစိမ်တိုးအောင် မပြု၊ ကောင်းဆိုးယုတ်မြတ်၊ မဲ၊ ဖြူ တရားမမြင်သော စုံလုံးကန်းသူ။

- မရသေးသော စည်းစိမ်ရပြီး ရပြီးစည်းစိမ်တိုးအောင်ပြု၍ ကောင်းဆိုးယုတ်မြတ် တရားမသိသော တဘက်ကန်းသူ။

- မရသေးသော စည်းစိမ်ရပြီး ရပြီးစည်းစိမ်တိုးပွားအောင်ပြု၍ ကောင်းဆိုးယုတ်မြတ် တရားကိုလည်းသိသော နှစ်ဘက်မြင်သူ။

(၂၁၈၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျေးဇူးများသော ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး။

- တရားနာပြီး တရားမဆောင်၊ မမှတ်မဆင်ခြင်၊ နှလုံးမသွင်းသော အိုးနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်။

- တရားနာယစဉ် တရားကို မှတ်သားသော်လည်း နာပြီးနောက် နှလုံးမသွင်း။ ဆင်ခြင်မမှတ်သားသောကြောင့် မေ့လျော့ကုန်သော ပျောက်ပျက်သကဲ့သို့သော ခါးပိုက်နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်။

- တရားနာပြီး ဆောင်ယူမှတ်သား ဆင်ခြင် နှလုံးသွင်းကျင့်ကြံသော အိုး၌ထည့်သောရေ မပျောက်ပျက်သကဲ့သို့ဖြစ်၍ အိုးနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်။

(၂၁၈၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမိအဖတို့၏ အမည်သုံးမျိုး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဗြဟ္မာ။
- လက်ဦးဆရာ။
- အဝေးမှလာရောက်သော အလှူကို ခံထိုက်သော

အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်။

(၂၁၈၃)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော တပ်ခြင်းကင်းရာကြံသော
သမာဓိရှိသူအား ဤကိုယ်နှင့်အပတိုပ၌ လွတ်မြောက်သော
အခြင်းအရာသုံးပါး။

- အဟံကေရ။ (ဒိဌိ)
- မမံကေရ။ (တဏှာ)
- မာနနုသယ။ (မာန)

(၂၁၈၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားဟောတရားသိသူ
သုံးဦး။

- အဟံကေရ မဖြစ်သူ။
- မမံကေရ မဖြစ်သူ။
- မာနနုသယ မဖြစ်သူ။

(၂၁၈၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကောင်းမှုကံတို့၏
နိဒါန်းသုံးပါး။

- လောဘ။
 - ဒေါသ။
 - မောဟ။
- အကောင်းကံတို့၏ နိဒါန်းသုံးပါး။
- အလောဘ။

- အဒေါသ။
- အမောဟ။

(၂၁၈၆)

အာဠဝိန္ဒာသွားလမ်း ယင်းထိုက်တော ဟတ္ထကအာဠဝကမင်းသားအား
ဘုရားဟော ချမ်းသာစွာ မအိပ်ရသောသူ သုံးဦး။

- ရာဂပူလောင်ခံရမှု။
- ဒေါသပူလောင်ခံရမှု။
- မောဟပူလောင်ခံရမှု။

(၂၁၈၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သေမင်းတမန်သုံးပါး။

- သူအို။
- သူနာ။
- သူသေ။

(၂၁၈၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရှေးကဖြစ်----သော
ယမမင်းအကြံသုံးပါး။

- ဘုရားဖူးခွင့်ရလျှင် ကောင်းမည်။
- တရားနာခွင့်ရလျှင် ကောင်းမည်။
- တရားသိခွင့်ရလျှင် ကောင်းမည်။

(၂၁၈၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပုသ်ဆောက်တည်----
မကောင်သဖြင့် ဆိုသူသုံးဦး။

- ရာဂမကင်းသူ။
- ဒေါသမကင်းသူ။
- မောဟမကင်းသူ။

(၂၁၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မာရ်သုံးပါးနှင့်--သုံးမျိုး။

- အိုခြင်းသဘော မလွန်ဆန်နိုင်သည့်အလျောက် အိုခြင်း သတိရခြင်းဖြင့် နုပျိုမှုဝယ် မာရ်ခွာခြင်း။
- နာခြင်းသဘောကို မလွန်ဆန်သည့်အလျောက် ရောဂါရခြင်း၊ -----ခြင်းဖြင့် ရောဂါကင်းမှု မာရ်ခွာခြင်း။
- သေခြင်း မလွန်ဆန်သည့်အလျောက် သေခြင်း သတိရခြင်းဖြင့် အသက်ရှည်မှု မာရ်ခွာခြင်း။

(၂၁၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကြီးအမှူးပြုသုံးပါး။

- ရဟန်းပြုပြီး ကာမဂုဏ်ရှာမီးနေလျှင် မတော်ဟု မိမိကိုယ်----- --ပြု၍ မကောင်းမှုပယ်သူ။ အတ္ထာမိပတေယျ ပုဂ္ဂိုလ်။
ကောင်မှုပယ်သူ၊ အတ္ထာမိပတေယျ ပုဂ္ဂိုလ်။
- ရဟန်းပြုပြီး ကာမဝိတက်စသည့် ပွားများနေသည်ကို အကြီးအမှူးပြု၍ မကောင်းမှုပယ်သူ၊ လောကမိပတေယျပုဂ္ဂိုလ်။
- ရဟန်းပြုပြီး စလယ်ဆုံး ကောင်းခြင်းစသော တရားဖြစ်လျက် မကောင်းလျှင်မတော်ဟု ဓမ္မကိုအကြီးအမှူးပြု၍ မကောင်းမှုပယ်သူ။ ဓမ္မပတေယျပုဂ္ဂိုလ်။

(၂၁၉၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော များစွာသော

ကောင်းမှုများဖြစ်ပွားစေသော တရားသုံးပါး။

- သဒ္ဓါတရား မျက်မှောက်ထင်ရှားရှိခြင်း။
- လှူဘွယ်ဝတ္ထု မျက်မှောက်ထင်ရှားရှိခြင်း။
- အလှူခံဝတ္ထု မျက်မှောက်ထင်ရှားရှိခြင်း။

(၂၁၉၃)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသူဖြစ်ကြောင်း တရားသုံးပါး။

- သီလရှိသူကို ဖူးတွေ့လိုခြင်း။
- တရားနာလိုခြင်း။
- အလှူ၌ပျော်၍ ဝန်ကင်းခြင်း။

(၂၁၉၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားဟောရာ၌
ရှုရမည့်အကြောင်း သုံးပါး။

- ဟောသူ ဟောစကားနှင့် စကားနက်ကို သိခြင်း။
- နာသူက ဟောသောစကားနှင့် စကားနက်ကို သိခြင်း။
- နှစ်ဦးစလုံးက ဟောသောစကားနှင့် စကားနက်သိခြင်း။

(၂၁၉၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စကားဖြစ်ပေါ်ကြောင်းသုံးပါး။

- ဟောသူက ဟောသောစကားနှင့် စကားနက်သိခြင်း။
- နာသူက ဟောသောစကားနှင့် စကားနက်သိခြင်း။
- နှစ်ဦးစလုံးက ဟောသောစကားနှင့် စကားနက်ကိုသိခြင်း။

(၂၁၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပညာရှိတို့ အသိပေးအပ်
ပညက်အပ်သော တရားသုံးပါး။

- ဒါနပြုမှု။
- သီလ သမာဓိ ဆောက်တည်မှု။
- မိဘလုပ်ကြွေးမှု။

(၂၁၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရွာနိဂုံးနေရဟန်းက

ရွှန်ဝုံးသားတို့အား ကောင်းမှုဖြစ်ပွားစေမှု သုံးပါး။

- ကိုယ်။
- နှုတ်။
- နှလုံး။

(၂၁၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အသင်္ခတတို့၏ လက္ခဏာသုံးပါး။

- ဖြစ်။
- တည်။
- ပျက်။

(၂၁၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အသင်္ခတတို့၏ လက္ခဏာသုံးပါး။

- အဖြစ် မထင်ရှား။
- တည် မထင်ရှား။
- ပျက် မထင်ရှား။

(၂၂၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သဒ္ဓါရှိအမျိုးအကြီးအကဲကိုမှီ၍ ကြီးပွားခြင်းသုံးမျိုး။

- သဒ္ဓါ။
- သီလ။
- ပညာ။

(၂၂၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အားထုတ်အပ်သော တရားသုံးပါး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ် မဖြစ်ရန်။
- မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ် ဖြစ်ရန်။
- ဆင်းရဲခံစားမှု သည်းခံရန်။

(၂၂၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကောင်းမှုပွားသော ရဟန်းယုတ်တို့၏ အင်္ဂါသုံးပါး။

- အမှားကံသုံးပါး အမှီရခြင်း။
- မိစ္ဆာဒိဌိတောအုပ် အမှီရခြင်း။
- အာဏာဂုဏ်သိရ် စည်းစိမ်ဥစ္စာ အမှီရခြင်း။

(၂၂၀၃)

ဇေတဝန်၌ ပုဏ္ဏားအိုကြီး နှစ်ယောက်အား ဘုရားဟောသော အနာဂတ်အတွက် မှီခိုပုန်အောင်း လဲလျောင်းရာတရားသုံးပါး။

- ကိုယ်ဖြင့်စောင့်စီးခြင်း။
- နှုတ်ဖြင့်စောင့်စီးခြင်း။
- စိတ်ဖြင့်စောင့်စီးခြင်း။

(၂၂၀၄)

ဇေတဝန်၌ ပုဏ္ဏားအိုကြီး နှစ်ယောက်အား ဘုရားဟောသော အနာဂတ်အတွက် မှီခိုလဲလျောင်းရာ တရားသုံးပါး။

- ကိုယ်ဖြင့်စောင့်စီးမှု။
- နှုတ်ဖြင့်စောင့်စီးမှု။
- စိတ်ဖြင့်စောင့်စီးမှု။

(၂၂၀၅)

ဇေတဝန်၌ ပုဏ္ဏားအိုကြီး တစ်ဦးအား ဘုရားဖြေကြားသော တရား၏ကိုယ်တိုင် သိမြင်ထိုက်၊ အခါမရွေးပုံ၊ လာလှည့်ဟု အကြည့်ခံထိုက်၊ ကပ်ဆောင်ထိုက်၊ လက်ဝင်အကျိုးပေးထိုက်ပုံ သုံးမျိုး။

- ရာဂရှိသူ၊ မိမိသူတစ်ပါးနှင့်နှစ်ဦး ဆင်းရဲရန်ကြံပြီး
ဆင်းရဲလျှက်မရှိသူ။ မကြံပဲ မဆင်းရဲခြင်း။

- ဒေါသရှိသူ။

- မောဟရှိသူ။

(၂၂၀၆)

ဇေတဝန်၌ ပရပိုဇ်တစ်ဦးအား ဘုရားဟောသော တရား၏
ကိုယ်တိုင်မြင်ထိုက်ပုံ သုံးမျိုး။

- ရာဂရှိသူ၊ မိမိသူတစ်ပါးနှင့် နှစ်ဦးသား ဆင်းရဲရန်ကြံပြီး
ဆင်းရဲလျှက်မရှိသူ၊ မကြံ မဆင်းရဲခြင်း။

- ဒေါသရှိသူ ။ ။ ။ ။

- မောဟရှိသူ ။ ။ ။ ။

(၂၂၀၇)

ဇေတဝန်၌ ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော
နိဗ္ဗာန်ကိုယ်တိုင် သိမြင်ပုံသုံးမျိုး။

- ရာဂရှိသူ၊ မိမိသူတစ်ပါးနှင့်နှစ်ဦးသား ဆင်းရဲရန်ကြံပြီး
ဆင်းရဲလျှက် မရှိသူမကြံ မဆင်းရဲ ကိုယ်တိုင်သိမြင်။

- ဒေါသရှိသူ ။ ။ ။ ။

- မောဟရှိသူ ။ ။ ။ ။

(၂၂၀၈)

ဇေတဝန်၌ ပုဏ္ဏားတစ်ဦးအား ဘုရားဟောသော
လူဦးရေနည်းပါးခြင်းအကြောင်း သုံးပါး။

- အဓမ္မလောဘရှိ၍ ကပ်သုံးပါးဆိုက်ခြင်း။

- ဝိသမလောဘရှိ၍ ကပ်သုံးပါးဆိုက်ခြင်း။

- မိစ္ဆာဓမ္မရှိ၍ ကပ်သုံးပါးဆိုက်ခြင်း။

(၂၂၀၉)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ --- ဣပရဗိုလ်အား ဘုရားဟောသော
သီလ၊သမာဓိ၊ပညာ၊ဝိမုတ္တိ၊ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသူအား
လှူခြင်းသည် အကျိုးကြီးသည်၊နိဝရဏနှင့်ပြည့်စုံ၊ပြည့်စုံသူလှူခြင်းကို
အကျိုးကြီး၏ဟု မဆို။ဤသို့ဖြစ်ကာမျှဖြင့်ငါနှင့် ငါ့တပည့်အား လှူမှ
အကျိုးကြီးသည်ဆိုရာမရောက်၊ဘယ်သူလှူလှူ အကျိုးရှိသည်။ထို့ကြောင့်
အလှူကို မတားကောင်း၊ဟားလျှင် ရသောအပြစ်သုံးပါး။

- အလှူဒါယကာအန္တရာယ်။
- အလှူ ခံအန္တရာယ်။
- တားမြင့်သူကိုတိုင်အန္တရာယ်။

(၂၂၁၀)

ဇေတဝန်၌ တိကဏ္ဍပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော အရိယအဆုံးအမ၌
ဝိဇ္ဇာသုံးပါး။

- ပုဗ္ဗေနိဝါဒနုဿတိ။
- ဒိဗ္ဗစက္ခု။
- အာသဝက္ခယ။

(၂၂၁၁)

ဇေတဝန်၌ ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော အရိယ ဝိဇ္ဇာ
သုံးပါး။

- ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ။
- ဒိဗ္ဗစက္ခု။
- အာသဝက္ခယ။

(၂၂၁၂)

ဇေတဝန်၌ သင်္ဂါရဝပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော ဆန့်ကျင်ထက်ကို
နှိမ်နင်းမှု ပါဠိဟာရိယသုံးမျိုး။

- ပြီးပြည့်စုံမှုဖြင့် နှိမ်နင်းမှု ကုဒ္ဒိဋ္ဌိဟာရိယ။

- အတတ်ဟောဖြင့်နှိမ်နင်းမှု ဒေသနာပါဠိဟာရိယ။
- ဆုံးမမှုဖြင့် နှိမ်နင်းမှု အနုဘာနိပါဠိဟာရိယ။

(၂၂၁၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တစုံတရာလုပ်ရန်
မလုပ်ရန် ဆန္ဒလုံ့လ မထား၍ အမှန်မရ သတိပေါ်သွပ်သူတို့အတွက်
သီးခြားသမဏဝါဒ မရှိနိုင်သောကြောင့် မှားသော အယူဟု ပြောအပ်သော
အယူမှားသုံးပါး။

- ခံစားမှုခပ်သိမ်း၊ ရှေးကပြုခဲ့သည့်အတိုင်း ဖြစ်သည်ဟူသော
အယူမှား။
- ခံစားမှုခပ်သိမ်း ဖန်ဆင်းရှင်အလိုကျဖြစ်ရသည်ဟူသော
မယူမှား။
- ခံစားမှုခပ်သိမ်း အကြောင်းမဲ့ဖြစ်ကြသည်ဟူသော အယူမှား။

(၂၂၁၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမိနှင့်သာ အချင်းချင်း
မကာကွယ်နိုင်သော ဘေးသုံးပါး အတူ။

- မီးလောင်၊ ရေကြီး၊ အရပ်ပျက် ဘေးသုံးပါးအစစ်။
- အို၊ နာ၊ သေ။

(၂၂၁၅)

ကောသလတိုင်း ဝေနာဂပုရရွာ၌ ဝေနာဂပုရ ရွာသား ဝစ္ဆပုဏ္ဏားအား
ဘုရားဟောသော မပင်မပန်းရသော မြင့်မြတ်သောနေရာသုံးပါး။

- ဈာန်လေးပါး ပွားများရာ တော
သစ်ပင်ရင်းမြက်ခင်းနေရာသည် မြင့်မြတ်သောနတ်နေရာ။
- ဗြဟ္မာဝိဟာရတရားပွားရာ တော
သစ်ပင်ရင်းမြက်ခင်းနေရာသည် မြင့်မြတ်သော ဗြဟ္မာနေရာ။
- လောဘ ဒေါသ မောဟပယ်ပြီးခြင်းကို ဆင်ခြင်ရာ တော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သစ်ပင် မြတ်ခင်းနေရာသည် မြင့်မြတ်သော အရိယနေရာ။

(၂၂၁၆)

ရာဇဂြိုဟ် သိပ္ပနိမြစ်ကမ်းအနီး ပရပိုဇ်အရာ၌ သရဘအကြောင်းပြုပြီး
ပရပိုဇ်တို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားကို ပညာဖြင့်မသိ အာသဝေါမကုန်
ဝဋ်မငြိမ်းဟု ပြောသူတို့ကိုစစ်ဆေးလျှင် ဖြစ်ရမည့်အပြစ်သုံးပါး။

- ဖုံးကွယ်။
- စကားလွဲ။
- စိတ်ဆိုး။

(၂၂၁၇)

ကောသလတိုင်း ကေသမ္ပရွာ၌ ရွာသားဂေါလာမ မင်းသားတို့အား
ဘုရားဟောသော ဘယ်သမဏဝါဒမှန်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန်
ဆင်ခြင်ဘွယ်သုံးပါး။

- အပြစ်ရှိမရှိ ကိုယ်တိုင်ကြည့်ခြင်း။
- ပညာရှိ ကဲ့ရဲ့ခြင်းရှိမရှိ ကိုယ်တိုင်ကြည့်ခြင်း။
- ဆောက်တည်ကျင့်ကြံလျှင် ဆင်းရဲဖြစ်မဖြစ်

ကိုယ်တိုင်ကြည့်ခြင်း။

(၂၂၁၈)

သာဝတ္ထိ ပုဗ္ဗာရုံ၌ သာဠနှင့်သာဏတို့အား ရှင်နန္ဒဟောသော
ကိုယ်တိုင်စဉ်းစားရမည့် အချက်သုံးချက်။

- အပြစ်ရှိမရှိ။
- ပညာရှိ ကဲ့ရဲ့မကဲ့ရဲ့။
- ကျင့်လျှင် ဆင်းရဲ မဆင်းရဲ။

(၂၂၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စကားဖြစ်ကြောင်း
တရားသုံးပါး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အတိတ်ကာလ။
- အနာဂတ်ကာလ။
- ပစ္စုပ္ပန်ကာလ။

(၂၂၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားသုံးမျိုးတို့ ထူးထွေလွန်ကဲခြားနားမှု။

- အပြစ်နည်း ဖြေဖြေပျောက်သော ရာဂ။
- အပြစ်ကြီး မြန်မြန်ပျောက်သော ဒေါသ။
- အပြစ်ကြီး ဖြေဖြေပျောက်သော မောဟ။

(၂၂၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကုသိုလ်အကြောင်းရင်း သုံးပါး။

- လောဘ။ ဒေါသ။ မောဟ။

(၂၂၂၂)

သာဝဋ်တ္ထိပုဗ္ဗာရုံ၌ ဝိသာခါအား ဘုရားဟောသော ဥပုသ်သုံးမျိုး။

- ယနေ့ ဘာစားသည်။ နက်ဖြန် ဘာစားမည်တွေကြံသော နွားကျောင်းသားများ၊ နွားအရှင်ထံ ဘယ်ကျောင်းခဲ့သည်၊ ဘယ်ကျောင်းခဲ့မည် ပြောသကဲ့သို့ဖြစ်၍ နွားကျောင်းသားနှင့်တူသော ဥပုသ်။

- ဝန်ကျင် ယူဇနာအပြင်ဘက် သတ္တဝါများအတွက် မေတ္တာထားခြင်း အမြဲတမ်းဘယ်နေရာမဆိုမှ ဘယ်သတ္တဝါအတွက်မှ ကြောင့်ကြမရှိဆိုပြီး မိဘသားမယားကို ကိုယ့်မိဖု ကိုယ့်သားမယားအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပြီး ကိုယ့်ပစ္စည်းဟုမှတ်ကာ ဘယ်မှမတောင်ပဲသုံး၍ လိမ်ခြင်း၊ ခိုးခြင်းဖြစ်သော တက္ကတွန်းဥပုသ်။

- ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ သိက္ခာ ဒေဝတာများ၊ အထပ်ထပ်အောင့်မေ့၍ ရဟန္တာများ ရှောင်ကြဉ်သည်ကို တနေ့ တညဉ့်မျှ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အထူပြုရှောင်ခြင်း အရိယာဥပုသ်။

(၂၂၂၃)

ဇေတဝန်၌ ဆန္ဒပရဗိုဇ်အား အာနန္ဒာဟောသော ဘယ်သူတရား
တရားကောင်းဖြစ်ပြီး ဘယ်သူအကျင့် ကောင်းစွာကျင့်ဖြစ်ကာ
ဘယ်သို့ဖြစ်ပြီးသည်ကို ကောင်းစွာပြီးသနည်း မေးခွန်းအဖြေ။

- ရာဂစသည့် ငြိမ်းရန်ဟောသော တရား။
- ရာဂစသည့် ငြိမ်းရန်အကျင့်။
- ရာဂစသည့် ငြိမ်းပြီးသူ။

(၂၂၂၄)

ကောသမ္ပိ သောသိတာရုံ၌ အာဇီဝက၏ တပည့်ဖြစ်သူ
သူကြွယ်တစ်ဦးအား အာနန္ဒာဟောသော ကောင်းစွာဟောပြီး
ကောင်းစွာကျင့်လျက် ကောင်းစွာရပြီးသော တရားဟူသည် အဘယ်နည်း
မေးခွန်းအဖြေ။

- ရာဂစသည့် ငြိမ်းရန်ဟောသော တရား။
- ရာဂစသည့် ငြိမ်းရန် အကျင့်။
- ရာဂစသည့် ငြိမ်းပြီးသူ။

(၂၂၂၅)

ကပိလဝတ် နိဂြောဓါရုံ၌ သာကီဝင်မင်းသား မဟာနာမ်က ဘုရားအား
သမာဓိနှင့်ပညာ ဘယ်သူစဖြစ်သနည်း အမေးအား အာနန္ဒာဖြေသော
အဖြေဖြစ်သောကျင့်ဆဲ ကျင့်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဥစ္စာ သိက္ခာသုံးပါး။

- သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ။

(၂၂၂၆)

ဝေသလီ မဟာဝုန်၌ အဘယလိစ္ဆဝိမင်းအား အာနန္ဒာဟောသော
ကံသစ်မပြု ကံဟောင်းကိုတွေ့ထိ၊ တွေ့ထိပြီးကင်းအောင်ပြုလျက်
ကိလေသာကုန်စေသော တရားသုံးပါး။

- သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ။

(၂၂၂၇)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အမျိုးအဆွေတို့
စောင့်ရှောက်လိုသူ ကိုယ့်စကား နားထောင်စေလိုသူတို့
ဆောက်တည်စေအပ်သည့် ဌာနသုံးပါး။

- ဘုရား သက်ဝင်ယုံကြည်မှု။
- တရား သက်ဝင်ယုံကြည်မှု။
- သံဃာ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု။

(၂၂၂၈)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘဝဖြစ်မှု
အတိုင်းအရှည်။

- ကာမဓိတ် အကျိုးပေးကံသည် ကာမဘဝ ကံမြေ၌
ဝိညဉ်မျိုးတည်၍ တဏှာရေရလျှင် နောက်တဖန် ကာမတဘဝ။
- ရူပဓာတ် အကျိုးပေးသော ကံသည် ရူပဘဝ၊ ရူပဘဝမြေ၌
ဝိညဉ်မျိုးတည်၍ တဏှာရေရလျှင် နောက်ထပ် ရူပတဘဝ။
- အရူပဓာတ်အကျိုးပေးသောကံသည် အရူပဘဝ အရူပမြေ၌
ဝိညဉ်မျိုးတည်၍ တဏှာရေရလျှင် နောက်ထပ်တဖန် အရူပတဘဝ။

(၂၂၂၉)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဘဝအတိုင်းအရှည်။

- ကာမအကျိုးပေးကံသည် ကာမဘဝ ကာမမြေ၌
ဝိညဉ်မျိုးတည်၍ တဏှာရေလောင်းခံရလျှင် နောက်ထပ် ကာမဓာတ်၌
စေတနာတည်ခြင်းကာမ နောက်တဘဝ။

- ရူပအကျိုးပေးကံသည် - (ရှေ့နည်းအတူ)
- အပူပအကျိုးပေးကံသည်- (။)

(၂၂၃၀)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာက ဘုရားလျှောက်သော အကျိုးရှိသည်ကို အသေအခြာမပြောထိုက်သော တရားသုံးပါး။

- အသက်မငဲ့ကွက်သော အလေ့အကျင့်။
- အမြတ်ကျင့်သုံးမှု။
- အထင်အားဖြင့်ဖြစ်သော အမြတ်တရား။

(၂၂၃၁)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော လေအောက်သာ သွားလာနိုင်သောနံ့သာမျှမက လေအောက်လေညာ ယိုရာယနံ့သွားသော နံ့သာမျိုးသုံးပါး။

- ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ကြည်ညိုခြင်း။
- သီလပြည့်စုံခြင်း။
- စွန့်ကြဲသောစာဂရိုခြင်း။

(၂၂၃၂)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ရှေးကရေထွက်သော လောကဓာတ်သုံးပါး။

- နေစကြာဝဠာတစ်ထောင် စူဠနိကာလောကဓာတ်တစ်ခု။
- စူဠနိကာလောက ဓာတ်တစ်ထောင် မဇ္ဈိမကာ

လောကဓာတ်တစ်ခု။

- မဇ္ဈိမကာလောက ဓာတ်တစ်ထောင် မဟာလောက

ဓာတ်တစ်ခု (နေစကြာဝဠာအပေါင်း ကုဋေတစ်သိန်း)။

(၂၂၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းတို့ ဥစ္စာဖြစ်သော ရဟန်းကိစ္စသုံးပါး။

- အဓိသီလသိက္ခာ ဆောက်တည်ခြင်း။
- အဓိစိတ္တသိက္ခာ ဆောက်တည်ခြင်း။

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျင့်ဆဲဖြစ်သော
သေက္ခတို့ ကျင့်သည့်တရားသုံးပါး။

- အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ။

(၂၂၃၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သိက္ခာပုဒ်အားလုံး
အကျုံးဝင်သော သိက္ခာသုံးပါး။

- အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ။

(၂၂၃၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရိယာများ
မသင့်မရှိသော်လည်း ထသောကြောင့် သိက္ခာပုဒ်အားလုံး အကျုံးဝင်သော
သိက္ခာသုံးပါး။

- အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ။

(၂၂၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရိယာများ
အာပတ်သင့်မှု အမှုရှိသောကြောင့် သိက္ခာပုဒ်အားလုံး အကျုံးဝင်သော
သိက္ခာသုံးပါး။

- အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ။

(၂၂၄၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သိက္ခာသုံးပါး။

- အကုသိုလ်ကြဉ်ခြင်း။

- လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဈာန် လေးပါးပွားမှု အဓိစိတ္တ။

- သစ္စာသိမှု အဓိပညာ။

(၂၂၄၂)

ရာဇဂြိုဟ် ဝိဇ္ဇကုဋ်၌ ကောသတိုင်း သင်္ကဝါနီဂုံးနေ
ကဿပဂေါတ္တရဟန်းအား ဘုရားဟောသော သိတင်းကြီးမဟူ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဘုရားချီးကျူးခံရမည့် အကျင့်သုံးပါး။

- သိက္ခာသုံးပါး လိုလားချီးမွမ်းခြင်း။
- သိက္ခာမဆောက်တည်သူအား ဆောက်တည်ခြင်း။
- သိက္ခာသုံးပါး ဆောက်တည်သူအား ချီးမွမ်းခြင်း။

(၂၂၄၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လယ်သမားအလျှင်အမြန် ထွန်ယက် မျိုးချ၊ ရေပေးသွင်းပြုသကဲ့သို့ အလျှင်အမြန်ပြုအပ်သော ရဟန်းပြုဖွယ် ပြုလျှင် ယနေ့ နက်ဖြန် အာသဝေါကုန်ပါစေ မတက်နိုင်ပဲ ကုန်နိုင်သော ရဟန်းကိစ္စ သုံးပါး။

- အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ။

(၂၂၄၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကင်းဆိတ်မှုအမှား သုံးပါးနှင့်အမှန်သုံးပါး။

- သင်္ကန်းကင်းဆိတ်မှု။
- ဆွမ်းကင်းဆိတ်မှု။
- ကျောင်းကင်းဆိတ်မှု။
- သီလပျက်မှု ကင်းဆိတ်မှု။
- အမြင်မှားမှု ကင်းဆိတ်မှု။
- အာသဝေါမှ ကင်းဒဆိတ်မှု။

(၂၂၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သရဒကာလ နေထွက်သောအခါ မြူအမှိုက်အားလုံး ဖျဆီးသကဲ့သို့ ကိလေသာမြူကင်းသော တရားမျက်စေ့ သောတာပတ္တိမဂ် ထွက်ပေါ်သောအခါ ပျောက်သော သံယောဇဉ် သုံးကြိုး။

- သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ။ သီလဗ္ဗတပရာမာသ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၂၂၄၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပရိဿတ်သုံးပါး။

- ပစ္စည်းများရန် မကျင့်၊ တရားရရန်နှင့်

တရားရစေရန်ကျင့်သော မထေရ်ကြီးအဦးရှိသော အဂ္ဂဝတိပရိဿတ်။

- အချင်းချင်း ငြင်းခုံစကားများနေသော မညီညွတ်သော
ဝဂ္ဂပရိဿတ်။

- နို့နှင့်ရေ ရောသကဲ့သို့ ညီညွတ်သော သမဂ္ဂပရိဿတ်။

(၂၂၄၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

မင်းသို့အာဇာနည်မြင်းကဲ့သို့ ရဟန်း၏ အပူဇော်ခံထိုက်မှု သုံးပါး။

- အာဇာနည်မြင်း အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသကဲ့သို့
သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။

- အာဇာနည်မြင်းအားနှင့် ပြည့်စုံသကဲ့သို့ အကုသိုလ်ပယ်ရှား
ကုသိုလ်ပွားခြင်း၌ လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

- အာဇာနည်မြင်း လျှင်မြန်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသကဲ့သို့
သစ္စာကိုသိသော ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း။

(၂၂၄၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

မင်းသုံးအဖြစ်ရောက်သော အာဇာနည်မြင်းကဲ့သို့ အလှူခံထိုက်သော
ရဟန်အင်္ဂါသုံးပါး။

- မြင်းအဆင်းကဲ့သို့ သီလရှိခြင်း။

- မြင်းအား ကဲ့သို့ လုံ့လရှိခြင်း။

- မြင်းလျှင်မြန်သကဲ့သို့ ပညာရှိခြင်း။

(၂၂၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မင်းသုံးဖြစ်သော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အာဇာနည်မြင်းကဲ့သို့ အလှူခံထိုက်သူအဖြစ် ရောက်သော ရဟန်းအင်္ဂါသုံးပါး။

- မြင်းအဆင်းကဲ့သို့ သီလ။
- မြင်းအားကဲ့သို့ လုံးလ။
- မြင်းအဟုန်ကဲ့သို့ ပညာ။

(၂၂၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
လျှော်ပုဆိုး၊သစ်၊ဟောင်း၊တတ်ရစ်။မလှပ၊ကြမ်းတမ်း၊အဖိုးနည်း၊စုတ်သော်
စွန့်ကဲ့သို့ လျှော်ပုဆိုး ဥပမာရှိသောဆည်းကပ်သူများ အကျိုးမများ
စီးပွားမဲ့စေသော ရဟန်းသုံးမျိုး။

- သီလမရှိ သဘောမဖြူသော သီတင်းငယ်ရဟန်း။
- သီလမရှိ သဘောမဖြူသော သီတင်းလတ်ရဟန်း။
- သီလမရှိ သဘောမဖြူသော သီတင်းကြီးရဟန်း။

(၂၂၅၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ပြုသည့်အတိုင်းခံရသည်ဟု ဆိုတိုင်းမှတ်လျှင် ဝဋ်အဆုံးပြုရန် အခွင့်မရနိုင်။
ခံစားအပ်သော ကံပြုသည့်အတိုင်း ခံစားရသည်ဟု ဆိုမှ ဆိုတိုင်းမှန်ပုံ
အကြောင်းပြချက်သုံးပါး။

- ဆားအနည်းငယ်သည် ရေအနည်းငယ်၌သာ ငံပြီး ရေအများ၌
မဝံသကဲ့သို့ မကောင်းမှုအနည်းငယ်သည် သီလ သမာဓိပညာ နည်းသူအား
အကျိုးအဆက်ဆက် ဆင်းရဲဖြစ်ပြီး သီလစသည်များသူအာ ဆင်းရဲကျိုး
အဆက်ဆက် ဆင်းရဲမထင်။

- ငွေ တစ်ကျပ် ငါးမျှတစ်ဆယ် တစ်ရာသည် ဆင်းရဲသူအား
အချုပ်အနှောင်ခံရစေသကဲ့သို့ မကောင်းမှု အနည်းငယ်သည်လည်းသီလစသည့်
နည်းသူအားဆင်းရဲကျိုးဖြစ်စေပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ
ဥစ္စာအသုံးအဆောင်များသူအား အချုပ်အနှောင်မခံရသကဲ့သို့။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သီလစသည်များသူအား ဆင်းရဲကျိုး အဆက်ဆက်မဖြစ်။

- ဆိတ်ပိုင်ရှင်သည် သူပိုင်ဆိတ်ကို ခိုးသူ သူဆင်းရဲအား သက်ဖြတ်ချုပ်နှောင် ဖျက်ဆီးနိုင်ပြီး မင်း၊အမတ်စသူများက ဖမ်းယူသတ်စားခံရလျှင် သတ်ဖြတ်စသည်မပြုနိုင်ပဲ ဆိတ်ဖိုးကို ရှိခိုး တောင်းရသကဲ့သို့ မကောင်မှုကံသည် သီလစသည့်မပွား သူအား ဆင်းရဲကျိုးကို ဖြစ်စေပြီး သီလစသည်ပွားသူအား ဆင်းရဲကျိုးအဆက်ဆက်မဖြစ်။

(၂၂၅၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောရွှေသန့်ရန် ရွှေကျင်သူရွှေဆေးသကဲ့သို့ တရားရရန် အထပ်ထပ် ဖိနှိပ်ကြိုးစားရမည့် ကိလေသာသုံးစား။

- ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး အကြမ်းစားကိလေသာ။
- ကာမ၊ ဗျာပါဒ၊ ဝိဟိသ ဝိတက(၃)ပါး အလယ်စားကိလေသာ။
- ဆွေမျိုးအကြံ၊ ဇနပုဒ်အကြံ၊ မထေမဲ့ မဖြစ်စေလိုမှုနှင့် စပ်သောအကြံသုံးပါး အနုစားကိလေသာ။

(၂၂၅၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အထပ်ထပ်အလွန် အားထုတ်သူများလွန်လျှင် သမာဓိလွန်လျှင် ဆွံ့၊ ဝိရိယလွန်လျှင်ပုံ၊ ဥပေက္ခာလွန်လျှင် ညံ့တက်သောကြောင့် တစ်ဖက်သက်နှလုံးမသွင်းပဲ ရန်ခါနဲ့လုံးသွင်းသင့်သော တရားသုံးပါး။

- သမာဓိ၊ ဝိရိယ၊ ဥပေက္ခာ။

(၂၂၅၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သစ္စာမသိမီက ကြံခဲ့သော အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ သုံးပါး။

- ချမ်းသာဝမ်းမြောက်မှု ဝေဒနာများသည် အဿာဒ။
- ထိုတရားတို့ အနိစ္စစသည့် ရောက်ခြင်းသည် အာဒီနဝ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ထိုတရားတို့အပေါ် လိုလားငြိကပ် ကွာခြင်းသည် နိဿရဏ။

(၂၂၅၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငါ
ရှာဖွေကျင်လည်သိမြင်ခဲ့သော တရားသုံးပါး။

- လောက၏ သာယာဘွယ်။
- လောက၏ အပြစ်။
- လောကမှ ထွက်မြောက်မှု။

(၂၂၅၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လောက၌ အရှိသုံးပါး။

- သာယာဘွယ်မရှိလျှင် သတ္တဝါများ မသာယာရာ။
- အပြစ်မရှိလျှင် သတ္တဝါများ အပြစ်မမြင်ရာ။
- ထွက်မြောက်ရာမရှိလျှင် သတ္တဝါများ မထွက်မြောက်ရာ။

(၂၂၅၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမဏလုပ်ပြီး
သမဏပြုကျိုးဖြစ်သော မျက်မှောက်၌ပင် ကိုယ်တိုင်ထူးဖြင့်
မျက်မှောက်ပြုမနေရ၍ သမဏဟု မသမုတ်ထိုက်သူ သုံးပါး။

- သာယာဘွယ်ကို သာယာဘွယ်ဟု မသိခြင်း။
- အပြစ်ကို အပြစ်ဟု မသိခြင်း။
- ထွက်မြောက်ရာကို ထွက်မြောက်ရာဟု မသိခြင်း။

(၂၂၅၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရိယာအဆုံးအမ၌
သိချင်းဆိုခြင်း ကခြင်းနှင့် ရယ်မောခြင်း၏ အမည်သုံးပါး။

- ငိုခြင်း။
- ရူးခြင်း။
- ကလေးဖြစ်ခြင်း။

(၂၂၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မှီဝဲခြင်းဖြင့်
မဝသောတရားသုံးပါး။

- အအိပ်။
- မူးယစ်ဆေးဝါး။
- မေထုန်။

(၂၂၆၁)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဟောသော
စိတ်မစောင့်လျှောက်လျှင် စောင့်ရှောက်မှုပျက်၍ စိုစွပ်ဆွေးမြေ့ပျက်စီးသော
တရားသုံးပါး။

- ကာယကံ။ ဝစီကံ။ မနောကံ။

(၂၂၆၂)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဟောသော စိတ်ပျက်စီးလျှင်
ပျက်စီးသောတရားသုံးပါး။

- ကာယကံ။ ဝစီကံ။ မနောကံ။

(၂၂၆၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဝဋ်ဆင်းရဲရောက်စေတက်သော ကံ၏အကြောင်းသုံးပါးနှင့်
ဝဋ်ကျွတ်စေတက်သော ကံ၏အကြောင်းသုံးပါး။

- လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ။
- အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ။

(၂၂၆၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကံ၏ အကြောင်းသုံးပါး။

- အတိတ်မှာ ဆန္ဒရာဂဖြစ်ခဲ့ရာ အာရုံသဘော၌
အထပ်ထပ်ကြံစည်သုံးသတ် စိတ်ကူးသူအား ဆန္ဒဖြစ်ငြိကပ်ခြင်း။

- အနာဂတ်မှ ဆန္ဒရာဂဖြစ်မည့် အရာ အာရုံသဘော၌
အထပ်ထပ်ကြံစည်သုံးသတ် စိတ်ကူးသူအား ဆန္ဒဖြစ်ပေါ် ကပ်ငြိခြင်း။

- ပစ္စုပ္ပန်ဆန္ဒရာဂဖြစ်နေရာ အာရုံသဘော၌
အထပ်ထပ်ကြံစည်သုံးသတ် စိတ်ကူးသူအား ဆန္ဒဖြစ်ပေါ် ကပ်ငြိခြင်း။

(၂၂၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပယ်ရမည့်
အယုတ်တရားသုံးပါး။

- မမြတ်သောအကျင့်ကျင့်လျက် မြတ်သောအကျင့်၏ ဝန်ခံခြင်း။
- မြတ်သောအကျင့်ကျင့်သူကို အခြေအမြစ်မရှိသော
မမြတ်သောအကျင့်ကျင့်သည် စွပ်စွဲခြင်း။
- ကာမဂုဏ်၌ အပြစ်မရှိဟု ယူ၍သုံးဆောင်ခံစားခြင်း။

(၂၂၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားသော ရခဲသောထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မည့်
ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦး။

- ဘုရား။
- ဘုရားတရားဟောသောသူ။
- ကျေးဇူးသိတက်သူ။

(၂၂၆၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦး။

- အာကာသနဉ္စာယတနဘုံရောက်နေပြီး ထိုဘုံ၌
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူ။

- ဝိညာနဉ္စာယတန ဘုံရောက်နေပြီး ထိုဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူ။
- အာကိဉ္စာယတန ဘုံရောက်နေပြီး ထိုဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူ။

(၂၂၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပျက်စီးမှု သုံးမျိုး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သတ်ခြင်းစသော သီလပျက်စီးခြင်း။
- အဘိဇ္ဇာပွားခြင်းစသော စိတ်ပျက်စီးခြင်း။
- ကောင်းမကောင်းအမှုနှင့် ထိုအမှု၏

အကြောင်းအကျိုးများမရှိဟု အယူပျက်စီးခြင်း။

(၂၂၇၀)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပျက်စီးခြင်းသုံးမျိုး။
- သီလပျက်စီးခြင်း၊စိတ်ပျက်စီးခြင်း၊အယူပျက်စီးခြင်း။

(၂၂၇၁)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပျက်စီးခြင်း သုံးမျိုး။
- သတ်ခြင်းသောအမှုပျက်စီးခြင်း။
 - အသက်မွေးပျက်စီးခြင်း။
 - အယူပျက်စီးခြင်း။

(၂၂၇၂)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စင်ကြယ်ခြင်းသုံးပါး။
- မသတ်ခြင်းစသော ကိုယ်စင်ကြယ်ခြင်း။
 - မလိမ်ခြင်းစသော နှုတ်စင်ကြယ်ခြင်း။
 - သူ့ဥစ္စာမမက်ခြင်းစသော စိတ်စင်ကြယ်ခြင်း။

(၂၂၇၃)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စင်ကြယ်မှုသုံးမျိုး။
- ကာယ။ ဝစီ။ မနော။

(၂၂၇၄)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပညာရှိ
မောနေယျအဖြစ်သုံးပါး။
- မသတ်ခြင်းစသော ကာယမောနယျ။
 - မလိမ်ခြင်းစသော ဝစီမောနယျ။

- အာသဝေါကုန်သော မနောမောနယျ။

(၂၂၇၅)

ကုသိနာရုံ ဗလိဟရဏတော၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ပေးလှူသော်လည်း အကျိုးကြီးကြီးမပေးမည် ရဟန်းသုံးပါး။

- ကာမဝိတတ်ပွားသူ။ ဗျာပါဒဝိတတ်ပွားသူ။

ဝိဟိသဝိတတ်ပွားသူ။

(၂၂၇၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ်ဖြစ်၍
ဖယ်ရှားထိုက်သောအရပ်ဖြစ်ကြောင်း တရားသုံးပါး။

- ကာမဝိတတ်ပွားခြင်း။ ဗျာပါဒဝိတတ်ပွားခြင်း။

ဝိဟိသဝိတတ်ပွားခြင်း။

(၂၂၇၇)

ဝေသာလီ ဂေါတမစေတီ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရား
တရားဟောကြားပုံ သုံးပါး။

- ကိုယ်တိုင်သိကိုသာ ဟောခြင်း။
- အကြောင်းရှိကိုသာ ဟောခြင်း။
- ဆန့်ကျင်ဘက်ဖယ် ရန်ဟောခြင်း။

(၂၂၇၈)

ကပိလဝတ် ဘရဟ္မဉ္ဇကာလာမရသေ့၏ ကျောင်း၌ သာကီဝင်
မဟာနာမ်အား ဘုရားဟောသော ပြီးဆုံးရာ ဂတိ ဟူသည်ဟူ
ဘရဟ္မဉ္ဇကာလာမရသေ့ ဆိုသော်လည်း မတူသောဆရာသုံးမျိုး။

- ကာမလွန်မြောက်မှုကိုသာ အသိပေနိုင်သော ဆရာ။
- ရူပလွန်မြောက်မှုအထိသာ ပညတ်နိုင်သော ဆရာ။
- ဝေဒနာအထိလွန်မြောက်မှုကိုပညတ်နိုင်သော ဆရာ။

(၂၂၇၉)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ဟတ္ထမြင့်မြတ်သူအား ဘုရားဟောသော ဟတ္ထက
မရောင့်ရဲသော တရားသုံးပါး။

- ဘုရားဖူး။ တရားနာ။ သံဃာပြုစု။

(၂၂၈၀)

မိဂဒါဝုန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ထွေးအံဖတ်ပြုသူအား
သားစိမ်းနံ့စိုစွတ်၍ ယင်ကောင်ကျရောက်မည့် ဟောချက်၌ အနက်။

- ထွေးအံဖတ်မှာ အဘိဇ္ဈာ။
- သားစိမ်းနံ့မှာ ဗျာပါဒ။
- ယင်ကောင်မှာ အကုသိုလ်ဝိတက်။

(၂၂၈၁)

ဇေတဝန်၌ အနုရုဒ္ဓါအား ဘုရားဟောသော မကောင်းသော
အလားအလာရှိသော မိန်းမသုံးဦး။

- မနက် ဝန်ထိုနေသူ။ နေ့လယ် မနာလိုနေသူ။ ည
ကာမရာဂထနေသူ။

(၂၂၈၂)

ဇေတဝန်၌ အနုရုဒ္ဓါအား သာရိပုတြာဟောသော ရှင်အနုရုဒ္ဓါ တဏှာ
ဒိဌိမလွတ်မြောက်ကြောင်း သုံးပါး။

- ငါ ဒိဌစက္ခုသည်ဟု ကြံသော မာန။
- ငါ ကြိုးစားနိုးကြားငြိမ်းအေးတည်ကြည်သည်ဟု ကြံသော
ပျံ့လွင့်မှု။
- ငါ တဏှာဒိထိ မလွတ်သေးဟု ကြံသော သံသယ ကုက္ကစ္စ။

(၂၂၈၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မပွင့်မလင်းလျှို့ဝှက်ဆောင်ရွက်သူသုံးဦး။

- မာထုကာမ။

- ဗေဒင် ပုဏ္ဏား။
- အယူမှားသူ။

(၂၂၈၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး။

- အစဉ်အမျက်ထွက်ပြီး အမျက်ကို နေ့ညရှေ့စွာ ထားတက်၍ ကျောက်၌ ထွင်းထားသော အက္ခရာနှင့်တူသူ။
- အစဉ် အမျက်ထွက်ပြီး အမျက်ကို နေ့ညမရှည်ပဲ ပျက်စေသော မြေ၌ ရေးချစ်အပ်သော အက္ခရာနှင့်တူသူ။
- ရုန့်ရင်းကြမ်းကျတ်သော စကားဆိုသော်လည်း ဆက်စပ်နှီးနှော သဘောတူသည်သာဖြစ်၍ ရေ၌ ရေးထားသော အက္ခရာနှင့်တူသူ။

(၂၂၈၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မင်းလက်ရုံး

သူရဲကောင်းအင်္ဂါဖြစ်သောအဝေး

ပစ်ခတ်နိုင်ခြင်း၊ စူးဝင်နိုင်ခြင်း၊ ဖောက်ထွင်းစေနိုင်ခြင်းကဲ့သို့ ရဟန်းအင်္ဂါသုံးပါး။

- အစွဲခန္ဓာငါးပါးကို ငါ ငါ့ဟာနှင့် ငါ့ကိုယ်မဟုတ်ဟု အဝေးပစ်ခတ်နိုင်ခြင်း။
- သဒ္ဓါလေးပါးသိသည်အထိ စူးဝင်ခြင်း။
- အဝိဇ္ဇာကုန်သည်အထိ ဖောက်ထွင်းနိုင်ခြင်း။

(၂၂၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပရိဿတ်သုံးပါး။

- ဆုံးမခက်သဖြင့် မမေးပဲ ဆုံးမအပ်သော ပရိဿတ်။
- ဆုံးမလွယ်သဖြင့် မေး၍ ဆုံးမအပ်သော ပရိဿတ်။
- ပထဏသိ၍ ဆုံးမအပ်သော ပရိဿတ်။

(၂၂၈၇)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ခင်ပွန်းကောင်းလက္ခဏာသုံးပါး။

- ပေးခဲ့သည်ကို ပေးခြင်း။
- ပြုခဲ့သည်ကို ပြုခြင်း။
- သည်းခံနိုင်ခဲ့သည်ကို သည်းခံခြင်း။

(၂၂၈၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဘုရားပွင့်သည်ဖြစ်စေ၊မပွင့်သည်ဖြစ်စေ လောက၌ ရှိနေသော တရားသုံးပါး။

- ကံတို့၏ ပျက်စီးခြင်း

အနိစ္စ၊ကံတို့၏ပျက်စီးခြင်းဒုက္ခ၊ကံတို့၏ပျက်စီးခြင်းအနတ္တ။

(၂၂၈၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူထောင်မြိုးနှင့်တူသော
မက္ခလိဂေါသာလ၏ ဝါဒသုံးပါး။

- ကောင်းဆိုးနှစ်တန် ကံဟူသည်မရှိ။
- ကံပြုခြင်းဟူသည် မရှိ။
- ကံကို အားထုတ်မှု ဝိရိယလည်း မရှိ။

(၂၂၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြည့်စုံမှု သုံးပါး။

- သဒ္ဓါ။ သီလ။ ပညာ။

(၂၂၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကြီးပွားခြင်း သုံးပါး။

- သဒ္ဓါ။ သီလ။ ပညာ။

(၂၂၉၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြင်းငယ်နှင့်တူသော
ယောက်ကျားငယ်သုံးဦး။

- သစ္စာသိပြီး အဘိဓမ္မ၊အဘိဝိနယမသိ လာဘ်မရှိသူ။
- သစ္စာလည်းသိ၊အဘိဓမ္မ၊အဘိဝိနယလည်းသိ လာဘ်မရှိသူ။
- သစ္စာလည်းသိ၊အဘိဓမ္မ၊အဘိဓမ္မာလည်းသိ

လာဘ်လည်းရှိသူ။

(၂၂၉၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွန်ကဲသောမြင်း၌ လျှင်မြန်ခြင်းနှင့်သာပြည့်စုံခြင်း၊အဆင်းပါ ပြည့်စုံခြင်း၊အလုံးအရပ်ပါပြည့်စုံခြင်း ဟူ၍ သုံးပါးရှိသကဲ့သို့ လွန်ကဲသောယောက်ကျားသုံးဦး။

- အောက်သံယောဇဉ်ငါးပါးကုန်၍ ကာမ မရှိရာ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည့်သူဖြစ်ပြီး အဘိဓမ္မ အဘိဝိနယမသိ၊လာဘ်မရှိသူ။
- အဘိဓမ္မ အဘိဝိနယလည်းသိပြီး လာဘ်မရှိသူ။
- လာဘ်ပါရှိသူ။

(၂၂၉၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အလျှင်အဆင်း၊အလုံးအရပ်သုံးပါးတစ်ပါးနှင့်သာပြည့်စုံခြင်း၊နှစ်ပါးလုံးနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊သုံးပါးလုံးနှင့်ပြည့်စုံသော အာဇာနည် မြင်းသုံးစီးကဲ့သို့ အာဇာနည် ယောက်ကျားသုံးဦး။

- အာသဝေါကုန်ပြီး အဘိဓမ္မ အဘိဝိနယမသိ လာဘ်မရှိသူ။
- အာသဝေါကုန်ပြီး အဘိဓမ္မ အဘိဝိနယသိ လာဘ်မရှိသူ။
- အာသဝေါကုန်ပြီး အဘိဓမ္မ အဘိဝိနယသိ လာဘ်ရှိသူ။

(၂၂၉၅)

ဇေတဝန်၌ မောရနိဝါပ ပရဗိုဇ်အရာ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောအမွန်ပြီးဆုံးခြင်း၊ဘေးမရှိခြင်း၊အဆုံးတိုင်ခြင်း၊မြင့်မြတ်သူတို့ထက် မြတ်ခြင်းရှိသူပြည့်စုံရမည့် တရားသုံးပါး။

- ရဟန္တာဥစ္စာဖြစ်သော သီလဂုဏ်။
- ရဟန္တာဥစ္စာဖြစ်သော သမာဓိဂုဏ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ရဟန္တာဥစ္စာဖြစ်သော ပညာဂုဏ်။

(၂၂၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား

ဘုရားဟောသောအမှန်ပြီးဆုံး၊ဘေးမဲ့အဆုံးရောက်သူ၊မြင့်မြတ်သူတို့ထက်
မြတ်သူ ပြည့်စုံရမည့် တရားသုံးပါး။

- ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယ။
- အာဒေသနာပါဠိဟာရိယ။
- အနုသာသနီ ပါဠိဟာရိယ။

(၂၂၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အမှန်ပြီးဆုံး၊ဘေးမဲ့အဆုံးရောက်၊မြတ်သူထက်မြတ်သူ ပြည့်စုံရမည့်
တရားသုံးပါး။

- ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဌိ။
- အရဟတ္တမဂ္ဂ သမ္မာဒိဌိ။
- အရဟတ္တဖလ သမ္မာဒိဌိ။

(၂၂၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ခံရသကဲ့သို့
ဆင်းရဲကျသူသုံးဦး။

- ကာယဒုစရိုက်ကျင့်သူ။ဝစီဒုစရိုက်ကျင့်သူ။

မနောဒုစရိုက်ကျင့်သူ။

(၂၂၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ခံရသကဲ့သို့သော
ဆင်းရဲကျသူသုံးဦး။

- အပြစ်ရှိသော ကာယကံပြုသူ။
- အပြစ်ရှိသော ဝစီကံပြုသူ။

- အပြစ်ရှိသော မနောကံပြုသူ။

(၂၃၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ခံရသကဲ့သို့ ဆင်းရဲကျသူသုံးပါး။

- မညီညွတ်သော ကာယကံရှိသူ။
- မညီညွတ်သော ဝစီကံရှိသူ။
- မညီညွတ်သော မနောကံရှိသူ။

(၂၃၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ခံရသကဲ့သို့ ဆင်းရဲကျသူ သုံးပါး။

- မစင်ကြယ်သော ကာယကံရှိသူ။
- မစင်ကြယ်သော ဝစီကံရှိသူ။
- မစင်ကြယ်သော မနောကံရှိသူ။

(၂၃၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကောင်းမှုပွား လူများကဲ့ရဲ့ယုတ်မာမိုက်သူ တရားသုံးပါး။

- အကုသိုလ် ကာယကံ။
- အကုသိုလ် ဝစီကံ။
- အကုသိုလ် မနောကံ။

(၂၃၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကောင်းမှုပွား လူများကဲ့ရဲ့ယုတ်မာမိုက်သူ တရားသုံးပါး။

- အပြစ်ရှိသော ကာယကံ။
- အပြစ်ရှိသော ဝစီကံ။
- အပြစ်ရှိသော မနောကံ။

(၂၃၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မကောင်းမှုပွားလူများကဲ့ရဲ့ယုတ်မာ မိုက်သူ တရားသုံးပါး။

- မညီညွတ်သော ကာယကံ။
- မညီညွတ်သော ဝစီကံ။
- မညီညွတ်သော မနောကံ။

(၂၃၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မကောင်းမှုပွားလူများကဲ့ရဲ့ယုတ်မာ မိုက်သူတရားသုံးပါး။

- မစင်ကြယ်သော ကာယကံ။
- မစင်ကြယ်သော ဝစီကံ။
- မစင်ကြယ်သော မနောကံ။

(၂၃၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရှိခိုးခြင်းသုံးပါး။

- ကိုယ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း။ နှုတ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း။ စိတ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း။

(၂၃၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကောင်းသောနံနက်၊ နေ့၊ ညချမ်းဖြစ်ကြောင်း သုံးပါး။

- ကောင်းသောကိုယ်ကျင့်တရား။ ကောင်းသောနှုတ်အကျင့်။
ကောင်းသောစိတ်အကျင့်။

(၂၃၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျင့်သုံးမျိုး။

- ကာမဂုဏ်၌ အပြစ်မရှိဟု
ကာမဂုဏ်လိုက်စားကြမ်းတမ်းသောအကျင့်။
- ကာမဂုဏ်ငြင်းဆန်သော အဝတ်မဝတ်ခြင်း။

အစဉ်အလာ၊လူ့အသုံးအဆောင်၊အမှုအကျင့် မသုံးမကျင့်သောကိုယ်ကို
လောင်မြိုက်သောအကျင့်။

- ကိုယ်အတိုင်း အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါဒ မဖြစ်အောင်
သတိထားမှု၊ကုသိုလ်ပွားအောင်
ဝိရိယထားမှု၊ပြည့်စုံအောင်ဝိရိယထားမှု၊အစိုးရအောင်၊အားရှိအောင်
သဒ္ဓါစသည်ပွားမှု အသိ အစိတ်ပိုင်းပွားမှု၊အမြင်မှန် စသည် ပွားမှု၊အမြင်မှန်
စသည် ပွားမှု အလတ်အကျင့်။

(၂၃၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အားဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ရသကဲ့သို့
ဆင်းရဲကျသူ တရားသုံးပါး။

- သတ်ခြင်း။ သတ်စေခြင်း။ သတ်ခြင်း၌ အလိုတူခြင်း။

(၂၃၁၀)

- ခိုးခြင်း။ ခိုးစေခြင်း။ ခိုးခြင်း၌ အလိုတူခြင်း။

(၂၃၁၁)

- ကာမမှားခြင်း။ ကာမမှားစေခြင်း။ ကာမအမှု၌ အလိုတူခြင်း

(၂၃၁၂)

- လိမ်ခြင်း။ လိမ်စေခြင်း။ လိမ်မှု၌ အလိုတူခြင်း။

(၂၃၁၃)

- ကုန်းတိုက်ခြင်း။ ကုန်းတိုက်စေခြင်း။ ကုန်းတိုက်မှု၌
အလိုတူခြင်း။

(၂၃၁၄)

- အဖျင်းပြောခြင်း။ အဖျင်းပြောဆိုခြင်း။ အဖျင်းပြောမှု၌
အလိုတူခြင်း။

(၂၃၁၅)

- ဆဲဆိုခြင်း။ ဆဲစေခြင်း။ ဆဲမှု၌ အလိုတူခြင်း။

(၂၃၁၆)

- အလိုကြီးခြင်း။ အလိုကြီးစေခြင်း။ အလိုကြီးမှု၌ အလိုတူခြင်း။

(၂၃၁၇)

- အမျက်ကြီးခြင်း။ အမျက်ကြီးစေခြင်း။ အမျက်ကြီးမှု၌ အလိုတူခြင်း။

(၂၃၁၈)

- အမြင်မှားခြင်း။ အမြင်မှားစေခြင်း။ အမြင်မှားမှု၌ အလိုတူခြင်း။

(၂၃၁၉)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂစသည်ကို ပိုင်းခြားသိခြင်းစသည်ဖြစ်ရန် တရားသုံးပါး။
- သုညတ။ အနိမိတ္တ။ အပ္ပဏိဟိတ သမာဓိ။
ဝိတက်၊ဝိစာရ သမာဓိ သုံးပါးရှိ၊နှစ်ပါးရှိ၊တစ်ပါးရှိ။

(၂၃၂၀)

ဝဇ္ဇီတိုင်း ဘဏ္ဍာရွာ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငါတို့သင်တို့ ကြာရှည်စွာအဖြစ်တစ်ခုမှ အဖြစ်တစ်ခုသို့ ပြေးလွှားပြောင်းလဲ နေရကြောင်း အလျော်မသိမှု၊ထိုးထွင်းမသိမှု လေးပါး။

- မြတ်သောသီလ(အရိယသီလ)။
- မြတ်သောသမာဓိ(အရိယသမာဓိ)။
- မြတ်သောပညာ(အရိယပညာ)။
- မြတ်သောလွတ်မြောက်မှု(အရိယဝိမုတ္တိ)။

(၂၃၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သာသနာမှ လျှောကျသူ ဆိုထိုက်သူလေးဦး။

- အရိယသီလနှင့် မပြည့်စုံသူ။

- အရိယသမာဓိနှင့် မပြည့်စုံသူ။
- အရိယပညာနှင့် မပြည့်စုံသူ။
- အရိယဝိမုတ္တိနှင့် မပြည့်စုံသူ။

(၂၃၂၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မကောင်းမှုသူများကဲ့ရဲ့မိုက်မဲယုတ်မာသူ ပြည့်စုံသူ တရားလေးပါး။

- မစိစစ်ပဲ မချီးမွမ်းထိုက်သူကို ချီးမွမ်းခြင်း။
- မစိစစ်ပဲ ချီးမွမ်းထိုက်သူကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း။
- မစိစစ်ပဲ မကြည်ညိုထိုက်သူကို ကြည်ညိုခြင်း။
- မစိစစ်ပဲ ကြည်ညိုထိုက်သူကို မကြည်ညိုခြင်း။

(၂၃၂၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကောင်းမှုပွား (လ)
တရားလေးပါး။

- အမိပြစ်မှား။ အဖပြစ်မှား။ ဘုရားပြစ်မှား။

တပည့်သံဃာပြစ်မှား။

(၂၃၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ကာမဂုဏ်လိုက်စား မကောင်းမှုပွားသော ရေစုန်ဆင်းသူ။
- ကာမဂုဏ်ရှောင်ရှားကုသိုလ်ပွားပြီး

ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲမျက်ရည်ရွဲစို့ငိုနေသော ရေကန်တက်သူ။

- အောက်သံယောဇဉ်ကုန်သော ရပ်တည်နေသူ။
- အာသဝေါကုန်သော ကုန်တက်ရပ် တည်သူ။

(၂၃၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ဘုရား၊ တရား၊ အကြားအနာ နည်းသော်လည်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကြားနာရသမျှလည်းမကျင့်သူ။

- ဘုရား တရားအကြားအနာနည်းသော်လည်း

ကြားနာရသမျှကျင့်သူ။

- ဘုရားတရားအကြားအနားများသော်လည်း ကြားသမျှ

မကျင့်သူ။

- ဘုရားတရား အကြားများသလောက် ကြားနာရသမျှ ကျင့်သူ။

(၂၃၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားအလျှောက်ကျင့်ပြီး တရားဆောင်သူ။အကြားအမြင်မှားသူ၊ရဲရင့်သူ၊ယဉ်ကျေးသူဖြစ်၍ သံဃာကို လှပစေသူလေးဦး

- ရဟန်း။ ရဟန်းမ။ ဥပါသကာ။ ဥပါသကီ။

(၂၃၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရား၏ ဝေသာရဇ္ဇလေးမျိုး။

- ငါသိသည်ဟု ဝန်ခံသောတရားကို မသိဟု မစောဒနာနိုင်ခြင်း။

- ငါ အာသဝေါကုန်ပြီး ဝန်ခံချက်ကို မကုန်ဟု

မစောဒနာနိုင်ခြင်း။

- ငါအန္တရာယ်ရှိသည် ဟောသည်ကို မရှိဟု မစောဒနာနိုင်ခြင်း။

- ငါ ဝဋ်ဆင်းရဲ ကုန်ရန်ဟောသောတရားသည် မကုန်ဘူ

မစောဒနာနိုင်ခြင်း။

(၂၃၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တဏှာဖြစ်ပေါ်ကြောင်းလေးပါး။

- သင်္ကန်း။ဆွမ်း။ကျောင်း။ဆေး။

(၂၃၂၉)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ယောဂလေးပါး။

- ကာမဂုဏ်၌ အဖြစ်အပျက် အကောင်းအဆိုးနှင့်
ထွက်မြောက်ရာမသိ၍ ကာမဂုဏ်၌ စွဲမက်နှစ်သက် စွဲငြိမှု
ကာမယောဂ။

- ဘဝ၌ (လ) ဘဝယောဂ။
- ဒိဋ္ဌိ၌ (လ) ဒိဋ္ဌိယောဂ။
- အာယတနခြောက်ပါးတို့၌ (လ) အဝိဇ္ဇာယောဂ။

(၂၃၃၀)

ဇေတဝန်၌ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တရားအားမထုတ်သူ၊ပေါ့လျော့သူ၊မကောင်းမှုမကြောက်သူဟုဆိုရမည့်သူ
လေးဦး။

- ကာမ ဗျာပါဒ ဝိဟိသဝိတက်များ သွားနေစဉ်ဖြစ်လျှင်
သွားနေစဉ် ငြိမ်းအောင်မလုပ်သူ။
- ရပ်နေစဉ်ဖြစ်လျှင် ရပ်နေစဉ် ငြိမ်းအောင်မလုပ်သူ။
- ထိုင်နေစဉ်ဖြစ်လျှင် ထိုင်နေစဉ် ငြိမ်းအောင်မလုပ်သူ။
- လျောင်းနေစဉ်ဖြစ်လျှင် လျောင်းနေစဉ် ငြိမ်းအောင်မလုပ်သူ။

(၂၃၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီလရိုပြီးသူတို့
ရှေ့ဆက်လက် လုပ်ရမည့် တရားလေးပါး။

- သွားနေစဉ် နီဝရဏဖြစ်လျှင် သွားနေစဉ်ပယ်မှု။
- ရပ်နေစဉ် နီဝရဏဖြစ်လျှင် ရပ်နေစဉ်ပယ်မှု။
- ထိုင်နေစဉ် နီဝရဏဖြစ်လျှင် ထိုင်နေစဉ်ပယ်မှု။
- လျောင်းနေစဉ် နီဝရဏဖြစ်လျှင် လျောင်းနေစဉ်ပယ်မှု။

(၂၃၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်မဖြစ်ရန်။
- ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ် ပယ်ရန်။
- မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ် ဖြစ်ရန်။
- ဖြစ်ပြီးသောကုသိုလ်ပွားရန်အားထုတ်ခြင်း။

(၂၃၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အားထုတ်မှုလေးပါး။

- ဣန္ဒြေတို့၌ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿများ မဖြစ်ရန်
စွန့်ပယ်အားထုတ်ခြင်း။

- ကာမ၊ဗျာပါဒ၊ဝိတိသဝိတက်များ မဖြစ်ရန်
စောင့်စည်းအားထုတ်ခြင်း။

- ဆိတ်ခြင်း၊ကင်းခြင်း၊ ချုပ်ခြင်း၊မှီသော စွန့်သော
ပြေးဝင်ရင့်ကျက်စေမှုဖြစ်စေတက်သော သစ္စာသိကြောင်း သတိ ဓမ္မဝိဓယ
စသော ဗောဇ္ဈင်ပွား၍အားထုတ်ခြင်း။

- အဋ္ဌိကသညာစသော သမာဓိနိမိတ်
စောင့်ရှောင့်အားထုတ်ခြင်း။

(၂၃၃၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အသိပေးအပ်သော
အလွန်လေးပါး။

- ကိုယ်အားဖြင့် အသူရိန်။
- ကာမဂုဏ်အားဖြင့် မန္ဓာတထု။
- လွှမ်းမိုးမှုအားဖြင့် မာရ်။
- မြင့်မြတ်မှုအားဖြင့် ဘုရား။

(၂၃၃၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သိမ်မွေ့သောလက္ခဏာကို ထိုးထွင်းသိသောဉာဏ်လေးပါး။

- ရုပ်၌ သိမ်မွေ့သော လက္ခဏာကို ထိုးထွင်းသိသော ဉာဏ်။
- ဝေဒနာ၌ သိမ်မွေ့သော လက္ခဏာကို ထိုးထွင်းသိသော

ဉာဏ်။

- သညာ၌ သိမ်မွေ့သော လက္ခဏာကို ထိုးထွင်းသိသော ဉာဏ်။
- သင်္ခါရ၌ သိမ်မွေ့သော လက္ခဏာကို ထိုးထွင်းသိသော ဉာဏ်။

(၂၃၃၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဂတိလေးပါး။

- ဆန္ဒ။ မောဟ။ ဘယ။ ဒေါသ။

(၂၃၃၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဂိမလိုက်စားမှု

လေးပါး။

- ဆန္ဒမလိုက်။ မောဟလိုက်။ ဘယမလိုက်။ ဒေါသမလိုက်။

(၂၃၃၈)

အဂတိလိုက်စားမှုလေးပါး။

- ချစ်။ မုန်း။ ကြောက်။ မိုက်။

(၂၃၃၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ခံရသကဲ့သို့

ဆင်းရဲကျသောလမ်းညွှန်ရဟန်း တရားလေးပါး။

- ဆန္ဒာဂတိ။ ဘယာဂတိ။ ဒေါသာဂတိ။ မောဟာဂတိ။

(၂၃၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားရစ

နေရဉ္စရာမြစ်ကမ်းဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်ရင်း၌ ရှိသေရာ

မှီခိုရာမရှိဝဲနေရဆင်းရဲလှသည်ဘယ်ရဟန်းသမဏ ရှိသေမှီခိုရမလဲ

စဉ်းစားစရာ၊ တရားမှတစ်ပါး ရှိသေမှီခိုရာမရှိပုံ စဉ်းစားမိချက်လေးပါး။

- မပြည့်စုံသော သီလပြည့်စုံစေရန် မှီခိုရမည့်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သမဏဟူ၍လည်း ထိုက်ထက်သာသော သီလရှိသူ မတွေ့ရ။

- မပြည့်စုံသော သမာဓိ။
- မပြည့်စုံသော ပညာ။
- မပြည့်စုံသော လွတ်မြောက်မှု(လ)မတွေ့ရ။

(၂၃၄၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားရစ ဥရုဝေဋ္ဌ
နေရာကမ်းနား အပေါ်လှည့်ပင်ရင်း၌ အိုမင်းကြသောပုဏ္ဏားတို့ပက
ရှိခိုးလေးစားမပြု၍ ပြောသောကြောင့် စဉ်းစားမိသောအချက်၊
အသက်ကြီးပြီးပညာမရှိလျှင် လူကြီး လူမိုက်။အသက်ငယ်သော်လည်းပညာရှိ
လူကြီးလူလိမ္မာဖြစ်ပုံနှင့် စဉ်းစားမိသော လူကြီးလူလိမ္မာဖြစ်ကြောင်း
အချက်လေးချက်။

- သီလ။ သုတ။ ပညာ။ ဝိမုတ္တိ။

(၂၃၄၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားကို
တထာဂတဆိုရကြောင်းလေးချက်။

- လူတို့ကျက်စားသော အာရုံအားလုံးကို ဟုတ်ကိုင်းသိ၍
တထာဂတ။

- ဘုရားဖြစ်မှ ကွယ်လွန်သည်အထိ ဟောသမျှတရားများ
ဟောသည့်အတိုင်းဟုတ်၍ တထာဂတ။

- ပြောသည့်အတိုင်းပြု၍ ပြုသည့်အတိုင်းပြောသောကြောင့်
တထာဂတ။

- လောကကို ဘုရားကလွှမ်းမိုးပြီး ဘုရားကို လောကက
မလွှမ်းမိုးနိုင်သောကြောင့်တထာဂတ။

(၂၃၄၃)

သာကေတ ကာဠကာရာမသူဌေးအရာမရှိ၍ ရဟန်းတို့အား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဘုရားဟောသော ဘုရား၏ တာဒိဂုဏ်ပြတရားလေးပါး။

- မြင် ကြား တွေ့ သိ အာရုံဖြစ်ပြီးလည်း ငါ ငါ့ဟာ
ငါ့ကိုယ်ဟူမမှတ်။

- ဖြစ်လည်းမမှတ်။
- ဖြစ်လတုံလည်း မမှတ်။
- မြင်ကြားတွေ့သိ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း မမှတ်။

(၂၃၄၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗြဟ္မစရိယကျင့်ရကြောင်း
မဟုတ်သော အချက်လေးပါး။

- အံ့ဩခံရရန်။
- ဖြားယောင်းရန်။
- အကျော်ဇောရရန်။
- လူအများသိဖို့ ကိုယ့်ဘဝဝါဒဖြန့်ရန်။

(၂၃၄၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားတရား
မကြည်ညိုပဲ သာသနာမကြီးပွားစေသော တရားလေးပါး။

- အံ့ဩဖွယ်ပြုခြင်း။
- ခက်ထန်ခြင်း။
- ဖြားယောင်းခြင်း။
- အကျော်ဇောရရန်။
- ဦးချိုနှင့်တူသော အချီးနှီးတက်ကြွမှု၊ မတည်ကြည်မှုရှိခြင်း။

(၂၃၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရလည်းလွယ်သော
ပစ္စည်းလေးမျိုး။

- ပံ့သူကူသင်္ကန်း။ ပိဏ္ဍပါတ်ဆွမ်း။ သစ်ပင်ရင်းနေရာ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

နွားကျင်ငယ်ပုတ်ဆေး။

(၂၃၄၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရိယဝံသ
တရားလေးပါး။

- သင်္ကန်း၌ ရသတ်သမျှဖြင့် ရောင့်ရဲပြီး
ရောင့်ရဲခြင်းအကျိုးကိုလည်း ချီးမွမ်း၊ မအပ်မစပ်မရှာ၊
မရလည်းမတ၊ရလည်းမငြိကပ်။

- ဆွမ်း(လ) မငြိကပ်။

- ကျောင်း(လ) မငြိကပ်။

- ကာမစ္ဆန္ဒပယ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်၊တရားပွားခြင်းကွ
မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ခြင်း။

(၂၃၄၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရှေးကဖြစ်သော
တရားဓမ္မ အဆက်ဖြစ်သော တရားလေးပါး။

- အနဘိဇ္ဈာ။ အဗျာပါဒ။ သမ္မာသတိ။ သမ္မာသမာဓိ။

(၂၃၄၉)

ရာဇဂြိုဟ်သိပ္ပံနိကာမြစ်ကမ်း ပရဗိုဇ်အရာမ်၌
အန္ဓဘာရ၊ဝရဓရ၊သကုလုဒါယိ ပရဗိုဇ်စသူတို့အား ဘုရားဟောသော
အရိယအနွယ်အဆက်ဖြစ်၍ ဘယ်အခါမျှပယ်မရသော တရားအစုလေးပါး။

- အနဘိဇ္ဈာ(လ)သမ္မာသမာဓိ။

(၂၃၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြည့်စုံမှုစက်လေးပါး။

- သင့်သောအရပ်၌ နေရခြင်း။

- သူကောင်း ပေါင်းမိခြင်း။

- ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကောင်းအောင် ဆောက်တည်ခြင်း။

- ရှေးကကောင်းအောင်ပြုခဲ့ခြင်း။

(၂၃၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ချီးမြှောက်ရာဝတ္ထုလေးပါး။

- ပေးကမ်းခြင်း။
- ချစ်ဖွယ်စရာဆိုခြင်း။
- အကျိုးစီးပွားဖြစ်အောင်လုပ်ခြင်း။
- ကိုယ်နှင့်ထပ်တူပြုခြင်း။

(၂၃၅၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ခြင်္သေ့ဟောက်လျှင်
သားကောင်အားလုံးကြောက်ရသကဲ့သို့ သတ္တဝါအား
ကြောက်ရသော ဘုရားစကား လေးခွန်း။

- ဤကား သက္ကာယတည်းဟူသောစကား။
- ဤကား သက္ကာယဖြစ်ကြောင်း စကား။
- ဤကား သက္ကာယ ချုပ်ရာ စကား။
- ဤကား သက္ကာယချုပ်ကြောင်း အကျင့်။

(၂၃၅၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကြည်ညိုဖွယ်အမြတ်လေးပါး။

- သတ္တဝါ၌ ဘုရား။
- သင်္ခတ၌ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး။
- အသင်္ခတ၌ နိဗ္ဗာန်။
- သံဃဂုဏ်ရှိသမျှ၌ အရိယာရှစ်ယောက်။

(၂၃၅၄)

ရာဇဂြိုဟ်ဝေဠုဝန်၌ ဝဿကာရပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မြတ်သော ပညာရှိယောက်ျား၏ တရားလေးပါး။

- အရိယမဂ်တည်စေလျက် လူ့စီးပွားချမ်းသာကျင့်ခြင်း။
- အလိုရှိသောအကြံအတွေးကိုသာ ကြံတွေးခြင်း။
- ဤအကြံ၌ စိတ်လေ့လာခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း။
- အာသဝေါကုန်ခြင်း။

(၂၃၅၅)

ဥက္ကဋ္ဌနှင့်သေတဗျ နှစ်မြို့အကြား ခရီး၌ ဒေါနပုဏ္ဏားအား
ဘုရားဟောသော အာသဝေါကုန်ပြီး သောကြောင့် ဘုရား
ပယ်ပြီးသော အဖြစ်လေးပါး။

- နတ်။ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်။ ဘီလူး။ လူ။

(၂၃၅၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆုတ်ယုတ်မင
မဖြစ်စေနိုင်သော တရားလေးပါး။

- သီလ။ ဣန္ဒြေယသံဝရ။ ဘောဇနမတ္တည။

ဇာဂရိယာနုယောဂတာ။

(၂၃၅၇)ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တစ်ပါးတည်းကိန်းအောင်းသူတရားလေးပါး

- လောက၌ အဆုံးရှိမရှိ မြဲမြံခြင်း အသက်နှင့်ကိုယ် အတူတူ
သီးခြား သေပြီးဖြစ်မဖြစ်နှင့် ဖြစ်လည်းဖြစ်
မဖြစ်လည်းမဖြစ်ဟူသော သစ္စာသီးခြားများ နှုတ်ပယ်ပြီးခြင်း။

- ကာမဘဝ ဗြဟ္မစရိယရှာမှီးခြင်း၊ ကိုယ်နှုတ်ပယ်ပြီးခြင်း။
- စတုတ္ထဈာန်ရောက် သတိစင်ကြယ်သောကြောင်း

ကာယသင်္ခါရငြိမ်းခြင်း။

- ငါဟူသောမာန အရင်းမမြစ်ကို ပယ်နှုတ်ပြီးခြင်း။

(၂၃၅၈)

ဇေတဝန်၌ ဥဇ္ဇာယပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော မသက်ရသော
အမြဲလှူနေကြ ဒါနနှင့်အမျိုးအစဉ် ဒါန၏ အကျိုးလေးပါး။

- အကျိုးကြီးခြင်း။ မြင့်မြတ်ခြင်း။ ပြန့်ပြောခြင်း။
မြင့်မြတ်သူတို့ကြည်ညိုခြင်း။

(၂၃၅၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မသက်ရသော ဘုရား၊
ရဟန္တာလှသောအလှူ အကျိုးလေးပါး။

- မြင့်မြတ်ခြင်း။ ပြန့်ပြောခြင်း။ မြင့်မြတ်သူတို့ကြည်ညိုခြင်း။
အကျိုးကြီးခြင်း။

(၂၃၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမာဓိပွားမှုလေးပါး။

- ကာမမှဆိတ်၍ စတုတ္ထဈာန်ရောက် မျက်မှောက်ချမ်းသာရန်
ပွားခြင်း။

- ည၌ နေ့ကဲ့သို့ နေ့၌ ညကဲ့သို့ အလင်းရောင်သညာသွင်း၍
ဉာဏ်အမြင်ဖြစ်ပွားခြင်း။

- ဝေဒနာ သညာစသည်တို့၌ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒ ဖြစ်ပွားခြင်း ရှိမရှိ
ထင်ထင်ရှားရှား သတိသမ္ပဇ်ဖြစ်ပွားခြင်း။

- အာသဝေါကုန် ရန်ပွားခြင်း။

(၂၃၆၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ပြဿနာဖြေဆိုခြင်းလေးမျိုး။

- တထစ်ချအဖြေရှိသော ပြဿနာ။
- ဝေဘန်ခွဲခြမ်းအဖြေရှိသော ပြဿနာ။
- ပြန်မေးရသောအဖြေရှိသော ပြဿနာ။
- မဖြေပဲနေရသော အဖြေရှိသော ပြဿနာ။

(၂၃၆၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- အမျက်ထွက်မှုအလေးပြု၍ တရား အလေးအထားသူ။
- ကျေးဇူးဖျက်မှု အလေးပြု၍ တရားမလေးစားသူ။
- လာဘ်အလေးထား၍ တရား မလေးစားသူ။
- အရိုသေခံအလေးထား တရားမလေးစားသူ။

(၂၃၆၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သူယုတ်လေးပါး။

- အမျက်ထွက်မှုအလေးထား တရားမလေးစားသူ။
- ကျေးစွပ်မှုအလေးထား တရားမလေးစားသူ။
- လာဘ်ရမှုအလေးထား တရားမလေးစားသူ။
- ရိုသေခံ အလေးထား တရားမလေးစားသူ။

(၂၃၆၄)

ဇေတဝန်၌ မြင့်မြတ်သော ရောဟိတသအား ဘုရားဟောသော

ဘုရားပညတ်သောလောက၊လောကနိရောဓနှင့်

အေးငြိမ်းကြောင်းဖြစ်ကြောင်း တရားလေးပါး။

- စိတ်သညာရှိ ကိုယ်၌ လောက။
- စိတ်သညာရှိ ကိုယ်၌ လောကသမုဒယ။
- စိတ်သညာရှိ ကိုယ်၌ လောကနိရောဓ။
- စိတ်သညာရှိ ကိုယ်၌ လောကနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ။

(၂၃၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရောဟိတသအား ဘုရားဟောသော စိတ်သညာရှိသော

တလံမျှကိုယ်ကာယ၌ တည်သော တရားလေးပါး။

- လောက။
- လောက သမုဒယ။

- လောက နိရောဓ။
- လောက နိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ။

(၂၃၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဝေးဆုံးလေးပါး။

- မြေကြီးနှင့်ကောင်းကင်။
- သမုဒ္ဒရာ ဤကမ်းနှင့်ဟိုမှာဘက်ကမ်း။
- နေထွက်ရာနှင့် နေဝင်ရာ။
- သူယုတ်မာ နှင့် သူတော်ကောင်းတရား။

(၂၃၆၇)

ဇေတဝန်၌ ပဉ္စာလပုဏ္ဏားမသား ဝိသာခဟောသော တရားအား
ဘုရားချီးကျူးချက်လေးပါး။

- အပြစ်ကင်း၍ သန့်ရှင်းခြင်း ။ အကျအပေါက်
မရှိခြင်း။

- အနက်သိစေမှု၌ အကျုံးဝင်ခြင်း ။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော
စကားရှိခြင်း။

(၂၃၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သညာဝိပ္ပလ္လာသ၊
စိတ္တဝိပ္ပလ္လာသ၊ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပလ္လာသဖြစ်ကြောင်း
လေးပါး။

- ပျက်စီးခြင်း၌ မပျက်စီးဟု ဖောက်ပြန်ခြင်း။
- ဆင်းရဲ၌ ချမ်းသဟု ဖောက်ပြန်ခြင်း။
- အစိုးမရ၌ အစိုးရဟု ဖောက်ပြန်ခြင်း။
- မလှ၌ အလှဟု ဖောက်ပြန်ခြင်း။

(၂၃၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆီးနှင်းစသည်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လေးပါးသည် နေလကိုအရောင်မထွက်စေသကဲ့သို့
ရဟန်းအရောင်မထွက်စေသော တရားလေးပါး။

- သေရည်သေရက်သောက်ခြင်း။
- မေထုန်မှီဝဲခြင်း။
- ရွှေငွေသာခံယူခြင်း။
- မှားသောအသက်မွေးမှုရှိခြင်း။

(၂၃၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကောင်းမှုအတု
ကုသိုလ်အယဉ်ဖြစ်သောတရားလေးပါး။

- အတိုင်းအရှည်မရှိသော စိတ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိပြည့်စုံစေ၍
နေသူသုံးဆောင်ရန် လှူအပ်သော သင်္ကန်းအလှူ။
- အတိုင်းအရှည်မရှိသော (လ) ဆွမ်းအလှူ။
- အတိုင်းအရှည်မရှိသော (လ) ကျောင်းအလှူ။
- အတိုင်းအရှည်မရှိသော (လ) ဆေးအလှူ။

(၂၃၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကောင်းမှုအတု
ကုသိုလ်အယဉ်လေးပါး။

- ဘုရားကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသူ ။
- တရားကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသူ။
- သံဃာကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသူ ။
- သီလကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသူ။

(၂၃၇၂)

မဇုရာနှင့်ဝေရဇ္ဇာမြို့အကြား သစ်ပင်ရင်း၌ ခရီးနာနေသော
သူကြွယ်၊သူကြွယ်မတို့ပအား ဘုရားဟောသော
အတူပေါင်းသင်း နေထိုင်မှုလေးပါး

- သီလမရှိ။ မပေးကမ်းတက်သော ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့ ပေါင်းသင်းနေမှုသည် သူသေလျှင်မယား ပေါင်းသင်းမှု။
- ယောက်ျားဒါနသီလမရှိ၊ မိန်းမဒါနသီလရှိ ပေါင်းသင်းမှုမှာ သူသေလင်နှင့် နတ်သမီးမယား ပေါင်းသင်းမှု။
- ယောက်ျားဒါနသီလရှိပြီး မိန်းမဒါနသီလမရှိပဲ ပေါင်းသင်းမှုမှာ သူသေမယားနှင့် လင်နတ်သားပေါင်းသင်းမှု။
- ယောက်ျား မိန်းမနှစ်ဦးစလုံး ဒါနသီလရှိ ပေါင်းသင်းမှုမှာ နတ်သားလင် နတ်သမီးမယား ပေါင်းသင်းမှု။

(၂၃၇၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လင်မယားပေါင်းသင်းမှု လေးမျိုး။

- ဒုစရိုက်ကျူးဝန်သော ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ ပေါင်းခြင်းမှာ သူသေလင်မယားပေါင်းသင်းမှု။
- သူသေလင် နတ်သမီးမယား ပေါင်းသင်းမှု။
- နတ်လင် သူသေမယား ပေါင်းသင်းမှု။
- နတ်လင်နတ်မယား ပေါင်းသင်းမှု။

(၂၃၇၄)

အဂ္ဂတိုင်းသူသူမာရဂီရိမြို့ ဘေသကဠတော နကုလပိတာ သူကြွယ်အိမ်၌ နကုလပိတာနှင့် နကုလမာတာတို့အား ဘုရားဟောသော ချစ်သူနှစ်ဦး သံသရာသက်ဆုံးတိုင် မသေမချင်းပေါင်းရရန် တရားလေးပါး။

- တူမျှသောသဒ္ဓါ။
- တူမျှသောသီလ။
- တူမျှသောပညာ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၂၃၇၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လင်မယားတို့
ခုရောနောင်ပါ အချင်းချင်းရှုမြင်ကြရရန် တရားလေးပါး။

- တူမျှသောသဒ္ဓါ။ တူမျှသောသီလ။
- တူမျှသောစာဂ။ တူမျှသောပညာ။

(၂၃၇၆)

ကောဠိယဇနပုဒ် ပဇ္ဇနိကနိဂုံး၌ ကောဠိယမင်းသမီးအိမ်၌
ကောဠိယမင်းသမီး သုပ္ပဝါသာအား ဘုရားဟောသော
ဆွမ်းလှူသူအားဖြစ်သော အလှူလေးပါး။

- အသက်။ အဆင်း။ ချမ်းသာ။ အင်အား။

(၂၃၇၇)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဟောသော ဆွမ်းလှူသူဖြစ်သော
အလှူလေးမျိုး။

- အသက်။ အဆင်း။ ချမ်းသာ။ အင်အား။

(၂၃၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆွမ်းလှူသူဖြစ်သော
အလှူလေးမျိုး။

- အသက်။ အဆင်း။ ချမ်းသာ။ အင်အား။

(၂၃၇၉)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဟောသော အခြံအရံ
အကျောစောရစေပြီး မြင့်မြတ်စေတက်သော
ကျင့်ဝတ်လေးပါး။

- ရဟန်းသံဃာသို့ သင်္ကန်းလှူမှု။
- ရဟန်းသံဃာသို့ ဆွမ်းလှူမှု။
- ရဟန်းသံဃာသို့ ကျောင်းလှူမှု။

- ရဟန်းသံဃာသို့ ဆေးဝါးလှူမှု။

(၂၃၈၀)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဟောသော ရခဲသော
လိုလားနှစ်သက်ဖွယ်တရားလေးပါး။

- တရားသဖြင့်ရအပ်သော စည်းစိမ်။
- အခြံအရံ ပြည့်စုံမှု။
- အသက်ရှည်မှု။
- အလားအလာကောင်းမှု။

(၂၃၈၁)

ထိုတရားများ ရရန်အကြောင်းလေးမျိုး။

- သဒ္ဓါ။ သီလ။ စာဂ။ ပညာ။

(၂၃၈၂)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဟောသော
ကာမဂုဏ်ခံစားနေသူတို့ သင့်လျော်သောအခါ စွဲ၍ဖြစ်သော
ချမ်းသာလေးပါး။

- ပစ္စည်းရှိမှု ချမ်းသာ ။
- စားလို့စား လှူလို့လှူ သုံးဆောင်မှုချမ်းသာ ။
- ကြွေးမရှိမှု ချမ်းသာ ။
- ကိုယ်နှုတ် နှလုံး အပြစ်မရှိမှုချမ်းသာ ။

(၂၃၈၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမိအဖပူဇော်သူအိမ်၌
ရှိသောအရာလေးပါး။

- မိဘဟူသော ဗြဟ္မာ ။ မိဘဟူသော လက်ဦးဆရာ။
- မိဘဟူသော အိမ်ဦးနက်။ မိဘဟူသော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်။

(၂၃၈၄)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်သကဲ့သို့
ဆင်းရဲကျသော တရားလေးပါး။

- သတ် ။ လိမ် ။ ကာမမှား ။ ခိုး ။

(၂၃၈၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- အဆင်း အတိုင်းအရှည်ကို ကြည်ညိုသော ရူပပမာဏပုဂ္ဂိုလ်။
- အသံ အတိုင်းအရှည်ကို ကြည်ညိုသော ပုဂ္ဂိုလ်။
- ခေါင်းပါးမှု ။ ။ ။ ။
- တရားဓမ္မ ။ ။ ။ ။

(၂၃၈၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ရာဂရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။ ဒေါသရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။
- မောဟရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။ မာနရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။

၂(၂၃၈၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

မြွေကိုက်သေသောရဟန်းသည် မေတ္တာမပွားသော မြွေမင်းလေးပါး။

- ဝိရူပက္ခမြွေ ။ ဧရာပထမြွေ ။
- ဆဗျာပုတ္တမြွေ။ ကဏှာဂေါတမြွေ။

(၂၃၈၈)

ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံဃာခွဲသော

ဒေဝဒတ်၌ဖြစ်သော လာဘ်အကျော်စောများ ဒေဝဒတ်ကို သတ်ဖြတ်ပုံဥပမာ
လေးပါး။

- ငှက်ပျောပင်မှအသီး ငှက်ပျောပင်သတ်။
- ဝါးပင်မှအသီး ဝါးပင်အသတ်။
- ကျူပင်မှအသီး ကျူပင်အသတ်။

- အဿဓိုရ်ကိုယ်ဝန် အဿဓိုရ်သတ်။

(၂၃၈၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အားထုတ်မှုလေးမျိုး။

- မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ် စောင့်စီးရန် ။
- ဖြစ်ပြီးအကုသိုလ် ပယ်ရန်။
- ဖြစ်ပြီးကုသိုလ် အစဉ်စောင့်ရှောက်ရန်။

(၂၃၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားပျက်မှုကို
မင်းပြုလျှင် အမတ်ပြု အမတ်ပြုလျှင် ရဟန်း၊ ကုန်သည်၊
သူဌေးပြု။ ယင်းတို့ပြုလျှင် ရပ်သူရွာသားပြု။ ယင်းတို့ပြု၍ နေ-လ-
နက္ခတ်လှည့်လည်မှု မမှတ်မှား။ ယင်းကြောင့် နေ၊ ည၊
အကျင့်မညီညွတ် ယင်းကြောင့် နှစ်-လ ဥတုတို့လည်းမမှန်။ မမှန်ကြောင့်
သစ်ပင်များမဖြစ်။ ထို့ကြောင့် အဟာရချို့တဲ့။ ဤသို့ဖြစ်ပြီး
တရားမစောင့်မှုကြောင့် လူမှာဖြစ်သော အပြစ်လေးပါး။

- အသက်တို။ အဆင်းပျက်။ အားနည်း။ ရောဂါများ။

(၂၃၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အကျင့်မချွတ်မယွင်းစေသူ ဆိုအပ်သူတို့ တရားလေးပါး။

- သီလ ။ သုတ ။ လုံ့လ ။ ပညာ ။

(၂၃၉၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားမချွတ်ယွင်းသူ
ပြည့်စုံသောတရားလေးပါး။

- နေက္ခမ္မဝိတက် ။ အဗျာပါဒဝိတက် ။
- အဝိဟိသဝိတက်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။

(၂၃၉၃)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သူတော်ကောင်းဟု
သိအပ်သောတရားလေးပါး။

- သူများကျေးဇူးမဲ့ကို မပြောမဖြစ်မှ ခံစားမှုမပါပဲ
ထိန်းကြောင်းမှု။
- သူများကျေးဇူးကိုကား မမေးပဲ အကျယ်တဝန်ပြောမှု။
- မိမိကျေးဇူးမဲ့ကို မမေးပဲ အကျယ်တဝန်ပြောမှု။
- မိမိကျေးဇူးကိုကား မပြောမဖြစ်မှ ခံစားမှုမပါပဲ ထိန်းကြောင်းမှု။

(၂၇၉၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမြတ်တရားလေးပါး။

- အရိယသီလ ။ သမာဓိ ။ ပညာ ။ ဝိမုတ္တိ ။

(၂၇၉၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမြတ်တရားလေးပါး။

- အမြတ်ရုပ် ။ အမြတ်ဝေဒနာ ။ အမြတ်သညာ ။ အမြတ်ဘဝ
။

(၂၇၉၆)

ကုသိနာရုံ မလ္လမင်းအင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ အင်ကြင်းပင်အကြား
ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည့်နေရာ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
နောင်အခါ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ကြရန် ရဟန်းတို့မျက်မှောက် ငါတို့ရှိစဉ်
မမေးလျှောက်လိုက်ရ မဖြစ်ကြရန် ယုံမှားကမေးဖို့
မိန့်ကြားသောတရားလေးပါး။

- ဘုရားယုံမှားခြင်း။ တရားယုံမှားခြင်း။
- သံဃာယုံမှားခြင်း။ မဂ်အကျင့်သိက္ခာယုံမှားခြင်း။

(၂၇၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကြံဖို့မထိုက်သည်ကို
ကြံလျှင် ဆင်းရဲဖို့ ရူးဖို့ဖြစ်သော တရားလေးပါး။

- ဘုရားတို့သာ သိအပ်သောအရာ။ ဈာန်ရသူသာ သိအပ်သောအရာ။

- အတိုင်းအရှည်ရှိသလောက် ကံ၏အကျိုးတရား။ ရှိသမျှခပ်သိမ်းသော လောက။

(၂၃၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အလှူလေးပါး။

- အလှူပေးသီလရှိ သဘောကောင်း အလှူခံသီလမရှိ သဘောမကောင်းသောအလှူ။

- အလှူပေးသီလမရှိ သဘောမကောင်း အလှူခံသီလရှိ သဘောကောင်းအလှူ။

- အလှူပေးအလှူခံ သီလမရှိ သဘောမကောင်းသော အလှူ။

- အလှူပေးအလှူခံ သီလရှိ သဘောကောင်းသော အလှူ။

(၂၃၉၉)

ဇေတဝန်၌ သညရိပုတြာအား ဘုရားဟောသော သူတစ်ပါးတို့နှင့်အတူ ကုန်သွယ်ပါလျက် တစ်ချို့ပျက်စီးမှု။ တစ်ချို့

ရည်မှန်းချက်မပြည့်စုံမှု။ တစ်ချို့ရည်မှန်းချက်ပြည့်စုံမှု။

တစ်ချို့ရည်မှန်းချက်ထက်ကျော်မှု ဖြစ်ရခြင်း၏ အကြောင်းတရား လေးပါး။

- ပစ္စည်းဖြင့် ဖိတ်ကြားပြီး တကယ်အားဖြင့် မပေးမှု။

- ပစ္စည်းဖြင့် ဖိတ်ကြားပြီး တကယ်အားဖြင့်

ဖိတ်ကြားသောပစ္စည်း၏ ရည်မှန်းချက်အတိုင်း မပေးမှု။

- ပစ္စည်းဖြင့် ဖိတ်ကြားပြီး ဖိတ်ကြားသော

ရည်မှန်းချက်အတိုင်းပေးမှု။

- ပစ္စည်းဖြင့် ဖိတ်ကြားပြီး ဖိတ်ကြားသော ပစ္စည်းထက် ပိုပေးမှု။

(၂၄၀၀)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကောသမ္ဘိယောသိတာရုံ၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
ပွဲလမ်းမတက်ရ၊ အလုပ်မလုပ်ရ၊
ခရီးမသွားရသူဖြစ်ကြောင်း တရားလေးပါး။

- အမျက်ထွက်ခြင်း။ ငြူစူခြင်း။ ဝန်တိုခြင်း။ ပညာမရှိခြင်း။

(၂၄၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ခံရသကဲ့သို့
ဆင်းရဲကြောင်းလေးပါး။

- သတ် ။ ခို ။ လိမ် ။ ကာမမှား ။

(၂၄၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ခံရသကဲ့သို့
ဆင်းရဲကြောင်းလေးပါး။

- လိမ် ။ ဆဲ ။ ကုန်း ။ အဖျင်းပြော ။

(၂၄၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ခံရသကဲ့သို့
ဆင်းရဲကြောင်းလေးပါး။

- ဂုဏ်မထိုက်သူ ဂုဏ်ကိုမစီမစစ် ပြောခြင်း။
- ဂုဏ်ထိုက်သူ ဂုဏ်မဲ့ကို မစီမစစ် ပြောခြင်း။
- မကြည်ညိုထိုက်သူ ကြည်ညိုဖွယ်ကို မစီမစစ် ပြောခြင်း။
- ကြည်ညိုထိုက်သူ မကြည်ညိုစရာကို မစီမစစ် ပြောခြင်း။

(၂၄၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ခံရသကဲ့သို့
ဆင်းရဲကြောင်းလေးပါး။

- အမျက်ထွက်မှု အလေးပြုတရား ပစ်ပယ်ထားခြင်း။
- ကျေးစွပ်မှု အလေးပြုတရား ပစ်ပယ်ထားခြင်း။
- လာဘ်ရမှု အလေးပြုတရား ပစ်ပယ်ထားခြင်း။

- ရှိသေခံမှု အလေးပြုတရား ပစ်ပယ်ထားခြင်း။

(၂၄၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ဆင်းရဲစွာနေပြီး ဆင်းရဲစွာသေသော အမှောင်ကလာ အမှောင်မှာနေသူ။
- ဆင်းရဲစွာနေပြီး ချမ်းသာစွာသေသော အမှောင်ကလာ အလင်းမှာနေသူ။
- ချမ်းသာစွာနေပြီး ဆင်းရဲစွာသေသော အလင်းကလာ အမှောင်မှာနေသူ။
- ချမ်းသာစွာနေပြီး ချမ်းသာစွာနေသောအလင်းကလာ အလင်းမှာနေသူ။

(၂၄၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- အခုနိမ့်ကျပြီး နိမ့်ကျလတံ့သူ။
- အခုနိမ့်ကျပြီး မြင့်မြတ်လတံ့သူ။
- အခုမြင့်ပြီး ယုတ်လတံ့သူ။
- အခုမြတ်ပြီး မြတ်လတံ့သူ။

(၂၄၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ယောဂကုန်ရာတစ်နေ့သော် သေက္ခဖြစ်သော မတုံ့မလှုပ်ယုံကြည်သော ပုဂ္ဂိုလ်။
- အာသဝကုန်၍ ဝိမောက္ခရှစ်ပါးကို တွေ့ထိနေသော ကြာပုဏ္ဏရိတ်နှင့်တူသောသူ။
- အာသဝကုန်၍ ဝိမောက္ခရှစ်ပါးကို တွေ့ထိနေသော ပဒုမ္မာကြာနှင့်တူသောသူ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- တောင်းပန်သောပစ္စည်းကိုသာ သုံးသော မနှစ်သက်ခံရချက်
အနည်းအပါးသာရှိသော
အနာရောဂါနည်းသော သိမ်မွေ့နူးညံ့သောသူ။

(၂၄၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- သံယောဇဉ်သုံးပါးကုန်ပြီး၍ မတုံလှုပ်သူ။

- သံယောဇဉ်သုံးပါးကုန်ပြီး ရောဂစသည်ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့်
ပုဏ္ဏရိတ်နှင့်တူသူ။

- အောက်သံယောဇဉ်ငါးပါးကုန်ခြင်းကြောင့်
ပဒုမ္မာကြာနှင့်တူသူ။

- ရဟန္တာဖြစ်သောကြောင်း သိမ်မွေ့သူ။

(၂၄၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရှိသောကြောင့် မတုံလှုပ်နိုင်သူ။

- မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနှင့် မှန်သောဉာဏ်

မှန်သောလွတ်မြောက်မှုရှိသောကြောင့် ပုဏ္ဏရိတ်နှင့်တူသူ။

- အထက်ဆယ်ပါးရှိယုံတာမက ဝိမောက္ခရှစ်ပါးကို
နာမကာယဖြင့် ထိတွေ့နေသောကြောင့်
ပဒုမ္မာကြာနှင့်တူသူ။

- လာဘ်များ အနာနည်း ရဟန္တာဖြစ်သောကြောင့် နူးညံ့သူ။

(၂၄၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- သေက္ခခုနှစ်ယောက်သည် မတုန်လှုပ်သူ။

- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအဖြစ်အပျက်ရှူသော

ကြာပုဏ္ဏရိတ်နှင့်တူသူ။

- ဤသို့ရှုပြီးမက ဝိမောက္ခရှစ်ပါးကို နာမကာယဖြင့်
တွေ့ထိ၍ပါ နေသောပဒုမ္မာကြာနှင့်တူသူ။

- လာဘ်များ အနာနည်းသော ရဟန်းဖြစ်သူ။

(၂၄၁၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- သီလမရှိ တရားမမှန် ပရိတ်သတ်ခြံရံပြီး သီလမရှိ
တရားမမှန်သော အသုရာဖြစ်ပြီး အသုရာခြံရံသူ။

- စသီလရှိ တရားမှန်သူများခြံရံသော သီလမရှိ
တရားမမှန်သော အသုရာဖြစ်ပြီး နတ်ခြံရံသူ။

- သီလမရှိ တရားမမှန်သူများခြံရံသော သီလရှိ တရားမှန်သော
နတ်ဖြစ်ပြီး၊အသုရာခြံရံသူ။

- သီလရှိ တရားမှန်သူ ခြံရံသော သီလရှိ တရားမှန်သော
နတ်ဖြစ်ပြီး နတ်ခြံရံသူ။

(၂၄၁၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- သမာဓိရ၊ ပညာမရသူ။

- ပညာရ၊ သမာဓိမရသူ။

- သမာဓိမရ၊ပညာလည်းမရသူ။

- သမာဓိရ၊ ပညာရသူ။

(၂၄၁၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- သမာဓိလည်းရ ပညာမရသူဖြစ်ရသည်ကို အားထုတ်အပ်၏။

(လ)

- သမာဓိလည်းရ ပညာလည်းရသူ။

(၂၄၁၄)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- သမာဓိသာရ၍ ပညာမရသူ ရသူထံချဉ်းကပ်အပ်သည်။

(လ)

- သမာဓိလည်းရ ပညာလည်းရသူ။

(၂၄၁၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- သူသေရှိသော ထင်းမီးစမှ ထင်းနှင့်တူသော

သူကျိုးကိုယ်ကျိုးမကျင့်သူ။

- သူကျိုးကျင့် ကိုယ်ကျိုးမကျင့်သူ။

- ကိုယ်ကျိုးကျင့် သူကျိုးမကျင့်သူ။

- သူကျိုး ကိုယ်ကျိုးကျင့်သူ။

(၂၄၁၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ကိုယ်တိုင်ရာဂဖျောက်ရန်ကျင့်၊ သူတစ်ပါး

ရာဂဖျောက်ရန်မကျင့်သော ကိုယ်ကျိုးကျင့်၍

သူကျိုးမကျင့်သူ။

- သူတစ်ပါးရာဂဖျောက်စေပြီး မိမိမဖျောက်သောသူကျိုးကျင့်

ကိုယ်ကျိုးမကျင့်သူ။

- နှစ်ဦးသာ ရာဂဖျောက်ရန်မကျင့်သော သူကိုယ်နှစ်ဦး အကျိုး

မကျင့်သူ။

- သူ ကိုယ် နှစ်ဦးရာဂဖျောက်သော သူကိုယ်နှစ်ဦး

အကျိုးကျင့်သူ။

(၂၄၁၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ကိုယ် တရားနာကျင့်ပြီး သူများမသိစေ၊မကျင့်စေသော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကိုယ်ကျိုးကျင့်သူကျိုးမကျင့် သူကျိုးကျင့်သူ။

- ကိုယ် တရား မနာ မကျင့်ပဲ သူများသိစေကျင့်စေသော

ကိုယ်ကျိုးမကျင့်သူကျိုးကျင့်သူ။

- ကိုယ် တရားမနာနကျင့်သူများလည်းမသိစေမကျင့်စေသော

ကိုယ်သူအကျိုးမကျင့်သူ။

- ကိုယ်တရားနာကျင့်ပြီး သူများလည်းသိစေ ကျင့်စေသော

ကိုယ်သူနှစ်ဦးအကျိုးကျင့်သူ။

(၂၄၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ကိုယ်ကျိုးကျင့် သူကျိုးမကျင့်သူ (လ) ကိုယ်ကျိုးသူကျိုး

နှစ်မျိုးကျင့်သူ။

(၂၄၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ကိုယ်သီလတည်၍ သူ့ကိုမတည်စေသော ကိုယ်ကျိုးကျင့်၍

သူကျိုးမကျင့်သူ။

- ကိုယ်သီလမတည်ပဲ သူ့သီလတည်စေသော ကိုယ်ကျိုးမကျင့်

သူကျိုးကျင့်သူ။

- ကိုယ် သူ နှစ်ဦး သီလမတည်သော ကိုယ်သူနှစ်ဦးအကျိုး

မကျင့်သူ။

- ကိုယ်သီလတည် သူ့ကိုလည်း တည်စေသော ကိုယ်ကျိုးသူကျိုး

ကျင့်သူ။

(၂၄၂၀)

ဇေတဝန်၌ ပေါတလီယပရဗိုဇ်အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်။

- သင့်သောအခါ၌ ဟုတ်မှန်စွာ

ဂုဏ်မထိုက်သူဂုဏ်မဲ့ကိုဆိုတတ်ပြီး ဂုဏ်ထိုက်သူဂုဏ်ကို မဆိုတတ်သူ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သင့်သောအခါ၌ ဂုဏ်ထိုက်သူဂုဏ်ကို ဆိုတတ်ပြီး
ဂုဏ်မထိုက်သည့်ဂုဏ်မဲ့ကို မဆိုတတ်သူ။
 - သင့်သောအခါ၌ ဂုဏ်မထိုက်သူဂုဏ်မဲ့ကိုလည်းမဆိုတတ်
ဂုဏ်ထိုက်သူဂုဏ်ကိုလည်းမဆိုတတ်သူ။
 - သင့်သောအခါ၌ ဂုဏ်မထိုက်သူဂုဏ်မဲ့ကိုလည်းဆိုတတ်
ဂုဏ်ထိုက်သူဂုဏ်ကိုလည်းဆိုတတ်သူ။
- (၂၄၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချန်း၍မရွာ၊ရွာ၍
မချန်း၊မချန်းမရွာ၊ရွာချန်းမိုးလေးပါးကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ပြောပြီးမလုပ်သူ ။ လုပ်ပြီးမပြောသူ။
- မပြောမလုပ်သူ ။ ပြောပြောလုပ်လုပ်လုပ်လုပ်သူ။

(၂၄၂၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိုးလေးပါးနှင့်တူသော
ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- စာသင်၍ သစ္စာမမြင်သူ။ သစ္စာမြင်၍ စာမမြင်သူ။
- စာလည်းမသင်သစ္စာလည်းမမြင်သူ။ စာလည်းသင်
သစ္စာလည်းမြင်သူ။

(၂၄၂၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မရိပ်ပိတ်၊ပြည့်၍ပိတ်၊မရိပ်ဖွင့်ပြည့်လျှင်ဖွင့် အိုးလေးပါးကဲ့သို့
ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ရဟန်းချင်းတူလျှက် သစ္စာမသိသူ။ ရဟန်းအနေညံ့လျှက်
သစ္စာသိသူ။
- ရဟန်းချင်းလည်းမတူ၊သစ္စာလည်းမတူ။ ရဟန်းချင်းတူ
သစ္စာလည်းသိသူ။

(၂၄၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တိမ်လျှက်နက်ယောင်၊
နက်လျှက်တိမ်ယောင်
တိမ်လျှက်တိမ်ယောင်၊နက်လျှက်နက်ယောင်ရှိသော ရေအိုင်ကဲ့သို့
ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ကြည်ညိုဖွယ်ရှိ ၊ သစ္စာမသိ။
- ကြည်ညိုဖွယ်မရှိ ၊ သစ္စာသိ။
- ကြည်ညိုဖွယ်မရှိ ၊ သစ္စာမသိ။
- ကြည်ညိုဖွယ်ရှိ ၊ သစ္စာသိ။

(၂၄၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

စိမ်းလျှက်မှည့်ယောင်၊မှည့်လျှက်စိမ်းယောင်၊စိမ်းလျှက်စိမ်းယောင်၊မှည့်လျှက်မှည့်ယောင်ရှိသော
သရက်သီးကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ကြည်ညိုဖွယ်ရှိ သစ္စာမသိ။ (လ)

ကြည်ညိုဖွယ်လည်းရှိ၊သစ္စာလည်းသိ။

(၂၄၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဖောက်၍မအောင်း၊အောင်၍ မဖောက်၊မဖောက်
မအောင်၊ဖောက်ပြီးအောင် ကြွက်ကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- စာသင် သစ္စာမသိ။ (လ) စာသင် သစ္စာသိ။

(၂၄၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကိုယ့်အုပ်မှာကြမ်း၊အခြားမကြမ်း၊အခြားမှာကြမ်း
ကိုယ့်အုပ်မကြမ်း၊အခြားလည်းမကြမ်း

ကိုယ့်အုပ်လည်းမကြမ်း၊အခြားလည်းမကြမ်း၊ ကိုယ့်အုပ်လည်းမကြမ်းသော
နွားကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- မိမိပရိတ်သတ်ကို ထိတ်လန့်စေ၍ အခြားပရိတ်သတ်ကို
မထိတ်လန့်စေသူ။

- အခြားပရိတ်သတ်ကိုသာ ထိတ်လန့်စေ၍ မိမိပရိတ်သတ်ကို
မထိတ်လန့်စေသူ။

- ဘယ်ပရိတ်သတ်မှ မထိတ်လန့်စေသူ။

- ဘယ်ပရိတ်သတ်ဖြစ်ဖြစ် ထိတ်လန့်စေသူ။

(၂၄၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အကာပင်ခြံရံသောအကာပင်၊ အနှစ်ပင်ခြံရံသော အကာပင်၊
အကာပင်ခြံရံသော အနှစ်ပင်၊အနှစ်ပင်ခြံရံသော အနှစ်ပင် သစ်ပင်နှင့်တူသော
ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- မိမိသီလသမာဓိရှိပြီး ပရိတ်သတ်၌ သီလသမာဓိမရှိ။

- ပရိတ်သတ်၌ သီလသမာဓိရှိပြီး မိမိမရှိ။

- မိမိရော ပရိတ်သတ်ပါ သမာဓိမရှိ။

- မိမိရော ပရိတ်သတ်ပါ သမာဓိရှိ။

(၂၄၂၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လျှင်၍မကြမ်း၊ကြမ်း၍
မလျှင်၊မကြမ်းမလျှင်၊ကြမ်းလျှင်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေနှင့်သူသော
ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး။

- မပြတ်အမျက်ထွက်ပြီး ပြေလွယ်သူ။

- အမျက်မထွက်တတ်၊ ထွက်လျှင်မပြေလွယ်သူ။

- မပြတ်အမျက်ထွက်ပြီး မပြေလွယ်သူ။

- အမျက်မထွက်တတ်ပဲ ပြေလွယ်သူ။

(၂၄၃၀)

ဇေတဝန်၌ ကာသီမည်သောမြင်းဆရာအား ဘုရားဟောသော
အနုဆုံးမ၊ အကြမ်းဆုံးမ မရလျှင် သတ်သော
ကေသီမြင်းဆုံးမပုံအလား ဘုရားဆုံးမပုံလေးမျိုး။

- သုစရိုက်နှင့် အကျိုးပြု၍ အနုဆုံးမ။
- ဒုစရိုက်နှင့် အပြစ်ပြု၍ အကြမ်းဆုံးမ။
- သူစရိုက်နှင့် အပြစ်ပြု၍ အနု အကြမ်းရောရာဆုံးမ။
- ဘယ်သို့မှ ဆုံးမမရသူကို မဆုံးမထိုက်သူဟု

မြစ်သာခြင်းလုပ်သော သတ်ပြစ်ခြင်းဆုံးမ။

(၂၄၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်
သည်းခံ ကျင့်ကောင်းသော အာဇာနည်မြင်းပမာ ပူဇော်ထိုက်သော
တရားလေးပါး။

- ဖြောင့်မတ်ခြင်း ။ မှန်ကန်ခြင်း ။ သည်းခံခြင်း ။

အကျင့်ကောင်းခြင်း။

(၂၄၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နှင်တံမြင် အမွှေးကြား
အထိုးခံရ၊ အရေ၌ အထိုးခံရ၊ အရိုးထိုးခံရလျှင်
ဘယ်ကိစ္စပြုစေလိုသည်ဟု
အာဇာနည်မြင်းသိသကဲ့သို့ အာဇာနည်ယောက်ကျား၏
အသိတရားလေးပါး။

- လူများဆင်းရဲသေကျေသည်ကြား၍ ထိန့်လန့်တရားကျင့်ပြီး

တရားရသူ။

- လူများဆင်းရဲသေကျေသည်ကိုကိုယ်တိုင်မြင်၍

ထိန့်လန့်တရားကျင့်ပြီးတရားရသူ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- လူများ သေမြင်ကြား ဘာမျှမဖြစ်ပဲ ဆွေမျိုးသားချင်း
သေကျေဆင်းရဲခြင်းကြောင့်
ထိန်လန့်တရားကျင့် တရားရသူ။
- ကိုယ်တိုင်စပ်ရှားခါးသီးခံစာရ၍ ထိတ်လန့်တရားကျင့်
တရားရသူ။

(၂၄၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မင်းစီးဆင်သည်
နာခံသတ်ဖြတ်၊ သည်းခံသွားလာတတ်သကဲ့သို့ ပူဇော်ထိုက်သော
ရဟန်းတရားလေးပါး။

- ဓမ္မဝိနယကို ရှိသေစွာနာတတ်ခြင်း။
- ဝိသတ်သုံးပါးကို ပယ်သတ်တတ်ခြင်း။
- မလိုလာဘွယ် ဝေဒနာများ သည်းခံတတ်ခြင်း။
- နိဗ္ဗာန်သွားတတ်ခြင်း။

(၂၄၃၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကြောင်းလေးမျိုး။

- မကြိုက်သော်လည်း အကျိုးရှိသောအကြောင်း။
- မကြိုက်သော်လည်း အကျိုးမဲ့သောအကြောင်း။
- ကြိုက် သော်လည်း အကျိုးရှိသောအကြောင်း။
- ကြိုက် သော်လည်းအကျိုးမရှိသောအကြောင်း။

(၂၄၃၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မမေ့လျော့မှုလေးပါး။

- ကိုယ်အကျင့်ဆိုးရှောင်၊ အကောင်းဆောင်ရန် မမေ့လျော့ခြင်း။
- နှုတ်အကျင့်ဆိုးရှောင်၊ အကောင်းဆောင်ရန် မမေ့လျော့ခြင်း။
- စိတ်အကျင့်ဆိုးရှောင်၊ အကောင်းဆောင်ရန် မမေ့လျော့ခြင်း။
- အမြင်းမှာရှောင် အမြင်မှန်ဆောင်ရန် မမေ့လျော့ခြင်း။

(၂၄၃၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စောင့်ရှောက်အပ်သောအရာလေးမျိုး။

- တပ်မက်ကြောင်းတရား၌ ငါ့စိတ်မတပ်မက်ရန်။
- အမျက်ထွက်ကြောင်းတရား၌ ငါ့စိတ်မတပ်မက်ရန်။
- တွေဝေကြောင်း တရား၌ ငါ့စိတ်မတပ်မက်ရန်။
- မာရ်ယစ်ကြောင်းတရား၌ ငါ့စိတ်မတပ်မက်ရန်။

(၂၄၃၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံဝေဂဖြစ်စေတတ်သော
ဌာနလေးပါး

ဘုရားဖွားရာ ။ ဘုရားတရားသိရာ ။ ဓမ္မစကြာဟောရာ
ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်ဟု ဆိုအပ်သော ကွယ်လွန်ရာ။

(၂၄၃၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘေးလေးမျိုး။

- ခလေးဖြစ်ရသောဘေး။ အိုရသောဘေး။ နာရသောဘေး။

သေရသောဘေး။

(၂၄၃၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘေးလေးမျိုး။

- ရေ ။ မီး ။ မင်း ။ သူခိုး။

(၂၄၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘေးလေးမျိုး။

- ကိုယ့်ကိုယ်ကို စွပ်စွဲမှု အတ္တနုဝါဒဘေး။
- သူများက စွပ်စွဲမှု ပရနုဝါဒဘေး။
- ညှင်းပန်းခံရမှု ဒဏ္ဍာဘေး။
- အလားအလာမကောင်းမှု ဒုဂ္ဂတိဘေး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၂၄၄၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရေဆင်းသူများလှိုင်း၊
မိကျောင်း၊ဝဲ၊လင်းပိုင်ဘေး ရှိသကဲ့သို့ ရဟန်းပြုသူတို့ ကြုံရမည့် ဘေးလေးပါး။

- သိက္ခာဖြင့် အသွန်သင်ခံရမှု လှိုင်းတံပိုးဘေး။
- စားချင်ချိန်တိုင်း မစာရန် အတားခံရသော မိကျောင်းဘေး။
- ကာမဂုဏ်ပြည့်စုံခံစားသူကို ဆွမ်းခံသွားယင်းမြင်၍ ငါလဲ

ဤသို့ ပြုနိုင်သည်ပင်ဖြစ်သော ဝဲဘေး။

- ဆွမ်းခံသွားစဉ် ကုန္တေမစေင့်၍ မမြင်သင့်ရာမြင်ပြီး

ငြီးငွေ့သောလင်းပိုင်ဘေး။

(၂၄၄၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ကာမဆိတ်သော ဈာန်ဖြင့်နေ၍ ထိုဈာန်၌ တရားများကို မှားသောအားဖြင့် မသိမ်းယူသောကြောင့် ဗြဟ္မာစံသူ။
- ဝိတတ်ဝိစာရဆိတ်သောဈာန်ဖြင့် ။
- ပီတိကိုလည်း မတပ်မက်သောဈာန်ဖြင့် ။
- ဥပေက္ခာကြောင့်ဖြစ်သည့် သတိစင်ကြယ်ဖြင့်ရှိသောဈာန်ဖြင့်

။ ။ ။

(၂၄၄၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ကာမဆိတ်သော ပထမဈာန်ဖြင့်နေပြီး ထိုဈာန်၌ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓာစသည်ကို သုညချပြီး သုဒ္ဓဝါသ ဗြဟ္မာဖြစ်သူ။
- ဝိတတ်ဝိစာရဆိတ် ဒုတိယ ဈာန်ဖြင့် ။ ။
- ပီတိမတပ်မက်သော တတိယဈာန်ဖြင့် ။ ။ ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဥပေက္ခာကြောင့်ဖြစ်သည့် သတိစင်ကြယ်မှုရှိသော
စတုတ္ထဈာန်ဖြင့် (လ)ဖြစ်သူ။

(၂၄၄၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- မေတ္တာဈာန်ဖြင့်နေပြီး ထိုဈာန် ရူပပါဒါဒုက္ခာစသည်ကို
သုညချပြီး သုဒ္ဓဝ်သဗြဟ္မာဖြစ်သူ။

- ကရုဏာဈာန်ဖြင့်(လ)

- မုဒိတာဈာန်ဖြင့် (လ)

- ဥပေက္ခာဈာန်ဖြင့် (လ)

(၂၄၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တလောကလုံး
အလင်းရောင်ကို ဖြစ်စေသော ဘုရား၏ အံ့ဖွယ်လေးပါး။

- ပဋိသန္ဓေ နေမှု။ ဖွားမှု။ ဘုရားဖြစ်မှု။ တရာဟောမှု။

(၂၄၄၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားအံ့ဖွယ်လေးပါး။

- ကာမလိုလားသူများ ကာမကင်းကြောင်း နာလိုကြခြင်း။

- မာနထောင်မှု မွေ့လျော်သူများ မာနကင်းကြောင်းဟောရာ
နာလိုကြခြင်း။

- ကံမွေ့လျော်သူများ ကံပြတ်ကြောင်းဟောရာ နာလိုကြခြင်း။

- မသိခြင်းထဲနေလျက် မသိခြင်းဖျက်သောတရားဟောရာတို့
နာလိုကြခြင်း။

(၂၄၄၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာနန္ဒာအံ့ဖွယ်လေးပါး။

- အာနန္ဒာတွေ့ရမှု အာနန္ဒာတရားနာရမှုကို ရဟန်းများ
နှစ်ချိုက်ကြခြင်း။

- အာနန္ဒာတွေ့ရမှု အာနန္ဒာတရားနာရမှုကို
ရဟန်းမများနှစ်ချိုက်ကြခြင်း။

- အာနန္ဒာတွေ့ရမှု အာနန္ဒာတရားနာရမှုကို
ဥပါသကာများနှစ်ချိုက်ကြခြင်း။

- အာနန္ဒာတွေ့ရမှု အာနန္ဒာတရားနာရမှုကို
ဥပါသကီများနှစ်ချိုက်ကြခြင်း။

(၂၄၄၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စကြာဝတေးမင်း
အံ့ဘွယ်လေးပါး။

- စကြာမင်းတွေ့ရ စကားကြားရမှုကို မင်းများ နှစ်ချိုက်ကြခြင်း။

- စကြာမင်းတွေ့ရ စကားကြားရမှုကို
ပုဏ္ဏားများနှစ်ချိုက်ကြခြင်း။

- စကြာမင်းတွေ့ရ စကားကြားရမှုကို သူကြွယ်များ
နှစ်ချိုက်ကြခြင်း။

- စကြာမင်းတွေ့ရ စကားကြားရမှုကို ရဟန်းများ
နှစ်ချိုက်ကြခြင်း။

(၂၄၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ဘဝရကြောင်း ပဋိသန္ဓေနေကြောင်းနှင့်
အောက်သံယောဇဉ်မပယ်ရသေးသူသကဒါဂါမ်မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်။

- ဘဝရကြောင်းနှင့်ပဋိသန္ဓေနေကြောင်း သံယောဇဉ်သာ
မပယ်ရသေးသူ
ဥဒ္ဓသောတအက္ကနိဌဂါမိအနာဂါမ်။

- ဘဝရကြောင်းသံယောဇဉ်သာ မပယ်ရသေးသူ
အန္တရာမရိနိဗ္ဗာန်ယိအနာဂါမ်။

- သံယောဇဉ်အားလုံး ပယ်ပြီးသူ ရဟန္တာ။

(၂၄၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- သင့်အောင်သာဖြေတတ် မြန်အောင်မဖြေတတ်သူ။
- မြန်အောင်သာဖြေတတ် သင့်အောင်မဖြေတတ်သူ။
- မသင့် မမြန် ဖြေတတ်သူ။
- သင့် မြန် ဖြေတတ်သူ။

(၂၄၅၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- အကျဉ်းပြကာမျှသိသော ဥဋ္ဌါတိညုပုဂ္ဂိုလ်။
- အကျယ်ပြမှသိသော ဝိပစ္စတညု ပုဂ္ဂိုလ်။
- ဆောင်း၍ပြမှသိသော နေယျပုဂ္ဂိုလ်။
- စကားဆောင်ထားရုံမျှသိသော ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်။

(၂၄၅၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး။

- လုံ့လသာမှီကံမမှီ အသက်မွေးသူ။
- ကံသာမှီလုံ့လမှီ အသက်မွေးသူ။
- နှစ်ခုလုံးမှီ အသက်မွေးသူ။
- နှစ်ခုလုံးမမှီ အသက်မွေးသူ။

(၂၄၅၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ကံဆိုးပြု၍ အပြစ်ရှိသူ။
- ကံဆိုးအပြုများ ကံကောင်းအပြုနည်း၍ အပြစ်များသူ။
- ကံဆိုးအပြုနည်း၍ ကံကောင်းအပြုများသူ။
- ကံဆိုးလုံးဝမပြုသူ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၂၄၅၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- သီလသမာဓိပညာ မဖြည့်သူ။
- သီလသာ ဖြည့်သူ။
- သီလသမာဓိသာ ဖြည့်သူ။
- သီလသမာဓိပညာ ဖြည့်သူ။

(၂၄၅၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- သီလသမာဓိပညာ အလေးမပြုသူ။

(လ)

- သီလသမာဓိပညာ အလေးပြုသူ။

(၂၄၅၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- တောကျောင်းနေ ကာမဝိတက်စသည်ရှိသော ကိုယ်ကင်း

စိတ်မကင်းသူ။

- ရွာကျောင်းနေ ကာမဝိတက်မရှိသော ကိုယ်မကင်း

စိတ်ကင်းသူ။

- ရွာကျောင်းနေ ကာမဝိတက်စသည်ရှိသော ကိုယ်ရောစိတ်ပါ

မကင်းသူ။

- တောကျောင်းနေ ကာမဝိတက်စသည်ကင်းသော

ကိုယ်ရောစိတ်ပါကင်းသူ။

(၂၄၅၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြောသူလေးဦး။

- တရားနည်းနည်း အကျိုးမစပ်ပဲ ပြောသူ။
- တရားနည်းနည်း အကျိုးမစပ်သည်ကို ပြောသူ။

- တရားများများ အကျိုးမစပ်ပဲ ဟောသူ။
- တရားများများ အကျိုးစပ်သည်ကို ဟောသူ။

(၂၄၅၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြောသူလေးဦး။

- အဓိပ္ပါယ်ကုန် စကားမကုန်သူ။
- စကားကုန်ပြီး အဓိပ္ပါယ်မကုန်သူ။
- အဓိပ္ပါယ်စကား နှစ်ပါးကုန်သူ။
- အဓိပ္ပါယ်စကား နှစ်ပါးမကုန်သူ။

(၂၄၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရောင်လေးမျိုး။

- လ ။ နေ ။ မီး ။ ပညာ။

(၂၄၆၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရောင်ခြည်လေးမျိုး။

- လ ။ နေ ။ မီး ။ ပညာ။

အလင်းလေးမျိုး (၂၄၆၂)

အလင်းရောင်လေးမျိုး (၂၄၆၃)

ရောင်လျှံလေးမျိုး (၂၄၆၄)

- လ ။ နေ ။ မီး ။ ပညာ။

(၂၄၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အခါလေးမျိုး။

- တရားနာချိန် ။ ဆွေးနွေးချိန် ။ သုံးသတ်ချိန် ။ ရွှံ့ချိန် ။

(၂၄၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အာသဝေါကုန်ခမ်းစေတတ်သောအခါလေးပါး

- တရားနာခြင်း ။ တရားဆွေးနွေးခြင်း ။ တရားသုံးသပ်ခြင်း ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တရားချခြင်း။

(၂၄၆၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝစီဒုစရိုက်လေးပါး။

- လိမ် ။ ဆဲ ။ ကုန်း ။ ဖျင်း ။

(၂၄၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝစီသုစရိုက်လေးပါး။

- မလိမ်၊ မဆဲ၊ ကုန်းမတိုက်၊ အဖျင်းမပြော။

(၂၄၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အနှစ်လေးပါး။

- သီလ ၊ သမာဓိ။ ပညာ ။ ဝိမုတ္တိ။

(၂၄၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဣန္ဒြေလေးပါး။

- သဒ္ဓါ ။ ဝိရိယ ။ သတိ ။ သမာဓိ။

(၂၄၇၁)

ဗိုလ်လေးပါး။

- သဒ္ဓါ ။ ဝိရိယ ။ သတိ ။ သမာဓိ။

(၂၄၇၂)

ဗိုလ်လေးပါး။

- သတိ။ သမာဓိ။ အနဝဇ္ဇ ။ သင်္ဂဟ။

(၂၄၇၃)

ဗိုလ်လေးပါး။

- သတိ။ သမာဓိ။ အနဝဇ္ဇ ။ သင်္ဂဟ။

(၂၄၇၄)

ဗိုလ်လေးပါး။

- ပဋိသင်္ခါန ။ ဘာဝနာ ။ အနဝဇ္ဇ ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သင်္ဂဟ ။

(၂၄၇၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကမ္ဘာမရေတွက်နိုင်မှု
အသင်္ချေလေးပါး

- ကမ္ဘာပျက်ဆဲ။
- ကမ္ဘာပျက်အတိုင်းတည်ဆဲ။
- ကမ္ဘာဖြစ်ဆဲ။
- ကမ္ဘာဖြစ်ပြီးတည်ဆဲ။

(၂၄၇၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရောဂါလေးပါး။

- လာဘ်ဂုဏ်အကျော်စော ဖြစ်ရန်ဆင်ခြင်၍ ဒကာကပ်ခြင်း။
- ဆင်ခြင်နေခြင်း။
- ဆင်ခြင်ဟောခြင်း။
- ဆင်ခြင်၍ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ချုပ်တည်းခြင်း။

(၂၄၇၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သာရိပုတြာဟောသော
ကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရားလေးပါး။

- ရာဂများခြင်း ။ ဒေါသများခြင်း ။
- မောဟများခြင်း ။ အကြောင်းမှန်၌

ဉာဏ်မသက်ဝင်နိုင်ခြင်း။

(၂၄၇၈)

ယောသိရုံ၌ နာဖျားယောင်ဆောင်သော
ဘိက္ခုနီအားအာနန္ဒာဟောသော ဤကိုယ်ကာယဖြစ်ကြောင်း
လေးပါးပယ်ပုံ။

- ဤကိုယ်ကာယဖြစ်စေအပ်သော အဟာရ၌ အဟာရမှီအပြုပြီး

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပယ်ရန်။

- ဤကိုယ်ကာယဖြစ်သော တဏှာအမှီပြုပြီး ပယ်ရန်။
- ဤကိုယ်ကာယဖြစ်စေသော မာန၌ မာနအမှီပြုပြီး ပယ်ရန်။
- ဤကိုယ်ကာယဖြစ်စေသော မေထုန်မှု၌

အကြောင်းသတ်ပယ်ရန်။

(၂၄၇၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူတို့
အကျိုးစီးပွားဖြစ်စေသော ဘုရားတရားကွယ်ကြောင်း လေးပါး။

- တရားကောင်းစွာ မသင်ယူခြင်း။
- ဆုံးမခံခြင်း။
- တရားသင်ကြားမပေးခြင်း။
- သီတင်းကြီးများ လာဘ်နောက်လိုက်ပြီး အောက်သို့သွားသော

တရားရှေ့သွားပြုခြင်း

(၂၄၈၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျင့်လေးပါး။

- ဆင်းရဲအသိဇွေး အကျင့်။
- ဆင်းရဲလျှင်မြန်သိ အကျင့်။
- ချမ်းသာအသိဇွေး အကျင့်။
- ချမ်းသာအသိမြန် အကျင့်။

(၂၄၈၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျင့်လေးပါး။

- ရာဂစသည်ကြီးပြီး သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေနည်းသော ဆင်းရဲကျင့်

အသိဇွေးသူ။

- ရာဂစသည်ကြီးပြီး သဒ္ဓါစသည် များအားဆင်းရဲအကျင့်

အသိမြန်သူ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ပြင်းထန်သော ရာဂစသည်သဘောမရှိ သဒ္ဓါစသော ကုန္ဒိန္ဒြိယသော ချမ်းသာအကျင့် အသိဇ္ဇေးသူ။
- ပြင်းထန်သော ရာဂစသည် သဘောမရှိ သဒ္ဓါစသော ကုန္ဒိယထက်သော ချမ်းသာကျင့် အသိမြန်သူ။

(၂၄၈၂)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျင့်လေးပါး။
- အသုဘစသည်ချလျက် သဒ္ဓါစသောကုန္ဒိန္ဒြိယသူ။
 - အသုဘစသည်ချလျက် သဒ္ဓါစသောကုန္ဒိယထက်သူ။
 - ဈာန်လေးပါးပွားလျက် သဒ္ဓါစသော ကုန္ဒိန္ဒြိယသူ။
 - ဈာန်လေးပါးပွားလျက် သဒ္ဓါစသော ကုန္ဒိယထက်သူ။

(၂၄၈၃)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျင့်လေးပါး။
- ဆဲသူကို ပြန်မဆဲခြင်းဟူသော သည်းခံသောအကျင့်။
 - မျက်စေ့စသည်၌ အဘိဇ္ဈာမဖြစ်ရန် ဆုံးမခြင်းအကျင့်။
 - ဆဲသူကို ပြန်ဆဲခြင်းဟူသော သည်းမခံသောအကျင့်။
 - ကာမဝိတတ်စသည်ကို ငြိမ်းစေခြင်းအကျင့်။

(၂၄၈၄)

- အကျင့်လေးမျိုး။
- အချမ်းအပူခံစားမှုကို သည်းမခံသောအကျင့်။
 - သည်းခံသောအကျင့်။
 - ဆုံးမသောအကျင့်။
 - ငြိမ်းစေခြင်းအကျင့်။

(၂၄၈၅)

- အကျင့်လေးမျိုး။
- ဆင်းရဲခြင်း အသိဇ္ဇေး။ (လ) - ချမ်းသာခြင်းအသိမြန်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၂၄၈၆)

ဇေတဝန်၌ မောဂ္ဂလာန်အား သာရိပုတြာဟောသော အကျင့်လေးပါး

- ဆင်းရဲအကျင့်အသီးနှေး။ (လ) - ချမ်းသာကျင့်အသိမြန်။

(၂၄၈၇)

ဇေတဝန်၌ သာရိပုတြာအား မောဂ္ဂလာန်ဟောသော အကျင့်လေးပါး။

- ဆင်းရဲအကျင့်အသီးနှေး။ (လ) - ချမ်းသာကျင့်အသိမြန်။

(၂၄၈၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး။

- မျက်မှောက်အားထုတ် မျက်မှောက်ရသူ။

- မျက်မှောက်အားထုတ်သော်လည်း ကုန္တေရုဋ်

ဤကိုယ်ကာယမှ နေကိုယ်ကာယဖြစ်သောအခါမှ

ဆက်အားထုတ်၍ တရားရသူ။

- မျက်မှောက်မှာပင် ဈာန်လေးပါးဖြင့်နေသူ။ ကုန္တေရုဋ်

အားမထုတ်ပဲတရားရသူ။

- မျက်မှောက်မှဈာန်ဖြင့် နေသော်လည်းကုန္တေရုဋ်

ဤဈာန်မှီနောက်ဈာန်ဖြင့်ဖြစ်စေ

အခြားတစ်ခုခုဖြစ်စေပွား၍ ကိုယ်ကာယတခြားဖြစ်မှ အားမထုတ်ပဲတရားရသူ။

(၂၄၈၉)

ယောသိတာရုံ၌ ရဟန်းတို့အား

အာနန္ဒာဟောသောအရဟတ္တဖိုလ်ပြောသူတိုင်း

တစ်ခုခုကျင့်သောလမ်းလေးသွယ်။

- သမာဓိက္ခန္ဓမဂ္ဂင်ကစပြီး ပညက္ခန္ဓမဂ္ဂင်ပေါ်အောင်ကျင့်သူ။

- ပညက္ခန္ဓမဂ္ဂင်ကစပြီး သမာဓိက္ခန္ဓမဂ္ဂင်ပေါ်အောင်ကျင့်သူ။

- နှစ်ပါးစုံအတူတူကျင့်သူ။

- နိဗ္ဗာန်၌ထားသော ဓမ္မုဒ္ဓစ္စဖြင့်ကျင့်သူ။

(၂၄၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အတ္တဘောရခြင်းလေးမျိုး။

- မိမိလုံ့ဆော်မှု အတ္တဘောရခြင်း။
- သူတစ်ပါးလုံ့ဆော်မှု အတ္တဘောရခြင်း။
- မိမိသူတစ်ပါးလုံ့ဆော်မှု အတ္တဘောရခြင်း။
- မိမိသူတစ်ပါးမလုံ့ဆော် (နေဝသညာ)

(၂၄၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော
သူရဟန်းဖြစ်၍လဝက်ရှိသောအခါ၌ သိသောဉာဏ်လေးပါး

- တရားနတ်တို့၌ ခွခြမ်းသိသောဉာဏ်။
- တရားတို့၌ ။
- ဖွင့်ထုတ်ပြောမှုတို့၌ ။
- ဝေဘန်ချင့်တွက်မှုတို့၌ ။ ။

(၂၄၉၂)

ဇေတဝန်၌ သျှင်သာရိပုတြာက
သျှင်မဟာကောဌိကအားဖြေကြားသော မချဲ့သင့်သောအရာကို
ချဲ့ရာမကျအောင် ပြောသော စကားလေးမျိုး။

- ဖဿယတနခြောက်ပါးချုပ်လျှင် တစ်စုံတရာမဆိုသင့်။
- မရှိမဆိုသင့်။
- ရှိလည်းရှိ၊ မရှိလည်းမရှိ မဆိုသင့်။
- ရှိလည်းဟုတ်၊ မရှိလည်းမဟုတ် မဆိုသင့်။

(၂၄၉၃)

- ဇေတဝန်၌ သျှင်အာနန္ဒာအား သျှင်ကောဌိပြောသော စကားလေးပါး။
- ဖဿယတနချုပ်လျှင် တစ်စုံတရာရှိ မဆိုသင့်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(လ)

- ရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ် မဆိုသင့်။

(၂၄၉၄)

ဇေတဝန်၌ ရှင်ဥပဝါနအား သာရိပုတြာဟောသော ဝိဇ္ဇာစရဏရှိ
ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိသူသာ အဆုံးပြုနိုင်သော
ကြောင့်မဆိုသင့်သော စကားလေးပါး။

- ဝိဇ္ဇာဖြင့် အသုံးပြုဟု မဆိုသင့်။
- စရဏဖြင့် အသုံးပြုဟု မဆိုသင့်။
- ဝိဇ္ဇာစရဏဖြင့် ။ ။ ။
- ဝိဇ္ဇာစရဏမပါပဲအဆုံးပြုဟု မဆိုသင့်။

(၂၄၉၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သာသနာ၌
စံပြုထိုက်သောတိုင်းတာစရာ လေးပါး။

- ရဟန်း၌ သာရိပုတြာနှင့် မောဂ္ဂလာန်။
- ရဟန်းမ၌ ခေမာနှင့် ဥပ္ပလဝဏ်။
- ဥပသာ၌ စိတ္တနှင့်တတ္ထကဋ္ဌဝက။
- ဥပသိကာမ၌ ခုဇ္ဈတ္တရာနှင့် နန္ဒမာတာ။

(၂၄၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရာဟုလာအား ဘုရားဟောသော သောဟုတ်၍
ကိုယ်ကိုယ်ကိုနှင့် ကိုယ့်ဟာမဟုတ်ဟု ရ-အပ်သော ဓာတ်လေးပါး။

- အတွင်းအပ နှစ်ဝကြမ်းနု ပထဝီ။
- အာပေါ။
- တေဇော။
- ဝါယော။

(၂၄၉၇)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- စိတ်ငြိမ်သက်လတ်မြောက်သော်လည်း သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ရာ နှလုံးမသွင်းနိုင်သူ။

- စိတ်ငြိမ်သက်လွက်မြောက်သော်လည်း သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ရာ နှလုံးသွင်းနိုင်သူ။

- အဝိဇ္ဇာချုပ်ရာ နှလုံးမသွင်းနိုင်သူ။

- အဝိဇ္ဇာချုပ်ရာ နှလုံး သွင်းနိုင်သူ။

(၂၄၉၈)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော ကိလေသာငြိမ်းကြောင်းလေးပါး။

- သညာ၏ ယုတ်သော အဖို့ကို ဟုတ်မှန်မသိ။

- သညာ၏ တည်သော အဖို့ကို ဟုတ်မှန်မသိ။

- သာညာ၏ ထူးသော အဖို့ကို ဟုတ်မှန်မသိ။

- သညာ၏ ဖောက်ခွဲတတ်သောအဖို့ကို ဟုတ်မှန်မသိ။

(၂၄၉၉)

ဘောဂမြို့ အာနန္ဒာစေတီ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြတ်သောညွှန်းပြချက်လေးပါး။

(အညွှန်းကောင်းလေးပါး)

- ဘုရားထံမှ နာခံရသည်ဆိုသော ဓမ္မဝိနယဖြစ်စေ တကယ့်ဓမ္မဝိနယနှင့်ညီမှ အမှန်ယူရန်။

- သံဃာထံမှ နာခံရသည်ဆိုသော ဓမ္မဝိနယဖြစ်စေ တကယ့်ဓမ္မဝိနယနှင့်ညီမှ အမှန်ယူရန်။

- မထေရ်အများထံမှနာခံရသည်ဆိုသောဓမ္မဝိနယဖြစ်စေ တကယ့်ဓမ္မဝိနယနှင့်ညီမှ အမှန်ယူရန်။

- မထေရ်တစ်ပါးထံမှ နာခံရသည်ဆိုသော ဓမ္မဝိနယဖြစ်စေ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တကယ့်ဓမ္မဝိနယနှင့်ညီမှ အမှန်ယူရန်။

(၂၅၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ပစ်မှတ်သီဝေးဝေးပစ်မှန်အောင်ပစ် ကျအောင်ပစ်နိုင်သော
မင်းသုံးသူရဲကဲ့သို့ ရဟန်းလေးပါး။

- ပစ်မှတ်သိခြင်းဟူသော သီလရှိခြင်း။
- ဆွဲတစ်ထွေပြားသော အစွဲရုပ်စသည်ကို ငါစသည်မဟုတ်ဟု

ဝေးဝေးပစ်နိုင်ခြင်း

- သစ္စာသိခြင်းဟူသော မှန်အောင်ပစ်နိုင်ခြင်း။
- အဝိဇ္ဇာဖောက်ခွဲနိုင်ခြင်းဟူသော ကျအောင်ပစ်နိုင်ခြင်း။

(၂၅၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်သူမျှဝန်မခံနိုင်သော
တရားလေးပါး။

- မအိုဖို့။ မနာဖို့။ မသေဖို့။ ကံအကျိုးမပေးဖို့။

(၂၅၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကုသိုလ်ပွားလျှင်
မပြောအပ်။ ကုသိုလ်ပွားမှ ပြောအပ်သော တရား။

- မြင်သည်ကို ဤသို့ ငါမြင်၏။ ကြားသည်ကို ဤသို့ ငါကြား၏။
- တွေ့သည်ကို ဤသို့ ငါတွေ့၏။ သိသည်ကို ဤသို့ ငါသိ၏။

(၂၅၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သေခြင်းမကြောက်သူလေးဦး။

- ကာမဂုဏ်အာရုံ၌ ရာဂကင်းသူ။ မိမိကိုယ်၌ ရာဂကင်းသူ။
- မကောင်းမှု၌ ကင်းသူ။ တရားသိပြီးသူ။

(၂၅၀၄)

ရာဇဂြိုဟ် သိပ္ပနိမြစ်ကမ်း ပရပိုဇ်အရာမိ၌ ဗြဟ္မဏသစ္စာဟူသော
သင်တို့ပြောနေကြသော စကား၏ ငါ ထိုးထွင်းသိသော
ဗြဟ္မဏသစ္စာလေးပါး။

- သက်ရှိအားလုံး အပြစ်မရှိအဆို။
- ကာမဂုဏ်များ ဆင်းရဲပျက်စီးခြင်း။
- ဘဝလည်း ဆင်းရဲပျက်စီးခြင်း။
- ငါက တစ်စုံတစ်ခုအား တစ်စုံတစ်ခုကြောင့်ကြမရှိငဲ့ကို

တစ်စုံတစ်ခု၌ တစ်စုံတစ်ခုကြောင့်ကြမရှိ။

(၂၅၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော
ရဟန်းလေးအမေးလေးပါးအတွက် အဖြေလေးပါး။

- လောက ဆောင်ဆွဲသောတရားမှာ စိတ်။
- အကြားအမြင်များ တရားဆောင်သူဟူသည်မှာ

တရားနာပြီးကျင့်သူ။

- အကြားအမြင်များပြီး တရားရသူမှာ သစ္စာကြားနာပြီး သိသူ။
- မိမိသူတစ်ပါးနှစ်ဦးသား ချမ်းသာရန် ကျင့်ကြံသူမှာ

ပညာကြီးသူ။

(၂၅၀၆)

ဝေဠုဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားလေးပါး။

- သူယုတ်သည် သူယုတ်မသိ။
- သူယုတ်သည်သူတော်ကောင်းကိုသိ။
- သူတော်ကောင်းသည် သူယုတ်ကိုသိ။
- သူတော်ကောင်းသည် သူတော်ကောင်းကိုသိ။

(၂၅၀၇)

ဝိဇ္ဇာဏုဋ်၌ မဏ္ဍိက၏သား ဥပကအား ဘုရားဟောသော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဘုရားပညတ်သောတရားလေးပါး။

- အကုသိုလ်ဟု၎င်း ။ အကုသိုလ်ပယ်အပ်သည်ဟု၎င်း။
- ကုသိုလ်ဟု၎င်း ။ ကုသိုလ်ပွားအပ်သည်ဟု၎င်း ။

(၂၅၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားလေးပါး။

- ကိုယ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုစရာ ဝိမောက္ခရှစ်ပါး။
- ရှေးကနေဘူးသော ခန္ဓာဖြင့် မျက်မှောက်ပြုစရာသတိ။
- ပညာဖြင့် မျက်မှောက်ပြုစရာ ပညာ။
- မျက်စေ့ဖြင့်မျက်မှောက်ပြုစရာသေခြင်း။

(၂၅၀၉)

ပုဗ္ဗါရုံ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရိက္ခာထုတ်ဖြင့် ခရီးရှည်သွားဖူးထိုက်သော သံဃာ၌ ရှိသော ရဟန်းလေးမျိုး။

- ဈာန်လေးပါးရောက်ပြီး ဥပပတ္တိနတ်အဖြစ် ရောက်နေသူ

ရဟန်း။

- ဗြဟ္မဒွာဝိဟာရပွားပြီး ဗြဟ္မာဖြစ် ရောက်နေသူ ရဟန်း။
- အရူပဈာန်ရောက်နေသော မတုံလှုပ်ခြင်းသို့

ရောက်နေသူရဟန်း။

- သစ္စာကို ဟုတ်မှန်တိုင်းသိသူ အရိယာရဟန်း။

(၂၅၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နားသို့အစဉ်လျှောက်သော နှုတ်ဖြင့်လေ့လာအပ်သော စိတ်ဖြင့်ရှုအပ်သော ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်းသိအပ်သော တရားတို့၏ မျှော်လင့်အပ်သော အကျိုးဆက်လေးပါး။

- မြင့်မြတ်သူဖြစ်ပြီး တရားရလွယ်ခြင်း။
- မြင့်မြတ်သူဖြစ်ပြီး တရားမေ့သော်မှ ရဟန်းတရားသံကြားလျှင် တရားသတိရပြီးရလွယ်။
- မြင့်မြတ်သူဖြစ် ၊တရားမေ့၊ရဟန်းတရားသံ မကြားသော်မှ မြင့်မြတ်သူချင်းတရားသံကြားလျှင် တရားရလွယ်။
- ဤသို့မဖြစ်သော်မှ အချင်းချင်းက နောက်ကြောင်းအောင့်မေ့ဖို့ သတိပေးခံရ၍ သတိပြု တရားရလွယ်။

(၂၅၁၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရာလေးခု သိကြောင်းလေးပါး။

- သီလရှိကြားမြင့်စွာပညာရှိပြီး ဆင်ခြင်လျက် အတူနေမှသာ သိရခြင်း။
- အစွမ်းထက်မထက် ကြာမြင့်စွာ ပညာရှိပြီးဆင်ခြင်လျက် ဘေးတွေ့မှ သိရခြင်း။
- စကားမှန်မမှန် ကြာမြင့်စွာ ပညာရှိပြီးဆင်ဆင်ခြင်ခြင် အတူပြောမှသိ။
- ပညာရှိမရှိ ကြာမြင့်စွာ ပညာရှိပြီး ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် ဆွေးနွေးမှ သိနိုင်ခြင်း။

(၂၅၁၂)

ပြဿဒိကျောင်း၌ ဘဒ္ဒိယ လိစ္ဆဝီမင်းအား ဘုရားဟောသော လူတိုင်း ကိုယ်တိုင်သိနိုင်သော အချက်လေးပါး။ (သာမညလေးပါး)

- ကောင်းမကောင်း
- အပြစ်ရှိမရှိ။
- အများကဲ့ရဲ့ မကဲ့ရဲ့။
- အကျိုးနည်းမနည်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၂၅၁၃)

ကောဠိယတိုင်း သာမုဂိယနိဂုံး၌ ကောလိယမင်းသားတို့အား
အာနန္ဒာဟောသော အားထုတ်မှုလေးပါး။

- သီလစင်ကြယ်ကြောင်း အားထုတ်မှု။
- သမာဓိစင်ကြယ်ကြောင်း အားထုတ်မှု။
- ပညာစင်ကြယ်ကြောင်း အားထုတ်မှု။
- ဝိမုတ္တိစင်ကြယ်ကြောင်း အားထုတ်မှု။

(၂၅၁၄)

နိဂြောဓာရုံ၌ နိဂဏ္ဌတပည့်သာဂီဝင်မင်းဝပွအား ဘုရားဟောသော
ဤဘဝကောင်းမှုရှိသော်လည်း ရှေးကမကောင်းကံကြောင့်
ဆင်းရဲခြင်းသို့စီးမှု အာသဝေါများနောင်ဘဝ သတ္တဝါကိုနှိပ်စက်မည်ဟု
မြင်သည်ဆိုသော သင်မမြင်သော အရာလေးပါး။

- ကာယကံကြောင့် ဆင်းရဲယိုစီးမှုသိ၍ ကာယကံသစ်မပြု
ကာယကံဟောင်းကိုလည်းတွေ့ထိပြီး ကင်းအောင်ပြုသော် တမလွန်၌
သတ္တဝါကို နှိပ်စက်မည် ဆင်းရဲယိုစီးမှုကို သင်မမြင်။

- ဝစီကံကြောင့် ဆင်းရဲယိုစီးမှုသိ၍ ဝစီကံသစ်မပြု
... . စသည်။

- မနောကံကြောင့် ဆင်းရဲယိုစီးမှုသိ၍ မနောကံသစ်မပြု
... စသည်။

- အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဆင်းရဲယိုစီးမှုသိ၍ အဝိဇ္ဇာသစ်မပြု
... . စသည်။

(၂၅၁၅)

ပြဿဒိကျောင်း၌ သာဠနှင့် အဘယလိစ္ဆဝီမင်းတို့အား
ဘုရားဟောသော ဩဃလေးပါးလွတ်ရန်
သီလနှင့်ချီခြံခြင်းကို ပညတ်ကြသော်လည်း ချီခြံခြင်း၌ စွဲနစ်ပြီးဩဃမှမလွတ် ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လွတ်ရန်မှာ လေးပါး။

- စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်၊ နှုတ်အကျင့်၊ စိတ်အကျင့်နှင့်
အသက်မွေးမှု။

(၂၅၁၆)

ဇေတဝန်၌ မလ္လိကာအား ဘုရားဟောသော

မိန်းမဘဝလေးမျိုးနှင့်ဖြစ်ကြောင်းလေးပါး။

- မလှလည်းမလှ။ မွဲလည်းမွဲသောမိန်မမှ
အမျက်ဒေါသလည်းကြီးဝန်တို့ မနာလိုများ၍ ဖြစ်ခြင်း။

- မလှသော်လည်း မမွဲသူမှာ အများအား ဒေါသကြီးပြီး ဝန်တို့
မနာလိုများ၍ဖြစ်ခြင်း။

- လှသော်လည်း မွဲသူမှာ အမျက်ဒေါသမကြီးပဲ
မနာလိုဝန်တို့များ၍ဖြစ်ခြင်း။

- လလည်းလှ မွဲလည်းမမွဲမှာ အမျက်ဒေါသ မနာလို
ဝန်တို့မရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း။

(၂၅၁၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး

- လူများနေသလို မနေမစားပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ပူပန်အောင်နေသူ

- သူ့အသက်သတ်နေသောသူများကို ပူပန်စေသူ

- သားကောင်များသတ်၍ ယဇ်ပူဇော်ပြီးနေစာမြက်အခင်း၌
အနည်းငယ်စားပြီးမစားပဲကျင့်သော မိမိသူတစ်ပါးနှစ်ဦးသားပူပန်စေသူ

- ရဟန်းပြုတရားကျင့်ပြီး အာသဝေါကုန်သော
မိမိသူတစ်ပါးနှစ်ဦးသား မပူပန်စေသူ

(၂၅၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တဏှာ(၁၀၈)ပါး။

- အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဣာကျက်စားမှု(၁၈)ပါး၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တိရိစ္ဆာန်သန္တာန်လည်း(၁၈)ပါး။

- အတိတ်ကာလ (၃၆)ပါး။
- အနာဂတ် (၃၆)ပါး။
- ပစ္စုပ္ပန် (၃၆)ပါး။

(၂၅၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အချစ်လေးမျိုး။

- ကိုယ့်ချစ်သူအား ချစ်သူကို ချစ်ခြင်း။
- ကိုယ်ချစ်သူအား မုန်းသူကို မုန်းခြင်း။
- ကိုယ်မုန်းသူအား မုန်းသူကို မုန်းခြင်း။
- ကိုယ်မုန်းသူအား ချစ်သူကို မုန်းခြင်း။

(၂၅၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး။

- သီလမရှိသော သူယုတ်မာ။
- မိမိလည်းသီလပျက် သူတစ်ပါးလည်းပျက်စေသော

သူယုတ်မာထက် ယုတ်မာသူ။

- သီလရှိသူ သူတော်ကောင်း။
- မိမိလည်းသီလရှိ သူတစ်ပါးလည်း သီလရှိစေသော

သူတော်ကောင်းထက်သူတော်ကောင်း။

(၂၅၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- သဒ္ဓါ ဟိရိ ဩတ္တပ္ပ၊ သုတ၊ လုံ့လ၊ သတိ၊

ပညာမရှိသောသူယုတ်မာ။

- သဒ္ဓါစသည်ကို သူတစ်ပါးပါမရှိအောင်ပြုသော

သူယုတ်မာထက်သူယုတ်မာ။

- သဒ္ဓါစသည်ရှိသော သူတော်ကောင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သဒ္ဓါသည်ကို သူများကိုလည်းသိလှစေသော
သူတော်ကောင်းထက် သူတော်ကောင်း။

(၂၅၂၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး။

- ကိုယ်၊ နှုတ်၊ မတရားသော သူယုတ်မာ။
- ကိုယ်၊ နှုတ် မတရားကို သူတစ်ပါးဖြစ်စေသော
သူယုတ်မာထက် သူယုတ်မာ။

- ကိုယ်၊ နှုတ်တရားသော သူတော်ကောင်း။
- ကိုယ်၊ နှုတ် တရားအောင် သူများဖြစ်စေသော
သူတော်ကောင်းထက် သူတော်ကောင်း။

(၂၅၂၃)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး။
- ဒုစရိုက်ကျင့်သော သူယုတ်မာ။
- သူများပါကျင့်စေသော သူယုတ်ထက်သူယုတ်။
- သုစရိုက်ကျင့်သော သူကောင်း။
- သူများပါကျင့်စေသော သူကောင်းထက်သူကောင်း။

(၂၅၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး။

- မှားသောအမြင်စသော လမ်းမှားမှားရှိသော သူယုတ်။
- သူများပါလမ်းမှားစေသော သူယုတ်ထက်သူယုတ်။
- လမ်းမှန်(၈)ပါးရှိသော သူကောင်း။
- သူများပါ လမ်းမှန်ရှိစေသော သူကောင်းထက်သူကောင်း။

(၂၅၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး။

- အမြင်မှား၊ အတွေးမှား၊ အပြောမှား၊ အပြုမှား၊ အနေမှား၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကြိုးစားမှား၊ နိုးကြားမှား၊ စိတ်ထားမှား၊ ပညာမှား၊
လွတ်မြောက်မှုမှားသော သူယုတ်။

- သူများပါမှားစေသော သူယုတ်မာထက် သူယုတ်။
- အမြင်စသည် (၁၀) ပါမှန်သောသူကောင်း။
- သူများပါမှန်စေသော သူကောင်းထက်သူကောင်း။

(၂၅၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ဒုစရိုက်ကျင့်သူ သူယုတ်။
- သူများကိုပါ ဒုစရိုက်ကျူးစေသူ သူယုတ်မာထက်သူယုတ်မာ။
- သုစရိုက်ကျင့် သူကောင်း။
- သူများကိုပါ သုစရိုက်ကျင့်စေသူ သူကောင်းထက်သူကောင်း။

(၂၅၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- အမြင်မှားစသော ဆယ်ပါးရှိသူ သူယုတ်။
- သူများကိုပါ ဤအတိုင်းရှိစေသူ သူယုတ်ထက်သူယုတ်။
- အမြင်မှန်စသော (၁၀)ပါးရှိစေသူ သူကောင်း။
- သူများကိုပါ ဤဆယ်ပါးရှိစေသူ သူကောင်းထက်သူကောင်း။

(၂၅၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။

- ဒုစရိုက်ကျင့်သော ယုတ်ညံ့သူ။
- သူများပါကျင့်စေသော ယုတ်ညံ့သူထက် ယုတ်ညံ့သူ။
- သုစရိုက်ကျင့်သော မြင့်မြတ်သူ။
- သူများပါကျင့်စေသော မြင့်မြတ်သူထက်မြင့်မြတ်သူ။

(၂၅၂၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အမှားလမ်းဆယ်ပါးရှိသည့် ယုတ်ညံ့သူ။
- သူများပါရှိစေသော ယုတ်ညံ့သူထက်ယုတ်ညံ့သူ။
- အမှန်လမ်းဆယ်ပါးရှိသော မြင့်မြတ်သူ။
- သူများပါရှိစေသော မြင့်မြတ်သူထက်မြင့်မြတ်သူ။

(၂၅၃၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ပရိဿတ်ဖျက်ဆီးတက်သူလေးဦး။

- ယုတ်ညံ့သော တရားရှိသည့် ဒုဿီလရဟန်း။
- ယုတ်ညံ့သော တရားရှိသည့် ဒုဿီလရဟန်းမ။
- ယုတ်ညံ့သော တရားရှိသည့် ဒုဿီလ ဥပါသကာ။
- ယုတ်ညံ့သော တရားရှိသည့် ဒုဿီလ ဥပါသိကာ။

(၂၅၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ခံရသကဲ့သို့
ဆင်းရဲကျသော တရားလေးပါး။

- ကာယဒုစရိုက် ။ ဝစီဒုစရိုက် ။
- မနောဒုစရိုက် ။ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ ။

(၂၅၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ခံရသကဲ့သို့
ဆင်းရဲကျသော တရားလေးပါး။

- ကာယဒုစရိုက် ။ ဝစီဒုစရိုက် ။
- မနောဒုစရိုက် ။ သူ့ကျေးဇူးမသိထင်စွာ မပြုမှု။

(၂၅၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ခံရသကဲ့သို့
ဆင်းရဲကျသော တရားလေးပါး။

- ခိုးခြင်း၊ ကာမမှားခြင်း၊ သတ်ခြင်း၊ မမှန်ပြောခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၂၅၃၄)

- အယူမှား။ အကြံမှား။ စကားမှား။ အလုပ်မှား။

(၂၅၃၅)

- အသတ်မွေးများ။ အားထုတ်မှား။ နှိုးကြားမှား။

တည်ကြည်မှား။

(၂၅၃၆)

- မမြင်ပဲ အမြင်ပြော။ မကြားပဲ အကြားပြော။ မတွေ့ပဲ

အတွေ့ပြော။

- မသိပဲ အသိပြော။

(၂၅၃၇)

- မြင်လျှက် မမြင်ပြော ။

- ကြားလျှက်မကြားပြော ။

- တွေ့လျှက်မတွေ့ပြော ။

- သိလျှက် မသိပြော ။

(၂၅၃၈)

- သဒ္ဓါမရှိ ။ သီလမရှိ ။ အရှက်မရှိ ။ အကြောင့်မရှိ ။

(၂၅၃၉)

- သဒ္ဓါမရှိ ။ သီလမရှိ ။ သုတမရှိ ။ ပညာမရှိ ။

(၂၅၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝစီသုစရိုက်လေးပါး။

- လိမ် ။ ဆဲ ။ ကုန်း ။ ဖျင်း ။

(၂၅၄၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကောင်းမှုပွားစေသော

တရားလေးပါး။

- ကာယဒုစရိုက် ။ ဝစီဒုစရိုက် ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်၍ သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မနောဒုစရိုက် ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ။

(၂၅၄၂)

မကောင်းမှုပွားသော တရားလေးပါး။

- ကာယ ။ ဝစီ ။ မနောဒုစရိုက် ။ ကျေးဇူးမသိမှု ။

(၂၅၄၃)

- သတ် ။ ခိုး ။ ကာမမှား ။ မမှန်ပြော ။

(၂၅၄၄)

အမြင်မှား ။ အတွေးမှား ။ အပြောမှား ။ အလုပ်မှား ။

(၂၅၄၅)

မကောင်းမှုပွား လေးပါး။

- အနေမှား ။ ကြိုးစားမှား ။ နှိုးကြားမှား ။ စိတ်ထားမှား ။

(၂၅၄၆)

မကောင်းမှုပွား လေးပါး။

- မမြင်ပဲမြင် ။ မကြားပဲကြား ။ မတွေ့ပဲတွေ့ ။ မသိပဲအသိပြော

။

(၂၅၄၇)

မကောင်းမှုပွား လေးပါး။

- မြင်လျှက်မမြင် ။ ကြားလျှက်မကြား ။ တွေ့လျှက်မတွေ့ ။

သိလျှက်မသိ။

(၂၅၄၈)

မကောင်းမှုပွား လေးပါး။

- သဒ္ဓါမဲ့ ။ သီလမဲ့ ။ အရှက်မဲ့ ။ အကြောက်မဲ့ ။

(၂၅၄၉)

မကောင်းမှုပွား လေးပါး။

- သဒ္ဓါမဲ့ ။ သီလမဲ့ ။ လုံ့လမဲ့ ။ ပညာမဲ့ ။

(၂၅၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပညာရှိကဝိလေးပါး။

- ကြံစည်စီရင်နိုင်သော စိန္တာကဝိ ။
- ကြား၍စီရင်နိုင်သော သုတကဝိ ။
- တစ်စုံတစ်ခုမြင်၍ စီရင်နိုင်သော အတ္တကဝိ ။
- တခနခြင်း စီရင်နိုင်သော ပဋိဘာနကဝိ ။

(၂၅၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားလေးပါး။

- မဲညစ်ကျိုး ရှိသောကံ ။
- ဖြူစင်ကျိုး ရှိသောကံ ။
- မဲဖြူအကျိုး ရှိသောကံ ။
- ကံမကုန်သောကံ ။

(၂၅၅၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားလေးပါး အကျယ်

။

- အပြစ်ရှိကံပြု၍ အပြစ်ရပြီး ငရဲခံရသကဲ့သို့ ခံစားရခြင်း ။
- အပြစ်မဲ့ကံပြု၍ အပြစ်ကင်းပြီး သုဘကံဏှာဗြဟ္မာကဲ့သို့

ခံစားရခြင်း။

- ပြစ်ရှိပြစ်မဲ့ရောသောကံပြု၍ ပြစ်ရှိပြစ်မဲ့ရောနှောကံပြုပြီး အိမ်ကြီးရှင်ခေါ်သော ဝေမာနိကတို့ကဲ့သို့ ခံစားရခြင်း။

- ကံကုန်ရန်ကုန်ပြု၍ လောကီကံကုန်ဆုံးခြင်း။

(၂၅၅၃)

ဇေတဝန်၌ သီခါမောဂ္ဂလာန် ပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော

ကံလေးမျိုး။

- မဲညစ်သောကံ (လ) ကံကုန်ရန်ကံ ။

(၂၅၅၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကံလေးမျိုး။

- မဲညစ်၍ မဲညစ်ကျိုးရှိသောကံ ။

(လ)

- ကံကုန်ရန်ကံ ။

(၂၅၅၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင်ပစ်ခြင်းခံရသကဲ့သို့ ဆင်းရဲကျသော တရားလေးပါး။

- ကာယကံမှား ။ ဝစီကံမှား ။ မနောကံမှား ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ။

(၂၅၅၆)

ဆင်းရဲကျသော တရားလေးပါး။

- ကာယကံမှား ။ ဝစီကံမှား ။ မနောကံမှား ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ။

(၂၅၅၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သာသနာတော်၌သာရှိသော ရဟန်းလေးစား။

- သောတာပန် ပထမ သမဏ ။

- သကဒါဂါမ် ဒုတိယ သမဏ ။

- အနာဂါမ် တတိယ သမဏ ။

- ရဟန္တာ စတုတ္ထ သမဏ ။

(၂၅၅၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သူတော်ကောင်းမှီရလျှင် မချွတ်ရမည့် အကျိုးလေးပါး။

- အမြတ်သီလ ။ အမြတ်သမာဓိ ။

- အမြတ်ပညာ ။ အမြတ်ဝိမုတ္တိ ။

(၂၅၅၉)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ယောသိတာရုံ၌ သျှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သံဃာဘွဲ့ရန်
လိုလားသူလေးဦး။

- ရဟန်းမဟုတ်ပဲ ရဟန်းယောင်ဆောင်သူ ။
- အမြင်မှားသူ ။
- အနေမှားသူ ။
- လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ လိုလားသူ ။

(၂၅၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာပတ်သေလေးပါး။

- အသတ်ခံရသကဲ့သို့ ပါရဇိကသာပတ်ဘေး ။
- ကြည်ပွေ့ဖြင့် အရိုက်ခံရသကဲ့သို့ င်ဃဒိသိတ်အာပတ်ဘေး ။
- ပြာထုတ်ဖြင့် အရိုက်ခံရသကဲ့သို့ ပါစိတ်အာပတ်ဘေး ။
- စွပ်စွဲခံရသကဲ့သို့ ပါဠိဒေသနီ အာပတ်ဘေး ။

(၂၅၆၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားလေးပါး။

- အကျင့်သိက္ခာဆိုဟူသော အကျိုးအာနိသင် ။
- လွန်ကဲသော ပညာ ။
- လွတ်မြောက်မှုအနှစ် ။
- သတိကြီးမှုရှိသည့်အကျင့်မြတ် ။

(၂၅၆၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အအိပ်လေးပါး။

- လက်ဝဲနံပါးဖြင့်အိပ်သော ကာမဂုဏ်ခံစားမှုအအိပ်။
- လက်ကျာနံပါးဖြင့်အိပ်သော ခြင်္သေ့၏အအိပ်။
- ကာမမှဆိပ်သော ဈာန်ဖြင့်အိပ်ခြင်း။
- ပက်လက်အိပ်မှာ ပြိတ္တိဝအိပ်။

(၂၅၆၃)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စေတီထိုက်သူလေးဦး။

- ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓာ၊ ဘုရားသာဝက၊ စကြာမင်း။

(၂၅၆၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ပညာပွားကြောင်းလေးပါး။

- သူကောင်းပေါင်းခြင်း ။ တရားနာခြင်း။
- နှလုံးသွင်းခြင်း ။ (အသင့်) ။ တရားနှင့်အညီကျင့်ခြင်း။

(၂၅၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ကျေးဇူးများသောအကျင့်လေးပါး။

- သူကောင်းမှီဝဲခြင်း။ (လ) - တရားနှင့်အညီကျင့်ခြင်း။

(၂၅၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အနရိယဝေါဟာရလေးပါး။

- မမြင်၌အမြင် (လ) ၊မသိ၌ အသိပြော။

(၂၅၆၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရိယဝေါဟာရလေးပါး။

- မမြင်သည်၌ မမြင် (လ) မသိသည်၌ မသိပြော။

(၂၅၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အနရိယဝေါဟာရလေးပါး။

- မြင်သည်၌ မမြင်။ (လ) သိသည်၌ မသိပြောခြင်း။

(၂၅၆၉)

အရိယဝေါဟာရလေးပါး။

- မြင်သည်၌ မမြင် (လ) သိသည်၌ သိသည်ပြော။

(၂၅၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားလေးပါး။

- သိအပ်သော တရား။ မသိအပ်သော တရား။
- မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရား။ ပွားအပ်သောတရား။

(၂၅၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရိယာမဟုတ်သူတို့ ရှာမှီခြင်းလေးပါး။

- ရှိပြီးသား အိုခြင်းကို ရှာခြင်း။ ရှိပြီးသား နာခြင်းကို ရှာခြင်း။
- ရှိပြီးသား သေခြင်းကို ရှာခြင်း။ ရှိပြီးသား ပူပန်ခြင်းကို

ရှာခြင်း။

(၂၅၇၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သင်္ဂဟဝတ္ထုလေးပါး။

- ပေးခြင်း ။ ချစ်ဖွယ်ဆိုခြင်း ။
- စီးပွားကျင့်ခြင်း ။ ကိုယ်နှင့်အတူ ထားခြင်း။

(၂၅၇၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မာလုကုတောင်းသောကြောင့် အကျဉ်းဟောအပ်သော
တဏှာဖြစ်ရာဌာနလေးပါး။

- သင်္ကန်း။ ဆွမ်း။ ကျောင်း။ ဆေး။

(၂၅၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စည်းစိမ်ပျက်ကြောင်းလေးပါး။

- အပျောက်မရှာ ။ အဟောင်းမမြင် ။
- အစားမဆင်ခြင် ။ သီလကြောင့် အကြီးတင် ။

(၂၅၇၅)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဆင်း၊ ခွန်အား၊
အလျှင်၊ အရပ်နှင့်အာဇာနည်မြင်းကဲ့သို့ ရဟန်းတရားလေးပါး။

- သီလဟူသော အဆင်။ လုံ့လ ခွန်အား။
- ပညာ အလျှင် ။ ပစ္စည်းပြည့်စုံမှု အရပ်။

(၂၅၇၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဆင်းစသည် ရှိသော
အာဇာနည်မြင်းကဲ့သို့ ရဟန်းတရားလေးပါး။

- သီလ အဆင်။ လုံ့လ ခွန်အား။
- အာသဝေါကုန်မှု ပညာအလျှင်။ ပစ္စည်းပြည့်စုံမှု အရပ်။

(၂၅၇၇)

ဗိုလ်လေးပါး။

- ဝရိယ ။ သတိ ။ သမာဓိ ။ ပညာ ။

(၂၅၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကျောင်းစွန်မနေအပ်သော တရားလေးပါး။

- ကာမဝိတက်ရှိသူ ။ ဗျာပါဒဝိတက်ရှိသူ။
- ဝိဟိံသဝိတက်ရှိသူ ။ ပညာမရှိသူ။

(၂၅၇၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကုသိုလ်ပွားစေသော
တရားလေးပါး။

- ကာယကံမှား ။ ဝစီကံမှား ။
- မနောကံမှား ။ အယူမှား ။

(၂၅၈၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွှင့်ပစ်ခံရသကဲ့သို့
ဆင်းရဲကျသောတရားလေးပါး။

- သတ်သူ ။ သတ်စေသူ ။ သတ်မှုသဘောကျသူ။
သတ်မှုကျေးဇူးပြောသူ။

(၂၅၈၁)

ဆင်းရဲကျလေးပါး။

- ခိုးသူ ။ ခိုးစေသူ ။ ခိုးမှုသဘောကျသူ ။ ခိုးမှုကျေးဇူးပြောသူ ။

(၂၅၈၂)

ဆင်းရဲကျတရားလေးပါး။

- ကာမမှားသူ ။ ကာမမှားစေသူ ။

- ကာမမှားမှု သဘောကျသူ။ ကာမမှားမှု ကျေးဇူးဆိုသူ။

(၂၅၈၃)

(၂၅၈၆)

ဆင်းရဲကျတရားလေးပါး။

ဆင်းရဲကျတရားလေးပါး။

- မမှန်ပြောလေးချက်။

-

စကားဖျင်းလေးချက်။

(၂၅၈၄)

(၂၅၈၇)

ဆင်းရဲကျတရားလေးပါး

ဆင်းရဲကျတရားလေးပါး။

- ကုန်းပြောလေးချက်။

-

အလိုကြီးလေးချက်။

(၂၅၈၅)

(၂၅၈၈)

ဆင်းရဲကျတရားလေးပါး။

ဆင်းရဲကျတရားလေးပါး။

- ဆဲလေးချက်။

-

ဖျက်ဆီးလေးချက်။

(၂၅၈၉)

ဆင်းရဲကျတရားလေးပါး။

- အထင်မှားလေးချက်။

(၂၅၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂထူးသောဉာဏ်ဖြင့်
သိရန်တရားလေးပါး။- ကာယနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ။ လ ။ ဓမ္မာနုပဿနာ
သတိပဋ္ဌာန်။

(၂၅၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂဉာဏ်ထူးဖြင့်
သိရန်တရားလေးပါး။

- သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး။

(၂၅၉၂)

ရာဂသိရန်လေးပါး။

- ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး။

(၂၅၉၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂစသည်
ပိုင်းခြားသိခြင်းစသည်ဖြစ်ရန်
ပွားများရမည့်တရားလေးပါး။

- သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး။

(၂၅၉၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျင့်သူအားအင်ငါးမျိုး။

- ယုံတက်မှု ။ ရှက်တက်မှု ။ ကြောက်တက်မှု ။

- ကြိုးစားတက်မှုနှင့် တွေးခေါ်မျှော်မြင်တက်မှု ။

(၂၅၉၅)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောကျင့်သူ၊
ကျင့်သူအားအင်ငါးပါးမကျယ်။

- ယုံတက်မှုဟူသည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ရည်တော်ကိုးပါးကို
ယုံတက်မှုဖြစ်သည်။
- ရှက်တက်မှုဟူသည် ဒုစရိုက်မှ ရှက်မှုဖြစ်သည်။
- ကြောက်တက်မှုဟူသည် ဒုစရိုက်မှ ကြောက်တက်မှုဖြစ်သည်။
- ကြိုးစားမှုဟူသည် မကောင်းမှုရှောင်၍ ကောင်းမှုဆောင်ရန်
ကြိုးစားမှုဖြစ်သည်။
- တွေးခေါ်မျှော်မြင်မှုဟူသည် အဘိသင်္ခါရမှုတို့၏
အဖြစ်အပျက်ကို တွေးခေါ်မျှော်မြင်၍ ကိလေသာကို
ဖောက်ခွဲပြီး ဆင်းရဲကုန်ရာရောက်အောင် တွေးခေါ်မျှော်မြင်တက်မှု ဖြစ်သည်။

(၂၅၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဒုက္ခရောက်ကြောင်းငါးပါး။

- မယုံတက်မှု ။ မရှက်တက်မှု ။ မကြောက်တက်မှု ။
- မကြိုးစားတက်မှု ။ မတွေးခေါ်မျှော်မြင်တက်မှု ။

(၂၅၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငရဲချသကဲ့သို့သော
တရားငါးပါး။

- မယုံတက်မှု ။ မရှက်တက်မှု ။ မကြောက်တက်မှု ။
- မကြိုးစားမှု ။ မတွေးခေါ်မျှော်မြင်တက်မှု ။

(၂၅၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သိက္ခာကျင့်သူရသော
ချီကျူးဘွယ်ငါးပါး။

- ယုံတက်မှု (လ) တွေးခေါ်မျှော်တက်မှု ။

(၂၅၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကုသိုလ်ကွယ်ပျောက်
ကုသိုလ်ရောက်ကြောင်း ငါးပါး။

- ယုံတက်မှု (လ) တွေးခေါ်မျှော်မြင်တက်မှု ။

(၂၆၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားစောင့်ရှောက်မှု
မလွတ်သူကာ မသား ရဟန်းအပြစ်ငါးပါး။

- မယုံတက်မှု (လ) မတွေးခေါ်မမျှော်မြင်တက်မှု ။

(၂၆၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
လူထွက်မည့်တရားငါးပါး။

- မယုံတက်မှု (လ) မတွေးခေါ်မမျှော်မြင်တက်မှု ။

(၂၆၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သာသနာမတည်တံ့ဖို့မရီသေမှုငါးပါး။

- မယုံတက်မှု (လ) မတွေးခေါ်မမျှော်မြင်တက်မှု ။

(၂၆၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သာသနာပြန့်ပွားဖို့
မရီသေမှုငါးပါး။

- မယုံတက်မှု (လ) မတွေးခေါ်မမျှော်မြင်တက်မှု ။

(၂၆၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရှေးကမကြားဘူးသော
တရားတို့၌ အပြီးရောက်ဝန်ခံသော ဘုရား၏ အားအင်ငါးပါး။

- ယုံတက်မှု (လ) တွေးခေါ်မျှော်မြင်မှု ။

(၂၆၀၅)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျင့်သူတို့၏
ပညာအထွတ်ရှိသော အားငါးပါး။

- ယုံတက်မှု (လ) တွေးခေါ်မျှော်မြင်မှု ။

(၂၆၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အားငါးပါးအကျဉ်း။

- ယုံတက်မှု ။ ကြိုးစားတက်မှု ။ နိုးကြားတက်မှု ။

လေ့လာတက်မှု ။ တွေးခေါ်မျှော်မြင်တက်မှု ။

(၂၆၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အားငါးပါးအကျယ်။

- ယုံတက်မှု - ဘုရား၏ဂုဏ်ရည်များကို ယုံတက်မှု ။

- ကြိုးစာမှု - မကောင်းမှုရှောင် ကောင်းမှုဆောင်ဖြစ်ရေး

ကြိုးစားမှု ။

- နိုးကြားမှု - ကိုယ်၊ စိတ်၊ လှုပ်ရှား၊ ခံစားခြင်းစသည်တို့၌

စိတ်ဆိုးစိတ်ဆာမဖြစ်အောင် နိုးကြားမှု။

- လေ့လာမှု - ကိုယ်နှုတ်နှလုံးပျက်ပြား၊ ကံမှောက်မှားလျှင်

ဒုက္ခများခြင်းကို လေ့လာမှု ။

- တွေးခေါ်မျှော်မြင်မှု - သင်္ခါရတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကိုရှု၍

ကိလေသာကုန်ရာ ဒုက္ခအဆုံးရောက်အောင်

တွေးခေါ်မျှော်မြင်တက်မှု ။

(၂၆၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အားငါးပါးမှတ်ဖွယ်။

- သောတာပန်းအင်္ဂါငါးပါးတို့၌ ယုံကြည်တက်မှုအားကို

မှတ်အပ်သည်။

- သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါးတို့၌ ကြိုးစားမှုအားကို မှတ်အပ်သည်။

- သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့၌ နိုးကြားမှုအားကို မှတ်အပ်သည်။

- လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနဈာန်လေးပါးတို့၌ လေ့လာမှုအားကို
မှတ်အပ်သည်။

- သစ္စာလေးပါးတို့၌ တွေးခေါ်မျှော်မြင်အားကို မှတ်အပ်သည်။
(၂၆၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပညာအထွက်တက်သော
အားငါးပါး။

- ယုံတက်မှု (လ) တွေးခေါ်မျှော်မြင်တက်မှု။
(၂၆၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုယ်ကျိုးစီးပွား
ဖြည့်ရမည့်တရားငါးပါး။

- သီလသိက္ခာ။ သမာဓိသိက္ခာ။ ပညာသိက္ခာ။

- ကိလေသာလွတ်မှု ဝိမုတ္တိ၊ လွတ်မြောက်မှုကိုဆင်ခြင်ခြင်း

ပစ္စဝေက္ခဏာ။

(၂၆၁၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျိုးဖြစ်အောင်
ဖြည့်စေရမည့်တရားငါးပါး။

- သီလသိက္ခာ ။ လ ။ ပစ္စဝေက္ခဏာ ။

(၂၆၁၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိမိသူတစ်ပါး
စီးပွားပျက်မည့် တရားငါးပါး။

- သီလပျက်မှု ။ သမာဓိပျက်မှု ။ ပညာပျက်မှု ။ ဝိမုတ္တိပျက်မှု ။

ပစ္စဝေက္ခဏာပျက်မှု ။

(၂၆၁၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိမိသူတစ်ပါး
စီးပွားဖြစ်စေမည့် တရားငါးပါး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သီလ(လ)အစွဝေက္ခဏာ။

(၂၆၁၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မရိုသေမလေးစား
ခွဲခြားနေထိုင်သူတို့ မပြည့်စုံနိုင်သော တရားငါးပါး။

- အမြတ်ကျင့်သူတို့အပေါ် ဖြည့်ရမည့်ဝတ္တရားများ ။
- သူကောင်းပေါင်းမှု တရားနာရမှု စသည်များ ။
- သီလတည်မြဲမှုများ ။
- အယူမှန်ကန်မှုများ ။
- ဈာန်ဝင်စားမှုများ ။

(၂၆၁၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မရိုသေအလေးစား
ခွဲခြားနေထိုင်သူတို့ မပြည့်နိုင်သော တရားငါးပါး။

- ဝတ္တရား ။ သောတာပတ္တိယင်္ဂ ။ သီလ ။ သမာဓိ ။ ပညာ ။

(၂၆၁၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုယ် ကြမ်းတမ်းမှေးမှိန်
ကျွတ်စေသော သံ၊ သွပ်၊ ခဲ၊ ငွေကြေးကဲ့သို့
စိတ်ကိုကျွတ်ဆက် ကြမ်းတမ်းမှေးမှိန်စေသော ချေးညှော်ငါးပါး။

- ကာမလိုလားမှု ။ ဖျက်ဆီးလိုမှု ။ ပြန့်လွင့်ပူပန်မှု ။ လေးလံမှု ။

တွေဝေမှု ။

(၂၆၁၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သစ်ပင်၌အခတ်အရွက်ပျက်လျှင် အပွေး၊ အခွန်၊ အကာ၊
အနှစ်မဖြစ်သကဲ့သို့ သီလပျက်သောသူအား ဖြစ်သောအပျက် ၅ ပါး။

- သီလပျက် ။ ဈာန်ပျက် ။ ယကာဘူတပညာပျက် ။

ငြီးငွေ့မှုပျက် ။ လွတ်မြောက်မှုနှင့် လွန်မြောက်မှုကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သိသောဉာဏ်ပျက်မှု ။

(၂၆၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
လွတ်မြောက်မှုကိုဖြစ်စေသည့် တရားမျှတသောအမြင်ဖြစ်အောင်
ချီးမြှောက်ရမည့် တရားငါးပါး။

- သီလ ။ အကြားအမြင် ။ ဆွေးနွေးမှု ။ လေ့လာမှု ။ သိမြင်မှု ။

(၂၆၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အားထုတ်သောရဟန်းအား လွတ်မြောက်ကြောင်း တရားငါးပါး ။

- တရားနာခြင်း ။ တရားဟောခြင်း ။ တရားရွတ်ခြင်း ။

တရားဆင်ခြင်ခြင်း ။ အရှုခံအာရုံကို
နှလုံးသွင်းမှတ်သား ထိုးထွင်းထားခြင်း ။

(၂၆၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရင့်ကျက်သောသတိရှိ၍
အတိုင်းအဆမရှိသောသမာဓိကို ပွားသူအားရသော
ဉာဏ်ငါးပါး။

- ဤသမာဓိ၌ ခုရောနောင်ပါ ချမ်းသာသည်ဟု သိသောဉာဏ် ။

- အာမိဿမဟုတ် မြင့်မြတ်ဟုသိသောဉာဏ် ။

- ဘုရားမှီဝဲခံရ၏ဟု သိသောဉာဏ် ။

- ငြိမ်သက်၏ဟု သိသောဉာဏ် ။

- သတိနှင့် ဝင်စားမှုတမှု ပြုရမည်ဟု သိသောဉာဏ် ။

(၂၆၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သင်္ခါရတို့၏
အနိစ္စလက္ခဏာစသည့် လေ့လာပွားများပုံငါးမျိုး။

- ကာမမှ ကင်းဆိပ်ကြံစည်မှု၊ နှစ်သိပ်မှု၊ ချမ်းသာမှု၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တည်ကြည်မှုဖြင့်နေမှု ။

- ကြံစည်မှု၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် သုံးသပ်မှုစသည်

လေးပါးဖြင့်နေမှု ။

- သုံးသပ်မှု၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့်

နှစ်သိမ့်မှုစသည့်(၃)ပါးဖြင့်နေမှု ။

- နှစ်သိမ့်မှုမစွဲမက်ခြင်းကြောင့် ချမ်းသာမှုစသည့်နှစ်ပါးဖြင့်နေမှု

။

- ချမ်းသာမှုကို ပယ်ခြင်းကြောင့် ဖြူစင်မှုတည်ကြည်မှုဖြင့်နေမှု ။

(၂၆၂၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောစင်္ကြန်သွား အကျိုးငါးပါး။

- ခရီးရှည်သွားနိုင် ။ အားရှိ ။ ကျန်းမာ ။ အစာကြေ ။

သမာဓိကို ကြာမြင့်စွာတည်စေနိုင်။

(၂၆၂၃)

ဣန္ဒာနီလရွာ တောအုတ်၌ နာဂိတအား ဘုရားဟောသော
ရွာသာတို့၏ လာဘ်ပူဇော်သကာ

ကျော်ဇောချမ်းသာကို မသာယာကြောင်းငါးပါး။

- ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ရခြင်းသည် စားသောက်ခြင်း၏

အကျိုးဆက် ။

- ကွေကွင်းရခြင်းသည် ချစ်ခင်ပေါင်းသင်းရခြင်းရ၏

အကျိုးဆက် ။

- သုဘနိမိတ်ခွံရှာခြင်းသည် အသုဘနိမိတ်ရှုခြင်း၏

အကျိုးဆက် ။

- ဖဿ၌ ခွံရှာခြင်းသည် အာယတန၌ အနိစ္စရှုခြင်း၏

အကျိုးဆက်။

(၂၆၂၄)

ဇေတဝန်၌ သုခနုမင်းသမီးအား ဘုရားဟောသော လှူသူက
မလှူသူကိုသာလွန်လွှမ်းမိုးနိုင်သော အချင်ငါးပါး။

- အသက် ။ အဆင်း ။ ချမ်းသာ ။ အခြံအရံ ။ အကြီးအကဲ ။

(၂၆၂၅)

ဝေဠုဝန်၌ စုန္ဒိမင်းသမီးအား ဘုရားဟောသော
အလားအလာကောင်းစေသော တရားငါးပါး။

- အမှန်ကို ကိုယ်တိုင်သိသူကို ကြည်ညိုမှု ။
- အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၌ ကြည်ညိုမှု ။
- တဏှာကင်းရာနိဗ္ဗာန် ကြည်ညိုမှု ။
- အရိယမဂ်ကျင့်သူ သံဃာရှစ်ပါး၌ ကြည်ညိုမှု ။
- သမာဓိကို ဖြစ်စေတက်သော သီလ၌ကြည်ညိုမှု ။

(၂၆၂၆)

ဘန္တိယမြို့တော် မေဏ္ဍကသူဌေးမြေး ဥဂ္ဂဟအိမ်၌ ဥဂ္ဂဟ၏
သမီးပျိုများအား ဘုရားသောလင့်အိမ်လိုက်ရသူများ
ချမ်းသာစီးပွားတိုးတက်ကြောင်း ငါးပါး။

- မိမိရမည့်လင်၏ စောစွာထ၊ နောက်မှအိပ်၊ လင့်စိတ်ကြိုက်ပြု၊

ပြော လင်သဘောနားလည်မှု ။

- လင်လေးစားပြုစုသူများကို လေးစားပြုစုလုပ်မှု ။
- လင်အိမ်ပြုဖွယ်များ ကျွမ်းကျင်ကြိုးစား စွမ်းပကားရှိမှု ။
- အိမ်သားတို့ အလုပ်အကိုင် အစာအသောက် ကျန်းမာ၊

မကျန်းမာ သိရှိဝေဖန်မှု ။

- လင်ရှာဖွေသော ဥစ္စာကို မပျက်စီးစေပဲ လောက်ငအောင်

သုံးစွဲတက်မှု ။

(၂၆၂၇)

မဟာဝုန် ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ၌ သီဟစစ်သူကြီးအား ဘုရားဟောသော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကိုယ်တိုင်မြင်ရသော

ဒါန၏အကျိုးအသိပေးချက်ငါးပါး။

- လူများချစ်ခြင်း ။ သူတော်ကောင်းများကပ်လာခြင်း ။

ကျော်စောကိတ္တိရှိခြင်း ။ ပရိဿတ်သို့ကပ်ရာ၌

ရွှင်ပြရဲဝန်ခြင်း ။ အလားအလာကောင်းခြင်း ။

(၂၆၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ပေးလှူခြင်းအာနိသင်ငါးပါး။

- လူအများမြတ်နိုးကြခြင်း ။

သူတော်ကောင်းများချဉ်းကပ်ကြခြင်း ။

- ကျော်စောမှုပြန့်နှံ့ခြင်း ။ လူ့ကျင့်ဝတ်မချွတ်ခြင်း ။

- အလားအလာကောင်းခြင်း ။

(၂၆၂၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အချိန်အခါလိုက်

အလှူငါးမျိုး။

- ဧည့်အားလှူသောအလှူ ။ ခရီးသွားအား

လှူသောအလှူ ။

- လူနာအားလှူသောအလှူ ။ ငတ်သောအခါ လှူသောအလှူ ။

- ကောက်သစ်သီးအဦးပေါ်စ လှူသောအလှူ ။

(၂၆၃၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆွမ်းလှူသူ

လှူရာရောက်သောအရာငါးပါး ။

- အသက် ။ အဆင်း ။ ချမ်းသာ ။ အင်အား ။ ပညာ ။

(၂၆၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ယုံတက်သူ၌

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရသောတရားငါးပါး ။

- သူတော်ကောင်းတို့၏ မေတ္တာ ။ ကရုဏာ ။

သူတော်ကောင်းချစ်ကပ်မှု ။

- သူတော်ကောင်းအလှူခံမှု ။

သူတော်ကောင်းလက်ဦးတရားဟောမှု ။

- အလားအလာကောင်းမှု ။

(၂၆၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိဘတို့က
သားသမီးလိုချင်ကြောင်းငါးပါး

- မွေးမြူလိမ့်မည်ဟု မျှော်မှန်းခြင်း။
- ပြုလိမ့်မည်ဟု မျှော်မှန်းခြင်း။
- အမျိုးဆက်လိမ့်မည်ဟု မျှော်မှန်းခြင်း။
- အမွေခံလိမ့်မည်ဟု မျှော်မှန်းခြင်း။
- မိဘသေပြီးအထိ မိဘကောင်းအောင် ဆောင်လိမ့်မည်ဟု

မျှော်မှန်းခြင်း။

(၂၆၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမျိုးကောင်းသားကိုမှီ၍
အိမ်တွင်းသားများကြီးပွားမှု ငါးပါး။

- သဒ္ဓါ ။ သီလ ။ သုတ ။ စာဂ ။ ပညာ ။

(၂၆၃၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စည်းစိမ်ဖြင့်ယူနိုင်သော
အရာငါးမျိုး။

- မိမိ မိဘ သားမယား အစေအပါးကို

ချမ်းသာအောင်ဆောင်နိုင်ခြင်း ။

- ရန်သူကို ကာကွယ်နိုင်ခြင်း ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဆွေမျိုးဧည့်သည် ပူဇော်ဘွယ်ကို ပူဇော်နိုင်ခြင်း ။
- ရဟန်းသမဏတို့ထံ တရားဓမ္မ လေ့လာနိုင်ခြင်း ။

(၂၆၃၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမျိုးအတွင်း၌
သူတော်ကောင်ပေါ်ထွန်လျှင်
အကျိုးစီးပွားဖြစ်သူငါးပါး ။

- လူအများ ၊ မိဘ ၊ သားမယား ၊ လူငှား ၊ ဆွေမျိုးမိသင်္ဂဟ ၊
ရဟန်းသမဏ ။

(၂၆၃၆)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဟောသော လောက၌
လိုသော်လည်းနှုတ်စိတ်တို့ဖြင့် တောင့်တရသော ကျင့်မှရနိုင်သော
ရခဲသောအရာငါးပါး။

- အသက်ရှည်မှု ၊ ချမ်းသာကြီးမှု ၊ အဆင်းလှမှု ။
အခြံအရံများမှု ။
- လူအများ၏ အာဏာဆန္ဒ အပ်နှင်းခံရမှု ။

(၂၆၃၇)

ဝေသာလီ ဥဂ္ဂသူကြွယ်အိမ်၌ ဥဂ္ဂအားဘုရားဟောသော
နှစ်နှစ်ချိုက်ချိုက်ပေးလှူစရာငါးမျိုး ။

- အဝတ် ၊ အိပ်ယာ ၊ ဆွမ်း ၊ အဖျော် ။ ထူးခြားသော
အသုံးအဆောင် ။

(၂၆၃၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စီးပွားချမ်းသာ
ဆောင်နိုင်သော ကောင်မှုအထည်ငါးပါး ။

- အရဟတ္တဖလသမာဓိရှိသူ သုံးဆောင်ဖို့ လှူအပ်သော သင်္ကန်း
၊ ဆွမ်း ၊ ကျောင်း ၊ ညောင်စောင်း ၊ ဆေးဝါး ။

(၂၆၃၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြည်စုံခြင်းငါးပါး ။

- သဒ္ဓါ ။ သီလ ။ သုတ ။ စာဂ ။ ပညာ ။

(၂၆၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူတို့မဆင်းရဲစေသော ဥစ္စာငါးပါး ။

- သဒ္ဓါဥစ္စာ ။ သီလဥစ္စာ ။ သုတဥစ္စာ ။ စာဂဥစ္စာ ။

(၂၆၄၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘယ်သူမျှတောင့်တ၍ မရသောတရားငါးပါး ။

- မအိုရန် ။ အနာရန် ။ မသေရန် ။ မထုန်ရန် ။ မပျက်ရန် ။

(၂၆၄၂)

ဇေတဝန်၌ ကောသလမင်းအား ဘုရားဟောသော မည်သူမျှ တောင့်တ၍မရသော တရားငါးပါး ။

- မအိုရန် (လ) မပျက်ရန် ။

(၂၆၄၃)

ပါဠိလိပုတ်ကြူညှစ်၍ မုဏ္ဍမင်းအား အာရဒမထေရ်ဟောသော မည်သူမျှ တောင့်တ၍မရသော တရားငါးပါး။

- မအိုရန် (လ) မပျက်ရန် ။

(၂၆၄၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စိတ်ကိုပိတ်ဆို့လွှမ်းမိုးပြီး ပညာအားနည်းအောင် ပြုတက်သော တရားငါးပါး ။

- ကာမစ္ဆန္ဒ ၊ ဗျာပါဒ ၊ ထိနမိဒ္ဓ ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကစ္စ ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ။

(၂၆၄၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

 (ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အကုသိုလ်အစုတရားငါးပါး ။

- ကာမစ္ဆန္ဒ (လ) ဝိစိကိစ္ဆာ ။

(၂၆၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကြိုးစားသူများရှိရမည့်
အစိတ်အပိုင်းငါးပါး ။

- ယုံတက်မှု ။ ကျန်းမာမှု ။ ရိုးသားမှု ။ အားထုတ်မှု ။ သိတက်မှု

။

(၂၆၄၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားအားထုတ်ရန်
အခါမဟုတ်သော အခါငါးပါး ။

- အိုသောအခါ ။ နာသောအခါ ။ ဝတ်သောအခါ ။

နယ်မြေမအေးချမ်းသောအခါ ။

- သံဃာကွဲသောအခါ ။

(၂၆၄၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကောင်းစွာ၊ နှစ်သက်၊
ယစ်မှု၊ တွေဝေ၊ နိဗ္ဗာန်စ္ဆ အန္တရာယ်ပြုတက်ဆုံးသော
တရားငါးပါး ။

- မိန်းမအဆင်း။ မိန်းမအသံ။ မိန်းမအနံ့။ မိန်းမအရသာ။

မိန်းမအတွေ့။

(၂၆၄၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ကိုယ်များလေးလံ၍
အရပ်ကိုပင်မသိ၊ စိတ်များထိုင်းမှိုင်းလျှက် တရားကျင့်ရခြင်း၌
မပျော်ပိုက်ကြောင်း တရားငါးပါး။

- ကုဋ္ဌမစောင့်ခြင်း၊ အစားပမာဏမသိခြင်း ။
နိုးနိုးကြားကြားမနေခြင်း။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မေ့လျော့ခြင်း ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပွားများရမည့် တရားဘာဝနာမပွားခြင်း ။

(၂၆၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မည်သူမဆို
မပြတ်ဆင်ခြင်ထိုက်သော တရားငါးပါး ။

- အိုခြင်းကိုမလွန်ဆန်နိုင်ခြင်း ။ နာခြင်းကိုမလွန်ဆန်နိုင်ခြင်း။
သေခြင်းကိုမလွန်ဆန်နိုင်ခြင်း ။ ချစ်သူနှင့်ကွဲခြင်းကို
မလွန်ဆန်နိုင်ခြင်း ။
ကံပြုသမျှနုရခြင်းကို မလွန်ဆန်နိုင်ခြင်း ။

(၂၆၅၁)

မဟာဝုန်သစ်ပင်ရင်း၌ မဟာနာမ်အား ဘုရားဟောသော
တိုးတက်ကြီးပွားလိုသူတိုင်း မိမိတို့တရားသဖြင့်ရသော စီးပွားဖြင့်
လေးစားမြတ်နိုးရိုကျိုးမှု၊ ပူဇော်ထိုက်သူငါးဦး။

- မိဘ ။ သားမယား ။ အငှားလူ ။ လုပ်ငန်းနှင့်စပ်သူ ။
- ရှေးကကွန်လွန်ပြီးသူ လူကြီးသူမ သမဏဗြဟ္မဏ ။

(၂၆၅၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရခဲသော
ကြီးမှတ်သူရဟန်းငါးပါး ။

- သိမ်မွေ့သော ကြီးမှတ်သူရဟန်း ။ ရဟန်းနှင့်တူသော
ကြီးမှတ်သူရဟန်း ။
- ဗဟုသုတရှိသော ကြီးမှတ်သူရဟန်း ။
တရားဟောတက်သော ကြီးမှတ်သူရဟန်း ။
- ဝိနည်းခိုရ်သော ကြီးမှတ်သူရဟန်း ။

(၂၆၅၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရခဲသော
ကြီးမှတ်သူရဟန်းငါးမျိုး ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဆုံးမလွယ်သော ကြီးမှတ်ရဟန်း ။ အယူမှန်သော
ကြီးမှတ်သူရဟန်း ။

ဆုံးမစကားကိုခံသော ကြီးမှတ်ရဟန်း ။
တရားဟောတက်သော ကြီးမှတ်ရဟန်း ။
ဝိနည်းခိုရ်သောကြီးမှတ်သူရဟန်း ။

(၂၆၅၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်အထိ
အာနိသင်ကြီး၍ အဖန်ဖန်ပွားထိုက်သော သညာငါးပါး ။

- ကာမတို့၏ အလှမဲ့မှုကို သိသောသညာ ။
- ကာမတို့၌ အပြစ်ကိုသိသော ပညာ ။
- ကာမတို့၏ ပျက်စီးခြင်းကို သိသော သညာ ။
- အဟာရ၌ စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟုသိသော သညာ ။
- ဘုံသုံးပါးငြီးငွေ့ဘွယ်ဟု သိသော သညာ ။

(၂၆၅၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဗ္ဗာန်ထိုင်
အကျိုးကြီးအဖန်ဖန်ပွားထိုက်သော သညာငါးပါး။

- သင်္ခါရပျက်စီးသည်သိသော အနိစ္စသညာ ။
- မိမိမဟုတ်သည်သိသော အနတ္တသညာ ။
- သေရမည်ကို သိသောသညာ ။
- အစာ၌ စက်ဆုတ်ဟု သိသောသညာ ။
- ဘုံသုံးပါးငြီးငွေ့ဘွယ်ဟုသိသော သညာ ။

(၂၆၅၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြင့်မြတ်မှု
အနှစ်သာရကိုပေးသော ကြီးပွားခြင်းငါးပါး ။

- သဒ္ဓါဖြင့်ကြီးပွားခြင်း ။ သီလ သုတ စာဂ ပညာ ကြီးပွားခြင်း။

(၂၆၅၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြင့်မြတ်မှု
အနှစ်သာရရသော အရိယာတပည့်မတို့၏ ကြီးပွားခြင်းငါးပါး
။

- သဒ္ဓါ။ သီလ။ သုတ။ စာဂါ ပညာဖြင့်ကြီးပွားခြင်း ။

(၂၆၅၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတင်းသုံးဖော်တို့နှင့်
တရားဆွေးနွေးသူပြည့်စုံရမည့်တရားငါးပါး။

- သီလ။ သမာဓိ။ ပညာ။ လွတ်မြောက်မှု ဝိမုတ္တိ ။
လွတ်မြောက်မှုကို သိသောဉာဏ် ။

(၂၆၅၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတင်းသုံးဖော်တို့
မေးဖြေထိုက်သူတို့ ပြည့်စုံရမည့် တရားငါးပါး။

- သီလ (လ) လွတ်မြောက်မှုကို မြင်သောဉာဏ် ။

(၂၆၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မည်သူမဆို အနာဂါမ်၊
ရဟန္တာဖြစ်ရန် ပွားထိုက်သော တရားငါးပါး ။

- ဆန္ဒကြီးမှူးသော အနိစ္စစသည်ဖြင့် အားထုတ်ပြုပြင်မှု ။
- ဝိရိယကြီးမှူးသော အနိစ္စစသည်ဖြင့် အားထုတ်ပြုပြင်မှု ။
- စိတ်ကြီးမှူးသော အနိစ္စစသည်ဖြင့် အားထုတ်ပြုပြင်မှု ။
- ပညာကြီးမှူးသော အနိစ္စစသည်ဖြင့် အားထုတ်ပြုပြင်မှု ။
- လွန်ကဲသောကံလကြီးမှူးသော အနိစ္စစသည်ဖြင့်

အားထုတ်ပြုပြင်မှု ။

(၂၆၆၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားသစ္စာမသိမီက

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အဖန်ဖန်ပွားသော တရားငါးပါး ။

- ဆန္ဒကြီးမှူးသော အနိစ္စစသည်ဖြင့် အားထုတ်ပြုပြင်မှု ။
- (လ) လွန်ကဲသောလုံ့လကြီးမှူးသော အနိစ္စစသည်ဖြင့်

အားထုတ်ပြုပြင်မှု ။

(၂၆၆၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အစွဲပြေ၍ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ
အဖန်ဖန်ပွားအပ်သော တရား ။

- မလှပပုံ ။ အဟာရ၌ စက်ဆုတ်ဖွယ်ဖြစ်ပုံ ။
- ဘုံသုံးပါးမွေ့လျော်ဖွယ် မဟုတ်ပုံ ။ သင်္ခါရတို့ မမြဲပုံ ။

သေတက်ပုံ ။

(၂၆၆၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝေါကုန်ရန်
အဖန်ဖန်ပွားအပ်သော တရားငါးပါး ။

- မလှပပုံ (လ) သေတက်ပုံ ။

(၂၆၆၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စိတ်ဓါတ်လွတ်မြောက်ရန် အဖန်ဖန်ပွားအပ်သော တရားငါးပါး ။

- ကိုယ်ခန္ဓာ မလှပပုံ (လ) သေတက်ပုံ ။

(၂၆၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စိတ်ဓါတ်လွတ်မြောက်မှုအကျိုးရရန် အဖန်ဖန်ပွားအပ်သော
တရားငါးပါး ။

- ပျက်စီး၏ဟူသော အနိစ္စသည် ။
- ဆင်းရဲ၏ဟူသော ဒုက္ခသည် ။
- ငါမဟုတ်ဟူသော အနတ္တသည် ။

- ပယ်အပ်၏ဟူသော ပတာနသညာ ။
- စွဲမက်ဖွယ်မရှိဟူသော ဝိရာဂသညာ ။

(၂၆၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟောသော ဓမ္မဝိဟာရီ
မဟုတ်သူလေးဦးနှင့် ဓမ္မဝိဟာရီတစ်ဦး ။

- ပရိယတ်သင်ခြင်းဖြင့် အချိန်ဖြုန်းပြီး ငြိမ်းချမ်းရေး မကြိုးစားသူ ။

- သင်ယူပြီးသမျှ ရွတ်အံ့ခြင်းဖြင့် အချိန်ဖြုန်းပြီး ငြိမ်းချမ်းရေး မကြိုးစားသူ ။

- သင်ယူပြီးသမျှ အသိပေးခြင်းဖြင့် အချိန်ဖြုန်းပြီး ငြိမ်းချမ်းရေး မကြိုးစားသူ ။

- သင်ယူပြီးသမျှ ကြံစည်ခြင်းဖြင့် အချိန်ဖြုန်းပြီး ငြိမ်းချမ်းရေး မကြိုးစားသူ ။

- သင်ယူပြီးသမျှ အချိန်မဖြုန်းပဲ ငြိမ်းချမ်းရေး ကြိုးစားသူ ။

(၂၆၆၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓမ္မဝိဟာရီ
မဟုတ်သူလေးဦးနှင့် ဟုတ်သူတစ်ဦး ။

- တရားကိုသင်ကားသင်၏ ပညာဖြင့်မသိသူ ။
- သင်သမျှ ရွတ်ကားရွတ်၏ ပညာဖြင့်မသိသူ ။
- သင်သမျှ ဟောကားဟော၏ ပညာဖြင့်မသိသူ ။
- သင်သမျှ ကြံကားကြံ၏ ပညာဖြင့် မသိသူ ။
- တရားသင်၏ ပညာဖြင့်သိသူ ။

(၂၆၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စစ်မြေပြင်မှထွက်သော
မြူမုန်ကြောက်သောရဲဘော် ။ ရန်သူအလံများ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကြောက်သောရဲဘော် ။ တိုက်ခိုက်သံကြောက်သော ရဲဘော်။
ပစ်ခတ်ထိုးခုတ်သံကြောက်သော ရဲဘော် ။ အောင်ပွဲခံ ရဲဘော်
ဤငါးဦးနှင့်တူသော ရဟန်းငါးမျိုး ။

- မိန့်မအလှ ဂုဏ်သတင်းဖြင့် သိက္ခာချလူထွက်သူ ။
- မိန့်မအလှဂုဏ်ကို မြင်ရ၍ သိက္ခာချလူထွက်သူ ။
- မိန့်မက ပြီးရယ်ပြောင်လှောင်ချီးမွမ်းခံရ၍

သိက္ခာချလူထွက်သူ ။

- မိန့်မက ကပ်ထိုင်ကပ်အိပ်ခံရ၍ သိက္ခာချလူထွက်သူ ။
- မိန့်မမှ အချင်းခတ်သိမ်းလွတ်၍ အာသဝေါကုန်သူ ။

(၂၆၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စစ်မြေပြင်၌
လက်နတ်ဖြင့်ဆင်းပြီး သေပွဲဝင်သောရဲဘော်၊
ဒဏ်ရာရ၍ အိမ်ပြန်သယ်ရာလမ်း၌ သေသောရဲဘော်။ အိမ်ပြန်ရောက်၍
အပြုအစုခံရ၍ သေသောရဲဘော်၊ အပြုစုခံရ၍
ပြန်ကောင်းလာသောရဲဘော်၊ အောင်ပွဲခံသောရဲဘော်၊
ဤရဲဘော်ငါးဦးနှင့်တူသော ရဟန်း၍ပါး ။

- ဆွမ်းခံရွာ၌ မလုံမခြုံဝတ်သော မိန်းမမြင်ပြီး စိတ်ကြွကာ
သိက္ခာမချပဲ မေထုန်မှီဝဲသူ ။

- မေထုန်မမှီဝဲပဲ သိက္ခာချလူထွက်သူ ။
- လူမထွက်ရန် သီတင်းသုံးဖော်တို့က တရားပြခံရသော်လည်း
နောက်ဆုံး၌ သိက္ခာချလူထွက်သူ ။

- လူမထွက်ရန် တရားပြသည်ကို တရားကျပြီး လူမထိုက်သူ ။
- ဆွမ်းခံရွာ၌ မလုံမခြုံမိန်းမကို မြင်သော်လည်း သုဘနိမိတ်

သုဘသညာ သုတလက္ခဏာများ မကောက်မိအောင်
ဣန္ဒြေစောင့်ပြီး အာသဝေါကုန်အောင် ကျင့်သူ ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၂၆၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တောနေရဟန်းတို့
တရားရရန်အားထုတ်ထိုက်သော အနာဂတ်ဘေးငါးပါး ။

- တောနေသူ မြွေကင်းအကိုက်ခံသေတက်မှု ။
- တောနေသူ မမာမကျန်းဖြစ် သေတက်မှု ။
- တောနေသူ ကျား၊ ဆင်၊ ဝံ အကိုက်ခံသေတက်မှု ။
- တောနေသူ လူဆိုးသတ်ခံ သေတက်မှု ။
- တောနေသူ ဘီလူး၊ သရဲ၊ စိတ္တဇဖြစ် သေတက်မှု ။

(၂၆၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သာသနာ၌
တရားရအောင်အားထုတ်ပုံကို ရှုမျှော်ရမည့်
လာမည့်ဘေးငါးပါး ။

- အိုလျှင် အစစအားထုတ်ရန် မလွယ်ခြင်း ။
- နာလျှင် အစစအားထုတ်ရန် မလွယ်ခြင်း ။
- ဆွမ်းခက်လျှင် အစစအားထုတ်ရန် မလွယ်ခြင်း ။
- လူများဝိဝါဒဖြစ်ကြလျှင် အစစအားထုတ်ရန် မလွယ်ခြင်း ။
- သံဃာကွဲလျှင် အစစအားထုတ်ရန် မလွယ်ခြင်း ။

(၂၆၇၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘေးမဖြစ်ရန်
သိထားရမည့် လာမည့်ဘေးငါးပါး ။

- သိက္ခာသုံးပါးမပွားသူကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်ပြုလာသူတို့က
သိက္ခာသုံးပါးမပွားပဲ တဖန် ဥပဇ္ဈာယ်ပြုသဖြင့်
ဓမ္မဝိနယပျက်ခြင်း ။

- သိက္ခာသုံးပါးမပွားများသူကို နိဿည်းဆရာတင်၍
နိဿည်းခံသူများလည်း သိက္ခာမပွားပဲ တဖန်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

နိဿိသျှည်းပေးသဖြင့် ဓမ္မဝိနယသာသနာပျက်ခြင်း ။

- သိက္ခာသုံးပါးမပွားပဲ အဘိဓမ္မာကထာများ ဟောခြင်းကြောင့်
တရားမှားကာ ဓမ္မဝိနယပျက်ခြင်း ။

- သိက္ခာသုံးပါးမပွားပဲ ဘုရား တရားနားမလည်သောကြောင့်
တရားမနာပဲတခြားနာပြီး ဓမ္မဝိနယပျက်ခြင်း ။

- သိက္ခာသုံးပါးမပွားပဲ မထေရ်ကြီးများ
လာဘ်အပူဇော်များရေးသာ ကျင့်ကြသောကြောင့်
တပည့်များလည်း မတုလိုက်ကျင့်ကာ ဓမ္မဝိနယပျက်ခြင်း ။

(၂၆၇၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘေးမဖြစ်ရန်
ပယ်ဖို့သိထားရမည့် လာမည့်ဘေးငါးပါး ။

- သင်္ကန်းကောင်းမက်၍ တောကိုပစ်ကာ
မအပ်မစပ်ရှာမှီးမှုပြုခြင်း ။

- ဆွမ်းကောင်းမက်၍ တောကိုပစ်ကာ မအပ်မစပ်ရှာမှီးမှုပြုခြင်း
။

- ကျောင်းကောင်းမက်၍ တောကိုပစ်ကာ
မအပ်မစပ်ရှာမှီးမှုပြုခြင်း ။

- ဘိက္ခုနီ သာမဏေမ သိက္ခမာန်တို့နှင့် ရော၍
ဖျော်ဖြေနေမှုပြုခြင်း ။

- ကပ္ပိယ သာမဏေတို့နှင့်ရော၍ သိမ်းဆည်းသိုမှီးမှု ပြုကြခြင်း
။

(၂၆၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီတင်သုံးဖော်
ခင်မင်လေးစားမှုမရသော တရားငါးပါး ။

- မက်စရာကိုမက်ခြင်း ။ ပြစ်မှားစရာကို ပြစ်မှားခြင်း ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မိုက်မဲစရာကို မိုက်မဲခြင်း ။ ဒေါသစရာကို ဒေါသခြင်း ။
- ယစ်မှုးစရာကို ယစ်မှုးခြင်း ။

(၂၆၇၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မခင်မင်မလေးစားကြောင်းငါးပါး ။

- အလို ။ အမျက် ။ အမိုက် ။ ဂုဏ်ဖျက် ။ ဂုဏ်ပြိုင် ။

(၂၆၇၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီတင်းသုံးဖော်တို့
မခင်မင်မလေးစားကြောင်း ငါးပါး ။

- အထင်ကြီးအောင် လုပ်တက်မှု ။ ဖျားယောင်းတက်မှု ။
- အရိပ်နိမိတ် ပြုတက်မှု ။ အထက်စီး ပြောတက်မှု ။
- အသေးဖြင့်အကြီးကို ရအောင်ရှာမှု ။

(၂၆၇၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မခင်မင်မလေးစားကြောင်း ငါးပါး ။

- မယုံတက်မှု ။ မရှက်တက်မှု ။ မကြောက်တတ်မှု။ ပျင်းယိမှု။
- အသိမဲ့မှု။

(၂၆၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီတင်းသုံးဖော်တို့
မခင်မင်မလေးစားကြောင်း ငါးပါး။

- အဆင်း၌ သည်းမခံနိုင်မှု ။ အသံ၌ သည်းမခံနိုင်မှု ။
- အနံ့၌ သည်းမခံနိုင်မှု ။ အရသာ၌ သည်းမခံနိုင်မှု ။
- အတွေ့၌ သည်းမခံနိုင်မှု ။

(၂၆၇၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီတင်းသုံးဖော်တို့

ခင်မင်မြတ်နိုးကြောင်းတရား ငါးပါး။

- အကျိုး၌ ခွဲခြားဝေဖန်တတ်မှု ။ မကြောင်း၌ ခွဲခြားဝေဖန်တတ်မှု ။
- ထုတ်ဖော်တင်ပြမှု၌ ။ ရှေ့သုံးပါးအစီအစဉ်၌ ။
- ။
- အဘယ်ပြုရအံ့နည်းဟု မပျင်းမယိရှိမှု ။

(၂၆၈၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီတင်းသုံးဖော်တို့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးကြောင်း တရား ငါးပါး။

- သီလရှိခြင်း ။ အကြားအမြင်ရှိခြင်း။
- ကောင်းသောစကားကို ဆိုတတ်ခြင်း။
- ဈာန်ရခြင်း ။ အာသဝေါကုန်ခြင်း။

(၂၆၈၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူတို့ အကျိုးစီးပွားမဲ့ရန် ရဟန်းသက်ရှည်မထေရ်ကြီးတို့ကျင့်သော တရားငါးပါး။

- ဝါရင့်အထေရ်ကြီးဖြစ်ခြင်း။
- ထင်ရှားကျော်စောအခြံအရံပေါခြင်း။
- ကစွည်းလေးပါးပေါများခြင်း။ ကိဋကတ်ဗဟုသုတ ပြည့်စုံခြင်း
- ။
- အယူအမြင် မှားရှိခြင်း ။

(၂၆၈၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျင့်သူတို့ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရား ငါးပါး။

- အလုပ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း ။
- အပြော၌ မွေ့လျော်ခြင်း ။

- အအိပ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း ။
- အပေါင်းအသင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်း။
- လွတ်မြောက်သည့်အတိုင်း စိတ်ကို မဆင်ခြင်ခြင်း။

(၂၆၈၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျင့်နေသူတို့ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရား ငါးပါး။

- အလုပ်များပြီး တရားအားမထုတ်ခြင်း။
- အလုပ်နည်းနည်းဖြင့် အချိန်ဖြန်းပြီး တရားအားမထုတ်ခြင်း။
- မဟုတ်မဟတ်ပေါင်းသင်းပြီး တရားအားမထုတ်ခြင်း။
- အခါမဲ့ရွာဝင် အချိန်ကုန်မှပြန်ပြီး တရားအားမထုတ်ခြင်း။
- တရားစကားကြားဖို့ မလွယ်ဖြစ်ပြီး တရားအားမထုတ်ခြင်း။

(၂၆၈၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြည့်စုံမှုငါးမျိုး။

- သဒ္ဓါ ။ သီလ ။ သုတ ။ စာဂ ။ ပညာ ။

(၂၆၈၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြည့်စုံမှုငါးမျိုး။

- သီလ ။ သမာဓိ ။ သုတ ။ အရဟတ္တဖလ။

ပစ္စဝေက္ခဏာ။

(၂၆၈၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောဆိုဝန်ခံသူလေးဦး။

- တွေဝေနံနဲ့သူ ။ အလိုဆိုးရှိသူ ။ ရူးသွတ်သူ ။
- အထင်ကြီးသူ ။ အမှန်တကယ်ရသူ။

(၂၆၈၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာစွာနေခြင်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ငါးမျိုး။

- လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန ပထမဈာန်ဖြင့်နေခြင်း။
- လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန ဒုတိယဈာန်ဖြင့်နေခြင်း။
- လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန စတုတ္ထဈာန်ဖြင့်နေခြင်း။
- လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန ပဉ္စမဈာန်ဖြင့်နေခြင်း။

(၂၆၈၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို
ထိုးထွင်းသိနိုင်သော တရားငါးပါး။

- ဓမ္မပဋိသမ ဒါ ။ အတ္ထပဋိသမ ဒါ ။ နိရုတ္တာပဋိသမ ဒါ ။
- ပဋိဘာန ပဋိသမ ဒါ ။ လွတ်မြောက်စိတ် ဆင်ခြင်ခြင်း ။

(၂၆၈၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်ရန် အာနာပါဏပွားသူတို့ ရှိရမည့် တရားငါးပါး။

- ကိစ္စနည်းရခြင်း ။ အစားနည်းခြင်း ။

အအိတ်နည်းခြင်း ။

- သုတ ဆည်းပူးခြင်း။ လွတ်မြောက်စိတ် ဆင်ခြင်ခြင်း။

(၂၆၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရဟတ္တဖိုလ်အတွက်
အာနာပါနပွားသူတို့ ရရမည့် တရားငါးပါး။

- ကိစ္စနည်း ။ အစားနည်းခြင်း ။

တရားစကားကြားရလွယ်ခြင်း ။

- လွတ်မြောက်ကိုင်းသောစိတ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း။

(၂၆၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မလေးမစားဖြင့်
ဘုရားတရားဟောသူ ငါးဦး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ရဟန်း ။ ရဟန်းမ ။ ဥပသကာ ။ ဥပသကာမ ။
- ထမင်းစားကျွန်ခံ မုဆိုးစသည် ခပ်သိမ်း ။

(၂၆၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရဟတ္တဖိုလ်အတွက်
အာနာပါနပွားသူတို့ ရှိရမည့် တရားငါးပါး။

- ကိစ္စနည်း ။ အစားနည်း ။ အအိပ်နည်း ။ တောနေခြင်း ။
- လွတ်မြောက်ကိုင်သောစိတ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း။

(၂၆၉၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မလေးမစားဖြင့်
ဘုရားတရားဟောသောသူ ငါးဦး။

- ရဟန်း ။ ရဟန်းမ ။ ဥပါသကာ ။ ဥပါသကာမ ။
- ထမင်းစားကျွန်ခံ မုဆိုးစသည့်ခပ်သိမ်း။

(၂၆၉၃)

ယောသိရုံ၌ ဒေဝဒတ်ဂိုဏ်းခွဲမည်ကိုလျှောက်သော
သျှင်မောဂ္ဂလာန်အား ဘုရားဟောသော တပည့်တို့၏
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုကို တောင့်တရသောဆရာငါးဦး။

- သီလ မစင်ကြယ်ပဲ စင်ကြယ်၏ဟု ဝန်ခံသောဆရာ။
- သက်မွေးမစင်ကြယ်ပဲ စင်ကြယ်၏ဟု ဝန်ခံသောဆရာ။
- တရားဟောမှုမစင်ကြယ်ပဲ စင်ကြယ်၏ဟု ဝန်ခံသောဆရာ။
- အဖြေမဆင်ကြယ်ပဲ စင်ကြယ်၏ဟု ဝန်ခံသောဆရာ။
- ဉာဏ်မြင်မစင်ကြယ်ပဲ စင်ကြယ်၏ဟု ဝန်ခံသောဆရာ။

(၂၆၉၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျင့်သူတို့
ရဲရင့်မှုပြုသောတရားငါးပါး

- သဒ္ဓါ သီလ သုတ စာဂ ပညာ ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၂၆၉၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန္တာဖြစ်စေ
ရဟန်းယုတ်ဟု ရွံရှာယုံမှားအပ်သော ကျက်စားရာ ငါးပါး။
- ပြည့်တန်းဆာအိမ် ။ မုဆိုးမအိမ် ။ အပျိုကြီးအိမ် ။
- ပဏ္ဍုတ်အိမ် ။ ရဟန်းမကျောင်း။

(၂၆၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းယုတ်၏
အကျင့်ငါးမျိုး။
- ကံမှားသုံးပါးကို အားကိုးခြင်း။ အန္တဂ္ဂါဟိက အယူမှားကို
အားကိုးခြင်း။
- အာဏာရှိသူကို အားကိုးခြင်း ။ လာဘ်ပေးလာဘ်ယူကို
အားကိုးခြင်း။
- သီတင်းသုံးဖော်မဲ့ နေထိုင်သွားလာခြင်း။

(၂၆၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ချမ်းသာနူးညံ့သူတို့ပြည့်စုံရမည့် တရားငါးပါး။
- လှူပါရစေ တောင်းပန်ခံရသော သင်္ကန်းရှိသူ။
- လှူပါရစေ တောင်းပန်ခံရသော ဆွမ်းရှိသူ။
- လှူပါရစေ တောင်းပန်ခံရသော ကျောင်းရှိသူ။
- လှူပါရစေ တောင်းပန်ခံရသော ဆေးရှိသူ။
- သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ နှစ်မြို့ဖွယ်ကံသုံးပါးကိုရသူ။

(၂၆၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာစွာနေရသော
တရားငါးပါး။
- သီတင်းသုံးဖော်တို့အပေါ် ကာယကံ မေတ္တာထားခြင်း။

- သီတင်းသုံးဖော်တို့အပေါ် ဝစီကံ မေတ္တာထားခြင်း ။
- သီတင်းသုံးဖော်တို့အပေါ် မနောကံ မေတ္တာထားခြင်း ။
- သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့် သမာဓိဖြစ်စေသော သီလယူခြင်း။
- သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့် ထွက်မြောက်ကြောင်း

ပညာအယူအမြင်တူခြင်း။

(၂၆၉၉)

ယောသိရုံ၌ အနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သံဃာ၌နေသူတို့
ချမ်းသာစွာနေရကြောင်း တရားငါးပါး။

- ကိုယ်သီလပြည့်ပြီးသူများကို သီလဖြင့်မကွဲရဲ့။
- ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာချွဲပြီး သူတစ်ပါး ချွဲလေ့မရှိ။
- မထင်မရှားနေရခြင်းကြောင့် မပူပန်မတောင်းတ။
- လက္ခဏာပနိဇ္ဈာန ဈာန်ကို လိုတိုင်းရခြင်း။
- အာသဝေါကုန်ခြင်း။

(၂၇၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အားလှ၊ ဧည့်အလှ၊
အလှအမြတ်၊ ပျပ်ဝပ်လက်အုပ် လယ်ကောင်းဟုတ်ဟု
အသတ်မှတ်ခံလိုက်သော တရားငါးပါး။

- သီလ သမာဓိ ပညာ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန။

(၂၇၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အားအလှ(လ)
ခံလိုက်သောတရားငါးပါး။

- ကျင့်ပြီးသူတို့ သီလစုနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။ ကျင့်ပြီးသူတို့
သမာဓိစုနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။
- ကျင့်ပြီးသူတို့ ပညာစုနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။ ကျင့်ပြီးသူတို့ ဝိမုတ္တိစုနှင့်
ပြည့်စုံခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ကျင့်ပြီးသူတို့ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဟူနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

(၂၇၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရပ်လေးမျက်နှာ
အပိတ်အပင်မရှိသူတို့ ပြည့်စုံရမည့်တရားငါးပါး။

- သီလ၊ သုတ၊ သန္တုဌ၊ သမာဓိ၊ ပညာ။

(၂၇၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အစွန်အဖျားတောကျောင်းရဟန်းတို့ ပြည့်စုံရမည့်တရားငါးပါး။

- သီလ၊ သမာဓိ၊ ဝိရိယ၊ ဈာန်၊ အသဝက္ခယ။

(၂၇၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အိမ်ကပ်ရဟန်းတို့ကို
အိမ်သားတို့ မချစ်မနှစ်သက် မမြတ်နိုး မလေးစားကြောင်း ငါးပါး။

- မိတ်ဆွေမဟုတ်ပဲ အကျွမ်းတဝင်လုပ်ခြင်း။ မစိုးပိုင်ပဲ

စီရင်ခြင်း။

- ကွဲပြီးသူကို စေ့စပ်ရန် မှီဝဲခြင်း။ နားကပ်။ကပ်၍

တိုးတိုးပြောလေ့ရှိခြင်း။

- အလွန်တောင်းရမ်းခြင်း။

(၂၇၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နောက်လိုက်အဖြစ်
အခေါ်အပ်သောရဟန်းငါးပါး။

- နီးလွန်းဝေးလွန်းစွာလိုက်သူ။ ဆွမ်းပြည့်သပိတ်လည်း မယူသူ။
- ဆရာပြောစကား အာပတ်နားရောက်လဲ မတားသူ။
- ဆရာပြောရာ ကြားဝင်ပြောသူ။ ပညာမဲ့ မိုက်မဲဆွံ့အသူ။

(၂၇၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားမျှတသော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လေ့လာမျှသမာဓိသို့ မရောက်နိုင်သူ ငါးဦး။

- အဆင်းသည်းမခံနိုင်သူ၊ အသံ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့သည်း
မခံနိုင်သူ။

(၂၇၀၇)

မာဂဓတိုင်းအနက်ဝိန္ဒုအရပ်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
ပြုသစ်စရဟန်းများဆောက်တည်စေအပ်သော တရားငါးပါး။

(၂၇၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငရဲချသကဲ့သို့သော
ဝန်တို့မှုငါးပါး။

- ကျောင်းဝန်တို့၊ ဒကာ၌ ဝန်တို့၊ လာဘ်၌ ဝန်တို့၊ ကိုယ်အလှ၌
ဝန်တို့၊ ပရိယတ် ဝန်တို့။

(၂၇၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငရဲချသကဲ့သို့သော
တရားငါးပါး

- မချီးမွမ်းထိုက်သူဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းခြင်း။
- ချီးမွမ်းထိုက်သူဂုဏ်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း။
- မကြည်ညိုသင့်ရာ၌ ကြည်ညိုခြင်း။
- ကြည်ညိုသင့်ရာ၌ မကြည်ညိုခြင်း။
- ယုံကြည်၍ လှူသောပစ္စည်းကို ဖျက်စီးခြင်း။

(၂၇၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငရဲချသကဲ့သို့သော
တရားငါးပါး

- မချီးမွမ်းထိုက်သူဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းခြင်း။
- ချီးမွမ်းထိုက်သူဂုဏ်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း။
- ငြုစုခြင်း။ ဝန်တို့ခြင်း ။ သဒ၍လှူသော အလှူကို

ဖျက်ဆီးခြင်း။

(၂၇၁၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငရဲချသကဲ့သို့သော
တရားငါးပါး။

- မချီးမွမ်းထိုက်သူဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းခြင်း။
- ချီးမွမ်းထိုက်သူဂုဏ်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း။
- အယူမှားခြင်း ၊ အကြံမှားခြင်း။
- သဒဖြင့်လှသော ပစ္စည်း ဖျက်ဆီးခြင်း။

(၂၇၁၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငရဲချသကဲ့သို့သော
တရားငါးပါး။

- မချီးမွမ်းထိုက်သူဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းခြင်း။
- ချီးမွမ်းထိုက်သူဂုဏ်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း။
- အပြုအမူမှားယွင်းခြင်း။
- သဒဖြင့်လှသော ပစ္စည်းကို ဖျက်ဆီးခြင်း။

(၂၇၁၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငရဲချသကဲ့သို့သော
တရားငါးပါး။

- မချီးမွမ်းထိုက်သူဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းခြင်း။
- ချီးမွမ်းထိုက်သူဂုဏ်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း။
- ကြိုးစားမှုမှားယွင်းခြင်း။
- နိုးကြားမှုမှားယွင်းခြင်း။
- သဒဖြင့်လှအပ်သော ပစ္စည်းကို ဖျက်ဆီးခြင်း။

(၂၇၁၄)

မဟာဝုန် ပြဿဒိကျောင်း သူနာဇရပ်၌ ရဟန်းတို့အား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဘုရားဟောသော မည်သည့်သူနာရဟန်းမဆို ကိစ္စပြီးရန်
မျှော်လင့်အပ်သည့် မစွန့်အပ်သော တရားငါးပါး။

- ကိုယ်၌ မလှပမျှချခြင်း။ အစာ၌ စက်ဆုတ်ဖွယ်ချခြင်း။
ဘုံသုံးပါး၌ မမွေ့လျော်ဘွယ်ချခြင်း။ သင်္ခါရတို့၌
ပျက်စီးမှုချခြင်း။

မရဏသညာထင်စေခြင်း။

(၂၇၁၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မည်သူမဆို
အထက်ဖိုလ်နှစ်ပါးမျှော်အပ်သော တရားငါးပါး။

- သတိယပွားမှု။ ကိုယ်၌ မတင့်တယ်ဟူချမှု။
အစာ၌ စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟူ ချမှု။ ဘုံသုံးပါး၌ ငြီးငွေ့ဖွယ်ဟူချမှု။
သင်္ခါရတို့၌ ပျက်စီးမှုကိုချမှု။

(၂၇၁၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြုစုရခက်သော
သူနာတစ်ဦး။

- အနာနှင့်မတော်သည်ကိုပြုသူ။
- အစား၌ တော်သော အတိုင်းအရှည်အသိသူ။
- ဆေးမမှီဝဲသူ။ အန်အတက်အကျ ထင်းစွာမပြုသူ။
- အနာနှိပ်စက်မှုကို သည်းမခံသူ။

(၂၇၁၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သူနာပြုရန်မထိုက်သော
သူနာပြုသူငါးဦး။

- ဆေးစီရင်ရန် မစွန့်သူ။ တော်မတော်မသိပဲ
မတော်သည်ကိုဆောင် တော်သည်ကိုရှောင် သူ။
အာမိဿဇွဲ၍ သူနာပြုပြီး မေတ္တာဖြင့်သူနာမပြုသူ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကျင်ကြီးကျင်ငယ် အံဖတ် တံတွေးတို့၌ ရွံတတ်သူ။
အခါအားလျော်စွာ တရားဖြင့်သူနာကို
မပြစွမ်းနိုင်သူ။

(၂၇၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အသက်တို့ကြောင်း
တရားငါးပါး။

- မလျော်သည်ကိုပြုခြင်း။ လျော်သည်ကို မသိခြင်း။
မကြေလွယ်သည်ကို စားခြင်း။ အချိန်မဟုတ် သွားလာခြင်း။
မေထုန်တုကျင့်ယုတ်ကျင့်သူ။

(၂၇၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အသက်တို့ကြောင်း
တရားငါးပါး။

- မလျော်သူကို ပြုခြင်း။ လျော်သည်ကို မသိခြင်း။
မကြေလွယ်သည်ကို စားခြင်း။
သီလပျက်ခြင်း။ ယုတ်မာသောမိတ်ဆွေ ရှိခြင်း။

(၂၇၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံဃာမှထွက်၍
တစ်ယောက်တည်းနေရန်မထိုက်သော အင်္ဂါရပ်များ။

- ရတတ်သမျှ သင်္ကန်းဖြင့် မရောင့်ရဲခြင်း။
- ရတတ်သမျှ ဆွမ်းဖြင့် မရောင့်ရဲခြင်း။
- ရတတ်သမျှ ကျောင်းဖြင့် မရောင့်ရဲခြင်း။
- ရတတ်သမျှ ဆေးဖြင့် မရောင့်ရဲခြင်း။
- ကာမဂုဏ်တို့၌ ကြံစည်မှုများခြင်း။

(၂၇၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်း၏

ဆင်းရဲခြင်းငါးမျိုး။

- ရတတ်သမျှ သင်္ကန်းဖြင့် မရောင့်ရဲခြင်း။
- ရတတ်သမျှ ဆွမ်းဖြင့် မရောင့်ရဲခြင်း။
- ရတတ်သမျှ ကျောင်းဖြင့် မရောင့်ရဲခြင်း။
- ရတတ်သမျှ ဆေးဖြင့် မရောင့်ရဲခြင်း။
- မမွေ့လျော်ပဲ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း။

(၂၇၂၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကုစားနိုင်သော တရားငါးပါး။

- အမိသတ်ခြင်း။ အဘသတ်ခြင်း။ ရဟန္တာအားသတ်ခြင်း။
- ဘုရားအားပြစ်မှားစိတ်ဖြင့် သွေးထွက်စေခြင်း။

သံဃာသင်းခွဲခြင်း။

(၂၇၂၃)

ဇေတဝန် ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပျက်စီးခြင်းငါးမျိုး။

- ဆွေမျိုး ပျက်စီးခြင်း ။ ဥစ္စာပျက်စီးခြင်း ။

ကျန်းမာရေးပျက်စီးခြင်း။

အကျင့်ပျက်စီးခြင်း ။ အယူပျက်စီးခြင်း ။

(၂၇၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားဓမ္မစက်ကို မည်သူမျှ မဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်းငါးပါး။

- အကျိုးကိုသိခြင်း။ အကြောင်းကိုသိခြင်း

အတိုင်းအရှည်ကိုသိခြင်း။

- အချိန်ကာလကို သိခြင်း။ ပရိသတ်ကို သိခြင်း။

(၂၇၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းတို့၏ ဓမ္မစက်ကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မည်သူမျှ မဖျက်စီးနိုင်ကြောင်း တရားငါးပါး။

- အကျိုးကိုသိခြင်း။ အကြောင်းကိုသိခြင်း။

အတိုင်းတရုဉ်ကိုသိခြင်း။

- ပရိဿတ်ကိုသိခြင်း။

(၂၇၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားသည်

တရားကိုမှီ၍ ရဟန်းစသူတို့အား

စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ပေးမှုငါးပါး။

- ရှောင်သင့်ဆောင်သင့်သော ကာယကံပြုခြင်း။

- ရှောင်သင့်ဆောင်သင့်သော ဝစီကံပြုခြင်း။

- ရှောင်သင့်ဆောင်သင့်သော မနောကံပြုခြင်း။

- ရှောင်သင့်ဆောင်သင့်သော အသက်မွေးမှုကိုပြုခြင်း။

- ရှောင်သင့်ဆောင်သင့်သော ရွာနိဂုံးကိုပြုခြင်း။

(၂၇၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မည်သည့်အရပ်၌မဆို

လွတ်မြောက်စေသည့် တရားငါးပါး။

- သဒ္ဓါ ။ သီလ ။ သုတ ။ ဝီရိယ ။ ပညာ ။ ဝိမုတ္တိရှိမှု။

(၂၇၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝေါကုန်ရန်

တောင်းတထိုင်ကြောင်း တရားငါးပါး။

- ယုံတတ်မှု။ ကျန်းမာမှု။ ဖြောင့်မတ်မှု။ လုံးလရှိမှု။ ပညာရှိမှု။

(၂၇၂၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝေါကုန်ရန်

တောင်းတထိုက်သော တရားငါးပါး

- သီလရှိခြင်း။ သုတရှိခြင်း။ သတိရှိခြင်း။ လုံးလရှိခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပညာရှိခြင်း။

(၂၇၃၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိုးကြားသူ
အအိပ်နည်းသူငါးဦး။

- ယောက်ကျားအလိုရှိသောမိန်းမ။ မိန်းမအလိုရှိသော
ယောက်ကျား။
- ခိုးရန်အလိုရှိသော သူခိုး။ မင်းမျှလုပ်ရသောမင်း။
- သံယောဇဉ်မဲ့ အလိုရှိသောရဟန်း။

(၂၇၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊
အိပ်ယာဖြုန်းပြီး ရဟန်းဟု ခေါ်ရရုံ
စာရင်းဝင်ရုံဖြစ်သော ရဟန်းငါးဦး။

- အဆင်း သည်းမခံနိုင်သူ။ အသံ၊အနံ့၊ အရသာ၊အတွေ့၊
သည်းမခံနိုင်သူ။

(၂၇၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်သည်အားလှသော
အလှူစသည် ငါးမျိုးကို လက်မခံထိုက်သူငါးဦး။

- အဆင်းသည်းမခံနိုင်သူ၊ အသံ၊အနံ့၊အရသာ၊အတွေ့ သည်းမ
ခံနိုင်သူ။

(၂၇၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အလှူ စသော
အလှူစသည်များကို လက်ခံထိုက်သော ရဟန်းငါးဦး။

- တရားနာတတ်သူ။
- ကာမဝိဘက်စသည်ကို သတ်တတ်သူ။
- အဆင်းစသည်၌ သူ့ဘန်မိတ်မထင်အောင် စောင့်တတ်သူ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဥတု အာဟာရ ပယောဂတို့ကို သည်းခံတတ်သူ။
- အာသဝေါကုန်ရာသို့ ရောက်အောင် သွားတတ်သူ။

(၂၇၃၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လောက၌ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ငါးဦး

- ပေးပြီးအပေါ်စီးယူသူ။
- ပေါင်းပြီးအပေါ်စီးယူသူ။
- လေးနက်မှုမရှိ၊လော်လီသူ၊ တွေဝေနံနဲ့သူ။

(၂၇၃၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လောက၌ ထင်ရှားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ငါးဦး

- အာပတ်လည်းကျူးလွန်၊နှလုံးမသာယာလည်း ဖြစ်ပြီး ဘုရားမသိသူ။
- အာပတ်ကျူးလွန် နှလုံးမသာယာဖြစ်ပြီး တရားမသိသူ။
- အာပတ်မကျူးလွန် နှလုံးမသာယာဖြစ် တရားမသိသူ။
- အာပတ်မကျူးလွန် နှလုံးမသာယာမဖြစ် တရားမသိသူ။

(၂၇၃၆)

ဝေသာလီ အာလန္ဒဒစေတီ၌ လိစ္ဆဝီမင်းငါးရာတို့အား ဘုရားဟောသော လောက၌ ရခဲ့သော ရတနာငါးပါး။

- ဘုရားပွင့်မှ၊ ။ ဓမ္မဝိနယ ဟောပြောတတ်သူ။
- ဓမ္မဝိနယဟောရာ၌ သိတတ်သူ။ ဓမ္မဝိနယဟောရာ၌ သိသည့်အတိုင်းကျင့်သူ။
- ကျေးဇူးသိ၊ကျေးဇူးကို ထင်ရှားပြုလေ့ရှိသူ။

(၂၇၃၇)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သာကေတ ဆူးလေတော၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ရာဂ၊ဒေါသ၊မောဟ၊မဖြစ်ရန် အခါအားလျော်စွာ နှလုံးသွင်းနေသင်ပုံ
ငါးပါး။

- စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်ရာ၌ စက်ဆုတ်ဖွယ်အမှတ်ဖြင့်နေခြင်း။
- စက်ဆုတ်ဖွယ်ရာ၌ စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ် အမှတ်ဖြင့်နေခြင်း။
- စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟုတ်ရာ မဟုတ်ရာ၌ စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟုတ်
အမှတ်ဖြင့်နေခြင်း။

- စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟုတ်ရာ မဟုတ်ရာ၌ စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်ဟု
အမှတ်ဖြင့်နေခြင်း။

- စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟုတ်ရာ မဟုတ်ရာ၌ စက်ဆုတ်ဖွယ်
စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်အမှတ် နှစ်ပါးကြည့်၍ နေခြင်း။

(၂၇၃၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကိုင်ပေါက်ခံရသကဲ့သို့သော တရားငါးပါး။

- လူသတ်၊ လူဥစ္စာခိုး၊ လူကာမမှား၊ လူလိမ်၊
လူမေ့အောင်တောင်းစား။

(၂၇၃၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိတ်ဆွေဟု
အားမကိုးထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ငါးဦး။

- အလုပ်ခိုင်းတတ်သူ။ အမျှရှာတတ်သူ။
အကြီးအကဲဆန့်ကျင်သူ။

အကန့်အသတ်မရှိသွားလာနေသူ။ တရားပြဖို့ မစွမ်းသူ။

(၂၇၄၀)

ဇေတဝန်၌ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သူယုတ်အလှူပေးပုံငါးပါး။

- မရှိမသေပေးခြင်း။ မလေးမစားပေးခြင်း။

ကိုယ်တိုင်လက်ဖြင့်မပေးခြင်း။

- စွန့်ပစ်သကဲ့သို့ပေးခြင်း။ အကျိုးရှိသည်ဟု မမြင်ပဲပေးခြင်း။

(၂၇၄၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သူတော်ကောင်းအလှူပေးပုံငါးပါး။

- ယုံကြည်မှုဖြင့်ပေးခြင်း။ ရှိသေစွာပေးခြင်း။
လျှောက်ပတ်သောအခါပေးခြင်း။ မငြိမကပ်ပေးခြင်း။
မိမိသူတစ်ပါး မထိပါးပေးခြင်း။

(၂၇၄၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချိန်ခါအလိုက်
လွတ်မြောက်သူ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းငါးပါး။

- အမှုသစ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း။ စကားပြော၌ မွေ့လျော်ခြင်း ။
အအိပ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း။ အဖော်၌ မွေ့လျော်ခြင်း ။
လွတ်မြောက်ကိုင်သောစိတ်ကို မဆင်ခြင်ခြင်း။

(၂၇၄၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချိန်ခါအလိုက်
လွတ်မြောက်သူတို့ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ငါးပါး။

- အမှုသစ်မွေ့လျော်ခြင်း။ အပြောမွေ့လျော်ခြင်း ။
အအိပ်မွေ့လျော်ခြင်း။ ဣန္ဒြေမရှိခြင်း။
အစားအတိုင်းအရည်မသိခြင်း။

(၂၇၄၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားနာသော်လည်း
တရားသတ်ဝင်ရန်မထိုက်သူ ငါးဦး။

- တရားကိုမထေမဲ့ပြုသူ။ ဟောသူကိုမထေမဲ့ပြုသူ။
ကိုယ့်ကိုယ် မထေမဲ့ပြုသူ။ ပြီလွင့်သူ။

နှလုံးသွင်းမှားသူ။

(၂၇၄၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တရားနာသော်လည်းသတ်ဝင်ရန်မထိုက်သူငါးဦး။

- တရားကိုမထေမဲ့ပြုသူ။ ဟောသူကို မထေမဲ့ပြုသူ။
မိမိကိုယ်ကိုယ် မထေမဲ့ပြုသူ။ မိုက်မဲဆွံ့အသူ။
မသိပဲသိသည်ထင်သူ။

(၂၇၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားနာသော်လည်း
တရားမရထိုက်သူ ငါးဦး။

- ဂုဏ်ဖြတ်ရန် တရားနာသူ။ အပြစ်ကင်းရန်တရားနာသူ။
ပုတ်ခတ်ရန် တရားနာသူ။ ပညာမဲ့သူ။
မသိပဲ သိသည်ဟုထင်သူ။

(၂၇၄၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားကွယ်ကြောင်း
ငါးပါး။

- ရှိသေ့စွာတရား မနာခြင်း။ ရှိသေ့စွာတရားမသင်ခြင်း။
ရှိသေ့စွာတရား မဆောင်ခြင်း။
ရှိသေ့စွာမရားမစူးစမ်းမဆင်ခြင်ခြင်း။
ရှိသေ့စွာတရား မကျင့်ခြင်း။

(၂၇၄၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တရားပျောက်ကွယ်ကြောင်းတရား ငါးပါး။

- တရားမဆင်ခြင်း ။ တရားမဟောခြင်း ။
တရားအကျယ်မပို့ချခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- တရားအကျယ် မရွတ်ခြင်း ။ တရားကို အဖန်ဖန်
မဆင်ခြင်ခြင်း။

(၂၇၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သူတော်ကောင်းတရားကွယ်ကြောင်း ငါးပါး။

- မဒါသူအား သဒါစကားသည် မကောင်းစကား ။
- သီလမဲ့သူအား သီလစကားသည် မကောင်းစကား ။
- ဝန်တိုသူအား စွန့်ကြံစကားသည် မကောင်းစကား ။
- ပညာမဲ့အား ပညာစကားသည် မကောင်းစကား။
- ဗဟုသုတမဲ့သူအား ဗဟုသုတစကားသည် မကောင်းစကား။

(၂၇၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကြောက်ရွံ့ကြောင်း
ငါးပါး။

- ယုတ်မာသူ ။ သီလမဲ့သူ ။ သုတမဲ့သူ ။ ပျင်းယိသူ ။
ပညာမဲ့သူ ။

(၂၇၅၂)

ယောသိရုံ၌ ဥဒါယီလူများကို တရားဟောသည်ကို လျှောက်သော
သျှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
တရားဟောသူသန္တာန်၌ ရှိရမည့်တရားငါးပါး။

- ပြောခဲ့ပြီးနှင့်လျှော်သော စကားပြောခြင်း။
- အကြောင်းပြချက်ရှိရှိ ပြောခြင်း။
- စောင့်ရှောက်လိုစိတ်ဖြင့် ပြောခြင်း။
- အာမိဿမငဲ့ကွက်ခြင်း။
- မိမိသူတစ်ပါး မထိပါး မပုတ်ခတ်ခြင်း။

(၂၇၅၃)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဖျောက်နိုင်ခဲ့သော
တရားငါးပါး။

- ရာဂစိတ်။ ဒေါသစိတ် ။ မောဟစိတ် ။ ဉာဏ်၌ထင်မြင်မှု။
ခရီးသွားလိုစိတ်။

(၂၇၅၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ရန်ညှိုးအားဃာတပျောက်ကြောင်းငါးပါး။

- မေတ္တာပွားခြင်း။ ကရုဏာပွားခြင်း။ ဥပေက္ခာပွားခြင်း။
နှလုံးမသွင်းခြင်း။
- ကံကိုချွဲခြင်း။

(၂၇၅၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော
ရန်ငြိုးအာဃာတကိုပယ်ရမည့်ငါးပါး။

- ကိုယ်ကျင့်မကောင်း နှုပ်ကျင့်ကောင်းသူ။ နှုပ်ကျင့်မကောင်း
ကိုယ်ကျင့်ကောင်းသူ။
- ကိုယ်နှုတ်နှစ်ပါးမကောင်း စိတ်ကောင်းသူ။
ကိုယ်နှုတ်စိတ်မကောင်းသူ။
- ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကောင်းသူ။

(၂၇၅၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော
သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့်တရားဆွေးနွေးရန် ပြည့်စုံရမည့်
တရားငါးပါး။

- သီလ။ သမာဓိ။ ပညာ။ ဝိမုတ္တိ။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန။

(၂၇၅၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့်မေးဖြေရာ၌ ပြည့်စုံရမည့်
တရားငါးပါး။

- သီလ။ သမာဓိ။ ပညာ။ ဝိမုတ္တိ။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန။

(၂၇၅၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သာရိပုတြာဟောသော
ပြဿနာမေးကြောင်းတရားငါးပါး။

- ပညာနံ့၍ မေးခြင်း။ အလိုဆိုးရှိ၍ မေးခြင်း။
နှိပ်စက်လို၍ မေးခြင်း။ သိလို၍ မေးခြင်း။
ဖြေကြားလို၍ မေးခြင်း။

(၂၇၅၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော တရားကို
သျှင်ဥဒါယိကနံ့ကွက်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ရဟန်းတို့ကို
မြည်တွန်ပြီးနောက် ဥပါဝါအား ဟောသော သီတင်းသုံးဖော်တို့
ချစ်ခင်လေးစားအပ်သော တရားငါးပါး။

- သီလ။ သုတ။ သုဘာသိတ။ သမာဓိ။ ပညာ။

(၂၇၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော စောဒကတို့
ရှိရမည့်တရားငါးပါး။

- လျှော်သောစကားဆိုခြင်း။ မှန်သောစကားဆိုခြင်း။
နူးညံ့သောစကားဆိုခြင်း။ အကျိုးနှင့်စပ်သောစကားကိုဆိုခြင်း။
မေတ္တာစိတ်ဖြင့်ဆိုခြင်း။

(၂၇၆၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား
သာရိပုတြာဟောသောအဆင့်ပျက်စီးမှုငါးမျိုး။

- သီလပျက်လျှင် သမာဓိပျက်၏။ သမာဓိပျက်လျှင်

ပညာပျက်၏။ပညာပျက်လျှင်ဦးငွေ့မှုပျက်၏။

ဦးငွေ့မှုပျက်လျှင်

သိမုတ္တိကိုသိသော ဉာဏ်အမြင်ပျက်ခြင်း

(၂၇၆၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်အာနန္ဒာ တရား
၌သင်ယူမှတ်သားပို့ချမမေ့ကြောင်းငါးပါး။

- အနက်၌ လိမ္မာခြင်း။ ဓမ္မ၌ လိမ္မာခြင်း။ အက္ခရာ၌
လိမ္မာခြင်း။ သဒါ ၌ လိမ္မာခြင်း။
ရှေ့နောက်အစီအစဉ်၌ လိမ္မာခြင်း။

(၂၇၆၃)

ယောသိရုံ၌ သျှင်ဘဒ္ဒဇိအား
သျှင်အာနန္ဒဟောသော(အမြတ်ဆုံးမြင်စရာ၊ ကြားစရာချမ်းသာနှင့်
အမြတ်ဆုံးသညာ၊ အမြတ်ဆုံးဘုံဘဝ)အဆုံးငါးပါး။

- ဗြဟ္မာမြင်ရခြင်းထက် အာသဝေါကုန်စရာမြင်ရခြင်းသည်
အမြတ်ဆုံးမြင်စရာဖြစ်၏။

- အာဘဿရာဗြဟ္မာ အသံထက် အာသဝေါကုန်စရာ
အသံကြားရခြင်းသည် အမြတ်ဆုံးကြားစရာ။

- သုဘကိဏှဗြဟ္မာချမ်းသာထက် အာသဝေါကုန်စေတတ်သော
ချမ်းသာသည့် အမြတ်ဆုံးချမ်းသာ။

- အာကိဉ္ဇညသညာထက်
အာသဝေါကုန်စေတတ်သောသညာသည် အမြတ်ဆုံးသော။

- နေဝသညာ နာသညာဘဝထက် အာသဝေါကုန်စေတတ်သော
ဘဝသည် အမြတ်ဆုံးဘဝ။

(၂၇၆၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါသကာတို့
ကြောင့်ရုံ့စေတတ်သောတရားငါးပါး။

- သတ်လေ့။ ခိုးလေ့။ ကာမမှားလေ။ လိမ်လေ့။ မူးလေ့။’

(၂၇၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါသကာတို့၊
ရဲရင့်စွာအိမ်၌နေနိုင်သော တရားငါးပါး။

- သတ်ခြင်းရှောင်ခြင်း။ ခိုး၊လိမ်၊ကာမမှား၊ မူးရှောင်ခြင်း။

(၂၇၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဥပါသကာများကိုင်ပေါက်ခံရသကဲ့သို့ ဆင်းရဲသော တရားငါးပါး။

- သတ်ခြင်း၊ ခိုးခြင်း၊ ကာမမှားခြင်း၊လိမ်ခြင်း၊မူးခြင်း။

(၂၇၆၇)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဟောသော
သီလမရှိသူဟုဆိုအပ်သော ဘေးရန်ငါးပါး။

- သတ်ခြင်း(လ)မူးမေ့ခြင်း။

(၂၇၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကြမ်းတမ်း၊ညစ်ပတ်၊ညံ့ဖျင်းသောဥပါသကာဖြစ်ကြောင်း ငါးပါး။

- ယုံကြည်မှုမရှိခြင်း။ သီလမရှိခြင်း။
- ကောတူဟလမင်္ဂလာကိုယုံခြင်း။ကံမယုံခြင်း။
- သာသနာပ၌ ကောင်းမှုပြုဖွယ်ရှာ၍ ရှေးဦးပြုခြင်း။

(၂၇၆၉)

ဇေတဝန်၌ ဥပါသကာငါးရာခြံရံသော အနာထပိဏ်အား
ပစ္စည်းလေးပါးထောက်ပန့်ကာမျှဖြင့် နှစ်သိမ့်မှုပွားရန်
ဘုရားဟောကို လျှင်သာရိပုတြာအား ဘုရားဟောသော နီဝရဏမဲ့
နှစ်သိမ့်မှုဖြစ်သော အခါမဖြစ်သော တရားငါးပါး။

- ကာမကိုမှီသောဆင်းရဲ ။ ဝမ်းနည်း။

- ကာမကိုမှီဝမ်းသာ၊ ချမ်းသာ။
- မကုသိုလ်မှီသောဆင်းရဲ၊ ဝမ်းနည်း။
- မကုသိုလ်မှီသောဝမ်းသာ၊ ချမ်းသာ။
- အကုသိုလ်မှီသောဆင်းရဲ၊ ဝမ်းနည်း။

(၂၇၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါသကာတို့
မပြုအပ်သော ကုန်သွယ်မှု၊ ငါးမျိုး။

- လက်နက်။ လူ ။ အသား ။ အရက် ။ အဆိပ်။

(၂၇၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ခုရောနောင်ပါ
မကြားဘူသောတရား ငါးမျိုး။

- ယောက်ကျားမိန်းမတို့ကို မသတ်ခြင်းကြောင့် ပြည်မှ
နှင်ထုတ်သတ်ပုတ်ချုပ်နှောင်ခြင်း။

- သူများမပေးပဲ မယူခြင်းကြောင့် ။ ။ ။
- အကျိုးစီးပွားပျက်အောင် မလိမ်ခြင်းကြောင့် ။ ။
- သူများမယားသမီး ကျူးလွန်မကျင့်ခြင်းကြောင့်။ ။
- ရှေ့လေးပါးကျူးလွန်အောင်

သေရည်မသောက်သောခြင်းကြောင့် ပြည်မှ
နှင်ထုတ်သတ်ပုတ်ချုပ်နှောင်ခြင်း။

(၂၇၇၂)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်နှင့် ဥပါသကာငါးရာ သျှင်သာရိပုတြာ
ဘုရားဟောသော ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာနှင့် အရိယာသီလဖြင့်
ချမ်းသာစွာနေသူ။ သောတပန်ဥပါသကာတို့ ကျင့်သော သိက္ခာငါးပါး။

- မသတ် (လ) မမေ့မမူ။

(၂၇၇၃)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကောသလတိုင်း ခရီးအကြား၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
ကဿပဘုရား၏ဥပါသကာဂဝေသိနှင့်
ငါးရာတို့အဆင့်ဆင့်ကျင့်သော တရားငါးပါး။

- သီလမရှိသူ ဥပါသကာမှ သီလပြည့်သူ ဥပါသကာပြုခြင်း။
- သီလပြည့်သူမှ ဗြဟ္မစရိယနှင့်နေခြင်း။
- ထိုမှ ရဟန်းဘောင်တတ်ခြင်း။
- ထိုမှ ဝိမုတ္တိဉာဏ်ရှာမှီးရယူခြင်း။

(၂၇၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တောနေရဟန်းငါးမျိုး။

- ညံ့ဖျင်းတွေဝေ၍ တောနေသူ။
- အလိုဆိုးဖြင့် တောနေသူ။ ရူးနမ်းပြန်လွင့်၍ တောနေသူ။
- ချီးမွမ်းအပ်၏ဟု တောနေသူ။ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်မှုအကျင့်မှီ၍

တောနေသူ။

(၂၇၇၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုံသူကူတင်ဆောင်
ရဟန်းငါးမျိုး။

- ညံ့ဖျင်းတွေဝေသူ(လ) ရောင့်ရဲမှုကိုမှီသူ။

(၂၇၇၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ရုက္ခမူတင်ဆောင်သူငါးဦး။

- ညံ့ဖျင်းတွေဝေသူ(လ) ရောင့်ရဲမှုကိုမှီသူ။

(၂၇၇၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သုသာန်တင်ဆောင်သူငါးဦး။

- ညံ့ဖျင်းတွေဝေသူ(လ)ရောင့်ရဲမှုကိုမှီသူ။

(၂၇၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမေ
ကာသိဓူတင်ဆောင်ငါးပါး။

- ညံ့ဖျင်းတွေဝေသူ (လ) ရောင့်ရဲမှုကိုမှီသူ။

(၂၇၇၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
နေသဇ္ဇိဓူတင်ဆောင်ပါးငါးပါး။

- ညံ့ဖျင်းတွေဝေသူ။ (လ) ရောင့်ရဲမှုကိုမှီသူ။

(၂၇၈၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ယထာသန္တတိဓူတင်ဆောင်ငါးမျိုး။

- ညံ့ဖျင်းတွေဝေသူ။ (လ) ရောင့်ရဲမှုကိုမှီသူ။

(၂၇၈၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တေသနိတ်ဓူတင်ဆောင်ငါးပါး။

- ညံ့ဖျင်းတွေဝေသူ။ (လ) ရောင့်ရဲမှုကိုမှီသူ။

(၂၇၈၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား
ဘုရားဟောသောခလုပစ္ဆာဘတ္တိကဓူတင်ဆောင်ငါးပါး။

- ညံ့ဖျင်းတွေဝေသူ။ (လ) ရောင့်ရဲမှုကိုမှီသူ။

(၂၇၈၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ပတ္တပိဏ်ဓူတင်ဆောင်ငါးပါး။

- ညံ့ဖျင်းတွေဝေသူ။ (လ) ရောင့်ရဲမှုကိုမှီသူ။

(၂၇၈၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ခွေးနှင့်ရှေးပုဏ္ဏားတို့သာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မြင်ရသောတရားငါးပါး။

- မျိုးတူမဟုတ်လျှင် မေထုန်မှမပြုခြင်း။
- ဥတုမလာတော့လျှင် မေထုန်မှမပြုခြင်း။
- မေထုန်ပြုဘက်ကို အရောင်းအဝယ်မပြုခြင်း။
- ရွှေငွေဥစ္စာစပါးကို မသိုမှီး မသိမ်းဆည်းခြင်း။
- မနက်စာမနက် ညစာညသာ ရှာစားခြင်း။

(၂၇၈၅)

ဇေတဝန်၌ အရိုအသေမပေး၍ မကျေနပ်ကြောင်းပြောသော
ဒေါဏပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော ပုဏ္ဏားတို့
ဆရာတင်ထားသော ရသေ့တို့၏ တပည့်ငါးမျိုး။

- လေးဆယ့်ရှစ်နှစ်အထိ လူလွတ်နေ၊ ပညာသင်၊ ဆရာပူဇော်ရန်
ဥစ္စာရှာပြီး ရဟန်းပြုသော ဗြဟ္မာနှင့်တူသော ပုဏ္ဏား။
- ရှေးအတိုင်း ဆရာပူဇော်ရန် ဥစ္စာရှာပြီး ရေစက်သွန်းပေးသော
ပုဏ္ဏားမယူပြီး သားသမီးရလျှင် ရဟန်းပြုသော နတ်နှင့်တူသော ပုဏ္ဏား။
- ရှေးအတိုင်းရဟန်းတပြုပဲ ပုဏ္ဏားစည်းကမ်းအတိုင်းနေသော
စည်းကမ်းရှိသော ပုဏ္ဏား။
- ရှေးအတိုင်း ဆရာပူဇော်ပြီး ကြိုက်ရာမိန်းမဖြင့်
အာရုံခံစားသော စည်းကမ်းပျက်ပုဏ္ဏား။
- ရှေးနည်းအတိုင်း ဆရာပူဇော်ရန် မကောင်းရမ်းပဲ
ရှာခြင်းစသော အမှုအားလုံးဖြင့် အသက်မွေးသော
ဒွန်းစက္ကားနှင့်တူသော ပုဏ္ဏား။

(၂၇၈၆)

ဇေတဝန်၌ သင်္ဂါရဝပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော
ဗေဒကိုရွက်သော်လည်း မထင်ပဲ မရွက်ပဲလည်း
ထင်ခြင်ထင်လာခြင်း၏ အကြောင်းငါးပါး။

- ကာမရာဂထကြွနေပြီး လွတ်မြောက်သည်ကို မသိခြင်း။
 - ဗျာပါဒ ထကြွနေပြီး လွတ်မြောက်သည်ကို မသိခြင်း။
 - ထိနမိဒ ထကြွနေပြီး လွတ်မြောက်သည်ကို မသိခြင်း။
 - ဥဒ စွ ကုက္ကုစ္စထကြွနေပြီးလွတ်မြောက်သည်ကို မသိခြင်း။
 - ဝိစိကိစ္စာ ထကြွနေပြီး လွတ်မြောက်သည်ကို မသိခြင်း။
- ဤငါးပါး မထကြွနေပြီး မထကြွသည်ကို သိခြင်း။

(၂၇၈ရ)

ဝေသာလိ၌ ကာရဏပါလီပုဏ္ဏားအား ဝိင်္ဂယာနိပုဏ္ဏားပြောသော ဗုဒ္ဓ
ဓမ္မချီးမွမ်းချက်ငါးပါး။

- ဗုဒ္ဓဝါဒနာရလျှင် အခြားဝါဒ နာမရခြင်း။
- ဗုဒ္ဓ ဓမ္မသည် မှီခိုကဲ့သို့ စိတ်ကြည်ရခြင်း။
- ဗုဒ္ဓ ဓမ္မနာရတိုင်း စန္ဒကူးနံ့ရှူရသကဲ့သို့ ဝမ်းသာရခြင်း။
- ဗုဒ္ဓ ဓမ္မနာရတိုင်း ရောဂါပျောက်ဆေး သောက်ရသကဲ့သို့

ငြိမ်းခြင်း။

- ဗုဒ္ဓ ဓမ္မနာရတိုင်း ပင်ပန်းလာသူ ရေအေးချိုးရသကဲ့သို့

ဖြစ်ခြင်း။

(၂၇၈စ)

မဟာဝုန် လိစ္ဆဝီမင်းတို့အား ဘုရားဟောသော ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော
ရတနာငါးမျိုး

- ဘုရား ။ ဘုရားတရားဟောတတိသူ။
ဘုရားတရားကို ဟောသည့်အတိုင်းသိသူ။
- ဘုရားတရားကိုဟောသည့်အတိုင်းသိပြီးကျင့်သူ
သူ့ကျေးဇူးကို ထင်စွာပြတတ်သူ။

(၂၇၈ဇ)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားသစ္စာမသိမီက

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အိပ်မက်ကြီးငါးပါး။

- မြေအိပ်ယာ ။ ဟိမဝန္တာ ခေါင်းအုံး။ ဝဲယာသမုဒ္ဒရာတို့
လက်တင်။

တောင်သမုဒ္ဒရာ ခြေတင်အိပ်ခြင်း။

- တိရိယမြတ် ချက်မှကောင်းကင်အထိပေါက်ခြင်း။
- ကိုယ်ဖြူခေါင်းမဲ ပိုးများဒူးအထိ ခြေမှ ဖုံးအုပ်တက်ခြင်း။
- ရောင်စုံငှက်လေးမျိုး၊လေးမျက်နှာမှခြေရင်းကျပြီး ဖြူခြင်း။
- မစင်တော်ကြီး အဆင့်ဆင့်၌ မလိမ်းမကြံ စကြိုသွားခြင်း။

အရဟတ္တမင်္ဂဉာဏ်၊

လူနတ်ခပ်သိမ်းလမ်းစဉ်မဂ္ဂင်၊လူခပ်သိမ်းတို့ ဆည်းကပ်ခြင်းအမျိုးလေးပါးတို့
သာသနာဘောင်ဝင်မှု၊ ပစ္စည်းလေးပါးမလိမ်းကြံမှုတို့၏
နိမိတ်အစဉ်အတိုင်းဟူ၏။

(၂၇၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိမိတ်ဆတ်သူ
ပညာမသတ်ဝင်နိုင်သော မိုးအန္တရာယ်ငါးပါး။

- တေဇောပျက်ခြင်း။ ဝါယောပျက်ခြင်း။
လကြယ်ခြင်း၊တိမ်စင်ခြင်း။

လူတို့မတရားတောဖြုန်း မီးရှို့လုပ်ခြင်း။

(၂၇၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စကားကောင်းအင်္ဂါငါးပါး။

- ဆိုသင့်ချိန်ဆိုခြင်း။ အမှန်ဆိုခြင်း။ နူးနူးညံ့ညံ့ဆိုခြင်း။
အကျိုးရှိသည်ကိုဆိုခြင်း။ မေတ္တာဖြင့်ဆိုခြင်း။

(၂၇၉၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သီလဝန္တရဟန်းကပ်သောအိမ်၌ ပွားအပ်သော ကောင်းမှုငါးပါး။

- စိတ်ကြည်လင်ကြခြင်း။ ရှိရှိသေသေပြုခြင်း။ ဝန်မတိုခြင်း။
- လှူဒါန်းခြင်း။ တရားနာရခြင်း။

(၂၇၉၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ထွက်မြောက်ရာ နိဿရဏဓာတ်ငါးပါး

- အသုဘနှလုံးသွင်း၍ဖြစ်သော နိက္ခမ္မဓာတ်နိဿရဏ။
- မေတ္တာနှလုံးသွင်း၍ဖြစ်သော အဗျာပါဒဓာတ်နိဿရဏ။
- ကရုဏာနှလုံးသွင်း၍ဖြစ်သော အရူပဓာတ်နိဿရဏ။
- အရူပနှလုံးသွင်း၍ဖြစ်သော အရူပဓာတ် နိဿရဏ။
- သက္ကာယနိရောဓ နှလုံးသွင်းဖြစ်သော သက္ကာယနိရောဓ

နိဿရဏ။

(၂၇၉၄)

ကိမိလမြို့ ကျည်းပင်တော၌ သျှင်ကိမိလအား ဘုရားဟောသော ဘုရားမရှိသည့်နောက်

တရားကြာကြာမတည်နိုင်ကြောင်း ငါးပါး။

- ဘုရားမရှိသေ။ တရားမရှိသေ။ သံဃာမရှိသေ။

သိက္ခာမရှိသေ။

အချင်းချင်းမရှိသေ။

(၂၇၉၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားနာခြင်း အကျိုးငါးပါး။

- မကြားဘူးသည်များကြားရခြင်း။ ကြားဘူးသည်များ

ဖြူစင်ခြင်း။

ယုံမှားကို လွန်နိုင်ခြင်း ။ အယူဖြောင့်မတ်နိုင်ခြင်း။

စိတ်ကြည်လင်ခြင်း။

(၂၇၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကောင်းမှုပြု၍
လယ်မြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ လူတို့ လှူဒါန်းခြင်း ရှိသေခြင်း ခံထိုက်သော
ရဟန်း၏ တရားငါးပါး။

- ဖြောင့်မတ်ခြင်း။ လျှင်မြန်ခြင်း။ နူးညံ့ခြင်း။ သည်းခံခြင်း။

စင်ကြယ်ခြင်း။

(၂၇၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အားငါးပါး။

- သဒါ ။ ဟိရိ။ ဩတ္တပ္ပ ။ ဝိရိယ ။ ပညာ။

(၂၇၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စိတ်ငြောင့်တံသင်း
ငါးပါး။

- ဘုရား၌ ယုံမှားခြင်း။ တရား၌ ယုံမှားခြင်း။
သံဃာ၌ ယုံမှားခြင်း။ သီလ၌ ယုံမှားခြင်း။
သီတင်းသုံးဖော်တို့၌ အမျက်ထွက်ခြင်း။

(၂၇၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စိတ်အနှောင်အဖွဲ့ငါးမျိုး။

- ကာမဂုဏ်၌ စွဲမက်၊ မွတ်သိပ်၊ ပူပန်မှု။
- ကိုယ့်ကိုယ်၌ စွဲမက်၊ မွတ်သိပ်၊ ပူပန်မှု။
- အိပ်မှစားမှု၌ စွဲမက်၊ မွတ်သိပ်၊ ပူပန်မှု။
- နတ်ဖြစ်ရမှု၌ စွဲမက်၊ မွတ်သိပ်၊ ပူပန်မှု။
- ရုပ်၌ စွဲတက်၊ မွတ်သိပ်၊ ပူပန်မှု။

(၂၈၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ယာဂုအာနိသင်ငါးပါး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မဆာခြင်း။ မမွတ်သိပ်ခြင်း။ လေကောင်းခြင်း။
ဆီးကောင်းခြင်း။ အစာကြေခြင်း။

(၂၈၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တံပူစားခြင်း
အာနိသင်ငါးပါး။

- မျက်စေ့ကြည်ခြင်း။ ခံတွင်းနံ့ကောင်းခြင်း။
ရယာဟရဏီကြောသန်ခြင်း။
အစား၌ သားခြေ သလိပ်မဖွဲ့ခြင်း။ စားမြိန်ခြင်း။

(၂၈၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့နား ဘုရားဟောသော သီချင်းသံဖြင့်
တရားဟောသူ အပြစ်ငါးပါး။

- ကိုယ်တိုင်အသံ၌ စွဲခြင်း။ သူများလည်း အသံ၌ စွဲခြင်း။
ဘုန်းကြီးများ သီချင်းဆိုသည်ဟု အကဲ့ရဲ့ခံခြင်း။
အသံပြုပြင်လို၍ သမာဓိပျက်ခြင်း။ နောင်လာနောင်သားတို့
အ
တုလိုက်ခြင်း။

(၂၈၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိလွတ်အိပ်သူ
အပြစ်ငါးပါး။

- အိပ်ဆင်းရဲ။ နိုးဆင်းရဲ။ အိပ်မက်ဆိုးမက်။ ကိုယ်စောင့်နတ်မရှိ။
သုတ်လွတ်။

(၂၈၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီးတင်းသုံးဖော်တို့အား
ဆဲရေး။ ရေရွက်ကြိမ်းမောင်းသော အရိယာစွပ်စွဲသူ အပြစ်ငါးပါး။

- ပါရာဇိက ဆိန္ဒူပရိပနဖြစ်ပြီး သာသနာမှရှုံးခြင်း။
- ဆိုးညစ်အာပတ် တစ်ခုခုရောက်ခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ရောဂါပြင်းပြင်းရခြင်း။ တွေဝေသေခြင်း။
- ချမ်းသာကင်းခြင်း အလားအလာရှိခြင်း။

(၂၈၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မျက်မှောက်ကမျက်ကွယ်ငြင်းခုံလျက် သံဃာ၌ အဓိကရုဏ်းဖြစ်အောင် ပြုသူ
အပြစ်ငါးပါး။

- မရသေးသောတရား မရခြင်း။ ရပြီးသောတရား
ဆုတ်လျော့ခြင်း။
- မကောင်းသောကျော်ဇောသံရှိခြင်း။ တွေဝေသေခြင်း။
- အလားအလာမကောင်းခြင်း။

(၂၈၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီလပြည့်စုံသူတို့
သီလပြည့်စုံခြင်းအကျိုးငါးပါး။

- မမေ့လျော့သောကြောင့် စည်းစိမ်တိုးခြင်း။
- ကောင်းသောကျော်ဇောသံရှိခြင်း။ ပရိဿတ်၌
ရဲရင့်စွာချဉ်းကပ်နိုင်ခြင်း။
- မတွေမဝေသေခြင်း။ အလားအလာကောင်းခြင်း။

(၂၈၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စကားများသူအပြစ်ငါးပါး။

- မမှန်စကား၊ ကုန်းစကား၊ စကားဖျင်း၊ စကားကြမ်း
များပြောတတ်ခြင်း။
- အလားအလာမကောင်းခြင်း။

(၂၈၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

သည်းမခံခြင်းအပြစ်ငါးပါး။

- ချစ်ခင်သူမရှိ။ ရန်များ။ အပြစ်များ။တွေဝေသေ။
အလားအလာမကောင်းခြင်း။

(၂၈၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

သည်းမခံခြင်းအပြစ်ငါးပါး။

- ချစ်ခင်သူမရှိ။ ကြမ်းကြုတ်။နှလုံးမသာယာ။ တွေဝေသေ။
အလားအလာမကောင်း။

(၂၈၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကြည်ညိုဖွယ်မရှိသူတို့

အပြစ်ငါးပါး။

- မိမိကိုယ်တိုင် မိမိကိုစွပ်စွဲခြင်း။ ပညာရှိတို့ စိတ်ကွဲရဲခြင်း။
- မကောင်းသောအသံထွက်ခြင်း။ တွေဝေသေခြင်း။
- အလားအလာကောင်းခြင်း။

(၂၈၁၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကြည်ညိုဖွယ်မရှိသူတို့

အပြစ်ငါးပါး။

- မကြည်ညိုသူတို့ မကြည်ညိုခြင်း။ ကြည်ညိုပြီးသူတို့ ပျက်ခြင်း။
- ဘုရားစကား ဖီဆန်ရာကျခြင်း။ နောက်လူတို့
အတုလိုက်ဖွယ်ရှိခြင်း။
- စိတ်မကြည်လင်ခြင်း။

(၂၈၁၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မီးလျှံခြင်း အပြစ်ငါးပါး။

- မျက်စေ့မှုံ။ အဆင်းပျက်။ အားနည်း။

အဖော်ပျော်မှုတဏှာပွားခြင်း။

မဂ်ဖိုလ်ဖီလာစကားများ။

(၂၈၁၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မဓုရာဇ်ပြည် မပြစ်ငါးပါး။

- မြေမညီ။ မြူများ။ခွေးဆိုး။ ယက္ခိက်ရဲ။ ဆွမ်းခက်။

(၂၈၁၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကန့်အသတ်မရှိ ခရီးရှည်အထပ်ထပ်သွားသူတို့ အပြစ်ငါးပါး။

- အကြားဘူးသည်များ မကြားရ။ ကြားဘူးသူများ မဖြူစင်။
- ကြားဘူးသည်များဖြင့် ရဲရင့်ခြင်းမဖြစ်။ ရောဂါပြင်းရ။
- အပေါင်းသင်းမဲ့။

(၂၈၁၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကန့်အသတ်ရှိရှိ ခရီးသွားခြင်းအကျိုးငါးပါး။

- မရဘူးသော တရားရခြင်း။ ရပြီးသောတရား မလျှော့ခြင်း။
- ရပြီးသောအချို့တရားထူးဖြင့်ရဲရင့်ခြင်း။ ရောဂါပြင်မရ။
- အဆွေခင်ပွန်းများ။

(၂၈၁၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အလွန်ကြာကြာနေခြင်း အပြစ်ငါးပါး။

- ဘဏ္ဍာများခြင်း။ ဆေးဝါးများခြင်း။ ကိစ္စများခြင်း။
မလျှော်သူတို့နှင့် ရင်းနှီးဆက်ဆံခြင်း။ ဖဲသွားရန် ငဲ့ကွက်ခြင်း။

(၂၈၁၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အလွန်ကြာကြာနေခြင်း ဝန်တို့မှု ငါးပါး။

- ကျောင်းဝန်တို့။ ဒါကာဝန်တို့။ လာဘ်ဝန်တို့။

ဂုဏ်အဆင်းဝန်တို့။

တရားဝန်တို့။

(၂၈၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အိမ်တို့ကပ်သောရဟန်း အပြစ်ငါးပါး။

- မပန်ကြားပဲသွားခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အားပတ်သင့်ခြင်း။

- မာတုကာမနှင့် ဆိတ်ငြိမ်းရာနေခြင်းကြောင့်

ပါစိတ်အားပတ်သင့်ခြင်း။

- မာတုကာမနှင့် ဖုံးလွှမ်းရာနေခြင်းကြောင့်

ပါစိတ်အာပတ်သင့်ခြင်း။

- မာတုကာမနှင့် တစ်ပုဒ်ထက် အလွန်တရားဟောခြင်းကြောင့်

ပါစိတ်အားပတ်သင့်ခြင်း။

- ကာမဂုဏ်အကြံ များလျှက်နေခြင်း။

(၂၈၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အိမ်ကပ်၍ ဒကာတို့နှင့် အလွန်ကြာမြင့်စွာရောသော ရဟန်းအပြစ်ငါးပါး။

- မာတုကာမနှင့် မပြတ်မြင်ရခြင်း။ မာတုကာမနှင့်

နှီးနှောရခြင်း။

- မာတုကာမနှင့် အကြွမ်းဝင်ခြင်း။ မာတုကာမနှင့်

ရာဂစိတ်ဝင်ခြင်း။

- အာပတ်သင့် လူထွက် တစ်ခုခုပြုခြင်း။

(၂၈၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စည်းစိမ်ဥစ္စာအပြစ်ငါးပါး။

- မီးနှင့်ဆက်ဆံခြင်း။ ရေနှင့်ဆက်ဆံခြင်း။ မင်းနှင့်ဆက်ဆံခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သူခိုးနှင့်ဆက်ဆံခြင်း။

မချစ်မနှစ်သက်သောသူနှင့်

ဆက်ဆံခြင်း။

(၂၈၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နေမြင့်မှ
ထမင်းချက်သောအိမ် အပြစ်ငါးပါး။

- ခရီးသွားဧည့်ကို အခါအလျောက် မပူဇော်ရခြင်း။
- ဗလိနတ်စားသောနတ်ကို မပူဇော်ရခြင်း။
- ည စာမစားသော သမဏတို့အား မပူဇော်ရခြင်း။
- လူငှားများ မျက်နှာမကောင်းပဲ အလုပ်လုပ်ရခြင်း။
- မွန်းလွဲစာထမင်း၌ ဩဇာမရှိခြင်း။

(၂၈၂၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြွေဟောက်အပြစ်ငါးပါး။

- မသန့်ရှင်းခြင်း။ အနံ့ဆိုးရှိခြင်း။ အဆိပ်ကြီးခြင်း။ ဘေးရှိခြင်း။

မိတ်ဆွေဖျက်တတ်ခြင်း။

(၂၈၂၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြွေဟောက်အပြစ်
ငါးပါး။

- အမျက်ထွက်တတ်။ ရန်ညှိုးဖွဲ့တတ်။ အဆိပ်ပြင်းလျှာနှစ်ခွ။

အဆွေဖျက်တတ်။

(၂၈၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး
မတိုးတတ်ကြောင်းငါးပါး။

- အသွင်အပြင်နှင့် အပြည့်စုံခြင်း။ အကြားအမြင်နည်းခြင်း။
- ကိလေသာမခေါင်းပါးစေတတ်ခြင်း။ ကောင်းသောစကား

မရှိခြင်း။

- ပညာမရှိခြင်း။

(၂၈၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီတင်သုံးဖော်တို့
ချစ်ခင်မှုများစေနိုင်သော ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး တရားငါးပါး။

- သီလ။ သုတ။ သုဘာသိတ။ သမာဓိ။ ပညာ။

(၂၈၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျောင်းထိုင်တို့
ကျောင်းကိုတင့်တယ်စေသော တရားငါးပါး။

- သီလ။ သုတ။ သုဘာသိတ။ တရားပြု။ ဈာန်ရ။

(၂၈၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျောင်းအား
ကျေးဇူးများသောကျောင်းထိုင် အင်္ဂါငါးပါး။

- သီလ သုတ ရှိခြင်း။ အကျိုးပျက်သည်ကိုပြင်တတ်ခြင်း။

- ဧည့်သည်ရဟန်းတို့အတွက်

ရွာသားများကုသိုလ်ပြုရန်စေ့ဆော်တတ်ခြင်း။

- ဈာန်ပွားခြင်း။

(၂၈၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူတို့အား
စောင့်ရှောက်သော ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးတရား ငါးပါး။

- သီလဆောက်တည်စေခြင်း။ သစ္စာရှုခြင်း၌ သွင်းထားခြင်း။

- မကျန်းမာသူထံ တရားသတိဝင်ရန် ချဉ်ကပ်ခြင်း။

- ဧည့်ရဟန်းရှိလျှင် ဒကာတို့ကို နှိုးဆော်ခြင်း။

- ကောင်းဆိုးနှစ်တန် သဒ္ဓါဆွမ်းစားခြင်း။

(၂၈၂၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ကိုင်ပြစ်ခံရသကဲ့သို့သောကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး တရားငါးပါး။

- မချီးမွမ်းထိုက်သူကို ချီးမွမ်း။ ချီးမွမ်းထိုက်သူကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း။
- မကြည်ညိုသင့်ရာ ကြည်ညိုခြင်း။ ကြည်ညိုသင့်ရာ

မကြည်ညိုခြင်း။

- သဒ္ဓါဖြင့်လှူသောပစ္စည်း ဖျက်ဆီးခြင်း။

(၂၈၃၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုင်၍ပစ်သကဲ့သို့သော ကျောင်းထိုင်တရားငါးပါး။

- မချီးမွမ်းထိုက်သူကို ချီးမွမ်း။ ချီးမွမ်းထိုက်သူကို ကဲ့ရဲ့။
- ကျောင်း၌ ဝန်တိုမက်မော။ ဒကာ၌ ဝန်တိုမက်မော။
- သဒ္ဓါဒေယျ ဖျက်ဆီး။

(၂၈၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုင်ပစ်ခံရသကဲ့သို့သော ကျောင်းထိုင်တရားငါးပါး။

- မချီးမွမ်းထိုက်သူကို ချီးမွမ်း။ ချီးမွမ်းထိုက်သူကို ကဲ့ရဲ့။
- ကျောင်း၌ ဝန်တို။ ဒကာ၌ ဝန်တို။ လာဘ်၌ ဝန်တို။

(၂၈၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုင်ပစ်ခံရသကဲ့သို့သော ကျောင်းထိုင်တရားငါးပါး။

- ကျောင်း၌ ဝန်တို။ စကား၌ ဝန်တို။ လာဘ်၌ ဝန်တို။ ဂုဏ်၌ ဝန်တို။ သဒ္ဓါ၌ဒေယျဖျက်။

(၂၈၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ယူပစ်လံရသကဲ့သို့ ကျောင်းထိုင်ဝန်တို မှုငါးပါး။

- ကျောင်း။ ဒကာ။ လာဘ်။ ဂုဏ်။ တရား။

(၂၈၃၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒုစရိုက်ရှိသူတို့
အပြစ်ငါးပါး။

- မိမိကိုယ်ကိုစွပ်စွဲ။ ပညာရှိများကဲ့ရဲ့။ မကောင်းသတင်းပြန့်။
တွေဝေသေ။ အလားအလာမကောင်း။

(၂၈၃၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာယဒုစရိုက်ရှိသူ
အပြစ်ငါးပါး။

(၂၈၃၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝစီဒုစရိုက်ရှိသူ
အပြစ်ငါးပါး။

(၂၈၃၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မနောဒုစရိုက်ရှိသူအပြစ်ငါးပါး။

(၂၈၃၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒုစရိုက်ရှိသူ
အပြစ်ငါးပါး။

- မိမိကိုယ်ကိုစွပ်စွဲ။ ပညာရှိကဲ့ရဲ့။ မကောင်းသတင်းပြန့်။
သူကောင်းတရားကွာ။ မသူတော်တရားတည်။

(၂၈၃၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာယဒုစရိုက်ရှိသူ
အပြစ်ငါးပါး။

(၂၈၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝစီဒုစရိုက်ရှိသူ
အပြစ်ငါးပါး။

(၂၈၄၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မနောဒုစရိုက်ရှိသူ အပြစ်ငါးပါး။

- မိမိစွပ်စွဲ။ (လ) မသူတော်တရားတည်။

(၂၈၄၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သင်္ချိုင်းအပြစ်ငါးပါး။

- မသန့်ရှင်းခြင်း။ အနံ့ဆိုးရှိခြင်း။ ဘေးရှိခြင်း။

သူရဲခြောက်တတ်ခြင်း။

ငိုကြွေးရာဖြစ်ခြင်း။

(၂၈၄၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြည်ညိုခြင်း၌ အပြစ်ငါးပါး။

- ကြည်ညိုသူသံဃာက နှင့်အံ့၊ အခြား မကြည်ညိုတတ်။

- ကြည်ညိုသူသံဃာက ကျောင်းစွန့်ထားခဲ့အံ့၊ အခြား

အကြည်ညိုတတ်။

- ကြည်ညိုသူသံဃာက ကြွသွားအံ့၊ အခြားမကြည်ညိုတတ်။

- ကြည်ညိုသူသံဃာက လူထွက်အံ့၊ အခြားမကြည်ညိုတတ်။

- ကြည်ညိုသူသံဃာ ကွယ်လွန်အံ့၊ အခြားမကြည်ညိုတတ်။

ဤသို့ဖြစ်ပြီး တရားမနာရ။

(၂၈၄၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်နိုင်သော အင်္ဂါငါးပါး။

- ရဟန္တာဥစ္စာဖြစ်သော သီလဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသူ။

- ရဟန္တာဥစ္စာဖြစ်သော သမာဓိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူ။

- ရဟန္တာဥစ္စာဖြစ်သော ပညာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူ။

- ရဟန္တာဥစ္စာဖြစ်သော ဝိမုတ္တိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူ။
- ရဟန္တာဥစ္စာဖြစ်သော ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿတနှင့် ပြည့်စုံသူ။

(၂၈၄၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဿျည်းပေးနိုင်သော အင်္ဂါငါးပါး။

- သီလ။ သမာဓိ။ ပညာ။ ဝိမုတ္တိ။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန။

(၂၈၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သာမဏေအလုပ်အကြွေး ခံထိုက်သောပင်္ဂါငါးပါး။

- သီလ။ သမာဓိ။ ပညာ။ ဝိမုတ္တိ။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန။

(၂၈၄၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝန်တိုမစ္ဆေရငါးပါး။

- ကျောင်း ။ ဒကာ ။ လာဘ်။ ဂုဏ်။ တရား။

(၂၈၄၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပယ်ဖြတ်ကျင့်ကြံထိုက်သော ဝန်တိုငါးပါး။

- ကျောင်း ။ ဒကာ။ လာဘ်။ ဂုဏ် ။ တရား။

(၂၈၄၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပထမဈာန်ရောက်ရန် မပယ်မဖြစ်သောတရား ငါးပါး။

- ကျောင်းဝန်တို့။ ဒကာဝန်တို့။ လာဘ်ဝန်တို့။ ဂုဏ်ဝန်တို့။ တရားဝန်တို့။

(၂၈၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်သော တာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သပဒါဂါမိမဂ်ဖိုလ်၊ အနာဂါမိမဂ်ဖိုလ်၊ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်တို့ကို ရောက်ရန်
မပယ်မဖြစ်သော တရားငါးပါး။

- ကျောင်းဝန်တို(လ) တရားဝန်တို။

(၂၈၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မပယ်မဖြစ်သော
တရားငါးပါး။

- ကျောင်း။ ဒကာ။ လာဘ်။ ဂုဏ်။ ဝန်တိုပြီး

ကျေးဇူးတင်စွာမပြုခြင်း။

(၂၈၅၂)မှ(၂၈၅၈)ထိ

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၊

သပဒါဂါမိမဂ်ဖိုလ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်တို့သို့ရောက်ရန် မပယ်ပဲ မထိုက်သော
တရားငါးပါး။

- ကျောင်းဝန်တို။ ဒကာ၌ ဝန်တို။ လာဘ်၌ ဝန်တို။ ဂုဏ်ဝန်တို။
ကျေးဇူးတင်သစွာမပြုခြင်း။

(၂၈၅၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆွမ်းညွှန်ရဟန်း
မသမုတ်အပ်သောတရားငါးပါး။

- ဆန္ဒာဂတိလိုက်ခြင်း။ ဒေါသဂတိလိုက်ခြင်း။

မောဟရတိလိုက်ခြင်း။ ဘယာရတိလိုက်ခြင်း။

ညွှန်းအပ်ပြီး မညွှန်းအပ်သေးသည်ကို မသိခြင်း။

(၂၈၆၀) ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ကျောင်းအိပ်ယာခင်း ရဟန်းဟု မသမုတ်အပ်သော-

(၂၈၆၁) အိပ်ယာနေရာ ခံယူသူဟု မသမုတ်အပ်သော-

(၂၈၆၂) ဘဏ္ဍာစိုးဟု မသမုတ်အပ်သော-

- (၂၈၆၃) သင်္ကန်းခံယူသူဟု မသမုတ်အပ်သော-
 (၂၈၆၄) သင်္ကန်းဝေဖန်တတ်သူဟု မသမုတ်အပ်သော-
 (၂၈၆၅) ယာဂူဝေဖန်တတ်သူဟု မသမုတ်အပ်သော-
 (၂၈၆၆) သစ်သီးဝေဖန်တတ်သူဟု မသမုတ်အပ်သော-
 (၂၈၆၇) ခဲဘွယ်ဝေဖန်တတ်သူဟု မသမုတ်အပ်သော-
 (၂၈၆၈) အနည်းငယ်ပစ္စည်းစွန့်တတ်သူဟု မသမုတ်အပ်သော-
 (၂၈၆၉) မိုးရေခံသင်္ကန်းစွန့်တတ်သူဟု မသမုတ်အပ်သော-
 (၂၈၇၀) သပိတ်စွန့်တတ်သူဟု မသမုတ်အပ်သော-
 (၂၈၇၁) သပိတ်စွန့်တတ်သူဟု မသမုတ်အပ်သော-
 (၂၈၇၂) သာမဏေ စေခိုင်းတတ်သူဟု မသမုတ်အပ်သော-
 - ဆန္ဒ၊ဒေါသ၊မောဟ၊ဘယာဂတိလိုက်ခြင်း။
 အပ်သည်၊ပြီးသည်ကို မသိခြင်း။

(၂၈၇၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုင်ပစ်ခံရသကဲ့သို့
 ရဟန်းတရားငါးပါး

- သတ်ခြင်း။ ခိုးခြင်း ။ ကာမမှားခြင်း။ လိမ်ခြင်း။

မူးယစ်မေ့လျော့ခြင်း။

(၂၈၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုင်ပစ်ခံရသကဲ့သို့သော
 ရဟန်းမ တရားငါးပါး။

(၂၈၇၅) သာမဏေ တရားငါးပါး။

(၂၈၇၆) သာမဏေ တရားငါးပါး။

(၂၈၇၇) သိက္ခာမာန် တရားငါးပါး။

(၂၈၇၈) ဥပါသကာ တရားငါးပါး။

(၂၈၇၉) ဥပါသကာမ တရားငါးပါး။

သတ်ခြင်း။ ခိုးခြင်း။ ကာမမှားခြင်း။ လိမ်။ မူး။

(၂၈၈၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုင်ပစ်ခံရသကဲ့သို့သော အားဒီဝကတက္ကတွန်းတရားငါးပါး။

- သတ် ။ ခိုး။ ကာမမှား။ လိမ်။ မူး။

(၂၈၈၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဂဏ္ဌတရားငါးပါး။

(၂၈၈၂) ပုဏ္ဏားတပည့်-

(၂၈၈၃) ဆန့်ကျင်ရသေ့-

(၂၈၈၄) ပရပိုဇ် -

(၂၈၈၅) မာဂဏ္ဍိကတိတ္ထိ-

(၂၈၈၆) တေဒဏ္ဍိကတိတ္ထိ-

(၂၈၈၇) အာရုဒ္ဓကတိတ္ထိ-

(၂၈၈၈) ဂေါတမကတိတ္ထိ-

(၂၈၈၉) ဒေဝဓမ္မကတိတ္ထိ- တရားငါးပါး။

- သတ်ခြင်း။ ခိုးခြင်း။ ကာမမှားခြင်း။ လိမ်ခြင်း။

မူးယစ်မေ့လျော့ခြင်း။

(၂၈၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂဒေါသ မောဟ အမျက်ကောဓရန်ညှိုးဥပဟန၊ ချေဖျက်မှုပလာသ၊ ဂြူစူမှု၊ ကုဿ၊ ဝန်တိုမှု၊ မစ္ဆရိယ၊ လှည့်ပတ်မှု၊ မာယာ၊ စဉ်းလဲမှု၊ သာဠေယျ။ ခက်ထန်မှု၊ ထမ္ဘာချုပ်ချယ်မှု၊ သာရမ္ဘ၊ ထောင်လွှားမှု၊ မာန၊ အလွန်ထောင်လွှားမှု၊ အတိမာန၊ မာန်ယစ်မှု၊ မဒ၊ မေ့လျော့မှု၊ ပမာဒ၊ ဤတရားတို့ကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိရန် ပိုင်းခြားသိရန်၊ ကုန်စေရန် ပယ်ရန် ခမ်းစေရန်၊ ပျက်စီးရန်၊ တပ်ခြင်းကင်းရန်၊ ချုပ်စေရန်၊ စွန့်ရန်၊ တဖန်စွန့်ရန်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပွားအပ်သော တရားငါးပါး။

- သဒ္ဓါ ၊ သတိ ၊ သမာဓိ ၊ ပညာ ဗိုလ်များ။

(၂၈၉၁)

- သဒ္ဓါ ၊ သတိ ၊ သမာဓိ ၊ ပညာ ဗိုလ်များ။

(၂၈၉၂)

- အနိစ္စသည် ၊ အနတ္တသည် ၊ ဒုက္ခ၌ အနတ္တသည် ၊

ပကာနသည်၊ ဝိရာဂသည်။ (၂၈၉၃)

- အနိစ္စသည်၊ အနတ္တသည်၊

မရဏသည်၊ အဟာရသည်၊ ပဋိကူလသည်၊ ဘုံသုံးပါး

မမွေ့လျော်မှုသည်။

(၂၈၉၄)

- အသုဘသည်၊ မရဏသည်၊ အာဒိနဝသည်၊ အဟာရ

ပဋိကူလသည်၊ ဘုံသုံးပါး

မမွေ့လျော်မှုသည်။

(၂၈၉၅)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အလှူနှင့်

အလှူလက်ဝင်း ရှိခိုးခြင်းထိုက်လက် လယ်မြေမြတ်ဖြစ်သော

ရဟန်းတရားခြောက်ပါး။

- အဆင်းမြင်ရာ၌ ဥပေက္ခာနှင့်နေခြင်း။

- အသံကြားရာ၌ ဥပေက္ခာနှင့်နေခြင်း။

- အနံ့နံရာ၌ ဥပေက္ခာနှင့်နေခြင်း။

- အရသာခံစားရာ၌ ဥပေက္ခာနှင့်နေခြင်း။

- အတွေ့တွေ့ရာ၌ ဥပေက္ခာနှင့်နေခြင်း။

- အသိကိုသိရာ၌ ဥပေက္ခာနှင့်နေခြင်း။

(၂၈၉၆)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အားအလှူ(လ)
ရဟန်းတရားခြောက်ပါး။

- လူ့နားထပ် သာလွန်သော အသံကြားနိုင်သော နားရှိခြင်း။
- သတ္တဝါတို့စိတ်ကို သိနိုင်ခြင်း။
- တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း၌ ပြည့်စုံခြင်း။
- ရှေးကနေဘူးသော ခန္ဓာကို သိနိုင်ခြင်း။
- လူတို့မျက်စေ့ထက်အားသော မြင်ဖွယ်ကို မြင်နိုင်သော

မျက်စေ့ရှိခြင်း။

- အာသဝေါမှ လွတ်မြောက်ခြင်း။

(၂၈၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဧည့်အားအလှူ(လ)ရဟန်းတရားခြောက်ပါး။

- သဒ္ဓါန္တေ၊ ဝိရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညိန္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ပြု။

(၂၈၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဧည့်အားအလှူ(လ)ရဟန်းတရားခြောက်ပါး။

- သဒ္ဓါဗိုလ်။ ဝိရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊
အရဟတ္တဖိုလ်မျက်မှောက်ပြု။

(၂၈၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဧည့်အားလှူ(လ)ရဟန်းတရားခြောက်ပါး။

- အဆင်းသည်းခံနိုင်ခြင်း။ အသံသည်းခံနိုင်ခြင်း။
အနံ့သည်းခံနိုင်ခြင်း။ အရသာသည်းခံနိုင်ခြင်း။
အတွေ့သည်းခံနိုင်ခြင်း။ သဘောဓမ္မ၌သည်းခံနိုင်ခြင်း။

(၂၉၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဧည့်အားအလှူ(လ)ရဟန်းတရားခြောက်ပါး။

- အဆင်း။ အသံ။ အနံ့။ အရသာ။ အတွေ့။ သဘောဓမ္မ
ဤခြောက်ဝ၌ သည်းခံနိုင်ခြင်း။

(၂၉၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အမြတ်ဆုံးတရားခြောက်ပါး။

- မြင်ရခြင်း၌ အမြတ်ဆုံး။ ကြားရခြင်း၌ အမြတ်ဆုံး။
ကြားရခြင်း၌ အမြတ်ဆုံးလာဘ်၌ အမြတ်ဆုံး။ သိက္ခာ၌
အမြတ်ဆုံး။

လုပ်ကြွေးမှု၌ အမြတ်ဆုံး။ အောင့်မေ့မှု၌ အမြတ်ဆုံး။

(၂၉၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဖန်ဖန်အောင့်မေ့ဖွယ်
ခြောက်ပါး။

- ဘုရားဂုဏ်။ တရားဂုဏ်။ သံဃာဂုဏ်။ သီလဂုဏ်။
စွန့်ကြဲလှူဒါန်းခြင်းဂုဏ်။
မြင့်မြတ်သူတို့ဂုဏ်။

(၂၉၀၃)

ကပိလဝတ် နိဂြောဓာရုံ၌ သာကီဝင်မင်း မဟာနာမ်အား
ဘုရားဟောသော မဂ်ဖိုလ်ရပြီး အရိယာတပည့်များ များစွာနေသော
တရားခြောက်ပါး။

- ဗုဒ္ဓာနုဿတိ ပွားများနေမှု။ ဓမ္မာနုဿတိပွားများနေမှု။
သံဃာနုဿတိ ပွားများနေမှု။ သီလနုဿတိပွားများနေမှု။
စာဂါနုဿတိပွားများနေမှု။ ဒေဝကာနုဿတိပွားများနေမှု။

(၂၉၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မပြတ်အောင့်မေ့ထိုက်သော တရားခြောက်ပါး။

- ကာယကံမေတ္တာ။ ဝစီကံမေတ္တာ။ မနောကံမေတ္တာ။
သီတင်းသုံးဖော်တို့၌ သုံးဆောင်မှုဆက်ဆံခြင်း။
သီလတူခြင်း။ အယူတူခြင်း။

(၂၉၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီတင်းသုံးဖော်တို့၏
ချစ်ခင်လေးစားရန် ညီညွတ်ရန် ထောင့်ပန်းရန် မငြင်းခုံရန်
မပြတ်အောင့်မေ့ထိုက်သောတရားခြောက်ပါး။

- ကာယကံမေတ္တာ (လ) အယူတူမျှခြင်း။

(၂၉၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ထွက်မြောက်တတ်သော
ဓာတ်ခြောက်ပါး။

- ဖျက်စီးမှု၊ ဗျာကိဒ်မှ ထွက်မြောက်သော မေတ္တာ။
- ညှင်းဆဲလိုမှု၊ ဝိဟိံသမှ ထွက်မြောက်သော ကရုဏာ။
- မမွေ့လျော်မှု၊ အာရတိမှထွက်မြောက်သော မုဒိတာ။
- ရာဂမှ ထွက်မြောက်သော ဥပေက္ခာ။
- နိမိတ်မှ ထွက်မြောက်သော အနိမိတ္တ။
- သို့လော သို့လော တွေးတောမှုမှ ထွက်မြောက်သော

ငါတကား ထောင်လွှားမှုကိုနှုတ်ပယ်မှု။

(၂၉၀၇)

(၂၉၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အသေကောင်းသော
နေခြင်းခြောက်ပါး။

- အမျှသစ်၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။ စကားပြော၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။
- အအိပ်၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။ ပေါင်းဖော်ခြင်း၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။
- နှိုးနှောမှု၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။ ချဲ့ထွင်မှု၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။

(၂၉၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော
နောက်တဖြစ်ရမည့်နေခြင်းခြောက်ပါး။

- အမျှသစ် မွေ့လျော်မှု (လ) ချဲ့ထွင်မွေ့မှု။

(၂၉၀၉)

ဘဂ္ဂတိုင်းသုသုမာရဂီရိမြို့၊ ဘေသကဠတော၌ ဘုရားဟောသော
နကုလပိတာလျှောက်သော နကုလမာတာပြောသော ဆင်းရဲစွာမသေရန်
ငဲ့ကွက်မှု မပြုရမည့်တရားခြောက်ပါး။

- ငါ့မယား အိမ်ထောင်သားသမီး မမွေးနိုင်။
- ငါ့မယား နောက်အိမ်ထောင်ပြုလိမ့်မည်။
- ငါ့မယား ဘုရားမဖူးသူဖြစ်လိမ့်မည်။
- ငါ့မယား သီလမကျင့်သူ ဖြစ်လိမ့်မည်။
- ငါ့မယား အတွင်းမငြိမ်းသူဖြစ်လိမ့်မည်။
- ငါ့မယား သာသနာတော်၌ ဝိစိကိစ္ဆာရှိသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။

(၂၉၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘာမျှမလုပ်ပဲ
အိပ်နေလျှက် ချစ်ခင်ခံရသည်ဟု မမြင်ရသောအရာ
ခြောက်ပါး။

- မင်း။ နယ်စား။ မြို့စား။ စစ်သူကြီး။ ရွာလူကြီး။

အသင်းလူကြီး။

(၂၉၁၁)

ကောသလတိုင်း ခရီးအကြား၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

လူသတ်သူအား မမြင်ရသော အခြေအနေခြောက်မျိုး။
- ဆင်စီးရခြင်း။ မြင်းစီးရခြင်း။ ရထားစီးရခြင်း။ ယာဉ်စီးရခြင်း။
စည်းစိမ်ခံရခြင်း။ စည်းစိမ်များအုပ်စိုးရခြင်း။

(၂၉၁၂)

နာတိကအုတ်ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားအားလျှောက်သော
မရဏတိပွားပုံခြောက်မျိုးမှ ဘုရားချီးကျူးနောက်နှစ်မျိုး။
- တစ်နေ့တစ်ည အသက်ရှင်ရလျှင် ကောင်းစွ။
- တစ်နေ့မျှ အသက်ရှင်ရလျှင် ကောင်းစွ။
- နေ့ဝက်မျှ အသက်ရှင်ရလျှင် ကောင်းစွ။
- ဆွမ်းလေးငါးလုပ်စားမျှ အသက်ရှင်ရလျှင် ကောင်းစွ။
- ဆွမ်းတစ်လုပ်စားမျှ အသက်ရှင်ရလျှင် ကောင်းစွ။
- ဝင်သက်ထွက်သတ်မျှ အသက်ရှင်ရလျှင် ကောင်းစွ။

(၂၉၁၃)

နာတိကရွာအုပ်ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
နေ့ညမပြတ်ဆင်ခြင်၍
အကုသိုလ်ပယ်ရန်လွန်ကဲသော ဆန္ဒ။ဝိရိယ ။ သတိ ။ပညာ ထားထိုက်သော
သေခြင်းတရားခြောက်ပါး။
- မြွေစသည်ကိုက်ခြင်း။ ချော်လဲ။ အစာမကြေ။ သည်းကြေပျက်။
သလိပ်ပျက်။
လေသင်တုန်းဖြတ်။

(၂၉၁၄)

သာမဇ္ဈာ ပေါက္ခရဏီယကျောင်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မြင့်မြတ်သူတို့ပြောသော
ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းသုံးပါးနှင့် နောက်သုံးပါးဖြည့်စွက်၍ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း
ခြောက်ပါး။

- အလုပ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း။ အပြော၌ မွေ့လျော်ခြင်း။ အအိပ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း။

အဖော်၌ မွေ့လျော်ခြင်း။ ဆုံးမခက်ခြင်း။ ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေရှိခြင်း။

(၂၉၁၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းများ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ခြောက်ပါး။

- အလုပ်၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။ အပြော၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။ အအိပ်၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။

အဖော်၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။ ဆိုဆုံးမလွယ်။ မိတ်ကောင်းရှိ။

(၂၉၁၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာမဂုဏ်၏ အမည်ခြောက်ပါး။

- ဘေး။ ဆင်းရဲ။ ရောဂါ။ အနာ။ အစွဲ။ ညွှန်ပြောင်း။

(၂၉၁၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဝိဇ္ဇာကို ဖောက်ခွဲနိုင်သောတရားခြောက်ပါး။

- သမာဓိကို ဝင်စားခြင်း၌ လိမ္မာခြင်း။

- သမာဓိကို တည်စေခြင်း၌ လိမ္မာခြင်း။

- သမာဓိမှထခြင်း၌ လိမ္မာခြင်း။

- သမာဓိ၏ဖသင့်မြတ်ခြင်း၌ လိမ္မာခြင်း။

- သမာဓိ၏ကျက်စားရာအာရုံ၌ လိမ္မာခြင်း။

- သမာဓိကို ရှေးရှုဆောင်ခြင်း၌ လိမ္မာခြင်း။

(၂၉၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမြဲအောင့်မေ့အပ်သော

တရားခြောက်ပါး။

- ဘုရားဂုဏ်။ တရား၊ သံဃာ၊ သီလ၊ စာဂ၊ ဒေဝတာ။

(၂၉၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်မဟာကစ္စာနဟောသော
ရာဂ၊ဒေါသ၊မောဟမဖြစ်ပဲ ကာမဂုဏ်တပ်ခြင်းဂေဓမှ လွတ်သော
မြင့်မြတ်ပြန့်ပြောမညီငြင်၊ကောင်းကင်နှင့်တူသော အမြဲအောင့်မေ့အပ်သော
တရားခြောက်ပါး။

- ဘုရား(လ) ဒေဝတာ။

(၂၉၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စိတ်နှလုံးစေရန်
ရဟန်းဖူးရမည့် အခါခြောက်ပါး။

- ကာမထကြွရာထွက်ကြောင်း မသိသောအခါ။
- ဗျာပါဒ ထကြွရာ ထွက်ကြောင်း မသိသောအခါ။
- ထိနမိဒ္ဓ ထကြွရာ ထွက်ကြောင်း မသိသောအခါ။
- ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စ ထကြွရာ ထွက်ကြောင်း မသိသောအခါ။
- ဝိစိကိစ္ဆာ ထကြွရာ ထွက်ကြောင်း မသိသောအခါ။
- အာသဝေါကုန်မည့် နိမိတ်မသိသောအခါ။

(၂၉၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်မဟာကစ္စာနဟောသော စိတ်နှလုံးကို
ပွားစေရန် ရဟန်းဖူးရမည့် အခါခြောက်ပါး။

- ကာမ(လ) အာသဝေါကုန်မည့် နိမိတ်မသိသောအခါ။

(၂၉၂၂)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာက ဘုရားလျှောက်သော အောင့်မေ့အပ်သော
တရားငါးပါးနှင့် ဘုရားက အာနန္ဒာအားဖြည့်ပေးသော အောင့်မေ့အပ်သော
တရားငါးပါး။

- ပထမဈာန် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန်
အဖန်ဖန်အောင်မေ့ခြင်း။
- ရုပ်အပေါင်း၌ ဆံပင်၊ မွေးညှင်း စသည့်ဖြင့်
အဖန်ဖန်အောင်မေ့ခြင်း။
- သူသေပုပ် ၌ အဖန်ဖန်အောင်မေ့ခြင်း။
- ပိုးစားပြီး သူသေ၌ အဖန်ဖန်အောင်မေ့ခြင်း။
- အဆုန် အတတ် လျောင်းထိုင် ရပ်သွား၌
အဖန်ဖန်အောင်မေ့ခြင်း။

(၂၉၂၃)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အမြတ်ဆုံးတရားခြောက်ပါး။
- ဘုရားစသည့်မြင်ရခြင်း။ တရားသံစသည်ကြားရခြင်း။
 - သဒ္ဓါတရားဖြစ်ပွားရရှိခြင်း။ တရားသံစသည်ကြားရခြင်း။
 - သဒ္ဓါတရားဖြစ်ပွားရရှိခြင်း။ သီလသမာဓိပညာ
- အမြတ်ဆုံးသိက္ခာ။
- ဘုရားစသည့် လုပ်ကြွေးမှုသည် အမြတ်ဆုံး။
 - ဘုရားဂုဏ်စသည်ကို အောင်မေ့မှု။

(၂၉၂၄)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျင့်နေသူတို့
ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းခြောက်ပါး။
- အလုပ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း။ အပြော၌ မွေ့လျော်ခြင်း။ အအိပ်၌
မွေ့လျော်ခြင်း။
 - အပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်ခြင်း။ ဣန္ဒြေမစောင့်။
- အစား၌ပမာဏမသိ။

(၂၉၂၅)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ နတ်လျှောက်သည်ကို ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
နတ်လျှောက်သော မဆုတ်ယုတ်သောတရားခြောက်ပါး။

- ဘုရားရှိသေခြင်း။ တရားရှိသေခြင်း။ သံဃာရှိသေခြင်း။
သိက္ခာရှိသေခြင်း။ မမေ့လျော့မှု။ အစေ့အစပ်ပြုမှု၌

ရှိသေခြင်း။

(၂၉၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နတ်လျှောက်သော
မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရား ခြောက်ပါး။

- ဘုရားရှိသေခြင်း။ တရားရှိသေခြင်း။ သံဃာရှိသေခြင်း။
သိက္ခာရှိသေခြင်း။ ရှက်မှုရှိသေခြင်း။ ကြောက်မှုရှိသေခြင်း။

(၂၉၂၇)

ဇေတဝန်၌ သျှင်မောဂ္ဂလာန်အား တိဿဗြဟ္မာဖြေကြားသော
သောတာပန်များဖြစ်ကြောင်းသိသူ ခြောက်ဦး။

- သဒ္ဓါဂုဏ် သီလနှင့်ပြည့်စုံသော စတုမဟာရာဇ်နတ်။
တာဝတိံသာနတ်။

ယာမာနတ်။ တုသိတာ။ နိမရတိ။ ပရနိမ္မိတဝသဝတီ။

(၂၉၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အသိဉာဏ်
ဝိဇ္ဇာ၏အဖို့ဖြစ်သောတရားခြောက်ပါး။

- သင်္ခါရ၌ အနိစ္စသည်။ အနိစ္စ၌ ဒုက္ခသည်။ ဒုက္ခ၌
အနတ္တသည်။

ပဟာနသည်။ ။ ရောဂသည်။ ။ နိရောဓသည်။

(၂၉၂၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ငြင်းခုံကြခြင်းအကြောင်းရင်းခြောက်ပါး။

- အမျက်ထွက်တတ်ခြင်း။ ရန်ညှိုးဖွဲတတ်ခြင်း။ ဘုရား၌
မရိုသေခြင်း။
တရား၌ မရိုသေခြင်း။ သံဃာ၌ မရိုသေခြင်း။ သိက္ခာ၌
မရိုသေခြင်း။
(၂၉၃၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝေဠုဒဏ္ဍာကီမြို့နေ
နန္ဒမာတာ၊ ဥပါသိကာမ၏ သျှင်သာရိပုတြာ သျှင်မောဂ္ဂလာန်
အမျိုးရှိသော သံဃာ၌ လှူသော အင်္ဂါခြောက်ပါးရှိသောအလှူ။

- ပေးသူ၌ မလှူမီ ဝမ်းမြောက်ခြင်း။ ပေးသူ၌
လှူဆဲကြည်လင်ခြင်း။
ပေးသူ၌ လှူပြီး နှစ်သက်ခြင်း။ အလှူခံရာ၌
ရာဂကုန်ရန်ကျင့်ခြင်း ကုန်ခြင်း။
အလှူခံရာ၌ ဒေါသကုန်ရန်ကျင့်ခြင်း ကုန်ခြင်း။
အလှူခံရာ၌ မောဟကုန်ရန်ကျင့်ခြင်း ကုန်ခြင်း။

(၂၉၃၁)

ဇေတဝန်၌ မိမိသူတစ်ပါးပြုကိစ္စများ မရှိဟုပြောသော
ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်အား ဘုရားဟောသော သတ္တဝါတို့
ပြုသောကိစ္စ ခြောက်ပါး။

- အားထုတ်မှုနှင့် အားထုတ်မှုပြည့်စုံသောသတ္တဝါ။
- အဆင့်ဆင့်အားထုတ်မှုနှင့် ပြည့်စုံသော သတ္တဝါ။
- ပြင်းယိမှုမှ ထွက်မြောက်မှုနှင့် ပြည့်စုံသော သတ္တဝါ။
- အစွမ်းနှင့်အစွမ်းပြည့်စုံသော သတ္တဝါ။
- တည်တန့်ခြင်းနှင့် တည်တန့်ခြင်း ပြည့်စုံသော သတ္တဝါ။
- အလွန်အားထုတ်ခြင်းနှင့်အလွန်အားထုတ်ခြင်း

ပြည့်စုံသောသတ္တဝါ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၂၉၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကံဖြစ်ပေါ်ရန်အကြောင်းတရားခြောက်ပါး။

- လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ။

(၂၉၃၃)

ကိမိလမြို့ ငါးတော၌ ကိမိလမထေရ်အား ဘုရားဟောသော
ဘုရားမရှိသည့်နောက်သာသနာကြာကြာမတည် နိုင်ကြောင်းခြောက်ပါး။

- ဘုရားမရှိသေး။ တရားမရှိသေး။ သံဃာမရှိသေး။

သိက္ခာမရှိသေး။

မမေလျှော့နေမှ၊မရှိသေး။ အစေ့အစပ်ပြုမှ၊ပါဠိသန္တာရ၌

မရှိသေး။

(၂၉၃၄)

ဝိဇ္ဇာကုဋ်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော တန်ခိုး
အဘိဉာဉ်ရလိုသူတို့ သင်တို့၌ နှလုံးသွင်းရမည့် တတရားခြောက်ပါး။

- ပထဝီမြေဓာတ်သည် ဤသစ်တုံး၌ ရှိ၍

မြေဟုနှလုံးသွင်းခြင်း။

ဧရ၊ လေ၊ မီး၊ တင့်တယ် လှပသုတ မတင့်တယ်၊ မလှပ၊

အသုဘ။

(၂၉၃၅)

ဣန္ဒာနုလင်္ဂရွာ၌ နာတိကအား ဘုရားဟောသော တောကျောင်းနေ
ရဟန်းအတွက် နှစ်သက်ဖွယ်ခြောက်ပါး။

- တောကျောင်း၌ ငိုက်နေသူ တောသညာရှိခြင်း။
- တောကျောင်း၌ မတည်ကြည်သည်ကို တည်စေနိုင်ခြင်း။
- တောကျောင်း၌ တည်ပြီးကို စောင်ရှောက်နိုင်ခြင်း။
- တောကျောင်း၌ ကိလေသာမလွတ်လည်း

လွတ်မြောက်စေနိုင်ခြင်း။

- တောကျောင်း၌ ကိလေသာ လွတ်ပြီးကို စောင့်ရှောက်နိုင်ခြင်း။
- တောကျောင်း၌ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် အလွယ်စွန့်နိုင်ခြင်း။

(၂၉၃၆)

သာဝတ္ထိအရှေ့ ရေချိုးဆိပ်၌ ကာဠုဒါယီအား ဘုရားဟောသော နာဂခြောက်ပါး။

- ကြီးမားတင့်တယ်သောဆင်။ ကြီးမားတင့်တယ်သောမြင်း။
ကြီးမားတင့်တယ်သောနွား။ ကြီးမားတင့်တယ်သောမြွေ။
ကြီးမားတင့်တယ်သောသစ်ပင်။ ကြီးမားတင့်တယ်သောလူ။

(၂၉၃၇)

ဇေတဝန်၌ မိဂသာလာလျှောက်သော မေထုန်ရှောင်သော
အဖနှင့်မရှောင်သောအဖိုးသကဒါဂါမိက တုသိတာဖြစ်ကြောင်း
ဘုရားဟောသည်မှာ ဘယ်လိုပါလဲ ဟူသော စကားကို ဘုရားအား
အာနန္ဒာလျှောက်သဖြင့် ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်ခြောက်မျိုး။

- မကောင်းမှုမရှိ စုတ လုံးလ ပညာတို့ဖြင့် ဖြစ်သင့်သည်များ
မဖြစ် အခါအလျှောက်
လွတ်မြောက်မှုလည်းမရှိသော ထူးမြတ်သည့်အဖြစ် မရောက်သူ။

- မကောင်းမှုမရှိ သုတ လုံးလ ပညာတို့ဖြင့်
ဖြစ်သင့်သည်များဖြစ် အခါအလျှော်စွာ လွတ်မှုရ
ထူးမြတ်သည့်အဖြစ်သို့၏ရောက်သော မဆုတ်ယုတ်သူ။

- မျက်မာန်လွန်ကဲပြီး ရံခါ လောဘဖြစ်၊ သုတ၊ လုံးလ၊ ပညာဖြင့်
ဖြစ်သင့်သည်များမဖြစ်၊

အခါအားလျော်စွာလွတ်မြောက်မှုမရ၊ ထူးမြတ်သူအဖြစ်သို့ မရောက်သူ။

- မျက်မာန်ကဲ၊ ရံခါလောဘဖြစ်၊ သုတ၊ လုံးလ၊ ပညာဖြင့်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဖြစ်သင့်သည်များဖြစ်ပေါ်

အခါအားလျော်စွာလွတ်မြောက်မှုရ၏ ထူးမြတ်သည့်အဖြစ် ရောက်သော
မဆုတ်ယုတ်သူ။

- မျက်မှန်လွန်ကဲ၊ရံခါ ဝစီသင်္ခါရဖြစ်ပြီး သုတ၊လုံးလ၊
ပညာတို့ဖြင့် ဖြစ်သင့်သည်များမဖြစ်၊

လွတ်မြောက်မှုလည်းမရ၊ထူးမြတ်သည့်အဖြစ်လည်းမရောက်သော
ဆုတ်ယုတ်သူ။

- မျက်မှန်လွန်ကဲ ရံခါဝစီသင်္ခါရဖြစ်ပြီး သုတ၊လုံးလ၊ ပညာတို့ဖြင့်
ဖြစ်သင့်သည့်အတိုင်းဖြစ်ပြီး
လွတ်မြောက်မှုရံခါရသူ၊မြတ်သည့်အဖြစ်ရောက်သော မဆုတ်ယုတ်သူ။
(၂၉၃၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာမဂုဏ်ခံစားရသူများ
ဆင်းရဲကြောင်း ခြောက်ပါး။

- ကာမဂုဏ်ခံစားသူသည် သဒ္ဓါ၊ဟိရိ၊ဩတ္တပ္ပ၊ လုံးလ၊ပညာမရှိ၍
မွဲသူဖြစ်ခြင်း။

- သဒ္ဓါစသည်မရှိသူများ ဒုစရိုက်ပြုခြင်းဟူသော
ကြွေးယူရသူဖြစ်ခြင်း။

- မိမိပြုသောအမှုကို မသိပါစေနဲ့ဟု ဖုံးလွှမ်းမှုတည်းဟူသော
အတိုးတက်ခံရသူဖြစ်ခြင်း။

- သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ ဤသို့သော အမှုပြုသူဟူသော
အပြောခံရခြင်းတည်းဟူသော
ကြွေးတောင်းခံရသူဖြစ်ခြင်း။

- ဆိပ်ရာကပ်သောအခါ စိတ်မကောင်းခြင်းဟူသော
ကြွေးရှင်အလိုက်ခံရသူဖြစ်ခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မကောင်းသောအပစ်ရောက်ခြင်း တည်းဟူစော
အနှောင်အဖွဲ့ခံရဖြစ်ခြင်း။

(၂၉၃၉)

စေတီယတိုင်း သယံဇာတိနိဂုံး၌ ရဟန်းတို့အားမဟာစုန္ဒဟောသော
ရဟန်းသတိမူရန်ခြောက်ပါး။

- တရားဟောသူက ဈာန်ဝင်စားသူ ပုတ်ခတ်ခြင်း။
- ဈာန်ဝင်စားသူက တရားဟောသူကို ပုတ်ခတ်ခြင်း။
- တရားဟောသူက တရားဟောသူက

တရားဟောသည့်ဂုဏ်ကိုချီးမွမ်းခြင်း။

- ဈာန်ဝင်စားသူက ဈာန်ဝင်စားသူဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းခြင်း။
- တရားဟောသူက ဈာန်ဝင်စားသူဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းခြင်း။
- ဈာန်ဝင်စားသူက တရားဟောသူဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းခြင်း။

(၂၉၄၀)

ဇေတဝန်၌ မောဠိယသိဝကပရဗိုဇ်အား

ဘုရားဟောသောကိုယ်တိုင်သိမြင်ထိုက်၊အချိန်မရွေးသိထိုက်၊

သူများကိုပြုထိုက်၊ကိုယ်တိုင်ဆောင်ထိုက်၊ကိုယ်တိုင်ခံစားထိုက်သော
တရားခြောက်ပါး။

- လောဘရှိမရှိ၊ဒေါသရှိမရှိ၊ မောဟရှိမရှိ၊

လောဘနှင့်ယှဉ်သောတရားရှိမရှိ၊

ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောတရားရှိမရှိ၊ မောဟနှင့်ယှဉ်သောတရားရှိမရှိ။

(၂၉၄၁)

ဇေတဝန်၌ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်အား ဘုရားဟောသော
ကိုယ်တိုင်သိမြင်ထိုက်(လ)တရားခြောက်ပါး။

- ရာဂ၊ဒေါသ၊မောဟ၊ကာယဒုစရိုက်၊ဝစီဒုစရိုက်၊မနောဒုစရိုက်။

(၂၉၄၂)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ အန္ဓဝန်တောနေ ခေမနှင့်သုမနရဟန်းတို့က
ဘုရားလျှောက်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားသော
စကားခြောက်ခွန်း။

- ငါသူ့ထက်မြတ်သည်ဟု မာန်ရှိ၏ဟု မဖြစ်။
- ငါသူ့နှင့်တူသည်ဟု မာန်ရှိ၏စု မဖြစ်။
- ငါသူ့အောက်ယုတ်သည်ဟုမာန်ရှိ၏ဟု မဖြစ်။
- ငါ သူ့ထက်မြတ်သည်ဟု မာန်မရှိဟု မဖြစ်။
- ငါသူ့နှင့်တူသည်ဟု မာန်မရှိဟု မဖြစ်။
- ငါ သူ့အောက်ယုတ်သည်ဟု မာန်မရှိဟု မဖြစ်။

(၂၉၄၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုန္ဒုပြည့်စုံလျှင်
ကုန္ဒုနှင့်တကွပြည့်စုံသော တရားခြောက်ပါး။

- ကုန္ဒုယသံဝရာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ
- နိဗ္ဗိဒါဉာဏ် မဂ်ဉာဏ် ပေစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်။

(၂၉၄၄)

ဇေတဝန်၌ သျှင်သာရိပုတြာအား သျှင်နန္ဒဟောသော
မကြားရသည်များကြားရ၊ ကြားပြီးများမပြောက၊ သိဘူးမှတ်ရ၊ မသိဘူးသေးများ
သိရခြင်း၊ အကြောင်းခြောက်ပါး။

- သင်ယူခြင်း။ အကျယ်ဟောခြင်း။ အကျယ်သင်ပေးခြင်း။
အကျယ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း။ အဖန်ဖန်ကြံစည်သုံးသက်ရှုမှတ်ခြင်း။
ဓမ္မဝိနယဆောင်မထေရ်ကြီးရှိရာ ဝါကပ်ပြီး

တရားမေးမြန်းခြင်း။

(၂၉၄၅)

ဇေတဝန်၌ ဇာဏုသောပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော လိုလားလေ့လာ
အားကိုးမျှော်မှန်း၊ နိဂုံးဤငါးမျိုးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ခြောက်ဦး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- စည်းစိမ်လိုက်၊ ပညာလေ့လာ၊ ဗိုလ်ပါအားကိုး
အစိုးရခြင်းမျှော်မှန်း၊ အစိုးရခြင်းနိဂုံးရှိသောမင်း။
 - စည်းစိမ်လို၊ ပညာလေ့လာ၊ မန္တန်အားကိုး၊ ပူဇော်ခြင်းမျှော်မှန်း၊
ဗြဟ္မာအဖြစ်နိဂုံးရှိသော ပုဏ္ဏား။
 - ယောက်ကျားလိုချင်၊ တန်းဆာဆင်မျှလေ့လာ၊ သားအားကိုး၊ မာယာပြိုင်မျှရှိမျှမျှော်မှန်း၊
အစိုးရခြင်းရှိသောမိန်းမ။
 - ခိုးဖို့လိုလာ၊
ပုန်းဖို့လေ့လာ၊ လက်နက်အားကိုး၊ အမှောင်မျှော်မှန်း၊ ဖမ်းခြင်းမျှနိဂုံးချုပ်သော
သူခိုး။
 - စည်းစိမ်လိုလား၊ ပညာလေ့လာ၊ အတတ်အားကိုး၊
အလုပ်မျှော်မှန်း၊ လုပ်ပြီးမျှနိဂုံးချုပ်သော
သူငွေသူကြွယ်။
 - သည်းခံမှုသီလရှိမျှလိုလား၊ ကညာလေ့လာ၊
သီလအားကိုး၊ ကြောင့်ကြမဲ့မျှမျှော်မှန်း၊ နိဗ္ဗာန်နိဂုံးချုပ်သော
ရဟန်း။
- (၂၉၄၇)
- ဇေတဝန်၌ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်အား ဘုရားဟောသော မျက်မှောက်
တမလွန် အကျိုးများ၍ အဖန်ဖန်ပွားအပ်သော အပ္ပမာဒတရားအတွတ်
ဥပမာခြောက်ပါး။
- ဆင်ခြေရာ (အများခြေရာလွှမ်းမိုး)။ အိမ်အတွတ်
(အခြင်းများညံ့တရ)
 - ဖြူဆံမြတ် (အဖျားကိုခါရိုက်)။ သရက်သီးခိုင်(အညှာဖွဲ့)
 - စကြာဝတေး(မင်းငယ်များညွှတ်ရာ)။ လ
(တာရာများထက်မြင့်မြတ်)

(၂၉၄၈)

ဇေတဝန်၌ ဓမ္မိကရဟန်းအား ဘုရားဟောသော
ဆဲရေးခြိမ်းခြောက်ခြင်းကြောင့်မကောင်းမှုကိုပွားစေသော
ဝါဒထွင်သူ ကာမဂုဏ်၌ ဝိက္ခမ္ဘနုပဟာန်ပြုပြီးသူ ဆရာကြီးခြောက်ဦး။

- သုနေတ္တ ဆရာကြီး။ မူဂပက္ခဆရာကြီး။ အရနေမိဆရာကြီး။
ကုဒ္ဒါလက ဆရာကြီး။ ဟတ္ထိပါလဆရာကြီး။

ဇောတိပါလဆရာကြီး။

(၂၉၄၉)

ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ မြတ်စွာဘုရားအား သောဏရဟန်းလျှောက်သော
ရဟန္တာရဟန်း သက်ဝင်သော
အကြောင်းခြောက်မျိုးနှင့် ရဟန္တာစိတ်ကို သိမ်းကြိုး၍ မယူနိုင်
တုံလျှပ်စေနိုင်ခြင်းသော တရားခြောက်ပါး။

- ကိလေသာမှထွက်မြောက်ခြင်း။ ကိလေသာမှ ဆိတ်သုံးမျှ။
ကိလေသာမှကြောင့်ကြမရှိမျှ။ တဏှာကုန်ဆုံးမျှ ။
ဥပါဒါန်ကုန်ဆုံးမျှ ။

မောဟတင်းမှု၊လွန်ကဲသောအဆင်း

အသံ အနံ့ အရသာ

အတွေ့အသိ။

(၂၉၅၀)

ဇေတဝန်၌ သျှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
တရားအာကြားဆင်ခြင်ရခြင်းအကျိုးခြောက်ပါး။

- အောက်သံယောဇဉ်မှ အလွတ်သူတို့ ဘုရားထံ
တရားနာရာလွတ်ခြင်း။

- ဘုရားတပည့်ထံ တရားနာရာ အောက်သံယောဇဉ်လွတ်ခြင်း။
- သင်ဘူးတိုင် ဆင်ခြင်ရာ အောက်သံယောဇဉ် လွတ်ခြင်း။

- ဘုရားတပည့်ထံ တရားနာရာ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ခြင်း။
- သင်ဘူးသည်အတိုင်း ဆင်ခြင်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ခြင်း။

(၂၉၅၀)

ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ သျှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သာမညမကျသော
ပုရာဏကဿပပညတ်သော အမျိုးခြောက်ပါးကိုပယ်၍ သာမညကျသော
ဇာတ်ခြောက်ပါး။

- မဲညစ်သူ၊ စက္ကာလ၊ တပါးကျွန်၊ လူမွဲ၊ အကန်း အဆွံ့ဖြစ်လျက်
ကိုနုတ်နှလုံးမဲညစ်သူ။
- မဲညစ်သူ၊ စက္ကာလစသည်ဖြစ်လျက် ကိုယ်နုတ်နှလုံးဖြူစင်သူ။
- မဲညစ်သူ စက္ကာလ စသည်ဖြစ်လျက် ရဟန်းဝတ်၍
တရားကျင့်ပြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်၍
အဖြူအမဲကလွတ်သူ။

- ဖြူစင်သူ ဥစ္စာရွှေငွေ ကြွယ်ဝသော မင်း ၊ ပုဏ္ဏား
သူကြွယ်ဖြစ်လျက် ကိုယ်နုတ်နှလုံးမဲညစ်သူ။
- ဖြူစင်သူဖြစ်လျက် ကိုယ်နုတ်နှလုံးဖြူစင်သူ။
- ဖြူစင်သူ မင်းစသည်ဖြစ်လျက် ရဟန်းဝတ်၍
တရားကျင့်နိဗ္ဗာန်ရောက်ပြီး မမဲမဖြူသူ

(၂၉၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝေါပယ်နည်း
နည်းခြောက်ပါး။

- အဆင်း စသည်ကြောင့်ဖြစ်သော အာသဝကို
မျက်စေ့စသည်ကို စောင့်ပြီးပယ်ရန်။
- ပစ္စည်းလေးပါးကြောင့်ဖြစ်သော အာသဝကို ပစ္စည်းလေးပါး၌
ယောနိသောထားပြီး မှီဝဲခြင်းဖြင့် ပယ်ရန်။
- ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ မချမ်းသာခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘဝကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မချမ်းသာမှုကို ခံနိုင်ရည်မွေးခြင်းဖြင့် ပယ်ရန်။
- ဆင်၊ မြင်း၊ ခွေး၊ ငှက်၊ ဆူး၊ တွင်း စသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်သော
အာသဝကို ဆင်မြင်းစသည်အား ရှောင်ရှားခြင်းဖြင့် ပယ်ရန်။
- ကာမ ဗျာကိဒ၊ဝိဟိသဝိတက်များကြောင့်ဖြစ်သော
အာသဝကို ထိုဝိတက်များဖျောက်ဖျက်ခြင်းဖြင့်
ပယ်ရန်။
- မနိုးကြားမစိစစ်၊ မကြိုးစား စိတ်ပျက် ပူဆာပြန်လွင့်
မရင့်ကျက်မှုများကြောင့်ဖြစ်သော အာသာဝကို နိုးကြားမှု၊
စိစစ်မှု၊ စသည်ပွားများခြင်းဖြင့်ပယ်ရန်။

(၂၉၅၂)

နာတိကရွာ အုတ်ကျောင်း၌ ရဟန္တာဓူတင်ဆောင်များကို
လှူသည်ဟုဆိုသော ဒါရုကမ္မိကသူကြွယ်အား
ဘုရားဟောသော ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူသုံးဦးနှင့် ချီးမွမ်းထိုက်သူသုံးဦး။
- စောင့်စည်းမှု၊ စိစစ်မှုမရှိပဲ ပြန့်လွင့်ထောင်လွှား၊ဖရိုဖရဲ
စကားရှိသော တောကျောင်း၊ရွာကျောင်း၌ ရဟန်း။
- စောင့်စည်းမှု(လ)စကားရှိသော ပိဏ္ဏပါတ်ဓူတင်ဆောင်
မဆောင်ရဟန်း။
- စောင့်စည်းမှု(လ)စကားရှိသော ပုံသကူဆောင်
မဆောင်ရဟန်း။
- ပြန့်လွင့်ထောင်လွှား ဖရိုဖရဲစကားမရှိပဲ
စောင့်စည်းမှု၊စိစစ်မှုရှိသော တောရွာကျောင်း ရဟန်း။
- ပြန့်လွင့်(လ) စိစစ်မှုရှိသောပိဏ္ဏပါတ်ဆောင် မဆောင်
ရဟန်း။
- ပြန့်လွင့်(လ)စိစစ်မှုရှိသော ပုံသကူဆောင် မဆောင်ရဟန်း။

(၂၉၅ ၃)

မိဂဒါဝုန်၌ စိတ္တရဟန်း အဘိဓမ္မာဝင်ဆွေးနွေးသည်ကို
 တားမြစ်ခြင်းကြောင့် မကျေနပ်ကြသော စိတ္တ၏
 မိတ်ဆွေရဟန်းတို့အား သျှင်မဟာကောဌိက ဟောသော ငါ့မှာတရားရှိ၏ဟု
 ရဟန်း ရဟန်းမ ဥပါသိကာမ မင်းတိတ္ထိ
 စသည်တို့နှင့်ရောနှောစွန့်လွှတ် ကုန္ဒုမ္ဘေစကားပြောမှ၊ အားထုန်၍ ရာဂနှိပ်စက်
 လူထွက်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ခြောက်ဦး။

- သီတင်းသုံးဖော်ကောင်းဆရာကောင်းရ၍ ကောင်းမျှ၌
 မွေ့လျော်ပြီး နှိမ့်ချစိတ်ရှိသူ။

- ပထမဈာန်ရသူ၊
 ဒုတိယဈာန်ရသူ၊တတိယဈာန်ရသူ၊စတုတ္ထဈာန်ရသူ။အနိမိတ္တ စိတ္တသမာဓိရသူ။
 (၂၉၅၄)

မိဂဒါဝုန်၌ မထေရ်တို့အကြားဖြစ်ပွားသော အဘို့နှစ်ပါးနှင့်
 အလယ်အရကောက် ခြောက်ပါး။

- ဖဿသည် တစ်စွန်း၊ဖဿဖြစ်ကြောင်းသည် နောက်တစ်စွန်း။
 ဖဿ နိရောဓသည်အလယ်။

- အတိတ်ခန္ဓာနှင့် အနာဂတ်ခန္ဓာသည် အစွန်းနှစ်ပါး၊ပစ္စုပ္ပန်
 ခန္ဓာသည်အလယ်

- သုခနှင့်ဒုက္ခသည် အစွန်းနှစ်ပါး၊ဥပေက္ခာသည်အလယ်။

- နာမ်နှင့်ရုပ်သည် အစွန်းနှစ်ပါး၊ဝိညဉ်သည်အလယ်။

- အဇ္ဈတ္တိဗာဟိရာယတနသည် အစွန်းနှစ်ပါး၊ဝိညဉ်သည်
 အလယ်။

- သက္ကာယနှင့် သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းသည်
 အစွန်းနှစ်ပါး၊သက္ကာယချုပ်ကြောင်းသည် အလယ်။

(၂၉၅၅)

ဒဏ္ဍကပ္ပနိဂုံးလမ်းဘေး သစ်ပင်အောက်၌ သျှင်အာနန္ဒာက

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဘုရားအားလျှောက်သော ဒေဝဒတ် အာယုကပ်တည်အောင် ငရဲကျမည်
 ကုမရဟု ဘုရားမိန့်ကြားသလားဟု ရဟန်းတစ်ပါးက မေးမြန်းပါသည်ဟူသော
 စကားကို ဘုရားက ဤသို့မဟုတ်ကြောင်းသားမြီးဖျား တစ်တို့စာမျှ ဖြူစင်မှု၊
 မတွေ့ရသည်အခါ၌သာ ဒေဝဒတ် အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်အောင် ငရဲကျမည်
 ကုမရဟု မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဘုရားဟောသော ပုရိသိန္ဒြိယဉာဏ်ဖြင့်
 သိရသော ပုဂ္ဂိုလ်ခြောက်မျိုး။

- ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၌ ကောင်းဆိုးနှစ်တန်ရှိရာ
 အကောင်းကွယ်ပျောက် အဆိုးရောက်နေသော်လည်း
 အကောင်းမျှလရှိ၍ အကောင်းထင်ရှားပြီး မဆုတ်မည့်သူ။
- ကောင်းဆိုးနှစ်တန်ရှိရာ အကောင်းတရား
 သားမြီးဖျားတစ်တို့တားမျှမရှိ အဆိုးဖြစ်နေ၍
 နောင်အခါပျက်စီးကျရောက်မည့်သူ။
- ကောင်းဆိုးနှစ်တန်ရှိရာ အကောင်းကွယ်ပျောက်
 အဆိုးရောက်လျက် အကောင်းမူလမပျက်ကြသည့်
 လူကင်းကွာ ဆုတ်ယုတ်ရသူ။
- ကောင်းဆိုးနှစ်တန်ရှိရာ အဆိုးကွယ်ပျောက်
 အကောင်းရောက်ချက် အဆိုးမူလမပျက်ကြလည်း ထိုမူလမှ
 ခပ်သိမ်းကွာပြီး နောင် မဆုတ်ယုတ်ရသောသူ။
- ကောင်းဆိုးနှစ်တန်ရှိရာ
 အဆိုးတရားသာမြီးဖျားတစ်တို့စာမျှမရှိ အကောင်းဖြင့်ပြည့်နေ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံမည့်ပုဂ္ဂိုလ်။

(၂၉၅၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဖောက်ခွဲသိနိုင်မှု၊
 ခြောက်ပါး။

- ကာမအရ အဆင်းစသည်မဟုတ် ဤအာရုံတို့၌

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဖြစ်သောဆန္ဒ။

- ကာမ၏ အကြောင်းတွေထိမှ၊ ဖဿ။
- ကာမ၏ ထူးသောအဖြစ် အဆင်း၌ လိုလားမှု။ အသံ၌ လိုလားမှုစသည် အဖြစ်များသည် အာမ၏ ထူးခြားမှု။

- ကာမ၏ အကျိုး ကာမကိလေသာနှင့် လျော်သော အဖြစ်ရခြင်း။

- ကာမ၏ ချုပ်ငြိမ်းမှု ဖဿငြိမ်းခြင်း။
- ကာမ၏ ချုပ်ငြိမ်းကြောင်းအကျင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး။

(၂၉၅၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရား၌ ပြည့်စုံသော အားခြောက်ပါး။

- ဟုတ်သန်ကို ဟုတ်သည့်အတိုင်း။ မဟုတ်သည်ကို မဟုတ်သည့်တိုင်း ဖြေကြားနိုင်ခြင်း။

- ကံ၏ ကာလသုံးပါးမှန်အောင် ဖြေကြားနိုင်ခြင်း။

- ဈာန်စသည်၏ အမဲအဖြူထမြောက်ကို မှန်အောင် ဖြေကြားနိုင်ခြင်း။

- ရှေးကနေဘူးခန္ဓာစဉ်ကို ဟုတ်တိုင်းမှတ်စွာ ဖြေကြားနိုင်ခြင်း။
- သတ္တဝါတို့ စုတိ ပဋိသန္ဓေကို ဖြေကြားနိုင်ခြင်း။
- အာသဝေါကင်းမှုကို ဖြေကြားနိုင်ခြင်း။

(၂၉၅၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အနာဂါမိဖိုလ်မျက်မှောက်ပြုရန်မထိုက်သော တရားခြောက်ပါး။

- သဒ္ဓါမရှိ။ မရှက်။ မလန့်။ ပျင်းယိ။ သတိလွတ်။ ပညာမဲ့။

(၂၉၅၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရဟတ္တဖိုလ်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မျက်မှောက်ပြုလိုသူ ပယ်ရမည့် တရားခြောက်ပါး။

- စိတ်ထိုင်းမျိုင်း။ စေတသိတ်လေးလံ။ နောင်စပူပန်။

ယုံတတ်မှုမရှိ။ မေ့လျော့။ ပြန်လွင့်။

(၂၉၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိတ်ဆွေပျက်ရှိသူမတို့
ဖြစ်စဉ်ခြောက်ပါး။

- မိတ်ပျက်ပေါင်းခြင်း။ မိတ်ဆွေပျက် အတုလိုက်ခြင်း။
- ဝတ္တရားမကြေခြင်း။ အရိယသီလ မတည်ခြင်း။
- စတုပါရီသုဒ္ဓိသီလ မတည်ခြင်း။ ရာဂမပယ်နိုင်ခြင်း။

(၂၉၆၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား အပေါင်းအသင်းမွေ့သူ ဖြစ်စဉ်ခြောက်ပါး။

- တစ်ယောက်ထည်း မွေ့နိုင်ခြင်း။
- ဤသို့ဖြစ်လျှင် စိတ်တည်အောင် မထားနိုင်ခြင်း။
- ဤသို့ဖြစ်လျှင် အမြင်မှန် မဆည်းပူးနိုင်ခြင်း။
- ဤသို့ဖြစ်လျှင် တည်ကြည်မှုမမှန်ခြင်း။
- သံယောဇဉ်ပယ်ရန် အကြောင်းမရှိခြင်း။
- နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုရန် အကြောင်းမရှိခြင်း။

(၂၉၆၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နတ်လျှောက်ထားသည့်
ရဟန်းမဆုတ်ယုတ်ရန် တရားခြောက်ပါး။

ဘုရားကိုရိုသေမှု။ တရားကိုရိုသေမှု။ သံဃာကိုရိုသေမှု။
သိက္ခာကိုရိုသေမှု။ ဆုံးမလွယ်မှု။ ခင်ပွန်းကောင်းရှိမှု။

(၂၉၆၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငြိမ်းချမ်းသာ
မြင့်မြတ်သောသမာဓိသို့ ရောက်သူ၌

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရှိနိုင်သောအကြောင်းခြောက်ပါး။

- များသောတန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း။
- လူတို့နာထက် လွန်သောနာရခြင်း။
- လူတို့စိတ်ကို သိခြင်း။ ရှေးကနေဘူးသောခန္ဓာကို

အောင်မေ့နိုင်ခြင်း။

- လူတို့မျက်စေ့ထက်လွန်သော မျက်စေ့ရခြင်း။
- အာသဝေါကုန်ခြင်း။

(၂၉၆၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ထိုသို့တရားထူး၌မျက်မှောက်ပြုရန် မထိုက်သော
တရားခြောက်ပါး။

- ဆုတ်ယုတ်သောအဘို့ရှိသည်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာမသိ။
- တည်သောအဘို့ ရှိသည်ကိုလည်းမသိ။
- ထူးသောအဘို့ရှိသည်ကိုလည်း မသိ။
- ဖောက်ခွဲခြင်းအဘို့ရှိသည်ကိုလည်း မသိ။
- ကောင်းစွာပြုအပ်သည်ကိုလည်း မသိ။
- လျှောက်ပတ်သည်ကိုလည်းပြုလေ့မရှိ။

(၂၉၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမာမိအား
ရှိသည့်အဖြစ် အရောက်ထိုက်သော
တရားခြောက်ပါး။

- သမာဓိဝင်စားမှ၌ မလိမ္မာ။ တည်မှ၌ မလိမ္မာ။
 - ထမှ၌ မလိမ္မာ ။ ကောင်းစွာပြုအပ်သည်ကို
- မပြု။
- အမြဲပြုခြင်းလည်းအရှိ ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လျှောက်ပန်သည်ကိုလည်းပြုလေ့မရှိ။

(၂၉၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပထမဈာန် ရောက်ရန်
မထိုက်သောတရားခြောက်ပါး။

- ကာမဂုဏ်၌ အပြစ်ကို မှန်စွာ အညာဖြင့်မမြင်။

(၂၉၆၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ပထမဈာန်ရောက်ရန်မထိုက်သော တရားခြောက်ပါး။

- အာမ။ ဗျာပါဒ။ ဝိဟိံသ။ ကာမသညာ။
ဗျာပါဒသညာ။ ဝိဟိံသညာ။

(၂၉၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲငြိငြင်
ပင်ပန်းစွာနေရသောတရားခြောက်ပါး။

- ကာမဝိတတ်။ ဗျာပါဒဝိတတ်။ ဝိဟိံသဝိတတ်။
- ကာမသညာ။ ဗျာပါဒသညာ။ ဝိဟိံသသညာ။

(၂၉၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အရဟတ္တဖိုလ်မျက်မှောက်ပြုရန် မထိုက်သော
တရားခြောက်ပါး။

- မာန်မျှမျှ။ ယုတ်သောမာန်မျှမျှ။ အလွန်မာန်မျှမျှ။
အထင်ကြီးမျှ။ ခက်ထန်မျှ။ အလွန်နိမ့်ကျမျှ။

(၂၉၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိလေသာဖျက်စွမ်းသော
ဉာဏ်ထူးရှိသော အမြတ်ဆုံးလူ့တရားကို
မျက်မှောက်ပြုရန်မထိုက်သော တရားခြောက်ပါး။

- သတိလွတ်မှူ။ ဆင်ခြင်ဉာဏ်မဲ့မှူ။ ကုန္ဒေတံခါးမပိတ်မှူ။
စားဖွယ်၌ အတိုင်းအရှည်မသိမှူ။ ပလွှားဝါကြွားမှူ။

မြောက်ပင့်ရုံချမှူ။

(၂၉၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝမ်းသာချမ်းသာရန်
အာသဝေါကုန်ရန် အားထုတ်ပြီးဖြစ်သူ
တရားခြောက်ပါး။

- တရား၌မွေ့ခြင်း။ ဘာဝနာ၌မွေ့ခြင်း။ အကုသိုလ်ပယ်မှု၌
မွေ့ခြင်း။
- ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့ခြင်း။ ဆင်းရဲမရှိရာ၌ မွေ့ခြင်း။
- သံသရာချဲ့မရှိရာ၌ မွေ့ခြင်း။

(၂၉၇၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုသိုလ်ရရန် ပွားရန်
မထိုက်သောတရားခြောက်ပါး။

- ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်း မလိမ္မာ။
ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကင်းကြောင်း မလိမ္မာ။
- ဥပါယ်၌လည်း မလိမ္မာ ။
ကုသိုလ်ရရန်ဆန္ဒမဖြစ်။

- ကုသိုလ်ပွားရန်လည်း မစောင့်ရှောက်ပဲ အမြဲပြုခြင်းဖြင့်
မပြီးစေတတ်။

(၂၉၇၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကြာမီ ကြီးကျယ်သော
ကုသိုလ်ဖြစ်ရန် တရားခြောက်ပါး။

- ဉာဏ်အလင်းများခြင်း။ အားထုတ်မှုများခြင်း။
- နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်မှုများခြင်း။ ကုသိုလ်၌

မရောင့်ရဲမှုများခြင်း။

- ကုသိုလ်တာဝန်ပစ်ချမထားခြင်း။ စွမ်းနိုင်သလောက်ပို၍
အားထုတ်ခြင်း။

(၂၉၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုင်ပစ်ခံရသကဲ့သို့သော
တရားခြောက်ပါး။

- သတ် ။ ခိုး ။ ကာမမှား ။ လိမ် ။ အလိုဆိုးရှိ ။
အယူမှား ။

(၂၉၇၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကိုင်ပစ်ခံရသကဲ့သို့သော တရားခြောက်ပါး။

- သတ် ။ ခိုး ။ ကာမမှား ။ လိမ် ။ မက်မောမှုရှိ။

(၂၉၇၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမြတ်တရားရရန်
မထိုက်သော တရားခြောက်ပါး။

- မယုံ ။ မရှုက် ။ အကြောက် ။ ပျင်း ။ ပညာမဲ့ ။
ကိုယ့်အသက်ငဲ့ကွက်။

(၂၉၇၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နေ့ညဆုတ်ယုတ်ရန်
မျှော်လင့်အပ်သော တရားခြောက်ပါး။

- ရမပ်ကြီး (ပင်ပန်းခြင်းရှိရှိ မရောင့်ရဲ)

- သဒ္ဓါမဲ့၊ ပညာမဲ့၊ သီလမဲ့၊ သတိမဲ့။

(၂၉၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အေးချမ်းမှု
မျက်မှောက်မပြုထိုက်သော တရားခြောက်ပါး။

- စိတ်ကို နှိမ့်ချသင့်ရာ မနှိမ့်ချ။ စိတ်ကို
ချီးမြှောက်သင့်ရာမချီးမြှောက်။
- စိတ်ကို ရွှင်စေသင့်ရာမရွှင်စေ။ စိတ်ကို
လျှစ်လျူပြုသင့်ရာမပြု။
- စိတ် နှလုံးသွင်းညံ့ခြင်း။ သက္ကာယ၌ ဓမ္မလျှော်ခြင်း။

(၂၉၇၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားနာသော်လည်း
နိယာမသို့သတ်ဝင်မထိုက်သော တရားခြောက်ပါး။

- ပဉ္စာနန္တရိယရှိခြင်း။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ခြင်း။
- အဟိတ်ဒွိဟိတ်ဖြစ်ခြင်း။ ယုံကြည်မှုမဲ့ခြင်း။
- ပြုလိုမှုမဲ့ခြင်း ။ ပညာမဲ့ခြင်း။

(၂၉၈၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိယာမသို့
သတ်ဝင်ရန်မထိုက်သော တရားခြောက်ပါး။

- အမိသတ်။ အဖသတ်။ ရဟန္တာသတ်။
- ဘုရားပြစ်မှား။ စိတ်ဖြင့်သွေးထွတ်စေခြင်း။
သံဃာသင်းခွဲ။ ပညာမဲ့မိုက် ဆွံ့အ။

(၂၉၈၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားနာရသော်လည်း
နိယာမသို့သတ်ဝင်ရန်မထိုက်သော တရားခြောက်ပါး။

- မနာဿ။ နားမစိုက်။ သိလိုစိတ်မရှိ။ အကျိုးမဲ့ကိုယူ။
- အကျိုးရှိစွန့်။
မတော်သောပညာရှိ။

(၂၉၈၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သောတာပတ္တိမဂ်ရရန်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မထိုက်သောတရားခြောက်ပါး။

- သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရမာသ
အပါယ်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောရာဂ ဒေါသ မောဟ။

(၂၉၈၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သောတာပတ္တိမဂ်ပယ်အပ်သော တရားခြောက်ပါး။

- သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရမာသ
အပါယ်ရောက်ကြောင်း ရာဂ၊ ဒေါသ မောဟ။

(၂၉၈၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သောတာပတ္တိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရန် မထိုက်သော တရားခြောက်ပါး။

- သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရမာသ
အပါယ်ရောက်ကြောင်း ရာဂဒေါသ မောဟရှိခြင်း။

(၂၉၈၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သောတာပန်အား
မထိုက်သော တရားခြောက်ပါး။

- ဘုရားမရှိသေပဲ မနေထိုက်။ သင်္ခါရကို သုခရှုရန်မထိုက်။
သင်္ခါရကို အတ္တရှုရန်မထိုက်။ အနန္တရိယကံပြုရန်မထိုက်။
ဒိဋ္ဌိစသည့် မင်္ဂလာဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းပြုရန်မထိုက်။
- သာသနာပအလှူခံရှာရန် မထိုက်။

(၂၉၈၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သောတာပန်မထိုက်သောတရားခြောက်ပါး။

- အမိသတ်။ အဖသတ်။ ရဟန္တာသတ်။ ဘုရားသွေးထွက်ရန်။
သံဃာခွဲဘုရားမဟုတ်သူကို ဆရာညွှန်းရန်။

(၂၉၈၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သောတာပန်အား
မထိုက်သောခြောက်ပါး။

- မိမိဆင်းရဲချမ်းသာကို ဒိဋ္ဌိဖြင့်ကပ်ရန် မထိုက်။
- သူများဆင်းရဲချမ်းသာကို ဒိဋ္ဌိဖြင့်ကပ်ရန် မထိုက်။
- မိမိသူများဆင်းရဲချမ်းသာကို ဒိဋ္ဌိဖြင့်ကပ်ရန် မထိုက်။
- မိမိမပြုသော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ဒိဋ္ဌိဖြင့်ကပ်ရန်မထိုက်။
- သူတစ်ပါးမပြုသောချမ်းသာဆင်းရဲကို ဒိဋ္ဌိဖြင့်ကပ်ရန်မထိုက်။
- မိမိသူတစ်ပါးမပြုသောချမ်းသာဆင်းရဲကို ဒိဋ္ဌိဖြင့်ကပ်ရန်

မထိုက်။

(၂၉၈၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရခဲသော
တရားခြောက်ပါး။

- ဘုရားပွင့်မှု၊ တရားဟောတတ်မှု။

သူတော်ကောင်းတရားတည်ရာအရပ်ဖြစ်ရမှု။

မျက်စေ့စသည် မချို့တဲ့သူ။ မမိုက်မမဲမဆွံ့အသူ။

ကုသိုလ်ပြုလိုဆန္ဒ။

(၂၉၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သောတာပန်မျက်မှောက်အကျိုးခြောက်ပါး။

- သူတော်ကောင်းတရားမြဲခြင်း။ မဆုတ်ယုတ်သော
သဘောရှိခြင်း။

ဆင်းရဲအတွက်ပိုင်းခြားပြီးခြင်း။

ပုထုဇဉ်နှင့်မပတ်သတ်သောဉာဏ်ရှိခြင်း။

အကြောင်းကောင်းစွာမြင်ခြင်း။ အကျိုးမြင်ခြင်း။

(၂၉၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကံသင်္ခါရကို နိစ္စရူသု
မရနိုင်သောဉာဏ်ခြောက်ပါး။

- အနုလောမိက ခန္တိဉာဏ် ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်။
သောတာပတ္တိဖိုလ်ဉာဏ်။ သကဒါဂါမိမဂ်ဉာဏ်။
သကဒါဂါမိဖိုလ်ဉာဏ်။ အနာဂါမိဖိုလ်ဉာဏ်။

အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်။ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်။

(၂၉၉၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကံသင်္ခါရတို့ သုခရူသု
မရနိုင်သော တရားခြောက်ပါး။

- အနုလောမိကခန္တိ (လ) အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်။

(၂၉၉၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တစ်စုံတစ်ခုသော
ကံသင်္ခါရကို အတ္တရူသု
မရထိုက်သောတရားခြောက်ပါး။

(၂၉၉၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဗ္ဗာန်ကို
ဒုက္ခရူသုမရနိုင်သော ဉာဏ်ခြောက်ပါး။

- အနုလောမိကခန္တိ (လ) အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်။

(၂၉၉၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သင်္ခါရ၌
အနိစ္စသညာဖြစ်စေရန် ရှုသူမြင်သော အကျိုးခြောက်ပါး။

- သင်္ခါရများအပိုင်းအခြားမရှိဟုထင်ရ။ လောက၌
စိတ်ပျော်မနေရန်။

လောကမှစိတ်ထရန်။ နိဗ္ဗာန်သို့ စိတ်ညွတ်ရန်။

သံဃောဇဉ်ပယ်ရန် ။ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်ရန်။

(၂၉၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကံသင်္ခါရ အနတ္တသညာ
ဒုက္ခသညာ ဖြစ်စေရန် ရှုသူမြင်သော အကျိုးခြောက်ပါး။

- သင်္ခါရများ၌ ငြီးငွေ့မှုသညာရှူးရှတည်ရန်။
- သင်္ခါရမှ စိတ်ထရန်။
- နိဗ္ဗာန်၌ အေးငြိမ်းမှုမြင်ရန်။
- အနုသယကိလေသာပြန်ရန်။
- ရဟန်းကိစ္စပြုနိုင်ရန်။
- မေတ္တာဖြင့် ဘုရားလုပ်ကြွေးရန်။

(၂၉၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကံသင်္ခါရတို့၌
အနတ္တသညာဖြစ်စေရန်ရှုသူတို့မြင်သော အကျိုးခြောက်ပါး။

- တဏှာဒိဋ္ဌိကင်းလိမ့်မည်။ ငါစွဲချုပ်လိမ့်မည်။

ငါ့ဥစ္စာစွဲလည်းချုပ်ရမည်။

ပုထုဇဉ်နှင့် မပတ်သတ်သောဉာဏ်ရလိမ့်မည်။

အကြောင်းတရားများမြင်ရလိမ့်မည်။

(၂၉၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မပယ်စရာသုံးပါးနှင့်
သက္ခာသုံးပါး။

- ကာမဘဝ။ ရူပဘဝ။ အဓိသီလ။ အဓိစိတ္တ။ အဓိပညာ။

(၂၉၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တဏှာသုံးပါး
မာနသုံးပါး။

- ကာမတဏှာ ။ ဘဝတဏှာ။ ဝိဘဝတဏှာ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇာတ်စွဲမာန။ ယုတ်သောမာန။
ထောင်လွှားတတ်ကြွသောမာန။

(၃၀၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ပယ်ရန်သုံးပါးနှင့်ပွားရန်သုံးပါး။

- ရာဂ။ ဒေါသ။ မောဟ။ အသုဘ။ မေတ္တာ။ ပညာ။

(၃၀၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ပယ်ရန်သုံးပါးနှင့်ပွားရန်သုံးပါး။

- ကာယဒုစရိုက်။ ဝစီဒုစရိုက်။ မနောဒုစရိုက်။
ကာယဒုစရိုက်။ ဝစီဒုစရိုက်။ မနောဒုစရိုက်။

(၃၀၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ပယ်ရန်နှင့်ပွားရန်ဝိတတ်သုံးပါးစီ

- ကာမဝိတတ် ။ ဗျာပါဒဝိတတ်။ ဝိဟိံသဝိတတ်။
နေက္ခမ္မ၊ အဗျာပါဒ၊ အဝိဟိံသဝိတတ်။

(၃၀၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပယ်ရန်နှင့်ပွားရန်
သညာတရားသုံးပါးစီ

- ကာမသညာ။ ဗျာပါဒသညာ။ ဝိဟိံသသညာ။
နေက္ခမ္မသညာ။ အဗျာပါဒသညာ။ အဝိဟိံသသညာ။

(၃၀၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပယ်ရန်နှင့်ပွားရန်
ဓာတ်တရားသုံးပါးစီ

- ကာမဓာတ် ။ ဗျာပါဒဓာတ်။ ဝိဟိံသဓာတ်။

နေက္ခမ္မဓာတ်။ အဗျာပါဒဓာတ်။ အဝိဟိံသဓာတ်။

(၃၀၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပယ်ရန်သုံးပါးနှင့်ပွားရန်
တရားသုံးပါးစီ။

- အသာဒဒိဌိ။ သက္ကာယဒိဌိ။ မိစ္ဆာဒိဌိ။
အနိစ္စသညာ။ အနတ္တသညာ။ သမ္မာဒိဌိ။

(၃၀၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပယ်ရန်နှင့်ပွားရန်
တရားသုံးပါးစီ။

- မဗ္ဗေလျော်မှု။ ညှင်းဆဲမှု။ မတရားကျင့်မှု။
မုဒိတာ။ အဝိဟိံသာ။ သုစရိတာ။

(၃၀၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပယ်ရန်နှင့်ပွားရန်
တရားသုံးပါးစီ။

- မရောင့်ရဲမှု။ ဆင်ခြင်ဉာဏ်မဲ့မှု။ အလိုကြီးမှု။
ရောင့်ရဲမှု။ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိမှု။ အလိုနည်းမှု။

(၃၀၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပယ်ရန်နှင့်ပွားရန်
တရားသုံးပါးစီ။

- ဆုံးမခက်မှု။ အပေါင်းအသင်းမှားမှု။ ပြန့်လွင့်မှု။
ဆုံးမလွယ်မှု။ အပေါင်းအသင်းကောင်းမှု။

ထွက်သက်ဝင်သက်ရှုမှု။

(၃၀၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပယ်ရန်နှင့်ပွားရန်
တရားသုံးပါးစီ။

- ပျံ့လွင့်မှု။ မစောင့်စည်းမှု။ မေ့လျော့မှု။
ငြိမ်းအေးမှု။ စောင့်စည်းမှု။ မမေ့လျော့မှု။

(၃၀၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုယ်၌
ကိုယ်အတိုင်းရှုသူ ပယ်ရမည့်တရားခြောက်ပါး။

- အမျှသစ်မွေ့မှု။ အပြောမွေ့မှု။ အအိပ်မွေ့မှု။
အဖော်မွေ့မှု။ ဣန္ဒြေမစောင့်စည်းမှု။ အစာပမာဏမသိ မှု။

(၃၀၁၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော
ဗဟိဒ္ဓဖြစ်သော အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓဖြစ်သော
ကိုယ်ကာယခံစားမှုဝေဒနာ တွေးသိစိတ် သဘောဓမ္မတို့၌
အလျော်အတိုင်းရှုသူတို့ ပယ်ရမည့်တရား ခြောက်ပါး။
အလုပ်သစ်မွေ့ခြင်း။ အအိပ်မွေ့ခြင်း ။ အပြောမွေ့ခြင်း။
အပေါင်းအဖော်မွေ့ခြင်း။ ဣန္ဒြေမစောင့်စည်းခြင်း။
အစားပမာဏမသိခြင်း။

(၃၀၁၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုသော တဖုဿသူကြွယ်၌ ပြည့်စုံသော
တရားခြောက်ပါး။

- ဘုရားသက်ဝင်မှု။ တရားသံဃာသက်ဝင်မှု။
အရိယာသီလရှိမှု။ အရိယာပညာရှိမှု။ အရိယာဝိမုတ္တိရှိမှု။

(၃၀၁၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုကြသော ဘလ္လတိယအနာထပိဏ်၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဌာမြို့သား
စိတ္တသူကြွယ်။ ဟတ္တကအာဠာဝက၊ သာကီဝင်မင်းသားမဟာနာမ်၊ ဝေသာလီသား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဥဂ္ဂတသုက္ကဏ္ဍိယံ၊ ဥဂ္ဂတသုက္ကဏ္ဍိယံ၊ သူရမည်သော အဗ္ဗဋ္ဌဋ္ဌာနက၊
 နကုလပိသာ၊ နဝကဏ္ဍိကသုက္ကဏ္ဍိယံ၊ ပူရာဏသုက္ကဏ္ဍိယံ၊ ကုသိဒတ္တသုက္ကဏ္ဍိယံ၊ သန္ဓာန၊
 ဝိဓယ၊ ဝိဓယမာဟိက၊ မေဏ္ဍက၊ ဝါသေဋ္ဌဥပါသကာ၊ အရိဋ္ဌဥပါသကာ၊
 သာရဂ္ဂဥပါသကာတို့ ပြည့်စုံကြသော တရားခြောက်ပါး။

- ဘုရားသက်ဝင်မှု။ တရားသက်ဝင်မှု။ သံဃာသက်ဝင်မှု။
 သီလမြတ်သက်ဝင်မှု။ ပညာမြတ်သက်ဝင်မှု။

ဝိမုတ္တိအမြတ်ရှိမှု။

(၃၀၁၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂကို
 ဉာဏ်ထူးဖြင့်သိရန် ပွားရမည့်တရားခြောက်ပါး။

- အမြင်မြတ်၊ အကြားမြတ်၊ လာဘ်မြတ်၊ သိက္ခာမြတ်၊
 လုပ်ကြွေးမှုမြတ်အောင်မေ့မှု။
- ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ သီလ၊ ပညာ၊ ဒေဝတာနုဿတိ။
- အနိစ္စသညာ၊ ဒုက္ခ၊ ကောဓ၊ ဥပနာဟ၊ မက္ခပလာသ။
- ကုဿ၊ မစ္ဆရိယ၊ မာယာ၊ သာဠေယျ၊ ထမ္ဘ၊ သာရဓ္မ။
- မာန၊ အတိမာန၊ မဒ၊ ပမာဒတို့ကို အထူးသိရန် ပိုင်းခြားသိရန်
 ပယ်ရန်စသည် ဤတရားခြောက်ပါး။

(၃၀၁၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီတင်းသုံးဖော်တို့
 ချစ်ခင်လေးမြတ်မှု၊ မဖြစ်စေနိုင်သော တရား(၇)ပါး။

- လာဘ်လိုခြင်ခြင်း။ အရိုအသေလိုခြင်ခြင်း။
 အထင်မသေးမှု၊ လိုခြင်ခြင်း။
 အရှက်မဲ့ခြင်း ။ အကြောက်မဲ့ခြင်း။ အလိုဆိုးရှိခြင်း။

အယူမှားခြင်း။

(၃၀၁၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီတင်းသုံးဖော်တို့
ချစ်ခင်လေးမြတ်မှုမဖြစ်စေနိုင်သော တရား(၇)ပါး။

- လာဘ်လိုခြင်း ။ ရိုသေမှုလိုခြင်း ။ အထင်ကြီးမှုလိုခြင်း ။
အရှက်မဲ့။

အကြောက်မဲ့ ။ ဂြူစူတတ် ။ ဝန်တိုတတ်ခြင်း။

(၃၀၁၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဗိုလ် (၇) ပါး။

- သဒ္ဓါ ။ ဝိရိယ ။ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာ။

(၃၀၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗိုလ် (၇) ပါး။

- ဘုရားဂုဏ်ရည်၌ ယုံခြင်း။
- အကုသိုလ်ပယ်၍ ကုသိုလ်ပြည့်စုံစေရန် အားထုတ်မှု။
- ဒုစရိုက်မှ ရှက်တတ်မှု။
- ဒုစရိုက်မှ ကြောက်တတ်မှု။
- စိတ်ဆိုးစိတ်ဆာကို မဖြစ်အောင် သတိထားမှု။
- အနိစ္စသည့် လက္ခဏာပဉ္စာန်ပွားမှု။
- အနိစ္စသည့်ကို ပိုင်းခြားသိမှု။

(၃၀၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥစ္စာခုနစ်ပါး။

- သဒ္ဓါ ။ သီလ ။ သုတ ။ စာဂ ။ ပညာ ။ ဟိရိ ။ ဩတ္တပ္ပ။

(၃၀၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥစ္စာခုနစ်ပါးအကျယ်။

- ဘုရားဂုဏ်ယုံမှု။ ကံငါးပါးသီလ ။ ဒုစရိုက်ရှုတ်မှု၊ ဟိရိ။
ဒုစရိုက်ကြောက်မှု၊ ဩတ္တပ္ပ။ ဘုရားဟောတရားများကို

ဆောင်ယူမှတ်သာ နာကြားလေ့လာမှုသုတ။

ပေးအံ့ဟု ဆေးကြောပြီးသာလက်ရှိမှုစာဂ။
ဝဋ်ကွတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်စေနိုင်သော အသိပညာ။

(၃၀၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရန်သူငါးပါးနှင့်
အဆက်ဆံသော ဥစ္စာခုနှစ်ပါး။

- သဒ္ဓါ။ သီလ။ သုတ။ စာဂ။ ပညာ။ ဟိရိ။ ဩတ္တပ္ပ။

(၃၀၂၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံယောဇဉ် (၇)ပါး။

- အနုနယကာမရာဂသံယောဇဉ် ၊ ကဋိယ၊ ဒိဋ္ဌိ၊

ဝိစိကိစ္ဆာ၊မာန၊ဘဝ ၊ အဝိဇ္ဇာ။

(၃၀၂၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြတ်သောအကျင့်
(အရိယအကျင့်)ကိုကျင့်သုံးသဖြင့် ပယ်သော သံယောဇဉ်
ခုနှစ်ပါး။

- အနုနယသံယောဇဉ်(လ) သဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်။

(၃၀၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံယောဇဉ်ခုနှစ်ပါး။

- အနုနယသံယောဇဉ် ။ ပဋိယ၊ ဒိဋ္ဌိ။

ဝိစိကိစ္ဆာ၊မာန၊ဣန္ဒာ၊မစ္ဆရိယ။

(၃၀၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အနုနယအကိန်းဓာတ်(၇)ပါး။

- ကာမရာဂါနုသယ၊ ကဋိယနုသယ၊ဒိဋ္ဌာနုသယ၊

ဝိစိကိစ္ဆာနုသယ၊

မာနနုသယ ၊ ဘဝရာဂနုသယ၊ အဝိဇ္ဇာနုသယ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၃၀၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြန်သော (အရိယ)
အကျင့်ပစ်ပယ်သော အနုသယ(၇)ပါး။

- ကာမရာပါနုသယ(လ) အဝိဇ္ဇာနုသယ။

(၃၀၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား
ဘုရားဟောသောဒကာအိမ်မသွားသင့်သွားပြီးသော်မထိုင်သင့်သော
တရားခုနစ်ပါး။

- အမြတ်တနိုး မကြိုဆိုမှု။ အမြတ်တနိုးရှုမခိုးခြင်း။
အမြတ်တနိုးနေရာမပေးခြင်း။ ပေါ်လွင်သော
လှူစရာကိုဝှက်ထားခြင်း။
များစွာရှိလျှက် နည်းနည်းလှူခြင်း။ အကောင်းရှိလျှက်
အညံ့လှူခြင်း။
ရိုသေစွာမလှူမှု။

(၃၀၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အားအလှူ
ဧည့်အလှူနှင့် အလှူလက်ဝင်ရရှိခိုးခြင်းပြု ကောင်းမျှထွေထွေ
စိုက်ပျိုးမြေစစ်အမှန်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ပါး။

- ရူပကာယ နာမကာယ အဖို့နှစ်ပါးမှ လွတ်သော
(ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တိ)ပုဂ္ဂိုလ်
- ပညာဖြင့် ကိလေသာမှလွတ်သော(ပညာဝိမုတ္တိ)ပုဂ္ဂိုလ်။
- နာမကာယဖြင့် မျက်မှောက်ပြုသော (ကာယသက္ခိ) ပုဂ္ဂိုလ်။
- သစ္စာကိုသိ၍ အထက်မဂ်ဖိုလ်ရောက်သော (ဒိဋ္ဌိပတ္တ) ပုဂ္ဂိုလ်။
- သဒ္ဓါဖြင့် ကိလေသာလွတ်သော (သဒ္ဓါဝိမုတ္တ) ပုဂ္ဂိုလ်။
- ပညာရှေ့သွားဖြင့် အရိယမဂ်ကိုပွားသော (ဓမ္မာနုသာရီ)

ပုဂ္ဂိုလ်။

- သဒ္ဓါရှေ့သွား၍ အရိယမဂ်ကိုပွားစေသော(သဒ္ဓါနုသာရီ)

ပုဂ္ဂိုလ်။

(၃၀၂၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရေနှင့်တူသော
ပုဂ္ဂိုလ်(၇)ပါး။

- တစ်ကြိမ်နစ်သော် နစ်သည့် ဧကန်မဲ့ညစ်သော
အကုသိုလ်ရှိသူ။
- ပေါ်ပြီးနစ်သော သဒ္ဓါ၊သီလ စသည့်ကောင်းသည်ဟု ပေါ်ပြီး
မတည့်ဆုတ်ယုတ်သူ။
- ပေါ်ပြီးတည်သော သဒ္ဓါစသည် ကောင်းမျှ မဆုတ်ယုတ်
မတိုးပွားပဲတည်နေသူ။
- ပေါ်ပြီးထိုသည် ကြည့်သော သဒ္ဓါကောင်းမျှပေါ်ပြီး
အောက်သံယောဇဉ်ပြတ်သော
သောတာပန်ဖြစ်သူ။
- ပေါ်ပြီးကူးသော သဒ္ဓါစသည့် ကောင်းမျှပေါ်ပြီး
လောဘဒေါသခေါင်းပါးသော သပဒါဂါမ်ဖြစ်သူ။
- ပေါ်ပြီး ထောက်တည်ရာရောက်သော
သဒ္ဓါစသည်ကောင်းမျှဖြစ်ပေါ်ပြီး
အောက်သံယောဇဉ်ငါးပါးပြတ်သော အနာဂါမ်ဖြစ်သူ။
- ပေါ်ပြီးကုန်းထက်တက်သော သဒ္ဓါစသည်ကောင်းမျှဖြစ်ပေါ်ပြီး
အာသဝေါကုန်သော အရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်။

(၃၀၃၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အားအလှူ(လ)
စိုက်ပျိုးမြေစစ်အမှန်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်ဦး။

- ကံ၏ ပျက်စီးမှု အနိစ္စကိုရှုကြည့်သိမြင် သက်ဝင်၍ အာသဝေါကုန်ခြင်းကို မျက်မှောက်ပြုနေသော ပုဂ္ဂိုလ်။
- ကံပျက်စီးမှုကို ကြည့်ရှုသက်ဝင်၍ အာသဝေါကုန် အသက်လည်းကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်။
- ကံ၏ ပျက်စီးမှုကို ကြည့်ရှုသိမြင်သက်ဝင်၍ အာသဝေါကုန် အသက်လည်းကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်။
- ကံ၏ ပျက်စီးမှုကို ရှုကြည့်သိမြင်သက်ဝင်၍ အောက်သံယောဇဉ်ငါးပါး ကုန်ခြင်းကြောင့် အသက်တမ်းအလယ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ ပုဂ္ဂိုလ်။
- ကံ၏ (လ) ကုန်ခြင်းကြောင့် အသက်တန်း အလယ်လွန်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ဥပဟစ္စ ပရိနိဗ္ဗာယီ ပုဂ္ဂိုလ်။

- ကံ၏ (လ) ကုန်ခြင်းကြောင့် အားမထုတ်ပဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အသင်္ခရပရိနိဗ္ဗာယီ ပုဂ္ဂိုလ်။
- ကံ၏ (လ) ကုန်ခြင်းကြောင့် အားထုတ်မှုဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ ပုဂ္ဂိုလ်။
- ကံ (လ) ကုန်ခြင်းကြောင့် အကနိဋ္ဌဘဝဖြစ်ပြီး အထက်မဂ်ရထိုက်သော ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌာယီ ပုဂ္ဂိုလ်။

(၃၀၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အလှူ(လ) စိုက်ပျိုးမြေစစ် အမှန်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်(၇)မျိုး။

- ကံ၏ဆင်းရဲမှုဒုက္ခကို (အထက်ပါအတိုင်း)

(၃၀၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အားအလှူ(လ)စိုက်ပျိုးမြေစစ် အမှန်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ် (၇)မျိုး။

- ကံ၏ အစိုးမရမှုအနတ္တကို (အထက်ပါအတိုင်း)

(၃၀၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အားအလှူ(လ)
ပုဂ္ဂိုလ်(၇)ပါး။

- နိဗ္ဗာန်သုခဖြစ်မှုကို (အထက်ပါအတိုင်း)

(၃၀၃၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဒ္ဒသဝတ္ထ(၇)မျိုး။

- ကိက္ခာ၌ ထက်သန်သောဆန္ဒရှိခဲ့ သိက္ခာ၌ မြတ်နိုးသူ။
- ကံလေ့လာမှုဆန္ဒရှိ၍ ကံ၌ မြတ်နိုးသူ။
- တဏှာသတ်မှုဆန္ဒရှိ၍ တဏှာသတ်မှု မြတ်နိုးသူ။
- ဧက စာနေမှုဆန္ဒရှိ၍ ဧကစာနေမှု၌ မြတ်နိုးသူ။
- အားထုတ်မှုဆန္ဒရှိ၍ အားထုတ်မှု၌ မြတ်နိုးသူ။
- သတိပညာဆန္ဒရှိ၍ သတိပညာ၌ မြတ်နိုးသူ။
- အယူမှန်ထိုးထွင်းမှုဆန္ဒရှိ၍ အယူမှန်ထိုးထွင်းမှု၌ မြတ်နိုးသူ။

(၃၀၃၅)

ဝေသာလီ သာရန္တဒစေတီ၌ လိစ္ဆဝီမင်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အပရိဟာနိယ တရား (၇)ပါး။

- မပြတ်စည်းဝေးခြင်း ။ ဆောင်ရွက်မှုညီညွတ်ခြင်း။
ပညတ်သစ်မထုတ်ပဲ ပညတ်ပြီးသမျှ လိုက်နာခြင်း။
- သက်ကြီးတို့အား ရိုသေလိုက်နာခြင်း။
- မိန်းမများကို ဆွဲဝင်သိမ်းပိုက် မလုပ်ခြင်း ။
- ကွယ်လွန်သူ ဝဇ္ဇီသူတော်ကောင်းတို့အား ပူဇော်ခြင်း။
- ရဟန္တာများကို စောင့်ရှောက်မှုပြုခြင်း။

(၃၀၃၆)

ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ဝဇ္ဇီများကို ဖျိုးဖြုတ်မည်ဟု အဇာတသတ်ပြောကြောင်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဝဿကာရဘုရားလျှောက်၍ သျှင်အားနန္ဒာအား

ဘုရားဟောသော ဝဇ္ဇိများ မျိုးဖြုတ်မရနိုင်ကြောင်း တရား(၇)ပါး။

- မပြတ်စည်းဝေးခြင်း (လ) စောင့်ရှောက်မှုပြည့်စုံခြင်း။

(၃၀၃၇)

ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း

အပရိဟာနိယတရား

- မပြတ်စည်းဝေးခြင်း။

သံဃကိစ္စဆောင်ရွက်မှုညီညွတ်ခြင်း။

- မပညတ်သေးသည်ကိုမပညတ်ပြီးကို မပယ်ခြင်း။
- သံဃဦးစည်းမထေရ်ကြီးကို ရှိသေလိုက်လားစိတ်ရှိခြင်း။
- သီတင်းသုံးဖော်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း။

(၃၀၃၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း အပရိဟာနိယ(၇)ပါး

- အသစ်လုပ်မှုအားမထုတ်ခြင်း။ အပြော၌ အားမထုတ်ခြင်း။
အအိပ်၌ အားမထုတ်ခြင်း။ အဖော်၌

အားမထုတ်ခြင်း။

အလိုဆိုးဆင်ခြင်ခြင်း။

ယုတ်ညံ့သောမိတ်ဆွေမရှိခြင်း။

ရသမျှတရားဖြင့် အားရမနေခြင်း။

(၃၀၃၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း

အပရိဟာနိယ(၇)ပါး

- သဒ္ဓါ ။ သတိ ။ သုတ ။ ဝိရိယ ။ ပညာ ။ ဟိရိ ။ ဩတ္တပ္ပ

ပြည့်စုံခြင်း။

(၃၀၄၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းအပရိဟာနိယ(၇)ပါး။

- သတိသမ္ပောဇ္ဈင် ။ ဓမ္မဝိဓယ။ ဝိရိယ။ ပီတိ ။ ပဿဒ္ဓိ ။
သမာဓိ ။ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်။

(၃၀၃၄၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း
အပရိဟာနိယတရား(၇)ပါး။

- အနိစ္စသညာထားခြင်း။ အနတ္တသညာ၊ အသုဘသညာ၊
အာဒိနဝသညာ၊
ပဟာနသညာ ။ ဝိရာဂသညာ၊ နိရောဓသညာထားခြင်း။

(၃၀၄၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သေက္ခရဟန်း
ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း (၇) ပါး။

- အသစ်အလုပ်မွေ့လျော်ခြင်း။ အပြော၊ အအိပ်၊ အဖော်၊ ကုဋ္ဌေ
မစောင့်မျှ။
အစားပမာဏ မသိမျှ။

(၃၀၄၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါသကာတို့
ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း(၇)ပါး

- ဘုရားမေ့၊ တရားမေ့၊ သံဃာမေ့၊ သီလမေ့။ အပြစ်ရှာဖို့
တရားနာခြင်း။

- သာသနာပ အလှူခံခြင်း။ သာသနာပ လက်ဦးလှူခြင်း။

(၃၀၄၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ဥပါသကာပျက်စီးကြောင်း(၇)ပါး။

- ဘုရားမေ့(လ) သာသနာပလက်ဦးလှူသူ။

(၃၀၄၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ဥပါသကာပျက်စီးကြောင်း(၇)ပါး။

- ရဟန်းတို့ကို မဖူး ။ တရားမနာ ၊ သီလမပြည့် ။

ရဟန်းမကြည်ညို။

အပြစ်ရှာဖွဲ့တရားနာ။ သာသနာပအလှူခံရှာ။

သာသနာပလက်ဦးလှူ။

(၃၀၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နတ်လျှောက်သည့်

ရဟန်းမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း (၇)ပါး။

- ဘုရား ။ တရား။ သံဃာ။ သိက္ခာ။ သမာဓိ။ အပ္ပမာဒ။

ပဋိသန္ဓာရတို့၌ ရှိသေမှု။

(၃၀၄၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

နတ်လျှောက်သော ရဟန်းမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း

တရား(၇)ပါး။

- ဘုရား။ တရား။ သံဃာ။ သိက္ခာ။ သမာဓိ။ အရှက်။

အကြောက်တို့၌ ရှိသေမှု။

(၃၀၄၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နတ်လျှောက်သော

ရဟန်းမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း (၇)ပါး။

- ဘုရား။ တရား။ သံဃာ။ သိက္ခာ။ သမာဓိ ရှိသေမှု။

ဆုံးမလွယ်မှု။ မိတ်ကောင်းရှိမှု။

ဆုံးမလွယ်မှု။ မိတ်ကောင်းရှိမှု။

(၃၀၄၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နတ်လျှောက်သော
ရဟန်းမဆုတ်ယုတ်ကြောင်း(၇) ပါး။

- ဘုရား။ တရား။ သံဃာ။ သိက္ခာ။ သမာဓိ ရှိသေမှု။

(၃၀၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မှီဝဲအပ်သော
မိတ်ဆွေကောင်း(၇)ပါး

- ပေးနိုင်ခဲ့သောအရာကို ပေးခြင်း။ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကိုပြုခြင်း။
- လျှို့ဝှက်ခြင်းကို ဖော်ခြင်း။ သည်းခံနိုင်ခဲ့သည်ကိုသည်းခံခြင်း။
သူများလျှို့ဝှက်ချက်ကိုဝှက်ခြင်း။ ဘေးရန်ကြောင့် မစွန့်ခြင်း။
ဥစ္စာကုန်ခြင်းကြောင့် မထိမဲ့ မပြုခြင်း။

(၃၀၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နှင်ထုတ်သော်မှ
မှီဝဲအပ်သော မိတ်ဆွေကောင်းတရား (၇)ပါး။

- ချစ်ထိုက်ခြင်း။ မြတ်နိုးထိုက်ခြင်း ။ လေးစားထိုက်ခြင်း။

နှလုံးကိုပွားစေတတ်ခြင်း။

ဆုံးမသည်ကို ခံနိုင်ခြင်း။ နက်နည်းသောတရားပြောတတ်ခြင်း။

အရာမဟုတ်သည်၌ မယှဉ်စေတတ်ခြင်း။

(၃၀၅၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးကို
မျက်မှောက်ပြုနေရမည့် တရား(၇)ပါး။

- ကိုယ့်စိတ်တို့စိတ်ကောက်။ ကိုယ့်စိတ်ကြပ်စိတ်အိုက်။

ကိုယ့်စိတ်လေးစိတ်လွင့်တို့ကို

အမှန်အတိုင်းသိခြင်း။

- ကိုယ့်ခံစားမှု၊ မှတ်သားမှု၊ ကြံစည်မှုတို့ကို
ထင်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ရခြင်း၊
ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားနိမိတ်ကို ယူငင်နှလုံးသွင်း
မှတ်သားထိုးထွင်းခြင်း။

(၃၀၅၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပဋိသမ္ဘိဒါရကြောင်း
တရား (၇)ပါး။

- သမာဓိ၌ လိမ္မာခြင်း ။ သမာဓိဝင်စားမှု၌ လိမ္မာခြင်း။
သမာဓိတည်မှု၌ လိမ္မာခြင်း။ သမာဓိဝင်ထမှု၌ လိမ္မာခြင်း။
သမာဓိကောင်းမှု၌ လိမ္မာခြင်း။ သမာဓိကျက်စားရာအားရ၌
လိမ္မာခြင်း။

သမာဓိအာရုံသို့ဆောင်မှု၊ လိမ္မာခြင်း။

(၃၀၅၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စိတ်ကို
မိမိအလိုဖြစ်စေသော အျှင်သာရိပုတြာ၏ တရား(၇)ပါး။

- သမာဓိ၌ လိမ္မာ (လ) လိမ္မာခြင်း။

(၃၀၅၆)

ဇေတဝန်၌ သျှင်သာရိပုတြာအား ဘုရားဟောသော
တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး စင်ကြယ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သူများ
တဖန်တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ရှိမည်ဟု ဆိုရန် မသင့်ကြောင်း ပရဗိုဇ်တို့
ပြောကြပါသည်။ နှစ်ကို ရေတွက်ရုံမျှဖြင့် ဓမ္မဝိနယသာသနာတော်၌
ဤသို့ဖြစ်နိုင်ပါမည်လော ဟူသောအမေးကို ဘုရားဖြေကြားသော
တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် စသည် တဖန်မရှိသူဟု ဆိုရကြောင်း တရား(၇)ပါး။

- သိက္ခာ၌ ထက်သန်သောဆန္ဒရှိပြီး နောင်အခါ ချစ်ခြင်းမကင်း။

- တရားလေ့လာရာ၌ ။ ။ ။

-	အလိုဆိုးပယ်ရာ၌	။	။
။			
-	ဆိတ်ရာကိန်းရာ၌	။	။
။			
-	အားထုတ်ရာ၌	။	။
-	သတိပညာအရာ၌	။	။
။			
-	အယူထိုးထွင်းသိရာ၌	။	။

(၃၀၅၇)

ယောသိတာရုံ၌ သျှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်() လတရား(၇)ပါး။

- သဒ္ဓါ ။ ဟိရိ ။ ဩတ္တပ္ပ ။ သုတ ။ လူလ္လ ။ သတိ ။
ပညာရှိခြင်း။

(၃၀၅၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝိညဉ်၏တည်ရာ(၇)မျိုး။

-	ကိုယ်ကွဲစိတ်ကွဲ ပဋိသန္ဓေ ။	ကိုယ်ကွဲစိတ်တူ ပဋိသန္ဓေ ။
	ကိုယ်တူစိတ်ကွဲ ပဋိသန္ဓေ ။	ကိုယ်တူစိတ်တူ ပဋိသန္ဓေ ။
	သညာမဲ့ လဟာပြင်အဆုံးမဲ့။	သညာမဲ့ဝိညဉ် ။
	သညာမဲ့ ဘာမျှမရှိ ။	

(၃၀၅၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သမာဓိအဆောက်ဦး(၇)ပါး။

- တရားမျှတသော အမြင်၊ အတွေး၊ အပြော၊
အလုပ်၊အနေ၊ကြိုးစားနိုးကြား။

(၃၀၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မီး(၇)ပါး။

- ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မိဘ၊အိမ်ရှင်။ ရဟန်း၊ ထင်းမီး။

(၃၀၆၁)

ဇေတဝန်၌ နွားလား၊နွားငယ်၊နွားမ၊ ဆိတ်သိုး ငါးရာစီကို
အလှူပွဲလုပ်ပါမည့် ဥဂ္ဂတသရီ ပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော ပယ်အပ်သော
မီးသုံးပါးဆောင်အပ်သော မီးသုံးပါးရံခါငြိမ်း၍ ရံခါထားအပ်သော
မီးတစ်ပါးပေါင်း မီး(၇)ပါး။

- အလှူလုပ်မည့်သူ၏ ဟင်းအဖြစ်သတ်မည့် မနောဘုံမီး။
- သတ်ဟုပြောသော ဝစီကံမီး။
- သတ်သော ကာယကံမီး။ မိဘမီး ။
အိမ်ရှင်မီး ။ အလှူခံရဟန်းမီး ။
ထင်းမီး ။

(၃၀၆၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဗ္ဗာန်ရောက်စေသော
သညာ(၇)ပါး။

- အသုဘသညာ ။ မရဏသညာ ။ အာဟာရပဋိကုလသညာ
။
သဗ္ဗလောကအနာဘိသညာ ။ အနိစ္စသညာ
။
ဒုက္ခသညာ ။ အနတ္တသညာ ။

(၃၀၆၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဗ္ဗာန်ရောက်စေသော
သညာ(၇)ပါး။

- အသုဘသညာ (လ) အနတ္တသညာ။

(၃၀၆၄)

ဇေတဝန်၌ ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော
မြတ်သောအကျင့်၏ ကျိုးမျှ၊ ပေါတိမျှ၊
ပျောက်မျှကြားမျှ(၇)ပါး။

- မာတုကာမ၏ ဆုတ်နယ်ပြုစု သာယာခြင်း။
မာတုကာမနှင့် ပျက်ရယ်ပြောဆို သာယာခြင်း။
မာတုကာမနှင့် မျက်စေ့ချင်းဆုံ၍
တစ်မိမိမိမိကြည့်ရှုသာယာခြင်း။
မာတုကာမ၏ ရယ်မောပြောဆို ငိုကြွေးသံကို သာယာခြင်း

။

မာတုကာမနှင့် ရှေးကပျော်ရွှင်ခဲ့သည်၌ သာယာခြင်း

။

မာတုကာမနှင့် သူများပျော်သည်၌ သာယာခြင်း
နတ်အဖြစ် (မြင့်မြတ်သူ) အဖြစ် သာယာခြင်း

။

။

(၃၀၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိန်းမယောက်ကျား
စက်ယှက်မှုကိုပြီးစေသော တရား (၇) ပါး။

- မိန်းမကဖြစ်စေ ယောက်ကျားကဖြစ်စေ မိမိမှာရှိသည်နှင့်
သူများမှာရှိသည်များ၌ -

- အဖြစ်ချင်း မတူသည်ကို တွေးတောခြင်း ။
- အမူအရာချင်း ။ ။
- အသွင်သဏ္ဌာန်ချင်း ။ ။
- မာန်ချင်း ။ ။
- အလိုချင်း ။ ။
- အသံချင်း ။ ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အဝတိအဆင်ချင်း ။ ။

(၃၀၆၆)

စမ္မာမြို့ ဂဂ္ဂရာရေကန်အနီး၌ သျှင်သာရိပုတြာနှင့် စမ္မာမြို့သားတို့အား
ဘုရားဟောသော အကျိုးမကြီးသော အလှူခြောက်မျိုးနှင့်
ကြီးသောအလှူ တစ်မျိုး ပေါင်း(၇)မျိုး။

- နောက်ဘဝအလှူ ။
- လှူခြင်း ကောင်းသည်ဟူသောအလှူ။
- မိဘအနွယ်လိုက်အလှူ။
- ချက်ပြုတ်သူဖြစ်၍ လှူသောအလှူ။
- ရှေးသူဟောင်းထုံး နှလုံးမူသောအလှူ။
- လှူရသည်မှာ ဝမ်းသာရသည်ဟူသောအလှူ။
- စိတ်တန်းဆာ အခြံအရံအဖြစ် အလှူ။

(၃၀၆၇)

ဝေဠုကဏ္ဍကီမြို့၌ သျှင်သာရိပုတြာအား နန္ဒမာတာလျှောက်သော
နန္ဒမာတာအံ့ဖွယ်(၇)ပါး။

- ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးနှင့်စကားပြောရသည်ဟု
စိတ်မှာထင်မြင်ခြင်း။
- တစ်ယောက်တည်းသောသား နန္ဒကို မင်းက
ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ရာ၌ စိတ်မဖောက်ပြန်ခြင်း။
- ကွယ်လွန်သောယောက်ျားကို သစ်ပင်၌
ထင်မြင်သော်လည်း မဖောက်ပြန်ခြင်း။
- ငယ်စဉ်ကရသောလင်ကို လွန်၍ စိတ်မျှ မဖောက်ပြန်ခြင်း။
- ဥပါသိကာမအဖြစ်လျှောက်ပြီးနောက် သိက္ခာတစ်ခုမျှ
မလွန်ကျူးမဖောက်ပြန်ခြင်း။
- စတုတ္ထဈာန်ရောက်နေသူဖြစ်ခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အောက်သံယောဇဉ်ငါးပါး ပယ်ပြီးခြင်း။

(၃၀၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဗျာကတဝတ္ထု၌
ဝိစိကိစ္ဆာမဖြစ်ကြောင်း တရား(၇)ပါး။

- သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ်စသည်အယူကို ယူခြင်းသည်
စိတ်ဖောက်ပြန်မှု။

- ဖြစ်သည်ဟု စိတ်ဖောက်ပြန်မှုကို သိခြင်း။
- စိတ်နေဖောက်ပြန်မှု၏ အကြောင်းကိုသိခြင်း။
- စိတ်ဖောက်ပြန်မှု ချုပ်ရာကိုလည်း သိခြင်း။
- ချုပ်ကြောင်းကိုလည်း သိခြင်း။
- စိတ်ဖောက်ပြန်မှုငြိမ်းခြင်း။
- ပူဆွေးပင်ပန်းမရှိခြင်း။
- ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းချမ်းလွတ်မြောက်ခြင်း။

(၃၀၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လောကများ၏
(အသိဉာဏ်ဖြစ်ပုံ)ဉာဏဂတိ (၇) ပါး။

- သံပူရဲရဲကို ခတ်၍ထွက်သော မီးပွားထွက်ပြီးငြိမ်းသကဲ့သို့သော
အောက်သံယောဇဉ်ငါးပါးကုန်ပြီး အသက်အလယ်၌
ကိလေတာငြိမ်းသူ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာရိ ပုဂ္ဂိုလ်။

- သံပူရဲရဲကိုခတ်၍ ထွက်သော မီးပွားထွက်၍ ပျံတတ်ပြီး
ငြိမ်းရာသကဲ့သို့သော
အောက်သံယောဇဉ်ငါးပါးကို ကုန်ပြီး အသက်အလယ်၌ ကိလေသာငြိမ်းသူ
အန္တရာပရိနိဗ္ဗာန်ရိ ပုဂ္ဂိုလ်။

- သံပူရဲရဲခတ်၍ ထွက်သော မီးပွားထွက်၍ ပျံတတ်ပြီး
ကောင်းကင်ပြင်မလွန်ပဲ ငြိမ်းရာသကဲ့သို့သော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အောက်သံယောဇဉ် (လ) အန္တရပရိနိဗ္ဗာရိ ပုဂ္ဂိုလ်။

- သံပူရဲရဲခတ်၍ ထွက်သော မီးပွားထွက်၍ ပျံတတ်ပြီး
ကောင်းကင်ထိ၍ ငြိမ်းရသကဲ့သို့သော

အောက်သံယောဇဉ် (လ) ကုန်ခြင်းကြောင့် အသက်အပိုင်းအခြား
အလယ်ကိုလွန်၍ ကိလေတာငြိမ်းသူ

ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာရိ ပုဂ္ဂိုလ်။

- သံပူရဲရဲကိုခတ်၍ ထွက်သော မီးပွားပျံတတ်ပြီး
အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာရိ ပုဂ္ဂိုလ်။

- သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာရိ ပုဂ္ဂိုလ်။

- ဥဒ္ဓံသောက အကနိဌဂါမိ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်။

(၃၀၇၀)

ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ မောဂ္ဂလာန်အား ဘုရားဟောနှင့် မောဂ္ဂလာန်က
ဘုရားလျှောက်သောတိဿပြောသောပုဂ္ဂိုလ် ခြောက်ယောက်နှင့်
ဘုရားဟောသော တစ်ယောက်။

- ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ် ။

ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ် ။

- ကာယသက္ခီဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ် ။ ဒိဌပတ္တဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ် ။

- သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ် ။ ဓမ္မာနုသာရိဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်

။

- အနိမိတ္တဝိဟာရီ ဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ် ။

(၃၀၇၁)

ဇေတဝန်၌ သီဟစစ်သူကြီးအား ဘုရားဟောသော
အလှူအကျိုး(၇)ပါး။

- ရဟန္တာတို့ စောင့်ရှောက်ခံရခြင်း။ ရဟန္တာတို့
ရှေးဦးချဉ်းကပ်ရခြင်း။

- ရဟန္တာတို့ ရှေးဦးအလှူခံခြင်း ။ ကျေဇောခြင်း
 - ရဟန္တာတို့ ရှေးဦးတရားဟောခြင်း။
- ပရိဿတ်သို့ရဲဝင့်စွာဝင်နိုင်ခြင်း။
- အလားအလာကောင်းခြင်း ။

(၃၀၇၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မစောင့်ရှောက်ရသော
တရား (၇) ပါး။

- ဘုရား၏ ကာယဒုစရိုက်ကို လူမသိပါစေနဲ့ဟု
မစောင့်ရှောက်ရ။
- ဘုရား၏ ဝစီဒုစရိုက်ကို လူမသိပါစေနဲ့ဟု မစောင့်ရှောက်ရ။
- ဘုရား၏ မနောဒုစရိုက်ကို လူမသိပါစေနဲ့ဟု မစောင့်ရှောက်ရ။
- ဘုရား၏ မိစ္ဆာဇီဝကို လူမသိပါစေနဲ့ဟု မစောင့်ရှောက်ရ။
- ဘုရား၏ ကောင်းစွာဟောခြင်းမဟုတ်ကို လူမသိပါစေနဲ့ဟု
မစောင့်ရှောက်ရ။
- ဘုရား၏ တရားများလွတ်မြောက်သောတရားမဟုတ်ဟု
မစောင့်ရှောက်ရ။
- သာဝကများ လွတ်မြောက်မှုကို မျက်မှောက်မပြုကြရဟု
မစောင့်ရှောက်ရ။

(၃၀၇၃)

ကိမိလမြို့ ကျည်းပင်တော၌ သျှင်ကိမိလအား ဘုရားဟောသော
ဘုရားမရှိသည့်နောက်
တရားမတည့်တန့်နိုင်ကြောင်း တရား(၇)ပါး။

- ဆရာဒကာတို့ ဘုရားမရှိသေး။
- တရား၊သံဃာ၊သိက္ခာ၊သမာဓိ၊မရှိသေး။

မမေ့လျော့မှု မရှိသေး။ ဆက်စပ်မှု ပဋိသန္ဓာရ မရှိသေး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၃၀၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကြာမီ
အာသဝေါကုန်ကြောင်းတရား(၇)ပါး။

- သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ လုံးလ၊ သတိ၊ ပညာ၊ ပဋိသလ္လိန။

(၃၀၇၅)

မာဂဓကလ္လဝါဠပုတ္တရာ၌ မောဂ္ဂလာန် အမှတ်ရသော ဘုရားဟောသည့်
အဋ္ဌိကပျောက်နည်း (၇) ပါး။

- ငိုက်စေသော သညာကိုနှလုံးမသွင်းခြင်း။
- သင်ယူနာကြားပြီးသည်များ ရှုခြင်း။
- သင်ယူနာကြားပြီးသည်များ သရဇ္ဈာယ်ခြင်း။
- နှိပ်နယ်ဆွဲဝင်မှုပြုခြင်း။
- အရပ်ရှစ်မျက်နှာကြည့်ခြင်း။
- မြင်ခဲ့ဘူးသည်များ ဝင်စားခြင်း။
- စကြိုန်သွားခြင်း။

(၃၀၇၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုသိုလ်၏ချမ်းသာဖြစ်ပုံ
(၇)ပါး။

- မဟာဗြဟ္မာဖြစ်ခြင်း ။ လွှမ်းမိုးနိုင်ခြင်း။
- အစစ်အမှန်မြင်ခြင်း ။ အလိုအတိုင်းဖြစ်စေနိုင်ခြင်း။
- စွမ်းနိုင်သူဖြစ်ခြင်း ။

စက်ကိုလည်းစေနိုင်သူဖြစ်ခြင်း။

- မည်သူလွှမ်းမိုးမှုမှ မခံရခြင်း။

(၃၀၇၇)

အနာထပိဏ်သူဌေးအိမ်၌ ချွေးမသူဇာတအား ဘုရားဟောသော
မယား(၇)ပါး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သူသတ်နှင့်တူသူ ။ သူခိုးနှင့်တူသူ ။ အမိနှင့်တူသူ။
- နှမနှင့်တူသူ ။ မိတ်ဆွေနှင့်တူသူ။ ကျွန်နှင့်တူသူ။
- အရှင်နှင့်တူသူ ။

(၃၀၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒေါသကြီးသူဖြစ်သော
ရန်သူဝမ်းသာကြောင်း(၇)ပါး။

- ဆင်းရဲမလှခြင်း ။ ဆင်းရဲစွာအိပ်ခြင်း ။
အကျိုးစီးပွားပျက်ခြင်း ။
မင်းဒဏ်သင့်ခြင်း ။ အခြံအရံမဲ့ခြင်း ။
မိတ်ဆွေရှောင်ခြင်း ။
အလားအလာမကောင်းခြင်း။

(၃၀၇၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အရှက်အကြောက်ချို့တဲ့သူအား
ဖြစ်သောအရှက်အကြောက်နှင့်တကွ ချို့တဲ့မှုတရား(၇)ပါး။

- အရှက်အကြောက် မျက်စေ့ စသည် စောင့်ရှောက်မှု၊
သီလ၊သမာဓိ၊ ယထာဘူတဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိဒါ ဝိရာဂဉာဏ်၊
ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်။

(၃၀၈၀)

ဝေသာလီ အမွှပါလီ ဥယျာဉ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကံ၏
ပျက်စီးမှုကိုမည်မျှ

အသက်ရှည်စွာနေရသော်လည်း မသိနိုင်ရာသော အကြောင်း(၇)ပါး။

- သီလကိုလျှော်စွာမသိခြင်း။ သမာဓိကို လျှော်စွာထိုးထွင်းမသိခြင်း။
- ပညာကို လျှော်စွာထိုးထွင်းမသိခြင်း။ ဝိမုတ္တိကို

လျှော်စွာထိုးထွင်းမသိခြင်း။

- ဘဝတဏှာမဖြတ်ခြင်း။

ဘဝဆောင်တတ်သောတဏှာမကုန်ခြင်း။

(၃၀၈၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြို့ဥပမာ
သူတော်ကောင်းတရား (၇)ပါး။

- မြို့တုရိုက်တိုင် နတ်နတ်စိုက်သည့်ပမာ ဘုရားကို ယုံကြည်မှု။
- မြို့ကျုံးပမာ အကုသိုလ်တရားရှက်မှု။
- မြို့ရိုးပမာ မကောင်မှုကြောက်မှု။
- မြို့တွင်း လက်နက်စုသည့်ပမာ သုတရှိမှု။
- မြို့တွင်း တံခါးမျိုးကမာ သတိထားမှု။
- မြို့တွင်း စစ်သည်ဗိုလ်ပါထားသည့်ပမာ ဝိရိယရှိမှု။
- မြို့တံတိုင်းအင်္ဂတေလိမ်းသည့်ပမာ ပညာရှိမှု။

(၃၀၈၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အလှူနှင့်
အလှူလက်ဝင်း ရှိခိုးခြင်းပြု ကောင်းမှုအစစ် လယ်မြေဖြစ်သော
ရဟန်း၏တရား(၇)ပါး။

- တရားကိုသိသူ။ တရားအဓိပ္ပါယ်ကိုသိသူ။
မိမိကိုယ်ကိုသိသူ။ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသူ။
ခေတ်ကာလကိုသိသူ။ ပရိဿတ်ကိုသိသူ။
ပုဂ္ဂိုလ် အနံ့အတတ်ကို သိသူ။

(၃၀၈၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပင်လယ်ကသစ်ပင်ပမာ
ရဟန်းဘဝ(၇)ဖြာ။

- ပင်လယ်ကသစ်ရွက်ယော်ပမာ ရဟန်းပြုရန်အကြံအစည်။

- ရွက်ကြွေပမာ လူ့ဘောင်စွန့်၍ ရဟန်းပြုခြင်း။
- ရွပ်ကင်း၊ပွင့်ကင်း ပမာ ပထမဈာန်ဖြင့်နေခြင်း။
- ရွက်ဖူး၊ပွင့်ဖူးပမာ ဒုတိယဈာန်ဖြင့်နေခြင်း။
- ရွက်ညွန့်ပွင့်ငုံပမာ တတိယဈာန်ဖြင့်နေခြင်း။
- ဖောင်းကြွပွင့်ကို ပမာ စတုတ္ထဈာန်ဖြင့်နေခြင်း။
- ငှါးငှါးစွင့်စွင့်ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သည့်ပမာ အာသဝေါကုန်ခြင်း။

(၃၀၈၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကောင်းမှုပွားစေသော ရှိသေစရာ(၇)ပါး။

- ဘုရား။တရား ။သံဃာ။ သိက္ခာ။ သမာဓိ ။အပ္ပမာဒ ။

ပဋိသန္တာရ။

(၃၀၈၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝေါကုန်လိုသူများ ပွားရမည့်တရား(၇)ပါး။

- သတိပဋ္ဌာန် ။ သမ္ပပ္ပဓာန်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်။ ဣန္ဒြေ။ ဗိုလ်။ ဗောဇ္ဈင်။

မဂ္ဂင်။

(၃၀၈၆)

ကောသလတိုင်း ခရီးအကြာ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မီးပုံပအား (၇)ဖြာ

- ယုတ်ညံ့သော ဒုဿိလရဟန်း၏ အမျိုးသမီးနှင့်

၁

ရောနှောဖက်အိပ်ခြင်းသည်မီးပုံကြီးဖက်အိပ်ရောနှောသည်ထက် ဆိုးဝါးခြင်း။

- ယုတ်ညံ့သော ဒုဿိလရဟန်း၏ မင်း စသူတို့ကရိုခိုးခြင်းကို

သာယာခြင်းသည်သားမြီးကြီးဖြင့် ပတ်၍

ခြေသလုံးကို

ပွတ်ခံရသကဲ့သို့ထက် ဆိုးဝါးခြင်း။

- ယုတ်ညံ့သော ဒုဿိလရဟန်း၏ မင်းစသူတို့က
လက်အုပ်ချီခြင်းကို သာယာခြင်းသည် လုံဖြင့်
ရင်ဝအထိုးခံရသကဲ့သို့ မက ဆိုးရွာခြင်း။

- ယုတ်ညံ့သော ဒုဿိလရဟန်း၏ မင်းစသူတို့လှူသော
သင်္ကန်းကို ဝက်ရုံခြင်းသည်ရဲရဲပူသော သံပြာဖြင့်
ရပ်ပတ်ခံရခြင်းထက် ဆိုးဝါးခြင်း။

- ယုတ်ညံ့သော ဒုဿိလရဟန်း၏ မင်းစသူတို့လှူသော
ဆွမ်းစားခြင်းသည် ရဲရဲပူသော သံတွေခဲကို မျိုရသကဲ့သို့ထက်
ဆိုးဝါးခြင်း။

- ယုတ်ညံ့သော ဒုဿိလရဟန်း၏ မင်းစသူတို့
ယုံကြည်လှူအပ်သော ကျောင်းကို နေထိုင်ခြင်းသည်
လောလောပူသော ကြေးအိုးကင်း စောက်ထိုးဆွဲထည့်ခံရသကဲ့သို့ဆိုးဝါးခြင်း။

- ယုတ်ညံ့သော ဒုဿိလရဟန်း၏ မင်းစသူတို့
ယုံကြည်လှူအပ်သော ညောင်စောင်းစသည်ကို
သုံးဆောင်ခြင်းသည် လောလောပူသော သံညောင်စောင်း၌ ပုခုံးကိုင်၍
အသတ်ခံရခြင်းထက် ဆိုးဝါးခြင်း။

(၃၀၈၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆဲသူကို
အပြစ်ရစေသည့် ရှေးကသာသနာပ အဆဲခံ
ဆရာခုနှစ်ဦး။

- သုနေတ္တ ။ မုဂပတ္တ ။ အရနေမိ ။ ကုဒ္ဒါလတ၊
ဟတ္ထိပါလဇောတိပါလ ၊ အရက။

(၃၀၈၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ခြောက်သောင်းသက်တန်းက အရကမရဏဿတိ

ဟောဘူးသည်ဆိုလျှင် နှစ်တစ်ရာတန်း၌ ပို၍ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်ဖြစ်။^c
မရဏဿ တိပ္ပားပုံ (၇)ပါး။

- လူသည် နှစ်တစ်ရာမျှနေရခြင်း။
- လူသည် ဥတုသုံးရာမျှ နေရခြင်း။
- လူသည် လ တစ်ထောင်နှစ်ရာမျှနေရခြင်း။
- လူသည် လခွဲပေါင်းသုံးထောင်းလေးရာမျှနေရခြင်း။
- လူသည် ညပေါင်းသုံးသောင်းခြောက်ထောင်မျှနေရခြင်း။
- လူသည် ထမင်းနပ်ပေါင်း ခဲနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်မျှနေရခြင်း။
- လူသည်နေ့ပေါင်းသုံးသောင်းခြောက်ထောင်မျှနေရခြင်း။

(၃၀၈၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝိနည်းမိုရ်အင်္ဂါ (၇) ပါး။

- အာပတ်သိခြင်း ။ အာပတ်မဟုတ်သည်ကိုသိခြင်း ။

လဟုကအာပတ်သိခြင်း ။

ဂရုကအာပတ်သိခြင်း ။ သီလရှိခြင်း ။ ဈာန်ရခြင်း ။
အာသဝေါကင်းခြင်း။

(၃၀၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝိနည်းမိုရ်အင်္ဂါ (၇) ပါး။

- အာပတ်သိခြင်း ။ အာပတ်မဟုတ်သည်ကို သိခြင်း။

ဂရုကအာပတ်သိခြင်း။

လဟုကအာပတ်သိခြင်း ။ ပါတိမောက္ခ ဝိဆင်းခန္ဓက
ဆုံးဖြတ်အပ်ခြင်း။

ဈာန်ရခြင်း။ အာသဝေါကုန်ခြင်း။

(၃၀၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝိနည်းမိုရ်အင်္ဂါ (၇) ပါး။

- အာပတ်သိခြင်း ။ အာပတ်မဟုတ်သည်ကိုသိခြင်း ။

လဟုပအာပတ်ကိုသိခြင်း။

ဂရုကအာပတ်သိခြင်း။ ဝိနည်းပြောင်းရွှေ့မှုမရှိ တည်ခြင်း။
ဈာန်ရခြင်း။ အာသဝေါကုန်ခြင်း။

(၃၀၉၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝိနည်းမိရ်အင်္ဂါ (၇) ပါး။

- အာပတ်သိခြင်း (လ) ဂရုကအာပတ်သိခြင်း ။
- ပုဗ္ဗနိဝါသနုဿတိဉာဏ်ရခြင်း။
- ဒိဗ္ဗစက္ခဉာဏ်ရခြင်း။
- အာသဝက္ခယဉာဏ်ရခြင်း။

(၃၀၉၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝိနည်းမိရ်အင်္ဂါ(၇)ပါး။

- အာပတ်သိခြင်း ။ အာပတ်မဟုတ်သည်ကိုသိခြင်း။
လဟုကအာပတ်ကိုသိခြင်း ။ ဂရုကအာပတ်သိခြင်း။
သီလရှိခြင်း ။ ဈာန်ရခြင်း။

အာသဝေါကုန်ခြင်း။

(၃၀၉၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တင့်တယ်သော
ဝိနည်းမိရ်တရား (၇) ပါး။

- အာပတ်သိခြင်း (လ) ဂရုကအာပတ်သိခြင်း။
ပါတိမောက် ဝိဘင်း ခန္ဓက ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း။
ဈာန်ရခြင်း ။ အာသဝေါကုန်ခြင်း။

⁂(၃၀၉၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တင့်တယ်သော
ဝိနည်းမိရ်တရား (၇) ပါး။

- အာပတ်သိခြင်း (လ) ဂရုကအာပတ်သိခြင်း။

- သီလရှိခြင်း ။ ဈာန်ရခြင်း ။ အာသဝေါကုန်ခြင်း။

(၃၀၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တင့်တယ်သော
ဝိနည်းမိုရ်တရား (၇) ပါး

- အာပတ်သိခြင်း (လ) ဂရုဏအာပတ်သိခြင်း။
ပူဇေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ရခြင်း ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခဉာဏ်ရခြင်း။
အာသဝက္ခယဉာဏ်ရခြင်း။

(၃၀၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားအဆုံးအမ
ဓမ္မဝိနယတရားလက္ခဏာ (၇) ပါး။

- ငြီးငွေ့ရန် ။ တပ်ခြင်းပင်းရန် ။ ကိလေသာချုပ်ရန် ။
ငြိမ်းအေးရန် ။ အသိထူးရရန် ။ အသိမှန်ရရန် ။
နိဗ္ဗာန်ရရန်။

(၃၀၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အဓိကရုဏ်းပြေငြိမ်းကြောင်းတရား (၇) ပါး။

- သမုခါဝိနည်းပေးခြင်း ။ သတိဝိနည်းကိုပေးခြင်း ။
အမုဋ္ဌဝိနည်းပေးခြင်း ။ ဝန်ခံသဖြင့်ပြုအပ်သောကံကိုပေးခြင်း။
ယျေဘုယျသိကကံကိုပေးခြင်း ။

တဿပါဝိယသိတကံကိုပေးခြင်း။

မြင့်ဖြင့် ဖုံးသကဲ့သို့သောတံကိုပေးခြင်း။

(၃၀၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းမည်ကြောင်း
တရား(၇) ပါး။

- သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဖျက်ဆီးအပ်ခြင်း ။ ဝိစိကိစ္ဆာကို

ဖျက်ဆီးအပ်ခြင်း ။

သီလဗ္ဗတပရာမာသကို ဖျက်ဆီးအပ်ခြင်း ။ ရာဂကို

ဖျက်ဆီးအပ်ခြင်း။

ဒေါသကို ဖျက်ဆီးအပ်ခြင်း ။ မောဟကို ဖျက်ဆီးအပ်ခြင်း ။

မာနကို ဖျက်ဆီးအပ်ခြင်း။

(၃၁၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းမည်သောသူတို့
ငြိမ်းသောတရား (၇) ပါး။

- သက္ကာယဒိဋ္ဌိငြိမ်းခြင်း။ (လ) မာနငြိမ်းခြင်း ။

(၃၁၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗြဟ္မဏမည်ကြောင်း
အပ်ပြုပြီးသောမကောင်းမျှတရား (၇) ပါး။

(၃၁၀၂)

သောတ္တိယမည်ကြောင်း အကြွင်းမဲ့ဖယ်ရှားပြီးသော တရား (၇) ပါး။

(၃၁၀၃)

ဒွါတကမည်ကြောင်း ဆေးကြောသုတ်သင်အပ်ပြီးသော တရား (၇)
ပါး။

(၃၁၀၄)

ဝေဒဂူမည်ကြောင်း သိတတ်သောတရား (၇) ပါး။

(၃၁၀၅)

အရိယမည်ကြောင်း ဖျက်ဆီးတတ်သော တရား (၇) ပါး ။

(၃၁၀၆)

အရိယမည်ကြောင်း ဝေးကွာသော တရား (၇) ပါး။

- သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ။ (လ) မာန ။

(၃၁၀၇)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သူယုတ်မာတရား (၇)
ပါး။

- စဒ္ဓါမဲ့ ။ အရှက်မဲ့ ။ အကြောက်မဲ့ ။ သုတမဲ့ ။
ပညာမဲ့ ။ ပျင်းယိ ။ သတိလွတ် ။

(၃၁၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သူတော်ကောင်းတရား
(၇) ပါး။

- သဒ္ဓါ ။ သတိ ။ ဟိရိ ။ ဩတ္တပ္ပ ။ သုတ ။ ဝိရိယ ။ ။ ပညာ ။

(၃၁၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အားအလှူ
ဧည့်အလှူ (လ) လယ်မြေအစစ်မှန်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်(၇) မျိုး။

- စက္ခုရူပ ။ စက္ခုဝိညာဏ ။ စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာ

သောတစသည်ခြောက်ပါး။

- ဇျှော့ ကာယ မန စသည်ခြောက်ပါး။
- ရူပစသည် သညာခြောက်ပါး။
- ရူပစသည် သဗ္ဗေတနာခြောက်ပါး။
- ရူပစသည် တဏှာခြောက်ပါး။
- ရူပစသည် ဝိတက်ခြောက်ပါး။
- ရူပစသည် ဝိစာရခြောက်ပါး။
- ရူပပါဒါနက္ခန္ဓာစသည်၌ အနိစ္စဟူ၍နေခြင်း၊ ဒုက္ခ ၊

အနတ္တ၊ ခယ၊ ဝယ၊ နိရောဓ ပဋိနိဿဂ္ဂဟု ရှု၍

ရှုတိုင်းသိသည်ဖြစ်၍ ပညာဖြင့် သက်ဝင်နေသောရဟန်းသည်

အာသဝေါကုန်ခြင်းကြောင့်

အရဟတ္တဖိုလ်ကို

ယခုပင် မျက်မှောက်ပြုနေသူ။

စက္ခုစသည်၌ မမြဲစသည်ဖြင့်ရှု၍ ပညာသက်ဝင်နေသော

ပုဂ္ဂိုလ် အာသဝေါကုန်ခြင်းနှင့် အသက်ကုန်ခြင်းကြောင့်
 မရှေးမနှောင်းဖြစ်သော စက္ခုစသော်၌ မမြဲစသည်ဖြင့်ရှု၍
 ပညာသက်ဝင်နေသော အောက်သံယောဇဉ်ငါးပါး ကုန်ခြင်းကြောင့်
 အသက်အပိုင်းအခြား အလယ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူ
 အန္တရာပရိနိဗ္ဗာန်ယီ ပုဂ္ဂိုလ်။

- အသက်အပိုင်းအခြားကိုသိ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော
 ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာန်ယီပုဂ္ဂိုလ်။
- အားမထုတ်ပဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အသင်္ခါပရိနိဗ္ဗာန်ယီပုဂ္ဂိုလ်။
- အားထုတ်မှုရှိ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော သသင်္ခါရ
 ပရိနိဗ္ဗာန်ယီပုဂ္ဂိုလ်။
- အထက် အကနိဋ္ဌဘုံ သွားတတ်သော ဥဒ္ဓိသောတ
 အကိနိဋ္ဌဂါမိပုဂ္ဂိုလ်။

(၃၁၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊
 ကောဓ၊ ဥပနာဟ၊ မက္ခ၊ ပလာသ၊ ဣဿာမစ္ဆရိယ၊ မာယာ၊ သာဌေယျ၊ ထမ္ဘ၊
 သာရဗ္ဗ၊ အနုအတိမာန၊မဒ၊ ပမာဒ တို့ကို သိရန် ပိုင်းခြားသိရန် ကုန်ရန်
 ပယ်ရန် ကုန်ဆုံးရန် ပျက်ရန် မျက်စီးရန် ၊ချုပ်ရန်၊ စွန့်ရန်၊ တဖန်စွန့်ရန်
 ပွားအပ်သောတရား (၇) ပါး။

- သတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်။ (လ) ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်။

(၃၁၁၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လွတ်မြောက်သော
 မေတ္တာစိတ်မအကျိုးရှစ်ပါး။

- နိုးကြားခြင်း ။ ချမ်းသာစွာအိပ်ရခြင်း ။

အိပ်မက်မဆိုးခြင်း။

လူချစ်လူခင်ခံရခြင်း။ သားရဲလူကြမ်းတို့ချစ်ခင်ခြင်း။

မြင့်မြတ်သူတို့ စောင့်ရှောက်ခံရခြင်း။ မီး၊ အဆိပ်၊ လက်နက်၊
အသင့်မခံရခြင်း

အမြတ်ဆုံးတရားမရသော်မှ ဗြဟ္မာဖြစ်နိုင်ခြင်း။

(၃၁၁၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အစကျင့်ဖို့ပညာရရန်နှင့်
ရပြီးသူ။

- ဆရာ၌ လေးစားအပ်သူ။ သီတင်းသုံးဖော်၌
ချစ်ကြောက်ရိုသေမှု။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပြဿနာပြုမေးမြန်းသူ။
ကြားနာပြီး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာကင်းဝေးစွာနေခြင်းနှင့်
ပြည့်သုံစေသူ။

သီလရှိမှု။ သုတရှိမှု။ လုံးလရှိမှု။ သံဃာဘောင်၌
တရားမှတစ်ပါး

အခြားမကားမပြောမှု။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ အဖြစ်အပျက်ရှုမှု။

(၃၁၁၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီတင်းသုံးဖော်တို့၏
ချစ်ခင်လေးစားအပ်သော လေးစားမှုမရနိုင်သော
တရားရှစ်ပါး။

- မချစ်ခင်ထိုက်သူကို ချီးမွမ်းခြင်း။ ချစ်ခင်ထိုက်သူကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း
။

လာဘ်လိုခြင်း	။ ယုတ်မာသောအလိုဆိုးရှိခြင်း။
မရှက်တတ်ခြင်း	။ ရိုသေမှုလိုလားခြင်း ။
မှားသောအယူရှိခြင်း	။ မကြောက်တတ်ခြင်း

။

(၃၁၁၄)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အချင်းချင်းအစဉ်လိုက်သော လူနှင့်လူ့အဘော လောကဓံရှစ်ပါး။

- လာဘ် ရမှု၊ မရမှု။ အခြွေအရံ ရှိမှု၊ မရှိမှု။
ကဲ့ရဲ့မှု၊ ချီးမွမ်းမှု။ ။ ချမ်းသာမှု၊ ဆင်းရဲမှု။

(၃၁၁၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီတင်းသုံးဖော်တို့
မချစ်ခင်ကြောင်းရှစ်ပါး။

- လာဘ်လိုခြင်း ။ ရိုသေမှု၊ လိုခြင်း။ မထေမဲ့မြင်မပြုမှု၊ လိုခြင်း ။
အခါကာလမသိခြင်း။ အတိုင်းအရှည်မသိခြင်း။

မစင်ကြယ်ခြင်း။

စကားများခြင်း ။ ဆဲရေးကြိမ်းမောင်းတတ်ခြင်း။

(၃၁၁၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပိုင်းခြားမသိသူ
ပုထုဇဉ်စိတ်ကို သိမ်းကြိုးယူနိုင်သော လောကဓံရှစ်ပါး။

- လာဘ်ရမှု။ (လ) ဆင်းရဲမှု ။

(၃၁၁၇)

ဂိဇ္ဈင်ကုဋ်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒေဝဒတ်ကို နှိမ်နှင်း၍
မကုစားကောင်းသော အပြစ်ရသော မသူတော်တရား ရှစ်ပါး။

- လာဘ်ရမှု၊ မရမှု။ အခြံအရံရှိမှု၊ မရှိမှု။
အရိုသေပြုမှု၊ မပြုမှု ။ ယုတ်ညံ့သော အလိုရှိမှု။
ယုတ်ညံ့သော မိတ်ဆွေရှိမှု။

(၃၁၁၈)

မဟိသဝတ္ထုဒေသ သင်္ခေါယျကတောင်း ဝဋုဇာလိကကျောင်း၌
ရဟန်းတို့အား သျှင်ဥတ္တရဟောသော မိမိသူတစ်ပါး နှစ်ဦးသာတို့၏ ပြည့်စုံမှု
ပျက်စီးမှု၊ ဆင်ခြင်ပုံ ရှစ်ပါး

- လာဘ်ရမှု ။ (လ) ယုတ်ညံ့သောအဆွေရှိမှု ။

(၃၁၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နန္ဒရဟန်းနှင့်စပ်၍
ပြောဘွယ်ရှစ်ပါး။

- အမျိုးကောင်းသားဖြစ်ခြင်း ။ အားရှိသူဖြစ်ခြင်း

။

ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသူဖြစ်ခြင်း ။

ထူပြောသောရာဂရှိသူဖြစ်ခြင်း။

ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်း ။ အစာ၌

အတိုင်းအရှည်သိခြင်း။

နိုးကြားမှု၌ အားထုတ်ခြင်း ။ သတိသမ္ပဇ်နှင့်

ပြည့်စုံခြင်း ။

(၃၁၂၀)

စမ္မာမြို့ ဂဂ္ဂရာရေကန်အနီး၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အာပတ်ဖြင့်စွပ်စွဲခံရသော် ဖုံးလွှမ်းသည့် နှင်ထုတ်ထိုက်သော
ရဟန်းအမိုက်အင်္ဂါရှစ်ပါး။ ဂရူကအာပတ်သိခြင်း။

- ယုတ်မာသော အလိုရှိခြင်း ။

အမျက်ထွက်လေ့ရှိခြင်း ။

ကျေးစွပ်တတ်ခြင်း ။

ကြမ်းကြုတ်ခတ်ထန်စိတ်ရှိခြင်း ။

ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်လုပ်ခြင်း ။ မနာလိုတတ်ခြင်း

။

ဝန်တိုတတ်ခြင်း ။ စဉ်းလဲတတ်ခြင်း

။

(၃၁၂၁)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဝေရဇ္ဇာ နဋ္ဌေဝု တမာပင်ရင်း၌ ဝေရဇ္ဇာ ပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော
ဝေရဇ္ဇာဆဲသော စကား၏ ပရိယာယ်ရှစ်ပါး။

- အာရုံငါးပါး၏ ရသကို ပယ်ပြီးသောကြောင့် ရသကင်းသူဟု
ဆိုနိုင်ခြင်း။

- အာရုံငါးပါး အသုံးအဆောင်များ ပယ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်
အသုံးအဆောင်မရှိသူဟု ဆိုနိုင်ခြင်း။

- မကောင်းမှုမပြု၍ အပြုငြင်းဆိုသူဟု ဆိုနိုင်ခြင်း။

- ရာဝ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ပြတ်ပြီးဖြစ်၍
အပြတ်သမားဟုဆိုနိုင်ခြင်း။

- မကောင်းမှုရှုံရှုတတ်သောကြောင့်
ရှုံရှုတတ်သောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ခြင်း။

- ရာဂစသည်ကို ဖျက်တတ်သောကြောင့် အဖျက်
သမားဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ခြင်း။

- မကောင်းမှုကို ပူပင်စရာများဟု ဟောသောကြောင့်
ပူပင်တတ်သူဟု ဆိုနိုင်ခြင်း။

- ကံကိုသတ်ပြီးဖြစ်၍ ဝိပါတ်မရှိသောကြောင့် နတ်အဖြစ်
မရောက်ထိုက်သူဟု ဆိုနိုင်ခြင်း။

(၃၁၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြင်းယုတ်နှင့်
ယောက်ကျားယုတ်တို့၏ အပြစ်ရှစ်ပါး။

- ရှေ့မောင်းလျှင် နောက်ဆုတ်သောမြင်း ။

- ရထားဘီးကို ကန်သောမြင်း ။

- ရထားသန်ကို ပေါင်းဖြင့် လွှမ်းမိုးသောမြင်း။

- လမ်းဘေးဆွဲသောမြင်း။

- ပတတ်ရပ် ထသောမြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဇတ်သံကြိုး ကိုက်ဖြတ်သောမြင်း။
- ရပ်နေသောမြင်း။
- ဝပ်သောမြင်းတို့ကဲ့သို့ ရဟန်းတို့က အာပတ်ဖြင့် စောဒနာသည်ရှိသော် သတိမရဟု ဖြေသောရဟန်း။
- ငါ့ကို ပြောရသည်ရှိသေးဟု ပြောသော ရဟန်း ။
- သင်တို့အလျှင်ကုဦး ပြောသောရဟန်း။
- အကြောင်းအရာ အပြင်ဘတ် ပြောသောရဟန်း။
- သံဃာဇဉ်အလယ်၌ လက်မြှောက်ငြင်းဆိုသောရဟန်း။
- သံဃာစကား နားမထောင်သော ရဟန်း။
- ငါ့မှာ အပြစ်မရှိဟု ဆိတ်ဆိတ်နေသော ရဟန်း။
- ငါ့ကိုပဲ ကြည့်နေကြသည်ဟု ပြောဆိုသူထွက်သော ရဟန်း။

(၃၁၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အညစ်အကြေးရှစ်ပါး။

- မရွတ်ဖတ်ခြင်းသည် မန္တာန်၏ အညစ်အကြေး။
- အားမထုတ်ခြင်းသည် အိမ်၏ အညစ်အကြေး။
- ပျင်းယိခြင်းသည် အဆင်း၏ အညစ်အကြေး။
- မေ့လျော့ခြင်းသည် စောင့်ရှောက်သူ အညစ်အကြေး။
- မကောင်းသောအကျင့်သည် မိန်းမ၏ အညစ်အကြေး။
- ဝန်တိုမှုသည် ပေးကမ်းသူ၏ အညစ်အကြေး။
- မကောင်းမှုသည် ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၏ အညစ်အကြေး။
- အဝိဇ္ဇာသည် အားလုံးတို့၏ အညစ်အကြေး။

(၃၁၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သျှင်သာရိပုတြာ၏ တမာန်ပြုလုပ်သွားရန် ထိုက်တန်မှု ရှစ်ပါး။

- နားထောင်တတ်ခြင်း ။ ပြန်ပြောတတ်ခြင်း ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သင်ယူတတ်ခြင်း ။ မှတ်သားတတ်ခြင်း ။
အသိပေးတတ်ခြင်း ။ သိတတ်ခြင်း ။
အကျိုးရှိမရှိ လိမ္မာခြင်း ။ မငြင်းခုံတတ်ခြင်း ။

(၃၁၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ယောက်ကျားကို
နှောင်ဖွဲ့သော မိန်းမတို့၏ အခြင်းအရာ ရှစ်ပါး။

- ငိုကြွေးခြင်း ။ ပြီးရယ်ခြင်း ။ ပြောဆိုခြင်း ။
ဟန်အမူအရာလုပ်ခြင်း။
 ပန်းပန်ခြင်း ။ အနံ့ထွက်ခြင်း ။ အရသာဖြင့်ပြုစုခြင်း။
အတွေ့ဖြင့်တွေ့စေခြင်း။

(၃၁၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိန်းမကို နှောင်ဖွဲ့သော
ယောက်ကျား၏ အခြင်းအရာရှစ်ပါး။

- ငိုကြွေးခြင်း ။ ပြီးရယ်ခြင်း ။ ပြောဆိုခြင်း ။
အသွင်ဟန်ပန် ။
 ပန်းပန်ခြင်း ။ အနံ့ထွက်ခြင်း ။ အရသာဖြင့်ပြုစုခြင်း။
အတွေ့ဖြင့်တွေ့စေခြင်း။

(၃၁၂၉)

ဝေရဇ္ဇာ နဋ္ဌေဂူ တမာပင်ရင်း၌ မဟာရာဒ အသုရာအား
ဘုရားဟောသော ဓမ္မဝိနယသာသနာ၏ အံ့ဖွယ်ရှစ်ပါး။

- သမုဒ္ဒရာကမ်းစပ် စောက်နက် မဟုတ်သကဲ့သို့ သာသနာ၌
သိက္ခာ အစဉ်ရှိခြင်း။
- သမုဒ္ဒရာကမ်းသည် ကမ်းမလွန်သကဲ့သို့ ပညတ်ချက်ကို
ရဟန်းတို့မလွန်ခြင်း။
- သမုဒ္ဒရာသည် အသေ အပုပ် လက်မခံသကဲ့သို့

ရဟန်းမဟုတ်သူကို မဆက်ဆံခြင်း။

- သမုဒ္ဒရာသည် မြစ်များမှ လာသောရေကို
မြစ်အမည်မရသကဲ့သို့ အမျိုးလေးပါးမှ လာသူတို့
အမည်မရခြင်း။

- သမုဒ္ဒရာရေ မည်မျှဝင်စေ မပြည့်သကဲ့သို့ ရဟန်းများမည်မျှ
ငြိမ်းအေးကြစေငြိမ်းအေးမှု မလျော့ခြင်း။

- သမုဒ္ဒရာ၌ ငံသောအရာသာ တစ်ခုတည်းသော ရှိသကဲ့သို့
သာသနာ၌ ဝိမုတ္တိအရသာ တစ်ခုတည်းရှိခြင်း။

- သမုဒ္ဒရာ၌ ရတနာများ ရှိသကဲ့သို့ သာသနာ၌
သတိပဋ္ဌာန်၊ သမ္မပ္ပဋ္ဌာန်စေသည် ရတနာများ ရှိခြင်း။

- သမုဒ္ဒရာ၌ ကိုယ်ကောင်ကြီးသော သတ္တဝါ ရှိသကဲ့သို့
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဤသာသနာ၌ ရှိခြင်း။

(၃၁၃၀)

ပုဗ္ဗါရုံ ဝိသာခါပြဿဒ် ဥပုသ်ပွဲ၌ ရဟန်းပျက်လာ၍ ပါတိမောက်
မပြပဲနေသဖြင့် သျှင်မောဂ္ဂလာန်က ရဟန်း ပျက် ဆွဲထုန်ပြီးချိန်၌
ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သာသနာအံ့ဖွယ်ရှစ်ဖြာ။

- သိက္ခာစဉ်လုပ်ငန်း၌ ကျင့်စဉ်ရှိခြင်း ။
ပညက်ချက်လိုက်နာခြင်း။

ရဟန်းမဟုတ်သူကို မဆက်ဆံလက်မခံခြင်း။
အမျိုးလေးပါးအမည်ပျောက်ခြင်း။

ငြိမ်းအေးမှု မလျော့ပါးခြင်း။ ဝိမုတ္တိရသတစ်ခုသာရှိခြင်း။
သတိပဋ္ဌာန်စသည်ရတနာများရှိခြင်း။
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များရှိခြင်း။

(၃၁၃၁)

ဝေသာလီ မဟာဝုန် ပြဿဒ်ကျောင်း၌ ရဟန်းတစ်ပါးက

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဘုရားလျှောက်သော ဝေသာလီသား

ဥဂ္ဂသူကြွယ်ပြောသော သူ့အံ့ဖွယ်ရှစ်ဖြာ။

- မြတ်စွာဘုရားကိုမြင်လျှင်မြင်ခြင်း ကြည်ညိုခြင်း။
- ဘုရားထံမှ တရားနာချိန်တွင် ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်သူ
သောတာပန်ဗြဟ္မစရိယ ပဉ္စမပသိက္ခာကျင့်ခြင်း။

- မယားပျိုလေးယောက်ကို နှမအရာထား၍
ယောက်ကျားလိုသူကို ပေးရာ၌ စိတ်မကွပ်ခြင်း။

- မိမိပိုင်စည်းစိမ်လို သီလဝန္တတို့နှင့်မခြားခြင်း။
- ရဟန်းတို့အားမရိုသေ မဆည်းကပ်ခြင်း။
- တရားဟောသူရှိလျှင်ရှိသေလျှင် တရားဟောခြင်း။
- တရားဟောသူရှိလျှင် တရားဟောခြင်း။
- မြင့်မြတ်သူတို့က ဘုရားဟောင်းစွာ တရားဟောသည်

လာပြောသော်လည်း မတုံလျှပ်ခြင်း။

- အောက်သံယောဇဉ်ငါးပါး မပယ်ရသေးဟု မမြင်ရခြင်း။

(၃၁၃၂)

ဝဇ္ဇီတိုင်း ဟတ္ထိရွာ၌ ရဟန်းတစ်ပါးက ဘုရားလျှောက်သော
ဟတ္ထိရွာသားဥဂ္ဂသူကြွယ်ပြောသော သူ့အံ့ဖွယ်ရှစ်ပါး။

- မြတ်စွာဘုရားကို မြင်လျှင်မြင်ခြင်း ကြည်ညိုခြင်း။

(လ)

- အောက်သံယောဇဉ်များ ပယ်ပြီးခြင်း။

(၃၁၃၃)

အာဠဝီပြည် အဂ္ဂါဠဝစေတီ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဟတ္ထက အာဠာဝက၏ အံ့ဖွယ်ရှစ်ပါး။

- သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ ဟိရို၊ ဩတ္တပ္ပ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ၊ အလိုနည်းမျှ
အပ္ပိစ္ဆ။

(၃၁၃၄)

အာဠဝီပြည် အဂ္ဂိဠဝစေတီ၌
 ပရိသတ်ကိုပေးကမ်းခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ အကျိုးဆောင်ခြင်း ကိုယ်ထပ်တူပြုခြင်းဖြင့်
 ချီးမြှောက်သော ဟတ္ထက အာဠာဝက၏ ပအံ့ဖွယ်ရှစ်ပါး။

- သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ ဟိရို၊ ဩတ္တပ္ပ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ၊ အပိစ္ဆ။

(၃၁၃၅)

သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ် နိဂြောဓာရုံ၌ မဟာနာမ်အား
 ဘုရားဟောသော ဥပါသကာအင်္ဂါရှစ်ပါး။

- သရဏဂုံတည်ခြင်း ။ မသတ်ခြင်း။ မခိုးခြင်း။ အာရုံမကျူးခြင်း။
 မလိမ်ခြင်း ။ မမူးခြင်း။ မိမိအကျိုးကျင့်ခြင်း။

သူ့အကျိုးလည်းကျင့်ခြင်း။

(၃၁၃၆)

ရာဇဂြိုဟ် ဇီဝကသရတ်ဥယျာဉ်၌ ဌီဝကအားဘုရားဟောသော
 ဥပါသကာမည်ကြောင်းရှစ်ပါး။

- သရဏဂုဏ်တည်ခြင်း။ (လ) သူ့အကျိုးကျင့်ခြင်း။

(၃၁၃၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အားရှစ်မျိုး။

- ကလေး၏အား အငို။ မိန်းမ၏အား အမျက်။
- လူဆိုးအား လက်နက်။ အစိုးရအား အာဏာ။
- လူမိုက်အား ရှုံ့ချပစ်တင်မှု။ ပညာရှိအား အကျိုးရှိမရှိရှုခြင်း။
- ဗဟုတုတရှိသောသူအား ဆင်ခြင်ခြင်း။ ရဟန်းအား

သည်းခံခြင်း။

(၃၁၃၈)

ဇေတဝန်၌ ဘုရားအား သျှင်သာရိပုတြာဖြေကြားသော
 အာသဝေါကုန်ပြီးသူတို့ငါးဦး

အာသဝေါကုန်ပြီးဟုဝန်ခံနိုင်သော ဉာဏ်အားရှစ်ပါး။

- ကံတို့၏ ပျက်စီးမှုအမြင်။ အာမဂုဏ်သို့၏ လောင်တတ်ပုံ အမြင်။

- ကံမဖြစ်မှု၌ ညွတ်ရှိုင်းခြင်း။

အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒမဖြစ်ရအောင်နိုးကြားခြင်း။

- ဣဒ္ဓိပါဒ်နှင့်ပြည့်စုံနေစေခြင်း။ ဣန္ဒြေနှင့်ပြည့်စုံနေစေခြင်း။

- ဗောဇ္ဈင်များပြည့်စုံနေစေခြင်း။ မဂ္ဂင်များပြည့်စုံနေစေခြင်း။

(၃၁၃၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားအကျင့်အခွင့်မဟုတ်မှုရှစ်ပါး။

- ချမ်းသာကင်းနေခြင်း။

- အမှန်ကို ကန့်လန့်တိုင်နေခြင်း။

- အလိုမပြည့် ဆာလောင်ခံနေခြင်း။

- ကြာမြင့်စွာပင် မြတ်သူတစ်ဦးဦးဖြစ်နေခြင်း။

- တရားမထွန်းကားရာ၌ ဖြစ်ခြင်း။

- နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း။

- စကား၏ ကောင်းဆိုးအနက် မသိခြင်း။

- တရားမပေါ်ပေါက်ခြင်း။

(၃၁၄၀)

ဘဂ္ဂတိုင်း သုဿမာရဂီရိမြို့ ကာသကဠတော၌ စေတီတိုင်း အရှေးဝါးကောနေ အသျှင်အနုရုဒ္ဓါအား ဘုရားဟောသော အနုရုဒ္ဓါ၏ အကြံ (၇) ပါးနှင့် ဘုရားဖြည့်ဟောသော လောကုတ္တရာတရားနှင့် ပြည့်စုံကြောင်း ယောက်ကျားမြတ်၏ အကြံရှစ်ပါး။

- အလိုနည်းသည်ဟု လူတိုင်းမသိစေချင်းသည့်အထိ အလိုနည်းခြင်း။

- ပစ္စည်းလေးပါး၌ ရောင့်ရဲခြင်း။
- ဆည်းကပ်သူ ပရိသတ်ကိုပင် ကံ၏ဆိတ်ရာ ဟောသည်အထိ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း။
- ရှေးကဖြစ်သော အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒကို အောင့်မေ့နိုင်သည်အထိ သတိရှိခြင်း။
- အကုသိုလ်ရှောင် ကုသိုလ်ဆောင်ရန် မပြင်းခြင်း။
- လက္ခဏာပနိဇ္ဈာနဈာန် ပွားများတည်ကြည်ခြင်း။
- ကံ၏ အဖြစ်အပျက်ကို သိနိုင်သည်အထိ ဖောက်ခွဲသိနိုင်သော ပညာရှိခြင်း။
- တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဌိ ပပဉ္စများ၌ မပျော်ပိုင်ခြင်း။

(၃၁၄၁)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒါနရှစ်မျိုး။
- ကိုယ့်ဆီရောက်လာ၍ ပေးခြင်း။ ကြောက်၍ ပေးခြင်း။
ကိုယ့်ပေးဘူး၍ ပေးခြင်း။ ကိုယ့်ပေးလိမ့်မည်ဟု ပေးခြင်း။
ပေးလှူမှုကောင်းသ်ထင်၍ ပေးခြင်း။ ကျော်ကြားလို၍
- ပေးခြင်း။
- ချက်ပြုတ်သူက မချက်မပြုတ်သူကို မပေးမသင့်ထင်၍
- ပေးခြင်း။
- စိတ်အဆင်တန်းဆာအလိုငါ ပေးခြင်း။

(၃၁၄၂)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြင့်မြတ်သူဖြစ်ကြောင်း သဒ္ဓါ၊ဟိရိဒါနရှစ်ပါး။
- ကိုယ့်ဆီရောက်လာ၍ ပေးခြင်း (လ)
- စိတ်အဆင်တန်းဆာအခြံအရံအဖြစ်ပေးခြင်း။

(၃၁၄၃)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အလှူ၏တည်ရာ
လှူကြောင်းရှုစပါး။

- ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့်လှူခြင်း ။ ဒေါသထွက်၍ လှူခြင်း ။
- ကြောက်၍လှူခြင်း ။ မသိ၍လှူခြင်း ။
- အဖအဖိုးအလှူကို သိ၍ မယုတ်စေလို၍ လှူခြင်း ။
- နတ်ဖြစ်လို၍ လှူခြင်း ။

နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရရန်လှူခြင်း။

- စိတ်အဆင်တန်းဆာ အခြံအရံအဖြစ်လှူခြင်း။

(၃၁၄၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လှူသော်လည်း
အကျိုးကြီးမှုကို မဖြစ်စေသော အလှူရှုစပါ။

- အယူမှားသူ ။ အကြံမှားသူ ။
- အပြောမှားသူ ။ အလုပ်မှားသူ။
- အနေမှားသူ ။ ကြိုးစားမှုမှားသူ ။
- နိုးကြားမှုမှားသူ ။ စူးစိုက်မှုမှားသူ။

(၃၁၄၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောဒါန၏
ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မှုရှုစပါး။

- လူချမ်းသာ ။လူကြီး ။လူ့အကျိုးဆောင် ။
- လူ့လမ်းညွှန်။
- လူ့ပျော်ရွှင်မှု ။လူဖန်ဆင်း ။လူဆရာ ။
- လူ့ပညာရှင်။

(၃၁၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒါန သီလ ဘာဝနာ
ပုညကြိယာ၌ ရှေ့နှစ်ပါးပြုသူတို့ ရသော အကျိုးရှုစပါး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- လူမွဲ ။လူချမ်းသာ ။လူကြီး ။လူအကျိုးဆောင်

။

လူလမ်းညွှန် ။လူဖျော်ဖြေသူ။ လူဖန်ဆင်း။လူဆရာ

။

(၃၁၄၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သူတော်ကောင်းအလှူ ရှစ်ပါး။

- လှူဘွယ်သန့်ရှင်းခြင်း။ လှူဘွယ်မြင့်မြတ်ခြင်း။

လှူချိန်သင့်ခြင်း။

လှူဘွယ်အပ်စပ်မှုရှိခြင်း။ အလှူခံနှင့်လှူဘွယ်ရွေးချယ်ခြင်း။

အလှူမပြတ်ခြင်း။

ပေးဆဲဝမ်းသာခြင်း။ ပေးပြီးလည်းဝမ်းသာခြင်း။

(၃၁၄၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမျိုး၌

လူတော်လူကောင်းဖြစ်လာလျှင်ရသော အကျိုးရှစ်ပါး။

- မိဘချမ်းသာခြင်း။ သားမယားချမ်းသာခြင်း။

အလုပ်သမားချမ်းသာခြင်း။

မိတ်ဆွေချမ်းသာခြင်း။ဆွေမျိုးချမ်းသာခြင်း။မင်းချမ်းသာခြင်း။

မြင့်မြတ်သူများ ချမ်းသာခြင်း။ ရဟန်းများချမ်းသာခြင်း။

(၃၁၄၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော မြင့်မြတ်သူဖြစ်စေသည့် ကောင်းမှု

အကုသိုလ်အယာဉ် ရှစ်ပါး။

- ဘုရားကိုးကွယ်ခြင်း။ တရားကိုးကွယ်ခြင်း။

သံဃာကိုးကွယ်ခြင်း။

မသတ်ခြင်းဖြင့် သတ္တဝါဘေးရန် ဆင်းရဲမည့်အလှူလှူခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မခိုးခြင်းဖြင့် သတ္တဝါဘေးရန် ဆင်းရဲမည့်အလှူလှူခြင်း။
 ကာမမကြူးခြင်းဖြင့်သတ္တဝါဘေးရန် ဆင်းရဲမည့်အလှူလှူခြင်း။
 မလိမ်ခြင်းဖြင့်သတ္တဝါဘေးရန် ဆင်းရဲမည့်အလှူလှူခြင်း။
 မမေ့မမူးခြင်းဖြင့်သတ္တဝါဘေးရန် ဆင်းရဲမည့်အလှူလှူခြင်း။

(၃၁၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာယ၊ဝစီ ဒုစရိုက်နှင့်
 မူးယစ်ခြင်း၏ အပေါ့ဆုံးအပြစ် အစဉ်အတိုင်းရှုပါး။

- လူသတ်လျှင် အသက်တို့ခြင်း ။ လူ့ဥစ္စာခိုးလျှင်
 ဥစ္စာစည်းစိမ်ပျက်ခြင်း။
 ကာမဂုဏ်မှားလျှင်ရန်များခြင်း ။ လိမ်လျှင် စွပ်စွဲခံရခြင်း
 ။

ဆဲလျှင် မကြေနပ်ဖွယ်ကြားရခြင်း ။ ကုန်းတိုက်လျှင်
 မိတ်ပျက်ခြင်း ။

အဖျင်းပြောလျှင်ကိုယ့်စကားပျက်ခြင်း။ မေ့မူးလျှင်
 ဦးနှောက်မပြည့်ခြင်း ။

(၃၁၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောအကျိုးကြီးသော
 ရဟန္တာတို့နေနည်းအတိုင်း တစ်နေ့တာ နေသော ဥပုသ် ရှုပါး။

- လူမသတ်ခြင်း ။ လူ့ဥစ္စာမခိုးခြင်း ။ လူ့မလိမ်ခြင်း။
 - တပ်မက်မှုမကုန်မပြုခြင်း။ ယစ်မှုခြင်း မရှိခြင်း။
 - တစ်ထပ်သာစားခြင်း။ အမှန်တရားပျက်စီးသည့် အပျော်အရွှင်
 အပြင်အဆင်ရှောင်ခြင်း။ မြင့်မြတ်ရာရှောင်ခြင်း။

(၃၁၅၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန္တာတို့အား
 အတုလိုက်၍ တစ်နေ့တစ်နေ့ညဉ့်မျှကျင့်မှု ဥပုသ်အင်္ဂါရှုပါး။

- လူမသတ်ခြင်း။ (လ) မြင့်မြတ်ရာရှောင်ခြင်း။

(၃၁၅၃)

ပုဗ္ဗါရုံ ဝိသာခါပြဿဒိဋ္ဌိ ဝိသာခါအား ဘုရားဟောသော
ဥပုသ်အင်္ဂါရှစ်ပါး။

- လူမသတ်ခြင်း။ (လ) မြင့်မြတ်ရာရှောင်ခြင်း။

(၃၁၅၄)

ဝေသာလီ မဟာဝုန်ဋ္ဌိ ဝါသေဌ ဥပါသကာအား ဘုရားဟောသော
ဥပုသ်အင်္ဂါရှစ်ပါး။

- လူမသတ်ခြင်း။ (လ) မြင့်မြတ်ရာရှောင်ခြင်း။

(၃၁၅၅)

ဇေတဝန် ဗောဇ္ဈာဥပါသိကာမအား ဘုရားဟောသော
ဥပုသ်အင်္ဂါရှစ်ပါး။

- လူမသတ်ခြင်း။ (လ) မြင့်မြတ်ရာရှောက်ခြင်း။

(၃၁၅၆)

ယောသိတာရုံဋ္ဌိ သျှင်အနုရုဒ္ဓါအား ဘုရားဟောသော
နှစ်သတ်ဖွယ်ကိုကာယရှိသူ
အမျိုးသမီးဖြစ်ကြောင်းအင်္ဂါရှစ်ပါး။

- ဦးစွာထ နောက်မှအိပ် လင်အလိုလိုက်
လင်အကြိုက်ဆောင်ခြင်း။

- လင်လေးစားသူကို ပြုစုလေးစားခြင်း။

- အလုပ်သမားတို့၏ အလုပ်နှင့်ကျန်းမာရေးကို သိ၍
အချို့ကျစားဖွယ်ပေးခြင်း။

- လင်ရှာသောဥစ္စာကို မဖြုန်းခြင်း။

- ရတနာသုံးပါး ဆည်းကပ်သူ ဥပါသိကာမဖြစ်ခြင်း။

- လင်အိမ်တွင်းမှပြုမှု၍ စွမ်းခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ပေးကမ်းလှူဒါန်းတတ်ခြင်း။

(၃၁၅၇)

ပုဗ္ဗိရုံ ဝိသာခါပြဿဒိဋ္ဌိ ဝိသာခါအား ဘုရားဟောသော
နှစ်သက်ဖွယ်ကိုယ်ကာယရှိသူ အမျိုးသမီးဖြစ်ရန် တရားရှစ်ပါး။

- ဦးစွာထ။ နောက်မှအိပ်ခြင်း။ လင်အကြိုက်ဆောင်ခြင်း (လ)

ပေးကမ်းစွန့်ကြဲတတ်

(၃၁၅၈)

ဘဂ္ဂတိုင်းသူသူမာရဂီရ ဘေသကဠတောဋ္ဌိ
နကုလမာတာသူကြွယ်မအား ဘုရားဟောသော နှစ်သက်ဖွယ်ကိုယ်ကာယရှိသူ
ဝတ်စား၊ ကခုန်၊ သီဆိုသူဖြစ်ရန် တရားရှစ်ပါး။

- ဦးစွာထ ။ (လ) စွန့်ကြဲတတ်ခြင်း။

(၃၁၅၉)

ပုဗ္ဗိရုံဋ္ဌိ ဝိသာခါအား ဘုရားဟောသော
မိန်းမများလက်ဝင်းအောင်မြင်ရေးတရားလေးပါးနှင့် အနာဂတ်အောင်မြင်ရေး
တရားလေးပါး ပေါင်းရှစ်ပါး။

- အိမ်းတွင်းမှ၊ စီရင်တတ်ခြင်း ။

အခြွေအရံထောက်ပံ့တတ်ခြင်း ။

- လင်လိုလိုက်လင်ကြိုက်ဆောင်ခြင်း ။

ဥစ္စာစုဆောင်းခြင်း ။

- ရတနာသုံးပါးယုံကြည်ခြင်း ။

သီလတည်ခြင်း ။

- စွန့်ကြဲမှုရှိခြင်း ။ ပညာရှိခြင်း

။

(၃၁၆၀)

ဇေတဝန်ဋ္ဌိ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိန်းမများ

ပစ္စုပ္ပန်အောင်မြင်ရေးတရားလေးပါးနှင့်

အနာဂတ်အောင်မြင်ရေး တရားလေးပါး ပေါင်းရှစ်ပါး။

- အိမ်တွင်းမျှစီရင်တတ်ခြင်း ။ လ ။ပညာရှိခြင်း။

(၃၁၆၁)

ဝေသာလီ မဟာဝုန် ပြဿဒိကျောင်း၌ အာနန္ဒာအား

ဘုရားဟောသော မဟာပဇာပတိဂေါတမိ ဝန်ခံသဖြင့်

ပဉ္စင်းဖြင့်ပေးသော ဂရုဓမ္မရှစ်ပါး။

- ရဟန်းမှန်သမျှ အရိုအသေပြုခြင်း။
- ရဟန်းရှိစော ကျောင်းမှာသာ ဝါဆိုခြင်း။
- လခွဲတိုင်း ဘိက္ခုသံဃာထံ ဥပုသ်မေးခြင်း။
- အဆုံးအမခံရန် ချဉ်းကပ်ခြင်း။
- ဝါကျွတ်တိုင်း ဘိက္ခု၊ဘိက္ခုနီသံဃာနှစ်ခုထံ

ပဝါရဏာလုပ်ခြင်း။

- သံဃာဒိဿတ်သင့်လျှင် ဘိက္ခု၊ဘိက္ခုနီသံဃာနှစ်ခုထံ

ပက္ခမာနာတ်ယူခြင်း။

- နှစ်နှစ်တရား ခြောက်ပါးကျင့်ပြီးသူ သိက္ခမာန်ကို

နှစ်သက်သံဃာ၌ ပဉ္စင်းခံရန်ရှာခြင်း။

- ရဟန်းကို ဘယ်သို့မျှ ဆဲရေးမရေရွက်ခြင်း။
- ရဟန်းကို ဘာမျှမပြောပဲ ရဟန်းအပြောသာခံခြင်း။

(၃၁၆၂)

ဝေသာလီ မဟာဝုန် ပြဿဒိကျောင်း၌ သျှင်အာနန္ဒာအား

ဘုရားဟောသော ဘိက္ခုနီအား

တြဝါဒပေးတတ်သော ရဟန်းအင်္ဂါရှစ်ပါး။

- သီလရှိခြင်း။
- ဗဟုသုတရှိခြင်း။

- ပါတိမောက်အကျယ်ဝေဖန်နိုင်ခြင်း။
- စကားကောင်းကောင်းပြောတတ်ခြင်း။
- ဘိက္ခုနီသံဃာတရားဖြင့် ရွှန်းလက်စေနိုင်ခြင်း။
- ယေဘုယျအားဖြင့် ဘိက္ခုနီများ ခင်မင်လေးစား ခံရခြင်း။ ။
- ဘုရားရည်မှန်းဝတ်သော မိန်းမ၌ ကြီးလေးသောအာပတ်

မကျူးလွန်ဘူးခြင်း။

- ဝါနုစ်ဆယ်အထက် ရပြီးသူဖြစ်ခြင်း။

(၃၁၆၄)

ဝေသာလီ မဟာဝုန်ပြဿဒိကျောင်း၌ ဂေါတမီအား ဘုရားဟောသော
တရား၊မတရား ခွဲခြားရန် အကျဉ်းရှစ်ပါး။

- ရာဂကင်းရန် မဖြစ်လျှင် တရားမဟုတ်။
- ဝတ်ကျွတ်ရန် မဖြစ်လျှင် တရားမဟုတ်။
- အလိုနည်းရန် မဖြစ်လျှင် တရားမဟုတ်။
- ရောင့်ရဲရန် မဖြစ်လျှင် တရားမဟုတ်။
- ဆိတ်ငြိမ်ရန် မဖြစ်လျှင် တရားမဟုတ်။
- အပေါင်းအဖော် မဖြစ်လျှင် တရားမဟုတ်။
- မပျင်းမယိမဖြစ်လျှင် တရားမဟုတ်။
- မွေးမြူးလွယ်မဖြစ်လျှင် တရားမဟုတ်။

(၃၁၆၄)

ကောလိယမြို့ ကက္ကရပတ္တနိဂုံး၌ ဒီဃဇာဏုမင်းသား ဘုရားဟောသော
အမျိုးသားတို့ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာကြောင်း လေးပါးနှင့်
အနာဂတ်ချမ်းသာကြောင်းလေးပါး၊ ပေါင်းရှစ်ပါး။

- အလုပ်၌ ထကြွလုံးလရှိမှု။
- ရသောဥစ္စာရန်သူငါးပါးမှ စောင့်ရှောက်မှု။
- ဆိုးယုတ်ထိုးတတ်မှု၊ သိ၍ သုံးစွဲမှု။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ စာဂပညာရှိသူ မိတ်ဆွေရှိခြင်း။
- သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံမှု။
- သီလနှင့်ပြည့်စုံမှု။
- စာဂနှင့်ပြည့်စုံမှု။
- ပညာနှင့်ပြည့်စုံမှု။

(၃၁၆၅)

ဇေတဝန်၌ ဥဇ္ဇယပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာကြောင်းနှင့် အနာဂတ်ချမ်းသာကြောင်းလေးပါး။

- အလုပ်၌ ထကြွလုံးလရှိမှု။ (လ) ပညာနှင့်ပြည့်စုံမှု။

(၃၁၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာမဂုဏ်တို့၏ အမည်ရှစ်ပါး။

ဘေး ။ ဆင်းရဲ ။ ရောဂါ ။ အနာ ။ ညောင့် ။ ငြိကပ်မှု ။ ညံ့ ။
ဝမ်းဘိုက်။

(၃၁၆၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အလှူ၊
ဧည့်အလှူစသည်ကို ခံထိုက်သော ရဟန်းတရား(၈) ပါး။

- သီလ။ ဗဟုသုတ၊ ကလျာဏမိတ္တ၊ အမြင်မှန်၊ ဈာန်၊
ပုဗ္ဗေနိဝါနုဿတိ၊

ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အာသဝက္ခယ၊ အဘိညာဉ်။

(၃၁၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဧည့်အားလှူ၊ ဧည့်အလှူစသည်ကို ခံထိုက်သော ရဟန်းတရား(၈)
ပါး။

- သီလ၊ သုတ၊ လုံးလ၊ တောကျောင်းနေမှု၊ မမ္မေ့လျှော်မှုကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သည်းခံနိုင်မှု၊

ဈာန်ပွားမှု၊ အာသဝေါကုန်မှု။

(၃၁၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အားအလှူ
စသည်ကို ခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်(၈) မျိုး။

- သောတာပတ္တိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်။
- သကဒါဂါမိ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်။
- အနာဂါမိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်။
- အရဟတ္တမဂ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်။

(၃၁၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အားလှူ
ဧည့်အလှူစသည် ခံထိုက်သူ ရှစ်ဦး။

သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ် (လ) အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်။

(၃၁၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လောကရှိသူပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ဦး။

- တစ်ပါးတည်းနေပြီး လာဘ်လို၍ အားထုတ်လျှက်
မရရှိသောအခါ ပင်ပန်းတရားပျက်သူ ။
- တစ်ပါးတည်းနေပြီး လာဘ်လို၍ အားထုတ်လျှက် လာဘ်ရ၊
ယစ်မူးတရားပျက်သူ
- တစ်ပါးတည်းနေပြီး လာဘ်လို၍ အားမထုတ်ပဲ
လာဘ်မရရှိသောကြောင့် ပင်ပန်းတရားပျက်သူ။ -
- တစ်ပါးတည်းနေပြီး လာဘ်လို၍ အားမထုတ်ပဲ လာဘ်ရ ယစ်မူးတရားပျက်သူ။
- တစ်ပါးတည်းနေပြီး လာဘ်လို၍ အားထုတ် လာဘ်မရ
မစိုးရိမ်တရားမပျက်သူ။
- တစ်ပါးတည်းနေပြီး လာဘ်လို၍ အားထုတ် လာဘ်ရ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မယစ်မူးတရားမပျက်သူ။

- တစ်ပါးတည်းနေပြီး လာဘ်လို၍ အားမထုတ် လာဘ်မရ

မပင်ပန်းတရားမပျက်သူ။

- တစ်ပါးတည်းနေပြီး လာဘ်လို၍ အားမထုတ် လာဘ်ရ

မယစ်မူးတရားတပျက်သူ။

(၃၁၇၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စွမ်းနိုင်သူရှစ်မျိုး။

- မိမိသူတစ်ပါး အကျိုးများစေသော တရား၌မှတ်သားဆောင်ယူ

ဆင်ခြင်ပွားများပြန်ပြော သိမြင်စေသူ။

- မိမိသူတစ်ပါး အကျိုးများစေသော တရား၌

မမှတ်သားတတ်စေကာမှ ဆောင်ယူ ဆင်ခြင်း

ပွားများပြန်ကြား ဆောက်တည်စေသူ။

- မိမိသူတစ်ပါး အကျိုးများစေသော တရား၌

မှတ်သားဆောင်ယူ ဆင်ခြင်ပွားများပြီး

မပြန်ကြားမဆောက်တည်စေသူ။

- သူတစ်ပါးသာအကျိုးများစေသော တရား၌

မှတ်သားဆောင်ယူ ဆင်ခြင်ပြီး မပွားများပဲ ပြန်ကြား

ဆောက်တည်စေသူ။

- မိမိသာ အကျိုးများစေသော တရား၌

မမှတ်သားတည်သေကာ ဆောင်ယူ ဆင်ခြင်းပွားများပြီး

မပြန်ကြားမဆောက်တည်စေသူ။

- သူတစ်ပါးတာ အကျိုးများစေသောတရား၌

မှတ်သားနိုင်ခြင်းမရှိစေကာမူ ဆောင်ယူပြီး

ဆင်ခြင်းပွားများမပြုပဲ ပြန်ကြားဆောက်တည်စေသူ။

- မိမိ အကျိုးသာပွားစေသော တရား၌

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မှတ်သားဆောင်ယူနိုင်ခြင်းမရှိသော်လည်း ဆင်ခြင်းပွားများ
မပြန်ကြား မဆောက်တည်စေသူ။

- သူတစ်ပါးတာ အကျိုးမှားစေသော တရား၌ မမှတ်သား
မဆောင်နိုင် မဆင်ခြင် မပွားများပဲ ပြန်ကြား ပြောတတ်
ဆောက်တည်စေသူ။

(၃၁၇၃)

ဇေတဝန်၌ အကျဉ်းအားဖြင့် တောင်းပန်သော ရဟန်းတစ်ပါးအား
ဘုရားဟောသော ကျင့်ရန် ရှစ်ပါး။

- ကိုယ်တွင်၌ စိတ်ထားပြီး မကောင်းမှုများကင်းစေသော
မေတ္တာဖြင့် စိတ်လွတ်မြောက် သမာဓိကို ဈာန်လေးပါးဖြင့်
ပွားခြင်း။

- ကရုဏာဖြင့် စိတ်လွတ်မြောက် သမာဓိကို
ဈာန်လေးပါးဖြင့်ပွားခြင်း။

- မုဒိတာဖြင့် ။ ။ ။

။

- ဥပေက္ခာဖြင့် ။ ။ ။

။

- ကာယနုပဿနာဖြင့် ။ ။

။

- ဝေဒနာနုပဿနာဖြင့် ။ ။

။

- စိတ္တာနုပဿနာဖြင့် ။ ။

။

- ဓမ္မာနုပဿနာဖြင့် ။ ။

။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၃၁၇၄)

ဂယာသီလ၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားမရမီက
ရခဲ့သော ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၏ အခြေအနေရှစ်ပါး။

- အလင်းကိုတာမြင်သည့်အဖြစ် ရောက်ခြင်း။
- အသွင်မြင်သည့်အဖြစ် ရောက်ခြင်း။
- ဆက်ဆံရသည်အဖြစ် ရောက်ခြင်း။
- နေရာကိုသိသည့်အဖြစ် ရောက်ခြင်း။
- ကံကို သိသည့်အဖြစ် ရောက်ခြင်း။
- ချမ်းသာဆင်းရဲကို သိသည့်အဖြစ်ရောက်ခြင်း။
- အသက်ရှည်မျှကို သိသည့်အဖြစ်ရောက်ခြင်း။
- ငါကိုယ်တိုင် ဖြစ်ဘူးကြောင်း သိသည့်အဖြစ်ရောက်ခြင်း။

(၃၁၇၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဆန့်ကျင်ဘတ်အာရုံတရားတို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်ကြောင်း
အတွေးအခေါ်စွာန်ရှစ်ပါး။

- အတွင်း၌ ရူပသညာရှိသူက အပြင်၌ ကောင်းမကောင်း
ရုပ်အနည်းငယ်မြင်း၏ဟု သညာရှိခြင်း။
- အတွင်း၌ ရူပသညာရှိသူက အပြင်၌ ကောင်းမကောင်း
ရုပ်အများအပြားမြင်၏ဟု သညာရှိခြင်း။
- အတွင်း၌ အရူပသညာရှိသူက အပြင်၌ ကောင်းမကောင်း
ရုပ်အများအပြားမြင်၏ဟု သညာရှိခြင်း။
- အတွင်း၌ အရူပသညာရှိသူက အပြင်၌
အညှိရုပ်များကိုမြင်၏ဟု သညာရှိခြင်း။
- အတွင်း၌ အရူပသညာရှိသူက အပြင်၌ ရွှေရုပ်များမြင်၏ဟု
သညာရှိခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အတွင်း၌ အရူပသညာရှိသူက အပြင်၌ အနီရုပ်များရှိ၏ဟု သညာရှိခြင်း။

- အတွင်း၌ အရူပသညာရှိသူက အပြင်၌ အဖြူရုပ်များကို မြင်၏ဟု သညာရှိခြင်း။

(၃၁၇၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆန့်ကျင်ဘတ်တို့မှ လွတ်မြောက်မှုအတွေးအခေါ် ဈာန်ရှစ်ပါး။

- ရုပ်ရှု၍ ရုပ်မြင်ခြင်း။

- အတွင်း၌ အရူပသညာရှိပြီးအပြင်၌ ရုပ်ကိုမြင်ခြင်း။

- အကောင်းကလွတ်မြောက်မှုကို အလှအပဟု နှလုံးသွင်းခြင်း။

- ရူပသညာလွန်ပြီး ပဋိသသညာချုပ်၍

နာနတ္ထသညာနှလုံးမသွင်း အဆုံးမဲ့အာကာသ ရောက်နေခြင်း။

- အဆုံးမဲ့ဝိညဉ်ရောက်နေခြင်း။

- ဘာမျှမရှိသို့ ရောက်နေခြင်း။

- လုံးဝလွတ်မြောက်နေခြင်း။

- သညာဝေဒနာချုပ်ရာရောက်နေခြင်း။

(၃၁၇၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မရိုးမသားသူ အနရိယတို့အပြော(၈)မျိုး။

- မမြင်သည်ကို မြင်၏ဟု ပြောခြင်း။မကြားသည်ကိုကြား၏ဟု ပြောခြင်း။

မတွေ့သည်ကို တွေ့၏ဟုပြောခြင်း။ မထိသည်ကို ထိ၏ဟု ပြောခြင်း။

မြင်သည်၌မမြင်ဟု ပြောခြင်း ။ ကြားသည်၌ မကြားဟု ပြောခြင်း။

တွေ့သည်၌ မတွေ့ဟုပြောခြင်း ။ သိသည်၌
မသိဟုပြောခြင်း။

(၃၁၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ရိုးသားသူအရိယာတို့အပြောရှစ်ပါး။
- မမြင်သည်၌ မမြင် ။ မကြားသည်၌ မကြား
။

မတွေ့သည်၌ မတွေ့ ။ သိသည်၌ မသိ
။

မြင်သည်၌ မြင်သည် ။ ကြားသည်၌ ကြားသည်
။

တွေ့သည်၌ တွေ့သည် ။ သိသည်၌ တွေ့သည် ။
(၃၁၇၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သူကျင်လည်ကျက်စား
နေထိုင်တရားပြဘူသော သူ့ကိုမသိသော ပရိသတ်ရှစ်ပါး။
- မင်း ။ ပုဏ္ဏား ။ သူကြွယ် ။ ရဟန်း ။
စတုမဟာရာဇာ ။ တာဝတိံသာ ။ မာရ် ။ ဗြဟ္မာ ။

(၃၁၈၀)

ဝေသာလီပြည် စာပါလစေတီတော်၌ သျှင်အာနန္ဒာ ဘုရားဟောသော
ကမ္ဘာလောက မြေကြီး တုန်လှုပ်ရခြင်းအကြောင်းရှစ်ပါး။
- ရေ လေတို့ကြောင့်လှုပ်ခြင်း ။
တန်ခိုးကြီးသူတို့ကြောင့်လှုပ်ခြင်း။
ဘုရားလောင်းကိုယ်ဝန်ယူ၍လှုပ်ခြင်း။
ဘုရားအလောင်းမွေး၍လှုပ်ခြင်း။
ဘုရားဖြစ်၍ လှုပ်ခြင်း။ ဘုရားတရားစဟော၍ လှုပ်ခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဘုရားအာယုသင်္ခါရလွတ်၍ လှုပ်ခြင်း ။ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၍
လှုပ်ခြင်း။’

(၃၁၈၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အခြင်းအရာခပ်သိမ်းနှင့်ပြည့်စုံသူအင်္ဂါရှစ်ပါး။

- သီလ ၊ သဒ္ဓါ ၊ သုတ ၊ ဓမ္မကထိက ၊ ပရိသာဝစရ ၊ ဝိသာရဒ ၊

ဈာန်ရသူ

အာသဝေါကင်းခြင်း။

(၃၁၈၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
လုံးဝကြည်ညိုဘွယ်ဆောင်သော အခြင်းအရာခပ်သိမ်းနှင့် ပြည့်စုံသူ
တရားရှစ်ပါး။

- သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ ဓမ္မကထိက၊ ပရိသာဝစရ၊

ပရိသာဝိသာရဒ၊

အရူပဈာန် လာဘီ၊ အာသဝက္ခယ။

(၃၁၈၃)

နာတိကရွာအုတ်ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဘုရားမချီးမွမ်းသော မရဏနုဿတိပွားမှ၊ ခြောက်ပါးနှင့်
ချီးမွမ်းသောပွားသူနှစ်ပါး။

- တစ်နေ့တစ်ည၌ အသက်ရှင်ပြီး တရားအားထုတ်လိုမှ။

- တစ်နေ့မျှ ။ ။ ။ ။

- နေ့ဝက်မမျှ ။ ။ ။ ။

- ဆွမ်းတစ်ထပ်စာမျှ ။ ။ ။ ။

- ဆွမ်းတစ်ထပ်တစ်ဝက်စာမျှ ။ ။ ။ ။

- ဆွမ်းတစ်လုပ်စာမျှ ။ ။ ။ ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ထွက်သက်ဝင်သက်မျှ။ ။ ။ ။

(၃၁၈၄)

နာတိကရွာအုတ်ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တရားပွားများမှ သတိဖွယ် သေနိုင်မှုရှစ်ပါး။

- မြွေကင်းကိုက်ခြင်း ။ ချော်လဲခြင်း ။ အစာမကြေခြင်း။
လေပြတ်ခြင်း ။ သည်းချေပျက်ခြင်း။ သလိပ်ပျက်ခြင်း။
လူလုပ်ကြံခြင်း ။ လူမဟုတ်သောအကောင်းများက

လုပ်ကြံခြင်း။

(၃၁၈၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြည့်စုံမှု အမွဒါ ရှစ်ပါး။

- ဥဌာန၊ အာရက္ခ၊ ကလျာဏမိတ္တ၊ သမဇီဝိတာ၊ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊

စာဂ၊ ပညာ။

(၃၁၈၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမ္ပဒ္ဒအကျယ်ရှစ်ပါး။

- ကျရောက်သော အလုပ်၌ မပျင်းမယိထကြွခြင်း။
- ရန်သူဖျက်မခံရအောင် ဥစ္စာစောင့်ခြင်း။
- အကျင့်ကောင်းမိတ်ဆွေရှိခြင်း။
- ဝင်ထွက်ငွေ မျှတအောင် သုံးခြင်း။
- ရတနာသုံးပါးကြည်ညိုခြင်း။
- သတ္တဝါတို့အား အမြတ်ဆုံးအလှူပေးခြင်း။
- ကူညီထောက်ပံ့ခြင်း။
- ဝတ်ကျွတ်ရာသိခြင်း။

(၃၁၈၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော လောက၌
ပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ပါး။

- လာဘ်လို လာဘ်ရှာ လာဘ်မရ တရားပျက်။
- လာဘ်လို လာဘ်ရှာ လာဘ်ရာ လာဘ်ရ တရားပျက်။
- လာဘ်လို လာဘ်မရှာ လာဘ်မရ တရားပျက်။
- လာဘ်လို လာဘ်မရှာ လာဘ်ရ တရားပျက်။
- လာဘ်လို လာဘ်ရှာ လာဘ်မရ တရားမပျက်။
- လာဘ်လို လာဘ်ရှာ လာဘ်ရ တရားမပျက်။
- လာဘ်လို လာဘ်မရှာ လာဘ်မရ တရားမပျက်။
- လာဘ်လို လာဘ်မရှာ လာဘ်ရ တရားမပျက်။

(၃၁၈၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော
စွမ်းနိုင်သူရှစ်ပါး။

- တရား၌ မှတ်၊ဆောင်၊ဆင်ခြင်၊ပွားများ ပြောဆိုပြသပြီး
မိမိသူတစ်ပါး၊

အကျိုးများစေသူ၊ (လ) တရား၌ မမှတ်၊ မဆောင်၊မဆင်ခြင်၊
မပွားများ။မပြန်ကြား၊မပြသ ၊မိမိသူတစ်ပါး
အကျိုးမများစေသူ။

(၃၁၈၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျင့်ဆဲရဟန်းအား
ဆုတ်ယုတ်စေတတ်သော တရားရှစ်ပါး။

- အမှူသစ်မွေ့လျော်။ စကားပြောမွေ့လျော် ။ အအိပ်မွေ့လျော်
။

အပေါင်းအဖော် ။ ဣန္ဒြေမစောင့် ။ စားဖွယ်ပမာဏမသိ ။
ရောနှောခြင်းမွေ့လျော် ။ သံသရာချဲ့ တဏှာမာနဒိဌိမွေ့လျော်။

(၃၁၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ပျင်းယိခြင်းအကြောင်းတရားရှစ်ပါး။

- မလုပ်မှီ အားမွေးအနားယူခြင်း။
- လုပ်ပြီး အပန်းဖြေအနားယူခြင်း။
- ခရီးမသွားမီ အားမွေးအနားယူခြင်း။
- ခရီးသွားပြီး အပန်းဖြေအနားယူခြင်း။
- ဆွမ်းမရ၍ခံ အပန်းဖြေအနားယူခြင်း။
- ဆွမ်းရပြီးလေး၍ အပန်းဖြေအနားယူခြင်း။
- အနာရောဂါ အနည်းငယ်ဖြစ်၍ အပန်းဖြေအနားယူခြင်း။
- အနာရောဂါမှထ၍ အပန်းဖြေအနားယူခြင်း။

(၃၁၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိချို့တဲ့မှု ဖြစ်လျှင် ချို့တဲ့မှုဖြစ်ကြမှုရှစ်ပါး။

- သတိသမ္ပဇဉ်ချို့တဲ့လျှင် အရှက်အကြောက်ချို့ခြင်း။
- ရှက်ကြောက်ချို့တဲ့လျှင် ဣန္ဒြေချို့ခြင်း။
- ယင်းချို့လျှင် သီလချို့ခြင်း။
- ယင်းချို့လျှင် သမာဓိချို့ခြင်း။
- ယင်းချို့လျှင် အမြင်မှန်ချို့ခြင်း။
- ယင်းချို့လျှင် ပြီးငွေ့မှု၊ မတပ်မက်မှုချို့ခြင်း။
- ယင်းချို့လျှင် လွတ်မြောက်မှုချို့ခြင်း။
- ယင်းချို့လျှင် လွတ်မြောက်မှုကို သိမှု ချို့ခြင်း။

(၃၁၉၂)

ဇေတဝန်၌ အသျှင်ပုဏ္ဏိယအား ဘုရားဟောသော တစ်ခါတရံ မထင်လာခြင်းအကြောင်း တရားရှစ်ပါး။

- သဒ္ဓါရှိပြီး ဘုရားကိုမချဉ်းကပ်ခြင်း။
- ချဉ်းကပ်သော်လည်း မဆည်းကပ်ခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဆည်းကပ်သော်လည်း မမေးမြန်းခြင်း။
- မေးမြန်းသော်လည်း နားမစိုက် မနာခြင်း။
- နားစိုက်လည်း မဆောင်ခြင်း။
- ဆောင်သော်လည်း မဆင်ခြင် မသိခြင်း။
- ဆင်ခြင်သိလည်း မကျင့်ခြင်း။
- မကျင့်၍ တရားမထင်ခြင်း။

(၃၁၉၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တရားအချင်းအရာရှစ်ပါး။

- တရားခပ်သိမ်း၏ ရှေ့သွားသည် သမာဓိဖြစ်ခြင်း။
- တရားခပ်သိမ်း၏ အကြီးအကဲသည် သတိဖြစ်ခြင်း။
- တရားခပ်သိမ်း၏ လွန်ကဲမှုသည် ပညာဖြစ်ခြင်း။
- တရားခပ်သိမ်း၏ အနှစ်သည် အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်ခြင်း။

(၃၁၉၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သူခိုးပျက်စီးကြောင်းရှစ်ပါး။

- မရိုက်သင့်သူရိုက်ခြင်း ။ အကုန်ယူခြင်း ။
- မိန်းမသတ်ခြင်း ။ သူ့သမီးဖျက်ဆီးခြင်း ။
- ရဟန်းလုယက်ခြင်း ။ မင်းဘဏ္ဍာလုယက်ခြင်း ။
- အလွန်နီးရာခိုးခင်း ။ သိမ်းဆည်းမှုမတပ်ခြင်း။

(၃၁၉၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဘုရားအမည်တော်များရှစ်ပါး။

- သမဏ ငြိမ်းအေးသူ။
- ဗြဟ္မဏ မကောင်းမှုမျှောပြီးသူ။

- ဝေဒကူ အသိဉာဏ်သို့ရောက်သူ။
- ဘိသက္က သမာတော်ဖြစ်သူ။
- နိမ္မလ ညစ်ကြေး မရှိသူ။
- ဝိမလ ညစ်ကြေးကင်းသူ။
- ဉာဏီ ဉာဏ်ရှိသူ။
- ဝိမုတ္တ လွတ်မြောက်သူ။

(၃၁၉၆)

ကောသလတိုင်း ကုဏ္ဍနဂ်လတောအုပ်၌ နာဂိယအား
ဘုရားဟောသော ဘုရားစိတ်အကြံရှစ်ပါး။

- အချင်းချင်း ကလိထိုးရယ်မြူးကြရသည်မှာ တရားချမ်းသာ
မရကြ၍ သာဟုကြံခြင်း။
- အလိုရှိတိုင်းစားပြီး တလိမ့်လိမ့်အိပ်သည်မှာ တရားချမ်းသာ
မရ၍ ဟု ကြံခြင်း။
- ရွာနီးကျောင်း တည်ကြည်မှုဖြင့်နေမှု၊ ပျက်ဖွယ်ရှိသည်ဟု
ကြံခြင်း။
- တောကျောင်းထိုင် ငိုက်နေမှုမှာ တိုးတက်ဖွယ်ရှိသည်ဟု
ကြံခြင်း။
- တော၌ ပြန့်လွင့်နေထိုင်မှုမှာ တည်ကြည်လာမည်ဟု ကြံခြင်း။
- တော၌ တည်ကြည်စွာထိုင်မှုမှ လွတ်မြောက်လိမ့်မည်ဟု
ကြံခြင်း။
- ရွာနီးကျောင်းနေသည်မှာ ပစ္စည်းလေးပါးနှင့်
လာဘ်ပူဇော်သကာ မကျော်ဇောလို၍

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဖြစ်သည်ဟုကြံခြင်း။

- ပစ္စည်းလေးပါးရသော တောကျောင်းနေသူမှာ
အကျော်ဇောမလို၍ ဖြစ်သည်ဟုကြံခြင်း။

(၃၁၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံဃာက
သပိတ်မှောက်ထိုက်သော ဥပသကာရှစ်ပါး။

- ရဟန်းတို့အား လာဘ်မရအောင်လုပ်သူ။
- ရဟန်းတို့အား အကျိုးယုတ်အောင်လုပ်သူ။
- ရဟန်းတို့အား နေရာမရအောင်လုပ်သူ။
- ရဟန်းတို့ကို ဆဲဆိုရေရွက်ခြိမ်းခြောက်သူ။
- ရဟန်းအချင်းချင်းခွဲသူ။
- ဘုရားကျေးဇူးမဲ့ပြောသည့်သူ။
- တရားကျေးဇူးမဲ့ပြောသည့်သူ။
- သံဃာကျေးဇူးမဲ့ပြောသည့်သူ။

(၃၁၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါသကာတို့
မကြည်ညိုကြောင်း သိစေထိုက်သော ရဟန်းရှစ်ပါး။

- လူတို့အား လာဘ်မရအောင်လုပ်မှု။
- လူတို့အား အကျိုးမဲ့အောင်လုပ်မှု။
- လူတို့အား ဆဲရေးရေရွက်မှု။
- လူတို့အား အချင်းချင်းကွဲစေမှု။
- ဘုရားကျေးဇူးမဲ့ပြောမှု။
- တရားကျေးဇူးမဲ့ပြောမှု။
- မကျက်စားသင့်ရာ၌ တွေ့ရမှု။

(၃၁၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သံဃာက
ပြန်ပြောင်းအောင်မေ့မှု ပဋိကာရဏီပြုနိုင်သော ရဟန်းအင်္ဂါရှစ်ပါး။

- လူများလာဘ်မရအောင်လုပ်မှု။ လူများအကျိုးမဲ့အောင်လုပ်မှု။
လူများ ဆဲရေးရေရွက်မှု ။ လူများအချင်းချင်းကွဲစေမှု ။
ဘုရားကျေးဇူးမဲ့ပြောမှု ။ တရားကျေးဇူးမဲ့ပြောမှု ။
သံဃာကျေးဇူးမဲ့ပြောမှု ။
လူတို့အား တရားနှင့်လျှော်သော ဝန်ခံမှုကိုလည်း မမှန်စေမှု။

(၃၂၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အထူးယုတ်မာမှုရှိသူအား တသပါပိယသိက ကံ အပြုခံရသော
ရဟန်းပြုအပ်သော တရားရှစ်မျိုး။

- ပဉ္စင်းခံမပေးရ ။ နိဿျည်းမပေးရ။
ကိုရင်အလုပ်အကြွေးမခံရ။ ဘိက္ခုနောဝါဒကသမုတိမရ။
သမုတိရသော်မှု မဆုံးမရ။ သမုတိခပ်သိမ်းမရ။
သီးခြားမနေရ ။ ထိုရဟန်းအရင်းပြု၍

အာပတ်မထစေရ။

(၃၂၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂစသည်ကို
အထူးသိရန်ပွားရမည့်တရားရှစ်ပါး။

- အမြင်မှန် ။ (လ) လေ့လာမှန်။

(၃၂၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂစသည်ကို
အထူးသိရန် ပွားများရမည့် တရားရှစ်ပါး။

သရုပ်မှာ(၃၁၇၅) အတိုင်းဖြစ်သည်။

(၃၂၀၃)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂစသည်ကို
အထူးသိရန် တရားရှစ်ပါး။

သရုပ်မှာ(၃၁၇၆) အတိုင်းဖြစ်သည်။

(၃၂၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဗောဓိပက္ခိယတရားပွားရန် မှီရာ အကြောင်းငါးပါးနှင့်
တိုးတက်ပွားများရန် လေးပါး။

- မိတ်ဆွေကောင်းရှိခြင်း ။ သီလရှိခြင်း။
- အလွန်ခေါင်းပါးမှုနှင့်လျှော် ။ လုံးလရှိခြင်း။
- သောစကား ရလွယ်ခြင်း

- ပညာရှိခြင်း ။ ရာဂပယ်ရန်

အသုဘသညာပွားခြင်း။

- ဗျာပါဒပယ်ရန် မေတ္တာပွားခြင်း ။ ဝိတက်ပယ်ရန်

အာနာပါနပွားခြင်း။

- အသ္မိမာနပယ်ရန် အနိစ္စသညာပွားခြင်း။

(၃၂၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်း၏မှီရာ
တရားရှစ်ပါး။

- သဒ္ဓါ ။ ဟိရိ ။ ဩတ္တပ္ပ ။ ဝီရိယ ။ ပညာ ။
- ဆင်ခြင်ပြီး အချို့မှီဝဲ ။ အချို့သည်းခံ။
- အချို့ကြဉ် ။ အချို့ပယ်ဖျောက်ခြင်း။

(၃၂၀၆)

မာလိကာမြို့ စာလိကာတောင်၌ မေဃိယရဟန်းအား
ဘုရားဟောသော ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်စိတ် ရင့်ကျက်ရန်ငါးပါးနှင့်
မျက်မှောက်မှာပင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ရန်လေးပါး။

- မိတ်ဆွေကောင်းရှိခြင်း ။ သီလရှိခြင်း။
- ခေါင်းပါးမှုနှင့်လျော်သောစကား ရလွယ်ခြင်း။
- လုံးလရှိခြင်း ။

ရာဂပယ်ရန်အသုဘသညာပွားခြင်း။

- ဗျာပါဒပယ်ရန် မေတ္တာပွားခြင်း။ ဝိတက်ဖြစ်ရန် အာနာပါနပွားခင်း။
- အသ္မိမာနပယ်ရန် အနိစ္စပွားခြင်း။

(၃၂၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား အသျှင်နန္ဒကဟောသော
တရားအကျင့်မြတ်လေးပါးနှင့် တရားနာဆွေးနွေးခြင်း
အကျိုးငါးပါး။

- သဒ္ဓါရှိခြင်း။ ။ သဒ္ဓါရှိလျှင်
သီလရှိသူဖြစ်စေရမည်။
- သီလရှိလျှင် အတွင်းစိတ်ကြည့်သူ ။ အတွင်းစိတ်ကြည့်လျှင်
ကံကိုသိမ်းဆည်းနိုင်သော

ဉာဏ်

ရှိသူဖြစ်စေရမည်။

- စလယ်ဆုံးကောင်းသောတရားကို
ဟောပြောပြသသည့်အတိုင်း ဘုရားလေးစားမှုအကျိုး။
- တရားအကျိုးအကြောင်း ထိုးထွင်းသိသော အကျိုး။
- တရားနက်ကို ပညာဖြင့် ထိုးထွင်းသိသော အကျိုး။
- သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ ချီးမြှင့်ခံရသောအကျိုး။
- တရားမရသူများရရန် ရပြီးသူများ
ချမ်းသာမျက်မှောက်ပြုနေရန် အားထုတ်သော အကျိုး။

(၃၂၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗိုလ်လေးပါးနှင့်
ဗိုလ်လေးပါးရှိသူတို့ လွတ်မြောက်မှု၊ ငါးပါး။

- အပြစ်ကို အပြစ်ဟု သိသော ပညာဗိုလ်။
- မကောင်းမှုပယ်ရန် အားထုတ်မှု၊ ဝိရိယဗိုလ်။
- အပြစ်ကင်းသော ကံသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံမှု၊ အနဝဇ္ဇဗိုလ်။
- ပေးကမ်းချီးကမ်း ကျိုးဆောင် ကိုယ်တူပြုမှု၊ သင်္ဂဟဗိုလ်။
- အသက်မွေးမှုဘေး ။ ကျော်ဇောမည့်ဘေး။
- ပရိသတ်ကြောက်ရွံ့ဘေး ။ သေဘေး ။
- အလားအလာဆိုးဘေး ။

(၃၂၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သာရိပုတြာဟောသော မှီဝဲအပ်၊
မမှီဝဲအပ်သောအရာကိုးပါး

- ပစ္စည်းလေးပါးရှား ၊ တရားလည်း မပြည့်စုံစေနိုင်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို မပန်ကြားပံချက်ချင်းဖဲရခြင်း။
- ပစ္စည်းပေါ် တရားမပြည့်စုံစေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း
မပန်ကြားပဲ ဖဲရခြင်း။
- ပစ္စည်းရှာ တရားပြည့်စုံသူကို မှီဝဲရခြင်း။
- ပစ္စည်းပေါများ တရားပြည့်စုံစေသူကိုကား နှင်ထုတ်သော်မှ
အသက်ထက်ဆုံးမှီဝဲရခြင်း။
- မကောင်းတိုးပွား ကောင်းပျက်ပြားစေသော သင်္ကန်းကို
မမှီဝဲရခြင်း။
- ဤသို့သောဆွမ်းကို မမှီဝဲရခြင်း။
- ဤသို့သောကျောင်းကို မမှီဝဲရခြင်း။
- ဤသို့သောရွာနိဂုံးကို မမှီဝဲရခြင်း။
- ဤသို့သော ဇနပုဒ်ကို မမှီဝဲရခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၃၂၁၀)

ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ သုတဝါပရိဗိုဇ်အား ဘုရားဟောသော ရဟန္တာများ
မလွန်ကျူးသော ကိုးဌာန။

- သတ်မှု ။ ခိုးမှု ။ ရွာဓလေ့ကျင့်မှု ။ လိမ်မှု ။ ကာမဂုဏ်ကို
သိုမှီးသုံးမှု ။ ဆန္ဒာဂတိလိုက်မှု ။ ဒေါသဂတိလိုက်မှု ။
မောဟဂတိလိုက်မှု ။
ဘယာဂတိလိုက်မှု ။

(၃၂၁၁)

ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ သဇ္ဈပပဗိုဇ်အား ဘုရားဟောသော ရဟန္တာများ
မလွန်ကျူးသော ကိုးဌာန။

- သတ်မှု ၊ ခိုးမှု ၊ မမြင့်မမြတ်ကျင့်မှု ၊ လိမ်မှု ၊ ကာမဂုဏ်ကို
သိုမှီးသုံးဆောင်မှု ၊
ဘုရားပယ်မှု ၊ သံဃာပယ်မှု ၊ သိက္ခာပယ်မှု ။

(၃၂၁၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုးမျိုး။

- အရိယာရုဇ်ယောက်နှင့် ပုထုဇဉ် ။

(၃၂၁၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဧည့်အားအလှူစသည်ကို
ခံထိုက်သူကိုးပါး။

- အရိယာရုဇ်ယောက်နှင့် ပုထုဇဉ်အနွယ်ဖြစ်သူ
ဂေါတ္ထရဘူပုဂ္ဂိုလ်။

(၃၂၁၄)

ဇေတဝန်၌ ဘုရားအား သာရိပုတြာလျှောက်သော သူတစ်ပါးထိပါးပြီး
မတောင်းပန်ပဲသွားသူမှာ ကာယဂတာသတိ
မထင်သူသာဖြစ်ပြီးသူ၊ ကာယဂတာသတိထင်ပုံကိုးပါး သာရိပုတြာသီဟနာဒ-

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မြေသည် စင်ကြယ်မစင်ကြယ် မစွဲ လက်ခံသကဲ့သို့
စိတ်ကိုမြေနှင့်တူအောင်ထားခြင်း။
- ရေသည် စင်ကြယ်မစင်ကြယ် တိုက်ခတ်သကဲ့သို့
စိတ်ကိုလေနှင့်တူအောင်ထားခြင်း။
- မီးသည် စင်ကြယ်မစင်ကြယ် လောင်သကဲ့သို့
စိတ်ကိုမီးနှင့်တူအောင်ထားခြင်း။
- ဖုံသုတ်အဝတ်သည် စင်ကြယ်မစင်ကြယ် သုတ်သကဲ့သို့
စိတ်ကို ဖုံသုတ်အဝတ်နှင့်တူအောင်ထားခြင်း။
- သူတောင်းစားသည် ရွာဝင်လျှင် နှိမ့်ချစိတ်ထားသကဲ့သို့
စိတ်ကိုသူတောင်းစားနှင့်အတူထားခြင်း။
- ချိုကျိုးနွားယဉ်သည် မညှင်းဆဲပဲ သွားသလို
စိတ်ကိုချိုကျိုးနွားနှင့်တူအောင်ထားခြင်း။
- အလှပြင်သူ အပျိုလူပျိုသည် ခွေးပုပ်၊ မြွေပုပ်ကို
ငြီးငွေ့သကဲ့သို့ မကောင်းပုပ်ဆွေးသော
ကိုယ်ကာယကို လူပျို၊ အပျိုများသကဲ့သို့ ငြီးငွေ့အောင်ထားခြင်း။
- အထက်အောက် ယိုဖိတ်ကျသော အမဲဆီထမ်းလာသူကဲ့သို့
မကောင်းမှုပွား၍
ဤသို့အထက်လျှံကျသည်ကို ငြီးငွေ့အောင်ထားခြင်း။

(၃၂၁၅)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဥပါဒါန်ကြွင်းသေးသော်လည်းအပယ်မကျသူ ကိုးပါး။
- သီလ သမာဓိပြည့်စုံပြီး ပညာနည်းသော
သံယောဇဉ်ငါးပါးကုန်၍ ကြားကာလ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူ။
 - သီလ သမာဓိပြည့်စုံ ပညာမပြည့်စုံသေးသော
အောက်သံယောဇဉ်ကုန်၍ အလယ်ကြားကာလလွန်၍

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူ။

- သီလ (လ) အားထုတ်မှုမရှိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူ။
- သီလ (လ) အားထုတ်မှုနှင့်အတူပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူ။
- သီလ (လ) အထက်၌ မဂ်အယာဉ်ရှိသော အကနိဋ္ဌဘုံရောက်

အနာဂါမ်။

- သီလပြည့်စုံ သမာဓိပညာမပြည့်စုံ သံယောဇဉ်သုံးပါးကုန်

ရာဂစသည်ပါးသော သကဒါဂါမ်။

- တစ်ကြိမ်သာ ဇာတိဖြစ်ပြီး ဒုက္ခဆုံးသူ။
- နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် ဇာတိဖြစ်ပြီး ဒုက္ခဆုံးသူ။
- ခုနစ်ကြိမ် ဇာတိဖြစ်ပြီး ဒုက္ခဆုံးသူ။

(၃၂၁၆)

ဇေတဝန်၌ သျှင်မဟာတောဌိကအမေးအား

သျှင်သာရိပုတြာဖြေကြားသော ဖြတ်စွာဘုရားထံ

အမြတ်တရားကျင့်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မဟုတ်သော အချက်ငါးပါးနှင့်
ရည်ရွယ်ချက်လေးပါး။

- ခု ခံစားအကျိုးပေးမည့်ကံက နောင်မှ ခံစား

အကျိုးပေးမည့်ကံဖြစ်ပြီး နောင်မှ ခံစားအကျိုးပေးမည့်ကံက

ခုခံစားအကျိုးပေးမည့်ကံ ဖြစ်ရန်။

- ချမ်းသာအကျိုးပေးမည့်ကံက ဆင်းရဲအကျိုးပေးကံဖြစ်ပြီး

ဆင်းရဲအကျိုးပေးကံက ချမ်းသာအကျိုးပေးကံဖြစ်ရန်။

- ရင့်မှအကျိုးပေးကံက မရင့်မှီက အကျိုးပေးကံဖြစ်ပြီး

မရင့်မှီအကျိုးပေးသောကံက ရင့်မှ

အကျိုးပေးသောပံဖြစ်ရန်။

- ခံစားအကျိုးကံက ခံစားအကျိုးမဲ့ကံဖြစ်ပြီး ခံစားအကျိုးမဲ့ကံက

ခံစားအကျိုးပေးကံဖြစ်ရန်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ခံစားကျိုးများကံက ခံစားကျိုးနည်းကံဖြစ်ပြီး
ခံစားကျိုးနည်းကံက ခံစားကျိုးများကံဖြစ်ရန်။

- ဒုက္ခကို ပိုင်းခြားသိရမည့်တရားဟု ထိုးထွင်းသိရန်။
- သမုဒယကို ပယ်ရမည့်တရားဟု ထိုးထွင်းသိရန်။
- နိရောဓကို ဆိုက်ရမည့်တရားဟု ထိုးထွင်းသိရန်။
- မဂ္ဂကို ပွားရမည့်တရားဟု ထိုးထွင်းသိရန်။

(၃၂၁၇)

ဇေတဝန်၌ သျှင်သာရိပုတြာမေး၍ သျှင်သင်္ခိဋ္ဌေကြားသော
ဝိတက်နှင့်စပ်သော စကားကိုးပါး။

- ဝိတက်၏အာရုံ နာမ်ရူပ။
- ဝိတက်၏ထူးခြားမှု၊ ဓာတ်သဘာဝ။
- ဝိတက်၏ဖြစ်ကြောင်း ဖဿ။
- ဝိတက်၏ပေါင်းဆုံရာဝေဒနာ။
- ဝိတက်၏ အဦးသမာဓိ။
- ဝိတက်၏အကြီးအကဲ သတိ။
- ဝိတက်၏လွန်မှု၊ ပညာ။
- ဝိတက်၏ အနှစ်သာရ ဝိမုတ္တဖိုလ်။
- ဝိတက်၏ သက်ဝင်ရာ နိဗ္ဗာန်။

(၃၂၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အိုင်းအမာ၏
အမည်များကိုးမျိုး။

- ဘယ်မျက်စေ့	၊ ညာမျက်စေ့
- ဘယ်နား	၊ ညာနား
- ဘယ်နှာခေါင်း	၊ ညာနှာခေါင်း
- ပါးစပ်	၊ ကျင်ကြီးပေါက်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ကျင်ငယ်ပေါက်

(၃၂၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကြိမ်ဖန်များစွာ
ပွားသင့်သော အကျိုးများသော သညာကိုးပါး။

- အသုဘသညာ ။ မရဏသညာ ။ အာဟာရသညာ။
ပဋိကူလသညာ။

သဗ္ဗလောပ ။ အဘိရတိသညာ။ အနိစ္စသညာ။
ဒုက္ခသညာ။

အနတ္တသညာ။ ပဟာနသညာ ။ ဝိရာဂသညာ။

(၃၂၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကပ်ရောက်နေထိုင်ရန်
မသင့်သောဒကာအိမ်ကိုးပါး။

- မြတ်နိုးစွာမကြိုက် ။ မြတ်နိုးစွာရှိမခိုး ။
မြတ်နိုးစွာနေရာမပေး။ ထင်ရှားရှိသောလှူဘွယ် ကိုသိုဌက်။
- လှူဘွယ်များလျှက် နည်းနည်းလှူ။
- လှူဘွယ်ကောင်းရှိလျှက် အညံ့လှူ။
- မရိုမသေလှူ။
- တရားနာရန် မချဉ်းကပ်။
- တရားကောင်းစွာမနာ။

(၃၂၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပုသ်အင်္ဂါကိုးပါး။

- တစ်နေ့တစ်ညမျှ ရဟန္တာတို့ အတူပြု၍ မသတ်ပဲနေခြင်း။
(လ) မြင့်မြတ်ရာ မသုံးခြင်း။
- အားလုံးတို့၌ မေတ္တာဖြန့်၍ နေခြင်း။

(၃၂၂၂)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မြင့်မြတ်သူတို့လျှောက်သော မြင့်မြတ်ရာရောက်ကြောင်း ကိုးပါး။

- ချဉ်းကပ်သူရဟန်းအား ခရီးဦးကြိုခြင်း။
- ရှိခိုးခြင်း ။ နေရာပေးခြင်း။
- တရားနာရန်ကပ်ခြင်း။ ကောင်းစွာနာကြားခြင်း။
- နာပြီးဆောင်ခြင်း။ ဆောင်ပြီးဆင်ခြင်ခြင်း။
- ကျင့်ပြီးပွားများခြင်း။

(၃၂၂၃)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဟောသော အလှူခံသူ မပြည့်စုံ၍
အကျိုးမကြီးသော ဝေလာမ၏ မဟာအလှူကြီး ကိုးမျိုး။

- ငွေဖြင့်ပြည့်သော ရွှေခွက် ရှစ်သောင်းလေးထောင် ။
- ရွှေဖြင့်ပြည့်သော ငွေခွက် ရှစ်သောင်းလေးထောင် ။
- ရတနာသုံးပါးပြည့်သောကြေးခွက် ရှစ်သောင်းလေးထောင် ။
- ရွှေငွေတန်းဆာဖုံးသော ဆင် ရှစ်သောင်းလေးထောင်

။

- ခြင်္သေ့ရေစသည်နှင့် ရွှေငွေဖုံးသောရထား

ရှစ်သောင်းလေးထောင်။

- ဘွဲ့ဖြူပုဆိုး ငွေခွက်ခံနွားမ ။
- ပတ္တမြားနားဇောင်းဝတ် အမျိုးသမီး

။

- အဆင်တန်းဆာအစုံအလင်

။

- ပိုးဝါ အဝတ်ကောင်း

ကုဋေရှစ်သောင်းလေးထောင်နှင့်စားဘွယ်သောက်ဖွယ်များ။

(၃၂၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥတ္တကူရသား
 လွန်ကဲသုံးပါး တာဝတိံသာ လွန်ကဲမှုသုံးပါး၊ ဇမ္ဗူဒိပ်သား
 လွန်ကဲမှုသုံးပါး၊ ပေါင်းကိုးပါး။

- တဏှာမရှိ ။ပစ္စည်းသိမ်းဆည်းမှုမရှိ ။
 အနှစ်တစ်ထောင်အသက်ရှိ။
 - နတ်သက် ။နတ်သွင်း ။
 နတ်ချမ်းသာ ။
 - ရဲရင့် ။သတိမြဲ ။
 မဂ်ကျင့် ။

(၃၂၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
 မြင်းငယ်၊ မြင်းလွန်၊ မြင်းအာဇာနည်ကဲ့သို့ ရဟန်းကိုးပါး။

- သစ္စာသိ ဓမ္မပိုင်းခြားမပြ ပစ္စည်းမရ ။
 - သစ္စာသိ ဒမ္မပိုင်းခြားပြ ပစ္စည်းမရ ။
 - သစ္စာသိ ဓမ္မပိုင်းခြားပြ ပစ္စည်းရ ။
 - သံယောဇဉ်ကုန် တရား၌ ပိုင်းခြားမပြ ပစ္စည်းမရ။
 - အောက်သံယောဇဉ်ကုန် တရား၌ ပိုင်းခြားပြ ပစ္စည်းမရ။
 - အောက်သံယောဇဉ်ကုန် တရား၌ ပိုင်းခြားပြ ပစ္စည်းရ။
 - အာသဝေါကုန် တရား၌ ပိုင်းခြားမပြ ပစ္စည်းရ ။
 - အာသဝေါကုန် တရား၌ ပိုင်းခြားပြ ပစ္စည်းရ ။
 - အာသဝေါကုန် တရား၌ ပိုင်းခြားပြ ပစ္စည်းရ ။

(၃၂၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တဏှာကြောင့်ဖြစ်သော
 တရားကိုးပါး။

- ရှာမီးခြင်း ။ ရရှိခြင်း ။ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဆန္ဒရာဂဖြစ်ခြင်း။

စွဲလမ်းခြင်း ။ သိမ်းဆည်းခြင်း ။ ဝန်တိုခြင်း ။

စောင့်ရှောက်ခြင်း။

ထုတ်၊ ဓား၊ ဆွဲငင်ဆဲဆို ရန်ဖြစ်ခြင်း။

(၃၂၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတ္တဝါဘုံများ ကိုးပါး။

- ကိုယ်ကွဲ သညာကွဲသူ၊ လူ၊ ဝိနိပါတိကသတ္တဝါ။
- ကိုယ်တူ သညာကွဲသူ ပထမဈာန်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ။
- ကိုယ်တူ သညာကွဲသူ အာဂဿရဗြဟ္မာသတ္တဝါ။
- ကိုယ်သူ သညာကွဲသူ သုဘကိဏှာဗြဟ္မာသတ္တဝါ။
- သညာမရှိ ခံစားမရှိသူ အသညသတ္တဗြဟ္မာသတ္တဝါ။
- အာကာသနဉ္စာဗြဟ္မသတ္တဝါ။
- ဝိညာနဉ္စာယတနဗြဟ္မ သတ္တဝါ။
- အာကိဉ္စညာယတနဗြဟ္မာသတ္တဝါ။
- နေဝသညာ နာသညာယတန ဗြဟ္မာသတ္တဝါ။

(၃၂၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြုဖွယ်များပြီးပြီးဟု
ပြေနိုင်သော ပညာဖြင့် စိတ်ကို ကောင်းစွာပွားအပ်ပြီးမှ
ကိုးပါး။

- ငါ့စိတ် ရာဂကင်း၏ဟု ပညာပွားပြီးမှ။
- ငါ့စိတ် ဒေါသကင်း၏ဟု ပညာပွားပြီးမှ။
- ငါ့စိတ် မောဟကင်း၏ဟု ပညာပွားပြီးမှ။
- ငါ့စိတ် ကာမဘဝအလို့ငှါ ပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိဟု

ပညာဖြင့်ပွားပြီးမှ။

- ငါ့စိတ် ရူပဘဝအလို့ငှါ (လ) ပွားပြီးမှ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ငါ့စိတ် အရူပဘဝအလို့ငှါ (လ) ပွားပြီးမှ။
- ငါ့စိတ် ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းသဘောမရှိဟု

ပညာဖြင့်ပွားပြီးမှ။

- ငါ့စိတ် ဒေါသနှင့်တကွ (လ) ပွားပြီးမှ။
- ငါ့စိတ် မောဟနှင့်တကွ (လ) ပွားပြီးမှ။

(၃၂၂၉)

ရာဇာဂြိုဟ် ဝေဠုဝန်၌ စန္ဒိကာပုတ္တအား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော
လွန်ကဲသောအာရုံခြောက်ပါး ထင်သော်လည်း
ကျောက်တိုင် ပမာမလှပါသော စိတ်ဖြင့်စိတ်ကို ကောင်းစွာပွားအပ်ပြီးမှ
ကိုးပါး။

- ငါ့စိတ် ရာဂကင်း၏ဟု စိတ်ဖြင့်စိတ်ကို

ကောင်းစွာပွားအပ်ပြီးမှ(လ)။

(၃၂၃၀)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဟောသောအရိယာတပည့်အား
ငြိမ်းသောဘေးငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံမှု၊ လေးပါး ပေါင်းကိုးပါး။

- သတ်ခြင်းကြောင့် ခုရောနောင်ပါ ဘေးရန်များခြင်း၊

စိတ်ဆင်းရဲခြင်းမှငြိမ်းခြင်း။

- ခိုးခြင်းကြောင့် (လ) ငြိမ်းခြင်း။
- ကာမမှားခြင်းကြောင့်(လ)ငြိမ်းခြင်း။
- လိမ်ခြင်းကြောင့် (လ) ငြိမ်းခြင်း။
- မူးမေ့ခြင်းကြောင့် (လ) ငြိမ်းခြင်း။
- ဘုရားယုံခြင်း။
- တရားယုံခြင်း။
- သံဃာယုံခြင်း။
- သီလလုံခြင်း။

(၃၂၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရိယာတပည့်များ
အေးငြိမ်းမှုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံမှု လေးပါး။

- သတ်ခြင်းကြောင့်(လ) ငြိမ်းခြင်း။ (လ)
- သီလလုံခြင်း။

(၃၂၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာယာဝတ္ထုကိုးပါး။

- ငါ အကျိုးပြုဘူးသည်ဟူသော အငြိုး။
- ငါ့ အကျိုးပြုဆဲဟူသော အငြိုး။
- ငါ့အကျိုးမဲ့ ပြုမဲ့သူဟူသော အငြိုး။
- ငါ့ချစ်သူ အကျိုးမဲ့ပြုခဲ့သူဟူ အငြိုး။
- ငါ့ချစ်သူ အကျိုးမဲ့ပြုခဲ့နေသူဟူ အငြိုး။
- ငါ့ချစ်သူ အကျိုးမဲ့ပြုသူဟူ အငြိုး။
- ငါ့ရန်သူ အကျိုးပြုဘူးသူဟူ အငြိုး။
- ငါ့ရန်သူ အကျိုးပြုနေသူဟူ အငြိုး။
- ငါ့ရန်သူ အကျိုးမဲ့သူဟူ အငြိုး။

(၃၂၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရန်ငြိုးအားဃာတ
ဖြေကြောင်းကိုးပါး။

- ငါအကျိုးမဲ့ပြုဘူးသည် ငါ ဘာလုပ်၍ ရမည်နည်း။
- (ထ) ငါ့ရန်သူအကျိုးပြုမှာကို ငါ ဘာလုပ်၍ ရမည်နည်း။

(၃၂၃၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အစဉ်အတိုင်းချုပ်မှု
ကိုးမျိုး။

- ပထမဈာန်ဝင်စားသူ ကာမသညာချုပ်ခြင်း။

- ဒုတိယဈာန်ဝင်စားသူ ဝိတက်ဝိစာရချုပ်ခြင်း။
- တတိယဈာန်ဝင်စားသူ ပီတိချုပ်ခြင်း။
- စတုတ္ထဈာန်ဝင်စားသူ ထွက်သက်ဝင်သက်ချုပ်ခြင်း။
- အာကာသနဉ္စယတနဈာန်ဝင်စားသူ ရူပသညာချုပ်ခြင်း။
- ဝိညာနဉ္စယတနဈာန်ဝင်စားသူ အာကာသသညာချုပ်ခြင်း။
- အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ဝင်စားသူ ဝိညာနသညာချုပ်ခြင်း။
- နေဝသညာယတနဈာန်ဝင်စားသူ အာကိဉ္စသညာချုပ်ခြင်း။
- နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူ သညာဝေဒနာချုပ်ခြင်း။

(၃၂၃၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အစဉ်အတိုင်းနေအပ်သော တရားကိုးပါး။

- ပထမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန် ၊စတုတ္ထဈာန်
- အာကာသနဉ္စယတနဈာန်၊ ဝိညာနဉ္စယတနဈာန်
- အာကိဉ္စညာယတနဈာန်၊ နေဝသညာယတန
- သညာဝေဒနာချုပ် (နိရောဓသမာပဇ္ဇန)

(၃၂၃၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အစဉ်အတိုင်းနေအပ်သော သမာပတ် ကိုးပါး။

- ကာမချုပ်စေသော ပထမဈာန်။
- ဝိတက်ဝိစာရချုပ်စေသော ဒုတိယဈာန်။
- ပီတိချုပ်စေသော တတိယဈာန်။
- ဥပေက္ခာဖြင့်ချမ်းသာချုပ်သော စတုတ္ထဈာန်။
- ရုပ်၌ မှတ်သားမှုချုပ်သော အာကာသဈာန်။
- အာကာသသညာချုပ်သော ဝိညာနဉ္စယတနဈာန်။
- ဝိညာနဉ္စယသညာချုပ်သော အာကိဉ္စညာယတနဈာန်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အာကိဉ္ဇညာယတနသညာချုပ်သော
နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်။
- နေဝသညာနာသညာချုပ်သော သညာဝေဒနယိက
နိရောဓသမာပဇ္ဇန။

(၃၂၃၇)

ရာဇဂြိုဟ် ဝေဠုဝန်၌ သျှင်ဥဒါယိအား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော
နိဗ္ဗာန်၌ ခံစားမှုမရှိပဲ အဘယ်သို့ ချမ်းသာသနည်းဟူသော
အမေး၏ အဖြေအဖြစ် ဝေဒနာမဲ့ချမ်းသာကို ဝေဒနာ၏ ဆင်းရဲကိုးပါးဖြင့်
သိရန်ဖြစ်ခြင်း။

- ကာမကင်းဆိတ်သော ပထမဈာန်ဝင်စားသူအား
ကာမသညာပေါ်လျှင် နာကျင်မှု ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း။

- ဝိတက်ဝိစာရငြိမ်းသော ဒုတိယဈာန်ဝင်စားသူအား
ဝိတက်ဝိစာရသညာပေါ်လျှင်
နာကျင်မှုဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း။

- ပီတိစက်ဆုတ်သော တတိယဈာန်ဝင်စားသူအား
ပီတိသညာပေါ်လျှင် နာကျင်ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း။

- ချမ်းသာသုခပယ်သော စတုတ္ထဈာန်ဝင်စားသူအား
သုခမှတ်သား နှလုံးသွင်းမှုပေါ်လျှင်
နာကျင်ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း။

- ရူပသညာလွန်မြောက်သော နာနတ္ထသညာ နှလုံးမသွင်းသော
ပဋိဿသညာချုပ်သော
အာကာသဈာန်ရောက်သူအား ရူပသညာပေါ်လျှင် နာကျင်ဆင်းရဲမှုဖြစ်ခြင်း။

- အာကာသဈာန်လွန်မြောက် ဝိညာဏဈာန်ရောက်နေသူအား
အာကာသညာနှလုံးသွင်းလျှင်
နာကျင်မှုဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း။

- ဝိညာနဉ္စလွန်မြောက် အာကိဉ္စညရောက်နေသူအား
ဝိညာနသညာနုလုံးသွင်းလျှင်
နာကျင်မှုဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း။
- အာကိဉ္စညာဈာန်လွန်မြောက် နေဝသညာ
နာသညာဈာန်ရောက်သူအား
အာကိဉ္စညသညာနုလုံးသွင်းလျှင် နာကျင်မှုဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း။
- နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို လွန်မြောက်
သညာဝေဒနာချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်
ရောက်နေသူအား နေဝသညာနုလုံးသွင်းမိလျှင် နာကျင်မှု ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း။
(၃၂၃၈)

- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စားကျက်သိပြီး
သွားလာခြင်း၌ လိမ္မာသော အရပ်သစ်
အစာရေစာသစ်စားလိုသော နွားမကဲ့သို့ ဈာန်ပွားသော ရဟန်းကိုးပါး။
- ပထမဈာန် ရသောရဟန်း ပထမဈာန်နိမိတ်ကောင်းစွာ
တည်တန့်နိုင်အောင်ဆောက်တည်၍
ကြိမ်ဖန်များစွာပွားများခြင်း။
 - ဒုတိယဈာန် (လ) ပွားများခြင်း။ တတိယဈာန် (လ)
ပွားများခြင်း ။
စတုတ္ထဈာန်(လ) ပွားများခြင်း။ အာကာသဈာန်(လ)
ပွားများခြင်း။
ဝိညာဏဈာန်(လ) ပွားများခြင်း။ အာကိဉ္စညဈာန်(လ)
ပွားများခြင်း။
နေဝသညာနာသညာဈာန်(လ) ပွားများခြင်း။
နိရောဓသမာပတ်ကို(လ) ပွားများခြင်း။

(၃၂၃၉)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝေါကုန်စေသော သမာပတ်ကိုးပါး။

- ပထမဈာန်ရသူသည် ပထမဈာန်ကုသိုလ်ကံ သင်္ခါရ၏ အနိစ္စစသည်ကိုရှု၍ အာသဝေါကုန်ခြင်း။ မကုန်လျှင် အနာဂါမ်။

- ဒုတိယဈာန်(လ) မကုန်လျှင် အနာဂါမ်။
- တတိယဈာန်(လ) မကုန်လျှင် အနာဂါမ်။
- စတုတ္ထဈာန်(လ) မကုန်လျှင် အနာဂါမ်။
- အာကာသဈာန်(လ) ။ ။
- ဝိညာဏဈာန်(လ) ။ ။
- အာကိဉ္ဇဈာန်(လ) ။ ။
- နေဝသညာ(လ) ။ ။
- နိရောဓ (လ) ။ ။

(၃၂၄၀)

ယောသိတာရုံ၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်အာနန္ဒာဟောသော အံ့တြဖွယ် ဘုရားဟောကြားမြတ်တရား ကိုးပါး။

- မျက်စေ့နှင့်အဆင်းဆုံလျှက် ရူပါယတနကို မခံစားခြင်း။
- သောတ(လ) ။ ။ ။ ။
- ယာန(လ) ။ ။ ။ ။
- ဇိဝှါ (လ) ။ ။ ။ ။
- ဖေါဋ္ဌပ္ပ(လ) ။ ။ ။ ။
- ဤသို့မခံစားသည့် အာကာသသညာရှိလျှက်ဖြစ်ခြင်း။
- ဤသို့မခံစားသည့် ဝိညာဏ သညာရှိလျှက်ဖြစ်ခြင်း။
- ဤသို့မခံစားသည့် အာကိဉ္ဇည သညာရှိလျှက်ဖြစ်ခြင်း။
- ဤသို့မခံစားသည်မှ ချစ်၍မညွတ် မုန်း၍မဖြစ်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အားထုတ်မထားပဲလွတ်မြောက်၍ တည်သော
ပြည့်ဝရောင့်ရဲသောအရဟတ္တဖိုလ်ကျိုးရှိသည့် သမာဓိဟူသော
သညာရှိလျက်ဖြစ်ခြင်း။

(၃၂၄၁)

ဇေတဝန်၌ လောကာယတဝါဒီပုဏ္ဏားနှစ်ဦးအား
ဘုရားဟောသောအဆုံးမဲ့လောကကို အဆုံးမဲ့ဉာဏ်ဖြင့်
သိသည်ဟု သဗ္ဗညုအဖြစ်ဝံခံသူ ပုရာဏကဿပနှင့် နိဂန္ဓတို့ အယူမတူပဲ
ဝန်ခံသူရာ ဘယ်သူမှန်ဟုမေး၍ ဖြေသော
လောကအဆုံးရောက်ပြီးထင်သူ ရှစ်ဦးနှင့် လောကအဆုံးရောက်သူတစ်ဦး
ပေါင်းကိုးဦး။

- ပထမဈာန်ရသူသည် ငါးအာရုံမှ ဆိတ်သောကြောင့်
လောကအဆုံးရောက်သူဟု ထင်သူ ဖြစ်ခြင်း။

- ဒုတိယဈာန်(လ) ။ - တတိယဈာန်(လ) ။
- စတုတ္ထဈာန်(လ) ။ - အာကာသဈာန်(လ) ။
- ဝိညာဏဈာန်(လ) ။ - အာကိဉ္ဇဈာန်(လ) ။
- နေဝသညာနာသည်ဈာန်(လ)
- သညာဝေဒနာချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူသည်

ပညာဖြင့် အာသဝေါကုန်သောကြောင့်
လောကအဆုံးရောက်သူဖြစ်ခြင်း။

(၃၂၄၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မာရ်ဘေးရန်လုံရာကိုးပါး။

- ပထမဈာန် (လ) နိရောဓသမာပတ်။

(၃၂၄၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

တောနေရဟန်းများဝမ်းမြောက်ရမှုကိုးပါး။

- ပထမဈာန် (လ) နိရောဓသမာပဇ္ဇနရောက်ခြင်း။

(၃၂၄၄)

မလ္လထိုင်း ဥရုဝေဠကပွန်ဂုံး၌ သျှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
တရားကောင်းသည်သာသိပြီး ထိုတရား၏ အကျိုးနှင့်အပြစ်ကို
မသိရ၍ မရောက်သော တရားကိုးပါး။

- ကာမအပြစ်မသိ၍ ပထမဈာန်မရောက်။
- ဝိတက်ဝိစာရအပြစ်မသိ၍ ဒုတိယဈာန်မရောက်။
- ပီတိဖြစ်မသိ၍ တတိယဈာန် မရောက်။
- သုခဖြစ်မသိ၍ စတုတ္ထဈာန်မရောက်။
- ရူပသညာဖြစ်မသိ၍ အာကာသဈာန်မရောက်။
- အာကာသသဒြာဏ်မသိ၍ ဝိညာနဈာန်မရောက် ၊

ဝိညာဏအပြစ်မသိ၍ အာကိဉ္ဇညဈာန်မရောက်။

- အာကိဉ္ဇညဖြစ်မသိ၍ နေဝသညာနာသညဈာန်မရောက်။
- နေဝသညာနာသညာအပြစ်မသိ၍ နိရောဓသမာပဇ္ဇနမရောက်။

(၃၂၄၅)

ယောသိတာရုံ၌ သျှင်ဥဒါယိအား သျှင်အာနန္ဒာဟောသော
ဘုရားဟောမှ ကျဉ်းမြောင်းရာ၌ အခွင့်ရသည်ဟူရာ ကျဉ်းမြောင်အရ
နှင့် အခွင့်ရစကား၏ အရကောက်ပြချက်ကိုးပါး။

- ကာမကျဉ်းမြောင်းရာ ပထမဈာန်သည် အခွင့်။
- ဝိတက်ဝိစာရ ကျဉ်းမြောင်းရာ ဒုတိယဈာန်သည် အခွင့်။
- ပီတိ ကျဉ်းမြောင်းရာ တတိယဈာန်သည် အခွင့်။
- သုခ ကျဉ်းမြောင်းရာ စတုတ္ထဈာန်သည် အခွင့်။
- ရူပသညာ ကျဉ်းမြောင်းရာ ရာအာကာသဈာန်သည် အခွင့်။
- အာကာသ ကျဉ်းမြောင်းရာ ဝိညာဏ သည် အခွင့်။

- ဝိညာဏ ကျဉ်းမြောင်းရာ အာကိဉ္ဇဉာန်သည် အခွင့်။
- အာကိဉ္ဇဉာန် ကျဉ်းမြောင်းရာ နေဝသညာ သည်အခွင့်။
- နေဝသညာနာသည ကျဉ်းမြောင်းရာ

နိရောဓသမာပဇ္ဇနသည်အခွင့်။

(၃၂၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာယသက္ခိ
ကိုယ်တွေ့ရှိငှ ဆိုလောက်မျှ ကိုးပါး။

- ပထမဈာန်ရောက်နေမျှ၊ လ ၊ နိရောဓသမာပဇ္ဇနရောက်မျှ။

(၃၂၄၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ပညာဖြင့်လွတ်မြောက်သူဟု ဆိုလောက်မျှ လေးပါး။

- ပထမဈာန်ရောက်ပြီး ပထမဈာန်ကို ပညာဖြင့်သိမှု။

(လ) နိရောဓသမာပတ်ရောက်ပြီး ဤသမာပတ်ကို
ပညာဖြင့်ပြီးသောအာသဝေါကုန်မျှ။

(၃၂၄၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နှစ်ပါးစုံဖြင့်
လွတ်မြောက်မျှဟု ဆိုလောက်မျှကိုးပါး။

- ပထမဈာန်ရောက်နေပြီးထိုပထမဈာန်ကို
အကြောင်းကြောင်းအားဖြင့် ကိုယ်ဖြင့်လည်း တွေ့ထိလျက်
အညာဖြင့်လည်း သိခြင်း။

- နိရောဓသမာပတ်ရောက်နေပြီး
ထိုသမာပတ်အကြောင်းကြောင်းအားဖြင့်ကိုယ်တွေ့လည်း
တွေ့ထိလျက် အညာဖြင့်လည်းသိခြင်း။

(၃၂၄၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောကိုယ်တိုင်သိမြင်အပ်သော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တရားဟုဆိုအပ်သော တရားကိုးပါး။

- ပထမဈာန်ရောက်နေခြင်း ၊ (လ)

နိရောဓသမာပတ်ရောက်နေခြင်း။

(၃၂၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုယ်တိုင်မြင်အပ်သော

နိဗ္ဗာန်စုဆိုအပ်သော အရာကိုးပါး။

- ပထမဈာန်သို့ရောက်နေခြင်း ၊ (လ)

နိရောဓသမာပတ်သို့ရောက်နေခြင်း။

(၃၂၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဗ္ဗာန်ဟု

ဆိုလောက်သော အရာကိုးပါး။

- ပထမဈာန် ၊ (လ) ၊ နိရောဓသမာပတ်။

(၃၂၅၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပရိနိဗ္ဗာန်ဟု

ဆိုလောက်သော အရာကိုးပါး။

- ပထမဈာန် ၊ (လ) ၊ နိရောဓသမာပတ်။

(၃၂၅၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တဒင်္ဂနိဗ္ဗာန်ဟု

ဆိုလောက်သော အရာကိုးပါး။

- ပထမဈာန်၊ (လ) ၊ နိရောဓ။

(၃၂၅၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မျက်မှောက်နိဗ္ဗာန်ဟု

ဆိုလောက်သော အရာကိုးပါး။

- ပထမဈာန် ၊ (လ) ၊ နိရောဓ။

(၃၂၅၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘေးမရှိရာဟု
ဆိုလောက်သော အရာကိုးပါး။

- ပထမဈာန် ၊ (လ) နိရောဓသမာပတ်။

(၃၂၅၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဘေးမရှိရာသို့ရောက်သူကိုးပါး။

(၃၂၅၇)

အမြိုက်အမတ ကိုးပါး။

(၃၂၅၈)

အမြိုက်အမတသို့ရောက်သူကိုးပါး။

(၃၂၅၉)

ဘေးကင်းရာ ကိုးပါး။

(၃၂၆၀)

ဘေးကင်းရာရောက်မှု ကိုးပါး။

(၂၃၆၁)

အေးငြိမ်းမှု ကိုးပါး။

(၂၃၆၂)

အစဉ်အတိုင်းအေးငြိမ်းမှု ကိုးပါး။

(၃၂၆၃)

ချုပ်ရာကိုးပါး။

- ပထမဈာန် (လ) နိရောဓသမာပတ်။

(၃၂၆၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အစဉ်အတိုင်းချုပ်ရာ
ကိုးပါး။

- ပထမဈာန် ၊ (လ) နိရောဓသမာပတ်။

(၃၂၆၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို
မျက်မှောက်မပြုထိုက်သော တရားကိုးပါး။

- တပ်မက်မှုရာဂ၊ ပြစ်မှားမှုဒေါသ၊ တွေဝေမှုမောဟ ၊
အမျက်ထွက်မှုကောဓ၊ ရန်ညှိုးဖွဲ့မှု ဥပနာဟ ၊ ကျေးစွပ်မှုမက္ခ
ဂုဏ်ပြိုင်မှု ပဌာသ ၊ ငြူစူမှု ကုဿာ၊ ဝန်တိုမှု မစ္ဆရိယ။

(၃၂၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သိက္ခာအားနည်းကြောင်း
ငါးပါးနှင့်ယင်းကို ပယ်ရန် သတိထားမှုလေးပါး။

- သတ်မှုခိုးမှု ၊ ကာမမှားမှု၊ လိမ်မှု ၊ မူးမေ့မှု၊
- ကိုယ်၌ အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါဒ ဖျောက်ရန် သတိ၊
စိတ်၌ ဝေဒနာ၌ သဘာဝဓမ္မ၌ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒ

ဖျောက်ရန်သတိထားမှု။

(၃၂၆၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အပိတ်(၅) ပါးနှင့်
ယင်းပယ်ရန်လေးပါး ၊ ပေါင်း (၉) ပါး။

- ကာမစ္ဆန္ဒ ၊ ဗျာပါဒ ၊ ထိနမိဒ္ဓ ၊ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စ ၊
ကာယနုပဿနာ ၊ (လ) ဓမ္မနုပဿနာ။

(၃၂၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့်
ယင်းကို ပယ်ရန်လေးပါး ပေါင်းကိုးပါး။

- ချစ်နှစ်သက်ဖွယ်သော အဆင်း၊ အသံ ၊ အနံ့ ၊ အရသာ ၊ အတွေ့၊
ကာယနုပဿနာ ၊ (လ) ဓမ္မာနုပဿနာ။

(၃၂၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါဒါနက္ခငါးပါးနှင့်

ယင်းပယ်ရန်လေးပါး ပေါင်းကိုးပါး။

- ရူပပါဒါနက္ခန္ဓာ ၊ (လ) ဝိညာနုပါပါဒါနက္ခန္ဓာ၊
ကာယနုပဿနာ (လ) ဓမ္မာနုပဿနာ ။

(၃၂၇၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အော်ကသံယောဇဉ်ငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန်လေးပါး ပေါင်းကိုးပါး။

- သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ ၊

ဗျာပါဒ

ကာယနုပဿနာ၊ (လ) ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ ။

(၃၂၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဂတိငါးပါးနှင့်
ယင်းပယ်ရန်လေးပါး ပေါင်းကိုးပါး။

- ငရဲ ၊ တိရိစ္ဆာန် ၊ ပြိတ္တာ ၊ လူ ၊ နတ် ၊
ကာယနုပဿနာ (လ) ဓမ္မာနုပဿနာ။

(၃၂၇၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝန်တိုမျှငါးပါးနှင့်
ယင်းပယ်ရန် လေးပါး ပေါင်းကိုးပါး။

- ကျောင်း ၊ ဒကာ ၊ လာဘ် ၊ အဆင်း ၊ တရား၊
ကာယနုပဿနာ (လ) ဓမ္မနုပဿနာ ။

(၃၂၇၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အထက်သံယောဇဉ်ငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန်လေးပါး ၊
ပေါင်းကိုးပါး။

- ရူပရာဂ ၊ အရူပရာဂ ၊ မာန ၊ ဥဒ္ဓစ္စ ၊ အဝိဇ္ဇာ၊
ကာယနုပဿနာ (လ) ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ။

(၃၂၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စက်၏ငြောင့်ဟံသင်းငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် လေးပါး
ပေါင်းကိုးပါး။

- ဘုရား ၊ တရား ၊ သံဃာ၊ သိက္ခာ ၊ သီတင်းသုံးဖော်
အမျက်ထွက် ၊
- ကာယနုပဿနာ ၊ (လ) ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ။

(၃၂၇၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စိတ်အနှောင်အဖွဲ့ငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် လေးပါး ပေါင်းကိုးပါး။

- ကာမဂုဏ်၌ တပ်စွန်းခြင်း။
 - ကိုယ်၌ တပ်စွန်းခြင်း။
 - ရုပ်၌ တပ်စွန်းခြင်း။
 - ဝမ်းပြဘုံအောင်စား၍ အိပ်မှု၌ အားထုတ်ခြင်း။
 - နတ်ဖြစ်ရန်ကျင့်ခြင်း။
- ကာယနုပဿနာ (လ) ဓမ္မာနုပဿနာ။

(၃၂၇၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သိက္ခာ
အားနည်းကြောင်းငါးပါးနှင့်
ယင်းပယ်ရန်အားထုတ်မှုလေးပါး။

- သတ်ခြင်း၊ (လ) မူးမေ့ခြင်း။
- ဖြစ်ပြီးသော မကောင်းမှုပယ်ရန် အားထုတ်ခြင်း။
မဖြစ်သေးသော မကောင်းမှု မဖြစ်ရန် အားထုတ်ခြင်း။
- မဖြစ်သေးသော ကောင်းမှုဖြစ်ရန် အားထုတ်ခြင်း။
ဖြစ်ပြီးသော ကောင်းမှု ပွားများရန် အားထုတ်ခြင်း။

(၃၂၇၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဝရဏငါးပါးနှင့်
ယင်းပယ်ရန် ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်လေးပါး ပေါင်းကိုးပါး။

(၃၂၇၈)

ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် ပယ်ရန် သမ္ပပ္ပဓာန် လေးပါး။

(၃၂၇၉)

ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးနှင့် ပယ်ရန် သမ္ပပ္ပဓာန်လေးပါး။

(၃၂၈၀)

အောက်သံယောဇဉ်ငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် သမ္ပပ္ပဓာန် လေးပါး။

(၃၂၈၁)

ဂတိငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် သမ္ပပ္ပဓာန် လေးပါး။

(၃၂၈၂)

မစ္ဆရိယငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် သမ္ပပ္ပဓာန်လေးပါး။

(၃၂၈၃)

အထက်သံယောဇဉ်ငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် သမ္ပပ္ပဓာန်လေးပါး။

(၃၂၈၄)

စိတ်ငြောင့်ငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် သမ္ပပ္ပဓာန်လေးပါး။

(၃၂၈၅)

စိတ်အနှောင်အဖွဲ့ငါးပါး ယင်းပယ် သမ္ပပ္ပဓာန်လေးပါး။

(၃၂၈၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သိက္ခာအားနည်းကြောင်းငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) မူးမေ့ခြင်း။

- ဆန္ဒကြီးမှူးသော စူးစိုက် အားထုတ်ပြုပြင်းမှု ။

- ဝိရိယကြီးမှူးသော ။ ။ ။ ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- စိတ်ဓာတ် || || || ||

- ပညာ ။ ။ ။ ။

(၃၂၈၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဝရဏငါးပါးနှင့်
ယင်းပယ်ရန် ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါး။

(൧൮൯൯)

ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး။

(၃၂၈၉)

ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဒ ငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး။

(२५०)

အောက်သံယောဇဉ်ငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး။

(၃၂၉၁)

ဂတိငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး။

(੨੫੫)

မစ္ဆရီယင်းပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး။

(၃၂၉၃)

အထက်သံယောဇဉ်ငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး။

(੨੫੯)

စိတ်ဖြာငဲ့ငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး။

(၃၂၉)

စိတ်အနှောင့်ဖွဲ့ငါးပါးနှင့် ယင်းပယ်ရန် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး။

(၃၂၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂကို အသိထူးသိရန် ပွားများရမည့် တရားကိုးပါး။

- အသုဘသည်၊ မရဏသည်၊ အဟာရေပဋိက္ခလသည်၊

သပ္ပလောကေ အနညိရတိသညာ၊ အနိစ္စသညာ ၊
 အနိစ္စဒုက္ခသညာ ၊ ဒုက္ခေအနတ္တသညာ ၊
 ပဟာနသညာ ၊ ဝိရာဂသညာ ၊

(၃၂၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂကို အသိထူးသိရန်
 ပွားများရမည့်တရား (ကိုး) ပါး။

- ပထမဈာန် ၊ (လ) ၊ နိရောဓသမာပတ်။

(၃၂၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ
 စသည်ကိုပိုင်းခြားသိရန်

ထက်ဝန်းကျင်ကင်းရန်စသည် အတွက် ပွားများရမည့်တရားကိုးပါး။

- သညာကိုးပါး။

(၃၂၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အပြစ်မရှိသော
 သီလတို့၏ အကျိုးအဆက်ဆက် ဆယ်ပါး။

- သီလကြောင့် နှလုံးမသာ မဖြစ်ရမူ အဝိပဋ္ဌိသာရ ၊

- အဝိပဋ္ဌိသာရကြောင့် ဝမ်းမြောက်မှု ပါမောဇူ။

- ယင်းကြောင့်နှစ်သိမ့်မှု ပီတိ။

- ယင်းကြောင့် ငြိမ်းချမ်းမှု ပဿဒ္ဓိ။

- ယင်းကြောင့် ချမ်းသာမှု သုခ ။

- ယင်းကြောင့် တည်ကြည်မှု သမာဓိ။

- ယင်းကြောင့် ယထာဘူတ ဉာဏဒဿန။

- ယင်းကြောင့် ငြီးငွေ့မှုနှင့် တပ်ခြင်းကင်းမှု ဖြစ်သော နိဗ္ဗိဒါနှင့်

ဝိရာဂ။

- ယင်းကြောင့် လွတ်မြောက်မှုနှင့်

လွတ်မြောက်မှုကိုသိသောဉာဏ်နှင့် ဝိမုတ္တိနှင့် ဝိမုတ္တိညာဏဒဿန။
(၃၃၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စေတနာထားဘွယ်
မရှိသောအရာဆယ်ပါး။

- သီလရှိက အဝိပ္ပဋိသာရ ဖြစ်ရန် ပြုဖွယ်မရှိ။
- အဝိပ္ပဋိသာရရှိက ပါမောဇ္ဇဖြစ်ရန် မပြုရ။
- ပါမောဇ္ဇရှိက ပီတိဖြစ်ရန် မပြုရ။
- ပီတိရှိက ပဿဒ္ဓိဖြစ်ရန် မပြုရ။
- ပဿဒ္ဓိရှိက သုခဖြစ်ရန် မပြုရ။
- သုခရှိက သမာဓိဖြစ်ရန် မပြုရ။
- သမာဓိရှိက ယထာဘူတဉာဏ်ဖြစ်ရန် မပြုရ။
- ယထာဘူတဉာဏ်ရှိက နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂဖြစ်ရန် မပြုရ။
- နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂဖြစ်က ဝိမုတ္တိဖြစ်ရန် မပြုရ။
- ဝိမုတ္တိရှိက ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနဖြစ်ရန် မပြုရ။

(၃၃၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကြောင်းချို့တဲ့မှု
ဆယ်ပါး။

- သီလချို့တဲ့လျှင် အဝိပ္ပဋိသာရချို့တဲ့ခြင်း။
- အဝိပ္ပဋိသာရချို့တဲ့လျှင် ပါမောဇ္ဇချို့တဲ့ခြင်း။
- ပါမောဇ္ဇချို့တဲ့လျှင် ပီတိချို့တဲ့ခြင်း။
- ယင်းချို့တဲ့လျှင် ပဿဒ္ဓိ ချို့တဲ့ခြင်း။
- ယင်းချို့တဲ့လျှင် သုခ ချို့တဲ့ခြင်း။
- ယင်းချို့တဲ့လျှင် သမာဓိချို့တဲ့ခြင်း။
- ယင်းချို့တဲ့လျှင် ယထာဘူတဉာဏ် ချို့တဲ့ခြင်း။
- ယင်းချို့တဲ့လျှင် နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂ ချို့တဲ့ခြင်း။

- ယင်းချို့တဲ့လျှင် ဝိမုတ္တိ ချို့တဲ့ခြင်း။
- ယင်းချို့တဲ့လျှင် ဝိမုတ္တိညာဏဒဿန ချို့တဲ့ခြင်း။

(၃၃၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော
အဆင့်ဆင့်ချို့တဲ့မှုဆယ်ပါး။

- သီလ ၊ အဝိပ္ပဋိသာရ ၊ ပါမောဇ္ဇ၊ ပီတိ ၊ ပဿန္နိ ၊ သုခ
သမာဓိ၊ ယထာဘူတ ညာဏဒဿန ၊ နိဗ္ဗိဒါ ဝိရာဂ ၊ ဝိမုတ္တိ
ဝိမုတ္တညာဏဒဿန ။

(၃၃၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဆင့်ဆင့်ချို့တဲ့မှု
ဆယ်ပါး။

- သီလ ၊ (လ) ဝိမုတ္တိညာဏဒဿန ။

(၃၃၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကံငြိမ်းရာသည်
ငြိမ်သက်မွန်မြတ်သည်ဟု သညာရှိပြီး သမာဓိရသူအား
မဖြစ်သော သညာဆယ်ပါး။

- မြေ၌ မြေဟု အမှတ်သညာ ၊ ရေ၌ ရေဟု အမှတ်သညာ။
လေ၌ လေဟုအမှတ်သညာ၊ မီး၌ မီးဟု အမှတ်သညာ။
အာကာသ အမှတ်သညာ ၊ ဝိညာဏ အမှတ်သညာ။
အာကိဉ္စ အမှတ်သညာ ၊ နေဝသညာနာသညာ

အမှတ်သညာ။

ဤလောက၌ ဤလောက အမှတ်သညာ။
အခြားလောက၌ အခြားလောကအမှတ်သညာ။

(၃၃၀၅)

ဇေတဝန်၌ သျှင်အာနန္ဒာအား သာရိပုတြာဟောသော

ဘဝချုပ်ခြင်းသည် နိဗ္ဗာန်ဟု သညာဖြစ်နေသော ငါ့အား မဖြစ်သော
သညာ ဆယ်ပါး။

- မြေ၌ (လ) အခြားလောက၌ အခြားလောက၌
အခြားလောက အမှတ်သညာ။
(၃၃၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လုံးဝကြည်ညိုဖွယ်ရာ
အခြင်းအရာအားလုံး ပြည့်စုံသူဖြစ်ကြောင်း
တရားဆယ်ပါး။

- သဒ္ဓါ ၊ သီလ ၊ သုတ ၊ ဓမ္မကထိက ၊ ပရိသ၊ ဝိစာရဏ၊
ပရိသဝိသာရဒ၊ဝိနယ
ဓရ ၊ ပန္နသေနာသန အရညဝါသီ ၊ ဈာနလာဘီ ၊ အာသဝက္ခယ။
(၃၃၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လုံးဝကြည်ညိုဖွယ်ရှိပြီး
အခြင်းအရာအားလုံးနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်ကြောင်း
တရားဆယ်ပါး။

- သဒ္ဓါရှိခြင်း၊ သီလရှိခြင်း၊ သုတရှိခြင်း ၊ ဓမ္မကထိကဖြစ်ခြင်း၊
ပရိသတ်၌ ကျက်စားခြင်း။
ပရိသတ်၌ ရဲရင့်စွာတရားဟောခြင်း ။ဝိနည်းမိုရ်ဖြစ်ခြင်း၊
ကျောင်းစွန်နေဖြစ်ခြင်း။
ရူပဈာန်လွတ်မြောက်ပြီး ငြိမ်သက်လွတ်မြောက်သော
အရူပဈာန် ဝိမောက္ခဈာန်တို့ကို
ကိုယ်ဖြင့်ထိတွေ့နေခြင်း ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ပြုနေခြင်း။
(၃၃၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကြည်ညိုဖွယ်ရှိပြီး
အခြင်းအရာအားလုံးနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်ကြောင်း တရားဆယ်ပါး။

- သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ ဓမ္မကထိက၊ ပရိသဝိစာရဏ၊
ပရိသဝိသာရဒ၊ ဝိနယဓရ၊
ပုဗ္ဗနိဝါဿနုတတိဉာဏ်ရသူ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ရသူ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်ရသူ။
(၃၃၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကြာမီ
အာသဝေါကုန်ခြင်းကိုဖြစ်စေသော ရဟန်းအင်္ဂါငါးပါးနှင့်
ကျောင်းအင်္ဂါငါးပါးပေါင်း (၁၀) ပါး။

- သဒ္ဓါရှိသူ၊ ကျန်းမာသူ၊ မစဉ်းလဲည်းသူ၊ လုံးလရှိသူ၊
ပညာရှိသူ။

- ရွာနှင့်မနီးမဝေးလွန်သောကျောင်း၊ လူမပြွမ်းပဲ
ဆိတ်သောကျောင်း။

မှတ်၊ ခြင်၊ မြွေ၊ ကင်း နည်းသောကျောင်း၊

အကြားအမြင်ရှိသူများရှိသောကျောင်း။

(၃၃၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ယောက်ကျားမြတ်ဖြစ်ရန်
ပယ်ရမည့်တရားငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံရမည့် တရားငါးပါး
ပေါင်းဆယ်ပါး။

- ကာမတ္ထန္တနှင့် ဗျာပါဒ၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ။

- သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်က ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်။

(၃၃၁၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အောက်သံယောဇဉ်ငါးပါးနှင့် အထက်သံယောဇဉ်ငါးပါး
ပေါင်းဆယ်ပါး။

- သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာဿ၊ ကာမတ္ထန္တ
၊ ဗျာပါဒ။

- ရူပရာဂ ၊ အရူပရာဂ ၊ မာန ၊ ဥဒ္ဓစ္စ ၊ အဝိဇ္ဇာ ။

(၃၃၁၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နေ့ရှိသမျှ ကုသိုလ်
ဆုတ်ယုတ်မည့်စိတ်နှောက်အယှက်ငါးပါးနှင့်
စိတ်ကြောင့်ဟံသင်း ငါးပါး ၊ ပေါင်းဆယ်ပါး။

- ဘုရား ၊ တရား၊ သံဃာ ၊ သိက္ခာယုံမှားမှု ၊ သီတင်းသုံးဖော်
အမြတ်ထွက်မှု ။

- ကာမတတ်စွန်းမှု ၊ ကိုယ်၌ တပ်စွန်းမှု ၊ ရုပ်၌ တပ်စွန်းမှု
၊ ဝအောင်းစားပြီး အိပ်ခြင်း၌ အားထုတ်မှု နတ်ဖြစ်ရန်ကျင့်မှု။

(၃၃၁၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမြတ်ဆယ်ပါး။

- သတ္တဝါ၌ ဘုရား၊ တရား၊ အပ္ပမ
ခြေရာတွင်ဆင်း ၊ တရားတွင် အပ္ပမာဒ ။ အိမ်တွင်အထွဋ်၊
တရားထွဋ် အပ္ပမာဒနဲ့သာတွင်အကျော် ၊ တရားမှာအပ္ပမာဒ
။ အနှစ်နဲ့သာတွင် မန္တကူးနီ ၊ တရားမှာအပ္ပမာဒ ။ အပွင့်နဲ့သာတွင် မြတ်လေး
တရားမှာ အပ္ပမာဒ၊ မင်းတွင်စကြာဝတေး ၊ တရားအပ္ပမာဒ ၊
ကြယ်တာရာတွင်လ ၊

တရားမှာ အပ္ပမာဒ။ နေအလင်းဆုံးသရဒ၊ တရားအပ္ပမာဒ ။
ရေတွင်းအမုဒ္ဒရာ ၊ တရားတွင်းအပ္ပမာဒ။

(၃၃၁၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အာဟုနေယျစသည်ဂုဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဆယ်ပါး။

- ဘုရား ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်။
ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ် ၊ ကာလသက္ခပုဂ္ဂိုလ် ၊ ဒိဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်။
သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ် ၊ သဒ္ဓါနုသာရီပုဂ္ဂိုလ် ၊ ဓမ္မာနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်။

(၃၃၁၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မှီခိုရာကို ပြုတတ်သော
တရားဆယ်ပါး။

- သီလ ၊ သုတ၊ ကလျာဏမိတ္တ ၊ သောဝစဿတ ၊

သီတင်းသုံးဖော်တို့အတွက် စွမ်းစွမ်းတမန်ရှိမှု၊

တရားကိုရိုသေမြတ်နိုးမှု ၊ လုံ့လရှိမှု ၊ ရောင့်ရဲလွယ်မှု ၊ သတိရှိမှု ၊ ပညာရှိမှု။

(၃၃၁၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မှီခိုရာပြုတတ်သော
တရားဆယ်ပါး။

- သီလရှိမှု ၊ သုတရှိမှု၊ စိတ်ကောင်းရှိမှု ၊ ဆုံးမလွယ်မှု ၊

စွမ်းစွမ်းတမန်ရှိမှု ၊

တရားလိုလားမှု ၊ လုံ့လရှိမှု ၊ ရောင့်ရဲလွယ်မှု ၊ သတိရှိမှု ၊

ပညာရှိမှု ။

(၃၃၁၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရိယာတို့အနေ
(အရိယာဝါသ)ဆယ်ပါး။

- ပယ်ရမည်ကို ပယ်ပြီးနေခြင်း။ ပြည့်စုံရမည်ကို

ပြည့်စုံပြီးနေခြင်း။

စောင့်ရှောက်ရ မည်ကိုစောင့်ရှောက်နေခြင်း။ မှီဝဲရမည်ကို

မှီဝဲနေခြင်း။

နှုတ်ရမည်ကို နှုတ်နေခြင်း ။

ကောင်းစွာမလုပ်သောရှာမီးခြင်းကို ရှာမီးပြီးခြင်း။

မနောက်ကျသောအကြံရှိ၍ နေခြင်း။

ကာယသင်္ခါရငြိမ်းပြီးနေခြင်း။

လွတ်မြောက်ပြီးသော စိတ်ရှိနေခြင်း။ လွတ်မြောက်ပြီးသော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပညာရှိနေခြင်း။

(၃၃၁၈)

ကုရူတိုင်း ကမ္မာနိဂုံး၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အရိယာဝါတရား ဆယ်ပါးအကျယ်။

- နိဝရဏတရား ငါးပါးသည် အရိယပယ်ငါးပါး ။
- ခြောက်ဒွရ၊ ခြောက်အာရုံဆုံရာ သတိနှင့် ပြည့်စုံမှုနာ

အရိယပြည့်စုံမှုခြောက်ပါး။

- သတိသည် အရိယာစောင့်ရှောက်မှု။
- မှီဝဲသည်းခံ ၊ ရှောင်ကြဉ်ပယ်ဖျောက်မှုသည် အရိယာမှီရာ

လေးပါး။

- ကာမဘဝရှာမှီးပယ်၊ အကျင့်ရှာမှီးငြိမ်း။
- ရှာမှီးခပ်သိမ်းစွန့်ပြီး။
- ကာမ ၊ ဗျာပါဒ၊ ဝိဟိတဝိတက်မရှိကြောင့် အရိယအကြံ

မနောက်ကျ။

- စတုတ္ထဈာန် ရောက်နေသောကြောင့်

အရိယာကာယသင်္ခါရငြိမ်း။

- ရာဂမှ စိတ်လွတ်မြောက်သဖြင့် အရိယာစိတ်လွတ်မြောက်။
- ရာဂမဖြစ်အောင် ပြုပြီးသောကြောင့် အရိယ

လွတ်မြောက်သော ပညာ။

- အဗျာကယနဆယ်ပါး မယူသောကြောင့်

အရိယာနှုတ်ရမည့်တရား နှုတ်ပြီး။

(၃၃၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားစက်လည်စေပြီး
ပရိသတ်၌ ရဲရင့်စွာ မြင့်မြတ်သော အရာကို ဝန်ခံသော ဘုရား၏
အားဆယ်ပါး။

- အကြောင်းမှန် ဟုတ်မဟုတ် ခွဲခြားသိခြင်း။
- ကာလသုံးပါး ဆောက်တည်အပ်သော ကံ၏အကျိုးနှင့် အထောက်အပံ့ကို မှန်စွာသိခြင်း။
- အားလုံး ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို သိခြင်း။
- ဓာတ်အများအပြားကို သိခြင်း။
- သတ္တဝါတို့ စိတ်ထားကို သိခြင်း။
- ကုဋေ အနုအရင့်ကို သိခြင်း။
- ဈာန်၊ ဝိမောက္ခ၊ သမာဓိ၊ သမာပတ်တို့ ဖြူမှု၊ မဲမှု ထမြောက်မှုကို သိခြင်း။
- ရှေးကနေဘူးသော ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သာညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ် အောင့်မေ့နိုင်ခြင်း။
- လူကောင်း လူဆိုး ခွဲသိနိုင်ခြင်း။
- အာသဝေါကုန်ခြင်း။

(၃၃၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သူထက်လွန်မြတ်သော ဉာဏ်မရှိသော ၊

ယထာဘူတဉာဏ်ဖြင့် မြတ်စွာ ဆိုအပ်သော အဝိဉာဏ်ပဒ အလွန်အဆိုးစကားများကို ကိုယ်တိုင်သိပြီး ဆိုသောကြောင့် ဘုရားအားတော်ဟု ဆိုရသည့် ဆယ်ပါး။

- အကြောင်းဟုတ် မဟုတ်ခွဲခြားသိခြင်း။
- (လ) အာသဝေါကုန်ခြင်း။

(၃၃၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကိုယ်ဖြင့်ပယ်အပ်သောတရား၊ နှုတ်ဖြင့်ပယ်အပ်သောတရား၊ ပညာဖြင့်
ပယ်အပ်သော တရားဆယ်ပါး။

- ကာယကံသုံးပါး ၊ ဝစီကံလေးပါး ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ၊
ကောဓ၊ ဥပနာဟ၊ မက္ခ၊ ပဋ္ဌာသ၊ မစ္ဆရိယ။

(ppjp)

စေတီတိုင်း သဟဇာတမြို့၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်မဟာစုန္ဒ ဟောသော
အသိဉာဏ်ဝါဒီ အကျင့်ဘာဝနာဝါဒီတို့က သိပြီး
ကျင့်ပြီး ဆိုစကားများ မှန်မမှန်သိရန် အချက် (၁၀) ပါး။

- လောဘဖြစ်မည့် အခြင်းအရာကို မသိ၍ လောဘလွှမ်းမိုး
ဖြစ်တည်ခံလျှင် သိချက် (၁၀) ပါး။
- ဒေါသ ၊ မောဟ ၊ ကောဓ ၊ ဥပနာဟ ၊ မက္ခ ၊ ပဋ္ဌာသ ၊ ဣဿာ
၊ မစ္ဆရိယာ ၊ ပါပိစ္ဆ။

- ဒေါသ ၊ မောဟ ၊ ကောဓ ဥပနာဟ ၊ မက္ခ ၊ ပဋ္ဌာသ ၊ ဣသာ
မစ္ဆရိယ၊ ပါပိစ္ဆ။

(۲۲۷۹)

ဇေတဝန်ဌ် ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကသိုဏ်းဆယ်ပါး။

- ပထဝီ ၊ အာပေါ ၊ တေဇော ၊ ဝါယော ၊ နီလ ၊ ပီတ ၊
လောဟိတ ၊ ဩဒိတ ၊ အာကာသ ၊ သိညာဏ။

(੨੨੫੭)

အဝဏ္ဏီတိုင်း ကုလသမဂ္ဂ၊ ပဝတ္တတောင်၌ ကာဠိ ဥပါသိကာမအား
သျှင်မဟာကဏ္ဍာန ကျယ်ဟောသော

အပြစ်အကျိုးနှင့်ထွက်ရာ လမ်းစဉ်ကို အထူးသိသော
အကျိုးမြတ်ထားသော သမာ

ပတ်များသိ၍ ကုမာရီပညာ၌ ပီယသဘာတသဘော စစ်ကိုဆောင်၊
အကျိုးရောက်-

ခြင်း ဆိတ်ငြိမ်းခြင်း ၊ ချမ်းသာကို တစ်ပါးတည်း တွေးခေါ် ၊
အလျှော်သိသော-

ကြောင့် လူနှင့်မိတ်မဖွဲ့ ၊ဘယ်သူနှင့်မျှ မိတ်မဖြစ်ဟု ဆိုခဲ့သော
အမာပတ်ဆယ်ပါး။

- ပထဝီကသိုဏ်း ၊ (လ) ၊ ဝိညာဏကသိုဏ်း။

(၃၃၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပရဗိုလ်တို့က
တရားခပ်သိမ်းသိဖို့၊

ပြောသည်ခြင်းအတူဟု ပြောလျှင် မေးအပ်သော ကောင်းစွာ
ငြီးငွေ့ကွာဟ လွတ်-

မြောက် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှုပြီး ဒုက္ခငြိမ်းစေသော ပြဿနာတစ်ခု
ရည်ညွှန်းချက်

တစ်ခု ဖြေဆိုချက် တစ်ခုမှ ဆယ်ခုအထိ တရားများ။

- သဗ္ဗသတ္တာ အဟာရဌိတိကာ။ နာမရူပ ။

တယောဝေဒနာ ။

စတ္တာရောအဟာရာ ။ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ ။

။

ဆအဇ္ဈတ္တိကာယတနာနိ ။ သတ္တဝိညာဏ ဌိတိကာ

။

အဋ္ဌလောကဓမ္မ ။ ဒသအကုသလကမ္မပထာ

။

(၃၃၂၆)

ကဇင်္ဂလာမြို့ ဝါးတော၌ ကဇင်္ဂလာမြို့သား ဥပါသကာတို့အား
ကဇင်္ဂလာမြို့သူ ရဟန်းမတို့ဖြေသေ ကောင်းစွာငြီးငွေ့
ကွာဟ လွတ်မြောက် ပိုင်းခြားရှုပြီး ဒုက္ခငြိမ်းစေသော ပြဿနာ ရည်ညွှန်းချက်
ဖြေဆိုချက် တစ်ခုမှ ဆယ်ခု တရားများ။

- သတ္တဝါအားလုံးတည်ရာ အာဟာရတရား၊ ရုပ်နာမ် ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဝေဒနာသုံးပါး	။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး	။
ဣန္ဒြေငါးပါး	။ နိဿရဏီယ ဓာတ်ခြောက်ပါး	။
ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါး	။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး	။
သတ္တဝါသ ကိုးပါး	။ ကုသလကမ္မပထ	

ဆယ်ပါး။

(၃၃၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
 အရိယာ၏တပည့်များပြီးငွေသော၊
 အမြတ်ဆုံးကိုးပါးနှင့် အရိယာတပည့်များ ရှုသော အမြတ်ဆုံး တစ်ပါး
 ပေါင်း(၁၀)

- ကာသိ ကောသလတိုင်း၌ ကောသလမင်းသည် အမြတ်ဆုံး၊
 သို့သော် ဖောက်

ပြန်ပြောင်းလဲမှုရှိခြင်း။

- လောကဓာတ်တစ်ထောင်၌ မဟာဗြဟ္မာသည် အမြတ်ဆုံး
 ၊သို့သော် အပြောင်းအလဲရှိခြင်း။

- ပျက်စီးသော လောကဓာတ်၌ အဘဿရာဗြဟ္မာသည်
 အမြတ်ဆုံး ၊ သို့သော် ဖြစ်ပျက်ရှိခြင်း။

- ကသိုဏ်းဆယ်မျိုး၌ ဝိညာဏကသိုဏ်သည် အမြတ်ဆုံး ၊
 သို့သော် အပြောင်းအလဲရှိခြင်း။

- အဘိကာယတနဈာန်ရှစ်မျိုး၌ အဖြူရုပ်တို့ကို လွမ်းမိုး၍
 သိမြင်မှု ၊ သညာသည် အမြတ်ဆုံး ၊ သို့သော်
 ဖြစ်ပျက်ရှိခြင်း။

- ပဋိပဒါလေးပါး၌ သုခပဋိပဒါ ခိပ္ပဘိညာသည် အမြတ်ဆုံး
 ၊သို့သော် အဖြစ်အပျက်ရှိခြင်း၊ ကာမ ရူပ အပ္ပမာဏ
 အာကိဉ္ဇညဟူသော သညာလေးပါးတို့တွင် အာကိဉ္ဇညာယတန အမြတ်ဆုံး ၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သို့သော် ဖြစ်ပျက်ရှိခြင်း။

- မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့တွင် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည် ဘဝ မစက်ဆုတ်မရှိ ၊
ဘဝချုပ်မှု စက်ဆုတ်မှုလည်း မရှိသောကြောင့်
အမြတ်ဆုံး ၊ သို့သော်လည်း ဤဒိဋ္ဌိတွင် အပြောင်းအလဲ အဖြစ်အပျက်ရှိခြင်း။
- မြတ်သော စင်ကြယ်မှု အသိပေးသူတို့တွင်
နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ရောက်နေသူ အမြတ်ဆုံး
သို့သော် ဤသူလည်း အဖြစ်အပျက် အပြောင်းအလဲ ရှိခြင်း။
- မျက်မှောက်၌ နိဗ္ဗာန်မြတ်ကို အသိပေးသူတို့သည်
ဇဿာယတန ခြောက်ပါးတို့၏အဖြစ်အပျက်
သာယာဖွယ် အဖြစ်ချုပ်ရာ မှန်စွာသိ၍ အစွဲမရှိသူ အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏
ဤသူသည် အပြောင်းအလဲ အဖြစ်အပျက်မရှိ ၊ ငြိမ်း၏
ထက်ဝန်းကျင်ငြိမ်းခြင်း။

(၃၃၂၈)

ဇေတဝန်၌ ခြေဆုတ်လက်နယ်ပြု၍ မြတ်နိုးကြင်နာမှုပြသော
ကောသလကဘာကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု ဘုရားအမေးကို
ဖြေကြားလျှောက်ထားသော ရှိသေပျက်ဝပါ ပူဇော်ပြုကြောင်း ဆယ်ပါး။

- ချမ်းသာစီးပွားဖြစ်ရန် လူများအား
အပြစ်မရှိကောင်းသောတရားကို ဉာဏ်ဖြစ်စေခြင်း။
- မြတ်ဘုရား၌ အပြစ်မဲ့ ကြီးပွားမြင့်မြတ်သော သီလရှိခြင်း။
- မြတ်စွာဘုရားသည် အမြဲ တောကျောင်းနေခြင်း။
- ဘုရားသည် ရတတ်သမျှဖြင့် ပစ္စည်းလေးပါး ရောင့်ရဲခြင်း။
- ဘုရားသည် အာဟာရနေယျ စသည် ထိုက်ခြင်း။
- ဘုရားသည်
ကိလေသာခေါင်းပါးရစကားများအလွန်ရစေနိုင်ခြင်း။
- ဈာန်လေးပါး လိုတိုင်းရခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ပုဗ္ဗနိဝါသနုဿတိဉာဏ်ရခြင်း။
- ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ရခြင်း။
- အာသဝက္ခယဉာဏ် ရခြင်း။

(၃၃၂၉)

ဇေတဝန်၌ ဥပါလိရဟန်းအား ဘုရားဟောသော ပါတိမောက်ထားခြင်း
ဆယ်ပါး။

- သံဃာများ ကောင်းပြီးဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန်။
- သံဃာချမ်းသာရန်။
- သီလပျက်သူကို နှိမ်ရန်။
- သီလချစ်သူကို ချမ်းသာရန်။
- မျက်မှောက်ဆင်းရဲ အထူးစောင့်ရန်။
- နောက်ဆင်းရဲ ဖယ်ရှားရန်။
- မကြည်ညိုသူ ကြည်ညိုရန်။
- ကြည်ညိုပြီးသူတို့ တိုးတက်ရန်။
- တရားတော် တိုးပွားရန်။
- စည်းကမ်း ဥပဒေကို ချီးမြှောက်ရန်။

(၃၃၃၀)

ဇေတဝန်၌ ဥပါလိရဟန်းအား ဘုရားဟောသော ပါတိမောက်ထားခြင်း
ဆယ်ပါး။

- ပရိသတ်၌ ပါရာဇိကကျသူ နေခြင်း။
- ပါရာဇိကနှင့် စက်သော စကားမပြတ်ခြင်း။
- ပရိသတ်၌ ရဟန်းမဟုတ်သူ နေခြင်း။
- ပရိသတ်မဟုတ်သူနှင့် စပ်သော စကားမပြတ်ခြင်း။
- ပရိသတ်၌ သိက္ခာကျသူ နေခြင်း။
- သိက္ခာကျနေသူနှင့်စပ်သော စကား မပြတ်သေးခြင်း။

- ပရိသတ်၌ ပဏ္ဍုတ်နေခြင်း။
- ပဏ္ဍုတ်နှင့်စပ်သော စကားမပြတ်သေးခြင်း။
- ပရိသတ်၌ ဘိက္ခုနီဒူသကနေခြင်း။
- ဘိက္ခုနီဒူသကနှင့် စပ်သော စကား မပြတ်သေးခြင်း။

(၃၃၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥဗ္ဗာဟိက ကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်အပ်သူ ပြည့်စုံရမည့်တရား ဆယ်ပါး။

- သီလရှိခြင်း ၊ သုတရှိခြင်း ၊ ပါတိမောက်နှစ်ပါး

အကျယ်ဆောင်ခြင်း။

- ဝိနည်း၌ တည်ခြင်း။ ရန်သူရဟန်းနှစ်ပါး

ကြည့်၏ညှိစေနိုင်ခြင်း။

- အဓိက ရိုဏ်းဖြစ်သောကြောင့် ငြိမ်းကြောင်းလိမ္မာဖြင့်။
- အဓိက ရိုဏ်း သိခြင်း။
- အဓိက ရိုဏ်းဖြစ်ကြောင်း သိခြင်း။
- အဓိက ရိုဏ်းငြိမ်းခြင်း သိခြင်း။
- အဓိက ရိုဏ်းငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ကြောင်း အကျင့် သိခြင်း။

(၃၃၃၂)

ဇေတဝန်၌ ဥပါလိ ဘုရားဟောသော ပဉ္စင်းပြုပေးနိုင်သော တရားဆယ်ပါး။

- သီလရှိခြင်း ၊ သုတရှိခြင်း ၊ ပါတိမောက်အကျယ်လာခြင်း ၊

မကျန်းမာသူကို ပြုစုခြင်း၊

ပြုစုစေနိုင်ခြင်း၊ စွမ်းနိုင်ခြင်း ၊ မပျော်သူကို ငြိမ်းခြင်း၊

ငြိမ်းစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခြင်း၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော သံသယ

ကုက္ကုစ္စကို ဖျောက်ဖို့စွမ်းနိုင်ခြင်း၊ မိစ္ဆာအယူ ဖြစ်လာလျှင်

ဖျောက်ရန်စွမ်းနိုင်ခြင်း ၊ အဓိသီလ၌

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တည်စေနိုင်ခြင်း၊ အဓိစိတ္တ၌ တည်စေနိုင်ခြင်း၊ အဓိပညာ၌ တည်စေနိုင်ခြင်း။
(၃၃၃၃)

ဇေတဝန်၌ ဥပါလိအား ဘုရားဟောသော နိဿျည်းဆရာ အင်္ဂါ
ဆယ်ပါး။

- သီလ ၊ သူတ ၊ ပါတိ မောက်နှုတ်လာ ၊ ကျန်းမာရေးပြုစု ၊
ပျော်မွေ့ရေးပြုစု၊ သံသယ ကုက္ကုစ္စပယ်၊ မိစ္ဆာကိုရှင်း ၊
အဓိသီလတည် ၊ အဓိစိတ္တတည် ၊ အဓိပညာတည်စွမ်းရခြင်း။
(၃၃၃၄)

ဇေတဝန်၌ ဥပါလိအား ဘုရားဟောသော သာမဏေ
လုပ်ကြွေးစေသင့်သူ တရားဆယ်ပါး။

- သီလ ၊ (လ) ၊ အဓိပညာ တည်စွမ်းခြင်း။

(၃၃၃၅)
ဇေတဝန်၌ ဥပါလိအား ဘုရားဟောသော သံဃာကွဲပြားကြောင်း
ဆယ်ပါး။

- တရားမဟုတ်ပဲ တရားဟုပြခြင်း။
- တရားကို တရားမဟုတ်ဟု ပြခြင်း။
- ဝိနည်းမဟုတ်ပဲ ဝိနည်းဟုပြခြင်း။
- ဝိနည်းကို ဝိနည်းဟုပြခြင်း။
- ဘုရားမဟောပဲ ဘုရားဟောဟုပြခြင်း။
- ဘုရားဟောကို ဘုရားမဟောဟု ပြခြင်း။
- ဘုရား မလေ့ကျက်ပဲ ဘုရားအလေ့အကျက်ဟု ပြခြင်း။
- ဘုရားအလေ့ကျက်ကို ဘုရားမလေ့ကျက်ဟု ပြခြင်း။
- ဘုရားမပညတ်ပဲ ဘုရားပညတ်ဟု ပြခြင်း။
- ဘုရားပညတ်ကို ဘုရားမပညတ်ဟု ပြခြင်း။

(၃၃၃၆)

ဇေတဝန်၌ ဥပါလိရဟန်းအား ဘုရားဟောသော
သံဃာညီညွတ်ကြောင်း ဆယ်ပါး။

- တရားမဟုတ်သည်ကို တရားမဟုတ်ဟု ပြခြင်း။
- တရားကို တရားဟု ပြခြင်း။
- ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းမဟုတ်ဟု ပြခြင်း။
- ဝိနည်းကို ဝိနည်းဟု ပြခြင်း။
- ဘုရားမဟောကို မဟောဟု ပြခြင်း။
- ဘုရားဟောကို ဘုရားဟောဟု ပြခြင်း။
- ဘုရားမလေ့ကျက်သည်ကို ဘုရားမလေ့ကျက်ဟု ပြခြင်း။
- ဘုရားအလေ့ကျက်သည်ကို ဘုရားအလေ့ကျက်ဟု ပြခြင်း။
- ဘုရား မပညတ်ကို မပညတ်ဟု ပြခြင်း။
- ဘုရား ပညတ်ကို ဘုရားပညတ်ဟု ပြခြင်း။

(၃၃၃၇)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သံဃာကွဲမှုဖြစ်ကြောင်း
ဆယ်ပါး။

- မတရားကို တရားဟု ပြန်ခြင်း။

(၃၃၃၈)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဖြေကြားသော
သံဃာညီညွတ်ကြောင်းဆယ်ပါး။

- မတရားကို မတရားဟု ပြခြင်း ။ (လ) ၊
ဘုရားမပညတ်ကို မပညတ်ဟုပြခြင်း။

(၃၃၃၉)

ဇေတဝန်၌ ဥပါလိရဟန်းအား ဘုရားဟောသော
သံဃာဝိဝါဒငြင်းခုံစကားများကြောင်းဆယ်ပါး။

- မတရားကို တရားဟုပြခြင်း။ လ ။ဘုရားမပညတ်ပဲ ပညတ်ဟု

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပြခြင်း။

(၃၃၄၀)

ဇေတဝန်၌ ဥပါလိရဟန်းအား ဘုရားဟောသော သံဃဝိဝါဒ
အခြေမူလဆယ်ပါး။

- တရားမဟုတ်သည်၌ ဟုတ်သည်ဟုပြခြင်း ။ (လ) ။
ဘုရားမပညတ်သည်၌ ပညတ်သည်ဟုပြခြင်း။

(၃၃၄၁)

ဇေတဝန်၌ ဥပါလိရဟန်းအား ဘုရားဟောသော သံဃဝိဝါဒ
အခြေခံမူလဆယ်ပါး။

- အာပတ်မဟုတ်ရာ၌ အာပတ်မဟုတ်ဟု ပြခြင်း။
- အာပတ်ဟုတ်ရာ၌ အာပတ်မဟုတ်ဟု ပြခြင်း။
- ပေါ့သောအာပတ်၌ အာပတ်လေးဟု ပြခြင်း။
- အာပတ်လေး၌ အာပတ်ပေါ့ဟု ပြခြင်း။
- အာပတ်ရုန့်ရင်း၌ အာပတ်မရုန့်ရင်းဟု ပြခြင်း။
- အာပတ်မရုန့်ရင်း၌ အာပတ်ရုန့်ရင်းဟု ပြခြင်း။
- အကြွင်းရှိအာပတ်၌ အကြွင်းမရှိအာပတ်ဟု ပြခြင်း။
- အကြွင်းမရှိအာပတ်၌ အကြွင်းရှိအာပတ်ဟု ပြခြင်း။
- ကုစားရသောအာပတ်၌ ကုမရ အာပတ်ပြခြင်း။
- ကုစားမရသောအာပတ်၌ ကုရအာပတ်ဟုပြခြင်း။

(၃၃၄၂)

ကုသိနာရုံ ဗလိပူဇာ ပသရာတော၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သူတစ်ပါးအား စောဒနာမည့် စောဒတရဟန်းတို့
ဆင်ခြင်ရမည့်တရား တည်စေရမည့် တရားဆယ်ပါး။

- ငါ့ကိုယ်အကျင့် စင်ကြယ်ပါ၏ လော။ ငါ့နှုတ်အကျင့်
စင်ကြယ် ပါ၏ လော။

ငါ့စိတ်အကျင့် စင်ကြယ်ပါ၏ လော။ ငါ့၌
 အကြားသုတ ရှိပါ၏လော ။
 ငါ့၌ ပါတိမောက်နှစ်မျိုး အကျယ် ရပါ၏လော။
 သင့်လျော်သော အခါမှ ပြောမည်မသင့်လျှင် ငါမပြော။
 မှန်မှပြောမည် ၊မမှန်လျှင်မပြော။ နူးညံ့စွာပြောမည်
 ၊ကြမ်းကြမ်းမပြော။
 အကျိုးရှိမှ ပြောမည် အကျိုးမဲ့မပြော။ မေတ္တာနဲ့ပြောမည်
 ဒေါသနဲ့မပြော။

(၃၃၄၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
 မင်းအိမ်ဝင်ခြင်းအပြစ်ဆယ်ပါး။

- မင်းအိမ်သူနှင့် အထင်မှား ခံရတတ်ခြင်း။
- ကိုယ့်သန္ဓေကို ရဟန်းသန္ဓေဟု အထင်မှားခံရတတ်ခြင်း။
- မင်းရတနာပျောက်လျှင် အထင်လွဲ ခံရတတ်ခြင်း။
- မင်းစကား ပေါက်ကြားလျှင် အထင်လွဲ ခံရတတ်ခြင်း။
- မင်းအိမ် လူသတ်မှုဖြစ်လျှင် အထင်လွဲ ခံရတတ်ခြင်း။
- မင်း၏ ရာထူးချ ခံရသောသူက အထင်လွဲခံရတတ်ခြင်း။
- မင်း၏ ရာထူးအတိုးခံရသောသူက အထင်လွဲ ခံရတတ်ခြင်း။
- မင်း၏တပ်ထွက်မိန့် လိုက်နာသူက အထင်လွဲ ခံရတတ်ခြင်း။
- မင်း၏ တပ်ခေါက်မိန့် လိုက်နာသူက အထင်လွဲ ခံရတတ်ခြင်း။
- မင်းအိမ်၌ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်တည်ခြင်း။

(၃၃၄၄)

ကပိလဝတ် နိဂြောဓာရုံ၌ တစ်ခါတရံမှ ဥပုသ်ရသော သက္ကတိုင်းသား
 ဥပါသ

ကာတို့အား ဘုရားဟောသော အနှစ်တစ်ရာ အလုပ်လုပ်ပြီး

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

စုထားသော ဥစ္စာဖြင့်-

တစ်ရက် ၊တစ်ည ၊နေ့ဝက် ၊ ညဝက် ချမ်းသာစစ်ကို မရနိုင်သော်လည်း
ချမ်းသာ-

မဆုံးဖြတ်နိုင်သော ငါ့တို့ အဆုံးအမ ကျင့်ရမည့် ကာလ ဆယ်ပါး။

- ဆယ်နှစ် သို့မဟုတ် ကိုးနှစ် သို့မဟုတ် ရှစ်နှစ် သို့မဟုတ်
ခုနှစ်နှစ်။

သို့မဟုတ် ခြောက်နှစ် သို့မဟုတ် ငါးနှစ် သို့မဟုတ် လေးနှစ် ၊

သို့မဟုတ်

သုံးနှစ် သို့မဟုတ် နှစ်နှစ် သို့မဟုတ် တစ်နှစ်။

- ဆယ်လ ၊ကိုးလ၊ ရှစ်လ၊ ခုနှစ်လ၊ ခြောက်လ၊ ငါးလ၊ လေးလ၊
သုံးလ၊ နှစ်

လ၊ တစ်လ ။

- ဆယ်ရက်၊ ကိုးရက်၊ ရှစ်ရက်၊ ခုနှစ်ရက်၊ ခြောက်ရက်၊ ငါးရက်၊
လေးရက်

သုံးရက်၊ နှစ်ရက် ၊ တစ်ရက်။

(၃၃၄၅)

မဟာဝုန် ပြဿဒိကျောင်း၌ မဟာလိစ္ဆဝိမင်းအား ဘုရားဖြေကြားသော
ယုတ်ညံ့သောကံကို ပြုရန်နှင့် ကောင်းမွန်သော ကံကို
ပြုရန် အကြောင်းအထောက်အပံ့ ဆယ်ပါး။

- လောဘ။ ဒေါသ ။ မောဟ ။ အယောနိသောမနသိကာရ။
မိစ္ဆာပဏိဟိတစိတ္တ။

- အလောဘ ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ၊ ယောနိသောမနသိကာရ၊
သမ္မာပဏိဟိတစိတ္တ။

(၃၃၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းများ

မပြတ်ဆင်ခြင်အပ်သောတရား ဆယ်ပါး။

- အဆင်းဖောက်ပြန်မှု ။ သူတစ်ပါးနှင့်စပ်သော
အသက်မွေးမှု ။

လူနှင့်မတူသောအမှုအရာပြုသင့်မှု ၊ သီလဖြင့်
ကိုယ့်ကိုယ်မစွပ်စွဲရုံမူ ။
ချစ်ခင်သူများဖြင့် ခွဲရနိုင်မှု ၊ ငါအရင်းခံ ကံဟု မြင်တတ်မှု
။

ဘာကိုပြုစဉ် ညဉ့်နေ့များ ကုန်သနည်းသိမှု

။

ဆိတ်သောကျောင်း ပျော်သလားသိမှု

။

ငါ့ကို တရားထူးရပြီးလောဟု သိတင်းသုံးဖော်တို့က
မေးသောအခါ မျက်နှာမလှ မဖြစ်
ရစေသင့်ဟု သိမှု။

(၃၃၄၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုယ်၌တည်သော
တရားဆယ်ပါး။

- အအေး ၊ အပူ ၊ အမွတ်၊ အသိပ် ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ။
ကိုယ်စောင့်

စည်းမှု၊ နှုတ်စောင့်သည်းမှု ၊ သက်မွေးစောင့်စည်းမှု ၊

ဘဝပြုပြင်သောကံ။

(၃၃၄၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကိုယ်၌တည်သော
တရားဆယ်ပါး။

- သီလ ၊ သုတ ၊ အလျာဏမိတ္တ ၊ သုဗ္ဗစ ၊ ပြုလုပ်ရန်စွမ်းနိုင်ခြင်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၊တရားမြတ်နိုးခြင်း၊

လုံးလရှိခြင်း၊ ရောင့်ရဲခြင်း ၊ သတိရှိခြင်း၊ ပညာရှိခြင်း။

(၃၃၄၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိမိစိတ်ဖြစ်ပုံ၌
လိမ္မာသူဖြစ်အောင် ဆင်ခြင်ရမှု ဆယ်ပါး။

- အဘိဇ္ဈာအနည်းအများ ။ စိတ်ဖောက်ပြန်မှု

အနည်းအများ ။

ထိုင်းမှိုင်းနှိပ်စက်မှုအနည်းအများ၊ ပျံ့လွင့်မှုအနည်းအများ

။

ယုံမှားမှု အနည်းအများ ။ အမျက်ထွက်မှု

အနည်းအများ ။

စိတ်ညစ်နွမ်းမှု အနည်းအများ။ ကိုယ်ပင်ပန်းမှု

အနည်းအများ ။

ပျင်းကိမှုအနည်းအများ ။ မတည်ကြည်မှု

အနည်းအများ ။

(၃၃၅၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်သာရိပုတြာဟောသော
ကုသိုလ်တရားတို့၌ ကျေးဇူးများသော ဆင်ခြင်မှု ဆယ်ပါး။

- အဘိဇ္ဈာ အနည်းအများ ။ (လ) ။ မတည်ကြည်မှု

အနည်းအများ။

(၃၃၅၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုသိုလ်တရားတို့၌
မဆုတ်ယုတ်ရုံတည်တန့်ရုံမျှမက တိုးတတ်ရန် မိမိစိတ်ကို
သိအောင်ပြုမှုဆယ်ပါး။

- အခါများစွာ အဘိဇ္ဈာများမများ။ (လ) ။

အခါများစွာ မတည်ကြည်မှု များမများ။

(၃၃၅၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိမိစိတ်ဖြစ်ပုံ၌
လိမ္မာအောင်ကျင့်နည်း ဆယ်ပါး။

- မိမိစိတ်ငြိမ်းမှု သမထရသူလား ၊ မရသူလား။
- အဓိပညာ ဓမ္မဝိပဿနာ ရသူလား ၊မရသူလား။
- သမထသာရပြီး ဝိပဿနာမရသူလား။
- ဝိပဿနာရပြီး သမထရသူလား။
- နှစ်ပါးစုံ မရသူလား။
- သင်္ကန်း၌ မှီဝဲသင့် မသင့်။
- ဆွမ်း၌ မှီဝဲသင့် မသင့်။
- ကျောင်း၌ မှီဝဲသင့် မသင့်။
- နိဂုံး၌ မှီဝဲသင့် မသင့်။
- ပုဂ္ဂိုလ်၌ မှီဝဲသင့် မသင့်။

(၃၃၅၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သာရိပုတြာဟောသော မနာဘူးသည်ကို
မနာ နာဘူးသည်ကိုမေ့ စိတ်၌ တွေ့ဘူးသည်လည်း မဖြစ်
မသိသူယူသော တရားဆုတ်ယုတ်သူများ ကိုယ့်စိတ်ကို သိရန် အကျင့်ဆယ်ပါး။

- အခါများစွာ အဘိဇ္ဈာ များမများ ၊ အခါများစွာ စိတ်ဖောက်မှု
များမများ

အခါများစွာ ထိနမိဒ္ဓ များမများ ၊ အခါများစွာ ဥဒ္ဓစ္စ
များမများ

အခါများစွာ ဝိစိကိစ္ဆာ များမများ၊ အခါများစွာ ဒေါသ
များမများ

အခါများစွာ စိတ်မညစ်နွမ်းပဲ ။ ၊ အခါများစွာ ဝမ်းမြောက်မှု

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

များမများ

အခါများစွာ စိတ်ငြိမ်းမှု သမထများမများ။

အခါများစွာ အဓိပ္ပာ ဓမ္မဝိပဿနာ များမများ။

(၃၃၅၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျိုးများသော သညာ ဆယ်ပါး။

- အသုဘသညာ ၊ မရဏသညာ ၊

သဗ္ဗလောကေအနဘိရတိသညာ ၊

အနိစ္စသညာ ၊ ဒုက္ခသညာ ၊ ပဟာနသညာ

၊

ဝိရာဂသညာ ၊ နိရောဓသညာ။

(၃၃၅၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျိုးများသော သညာဆယ်ပါး။

- အနိစ္စသညာ ၊ အနတ္တသညာ ၊ မရဏသညာ ၊ ပဟာရေ

ပဋိကုလသညာ၊

သဗ္ဗလောကေအနဘိရတိသညာ ၊ အဋ္ဌိကသညာ ၊

ပုဠုဝကသညာ ၊ ဝိနီလကသညာ ၊ ဝိစ္ဆိဒ္ဓကသညာ၊

ဒုဒ္ဓါမာလကသညာ။

(၃၃၄၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားအားလုံးတို့၏ အခြေမူလ စသည် ဆယ်ပါး။

- အလိုဆန္ဒသည် တရားအားလုံးတို့၏ အခြေခံ။

- နှလုံးသွင်းခြင်းသည် တရားအားလုံးတို့၏ အကြောင်း။

- ဖဿလျှင် တရားအားလုံးတို့၏ အကြောင်း။

- ဝေဒနာသည် တရားအားလုံးတို့၏ ပေါင်းဆုံရာ။
- သမာဓိသည် တရားအားလုံးတို့၏ ရှေ့သွား။
- သတိသည် တရားအားလုံးတို့၏ အကြီးအကဲ။
- ပညာသည် တရားအားလုံးတို့၏ လွန်ကဲမှု။
- အရဟတ္တဖိုလ်လျှင် တရားအားလုံးတို့၏ အနှစ်သာရ။
- အမြိုက်နိဗ္ဗာန်လျှင် တရားအားလုံးတို့၏ သက်ဝင်ရာ။
- နိဗ္ဗာန်လျှင် တရားအားလုံးတို့၏ အဆုံး။

(၃၃၅၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းတို့ကျင့်အပ်သော တရားဆယ်ပါး။

- ငါ့စိတ်များ ရဟန်းအဖြင့်အားလျော်စွာ ပွားစီးပြီးဖြစ်မည် အကုသိုလ်၌ သိမ်းကျုံးတည်မည်မဟုတ်။

- အနိစ္စသညာဖြင့် ပွားစီးပြီးဖြစ်မည်။
 - အနတ္တသညာဖြင့် ပွားစီးပြီးဖြစ်မည်။
 - အသုဘသညာဖြင့် ပွားစီးပြီး ဖြစ်မည်။
 - အာဒိနဝသညာဖြင့် ပွားစီးပြီး ဖြစ်မည်။
 - လောက ညီမျှမှု မညီမျှမှု သိသောသညာဖြင့် ပွားစီးပြီးဖြစ်မည်။

- လောက တိုးတက်မှု ကိဆုံးမှုသိသောသညာဖြင့် ပွားစီးပြီးဖြစ်မည်။

- လောက ချုပ်ပျောက်ဖြစ်ပေါ်သိသောသညာဖြင့် ပွားစီးပြီးဖြစ်မည်။

- ပဟာနသညာဖြင့် ပွားစီးပြီး ဖြစ်သည်။
- ဝိရာဂသညာဖြင့် ပွားစီးပြီး ဖြစ်သည်။
- နိရောဂသညာဖြင့် ပွားစီးပြီး ဖြစ်သည်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၃၃၅၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
သျှင်ဂိရိမာနန္ဒကုန်းမာရန်ဟောရမည့်သညာဆယ်ပါး။

- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ပျက်စီးမှု အနိစ္စသည်။
- အတွင်းအပ အာယတနအစိုးမရမှု အနတ္တ။
- သုံးဆယ့်နှစ်ကောဌာသ အသုဘသည်။
- ရောဂါဘယ ဤကိုယ်မှ အာဒိနဝသည်။
- ဂိတက်သုံးပါးပယ်မှု ပဟာနသည်။
- သင်္ခါရ၌ တပ်ခြင်းကင်းမှု ဝိရာဂသည်။
- သင်္ခါရချုပ်မှု နိရောဓသည်။
- လောက၌ ဥပါဒါနိစ္စနှင့် သဗ္ဗလောကေ အဘိရဘိသည်။
- သင်္ခါရတို့၌ ငြီးငွေ့မှု သဗ္ဗသင်္ခါရ အနိစ္စသည်။
- အာနာပါနသတိတရား။

(၃၃၅၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဝိဇ္ဇာ၏
အကြောင်းဆယ်ပါးနှင့် ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိ၏
အကြောင်းဆယ်ပါး။

- အစမထင်သော အဝိဇ္ဇာသည် နီဝရဏကြောင့်ဖြစ်ခြင်း။
- နီဝရဏသည် ဒုစရိုက်ကြောင့် ဖြစ်ခြင်း။
- ဒုစရိုက်သည် ဣန္ဒြေမစောင့်စည်းမှုကြောင့် ဖြစ်ခြင်း။
- ဣန္ဒြေမစောင့်ခြင်းသည် သတိသမ္ပဇဉ်မဲ့မှုကြောင့် ဖြစ်ခြင်း။
- သတိသမ္ပဇဉ် မရှိမှုသည် အယောနိသောကြောင့် ဖြစ်ခြင်း။
- အယောနိသောသည် သဒ္ဓါမဲ့မှုကြောင့် ဖြစ်ခြင်း။
- သဒ္ဓါမဲ့မှုသည် သူကောင်းတရား မနာရသောကြောင့် ဖြစ်ခြင်း။
- သူကောင်းတရားမနာရခြင်းသည် မဆည်းကပ်သောကြောင့်

ဖြစ်ခြင်း။

- ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိအကြောင်းကား ဗောဇ္ဈင်။
- ဗောဇ္ဈင်အကြောင်းကား သတိပဋ္ဌာန်။
- ယင်းအကြောင်းကား သုစရိုက် ၊ ယင်းအကြောင်းကား

ဣန္ဒြေစောင့်မှု။

ယင်းအကြောင်းကား သတိသမ္ပဇဉ်၊ ယင်းအကြောင်းကား

ယောနိသော။

ယင်းအကြောင်းကား ယုံကြည်မှု ၊ ယင်းအကြောင်းကား

တရားနာမှု။

ယင်းအကြောင်းကား သူကောင်းပေါင်းမှု။

(၃၃၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘဝတဏှာ၏
အကြောင်းဆယ်ပါး။

- ဘဝတဏှာ၏ အကြောင်းကား အဝိဇ္ဇာ။
- အဝိဇ္ဇာအကြောင်းကား နီဝရဏ။
- ယင်းအကြောင်းကား ဒုစရိုက်။
- ယင်းအကြောင်းကား ဣန္ဒြေ မစောင့်မှု ။
- ယင်းအကြောင်းကား သတိသမ္ပဇဉ်မဲ့မှု။
- ယင်းအကြောင်းကား အာယောနိသောမနသ္မိကာရ။
- ယင်းအကြောင်းကား မယုံကြည်မှု။
- ယင်းအကြောင်းကား တရားမနာမှု။
- ယင်းအကြောင်းကား သူကောင်းမပေါင်းမှု။

(၃၃၆၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငါ့ကို ယုံမှားကင်းပြီး
ဉာဏ်ရသူထဲမှ ကာမဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူ ငါးဦး၊ ကာမလွန်၍

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူ ငါးဦးပေါင်း ဆယ်ဦး။

- သက္ကက္ခတ္တုပရမသောတာပန်။ ကောလံကောလ
သောတာပန်။

ဧကမိဇိ သောတာပန် ။ သကဒါဂါမ် ။

မျက်မှောက် ရဟန္တာ ။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ် ။

ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာရီအနာဂါမ် ။

အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ် ။

သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်။ ဥဒ္ဓံသောတ အတ္တနိဌဂါမိ
အနာဂါမ်။

(၃၃၆၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားယုံပြီး
ဉာဏ်ရသူထဲမဌ ကာမဘုံထဲမှ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူနှင့် ကာမလွန်၌
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသူ ဆယ်ဦး။

- သက္ကက္ခတ္တုပရမသောတာပန် ၊ (လ) ၊ ဥဒ္ဓံသောတ
အတ္တနိဌဂါမိ အနာဂါမ်။

(၃၃၆၃)

မာရဓေတိုင်း အာလကရွာ၌ သာမဏ္ဍကာနိ ပရိဗိုဇ်အား
သာရိပုတြာဟောသော-

ချမ်းသာဖြစ်သော ဘဝသစ်မဖြစ်ရမူ ဆရာဆယ်ပါး။

- မချမ်း ၊ မပူ ၊ မစားလို့ ၊ မသောက်လို့ ၊

ကျင်ကြီးမစွန့်လို့ကျင်ငယ်မစွန့်လို့

မီးမလောင်၊ တုတ်လုံမထိ ၊ ဆွေးမျိုးဉာတိ မချုပ်ချယ် ၊

လက်နက်မထိ ။

(၃၃၆၄)

မာဂဓ နာလကရွာ၌ သာမဏ္ဍ သာမဏ္ဍကာနိ ပရိဗိုဇ်အား

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သာရိပုတြာဟောသော-

ချမ်းသာဖြစ်သော ဓမ္မဝိနယဓမ္မေသု ဆယ်ပါး။

- လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွား၊ ရွာဝင်၊ တောက်ပ၊ သစ်ပင်ရင်းနေ

၊

ဆိတ်ငြိမ်ရာမှီး၊ လွင်တီးခေါင်ရောက်၊ ရဟန်းဘောင်

အလယ်ကျ၊

အားလုံးဓမ္မ ။

(၃၃၆၅)

နဌကပါနနိဂုံး ပေါက်ပင်တော၌ ရဟန်းတို့အား သာရိပုတြာဟောသော
ကုသိုလ်တရားဆုတ်ယုတ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ် ဆယ်ဦး။

- ယုံကြည်မှုမရှိသူ ။ အရှက်မရှိသူ ။ အကြောက်မရှိသူ ။

ပျင်းယိသူ ။

ပညာမဲ့သူ ။ အမျက်ထွက်သူ။ ရန်ညှိုးဖွဲ့သူ ။

အလိုဆိုးရှိသူ။

မိတ်ဆွေယုတ်ရှိသူ။ အယူမှားသူ။

(၃၃၆၆)

နဌကပါနနိဂုံး ပေါက်ပင်တော၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကုသိုလ်တရားတို့၌ ဆုတ်ယုတ်မည့်ပုဂ္ဂိုလ် ဆယ်ဦး။

- ယုံကြည်မှုမရှိသူ။ ရှက်မှုမရှိသူ ။ ကြောက်မှုမရှိသူ ။

အားထုတ်မှုမရှိသူ။

အသိဉာဏ်မရှိသူ။ နားထောင်မှုမရှိသူ။ ဆောင်းထားမှုမရှိသူ။

အနက်စူးစမ်းမှုမရှိသူ။ ကျင့်မှုမရှိသူ ။ မမေ့မလျော့မှုမရှိသူ။

(၃၃၆၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
စီးပွားချမ်းသာနိုင်ကြောင်းဆယ်ပါး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အလိုနည်းမှုနှင့် စပ်သောစကား ။
 ရောင့်ရဲမှုနှင့်စပ်သော စကား ။
 ကင်းဆိတ်မှုနှင့် စပ်သောစကား ။ မရောနှောမှုနှင့်
 စပ်သောစကား ။
 အားထုတ်မှုနှင့် စပ်သောစကား ။ သီလနှင့်စပ်သော
 စကား ။
 သမာဓိနှင့်စပ်သော စကား ။
 ပညာနှင့်စပ်သော စကား ။
 လွတ်မြောက်မှုနှင့်စပ်သောစကား ။ လွတ်မြောက်မှုကို
 ဆင်ခြင်မှုနှင့်စပ်သော စကား။
 (၃၃၆၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ချီးမွမ်းဖွယ်အကြောင်းအရာဆယ်မျိုး။

- အလိုနည်းပြီး အလိုနည်းမှုနှင့် စပ်သောစကား ပြောဆိုခြင်း။
- ရောင့်ရဲပြီး ရောင့်ရဲမှုနှင့် စပ်သော စကားပြောဆိုခြင်း။
- ကင်းဆိတ်ပြီး ကင်းဆိတ်မှုနှင့် စပ်သောစကားပြောဆိုခြင်း။
- မရောနှောပြီး မရောနှောမှုနှင့် စပ်သောစကားပြောဆိုခြင်း။
- အားထုတ်ပြီး အားထုတ်မှုနှင့် စပ်သောစကားပြောဆိုခြင်း။
- သီလရှိပြီး သီလရှိမှုနှင့်စပ်သော စကားပြောဆိုခြင်း။
- သမာဓိရှိပြီး သမာဓိရှိမှုနှင့်စပ်သော စကားပြောဆိုခြင်း။
- ပညာရှိပြီး ပညာရှိမှုနှင့် စပ်သော စကားပြောဆိုခြင်း။
- ဝိမုတ္တရှိပြီး ဝိမုတ္တရှိမှုနှင့်စပ်သော စကားပြောဆိုခြင်း။
- ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနနှင့် ပြည့်စုံပြီး

ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနနှင့်ပြည့်စုံရန်ပြောဆိုခြင်း။

(၃၃၆၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီလနှင့်ပြည့်စုံပြီး
 ဆိတ်ငြိမ်းသောနေရာကို
 တိုးပွားစေသူဖြစ်လျှင်တောင်းတသည့်အတိုင်း ပြည့်နိုင်သော အရာ ဆယ်ပါး။
 - သီတင်းသုံးဖော်သို့ ချစ်ခင်ခြင်း ။ ပစ္စည်းလေးပါးရမှု။
 - ဒါနရှင်တို့ အကျိုးများမှု ။
 ကပ်စီးနဲ့ဆွေးမျိုးများ၌ အကျိုးများမှု။
 - ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်ရောင့်ရဲမှု ။
 မလိုလားအပ်သည်များ၌ သည်းခံနိုင်မှု။
 - မမွေ့လျော်မှုကို ဖိနှိပ်နိုင်မှု ။
 ကြောက်မက်ဖွယ်ကို နှိမ်နှင်းနိုင်မှု။
 - ဈာန်လေးပါးရမှု ။ အာသဝေါကင်းမှု။

(၃၃၇၀)

ဝေသာလီ မဟာဝုန်ပြဿဒိကျောင်း၌ ရဟန်းတို့အား
 ဘုရားဟောသော ရဟန္တာမရှိသော ဆူးငြောင့် ဆယ်ပါး။
 - အပေါင်းအသင်းမွေ့လျော်မှုသည် စိတ်ငြိမ်ရာမွေ့လျော်မှု၏
 ဆူးငြောင့် ။
 - သုဘနိမိတ်အားထုတ်မှုသည် အသုဘနိမိတ်အားထုတ်မှု၏
 ဆူးငြောင့် ။
 - ငြောင့်တံကျင်သဘွယ် ပွဲကြည့်မှုသည် ဣန္ဒြေစောင့်သူတို့၏
 ဆူးငြောင့် ။
 - မာတုကာမအနီး လှည့်လည်မှုသည် အကျင့်မြတ်၏ ဆူးငြောင့်
 ။
 - အသံသည်ပထမဈာန်၏ဆူးငြောင့်။
 - ဝိဘက်ဝိစညရသည် ဒုတိယဈာန်၏ ဆူးငြောင့်။
 - ပီတိသည် တတိယဈာန်၏ ဆူးငြောင့်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ထွက်သက်ဝင်သက်သည် စတုတ္ထဈာန်၏ ဆူးငြောင့်။
- သညာဝေဒနာသည် နိရောဓသမာပတ်၏ ဆူးငြောင့်။
- ရာဂဒေါသမောဟသည် ဆူးငြောင့်။

(၃၃၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရနိုင်းခဲသော
လိုလားနှစ်သက်မှု ဆယ်ပါးနှင့် ယင်း၏
အနှောက်အယှက်ဆယ်ပါး။

- လိုလားနှစ်သက်အပ်သော စည်းစိမ်။
- လိုလားနှစ်သက်အပ်သော အဆင်းလှပမှု ။
- လိုလားနှစ်သက်အပ်သော အနာကင်းမှု ၊
- လိုလားနှစ်သက်အပ်သော သီလ ။
- လိုလားနှစ်သက်အပ်သော အကျင့်မြတ်။
- လိုလားနှစ်သက်အပ်သော မိတ်ဆွေ ။
- လိုလားနှစ်သက်အပ်သော အကြားအမြင်များမှု။
- လိုလားနှစ်သက်အပ်သော မြင့်မြတ်သူ။
- စည်းစိမ်အနှောက်အယှက် ပျင်းယိမှု။
- အလှ၏ အနှောက်အယှက် တန်းဆာမဆင်မှု။
- သီလ၏ အနှောက်အယှက် မိတ်ဆွေယုတ် မိတ်ဆွေယုတ်။
- အကျင့်မြတ်အနှောက်အယှက် ဣန္ဒြေမစောင့်မှု။
- မိတ်ဆွေ၏ အနှောက်အယှက် ချွတ်ယွင်းစေမှု။
- အကြားအမြင်များမှု၏ အနှောက်အယှက်သည် မသရဇ္ဈယ်မှု။
- ပညာ၏ အနှောက်အယှက်သည် ပနာမမေ့မှု။
- တရား၏ အနှောက်အယှက်သည် မဆင်ခြင်မှု။
- မြင့်မြတ်သူ၏ အနှောက်အယှက်သည် အမှားကျင့်မှု။

(၃၃၇၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရိယာတို့၏
တိုးပွားခြင်းဆယ်ပါး။

- လယ်ယာတို့ဖြင့် တိုးပွားမှု ။ ဥစ္စာစပါးတို့ဖြင့်
တိုးပွားမှု။
- သားမယားတို့ဖြင့် တိုးပွားမှု ။
သားမယားတို့ဖြင့် တိုးပွားမှု။
- အလုပ်သမားတို့ဖြင့် တိုးပွားမှု ။
ဆင်မြင်းကျွဲနွားတို့ဖြင့် တိုးပွားမှု။
- သဒ္ဓါတို့ဖြင့် တိုးပွားမှု ။ သီလတို့ဖြင့်
တိုးပွားမှု။
- သုတတို့ဖြင့် တိုးပွားမှု ။ စာဂတို့ဖြင့်
တိုးပွားမှု။
- ပညာတို့ဖြင့် တိုးပွားမှု ။

(၂၂၇၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဖြေကြားသော လောက၌
ထင်ရှားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဆယ်မျိုး။

- သီလမရှိပြီး သီလမရှိမှု၏ ချုပ်ရာမသိသူ။
- သီလမရှိပဲ သီလမရှိမှု၏ ချုပ်ရာသိသူ ။
- သီလရှိပြီး သီလ၏ချုပ်ရာမသိသူ။
- သီလရှိပြီး သီလ၏ချုပ်ရာသိသူ။
- ရာဂထက်ပြီး ရာဂချုပ်ရာမသိသူ။
- ရာဂထက်ပြီး ရာဂချုပ်ရာသိသူ။
- အမျက်ထွက်ပြီး ယင်း၏ချုပ်ရာမသိသူ။
- အမျက်ထွက်ပြီး ယင်း၏ချုပ်ရာသိသူ။
- ပြန့်လွင့်ပြီး ယင်း၏ ချုပ်ရာမသိသူ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ပြန့်လွင့်ပြီး ယင်း၏ ချုပ်ရာသိသူ။

(၃၃၇၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
 ဘုရားပွင့်ရကြောင်းဖြစ်သည့် ဒုက္ခ၏ဖြစ်မှု ၊ ရင့်မှု ၊ ပျက်မှုများ
 မပယ်နိုင်ကြောင်း အဆင့်ဆင့်ဆယ်ပါး။

- ဒုက္ခဖြစ်ခြင်း ၊ ရင့်ခြင်း ၊ ပျက်ခြင်း ၊ ပယ်နိုင်ရန် ရာဂ ၊ ဒေါသ၊
 မောဟသုံးပါး-

ပယ်ရမည်။

- ယင်းသုံးပါးပယ်ရန် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာပယ်ရခြင်း။
- ယင်းသုံးပါးပယ်ရန် မသင့်သည်ကို နှလုံးသွင်းမှုလမ်းမှာ မှီပဲမှု၊

စိတ်ဆုတ်နစ်မှု ပယ်ရမည်။

- ယင်းသုံးပါးပယ်ရန် သတိပျောက်မှု ဆင်ခြင်ဉာဏ်ကင်းမှု ၊

ပြန့်လွင့်မှုပယ်ရခြင်း ။

- ယင်းသုံးပါးပယ်ရန် အရိယာဖူးရန် အလိုမရှိမှု ၊ တရားနာရန်
 အလိုမရှိမှုချုပ်ချယ်လိုစိန်ရှိမှု ပယ်ရခြင်း။

- ယင်းသုံးပါးပယ်ရန် ပြန့်လွင့်မှု မစောင့်စည်းမှု ၊ သီလမရှိမှု
 ပယ်ရခြင်း။

- ယင်းသုံးပါးပယ်ရန် မယုံကြည်မှု ၊ ပြောသည်ကို မသိမှု ၊
 ပျင်းယိမှု ပယ်ရခြင်း။

- ယင်းသုံးပါးပယ်ရန် အရှက်မရှိမှု ၊ အကြွေးမရှိမှု ၊ မေ့လျော့မှု
 ပယ်ရခြင်း။

(၃၃၇၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကျီးငှက်ပြည့်စုံသော
 မသူတော်တရားဆယ်ပါး။

- ဖျက်ဆီးတတ်ခြင်း ။ ရဲတင်းခြင်း ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တဏှာနှင့်ပြည့်စုံခြင်း ။

- အစားကြီးခြင်း ။ ကြမ်းကြုတ်ခြင်း ။

ကရုဏာမဲ့ခြင်း ။

- အားနည်းခြင်း ။ မြည်တွန်ခြင်း ။

သတိမေ့ခြင်း ။

- မစုစောင်းခြင်း ။

(၃၃၇၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဂဏ္ဌတို့
မသူတော်တရားဆယ်ပါး။

- သဒ္ဓါမရှိ ၊ သီလမရှိ ၊ ဟိရိမရှိ ၊ ဩတ္တပ္ပမရှိ ၊

မတည်ဆည်းကပ် ၊ သူများရှုံ့ချ၊

ကိုယ့်အမြင်အတိုင်း အမှားသုံးသတ် ၊ အယူသည်း ၊

အယူစွန့်ခဲ ၊ အံ့ဘွယ်ပြုတတ်

အလိုဆိုးရှိ ၊ မိတ်ဆွေယုတ်ရှိ ။

(၃၃၇၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ရန်ငြိုးဖွဲ့ကြောင်းဆယ်ပါး။

- ငှါအကျိုးမဲ့ ပြုပြီး ၊ ပြုဆဲ ၊ ပြုလတံ့ ၊ ရန်သူအကျိုးမဲ့ ပြုပြီး၊

ပြုဆဲ ၊ ပြုလတံ့

ငှါအဆွေ အကျိုးမဲ့ ၊ ပြုဆဲ ၊ ပြုလတံ့ ။

ကြောင်းမဟုတ်ပဲ အမျက်ထွက်ခြင်း။

(၃၃၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရန်ငြိုးဖြေကြောင်း
ဆယ်ပါး။

- ငှါအကျိုးမဲ့ပြုပြီးပြုဆဲ ၊ ပြုလတံ့ ဤအမှု ၊ ငါမတတ်နိုင်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ငါ့အဆွေ အကျိုးမဲ့ ပြုဆဲ ၊ ပြုပြီး ၊ ပြုမည်ကိုလည်း
ငါမတတ်နိုင် ။
- ရန်သူအကျိုး ပြုဆဲ ၊ ပြုပြီး ၊ ပြုမည်ကိုလည်း ငါမတတ်နိုင်။
အကြောင်းမဟုတ်ပဲ အမျက်ထွက်အံ့။

(၃၃၇၉)

စမ္မာဗြူ ဂဂ္ဂရာရေကန်အနီး၌ သျှင်ဝါဟနအား ဘုရားဟောသော
မယှဉ်ထွက်မြောက်လွတ်ကင်းရမည့် တရားဆယ်ပါး။

- ရူပ၊ ဝေဒနာ ၊ သညာ ၊ သင်္ခါရ ၊ ဝိညဉ် ၊ ဇာတိ ၊ ဇရာ ၊
မရဏ ၊ ဒုက္ခ ၊ ကိလေသ

(၃၃၈၀)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
ဓမ္မဝိနယမကြီးပွားကြောင်း ဆယ်ပါး။

- သဒ္ဓါမရှိ ၊ သီလမရှိ ၊ သုတမရှိ ၊ ဒုဗ္ဗစဖြစ် ၊ မိတ်ဆွေယုတ်ရှိ ၊
ပျင်းယိ ၊ မေ့လျော့ ၊ မရောင့်ရဲ ၊ အလိုဆိုး ၊ အယူမှား။

(၃၃၈၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားဒေသနာများ
ရခါမှ ထင်ပြီး ၊ ရန်ခါ မထင်ခြင်း အကြောင်းမှာ အောက်ပါ
ဆယ်ပါးမှ တစ်ပါးပါးချို့တဲ့၍ ဖြစ်ကြောင်း

- ယုံကြည် ၊ ချဉ်းကပ် ၊ ဆည်းကပ် ၊ မေးမြန်း ၊ နာကြား
၊ ဆောင် ၊ ဆင်ခြင် ၊ ကျင့်ကြံ ၊ ဟောပြော ။

(၃၃၈၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်မောဂ္ဂလာန် ကိစ္စပြီးပြီပြောသူကို
ပြီးမပြီးသိရန် စိတ်ဖြစ်ပုံ လေ့လာနည်း ဆယ်ပါး။

- အခါများစွာ အမျက်ထွက်မှု လွှမ်းမိုးသလော ၊
- အခါများစွာ ရန်ငြိုးဖွဲ့မှု လွှမ်းမိုးသလော ၊

- အခါများစွာ ကျေးစွပ်မှု လွှမ်းမိုးသလော ၊
- အခါများစွာ ဂုဏ်ပြိုင်မှု လွှမ်းမိုးသလော ၊
- အခါများစွာ ဂြူစူမှု လွှမ်းမိုးသလော ၊
- အခါများစွာ ဝန်တိုမှု လွှမ်းမိုးသလော ၊
- အခါများစွာ စဉ်းလဲမှု လွှမ်းမိုးသလော ၊
- အခါများစွာ လှည့်စားမှု လွှမ်းမိုးသလော ၊
- အခါများစွာ အလိုဆိုးရှိမှု လွှမ်းမိုးသလော ၊
- အခါများစွာ တရားထူးနည်းနည်း၌ ဆုတ်နစ်မှု

လွှမ်းမိုးသလော။

(၃၃၈၃)

စေတီတိုင်း သဟာဇာတိမြို့၌ ရဟန်းတို့အား သျှင်မဟာစုန္ဒဟောသော
သမာပတ်ကိုးပါး

ဝင်စားထမြောက်သည်ဟု ပြောသူကို မှန်မမှန် စိတ်ဖြင့်စိတ်ကို
ဆင်ခြင်ရန်ဆယ်ပါး။

- နေ့ညဉ့်ကြားစွာ သီလကျိုးပေါက် ပျောက်ကြခြင်း။
- ယုံကြည်မှု မရှိခြင်း။
- အကြားအမြင်နည်း၍ မကျင့်ထိုင်ကိုကျင့်ခြင်း။
- ဆုံးမခက်ခြင်း။
- မိတ်ဆွေယုတ်ရှိခြင်း။
- ပျင်းယံခြင်း။
- သတိမေ့ပျောက်ခြင်း။
- အံ့ဩဘွယ်ပြုတတ်ခြင်း။
- မွေးမြူခက်ခြင်း။
- ပညာမဲ့ခြင်း။

(၃၃၈၄)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဝေဠုဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ရဟန်းကိစ္စပြီးပြီဟု အကြားအမြင်များပြား
ဆောင်ရွက်ဆည်းပူးသူများ နာကြား၊ ဆောင်ရွက် ၊လေ့လာ ၊ဆင်ခြင်
ထိုးထွင်းသောကြောင့် အထင်ကြီး၍ ပြောခြင်းလောဟု သိရန်
စိတ်ဖြင့်စိတ်ကို စိစစ်နည်း ဆယ်ပါး။

- အခါများစွာ အဘိဇ္ဈာလွမ်းမိုးစိတ်ဖြင့် နေခြင်း။
- အခါများစွာ ဗျာပါဒလွမ်းမိုးစိတ်ဖြင့် နေခြင်း။
- အခါများစွာ ထိနမိဒ္ဓလွမ်းမိုးစိတ်ဖြင့် နေခြင်း။
- အခါများစွာ ဥဒ္ဓစ္စ လွမ်းမိုးစိတ်ဖြင့် နေခြင်း။
- အခါများစွာ ဝိစိကိစ္ဆာလွမ်းမိုးစိတ်ဖြင့် နေခြင်း။
- အခါများစွာ အမှုသစ်၌ မွေ့လျော်နေခြင်း။
- စကားများခြင်း၌ မွေ့လျော်နေခြင်း။
- အိပ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်နေခြင်း။
- အပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်နေခြင်း။
- တရားထူးနည်းနည်းဖြင့် ဆုတ်နစ်နေခြင်း။

(၃၃၈၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချစ်ခင်လေးစား
ပွားများကူညီရန် မဖြစ်နိုင်သော ဆရာဆယ်ပါး။

- အဓိကရုဏ်းပြုတတ်ပြီး အဓိကရုဏ်းငြိမ်းမှု
ကျေးဇူးမဆိုတတ်ခြင်း။
- သိက္ခာမလိုလား၍ သိက္ခာလိုလားမှု ကျေးဇူးမဆိုတတ်ခြင်း။
- အလိုဆိုးရှိ၍ ယင်းပယ်ဖျောက်ဖို့ ကျေးဇူးမဆိုတတ်ခြင်း။
- အမျက်ထွက်၍ ယင်းပယ်ဖျောက်ဖို့ ကျေးဇူးမဆိုတတ်ခြင်း။
- စဉ်းလဲတတ်၍ ယင်းပယ်ဖျောက်ဖို့ ကျေးဇူးမဆိုတတ်ခြင်း။
- လှည့်စားတတ်၍ ယင်းပယ်ဖျောက်ဖို့ ကျေးဇူးမဆိုတတ်ခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- တရားမမှတ်ဆောင်၍ ယင်းပယ်ဖျောက်ဖို့
ကျေးဇူးမဆိုတတ်ခြင်း။
- တစ်ပါးတည်းမကိန်း၍ ယင်းပယ်ဖျောက်ဖို့
ကျေးဇူးမဆိုတတ်ခြင်း။
- ပဋိသန္ဓရမပြုတတ်၍ ယင်းပယ်ဖျောက်ဖို့
ကျေးဇူးမဆိုတတ်ခြင်း။
- ကျေးစွပ်တတ်၍ ယင်းပယ်ဖြောက်ရန် ကျေးဇူးမဆိုတတ်ခြင်း။

(၃၃၈၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီတင်းသုံးဖော်တို့အား
ဆဲရေးရေရွတ်ခြင်း၊ အရယာကို (အန္တိမဝတ္ထု) ဖြင့်
စွပ်စွဲသူရသော ပျက်စီးခြင်းတရားဆယ်ပါး။

- မရသေးသည့် တရားမရ ။ - ရပြီး
- တရားဆုတ်ယုတ် ။
- တရားမှန်များ မဖြူစင် ။ - တရားမှန်၌
- အထင်ကြီး ။
- အကျင့်အမြတ်မမွေ့ပဲကျင့် ။ - ညစ်နွမ်းဖို့
- အာပတ်သင့် ။
- ဆေးကုခက် ၊ ရောဂါရ ။ - ရူးသွပ်စိတ်ပြန့်
- ။
- တွေဝေသေ ။ - နောင်အခါ ဆင်းရဲ
- ။

(၃၃၈၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သျှင်သာရိပုတြာနှင့်
သျှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၌ အလိုဆိုးရှိကြောင်း ဘုရားထံ
အကြိမ်ကြိမ်လျှောက်သော ကောကာလိကရဟန်း အနာရဆင်းရဲရမှု

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အရေအတွက် ဆယ်ပါး။

- အဗ္ဗုဒ နှစ်ဆယ် နိရဗ္ဗုဒ ။ နိရဗ္ဗုဒ နှစ်ဆယ် အဗမ
- အဗမ နှစ်ဆယ် အဋ္ဌဋ္ဌ ။ အဋ္ဌဋ္ဌ နှစ်ဆယ် အဟဟ
- အဟဟ နှစ်ဆယ် ကုမုဒ ။ ကုမုဒ နှစ်ဆယ်

သောရဂန္ထိက

- သောရဂန္ထိက နှစ်ဆယ် ဥပ္ပလ။ ဥပ္ပလ နှစ်ဆယ် ပုဏ္ဏရိက
- ပုဏ္ဏရိက နှစ်ဆယ် ပဒုမ ။

(၃၃၈၈)

ဇေတဝန်၌ ဘုရားအား သာရိပုတြာလျှောက်သော အာသဝေါကုန်ပြီး ပြောသူတို့အား ဆယ်ပါး။

- ကံခပ်သိမ်းတို့၏ ပျက်စီးမှုကို ပညာဖြင့် မြင်ပြီးခြင်း။
- မီးကျိုးတွင်းအလား ကာမဂုဏ်တို့ကို ပညာဖြင့် မြင်ခြင်း။
- ဆိတ်ငြိမ်ရာညွတ်ကာ အာသဝေါတို့ကို ပညာဖြင့်မြင်ခြင်း။
- သတိပဋ္ဌာန်ပွားပြီး ဖြစ်ခြင်း။
- ဣဒ္ဓိပါဒ် ပွားပြီး ဖြစ်ခြင်း။
- ဣန္ဒြေ ပွားပြီး ဖြစ်ခြင်း။
- ဗိုလ် ပွားပြီး ဖြစ်ခြင်း။
- ဗောဇ္ဇင် ပွားပြီး ဖြစ်ခြင်း။
- မဂ္ဂင် ပွားပြီး ဖြစ်ခြင်း။

(၃၃၈၉)

ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဟောသော လောက၌ ကာမခံစားသူဆယ်မျိုး ကဲ့ရဲ့သူ ကိုးမျိုး၊ ချီးမွမ်းထိုက်သူ တစ်ဦး။

- မတရားစီးပွားရှာ၊ ချမ်းသာအောင်မနေ ကောင်းမှုမပြု။
- မတရားစီးပွားရှာ ချမ်းသာအောင် နေ ကောင်းမှုမပြု။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မတရားစီးပွားရှာ ချမ်းသာအောင် မနေ ကောင်းမှုပြု။
 - တရားနှင့်စီးပွားရှာ ချမ်းသာအောင်မနေ ကောင်းမှုပြု။
 - တရားနှင့်စီးပွားရှာ ချမ်းသာအောင်နေ ကောင်းမှုမပြု။
 - တရားနှင့်စီးပွားရှာ ချမ်းသာအောင်နေ ကောင်းမှုပြု။
 - တရားရောမတရားပါ စီးပွားရှာ ချမ်းသာအောင်မနေ
ကောင်းမှုမပြု။
 - တရားရောမတရားပါ စီးပွားရှာ ချမ်းသာအောင်နေ
ကောင်းမှုမပြု။
 - တရားရောမတရားပါ စီးပွားရှာ ချမ်းသာအောင်နေ
ကောင်းမှုပြု။
 - တရားနှင့်စီးပွားရှာ ချမ်းသာအောင်နေ ကောင်းမှုပြု
- ယင်းစီးပွား၌ မတပ်မက် မမိန်းမော အပြစ်ရှိ၍
ထွက်မြောက်နိုင်သော ဉာဏ်ရှိ၍ ဆောင်ခြင်း။
(၃၃၉၀)
- ဇေတဝန်၌ အနာထပိဏ်အား ဘုရားဟောသော အရိယာတပည့်အား
ငြိမ်းသော-
- ဘေးရန်ငါးပါးနှင့် သောတာပတ္တိယင်္ဂလေးပါးမြတ်သောနည်းကို
ပညာဖြင့်မြင်ခြင်း
- ပေါင်း (၁၀) ပါး။
- သတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးရန်။ ခိုးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော
ဘေးရန်။
 - ကာမမှားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဘေးရန်။
- လိမ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးရန်။
- မူးမေ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးရန်။
 - ဘုရားယုံခြင်း ။ တရားယုံခြင်း ။ သံဃာယုံခြင်း ။ သီလယုံခြင်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

။

- ပဋိစ္စသမုပါဒ်သိခြင်း။

(၃၃၉၁)

ဇေတဝန်၌ ဘုရားအား အနာထပိဏ်လျှောက်သော ပရဗိုဇ်အား
နှလုံးသွင်းမှားသည်နှင့် ပြေသံကြားကြောင့် ဖြစ်သော
မှားယွင်းပျက်စီးသောကြောင်း ထောက်ပြီး စိတ်ထင်အယူဖြစ်ကြောင်း
ခြေဖျက်ခဲ့ရသော အယူဆယ်ပါး။

- လောကမြီအယူ ။ လောကမမြီအယူ။
- လောကအဆုံးအယူ ။ လောကအဆုံးမရှိအယူ။
- အသက်နှင့်ကိုယ်အတူအယူ။ အသက်နှင့်ကိုယ်မတူအယူ။
- သေပြီးဖြစ်အယူ ။ သေပြီးမဖြစ်အယူ

။

- သေပြီး ဖြစ်လည်းဖြစ် မဖြစ်လည်းမဖြစ်အယူ။
- သေပြီး ဖြစ်လည်းမဟုတ် မဖြစ်လည်းမဟုတ်အယူ။

(၃၃၉၂)

စမ္မာမြို့ ဂဂ္ဂရာရေကန်အနီး၌ ဝဇ္ဇိယမာဟိတ သူကြွယ်အား
ဘုရားဟောသော ဘုရား မဆိုသောစကား ဆယ်ပါး။

- ခြီးခြံမှုအားလုံးကို အခြီးခြံရမဆို။ ခြီးခြံရမည်လည်း မဆို။
- ဆောက်တည်မှုအားလုံးကို ဆောက်တည်ရမည်မဆို ။

မဆောက်တည်ရမဆို။

- အားထုတ်မှုအားလုံးကို အားထုတ်ရမည်မဆို ။

အားမထုတ်ရမဆို။

- စွန့်လွှတ်မှုအားလုံးကို စွန့်လွှတ် ရမည်မဆို။ မစွန့်လွှတ်ရမဆို။
- နှလုံးသွင်းမှုအားလုံးကို နှလုံးသွင်းရမည်မဆို။

နှလုံးမသွင်းရမဆို။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ကောင်းမှုပွားက လုပ်ရမည်၊ မကောင်းမှုပွားက မလုပ်ရ။

(၃၃၉၃)

ဇေတဝန်၌ ဥတ္တိယပရဗိုဇ်အား ဘုရားငြင်းသော ပြဿနာ ဆယ်ချက်။

- လောကမြီသလား။ လောက မမြီသလား။
- လောကအဆုံးရှိသလား။ လောကအဆုံးမရှိသလား။
- အသက်နဲ့ကိုယ်အတူလား။ အသက်နဲ့ကိုယ်တခြားလား။
- သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်သလား။ သတ္တဝါသေပြီးမဖြစ်သလား။
- သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်လည်းမဖြစ် မဖြစ်လည်း မဖြစ်လား။
- သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်တာလည်းမဟုတ်

မဖြစ်တာလည်းမဟုတ်လား။

(၃၃၉၄)

ရာဇဂြိုဟ်မြို့ တပေါဒမြစ်ကမ်း၌ တောကနုဒပရဗိုဇ်အား

အသျှင်အာနန္ဒာဖြေကြားသော ပြဿနာဆယ်ချက်။ -

လောကမြီဟု ငါမယူ ၊ မှားသောအယူဖြစ်သည်။ ဤအယူကို ငါမသိမဟုတ်
အယူရှိသမျှ ဖြစ်ကြောင်းပယ်ကြောင်းနှင့်တကွ
ငါသိမြင်သည်။

- လောကမမြီသလား ၊ (လ) ၊ သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်လည်းမဟုတ်
မဖြစ်လည်းမဟုတ်လည်းမယူ၊ ဤအယူကို ငါမသိမဟုတ် ၊
အယူဖြစ်ခြင်း ၊ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပယ်ကြောင်းအား ငါသိ၏။

(၃၃၉၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အာဟုနေယျစသည်ဂုဏ်ဖြစ်ကြောင်းဆယ်ပါး။

- သီလ ၊ သုတ၊ မိတ္တ၊ သမ္မာဒိဌိ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓ၊ ဒိဗ္ဗသောတ၊
ပရစိတ္တဝိဇာနန၊

ပုဗ္ဗေနိဝါသနုဿတိ ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခ၊ အာသဝက္ခယ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၃၃၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နေလရာရာ၌
ချမ်းသာကြောင်းတရား ဆယ်ပါး။

- မထေရ်ကြီးဖြစ်ခြင်း ။ သီလရှိခြင်း။ ဗဟုသုတရှိခြင်း။
အဓိကရုဏ်းငြိမ်းကြောင်း၌ လိမ္မာခြင်း ။ တရားလိုလားခြင်း၊
ရောင့်ရဲခြင်း၊ ကြည်ညိုဖွယ်ဆောင်ခြင်း၊ ရွာထနေမှု ၊ စောင့်စည်းခြင်း၊
ဈာန်ရခြင်း အာသဝေါကုတ်ခြင်း။

(၃၃၉၇)

ဇေတဝန်၌ ဥပါလိမထေရ်အား ဘုရားဟောသော
တောကျောင်းနေနိုင်ကြောင်း ဆယ်ပါး။

- သီလသမာဓိရှိခြင်း ၊ ပထမဈာန်ရခြင်း။

(လ)

- နိရောဓသမာပတ္တိရှိခြင်း။

(၃၃၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အရဟတ္တဖိုလ်ရများ
မပယ်မဖြစ်ပယ်ပြီးသော တရားဆယ်ပါး။

- ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ၊ အမျက်ထွက်မှု၊ ရန်ညှိုးဖွဲ့မှု ၊
ကျေးစွပ်မှု ၊ ဂုဏ်ပြိုင်မှု ၊ ငြူစူမှု၊ ဝန်တိုမှု ၊ မာန်ထောင်မှု။

(၃၃၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သညာသုံးမျိုးနှင့်
ယင်းကြောင့်ပြည့်သော တရားခုနစ်မျိုး။

- ဖောက်ပြန်သောအသွင်ရှိမှု ။ အသက်မွေးမှု သူများနှင့် စပ်မှု။
- ထူးခြားသောအပြုအမူရှိမှု။ သီလမပြတ်ပြည့်မှု။
- အဘိဇ္ဈာမများ ။ ဆင်းရဲမရှိ ။
- အလွန်မာန်မမူ ။ သိက္ခာလိုလား ။

- ပစ္စည်းလေးပါးဆင်ခြင် ။ လုံ့လထက်သန် ။

(၃၄၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်စပါးနှင့် ယင်းကိုပွား၍ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး။ ပေါင်းဆယ်ပါး။

- သတိ ၊ ဓမ္မဝိဓယ၊ ဝိရိယ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါ သနုဿတိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ၊ အာသဝက္ခယ။

(၃၄၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မှားယွင်းမှုစွဲဖြစ်သော ချွတ်ယွင်းမှု ဆယ်ပါး။

- မှားယွင်းသောအမြင်ကြောင့် မှားယွင်းသောအကြံဖြစ်ခြင်း။
- ယင်းကြောင့် မှားယွင်းသော စကားဖြစ်ခြင်း။
- ယင်းကြောင့် မှားယွင်းသောအပြုဖြစ်ခြင်း။
- ယင်းကြောင့် မှားယွင်းသော အသက်မွေးမှုဖြစ်ခြင်း။
- ယင်းကြောင့် မှားယွင်းသော ကြိုးစားမှု ဖြစ်ခြင်း။
- ယင်းကြောင့် မှားယွင်းသော နှိုးကြားမှုဖြစ်ခြင်း။
- ယင်းကြောင့် မှားယွင်းသော တည်ကြည်မှုဖြစ်ခြင်း။
- ယင်းကြောင့် မှားယွင်းသော ဉာဏ်ရှိခြင်း။
- ယင်းကြောင့် မှားယွင်းသော လွတ်မြောက်မှုရှိခြင်း။

(၃၄၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲခြင်း စီးပွားမဲ့ခြင်း၊ မလိုလားမနှစ်သက်ဖွယ်၊ ပြုပြင် ရည်မှန်၊ တောင်းတ ၊ အားထုတ်မှုများကို ဖြစ်စေသော ဗီဇ ဆယ်ပါး။

- မှားယွင်းသောအမြင် ၊ (လ) မှားယွင်းသော ထွက်မြောက်မှု။

(၃၄၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မသိမှုအဝိဇ္ဇာနှင့်

နောက်လိုက်မရှက်မကြောက်တို့ကြောင့်ဖြစ်ပွားသော မှားယွင်းမှု ဆယ်ပါး။

- မှားယွင်းသောအမြင် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှု။

(၃၄၀၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောမှားသောအမြင်စသော
တရားများနှင့် မကောင်းမှုများ

ဆွေးမြေ့ပျောက်ကွယ်စေသော တရားဆယ်မျိုး။

- မှန်ကန်သောအမြင် ၊ (လ) ၊ မှန်ကန်သော လွတ်မြောက်မှု ။

(၃၄၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဓိပ္ပါယ်မဲ့ အရိုးဆေးပွဲ
ပျောက်ရန် အရိယာတို့ဆေးနည်းဖြင့် ဆေးရန် ဆယ်ပါး။

- မှားယွင်းသော အမြင်ကို မှန်ကန်သော အမြင်ဖြင့် ဆေးခြင်း၊

(လ) ၊ မှားယွင်းသော လွတ်မြောက်မှုကို
မှန်ကန်သောလွတ်မြောက်မှုဖြင့် ဆေးခြင်း။

(၃၄၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊
သလိပ်၊ ရောဂါပျောက်ရန် နှုတ်ဆေးအလား

ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏစသည့် ရောဂါပျောက်ရန် နှုတ်ဆေး ဆယ်ပါး။

- မှန်သောအမြင်သည် အမြင်မှားနှုတ်ခြင်း။

- (လ) မှန်သောလွတ်မြောက်မှုသည် မှားသောလွတ်မြောက်မှုကို
နှုတ်ခြင်း။

(၃၄၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရောဂါပျောက်ရန်
အံဆေးကဲ့သို့စိုးရိမ်ခြင်းစသည် ပျောက်ရန် အံဆေး ဆယ်ပါး။

- မှန်သောအမြင်ရှိသူက မှားသောအမြင် အပြီးဖြစ်ခြင်း။

(လ)

- မှန်သောလွတ်မြောက်မှုရှိသောသူအား

မှားသောလွတ်မြောက်မှု အံ့ပြီးဖြစ်ခြင်း။

(၃၄၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နှုတ်လွှင့်အပ်သော
တရားဆယ်ပါး။

- မှားယွင်းသောအမြင် ၊ လ ၊

မှားယွင်းသောလွတ်မြောက်မှု။

(၃၄၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း
ဥစ္စာဆယ်ပါး။

- မှန်သောအမြင်၊ လ ၊ မှန်သောလွတ်မြောက်မှု။

(၃၄၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အသေကပုဂ္ဂိုလ်ဥစ္စာ
ဆယ်ပါး။

- မှန်သောအမြင်၊ လ ၊ မှန်သောလွတ်မြောက်မှု။

(၃၄၁၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျိုးမဖြစ်စေသော
ဘုရားမဟုတ်သော တရားဆယ်ပါး။

- မှားသောအမြင်၊ လ ၊ မှားသောလွတ်မြောက်မှု။

(၃၄၁၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျိုးမဲ့စေသော
တရားမဟုတ်သော တရားဆယ်ပါး။

- မှားသောအမြင်၊ လ ၊ မှားသောလွတ်မြောက်မှု ။

(၃၄၁၃)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား အာနန္ဒာဟောသော တရားမဟုတ်သော
တရားဆယ်ပါး။

- မှားသောအမြင်၊ လ ၊ မှားသော လွတ်မြောက်မှု။

(၃၄၁၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားမဲ့ဝါဒဖြင့်
တရားမဲ့ဝါဒကို ၎င်း တရားရှိဝါဒကို ၎င်း၊ တရားရှိ တရားမဲ့ဝါဒကို၎င်း
ဖိ၍ ဩဘာယူသော ပဏ္ဍိတဝတ္ထုကိုသိ၍ တရားမဟုတ်သည်ကို
လေ့လာရမည့်တရားဆယ်ပါး။

- မှားသောအမြင်၊ (လ) ၊ မှားသောလွတ်မြောက်မှု။

(၃၄၁၅)

ဇေတဝန်၌ သင်္ဂါရဝပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော ဤမှာဘက်ကမ်းနှင့်
ဟိုမှာဘက်ကမ်း ဆယ်ပါး။

- မှားသောအမြင်သည် ဤမှာဘက်ကမ်း။
- မှန်သောအမြင်သည် ဟိုမှာဘက်ကမ်း။
- မှားသောလွတ်မြောက်မှုသည် ဤမှာဘက်ကမ်း။
- မှန်သော လွတ်မြောက်မှုသည် ဟိုမှာဘက်ကမ်း။

(၃၄၁၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဤမှာဘက်ကမ်းနှင့်
ဟိုမှာဘက်ကမ်း ဆယ်ပါး။

- မှားသောအမြင်သည် ဤမှာဘက်ကမ်း၊ မှန်သောအမြင်သည်
ဟိုဘက်ကမ်း။

မှားသောလွတ်မြောက်သည် ဒီဘက်ကမ်း၊

မှန်သောလွတ်မြောက်မှုသည် ဟိုဘက်ကမ်း။

(၃၄၁၇)

ဇေတဝန်၌ ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော အရိယာတို့

မကောင်း နှင်ထုတ်နည်း ဆယ်ပါး။

- မှားသောအမြင်ကို ယုတ်မာ၏ဟု ဆင်ခြင်ပြီး
ပယ်စွန့်နှင်ထုတ်ခြင်း။

(လ)

မှားသောလွတ်မြောက်မှုကို ယုတ်မာ၏ဟု ဆင်ခြင်ပြီး
ယင်းကိုပယ်စွန့်နှင်ထုတ်ခြင်း။

(၃၄၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြတ်သောနှင်ထုတ်ခြင်း
ဆယ်ပါး။

- မျက်မှောက်တမလွန် နှစ်တန်၌ မှားယွင်းသောအမြင်ကို
ယုတ်မာသည်ဟု ဆင်ခြင်ပြီး
ပယ်စွန့်နှင်ထုတ်ခြင်း။

(လ)

- မျက်မှောက်တမလွန် နှစ်တန်မှားယွင်းသော လွတ်မြောက်မှုကို
ယုတ်မာသည်ဟု ဆင်ခြင်၍ နှင်ထုတ်ခြင်း။

(၃၄၁၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အမြင်မှန်ဦးဆောင်ရသော ဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန်သော် အတွေးမှန်ခြင်း။ အတွေးမှန်သော
အပြောမှန်ခြင်း။

(၃၄၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝေါကုန်ရန်
ပွားအပ်သော တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ။ လ ။ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သောတရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၂၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားသာသနာ၌
မဖြစ်ဘူးသော တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၂၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အကျိုးအာနိသင်များသော တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန်၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂ ၊ ဒေါသ ၊
မောဟပျောက်ခြင်း၊ အဆုံးရှိသော တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ငြီးငွေ့ကွာဟ
ငြိမ်းချမ်းသိမြင်ရန် တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မဖြစ်ဘူးသောတရားများဖြစ်ရန် တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၂၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျိုးများအောင်

အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၂၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြီးငွေ့ကင်းကွာ
ငြိမ်းချမ်းသိရန် အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၂၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပြီးငွေ့ကာဟ
ငြိမ်းချမ်းသိရန် ၊ အထပ်ထပ်ပွားအပ်သော တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန်၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၃၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မှားယွင်းသော
တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၃၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မှန်သောသဘောတရား
ဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၃၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားကောင်းနှင့်
တရားဆိုး ဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၃၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမြတ်တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန်၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၃၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အကုသိုလ်တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှား ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၃၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျိုးတရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန်၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၃၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၃၇)- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အာသဝေါတရားတို့အာရုံဖြစ်သောတရားဆယ်ပါး။

(၃၄၃၈)- အပြစ်ရှိသော တရားဆယ်ပါး။

(၃၄၃၉)- ပူပန်စေတတ်သော တရားဆယ်ပါး။

(၃၄၄၀)- ဝဋ်ဆင်းရဲရောက်ကြောင်း တရားဆယ်ပါး။

(၃၄၄၁)- ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းတရားဆယ်ပါး။

(၃၄၄၂)- ဆင်းရဲကျိုးရှိသော တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှား၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှား။

(၃၄၄၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အမြတ်လမ်းတရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ လ ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၄၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မဲညစ်သောလမ်း
ဆယ်ပါး။

- အမြင်မှား၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှား။
- (၃၄၄၅)- ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရား ဆယ်ပါး။
- (၃၄၄၆)- သူတော်ကောင်းဆရာ ဆယ်ပါး။
- (၃၄၄၇)- ရဟန်းတို့ဖြစ်စေသင့်သော တရားဆယ်ပါး။
- (၃၄၄၈)- ရဟန်းများမှီဝဲရမည့် တရားဆယ်ပါး။
- (၃၄၄၉)- ရဟန်းများ ပွားများရမည့် တရားဆယ်ပါး။
- (၃၄၅၀)- ရဟန်းများ အထပ်ထပ်ပွားများရမည့် တရားဆယ်ပါး။
- (၃၄၅၁)- ရဟန်းများအောင့်မေ့ရမည့် တရားဆယ်ပါး။
- (၃၄၅၂)- ရဟန်းများ မျက်မှောက်ပြုရမည့် တရားဆယ်ပါး။
- (၃၄၅၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မှီဝဲအပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ပြည့်စုံရမည့်တရား ဆယ်ပါး။

(၃၄၅၄)

ဆည်းကပ်ခြင်းစသည် ပြုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပြည့်စုံရမည့်
တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၄၅၅)

ဇေတဝန်၌ ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော
အရိယာတို့မကောင်မှု နှင်ထုတ်နည်း (၁၀) ပါး။

- သတ်ခြင်းကို ခုရောနောင်ပါ အကျိုးယုတ်သည် ဆင်ခြင်၍
ပယ်စွန့်နှင်ထုတ်ခြင်း။

- ခိုးခြင်းကို ခုရောနောင်ပါ အကျိုးယုတ်သည် ဆင်ခြင်၍
ပယ်စွန့်နှင်ထုတ်ခြင်း။

- ကာမမှား ခုရောနောင်ပါ အကျိုးယုတ်သည် ဆင်ခြင်၍
ပယ်စွန့်နှင်ထုတ်ခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- လိမ်ခြင်းကို ခုရောနောင်ပါ အကျိုးယုတ်သည် ဆင်ခြင်၍
ပယ်စွန့်နှင်ထုတ်ခြင်း။

- ဆဲခြင်းကို ခုရောနောင်ပါ အကျိုးယုတ်သည် ဆင်ခြင်၍
ပယ်စွန့်နှင်ထုတ်ခြင်း။

- ကုန်းတိုက်ခြင်းကို ခုရောနောင်ပါ အကျိုးယုတ်သည်
ဆင်ခြင်၍ ပယ်စွန့်နှင်ထုတ်ခြင်း။

- အဖျင်းပြောခြင်းကို ခုရောနောင်ပါ အကျိုးယုတ်သည်
ဆင်ခြင်၍ ပယ်စွန့်နှင်ထုတ်ခြင်း။

- အဘိဇ္ဇာကို ခုရောနောင်ပါ အကျိုးယုတ်သည် ဆင်ခြင်၍
ပယ်စွန့်နှင်ထုတ်ခြင်း။

- ဗျာပါဒကို ခုရောနောင်ပါ အကျိုးယုတ်သည် ဆင်ခြင်၍
ပယ်စွန့်နှင်ထုတ်ခြင်း။

- မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ခုရောနောင်ပါ အကျိုးယုတ်သည် ဆင်ခြင်၍
ပယ်စွန့်နှင်ထုတ်ခြင်း။

(၃၄၅၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မြတ်သောနှင်ထုတ်မှုတရားဆယ်ပါး။

- သတ်မှု ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားမှု။

(၃၄၅၇)

ဇေတဝန်၌ သင်္ဂါရဝပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော
ဤသက်ကမ်းဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ။ (လ) ၊ အမြင်မှားမှု ။

(၃၄၅၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဟိုဘက်ကမ်း ဆယ်ပါး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မသတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှန်ခြင်း ။

(၃၄၅၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
တရားမဟုတ်သောတရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၆၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား မဟာကစ္စာနု ဟောသော
ဘုရားမဟုတ်သော တရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၆၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားမဟုတ်သော
တရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၆၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လောဘ၊ ဒေါသ ၊
မောဟဟူသော

ကံအကြောင်းနိဒါန်းသုံးပါးကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်ကံ ဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၆၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရှောင်လွဲ၍ရသော
တရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်းသည် မသတ်ခြင်းရှောင်လွဲ၍ရခြင်း။

(၃၄၆၄)

ပါဝါပြည် ပန်းထိမ်သည်သား စုန္ဒ သရက်ဥယျာဉ်၌ စုန္ဒအား
ဘုရားဟောသော အရိယစင်ကြယ်မှုဆယ်ပါး။

- မသတ်ခြင်း ။ (လ) ။ အမြင်မှန်ခြင်း။

(၃၄၆၅)

ဇေတဝန်၌ ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားအား ဘုရားဟောသော
သေသူရည်မှန်းဆွမ်းသွတ်ခြင်း အကျိုးရောက်သင့်သူ ဆယ်မျိုး။

- နှမြောတွန့်တိုသော သတ်သူ ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားသူ။

(၃၄၆၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကောင်းသောတရားဆယ်ပါး။

- မသတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှန်ခြင်း။

(၃၄၆၇)- အရိယာတရား ဆယ်ပါး။

(၃၄၆၈)- ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါး။

(၃၄၆၉)- အကျိုးတရား ဆယ်ပါး။

(၃၄၇၀)- တရားဆယ်ပါး။

- မသတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှန်ခြင်း။

(၃၄၇၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
အာသဝေါအာရုံတရားဆယ်ပါး။

(၃၄၇၂)- အပြစ်ရှိသော တရားဆယ်ပါး။

(၃၄၇၃)- ပူပန်စေတတ်သောတရားဆယ်ပါး။

(၃၄၇၄)- ဝဋ်ဆင်းရဲရောက်ကြောင်းတရားဆယ်ပါး။

(၃၄၇၅)- ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းတရားဆယ်ပါး။

(၃၄၇၆)- ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိသော တရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှန်ခြင်း။

(၃၄၇၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အရိယမဂ္ဂတရားဆယ်ပါး။

- မသတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှန်ခြင်း။

(၃၄၇၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
မဲညစ်သောတရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၇၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ကောင်းမွတ်သောတရားဆယ်ပါး။

(၃၄၈၀)

သူတော်ကောင်းတရားဆယ်ပါး။

(၃၄၈၁)- ဖြစ်စေသင့်သော တရားဆယ်ပါး။

(၃၄၈၂)- ကြောင့်ကြစိုက်သင့်သော တရားဆယ်ပါး။

(၃၄၈၃)- မှီဝဲသင့်သော တရားဆယ်ပါး။

(၃၄၈၄)- ပွားများရမည့်တရားဆယ်ပါး။

(၃၄၈၅)- အထပ်ထပ်ပွားများရမည့် တရားဆယ်ပါး။

(၃၄၈၆)- အောင့်မေ့ရမည့် တရားဆယ်ပါး။

(၃၄၈၇)- မျက်မှောက်ပြုရမည့်တရားဆယ်ပါး။

- မသတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှန်ခြင်း။

(၃၄၈၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မှီဝဲခြင်းစသည်
မပြုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ တရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၈၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝန်ထုတ်ဖြစ်သကဲ့သို့

ချမ်းသာကင်းရာ၌ ကျစေသော တရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၉၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာကင်းရာကျသော တရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၉၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာကင်းစေသော မာတုဂါမ တရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၉၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာကင်းစေသော ဥပါသိကာမ တရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၉၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကြောက်ရွံ့စွာ အိမ်အစိုးရသော ဥပါသိကာမ တရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၉၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အလားအလာဆိုးသော ကောက်ကျစ်ရွေ့လျားသော တရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၉၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကျိုးမပေးပဲ မပျောက်သောကံ ဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၉၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မျက်မှောက်ဖြစ်စေ၊
နောင်ဖြစ်စေ ၊ အဆက်ဆက်ဖြစ်စေ အကျိုးပေးမှု
မပျောက်သော ကံဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၉၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗြဟ္မဝိဟာရပွား
နောင်အကျိုးမပေးတော့မည့်
အကုသိုလ်ကံဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း။

(၃၄၉၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဆင်းရဲကြောင်းနှင့်မြင့်မြတ်ကြောင်းတရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ မသတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း ၊ မှန်ခြင်း။

(၃၄၉၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဆင်းရဲကြောင်းနှင့်မြင့်မြတ်ကြောင်းတရားဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ မသတ်ခြင်း ၊ (လ) ၊ အမြင်မှားခြင်း ၊ မှန်ခြင်း။

(၃၅၀၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
ဆင်းရဲကြောင်းနှင့်မြင့်မြတ်ကြောင်းတရား ဆယ်ပါး။

- ကိုယ်တိုင်သတ်ခြင်း ၊ မသတ်ခြင်း ။ (လ) ၊
သူ့ကို သတ်စေခြင်း ၊ မသတ်ခြင်း ။ (လ) ၊
ကိုယ်တိုင် အမြင်မှားခြင်း ၊ မှန်ခြင်း။ (လ) ၊

သူ့ကို အမြင်မှားစေခြင်း ၊ အမြင်မှန်စေခြင်း။

(၃၅၀၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲကြောင်း
မြင့်မြတ်ကြောင်းတရား သုံးဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ သတ်စေခြင်း ၊ သတ်မှုနှစ်သက်ခြင်း။
- မသတ်ခြင်း၊ မသတ်စေခြင်း၊ မသတ်မှုနှစ်သတ်စေခြင်း။

... စသည်။

(၃၅၀၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိမိကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးသူ၊
ဖရိုဖရဲကျစေသူ၊ လူ့မိုက်ဖြစ်ကြောင်း တရားဆယ်ပါး၊ နှစ်ဆယ်ပါး
၊ သုံးဆယ်ပါး။

- သတ်ခြင်း ၊ သတ်စေခြင်း၊ သတ်မှုသာယာခြင်း ။

... စသည်။

(၃၅၀၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂစသည်ကို သိရန်
အထူးသိရန် ပိုင်းခြားသိရန် သုဘသည် ၊ မရဏသည် ၊
အသုဘသည် ၊ ပဋိကူလသည် ၊ သဗ္ဗလောက အနဘိရတိသည်၊
အနိစ္စသည် ၊ ဒုက္ခသည် ၊ အနတ္တသည်၊ ပဟာနသည် ၊
ဝိရာဂသည် ၊ နိရောဓသည် - တရားဆယ်ပါး။

- အမြင်မှန် ၊ (လ) ၊ လွတ်မြောက်မှန်။

(၃၅၀၄)

ဇေတဝန်၌ အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အပြစ်မရှိသော
သီလအကျိုးဆယ့်တစ်ပါး။

- အဝိပွဋ္ဌိသာရ ၊ ပါမောဇ္ဇ ။ ပီတိ ၊ ပဿဒ္ဓိ ၊ သုခ ၊ သမာဓိ
ယထာဘူတဉာဏဒဿန ၊ နိဗ္ဗိဒါ ၊ ဝိရာဂ ၊ ဝိမုတ္တိ ၊ ဝိမုတ္တိ

ဉာဏဒဿန

(၃၅၀၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အပြစ်မရှိသော
သီလရှိသူအား စိတ်မကူးရသော အကျိုးဆယ့်တစ်ပါး။
- အဝိပဋ္ဌိသာရ ၊ (လ) ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန။

(၃၅၀၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီလပျက်သူအား
အကြောင်းချို့တဲ့မှုဆယ့်တစ်ပါး။
- အဝိပဋ္ဌိသာရ ၊ (လ) ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန။

(၃၅၀၇)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သာရိပုတြာဟောသော
သီလမရှိသူချို့တဲ့သူဆယ့်တစ်ပါး။
- အဝိပဋ္ဌိသာရ ၊ (လ) ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန။

(၃၅၀၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား အာနန္ဒာဟောသော သီလမရှိသူ
ချို့တဲ့ချက်ဆယ့်တစ်ပါး။
- အဝိပဋ္ဌိသာရ ၊ (လ) ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန။

(၃၅၀၉)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီတင်းသုံးဖော်တို့အား
ဆဲရေးရေရွတ်သူ အရိယာစွပ်စွဲသူ ပျက်စီးနိုင်သော ပျက်စီးမှု
ဆယ့်တစ်ပါး။

- မရသေးသောတရားမရ ၊ ရပြီးလျှော့ ၊ တရားမဖြူစင် ၊
- သူကောင်းတရားအထင်ကြီးလိမ့် ၊ မပျော်ပဲကျင့် ၊

ညစ်နွမ်းသောအာပတ်

တစ်ခုခုသင့် ၊ လူထွက် ၊ ရောဂါရ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

၊

(၃၅၁၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကံမဲ့ငြိမ်သက်မှု
သညာရှိသူများပယ်သော သညာဆယ့်တစ်ပါး။

- မြေသညာ ၊ ရေ ၊ လေ ၊ မီး ၊ အာကာသ ၊ ဝိညာဏ ၊
အာကိဉ္ဇည ၊ နေဝသညာနာ
သညာ ၊ ဤလောကသညာ ၊
ပရလောကသညာ၊ ခြောက်အာရုံသညာ

(၃၅၁၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကံမဲ့ငြိမ်းသက်မှု
နှလုံးသွင်း၍ စိတ်နှင့်သာ နှလုံးသွင်း၍
တည်ကြည်မှုသမာဓိရသူများ နှလုံးမသွင်းသော တရားဆယ့်တစ်ပါး။

- မြေနှလုံးသွင်း ၊ (လ) ၊ ခြောက်အာရုံ နှလုံးသွင်း။

(၃၅၁၂)

နာတိကရွာအုတ်ကျောင်း၌ အသျှင်သဒ္ဓအား ဘုရားဟောသော
မြင့်မြတ်သူတို့ ရှိခိုးရသောဖလသမာပတ်ဖြင့်
စဉ်းစားသူများသည် ထင်ရှားရှိသော အမှတ်ကို သိလျက် ထိုထင်ရှားသော
အမှတ်သညာကို မစဉ်းစားယင်းမှာ ဆယ့်တစ်ပါး။

- မြေသညာ ၊ (လ) ၊ အာရုံခြောက်ပါးသညာ။

(၃၅၁၃)

ရာဇဂြိုဟ် ဥဒေါင်းကြွေးရာ ပရဗိုဇ်အရံ၌ ရဟန်းတို့အား
ဘုရားဟောသော နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားသုံးပါး သုံးခုနှင့်
နှစ်ပါး တစ်ခုပေါင်း ဆယ့်တစ်ပါး။

- သီလ ၊ သမာဓိ ၊ ပညာ ၊ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယ ၊
အာဒေသနာပါဠိဟာရိယ ၊ အနသာသနီ

ပါဠိဟာရိယံ ၊ ကောင်းသောအယူ ၊ ကောင်းသောဉာဏ် ၊
 ကောင်းသောလွတ်မြောက်မှု ၊
 ဝိဇ္ဇာ ၊ စရဏ။

(၃၅၁၄)

ကပိလဝတ် နိဂြောဓာရုံ၌ မဟာနာမ်အား ဘုရားဟောသော
 အမျိုးမျိုးဖြစ်နေကြသူတို့ ပြီးစေနိုင်သော အနေငါးမျိုး။ နှင့်
 ပွားများမှုခြောက်မျိုး ၊ ပေါင်းဆယ့်တစ်မျိုး။

- သဒ္ဓါ ၊ ဝိရိယံ ၊ သတိ ၊ သမာဓိ ၊ ပညာ ၊ ဘုရားယုံမှု ။
 တရားယုံမှု ၊ သံဃာယုံမှု ၊ သီလကျင့်မှု ၊ စာဂရိုမှု ၊

ဒေဝတာကျင့်မှု ။

(၃၅၁၅)

ကပိလဝတ် နိဂြောဓာရုံ၌ မဟာနာမ်အား ဘုရားဟောသော
 အနေငါးပါး ၊ အပွားခြောက်ပါး။

- သဒ္ဓါ ၊ (လ) ၊ ဒေဝတာနုဿတိ။

(၃၅၁၆)

ကပိလဝတ် နိဂြောဓာရုံ၌ နန္ဒိယ အား ဘုရားဟောသော
 အထူးထူးနေကြသူတို့-

ပြီးမြောက်စေရန် အနေငါးပါးနှင့် ပွားများမှုခြောက်ပါး
 ပေါင်းဆယ့်တစ်ပါး။

- သဒ္ဓါ ၊ (လ) ၊ ဒေဝတာနုဿတိ။

(၃၅၁၇)

ဇေတဝန်၌ အသျှင် သုဘူတိအား ဘုရားဟောသော
 သဒ္ဓါတရားရှိသူ၏ သဒ္ဓါတရားရှိပုံ လက္ခဏာ
 ဆယ့်တစ်ပါး။

- သီလရှိခြင်း ။ သုတ ။ ကလျာဏမိတ္တ ။ သုဗ္ဗစ ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သီတင်းသုံးဖော်တို့အကျိုး

ဆောင်ခြင်း ။ တရားလိုလားခြင်း ။ လုံ့လရှိခြင်း ။

ဈာန်ရခြင်း။

ပုဗ္ဗနိဝါသနုဿတိရခြင်း ။ ဒိဗ္ဗစက္ခုရခြင်း ။

အာသဝက္ခယရခြင်း။

(၃၅၁၈)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မေတ္တာပွားကျိုး
ဆယ့်တစ်မျိုး။

- ချမ်းသာစွာအိပ်ရခြင်း ၊ ချမ်းသာစွာနိုးရခြင်း ၊

အိမ်မက်မဆိုးခြင်း၊ လူချစ်ခြင်း ၊ သားရဲချစ်ခြင်း ၊ မြတ်သူ ၊

စောင်းရှောက်ခြင်း ၊ လက်နက်မကျခြင်း ၊ စိတ်အမြင်

ကြည်လင်ခြင်း ၊ မျက်နှာကြည်ခြင်း ၊ သတိနှင့်သေ ၊

တရားရခြင်း။

(၃၅၁၉)

ဝေသာလီ ဗေလုဝရွာငယ်၌ မြို့သား ဒသကသူကြွယ်အား
အားနန္ဒာဟောသော နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တစ်ခု ၊

တရားပေါင်းဆယ့်တစ်ပါး။

- ပထမဈာန်ကို သင်္ခါရဒုက္ခရူခြင်း။

- ဒု ၊ တ ၊ စကို သင်္ခါရဒုက္ခရူခြင်း။

- မေတ္တာစေသောဝိမုတ္တိကို သင်္ခါရဒုက္ခရူခြင်း။

- ကရုဏာ ၊ မုဒိတာ ၊ ဥပေက္ခာကို ၊ အာကာသဈာန်ကို

၊ ဝိညာဏဈာန်ကို ၊ အာကိစ္စညဈာန်ကို

သင်္ခါရဒုက္ခရူခြင်း။

(၃၅၂၀)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓမ္မဝိနယ၌

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကြီးပွားခြင်းသို့မရောက်နိုင်သူ ဆယ့်တစ်ဦး။

- ရုပ်သဘောကို မသိခြင်း ။ ကံလက္ခဏာကို မသိခြင်း။
- ဝိတတ်သုံးပါးကို မခွာတတ်ခြင်း ။ ဣန္ဒြေမစောင့်ခြင်း ။
- သင်ယူပြီး တရားမဟောခြင်း ။ ဘုရားဟောမသိ

။

- မဂ်နားမလည် ။ သတိပဋ္ဌာန်မသိ

။

- ဒကာထံ အလှူခံရမည့်အတိုင်းအထွားမသိ။
- သံဃာအကြီးများကို မေတ္တာမပြု ။

(၃၅၂၁)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကံငြိမ်းရာ၌
သညာရှိသူများမဖြစ်သော သညာ ဆယ့်တစ်ပါး။

- မြေသညာ ၊ (လ) ၊ အာရုံခြောက်ပါးသညာ။

(၃၅၂၂)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကံငြိမ်းရာ၌
သညာရှိသူများဖြစ်သော သညာ ဆယ့်တစ်ပါး။

- မြေသညာ ၊ (လ) ၊ အာရုံခြောက်ပါးသညာ။

(၃၅၂၃)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သာရိပုတြာဟောသော
ကံငြိမ်းရာသညာရှိသူများ မဖြစ်သောသညာ ဆယ့်တစ်ပါး။

- မြေသညာ ၊ (လ) ၊ ခြောက်အာရုံသညာ။

(၃၅၂၄)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား သာရိပုတြာဖြေကြားသော ကံငြိမ်းရာ၌
သညာရှိသူများမဖြစ်သော
သညာဆယ့်တစ်ပါး။

- မြေသညာ ၊ (လ) ၊ အာရုံခြောက်ပါးသညာ။

(၃၅၂၅)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဆင်းအသံအစ၌
အနိစ္စစသည်ဖြင့် ဝိပဿနာမရှုထိုက်သောသူ
ပြည့်စုံနေသည့် တရားဆယ့်တစ်ပါး။

- ရုပ်သဘောမသိခြင်း ၊ (လ) ၊ သံဃာအကြီးအကဲကို
မေတ္တာမပြု။

(၂၅၂၆)

ဇေတဝန်၌ ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရာဂစသည်ကိုသိရန် ၊
အထူးသိရန် ၊ ပိုင်းခြားသိရန် ပွားရမည့်တရား
ဆယ့်တစ်ပါး။

- ပ ၊ ဒု ၊ တ ၊ စဗျာန် ၊ မေတ္တာ ၊ ကရုဏာ ၊ မုဒိတာ ၊ ဥပါက္ခာ ၊
အာကာသ ၊ ဝိညာဏ ၊ အာကိဉ္ဇည။

(၃၅၂၇)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ပဋိစ္စသမုပါဒ်နှင့် စပ်သော ဥဒါန်း
- အာနန္ဒာ ပဋိစ္စသမုပါဒ်နှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးခဲ့ဘူးတယ်။
- ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဘုရားဖြစ်စက ဥရုဝေလ နေရဉ္စရာမြစ်ကမ်း
ဗောဓိပင်နားမှာပဲ။

- ဘယ်အကြောင့်နဲ့ ကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဘုရားဖြစ်ပြီး ဖလသမာပတ်နဲ့ ခုနှစ်ရက်လောက်နေပြီး

ပဋိစ္စသမုပါဒ် အလျော်ရော ပြောင်းပြန်ရော
နှစ်တန်လုံးရော ဆင်ခြင်မိတာကြောင့် ကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- စကျင့်ကြံတွေးခေါ်သူမှာ တရားတွေ တကယ်ထင်လာတဲ့အခါ

အကြောင်းရှိရှိဖြစ်ကြပုံတွေ

သိတာကြောင့်

ယုံမှားခပ်သိမ်း ငြိမ်းပျောက်ကြတယ်။

- ကျင့်ကြံတွေးခေါ်သူမှာ တရားတွေ
တကယ်ထင်လာတဲ့အခါအကြောင်းကုန်ခမ်းမှုရှိပုံတွေ
သိတာကြောင့် ယုံမှားခပ်သိမ်းငြိမ်းပျောက်ကြတယ်။

- ကျင့်ကြံတွေးခေါ်သူမှာ တရားတွေ တကယ်လာတဲ့အခါ
အမှောင်ခွင်း အလင်းဆောင်တဲ့ နေပမာ မာရ်ကို ပယ်သတ်
အမတဓာတ်လင်းတယ်။

(၃၅၂၈)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
မာရ်ဟုန်းဟုန်းထသူဗြဟ္မဏနှင့်စပ်သောဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ မာရ်ဟုန်းဟုန်းထတဲ့ ပုဏ္ဏားနှင့်စပ်ပြီး
ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဘုရားဖြစ်စက ဥရူဝေလ နေရဉ္စရာမြစ်ကမ်း အဇပါလ
ညောင်ပင်နားမှာပဲ

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့စပ်ကျူးတာလဲ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်က
လာပြီး ဗြဟ္မဏဆိုတာ ဘယ်လိုစဟာလဲ မေးတာကြောင့်
ကျူးတာ။

- ဘယ်လို ကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ရဟန္တာဟာ ဗြဟ္မဏပဲ ၊ ဘာဝနာပွားပြီး တဏှာမာနပယ်ကာ
မကောင်းမှုအပ ပြုပြီးသူဖြစ်လို့ ဗြဟ္မ ပြောထိုက်တယ်။

(၃၅၂၉)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သာရိပုတြာစသူတို့အား ဗြဟ္မဏဟု
ပြောမိခြင်းနှင့် စပ်သော ဥဒါန်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အာနန္ဒာ သာရိပုတြာစသောတွေကို ဗြဟ္မဏ ပြောတာနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား ။

- ဇေတဝန်မှာ။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာလဲဘုရား ။

- သာရိပုတြာ ၊ မောဂ္ဂလာန် ၊ ကဿပ စသောတွေ ငါ့ထံလာနေကြတာကို ငါကဗြဟ္မဏတွေ လာကြတယ်လို့ ပြောတာကို ဗြဟ္မဏဇာတ်ရှိတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးက ဗြဟ္မဏဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ မေးတာနဲ့ကျူးတာပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- မကောင်းမှုကင်းပြီး အမြဲသတိရှိလို့ သစ္စာသိကာ သံယောဇဉ်ကုန်သူတွေဟာ ဗြဟ္မဏ အစစ်တွေပဲ။

(၃၅၃၀)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော မဟာကဿပနှင့် စပ်သောဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ ကဿပနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား ။

- ဝေဠုဝန်မှာ။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။

- ကဿပဟာ ဝိပုလိလျှိုဏ်မှာ နာဖျားနေတယ်။ နာလံထယင် ဆွမ်းလုပ်ကြွေးလိုတဲ့ မြင့်မြတ်သူတွေ တန်းစီနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ နာလံထတော့ မထင်ရှားတဲ့ ရက်ကန်းလုပ်သမားရပ်ကွက်သွားပြီး ဆွမ်းခံစားတယ်။ ဒါသိရလို့ ကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ကိုယ့်ကိုယ်ထင်ရှားအောင်မပြု သူများအပြုအစုမခံ

ကိလေသာတွေအံ့ပြီးသူ-

ကုန္တေရုရဟန္တာဟာ ပြဟ္မဏပဲ။

(၃၅၃၁)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အဇကလာပဘီလူး နတ်ကွန်းနှင့် စပ်သောဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ အဇကလာပဘီလူးနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ပါဝါပြည် အဇကလာရ ဘီလူး နတ်ကွန်းမှာပဲ။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား ။
- ဘီလူးရဲ့အဆင်းနဲ့ ကြိုးဝါးသံဟာ

အကျော်အစောအဖြစ်ကြွင်းနေတယ် ၊သူဟာ လူတာစားသူ ဆိုတာပေါ့၊ ဘီလူးကြိမ်းသံပေါ့ ။ ဒါ့ကြောင့် ကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- သိက္ခာသုံးရပ် ကမ်းတစ်ဖက်ရောက်သူ ရဟန္တာဟာ

ဘီလူးနဲ့ကြိမ်းသံကို လွတ်မြောက်တယ်။

(၃၅၃၂)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သင်္ဂါမဇိရဟန်းနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ သင်္ဂါမဇိနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဇေတဝန်မှာ။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ကျူးတာလဲ ဘုရား။
- တစ်နေ့မှာ သင်္ဂါမဇိဟာ ငါ့ကို ဖူးမြင်ဖို့

ဒီသာဝတ္ထိရောက်လာတယ်။

သင်္ဂါမဇိရဲ့ မယားဟောင်းဟာ ဒီအကြောင်းသိလို့ သစ်ပင်ရင်းမှာ ထိုင်နေတဲ့ သင်္ဂါမဇိအနားသွားပြီး ကျွန်မမှာ သားကလေး ရှိပါတယ် လုပ်ကြွေးပါဦးလို့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အထပ်ထပ်ပြောနေတယ်။ သင်္ဂါမဇိက ဘာမှမပြောတော့ အလေးကိုထားခဲ့ပြီး အသျှင်သား အသျှင်ကြွေး လို့ပြောကာ ထွက်သွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ သင်္ဂါမဇိက ကလေးကို စကားလဲမပြော ကြည့်လဲမကြည့်တာသိတော့ သူကလေးသူယူပြီး ပြန်သွားတယ်။ ဒီလိုသိလို့ ကျူးတာ။

- မယားဟောင်း လာလာ ပြန်ပြန် ဝမ်းမသာ ဝမ်းမနည်းတဲ့ တွယ်တာမှုက လွတ်တဲ့ သင်္ဂါမဇိဟာ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၅၃၃)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ရေငုတ်မီးလုံရသေ့များနှင့် စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ရေငုတ် မီးလုံရသေ့တွေနဲ့စပ်ပြီး

ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဂယာသီသတောင်မှာ။

- ဘယ်အကြောင့်နဲ့လဲ ဘုရား။

- ဂယာသီလမှာနေကြတဲ့ ရသေ့တွေဟာ တပေါင်းအစ

တပို့တွဲအဆုံး နှင်းကျတဲ့ ရှစ်ညမှာ

ရေချိုးမီးပူဇော်လုပ်ယင် စင်ကြယ်တယ်ဆိုပြီး လုပ်ကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့်

ကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဂယာမြစ်မှာ ရေချိုးကြလို့ မစင်ကြယ်၊ သစ္စာသိပြီး

မဂ်ဖိုလ်ရသူသာစင်ကြယ်သူ ဗြဟ္မဏဖြစ်မှာ။

(၃၅၃၄)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဗာဟိယနှင့် စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဗာဟိယ ဒါရူခိရိယနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဇေတဝန်မှာ။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
- ဗာဟိယဟာ သစ်သားပျဉ်းချပ်ဝတ်ပြီး သမုဒ္ဒရာကမ်းခြေ

စုပ္ပါရကမှာနေတယ်။ သူ့ကို ရဟန္တာ အရိယာဆိုပြီး လူသူအများက ကိုးကွယ်ကြတယ်။ ပစ္စည်းလေးပါးလဲ လှကြတယ်။ တစ်နေ့မှာ ဗာဟိယကိုယ်တိုင်လဲ သူများပြောသလိုထင်လာတယ်။ ဒါကို သူ့မိတ်ဆွေဖြစ်ဘူးသူတစ်ဦးက ခြိမ်းခြောက် လမ်းညွှန်ခဲ့ရန်တယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ငါ့ဆီအရောက် သုတ်ခြေတင်လာခဲ့တယ်။ ငါဆွမ်းခဲအပြန်အထိ ငုံ့နိုင်လို့ ဆွမ်းခံရာလိုက်ပြီး တရားတောင်တယ်။ သူတရားဟောပြီး ငါဆွမ်းဆက်ခံနေတုန်း သူကျောင်းအပြန် နွားခွေသေတယ်။ သူ့အလောင်ကို ရဟန်းတွေအားသဂြိုဟ်ခိုင်းရတယ်။ သူဟာရဟန်းဖြစ်သွားတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား ။
- နိဗ္ဗာန်မှာ ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ အလင်း၊

အမှောင်မရှိ ၊ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုပြီးတဲ့ ရဟန္တာဟာ ရုပ်မရှိ ၊ နာမ်မရှိ ၊ (ကာမ) ဆင်းရဲ ၊ ချမ်းသာလဲ မရှိ ၊ (ဘုံ) အားလုံးက လွတ်မြောက်တယ်။

(၃၅၃၅)

အာနန္ဒာအားဘုရားဟောသော မုစလိန္ဒ နာဂလူငယ်နှင့်စပ်သော ဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ မုစလိန္ဒနာဂလူငယ်နှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဘုရားဖြစ်စက ဥရူဝေလ နေရဇ္ဇရာမြစ်ကမ်း

ကျည်းပင်ရင်းမှာ။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မိုးတွေရွာနေလို့ ဖလသမာပတ်နဲ့ ခုနှစ်ရက်လောက်
နေတုန်းမှာ မုစလိန္ဒ နာဂလူငယ်ဟာ ငါ့ကို အအေး၊
အချမ်းမိုးငွေ့ ၊ မိုးရေ မထိအောင် ပြုစုပေးတာ အကြောင်းပြုလို့ပဲ။
- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို - ရာဂ ၊ ဒေါသ ၊ မာန် မာနကို ဆုံးမနိုင်ခြင်းဟာ
ရဟန္တာတို့ရဲ့ ဥပဓိဝိဝေကချမ်းသာပဲ။

(၃၅၃၆)

- အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော လူနတ်ချမ်းသာနှင့် စပ်သာဥဒါန်း
- အာနန္ဒာ လူ နတ်ချမ်းသာနှင့် စပ်ပြီး ဥဒါန်း ကျူးဘူးတယ်။
 - ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။
 - ဇေတဝန်မှာ။
 - ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာလဲ ဘုရား။
 - တစ်နေ့မှာ ရဟန်းတွေ ပြောဆိုနေကြသည်။ ကောသလနှင့်ဗိဇ္ဇိ
ဘယ်သူကချမ်းသာသလဲတဲ့၊ တရားနှင့်မစပ်
ပြောနေတာထက် ဆိတ်ဆိတ်နေတာကောင်းတယ်လို့ ဆုံးမရတာနဲ့စပ်ပြီး
ကျူးတာ။
 - ဘယ်အကြောင်းနဲ့ကျူးတာလဲ ဘုရား။
 - ဒီလို ကာမချမ်းသာဖြစ်တဲ့ လူ့ချမ်းသာနဲ့ ရုပ်ရှုလို့ရတဲ့ချမ်းသာ
နာမ်ရှုလို့ရတဲ့ချမ်းသာဖြစ်တဲ့ နတ်ချမ်းသာတွေဟာ တဏှာကုန်ရာ
မဂ်ချမ်းသာရဲ့ ဆဲခြောက်စိတ်တစ်စိတ်မမှီဘူး။

(၃၅၃၇)

- အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ညှင်းဆဲမှုနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း။
- အာနန္ဒာ ညှင်းဆဲမှုနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
 - ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။
 - ဇေတဝန်မှာ။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ကျူးတာလဲ ဘုရား။
 - ခလေးတွေ လမ်းမှာ မြွေကို နှိပ်စက်နေကြတာ
 တွေတာကြောင့်ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား ။
 - ဒီလို ကိုယ်ချမ်းသာလိုတာနဲ့ ချမ်းသာလိုတဲ့သူကို ညှင်းဆဲလို့
 ချမ်းသာမရ၊ ချမ်းသာလိုယင်း ချမ်းသာလိုတဲ့သူကို
 မညှင်းဆဲမှ ချမ်းသာမယ်။

(၃၅၃၈)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ပူဇော်သကာနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း။
 - အာနန္ဒာ ပူဇော်သကာနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
 - ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။
 - ဇေတဝန်မှာ။
 - ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
 - တိတ္ထိ ပရိဗိုလ်တွေ ဟာ သူတို့ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရတွေ
 ပျက်ကုန်တာ ရဟန်းတွေကြောင့်ဆိုပြီး ရဟန်းတွေကို
 ဆဲရေးခြိမ်းခြောက်ကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့်ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား ။
 - ဒီလို - ဘယ်မှာ ချမ်းသာဆင်းရဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ကြောင့်
 ငါ့ကြောင့်မဟုတ် ၊ တွေ့ထိမှုကြောင့်ပဲ ။
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမရှိယင် တွေ့ထိမှု ကုန်တာပဲ။

(၃၅၃၉)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဣစ္ဆာနလင်္ဂရွာသား ဥပါသကာနှင့်
 စပ်သောဥဒါန်း
 - အာနန္ဒာ ဣစ္ဆာနလင်္ဂရွာသား ဥပါသကာနှင့်စပ်ပြီး
 ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဇေတဝန်မှာ။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
- ကုဏ္ဍနလင်္ဂရွာသား ဥပါသကာဟာ သာဝတ္ထိလာပြီး
အလုပ်လုပ်ယင်း ငါ့ကို လာတွေ့တယ်။ မတွေ့တာ
ကြာပြီလို့ ငါက နှုတ်ဆက်တော့ အလုပ်မအားလို့ပါ တွေ့ချင်တာ ကြာပါပြီလို့
သူက ပြန်ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ ဒီဥဒါန်းကျူးတာ။
- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို- မဂ်ကိစ္စပြီးလို့ ကြောင့်ကြမဲ့တာ ချမ်းသာတယ်။
ဒီဥပါသကာကိုကြည့် တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး
တွယ်တာစရာရှိတော့ ပန်းတာပဲ။

(၃၅၄၀)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဆီသောက်ပြီး
ဒုက္ခရောက်သူနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ ဆီသောက်ပြီး ဒုက္ခရောက်သူနှင့်စပ်လို့
ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်မှာကျူးတာပါလဲ ဘုရား။
- ဇေတဝန်မှာ။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ပရဗိုဇ်တစ်ယောက်ဟာ မယားဖြစ်သူ ပရဗိုဇ်မငယ်က
ကိုယ်ဝန်ရပြီး ဖွားချိန်နီးလို့ ဆီလိုကြောင်း အထပ်ထပ် ပူဆာတာခံရပြီး
ကြံရာမရဖြစ်ကာ ကောသလလှူရာမှာ ဆီတွေ
အများအပြားသွားသောက်တယ်။ အိမ်ရောက်တော့ ဆီကို အံလို့လဲမရ ၊
သက်လို့လဲမရ ဖြစ်ပြီး ပြင်းထန်တဲ့ဝေဒနာရစေတာကို အလူးအလှိမ့်ခံရတယ်။
- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဒီလို- ကြောင့်ကြကင်းတာ တကယ်ချမ်းသာတယ်။
 အရိယာမဂ်ရသူတွေ ကြောင့်ကြကင်းကြတယ်။
 ကြောင့်ကြရုံလို့ ပင်ပန်းသူကို ကြည့်၊ သူများ အပေါ်စွဲလန်းတာပင်ပန်းတယ်။
 (၃၅၄၁)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သားသေသူနှင့် စပ်သော ဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ သားသေသူနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဇေတဝန်မှာ။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဥပါသကာတစ်ဦးဟာ မျက်ရည်စို့ခွဲနဲ့ ငိုပွဲဆင်ပြီးအခါမဟုတ်ပဲ
 ကျောင်းလာထိုင်နေတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ
 မေးတော့ သူ့သားသေတာကြောင့်လို့ သူဖြေတယ်။ဒါကြောင့် ဒီဥဒါန်းကျူးတာ။
- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာစွန့်မှာ သာယာတပ်မက်သူဟာ
 ဆင်းရဲစွာနဲ့ မရဏအလိုလိုက်ကြရတယ်။ မမေ့သူတွေ
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓာစွန့်ကြတယ်။ ဒီသူတွေဟာ မရဏသုံးသပ်တဲ့ ဝတ်မြစ်ကို
 တူးပစ်နိုင်ကြတယ်။

(၃၅၄၂)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ကောလိယမင်းသမီး
 သုပ္ပဝါယာနှင့်စပ်သော

- အာနန္ဒာ ကောလိယမင်းသမီး သုပ္ပဝါယာနှင့်စပ်ပြီး
 ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်မှာပါလဲ ဘုရား။
- ကုဏ္ဍိကာမြို့ ကုဏ္ဍဓာနတောမှာပဲ။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာပါလဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ကောလိယမင်းသမီး သုပ္ပဝါသာဟာ
 ခုနစ်လကိုယ်ဝန်ဆောင်ပြီး ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးကိုယ်ဝန်ကြောင့်
 မိန်းမောဆင်းရဲရတယ်။ ဒါ ငါ့ထံ လျှောက်ထားခိုင်းတယ်။ သူဟာ ငါနဲ့
 ငါတပည့်သံဃာရဲ့ ဂုဏ်တော်နှင့် တရားရဲ့ဂုဏ်များ အောင့်မေ့ပြီး
 ဒီဆင်းရဲတွေကို သည်းခံနေရတယ်လို့လဲ လျှောက်တယ်။ ငါလည်း
 ချမ်းသာမွေးဖွားနိုင်ဖို့ ဆန္ဒပြုတယ်လို့ ပြန်ကြားလိုက်တယ်။ တကယ်လဲ
 ချမ်းသာစွာနဲ့မွေးဖွားတယ်။ဒီတော့ ဝမ်းသာအယံလဲ ခုနစ်ရက်
 ဆွမ်းလုပ်ကြွေးတယ်။ အဲဒီအခါမှာ သုပ္ပဝါစကို ငါကမေးတယ်။ ဒီလို
 ကလေးမျိုး နောက်မွေးချင်သေးသလားလို့ ၊ ဒီတော့ ခုနစ်ယောက်လောက်
 မွေးချင်းသေးတယ်ပြောတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဒီ ဥဒါန်းကျူးတာပဲ။

- ဥဒါန်းက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- မသာယာဘွယ် မချစ်ဖွယ် ဆင်းရဲတဲ့သဘောဟာ သာယာဖွယ်
 ချစ်ခင်ဖွယ် ချမ်းသာသဘောနဲ့ မေ့လျော့သူကို ဖိစီးတယ်။
- ကောင်းပါ့ဘုရား။

(၃၅၄၃)

- အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဝိသာခါနှင့် စပ်သော ဥဒါန်း။
- အာနန္ဒာ ဝိသာခါနှင့် စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
 - ဘယ်မှာလဲ ဘုရား။
 - ပုဗ္ဗာရုံမှာ။
 - ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
 - ဝိသာခါကာ နေ့လည်အချိန်မှာ ကျောင်းရောက်လာတယ်။
 ဘယ်လိုလဲလို့ ဝိသာခါကို မေးတော့ ကောသလမင်းနဲ့ ကိစ္စတစ်ခုရှိလို့
 လာတာ၊ သူက ဆောင်ရွက်မပေးဘူးလို့ဝိသာခါ ပြောတာနဲ့စပ်ပြီး ဖြစ်တာပဲ။
 - ဥဒါန်းက ဘယ်လိုလဲ။
 - သူများအလို လိုက်ရမှုဟူသမျှ ဆင်းရဲတယ်။ အစိုးရမှ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ချမ်းသာတာ ၊ ယာဂမကုန်သေးယင် သူများနှင့်
ဆက်ဆံရတာကြောင့်။

- ကောင်းပါ့ဘုရား။

(၃၅၄၄)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ကာဠိဂေါဓာသား ဘဒ္ဒိယနှင့်စပ်သော
ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ကာဠိဂေါဓာသားနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းဖြစ်ဘူးတယ်။
- ဘယ်မှာလဲ ဘုရား။
- အနုပီယမြို့ အရက်တောမှာ။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
- ဘဒ္ဒိယက တောသစ်ပင်အောက်မှာဖြစ်ဖြစ် ချမ်းသာစွာနဲ့

အမြဲငြီးတဲ့ အလေ့ရှိတာကို ရဟန်းတွေက မသင်္ကာကြဘူး။မပျော်ပဲ

ရဟန်းပြုနေရလို့ စည်းစိမ်ဟောင်း လွမ်းပြောနေတာ ထင်ကြတယ်။

ဒီပြဿနာကို တစ်နေ့မှာ တင်လာတာနဲ့ ဘဒ္ဒိယကို အရှင်းခိုင်းတော့ သူလူ့ဘဝ

မင်းပြုစဉ်က အစောင့်အထပ်ထပ်ချနေရတာတောင် လုံခြုံတယ် မထင်ဘူး။

အခု ဘာအစောင့်မှ မရှိပဲ လုံခြုံနေလို့ ချမ်းသာစွာ ငြီးတာပါလို့ ပြောတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီဥဒါန်းကျူးမိတာ။

- ဥဒါန်းက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- ကိလေသာညွှံ့လဲကူး ၊ ကာမဆူးငြောင့်နင်းချေ ၊

တွေဝေမှုကုန်သူဟာ ဝေဒနာကြောင့်မတုန်လှုပ်ဘူး။

(၃၅၄၅)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ကံဟောင်းကြောင့်ဖြစ်သော

ဝေဒနာကိုသည်းခံနေသော

ရဟန်းနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ ကံဟောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုသည်းခံတဲ့
ရဟန်းနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်မှာပါလဲ ဘုရား။

- ဇေတဝန်မှာ။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ရှေးကပြုတဲ့အမှုကြောင့် ဆင်းရဲဖြစ်တာကို သတိသမ္ပဇဉ်နဲ့
သည်းခံပြီး မပင်ပန်းငြိမ်းချမ်းစွာထိုင်နေတဲ့ ရဟန်းကို
တွေ့ရတာကြောင့်ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ကံခပ်သိမ်းပယ်ပြီး ရှေးကပြုဘူးတဲ့ ရာဂစတာကို ငြင်းဆန်ပြီး
တည်တဲ့ တာဒိဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံသူဟာ သူ့ကို လူတွေက
ပြုစုကြရန်ပြောဖို့ မလိုလား။

(၃၅၄၆)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော နန္ဒနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ နန္ဒနှင့်စပ်သော ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဇေတဝန်မှာ။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ပါလဲ ဘုရား။

- မိထွေးတော်သား နန္ဒဟာ ရဟန်းပြုပြီးနောက် မပျော်ပဲ
ရဟန်းပြုနေရတယ်။ လူထွက်တော့မယ်လို့ သတင်းဖြစ်လာတာနဲ့
နန္ဒခေါ်မေးတော့ ဟုတ်တယ်လို့ ပြောတယ်။ ဘာကြောင့်မပျော်တာလဲ
လူထွက်လိုတာလဲ မေးတော့ နန္ဒက ပြောတယ်။ သူ ရဟန်းပြုဖို့
ထွက်လာစဉ်ကဇနပဒကလျာဏီဟာ ခေါင်းဖြီးယင်း
တဝက်တပြက်နဲ့စောင်းကြည့်ပြီး အမြန်ပြန်ခဲ့ အသျှင်သားလို့ မှာလိုက်တာ
နား၊မျက်စေ့ ထဲက မထွက်ဖြစ်နေပါတယ်တဲ့။ နန္ဒ ဇနပဒကလျာဏီဟာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ခိုခြေအဆင်းရှိတဲ့ နတ်သမီးတွေနဲ့စာယင် နားနှာခေါင်းပြတ်ပြီး
 ကိုယ်အင်္ဂါပျက်နေတဲ့ မြောက်မလိုပဲ။ မိန်းမစာရင်းတောင်မဝင်ဘူး
 မဟုတ်လားလို့ မေးတော့ ဟုတ်ပါတယ်လို့ နန္ဒကဖြေတယ်။ ဒီတော့
 ပျော်ပျော်နေ နန္ဒ နတ်သမီးရဖို့ ငါ တာဝန်ယူတယ်ပြောတော့ နန္ဒက
 ပြန်ပြောတယ်။ တကယ်လား ၊ တကယ်ဆိုယင် ပျော်အောင်နေပါမယ်တဲ့။
 ဒီစကား ရဟန်းတို့နားကြားသွားတော့ ရဟန်းတွေက အခစားရဟန်း ၊
 ကုန်သည်ရဟန်းလို့ လျှောင်ကြတယ်။ နန္ဒလဲ ဒီလို အလျှောင်ခံရတာရှက်ပြီး
 တရားကျင့်လိုက်တာ အာသဝကုန်သွားတယ်။ ပြီးမှ ငါ့ထံလာပြီး
 တပည့်တော်အတွက် တာဝန်ယူနေတာတွေ ပယ်ဖျက်လိုက်ပါတော့လို့
 လျှောက်တယ်။ အေးလို့ ပြောခဲ့ရတာကြောင့် ဒီဥဒါန်းကျူးတာပဲ။

- ဘယ်လို ကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ကိလေသာညွှံ့ကိုကူးပြီး ကာမဆူးငြောင့် နင်းခြေ

တွေဝေမှုကုန်သူဟာ ချမ်းသာဆင်းရဲကြောင့်
 မတုန်လှုပ်ဘူး။

(၃၅၄၇)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ယသောဇအမှုရှိသော
 ရဟန်းငါးရာနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ ဒီဥဒါန်းနဲ့စပ်တဲ့ နိဒါန်းကို သင်သိပြီး မဟုတ်လား။
- သိပါတယ် ဘုရား။
- သိတဲ့အတိုင်း လျှောက်စမ်း အာနန္ဒာ။
- တချိန်က ဇေတဝန်မှာ မြတ်စွာဘုရားထံ ယသောဇအမှုရှိတဲ့

ရဟန်းငါးရာတို့ ဖူးမြင်လာကြပါတယ်။ ခရီးရောက်မဆိုက်
 ကျောင်းခံရဟန်းတွေနဲ့ နှုတ်ဆတ်ပြောဆိုနေရာယူကြတာကြောင့်
 ဆူညံသွားကြပါတယ်။ ဒီလို ဆူညံလို့ ယသောဇအမှုရှိတဲ့ ရဟန်းတွေကို
 အသျှင်ဘုရားနှင့်ထုတ်ပါတယ်။ ယသောဇနှင့် ရဟန်းတွေဟာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းမှာ တဲအုံတွေထိုးပြီး ဝါကပ်ခါဘုရားပေးတဲ့ အပြစ်ကို နှလုံးသွင်း ကောင်းကောင်းနဲ့ ခံယူနေထိုင်ကြပါတယ်။ ဝါတွင်းမှာပဲ တေဝိဇ္ဇာတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ သီတင်းကျွတ်တဲ့အခါ အသျှင်မြတ်က မဟာဝုန်ဘက် ဒေသစာရီရောက်တော့ ယသောဇတို့ကိုတွေ့လိုက်တယ် လာဖူးဖို့ သတင်းအပို့ခိုက်ပါတယ်။ သူတို့ လိုက်လာပြီး အသျှင်မျက်မှောက်မှာ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်ကြပါတယ်။ ယသောဇတို့ထိုင်နေတာကြာပေမဲ့ အသျှင်ဘုရားကနှုတ်အဆက်ပါဘူး။ တပည့်တော်က ညဉ့်ယံလွန်ပါပြီ အာဂန္တုများ ထိုင်ရတာကြာပါပြီ နှုတ်ဆက်ပါလို့ အသျှင်ဘုရားကိုလျှောက်တယ်။ သန်းခေါင်ယံ မိုးသောက်လွန်အထိ အားလုံးငြိမ်သက်စွာ နေထိုင်ကြရလို့ တပည့်တော်က လျှောက်ပါတယ်။ ဒီတော့မှ အသျှင်က တပည့်တော်ကို အာနန္ဒာ သင်ဘာမှမသိလို့ လျှောက်နေတာလို့ မိန့်ပါတယ်။ ငါ့နဲ့ ရဟန်းငါးရာဟာ အရဟတ္တဖိုလ် စတုတ္ထဈာန်သမာဓိနဲ့ နေနေတာလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

- ဟုတ်တယ် အာနန္ဒာ။
- ဥဒါန်းက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- ကာမဆူးငြောင့်နဲ့ ဆဲရေးမှု ၊ သတ်ဖြတ်မှု ၊ နှောင်ဖွဲ့မှုကို

အောင်သူဟာ တောင်လိုပဲ

ဆင်းရဲချမ်းသာကြောင့် မတုန်လှုပ်ဘူး။

- ကောင်းပါ့ဘုရား။

(၃၅၄၈)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သာရိပုတြာနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ သာရိပုတြာနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်း
- ဘယ်မှာလဲ ဘုရား။
- ဇေတဝန်မှာ။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သာရိပုတြာဟာ ငါဘုရားအနီးမှာ ငါဘုရားလိုပဲ ကိုယ်ကို
 ဖြောင့်ဖြောင့်ထားပြီး တရားသတိရှိရှိ
 ထိုင်နေတာတွေ့ရတာကြောင့်ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဒီလို ၊ မောဟကုန်တဲ့ရဟန်းဟာ ကျောက်တောင်ကြီးလိုပဲ
 မတုန်မလှုပ်ခိုင်မာတယ်

(၃၅၄၉)

အာနန္ဒာအား မဟာမောဂ္ဂလာန်နှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ မောဂ္ဂလာန်နှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်မှာကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဇေတဝန်မှာ။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ကျူးတာလဲ ဘုရား။

- မောဂ္ဂလာန် ငါ့မနီးမဝေးမှာ ကာယဂတာသတိနဲ့ ကိုယ်ကို
 ဖြောင့်ဖြောင့်ထားထိုင်နေတာကို မြင်ရတယ်
 ဒါ့ကြောင့်ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဒီလို ၊ ကာယဂတာသတိထင်သူဟာ ဖဿာယတနစောင့်စီးလို့
 မပြတ်တည်ကြည် ၊

ကိလေသာငြိမ်းမှုကို သိနိုင်တယ်။

(၃၅၅၀)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သျှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဝေဠုဝန်မှာ ဝစ္ဆနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဝစ္ဆဟာ ရဟန်းတွေကို သူယုတ်လို့ ခေါ်ဝေါ်နေကြောင်း
 ရဟန်းတွေက ငါ့ကိုလျှောက်ကြတယ်။ ဝစ္ဆကို မေးကြည့်တော့ ဟုတ်တယ်ပဲ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပြောတယ်။ သူ့ဘဝမှာ ပုဏ္ဏားခလေ့သူယုတ်လို့ အခေါ်လေ့နေလို့ ဖြစ်ကြောင်း ၊
ဒေါသနဲ့ခေါ်တာ မဟုတ်လို့ မကဲ့ရဲ့သင့်ကြောင်း ပြောရတာနဲ့ စပ်လို့ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးပါသလဲ ဘုရား။
- ဒီလို ၊ လောဘဒေါသ မာန မာဟာ အသာ ဒါတွေပယ်လို့

ငြိမ်းအေးပြီးသူဟာ သမဏ ၊ဗြဟ္မဏ ၊ ဘိက္ခုပဲ။

(၃၅၅၁)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော မဟာကဿပနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဝေဠုဝန်မှာ ကဿပနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်းဖြစ်ဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာပါလဲ ဘုရား။
- ကဿပဟာ ပိပ္ပလိလိုဏ်မှာ ခုနှစ်ရက်လုံးလုံး

နိရောဓသမာပတ်နဲ့ နေတယ်။

- မြင့်မြတ်သူတွေဟာ ဆွမ်းခံကြွေးဘို့ အသင့်ရှိနေကြတယ်။

ကဿပဟာ ဒါတွေ လက်မခံပဲ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဆွမ်းခံထွက်တယ်။ မြို့ထဲက
သူဆင်းရဲရပ်ကွက်မှာ မြင့်မြတ်သူလင်မယားဟာ ဆင်းရဲသားယောင်ဆောင်ပြီး
ဆွမ်းလောင်းကြတယ်။ ဆွမ်းနှင့်ဟင်းများကြည့်ပြီး သူဆင်းရဲမဟုတ်မှန်းသိတော့
နောက် ဒီလိုမလုပ်ဖို့ ပြောတယ်။ သူတို့လဲ ဒါနပြုလိုက်ပါတယ်လို့
ပြန်လျှောက်ကြောင်းကြားတာနဲ့ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

ဝိဏ္ဏပါတ်စူတင်ဆောင်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို

အသက်မွေးကာ သူများအမွေးမခံတဲ့ အမြဲသတိသာငြိမ်းအေး
တာဒီဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို မြင့်မြတ်သူတို့ချစ်ကြတယ်။

(၃၅၅၂)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ပိဏ္ဏပါတ်ဆောင်ပြီး

ကျော်စောမှုရှာရန်ကြံကြသူ ရဟန်းများနှင့် စပ်သော ဥဒါန်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ ပိဏ္ဏပါတ်ဆောင်ပြီး ကျော်စောစကား ပြောကြသူရဟန်းတွေနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ပါလဲ ဘုရား။
 - ရေခဲတက်ပင် တန်စောင်းမှာ ဆွမ်းစားပြီး ရဟန်းတွေ စကားပြောနေကြတယ်။ပိဏ္ဏပါတ်ဆောင်တာ မြို့ထဲက အာရုံအမျိုးမျိုးတွေနဲ့လဲ ရင်းနှီးရတယ်။ လူတွေရဲ့ လေးစားမြတ်နိုးမှုလဲ ရတယ်လို့ပဲ။ ဒီလိုပြောနေတုန်း ငါရောက်သွားတော့ ဘာတွေပြောနေကြတာလဲလို့မေးတယ်။ သူတို့ပြောတာ ပြောကြတယ်။ သူတို့ကို ဒီလိုစကားပြောဖို့ မတော်ဘူး ၊ တရားနဲ့စပ်တဲ့စကား ပြောတာနဲ့ ဆိတ်ဆိတ်နေတာ ဒီနှစ်ခုပဲ ပြုဖို့သင့်တယ်လို့ ပြောရတယ်။ ဒါနဲ့ ဒီဥဒါန်းကျူးမိတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
 - မျက်မှောက်မျက်ကွယ် ချီးမွမ်းကျော်စောသံ မမှီပဲ ပိဏ္ဏပါတ်တင်ဆောင်ပြီး ကိုယ်ကို မွေးမြူတဲ့ တာဒိဂုဏ်နဲ့ပြည့်သူကို မြင့်မြတ်သူများ ချစ်ကြတယ်။

(၃၅၅၃)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အတတ်စကား ပြောကြသူရဟန်းများနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ အတတ်နှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
 - ဘယ်အကြောင်းနဲ့စပ်ပြီး ကျူးတာပါပဲ ဘုရား။
 - ရဟန်းတွေဟာ ဆွမ်းစားပြီး တန်ဆောင်းမှာ စုကာ ဘယ်သူ ဘာအသက်မွေးတတ်သလဲ ၊ ဘယ်အတတ်အမြတ်ဆုံးလဲ ပြောနေကြတုန်း ငါ ရောက်သွားတယ်။ ရဟန်းဟာ ဒီလိုစကားပြောတာ မတော်ဘူး။ တရားစကားပြော ၊ မဟုတ်ယင် တိတ်တိတ်နေရမယ်လို့ ပြောခဲ့ရတာနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးတာ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- အတတ်နဲ့ အသက်မမွေးပဲ ကျွန်ရဲ့ ဘဝကင်းလွတ်၊ မြတ်နိုးတောင့်တ ၊ မာနမရှိ ၊ အာယတနမှာ စိတ်ပေါ့ ၊ ဒီလို တစ်ယောက်တည်းကျင့်သူဟာ ရဟန်းပဲ။

(၃၅၅၄)

- အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော လောကနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း။
- အာနန္ဒာ ဥရူဝေလ နေရဉ္စရာမြစ်ကမ်း ဗောဓိပင်ရင်း၌ လောကနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
 - ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာပါလဲ ဘုရား။
 - ဘုရားဖြစ်စ ဖလသမာပတ်နဲ့ ခုနှစ်ရက်နေပြီး အထ ဘုရားမျက်စေ့နဲ့လောဘ ကြည့်တဲ့အခါ လောဘ ၊ ဒေါသ ၊ မောဟနဲ့ ပူလောင်ပင်ပန်း နေကြတယ်။ သူတို့ အမြင်တွေလဲမှားနေကြတယ်။ ဘဝတစ်ခု လွတ်မြောက်အောင်အလုပ် ၊ ဘဝပြတ်မှုဖြင့် ဘဝလွတ်မြောက်အောင်အလုပ် ၊ ဘဝမြတ်မှုဖြင့် ဘဝလွတ်မြောက်အောင်အလုပ် ဒါတွေမှားနေကြတယ်။ ဥပဓိဆိုတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာစွဲပြီး ဆင်းရဲကြတာ ၊ ဒါမရှိ ဆင်းရဲမရှိဘူး။ ဒါသိပြီး ဒီဥဒါန်းကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာ ဘုရား။
- ဘဝအစွဲနှင့် ဘဝအပြတ်ကင်းတဲ့ တဏှာခပ်သိမ်းငြိမ်းတဲ့ ကာဒိဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံသူဟာ ဘဝခပ်သိမ်းကို လွန်နိုင်တယ်။

(၃၅၅၅)

- အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော မောဃိယနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း
- အာနန္ဒာ စာလိကမြို့ စာလဏ တောင်၌ မောဃိယနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
 - ဘယ်အကြောင်းနဲ့ကျူးတာလဲ ဘုရား။
 - မောဃိယဟာ ငါ့အလုပ်အကြွေး လုပ်နေတယ်။ သူက

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဓန္တရာသွားပြီး ဆွမ်းခံရန်

ခွင့်တောင်းသွားတယ်။ ဆွမ်းစားပြီး ကိမိကာဠာမြစ်နား စင်္ကြံလျှောက်ယင်း
ပျော်စရာကောင်းတဲ့ သရက်ဥယျာဉ်မြင်ပြီး အဲဒီမှာ တရားအားထုတ်လိုတယ်။
ဒီအကြောင်း ငါ့ထံလာပြီး ခွင့်တောင်းတယ်။ ငါကလဲ အခု
ငါတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေတယ်။ တစ်စုံတစ်ယောက်လာမှသွားလို့ပြောတော့
အထပ်ထပ်ပဲ ခွင့်တောင်းတယ်။ တရားအားထုတ်ချင်သူကို ဘယ်လိုပြောရမလဲ
။ သင့်သဘောလို့ ငါပြောတော့ မောယိယထွက်သွားတယ်။ ဟိုရောက်တော့
တရားကမထင်ဘူး။ ကာမစတဲ့ ဝိတက်တွေပဲ ဝင်နေတယ်။ ဒါနဲ့ ပြန်လာပြီး
ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ငါ့လျှောက်တယ်။ ဒါနဲ့ မောယိယကို ပြောရတယ်။
စိတ်ဓာတ်လွတ်မြောက်မှုရင့်ကျက်ဖို့ တရားငါးပါးထဲက တစ်ပါးဖြစ်တဲ့
မိတ်ဆွေဟောင်းမှီဝဲရမှုဟာ အရေးပါတယ်။ အဲဒါရှိယင် သီလ၊ အဆုံးအမ၊
ဝိရိယ၊ ပညာ ၊ ဒါတွေ အလွဲမသွေ ရမှာပဲ ။ ဒါ့ကြောင့် မိတ်ကောင်းရှိသူဟာ
နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်တယ်လို့ပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ဒီဥဒါန်းကျူးခဲ့တာ။

- ဥဒါန်းက ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ယုတ်ညံ့တဲ့ဝိတက်၊ သိမ်မွေ့တဲ့ဝိတက်ဟာ စိတ်ကို
အစဉ်လိုက်နေတယ်။ စိတ်ကြွအောင်လုပ်နေတယ်။ ဝိတက်မသိသူ
စိတ်မတည်နိုင်၊ ဒါသိတဲ့ လုံ့လသတိရှိသူက ဒါကို ပိတ်နိုင်ပြီး သစ္စာသိကာ
ကာမစတဲ့ ဝိတက်အားလုံး ပယ်နိုင်တယ်။

(၃၅၅၆)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော မာနကြီးကြသော
တောကျောင်းရဟန်းများနှင့် စပ်သော ဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ ကုသိနာရုံ မလ္လာမင်းတို့ အင်ကြင်းတောမှာ
မာနကြီးကြတဲ့ တောကျောင်းဘုန်းကြီးများနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့စပ်ပြီး ကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ကုသိနာရုံ မလ္လာမင်း အင်ကြင်းဥယျာဉ်နှင့်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မနီးမဝေးတောနေရဟန်းတွေဟာ မာနကြီး၊ လော်လီ နှုတ်ကြမ်း ၊ သတိမဲ့ ၊
မတည်ကြည် ၊ မစောင့်စည်း ၊ ကုန္ဒမရ ဖြစ်နေကြတာသိရတာကြောင့်ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား ။
- ဒီလို ၊

ပျက်စီးနေတဲ့ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးရှိသူဟာ မရဏနိုင်ငံ
လိုက်ရတယ်။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
စောင့်ရှောက်ပြီး အမြင်မှန် ၊ အတွေးမှန်နဲ့ အာရုံတွေမှာ ကျက်စားပြီး
သင်္ခါရများသိယင် ဂတိအားလုံးကို
ပယ်စွန့်နိုင်တယ်။

(၃၅၅၇)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော နွားကျောင်းသားတစ်ဦးနှင့်စပ်သော
ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ကောသလတိုင်း တစ်ပင်အောက်မှာ
နွားကျောင်းသားတစ်ဦးနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ပါလဲ ဘုရား။
- ကောသလတိုင်း လမ်းဘေးသစ်ပင်အောက်မှာ ထိုင်နေတုန်း
နွားကျောင်းသားတစ်ယောက်
လာရောက်ရှိခဲ့တယ်။သူ့ကို တရားဟောတော့ နားလယ်သွားပြီး ဆွမ်းပင့်တယ်။
နောက်နေ့မှာနို့ဆွမ်းကြွေးတယ်။ ဆွမ်းကြွေးတဲ့နေ့မှာပဲ လူသတ်ခံရပြီး
နွားကျောင်းသားသေတယ်။ ဒဲ့ကြောင့် ဒီဥဒါန်းကျူးတာ။
- ဘယ်လိုကျူးပါသလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ဆောက်တည်တဲ့စိတ်ဟာ
ဖောက်ပြန်တဲ့စိတ်ရှိသူ ခိုးသူ ရန်သူထက်
ယုတ်မာမှုပြုနိုင်တယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၃၅၅၈)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သာရိပုတြာ ၊ မောဂ္ဂလာန်
နှင့်စပ်သောဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဝေဠုဝန်မှာ သာရိပုတြာ ၊ မောဂ္ဂလာန်နှင့်စပ်ပြီး
ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာလဲ ဘုရား။

- သာရိပုတြာနှင့် မောဂ္ဂလာန်တို့ဟာ
ကပေါတကန္တရကျောင်းမှာနေကြတယ်။ တစ်ညမှာ သာရိပုတြာဟာ
လွင်တီးခေါင်မှာ သမာဓိတစ်ခုနဲ့နေတယ်။ခေါင်းကို မြေခိုးရိုက်တာကို
မောဂ္ဂလာန်က ဒိဗ္ဗစက္ခုနဲ့ သိတယ်။ အကြီးအကျယ်
နာကျင်နေမကောင်းဖြစ်မယ်လို့ပဲ။ မောဂ္ဂလာန်ဟာ သာရိပုတြာကို မေးတယ်။
နေကောင်းရဲ့လားလို့ပဲ။ ကောင်းပါတယ်၊ ခေါင်းတော့ နဲ့နဲနာနာသလိုပဲလို့
သာရိပုတြာဖြေတယ်။ ဒီတော့မောဂ္ဂလာန်က ပြောတယ်။ အသျှင်တန်ခိုးက
သိပ်ကြီးတယ် ၊ တခြား သူဆိုယင် သည့်ထက်အဆများစွာ ခံရမှာလို့ပဲ ။
သာရိပုတြာကလဲ ပြန်ပြောတယ်။ ငါသျှင်မောဂ္ဂလာန်တန်ခိုးလဲ သိပ်ကြီးတယ်၊
ငါ ဒီလိုဖြစ်တာကို သိလို့ပဲလို့ပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ဥဒါန်းကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဒီလို ၊

မကြောက်မမက်အောင် စိတ်ကိုပွားပြီးတဲ့

ကျောက်တောင်နဲ့တူသူတွေကို
ဘယ်လိုဆင်းရဲရောက်နိုင်ပါ့မလဲ။

(၃၅၅၉)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ပါလိလေယက ပဋိသလ္လိနနှင့်
စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ပါလိလေယကရွာ ရက္ခိတတောမှာ ပဋိသလ္လိန

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

နေမှုနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
- ကောသဘိက တပည့် ဒကာ ဒကာမတွေနဲ့ အတူမနေ ချင်လို့

ဆွမ်းခံစားပြီး အိပ်ယာသိမ်းခဲ့ကာ အလုပ်အကြွေးမပါပဲ တစ်ပါးတည်း

ပါလိလေယျပ ရွာ ရက္ခိတတောအုပ်ဘက် ထွက်လာခဲ့တော့ ရတဲ့

ကာယဝိဝေကဟာ လွတ်လပ်လိုက်တာလို့ စိတ်ဖြစ်လို့ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

တစ်ပါးတည်း တောမှာပျော်ရတာဟာ

အစွယ်ရှည်လှပြီးဖြစ်တဲ့

ဆင်ပြောင်ကြီးရဲ့လွတ်လပ်ပျော်ပါးမှုအတိုင်းပါပဲ။

(၃၅၆၀)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သျှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇနှင့် စပ်သော

ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ ပိဏ္ဍောလနှင့်စပ်ပြီး

ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာပါလဲ ဘုရား။
- ပိဏ္ဍောလဟာ ဓုတင်တွေနဲ့နေပြီး အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို

မပြတ်အားထုတ်တယ်သူ့ကို မြင်တာနဲ့ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာပါလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

သူများကို နှုတ်နဲ့လဲ မစွပ်စွဲ ၊ ကိုယ်နှင့်လဲ မညှင်းဆဲပဲ

သီလစောင့် ၊ အစားပမာဏသိ ၊

ဆိတ်ငြိမ်ရာနေ၊

လွန်ကဲတဲ့စိတ်အားယုတ် ၊ ဒါဟာ ဘုရားတို့ အဆုံးအမပဲ။

(၃၅၆၁)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သျှင်သာရိပုတြာနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ သာရိပုတြာနှင့်စပ်ပြီး

ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ပါလဲ ဘုရား။

- ရောင့်ရဲစွာ ဆိတ်ငြိမ်ရာကပ်ပြီး ဝိရိယထားတဲ့ သာရိပုတြာကို တွေ့လို့ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဒီလို၊

အရဟတ္တမဂ်လမ်းသွားကာ ငြိမ်သက်စွာ

အမြဲသတိရှိတဲ့ တာဒိဂုဏ်နဲ့ပြည့်စုံသူ ရဟန္တာဟာ

မစိုးရိမ် ရဘူး။

(၃၅၆၂)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အထင်လွဲခံရမှုနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ အထင်လွဲခံရမှုနှင့်စပ်ပြီး

ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။

- တိတ္ထိပရဗိုဇ် တွေဟာ မြို့က တို့ကြည်ညိုကြတာ မနာလိုဖြစ်ပြီး လုပ်ကြံမှုတစ်ခုလုပ်ပြီး တို့နဲ့ မြို့ကို ကုန်းတိုက်တယ်။ ပရဗိုဇ်မငယ် သုန္ဒရီကို ဇေတဝန်မှာ လူမြင်သူမြင်ဖြစ်အောင် ရက်အတန်အကြာထိ အဝင်အထွက်လုပ်ခိုင်းတယ်။ တစ်နေ့တော့ ဒီပရဗိုဇ်မငယ်ကိုသတ်ပြီး ဇေတဝန်ရဲ့ မမှိုက်ပစ်ရာ လာပြီးမြုပ်ကြတယ် ၊ ကောသလကို ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ထိုင်ပြီးဇေတဝန်ကို မသင်္ကာကြောင်း ညွှန်းကြတယ်။ ပြီးတော့ အမှိုက်ထဲက သုန္ဒရီအလောင်းကို ဖော်ပေးကြပြီး မြို့ထဲကို လှည့်လည်ပြကြတယ်။ မြို့လူထုကလဲ ရဟန်းတွေက ဆဲကြတာပေါ့။ ယောက်ကျားဟာ ယောက်ကျားအလုပ်လုပ်ပြီး သတ်ရသလား ၊ ဒီလောက်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ယုတ်မာလျက်နဲ့ သူတော်ကောင်းလို ဝန်ခံကြရသလား ဘာလားနဲ့ပေါ့ ။ ဒါနဲ့ပဲ
ငါကလဲ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ရဟန်းတွေသင်ပေးပြီး မြို့ထဲမှာရွက်စေတယ်။
ဂါထာက မဟုတ်ပဲ စွပ်စွဲသူ စွပ်စွဲတဲ့အတိုင်း ဟုတ်သူ အပြစ်တူလို့ပဲ ၊
ရဟန်းတွေသစ္စာပြုဝန်ကြတယ် ဆိုပြီး ခုနှစ်ရက် မတိုင်ခင်ပဲ မြို့က
နားလည်သွားတယ် ၊ ဒါနဲ့ ဒီဥဒါန်းကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို ၊

မစောင့်စည်းသူတွေရဲ့ နှုတ်လှံများနဲ့ထိုးတာကို

ဆင်ပြောင်ကြီးကို လှံ၊ များနဲ့ ထိုးတာကို ရဟန်းဟာ
သည်းခံရမယ်။

(၃၅၆၃)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဝဂ်န္တသား အသျှင် ဥပသေနနှင့်
စပ်သော

- အာနန္ဒာ ဝေဠုဝန်မှာ ဝဂ်န္တသား ဥပသေနနှင့်စပ်ပြီး
ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ပါလဲ ဘုရား။
- ဥပသေနဟာသူ့ဘဝ အရတော်မှုအတွက်
ဝမ်းသာနေသူဖြစ်တယ်။ ဘုရားကို ဆရာတော်ရတာ ရဟန်းသံဃာတွေကို
သီတင်းသုံးဖော်တော်ရတာ သီလသမာဓိပညာ
ဖြည့်ကျင့်ပြီးလို့ရဟန္တာဖြစ်ရတာအတွက် သေလဲမြတ်၊ နေလဲမြတ် ၊
အရတော်လိုက်တာ လို့ သဘောထားသိရလို့ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

ရဟန္တာဟာ သေရမှာလဲမစိုး ၊ နေရမှာလဲမစိုးတော့

အဘိသင်္ခါရဟူသော ၊ ဘဝတဏှာကုန်ပြီးဖြစ်လို့ အဘိသင်္ခါရသစ်ဟူသော

ဘဝသစ်မရှိတော့တာကြောင့် ဝိညာဉ်စတာတွေရဲ့ဇာတိဆိုတဲ့ သံသရာ
ကုန်ခဲ့ပြီး။

(၃၅၆၄)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သျှင်သာရိပုတြာနှင့် စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ သာရိပုတြာနှင့်စပ်ပြီး

ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ကျူးတာလဲ ဘုရား။

- သာရိပုတြာဟာ ငြိမ်းအေးမှုဆင်ခြင်နေတာတွေတာကြောင့်ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဘဝတဏှာပြတ်ပြီးလို့ ဘဝငြိမ်းအေးသူ ဝိညာဉ်စတဲ့

ဇာတိသံသရာကုန်လို့ မရဏလက်တွင်းက လွတ်ကင်းပြီး။

(၃၅၆၅)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ကောသလနှင့် မလ္လိကာတို့စကားနှင့်

စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ ကောသလနှင့်

မလ္လိကာတို့စကားနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနှင့်ကျူးတာပါလဲ ဘုရား။

- တစ်နေ့တော့ ပြဿဒိထက်မှာ ကောသလက မာလ္လိကာကို

မေးတယ်။ ငါ့ထက်ချစ်ရမဲ့သူ မလ္လိကာမှာ ရှိသေးလားလို့ပဲ။ မလ္လိကာကလဲ

ပြန်မေးတယ်။ အသျှင်မင်းကြီးကော မလ္လိကာထက် ချစ်ရမဲ့သူ ရှိသေးလားလို့ပဲ။

နှစ်ယောက်လုံးကပဲ ရှိတယ်လို့ ပြန်ဖြေကြတယ်။ ဘယ်သူလဲဆိုတော့

ကိုယ့်ကိုယ်ပဲလို့ ပြောကြတယ်။ ဒါနဲ့ ဒီ ဥဒါန်းကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဒီလို၊

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချစ်သူကို ဘယ်မှာရှာရှာ

တစ်ယောက်မျှ မရနိုင် ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ချစ်သူဟာ အကျိုးများဖို့ သူများ မညှင်းဆဲရ
၊ (ညှင်းဆဲသူဟာ ညှင်းဆဲခံရသူက သူ့ကိုမပျက်အောင် အားရှိသလောက်
ကာကွယ်တာနှင့် ရင်ဆိုင်ရပြီး အကျိုးနည်းလိမ့်မယ်)။

(၃၅၆၆)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော မယ်တော်အသက်နှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ မယ်တော်အသက်နဲ့ စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

ငါ့မယ်တော်ဟာ ငါမွေးဖွားပြီး ခုနှစ်ရက်မြောက်နေ့မှာ ကွယ်လွန်တာနဲ့စပ်လို့ပဲ ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဒီလို ၊

ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်လတဲ့ သတ္တဝါတိုင်း သေမှာကို သိသူဟာ
အကျင့်ကောင်းကိုကျင့်ကြံအားထုတ်တယ်။

(၃၅၆၇)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အနုသုဗ္ဗုဒ္ဓနှင့် စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဝေဠုဝန်မှာ သုဗ္ဗုဒ္ဓ (အနု) နှင့်စပ်ပြီး

ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာလဲ ဘုရား။

- သုဗ္ဗုဒ္ဓဟာ အနာကြီးရောဂါစွဲပြီး

ခွက်လက်စွဲတောင်းစားနေရသူပဲ ။ လူစုစုရှိရာ စားစရာရမလားရောက်လာတာ၊

တရားဟောမဲ့ဖြစ်လို့ တရားဝင်နာတယ်။ သူစိတ်ဝင်စားတာသိလို့ သူ့အတွက်

ဟောပြောပေးလိုက်တယ်။ တရားနာပြီး ထွက်အသွားမှာ

နွားမဝှေ့သေတယ်သူ့အလားအလာ မေးကြလို့ သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း

ငါပြောရတယ်။ ဒါနဲ့စပ်လို့ ဥဒါန်းကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- မျက်စေ့အမြင်ရှိသူဟာ မညီညွတ်တဲ့အရပ်ကို

ရှောင်ဖို့အားထုတ်သလို ပညာရှိတာ မကောင်းမှုရှောင်တယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၃၅၆၈)

အာနန္ဒာအား ငါးဖမ်းနေသည့် သူငယ်များနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ သာဝတ္ထိနဲ့ဇေတဝန်အကြားမှာ ငါးဖမ်းနေကြတဲ့ သူငယ်တွေနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။ - ဘယ်အကြောင်းနဲ့ စပ်လို့လဲ ဘုရား။

- သူငယ်များ ငါးဖမ်းရာသွားပြီး သူငယ်များကို မေးကြည့်တယ်။ ဆင်းရဲကိုမကြောက်ကြဘူးလားလို့ ၊ ကြောက်ကြကြောင်း သူတို့ပြောကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဒီဥဒါန်းကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဒီလို၊

ဆင်းရဲကြောက်ကြယင် ဘယ်တော့မှ
မကောင်းမှုမပြုကြနဲ့၊ ပြုယင် ထွက်ပြေးလဲ ဆင်းရဲကမလွတ်ဘူး။

(၃၅၆၉)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဥပုသ်နှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ပုဗ္ဗာရုံမှာ ဥပုသ်နှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- အဲဒါ မှတ်မိပါတယ် ဘုရား။

- အာနန္ဒာ မှတ်မိယင် ပြောစမ်း။

- ပုဗ္ဗာရုံ ဥပုသ်နေ့မှာ ရဟန်းများခြံရံပြီး မြတ်စွာဘုရား ထိုင်နေပါတယ်။ ပထမယံ လွန်တဲ့အထိ ပါတိမောက်မပြလို့ တပည့်တော်ကပဲ သံဃာထိုင်နေရတာ ကြာပါပြီ ပါတိမောက်ပြပါလို့ လျှောက်ခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားက မဇ္ဈိမယံ။ ပစ္ဆိမယံ တွေ လွန်တဲ့အထိ ပါတိမောက်ပြဖို့ အခွင့်မဟုတ်လို့ မိန့်ကြားပါတယ်။ ဒီတော့မှ သျှင်မောဂ္ဂလာန်က မစင်ကြယ်သူရဟန်းကို လေ့လာပြီး သူ့အနားသွားရပ်ကာ ထွက်ခွာသွားဖို့ ပြောတယ်။ မရတော့ ဆွဲထုတ်ပါတယ်။ အဲဒါနဲ့စပ်ပြီး ကျူးတာပါ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဆိုတာမှတ်မိရဲ့လား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မှတ်မိပါတယ် ဒီလိုကျူးတာပါ။
- အာပတ်ဖုံးထားသူကို ကိလေသာမိုးစိုတယ် ၊ ဖွင့်ထားယင်

မစိုဘူး၊ ကိလေသာမိုးမစိုအောင်ဖွင့်ကြ။

(၃၅၇၀)

အာနန္ဒာအား ဘုရားသော အသျှင်သောဏနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ သောဏနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာလဲ ဘုရား။
- အဝန္တီတိုင်း ကုရရယရမြို့ ပဝတ္တတောင်မှာနေတဲ့

မဟာကစ္စာနကို ဆည်းကပ်တဲ့ ကုဋေသန်းနားတောင်းဝတ် သောဏ ဥပါသကာဟာ သာသနာ့ဘောင်ဝင်ရန် အထပ်ထပ်တောင်လို့ ကစ္စာနဟာ ပဉ္စင်းခံပေးထားတယ်။ တစ်ဝါရတဲ့အခါ ငါ့ဆီရောက်လာတယ်။ငါ့ကျောင်းမှာပဲ သူ့ကို ညအိပ်ပြီး မနက်အစောမှာ တရားဟောခိုင်းတော့ တရားတွေဟောပြတယ်။ ဒါနဲ့ ဝါဘယ်လောက်ရပြီးလဲမေးတော့ တစ်ပါပဲ ရသေးတယ်ပြောတယ်။ ရဟန်းဝတ်တာ နောက်ကျလှချေလား ပြောတော့ လူ့ဘောင်က ကျဉ်းမြောင်းကျပ်တည်းတယ်လို့ သူပြန်ပြောပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ဒီဥဒါန်းကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

စင်ကြယ်သူဟာ မကောင်းမှုမပျော်ဘူး ၊

သင်္ခါရပြစ်မြင်ပြီ ၊ဥပတိလွတ်ရာသိပြီးလို့ပဲ။

(၃၅၇၁)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ကင်္ခါရေဝတနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ ကင်္ခါရေဝတနှင့် စပ်ပြီး

ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနှင့်ကျူးတာလဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မဂ်နှင့် ကိလေသာစင်ပြီး ယုံမှာခပ်သိမ်းငြိမ်းနေတဲ့ ကင်္ခါရေဝတကို တွေ့ရတာနဲ့ပဲ။
- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

အချိန်မရွေး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး အတ္တတောမှာရတဲ့ ယုံမှားခြင်းအားလုံးကို မဂ်ရပြီးသူများ ပယ်နိုင်ကြတယ်။

(၃၅၇၂)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဒေဝဒတ်နှင့် စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဝေဠုဝန်မှာ ဒေဝဒတ်သံဃာခွဲတာနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- အကြောင်းကို တပည့်တော်မှတ်မိပါတယ်။
- မှတ်မိတာလျှောက်စမ်း အာနန္ဒာ။
- အဲဒီနေ့က ရဇဂြိုဟ်ဆွမ်းခဲရာမှာ ဒေဝဒတ်က တပည့်တော်ကို ပြောပါတယ်။ငါ့သျှင်အာနန္ဒာ ဒီနေ့အစပြုပြီး ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓသံဃာက သီးခြားခဲ့ပြီး ကံတွေ ငါဆောင်တော့မယ်လို့ပါပဲ။ တပည့်တော်က ကျောင်းပြန်ရောက်တော့ အသျှင်ဘုရားကို ဒီအကြောင်း လျှောက်ပါတယ်။အဲဒီအခါ အသျှင်ဘုရားက ဥဒါန်းကျူးတယ်။

- အဲဒီဥဒါန်း မှတ်မိယင် ရွတ်စမ်း အာနန္ဒာ။
- သူတော်ကောင်းဟာ ကောင်းမှုကို သူယုတ်မာကွ မကောင်းမှုကို ပြုလွယ်တယ်။ သူတော်ကောင်းက မကောင်းမှု၊ သူယုတ်မာကကောင်းမှု ပြုနိုင်ခဲ့ကြတယ်။

(၃၅၇၃)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ပြက်ရယ်ပြုသူလူငယ်တို့နှင့်စပ်သော ဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ ကောသလတိုင်းမှာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပြက်ရယ်ပြုသူလူငယ်တို့နှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ကျူးတာလဲ ဘုရား ။
- လူငယ်တစ်စုဟာ ငါတို့အနားက ပြက်ရယ်ပြောဆိုပြီး

ဖြတ်သွားကြတယ်၊ ဒါမြင်ပြီး ကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာ လဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

စကားသာ ကျက်စားရာရှိသူတွေဟာ စကားပဲ

နှုတ်ခမ်းလှုပ်ပြီး လိုသလောက်ပြောနေကြတယ်။

ပညာရှိထင်မှုကိုဆောင်ကြကြောင်း သတိလွတ်မှုကို သူတို့ မသိကြဘူး။

(၃၅၇၄)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော စူဠပန္နကနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ စူဠပန္နကနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ပါလဲ ဘုရား။
- သတိအပြည့်ရှိတဲ့ စူဠပန်ကို မြင်တာနဲ့ပဲ။
- ဘယ်လိုကျူးတားလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို ကုရိယာပုတ်မရွေး

ကောင်းကောင်းထားတဲ့ သတိရှိသူဟာရှေ့နောက် အကျိုးအမျိုးမျိုးရပြီး

နိဗ္ဗာန်ရောက်။

(၃၅၇၅)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အာယုသင်္ခါရလွတ်မှုနှင့်စပ်သော

ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဝေသာလီ စာပါလစေတီမှာ

အာယုသင်္ခါရလွတ်မှုနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ကျူးတာလဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ငါဟာ အသက်ရှည်ရန်ပြုပြင်မှု (အာယုသင်္ခါရ) ကို
စွန့်လွှတ်လိုက်တဲ့အခါ အတော်လှုပ်ရှားသွားပြီး ကြက်သီးမွှေးညှင်းတွေ
ထလာတယ်။ဒါကြောင့် ကျူးတာ။

- ဘယ်လို ကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

နိဗ္ဗာန်နှင့်ကံနှစ်တန်ချိန်တွယ် ကံကိုပယ်ခဲ့ပြီး
ကောင်းစွာတည်တဲ့စိတ်နဲ့ ကိလေသာကွန်ယက် ဖျက်ခဲ့ပြီ။
(၃၅၇၆)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော
သူလျှိုသူတော်စင်(၃၅)ယောက်နှင့်စပ်သော ဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ ပုဗ္ဗာရုံမှာ
သူလျှိုဖြစ်ကြတဲ့သူတော်စင်အယောင်ဆောင် သုံးဆယ့်ငါးယောက်နှင့်စပ်ပြီး
ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ပါလဲ ဘုရား။

- ကောသလက သူလျှိုသူတော်စင်တွေကို ရဟန္တာတွေဆိုပြီး
ငါ့ရှေ့မှာပဲ ရှိခိုးတယ်။ ရဟန္တာကို သင်လိုသူ မသိနိုင်ဘူးလို့ သူ့ကိုပြောတော့
ဟုတ်ပါတယ် အဲဒါ သူလွတ်ထားတဲ့ သူလျှိုတွေပါလို့ ဝန်ခံတယ် ၊ ဒါနဲ့ပါပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

ရဟန်းဟာ မကောင်းမှုပြု သူ့အခစားသူများမှီတွယ်
တရားအသက် ဘယ်တော့မှ မလုပ်။

(၃၅၇၇)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဗုဒ္ဓပစ္စဝေက္ခဏနှင့် စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ ပစ္စဝေက္ခဏနှင့်စပ်ပြီး
ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
- ပယ်ပြီးတရားတွေနဲ့ပွား ပြီးတဲ့တရားတွေ ဆင်ခြင်မိလို့ပဲ။
- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

ရှေးကဖြစ်ခဲ့ဘူးတဲ့ ကိလေသာတွေ
အရဟတ္တမဂ်ရတော့ပြီ၊ ရှေးကမဖြစ်ဘူးတဲ့ အပြစ်မဲ့မှုများလဲ
အရဟတ္တမဂ်ရတော့ ဖြစ်လာကြတယ်။ အရဟတ္တမဂ်ဟာ ရှေးကလဲ မဖြစ်ဘူး၊
နောက်လဲဖြစ်မှာမဟုတ်၊ အခုလဲ မရှိဘူး။

(၃၅၇၈)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အယူအမျိုးမျိုးရှိကြသောတိတ္ထိတို့နှင့်
စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ အယူအမျိုးမျိုး တိတ္ထိတို့နှင့်စပ်ပြီး ဇေတဝန်မှာ
ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ကျူးတာပါလဲ ဘုရား။
- တိတ္ထိတွေက အဗျာကထနဆယ်ပါးထဲက တစ်ပါးပါးကို ယူပြီး
ဒါပဲမှန်တယ်လို့လုပ်မျက်ကန်းများ ဦးခေါင်းစမ်းမိသူ ၊ နားရွက် ၊ အစွယ် ၊
နှာမောင်း ၊ ခြေထောက် ၊ ပေါင် ၊ မြီးတံမြီးဆံ စမ်းမိသူအချင်းချင်းဆင်ဟာ
ဒီလိုသဘောရှိတယ် ပြောဆိုငြင်းခုံပြီး ထိုးကြ ၊ ကြိတ်ကြသလိုပဲလို့
ပြောဆိုခဲ့ရတယ်။ ဒါနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးတာ။
- ဥဒါန်းက ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

သမဏအချို့ဟာ အနှစ်သာရမရှိတဲ့ အယူတွေမှာ
နှစ်သက်ပြီး ဆင်စမ်းတဲ့မျက်ကန်းတွေလို
ငြင်းခုံကြတယ်။

(၃၅၇၉)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အယူအမျိုးမျိုးရှိသူ
တိတ္ထိတို့နှင့်စပ်သောဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ အယူအမျိုးမျိုးရှိသူ တိတ္ထိတို့နှင့်စပ်ပြီး
ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။

- တိတ္ထိတွေဟာ အတ္တရယ်၊ လောကရယ်ဟာ မြဲတယ်၊ မမြဲဘူး၊
တချို့မမြဲဘူး မြဲတာလဲမဟုတ်၊ မမြဲတာလဲမဟုတ်ဘူး ၊ ပြီးတော့လဲ အတ္တရယ်
လောကရယ်ကို ကိုယ်ပြုတာ သူပြုတာကိုယ်ရောသူရောပြုတာ ဘယ်သူပြုတာမှ
မဟုတ်ဘူး၊ အတ္တရယ်ရယ် လောကရယ်ဟာ ချမ်းသာဆင်းရဲရှိတယ်။

ဒီအယူတွေက တစ်ခုခုယူသူတွေဟာ ယူတဲ့တစ်ခုပဲ မှန်တယ်။

ကျန်တာအလကား လို့ပြောကြတယ်။ ဒီတော့ ရဟန်းများကို ပြောရတယ်။

တိတ္ထိတွေဟာ အကျိုးရယ်၊ အကျိုးမဲ့ရယ်၊ တရားရယ်၊ မတရားရယ် မသိကြပဲ
ငြင်းနေကြတာလို့ပဲ၊ ဒါနဲ့ ဒီဥဒါန်းကျူးမိတာ။

- ဥဒါန်းက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- ဒီလို၊

သမဏအချို့ဟာ အနှစ်သာရမရှိတဲ့အယူတွေမှာ
နှစ်သက်ပြီး ပျက်စီးမှုမှာပဲ နစ်မြုပ်ကြရတယ်။

အတ္တ ၊ လောဘ၊ သုခ၊ ဒုက္ခကို ငါပြု၊ သူပြု၊

ဘယ်သူမပြုယူကြတယ်။

ဒီအယူတွေမြားငြောင့်ဖြစ်တာ မမြင်ကြဘူး၊ မြင်သူကတော့ မာန်နဲ့ဖွဲ့ထားတဲ့

ဒီအယူတွေက ဒုက္ခမလွတ်နိုင်ဆိုပြီး မယူဘူး။

(၃၅၈၀)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သျှင်သုဘူတိနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဝေဠုဝန်မှာ ပြည့်တန်ဆာလူသတ်ပွဲနှင့်စပ်ပြီး
ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
- ရေပြိုလ်အဖွဲ့နှစ်ခု ပြည့်တန်ဆာတစ်ဦးကို လုကြရာက ထိုးကြိတ်၊ သတ်ဖြတ်၊ သေကျေကြတာနဲ့ပဲ။
- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

ရရှိခံ စားအပ်တဲ့ ကာမဂုဏ်ဟာ ကိလေသာထပြီး နောက်နောင်အကျိုးမျှော်ကိုးကျင့်သူရဲ့ ရာဂမြူးပဲ။ သီလ၊ ဝတ၊ ဇီဝိက ၊ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဥဌာနစတဲ့ ကိလေသာစင်ကြယ်တယ် ပြောရတာတွေဟာ အတ္တကိလမထာနုယောဂအယုတ်တရားပဲ ၊ ကာမဂုဏ်ဟာ အပြစ်မရှိလို့ ကျင့်ကြံသူဟာ ကာမသုခလွှဲကာနုယောဂ ဒုတိယအယုတ်တရားပဲ ၊ ဒီ အယုတ်တရား နှစ်ပါးဟာ သင်းချိုင်းကုန်းဆိုတဲ့ အဝိဇ္ဇာတဏှာကိုပွားစေပြီး မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်စေတယ်။ ဒါမသိလို့ နစ်သူနစ် လွန်သူလွန် ဖြစ်ကြတယ်၊ သိသူပဲ ဝဋ်ကျွတ်တယ်။

(၃၅၈၂)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော မီးထဲတိုးသော ပိုးဖလံများနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ မီးထဲတိုးနေတဲ့ ပိုးဖလံတွေနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
- လွင်တီးခေါင်အမှောင်မှာ ထွန်းထားတဲ့ မီးထဲကို ပိုးဖလံတွေ တိုးဝင်ပျက်စီးနေကြတာတွေ မြင်လို့လဲ။
- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

သမဏအချို့ဟာ သီလ၊ သမာဓိ ၊ ပညာကို လွန်ပြေးကြပြီး တဏှာဒိဋ္ဌိပွားကြတယ်၊ မြင်ရ၊

ကြားရတာတွေကို အမှန်ထင်ပြီး ပိုးဖလံတွေ ဆီမီးကျသံကို ကျကုန်ကြတယ်။
(၃၅၈၃)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော လာဘ်ပူဇော်နှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ လာဘ်ပူဇော်နှင့်စပ်ပြီး

ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။

- လောကမှာ ငါတို့အပေါ်ခင်က တိတ္ထိတွေ

လာဘ်ပူဇော်သကာကို ရကြတယ်၊ ငါတို့ပေါ်ပြီးတော့ နောက်
ရှားပါးလာကြတယ်။ ဒီလို မြောခဲ့ ဆင်ခြင်ခဲ့မိတာနဲ့ စပ်လို့ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဒီလို၊

ပိုးစုံးကြူးဟာ နေမထွက် ခင်ပဲ လင်းနှိုင်းတယ်၊

လက်တွေ့တရားကို ဟောသူဘုရား ပေါ်တဲ့အခါ အတွေးအကြံတရားဟောတဲ့
တိတ္ထိတွေ မထွန်းကားတော့တာပဲ။

(၃၅၈၄)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အသျှင်

လက္ခဏာဘဒ္ဒိယနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ လက္ခဏာ ဘဒ္ဒိယနှင့် စပ်ပြီး

ဥဒါန်ကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။

- လက္ခဏာ ဘဒ္ဒိယဟာ သာရိပုတြာရဲ့ တရားပြမှု နာခံပြီး

အာသဝကုန်တာသိရလို့ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဒီလို၊

ကာမ ၊ ရူပ၊ အရူပ သင်္ခါရခပ်သိမ်းငြိမ်းသူဟာ ဒီ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သင်္ခါရတွေကို ငါပဲလို့ မရှုတော့လို့ သံယောဇဉ်ဆယ်ပါး အကုသိုလ်တရားက
လွတ်ကာ ကံသစ်မဖြစ်တော့ပဲ ဝဲဩဃကို ကူးခဲ့ပြီ။

(၃၅၈၅)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော လက္ခဏာဘဒ္ဒိယနှင့် စပ်သော
ဒုတိယဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ သာဝတ္ထိပြည်သားများ နှင့်စပ်သော
ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
- သာဝတ္ထိပြည်သားများ ကာမဂုဏ်လိုက်စားငြိစွန်း ယစ်မူးကြပုံ
ရဟန်းများကလျှောက်ထားကြတာနဲ့ စပ်လို့ပဲ။
- ဘယ်လိုဥဒါန်းကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

ကာမဂုဏ်မှာ တပ်မက်ငြိတွယ်သူများ ကြီးမားလှတဲ့
ဝဲဩဃ မကူးနိုင်ကြဘူး။ ကာမနဲ့ ကန်းအောင်၊ ကွယ်အောင်
အလုပ်ခံရသူတွေဟာ မြိုးဝပ်တဲ့ ငါးအလား ဒုက္ခရောက်ကြရတယ်။

(၃၅၈၇)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော လက္ခဏာဘဒ္ဒိယနှင့်စပ်သော
တတိယဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ လက္ခဏာဘဒ္ဒိယနှင့်စပ်ပြီး
တတိယဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
- ရဟန်းတွေနောက်က လိုက်တဲ့ ပုက္က၊ရုပ်ဆိုး ၊ အကြည့်တန်ပြီး
ပြောင်လှောင် ၊ ရှုံချခံရတဲ့ လက္ခဏာဘဒ္ဒိယဟာ မဝင်စားဘူးတဲ့
သမာပတ်မရှိသလောက်ဖြစ်သူ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းပြောဆိုရမှုနှင့် စပ်ပြီး
ကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

ရဟန်းတွေနောက်မှလာတဲ့ လကုဏ္ဍဘဒ္ဒိယရဲ့ အတ္တဘောရထားကိုကြည့်ကြ။ ကိလေသာအယာဉ်ဖြတ်တာကြောင့် အတုတ်အဖွဲ့ မရှိတဲ့ သတိအကန့် ၊ ဝိမုတ္တအဖြူ အပြစ်ကင်းတဲ့ဘီးနဲ့ လာနေတယ်။

(၃၅၈၈)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အညာသိကောဏ္ဍညနှင့် စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ ကောဏ္ဍညနှင့်စပ်ပြီး

ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
- ကောဏ္ဍည တဏှာကုန်မှု ဝိမုတ္တိချမ်းသာကို ဆင်ခြင်နေတာ အကြောင်းပြုလို့ပဲ။

- ဘယ်လို ဥဒါန်းကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

အဝိဇ္ဇာစတဲ့ အမြစ်မြေ ၊ အခက်အလက် မရှိသူဟာ အရွယ်လဲ ဘယ်ရှိမလဲ၊ လုံ့လရှိလို့ လွတ်မြောက်ပြီးသူကို ဘယ်သူ ကဲ့ရဲ့ထိုက်မလဲ၊ နတ်ဗြဟ္မာတွေလဲ ချီးမွမ်းရတာပဲ။

(၃၅၈၉)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော မိမိပယ်ပြီး ပပဉ္စနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ ငါပယ်ပြီးတဲ့ ပပဉ္စနဲ့စပ်ပြီး
- ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
 - သံသရာချဲ့တဲ့ တရားနဲ့တကွ သညာစုကို ပယ်ခဲ့ပြီးတာကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သိတာနဲ့ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

တဏှာဒိဌိကြီးနှင့် အဝိဇ္ဇာတံခါးကျည်ကို
လွန်မြောက်တဲ့ သံသရာချဲ့ ကိလေသာ မရှိတဲ့
ဘုရားအားဘယ် နတ်လူမှ မကဲ့ရဲ့ မရှုံ့ချ။

(၃၅၉၀)

- အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော မဟာယကစ္စာနနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း
- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ ကစ္စာနနှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
 - ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
 - ကာယဂတာသတိရှိရှိနဲ့ ကစ္စာန နေတာတွေ့ရလို့ပဲ။
 - ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
 - ဒီလို၊

အတိတ်မရှိယင် ပစ္စုပ္ပန်အတ္တကော မဖြစ်တန်ရာ၊
ဒီမှာ ကိလေသာမဖြစ်ယင် အနာဂတ် ဝိပါတ်ဝဋ်ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူးလို့
ကိုယ်မှာတည် တဲ့ သတိမပြတ် ဖြစ်နေသူဟာ ဖြစ်နေချိန်မှာပဲ တဏှာကုန်မှာပဲ။

(၃၅၉၁)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ရေတွင်းဖို့ထားခံရမှုနှင့် စပ်သော
ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ မလ္လတိုင်း တုမ္မရွာမှာ ရေတွင်းဖို့ထားမှုနဲ့စပ်ပြီး
ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
- ထူဏရွာသား ပုဏ္ဏားတွေဟာ ငါတို့

ဒေသာစာရီလာဘယ်ကြားလို့ ဦးပြည်ရဟန်းယုတ်တွေ သောက်ရေမရအောင်
ရေတွင်းတွေကို မြက်ဖွဲ့စကာတွေနဲ့ ဖို့ထားကြတယ်။ ရေခပ်ခိုင်းတော့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မြက်နဲ့ဖွဲတွေက ရေတွင်းပေါ်အံနေကြတယ်။ သောက်ရေ
ကောင်းကောင်းကိုရတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

ရေရှိနေယင် ရေတွင်းဘာကြောင့်တူးမလဲ၊
လိုတာမရမှု ဆင်းရဲ ရဲ့အကြောင်းတဏှာကို ဖြတ်ပြီးတဲ့ ငါလိုသူက ဘာရှာမှီးဖို့
လျှောက်လှည့်နေရမှာပဲ။

(၃၅၉၂)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော သာမာဝတီတို့
မီးလောင်သေကြမှုနဲ့စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ကောသမ္ဘိမှာ သာမာဝတီတို့
မီးလောင်သေကြမှုနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့လဲ ဘုရား။
- ဥတေနမင်း ဥယျာဉ်ထွက်ခိုက် မိဖုရားသာမာဝတီတို့
နန်းဆောင် မီးလောင်ပြီး မိန်းမငါးရာ သေကြတာကို ရဟန်းတို့လျှောက်လို့
သိရတာနှင့်စပ်လို့ပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးပါသလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

မောဟနဲ့အဖွဲ့ခံရတဲ့ လောကဟာ ထိုက်တန်တဲ့အသွင်
ထင်သလို ဥပဓိနဲ့ဖွဲ့ခံရတဲ့ လူမိုက်ဟာ အမိုက်မှောင်ခြုံရံခံရကာ
မြဲသလိုထင်တယ် ၊ မြင်သူမှာ ဘာကြောင့်ကြမှမရှိ။

(၃၅၉၃)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော ဥဒါန်း
- အာနန္ဒာ ဇေတဝန်မှာ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ပါလဲ ဘုရား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ရဟန်းတို့ နိဗ္ဗာန်နဲ့စပ်ပြီး တရားမှာ ထက်သန်စေဖို့ ပြောဟောခဲ့ရမှုကြောင့်ဖြစ်တယ်။

- ဘယ်လိုကျူးပါလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

နိဗ္ဗာန်၌ ရုပ်မရှိ၊ နာမ်မရှိ၊ ကာလမရှိ၊ ဌာနမရှိ၊ ပယောဂမရှိ၊ အာရုံပြုမှုမရှိ၊ အဲဒီနိဗ္ဗာန်ဟာ ဆင်းရဲအဆုံးပဲ၊ အဲဒီနိဗ္ဗာန်ဟာ မြင်နိုင်ခဲ့တယ်။ သစ္စာသိသူမှပဲ ကြောင့်ကြမစိုက်ရပဲ မြင်နိုင်တယ်၊ နိဗ္ဗာန်ဟာ ဖြစ်ပေါ်မှု၊ ထင်နေမှု၊ ပြုထားမှု၊ စီရင်ထားမှု မရှိတဲ့အရာပဲ၊ ဒီလိုဖြစ်တာနဲ့ဘာမျှ မရှိဘူးပြောလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓ ပဉ္စကက ထွက်မြောက်ရာ အထင်အရှားရှိလို့ပဲ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓပဉ္စက ကထွက်မြောက်ရာဟာ ဖြစ်ပေါ်မှု၊ ထင်နေမှု၊ ပြုထားမှု၊ စီရင်ထားမှု မရှိဘူးပဲ။

(၃၅၉၄)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ပန်းထိမ်သည်သား စုန္ဒ၏ ဝက်သားဆွမ်းနှင့်စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ပါဝါနှင့်ကုသိနာရုံအကြား ကုကုဌာမြစ်ဘေးက သရက်ဥယျာဉ်မှာ စုန္ဒ၏ဆွမ်းနဲ့စပ်ပြီး ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။
- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ပါလဲ ဘုရား။
- စုန္ဒ ကပ်သော ဝက်သားမွေးဟင်းနဲ့ ဆွမ်းစားပြီး သွေးဝမ်းသွားနေလျက် ကုသိ အာရုံပြည်ထက်ကို ခက်ခဲပင်ပန်းစွာသွားယင်း ကုကုဌာမြစ်မှာ ရေချိုးပြီး သရက်ဥယျာဉ်မှာ လဲလျောင်း အနား ယူနေတုန်း စုန္ဒဆွမ်းနဲ့ သွေးဝမ်းသွားတယ်လို့ အပြစ်တင်ကြဖွယ်ရာရှိတာသိလို့လာတာပဲ။
- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။
- ဒီလို၊

လှူသူဟာ ကုသိုလ်တိုးပွားတာပဲ၊ စောင့်စည်းသူ ရန်မပွားဘူး၊ ဉာဏ်ရှိသူမကောင်းမှုပယ်လို့ ငြိမ်းအေးတယ်။

(၃၅၉၅)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ပါဠိလိရွာရောက်မှုနှင့်စပ်သော
ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ မဂဓတိုင်း ပါဠိလိရွာရောက်မှုနဲ့ စပ်ပြီး

ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ပါဠိလိရွာကို မြို့တယ်နေကြတဲ့ သုနိဓနှင့်

ဝဿကာရတို့ဆွမ်းကို စားပြီး ဂင်္ဂါကိုဖြတ်ကာ ကြွလာရာ မြစ်ကူဖို့
လှေဖောင်တွေ ဖွဲ့လုပ် သုံးစွဲကြရမှု ကြည့်ပြီး ကျူးတာပဲ။

- ဘယ်လိုကျူးပါလဲ ဘုရား။

- ဒီလို၊

အရိယာတွေဟာ တဏှာမြစ် နက်တက်ကျယ်ကျယ်ကို
ကိလေသာညံ့ ပယ်ပြီး တံတားဆောက် ကူးကြတယ်။
ဘူတွေကတော့ မြစ်ကူးဖို့ ဖောင်ဖွဲ့ရတယ်။ တဏှာမြစ်ကူးပြီး သူတွေမှာ
ဖောင်မဖွဲ့ကြရ။

(၃၅၉၆)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော အသျှင်နာဂသမာလနှင့် စပ်သော
ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ကောသလတိုင်းထဲမှာ နာဂသမာလက

လမ်းတစ်ခုယူပြီး ဒီလမ်းမှ လမ်းကောင်းလို့ ငါ့ကိုပြောတယ်။

မဟုတ်ကြောင်းငါပြောတော့ ငါ့သပိတ်နဲ့သင်္ကန်းမြေပေါ်ချထားပြီး

သူကြိုက်တဲ့လမ်း ထွက်ခွာသွားတယ်။ လမ်းကျတော့ သူ့ခိုးရိုက်ခံရပြီး

သပိတ်ကွဲ၊ သင်္ကန်းပြဲ ဖြစ်လာတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ဒီဥဒါန်းကျူးတာ။

- ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- ကြိုးကြာဟာ ရေရောနို့သောက်ပြီး ရေစွန့်သလို ကျိုးရှိ ကျိုးမဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သိသူဟာ မသိသူနဲ့ပေါင်းသော်လဲ

မကောင်းမှုစွန့်တယ်။

(၃၅၉၇)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော ဝိသာခါမြေး ကွယ်လွန်မှုနှင့် စပ်သော ဥဒါန်း

- အာနန္ဒာ ပုဗ္ဗာရုံမှာ မြေးကွယ်လွန်သူ ဝိသာခါနဲ့စပ်ပြီး

ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်အကြောင်းနဲ့ပါလဲ ဘုရား။

- မြေးသေလို့ ငိုလာတဲ့ ဝိသာခါကို ချစ်သလောက် ငိုရမှာပဲလို့

ဟောပြောရမှုနဲ့စပ်ပြီး ကျူးတာ။

- ဘယ်လိုကျူးပါသလဲ ဘုရား။

- ဒီလို၊

သိပ်ချစ်ယင် သိပ်ပူရမယ်၊ သိပ်ငိုရမယ်။ နဲ့နဲ့မှ

မချစ်ယင် နဲ့နဲ့မှမပူရမငိုရ ၊ ဒါကြောင့်

မပူချင်ယင် မငိုချင်ယင် မချစ်နဲ့၊ ချစ်မိမှတော့ပူလိုက် ငိုလိုက်။

(၃၅၉၈)

အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောသော မလ္လမင်းသား သျှင်ဒဗ္ဗကွယ်လွန်မှုနှင့် စပ်သော ဥဒါန်း။

- အာနန္ဒာ ဒဗ္ဗ ကွယ်လွန်တာနဲ့စပ်ပြီး ဝေဠုဝန်မှာ

ဥဒါန်းကျူးဘူးတယ်။

- ဘယ်လိုကျူးတာလဲ ဘုရား။

- ဒဗ္ဗဟာ ရုပ်ဝေဒနာ သညာသင်္ခါရ ဝိညာဉ်တွေ အကြွင်းမရှိ

ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီ။ သံနှစ်ခု ခပ်လို့ ထွက်လာတဲ့မီး

ငြိမ်းသွားသလို နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြတဲ့ ရဟန္တာတွေလဲ အတူပဲဖြစ်တယ်။

(၃၅၉၉)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

အနာဂါမ်ဖြစ်ရန်ပယ်ရမည့်တစ်ခုသောတရား

- လောဘ၊ သို့မဟုတ် ဒေါသ၊ သို့မဟုတ် ၊ မောဟ ၊ သို့မဟုတ်
အမျက်ထွက်မှုကောဓ ၊ သို့မဟုတ် ကျေးစွပ်မှုမက္ခ၊ သို့မဟုတ် မာန။
(၃၆၀၀)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဆင်းရဲကုန်ထိုက်သူဖြစ်ဖို့
ကိလေသာပယ်ရန် အထူးပိုင်ခြားသိရမည့် တစ်ခုသော တရား

- တေဘုမ္မကသင်္ခါရခပ်သိမ်း ၊ သို့မဟုတ်၊ မာန၊ သို့မဟုတ် ၊
လောဘ၊ သို့မဟုတ် ၊ ဒေါသ ၊ သို့မဟုတ်၊ မောဟ ၊
သို့မဟုတ် ကောဓ၊ သို့မဟုတ် မက္ခ။
(၃၆၀၁)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတ္တဝါများ သံသရာရှည်စေသော
တစ်ခုသော အပိတ်အဆို့ နီဝရဏတရား

- အဝိဇ္ဇာ။
(၃၆၀၂)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတ္တဝါများ သံသရာရှည်စေသော
တစ်ခုသော အနှောင်အဖွဲ့ သံယောဇဉ်တရား

- တဏှာသံယောဇဉ်။
(၃၆၀၃)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သေက္ခတို့၏ အဇုတ္တအင်္ဂါဖြစ်သော
တစ်ခုသော တရား

- ယောနိသောမနသိကာရ။
(၃၆၀၄)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သေက္ခတို့၏ ဗဟိဒ္ဓအင်္ဂါဖြစ်သော
တစ်ခုသော တရား

- မိတ်ဆွေကောင်း ၊ ကလျာဏမိတ္တ။

(၃၆၀၅)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူများ
အကျိုးစီးပွားချမ်းသာမဲ့ရန်ဖြစ်သော တစ်ခုသောတရား
- သံဃာကွဲမှု။

(၃၆၀၆)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူများ အကျိုးစီးပွား ချမ်းသာ
ပွားစေသော တစ်ခုသောတရား
- သံဃာညီညွတ်မှု။

(၃၆၀၇)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူအများ
ချမ်းသာကင်းရာငရဲကျစေတတ်သော တစ်ခုသောတရား
- ဒေါသ။

(၃၆၀၈)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော
လူများအလားအလာကောင်းရာကျစေသော တစ်ခုသောတရား
- စိတ်ကြည်လင်မှု။

(၃၆၀၉)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ချမ်းသာသူခေါ်အမည်ဖြစ်သော
တစ်ခုသောတရား
- ကုသိုလ်ကံကောင်းမှု။

(၃၆၁၀)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ခုရောနောင်ပါ အကျိုးများသော
တစ်ခုသောတရား
- ကုသိုလ်မမေ့မှု အပ္ပမာဒ။

(၃၆၁၁)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူတစ်ယောက်တိုင်း၏ အရိုးများစုပုံလျှင် ရှိမည့်တောင်ပမာဏ။

- ဝေပုလ္လ။

(၃၆၁၂)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကောင်းမှုအားလုံးကျူးလွန်စေသော တစ်ခုသောမကောင်းမှုတရား။

- မုသာဝါဒ။

(၃၆၁၃)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝန်တိုငြူစိတ်ကို ဖျက်နိုင်သော တစ်ခုသောတရား၊

- ဒါန။

(၃၆၁၄)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုညကြိယာဝတ္ထုကို အဆများစွာသာလွန်သောတစ်ခုသောတရား။

- မေတ္တာ။

(၃၆၁၅)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းတို့ ခုရောနောင်ပါ ပင်ပန်းဆင်းရဲစေသောတရားနှစ်ပါး။

- ဣန္ဒြေမစောင့်မှု။

- အစားအစာ အတိုင်းအရှည်မရှိမှု။

(၃၆၁၆)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းတို့ ခုရောနောင်ပါချမ်းသာစေသောတရားနှစ်ပါး။

- ဣန္ဒြေစောင့်မှု။

- အစားပမာဏရှိမှု။

(၃၆၁၇)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပူပန်စေတတ်သော တရားနှစ်ပါး။

- ကုသိုလ်ကောင်းမှု မပြုခြင်း။
- အကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခြင်း။

(၃၆၁၈)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မပူပန်ရစေသော တရားနှစ်ပါး။

- ကုသိုလ်ပြုခြင်း။
- အကုသိုလ်မပြုခြင်း။

(၃၆၁၉)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝန်ထုတ်ကျသလို ဆင်းရဲကျစေသော တရားနှစ်ပါး။

- မှားသောအကျင့်သီလ။
- မှားသောအကြံအယူ။

(၃၆၂၀)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝတ်ထုတ်ချသကဲ့သို့ ချမ်းသာသို့ ကျစေသော တရားနှစ်ပါး။

- မှန်သောသီလ။
- မှန်သော အယူ။

(၃၆၂၁)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သစ္စာလေးပါးမသိထိုင်သော တရားနှစ်ပါး။

- မကောင်းမှုမဖြစ်အောင် အားမထုတ်ခြင်း။
- မကောင်းမှု မထိတ်လန့်မှု။

(၃၆၂၂)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူများအံ့ဩဖို့

လာဘ်အကျော်အစောရဖို့ နှလုံးမသွင်းသူသို့ တရားကျင့်ရာ၌ နှလုံးသွင်းနှစ်ပါး။

- စောင့်စည်းရန်။
- ပယ်ရှင်းရန် ၊ သို့မဟုတ် ၊ စိတ်ဖြင့်သိရန်နှင့် ပညာဖြင့်သိရန်။

(၃၆၂၃)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝေါကုန်ရန် အားထုတ်ကာ ချမ်းသာနေစေသော တရား နှစ်ပါး။

- သံဝေဂဖြစ်စရာမှာ သံဝေဂဖြစ်ခြင်း။
- သံဝေဂဖြစ်တဲ့အလျှောက် အားထုတ်ခြင်း။

(၃၆၂၄)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားမှာဖြစ်သော ရဟန်းတို့အားလည်း ပွားများစေသော ဝိတက်နှစ်ပါး။

- ခေမဝိတင်(ဘေးမဲ့အကြံ) (သတ္တဝါများ မဆင်းရဲရန်အကြံ)
- ပဝိဝေကဝိတက်(ဆိတ်ငြိမ်မှုအကြံ) (ဘယ်ဟာအကုသိုလ်လဲ၊

ဘယ်အကုသိုလ်မပယ်ရသေးတာလဲအကြံ)

(၃၆၂၅)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရား၏တရားဟောခြင်း နှစ်ပါး။

- မကောင်းမှုကို မကောင်းမှုဟု ရှုရန်။
- မကောင်းမှုကို မကောင်းမှုဟု သိရှိပြီး ပြီးငွေ့ရန်။

(၃၆၂၆)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အဝိဇ္ဇာကပ္ပာစေသော မကောင်းမှုတရားနှစ်ပါး။

- အရှက်မရှိမှု အဟိရိက။
- အကြောက်မရှိမှု အနောတ္တပ္ပ။

(၃၆၂၇)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူများအလွန်အလွန်
ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရားနှစ်ပါး။

- မဂ်ပညာဆုတ်ယုတ်မှု။
- ဝိပဿနာပညာဆုတ်ယုတ်မှု။

(၃၆၂၈)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူကိုစောင့်ရှောက်သော
တရားနှစ်ပါး။

- ဟိရိ ရှက်တတ်မှု။
- ဩတ္တပ္ပ လန့်တတ်မှု။

(၃၆၂၉)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားနှစ်ပါး။

- လူတို့ ပေါင်းစပ်ပြုပြင် ဖြစ်ပွားထင်ရှားမှု

ဥပါဒါနက္ခန္ဓာပဉ္စကတရား။

- လူတို့ မပေါင်းစပ် မပြုပြင် မဖြစ်ပွား မထင်ရှားမှု

အနုပါဒါနက္ခန္ဓာပဉ္စကတရား။

(၃၆၃၀)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော နိဗ္ဗာန်နှစ်ပါး။

- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကြွင်းရှိသော နိဗ္ဗာန်။ -
- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်။

(၃၆၃၁)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တစ်ယောက်တည်းငြိမ်းအေးမှု
တွေးခေါ်ဝေဘန်နေသူများ ရမည့်အကျိုးနှစ်ပါး။

- အရဟတ္တဖိုလ် ၊ အနာဂါမိဖိုလ်။

(၃၆၃၂)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိပညာသိက္ခာ နိဗ္ဗာန်နှင့်

နေသူများရသော အကျိုးနှုတ်ပါး။

- အရဟတ္တဖိုလ်၊ အနာဂါမိဖိုလ်။

(၃၆၃၃)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သတိ သမာဓိ
သမ္ပဇင်နှင့်ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်စွာ ကုသိုလ်အထူးပြု နိုးကြားသူများရသော
အကျိုးတရားနှစ်ပါး။

- အရဟတ္တဖိုလ် ၊ အနာဂါမိဖိုလ်။

(၃၆၃၄)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အပါယ်ဖြစ်ရမည့်အကြောင်း နှစ်ပါး။

- အကျင့်မြတ် (ဗြဟ္မစရိယ) မကျင့်ပဲ ကျင့်သူဟု ဝန်ခံခြင်း။
- ကျင့်သူကို အခြေအမြစ်မရှိ ဖျက်ဆီးခြင်း။

(၃၆၃၅)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို အမှန်သိပြီး
ငြီးငွေ့ရကျင့်မှု မဇ္ဈိမအကျင့် မသိသူများ ဖြစ်သော အမှားနှစ်ပါး။

- ဘဝ၌ နစ် တွေးမြင်မှု။
- ဘဝကို လွန်၍ တွေးမြင်မှု။

(၃၆၃၆)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကုသိုလ်၏
အရင်းအမြစ်မူလသုံးပါး။

- လောဘ ၊ ဒေါသ ၊ မောဟ ။

(၃၆၃၇)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓာတ်သုံးပါး။

- ကာမဓာတ် ။ ရူပဓာတ် ။ အရူပဓာတ် ။

(၃၆၃၈)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာသုံးပါး။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သုခ ။ ဒုက္ခ ။ ဥပေက္ခ ။

(၃၆၃၉)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝေဒနာသုံးပါး၌ ရှုနည်းသုံးပါး။

- သုခကိုဆင်းရဲ။ ဒုက္ခကို ငြောင့် ။ ဥပေက္ခကို ပျက်စီးမှု။

(၃၆၄၀)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရှာမှီးမှုသုံးပါး။

- ကာမရှာမှီးမှု ။ ဘဝ ။ အကျင့်မြတ်ဗြဟ္မစရိယရှာမှီးမှု။

(၃၆၄၁)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝ(ယိုစီးမှု) သုံးပါး။

- ကာမာသဝ ။ ဘဝါသဝ ။

အဝိဇ္ဇာသဝ။

(၃၆၄၂)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တဏှာသုံးပါး။

- ကာမတဏှာ ။ ဘဝတဏှာ ။

ဝိဘဝတဏှာ။

(၃၆၄၃)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မာရ်နိုင်ငံလွန်၍ တင့်တယ်စေသော
တရားသုံးပါး။

- သီလ ။ သမာဓိ ။ ပညာ ။

(၃၆၄၄)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပုညကြိယဝတ္ထုသုံးပါး။

- ဒါန ။ သီလ ။ ဘာဝနာ ။

(၃၆၄၅)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စက္ခုသုံးပါး။

- မံသစက္ခု ။ ဒိဗ္ဗစက္ခု ။ ပညာစက္ခု။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၃၆၄၆)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကုဋ္ဌသုံးပါး။

- သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဟူသော အနုညာတညဿာမိတိန္ဒြေ။
- အောက်ဖိုလ်နှင့်အထက်မဂ်သုံးပါးဟူသော အညိန္ဒြေ။
- အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အညာတာဝိန္ဒြေ။

(၃၆၄၇)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာလသုံးပါး။

- အတိတ် ၊ အနာဂတ် ၊ ပစ္စုပ္ပန်။

(၃၆၄၈)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဒုစရိုက်သုံးပါး။

- ကာယဒုစရိုက် ၊ ဝစီဒုစရိုက် ၊ မနောဒုစရိုက်။

(၃၆၄၉)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သုစရိုက်သုံးပါး။

- ကာယသုစရိုက်။ ဝစီသုစရိုက် ။ မနောသုစရိုက်။

(၃၆၅၀)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စင်ကြယ်ခြင်းသုံးပါး။

- ကိုယ်စင်ကြယ်ခြင်း။ နှုတ်စင်ကြယ်ခြင်း ။ စိတ်စင်ကြယ်ခြင်း။

(၃၆၅၁)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော

ရဟန္တာဖြစ်စေတတ်သောမောနေယျသုံးပါး။

- ကာယမောနေယျ ။ ဝစီမောနေယျ ။ မနောနေယျ။

(၃၆၅၂)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လှိုင်းစသည်ကြမ်းသော

သမုဒ္ဒရာမကူးနိုင်ပဲ မာရ်ကျော့ကွင်း အစွပ်ခဲရသူ ဖြစ်စေသော တရားသုံးပါး။

- ရာဂမပယ်နိုင်ခြင်း ။ ဒေါသမပယ်နိုင်ခြင်း ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မောဟမပယ်နိုင်ခြင်း။

(၃၆၅၃)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပျက်စီးစေနိုင်သော တရားသုံးပါး။

- အယူမှားခြင်း။ အယူမှားဖြင့် ကံဆောက်တည်ခြင်း ။

အယူမှားသူကို စွပ်စွဲခြင်း။

(၃၆၅၄)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသောချမ်းသာစေနိုင်သော တရားသုံးပါး။

- အယူမှန်ခြင်း။ အယူမှန်ဖြင့် ကံဆောက်တည်ခြင်း။

အယူမှန်သူကို မစွပ်စွဲခြင်း။

(၃၆၅၅)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ထွက်ကြောင်းဓာတ်(သုံး)ပါး။

- ရူပဈာန်ဟူသော ကာမမှမထွက်မြောက်ကြောင်း နေခမ္မဓာတ်။

- ရူပမှထွက်မြောက်ကြောင်း အရူပဓာတ်။

- သင်္ခါရခပ်သိမ်းမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း နိရောဓဓာတ်။

(၃၆၅၆)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အထူးငြိမ်းအေးမှုသုံးပါး။

- ကာမထက် အထူးငြိမ်းအေးသော ရူပတရား။

- ရူပထက် အထူးငြိမ်းအေးသော အရူပတရား။

- အရူပထက် အထူးငြိမ်းအေးသော နိဗ္ဗာန်တရား။

(၃၆၅၇)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သားသုံးယောက်။

- မိဘထက်ဂုဏ်လွန် (အတိဇာတ) သား။

- မိဘနှင့် ဂုဏ်တူ (အနုဇာတ) သား။

- မိဘထက်ဂုဏ်နိမ့်(အဝဇာတ) သား။

(၃၆၅၈)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မိုးနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး။

- ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘာမှမပေးတတ်သော ရွာသောမိုးနှင့်တူသူ။
- အချို့အားသော ပေးတတ်သော ကွက်ကြားရွာသော

မိုးနှင့်တူသူ။

- အားလုံးအား ပေးတတ်သော အနှံ့အပြားရွာသော

မိုးနှင့်တူသူ။

(၃၆၅၉)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သီလစောင့်သူပြည့်သော တောင့်တမှုသုံးပါး။

- ကျော်စောသတင်း ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြစ်မှု။
- စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြစ်မှု။
- အလားအလာကောင်းမှု။

(၃၆၆၀)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမြတ်ဆုံးငြိမ်းရာရောက်ပြီး ပွားများဖို့ အချိန်ကာလကို လိုလားတောင့်တသူ ကြည့်မြင်သိရှိသော တရားသုံးပါး။

- ဤကိုယ်၏ ပြိုကွဲတတ်မှု။
- ဝိညာဉ်၏ ချုပ်ပြတ်တတ်မှု။
- ဥပဓိလေးပါး၏ ပျက်စီးဆင်းရဲဖောက်ပြန်တတ်မှု။

(၃၆၆၁)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကောင်းသူကကောင်းသူနှင့် မကောင်းသူက မကောင်းသူနှင့် နှီးနှောကြသည့် ကာလသုံးပါး။

- ရှေးကလည်း ကောင်းသူကကောင်းသူနှင့် မကောင်းသူကမကောင်းသူနှင့် နှီးနှောခြင်း။
- အခုလည်း ကောင်းသူကကောင်းသူနှင့်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မကောင်းသူကမကောင်းသူနှင့် နှီးနှောခြင်း။

- နောင်လည်း ကောင်းသူကကောင်းသူနှင့်

မကောင်းသူကမကောင်းသူနှင့် နှီးနှောခြင်း။

(၃၆၆၂)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မတိုးတက်မည့်
ကျင့်ဆဲရဟန်းတရားသုံးပါး။

- အမှုကိစ္စမွေ့လျော်မှု။ စကားပြောမွေ့လျော်မှု။
အအိပ်မွေ့လျော်မှု။

(၃၆၆၃)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အကုသိုလ်ဝိတက်သုံးပါး။

- သူများက မထေမဲ့မပြုစေလိုခြင်း ဝိတက်အကြံ။
- ကျော်စောပူဇော်သကာရ လိုခြင်း ဝိတက်အကြံ။
- သူများကို ချစ်ခင်လိုခြင်း ဝိတက်အကြံ။

(၃၆၆၄)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စိတ်ကို သိမ်းကျုံးယူဝင်နှိပ်စက်နိုင်ပြီး
အလားအလာမကောင်းမှု ဆင်းရဲများဖြစ်ပွားစေသော တရားသုံးပါး။

- ပူဇော်သကာမရခြင်း။ ပူဇော်သကာရခြင်း ။

ပူဇော်သကာရလည်းရ မရလည်းမရခြင်း။

(၃၆၆၅)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြင့်မြတ်သူတို့လောက၌
စကားအဖြစ်ပြောဆိုရသော အပြောင်အလဲသုံးပါး။

- ရဟန်းပြုလျှင် မာရ်ကို စစ်ခင်းတို့ပြင်ခြင်း ပြောခြင်း။
- တရားအားထုတ်လျှင် မာရ်ကို ကိုက်နေပြီဟုပြောခြင်း။
- အာသဝကုန်လျှင် မာရ်စစ်မြေဦးကို ချိုးနိုင်ပြီဟု ပြောခြင်း။

(၃၆၆၆)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မြင့်မြတ်သူတို့ ကျဆုံးခါနီးလျှင်
ပတ်ဝန်းကျင်ကဝိုင်းဝန်း သတိပေးခဲရမှု သုံးမျိုး။

- လူအဖြစ်ဟူသော သုဂတိသွားပါ အပြောခံရခြင်း။
- သာသနာဆည်းကပ်မှုဟူသော လာဘ်ရှိသူဖြစ်ပါဟု

အပြောခံရခြင်း။

- သာသနာဆည်းကပ်မှု၌ မတုံလှုပ်သူဖြစ်ပါဟု အပြောခံရခြင်း။

(၃၆၆၇)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လူများချမ်းသာစီးပွားစောင့်ရှောင့်ဖို့
ပေါ်လာသူသုံးဦး။

- ဘုရား ။ ရဟန္တာ အသေက္ခ ။ သေက္ခ အရိယာ။

(၃၆၆၈)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ရဟန်းများပွားရမည့် တရားသုံးပါး။

- အသုဘ ။ အာနာပါနဿတိ။ သင်္ခါရဟူသောကံများပွားရမည့်

တရားသုံးပါး။

(၃၆၆၉)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားနှင့်အလျော်ကျင့်သူ၏
အနေအထိုင်သုံးပါး။

- တရားနှင့်စပ်သည်ကိုသာပြောခြင်း။
- တရားနှင့်စပ်သည်ကိုသာ ကြံခြင်း။
- တရားအဆင်အခြင်ပြည့်ဝမှုဝင်လွတ်နေခြင်း။

(၃၆၇၀)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ပညာမဲ့စေသော
အကုသလဝိတက်သုံးပါး။

- ကာမဝိတက် ။ ဗျာပါဒဝိတက် ။ ဝိဟိံသာဝိတက်။

(၃၆၇၁)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စိတ်အညစ်အကြေးရန်သူဖြစ်သော
တရားသုံးပါး။

- လောဘ ။ ဒေါသ ။ မောဟ ။

(၃၆၇၂)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မကုစားနိုင်လောက်သော
ဒေဝဒတ်၏ ဆင်းရဲမှုဖြစ်စေသော မတရားသုံးပါး။

- ပါပိစ္ဆာအလိုဆိုး။
- ပါပမိတ္တတာ မိတ်ဆွေဆိုး။
- ကျင့်စရာမပြီးသေးပဲ ရတာကလေးဖြင့် အပြီးသတ်နေခြင်း။

(၂၆၇၃)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမြတ်ဆုံးကြည်ညိုမှုသုံးပါး။

- ဘုရား ။ အရဟတ္တမဂ်တရား ။ သံဃာ ။

(၃၆၇၄)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားရအောင် ယုတ်ညံ့သော
အသက်မွေးမှုဖြင့် ဆွမ်းခံအသက်မွေးသော်လည်း စိတ်ဆိုးစိတ်ဆာများနှင့်
စောင့်စည်မှု မထားသော ရဟန်းအား လူသေဖုတ်သော ထင်းကုလား
အရင်းအဖျားမီးစွဲ ကျင်ကြီးထဲ အလယ်ကကျသကဲ့သို့သော အကျိုးယုတ်မှု
သုံးပါး။

- လူ့စည်းစိမ်မရ ။ ရဟန်းဖြစ်ကျိုးမရ ၊

အလားအလာကောင်းမရ။

(၃၆၇၅)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဘုရားသင်္ကန်းစွန်းဆွဲပြီး
ခြေရာထပ်လိုက်နေသူပင်ဖြစ်စေ ဘုရားမမြင်ပဲ ဘုရားနှင့်ဝေးသူဖြစ်စေသော
သဘောတရား သုံးပါး။

- အဘိဇ္ဈာများခြင်း ။ ဗျာပါဒများခြင်း ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သတိမထင်မဆင်ခြင်ပဲ တုန်လှုပ်ပြန်လွင့်သော (အမြင်မှား

)ရှိသူ။

(၃၆၇၆)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော မီးသုံးပါး။

- ရာဂမီး ။ ဒေါသမီး ။ မောဟမီး ။

(၃၆၇၇)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော စူစမ်းဆင်ခြင်မှု အခြင်းအရာသုံးမျိုး။

- အပမှာ စိတ်ပျံ့မနေရန်။

- အတွင်းမှာ စိတ်တည်မနေရန်။

- အနုပါဒါဖြင့် အစွဲမဲ့ရန်။

(၃၆၇၈)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာမမှီဝဲသူသုံးပါး။

- ရှေ့ရှုထင်သော ကာမမှီဝဲသူ။

- ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းသော ဘာမဓမ္မလျှော်မှီဝဲသူ။

- သူတစ်ပါးဖန်ဆင်းသော ကာမ၌ အလိုဆိုးလိုက်စေလျက်

မှီဝဲသူ။

(၃၆၇၉)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ကာမယောဂရှိမရှိသုံးပါး။

- ကာမယောဂ ဘဝယောဂ ယှဉ်သူ အာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်။

- ကာမယောဂမရှိ ဘဝယောဂယှဉ်သူ အနာပါမိပုဂ္ဂိုလ်။

- ကာမယောဂ ဘဝယောဂမယှဉ်သူ အရဟာပုဂ္ဂိုလ်။

(၃၆၈၀)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တရားကျင့်ပြီးသော

သန့်ရှင်းသူပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်ကြောင်းတရားသုံးပါး။

- ကာယဝစီမနော မကောင်းမှုမရှိပဲ သီလကောင်းရှိခြင်း။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဗောဓိပက္ခိယတရားပွားပြီး ကောင်းသောတရားရှိခြင်း။
- အရဟတ္တမဂ်ပညာရှိခြင်း။

(၃၆၈၁)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာမိသ ဓမ္မ အမှုသုံးမျိုး။

- အာမိသဒါန ဓမ္မဒါန။
- အာမိသ သံဝိဘာဂ ဓမ္မသံဝိဘာဂ။
- အာမိသာနုဂ္ဂဟ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟ။

(၃၆၈၂)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဗြဟ္မဏဟု ပညတ်ရမည့်သူ ရှိရမည့်တရားသုံးပါး။

- ဘဝ၏ အကြောင်းကိုသိခြင်း။ ဘဝကိုသိခြင်း။
ဘဝအကျိုးသိခြင်း ။

(၃၆၈၃)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာမိသဓမ္မအခြင်းအရာ လေးမျိုး။

- အာမိသဓမ္မဒါန ။ အာမိသဓမ္မသံဝိဘာဂ။
- အာမိသဓမ္မအနုဂ္ဂဟ အာမိသဓမ္မပုဇာ။

(၃၆၈၄)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အပြစ်ကင်း ၊ ကိစ္စလည်းနည်း အရလည်းလွယ်သော ပစ္စည်းလေးပါး

- ပံ့သူကူသင်္ကန်း ။ ဆွမ်းခံဆွမ်း။
သစ်ပင်ရင်းကျောင်း။ နွားကျင် ငယ်ရေဆေး။

(၃၆၈၅)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အာသဝကုန်ကြောင်းဖြစ်သည့် သိရမည့်တရားလေးပါး။

- ဆင်းရဲမှု ။ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း။
- ဆင်းရဲငြိမ်းမှု။ ဆင်းရဲငြိမ်းကြောင်း။

(၃၆၈၆)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သမဏဗြဟ္မဏထဲမှ သမဏဗြဟ္မဏ
မဟုတ်သူဖြစ်ကြောင်းလေးပါး။

- ဆင်းရဲမသိ ။ ဆင်းရဲကြောင်းမသိ။
- ဆင်းရဲငြိမ်းရာမသိ။ ဆင်းရဲငြိမ်းကြောင်းမသိ၏။

(၃၆၈၇)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဖူးမြင်ယုံမျှ ကြားဘူးရုံမျှ
ဆည်းကပ်အောင်မေ့ရုံမျှ အတုပြုရုံမျှဖြင့် ကျေးဇူးများသူ လေးဦး။

- သီလနှင့်ပြည့်သူ ။ သမာဓိဖြင့်ပြည့်သူ။
- ပညာနှင့်ပြည့်သူ ။

ဝိမုတ္တိနှင့်ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနနှင့်ပြည့်စုံသူ။

(၃၆၈၈)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော တဏှာဖြစ်ကြောင်းလေးပါး။

- သင်္ကန်း ။ ဆွမ်း ။ ကျောင်း ။

ဆေး။

(၃၆၈၉)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အမိအဖတို့၏ အမည်လေးပါး။

- ဗြဟ္မာ ။
- ပုဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခေါင်းဆောင် (နတ်) မြင့်မြတ်သူ။
- ပုဗ္ဗစရိယ (လက်ဦးဆရာ)။
- အာဟုနေယျ(အဝေးမှဆောင်လာလှူအပ်သူ)။

(၃၆၉၀)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော အိမ်ယာထောင်သူ မထောင်သူ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အချင်းချင်းပေါင်း၍ ကျေးဇူးများမှုလေးပါး။ - သင်္ကန်း ။

ဆွမ်း ။ ကျောင်း ။ ဆေးနှင့် ယောဂလေးပါးကုန်ခြင်း။

(၃၆၉၁)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဓမ္မဝိနယသာသနာမှဝေးသောသူ
လေးဦး။

- အံ့ဩဘွယ်ပြုတတ်သူ ။ ဖျားယောင်းပြောဆိုသူ။
ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သူ သွေးကြီးသူ။

(၃၆၉၂)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော သစ္စာလေးပါး။

- သာယာမှုမြစ်ရေကြောမြောခြင်း။
- မြစ်အောက်ပိုင်းလှိုင်းစသည်များသောအိုင်၌ ဒုက္ခရခြင်း။
- မြစ်ညာ ဆန်တတ် အပြောခံရခြင်း။
- မြစ်ညာဆန်၍ ဒုက္ခမရောက်ခြင်း။

(၃၆၉၃)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော ဝိရိယလျှော့ပေါ့ပျင်းရိသူအင်္ဂါ
လေးပါး။

- ရပ်နေစဉ် ကာမဗျာပါဒ ဝိဟိံသာ ဝိတက်မပယ်ခြင်း။
- သွားနေစဉ် ကာမဗျာပါဒ ဝိဟိံသာ ဝိတက် မပယ်ခြင်း။
- ထိုင်နေစဉ် ကာမဗျာပါဒ ဝိဟိံသာ ဝိတက် မပယ်ခြင်း။
- လျောင်းနေစဉ် ကာမဗျာပါဒ ဝိဟိံသာ ဝိတက် မပယ်ခြင်း။

(၃၆၉၄)

ရဟန်းတို့အား ဘုရားဟောသော လောကဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း
ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း ကိုသိပြီး သူ ဘုရား၌ တထာဂတဘွဲ့ရကြောင်း လေးပါး။

- လူတိုင်းမြင်ကြားတွေ့သိအပ်သမျှ မြင်ကြားတွေ့သိခြင်း။
- တစ်ဘဝလုံးပြောသမျှ ထပ်တူဖြစ်ခြင်း။

- ပြောသည်မှားလုပ်ဖို့ဖြစ်ပြီး လုပ်သမျှပြောခြင်း ၊ လူများကို
လွှမ်းမိုးနိုင်ခြင်း။

(၃၆၉၆)၊ စက္ခုပါလထေရ် ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- စိတ်ဟာ ဆင်းရဲရဲ့ရှေ့သွားခေါင်းဆောင် အမာခံပဲ။

ပြစ်မှားစိတ်ဖြင့် ပြုမူကြံစည်လို့ လှဲဘီးဟာ
လှည်းဆောင်နွားနောက် လိုက်သလို ဆင်းရဲအမြဲလိုက်တယ်။

(၃၆၉၇)၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- စိတ်ဟာ ၊ လ၊ အမာခံပဲ။ ကြည်ညိုစိတ်ဖြင့်

ပြုမူပြောဆိုကြံစည်ယင် ချမ်းသာဟာ အရိပ်လို
အစဉ်လိုက်လာတယ်။

(၃၆၉၈)၊ တိဿထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ကိုယ့်ဆဲဘူး ၊ ညှင်းဆဲအနိုင်ယူ ၊ ဥစ္စာသိမ်းဘူးတာပဲလို့
သူ့အပေါ်ရန်ညှိုးဖွဲ့သူရန်ကင်းငြိမ်း၊

ရန်ညှိုးမဖွဲ့သူ ရန်ကင်းငြိမ်း။

(၃၆၉၉)၊ ကာဠဘီလူးမဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ရန်ကိုရန်ချင်း ရန်တုံ့နှင်း ၊ ရန်ကင်းငြိမ်းရာ ဆုံးမလား ၊
ရန်ကိုရန်ချင်း မတုံ့နှင်းရန်ကင်းငြိမ်းရာ ဓမ္မတာ။

(၃၇၀၀)၊ ကောသမ္ဘိသားဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- လောကလူမှာ သူသေမှာ ဘာညာမသိ ငြင်းခုံဘိ။
လောကလူလိမ္မာ သူသေမှာ သေချာမြင်သိရန် မရှိ။

(၃၇၀၁)၊ မဟာကာဠထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အလှရှာဖွေ ဣန္ဒြေမရ ၊ အစာပမာဏမသိ ၊ ပြင်းယိများ ၊
လူအင်အားမဲ့သစ်ပင်လေပြင်းဝင် မာရ်ထင်သလို
နှိပ်စက်ခံရတယ်။

အလှမရှာဖွေ ဣန္ဒြေရ အစာပမာဏသိ၊ သဒ္ဓါဝိရိယကြီးပွား ။

တောင်အလားကျော်လွှားမုန်တိုင်း

မာရ်ကျောခိုင်း။

(၃၇၀၂)၊ ဒေဝဒတ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အမှန်မပြော၊ မနောမဆုံးမ ၊ ကိလေသဖန် စွန်းထင်းကျန်
အဖန်သင်္ကန်း မဝတ်ထိုက်။

မှန်ကန်စွာပြော မနောဆုံးမ ကိလေသအဖန် လွတ်ထွေးပြန်
အဖန်သင်္ကန်းထိုက်

(၃၇၀၃)၊ သာရိပုတြာထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အနှစ်မဲ့အား နှစ်ရှိထားလျှက်နှစ်အားနှစ်မဲ့ မှားကြံခဲ့ နှစ်နဲ့
တရားမရနိုင်။

အနှစ်မဲ့အား နှစ်မဲ့ထား နှစ်အားနှစ်ပင် မှန်ကြံဝင်
နှစ်ယဉ်တရားရ။

(၃၇၀၄)၊ နန္ဒထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အိမ်ပိုးပျက်တ မိုးယိုကျသို့ စိတ္တဘာစနာ မကောင်းရာ
တဏှာလိုကျမည်။

- အိမ်မိုးကောင်းက ရေမကျသို့ စိတ္တဘာဝနာကောင်းမှာ
တဏှာမယိုကျ။

(၃၇၀၅)၊ စုန္ဒသူကရိကဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အကောင်းပြုက ပြုဆဲတဝ ပြီးမှတဖန် အတန်တန်
ပူပန်စိုးရိမ်ရ။

- အကောင်းပြုက ပြုဆဲတဝ ပြီးမှတဖန် အတန်တန်
အလွန်ဝမ်းမြောက်ရ။

(၃၇၀၆)၊ မဇ္ဈိကဥပါသကာဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အကောင်းပြုက ပြုဆဲတဝ ပြီးမှတဖန် အတန်တန်
အလွန်နှစ်သက်ရ။

(၃၇၀၇)၊ ဒေဝဒတ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- မကောင်းပြုက ပြုဆဲတဝ ပြီးမှတဖန် အတန်တန်
ပူပန်ဆင်းရဲရ။
(၃၇၀၈)၊ သုမနဒေဝိဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- အကောင်းပြုက ပြုဆဲတဝ ပြီးမှတဖန် အတန်တန်
အလွန်ဝမ်းသာရ။
(၃၇၀၉)၊ သူငယ်ချင်းရဟန်းနှစ်ပါးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- တရားမရ ဓမ္မဟောကြား နွားကျောင်းသားအလား တူစွ
ဆင်းရဲရ။
- တရားရ လည်း အဟောနည်း အစွဲလွတ်မှု မြင့်မြတ်သူ။
(၃၇၁၀)၊ သာမာဝတီဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- သတိရှိက အမတေ၊ သတိမဲ့ကသေ၊ နှစ်ထွေထွေခြား၊
သိသူများ တရားမမေ့စွန့်အားထုတ်
ယောဂပြုတိ။
(၃၇၁၁)၊ ကုမ္ဘယောသကဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- ကုန္တိရ သက်မွေးမျှလျှက် လုံ့လသတိ သုခိကမ္မ နိဗ္ဗာနာရာ
အပ္ပမာဒခုနစ်ဝ ယသတိုးပွားကြောင်း။
(၃၇၁၂)၊ စူဠပန္နက ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- သတိလုံ့လ သံယမနှင့် နှမလေးဖြာ မဂ်ကျွန်းသာ
ဩဇာမတိုက်စား။
(၃၇၁၃)၊ ဗာလနက္ခတ္တဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- အာရုံပျော်ပါး မေ့လျော့ထား များပြာဆင်းရဲမှု။
- အာရုံမွေ့မှု အားမာန်ပြု မေ့မှုရှောင်ရှား ချမ်းသာပွား။
(၃၇၁၄)၊ သူငယ်ချင်းရဟန်းနှစ်ပါး ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- မမေ့သူများ မေ့သူအားကျော်လွှားလွန်လိမ့်မည်။
(၃၇၁၅)၊ မာဃဝတ္ထုဓမ္မစကား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မာဃလုလင်၊ မေ့လျော့ကြည် ၊ ထိတ်တင်နေရာရ။
(၃၇၁၆)၊ ရဟန်းနှစ်ပါးဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- မမေ့တရား ၊ မီးအလား ၊ သံယောဇဉ်များလောင်ကျွမ်းနိုင်။
(၃၇၁၇)၊ နိဂုံးနေတိဿုထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- မမေ့လျှင်ဆေး၊ မေ့လျှင်ဘေး၊ ရှုတွေးသူများလွန်ချမ်းသာ။
(၃၇၁၈)၊ မောဃိယထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မ စကား။
- လော်လီစိတ်များ ၊ ဖြောင့်အောင်ထား ၊ မြားကို
မုဆိုးဖြောင့်သည့်နှယ်။
- ကာမကင်းငြား ၊ လူ့စိတ်များ ၊ ရေငါးကုန်းထက်
ရောက်သည့်နှယ်။
- (၃၇၁၉)၊ ရဟန်းတစ်ပါးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- နှိပ်စက်ပေါ့ပါး ၊ လိုရာသွားစိတ် မြစ်တားဆုံးမ ယဉ်ကျေက
သုခပြည့်စုံမည်။
- (၃၇၂၀)၊ ငြီးငွေ့သောရဟန်းဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- သိမ်မွေ့နက်နည်း ၊ မြင်နိုင်ခဲ၊ လိုထဲနစ်ကြ စိတ်ဓမ္မ
ဆုံးမယဉ်ကျေး ချမ်းသာမည်။
- (၃၇၂၁)၊ သံဃရက္ခိတ ထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- ဧကစာရီ လိုဏ်မှာတည်ပြီး ကိုယ်ထည်မထား၊ အဝေးသွား၊
စိတ်မြားထိမ်းက မာရ်လွှတ်မှာ။
- (၃၇၂၂)၊ စိတ္တဟတ္ထ ထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- စိတ်ထားမတည် ယုံကြည်ပေါ့တန် တရားမှန်မသိ မပြည့်ပညာ
လူဗာလာ။
- ကြိုက်မုန်းပယ်ဖျောက် နိုးမှုရောက်၊ လွန်မြောက်ဘဝ ၊
ဘေးမရ။
- (၃၇၂၃)၊ ရဟန်းငါးရာ ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ကိုယ်နှင့်အိုးတူ စိတ်မြို့လူ ဉာဏ်သူဖြည့်စွက်
မာရ်အောင်ဖို့လက်နက်။
- (၃၇၂၄)၊ ပုတိဂတ္တတိဿ ထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- ကိုယ်ဝညဉ်ကင်း ၊ စွန့်ပစ်ထင်း၊ အလျှင်းသုံးမကျ။
- (၃၇၂၅)၊ နွားကျောင်းသား နန္ဒဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- ခိုးသူချင်းချင်း၊ ရန်သူချင်း ၊ ချင်းချင်းလူယုတ်၊
ပျက်အောင်လုပ်။
- (၃၇၂၆)၊ သောရေယျ ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- စိတ်ထားကောင်းသော မိဘ ဆွေညာ ဆထက်သာ
မြတ်အောင်ပြု၏။
- (၃၇၂၇)၊ ရဟန်းငါးရာ ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- နတ်နဲ့အတူ ယမလူ မြေမှုဘယ်သူရွေး၊ ဘုရားညွှန်လိုက်
ဓမ္မပိုဒ် လျှော်ထိုက်ဘယ်သူရွေး ၊ ပန်းသည်တူကြ
ပန်းအလှ နှစ်ဝသေက္ခရွေး။
- (၃၇၂၈)၊ မရိခိကမ္မဋ္ဌာနီက ရဟန်းဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- ရေမြုပ် တံလျှပ် ပမာထပ်ပြီး ၊ သတ်မှတ်ဤကိုယ်၊
ဉာဏ်ပွင့်မိုရ် ၊ မာရ်ပြိုကြမ္မမသေရ။
- (၃၇၂၉)၊ ဝိဇ္ဇုပဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- ကောင်းနိုးရာပန်း ၊ ဆွတ်ခူးလှမ်းသို့၊ အဝမ်းကာမ၊
တောင့်တတွယ်တာ၊ အိပ်ပျော်ရာ၊ ရေလာမြောသွား၊
အသေးစား။
- (၃၇၃၀)၊ ပတိပုဇိကာ သတို့သမီး ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- ကောင်းနိုးရာပန်း၊ ဆွတ်ခူးလှမ်းသို့ ၊ အဝမ်းကာမ ၊
တောင့်တတွယ်တာ ၊ မဝရာမာယာပြုတိုင်း ခံရမည်။
- (၃၇၃၁)၊ မစ္ဆရိယသူဌေးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဆင်းနံပန်းများ ၊ မထိပါးပဲ ၊ ပျားဝတ်ရည်ယူ၊ ထို့အသူ ၊
ဘိက္ခုနွာကျက်စား။

(၃၇၃၂)၊ ပါဝေယျက အာဇီဝကဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- သူပြစ်သူမျှ မကြည့်ရှု ကိုယ့်အမှုသာ ကိုယ်ရှုရာ။

(၃၇၃၃)၊ ဆတ္တပါဏိဥပါသကာ ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- နံမဲ့လှပန်း ပန်ဆင်မြန်းသို့ စာကျမ်းဆောင်မျှ မကျင့်က
အလှသာပိုင် မမွေးနိုင်။

- ဆင်းနံပြည့်ပန်း ပန်းဆင်မြန်းသို့ စာကျမ်းညွှန်ပြ ကျင့်ကြံက
အလှလည်းပိုင်မွေးနံ့လှိုင်။

(၃၇၃၄)၊ ဝိသာခါဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ပန်းကိုပန်းကုံး သိဖွဲ့ရုံး၊ ထုံးနည်းလာတူငွေနဲ့ကုသိုလ်ယူ။

(၃၇၃၅)၊ အာနန္ဒာထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- နံသာနံမှာ လေထက်ညာသို့ အလာရပ်တံ့ သူကောင်းနံ့မူ
မတုံ့အောက်ထက် ဝန်းကျင်တတ်
မွေးလျက်အားလုံးလှိုင်။

(၃၇၃၆)၊ မဟာကဿပထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- သီလဂန္ဓ၊ ယှဉ်လေက နံ့အဝဝ အချီးနှီး။

(၃၇၃၇)၊ ဂေါဓိကထေရ် ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- သတိသီလ ပြည့်စုံကြ၍ ဉာဏ်မြင်သိ ၊ လွတ်မြောက်သိ၊
အသိမရ မာရ်လမ်းစ။

(၃၇၃၈)၊ ဂရဟဒိန္နဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- လမ်းမှိုက်ပုံမှ ပဒုမကြာ မွေးလှစွာသို့ အန္ဓာလူသား
လူမှိုက်ကြား

ဘုရားတပည့် လွန်တင့်တယ်။

(၃၇၃၉)၊ ယောက်ကျားတစ်ယောက်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- နိုးနေညနှင့် ပန်းကယူဇနာ သံသရာ လူချာ ရှည်ပီမှတ်။
(၃၇၄၀)၊ မဟာကဿပအတူနေတပည့်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- တရားကျင့်က သာတူမျှတို့ မရလေရာ ကိုယ်တည်းသာကျင့်
လူမိုက်နှင့်မူဖေါ်မယူ၊ မိုက်သူဖေါ်မဲ့မှတ်။
(၃၇၄၁)၊ အာနန္ဒသူဌေးဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- ဥစ္စာသားသမီး အချီးနှီးလျက် သမီးသားဥစ္စာ စွဲယူပါမူ
ခန္ဓာအစွဲ
ငါဖင်ကဲ ဆင်းရဲရမည့်သာ။
(၃၇၄၂)၊ ဂဏ္ဍိဘေဒကသူခိုးဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- မိုက်ပင်မိုက်သား မိုက်မှားမှန်းသိ ၊ ပညာရှိမှတ်၊
မိုက်ဇာတ်ဝင်လျက် မသိချက်၊ မပျက်လူမိုက်စစ်။
(၃၇၄၃)၊ ဥဒါယိ ထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- ပညာရှိအား ဆည်းကပ်ငြားလည်း တရားမရ မွေ့ယောက်မသို့
ရသမသိမိုက်ခေါင်ထိ။
(၃၇၄၄)၊ ပါဝေယျကတိုင်းသားရဟန်းသုံးဆယ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- ပညာရှိအားကပ်ခစား တရားသိရာ ဇိဝှါလျှား ရသာကိုသိ
ပညာရှိ။
(၃၇၄၅)၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓအနုဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- အကျိုးစပ်ရှား ၊ ကံဆိုးပွား ၊ မိုက်အားပိုမို၊ ဤကိုယ်ကို
မလိုရန်သူ ဖြစ်လိမ့်မည်။
(၃၇၄၆)၊ ကဿပဥပသကာဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- ပြုပြီးပူပန် ကျိုးမဟန် ထိုကံပြု မကောင်း။
(၃၇၄၇)၊ ပန်းသည်သူမနုဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- ပြုပြီးကောင်းမွန် အကျိုးဟန် ထိုကံပြုစကောင်း။
(၃၇၄၈)၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမဝတ္ထုဓမ္မစကား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မကောင်းမှုများ ကျိုးမပွားမီ ချိုပြားပမာ ကျိုးပေးလာမှု
ထိုသည့်လူမှိုက်သူဆင်းရဲရ။
(၃၇၄၉)။ ဇမ္ဗူကထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- သမန်းမြက်ဖျား စားဘွယ်စားလည်း ဘုရားမမှန် ဖိုးမတန်။
(၃၇၅၀)။ မြေပိတ္တာဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- နို့ရည်ဘဝ ညစ်ပြီးစတည် ခဏရှည်ပြောင်း ကံမကောင်း
ကြာညောင်းပြုသူ လောင်းလိမ့်မည်။
(၃၇၅၁)။ အထွက်ခြောက်ဆယ်ပိတ္တာဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- လူမှိုက်အတတ် အသိငတ် ကောင်းသတ်ကျိုးနည်းဖို့။
(၃၇၅၂)။ စိတ္တသူကြွယ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- ပူဇော်သက္ကာရ မခံရပဲ ခံရလေအောင်
ခေါင်းဆောင်ကျောင်းထိုင် မပိုင်ဆိုင်ပဲ ပိုင်ဆိုင်လေဟန်
ချီးမွမ်းခံလို ထိုထိုကိစ္စ ငါလုပ်မှပြီး ငါအကြီးပင် ငါထင်ငါကြိုက် အများလိုက်ကြ
ကြံစည်က လောဘမာနပွား။
- (၃၇၅၃)။ တောနေကိုရင်တိဿဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- မက်ဖိုလ်ရကြောင်း ဘုန်းကြီးကြောင်း အကြောင်းတခြားစီ၊
ပယ်သက္ကာရ ဝိဝေကပွားမှ မဂ်ရမည်။
(၃၇၅၄)။ ရာဇထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။ (၃၇၅၅)။
ပုနဗ္ဗသူအဿဇိဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- (၃၇၅၆)။ ဆန္ဒထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား ။ (၃၇၅၇)။
မဟာကပ္ပိနထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား
- (၃၇၅၈)။ ကိုရင်ပဏ္ဍိတဝတ္ထုဓမ္မစကား။ (၃၇၅၉)။
လက္ခဏာဘဒ္ဒိယဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- (၃၇၆၀)။ ကာဏမိခင် ဓမ္မစကား ။ (၃၇၆၁)။
ရဟန်းငါးရာဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

(၃၇၆၂)၊ ဓမ္မကထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား (၃၇၆၃)၊

ဓမ္မသဝနထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

(၃၇၆၄)၊ အာဂန္တရဟန်းငါးရာဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အပြစ်ဖော်ပြ ဆုံးမသူကို မြတ်ထားသော

ရွှေအိုးပြောကြားလာသူလို ဆည်းကပ်ရမယ်။

- အကောင်းမှုကို ကြိုတင်ဆုံးမ တားမြစ်သူကို

သူကောင်းများချစ်ကြတယ်။ သူယုတ်များကမူမချစ်ကြ။

- ယုတ်မာသူမိုက်ဆွေကို မဆည်းကပ်ရ ၊ မိတ်ကောင်းသူမြတ်

ဆည်းကပ်ရမယ်။

- တရားရေအေး သောက်ရသူများချမ်းသာရတယ်။ ဒါကြောင့်

ပညာရှိများ တရားမွေ့ကြတယ်။

- ရေကို မြောင်းတူးယူသလို များကို လေးသမားဖြောင့်သလို

သစ်ကိုရွှေသမားရွှေသလိုမိမိကို

ပညာရှိများဆုံးမတယ်။

- ပညာရှိဟာ ကဲ့ရဲ့တာနှင့်မလှုပ် ၊ ကျောက်တောင်လေကြောင့်

မလှုပ်လိုပဲ။

- သမုဒ္ဒရာရေနက်ဟာ ကြည်သလို ဘုရားတရားနာရတဲ့

ပညာရှိဟာလဲကြည်လင်တယ်။

- သူတော်ကောင်းဟာ ခန္ဓာကို တကယ်စွန့်တယ်။ ကာမအလိုကို

မပြောဘူး။ ချမ်းသာဆင်းရဲအတွက်

ဝမ်းသာဝမ်းနည်းမပြ။

- သီလပညာရှိသူဟာ ဘယ်သူ့ကြောင့်မှ မကောင်းမှုမပြ။

မကောင်းမှုပြု၍ ပြည့်စုံမှုအလိုမရှိ။

- ဟိုဘက်ကမ်းကူးသူနဲ့ဘယ်။ ဒီဘက်

ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်နေသူလှပဲ များတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- တရားကျင့်သူများဟိုဘက်ကမ်း ရောက်ရှိကြတယ်။
- ပညာရှိဟာ ညစ်ညမ်းတရားရှောင်ပြီး
ဖြူစင်တရားဆောင်တယ်။ ဝိဝေကသုံးပါး လိုလားရတယ်။
နီဝရဏမှ ဖြူစင်စေရတယ်။ ဗောဇ္ဈင်ပွားပြီး အစွဲလွတ်ရာမွေ့လျော်တယ်။
ဒီသူတွေ အာသဝကုန်ပြီး ငြိမ်းတယ်။
(၃၇၆၅)။ ဇီဝကမညာဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- သံသရာခရီးသွားပြီးသူ ပူပန်မှုမရှိ။
(၃၇၆၆)။ မဟာကဿပ ထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- သတိဝိရိယရှိသူဟာ ကာမမမွေ့ ရွံ့အိုင် ဟင်္သာစွန့်သလို
တဏှာစွန့်တယ်။
(၃၇၆၇)။ ဗောဌသီသထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- ပစ္စည်းမစု ၊ အစားကို ပိုင်းခြားအသိနဲ့စား ၊ အာရုံတွေကို
သုညတ၊ အနိမိတ္တ ဝိမောက္ခအားဖြင့် ရှုသူတို့ရဲ့ ဂတိဟာ
ကောင်းကင်ပျံငှက် ခြေရာမထင်သလိုပဲ။
(၃၇၆၈)။ အနုရုဒ္ဓထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- သုညတ အနိမိတ္တ ဝိမောက္ခနိဗ္ဗာန်မှာ ကျက်စားတဲ့
အာသဝကုန်လို့ အာဟာရမှာ တဏှာမမှီတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့
အလားဟာ ကောင်းကင်ကငှက် ခြေရာလိုပဲ မထင်ဘူး။
(၃၇၆၉)။ မဟာကစ္စာနထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- ရထားထိန်း ဆုံးမပြီးတဲ့မြင်းလို မာနပယ်ပြီးလို့ အာသဝမရှိပဲ
တာဒိဂုဏ်ရှိတဲ့ငြိမ်းသက်တဲ့ ဣန္ဒြေရသူ ရဟန္တာကို
မြင့်မြတ်သူများ ချစ်မြတ်နိုးကြတယ်။
(၃၇၇၀)။ သာရိပုတြာထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- အကျင့်ကောင်းသူက မြေကြီး၊ တံခါးတိုင်ပမာ
ဆန့်ကျင်မှုမလုပ်၊ သံသရာမလယ်။

(၃၇၇၁)၊ ကောသမ္ဘိနေ တိဿတေရ သာမဏေဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- တရားသိပြီးလွတ်မြောက်ငြိမ်းအေးသူ
တာဒိဂုဏ်ရှင်ရဲ့ကိုယ်နှုတ်နှလုံးဟာလဲငြိမ်းအေးတာပဲ။

(၃၇၇၂)၊ သာရိပုတြာထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အယုံကဲသူနှင့် ကျေးဇူးတုံ့သူ မဟုတ်ပဲ
အဆက်အစပ်ကိုဖြတ်သူ အခွင်းအရေးသတ်သူ၊
တဏှာတွေးအံ့သူ၊ ဒီသူဟာယောက်ကျားမြတ်အစစ်ပဲ။

(၃၇၇၃)၊ ခဒိရရေဝတ မထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ရွာရွာ တောတော နိမ့်နိမ့်မြင့်မြင့် ရဟန္တာရှိတဲ့နေရာ
ပျော်စရာပဲ။

(၃၇၇၄)၊ မထင်ရှားတဲ့မိန်းမဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- တော်တာပျော်စရာ ၊ ဒီတောမှာ ကာမရွာသူတော့မပျော်၊
ကာမမရွာသူပဲပျော်တယ်။ ရာဂကင်းသူများပဲ
ပျော်ကြတယ်။

(၃၇၇၅)၊ သူခိုးသတ်သမား တမ္ဗခါဌိကဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အကျိုးမဲ့စကားဆိုင်ရာ ပြောဆိုချက် တစ်ထောင်ဟာ
ကြားရယင် ငြိမ်းအေးတဲ့စကား
တစ်ခွန်းပြောတာလောက် မမြတ်ဘူး။

(၃၇၇၆)၊ သစ်သားအဝတ်ဝတ်သူ ဗာဟိယဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အကျိုးမဲ့က ဗျာတစ်ထောင်ဟာ
ကြားရသူရာဂငြိမ်းကြောင်းတစ်ဂါထာလောက် မမြတ်ဘူး။

(၃၇၇၇)၊ ကုဏ္ဍလကေသီဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အကျိုးမဲ့ (ဂါထာ) ကဗျာတစ်ရာရွတ်တာဟာ
နာရသူရာဂငြိမ်းကြောင်း တရားစကားတစ်လုံးလောက်
မမြတ်ဘူး။

- ရန်သူကို အကြိမ်တစ်သန်းအောင်တာထက်
ကိလေသာတစ်ကြိမ်အောင်တာက ပိုမြတ်တယ်။

(၃၇၇၈)၊ အနတ္တမေးဗြဟ္မဏဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ကိုယ့်ကို အောင်နိုင်ခြင်းဟာမြတ်တယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်
ဆုံးမပြီးသူ့အောင်ခြင်းကို ဘယ်မြင့်မြတ်သူကမှ ရှုံးအောင်
မလုပ်နိုင်။

(၃၇၇၉)၊ သာရိပုတြာထေရ်ဦးလေး ပုဏ္ဏားဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- လတိုင်း တစ်ထောင်ကုန်အလှူကို အနှစ်တစ်ရာလုပ်တာထက်
တစ်ခါလောက် တစ်ခဏလောက် ပွားများတာသာ
မြတ်တယ်။

(၃၇၈၀)၊ သာရိပုတြာထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အနှစ်တစ်ရာ တောမှာ မီးပူဇော်နေတာထက် တစ်ကြိမ်တခဏ
ဝိပဿနာပွားတာက မြတ်တယ်။

(၃၇၈၁)၊ သာရိပုတြာထေရ် မိတ်ဆွေပုဏ္ဏား ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အလှူကြီးငယ်နဲ့ တစ်နှစ်ပတ်လုံးပြု ကောင်းမှုရှာတာထက်
ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်သူကို ချီးမွမ်းရှိခိုးတာက လေးဆသာတယ်။

(၃၇၈၂)၊ အသက်ရှည်မင်းသားဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အမြဲချီးမွမ်းရှိသေလေ့ရှိ ပြီးကြီးသူတို့အား ကျိုးနဲ့သူအား
အသက်အဆင်းချမ်းသာခွန်အား
ဒီလေးပါးတိုးပွားတယ်။

(၃၇၈၃)၊ သံကိစ္စသမဏောဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- သီလ ၊ သမာဓိ မရှိပဲ အနှစ်တစ်ရာနေရတာထက်
သီလသမာဓိရှိပြီး တစ်ရက်နေရတာမြတ်တယ်။

(၃၇၈၄)၊ ခါဏုကောဏ္ဍညထေရ် ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- သမာဓိပညာမရှိပဲ အနှစ်တစ်ရာ

အသက်ရှည်နေတာထက်တစ်ရက်မျှ သမာဓိပညာ ရှိနေရတာ
မြတ်တယ်။

(၃၇၈၅)၊ သဗ္ဗဒါသထေရ် ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ပျင်းပြီး အသက်တစ်ရာနေရတာထက် ဝိရိယရှိပြီး
တစ်ရက်နေရတာ မြတ်တယ်။

(၃၇၈၆)၊ ပဋ္ဌာစာရာမထေရီမဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အဖြစ်အပျက်မမြင်ပဲ အနှစ်တစ်ရာ နေရတာထက်
အဖြစ်အပျက်မြင်ပြီး တစ်ရက်နေရတာက
မြတ်တယ်။

(၃၇၈၇)၊ ကိသာဂေါတမီဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- နိဗ္ဗာန်မမြင်ပဲ အနှစ်တစ်ရာနေရတာထက် နိဗ္ဗာန်မြင်ပြီး
တစ်ရက်နေရတာက မြတ်တယ်။

(၃၇၈၈)၊ သားများရှင်မထေရီမဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အမြတ်တရားမမြင်ပဲ အသက်တစ်ရာနေရတာထက်
အမြတ်တရားမြင်ပြီး တစ်ရက်နေရတာက မြတ်တယ်။

(၃၇၈၉)၊ ပုဆိုးငယ်တစ်ထည်ဆောင်ပုဏ္ဏားဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မကောင်းမှုမှာ စိတ်ကပျော်တတ်ပြီး
ကောင်းမှုနဲ့နေတတ်တယ်။ မကောင်းမှုမှာ စိတ်ကိုတား
ကောင်းမှုကိုမြန်မြန်ပြုအပ်တယ်။

(၃၇၉၀)၊ သေယျသက ထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မကောင်းမှုပြုမိစေကာမူ ထပ်ထပ်ပြုလိုစိတ်မမွေးရာ၊
မကောင်းမှုဟာဆင်းရဲကြောင်းပဲ။

(၃၇၉၁)၊ ပေါက်ပေါက်နတ်သမီးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ကောင်းမှုပြုပြီး ဒီကောင်းမှုထပ်ထပ်ပြုရမည်။
ပြုလိုစိတ်မွေးရမယ်။ ကောင်းမှုဟာ ချမ်းသာကြောင်းပဲ။

(၃၇၉၂)၊ အနာထပိဏ်သူဌေးဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မကောင်းမှုပြုသူပင်ဖြစ်စေ မကောင်းမှုမရင့်သေးသ၍
အကောင်းပဲမြင်ရတယ်။

မကောင်းမှု ရင့်လာတဲ့အခါမှ မကောင်းကျိုးမြင်ရတယ်။

- ကောင်းမှုပြုသူလဲ ကောင်းမှုမရင့်သေးယင်
အကောင်းပဲမြင်ရတယ်။ ကောင်းမှုရင့်လာတဲ့အခါ
အကောင်းမြင်ရတယ်။

(၃၇၉၃)၊ အသုံးအဆောင်မစောင့်ခြင်းဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မကောင်းမှုနည်းနည်းပဲဟု အကျိုးမရှိထင်ပြီး မထေမဲ့မြင်
မပြုသင့်။ ရေပေါက်ကျဖန်များက အိုးပြည့်သလို
မကောင်းမှုနည်းသော်လည်း ပြုဖန်များလျှင် မကောင်းမှုနဲ့ ပြည့်တယ်။

(၃၇၉၄)၊ မိဠာလပါဒက သူဌေးဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ကောင်းမှုကို နည်းနည်းပဲဟု အကျိုးမရှိထင်ပြီး မထေမဲ့မြင်
မပြုသင့်၊ ကောင်းမှုနည်းနည်းစုယင် များတာပဲ၊
ရေပေါက်တွေများများစုတော့ ရေအိုးပြည့်သလိုပဲ။

(၃၇၉၅)၊ မဟာနေကုန်သည်ကြီးဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ဥစ္စာကြီး အဖေါ်နည်းကုန်သည်ကြီးဟာ ဘေးရှိခရီးရှောင်သလို
အသက်ခင်သူအဆိပ်ရှောင်သလို ပညာရှိဟာ
မကောင်းမှုရှောင်တယ်။

(၃၇၉၆)၊ ကုက္ကုဋမိတ္တမုဆိုးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- လက်မှာအနာမရှိယင် အဆိပ်ကိုလက်နဲ့ကိုင်တိုင်တယ်။
အနာမရှိတဲ့လက် အဆိပ်ကိုင်လဲ
အဆိပ်မတတ်သလို စေတနာမရှိသူအတွက် မကောင်းမှုကဲမရှိ။

(၃၇၉၇)၊ ကောကသုနခမုဆိုး ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မပြစ်မှားထိုက်သူအား ပြစ်မှားသူဟာ လေညာလွင့်တဲ့မြူမှန်

လွင့်သူထံ ပြန်လာသလိုပြစ်မှားမှုဟာ
ပြန်လာတယ်။

ပြစ်မှားသူထံ

(၃၇၉၈)၊ မဏိကာရကုဉ္ဇပကတိဿမထေရ် ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အချို့လူများကလေးဖြစ်ကြရာ မကောင်းမှုပြုက ဆင်းရဲရ ၊
ကောင်းမှုပြုကမြင့်မြတ်ရ ၊ အာသဝကင်းက
ပရိနိဗ္ဗာန်ရ။

(၃၇၉၉)၊ လူသုံးယောက်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- မကောင်းပြုက ကောင်းကင် ၊ တောင်ခေါင်း၊ သမုဒ္ဒရာ
ဘယ်မှာနေနေ မကောင်းမှုကလွတ်။

(၃၈၀၀)၊ သာကီဝင် သုပ္ပဗုဒ္ဓဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မကောင်းမှုပြုက ကောင်းကင် ၊ တောင်ခေါင်း၊ သမုဒ္ဒရာ
ဘယ်မှာနေနေ ကျဆုံးမှုက မလွတ်ရာ၊
ကျဆုံးမှုမရောက်နိုင်တဲ့အရပ်မရှိ။

(၃၈၀၁)၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- လူအားလုံး ဒဏ်နှင့်သေမှု ကြောက်လန့်ကြတယ်။
ကိုချင်းစာပြီး မသတ်ဖြတ်မညှင်းဆဲရာ။

(၃၈၀၂)၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- လူများဒဏ်ကြောက်ပြီး အသက်ချကြတယ်။ ကိုယ် ချင်းစာပြီး
မသတ်မညှင်းရာ။

(၃၈၀၃)၊ များစွာသောမင်းသားများ ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ချမ်းသာရှာတဲ့အနေနဲ့ ချမ်းသာရှာသူတွေကို ညှင်းဆဲယင်
ရှေ့မှာချမ်းသာမရနိုင်။

- ချမ်းသာရှာတဲ့အနေနဲ့ ချမ်းသာရှာသူတွေကို မညှင်းဆဲယင်
ရှေ့မှာချမ်းသာမှာပဲ။

(၃၈၀၄)၊ ကောဏ္ဍဓာနထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဘယ်သူမှမဆဲနဲ့ ၊ အဆဲခံရသူရဲ့ပြန်ဆဲကာခံရလိမ့်မယ်။ဆဲရေး
ချုပ်ချယ်တာဟာ ဆင်းရဲကြောင်းပဲ၊ ကိုယ်ကလုပ်တဲ့ကံ
ကိုယ့်ထံပြန်လာတယ်။

- အနားပြတ်ကြေးခေါင်းလောင်းလို
အသံထွက်ငြိမ်သက်အောင် စောင့်ရှောက်သူဟာ
နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်။

(၃၈၀၅)၊ ဥပုသ်သည် မိန်းမများဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- နွားကျောင်းသားဟာ နှင်တံဖြင့်နွားများကို
စားကျက်မောင်းသလို အိုခြင်းသေခြင်းဟာ
အသက်ကိုမောင်းတယ်။

(၃၈၀၆)၊ အဇဂရဝိတ္တာဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မကောင်းမှုပြုသူ လူမိုက်ဟာ ပြုချန်ကမသိပဲ ပူပန်ရတယ်။

(၃၈၀၇)၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အပြစ်မရှိသူဖြစ်မှားယင် ဒဏ်(၁၀)ပါး တစ်ပါးပါး မပြန်ကျ
ဆင်းရဲမယ်။

- ဝေဒနာရ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံး၊ ကိုယ်အင်္ဂါပက်၊ အနာစွဲ၊
စိတ္တဇမင်းဘေးသင့်၊ စွပ်စွဲခံ၊ ဆွေမျိုးပျက်၊
စည်းစိမ်ပျက်၊ မီးလောင် ဒဏ်ဆယ်ပါးပဲ။

(၃၈၀၈)၊ ဗဟု ကရဟန်းဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အဝတ်ခွာ၊ ဆံကျစ်၊ ရွှံ့လိမ်း၊ အစာဖြတ်၊ မြေမှာအိပ် ၊
မြူမှုံလိမ်း၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင် ဒီလိုကျင့်ခြင်းဟာ
ယုံမှားမလွတ်သူများကို မစင်ကြယ်စေနိုင်။

(၃၈၀၉)၊ အမတ်ကြီးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အဝတ်တန်းဆာ ဆင်စေကာမူ ငြိမ်းအေး၊ ယဉ်ကျေးမြဲမြဲသော
အကျင့်မြတ်ရှိသောလူခပ်သိမ်းအပေါ် လက်နက်ချပြီး

အညီအညွတ်ကျင့်သူဟာ ဗြဟ္မဏ သမ ဘိက္ခုဖြစ်တယ်။

(၃၈၁၀)၊ အဝတ်နွမ်းတိဿမထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- မြင်းကောင်းကြိမ်လုံးရှောင်သလို အိပ်ခြင်းကိုနှိုး၊

မိစ္ဆာဝိဘက်ရှက်သူဟာ နည်းတယ်။

- မြင်းကောင်းကြိမ်ထိယင် ဆတ်သလို ထိတ်လန့်ပြီး သဒ္ဓါဝတဲ့

ခြွေငါးပါးပြည့်စေကြယင် သံသရာက လွတ်တယ်။

(၃၈၁၁)၊ သုခသာမဏေဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- မြောင်းတူးသမား ရေယူမှု၊ လေးသမားမြားဖြောင့်မှု၊

သစ်ရွှေသမားသစ်ရွှေမှု ပြုသလို

အကျင့်ကောင်သူများ ကိုယ့်ကိုယ် ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမကြတယ်။

(၃၈၁၂)၊ ဥပါသိကာမငါးရာဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အမြဲလောင်နေလျက် ဘယ့်ကြောင့်ပျော်နေကြသလဲ။

မှောင်နေလျက်

ဘယ့်ကြောင့်ပညာမီးမရှာပဲနေကြသလဲ။

(၃၈၁၃)၊ သီရိမာဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- များစွာကြံဆရတဲ့ ရောဂါအနာတွေနဲ့ ဆောက်ထားတဲ့

အရုပ်ဆန်းကို ကြည့်ကြ၊ ဒီအရုပ်ဟာ

အမြဲလည်း မတည်ဘူး။

(၃၈၁၄)၊ ဥတ္တရာမထေရ်မဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ဒီရုပ်ဟာ အိုတတ်၊ နာတတ်၊ ပျက်တတ်တယ်။ အဆုံးမှာ

သေကျပုပ်ဆွေးမယ်။

(၃၈၁၅)၊ အဓိမာနဖြစ်ကြသော ရဟန်းများဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- တန်ဆောင်မုန်းမှာ ပစ်ထားခံရတဲ့ ဘူးသီးခြောက်လို

စွန့်ပစ်ခံရတဲ့ ခိုရောင်ဖြူမွဲအရိုးများမြင်ရတော့

ဘယ်လိုနိုင်မှာလဲ။

(၃၈၁၆)၊ ဇနပဒကလျာဏီ ရူပနန္ဒာမထေရ်မဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အရိုးများကို အသားအသွေးများနဲ့ လိမ်းကုန်ထားတဲ့
အတ္တသော ဆိုတဲ့မြို့မှာ ဇာတိဇရာမရဏ မာန မလ
ပဋ္ဌာသတို့သာ ရှိတာပဲ။

(၃၈၁၇)၊ မလ္လိကာမိဘုရား ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ဆန်းကြယ်တဲ့မင်းစီးရထားပင် ဟောင်မြင်းဆွေးမြေ့တယ်။
ကိုယ်လဲ ဆွေးမြေ့တယ်။

သူတော်ကောင်းတရားပဲ မဆွေးမြေ့တာ၊ သူတော်ကောင်းများ
အချင်းချင်းပြောကြားကြတယ်။

(၃၈၁၈)၊ ကာလုဒါယီမထေရ် ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ဗဟုသုတနဲ့သူ ကြီးထွားနွားလိုပဲ၊ အသားပဲတိုးတယ်။
ပညာမတိုး။

(၃၈၁၉)၊ ဥဒါန်းဝတ္ထုလာ ဓမ္မစကား။

- အထပ်ထပ်ပျက်စီးဆင်းရဲတာကြောင့်
ပျက်စရာဆောက်သူကိုရှာတယ်။ မတွေ့လို့ အပျက်သံသရာမှာ
ချာချာလည်ခဲ့ရတယ်။

- ပျက်စရာဆောက်သူ လက်သည်တဏှာကို အခု ငါတွေ့ပြီ။
သင်ဆောက်ထားတဲ့ ကိလေသာ အခြင် ရတယ်အားလုံး
ငါဖျက်တာခံရပြီ။အဝိဇ္ဇာအထွတ်လဲ ငါဖျက်တာခံရပြီ။ပြုပြင်ကင်းရာရောက်တဲ့
ငါ့စိတ်ဟာ တဏှာမရှိရာရောက်ပြီ။

(၃၈၂၀)၊ မဟာဇနသူဌေးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အရွယ်ရှိခိုက်မှာ အကျင့်လည်းမကျင့်၊ စီးပွားလည်းမရှာလို့
ငါးကုန်တဲ့ညှို့အိုင်က အတောက်ကွက် ကြိုးကြာအိုကြီးလို
ဝိုင်နေရတယ်။ လေးကလွတ်ပြီး အရှိန်ကုန်တဲ့မျှားတွေကို
ရှေးဖြစ်ဟောင်းတွေလိုပဲ ငြီးထွားအောင့်မေ့နေရမယ်။

- (၃၈၂၁)၊ ဗောဓိရာဇမင်းသားဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
 - မိမိကိုယ်ကို ချစ်စရာလို့သိပြီး မိမိကိုယ်ကို
 ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ရမယ်။
 ပညာရှိသာ အရွယ်သုံးပါးတစ်ပါးပါးမှာ လုပ်ကြွေးရမယ်။
- (၃၈၂၂)၊ သာကီဝင်မင်းသား ဥပနန္ဒထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
 - မိမိက အရင့်ကျင့်၊ နောက်မှ သူများ ဆုံးမ၊ ပညာရှိဟာ
 သူများကဲ့ရဲ့တာနဲ့ မညစ်နွမ်းစေရ။
- (၃၈၂၃)၊ ပဓာနိကတိဿ ထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
 - သူများဆုံးမတဲ့အတိုင်း ကိုယ်လိုက်ရမယ်၊
 ကိုယ့်ယဉ်ကျေးဖို့မလွယ်ဘူး။
- (၃၈၂၄)၊ ကုမာရကဿပမိခင်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
 - မိမိသာမိမိအားကိုးရာပဲ၊ သူများဟာ မိမိအားကိုးရာ
 ဘယ်ဖြစ်မလဲ။မိမိကကောင်းစွာ
 ယဉ်ကျေးခြင်းဖြင့်သာ ရခဲတဲ့ အားကိုးရာ ရနိုင်မယ်။
- (၃၈၂၅)၊ မဟာကာလဥပါသကာဝတ္ထုဓမ္မစကား။
 - ကျောက်မှဖြစ်တဲ့ စိန်ဟာ ကျောက်ကိုတွင်းဖောက်
 ဖျက်ဆီးသလို မိမိကြောင့်ဖြစ်တဲ့ မိမိမကောင်းမှုက မိမိဖြစ်ရာ
 ပညာမဲ့သူကို ဖျက်ဆီးတယ်။
- (၃၈၂၆)၊ ဒေဝဒတ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
 - မာလာနွယ်ဟာ မှီရာသစ်ပင်ကို လွှမ်းမိုးရစ်ပတ်သလို
 သီလမရှိ၊ တဏှာအလွှမ်းခံရသူဟာ
 ရန်သူအလိုအတိုင်း မိမိကိုယ်ကို ပြုလုပ်တယ်။
- (၃၈၂၇)၊ သံဃာခွဲမှုဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
 - အကျိုးမရှိအပြစ်ပြည့်တဲ့အမှုကို ပြုလွယ်ကြတယ်။ အကျိုးများ
 အပြစ်မဲ့အမှု ပြုခဲကြတယ်။

(၃၈၂၈)၊ ကာလမထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ပညာမဲ့သူ အယူမှားမှီပြီး အရိယာသာသနာ တားမြစ်တယ်။
ဝါးသီးဟာ ဝါးပင်သတ်တို့ သီးသလို မိစ္ဆာအယူဟာ
ယူသူကို သတ်ဖို့ဖြစ်တယ်။

(၃၈၂၉)၊ စူဠကာလဥပသကာဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မကောင်းမှုကို မိမိပြုလျှင် မိမိပဲညစ်နွမ်း၊ မိမိမပြုလျှင်
မိမိပဲစင်ကြယ်၊ ဒီနှစ်ပါး တခြားစီပဲ။
တစ်ပါးကတစ်ပါးကို မသုတ်သင်နိုင်။

(၃၈၃၀)၊ အတ္တဒတ္တထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- သူ့အကျိုးအတွက် ကိုယ်ကျိုးမဆုတ်စေရ ၊ ကိုယ်ကျိုးသိပြီး
ကိုယ်ကျိုးမဆုတ်အောင်အားထုတ်ရမယ်။

(၃၈၃၁)၊ ရဟန်းငယ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အယုတ်တရား မမှီဝဲရ။ မေ့လျော့မနေရ။ အယူမှားမယူရ။
လောကကြီးပွားရေးအတွက် သက်သက် မဖြစ်ရ။

(၃၈၃၂)၊ သုဒ္ဓေါဒနဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- မမေ့လျော့ရပ်ပြီး တရားကျင့်ရမယ်။ တရားကျင့်သူဟာ
ဒီလောကမှာပဲချမ်းသာစွာ အိပ်ရတယ်။

- အကျင့်မှန်ကိုကျင့်၊ အမှားကိုရှောင် ၊ တရားကျင့်သူဟာ
ခုရောနောင်ပါ ချမ်းသာစွာအိပ်ရတယ်။

(၃၇၃၃)၊ ဝိပဿနာရူ ရဟန်းငါးရာဝတ္ထုဓမ္မ စကား။

- လောကကို ရေနှင့်တံလျှပ်ကြည့်သလို ကြည့်သူဟာ
သေမင်းမမြင်နိုင်ဘူး။

(၃၈၃၄)၊ အဘယမင်းသားဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- လာကြ၊ ဒီလောကကို ဆန်းကြယ်တဲ့ မင်းစီးရထားလို
ကြည့်ကြ၊ မိုက်သူနစ်ပြီး လိမ္မာသူမစွပ်ဘူး။

(၃၈၃၅)၊ တံမြက်လှည်း ရဟန်းဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ရှေ့က မေ့လျော့ခဲ့လဲ နောင်မမေ့လျော့သူဟာ
တိမ်တိုက်ကလွတ်တဲ့လလို တောက်ပတယ်။

(၃၈၃၆)၊ အင်္ဂုလိမာလထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ပြုပြီးမကောင်းမှုကို ကောင်းမှုနဲ့ ဖုံးလွှမ်းသူဟာ
တိမ်တိုက်ကလွတ်တဲ့လလို တောက်ပတယ်။

(၃၈၃၇)၊ ကတ္တန်းသည်သမီးဓမ္မစကား။

- ဒီလောကဟာ အကန်းအတိပဲ၊
ဒီလောကဟာနည်းနည်းပဲမြင်တယ်၊

ပိုက်ကွန်လွတ်တဲ့ငှက်အနည်းငယ်လို လူနည်းနည်းပဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်။

(၃၈၃၈)၊ ရဟန်းသုံးဆယ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ဟင်္သာများ နေလမ်းကောင်းကင်သွားသလို တန်ခိုးရှင်များ
ကောင်းကင်သွားသလို ပညာရှင်များ
မာရ်စစ်သည်ကိုအောင်ပြီး လောကကထွက်တယ်။

(၃၈၃၉)၊ စိဉ္ဇမာဏဝိတဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- တစ်ခုသောတရားလွန်ကာ မုသာဝါဒပြုပြီးနောက်
ဘဝကူးမြောက်ပြီးသူအား

မပြုလုပ်တဲ့မကောင်းမှုမရှိဘူး။

(၃၈၄၀)၊ အသဒိပ အလှူဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ကပ်စေးနည်းသူ မြင့်မြတ်တဲ့အဖြစ် မရောက်နိုင်။ လူမိုက်က
အလှူကို မချီးမွမ်းပညာရှိသာ အလှူကို ဝမ်းသာနိုင်တယ်။
ဒါကြောင့် ပညာရှိသာ နောင်ခါချမ်းသာရတယ်။

(၃၈၄၁)၊ အနာထပိဏ္ဍိတ ပုတ္တကာလဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မြေတပြင်လုံး၌ ဧကရာဇ်မင်းနှင့် ဗြဟ္မာဖြစ်ရတာထက်
တလောကလုံး အစိုးရတာထက်

သောတာပန်ဖြစ်ရတာမြတ်တယ်။

(၃၈၄၂)၊ မာရ်သမီးဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အောင်ပြီးလို့ ထပ်အောင်ဖို့မလိုတဲ့

အောင်ပြီးကိလေသာနောက် ဘယ်ကိလေသာမှမလိုက်တဲ့

အဆုံးမရှိ ကျက်စားရာရှိတဲ့ ရာဂလမ်းမရှိသူကို ဘယ်လမ်းနဲ့ သင်တို့

ခေါ်ဆောင်နိုင်ကြမှာလဲ။

- ဘုရားကို လောကထဲ ခေါ်ဆောင်ဖို့ ပိုက်ကွန်လိုဖမ်းစရာ

တဏှာမရှိဘူး။ ရာဂလမ်းမရှိတဲ့ ဘုရားကို

ဘယ်လမ်းနဲ့

သင်တို့ ခေါ်နိုင်ကြမှာလဲ။

(၃၈၄၃)၊ ဒေဝါရောဟနဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဈာန်ပွားပြီး ကာမမှ

ထွက်မြောက်ငြိမ်းအေးမှုမှာ မွေ့လျော်ကာသစ္စာမြင်သိ

သတိရှိကြသူ ပညာရှင်တို့ကို မြင့်မြတ်ကြသူများ ချစ်မြတ်နိုးကြတယ်။

(၃၈၄၄)၊ ဧရကပတ္တနဂါးမင်းဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ခက်ခဲညိုညင်ရမှု လေးပါးရှိတယ်။ လူဖြစ်ဖို့ အသက်ရှင်ဖို့

တရားနာရဖို့နဲ့သိသူ ဘုရားပွင့်ဖို့ပဲ။

(၃၈၄၅)၊ အာနန္ဒထေရ်အမေးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- မကောင်းမှုမပြုရာ၊ ကောင်းမှုပြည့်စေရမယ်။ စိတ်ကို

ဖြူစင်စေရမယ်။ ဒါဘုရားတွေ အဆုံးအမပဲ။

- အမြတ်ဆုံးအကျင့်ဟာ ခံနိုင်ရည်ရှိမှုပဲ။ ခံစားမှုနောက်

မလိုက်တာ အမြတ်ဆုံးပဲ ၊ ရဟန်းဟာ

ခွင့်လွတ်ရမယ်။ ခွင့်မလွတ်သူဟာ ရဟန်းမဟုတ်ဘူး။

- သူများကို မစွပ်စွဲ မညှင်းဆဲရ၊ ပါတိမောက်ကို စောင့် ၊

အစားကို ပမာဏသိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ

ကျောင်းနေ၊

စိတ်ဓာတ်ကြီးမြတ်အောင်အားထုတ်၊ ဒါ ဘုရားတွေအဆုံးအမပဲ။

(၃၈၄၆)၊ မမ္မေလျှော်တဲ့ရဟန်းဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အသပြာမိုးရွာပေးလဲ ကာမမရောင့်ရဲမို့ ကာမဟာ
သာယာစရာမရှိ၊ ဆင်းရဲအတိပဲလို့သိပြီး ဘုရားတပည့် ပညာရှိဟာ
နတ်ကာမပင် မလိုချင်ပဲ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်မှာ မွေ့တယ်။

(၃၈၄၇)၊ အဂ္ဂိဒတ္တ ပုဏ္ဏားဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ကြောက်တတ်ကြသူများသစ်ပင်နဲ့ အရံတောတောင်
စတာတွေကို ကိုးကွယ်ကြတယ်။ ဒီလိုကိုးကွယ်မှုဟာ
ဘေးကင်းဖို့ မြင့်မြတ်ဖို့ ဒုက္ခလွတ်ဖို့မဖြစ်။

- ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူသာ သစ္စာကို
မြင်နိုင်တယ်။

- ဒီကိုးကွယ်မှုကမှ ဘေးကင်းဖို့ မြင့်မြတ်ဖို့ ဒုက္ခလွတ်ဖို့ဖြစ်တယ်။

(၃၈၄၈)၊ အာနန္ဒထေရ် အမေးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ယောက်ကျားအာဇာနည်ဟာ အမျိုးတိုင်းမှာမရှိ ရခဲတယ်။
ယောက်ကျားအာဇာနည်ရှိတဲ့အမျိုးဟာ ချမ်းသာတာပဲ။

(၄၈၄၉)၊ များစွာသောရဟန်းများဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ချမ်းသာကြောင်းလေးပါး ၊ ဘုရားပွင့်ခြင်း၊ တရားနာရခြင်း ၊
သံဃာညီညွတ်ခြင်း၊

အပေါင်းအသင်းညီညွတ်သူတို့ အကျင့်ပဲ။

(၄၈၅၀)၊ ကဿပဘုရားရွှေစေတီဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ပူဇော်ထိုက်သူ ဘုရားနှင့် တပည့်တို့ကို ပူဇော်လျှင်
ပူဇော်သူကောင်းမှုဟာဒီလောက်ပဲ ရှိတယ်လို့ ဘယ်သူမှ
မရေတွက်နိုင်ဘူး။

(၃၈၅၁)၊ ဆွေမျိုးတို့ရန်ငြိမ်းခြင်း ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ရန်ပြုကြသူများအလယ်မှာ ရန်မပြုရန်မရှိပဲ ငါတို့
အသက်မွေးနေနိုင်တယ်။

- ကိလေသာအနှိဝှိစက်ခံရသူများအလယ် ကိလေသာအနှိပ်
စက်မခံရပဲ ငါတို့အသက်မွေးနိုင်ကြတယ်။

- ကာမဂုဏ် ကြောင့်ကြစိုက်သူတို့အလယ်မှာ ကြောင့်ကြမစိုက်ပဲ
ငါတို့ အသက်မွေးနိုင်ကြတယ်။

(၃၈၅၂)၊ မာရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- စိုးရိမ်စရာ ဘာမျှမရှိပဲ ငါတို့အသက်မွေးနေကြတယ်။
အာဘဿရာဗြဟ္မာများလို နှစ်သိမ့်မှုအစာကို
အားထားနေကြတယ်။

(၃၈၅၃)၊ ကောသလမင်းအရှုံးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- နိုင်ရန်ပွား၊ ရှုံးတော့ဆင်းရဲများ ၊ ငြိမ်းသူမှပဲ အနိုင်အရှုံးစွန့်လို့
ချမ်းသာတယ်

(၃၈၅၄)၊ မထင်ရှားတဲ့အမျိုးမှ သူငယ်မဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ရာဂနဲ့တူတဲ့မီး ၊ ဒေါသနဲ့တူတဲ့အပြစ်။
ဥပါဒါနက္ခန္ဓနဲ့တူတဲ့ဆင်းရဲ။ နိဗ္ဗာန်နဲ့တူတဲ့ချမ်းသာ၊
အဲဒါတွေမရှိဘူး။

(၃၈၅၅)၊ ဥပါသကာတစ်ယောက်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ဆားတာဟာ အခြေခံအကျဆုံး ရောဂါပဲ ၊ ကံဟာ
အခြေခံအကျဆုံးဆင်းရဲပဲ။ နိဗ္ဗာန်ဟာ
အခြေခံအကျဆုံးချမ်းသာပဲ။ ဒါကို ဟုတ်မှန်စွာသိရမယ်။

(၃၈၅၆)၊ ပသေနဒီကောသလဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အနာကင်းခြင်းဟာ အခြေခံအကျဆုံးလာဘ်။ ရောင့်ရဲခြင်းဟာ
အခြေခံအကျဆုံးဥစ္စာ ချစ်ကျွမ်းဝင်သူဟာ
အခြေခံအကျဆုံးဆွေမျိုး။ နိဗ္ဗာန်ဟာ အခြေခံအကျဆုံးချမ်းသာပဲ။
သို့မဟုတ်

- လာဘ်ရဲ့အခြေခံဟာ အနာကင်းမှုပဲ၊ ဥစ္စာရဲ့အခြေခံဟာ

ရောင့်ရဲမှုပဲ၊ ဆွေမျိုးရဲ့အခြေခံဟာ ချစ်ကျွမ်းဝင်မှုပဲ ၊

ချမ်းသာရဲ့ အခြေခံအကျဆုံးအရာဟာ နိဗ္ဗာန်ရောက်တာပဲ။

(၄၈၅၇)၊ တိဿထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ဓမ္မပီတိဟု ဆိုအပ်သော တရားနှစ်သက်မှု အရသာကို
သောက်ရသူဟာ ကိလေသာကင်းမှုရသ ဝေးမှုရသကို

သောက်ရတာကြောင့် ပူပန်မှု မကောင်းမှုကင်းတယ်။

(၃၈၅၈)၊ သိကြားဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အရိယာတို့နှင့် တွေ့မြင်ပေါင်းဖော်ခြင်းဟာ

ကောင်းမွန်ချမ်းသာတယ်။ လူမိုက်များ မတွေ့ရခြင်းလဲ

ချမ်းသာတယ်။

- လူမိုက်နဲ့ ပေါင်းဖော် အတူနေရခြင်းဟာ

အမြဲစိုးရိမ်ဆင်းရဲရတယ်။ ပညာရှိနဲ့ အတူနေရတာက

ဆွေမျိုးနဲ့ အတူနေရတာလိုပဲ ချမ်းသာတယ်။

- ဒါ့ကြောင့် သီလ သမာဓိ ပညာ ဗဟုသုတရှိသူပညာရှိကို
လဟာ နက္ခတ်သွားရာလမ်း ချဉ်းကပ်သလို ဆည်းကပ်ရတယ်။

(၃၈၅၉)၊ ရဟန်းပြုသောလူသုံးယောက် ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အားမထုတ်သင့်ရာ အားထုတ် အားထုတ်သင့်ရာမထုတ်ပဲ

မိမိကိုယ်ကို အကျိုးစီးပွားစွန့်ပြီး ချစ်ဖွယ်အာရုံ

ကာမဂုဏ်စွဲသူဟာ အားထုတ်သူဘဝ တောင့်တတယ်။

- ချစ်သူနဲ့မပေါင်းနဲ့၊ မုန်းသူဆို ပိုမပေါင်းနဲ့၊ ချစ်သူမမြင်ထဲ

ဆင်းရဲ၊ မချစ်မုန်းမရှိသူ အနှောင်အဖွဲ့မရှိ။

- ဒါ့ကြောင့် ချစ်ကျွမ်းစွဲလန်းမှု မပြုရာ၊ ချစ်သူနဲ့ ကွဲရခြင်းလည်း

မကောင်း၊ ချစ်သူမုန်းမရှိသူ အနှောင်အဖွဲ့မရှိ။

(၃၈၆၀)၊ မထင်ရှားသောသူကြွယ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ချစ်မှုကြောင့် စိုးရိမ်ရ ကြောက်ရွံ့ရတယ်။ ချစ်မှုက

လွတ်သူဟာ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ရမှုမရှိသူပဲ။

(၃၈၆၁)၊ ဝိသာခါဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ချစ်မြတ်နိုးမှုကြောင့် စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ရတယ်၊

ချစ်မြတ်နိုးမှုလွတ်သူဟာ

ဘယ်မှာစိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ရှိတော့မလဲ။

(၃၈၆၂)၊ လိစ္ဆဝိဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မွေ့လျော်မှုကြောင့် စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ဖြစ်ရတယ်။

မွေ့လျော်မှုက လွတ်သူမှာ

ဘယ်မှာစိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ရှိတော့မလဲ။

(၃၈၆၃)၊ အနိတ္ထိဂန္ဓ မင်းသားဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ကာမကြောင့် စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ဖြစ်ရတယ်။

ကာမကလွတ်သူမှာ

ဘယ်မှာစိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ရှိတော့မလဲ။

(၃၈၆၄)၊ မထင်မရှားပုဏ္ဏားဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- တဏှာကြောင့် စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ဖြစ်ရ၊ တဏှာကလွတ်သူမှာ

ဘယ်မှာစိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့တော့မလဲ။

(၃၈၆၅)၊ သူငယ်ငါးရာဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ဝိဇ္ဇာစရဏနဲ့ပြည့်စုံ တရားတည်၊ သစ္စာသိ၊

ကိုယ်လုပ်စရာလုပ်သူကို လူအများချစ်မြတ်နိုးတာပဲ။

(၃၈၆၆)၊ အနာဂါမ်မထေရ်တစ်ပါး ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- မဟောအပ်သည့်တရားကို လိုလားမှုဖြစ်ပြီး စိတ်နဲ့တွေ့ထိကာ

ကာမတို့မှာကပ်ငြိမှု မရှိသူကို အထက်သို့

အစဉ်အတိုင်း သွားသူလို့ ဆိုရတယ်။

(၃၈၆၇)၊ နန္ဒိယဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ကြာမြင့်စွာတွဲပြီး ရပ်ဝေးက ချမ်းသာစွာပြန်လာသူကို

ဆွေမျိုးများဝမ်းသာကြတယ်။

- ဒီလိုပဲ ကောင်းမှုပြုပြီးသူကို ဒီတစ်ချိန်က
နောက်တစ်ချိန်သွားလဲ ကောင်းမှုများက ကြိုနေကြမှာပဲ။

(၃၈၆၈)၊ ခတ္တိယကညာ ရောဟိနီဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ဒေါသ၊ မာန ၊ သံယောဇဉ်မှန်သမျှ စွန့်ပယ်ကျော်လွန်ရမယ်။
အဘိသင်္ခါရနာမ်ရုပ်မှာ မငြိတွယ်မကြောင့်ကြသူထံ
ဆင်းရဲဒုက္ခ မကျရောက်။

(၃၈၆၉)၊ မထင်ရှားသောရဟန်းဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ရထားထိန်းဟာ ရထားကြိုးကိုင်သူပဲ ဖြစ်တယ်။
တကယ့်ရထားထိန်းဟာ ပြေးနေတဲ့ရထား

လမ်းမလွဲအောင် စောင့်ရှောက်သလို ဖြစ်လာတဲ့ ဒေါသကို တားနိုင်သူပဲ။

(၃၈၇၀)၊ ဥပါသိကာမ ဥတ္တရာဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ဒေါသကို မေတ္တာဖြင့်မကောင်းမှုကို ကောင်းမှုဖြင့် နှမြောသူကို
ပေမှုဖြင့်မမှန်ပြောမှုဖြင့်အောင်ရမယ်။

(၃၈၇၁)၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်အမေးဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အမှန်ပြော၊ ဒေါမကန်၊ တောင်းခံက နည်းနည်းဖြစ်ဖြစ်ပေး ၊
မြင့်မတ်သူဖြစ်ဖို့ဆေး

(၃၈၇၂)၊ ဗုဒ္ဓပိတု ပုဏ္ဏားဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အမြဲ ကိုယ်စောင့်စည်းပြီး အညှင်းဆဲတဲ့ရဟန်းတွေ
စိုရိမ်ကင်းရာသွားပြီး၊

မသေကြရတော့ဘူး။

(၃၈၇၃)၊ ကျွန်မပုဏ္ဏဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အမြဲ နိုးကြားထကြွပြီး နေ့ညမတူကျင့်ကာ
နိဗ္ဗာန်ညွတ်ကြသူများ အာသဝချုပ်ပျောက်ကြတယ်။

(၃၈၇၄)၊ အတုလ ဥပါတာဝတ္ထုဓမ္မစကား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အတုလကဲ့ရဲ့တာ ဓမ္မတာပဲ။ ဆိတ်ဆိတ်နေနေ၊
များများပြောပြော၊ နှိုင်းချိန်ပြောပြော၊ အကဲ့ရဲ့လွတ်သူ
မရှိဘူး။

- လုံးဝကဲ့ရဲ့ခံရသူနှင့်အချိုးမွမ်းခံရသူဟာ ဘယ်တုန်းကမှမရှိဘူး။
- သီလ သမာဓိ ပညာရှိသူကို သိသူများ အမှန်သိပြီးနေတိုင်း
ချိုးမွမ်းရမယ်။

ဇမ္ဗုရစ်ရွှေခိုကွနဲ့ တူသူကို ဘယ်သူကဲ့ရဲ့နိုင်မှာလဲ
မြင့်မြတ်သူများပင် ချိုးမွမ်းကြတယ်။
(၃၈၇၅)၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါး ပျက်စီးမှုကို စောင့်ရှောက်ရမယ်။
ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို တားမြစ်ပိတ်ပင်ပြီး ကာယ၊ ဝစီ၊
မနော ဒုစရိုက်ပယ်ကာ သုစရိုက်ကျင့်ရမယ်။ ပညာရှိက
ဒုစရိုက်စောင့်လို့အမည်ရကြတယ်။

(၃၈၇၆)၊ နွားသတ်သမားသား ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အခုသင် အားနည်းနေပြီ။ သင့်အနား သေမင်းရောက်နေပြီ။
သေဖို့စနေပြီ သင့်မှာ ဘာရိက္ခာမှမရှိ၊ သင် နားဖို့နေရာ မရှိဘူး
ဥပါသကာ။

- မိမိမှီခိုရာကောင်းမှုပြု၊ ပညာရှိဖြစ်အောင်လုပ်
၊ အညစ်အကြေးတွေပယ်၊ ကိလေသာမရှိယင်
အရိယာဘုံရောက်ပြီး အိုနာသေ လွတ်လိမ့်မယ်။

(၃၈၇၇)၊ မထင်မရှားပုဏ္ဏားဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ရွှေချေးကို ပန်းထိမ်သည်က တဖြေးဖြေးထုတ်သလို
ကိုယ့်အညစ်အကြေးကို ပညာရှိက
အခွင့်ရတိုင်းနည်းနည်းထုတ်ရတယ်။

(၃၈၇၈)၊ တိဿမထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- သံကဖြစ်တဲ့သံချေးက သံကိုစားသလို
မိမိကျင့်တဲ့မကောင်းမှုက မိမိကို အလားအလာဆိုး
ရောက်စေတယ်။

(၃၈၇၉)၊ ကာဠုဒါယိဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မန္တာန် အညစ်အကြေးဟာ မသရဇ္ဈယ်တာပဲ၊
အိမ်အညစ်အကြေးဟာ ကြောင့်ကြမစိုက် မပြုပြင်တာပဲ၊
အဆင်းအလှအပ အညစ်အကြေးဟာ ပျင်းယိတာပဲ၊ စောင့်ရှောက်သူ
အညစ်အကြေးဟာ မေ့လျော့တာပဲ။

(၃၈၈၀)၊ မထင်ရှားတဲ့ အမျိုးသားဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မိန်းမအညစ်အကြေးဟာ ဖောက်ပြန်ကျင့်တာပဲ။ ဒါန
အညစ်အကြေးဟာ နှမြောတာပဲ။ အခုရော နောင်ပါရဲ့
အညစ်အကြေးဟာ အကုသိုလ် တရားပဲ။

- အညစ်အကြေးတကာတို့ထက် အညစ်အကြေးဟာ
အမှန်ကိုအမှန်မှန်းမသိမှု အဝိဇ္ဇာပဲ အဝိဇ္ဇာသတ်ပြီး
အညစ်အကြေး ကင်းစေရမယ်။

(၃၈၈၁)၊ စူဠသာရိရဟန်းဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အရှက်မဲ့သူဟာ ရဲတင်းတဲ့ကျီးလို သူများကျေးဇူးဖျက်ဆီး၊
အယောင်ဆောင်ကြမ်းကြုတ်၊ ညစ်ပတ် ဒါတွေကြောင့်
အသက်ကြောင့် အသက်မွေး မလွယ်ဘူး။

- အရှက်ရှိသူဟာ ဒီလိုမဟုတ်လို့ အသက်မွေး မလွယ်ဘူး။

(၃၈၈၂)၊ ဥပါသကာငါးရာဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- လောက၌ ငါးပါးသီလကျူးလွန်သူတွေဟာ ဒီဘဝမှာ
မိမိရင်းမြစ်ကို တူးသူပဲ။

စောင့်စည်းမှုကင်းဝေးသူကို ယုတ်ညံ့သူလို့သိပြီး
လောဘဒေါသတွေက ကြာကြာကြီးသင့်ကို

မဆင်းရဲစေကြပါနဲ့။

(၃၈၈၃)၊ တိဿငယ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- လူတွေက သဒ္ဓါကြည်ညိုမှုအလျောက် ပေးကမ်းလှူဒါန်းကြတဲ့ စားသောက်ဖွယ်မှာမျက်နှာမသာသူဟာ အမြဲစိတ်လွင့်နေမှာပဲ။

- ဒီလိုမဟုတ်ယင် အမြဲစိတ်ကြည်လင်နေမှာပဲ။

(၃၈၈၄)၊ ဥပါသကာငါးဦးဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ရာဂနဲ့တူတဲ့မီးမရှိ၊ ဒေါသနဲ့တူတဲ့ဂြိုဟ်မရှိ ၊

မောဟနဲ့တူတဲ့ပိုက်ကွန် မရှိ၊ တဏှာနဲ့တူတဲ့မြစ်မရှိ။

(၃၈၈၅)၊ မေဏှကသူဌေးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- သူ့အပြစ်မြင်လွယ်တယ်၊ ကိုယ့်အပြစ်ကျမြင်ခဲတယ်။

သူ့အပြစ်ကျတော့ ဖွဲလိုလွင့်တယ်။

ကိုယ့်အပြစ်ကျတော့ ငှက်မဆိုးလို ဖုံးကွယ်တယ်။

(၃၈၈၆)၊ ကဲ့ရဲ့တတ်သူမထရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- သူများအပြစ် လိုက်ကြည့်ပြီး အမြဲကဲ့ရဲ့တတ်သူမှာ

အာသဝတွေ တိုးပွားတယ်။

- ဒီသူ အာသဝကုန်ဖို့ဝေးတယ်။

(၃၈၈၇)၊ သုဘဒ္ဒိပရဗိုဇ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ကောင်းကင်မှာ ခြေရာမရှိသလို သာသနာပမှာ

မဂ်ဖိုလ်ရသူမရှိ၊ လူများသံသရာချဲ့တရားမှာ ပျော်

နေကြတယ်။ ဘုရားမှာ ဒီလိုမဟုတ်၊ ကံတွေဟာ မပျက်စီးတာမရှိ၊ ဒါကြောင့်

ဘုရားမထုန်လှုပ်။

(၃၈၈၈)၊ တရားဆုံးဖြတ်သူအမတ်ကြီးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အမှုကို နိုင်ထက်စီးနင်းဆုံးဖြတ်ယင် တရားသူကြီး မဟုတ်ဘူး။

အကြောင်းအလျောက်

တရားနဲ့အညီနိုင်စေ

ရှုံးစေသူကို တရားစောင့်သူ တရားတည်သူ တရားသူကြီးလို့ ခေါ်ရတယ်။

(၃၈၈၉)၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- စကားများများပြောကာမျှနဲ့ ပညာရှိမဖြစ်၊ ဘေးမရှိ၊ ရန်မလာ၊
ကြောက်ရွံ့ ၊ ကင်းကွာသူသာ ပညာရှိဖြစ်တယ်။

(၃၈၉၀)၊ ဧကုဒါနရဟန္တာဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- စကားများပြောကာမျှနဲ့ တရားဆောင်မဟုတ်၊ တရားစကား
အနည်းအပါးကြားရရုံမျှနဲ့ သစ္စာကို ကိုယ်တိုင်မြင်တယ်၊
ဒီသစ္စာမမေ့သူသာ တကယ့်တရားဆောင်သူပဲ။

(၃၈၉၁)၊ လကုဏ္ဍဘဒ္ဒိယထေရ် ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ခေါင်းဖွေးဖွေးဖြူကာမျှနဲ့ မထေရ်မဟုတ်၊ ဒီသူဟာ အလကား
ရင့်ယော်အိုမင်းတာပဲ။

- သစ္စာမြင်၊ တရားကျင့် ၊မညှင်းဆဲ ၊သီလရှိ၊ ယဉ်ကျေး ၊
ကိလေသာထွေးအံ ၊ ဒီလိုပညာရှိသာ မထေရ်ပဲ။

(၃၈၉၂)၊ ရဟန်းအများ ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ငြိစူဝန်တို့ စဉ်းလဲတတ်သူဟာ အပြောကောင်း
အဆင်းလှပေမဲ့ သဘောကောင်းမဟုတ်။

- ငြိစူစတာကို အမြစ်မနှုတ်ပြီး ကိလေသာမျိုးပြုတ်သူ
ပညာရှိသာ သဘောကောင်းဖြစ်တယ်။

(၃၈၉၃)၊ ဟတ္ထကဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ခေါင်းတုံး ရှိကာမျှဖြင့် ရဟန်းမဟုတ်၊ အကျင့်မရှိ
အမှားပြောပြီး လိုလားမှုနဲ့ပြည့်စုံသူ ဘယ်မှာ
ရဟန်းဟုတ်မှာလဲ။

- ကြီးငယ်မတူ မကောင်းမှုခပ်သိမ်းငြိမ်းစေသူမှ ရဟန်းပဲ။

(၃၈၉၄)၊ မထင်ရှားတဲ့ ပုဏ္ဏားဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ဆွမ်းခံစားကာမျှနဲ့ ရဟန်းမဟုတ် ၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တရားနဲ့မညီတဲ့အကျင့်ကိုကျင့်ယင် ရဟန်းဘယ်ဖြစ်မလဲ။

- အကျင့်မြတ်ကျင့်သူဟာ အမှုခပ်သိမ်းနှုတ်ပြီး လောကကို ဉာဏ်အဆင်ခြင်နဲ့ ကျင့်တယ်၊ ဒါမှ ရဟန်း။

(၃၈၉၅)၊ တတ္ထိယဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အသိဉာဏ်မရှိပဲ တွေဝေနေလို့ တိတ်တိတ်နေကာမျှနဲ့ ရဟန်းမမည်။

- ချိန်ခွင်ကိုင်ချိန်သလို ကောင်းမှုတရားယူ မကောင်းမှုပယ်သူသာ မှန်ရဟန်းမည်တယ်။

တွင်းပြင်နှစ်ရစ်ကို သိလို့လဲ ရဟန်းမည်တယ်။

(၃၈၉၆)၊ ဗာလိသိကဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- သတ္တဝါညှင်းဆဲသူ အရိယာမဟုတ်၊ သတ္တဝါမညှင်းဆဲသူမှ အရိယာပဲ။

(၃၈၉၇)၊ သီလ စသည်နှင့်ပြည့်စုံသူရဟန်းများဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- သီလ၊ သုတ ၊ သမာဓိရှိရှိဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်ရာ နေတာမျှဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်မရောက်သေးသမျှ ပုထုဇဉ်များ မမှီဝဲနိုင်တဲ့ အနာဂါမိဖိုလ်ကို ရပေတယ်လို့ သက်သာရာကို (ဖြေသိမ့်နေရရာ) မရောက်ပါစေနဲ့။

(၃၈၉၈)၊ ရဟန်းငါးရာဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- လမ်းစဉ်အားလုံး၌ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလမ်းစဉ်ဟာ အမြတ်ဆုံး၊ သစ္စာမှာ အရိယသစ္စာတရားမှာ ရာဂကင်းမှု နိဗ္ဗာန်တရား၊ လူမှာ ဘုရားအမြတ်ဆုံးပဲ။

- မဂ်ခရီးဟာသာ အသိဉာဏ်စင်ကြယ်ဖို့ခရီးဖြစ်လို့ ဒီခရီးအပြင် တခြားမရှိ ဒီခရီးသွားယင် မာရ် မမြင်နိုင်ဘူး။

- ဒီခရီးသွားကြယင် ဆင်းရဲဆုံးလိမ့်မယ်။ ဒါကို ငါ့ကိုယ်တိုင်သိပြီး ညွှန်ခဲ့တာပဲ။

- ငါကတော့ညွန့်ယုံလောက်ပဲ၊ ကိုယ်တိုင်ကျင့်ပြီး
ကိလေသာကုန်ကြသူများသာ မာရ်အနှောင်အဖွဲ့က
လွတ်တယ်။

(၃၈၉၉)၊ အနိစ္စလက္ခဏာဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- သင်္ခါရစေတနာကံ အားလုံး ပျက်စီးကြောင်းပညာနဲ့
မြင်တဲ့အခါ မလုပ်ကောင်းတဲ့
သင်္ခါရစေတနာကံတို့ကို ငြီးငွေ့စက်ဆုတ်တာဟာ မှန်ကန်သန့်စင်တဲ့
လမ်းစဉ်မရှိပဲ။

(၃၉၀၀)၊ ဒုက္ခလက္ခဏာဝတ္ထုဓမ္မ စကား။

- သင်္ခါရစေတနာကံအားလုံး ပျက်စီးကြောင်းပညာနဲ့ မြင်တဲ့အခါ
မလုပ်ကောင်းတဲ့သင်္ခါရတွေကို ငြီးငွေ့တာဟာ
မှန်တဲ့မဂ်လမ်းပဲ။

(၃၉၀၁)၊ အနတ္တလက္ခဏာဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- အနတ္တသဘောအားလုံးကို ပညာနဲ့မြင်တဲ့အခါ
မလုပ်ကောင်းတဲ့ သင်္ခါရတွေကို ငြီးငွေ့တာဟာ
မှန်တဲ့မဂ်လမ်းပဲ။

(၃၉၀၂)၊ ပဓာနကမ္မိကတိဿ ထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ပျိုမြစ်အားအင်နဲ့ပြည့်သော်လည်း ထကြွသင့်ရာမထကြွပဲ
ပျင်းယိထိုင်းမှိုင်း၊ စိတ်ပျံ့လွင့်နေသူဟာ ပညာနဲ့မှ ရနိုင်တဲ့
အရိယာမဂ် မရနိုင်ဘူး။

(၃၉၀၃)၊ ဝက်ပိတ္တာဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ကိုယ်နှုတ်နှလုံးဒုစရိုက်ကို မပြုပဲ သုတ်သင်ပြီး မဂ်ကိစ္စကို
ပြီးစေရမယ်။

(၃၉၀၄)၊ ပေါဋ္ဌိလမထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အားထုတ်လို့ပညာပွား၊ အားမထုတ်က ပညာခမ်း၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပညာအဆုတ်အပွား လမ်းနှစ်သွယ်သိပြီး

ပညာပွားလမ်းနဲ့ မိမိကိုယ်ကို သိမ်းသွင်းရမယ်။

(၃၉၀၅)၊ များစွာသောရဟန်းအိုများ ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- တောကိုခုတ်ကြ၊ သစ်ပင်မခုတ်ကြနဲ့၊ တောကြောင့်

ဘေးဖြစ်တယ်၊ တောကြီးငယ်ကို ခုတ်ပြီး

တောကထွက်မြောက်ကြ။

- နို့မပြတ်သေးတဲ့နွားငယ်ဟာ နွားမကပ်သလို

ယောက်ကျားဟာ

မိန်းမတွေမှာတော့မပြတ်သေးသမျှကပ်ငြိတဲ့စိတ် ရှိနေဦးမှာပဲ။

(၃၉၀၆)၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်ထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- တန်ဆောင်မုန်းရာသီ ကြာပန်း လက်နဲ့ဖြတ်သလို

ချစ်ခြင်းတဏှာကိုဖြတ်ပြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း မဂ်ကိုပွား။

(၃၉၀၇)၊ မဟာဓနကုန်သည်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ဘယ်မှာ တစ်ဆောင်းလုံးနေမယ်၊ တစ်နွေတစ်မိုးလုံးနေမယ်

တွေးကြတယ်။

အသက်အန္တရာယ်တော့ သိကြ။

(၃၉၀၈)၊ ကိသာဂေါတမီ ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- သမီး ၊ သား ၊ ကျွဲ ၊ နွား ၊ ဥစ္စာ ယစ်မှုးပြီး မရသေးတဲ့ကာမတ၊

ရပြီးကာမတွယ်သူကို အိပ်ပျော်နေတဲ့ ရွာကို

ရေအယဉ်ကြီး တိုက်ယူသွားသလို ကျဆုံးမှုက သိမ်းယူသွားတယ်။

(၃၉၀၉)၊ ပဋ္ဌာစာရာဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ပျက်စီးမှုနှိပ်စက်ခံရသူကို စောင့်ရှောက်ရန် မိဘသားသမီး

ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟမရှိ။

- ဒါသိပြီး သီလစောင့်ကာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း

မဂ်ကိုပွားရမယ်။

- (၃၉၁၀)၊ မိမိအတွက် လက်ဦးအလုပ်ဝတ္တုဓမ္မစကား။
 - ချမ်းသာနည်းနည်းစွန့်လို့ ချမ်းသာများများရမယ်ဆိုယင်
 ချမ်းသာနည်းနည်းကိုစွန့်ရမယ်။
- (၃၉၁၁)၊ ကြက်ဥစားသူဝတ္တု ဓမ္မစကား။
 - သူများဆင်းရဲမှ ကိုယ်ချမ်းသာရမှာကို လိုချင်သူဟာ
 ရန်နှင့်ရန်ချင်းရောနှောနေလို့ ရန်က မလွတ်နိုင်။
- (၃၉၁၂)၊ ဘဒ္ဒိယရဟန်းများဝတ္တုဓမ္မစကား။
 - လုပ်စရာမလုပ်ပဲ မလုပ်သင့်တာလုပ်ကာ
 မာန်ထောင်မေ့လျော့သူများ အာသဝတိုးပွားတယ်။
 - ကာယဂတာသတိရှိသူများ ဒီလိုမဖြစ်ကြ၊ သတိသပ္ပဇင်ရှိလို့
 အာသဝများချုပ်ကြတယ်။
- (၃၉၁၃)၊ လက္ခဏာဘဒ္ဒိယဝတ္တုဓမ္မစကား။
 - တဏှာ မာန မိန့်ဘဲအပြင် ဒိဌိနှစ်ပါး မင်းပုဏ္ဏားပါသတ်ပြီး
 ကျားရဲဝိစိကိစ္ဆာကို တားဆီးကာ ဆင်းရဲကင်းသွားတယ်။
- (၃၉၁၄)၊ သစ်သားလှည့်လုပ်ငန်းရှင်သားဝတ္တု ဓမ္မစကား။
 - ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ကာယရတာသိတိ ရှိသူများ မေတ္တာ
 ကရုဏာ အမြဲတန်း
 ကောင်းကောင်းနိုးကြားရတယ်။
- (၃၉၁၅)၊ ဝဇ္ဇီပုတ္တကရဟန်း ဝတ္တုဓမ္မစကား။
 - ရဟန်းပြုနိုင်ခဲ့တယ်။ တရားမွေ့နိုင်ခဲ့တယ်။ အိမ်မှာ
 မပြည့်မစုံနေရတာခဲယင်းတယ်။ သဘောမတူသူနဲ့ နေရတာ
 ခဲယင်းတယ်။ သံသရာခရီးသွားရတာ ဆင်းရဲတယ်။ ဒဲ့ကြောင့်
 သံသရာခရီးမသွားပဲ ဆင်းရဲသူမဖြစ်ရ။
- (၃၉၁၆)၊ စိတ္တသူကြွယ်ဝတ္တု ဓမ္မစကား။
 - သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ ယဿ၊ ဘောဂနှင့် ပြည့်စုံသူဟာ ရောက်လေရာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အပူဇော်ခံရတယ်။

(၃၉၁၇)၊ စူဠသုဘဒ္ဒါဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ဟိမဝန္တာတောင်ဟာ ဝေးပေမဲ့ ထင်ရှားသလို
သူတော်ကောင်းများ ဝေးသော်လည်း ထင်ရှားကြတယ်။
သူယုတ်မာကတော့ ညပစ်တဲ့များလိုပဲ နီးပေမဲ့မထင်ရှား။

(၃၉၁၈)၊ တပါးတည်းနေလေ့ရှိသူမထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မပြင်းပဲတစ်ယောက်တည်း နေအိပ်၊ သွားကာ
ကိုယ့်ကိုယ်ဆုံးမပြီး တစ်ယောက်တည်း
တောင်မှာပျော်ရမယ်။

(၃၉၁၉)၊ ပရပိဋ်မသုန္ဒရီဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသူနှင့် ပြုလုပ်လျှက် မပြုလုပ်ဟု ပြောဆိုသူ
အတူယုတ်မာကြသည်ချည်းဖြစ်၍ နောင်အခါ
ဆင်းရဲချင်းတူကြတယ်။

(၃၉၂၀)၊ မကောင်းကျိုး နှိပ်စက်မှုဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ယုတ်ယုတ်မာမာ မစောင့်မစည်း သင်္ကန်း
လယ်ပင်းပတ်ကြသူတွေဟာ ယုတ်မာမှုကြောင့်
ဆင်းရဲကြတယ်။

(၃၉၂၁)၊ ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်း ရဟန်းဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- သီလ၊ သမာဓိ မရှိပဲ ပြည်သူတို့ သဒ္ဓါဆွမ်းစားရခြင်းထက်
သံတွေခဲ စားရခြင်းက မြတ်တယ်။

(၃၉၂၂)၊ ခေမကသူဌေးသားဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- သတိမထား၊ သူ့မယားမှီဝဲသူဟာ
အကုသိုလ်ဖြစ်ချမ်းသာစွာမအိပ်ရ၊ အကဲ့ရဲ့ခံရ ၊ ဆင်းရဲရ
အကျိုးလေးပါးဖြစ်တယ်။

- လက်ငင်းလည်းကောင်း၊ အလားအလာလည်းမကောင်း

ကြောက်နေကြရသူနှစ်ဦးဖြစ်လို့ ပျော်မှုလည်း

နည်းတယ်။ မင်းပြစ်လည်းကြီးတဲ့အတွက် သူမယား မမှီဝဲရာ။

(၃၉၂၃)၊ ပြောဆိုခက်သောရဟန်းဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- သမန်းမျက်မတော်တရော်ကိုင်ယင် ရှသလို

အကျင့်မကောင်းပဲရဟန်းလုပ်ယင်ဆင်းရဲ ဆွဲချမှာပဲ။

- ရော့ရဲရဲအလုပ်အားလုံး ညစ်ပတ်တဲ့အကျင့်

ယုံမှားတွေးတောဖွယ်ရဟန်းအကျင့်၊ ဒါတွေဟာ

အကျိုးမများတာတွေပဲ။

- လုပ်စရာကို တိတိကျကျလုပ်ရမယ်။ ရော့ရဲရဲရဟန်းအဖြစ်ဟာ

ကိလေသာမြို့ကို ထပ်လောင်း

ဖြန့်ကျတာပဲ။

(၃၉၂၄)၊ ငြိစူတတ်သောမိန်းမဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- မကောင်းမှု မပြုတာကောင်းတယ်၊ မကောင်းမှု

နောင်ပူပန်စေတယ်။ ကောင်းမှုပြုတာကောင်းတယ်။

ကောင်းမှုဟာ နောင် မပူပန်ရဘူး။

(၃၉၂၅)၊ များစွာသောရဟန်းများဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ပြည်စွန့်မြို့ကို တွင်းပြင်လုံစေသလို မိမိကိုယ်ကိုစောင့်၊သင်တို့

အခွင့်ကောင်းမလွန်စေသင့် ၊လွန်လျှင်

ဆင်းရဲကျမယ်။

(၃၉၂၆)၊ နိဂဇ္ဈဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ရှက်ကြောက်စရာ မရှက်မကြောက် ၊ မရှက်မကြောက်စရာ

ရှက်ကြောက်သူများ၊

အလားအလာမကောင်းရာ ရောက်မယ်။

(၃၉၂၇)၊ တိတ္ထိတပည့်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အပြစ် မဟုတ်တာအပြစ်၊ အပြစ်ဟုတ်တာ အပြစ်မဟုတ်ဟု

အယူမှားသူများ အလားအလာမကောင်း။

- အပြစ်ဟုတ်တာအပြစ်၊ အပြစ်မဟုတ်တာ အပြစ်မဟုတ်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

သိမြင်အယူမှန်သူများ

အလားအလာကောင်းကြတယ်။

(၃၉၂၈)၊ ကိုယ်ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမမှုဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- စစ်မြေမှာ ဆင်ဟာ လေးဒဏ်ခံ သလို လူများ သီလမရှိကြလို့ ကျူးလွန်စော်ကားတာ ငါခံနိုင်ရည်ရှိတယ်။

- ယဉ်ကျေးပြီးတဲ့ ဆင်မြင်းစတာကိုသာ လူစုဝေးရာပွဲမှာ ဆောင်တယ်။ မင်းလည်းသုံးတယ် ၊

လွန်ကျူးစော်ကားစကားကို ခံနိုင်ရည်ရှိသူဟာ ယဉ်ကျေးသူဖြစ်လို့လူထဲမှာ အမြတ်ဆုံး။

- အဿမိုရ် ၊ အာဇာနည် သိန္ဓောမြင်းနှင့် ကုဉ္ဇရဆင်များပင် ယဉ်ကျေးကြမှ မြတ်တာ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ယဉ်ကျေးပြီးသူက ဒီဟာတွေထက် မြတ်တယ်။

(၃၉၂၉)၊ ရှေးအခါက ဆင်ဆရာဖြစ်ဘူးသည့်ရဟန်းတစ်ပါး ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ဆင်မြင်းတွေနဲ့ မရောက်ဘူးရာ မရောက်နိုင်၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာဆုံးမသဖြင့် ယဉ်ကျေးပြီးသူသာ ယဉ်ကျေးမှုဖြင့် မရောက်ဘူးရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်တယ်။

(၃၉၃၀)၊ ပရိဇိဏ္ဍပုဏ္ဏားသားဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အမုန်ပြင်းစွာယစ်၍ နှိမ်နင်းခက်တဲ့နေပါလဆင်ဟာ အချည်ခံရလို့ အစာမစားနိုင်၊ ဆင်ဟာ ဆင်တောမှာပဲ ပျော်တယ်။

(၃၉၃၁)၊ ပသေနဒီကောသလဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အစားကြီး၊ ငိုက်မျည်းကာ တလူးလူးစားအိပ်နေတဲ့ ဝက်ကြီးလို အိပ်လေ့ရှိသူဟာ အထပ်ထပ် အနိစ္စရောက်နေမှာပဲ။

(၃၉၃၂)၊ ကိုရင်သာနုဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ကောင်းနိုးရာရာ အကြိုက်အာရုံလိုက်ကျက်စားလှည့်လည်ခဲ့တဲ့
ဒီစိတ်ဟာ မုံယစ်ဆင်ကို ချွန်းကိုင်ဆင်ထိမ်း နှိမ်သလို
အသင့်နှလုံးသွင်းမှ။

(၃၉၃၃)၊ ပါဝေယျကဆင်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- မမေ့လျော့မှုမှာမွေ့ပြီး ကိုယ့်စိတ်ကို စောင့်ရှောက်ကြ။
နွံကွံဆင်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုထုတ်သလို ကိလေသာနွံက
ထုတ်ကြ။

(၃၈၃၄)၊ ရဟန်းများစွာဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- သီလသမာဓိပညာရှိသူ အဖော်ကို ရဲခဲယင် ဒီအဖော်နဲ့အတူ
ဘေးရန်တွေနှိမ်ပြီး

ဝမ်းသာစွာကျင့်ရမယ်။ ဒီလို အဖော်မရခဲ့မှု မင်းဟာ

နိုင်ပြီးသားနိုင်ငံကထွက်သလို မာတင်ဆင်ဟာ

တစ်ကောင်တည်းနေသလို တစ်ယောက်တည်း နေရမယ်။

တစ်ယောက်တည်းနေတာ ကောင်းတယ်။ လူမိုက်မှာ

မိတ်ဆွေမရှိ၊ တစ်ယောက်တည်းပဲနေပြီး မကောင်းမှုကို ရှောင်ရမယ်။

(၃၉၄၅)၊ မာရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- အရေးကြိုက်ယင် မိတ်ဆွေရှိက ချမ်းသာတယ်။ ရောင့်ရဲတာ

ချမ်းသာတယ်။ ကောင်းမှုဟာ သေခါနီးမှာ ချမ်းသာတယ်။

ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ပယ်ကာ ချမ်းသာတယ်။

- အမိ၊ အဘ၊ ရဟန်း၊ ဘုရား ၊

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရှိခြင်းဟာချမ်းသာကြောင့်ပဲ။

- သီလဟာ အိုအောင် ချမ်းသာတယ်။ သဒ္ဓါရှိခြင်း ပညာရှိခြင်း

မကောင်းမှုမပြုခြင်းဟာ ချမ်းသာတယ်။

(၃၉၃၆)၊ ကပိလငါးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အကျင့်မေ့သူအား မာလောန္တယ်လို တဏှာပွားတယ်။
သစ်သီးလိုတဲ့မြောက်တစ်ပင်မှတစ်ပင်ကူးသလို
တဏှာပွားသူ တစ်ဘဝမှတစ်ဘဝ ပြေးသွားရတယ်။
- မိုးရွာယင် ပြိတ်မြက်များ ပွားသလို တဏှာငြင်းဆဲခံရယင်
စိုးရိမ်ခြင်းများပွားတယ်။
- ကြာရွက်မှရေပေါက် လျှောသလို တဏှာကို ညှင်းဆဲနိုင်ယင်
ညှင်းဆဲနိုင်သူမှ စိုးရိမ်မှု လျှောကျတယ်။
- ဒု၊ကြောင့် ပြိတ်မြက်မြစ်ကို လိုသူ ပြိတ်မြက်ကို တူးရသလို
တဏှာအမြစ်ကိုတူးကြ ၊ ရေလျှင်ဟာ ကျူပင်ကို
ဖျက်သလို ကိလေသမာရ်က သင်တို့ကို မဖျက်ကြစေနဲ့။
(၃၉၃၇)၊ ဝက်မွေးသူဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
- ရေသောက်မြစ်မဖြတ်ပဲ ပင်စည်ပဲဖြတ်တဲ့ သစ်ပင်ဟာ
ပြန်စည်ကားသလို တဏှာမဖျက်ဆီးလျှင် ဆင်းရဲဟာ
ပြန်ဖြစ်မှာပဲ။
- ပြင်းထန်စွာ နှစ်သက်ဖွယ်အာရုံသို့ စီကြတဲ့ တဏှာရေအလျှင်
သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့ ရှိတဲ့ မှားယွင်းသူကို
ရာဂနဲ့စပ်တဲ့ အားကြီးတဲ့ အကြံက ဆောင်ယူသွားတယ်။
- တဏှာရေအလျှင်ဟာ အာရုံခပ်သိမ်းမှာ ယိုစီးတယ်။
တဏှာန္တယ် ဖြစ်တည်တာကိုမြင်ပြီး မဂ်နှင့် ဖြတ်ရမယ်။
- အောင့်မေ့ချစ်ခင်ဝမ်းမြောက်ကြသူ သတ္တဝါများ
သာယာနှစ်သက်ဖွယ်မှီပြီး ကာမချမ်းသာရှာမှီးပြီး
ပျက်စီးခြင်း ကပ်ကြရတယ်။
- တဏှာခြံရံခံရသောသူများ ကျော့ကွင်းမိတဲ့ ယုန်လို
ကြောက်ကြရတယ်။ သံယောဇဉ်စေးနဲ
ကပ်ငြိသူများ အထပ်ထပ် ဆင်းရဲရောက်ကြရတယ်။

- ဒါကြောင့် မိမိရာဂကင်းခြင်းကို လိုလားသူဟာ တဏှာကို
ပယ်ရမယ်။

(၃၉၃၈)၊ လူထွက်ရဟန်းဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- လူတောမှ အကျင့်တောဝင်ခဲ့သူဟာ အိမ်ရာထောင်မှ
တဏှာတောက လွတ်ပြီးလျှင်အိမ်ယာထောင်မှ
တဏှာတော ပြေးဝင်ပြန်လျှင် အနှောင်ကလွတ်လျှင် အနှောင်ထဲ ပြန်ဝင်သူဟု
လူကြည့်ခံရမယ်။

(၃၉၃၉)၊ အချုပ်အိမ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- သံသစ်သား၊ မြတ်လျှော် အနှောင်အဖွဲ့များကို ခိုင်မြဲတဲ့
အနှောင်အဖွဲ့လို့ရှိများ မပြောကြဘူး။ မယား သား
ဥစ္စာစတာမှာ တဏှာအနှောင်အဖွဲ့သာ မြဲတဲ့အနှောင်အဖွဲ့လို့ ဆိုကြတယ်။
ယုတ်ရာဆောင်ပြီး လျှော့သလိုနှင့် လွတ်ဖို့ခက်တဲ့
တဏှာအနှောင်အဖွဲ့ကို ရုန်းဖြတ် စွန့်လွှတ် တောထွက်ကြတယ်။

-(၃၉၄၀)၊ ခေမာထေရ်မဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ပင့်ကူဟာ သူ့ဆောက်ထားတဲ့အိမ်မှာအိပ်သလို လူများလဲ
မိမိပြုတဲ့တဏှာအလျှင်မှာပဲကျတယ်။ ပညာရှိတာ
ဒီတဏှာ စွန့်တယ်။

(၃၉၄၁)၊ ဥဂ္ဂသေနဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ကာလသုံးပါးမှ တဏှာစွန့်ပါ။ တဏှာစွန့်ယင်
သုံးပါးအစွန်းရောက်ပြီး မဆင်းရဲတော့။

(၃၉၄၂)၊ စုဠဓနုဟပဏ္ဍိတဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ကာမဝိတတ်နှိပ်စက်ပြီး သက်သန်တဲ့ ရာဂရှိတဲ့
အလှအပရူပနေသူဟာ တဏှာတိုးပွားတယ်။
မာရ်အနှောင်အဖွဲ့ကို မြဲအောင်လုပ်တာပဲ။

- မိစ္ဆာဝိတတ်ငြိမ်းပြီး သတိထားကာ အသုဘအာရုံပွားသူဟာ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မာရ်အနှောင်အဖွဲ့ကို

ကင်းအောင်လုပ်တာ ဖြတ်တာပဲ။

(၃၉၄၃)၊ မာရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ရဟန်းကိစ္စပြီးသူဟာ မထိပ်လန့်၊

တဏှာကိလေသာကင်းတယ်။ လဝရောက်ကြောင်း၊

ငြောင့်ဖြတ်ပြီးတယ်။ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာအဆုံးမှာ ဖြစ်တယ်။

- တဏှာအစွဲကင်းတဲ့ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါမှာ လိမ္မာတဲ့

သဒ္ဓါလိမ္မာတဲ့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာအဆုံးမှာရှိသူဟာ

တကယ့်ပညာကြီးတဲ့ ယောက်ျားမြတ်ပဲ။

(၃၉၄၄)၊ အာဇီဝကဥပကဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- တရားအားလုံးကို ငါနိုင်တယ်။ သိတယ်၊ မငြိကပ်ဘူး ၊

စွန့်တယ်၊ တဏှာကုန်ရာမှာ

ကိလေသာကလွတ်တယ်။ ကိုယ်တိုင်အထူးသိတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ

ရည်ရွယ်ညွှန်းဆိုလို့ရဦးမှာလဲ။

(၃၉၄၅)၊ သတ္တပြဿနာဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- တရားအလှူဟာ အလှူအားလုံးကို အောင်တယ်။

တရားအရသာဟာ အရသာအားလုံးကိုနိုင်တယ်။

တရားနဲ့ပျော်တာဟာ ပျော်စရာအားလုံးကိုနိုင်တယ်။ တဏှာကုန်ရာတာ

ဆင်းရဲအားလုံးကို နိုင်တယ်။

(၃၉၄၆)၊ သားမရှိတဲ့သူဌေးဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေဟာ ပညာမဲ့သူကို ဖျက်ကြတယ်။

တဖက်ကမ်းရှာသူကိုကားမဖျက်နိုင်၊ ပညာမဲ့သူဟာ

စည်းစိမ်တပ်ခြင်းဖြင့် သူများဖျက်သလို ကိုယ်လည်းပျက်ကြတယ်။

(၃၉၄၇)၊ အင်္ဂုရဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- လယ်ယာကိုပေါင်းဖျက်တယ်၊ သတ္တဝါ ရာဂ ၊ ဒေါသ ၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မောဟ ၊ ဥစ္စာ ၊ တဏှာဖျက်တယ်၊ ဒါကြောင့် ရာဂ ၊
 ဒေါသ ၊ မောဟကင်းသူ လှူခြင်းဟာ အကျိုးများတယ်။
 (၃၉၄၈)၊ ရဟန်းငါးပါးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။
 - အကုသိုလ်မဖြစ်ရန် ခွါရငါးပါးပိတ်သို့မူ ကံသုံးပါး၊
 ပိတ်ဆိုမှုဟာ ကောင်းတယ်။ ခွါရခပ်သိမ်း
 ပိတ်နိုင်မှုဟာ ဆင်းရဲက လွတ်မြောက်ဖို့ပဲ။
 (၃၉၄၉)၊ ဟင်္သာသတ်စားသော ရဟန်းဝတ္ထုဓမ္မစကား။
 - လက်ခြေနှုတ်နှင့် တစ်ကိုယ်လုံးစောင့်စီပြီး တရားမွေ့ကာ
 တည်ကြည်ရောင့်ရဲသူကို ရဟန်းလို့ ဆိုရတယ်။
 (၃၉၅၀)၊ ကောကာလိကဝတ္ထုဓမ္မစကား။
 - နှုတ်စောင့်ကာ ပညာနဲ့ပြောတတ်တဲ့
 မပျံ့မလွင့်အနက်အဓိပ္ပါယ်ဟောတတ်သူကို သာယာချိုမြိန်တဲ့
 စကားရှိသူလို့ ဆိုရတယ်။
 (၃၉၅၁)၊ ဓမ္မာရာမထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
 - တရားမွေ့ပြီး အထပ်ထပ်ကြံစည် အောင့်မွေ့တတ်သူ
 တရားမဆုတ်ယုတ်။
 (၃၉၅၂)၊ ဆန့်ကျင်ဘက်မှီဝဲသောရဟန်းဝတ္ထုဓမ္မစကား။
 - လာဘ်ကို စက်ဆုတ်ဖွယ် မဖြစ်စေရာ၊ သူများကလည်း
 မတောင့်တရာ၊ တောင့်တယင် သမာဓိမရနိုင်။
 - လာဘ်နည်းပေမဲ့ စက်ဆုတ်ဖွယ် မဖြစ်စေခဲ့ယင်
 အသက်မွေးစင်ကြယ်ပြီး လုံ့လရှိသူဆိုပြီး
 မြင့်မြတ်သူများက ဧကန်ချီးမွမ်းကြမှာ။
 (၃၉၅၃)၊ အမြတ်ငါးပါးပေးသူပုဏ္ဏား ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
 - ရုပ်နာမ်အားလုံး စွဲလန်းမှုမရှိသူဟာ
 ရုပ်နာမ်ပျက်စီးသော်လည်း မစိုးရိမ်၊ ဒီသူဟာ ရဟန်းအစစ်ပဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၃၉၅၄)၊ ရဟန်းများဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မေတ္တာတရားပွားတဲ့ရဟန်း နိဗ္ဗာန်ရနိုင်တယ်။

- ရဟန်းလျှော့မှပက်ထုတ်ယင် သွားနိုင်သလို ရာဂစတာကို
ဖြတ်နိုင်ယင် နိဗ္ဗာန်သွားနိုင်တယ်။

- ငါးပါးသံယောဇဉ်ဖြတ်၊ ငါးပါး အထက်သံယောဇဉ်စွန့်၊
ငါးပါးဣန္ဒြေပွား၊ ငါးပါးအငြိအတွယ်လွတ်ယင်
ဝဲကိုဘူးနိုင်သူဆိုရမယ်။

- မမေ့လျော့မှု သင့်စိတ်ကာမမှာ မပျော်စေနဲ့၊ မေ့ပြီး
သံတွေခဲမမျိုးနဲ့၊ အလောင်ခံရမှ ဆင်းရဲလှချေရဲ့။ မဆိုနဲ့။

- ပညာမရှိယင် အတွေးအခေါ်ဈာန်မရှိ၊ အတွေးအခေါ်
ဈာန်မရှိယင် ပညာမရှိ၊ ဈာန်ပညာရှိယင် နိဗ္ဗာန်နီးတယ်။

- ဆိတ်ငြိမ်ရာသွား တရားရှုမှတ်ငြိမ်သက်သူတာ
လူများနှင့်မတန်တဲ့တရားပျော်မှု ဖြစ်တယ်။

- ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ အဖြစ်အပျက်ကို သုံးသပ်တိုင်း
နှစ်သက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရတယ်။
ဒါနိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းပဲ။

- စတုပါ ခွိသီလဟာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ရဲ့
အစဦးပဲ။

- သက်မွေးစင်ကြယ်ပြီး မပြင်းယိတဲ့မိတ်ကို ကပ်၊ အာမိသဓမ္မ
သတ္တရနှစ်ပါးနဲ့ပြည့်ပစေကျင့်ဝတ်မှာ လိမ္မာ၊
ဒါတွေကြောင့် ဝမ်းမြောက်ရမှုများပြီး ဆင်းရဲအဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်။

(၃၉၅၅)၊ ရဟန်းငါးရာဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မြတ်လေးပန်းပင်များဟာ ရင့်ယော်ညှိုးနွမ်းတဲ့ ပန်းပွင့်တွေ
စွန့်သလို ရာဂဒေါသကို သင်တို့စွန့်ကြ။

(၃၉၅၆)၊ သန္တ ယထေရ် ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ကိုယ်နှုတ်နှလုံးတည်ကြည်တဲ့ လောကီအရှိန်အစော်တွေ
ထွေးအံ့ပြီးတဲ့ ရဟန်းဟာငြိမ်းအေးတဲ့ ရဟန်းပဲ။
(၃၉၅၇)၊ နဂ် လထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- မိမိကိုယ်ကို ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးဆင်ခြင်ပြီး စောင့်ရှောက်ယင်
သတိရှိသူဖြစ်လို့ချမ်းသာမှာပဲ။
- မိမိသာဇ္ဈင်မိမိကိုးကွယ်ရာပဲ ၊ တခြား ကိုးကွယ်ရာ
ဘယ်မှာရှိမလဲ၊ မိမိသာမိမိရဲ့
လဲလျောင်းရာဖြစ်တာကြောင့် မြင်းကုန်သည်ဟာ မြင်းမျိုးကောင်းကို
စောင့်ရှောက်သလို စောင့်ရှောက်ရမယ်။
(၃၉၅၈)၊ ဝတ္ထုလိထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- ဘုရားသာသနာ ကြည်ညိုမြတ်နိုးများသူဟာ သင်္ခါရငြိမ်ရာ
ငြိမ်သက်ချမ်းမြေ့တဲ့နိဗ္ဗာန်ရမယ်။
(၃၉၅၉)၊ ကိုရင်သုဓနဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- ဘုရားသာသနာမှာ ငယ်သော်လည်း ကြိုးစားအားထုတ်သူက
တိမ်တိုက်ကလွတ်တဲ့လလို တောက်ပတယ်။
(၃၉၆၀)၊ ကြည်ညိုမှုများ သောပုဏ္ဏားဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- တဏှာယဉ်ဖြတ်၊ ကာမအား ထုတ်ပယ်၊ သင်္ခါရကုန်ရာသိပြီး
နိဗ္ဗာန်သိကာရဟန္တာဖြစ်လေ။
(၃၉၆၁)၊ ရဟန်းများဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- သမဏဝိပဿနာမှာ ကမ်းတဖက်ရောက်တဲ့ ကာမရာဂ
သံယောဇဉ်စတာတွေချုပ်တယ်။
(၃၉၆၂)၊ မာရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။
- ဟိုဘက်ကမ်း၊ ဒီဘက်ကမ်းမရှိပဲ ပူပန်မရှိပဲ
ကိလေသာမယှဉ်သူကို ဗြဟ္မဏလို့ငါဟောတယ်။
(၃၉၆၃)၊ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အနိစ္စစတွဲလက္ခဏာရှုပြီး ကိလေသာကင်း ရဟန်းကိစ္စ
အာသဝကုန်တဲ့အရဟတ္တဖိုလ်ရသူကို ဗြဟ္မဏလို့
ငါဟောတယ်။

(၃၉၆၄)။ အာနန္ဒထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- နေဟာနေ့မှလှ၊ လကညမှလှ၊ မင်းက မင်းတန်းဆာဆင်မှ၊
ရဟန္တာစွာန်ဝင်စားမှလှ ၊ ဘုရားက အမြဲလှ။

(၃၉၆၅)။ ရဟန်းပြုသူ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- မကောင်းမှုအပပြုပြီးလို့ ဗြဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကို
ငြိမ်းစေတတ်တဲ့ အကျင့်ရှိလို့သမဏ၊

ကိလေသာအညစ်ကို ထုတ်ပယ်လို့ ပဗ္ဗဇ္ဇိက ခေါ်ခံရတာ။

(၃၉၆၆)။ သာရိပုတြာထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- သူတော်ကောင်းကို မပုတ်ခတ်ရ၊ သူတော်ကောင်းက
မိမိပုတ်ခတ်သူကို အမျက်မထွက်ရ၊

ဒီခိုမဟုတ်ယင် မဟုတ်သူနှစ်ဦး အတူစက်ဆုတ်ဘွယ်ပဲ။

- အချစ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အပြစ်ကို
မတားနိုင်တဲ့သူတော်ကောင်းအတွက် နည်းနည်းမှမမြတ်၊ ညှင်းဆဲလို
စိတ်ဆိုက်ယင် ဆင်းရဲငြိမ်းတာပဲ။

(၃၉၆၇)။ မဟာပဇာပတိဂေါတမီဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ကိုယ်နှုတ်နှလုံး မကောင်းမရှိအောင် စောင့်ရှောက်သူကို
ဗြဟ္မဏလို့ ငါဟောတယ်။

(၃၉၆၈)။ သာရိပုတြာထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ဘုရားတရားကို ဆရာထံက သိရယင် သိရတဲ့ဆရာကို
ပုဏ္ဏားမီးပူဇော်သလိုရှိသေရှိခိုးရမယ်။

(၃၉၆၉)။ ဇဠိလပုဏ္ဏားဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ဆံကျစ်ထုံးမှု၊ အနွယ်၊ ဇာတ်နဲ့ ပုဏ္ဏားမဖြစ်နိုင်၊

သစ္စဉာဏ်နဲ့လောကုတ္တရာတရားရှိပြီး စင်ကြယ်သူသာ
ဗြဟ္မဏ ဖြစ်နိုင်တယ်။

(၃၉၇၀)၊ ကုဟကပုဏ္ဏားဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- လူမိုက်ရသေ၊ ဆံကျစ်ထုံးခြင်း၊ သစ်နက်ရေဝတ်ခြင်းနဲ့ သင်
ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ။

သင့်ကိုယ်တွင်း ကိလေသာတောရှိလျှက် ပြင်ပ
သုတ်သင်နေရသလား။

(၃၉၇၁)၊ ကိဇာဂေါတမိဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ပုံသူကူသင်္ကန်းဝတ်၊ ပိန်ပါးပါးနဲ့ တစ်ယောက်တည်း တောထဲ
ဈာန်ဝင်စားနေသူကို ဗြဟ္မဏလို့
ငါဟောတယ်။

(၃၉၇၂)၊ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ပုဏ္ဏားမသားဖြစ်တာနဲ့ ပုဏ္ဏားလို့ ငါမဆို ၊ အဲဒီပုဏ္ဏား
ရာဂစတဲ့ကြောင့်ကြမှုမရှိယင် ကောဒီမည်တယ်။
ကြောင့်ကြရော၊ စွဲလမ်းရော မရှိမှ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၇၃)၊ ဥဂ္ဂသေနသူဌေးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- သံယောဇဉ်ဖြတ်ပြီး ထိတ်လန့်ပူပန်မရှိ၊ ကပ်ငြိမှု
ကိလေသာကိုလွန်သူကို ဗြဟ္မဏလို့ ငါဟောတယ်။

(၃၉၇၄)၊ ပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- နှောင်ကြိုး၊ လွန်ကြိုးဖြစ်တဲ့ ဒေါသ ၊ တဏှာထူးကြိုးဖြစ်တဲ့
ဒိဌိတံခါး မင်းတုတ်အဝိဇ္ဇာနှုတ်ပြီး သစ္စာသိသူသာ
ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၇၅)၊ အက္ခောသက ဘာရဒွါဇဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ဆဲဆိုပုတ်ခတ် ညှင်းဆဲ ချုပ်နှောင်သူကို အမျက်မထွက်ပဲ
သည်းခံရမယ်။ သည်းခံခြင်းအားရှိသူကို ဗြဟ္မဏလို့

ငါဟောတယ်။

(၃၉၇၆)။ သာရိပုတြာထေရ်မဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ဒေါသ ၊ လောဘမရှိ၊ သီလ သမာဓိရှိကာ

အဆုံးစွန်ကိုယ်ရှိသူကို ဗြဟ္မဏလို့ ငါဟောတယ်။

(၃၉၇၇)။ ဥပ္ပလဝဏ်မထေရ်မဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ကြာဖက်မှာ ရေ၊ စူးဖျားမှာ မုန်ညှင်းစေ့၊ မတင်သလို
ကာမမလိမ်းကျံမကပ်ငြိသူကို ဗြဟ္မဏလို့ ဆိုရတယ်။

(၃၉၇၈)။ ပုဏ္ဏားတစ်ဦး ဓမ္မစကား။

- နိဗ္ဗာန်ကို ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာဝန်ကို ချပြီးသူဟာ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၇၉)။ ခေမာဘိက္ခုနီဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- နက်နည်းထက်မြတ်သော ပညာရှိတဲ့ ဟုတ်မဟုတ်သိတဲ့

အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ပြီးသူကို

ဗြဟ္မဏလို့ခေါ်တယ်။

(၃၉၈၀)။ ခြောက်ကမ္ဘားနေ တိဿထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ရဟန်းရှင်လူတို့နှင့် မရောပဲ တဏှာကင်းကြောင်းကျင့်တဲ့

အလိုနည်းသူကို ဗြဟ္မဏလို့ခေါ်တယ်။

(၃၉၈၁)။ ရဟန်းတစ်ပါးဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ကြောက်တတ်သူ၊ မကြောက်တတ်သူ ဘယ်သူမဆိုမှာ တုတ်ချ
လက်နက်ချထားပြီး

ကိုယ်တိုင်ရောသူများပါ မသက်စေသူဟာ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၈၂)။ သာမဏေများဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသူကို မဆန့်ကျင်၊ တုတ်ခားလက်နက်ရှိသူမှာ
တုတ်ခားချထားပြီး ရန်ငြိမ်းစွဲလန်း ခံရရာမှာ မစွဲလန်းသူကို
ဗြဟ္မဏလို့ခေါ်တယ်။

(၃၉၈၃)။ မဟာဟာပန္နကထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မုန်းညင်းစေဟာ စူးဖျားမှ လျှောကျသလို ရာဂ၊ ဒေါသ
၊မာန၊မက္ခတို့ကင်းပလျှောကျပြီးသူကို ဗြဟ္မဏလို့
ခေါ်တယ်။

(၃၉၈၄)၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆထေရ်ဝတ္ထု၊ဓမ္မစကား။

- နူးညံ့ပြေပြစ်ပြီး သဘောအဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင်စေတဲ့
စကားမှန်ပြောရမယ်။ မည်သူ့ကိုမှ ဒေါသဖြင့်
မငြိစွန်းရဘူး၊ ဒီသူကို ဗြဟ္မဏလို့ခေါ်တယ်။

(၃၉၈၅)၊ မထေရ်တစ်ပါးဝတ္ထု၊ ဓမ္မစကား။

- လောကမှာ ပိုင်ရှင်မပေးတဲ့ ဥစ္စာကို တောင်းဆိုကြီးငယ်
ကိုရှေ့မတူ မယူသူဟာ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၈၆)၊ သာရိပုတြာထေရ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မစကား။

- ဘယ်မှာမှတဏှာမရှိတဲ့ မက်မောအာသာ
ကိလေသာမယှဉ်သူဟာ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၈၇)၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်ဝတ္ထု၊ဓမ္မစကား။

- ငြိကပ်တွယ်တာမရှိ ၊ တရားသိပြီး သို့လောသို့လော
မတွေးတောပဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်သူဟာ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၈၈)၊ ရေဝတထေရ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မစကား။

- ကုသိုလ်အကုသိုလ်နှင့် တဏှာမရှိ စိုးရိမ်မရှိ၊
ကိလေသာကင်းပြီး စင်ကြယ်သူဟာ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၈၉)၊ စန္ဒာလထေရ်ဝတ္ထု၊ဓမ္မစကား။

- ညစ်ကြေးကင်းတဲ့လလို ကိလေသာမရှိ ဘဝတဏှာမရှိသူဟာ
ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၉၀)၊ သိဝလိထေရ်ဝတ္ထု၊ဓမ္မစကား

- ရာဂဘေး ၊ကိလေသာခရီးခဲ၊ သံသရာသမုဒ္ဒရာ၊
လောကအမှောင် လွန်မြောက်ပြီး ဩဃကူးပြီး

ကမ်းတစ်ဘက်ရောက် ကိလေသာရှုမြိုက်ပြီး တဏှာကင်းလို့ တွေးတောမှုမရှိ
အစွဲကင်းသူဟာ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၉၁)၊ သုန္ဒရသမုဒ္ဒထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ကာမပယ်၊ အိမ်ထောင်မပြုပဲ ရဟန်းပြုကာ

ဘဝသုံးပါးကုန်ပြီးသူဟာ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၉၂)၊ ဇဋ္ဌိလထေရ်ဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- တဏှာပယ် ရဟန်းပြုကာ တဏှာကုန်သူဟာ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၉၃)၊ ဇောတိကထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- တဏှာပယ် ရဟန်းပြုကာ တဏှာကုန်သူ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၉၄)၊ နဋသားထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- စီးပွားအားလုံးလွန်ပြီး စီးပွားနှင့် မယှဉ်သူ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၉၅)၊ နဋသားထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- မွေ့ ၊ မမွေ့ပယ်ပြီး ငြိမ်းအေးခြင်းဥပဓိမရှိပဲ လောကအလုံး

လွှမ်းမိုးတည်တဲ့ရဲရင့်သူကို ဗြဟ္မဏခေါ်တယ်။

(၃၉၉၆)၊ ဝိဂီသထေရ်ဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ဇာတိ၊ဇရာ၊ မရဏကိုသိပြီး မကပ်ငြိပဲ တရားကျင့်၊ သစ္စာသိသူ

ဗြဟ္မဏပဲ။

- နတ် ၊ဂန္ဓဗ္ဗနတ်နှင့် လူများမသိတဲ့ဂတိရှိသူ အာသဝါကုန်ပြီး

ရဟန္တာကို ဗြဟ္မဏ ခေါ်တယ်။

(၃၉၉၇)၊ ဓမ္မဒိန္နာမထေရ်မဝတ္ထုဓမ္မစကား။

- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာအားလုံးတို့ ကြောင့်ကြမရှိ မစွဲလန်းသူ

ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၉၈)၊ အင်္ဂုလိမာလထေရ် ဝတ္ထုစကား။

- နွားလား ဥသလဘအလား မြစ်မြတ်ကြိုးစားပြီး

သီလစတာရှာတဲ့ မာရ်အောင်သူတဏှာအညစ်

ဆေးလျော်ပြီးသူ သစ္စာသိသူဟာ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၃၉၉၉)၊ ဒေဝဟိတပုဏ္ဏားဝတ္ထု ဓမ္မစကား။

- ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရပြီး အကျင့်ကျင့်ပြီးသူဟာ ဗြဟ္မဏပဲ။

(၄၀၀၀)၊

ရဟန်းဟာ သံသရာဟူသော ဒီဘက်ကမ်းကို မြွေဟာ
အရေဟောင်းစွန့်သကဲ့သို့ပယ်ဖျောက်ဖျက်ဆီး
စွန့်လွှတ်သော တရားများ။

- တဏှာ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မာန၊ ဘဝ၊ ကောင်းမကောင်းအမှု၊
ကာမစဟောဝိတက်၊ ပပဉ္စ သင်္ခါရလောက၊
အနစ်အကျော်ကြောင့် ဖြစ်သော ရာဂ၊ ဒေါသမော၊ အနုသယ၊ ကိလေသာ၊
ဘဝတဏှာ၊ နိဝရဏ။

(၄၀၀၁)၊ နွားကျောင်းသား ခနိယနှင့် ဘုရားတို့ အပြိုင်ပြောသော
စကားများ။

ခနိယ - ထမင်းချက်၊ နို့ညှစ်၊ အဖေါ်ရှိ၊ အိမ်မိုး၊ မီးထွန်း၊
ဒါတွေပြီးပြီး၊ မိုးမင်း
ရွာချင်သလောက်ရွာစမ်း။

ဘုရား - ရာဂဒေါသကင်းပြီး၊ တစ်ယောက်တည်း အိမ်းမိုးဖွင့်၊
မီးငြိမ်းထားတယ်မိုး-
ရွာချင်သလောက်ရွာစမ်း။

ခနိယ - မှက်ခြင်မကိုက်ပဲ မြက်တွေစားရတဲ့နွားတွေစာ
မိုးလေဒဏ်ခံနိုင်တယ်၊ မိုးကြီး
ရွာချင်သလောက်ရွာစမ်း။

ဘုရား - ငါဟာ ဖောင်ဖွဲ့ပြီး၊ ရေအလျှင်ကူးပြီးဖြစ်လို့
ဖောင်မလိုတော့ဘူးမိုး၊ ရွာချင်သလောက် ရွာစမ်း။

ခနိယ - နွားကျောင်းသမဟာ ပေါင်းခဲ့တာ

ကြာပြီးဖြစ်တဲ့မယားပဲ၊ မလော်လီဘူး။

ငါ့အကြိုက်လိုက်တယ်၊ ငါ့ကို မြတ်နိုးတယ်။ အပြစ်မကြားဘူး ၊ မိုးကြီး
ရွာချင်သလောက် ရွာစမ်း။

ဘုရား - ငါ့စိတ်ဟာ ငါ့အလိုက်နေတယ်၊
ကိလေသာလွတ်တယ်။ အကြာကြီး ပွားပြီးလို့
ယဉ်ကျေးနေတာကြောင့် မကောင်းမှုမရှိတော့၊ မိုးကြီး ရွာခင်သလောက်ရွာစမ်း။

ဓနိယ - သားသမီးတွေ ကျန်းမာကြလိမ္မာကြတယ်။
အလုပ်ကလဲ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့်
မိုးရွာမှာ မပူပါဘူး

ဘုရား - ငါဟာ ဘယ်သူ့အစားမှမဟုတ် ၊
လွတ်လွတ်လပ်လပ်သွား လာနိုင်သူပဲ။
မိုးရွာချင်သလောက်ရွာပါစေ။

ဓနိယ - နွားအစားစား ငါ့မှာရှိတယ်။ ရွာချင်သလောက်ရွာ။

ဘုရား - နွားအစားအစာနဲ့တူတဲ့ အနုသယ ပရိယုဋ္ဌာန
ဝီတိက္ကမ ကိလေသာ အစားစား ငါ့မှာမရှိ၊
ရွာချင်သလောက်ရွာစမ်း။

ဓနိယ - နွားချည်တိုင်နဲ့ကြိုးကို မြဲမြဲစိုက်ထား၊ ကျစ်ထားပြီးပြီး ၊

ရွာချင်သလောက်ရွာစမ်း

ဘုရား - ငါ သံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့များ ဖြတ်ပြီးပြီး။

မိုးရွာစမ်း။

ဓနိယ - တပည့်တော်နဲ့ တပည့်တော်ရဲ့နွားကျောင်းသမက
အသျှင်ဘုရားကိုဆည်းကပ်ပါတယ်ဘုရား။

ဘုရား - သမီး၊ သားနဲ့နွား ဥပမိ အစစရှိသူဟာ ရှိတာတွေနဲ့
နှစ်သက်ရတယ်လို့ မာရ်ဝင်တတ်တယ်။ ရှိသူဟာ
ရှိတာတွေနဲ့ စိုးရိမ်ရတာပဲ။

(၄၀၀၂)၊ ကြံ့ခိုပမာ တစ်ယောက်တည်း ကျင့်ထိုက်သူ၏ အသိအမြင် အရည်အချင်းများ။

- သူများကို ခက်ထားညှင်းဆဲ မပြုလိုခြင်း။
- ရောနှောမှုကြောင့်ဖြစ်သော ချစ်ခင်မှုလိုက်စားပြီး

ဆင်းရဲဖြစ်မှုကို သိမြင်ခြင်း။

- မိတ်ဆွေနှင့် အကျွမ်းဝင်သူများ၌ သနားပြီး

နှစ်သက်နှောင်ဖွဲ့စိတ် ဖြစ်မှု၏ဆုတ်ယုတ်မှုကို ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ခြင်း။

- သားမယား၌ ငြိကပ်တွယ်တာမှုကို သိခြင်း။
- လွတ်လပ်စွာ သွားလာမှုကို ဆင်မြင်ခြင်း။
- အပေါင်းအသင်းအလယ်မှာ ကိုယ့်ဆန္ဒအတိုင်း မဖြစ်ပုံ

ဆင်ခြင်မိခြင်း။

- သားသမီးနှင့် အပေါင်းအသင်းအလယ်၌ ပျော်မွေ့ပြီး

ကွဲကွာမှု၏ စက်ဆုတ်ဖွယ်ကို ဆင်ခြင်မိခြင်း။

- ဘေးရန်ကင်းပြီး ကြောက်လန့်မှုမရှိခြင်း။
- ရဟန်းရှင်လူများ၌ ချီးမြှောက်ရန် ခက်ပုံ သိခြင်း။
- လူ့အသွင် စွန့်နိုင်လောက်သော ဝိရိယရှိခြင်း။
- မိတ်ဆွေကောင်း ပေါင်းရမှုမှာ ကောင်းလှပါ၏ မရပါမှု

အပြစ်ကင်းသောဆွမ်းစားပြီး နေခြင်း။

- လက်ကောက်နှစ်ဆင့်ဝတ်သူ၏ လက်ကောက်သံကို

သိမြင်ဆင်ခြင်ခြင်း။

- အပေါင်းအသင်း၌ စွဲလန်းခြင်းဖြစ်မည်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း။
- သာယာဘွယ်ဖြစ်သော ဆန်းကျယ်သော ကာမဂုဏ်များက

မသာယာသောစိတ်ဖြစ်တတ်ပုံ ဆင်ခြင်ခြင်း။

- ကာမဂုဏ်၌ ဘေးဟူရှိခြင်း။

- မှက်၊ ခြင်၊ယင်၊လော၊နေပူ၊မြွေ၊ ကင်း၊ သန်း လွှမ်းမိုးနှိမ်နင်းခြင်း။
- ဆင်ပြောင်၊ ဆင်အုပ် ရှောင်ရှား၊ ကျက်စား သည်ကို

အတုယူခြင်း။

- အပေါင်းအသင်းမွေ့လျှက် လွတ်မြောက်မှု ရနိုင်သည်
- ဆိုသည်မှာ အကြောင်းမဟုတ်ပုံ ဆင်ခြင်မိခြင်း။

- သူများအသိ မှီခိုရသူ မဟုတ်တော့ခြင်း။
- လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကင်းပြီးသူဖြစ်ခြင်း။
- ယုတ်ညံ့သောအဖော်ကို ရှောင်ခြင်း။
- မိတ်ဆွေကောင်းပေါင်းခြင်း။
- အလှအပပြင်ခြင်းကို ရှောင်ခြင်း။
- သားမယားဥစ္စာအဖော်ကို စွန့်ခြင်း။
- ကာမဂုဏ်ကို ငါးမျှားချိန်ကဲ့သို့ မြင်ခြင်း။
- သံယောဇဉ်များ ပြတ်ပြီးခြင်း။
- မျက်စေ့၊ လက်၊ ခြေ စောင့်စည်းခြင်း။
- သင်္ကန်းဝတ်ခြင်း။
- ဆွမ်းခံစားခြင်း။
- ရာဂဒေါသ ပယ်ပြီးခြင်း။
- ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် နေခြင်း။
- လုံ့လရှိခြင်း။
- တစ်ပါးတည်း ဈာန်မဆိတ် ဘဝအပြစ်ရှုခြင်း။
- သတိ၊ ဝီရိယ၊ သုတ ပညာရှိခြင်း။
- မထိတ်လန့် ၊ မငြိကပ် မလိမ်းကျံပဲနေခြင်း။
- ဝေးသောကျောင်းကို မှီဝဲခြင်း။
- ဗြဟ္မဝိဟာရဖြင့် လောကနှင့် မဆန့်မကျင်နေခြင်း။
- သေမှာ မကြောက်ခြင်း။

- ကိုယ်ကျိုးကြည့်မိတ်ဆွေများ ငြီးငွေ့ခြင်း။

(၄၀၀၃)

- တပည့်တော် ပန်ထိမ်သည်သား စုန္ဒ လျှောက်ပါရစေ
ဗုဒ္ဓအသျှင်ဘုရား။

လောကမှာ ရဟန်းဘယ်နှစ်မျိုးရှိပါသလဲ။

- လေးမျိုးရှိတယ်စုန္ဒ။
- ဘယ်သူတွေလဲ ဘုရား။
- မဂ်အောင်သူ၊ မဂ်ညွှန်သူ၊ မဂ်မှာ အသက်ရှင်သူ၊မဂ်ဖျက်သူပဲ။
- မဂ်အောင်သူက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား။
- ယုံမှားကိုလွန်ပြီး နိဗ္ဗာန်မှာ မွေ့လျော်တဲ့ ဘာမျှမမက်သူပဲ။
- မဂ်ညွှန်တတ်သူက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- အမြတ်ဆုံးကို အမြတ်ဆုံးတို့ သိရှိခဲ့ခြင်း ညွှန်ပြသူပဲ။
- မဂ်မှာ အသက်ရှင်သူကကော ဘုရား။
- ဘာဝနာ သေဝန မဂ်ကိုကျင့်နေသူပဲ။
- မဂ်ကို သတ်သူကကော ဘုရား။
- ရဟန်းတူ ရဟန်းယောင်ပဲ စုန္ဒ။

(၄၀၀၄)

- မြတ်စွာဘုရား ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်သူရဲ့အကြောင်းဟာ ဘာလဲ။
- တရားမလိုလားသူ ။ -

သူယုတ်မာကိုချစ် သူမြတ်ပစ်ပြီး သူ

- အအိပ်မက်မဖေါ်မက် ။

ယုတ်မာတရားခင်သူ။

- အပြောမက် ။ - ပျင်းယိ ။
- ဒေါသကြီးသူ ။ -

မွေးမြူနိုင်စွမ်းရှိလျှက် မိဘအိုကိုမမွေးမြူသူ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အလှူခံကို ဘိတ်ကြားပြီးလှည့်စားသူ။
- အကောင်းအမွန်ကို စားနိုင်သောက်နိုင်ရှိလျက်

တစ်ယောက်တည်းစားသူ။

- အမျိုးအနွယ်စည်းစိမ်မာန်ခက်ထန်ပြီး ဆွေမျိုးကိုပင် နှိမ်သူ။
- မြာပွေ ။ - သောက်စား
- လောင်းကစားကျူး ။ - မိမိမယားလွန်၍

ကာမဂုဏ်ကျူးသူ။

- အိုမင်းလျက် တယ်သီးမျှသားမြတ်ရှိ မိန်းခလေး

လက်ထပ်ခြင်း။

- အစစကျူးလွန်ပြီး စည်းကမ်းမဲ့ ကျားမ အကြီးထားခြင်း။
- စည်းစိမ်မရှိပဲ မင်းမျိုးက မင်းအဖြစ်ရ၍ တဏှာရှိခြင်း။

(၄၀၀၅)

- ဦးပြည်းယုတ် အဲဒီမှာရပ် နှိယနာစတာတွေ

ထိန်ထိန်လင်းနေအောင် မီးပူဇော်ဖို့ စီရင်နေတယ်။

- ငါ့ကို သူယုတ်ခေါ်တာက သူယုတ်ဖြစ်ကြောင်းကို သိလို့လား

ပုဏ္ဏား။

- ပြောပါဦး သျှင်ဂေါတမ။
- အဂ္ဂိက ဘာရဒ္ဒါဇ သူယုတ်ဖြစ်ကြောင်းဟာ ဒီတရားတွေပဲ။
- အမျက်ထွက်၊ ရန်ညှိုးဖွဲ့၊ ယုတ်မာစွာကျေးစွပ်၊ အယူပျက် ၊

လှည့်ပတ်၊ လူများမညာမတာညှင်းဆဲသတ်ဖြတ်ခြင်း၊ တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီး၊

ခိုးဆိုးတတ်ပေးစရာကို ငြင်းတတ်၊ နည်းနည်းပါးပါးဥစ္စာလုဖို့သတ်ဖြတ်၊

ဥစ္စာအတွက် မုသားသက်သေပြု၊ သူ့မယားလွန်ကျူး၊ မိဘအိုကို

ကျွေးမွေးနိုင်လျက်မကျွေးမွေး၊ မိဘယောက္ခမ္မမွေးချင်းကို ရိုက်နှက်ဆဲဆို၊

အကျိုးစီးပွားမေးမြန်းထိုက်သူအမေးကို အမှန်မပြောပဲ လျှို့ပြောခြင်း၊

မကောင်းမှုဖုံးခြင်း၊ သူများအိမ်သွားတော့စားပြီး ကိုယ့်အိမ်လာလျှင်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မကြွေးမွေးခြင်း၊ အလှူခံကို မဟုတ်မမှန် လှည့်စားခြင်း။ အလှူခံကို မပေးပဲ
ချုပ်ချယ်စကားပြောခြင်း၊ မောဟဖုံးပြီး အနည်းငယ်အောင်လို၍
မသူတော်စကားပြောခြင်း၊ သူများကိုချ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမခြင်း၊ ချုပ်ချယ်ခြင်း၊
သူများပေတာဝန်တိုတတ်ခြင်း၊ အလိုဆိုးရှိခြင်း၊ ဝန်တိုစေခဲ့ခြင်း၊
ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်း၊ အရှက်မဲ့ခြင်း၊ အကြောက်မဲ့ခြင်း၊
ဘုရားကိုရေရွက်ခြင်း၊ ဘုရားတပည့်ရဟန်းရှင်လူပရဗိုဇ်ကိုရေရွက်ခြင်း၊
ရဟန္တာမဟုတ်ပဲ ရဟန္တာဟုဝန်ခံခြင်း။

သူယုတ်ဟာ ဒါတွေပဲ ၊ အမျိုးဇာတ်က သူယုတ်သူမြတ် မဖြစ်နိုင်ဘူး၊
အမဇကသာဖြစ်စေနိုင်တယ်။ ခွေးသားစားတဲ့ မာတင်္ဂဒွန်းစဏ္ဍားဖြစ်စေ
ကာမရာဂကင်းလျှင် မြတ်တယ်။ ဗေဒင်ရွက်မျိုး ပုဏ္ဏားဖြစ်စေ ယုတ်မာမှုပြုလျှင်
မယုတ်မာအောင် ဇာတ်ကမတားနိုင်။

- အသျှင်ဂေါတမအား ဆည်းကပ်ခွင့်ပြုပါ အသျှင်။

(၄၀၀၆)

ရဟန္တာနှင့် အရိယာဖြစ်ဖို့ ဗြဟ္မဝိဟာရဟုသော
မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောသတိကို ဣရိယာပုတ်လေးပါး
မငိုက်စေအောင်ထားတဲ့အနေနဲ့ နိမ့်မြင့်ဆူးကြုံ ဝေးနီးတုံရောက်၊
မျက်မှောက်မျက်ကွယ် ကြီးငယ်ရွယ်လတ် ယုတ်အမြတ်နှင့်
ကြောက်တတ်သောသူ မကြောက်သူရော၊ လူဟူသမျှ
တစ်ယောက်ကတစ်ယောက်ကို ရန်မျက်ချုပ်ချယ် မထေရ်မဲ့ပြု
ဆင်းရဲမှုမဖြစ်စေရန်အောက်ပါအကျင့်များ ကျင့်ရပါမည်။

- ၁။ စွမ်းရည်ရှိခြင်း
- ၂။ ကိုယ်နှုတ်ဖြောင့်ခြင်း
- ၃။ စိတ်ဖြောင့်ခြင်း
- ၄။ ဆုံးမလွယ်ခြင်း
- ၅။ စိတ်နှူးညံ့ခြင်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ၆။ မာန်မမောက်ခြင်း
- ၇။ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း
- ၈။ ပေါင်းသင်းမွေးမြူလွယ်ခြင်း
- ၉။ ကိစ္စနည်းခြင်း
- ၁၀။ အနေကြံခြင်း
- ၁၁။ ကုန်ရခြင်း
- ၁၂။ ရင့်ကျက်ခြင်း
- ၁၃။ မကြမ်းကြုတ်ခြင်း
- ၁၄။ ဒကာမမက်ခြင်း
- ၁၅။ သိနိုင်သူများ ကဲ့ရဲ့စရာနည်းနည်းမှ မလုပ်ခြင်း။

(၄၀၀၇)

- ဒီနေ့လပြည့်ပဲ ဟေမာဝတ၊ ဘုရားဆီသွား
ဥပုသ်စောင့်ရအောင်
- ဘုရားက လိုမလိုနောက်မပါတဲ့ တာဒိဂုဏ်ရှိသူ ခိုးသတ်
ကာမမှားနှင့် လိမ်ဆဲကုန်းဖြင့်အပြင်
အလိုအမျက် အမိုက် ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးယင်း ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်
ကောပြည့်သူဖြစ်ရဲ့လား သာတာဂီရ။
- ပြည့်တယ် ဟေမဝတ။
- ဝမ်းမြောက်ပါတယ် သာတာဂီရ။
- ဒီလိုဆိုယင် အနာဂါရဂေါတမမုနိကို ဖူးပြီး လွတ်မြောက်ရာကို
လျှောက်ကြရအောင်။
- မြတ်စွာဘုရား၊ လောကဟာ ဘယ်မှာဖြစ်ပါသလဲ၊ ဘယ်မှာ
ပေါင်းဖော်ပါသလဲ၊ ဘယ်အား စွဲပါသလဲ၊ ဘယ်ကြောင့်
ပင်ပန်းပါသလဲ၊ လောကကို ပင်ပန်းစေတဲ့စွဲစရာက ဘာလဲ ၊ ဆင်းရဲက
ဘယ်လိုလွတ်မှာလဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- အာရုံခြောက်ပါးပဲ၊ ဒီအာရုံတွေမှာ လိုလားတပ်မက်မှုဖျက်ယင် ဆင်းရဲလွတ်တယ်ဟေမဝတတို့။

- သံသရာဝဲဩဇာကို ဘယ်သူ ကူးနိုင်ပါသလဲ ဘုရား။

- ကိုယ့်ကိုယ်သတိထားတဲ့ သီလ၊ သမာဓိ ၊ ပညာနဲ့ပြည့်စုံသူ ကူးနိုင်တယ်၊ ဟေမဝတတို့။

- တပည့်တော်တို့ကို ဆည်းကပ်ခွင့်ပြုပါ မြတ်စွာဘုရား။

(၄၀၀၈)

- ရဟန်း ငါ့အိမ်ကထွက်။

- ကောင်းပြီ အာဠာဝက (လူကြမ်း)

- ရဟန်း ဝင်အုံး။

- ကောင်းပြီ အာဠာဝက။

- ထွက်ထွက် ရဟန်းထွက်။

- မင်းလုပ်စရာလုပ်အာဠာဝက ငါမထွက်ဘူး။

- ဒီလိုဆိုယင် ရဟန်းကို ပြဿနာမေးမယ်၊ မဖြေနိုင်ယင် ကိုင်ပေါက်သတ်မယ်။

- မေးအာဠာဝက ငါ့ကိုင်ပေါက်ဖို့ ငါမမြင်ဘူး။

- လောကမှာ လူ့အမြတ်ဆုံးဥစ္စာပစ္စည်းဟာဘာလဲ ရဟန်း

- ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါပဲ အာဠာဝက။

- ချမ်းသာရေး လေ့ကျင့်ခန်းကကော။

- သုစရိုက်ဆယ်ပါးပေါ့။

- လူ့အချို့မြန်ဆုံး အနှစ်သာရ အာသာကကော။

- အရိယသစ္စာပဲ။

- အမြတ်ဆုံး အသက်ရှင်ခြင်းကကော။

- ပညာနဲ့ရှင်ခြင်းပဲ။

- ဩဇာကို ဘာနဲ့ကူးမလဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- သဒ္ဓါ ယုံကြည်မှုနဲ့ပဲ။
- သံသရာ ဘယ်လိုကူးမလဲ။
- သတိနဲ့ကူးဖို့ပဲ။
- ဆင်းရဲကို ဘာနဲ့လွန်မလဲ။
- ဝိရိယနဲ့ပဲ။
- ဘာနဲ့လုံးဝစင်ကြယ်မလဲ။
- ပညာနဲ့ပဲ။
- ဘာနဲ့ပညာရသလဲ။
- ရဟန္တာယုံခြင်း ၊ သူတရားနာခြင်း ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၊

ဆင်ခြင်ခြင်းပဲ။

- ဘာနဲ့ ဥစ္စာရသလဲ။
- လျော်တာလုပ်ပြီး ဆောင်ရွက်၊ လုံ့လထုတ်တာကြောင့်ပဲ။
- ဘာနဲ့ကျော်စောသလဲ။
- မှန်ကန်မှုသစ္စာနဲ့ကျော်စောနိုင်တယ်။
- ဘာနဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့ရသလဲ။
- ပေးကမ်းခြင်းနဲ့ပဲ။
- ဘာနဲ့ နောင်မစိုးရိမ်ရသလဲ။
- သစ္စာ၊ ဒမ၊ စာဂ၊ မိတိ လေးပါးရှိအောင် နေတာပဲ။
- ဒါပဲလားဘုရား။
- တခြားရဟန်းရှင်လူတွေ သွားမေး အာဠာဝက။
- တခြားမေးဖွယ်မရှိပါဘူး၊ အသျှင်ဘုရားပဲ ဆည်းကပ်ပါတယ်။

(၄၀၀၉)

ဤကိုယ်ကိုသေပြီးနောက် ဆန္ဒရာဂ မဖြစ်သလို မသေမှီမှာ
 က္ကရိယာပုတ်လေးပါးရှိသော်လည်း သေပြီးသူများမသေမှီက ဤသို့ပင်
 က္ကရိယာလေးပါးရှိခဲ့သည်။ ဒွါရကိုးပါးမှ ယိုစီးမှုများ ရှိခဲ့သည်၊ သက်ရှိ ၊ သက်မဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဤကိုယ်နှစ်ခုလုံးဟာ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဌာသချည်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့
ဆင်ခြင်၍ အရိယာသစ္စာမြင်ပြီး မာနထောင်လွှားမှု မပြုရာ။

(၄၀၁၀)

မုနိ(ရဟန်း) ၏ လက္ခဏာများ ဆယ့်ငါးပါး။

- တဏှာအဖော်နှင့် အာရုံအိမ် မြူကင်းရာ နိဗ္ဗာန်မြင်နိုင်ခြင်း။
- ဖြစ်ပြီးဖြစ်လတ်ဖြစ်ဆဲ ကိလေသာမရှိပဲ အဖော်မဲ့ခြင်း။
- ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမြေကိုသိပြီး အဘိသင်္ခါရမျိုးဖြုတ်ကာ

ကိလေသာအစေးခမ်းခြင်း။

- တဏှာကင်းသောကြောင့် ကမ်းတစ်ဖက်ရောက်ကာ

အားမထုတ်သူဖြစ်ခြင်း။

- အားလုံးကို လွှမ်းမိုးသိရှိ မလိမ်းကျံ ပယ်စွန့်ခြင်း။
- သိက္ခာသုံးပါးရှိပြီး အာသဝက လွတ်ခြင်း။
- တစ်ပါးတည်း လှည့်လည်ပြီး မတုံ့မလှုပ်ရှိခြင်း။
- ကဲ့ရဲ့ချီးမွမ်း မတုံ့လှုပ်ခြင်း။
- တည်တည်ကြည်ကြည် တရားမျှ မမျှ စူးစမ်းတတ်ခြင်း။
- အငယ်အလတ်အရွယ်ဖြစ်စေ မကောင်းမှုမပြု ၊ မည်သူ့မျှ

ထိပါးချုပ်ချယ်မပြု။

- စားဦးစားကြွင်း ရသမျှကို မကဲ့ရဲ့မချီးမွမ်း။
- ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ဖြင့် လှည့်လည်ပြီး မိန်းမမကြိုက်ခြင်း။
- ခန္ဓာမြင်၍ အာသဝစင်ပြီးခြင်း။
- လူနှင့် အသက်မွေးမှုမတူခြင်း။
- လူလိုက်မမှီအောင် အတွေးအခေါ်ရှိခြင်း။

(၄၀၁၁)

အမြတ် ဘုရား ၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး၏

အမြတ်ဆုံးမွေ့လျော်ဘွယ်အဖြစ် ဘယ်မှာမှ အတူမရှိပုံများ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဘုရားသာသနာ အားထုတ်သူများ အရဟတ္တဖိုလ်ရပြီး
မပျက်ခြင်း။

- အရိယသစ္စာ မြင်သူများ တံခါးတိုင်လို မတုံ့လှုပ်ခြင်း။
- အရိယသစ္စာ(ထင်ရှားပြု) သိမြင်သူများ ရှစ်ကြိမ်မြောက်

မရယူခြင်း။

- အရိယသစ္စာမြင်သူများ ကိလေသာအချို့ ရှိသေးသော်လည်း
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ ထိုသုံးပါးကို
အရိယသစ္စာ မြင်လျှင်မြင်ခြင်းစွန့်ပစ်ခြင်း။

- ချမ်းသာကင်းမှုလေးမျိုး (စတူဟပါယ) မှလွတ်ခြင်း။
- နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် ပဉ္စနန္တရိယကံ ဤခြောက်ပါး

မပြုတော့ခြင်း။

- အရိယသစ္စာမြင်သူများ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး မကောင်းမှုများ
ပြုစေကာမူ မဖုံးလွှမ်းခြင်း။

- ဤ အရိယသစ္စာသည် ဤသို့အကျိုးမြတ်ခြင်း။
- ဤ အရိယသစ္စာ တရားကို ဘုရားဟောခြင်း။
- ဤ အရိယသစ္စာ တရားကို ရသူများ အမှုကံခပ်သိမ်း

ငြိမ်းကြခြင်း။

(၄၀၁၂)

- ရဟန္တာတို့ အဆွေ ကဿပ ဘုရား တရားသဖြင့်ရတာနှင့်
စားကြသူများကာမကြောင့် မလိမ်ကြပါဘူး။ အသားဟင်းနဲ့
ထမင်းကောင်းစားသူဟာ အညှီအဟောက်စားသူတွေပဲ။ အသျှင်ဘုရားဟာ
ငှက်သားဟင်းနဲ့ သလေးထမင်းစားပြီး ငါ့အတွက် အညှီအဟောက်မအပ်ဘူးလဲ
ပြောပါတယ်။ ဘယ်လိုပါလဲ၊ အညှီအဟောက်ဟာ ဘယ်လောက်များလို့ပါလဲ။

- တိဿ လူကို သတ်ဖြတ်နှောင်ဖွဲ့နှိပ်စက်တာ၊ ခိုးတာ၊ လိမ်တာ၊
စဉ်းလဲတာ၊ လှည့်ပတ်တာ၊ အမှားပညာတွေပြုတာ၊ သူ့မယား မှီဝဲတာ၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဒါတွေဟာ အညီအဟောက်တွေပဲ။ အသားစားတာ မဟုတ်ဘူး။
 အာရုံငါးပါးမစောင့်စည်းတာ၊ အစားမက်တာ၊ မစင်ကြယ်မှုမှီဝဲတာ
 အကျိုးမရှိယူတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ဖောက်ပြန်တာ၊ ကိုယ်ပန်းအောင်ကျင့်တာ၊
 ကြမ်းတမ်းတာရှေ့ချီးမွမ်းပြီး ကွယ်ရာ ကဲ့ရဲ့တာ၊ မိတ်ဆွေ ပြစ်မှားတာ၊
 အသနားကင်းတာ၊ အလွန်မာန်မူတာ၊ ကပ်စေးနှံ့တာ၊ အမျက်၊ မာန်၊ ထန်၊
 ခိုက်ရန်၊ လှည့်ပတ်၊ ငြူစူ၊ ဝါကြွား၊ သူယုတ်နှင့်ပေါင်း၊ ကြွေးမဆပ်တာ၊
 ကုန်းချော၊ တံစိုးစားပြီး ကောက်ကျစ်တရာဆုံးဖြတ်တာ၊
 သီလရှိယောင်ဆောင်တာ၊ မိဘ ဆွေမျိုးအပေါ် မသက်ညှာတာ၊
 အကုသိုလ်လုပ်ဖို့ အမြဲအားထုတ်တာ၊ ဒါတွေ အညီအဟောက်တွေပဲ။
 သားငါးမစား အဝတ်ရသွေကျင့်ကျင့်၊ ဝေဒရွတ်၊ မီးပူဇော်၊
 ဒါတွေကျင့်လို့ မစင်ကြယ်ဘူး၊ ဣန္ဒြေစောင့်ပြီး သစ္စာသိမှ ရာဂငြိမ်းမှာ။
 - တပည့်တော်ကို ရဟန်းပြုခွင့်ပေးပါ ဘုရား။

(၄၀၁၃)

- အရှက်မရှိသူက ငါ သင်လူပါဆိုပြီး လုပ်သင့်တာ မလုပ်သူကို
 သူ့ကို ကိုယ့်လူမဟုတ်လို့ သိရမယ်။
 - အထိုက်အလျှောက် မိတ်မပျက်ယုံလုပ်ပါမယ်လို့
 စကားကောင်းကောင်းပြောပြီး မလုပ်သူကိုလည်း
 ကိုယ့်လူမဟုတ်လို့ သိရမယ်။
 - အပြစ်တင်ဖို့အကြောင်းရှာနေသူကို ကိုယ့်လူမဟုတ်လို့
 သိရမယ်။
 - ဝမ်းမြောက်စေတာဌာန၊ချီးမွမ်းစေတာ သုခ၊ အကျိုးမားစေတာ
 ဓုရဝဟန။
 - တရားရသ သောက်ရသူမှာ အပူငြိမ်းတယ်။

(၄၀၁၄)

- ချမ်းသာလိုကြပြီး မြင့်မြတ်သူနှင့် လူအများ မင်္ဂလာကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကြံစည်ကြပါတယ်၊ အမြတ်ဆုံး မင်္ဂလာကို ဟောပါဘုရား။

- ဘယ်ရန်သူမှ မအောင်နိုင်ပဲ ဘယ်မှာမဆို ကြီးပွားချမ်းသာတဲ့ မင်္ဂလာဟာဒါတွေပဲ။

- လူမိုက်ရှောင်၊ လူလိမ္မာဆောင်၊ ပူဇော်ထိုက်သူပူဇော်၊ သင့်ရာအပ်နေ၊ ကောင်းမှုလက်ဦးပြု၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကောင်းကောင်းထား၊ ဗဟုသုတဆည်းပူး၊ အတတ်သင်၊ စည်းကမ်းလိုက်နာ၊ စကားကောင်းပြော၊ မိဘဆည်းကပ်၊ သားမယားသိမ်းယူ၊ အပြုအမူရှင်းပစေ၊ အလှူပေး၊ တရားကျင့်၊ ဆွေမျိုးသိမ်းပိုက်၊ အပြုအမူအပြစ်ကင်းပစေ၊ မကောင်းမှုဝေးပစေ၊ အတူးကင်းပစေ၊ မေ့မှူးအောင်သောက်ခြင်းမှစောင့်ခြင်း၊ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒ သတိထားခြင်း၊ အလေးပြုခြင်း၊ ကျိုးနွံခြင်း၊ ရောင့်ရဲခြင်း၊ ကျေးဇူးသိခြင်း၊ အခါအလျောက် တရားနာခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ ဆုံးမလွယ်ခြင်း၊ ရဟန်းများကို ဖူးတွေ့ခြင်း၊ အခါအလျောက် တရားမေးခြင်း၊ ခြံခြံခြင်း၊ ရဟန်းပြုခြင်း၊ အရိယသစ္စာသိခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ပြီး၊ လောကဓံမတုံလှုပ်ခြင်း၊ လောကဓံမစိုးရိမ်ခြင်း၊ လောကဓံမြူမထခြင်း၊ လောကဓံဘေးမဲ့ခြင်း၊ ဒါတွေပဲ။

(၄၀၂၅)

- အခုတွေ့ရသူဟာ ရဟန်းဖြစ်တယ် သူစိလောမ။

- အတုကြီးထင်ပါတယ် စရလောမ၊ ငါတို့ ကြည့်မယ်နော်၊

ရဟန်းကြောက်သလား။

- မကြောက်ပါဘူး သူစိလောမ။

- မကြောက်ပဲ ဘာပြုလို့ ရိတာလဲ ရဟန်း

- သင့်အတွေ့က မကောင်းလို့ပဲ။

- ငါ ပြဿနာမေးမယ်၊ မဖြေနိုင်ယင် အသည်းနှုတ်မယ်။

- ငါ့နှုတ်နိုင်မဲ့သူ မမြင်ပါဘူး သူစိလောမ မေးချင်တာမေး။

- ရာဂ၊ ဒေါသ၊ အပျော်၊ အပျင်း၊ ကြက်သီးထခြင်း၊ ကာမစတဲ့

မနောဝိတတ်၊ ဒီအရာတွေ

ဘယ်ကဖြစ်တာလဲ။

- ပညောင်ပင် မြစ်ပျဉ်းများ ပညောင်ပင်က ဖြစ်သလို ရာဂစတာတွေဟာ အတ္တက ဖြစ်တာ၊ အတ္တသိလျှင် ရာဂစတာ ကုန်တာပဲ။
(၄၀၁၆)

တရားအောင်ကျင့်ခြင်း၊ ကိလေသာကွာအောင်ကျင့်ခြင်းဟာ အမြတ်ဥစ္စာပဲ။ ရဟန်းဖြစ်စေကာမူ နှုတ်ကြမ်းပြီး သူများညှင်းဆဲမှု မွေ့လျော်သူ၊ သတ္တဝါဖြစ်မှု၊ ကိလေသာပွားစေသော၊ အသက်ရှင်ညံ့သူပင်။

- ရန်လိုသူဟာ ဘုရားဟောနှင့် အများပြောကို မသိနိုင်၊ ရဟန္တာကို ညှင်းဆဲသူဟာစိတ်ညစ်ကြောင်း ဆင်းရဲကြောင်းကို မသိနိုင်။

- ဤသူသော ကိလေသာအညစ်အကြေး အကုသိုလ်မစင်ဖြင့် ကြာရှည်ပြည့်သဖြင့် ဆေးကြော၍ စင်ကြယ်ခဲ့လှသည်။

- ဤသို့သောသူကို သိကြမူ ရဟန်းအများက အညီအညွတ်ရှောင်ကျဉ်ကြ၊ မှုတ်လွှင့်ကြ၊ ဆွဲထုတ်၊ နှင်ထုတ်ပြီး စင်ကြယ်သူချင်း ပေါင်းသင်းပြီး ဆင်းရဲအဆုံးပြုကြ။

(၄၀၁၇)

- အသျှင်ဂေါတမ ခေတ်ဗြဟ္မဏတွေဟာ ရှေးဗြဟ္မဏတွေနဲ့ တူပါသေးရဲ့လား။

- မတူဘူး၊ ကောသလတိုင်းသား ဗြဟ္မဏ မဟာသာလအိုကြီးတို့။

- ရှေးဗြဟ္မဏကျင့်စဉ်ကို ဝန်မလေးလျှင် ဟောစေခင်ပါတယ်ဘုရား။

- ကောင်းပြီ နာကြ၊ ရှေးရသေ့တွေဟာ စောင့်စည်းမှုကျင့်ပြီးကာမဂုဏ်ပယ်ကာ ကိုယ့်အကျိုးကျင့်ကြတယ်။ ရွှေငွေဥစ္စာစပါး မရှိဘူး၊ မေတ္တာ ဗြဟ္မစရိယနဲ့ဝေဒပဲ ရှိတယ်။ အိမ်တံခါးမှာ အလှူခံအတွက်ထားတဲ့ အလှူပစ္စည်းနဲ့ လူအများရှိခိုးမှုကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဘယ်သူ့အတားမှမခံရ။လေးဆယ့်ရှစ်နှစ်အထိ မေထုန်ရှောင်၊
 ဝေဒဝိဇ္ဇာနဲ့သီလစရဏမှီးရတယ်။ မင်းစသူထံမကပ်၊ မယားမဝယ်၊
 အချင်းချင်းမြတ်နိုးပေါင်းဖော်မှုပဲပြုတယ်။ အချိန်အခါကျဉ်ပြီး ဥတုကင်းပြီး
 မယားကို မေထုန်မှုမကပ်၊အတွေးအခေါ် အကျင့်သီလ ဖြောင့်မတ်မှု၊ နှည့်မှု၊
 ချီခြံမှုအကောင်းမွေ့မှု၊ မပုတ်ခတ်၊ မညှင်းဆဲ၊ သည်းခံမှုတွေကို ချီးမွမ်းတယ်၊
 ဗြဟ္မာလို မြတ်သူများမေထုန်ကို အိပ်မက်မျှမမက်၊ လှူဘွယ်ကို အလှူခံပြီး
 အလှူပြုကြတယ်။ အလှူမှာ နွားအသတ်ပဲ နွားများကို မိဘမွေးချင်းဆွေမျိုးလိုပဲ၊
 အစား၊ ခွန်အား၊ ချမ်းသာ၊ အဆင်း ပေးသူတွေလို့ သိကြတယ်။
 ဗြဟ္မဏတွေဟာ သိမ်မွေ့တယ်၊ ထွားတယ်၊ လှတယ်၊ အခြံအရံများတယ်။
 တော်မတော်ကြောင့်ကြစိုက်တယ်။

- ကောင်းပါ့ဘုရား၊ အသက်ထက်ဆုံး ဆည်းကပ်ပါတယ်။

(၄၀၁၈)

ဗဟုသုတရှိသူ ဆည်းကပ်လျှင် ဗဟုသုတရှိသူ ဖြစ်နိုင်တယ်။
 ဗဟုသုတမရှိသူ တပည့်ကြီးပွားမှာကို ငြူစူသူကို ဆည်းကပ်လျှင်
 တရားမသိဖြစ်ပြီး ယုံမှားမပျောက်နိုင်၊ ရေစုန်မျောနေသူဟာ သူများ
 မကယ်နိုင်သလိုပဲ လျှော်တက် ထိုးဝါးလှေအလုပ်များ ကြွမ်းကျင်သူလို
 နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် စိတ်ပွားပြီးသူဟာ သူများကို မဂ်ဖိုလ်ရအောင်
 ကယ်နိုင်တယ်။

(၄၀၁၉)

- ဘယ်လို စာရိတ္တ၊ ဝါရိတ္တသီလရှိပြီး ကံပွားသူများ သာသနာမှာ
 အရဟတ္တဖိုလ်ရောက် ကောင်းစွာတည်သူ ဖြစ်မလဲ။

- ကြီးသူရိသေခြင်း၊ ငြူစူကင်းခြင်း၊ လေးစာအပ်သူကို သိခြင်း၊
 တရားနာခွင့်ကို ရှိသေစွာနာခြင်း၊ သင့်သောအခါ၌ ဆရာထံပါး နှိမ့်ချခံစားခြင်း၊
 သဘာဝ၊ဓမ္မ၊ စောင့်စည်းမှုတွေခေါ်မှု၊ အောင့်မေ့ကျင့်ကြံခြင်း၊
 တရားမွေ့ရာရှိသူ၊ မွေ့သူ၊ တရားတည်သူ၊ တရားအဆုံးအဖြတ်သိသူဖြစ်ပြီး

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တရားမစပ်ရာမပြောပဲ စပ်ရာပြောပြီး အချိန်ကုန်စေခြင်း၊ ရယ်မော၊ အချီးနှီးပြော
 ၊ ငိုကြွေး ၊ အရာမဟုတ်အမျက်ထွက်၊ လှည့်ပတ်၊ အံ့ဘွယ်ပြု၊ တပ်မက်၊ မာန်မူး
 ၊ ချုပ်ချယ်၊ ကြမ်းကြုတ်၊ ရာဂဖန်ရည်ထခြင်း၊ ကာမမှာမိန်းမော ၊ ဒါတွေစွန့်ပြီး
 ကျင့်ခြင်း၊ စကားကောင်းဟာ သိမှအနှစ်သာရရှိပြီး သိမှုဟာ
 သိစေအောင်ဆောက်တည်မှုအနှစ်သာရ ရှိခြင်းကြောင့်ရာဂစသည်ကြောင့်
 အဆောတလျှင်ပြုသူများ သုတပညာ နှစ်ဖြာ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၊
 တရားမွေ့မှကံသုံးပါး မြတ်ရာတည်သတည်း။

(၄၀၂၀)

- ထကြ၊ ထိုင်ကြ၊ အိပ်နေလို့ ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ၊ ရာဂမြား
စူးဝင်လို့ နာကျင်နေသူသင်တို့အတွက် အိပ်ခြင်းဟာ ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ။
- ထကြ၊ ထိုင်ကြ၊ ငြိမ်းချမ်းအောင် အပြင်းအထန်ကျင့်ကြ။
သေမင်းက သင်တို့သိပြီး သူ့အကြိုက်လိုက်အောင် မမိုက်ပါစေနဲ့။
- လူအများ တဏှာအလိုအတိုင်း တည်ကြတယ်။ သင်တို့က
လွန်မြောက်ကြ၊ နဝမဓဏကိုမလွန်စေနဲ့၊ လွန်လျှင် စိုးရိမ်ဆင်းရဲလိမ့်မယ်။
- မေ့လော့ခြင်းဟာ ခြေးညော်ပဲ၊ မေ့လျော့ခြင်းကျစေတဲ့
မေ့လျော့ခြင်းဟာလဲ ချေးညော်ပဲ၊ မမေ့လျော့ခြင်းနဲ့ ဝိဇ္ဇာဖြင့် မိမိနှလုံးစူးဝင်တဲ့
မျှားနှုန်ရမယ်။

(၄၀၂၁)

- အမြဲပေါင်းနေတဲ့ ပညာရှိကု မထေမဲ့ မပြုမိပဲ လူများ ဆီမီးကို
ရိုသေသမှု ပြုပါရဲ့လား။
- ရိုသေပါတယ်ဘုရား။
- ယုံကြည်ချက်နှင့် ကာမဂုဏ်စွန့်ကာ အိမ်ကထွက်ပြီး
ဆင်းရဲကုန်အောင် လုပ်ပါ။ မိတ်ကောင်းကို ပေါင်းပါ။ ငြိမ်သက်၊ ဝေးလံ ၊
အသံကင်း ကျောင်း နေပါ။ အစားပမာဏသိပါ။ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း ၊ ကျောင်း၊
ဆေးမှာ မတပ်မက်ပါနဲ့ ၊ ပါတိမောက် ပြည့်စုံသူ၊ ဣန္ဒြေရသူ၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ကာယဂတာသတိရှိရှိ ငြီးငွေ့မှုများသူဖြစ်ပါ။ ရာဂပွားတဲ့ အလှအပ
နိမိတ်မကောက်ပါနဲ့၊ မလှမပနိမိတ်မှ တစ်ခုတည်း တည်ပါ။
မလှမပနိမိတ်ပွားပြီး မာနပယ်ပါ။ ဒါမှ ငြိမ်းချမ်းစွာနေရပါလိမ့်မယ်။
(၄၀၂၂)

- မြတ်စွာဘုရား မကြာမီက ဒီအဂ္ဂါဠဝစေတီမှာ
တပည့်တော်ဆရာဖြစ်တဲ့ ပုဏ္ဏားမျိုးရဟန်းဖြစ်တဲ့ အလွန်အားထုတ်ပြီး
မြတ်စွာဘုရားညွတ်ကာ လွတ်မြောက်မှုတွက် လှည့်နေတဲ့ နိဂြောဋ္ဌပွရဟန်း
ကွယ်လွန်ပါတယ်။ သူဟာ အစွဲလွတ်သူ ဖြစ်မဖြစ် သိလိုပါတယ် ဘုရား။

- ဝီရိသရဟန်း၊ နိဂြောကပ္ပကာ တဏှာကို ဖြတ်သွားတယ်။
ဇာတိ မရ ဆိုရတဲ့ဝိညဉ်နာမ်ရုပ် စတာတေ မကြွင်းဘူး။
(၄၀၂၃)

- မြတ်စွာဘုရား ရဟန်းဟာ လောကလူတွေနဲ့ ဘယ်လို
မလိမ်းကျနေရမလဲဘုရား။

- နိမိတ်၊ လက္ခဏာ၊ အိပ်မက်တွေရဲ့ မင်္ဂလာ၊ ဒေါသ ကိုပယ်ခြင်း၊
ရာဂပယ်၍ဘဝလွန်မြောက်ခြင်း၊ ကုန်းတိုက်၊ အမျက်ထွက်၊ ဝန်တိုမှု ဖြစ်စေတဲ့
ရာဂ၊ ဒေါသပယ်ခြင်း၊ ချစ်မုန်းမစွဲမမှီပဲ သံယောဇဉ်ပြတ်ခြင်း၊ ဥပဓိတို့၌ ဆန္ဒ
ရာဂပယ်၍ သူများဆွဲမရခြင်း၊ တရားသိမှု၊ ကိုယ်နှုတ်နှစ်လုံးဖြင့် မဆန့်ကျင်စေပဲ
နိဗ္ဗာန်ရှေ့ရှုထားခြင်း၊ ပေးသူ၊ ညွတ်သူ၊ ဆဲဆိုသူတို့၌ မယစ်မှု၊ မတက်ကြွ၊
ရန်မမှုခြင်း၊ ကံနှင့်ကံ၏အကြောင်း ပယ်ပြီး၍ လူများနှိပ်စက်နှောင်ဖွဲ့ မပြုခြင်း၊
ကိုယ့်အလျှော်အလျှောက်သိပြီး လူများ မညှင်းဆဲခြင်း၊ အနုသယကင်းခြင်း၊
အာသဝ၊ မာန်မာနကုန်ပြီး၍ ယဉ်ကျေးငြိမ်းအေး တည်တန့်ခြင်း၊ ယုံကြည်မှု၊
သုတရှိမှု၊ အရိယသစ္စာမြင်မှုရှိ၍ အစုတစ်ခုခုတည်း မပါပဲ သာမညဖြစ်ကာ
ထိပါးပုတ်ခတ် မရှိခြင်း၊ သစ္စာ၌ သိပယ်ဆိုက်ပွားလုပ်ပြီးသူ မမွေးမှီနှင့်
သေပြီးကြုံစည်မှုမရှိ၍ အလွန်စင်ကြယ်သော ပညာရှိခြင်း စိတ္တဇ မျက်စေ့ နား
စတဲ့ အာယတနများမှလွတ်ခြင်း၊ သစ္စာသိပြီး အာသဝကုန်၍ ဥပဓိမရှိခြင်း၊ ဒီ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ငါဟောတဲ့အတိုင်းနေယင် လောကနဲ့ မလိမ်းကျပဲ နေနိုင်တယ်။

(၄၀၂၄)

- မြတ်စွာဘုရား တပည့်တွေမှာ လူ၊ ရဟန်းလို့ နှစ်မျိုးရှိလေတော့ ဘယ်သူကဘာကျင့်ရမယ်ဆိုတာ မိန့်ကားပေးပါဘုရား။

- ဓမ္မိက ဥပသကာ၊ ရဟန်းဟာ ဆွမ်းခံကာ မနက်မှာသာစားပြီး အာရုံငါးပါးမှာ တဏှာပယ်ကာ အတွင်းကိုယ့်ကိုယ် ကြံနေရမယ်။ ဆန့်ကျင်ပစ်တင် စွပ်စွဲစကားကို ဘယ်သူမှ မပြောပဲ အလုပ်အားလုံးမှာ ဉာဏ်နဲ့ဆင်ခြင်လုပ်ရမယ်။ လူတွေကတော့ ရဟန်းအနီးအပါးသို့ တစ်လလေးကြိမ် ဆည်းကပ်ရမယ်။ ဆည်းကပ်ချိန်မှာ ရဟန်းများနှင့်တူအောင် အတုပြုနေရမယ်။ စွမ်းနိုင်သလောက်ပစ္စည်းများဖြင့် ရဟန်းကို ထောက်ပံ့ရမယ်။ တရားနဲ့အညီ နေထိုင်ရမယ်။

(၄၀၂၅)

ငါဘုရား ရဟန်းပြုပုံ စုံစမ်းပုံနဲ့ နှစ်သက်ပုံ ပြောပြမယ်။ လူ့ဘဝဟာ ကျဉ်းမြောင်းတယ်။ ကြေးညော်တည်ရာဖြစ်တယ်။ ရဟန်းဘဝဟာ ကျယ်လွင့်တယ်။ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို သုတ်သင်တယ်။ ရာဇဂြိုဟ် ဆွမ်းခံသွားရာ သပိတ်ပြည့်၍ ပြန်လာပြီး ပဏ္ဏဝတောင် အရှေ့မျက်နှာလိုက်မှာနေတယ်။ မင်းချင်း ခုနှစ်ယောက်ရောက်လာတယ်။ နောက် မာဂဓဘုရင် ဗိဗ္ဗိရောက်လာတယ် ငါ့အရွယ်၊ ငါ့အမျိုး၊ ငါ့နေရာမေးတယ်။ ဥစ္စာဗိုလ်ပါ ပေးမယ်လို့ ပြောတယ်။ မလိုချင်ဘူး၊ တရား အားထုတ်သွားဖို့ လိုလားတယ်လို့ပဲ ပြောခဲ့တယ်။

(၄၀၁၆)

- မာရ်ဟာ ငါ့ကို ခုနှစ်နှစ်လုံးလုံး နှောက်ယှက်နေခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့အရှုံးပေးသွားရတယ်။ နေရဉ္စရာမြစ်နား တရားအားထုတ်နေတုံး သေလုလုအထိရှိတော့ သေမှာကြောက်ဖို့ ထင်စေတယ်။ မီးလုပ်ကြွေးပြီး ကောင်းမှုပြုဖို့ ညွှန်းတယ်။ ငါက အလိုမရှိဘူး၊ ငါ့စိတ်ဟာ ချမ်းသာတယ်လို့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပြောရတယ်။ မာရ်စစ်သည် ဆယ်ပါးကို ငါသိတယ်။ အလို၊ မမွေ့လျော်၊
ငတ်မွတ်၊ တပ်မက်၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ အကြောက်၊ ယုံမှား ၊ ကျေးစွပ်၊ မာန်ထ၊
မကောင်းသဖြင့်လာဘ်ရ၊ မိမိကိုမ သူများချမှုတွေပဲ။ ဒီ မာန်စစ်သည်များထံ
အရှုံးပေးရခြင်းထက် သေခြင်းကပဲ မြတ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဘယ်သူမှ
မနိုင်ကြတဲ့ မာရ်စစ်သည်ကို ငါ အနိုင်တိုက်တယ်။မာရ်ဟာ အဆီးခဲနှင့်တူတဲ့
ကျောက်ခဲကို ထိုးဆိတ်ရတဲ့ကျီးလို အာလျှာကုန်ရတယ်။

(၄၀၂၇)

- ရဟန်းတို့ စကားကောင်းအင်္ဂါဟာ လေးပါးရှိတယ်။
မိမိလည်းအပန်းမခံရ၊ သူများလည်း မပန်းစေတဲ့ စကားကောင်းဖြစ်မှု
တရားနှင့်စပ်တဲ့ စကားဖြစ်မှု၊ နှစ်သက်စရာ စကားဖြစ်မှု၊ ဟုတ်မှန်တဲ့
စကားဖြစ်မှုပဲ။

(၄၀၂၈)

ဂိဇ္ဈကုဋ်၌ မာဃလူငယ်ရဲ့ အမေးတွေ ငါဖြေခဲ့ရတယ်။

- ကျွန်ုပ်ဟာ ဒါနရှင်ဖြစ်ပါတယ်၊ စင်ကြယ်တဲ့ဝတ္ထုဖြင့်
အလှူခံနည်းများမဆိုလှူပါတယ်။ ကောင်းမှုပွားသူ ဖြစ်ပါရဲ့လား ဘုရား။
- ဖြစ်တယ် မာဃ။
- လှူဘွယ်များကို လှူရာမှာ စင်ကြယ်အောင် ဘယ်လိုလှူရမလဲ
ဘုရား။

- အလှူခံ စင်ကြယ်အောင် လှူရမယ် မာဃ။
- ဘယ်အလှူခံဟာ အလှူခံစင်ကြယ်သူလဲ ဘုရား။
- ကိလေသာကုန်ပြီးသူတွေပဲ မာဃ။
- ပြည့်စုံသူဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- အမြဲ စိတ်ကြည်လင်မှုပဲ မာဃ။
- ဘယ်လိုကြည်လင်တာလဲ ဘုရား။
- လှူဘွယ်မှာ မတပ်မက်တာ၊ အလှူခံမှာ အမျက်မထွက်တာ၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လူခပ်သိမ်းမှာမေတ္တာပွားတာပဲ မာဃ။

- ဒီလို ပြည့်စုံတဲ့အလှူ လှူကျိုးဟာ ဘာလဲ ဘုရား။
- ဗြဟ္မလူ ဖြစ်တယ် မာဃ။

(၄၀၂၉)

- မေးပါရစေ ဗုဒ္ဓအသျှင်ဘုရား။
- မေး သဘိယ ပရဗိုဇ်။
- ဘယ်ကိုရောက်သူဟာ ဘိက္ခုဖြစ်ပါသလဲ ဘုရား။
- ကိလေသာခပ်သိမ်းငြိမ်းပြီးရာသို့ ရောက်သူပဲ သဘိယ။
- လွန်စွာငြိမ်းသူလို့ ဆိုဖို့ ဘယ်အကြောင်းတွေ ရှိရမလဲ ဘုရား။
- အားလုံးမှာ ကျိုးကြောင်းသိရှိပြည့်ဝမှု၊ အတိရှိမှု၊ မည်သူမျှ

မညှင်းဆဲမှု၊ ဩဃကူးပြီးမှု၊ မကောင်းခပ်သိမ်းငြိမ်းမှု၊ မနောက်ကျမှု၊ ရာဂအစစ
မတူပြောမျှတွေ ရှိရမယ် သဘိယ။

- ယဉ်ကျေးပြီးသူဟာ ဘယ်လိုသူပါလဲ မြတ်စွာဘုရား။
- ဣန္ဒြေတွေ ဖြစ်စေပြီးသူ၊ လောကကို ထိုးသွင်းသိပြီး

ခေတ်ကိုလိုလား(ဝါခေတ်မှီသူ) ပဲ သဘိယ။

- ဗုဒ္ဓကို ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ဆိုရမလဲ ဘုရား။
- ကမ္ဘာအလုံးကို ၎င်း၊ သံသရာကို၎င်း၊ စိစစ်ကာ

ရာဂမြူကင်းစင်၊ ချေးညှော်မတင်ပဲ စင်စင်ကြယ်ကြယ် ဇာတိကုန်ရော
ရောက်တာနဲ့ ဆိုရတယ် သဘိယ။

- ဘယ်ရောက်သူကို ဗြဟ္မဏ ဆိုရတာလဲ ဘုရား။
- သံသရာကိုလွန်တဲ့ ပြုဘွယ်ပြုပြီးသူပဲ။
- ဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းသမဏ ဆိုရတာလဲ ဘုရား။
- ဇာတိဇရာမရဏလွန်ပြီး တာဒိဂုဏ်ရှိသူပဲ။
- ရေချိုးပြီးသူဟာ ဘယ်လိုသူလဲ။
- မကောင်းမှုခပ်သိမ်း မကြံစည်ပဲ ဆေးလျှော်ပြီးမှုပဲ။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- မကောင်းမှု မပြုသူနာဂဆိုတာ ဘယ်လိုသူလဲ ဘုရား။
- အနှောင်အဖွဲ့အားလုံး ဖြေဖြောက် ခန္ဓာမှ လွတ်မြောက်သူပဲ သဘိယ။

- ကိုယ်ကို အောင်သူဟာ ဘယ်သူလဲ ဘုရား။
- လူနတ်ဗြဟ္မာ အဖြာဖြာစိစစ်ပြီး ကိုယ်ခပ်သိမ်းတို့ရဲ့ မူလအနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်သူပဲ သဘိယ။

- လူလိမ္မာလို့ ဘာကြောင့် ဆိုရတာလဲ ဘုရား။
- လူနတ်ဗြဟ္မာ သုံးဖြာသော ကျိကြ ဟူသော ကံကို စိစစ်သိမြင်ပြီး ကံခပ်သိမ်းတို့ရဲ့ မူလအနှောင်အဖွဲ့က လွတ်သူပဲ သဘိယ။

- ဘယ်သူ့ကို ပညာရှိ ဆိုရသလဲ ဘုရား။
- အတွင်းအပြင် ဖြူစင်မှုကို စိစစ်သိမြင်ပြီး မဲဖြူနှစ်တန် ကံမှလွတ်မြောက်သူပဲ။

- အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းမုနိ ခေါ်ရတာလဲ ဘုရား။
- သူတော် မသူတော် နှစ်ဖော် ဓမ္မသိပြီး ကပ်ငြိမှုလွန်တည်ကာ လူနတ်တို့ ပူဇော်အပ်လို့ပဲ သဘိယ။

- ဝေဒဂူဆိုတာ ဘယ်လိုသူလဲ ဘုရား။
- လောကရှိငမျှ ဝေဒအားလုံး စိစစ်သိမြင်ပြီး ဝေဒခပ်သိမ်း လွန်မြောက်ကာဝေဒနာတို့၌ တပ်စွန်းမှုမရှိသူပဲ။

- အနုဗုဒ္ဓဆိုတာ ဘယ်လိုသူလဲ ဘုရား။
- နာမ်ရုပ်နှစ်ပါး ပပဉ္စတရားရဲ့ ရောဂါမြစ်ကို အလျှော်သိပြီး ရောဂါမြစ်အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်သူပဲ သဘိယ။

- ဝိရိယရှိသူဆိုတာ ဘယ်လိုသူလဲ ဘုရား။
- မကောင်းမှုခပ်သိမ်းမှ ကျဉ်ရှောင်ဖို့ အကျင့်ကျင့်သူပဲ။
- အာဇာနည်ဆိုတာ ဘယ်လိုသူလဲ ဘုရား။
- သန္တာန်နှစ်မျိုးမှာ ကပ်ငြိမှုခပ်သိမ်းကို ဖြတ်တောက်ပြီးသူပဲ

သဘိယ။

- အကြားအမြင်များသူ သောတ္တိယဆိုတာ ဘယ်လိုသူလဲ

ဘုရား။

- တရားအားလုံးကြားနာပြီး သိမြင်လွတ်မြောက်သူပဲ သဘိယ။
- အရိယာဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- မဂ်ဉာဏ်ရသူပဲ သဘိယ။
- စရဏ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။
- တရားကို အမြဲသိပြီး အမြဲလွတ်မြောက်တဲ့စိတ်ထားကာ

စိတ်ထိခိုက်မှုမရှိသူပဲ သဘိယ။

- ပရဗိုဇ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာလဲ ဘုရား။
- ကံကုန်လို့ အရဟတ္တဗိုလ်ရောက်သူပဲ သဘိယ။
- တပည့်တော်ကို ရှင်ရဟန်းအဖြစ် ပေးပါဘုရား။

(၄၀၃၀)

အင်္ဂုတ္တရာပတိုင်းအာပကာနိဂုံး၌ ကောဏိယရသေ့နှင့် ဗုဒ္ဓဘုရား။

- အသျှင်ဘုရား ဒီကြွလာတာ တပည့်တော်တို့

ကောင်းမှုဖြစ်ဖို့ပါပဲ၊ နက်ဖြန် တပည့်တော်ဆွမ်း လက်ခံပါ ဘုရား။

- ကောဏိယ သံဃာများတယ်၊

တစ်ထောင်းနှစ်ရာငါးကျပ်ရှိတယ်။ ပြီးတော့ သင်ကပုဏ္ဏားတွေကို

ကြည်ညိုရင်းစွဲလဲ ရှိသူဖြစ်တယ်။

- ကိစ္စမရှိပါ ဘုရား။
- ထပ်စဉ်းစားဦး ကောဏိယ။
- ရပါတယ်ဘုရား၊ လက်ခံပါဘုရား။
- ကောဏိယ သံဃာကို လှူဒါန်းခြင်းဟာ ချမ်းသာကြောင်း

ဖြစ်တယ်။ ယာဇ်ရဲ့ရှေ့သွား သာဝိတ္တိတာဆန်းရဲ့ရှေ့သွား၊ မင်းဟာ

သူရဲခေါင်းဆောင်၊ သမုဒ္ဒရာဟာ မြစ်ရဲ့အကြီးအမှူး၊ လဟာ နက္ခတ်တို့ရဲ့

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အကြီးအမှူး နေဟာ အလင်းရဲ့ အကြီးအမှူးဖြစ်တယ်။

သေလပုဏ္ဏားနှင့် ဗုဒ္ဓဘုရား။

- အသျှင်ဂေါတမ ကေကိယသင်္ခမ်းကျောင်းမှာ လူသူအများ
အလုပ်ရှုပ်နေကြတာမြင်လို့ မင်္ဂလာဆောင်ရှိလို့လား ဘာလား စုံစမ်းရာမှ
အသျှင်သတင်းကြားရလို့ လာခဲ့တာပါ။

- ဘယ်လိုကြားခဲ့တာလဲ သေလ။

- ဘုရားကို ဆွမ်းဘိတ်ထားတယ်လို့ပါပဲ၊ ဘုရားဆိုတာ
ကြားရဖို့တောင် မလွယ်တဲ့အရာလို့ သိရပါတယ်။

- အခုတွေ့ရတာမှာ ဘယ်လိုလဲ သေလ။

- လက္ခဏာရပ်အားလုံးနဲ့ ပြည့်စုံသူဆိုတာ သိရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
ဘုရားဆိုတာတော့ မသိပါဘူး၊ မင်းတကော့ မင်းဖြစ်ထိုက်တာတော့ သိပါတယ်၊
ဒါကြောင့် မင်းထက်မင်းပြုဖို့ တောင်းပန်လိုပါတယ် ရှင်ဂေါတမ။

- သေလ ငါဟာ မင်းဖြစ်တယ်၊ တရားစက်ကို လည်စေတဲ့
တရားမင်းပေါ့။

- ဒီစကားကြားရတာဟာ တပည့်တော်ကို ဘုရားလို့
သိစေပါပြီ။ ဓမ္မစက်ကိုသူများတတွေလဲ အတူလိုက်ပြီး လယ်စေပါရဲ့လား
ဘုရား။

- သာရိပုတ္တစတဲ့ သာဝကများဟာ ငါ့အတူလိုက်ပြီး ဓမ္မစက်ကို
လယ်စေကြပြီ။ သိစရာကိုသိ၊ ပွားစရာကိုပွားပြီး ပယ်စရာကိုပယ်ပြီးလို့
ဘုရားလို့ ပြောရတာသေလ။

- တပည့်တော် အသျှင်ထံမှာ ရဟန်းပြုပါရစေ၊ တပည့်တော်ရဲ့
တပည့်သုံးရာတို့လဲ အလိုအတိုင်းပြုလိုက ပြုခွင့်ရပါရစေဘုရား။

- ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးလဲ ဆရာသေလအတူ ရဟန်းပြုကြပါမယ်
ဘုရား။

- ကောင်းပြီ သေလနဲ့တပည့်တို့။

(၄၀၃၁)

မိမိချမ်းသာ ရှာမှီသူဟာ ငိုကြွေးမှု၊ တောင့်တမှု၊
 နှလုံးမသာယာမှုဆိုတဲ့မှာ စူးဝင်နေတဲ့ များပြောင့်ကို မိမိကိုယ်တိုင်နှုတ်ရမယ်။
 - သေသူဟာ အသက်ပြန်ရှင်ဖို့ တောင့်တမရ၊ အသက်ရှည်သူရဲ့
 နိဂုံးဟာလဲ သေတာပဲ။ အသက်ရှည်သူဟာ ဆွေမျိုးကင်းပြီး မျက်သွေးသူငယ်ပင်
 ဖြစ်ရတယ်။ လာခြင်း သွားခြင်းကို မသိပဲ ငိုနေတာ အလကားပဲ။
 ငိုတာကောင်းယင် ပညာရှိတွေ ငိုကြမှာပဲ။ သေတာဟာဓမ္မတာမို့ ပညာရှိတွေ
 မစိုးရိမ်ကြ။ သေတာကို ဘယ်သူမှ မစောင့်ရှောက်နိုင်၊ မြေအိုးသစ်သီးမှည့်တို့ကို
 ကွဲကျကြွေခြင်းဟာ ဓမ္မတာ။

(၄၀၃၂)

ဂေါတမဗုဒ္ဓအသျှင်ဘုရား၊ အသျှင်ဘုရား ပွင့်ထွန်းလာသည်မှာ
 တပည့်တော်ဦးကြီး တဏှာဒေဝီလရဲ့ စကားအတိုင်းဖြစ်ပါတယ်။
 အသျှင်ဘုရားအား တပည့်တော် လျှောက်ထားပါရစေ၊ ရဟန်းတို့ရဲ့ ဥစ္စာဖြစ်တဲ့
 အကျင့်သိက္ခာကို တပည့်တော်အား ဟောတော်မူပါ။

- ကောင်းပြီ နာလက၊ ကြိုးစားပြီး မြဲမြတ်အောင်ကျင့်ပါ။
- မောနေယျဝတ် မချွတ်ဟောမည် ၊ ဖြည့်ကျင့်နိုင်ခဲ့

ဖြစ်ခဲ့လှသည်။

ဝိရိယနှင့်စိတ်တခိုက်ကြည် ၊
 လွန်ကြိုးစား တိုးပွားနိုင်လိမ့်မည်။

- ကဲ့ရဲ့ချီးမွမ်းရွာတန်းနှစ်လီ ၊ အတူအမျှ
 ပြုကြတည်ကြည်

စိတ်ကျ၊ စိတ်ကြွ ရှင်းစွာရှောင်ဖယ် ၊ မောနေယျ
 ဦးစွာအကျင့်မည်။

- သံနိမ့်သံမြင့် ဟန်နှင့်မြွက်ချီး ၊ မီးလျှံတူမျှ
 မိန်းမပလီ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

တောနေသူကောင်း ဖျားယောင်းတတ်သည် လွန်မြောက်ရေး
စစ်ဆေးကျင့်ရမည်။

- မေထုန်ကာမ ဝေးစွရှောင်ဖယ် ၊ လူကြောက်လူမက်
စိတ်ထက်မတည်။

အထွန်းအဆွဲ လှဲ့ပဲအမည် ၊ မောနေယျ
သတိယအကျင့်မည်။

- သူ့လိုငါလဲ သူလဲငါလို ၊ ကိုယ်ချင်းစာတရား
သိမ်းထားပိုမို

မညှင်းမသက် လွတ်လပ်အောင်ကို ၊ လူအများ
သနားကြစေလို။

- ရတာကြောင့်ကြ မရတောင့်တာ ၊ လူများခုန်ခက်
ဤဟာ

မျက်စေ့ပေါက်က ဤခြောက်ခုပါ ၊ မောနေယျကျင့်ကြ
ပဉ္စမာ။

- ဝမ်းဗိုက်လှလှ အာဟာရချင့်ကာ ၊ လျှပ်ပေါ်မဖက်
နည်းလျှက်အာသာ

အလိုရုပ်သိမ်း အေးငြိမ်းမဆာ ၊ မဆာရေး
စဉ်တွေးလို့ငြိမ်းပါ။

- ဆွမ်းခံပြီးက တောဝဝင်ပါ ၊ သစ်ပင်အောက်နှင့်
ကျောင်းအောက်သင့်ရာ

ရဟန်းတို့ထုံး သီတင်းသုံးပါ ၊
မောနေယျကျင့်ကြသတ္တမာ။

- တောနေရဟန်း ရွက်လန်းအောင်သာ၊ ကြောက်မဲ့မက်မဲ့
ထွေးချဲ့လေ့လာ

ကြောက်မက်နှစ်ပါး ဖယ်ရှားပြီးကာ ၊ ထိုရဟန်း

ရွှင်လန်းတောမြိုင်မှာ။

- လင်းအာရုံပျို ရွာသို့ဝင်ပါ ၊ ရွာအာမိသ

စုံစွဖြာဖြာ

လှူဖို့ ပင့်ဖို့ စိတ်ညှို့ရှောင်ပါ ၊ မောနေယျ

ကျင့်ကြံ နဝမာ။

- လူ့အိမ်ကြွဘိ မုနိသျှင်မှာ ၊ လူ့ကိစ္စမှု

မပြုရှောင်ပါ

ဩဘာနိမိတ် အရိပ်အဝါ ၊ အစားတွက်

နှုတ်မြွက်မဆိုရာ။

- မရလည်းကောင်း ရကောင်းလို့သာ ၊

သစ်ပင်ကျောခိုင်း ပုံနှိုင်းစိတ်မှာ

မရအရ ပြည့်ဝတူပါ ၊ မောနေယျ

ဧကဒဿမာ ။

- ဆွမ်းခံကြွဘိ မုနိသျှင်မှာ ၊ မအပါပဲ

အအလဲဝင်ကာ

အလှူနည်းလည်း စိတ်ထည်းမနာ ၊ အလှူများ

စိတ်ထားတည့်မတ်စွာ

- လူ့လွတ်လပ်ရေးငြိမ်းအေးခေမာ ၊ နှစ်ခါမရောက်

တစ်ခေါက်လဲမရပါ။

အိုက်စပ်ပူဆွေး ငိုကြွေးကင်းကွာ ၊ လွတ်လပ်ရေး

အနှေးကျင့်လေပါ။

- သင်တုန်းအသွား ချိုပြားပမာ ၊ မုနိတရား

ရှေ့ထားပြီးကာ

တောက်လျှောက်ကာတွေး ဝမ်းရေးစောင့်ပါ။ မောနေယျ

စတုတ္ထဒဿမာ။

- မကြံ့ကုန်လျက် ဆားချက်မနေ ၊ အကြံတွေပြား
စိတ်များမပွေ

အနံ့စိမ်းဖြတ် ငြိကပ်ဟာဖြေ ၊ အကျင့်မြတ်
ချဉ်းကပ်နေပါလေ။

- ရဟန်းနီးပါး ဝပ်သွား၍သာ
ထည်းထည်နေလျက် ဖြည့်စွက်သိက္ခာ
မုနိအစစ် ဖြစ်၍ပျော်လာ ။
သောဠုဒဿမာ။

- ပညာရှိထုံး နှလုံးမူဟာ ၊ ကျော်စောသိကြား
ရှက်အားပို့တာ
ကြိုက်မုန်းဖျောက်လွင့် ဈာန်နှင့် နေကာ၊ သဒ္ဓါဓာတ်
လွန်မြတ်ပြုလေပါ။

- ချောင်းချောက်မြောင်းသေး ရေပြေးတူစွာ၊ မဟာမြစ်ကြီး
ရေစီးညင်သာ မြစ်ရဲ့ရေစီး ကျင့်နည်းယူပါ ၊ မောနေယျ
အဌဒဿမာ။

- ရေပြည့်အိုး သံမျိုးစုံစွာ | ရေပြည့်သည့်အိုး
ဆူရိုးမလာ
ရေအိုးပြည့်ဘိ မုနိမဟာ | အသံတိတ်
ကင်းဆိတ်သူမြတ်မှာ။

- ဟုတ်မှန်ကျိုးရှိ များဘိဝါစာ ၊
သိသည့်အတိုင်း မဆိုင်းဟောပါ
အကျိုးမပြီး သည့်လည်းရှောင်ပါ ၊ မောနေယျ
ဝိသကျင့်စရာ။

- ကျင့်မောနေယျ ဟောပြခဲ့တာ

ဖြည့်ကျင့်နိုင်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့လှတာ

ဝိရိယနှင့် စိတ်ကိုင်မာ

၊

လွန်ကြိုးစား

တိုးပွားထိုသူမှာ။

(၄၀၃၃)

မြတ်စွာဘုရား၏ အနာဂါမ်ရဟန္တာဖြစ်ရေး ရှုဘွယ်နှစ်ပါး
ဟောချက်များ။

- ဆင်းရဲ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းနှင့် ငြိမ်းချမ်းခြင်း

ငြိမ်းချမ်းကြောင်းနှစ်ပါး။

- လောကီကံကြောင့် ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းနှင့် လောကီကံချုပ်၍

ဆင်းရဲချုပ်ခြင်းနှစ်ပါး

- အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းနှင့် အဝိဇ္ဇာချုပ်၍

ဆင်းရဲချုပ်ခြင်း နှစ်ပါး။

- သင်္ခါရကြောင့် ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းနှင့် သင်္ခါရချုပ်၍

ဆင်းရဲချုပ်ခြင်း နှစ်ပါး။

- ဝိညာဉ်ကြောင့် ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းနှင့် ဝိညာဉ်ချုပ်၍

ဆင်းရဲချုပ်ခြင်း နှစ်ပါး။

- ဝိညာဉ်နှင့် ယှဉ်သည့် သာကြောင့် ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းနှင့်

ယင်းချုပ်၍ ဆင်းရဲချုပ်ခြင်း နှစ်ပါး။

- ဝေဒနာကြောင့် ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းနှင့် ယင်းချုပ်၍

ဆင်းရဲချုပ်ခြင်းနှစ်ပါး။

- တဏှာကြောင့်ဆင်းရဲ၊ တဏှာချုပ် ဆင်းရဲချုပ်။

- ဥပါဒါန်ကြောင့် ဆင်းရဲ၊ ယင်းချုပ် ဆင်းရဲချုပ်။

- ကံ(ဘဝ) ကြောင့်ဆင်းရဲ၊ ယင်းချုပ် ဆင်းရဲချုပ်။

- အာဟာရ(ဖဿ၊မနောသဉ္စတနာ၊ ဝေဒနာ) ကြောင့် ဆင်းရဲ၊

ယင်းချုပ် ဆင်းရဲချုပ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- တုံလှုပ်မှု (ကဲအဆောက်အဦး) ကြောင့် ဆင်းရဲ၊ ယင်းချုပ်က ဆင်းရဲချုပ်။

- အမှီ(အစွဲ) ကြောင့် တုံလှုပ်၊ ယင်းချုပ်က တုံလှုပ်မှုချုပ်။

- အရူပဘဝသည် ရူပဘဝထက် အေးချမ်း၊ ထို့ထက် နိဗ္ဗာန်အေးချမ်း။

- နိစ္စ အတ္တ မဟုတ်သော အဘိသင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်နှစ်ဖြာကို နိစ္စအတ္တဟု မှတ်ခြင်းနှင့် နိစ္စ အတ္တဟု မထင်မှတ်ပဲ အဘိသင်္ခါရနာမ်ရုပ်သည် ယာယီအခိုက်အတန့် အပြင်အပဖြစ်၍ အနိစ္စ အနတ္တဟု သိမြင်ခြင်း။

- အလိုရှိအပ်သော အာရုံများကို သုခ၊ ဤအာရုံများ မရှိက ဒုက္ခဟု လူအများမှတ်သားကြခြင်းနှင့် အလိုရှိအပ်သော အာရုံများက ဒုက္ခ၊ဤအာရုံများ မရှိမှ သုခဟု အရိယာတို့ သိမြင်ကြခြင်း။

(၄၀၃၄)

- ဝတ္ထုကာမ လိုတိုင်းရ သုခဝမ်းသာစွဲ။

- လိုဆဲကာမ ယုတ်လျော့က ရင်ဝ မျှားဝင်နည်း။

- မြွေခေါင်းဖြစ်လျှင် ခြေဖြင့်ပင် ရှောင်ကျဉ်တတ်ကြမြို့။

- ကာမဆိုလျှင် ထိုနည်းပင် ရှောင်ကျဉ် ဝေးစွာပဲ။

- ယောက်ကျားမိန်းမ တပ်မက်ကြ ဒုက္ခရမလွဲ။

(၄၀၃၅)

- ကိလေသာမြူမှာ နစ်နာသူများ ကာမပယ်ရန်မလွယ်။ ကာမကို လိုလားသောကြောင့် မလွတ်မြောက်နိုင်၊ အညီမညွတ်(ဝိသမ-သာမည၏ ဆန့်ကျင်ဘက်) သူများ ပျက်စီးမှုကြောင့် စိုးရိမ်ရတယ်။ ခနနေရတာသိပြီး သာမညဖြစ်အောင် နေထိုင်တယ်။ အတွေ့အကြုံများ ပိုင်းခြားသိပြီး လူကဲ့ရဲ့စရာ မဖြစ်အောင် တပ်မက်မှုမရှိအောင် ပြုရမယ်။ ဒါဆိုယင် ဘဝတောင့်တမှုအထိ ကင်းမယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

(၄၀၃၆)

အမှန်လိုလိုဖြစ်ဖြစ် ပစ်မှားလိုလိုဖြစ်ဖြစ် ဘုရားစွပ်စွဲကြသူများရဲ့
 စွပ်စွဲမှုဟာ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟကုန်ပြီးသောကြောင့် ဘုရားထံ မရောက်၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိသူတို့ရဲ့ အပြုအမူအကြံစည်ဟာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို မကျော်လွန်နိုင်၊ မိမိနှင့်
 မိမိရဲ့အကျင့်သီလကို အမေးမခံရပဲ ပြောဆိုခြင်းဟာ မရိုးသားပဲ
 ရိုးသာသူသူများ ဒီလိုမပြောကြ။ ကြံစည် ပြုလုပ်ထားတဲ့ မဖြူစင်တဲ့
 ငြိမ်းအေးမှုဟာ ပျက်စီးတဲ့အကြောင်းမကင်းမှု မှီတဲ့ ငြိမ်းအေးမှုပဲ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 နှလုံးသွင်းသူများဟာ မိမိအယူ၌ ဆုံးဖြတ်ချက်ကျပြီးသောကြောင့်
 သဘောတရားများမှာ မိမိအယူများကိုမလွန်နိုင်တာကြောင့် မိမိအယူမှားထဲမှာ
 သဘောတရားကိုယူလဲယူ စွန့်လဲစွန့်တယ်။ ရဟန္တာဟာ
 တဏှာဒိဋ္ဌိ ဒါထွက်ပြီး၍ လှည့်ပတ်ထောင်လွှားမှုမရှိ၊ အလားအလာလည်းမရှိ၊
 အကြောင်းရှိမှ တရားမှာစွပ်စွဲခံရတယ်။ အနတ္တရော အတ္တဒိဋ္ဌိရော မရှိသူအား
 သဘောတရားမှာဘယ်လို စွပ်စွဲမလဲ။

(၄၀၃၇)

အနာရောဂါမဲ့ အမြတ်ဆုံးစင်ကြယ်တဲ့ အဆင်းမြင်ရုံမျှနဲ့ အဆင်းရဲ့
 စင်ကြယ်မှုကိုအထပ်ထပ်ရှုပြီး ဉာဏ်ဟုယုံတယ်။ အဆင်းသိလို့
 ဆင်းရဲလွတ်တယ်ဆိုယင် အရိယာမဂ်အပြင် စင်ကြယ်စရာရှိတယ်လို့ထင်တဲ့
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်ပဲ။ ရဟန္တာဟာဒီ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမရှိ၊ တခြား စင်ကြယ်စရာ မမြင်၊
 တဏှာ မကုန်ကြသေးသူများဟာ အယူတစ်ခုသို့
 ဟိုပင်ဒီပင်ကူးသောမြောက်ကဲ့သို့ ကူးကြရတယ်။ အမှတ်အသားမှာ
 တွယ်တာသူဟာ အကျင့်များကို ကိုယ်တိုင်ယူပြီး အယုတ်အမြတ်
 ဆည်းကပ်တယ်။ မြင်ရ ကြားရ တွေ့ရတဲ့ အာရုံတရားအားလုံးမှာ
 လွှမ်းမိုးနိုင်သူဟာ တဏှာဒိဋ္ဌိနဲ့ အထူး မကြံတော့ပဲ ဘာမျှမတောင့်တ
 ဘာမှမစွဲလန်း ။

(၄၀၃၈)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

လောက၌ အမြတ်အယူ ရှိသူဟာ တခြားကို အယုတ်ဟုပြော၍
 ငြင်းခုံရမှုက မလွတ်မြောက်၊ အာရုံငါးပါးမှာ၎င်း၊ အကျင့်သီလမှာ၎င်း
 အကျိုးမြင်သူဟာ တခြားအားလုံးကို အညံ့မြင်တယ်။ ဒါဟာ
 အတုတ်အနှောင်ဖြစ်လို့ ဒါကို မမှီရဘူး။ အသိဉာဏ် အကျင့်သီလတို့ဖြင့်
 အယူမှား မဖြစ်စေပဲ အယုတ်အလတ်အမြတ်ဟု မိမိကိုယ်ကို မအောင့်မေ့သင့်။

အတ္တဒိဋ္ဌိပယ်လို့ အသိတရား၌ အစွဲကင်းသူဟာ အယူကွဲသူတို့
 အစုနောက်မလိုက်ပဲအယူတစုံတရားကို မယုံကြည်တော့ပေ။ ဒီမှာဖြစ်စေ၊
 တခြားမှာဖြစ်စေ ဘဝကြီးငယ်ဟူသော အစွန့်နှစ်ပါးကို တောင့်တမှုမရှိသူဟာ
 သဘောတရားများ၌ အယူအစွဲကို ဖြတ်တောက်ပြီးဖြစ်လို့တစုံတရာ
 နှလုံးသွင်းမှားမရှိ ၊ မြင်ရကြားရတွေ့ရရာ၌
 ကြံအမှတ်သားမှုအမှားမရှိသူအားဘယ်သူ ဖျက်ဆီး နိုင်မလဲ။ သီလဝတဖြင့်
 မဆွဲဆောင်နိုင်။

(၄၀၃၉)

- အသက်ရှင်ရ တခဏ ဘဝ မတာရှည်။
- မြီထာဝရ သိမ်းမရ ချစ်က စိုးပူမည်။
- သိမ်းပိုက်သူများ သေ၍သွား တရားသိကာ မသိမ်းပြီ။
- သေသွားသောသူ အိပ်မက်လူ အတူမတွေ့ပြီ။
- ဦးဖြူ ဦးဝလူကိုရ သေကအမည် ကြွင်းတော့သည်။
- မြတ်နိုးမိရာ ကိုယ်ပူဆာ ခံသာမြတ်နိုး စွန့်ရမည်။
- ရဟန်းကျင့်က တရားရ ဘဝကုန်ဆုံးပြီ။
- ချစ်မုန်းမရ ငါးကာမ သောကဗျာပါ ကင်းဝေးသည်။

(၄၀၄၀)

- ကိလေသုပစိဝိဝေက ကင်းကြဖို့ မေထုန်နှင့်ယှဉ်သူတို့
 ဆင်းရဲကို အသျှင့်အဆုံးအမအဖြစ် နာကြားပါရစေ မြတ်စွာဘုရား။
- ဓုရနှစ်ဖြာ ကွယ်ပြီး မှားကျင့်တတ်မှု၊ ရဟန်းပြုပြီး

အိမ်ထောင်ပြုက ပုထုဇဉ်ယုတ်ဟု ဆိုရမူ၊ ရဟန်းဖြစ်စဉ်က
 အခြံအရံအကျော်အစောများ လူထွက်က ဆုတ်ယုတ်မှု၊ အကြံကောင်း
 အနှိပ်စက်ခံရပြီး လူထွက်ကာ ခိုးကိုရာမဲ့ ကြံ့မိုင်ပူပန် ကဲ့ရဲ့သည်းခံရမူ၊
 ဝါဒခြားတို့ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် မကောင်းပြုမူ၊ လွဲမှားတဲ့ စကားပြောမှုတို့
 အနှောင်အဖွဲ့ခံရမူ၊ ရဟန်းပြုပြီး အထင်ကြီးခံရရာက အိမ်ထောင်ပြုလို လူညံ့လို
 ညှိုးငယ်ရမူ၊ ဒါတွေပဲ တိဿမေတ္တေယျ။
 (၄၀၄၁)

သာမညမကျတဲ့ သစ္စာကို သက်ဝင်ပြီး အစွဲအကောင်း ပြောသူများဟာ
 ငါ့ဟာသာစင်ကြယ် တခြားမစင်ကြယ်လို့ ပြောတာပဲ၊ စကားနိုင်
 လူသူများအချင်းချင်း ပရိသတ်အလယ်မှာလူမိုက်လို့ မြင်ကြသူများဟာ
 ဝါဒခြားမှီပြီး ချီးမွမ်းခံရရန် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပညာရှိလုပ်ပြီး စကားပြောကြတယ်။
 ဝါဒပြိုင်သူဟာ သူများဝါဒဖျတ်ရန်ဖြစ်ပေမဲ့ ကိုယ့်ဝါဒပျက်ရယင်
 စိတ်ပျက်အမျက်ထွက်တတ်တယ်။ အရှုံးကြေငြာ ခံရတဲ့အခါ
 ဝမ်းနည်းပူဆွေးရတယ်။ ဝါဒပြိုင်ရာမှာ နိုင်ယင် အထင်ကြီးခံရတာအပြင်
 အခြားအကျိုးမရှိ၊ ဒါပေမဲ့ ဝါဒပြိုင်သူဟာ ဒါကို သာယတတိတယ်။
 မာနထားတတ်တယ်။ ဒါသိပြီး ဝါဒပြိုင်တာ မစင်ကြယ်လို့ ပညာရှိများ
 ဆိုကြတယ်။ မင်းအခစားအဖြစ် အသက်မွေးတဲ့သူရဲကောင်းဟာ
 ပြိုင်ဘက်သူရဲကောင်းကို လိုလားကြိုးဝါးသလို ဝါဒပြိုင်သူရဲကောင်းကို
 ဝါဒပြိုင်ပွဲရှိရာ သွားရန် ညွှန်ပြပြီး ဝါဒပြိုင်ပွဲ ဝင်နွဲ့စစ်ထိုးရန် ငါ့မှာကိလေသာ
 တစ်စက်မျှ မရှိကြောင်းပြောပါ။ မိစ္ဆာဒိဌိရှိသူသာ ဝါဒပြိုင်ပွဲ ဝင်နွဲ့မြဲ၊
 ကိလေသာဖျက်ပြီးသူဟာ စွဲလန်းယူဆမှု မရှိ၍ ဝါဒစစ်ထိုးမရနိုင်၊ ဒါကြောင့်
 ပြိုင်၍ အနိုင်ယူရန် မဖြစ်နိုင်။
 (၄၀၄၂)

- ရှင်ဘုရားများလိုလားကြတဲ့ ဒီလို မိန်းမရတနာကို
 ပေါင်းဖို့အလိုမရှိတဲ့အမြင်နဲ့ အကျင့်သီလ အသက်မွေးမှု ဘဝဖြစ်စဉ်က

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဘယ်လိုသဘောရှိသလဲ ပြောပါဦးအသျှင်။

- တရားတို့မှာ ဆုံးဖြတ်ပြီး ယူတာကို ဆိုမယ်လို့ မဟုတ်ပဲ
အယူတွေကိုမြင်ပြီး မယူဘူး။အတွင်းငြိမ်းတာကိုပဲ စိစစ်စစ်စစ် မြင်တာပဲ။

- အဆုံးအဖြတ်နှင့် အကြံအဆ ယူဆမှုများမလုပ်ပဲ
အတွင်းငြိမ်းဆိုတဲ့စကားကို အသျှင်ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒါကို ပညာရှင်များ
ဘယ်လိုပြောကြသလဲ။

- အမြင်အကြား အသိ အကျင့်သီလနဲ့ မစင်ကြယ်ဘူး၊အမြင်၊
အကြား၊ အသိ၊ အကျင့်သီလမပါပဲလဲ မစင်ကြယ်ဘူး။အမြင်၊အကြား၊အသိ၊
အကျင့်သီလဖြင့်လဲ မစင်ကြယ်ဘူး၊ သူတော်ကောင်းဟာ ဒါတွေ
စွန့်လွှတ်ပယ်ယူ မစွဲလန်းလို့ ဘဝမတောင့်တတော့။

- ဒီလိုဆို အမြင်(ဒိဌိ) မှီပြီး အထပ်ထပ်မေးတာပဲ၊
အဲဒီအမြင်ကြောင့် ငါပြေတာနှလုံးမသွင်းနိုင်တာ၊ မာဂဏ္ဍိယ သူများကို
ယုတ်လတ်မြတ်ထင်ယင် ငြင်းရမှာပဲ၊ အယူမရှိသူဟာသူများအယူကို
မငြင်းခုံဘူး။ အယုတ်အလတ်အမြတ် မထင်ဘူး။

(၄၀၄၃)

- ဘယ်လိုအသိဉာဏ်ဝိဇ္ဇာနှင့်အကျင့်သီလ စရဏရှိသူကို
ငြိမ်းပြီးသူဟု ဆိုရပါသနည်းဘုရား။

- မပျက်စီးမှီ တဏှာကင်းသူပဲ၊ ကာလသုံးတန်၌ တဏှာမမှီ
မရေတွက် ရှေ့သွားမရှိလို့ပဲ။ ကြောက်ထိတ်ကင်းသူ အကျင့်နဲ့မကြွေးသူ၊
ကုက္ကုဒ္ဓမရှိသူ၊ မျှော်မြင်ပြောဆိုတတ်သူ၊ မပျံ့လွင့်သူ၊ နှုတ်စောင့်သူ၊ သိတတ်သူ၊
အနာဂတ်မကပ်ငြိ၊ အတိတ်မစိုး၊ ပစ္စုပ္ပန်စက္ခုသမ္ပဿစသည်၌ အနတ္တရှိသူ၊
ဒိဌိမရှိသူ၊ ရာဂစသည်ကင်းပြီး အံ့ဘွယ်မပြုသူ၊ မတပ်မက်၊ ဝန်မတို၊
ကိုယ်အမူအရာနူးညံ့စက်ဆုတ်ဘွယ်မဟုတ်၊ ကုန်းမတိုက်၊ ကာမမသာယာ၊
မာနမရှိ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးနူးညံ့ ၊ ဉာဏ်ရှိ၊ အယုံမမှား၊ မတပ်မက်၊ လာဘ်မျှော်ပြီး
စာမသင်၊ လာဘ်မရလို့ စိတ်မပျက်၊ဆန့်ကျင်မှုမရှိ၊ ရသတဏှာမရှိ၊

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပြည့်ဝမှုသိရှိကာ မာနမဝင်၊ အစွဲအမှီမရှိ၊ ဂန္ထမရှိ၊ သားမယား စီးပွားအပေါ်
အတ္တ သဿတ ဥစ္ဆေဒများမရှိ၊ အပြစ်လို့ ပြောရရာများကို ရှေ့သွားမပြု၊
အယုတ်အလတ်အမြတ်မစွဲ၊ အဂတိမလိုက် ဒါ ငြိမ်းအေးသူပဲ။

(၄၀၄၄)

- ခိုက်ရန်ငြင်းခုံမှု ဘာကြောင့် ဖြစ်ပါသလဲ။
- ချစ်စရာကြောင့်ဖြစ်၊ ချစ်တော့ ဝန်တို၊စိုးရိမ်၊ ချောပစ်၊

ထောင်လွှားပြီးခိုက်ရန် ငြင်းခုံပွားတာပဲ။

- ချစ်စရာ ဘယ့်ကြောင့်ဖြစ်သလဲ။
- ဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်၊ ဆန္ဒကြောင့် အာသာဖြစ်၊ အာသာကိုမှီခိုရပြီး
ချစ်စရာဖြစ်တာပဲ။

- သာယာဘွယ် မသာယာဘွယ်များကြောင့်ဖြစ်၊ မသာယာဘွယ်
သာယာဘွယ်ကို အဖြစ်အပျက်နဲ့ဆုံးဖြတ်တာ၊ သာယာဘွယ် မသာယာဘွယ်နဲ့
အမျက် မုသား ယုံမှားဖြစ်တာ။

- သာယာဘွယ်၊ မသာယာဘွယ် ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ။
- ဖဿကြောင့်ပဲ။
- ဖဿ ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ။
- နာမ်ရုပ်ကြောင့်ပဲ။
- နာမ်ရုပ်လွန်မြောက်အောက် ဘယ်လိုကျင့်မလဲ။
- မသိမ်းပိုက်ယင် လွန်မြောက်တယ်။

(၄၀၄၅)

- ဒါသိမှလိမ္မာ၊ မသိက လူမိုက်လို့ ကိုယ့်ဟာနဲ့ကိုယ်

ပြောနေကြသူအားလုံး လူလိမ္မာ ပြောရမလား။

- ဒီလိုပြောတာမှန်ယင် အားလုံးလူလိမ္မာ၊ ဒါမမဟုတ် အားလုံး
လူမိုက်တွေ ဖြစ်ကုန်ကြမှာပဲ။

- လူအများဟာ အမှားအမှန်ကို ဘယ်ကြောင့် တူညီအောင်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မပြောနိုင်ကြတာလဲ။

- သစ္စာမကျလို့ပဲ။
- ဘယ်ကြောင့် သစ္စာကို အမျိုးမျိုး ပြောကြတာလဲ။
- သညာကို အမြဲထားလို့ ပဲ။ အမြင်၊ အကြား၊ အတွေ့၊ အလေ့

၊အကျင့် ဒီသဘောတွေမှီပြီး မမြတ်နိုးဘွယ်မြင်လို့ အဆုံးအဖြတ်လုပ်
ရယ်သွမ်းသွေကာ လူမိုက်ပြောတာပဲ။ သူများ လူမိုက်ပြောယင်
ကိုယ်လူလိမ္မာလုပ်တာပဲ။ ပြီးတော့ လူလိမ္မာထင်သူက လူမိုက်ထင်သူကို
မမြတ်နိုးနိုင်ဘူး။ ကိုယ့်အယူပဲ မြတ်နိုးတယ်။ ဒီလို အတိသာရဒိဌိနဲ့
ယစ်မူးသူဟာ အရည်အချင်းခပ်သိမ်းပြည့်ပြီလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘိသိက်သွန်းပြီး
စွဲသွားတာပဲ။ သူများ စကားကြောင့် ယုတ်ယင်စကားပြောသူလဲ ယုတ်မှာပဲ။
ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပညာရှိဖြစ်တယ်ဆိုယင် လောကမှာ
လူမိုက်ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ တခြားအယူမှားတယ် ပြောသူများဟာ မိမိအယူမှာ
အလွန်စွဲလန်းကြတယ်။ ကိုယ့်အယူ ကိုယ်ပြောကြလို့ အယူတွေများနေတာပဲ။
ကိုယ့်အယူ ကိုယ်ရှုသူဟာ သူများအယူ ဘယ်လိုသိနိုင်မှာလဲ။ ဒီလိုဖြစ်လျက်
သူများ မိုက်တယ်ပြောတာဟာ ကိုယ်မိုက်တာဖော်ပြတာပဲ။ လောကမှာ
ဒိဌိရှိသူသာ ငြင်းတာ၊ မရှိ မငြင်းဘူး။

(၄၀၄၆)

- ကိုယ့်အယူ အမှန်လို့ ငြင်းကြသူများကဲ့ရဲ့ခံရသလား၊

ချီးမွမ်းခံကြရသေးသလားတာပဲ

- ငြင်းခုံခြင်းမှာ အနိုင်အရှုံးလို့ အကျိုးနှစ်ပါးပဲရှိတာ

အနိုင်ဟာချီးမွမ်းခံရတာပဲ။ ဒါတွေ အပြစ်မြင်ပြီး မငြင်းသင့်ပါ။ အယူမှားကို
လူများပြုကြသော ပညာရှိတာ မြင်ရကြားရရာမှာ လိုလားမှုမရှိတဲ့ အတွက်
အယူမှားမယူ၊ အလေ့အကျင့်ဟာ မြတ်တယ် ပြောသူများအလေ့အကျင့်
ပြောကြရာက ရွေးရှားသွားယင် တုံ့လှုပ်တယ်။ အလေ့အကျင့်ကို၎င်း၊
အပြစ်ရှိအပြစ်မဲ့ကို၎င်း စင်ကြယ်မစင်ကြယ်ကို၎င်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ရှောင်ရှားသွားလာသူလဲရှိတယ်။စင်ကြယ်အယူ
ရှိသူတွေကလဲ အာရုံငါးပါးမှီပြီး ဘဝပြီး ဘဝကြီးငယ်မှာ တဏှာရှိလို့ စင်ကြယ်မှု
ပြောကြတယ်။ လိုလားသူမှာ တမ်းတမှု တုံလှုပ်မှုဖြစ်တယ်။ ပညာရှိမှာ
လိုလားမှုမရှိ။

- ကိုယ့်အယူကိုယ်မြတ်ယူသူထဲမှာ ဘယ်သူမှန်ပါသလဲ။
- ကိုယ့်အယူကိုယ်မြတ်ပြောလို့ ဘာမှ မထူးဘူး။ သူများလဲ
ဒီလိုပြောမှာမို့ပဲ။ ပြောတိုင်းမှန်ယင် အယူတိုင်းတစ်မျိုးစီ မြတ်နေရမလို့
ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ရဟန္တာဟာ သူများသိစေတာဆုံးဖြတ်တာတို့ကို
မစွဲမယူတာကြောင့် ငြင်းခုံမှုမရှိ။ တခြား တရားကိုလဲ အမြတ်ထား မကြည့်ဘူး။
- ငါသိမြင်တယ်၊ ဒါ့ကြောင့် မှန်တယ်လို့ တချို့ယူကြတယ်။
သိမြင်ပေမဲ့ ဘာမှလုပ်လို့မရယင် ခုန်ကျော်သိမြင်နေတာပဲဖြစ်တယ်။ ရုပ်နာမ်
ရူသူဟာ ရုပ်နာမ်မြင်မှာပဲ။ ဒီအမြင်နဲ့မဝင်ကြယ်နိုင်ဘူး။ စွဲယူပြောသည့်
အယူရှိသူ၊ ကြံဆမှု ရှေ့သွားပြုသည့် အယူရှိသူဟာ သူ့အယူသူမှန်ထင်ကာ
အကောင်းမြင်နေတာကြောင့် ဆုံးမမလွယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ရဟန္တာဟာ
ကြံဆမှမကပ်၊ အယူကို အနှစ်ဟု မယုံ။ အသိဉာဏ်ကို မိတ်ဆွေမလုပ်၊
ပုထုဇဉ်တွေ လုပ်ကြံထားတာလို့သိပြီး လစ်လျူရှုတယ်။အထုံးတွေဖြေပြီး
အငြင်းအုပ်စုမဝင်၊ မငြိမ်းအေးမှုကို လစ်လျူရှုပြီး ငြိမ်းအေးတယ်။
ယိုစီးမှုအဟောင်းစွန့်ပြီး အသစ်လည်း မပြုဘူး။ဆန္ဒာဂတိလည်းမလိုက်၊
အယူမြဲလည်း မစွဲ၊ လောကမငြိ၊ မိမိကိုယ်ကို မကဲ့ရဲ့၊ အာရုံငါးပါး၌
ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးပြီး ခန္ဓာဝန်ချတယ်။

(၄၀၄၇)

- ဘယ်လိုမြင်လို့ ဘာမှမစွဲပဲ ငြိမ်းအေးတာလဲ ဘုရား။
- တဏှာမာနဒိဋ္ဌိကို ပယ်ဖို့ သတိထားကျင့်ရမယ်။မိမိနဲ့မိမိဆရာ
စသူတို့ဂုဏ် မမောက်ရာ။ အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်အားဖြင့် မကြံရာ
ကိုယ့်ကိလေသာ ကိုယ်ငြိမ်းမှုအပြင် တခြားအကျင့် မရှာက အတ္တဒိဋ္ဌိနှင့်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

အနတ္တပျောက်မယ်၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်မှာ လှိုင်းမရှိသလို တဏှာကင်းယင်
လောကဓံကြောင့် မလှုပ်။

- မြတ်စွာဘုရား မဂ်ဖိုလ်နှင့်တော်တဲ့ သီလ၊ သမာဓိကိုဟောပါ။
- မျက်စေ့မလှုပ်ပေါ်အောင်နေ၊ ရွာစကား နားပိတ်၊

ရသာမမက်ပဲ လောကမမြတ်နိုးနဲ့၊ အတွေ့အကြုံနဲ့ တွေ့ကြုံတဲ့အခါ နည်းနည်းမှ
မငိုကြွေးရ၊ ဘဝမတောင့်တပဲ ဘေးရန် မတုံ့လှုပ်ရာ၊ စားသောက်ဖွယ် မသိုမှီးရ၊
မရလဲ မစိုးရိမ်ရ၊ ဈာန်မှာ ဓမ္မရမယ်။ လှည့်လည်မနေရ။ လက်ခြေ မလှုပ်ပေါ်ရ၊
မေ့လျော့မနေရ၊ တိတ်ဆိတ်ရာနေရမယ်။ သိပ် မအိပ်ပဲ နိုးနိုးကြားကြား
လုံ့လထားရမယ်။ ပျင်းယိ၊ လှည့်ပတ်၊ မြူးတူး၊ ရယ်ရွှင်၊ မေထုန်ပြု၊
တန်းဆာဆင် ပယ်ရမယ်၊ သူများနှိပ်စက်အတတ်၊ အိပ်မက်ကျမ်း၊
လက္ခဏာကျမ်း၊ နက္ခတ်ကျမ်း၊ သားငှက်မြည်သံသိ အတတ်၊
ကိုယ်ဝန်တည်အတတ်နှင့် ဆေးကုမှု မပြုရာ။ ကဲ့ရဲ့ချီးမွမ်း၍ မတုံ့လှုပ်ရ၊ ဝန်တို၊
လိုခင်၊ အဖျက်၊ ကုန်းအမှုများ ဖျောက်ရမယ်။ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ စွပ်စွဲခြင်း၊
ရွာသားတို့နဲ့ရောခြင်း၊ ချီးမွမ်းချီးကျောက်လုပ်ခြင်း မပြုရ၊ မကြွားရ၊
လာဘ်ရရေးမပြောရ၊ မရိုင်းစိုင်းရ၊ မငြင်းခုံရ၊ မုသားစဉ်းလည်းမပြုရ၊
မိမိအလေ့အကျင့်ဖြင့် သူများမစော်ကားရရန်တုန့်မမှုရ၊ ကြားရပြီး
တရားပြည့်အောင် ကျင့်ရမယ်။ သာသနာကို မမေ့ရာ။
(၄၀၄၈)

ဘေးဟာ ကိုယ့်အပြစ်ကြောင့်ဖြစ်တာ၊ အချင်းချင်း
ခိုက်ရန်ငြင်းခုံကြသူများကြည့်။ ကိုယ်တိုင် သံဝေဂရဘူးတာအတိုင်း
သံဝေဂရဘွယ်ကို ဟောမယ်။

- ရေနည်းငါးလို လှုပ်နေတာနှင့်
အချင်းချင်းခိုက်ရန်ဖြစ်နေတာမြင်ရလို့ ငါကြောက်တယ်၊ လောကဟာ
အနှစ်မရှိ၊ သင်္ခါရတွေဟာ လှုပ်နေတယ်။ အနှိပ်စက် မခံရရာကိုမမြင်၊ လူများ
ယိုယွင်းနေတာ၊ ရာဂမျှား စူးနေတာ ငါမြင်ရတယ်။

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

များတန်းလန်းစူးနေလို့ပျော့သွားရတာနဲ့ များမရှိယင် မပျော့ပဲသွားရတာ
 မြင်ရတယ်။ မက်မောဘွယ်တွေကြောင့် ပညာအဆင့်ဆင့်သင်ကြရတယ်။
 ဒီလိုမဟုတ်ပဲ မက်မောဘွယ် ထိုးထွင်းသိပြီး ငြိမ်းအောင်ကျင့်ရမယ်။
 ဝစီသစ္စာရှိသူ၊ မကြမ်းသူ၊ မလှည့်စားသူ၊ ကုန်း၊ အမျက်၊ ဝန်တိုမရှိရာ၊
 ငိုက်မျည်း၊ ပျင်းယိ၊ ထိုင်းမှိုင်းခြင်း ပယ်ရမယ်။ မေ့လျော့မှု၊ ထောင်လွှားမှုမှာ
 မတည်ရာ၊ မုသားမပြောရာ၊ ရုပ်မှာ အချစ်ရာ၊ မာနသိအောင်လုပ်၊
 အမြန်ပြုမှုရှောင်၊ အတိတ်ခန္ဓာ မမက်ရာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာမနှစ်သက်ရာ၊
 ခန္ဓာပျက်လည်း မပူရာ၊ တဏှာကို ရေအယဉ်၊ တောင့်တမှု၊ ဆွဲကိုင်မှု တုံလှုပ်မှု
 ရှုံးညံ့လို့ ဆိုရမယ်။ မကောင်းမှု ကင်းပြီးသူဟာ သစ္စာနဲ့မလွဲပဲ
 မကောင်းအားလုံးစွန့်ပြီး ကြည်းကုန်းထက် တည်သူငြိမ်းအေးသူပဲ။

- ကောင်းကောင်းနေထိုင်သွားလာသူဟာ

ဘာမှမမှီဝဲသင်္ခတအပေါင်းသိပြီး ဘယ်သူမျှ မချစ်တော့တဲ့
 ပညာရှိမဂ်ဉာဏ်ရှင်ပဲ၊ ဒီသူ ကိလေသာအယဉ်ဖြတ်ပြီးလို့ မပူရတော့၊ အဘိတ်
 အနာဂတ် သင်္ခါရကြောင့်ကြ တောင့်တမရှိ၊ ပစ္စုပ္ပန်သင်္ခါရလဲ မစွဲယင်
 ငြိမ်းအေးတယ်။ ရုပ်နာမ်၌ မစွဲလန်း၊ ပျက်လည်းမပူ၊ ဒီသူ ဆုတ်ယုတ်သူမဟုတ်၊
 ငါ့ဟာသူဟာ မသိမ်းပိုက်၊ ဒါကြောင့် မရလည်းမပူ၊ မတုံလှုပ်သူ ဘယ်လိုလဲ
 မေးယင် မဖြူစူ၊ မမက်မော၊ မငြိကပ်၊ အာယကနာမှာ မညီအမျှ ရှုတယ်လို့
 ဆိုရမယ်။ သိသူဟာ အားမဟုတ်လို့ ဘေးမဖြစ်၊ အယုတ်အလတ်
 အမြတ်မကြည့် ၊ ဝန်တိုမရွှေ့ကင်းတယ်။ စွဲလည်းမစွဲ၊ စွန့်လည်းမစွန့်။
 (၄၀၄၉)

- အစွန့်ကျတဲ့ ကျောင်း၊ အိပ်ရာ၊ လှိုက်၊ တောင်၊ သစ်ပင်များမှာ
 နေသူအားကြောက်စရာ ဘာတွေ ရှိပါသလဲ ဘုရား။ ဘာတွေ လေ့ကျင့်ရပါမလဲ
 ဘုရား။

- သာရိပုတြာ မှက်၊ ခြင်၊ ယင်၊ မြွေကင်း၊ သန်း၊ လူဆိုးနဲ့
 တိရိစ္ဆာန် ဒီငါးမျိုးပဲ ဘေးရန်ရှိတယ်။ သာသနာပဖြစ်သူလည်း ရှိတယ်။ ဒါ

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မကြောက်ရာ။ ဆာလောင်မှု၊ ချမ်းမှု၊ ပမှုကို သည်းခံရမယ်။ ရောဂါရမှုအတွက်
ကံဖြစ်ခွင့် မပေးရဘူး။ မခိုးရ၊ မလိမ်ရ၊ မေတ္တာပွားရမယ်။ စိတ်နောက်ယင်
မာရ်နတ်ဝင်တယ်မှတ်ရမယ်။ မပျော်တာ ငိုကြွေးပူဆွေး စရာကို သည်းခံရမယ်။
ဘယ် စားရ အိပ်ရမယ် ပူပန်မှု ဖျောက်ရမယ်။ ဆွမ်းသင်္ကန်းမှာ
ရောင့်ရဲလွယ်တာ၊ ပမာဏသိတာ ဖြစ်ရမယ်။ ပစ္စည်းလေးပါး စောင့်စည်းပြီး
သူများရန်ပြုလည်း ရန်တုံ့မပြန်ရာ၊ မျက်စေ့စောင့်သူ ၊ ခြေငြိမ်သူ၊ ဈာန်ရမှု
အားထုတ်နိုးကြားသူ၊ ကာမသညာစတဲ့ တည်ရာနဲ့ လက်ခြေ တလှုပ်လှုပ်လုပ်မှု
ဖြတ်ရမယ်။ စောဒနာခံရသော် ဝမ်းသာရမယ်။ သီတင်းသုံးဖော်တို့အပေါ်
ပြစ်မှားမှုကို ဖျက်ရမယ်။ ကုသိုလ်နဲ့စပ်တဲ့စကား ကာလ၊ သီလ
အပိုင်းအခြားလွန်တဲ့စကား မပြောရ။ စွပ်စွဲခံရစရာ အားမထုတ်ရ၊ မြူးငါးမျိုးကို
ပယ်ရမယ်။ ဒါမှ အာရုံ ငါးပါးတပ်စွန်းမှု သည်းခံနိုင်မယ်။ သင်္ခတတို့၌
အမှန်အတိုင်းဆင်ခြင်ပြီး လွတ်မြောက်သူ သတိရှိသူဖြစ်ပြီး ဆန္ဒကိုပယ်ပြီး
တည်ကြည်မှုနဲ့ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ကိုဖျောက်ရမယ်။

(၄၀၅၀)

ဗာဝရီ ရသေ့တပည့်အဇိတလူငယ်မေး ဘုရားဖြေ

- လောကကို ဘာကဖုံးသလဲ ဘုရား။
- အဝိဇ္ဇာဖုံးတယ် အဇိတ။
- လောက ဘာကြောင့် မထင်ရှားတာလဲ ဘုရား။
- ဝန်တိုမှုနဲ့ မေ့လျော့မှုကြောင့်ပဲ အဇိတ။
- လိမ်းကျံ ကပ်ငြိတတ်တဲ့ တရားဟာ ဘာလဲ ဘုရား။
- မြည်တန်းကြောင်း တရားပဲ။
- လောကရဲ့ဘေးဟာ ဘာလဲဘုရား။
- ဒုက္ခပဲ။
- တဏှာအယာဉ်ကို ဘယ်တရားက ပိတ်ပင်ပါသလဲ ဘုရား။
- သတိက တားမြစ်ပိတ်ပင်နိုင်တယ်။ ပညာက စောင့်စည်း

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပိတ်ပင်နိုင်တယ်။

- သတိပညာနဲ့ ရုပ်နာမ်များဘယ်မှာချုပ်ပါသလဲ ဘုရား။
- နိဗ္ဗာန်မှာ ချုပ်တယ်။
- သေက္ခ အသေက္ခတို့ အကျင့်စာ ဘာလဲ ဘုရား။
- စိတ်ဆိုးစိတ်ဆာ မဖြစ်အောင် တရားခတ်သိမ်းမှာ

သတိထားနေတာပါပဲ။

(၄၀၅၁)

ဇာဝရီရသေ့ တပည့် တိဿမေတ္တေယျလူငယ်နှင့် ဗုဒ္ဓဘုရားအသျှင်

- လောက၌ ရောင့်ရဲလွယ်သူ တုံလှုပ်မှုမရှိသူဟာ ဘယ်သူ

ဖြစ်ပါသလဲ ဘုရား။

- မဂ်အကျင့်ကျင့်ပြီး တဏှာကင်းသူပဲ တိဿမေတ္တေယျ။
- အစွန်းနှစ်ပါး မလိမ်းကျန်သူ မဟာပုရိသဖြစ်သူ၊ တဏှာကို

လွန်မြောက်သူဟာ ဘယ်သူပါလဲ ဘုရား။

- မဂ်ပညာဖြင့် နိရောဓရောက်သူဟာ ဒုက္ခနဲ့ သမုဒယနှစ်စွန်း

မကပ်ငြိသူမဟာပုရိသ တဏှာက လွတ်သူပဲ။

(၄၀၅၂)

ဗာဝရီရသေ့တပည့် ပုဏ္ဏကလူငယ်နှင့် ဗုဒ္ဓဘုရားသျှင်

- နတ်ပူဇော်ကြတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား။
- ဘဝ မြင့်မြတ်မှု လိုလားလို့ပဲ ပုဏ္ဏက။
- ပူဇော်သူတွေ ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုက လွန်မြောက်ပါရဲ့လားဘုရား။
- မလွန်မြောက်နိုင်ဘူး ပုဏ္ဏက။
- ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုက ဘယ်လိုသူ လွတ်နိုင်ပါသလဲ ဘုရား။
- တဏှာကင်းသူပဲ ပုဏ္ဏက။

(၄၀၅၃)

ဗာဝရီ ရသေ့တပည့် မေတ္တဂူလူငယ်နှင့် ဗုဒ္ဓ ဘုရားသျှင်

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

- ဆင်းရဲဟာ ဘာကြောင့် ဖြစ်တာပါလဲ ဘုရား။
- ကံကိလေသာကြောင့်ပဲ မေတ္တဂူ။
- ကံသရာက ဘယ်လို လွန်မြောက်ရမှာလဲ ဘုရား။
- ကာလသုံးပါးလုံးမှ တရားအားလုံးကိုပဲ နှစ်သက်မှုနဲ့

အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်ကိုပယ်နှုတ်ရမယ် မေတ္တဂူ။

- မြတ်စွာဘုရား နောက်ထပ် ကျွန်ုပ်ကို ဆုံးမပါဦး ဘုရား။
- မေတ္တဂူသင် မကောင်းမှု မပြုသူ မဂ်ကျင့်သူ ကာမရူပ အရူပ

ဘဝသုံးပါးမကပ်ငြိသူ ဖြစ်အောင်ပြု။

(၄၀၅၄)

ဗာဝရီရသေ့တပည့် ဓောတကကလူငယ်နှင့် ဗုဒ္ဓဘုရားသျှင်

- မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်ကို တရားဟောပါ။ အသျှင်ဘုရား နာရပြီးတပည့်တောက်ကရအောင် ကျင့်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

- ဓောတက ဒီလိုဆိုယင် ကျင့်၊ ရာဂငြိမ်းဖို့ သတိရှိရှိကျင့်ရမယ်။
- အသျှင်ဘုရား တပည့်တော်ကို ယုံမှားလွတ်အောင်

လုပ်ပေးပါ။

- ဓောတက ယုံမှားသူကို လွတ်မြောက်အောင် ငါ မတတ်နိုင်ဘူး။ တရားကို သင်သိလာယင် ဒီနည်းနဲ့ပဲ လွန်မြောက်နိုင်လိမ့်မယ်။

- ငြိမ်းအေးသော တရားကို တပည့်တော်သိယင်

ငြိမ်းအေးအောင် တပည့်တော်ကျင့်ကြံပါမယ်။ အဲဒါ ဟောပါ။

- မျက်မှောက်ငြိမ်းအေးမှုကို သတိရှိလျှက် ကျင့်လျှင် ကိလေသာ ငြိမ်းနိုင်တယ်။

- နှစ်သက်ပါတယ် ဘုရား။

- ကာလသုံးပါးမှ တရားအားလုံး အနိစ္စစတဲ့အဖြစ် သင်သိယင် အားလုံးကို မကပ်ငြိစေနဲ့ ဘဝကြီးငယ်မှာလဲ တွယ်တာမှု မဖြစ်စေနဲ့ ဓောတက။

(၄၀၅၅)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ဗာဝရီရသေ့တပည့် ဥပသီဝလူငယ်နှင့် ဘုရားသျှင်

- သံသရာဩဃကို ကူးတဲ့အခါ ဘာကိုမှီပြီး ကူးရမလဲ။
- အာကိဉ္ဇညာယတန သမာပတ်ရဲ့ အတိုင်းအထွာမှန်မှာ

သတိထားမှုကို မှီပြီး ကူးပါ။ တဏှာကုန်အောင် အားထုတ်ပါ။

- အေး။
- သူဟာ ဗြဟ္မာအဖြစ်နဲ့ လွတ်မြောက်မလား၊ ဒီဝိညာဉ်က ပျက်ပြားဦးမလား ဘုရား။
- လွတ်မြောက်မှာ ဥပသီဝ။
- လွတ်မြောက်သူဟာ မရှိတော့တာလား၊ အမြဲရှိနေတာလား

ဘုရား။

- အဘိသင်္ခါရက ဖြစ်စေတဲ့ နာမ်ရုပ်မရှိတာ၊

ရာဂစတဲ့အကြောင်းမျိုး မရှိတာနှုတ်ပြီးတာပဲ ဥပသီဝ။

(၄၀၅၆)

ပါရာယနဝတ္ထုပါ ဗာဝရီရသေ့တပည့် နန္ဒလူငယ်နှင့် ဗုဒ္ဓအသျှင်

- မြတ်စွာဘုရား ရဟန်းဆိုတာ အသိဉာဏ်ရဲ့ အမည်လား၊

အသက်မွေးမှုရဲ့အမည်လား ဘုရား။

- ကိလေသာကင်းအောင် ကျင့်ကြံသူရဲ့ အမည်ပဲ နန္ဒ။
- အမြင်၊ အကြား၊ အတွေ့၊ အလေ့အကျင့် အစစ

အကြောင်းများစွာနဲ့ စင်ကြယ်ကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြောကြသူများ ပျက်စီးမှုက လွတ်ကြပါရဲ့လား ဘုရား။

- မလွယ်ဘူး။
- နို့ ဘယ်သူလွတ်မလဲ။
- တပ်မက်မှုကို ပိုင်းခြားသိလို့ အာသဝကင်းသူ လွတ်မယ်။
- နှစ်သက်ပါတယ် ဘုရား။

(၄၀၅၇)

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

ပါရာယနဝတ္ထုပါ ဗာဝရီရသေ့တပည့် ဟေမကနှင့်ဗုဒ္ဓဘုရားသျှင်

- အသျှင်ဘုရား အဆုံးအမ မပေါ်ခင်က ဒီလိုဖြစ်လိမ့်မယ်
ဒီလိုဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ အဆင့်ဆင့် ကြားရတာမျှချည်း ဖြစ်ပါတယ်။
အတွေးတွေချည်း ဖြစ်စေပါတယ်။ ဒါ တပည့်တော်မကြိုက်ပါ။ဘယ်တရားကို
သတိထားကျင့်ယင် လွတ်မြောက်မယ်၊ အဲဒီတရားကို တပည့်တော်ကို
ဟောပေးပါ ဘုရား။

- ဟေမက ချစ်စရာ အာရုံခြောက်ပါးမှာ ဆန္ဒရာဂ ကို
ပယ်နိုင်တဲ့ငြိမ်းအေးမှုဟာ မပျက်စီးဘူး။

(၄၀၅၈)

ပါရာယနဝတ္ထု ဗာဝရီရသေ့တပည့် တောဒေယျလူငယ်နှင့် ဘုရားသျှင်

- တဏှာမရှိ တွေးတောမှုမရှိသူမှာ ဘယ်လွတ်မြောက်မှုမျိုး
လိုပါသလဲ ဘုရား။

- ဘယ်လွတ်မြောက်မှုမှ မလိုဘူး တောဒေယျ။
- သူမှာ တွယ်တာမှုနဲ့ တဏှာဒိဌိအကြံများ မရှိဘူးလား။
- မရှိဘူး။

(၄၀၅၉)

ပါရာယနဝတ္ထု ဗာဝရီရသေ့တပည့် ကပ္ပလူငယ်နှင့် ဘုရားသျှင်

- ဩဃမှ လွတ်ရာ ကျွန်းကို ဟောပါဘုရား။
- နိဗ္ဗာန်ပဲ ကပ္ပ။

(၄၀၆၀)

ဇာတုကဏ္ဍိလူငယ်နှင့် ဗုဒ္ဓ အသျှင်

- နိဗ္ဗာန်နှင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကို ဟောပါဘုရား။
- ဇာတုကဏ္ဍိ ကာမမှ လွတ်မြောက်ရာဟာ နိဗ္ဗာန်ပဲ။

နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် အဟောင်းကို ခြောက်ပါစေ၊ နောက်ကို
ကြောင့်ကြမစိုက်နဲ့၊ အလယ်ကို မယူနဲ့၊ ဒီလို အဘိသင်္ခါရရုပ်နာမ်ကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

မစွဲလန်းယင် အာသဝကုန် နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်။

(၄၀၆၁)

- တရားဟောပါ ဘုရား။
- ဘဒ္ဒိဝုဓ တဏှာအားလုံးပယ်။ ယူယင် အဲဒီတရားကနေ မာရ်လိုက်လာတယ်။

(၄၀၆၂)

ဥဒယ နှင့် ဗုဒ္ဓဘုရားသျှင်

- ဘိလေသာကလွတ်တဲ့ အရဟတ္တဖိုလ် ဝိမောက္ခကို ဟောပါ ဘုရား။

- အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒ ထိန ကုက္ကုစ္စ ပယ်ဖျက်တားမြစ်ပြီး ဥပေက္ခာသတိ စင်ကြယ်စွာနဲ့ ဓမ္မဝိတတ်ရှေ့သွားရှိတဲ့ အဝိဇ္ဇာ ဖျက်ဆီးတတ်တဲ့ တရားဟာ အရဟတ္တဖိုလ် ဝိမောက္ခပဲ။

- လောကရဲ့ နှောင်ကြိုးဟာ ဘာလဲ။
- တဏှာပဲ။
- လောကသုံးသပ်တာ ဘာလဲ။
- ဝိတတ်ပဲ။
- နိဗ္ဗာန်ဟာ ဘယ်တရားကိုပယ်လို့ ငြိမ်းတာလဲ။
- တဏှာ ပယ်လို့ပဲ။
- ဘယ်လို သတိရှိသူ အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်ချုပ်ပါသလဲ။
- ခံစားမှုခပ်သိမ်းမှာ မနှစ်သက်ဖို့ သတိရှိသူ ချုပ်တယ်။

(၄၀၆၃)

ပေါသာလ လူငယ်နှင့် ဗုဒ္ဓဘုရားသျှင်

- အာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်ရ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အသိဉာဏ်ဟာ

ဘယ်လိုလဲ ဘုရား။

- အာကိဉ္ဇညာယတန ကုသိုလ်ကံဟာကြောင့်ကြရှိတယ်။ ဒီကံကို

(ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှု သုတေသနပြု လေ့ကျင့်ရန်၊ တဆင့်ကူးယူ ဖြန့်ဝေခွင့်မပြု)

နှစ်သက်တာဟာ သံယောဇဉ်ပဲ။ ဒီလိုသိပြီး ဒီသမာပတ်ထကာ ဒီသမာပတ်ကို
အပျက်ကြီး ဆင်းရဲကြီး စတာနဲ့ ကြည့်ရှုကျင့်သုံးရတဲ့ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ပဲ။
ဒါဟာ မဖောက်ပြန်ဘူး။

(၄၀၆၄)

မောဃရာဇလူငယ်နှင့် ဗုဒ္ဓဘုရားသျှင်

- ဘယ်လိုရူသူကို သေမင်း မမြင်နိုင်သလဲ ဘုရား။
- သင်္ခါရလောကကို ငါမဟုတ်ဘူး၊ အလကားဟာလို့ ရူသူပဲ။

(၄၀၆၅)

ပိဏ္ဍိယ လူငယ်နှင့် ဗုဒ္ဓဘုရားသျှင်

- ဇာတိ ဇရာ မရဏကုန်ရာ ဟောပါဘုရား။
- ရုပ်စွဲတဲ့ တဏှာကြောင့် ဇာတိစတာတွေဖြစ်တာ

သင်တွေ့ရယင် ရုပ်နဲ့ တဏှာစွန့်ပိဏ္ဍိယ။

-----○-----

